

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

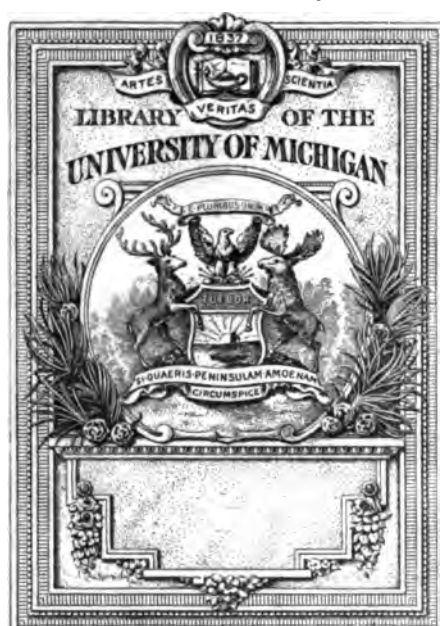
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

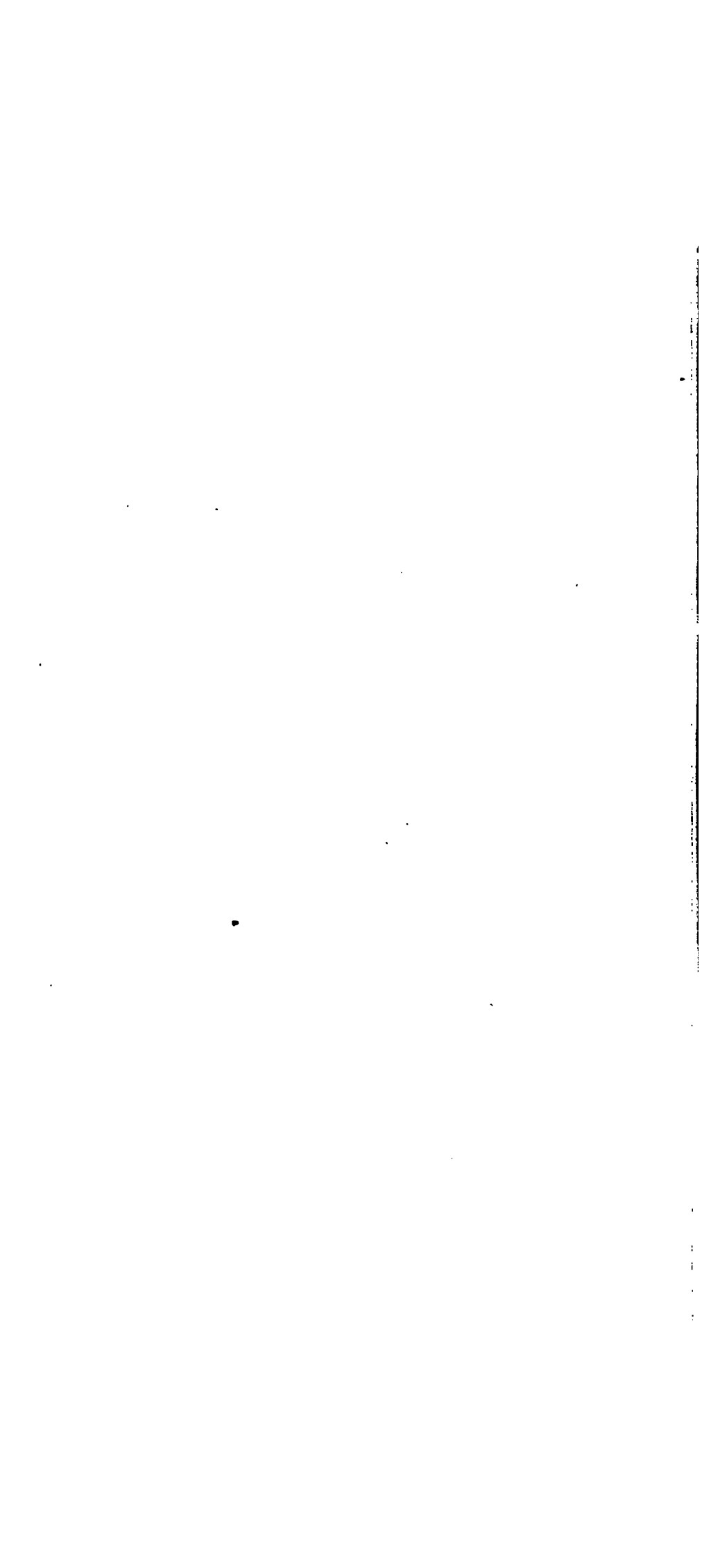

882
B37

INDEX
GRÆCITATIS EURIPIDÆ.

LONDON:
PRINTED BY THOMAS DAVISON, WHITEFRIARS.

1700

INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. I.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET
FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEPRIARS.

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIO:

**CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.**

**CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.**

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNI

IN

EURIPIDIS TRAGÆDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM
FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS,
OCCURRENTIUM.

A.

A B I Ω

A B P Y

- *A, particula dolendi, et aliorum affectuum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibustribus locis duplicatum legitur, α, α: sæpius cum circumflexo occurrit, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita α δια κεφαλὰ Rh. 226. iter iteratum reperitur, α, α, α, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.
- *Αβάκχευτος. αβάκχευτον θιασον Or. 319. αβρητ' αβακχέυτοισιν ειδέναι βροτῶν Bac. 472.
- *Αβαντίς Δίρφη Her. F. 185.
- *Αβατος. σηκὸς αβατος Ph. 1741. κατ' ἐναύλως ὀρέων αβάτης Tem. fr. XVIII. 2. αβατον χώραν Her. F. 851. Παρησιᾶδες αβατοι κορυφαί Ion. 86. αιδέρος αβατον φῶς Ph. 816. αβατον πέδον Bac. 10.
- *Αβέλτερος. αβέλτεροι δ', ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.
- *Αβίωτος βίος Hip. 821. αβίωτον χρόνον Al. 242. αβίωτος βίος τύχα Hip. 868. πάτερ, αβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι αβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος αβίωτον Ion. 764.
- *Αβλαβής. ὀλβος ἀβλαβής βρι Phry. fr. XIV. 1.
- *Αβελία. ἡσθόμην ἀβελίαν ποιεῖσθα Med. 882. μειζόνων ἀβ Fr. inc. LXXI. 3.
- *Αβηλος. ὀρᾶς, ἀβηλος ὡς κ. τ. λ. 321. τὰς τῶνδ' ἀβήλους ξυμφ Her. 153.
- *Αβύλως. ἀβύλως κἀκλεῶς Rh. 76
- *Αβρίζειν. ἀβρίζ' Rh. 730.
- *Αβριθής. βάρος ἐκ ἀβριθές 1125.
- *Αβροκόμας φοῖνιξ Iph. T. 1099. et 920.
- *Αβρόπλητος. χαίτας ἀβροπλέτοιο T. 1148.
- *Αβρός. ὀρᾶς τὸν ἀβρόν Sup. 1 τὸν ἀβρόν πόδα Tr. 506. ἀβρόν στυχον Bac. 493. ἀβρόν πόδα τίς Hel. 1544. ἀβρόν τιθεῖσα κῶλον A. 614. βοστρυχῶδες ἀβρὰ παρη Ph. 1494. 2) ἀβρόν adverbialiter situm: ἀβρόν βαίνεσθα Med. 116. ita ἀβρὰ βαίνων Tr. 821.
- *Αβροσύνη. πολλῇ δ' ἀβροσύνη 349.
- *Αβρότης. ἐκ ἐν ἀβρότητι κείσαι A. 1343. ἀβρότητ' ἐμὴν Bac. 96
- *Αβροχος. ἀβροχα πεδία Hel. 150
- *Αβρύνεσθαι. ἐχ' ἀβρύνομαι τῷδ' A. 858.

B

Ἄβρωσ. βαίνοντες ἀβρωσ Med. 830.
 Ἄβυσσος. εἰς ἀβυσσα χάσματα Ph. 1599.
 Ἀγαθός. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός Sup. 852. ἀνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. ἀνδρα δ' εἰς χρεῶν τὸν ἀγαθόν, κ. τ. λ. Iph. A. 346. ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθὸς κῆδος Iph. A. 625. πατὴρ ἐσθλὸς κἀγαθὸς Her. 299. ὅστις ἐστὶν ὡς ἄγαθός; El. 378. πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι Hec. 1226. ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν Hip. 1294. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Al. 108. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἐνεσιν σοφίας Al. 605. πατέρων ἀγαθῶν εἶην An. 768. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. αἰνόμενοι γὰρ οἱ ἄγαθοι Iph. A. 979. τὸς πόνης γὰρ οἱ ἄγαθοι τολμῶσι Iph. T. 114. ἡ σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 246. μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένετο Tr. 1254. τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ ἄγαθοις Her. F. 191. οἱ ἄγαθοὶ θνητῶν Her. F. 236. φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βύλεται Ph. 1426. παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Alex. fr. XIII. 2. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρῳαίαι Thes. fr. VIII. 2. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν Hip. 427. σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν Hip. 1419. φρενὸς εὐσεβῆς τε κἀγαθῆς Hip. 1454. γυνὴ χρηστὴ κἀγαθὴ Iph. A. 750. ἐπῳδὴν Ὀρφείως ἀγαθὴν Cy. 642. ἀγαθᾶ μοῖρα Ion. 153. ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλῃσι μαντεύεσθαι Ion. 99. σὺν σπεύδων ἀγαθόν Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τἀγαθὸν Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. πιέζει τἀγαθὸν τὸ δυστυχές Hip. 637. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθὸν Iph. A. 488. τί σοι κατεῦξεν τἀγαθόν; Iph. A. 1186. ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι *ibid.* 1188. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθόν Rh. 318. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθὸν φέρεται Hel. 318. τὸ κακὸν δ' ἀγαθόν Hel. 649. τόμα τ' εὐφημον φρερεῖτ' ἀγαθόν Ion. 98. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθὸν El. 607. ὅταν τις εἶδῃ τἀγαθόν Chry. fr. II. 2. τὸ μέλ-

λεον ἀγαθὰ Or. 1182. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακὰ Ph. 1221. σοὶ δ' ἔκ ἀρέσκει τἀγαθὸν Med. 621. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. ἔκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Iph. A. 29. τἀγαθ' ἐξῆσαι φίλον Tro. 472. αὐτόματα πράξας τἀγαθὸν Hel. 725. χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. τὰ σαντῆς ἀγαθ' ἔχουσ' Ion. 1603. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὐξεται Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) ἀμείνων. ἀσφαλὲς ἐστ' ἀμείνων Ph. 602. ὅδ' ἀμείνων εἰς ἔμ' Alc. 435. κῆγ' ὃν ἀμείνων γενήσομαι Iph. A. 1019. ἀμείνονα πόσιν; Tr. 978. κῆν ἀμείνονος πατὴρ El. 338. κῆν ἀμείνονος πατὴρ πεφύκη Dic. fr. X. 3. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. ἡ δὴ νοσῶδες τῶτο τοῖς ἀμείνοισιν Sup. 423. τὸς ἀμείνονας παρὸν φίλος ἐλέσθαι Her. 178. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων Her. F. 211. ἀμείνονες βροτῶν Her. F. 634. τὸς ἀμείνονας σέθεν Her. F. 741. τῶν ἀμεινόνων φρένας Glau. fr. II. 2. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ Melan. fr. VI. 2. δεσπότης ἀμείνονας Sy. fr. IV. 1. ἀμείνονα γνῶμην Ph. 1206. εὐβουλίας τῆς ἀμείνονος Her. 111. δίπτυχοι τυραννίδες μᾶς ἀμείνονες An. 474. ἀμεινον ἦν σὺ κατὰ θάνης Hec. 1006. σιγᾶν ἀμεινον Or. 1292. λέξεις δ' ἀμεινον Ph. 462. ἀμεινον νῦν βεβῶλεν Med. 893. φρονεῖν ἀμεινον Sup. 504. ἀμεινον ἂν μάθοις Iph. T. 673. σιγᾶν ἀμεινον Tr. 384. ἠδὲν πέφυκ' ἀμεινον Melan. fr. VII. 3. κερδανεῖς ἀμεινονα Med. 615. ἀμείνω τῶν καλῶν Hip. 500. τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. μικρὰ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. ἀμείνω τέκνα καὶ δρασθήρια Alex. fr. XV. 4. b) βελτίων. μηδενὸς βελτίονες An. 727. οἱ γόνιοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5. πόλιν ἔκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω Er. fr. I. 6. βελτίως φρένας El. 1061. βελτίον φρονεῖν Iph. A. 1011. ἦν γε βελτίω λέγω Hel. 1653. αἰεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. c) κρείσσων, vel κρεῖττων. κρείσσων πυρὸς Hec. 608. ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης Or. 726. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων

ἀγα-
κακά
ἀγαθ
912.
Iph.
472.
725.
760.
1603.
fr. X.
ectivi
ἀμει-
Alc.
Iph.
978.
κᾶν
X. 3.
9. ἥ
Sup.
φίλος
νόνων
ἀμει-
βροτῶν
σέθεν
ῥένας
ως εἰσὶ
νονας
ν Ph.
Her.
ἀμει-
ν κατ-
ν Or.
1292.
μεινον
ρονεῖν
ιάδοις
384.
II. 3.
μείνω
εἶρονα
μικρά
99. et
τέκνα
λίτων.
γόνου
πόλιν
Er. fr.
βέλ-
ε βελ-
ον' ἄν
3. c)
πυρὸς
λήνης
αἰμῶν

Or. 804. ὁ Καδμείων Ἀρης κρείσων
Ph. 1089. κρείσων νομισθεῖς ἐν πό-
λει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσων
Med. 965. θυμὸς κρείσων Med. 1079
πολλῶν νέων κρείσων An. 766. τὸν
κρείσων ἴσμεν Sup. 487. εἰς γ' ἀνὴρ
κρείσων γυναικῶν μυρίων Iph. A.
1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς
κρείσων γενῶ Tr. 948. κρείσων ἐν
κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἔς' ἐμῇ
κρείσων Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσ-
ων πάρα Ion. 1276. κρείσων μοι
τύραννος Herc. F. 809. κρείσων γὰρ
el El. 227. κρείσωνα ὅτε δῶλον, ἔρ'
ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσων
δ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr.
III. 1. εἰ κρείττων ἐσθ Syl. fr. V. 2.
μὴ βία τῶν κρείσσωνων Or. 709.
κρείσσωνων νικῶμενοι Med. 315. κρείσ-
σώνων βυλεύματα Med. 449. ὄρκοι
κρείσσονες Hip. 960. τῶς κρείσσης
λόγος An. 188. θεοὶ γ' οἱ κρείσσης
Iph. A. 596. μύχθας ἔξω κρείσσης
Tro. 202. κρείσσοντας Ἰλίου πόνης Cy.
350. τῶς κρείσσοντας σέβοντες Her.
25. δύλος κρείσσοντας τῶν δεσποτῶν
Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν
κακῶν Arc. fr. XIII. ἥσσονες τοῖς
κρείσσουσιν φίλῳσι δαλέειν Arc. fr.
XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες
Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσων
Hec. 215. σιγὴ λόγῳ κρείσων Or.
638. βασιλεία κρείσων Med. 445.
κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip.
475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν
Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420.
χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et
898. συμφορὰν τᾷσδε κρείσσω Hel.
648. εὐσεβὺς πατὴρ κρείσσω φα-
νεῖσαν Hel. 980. τεφανηφορίαν κρείσσω
El. 863. κρείσσουν' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα
Æol. fr. IV. 1. κρείσων πλυσίῳ
γάμῳ Arc. fr. XX. 2. κρείσσουν δὲ τὸ
δοκεῖν Or. 236. ἔκων τῆτο κρείσσουν, ἡ
μένειν Or. 778. ἔκ ἔστιν ἄδὲν κρείσσουν
Or. 1155. κρείσσουν τὸ κακὸν ἐστὶ τά-
γαθῷ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII.
κρείσσουν ἔμοιγ' ἔν Med. 123. κρείσ-
σουν δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι
Med. 290. κρείσσουν δὲ νοσεῖν, ἡ θε-
ραπεύειν Hip. 186. κρείσσουν τῆργον
Hip. 501. κρείσσουν θέαμα Hip. 1217.
κρείσσουν ἄν ἀνάγκας εὖρον Alc. 968.
κρείσσουν νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An.

779. ἄδὲν κρείσσουν οἰκίῳ φίλ
987. εἰδῶς κρείσσουν Sup. 410.
σον εἰρήνῃ Sup. 488. κακῶς
κρείσσουν Iph. A. 1252. δ κρεί
ἡ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T.
κρείσσόν ἐστι κατθανεῖν Tro. 63
κρείσσουν τῶν νόμων γινώσκει
Bac. 889. φῶς μητρὶ κρείσσοι
Ion. 1439. ἡ πῦρ κρείσσουν τῆς
νέας Æg. fr. VII. 1. κρείττον
κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII.
κρείσσουν Arc. fr. X. 2. δκ ἐστὶ
τον ἄλλο Tem. fr. VII. κρεί
δὲ πλάτῃ Thes. fr. VIII. 1.
γενέσθαι κρείσσουν Fr. inc. L.
κρείσσουν τὸ μὴ ζῆν, χρησόμε
κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2.
ζητεῖ τι κρείττον Fr. inc. Bar.
κρείσσουν, ἡ φέρειν, κακὰ Hec.
κρείσσουν, ἡ λέξει λόγῳ, τολμ
Sup. 844. ἄδὲν τι κρείσσω Tro
τῷδε κρείσσουν' Tro. 1004. θαν
κρείσσουν Bac. 666. λυπρὰ γ
κρείσσουν Ion. 597. καὶ πᾶ
κρείσσω ὑπερδράμῳ; Ion. 973.
nitur et κρείσσων: φυλακαὶ κρεί
Her. F. 83. d) λῶν. εἰς τὸ
σὸν μεθέστηκεν κίαρ Med. 911. 9
perlativi sunt: a) ἄριστος. τὸν
Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρὸς γ'
τυχεῖσ' Med. 953. ἀνδρ' ἄριστον
Hip. 1242. ἄριστ' τυγχάνω ἐξ
562. νεανίαν ἄριστον Sup. 1093.
ἄριστος οἰχεται θανὼν Tro. 395.
ἄριστος Her. 5. ἀνὴρ ἄριστος H
105. ἄριστ' φωτὸς Her. F. 150.
σαμότατος καὶ ἄριστος Her. F.
ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὐρέ
382. τῶν γὰρ πλεόντων δὲ ἄριστος
fr. XIV. 1. πόλει ἄριστος Anti
XI. 2. ἄριστος εἶναι δοκεῖ Fr
CXXI. 2. μάντις ἄριστος Fr
CXXVIII. ἄριστ' πατὴρ Fr. inc
2. 2. ἀνδρ' ἄριστ' Ph. 1273. δ
νυμφίων Hec. 324. χέρας ἄ
ἄριστων Med. 5. σὺν τοῖς ἄριστοι
1018. τῶς ἄριστ' κτείνει Sup.
ἐν χεροῖν πατέρων ἄριστων Sup.
Θρηκῶν ἄριστος ἐμπεσὼν Rh.
εἰ τῶν ἄριστων τάχον' Her. F
ἄριστῃν Χερρόνησιαν πλάκα H
ψυχὴν τ' ἄριστῃ Hec. 580. ὦ
γυναικῶν, ἄριστα θ' Hip. 849.
δόξασα γυνὴ Al. 84. et ita A

γυνή ἀρίστη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίστη v. 901. et μέγ' ἀρίστα v. 745. et tandem ἀρίστη ἄλογος v. 241. γνώμη δ' ἀρίστη μάντις Hel. 763. et ἀρίστην μαντικὴν v. 766. ἀρίστης σωφρονεσάτης Ὕμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίταις Τρωάσιν Hec. 1052. ἀρίτας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίτας θυγατέρας Bac. 1232. Ὡ λῆμ' ἀριτον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἀριτον Alcmen. fr. III. 1. ἀριτα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δύοις ἀριτα Alcmen. fr. V. 2. ἀριτα adverbialiter positum: θήσομαι τὰμ' ὥς ἀριτα An. 379. ἀψαιτ' ἀριτα Iph. A. 57. b) βέλτιος. αὐτὸς αὐτῷ βέλτιος Antiop. fr. XXXIV. 4. Ὡ βέλτιστε τέκος Sis. fr. III. 1. χοῖσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰ Iph. A. 503. ἔλῳ τὰ βέλτιστ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῶτος. Ζεὺς ὁ λῶτος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῶτον σοῖσι βάλειν δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπων λῶτον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῶτον Her. 170. ἐν μὲν τὸ λῶτον Her. F. 196. εἰς τὸ λῶτον ἐμβιβάζωσ' ἵχως Her. F. 856. μακρῷ λῶτα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῶτα καὶ κάλλιτα Med. 572. κῆμοι τὰδ' ἐτι λῶτα Med. 935. λῶτα γὰρ μακρῷ τάδε An. 692. τὰ λῶτ' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λῶιτος: τὸ λῶιτον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

Ἀγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

Ἀγάλλειν. γαμηλῶς εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. Θηροφόνον θεῶν Οἰνωῶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιψ' ἐορτὰς, αἷς πάροιθ' ἡγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

Ἀγαλμα. ὠδίνος ἀγαλμα δίας Hec. 461. τέρνα ὧς ἀγάλματος κάλλιτα Hec. 560. κόσμον προστιθεῖς ἀγάμματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἀγαλμα θεῆς An. 115. ὁρᾷς ἀγαλμα θεΐδος An. 245. ματέρος ἀγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἀγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἀγαλμα Sup. 631. ἑκέτι φίλον ἀγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἀγαλμα θεῆς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385.

1441. 1448. et 1480. κλέψας ἀγαλμα Rh. 502. νεκύων ἀμενηνὸν ἀγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἀγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἰθ' ἐξαλειφθεῖς, ὥς ἀγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἀγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἀγαλμ'; v. 1235. καλλινίκου δορὸς ἀγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανῶσιν ἀγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἀγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἀγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thea. fr. III. 1. Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συτολίσαι Or. 1435. Ἰσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξιμῇ ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἱκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμα Iph. T. 273. ἀγάμματ' εὖια Tro. 451. προστίθῃς ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέτρων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' αἶψε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματ' Eu. fr. IX. 3.

Ἀγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. Ἀγαμεμνόνειον κράτ' Rh. 258. Ἀγαμεμνονεῖα παῖς Iph. T. 1290. Ἀγαμεμνονεῖα σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς Ἀγαμεμνονεῖας Tro. 139. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

Ἀγαμεμνόνιος δῆμος Or. 179. Ἀγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

Ἀγαμος. γάμος ἀγαμος Hel. 696. ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἀγαμος, ἰνπιρία, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

Ἄγαν. ἄγαν ἀποδέχεσθαι Or. 313. τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707. δὲ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ἐκ ἄγαν σοφῇ Med. 305. ἐκ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὥμους δὲ ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζεις

Α Γ Γ Ε

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἔλεξας An. 364. ἄγαν προνοπῆς An. 730. ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφήκας γλῶτταν An. 955. ἐξογοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατακτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνόμενοι γὰρ οἱ γὰρ τοὶ τρόπον τινὰ μῶσι τὸς αἰνῶντας, εἴαν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνόμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τὸς ἄγαν γ' ἐρωμένους Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν εἰ παρόνθ' ὅμως τίνεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκ-τῆζης χροῖα Hel. 1435. ὅτ' ἄγαν πρόσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 1414. εἴχ' ὅπως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαί Alex. fr. XV. 2. Θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἴν' ἔτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσῶσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατύντες Cenei. fr. IX. 2. τὸς ἄγαν πόνοος Cnom. fr. V. 4. εὐδ' ἄγαν εὐωγκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραίνονται Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἀπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἢ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

'Αγανακτεῖν. 'Αρχελάω ἀγανακτῶντος Epist. V.

'Αγανῶς Iph. A. 601.

'Αγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

'Αγαπᾶν. ἡγάπα νεκρὸς Sup. 764. δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943.

'Αγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. ὡς ἀγαμαὶ ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἀγαμαὶ λήματος Rh. 245. ὅκ ἀγασθῆναι φίλοις Her. F. 845. ὁδεῖς, ὅστις ἐκ ἡγάσθη τέ σε τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. 8. τίς σ' ἐκ ἂν ἀγάσαιο; Epist. IV.

'Αγατός. βίος ἀγατὸς ἐν φάει Hec. 169.

'Αγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν Or. 1276. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἥδεις' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύξαιτ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγε-

Α Γ Γ Ε

λίαν τίνα μοι; Ion. 771. εὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

'Αγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλωσ' (pro ἀγγέλλωσι) 'Αργείων δόξαι Hec. 196. ἀγγέλλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ Hec. 423. Ταλθύβιος ἡγγεῖλέ μοι Hec. 727. εἰ γὰρ 'Αργείων ἀγγέλλωσί μοι Hec. 735. ὀνειράτ' ἀγγέλλωσα Or. 617. ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάζειν, ἦν ἡγγεῖλέ μοι τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην; Med. 1009. ἡγγεῖλας, οἱ' ἡγγεῖλας Med. 1011. καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελεῖ παρυσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἤλθες ἀγγέλλωσα An. 822. οἷας ἀγγελεῖν ἦκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγγεῖλαι με χρή Sup. 399. ἦκω—νίκην ἀγγελεῖν Sup. 638. εὐ μὲν νόστον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελεῖ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἀγγέλλε δ', ὡς ὀλῶ! Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγγεῖλαιεν ἂν; Iph. T. 740. φόρπον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μεν ἀγγέλλεις δέματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλλειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σύ πολίμνας ἦκειν εἰσας ἀγγελεῖν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελεῖν λόγον Tro. 238. ἀγγελεῖ ἀγγέλματα Tro. 705. ἡγγεῖλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἀγγεῖλον εἶσω δεσπότηαις Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὸς σὸς λόγους ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελεῖντα Hel. 1633. τὸς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὃ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρά δ' ἀγγεῖλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγγελεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κἄνθάδ' ἡγγέλῃς μανεῖς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

'Αγγελμα. μῶν τι πολεμίων πέρα ἀγγελεῖν Or. 874. σώσας ἡδοναῖς ἀγ-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἡλευθερώσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

* Ἀγγελος. ἡ μακρὰν δὲ ἀγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἀγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἀγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἀγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἀγγελον φόβῳ Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρᾷται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἀγγελος Rh. 50. μῶν ἡ δοκεῖ σοι φροντίζειν τὴν ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἀνδρα χρεῶν—ἐκ ἀγγέλαιοι τὴν ἐναντίους ὄραν Her. 393. πῦ γὰρ ἀγγελοι; El. 759. ἀγγελος de foemina dicitur An. 83. et ἀγγελον γλῶσσαν λόγων δὲ Sup. 203.

* Ἀγγος. εἰς δ' ἀγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῖρες ἀγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἀγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τῷ δ' ἀγγος τῷ δ' ἐφεδρεῖον κάρα φέρουσα El. 55.

* Ἀγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἀγει θανεῖν Hec. 43. ἀγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἀγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione ducendi sæpiissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi abducere notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἀγυσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλω με τοιῷδ' ἡγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἡγάγετε Or. 183. ὅς ἡγαγ' (pro ἡγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἀγυσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδω κόρην, ὅτ' σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἀγοί Med. 1216. vid. etiam An. 754. et

βία τ' ἀγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἀγυσαν Med. 1238. ἱν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἀκαμπτον φρένα ἀγεις Hip. 1269. ἀγει μ', ἀγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἀξιν ἄνω (in vitam reducere) Ἀλκταιν Al. 856. ἀγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἀγομεν An. 143. τρίπυλον ἄρμα ἀγων An. 277. εἰς ἔμβασιν ἀγειν An. 424. ἐκείσε δευρό τ' ἡγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἀγων Sup. 229. ἀγυσσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόβου; Sup. 762. ἦγες σφίγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἀγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. Ἀνκῆρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τὰ ναυδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἶκτόν μ' ἀγεις Iph. A. 653. ἀγειν σύμπλυν ἐμέ Iph. A. 666. ἀγε λαβύσ' Ὀρέτην Iph. A. 1118. ἄξει δ' ἐκ ἐκῶσαν ἀρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἡγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναὸς ἀγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἀγει Iph. T. 988. κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνῳ νεὼς ἀξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χειρῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἀγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἀγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἀγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπιδὼν ποῖων ὑπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἀγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἀγαγε πρῶτον ἀνδρὸς Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἀγεις Tro. 888. βία γὰρ παῖδα φῆς ἀγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρως Βάκχας ἀγειν ζητῇ Bac. 51. ἀγει Διάσας Bac. 115. κῶλον ἀγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἀγειν τῷ Βακχίῳ Bac. 225. τελετὰς ἀγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμὸς ἀγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἀγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἡμαρ εἰς νύκτα εὐ ἀγοῖν Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὡδ' ἀγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὡς κλῶν ὄρειον ἀγων Bac. 1066. βίοντο ἡδέως ἀγειν Cy. 452. ἐπισπᾶσας κόμης Hel. 115. ἀγυσσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δέσμα περιβαλὼν μ' ἀγει Hel. 319. ῥόδια μέλεα ἀγων

Α Γ Ε Ι

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τὰδ' ἄζομεν
Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638.
ξένον ἄγων σ' ἐφέτιον Ion. 654. δε-
σπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro
ἦγες) ἀναιδεία Ion. 895. ἔτοιμ' ἄγειν
τὰ θύμαρ Her. F. 453. καὶ θηρά γ'
εἰς φῶς τὸν τρικάρηρον ἦγαγον Her. F.
611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἦγα-
γες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νί-
καν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
El. 659. τῷδ' ὄχως φάτναις ἄγοντες
El. 1136. μύθος εὐκροσηγόρος ἄγων
Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῆτος εἰς
πρώτως ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδώς,
πολλάκις δεῖ τὸ λυπὺν ὑπερον χαρὰν
ἄγει Autig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ
σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως ζηλω-
τῆς Oedip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50.
1. ὅταν σχολὴν ἄγῃσα τυγχάνει Δίκη
Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὑπερθε
περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς
ἐκπληξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμ-
φανῇ δ' ἠὲλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX.
3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην
ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ'
ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τὸς δ' εὐτυ-
χώντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc.
CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι.
ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec.
937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμεαν (pro
ἡγόμην) An. 109. εἰς κλισίαν λυκῶν
δολεῖν οἱ ἀγόμεαν Iph. T. 858. δόλα
δ' ἀγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία
σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φε-
ρόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν
ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγό-
μεθα ζεύγος ὁ καλὸν νεκρῶν Her. F.
454. 3) Med. Ἐλένην ἀγόμενος Or.
246. vid. etiam vers. 248. "Ἐλλην"
εἰς οἶκον ἡγόμην Med. 1331. εἰς δό-
μος ἄζεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip.
652. ἄγω μεσὺν σοι πρὸς θεῶν, ἄγω
κάτω Al. 383. ἱππὺς ἄγεσθαι Al.
1033. ἄταν ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θα-
λάμῳς Ἐλέναν An. 104. ἄγω λαβῶν
τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 808. ὁ
κλεινὸς Ἡρακλῆς νῖν ἡγετο Her. F. 12.
μάντιν ἔχ' ἕτερον ἄζομαι Her. F. 911.
ἄγω με, ὃ ξένη An. fr. VI. καὶ τὰς
μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.
Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλω-
τῶν πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν,
ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἴν' ἀγείρω γ' Ἰνύ-

Α Γ Κ Α

χε, Ἀργεῖον ποταμῷ, παισὶν βιοδώροις
Xan. fr.
Ἀγείσθαι, dor. pro ἡγείσθαι. ὁ τλαῖμον
ἀγῆσαι μοί πῶς, ἀγῆσαι Hec. 170. 171.
πρόπαρ ὅς ἀγείται στρατῷ Ph. 121.
Ἀγείτων. ἔπως ἀγείτων οἶκος El. 1130.
Ἀγέλα vid. ἀγέλη.
Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.
Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα
Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Δεῖη
Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276.
πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων
ἀγέλας Her. F. 1276.
Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἀγε-
μόνευμα νεκροῖσι πολύτονον Ph. 1499.
Ἀγεμῶν, dor. pro ἡγεμῶν. ἴκε δ' ἐν-
νυχίος ἀγεμῶν Rh. 228.
Ἀγεννώς Iph. A. 1458.
Ἀγέρατος. τύμβον ἀγέρατον Hec. 117.
ἀγέρατον ὄνομα Bac. 1375.
Ἀγή. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup.
693.
Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I.
1.
Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.
Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A.
567.
Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII.
6. χάριν ἀγήρῳ Sup. 1177.
Ἀγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἀγήτωρ με-
λέων vocatur Apollo Med. 426.
Ἀγιτεύειν βιοτὰν Bac. 74.
Ἀγκάλῃ: sed semper in plurali apud
Euripidem dicitur, nusquam in sin-
gulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432.
ἡ δὲ λαμβάνωσ' ἐν ἀγκάλαις Al. 188.
ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἔρπε δεῦρ'
ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἡγῶ,
τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις ταθεῖς
An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῆζεις—ἔχειν;
Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις
Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον
ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρως
ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251.
παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948.
ἀγκάλαισι δορκάδ', ἡ σκύμνος λύκων
ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. τίνος πρό-
σωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276.
ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142.
μητρός ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion.
280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761.
πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρός τρυφήσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δὲς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἐλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίης. b) ætheri: ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.
 * Ἀγκος ἀμφίερημον Bac. 1049.
 * Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.
 * Ἀγκυλῆ. ὁ ἀγκύλας—ἐν χερσὶν ἔχων Or. 1477.
 * Ἀγκυλωτός. ἔκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203.
 * Ἀγκυρα. οἰκὼν ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτῶν ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δὴ μὴ τὰς τύχας ὀχεῖ μόνῃ Hel. 284. καθ' ἣν ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' ὑδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἦδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμῶις, ἄγκυρα, τέγῃ Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανήπτων ἀγκύρας Iph. T. 1408. εἰς πτερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.
 * Ἀγκῶν. θές δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκῶνων εὐνὰς ἐνδύσειν Iph. A. 131.
 * Ἀγλαῖα. ἔκ ἐπ' ἀγλαίας θυμὸν—ἐκπεύταται El. 175. προσθήματ' ἀγλαίας El. 192. σὺν ἀγλαίᾳ El. 861.
 * Ἀγλαΐσμα. τὸ μητρός ἀγλαΐσμ' Hel. 11. δ' δ' ἀγλαΐσμα δωμαίων ἐμῷ τ' ἔφν Hel. 289. τυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαΐσμάτων El. 325.
 * Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἔδραν An. 135.
 * Ἀγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.
 * Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρην νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.
 * Ἀγνεύειν. ἀγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἀγνεύει λεχώ El. 654.
 * Ἀγνευμα. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἀγνευμα σὸν Tro. 501. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

* Ἀγνίζειν. κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. πόντῳ πηγαῖς ἀγνίσαι Iph. T. 1039. ἀγνίσον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἀγνίῳ (pro ἀγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. ἐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σώμαθ' ἀγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἀγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἡγνίζε πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λητροῖσι καθαροῖς El. 793. Ἀγνιστέον Iph. T. 1199.
 * Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μὴδὲν ἀγνοεῖ An. 900. ἔ θ' αὐμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.
 * Ἀγνός. ἀγνός εἰμι χεῖρας Or. 1604. ἀγνὸς Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἀγνός ὢν Hip. 102. ἀγνὸν βωμὸν An. 428. ἐχ' ἀγνός εἰμι Her. 1011. ἀγνὸν ὄρκον Hel. 841. τόθ' ἀγνός ὢν El. 975. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἀγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἐτ' ἔ σ' ἀγνὴ χρῶα Tro. 453. ἀγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἀγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἀγναὶ ibid. vers. 317. πρὸς ἀγναῖς ἐσχάταις Sup. 33. ἡλὶς ἀγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἀγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχης ἀγνὸν δέμας Hip. 1003. ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας θεῶ An. 252. ἀγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἀγνὸν Φοῖβε πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίῳ An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155. ἀγνὰ Λοξίῳ χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἀγνοῖς ἐτίας βάθροις Her. F. 715.
 * Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζῆγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυνται ναυαγίων Hel. 417.
 * Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμῶναι Fr. inc. CL. 5.
 * Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ὕνη. τὰς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.
 * Ἀγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρας' ἀγνώς, ἀκλεῆς Iph. A. 18.
 * Ἀγνώς, adverb. Ion. 14.
 * Ἀγνωσία. ὥς ἀγνωσίᾳ σείβωμεν Hec. 959. συμφορὰς ἀγγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

Α Γ Ρ Ε

*Αγνωτος. ἐκ ἀγνωτος Hel. 511. ἀ-
γνωτον εἰς γῆν Iph. T. 94.
*Αγονος. ἀγονον φονέα γενέσθαι πατρός
Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἀγονον Her.
F. 886.
*Αγορά. ὀλεγάεις ἄστὺ κἀγορᾶς χραίνων
κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων
Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El.
388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, τεί-
χετε El. 708.
*Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.
*Αγορεύειν. ἡγόρευε Διομήδης ἀναξ Or.
896. δὲ ἡγόρευε Orest. 943. καὶ
ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε Ph. 1184. et Bac.
1080. et El. 788. τάδ' ἡγόρευον Ph.
1260. ἦλθον δ' Ὀρέστει τίν' ἀγορεύον-
τες λόγον; El. 353. θεὸς ὦν θνητοῖς
ἀγορεύω El. 1356.
*Αγορος. ποθεῖσ' Ἑλλάνων ἀγόρος Iph.
T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρος El.
724.
*Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
*Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881.
ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἦν
ἀμάρτυ τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἐνθεν
ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac.
102. τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες Bac.
434. τὸν ἐννεργάτην ἄγρας Bac.
1144. ἐβνυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181.
λαβῶσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193.
vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν
αἰοίδιμον ἄγραν φέρουσαι El. 471. με-
λίαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II.
εἰς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι
ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίως ἄγρας
Her. F. 415.
*Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.
*Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλως Bac. 1186.
ἀγραύλως κέρασιν Ion. 882. ἐπ'
ἀγραύλως πύλας El. 342. 2) *Αγραυ-
λος, nomen proprium. Ἀγραύλῳ κό-
ραι τρίγονοι Ion. 496.
*Αγρεύειν. ἀγρεύων αἶμα τραγοκτόνον
Bac. 138. ἄγραν ἡγρευκότες Bac.
434. τήνδ' ἄγραν—ἦν ἡγρεύσαμεν
Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν
Bac. 1235. μελίαν ἀγρεύεις ἄγραν
Meleag. fr. II. τί μοι εἶφος ἡγρεύσω;
An. 842. τὰ θύματ' ἡγρεύσασθ' Iph.
T. 1163.
*Αγρευμα. γαυρόμενος ἡγρεύμασι Bac.
1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V.
3.
*Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

Α Γ Ρ Ω

*Αγριος. σὺς μὲν ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω
Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίου Bac.
361. ἀγριος μορφήν Hel. 551. λέον-
τος ἀγρίου θυμόν Her. F. 1211. πόσιν
σὸν ἀγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων
θηρῶν Hec. 1072. σκύμνος λύκων
ἀγρίου Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ'
ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων
Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς
τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc.
CLXV. 8. ἀγρία συντακεῖς νόσῳ Or.
34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τὰς
ἀγρίας δυσενέτε Ph. 1510. δρα-
καίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν Bac.
1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992.
θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F.
851. φυλάσσοισθ' ἀγριον ἦθος Med.
103. ἀγριον τέρας Hip. 1214. χελ-
ματος ἀγρίου An. 749. χειμῶνος
ἀγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ
κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἀγρια
τραύματα Ph. 1663. et An. 1156.
ἐρπετῶν ἀγρίων ἀκρ An. 268. τῆς
Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343.
γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακὸν Ph.
fr. VI.
*Αγριῶν. ἡ τῇ τεκέσῃ σ' ἡγρίῳσ' (pro
ἡγρίῳσε) Or. 615. ὡς ἡγρίῳσαι διὰ
μακρᾶς ἀλευσίας Or. 226. ὡς ἡγρίῳ-
σαι πλόκαμον αὐχμηρόν Or. 387. ἐξ
ὀνείρων, οἷσιν ἡγρίῳμεθα Iph. T. 348.
ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἡγρίεμν El. 1031.
*Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542.
ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F.
990.
*Αγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur
Cyclops. Cy. 54.
*Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or.
864.
*Αγρός. εἰμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὸς
ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ'
El. 623. ὁδὸν αὐτήν, ἀγρὸς ἔχει El.
636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan.
El. 704.
*Αγρότας ἀνὴρ Or. 1270.
*Αγρότερος. ἀγροτέρα ἀύλῃν El.
168.
*Αγροτήρ. τῷ Μαίᾳς ἀγροτῆρι κέρψ El.
463.
*Αγρυπνος. τίς ὑπασπιστῶν ἀγρυπνος
βασιλέων Rh. 2. ἀγρυπνον ὄμμα Rh.
824.
*Αγρώσης. ἡ πόλλ' ἀγρώταις σκαῖα
πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώταις—παρίσχει Rh. 287. συλή-
ταιραν ἀγρωτῶν Her. F. 377.
Ἀγρωῖτες θῆρας Bac. 564.
Ἀγυῖα. εἶδον ἀτρεως ἀγυῖας Or. 759.
εὐρυχώρους ἀγυῖας Bac. 87. Ὀλύμπου
χρυσεῶν θαλάμων πταμένα πρὸς
ἀγυῖας Ion. 460. ἔσται ἐπαπύλω
πόλεως ἀγυῖαι Her. F. 783.
Ἀγνιάτιδες θεραπαῖαι Ion. 186.
Ἀγνιεύς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνατος. ἐκ ἀγύμνατος λόγων Bac.
491. εἰδ' ἀγύμνατον πλάνοις ἤξειν
Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμνατος
φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάτῃ
φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἀγυρις Ἑλλάνων τρατιάς Iph. A.
753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων
τολὴν Rh. 503. εἶπ' ἀγύρτης τις
λάτρης Rh. 715.
Ἀγχι. ἀγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχιάλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
Iph. A. 169.
Ἀγχιπλῆς. ἀγχιπλυν πόρον Iph. T.
1325.
Ἀγχιτεύειν. τὰν τ' ἀγχιτεύσαν γὰν
Tro. 224.
Ἀγχιτος. τὸν γένει ἀγχιτον πατρὸς
Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph.
935. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip.
802. δέσποιναν εἰργασ' ἀγχόνης, κά-
μνω An. 817. ταῦτ' ἐχ' δεινῆς ἀγχόνης
εἴ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης
πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν
ἀγχόναί Hel. 306. δεῖν δ' ἀγchonῶν
τε Tr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγchόναίς
δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγchόναίς θά-
νατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγchόναισιν
ἔλεειν Her. F. 154. δ καὶ σίδηρον
ἀγchόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγchύτατα. ἀγchύτατα θεῶν ἐζόμεναι
I'elci fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώ-
γιμον βάρους Cy. 384.
Ἀγωγός. διακρῶν ἀγωγὸς Tro. 1131.
χούς μιν νεκρῶν ἀγωγὸς Hec. 536.
Ἀγών. παρήκ', ὡς εἰοί', ἀγών μέγας
I'nc. 220. ἀγών φόνιος Or. 333. vid.
etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124.
1223. 1244. 1292. 1342. et 1537.
ἐλκεται εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam

vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239.
1340. et 1372. ἀγών μέγιστος Med.
235. ἀγών εὐψυχίας Med. 403. ἀγών
μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν
δράμοιμ' ἐγώ Al. 492. vid. etiam vers.
507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς
ἀγῶν' ἔρχη λόγων An. 233. vid. etiam
vers. 328. et 726. ἀγών εἰς ἄλλος
ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317.
427. 665. 706. 754. et 814. ἀγών
μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v.
1096. et 1254. μέγας ἀγών μεγάλη
δ' ἐπινόεις ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam
v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973.
πρὸς τόνδ' ἀγῶν' τις ἄρα τῷδε τῷ λόγῳ
Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et
992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιόμεθα Hel.
849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρε-
τῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν
Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶν' Her. F.
789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν
ἀγῶνος τῷδε El. 695. πῶς ἀγῶνος
ἤκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884.
δισσῶν λόγῶν ἀγῶνα Antiop. fr.
XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναν-
τίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέσονται
Ph. 1487. εἴτ' εἰς ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ
νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας Ἑλλη-
νικὸς Hip. 1016. δεινὸς ἀγῶνας δρα-
μεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνης τ'
ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες
ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς
δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγῶ-
νων ἄμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314.
δοριπετῆς ἀγωνία Tro. 1003. εἰδ' ἀν-
δροκμητὰς προσφέρων ἀγωνίας Sup.
525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἐπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγω-
νιόμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc.
651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849.
et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα
ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo qui-
dem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα
δεινὸν ἡγωνίσμεθα. φέγγος ἡγωνι-
ζόμεν—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φό-
νον An. 336. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάναντία
Sup. 465. ἴν' οἱ θανόντες ἡγωνίσαντο
Sup. 637. ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίξεθ', οἱ
τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοις
δ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι
κεδνὸν ἡγωνίζετο; Her. 795.

Α Δ Η Λ

'Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῳ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἦδ' οὐ τὴν γνῶνισμά μοι El. 987.
'Αγωνιστής. οἷδ' ἀγωνίζεται πικροὶ Ion. 1257.
'Αδακρυς. ἐκ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
'Αδάκρυτος. ἀλγέων ἄδακρυτος Tro. 603. τέκνον, ἐκ ἄδακρυτος ἐκλαχέυη Ion. 1458. ὠδέποτ' ἄδακρυτος, ἀτένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
'Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔχομεν Cy. 592.
'Αδάματος. ἀδάματος πείσημα Ph. 643.
'Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
'Αιδας. vid. 'Αιδης.
'Αδείμαντος. ἀδείμαντῳ ποδὶ Rh. 697.
'Αιδεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἦδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίεσσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμωσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ἔν ᾄδοιμι Antip. fr. VI. 1.
'Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
'Αδελφή. κλαίωσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic saepissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλις' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφῇ, δμῳῖς, ἀγκυρα, τέγῃ Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένος ἀδελφὰς Ph. 619.
'Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὁ μητέρ', ἐκ ἀδελφὸν, ὁδὲ συγγενῇ, μεθορμισσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενεὴ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενεὴ φίλος, πατήρ, ἀδελφός, δεσπότης Her. 231. ἀδελφῷ ματρός ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τῷδ' ἀδελφῷ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδας τ' ἀδελφὸς ἔτεκον Ph. 1604. παραχῇ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
'Αδελφός, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
'Αδесμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.
'Αδελος. χροῦζ' ἀδελφ' Or. 1318. τότε ἔτιν ἀδελον Med. 1104. ἀδῆλοις φαρμάκοις Med. 1201.

Α Δ Ι Κ

'Αδημονεῖν. ἀδημονεῖντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
'Αδην. ὡς ἀδην πόνως παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἀδην ἔχω Ion. 975.
'Αιδης. ἴν' ᾄδης ᾄκται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὰς παρ' ᾄδην νεργτέρως ἀλάτορας Med. 1059. ἦτις εἰς ᾄδου δόμους οἶκῃ Med. 1234. ἀνεφγμένας πύλας ᾄδου Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾄδην τὸν παραντὶκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et saepius in hoc dramate. τεῖχῳ πρὸς ᾄδην An. 415. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω ἑακρυβρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾄδην Sup. 797. ᾄδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾄδην ἐγγύς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾄδου μολῶν Rhcs. 915. ζῶν εἰς ᾄδου Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ Θεοσυγεῖ ᾄδου μαγείρῳ Cy. 396. Ταίναρ' διὰ τόμα βέβηκ' ἐς ᾄδου Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾄδου πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾄδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἐτιν μὲν ᾄδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾄδας. χθόνιον παρ' ᾄδαν Al. 237. πτερωτός ᾄδας Al. 262. et πλησίον ᾄδας v. 269.
'Αδικεῖν. ἀδικῶσα θ' ἡμῶν ὁδὲν ἦττον εὐρέθη Hec. 270, σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρῆ, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν Θεῶν Ph. 965. οἱ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' 'Ιάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτ' α' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὰς ἀπόντας ἠδίκων Sup. 152. ὁδὲν ἠδίκηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίμην ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθεῖας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντ' α'

ἀποτίνῃ θεὸν Ion. 972. ἐμῷ πατρὸς ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βώλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἄδεν ἀδικεῖν εἰόκασιν Epist. I. 16. τύτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἄδεν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' εἰ πάρεσι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικημένην Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένην Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἄδεν ἡδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένην Med. 265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἡδικημένην An. 350. μὴ ἡδικημένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τίς ἡδικήσαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἡδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅστις ἡδικεῖ Ion. 1317. καί περ ἡδικημένη, ἐκ ἡγρώμην El. 1030.

Ἀδικημα. ἀδικημά τῷ γυναικὸς ἐγένετο ἰσως Ion. 325. τὸ ἀδικημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκασίον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικημάτ' εἰς θεὸς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

Ἀδικία. Φοίβῃ δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικία γε σῆ Ph. 611. τὸ δ' ἥσσον ἀδικία νήμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV. τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. νᾶες τρίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

Ἀδικος. ἀδικος ἀδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἀδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἀδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἄδεις ἀδικος ἐστὶ μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδικῶ χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύσας τὸν ἀδικον Bac. 993. et 1013. ἀδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ νοχόος ἀδικος Cy. 557. ἡμέτερος δ' ὁ πλῆτος ἐς ἀδικός τις ὢν El. 911. ἀδικον ἀροτον ἀνδρῶν

Ion. 1095. ὀλβος ἀδικος El. 943. ὅτε πλῆτος ποτὲ βέβαιος ἀδικος Er. fr. IX. 3. ἐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἀδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὸς ἀδίκους βωμὸν ἔχ' ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδίκων μέλῃσι etc. Her. F. 772. τῶσδ' ἀδίκους καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἀδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδικῶ γνώμα Bac. 995. ἐκ ἑσ' ἀδικος, εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. ἰαχὴ σῆ—ἀδικος Hel. 1162. βίῃ κέλευθον ἄδειον, ἀδικον Her. F. 434. δύνασιν ἀδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς καδίκους ὠνημένην Hel. 908. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἀδικόν τι Or. 646. νῦν δέ γ' εἰ βέβαιος ἀδικον κτῆμα Iph. A. 334. τὰδικον τῷ τ' ἐς' ἐμὸν Hel. 288. ἀδικον ὁ πλῆτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἀδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τὰδικ' εὐ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἀδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἀδικα παθῶσα Med. 207. et ἀδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῷ Ion. 963. γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὐ περιτελεῖν Med. 582. παρέδρος, ἡ ἐννεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῶσα τὰδικ' Hip. 930. σώματα ἀδικα δικαίους συμμυγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τὰδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέτ' ἡγεῖσθαι θεός, εἰ τὰδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. τρατεύσας ἀδικα Er. fr. IV. ἐκ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ἀδικ' Peliad. fr. III. 1.

Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647. διὰ σέ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νερόμισται Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

Ἀδιψος. τέγξας ἀδιψον νηδὺν Cy. 571.

Ἀδμήτειος. ὦ δώματ' Ἀδμήτει' Al. 1.

Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκῆτων Iph. T. 896. δοκεῖν τὰδόκητ' εἰ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum; μολὶς φανείς ἀέλπτα

- αδόκητα Ph. 318. αδόκη' εύνυ-
 χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
 'Αδόκιμος. αδόκιμ' ολβίοις ἔχειν Tro.
 497.
 'Αδόκως. συλόμεθα σὴν ψυχὴν αδόκως
 Tro. 786.
 'Αδολος. αδολον γησιάν τ' ἔχων φρένα
 Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
 ραὶς αδόλοις Sup. 1029.
 'Αδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον
 αδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν αδονάν
 Ph. 340. μείλιον αδονάν Iph. A.
 234. ἀναγε πολύδακρυν αδονάν El.
 126.
 'Αδοξεῖν. λόγος ἐκ τ' αδοξέντων ἰὼν
 Hec. 294.
 'Αδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ'
 αδοξία, — ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
 16. σὺν αδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist.
 V.
 'Αδυλος. ἀελητ' αδυλα δῶμαθ' ἐτίας
 λιπὼν An. 594.
 'Αδράτεια. 'Αδράτεια, ἃ Διὸς παῖς
 Rhes. 342. σὺν δ' 'Αδρατεια λέγω
 Rh. 468.
 'Αδριηνός. ἀρδείην ἐπὶ πόντιον κύμα
 τὰς 'Αδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.
 'Αδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὡς
 φωνὴν ἔχεις, αδύνατος Androm. 747.
 αδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάσσασθαι
 πόλιν Iph. A. 369. αδύνατοι προσ-
 ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν αδυνάτων
 ὑπομισήσμεσθα Ion. 596. αδύνατον
 αὐτὸ τῷτο Or. 664. αδύνατον εἴπας
 Hel. 1049. τὰ αδύναθ' ἡμῖν καρτε-
 ρεῖν ἢ ῥιπίδιον Iph. A. 1370. τὸ
 τολμᾷν αδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῆ Hel.
 817. αδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F.
 318. αδύνατ', αδύνατά μοι Her. F.
 1058.
 'Αδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδύτος (scil. ὁ
 ἕκτος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς αὐς Rh.
 555.
 'Αδυτον. αδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
 πρόσθεν αδύτων ἑκταθεὶς Iph. T. 973.
 αδύτοις ἐν ἀγνοίᾳ Iph. T. 1155.
 θεσφάτων ἐμῶν αδύτων Iph. T. 1256.
 αδύτων ἐξόντι Ion. 662. Πανὸς
 αδυτα Ion. 938. ἐντὸς αδύτων τῶνδε
 Ion. 1309.
 'Αδυτος. αδύτων ἐπιβάς κτεάνων An.
 1035.
 'Αδύρητος. ὡδ' αδύρητος φιλων Hec.
 42.
- Αεθλον. ὅτ' ὠδὲν ἀεθλον ὅτε τοῖς
 ἐσθλοῖσιν ἦν, — Sis. fr. I. 3.
 'Αεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὠδὲν
 ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et
 χρηστὸς ἐτ' αἰεὶ v. 598. τὰς κακὰς δρᾶν
 πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρηστῶν
 ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486.
 χρηστὰ βουλευέσθ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸν
 εὐτυχῆ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
 αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
 κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
 Ph. 1521. ἀπαις δευρ' αἰεὶ τείνεις
 βίον; Med. 670. δ, τι καλὸν, φίλον
 αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ὠδὲν
 τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
 σμαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
 ὀφείλω ὅκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
 1464. etc. Formas hujus vocis poë-
 ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
 'Αεῖδειν. ἔπασθ' αἰείδοντες Hip. 58.
 ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091. ὁ
 Φοῖβος—αἰείδων Iph. T. 1130. καινῶν
 ὕμνων αἶσον ἐν δακρυόεις ῥῖδαν Tro.
 513. τὸν 'Ιλιάδων αἰεῖδουσα δακρυόεντα
 πόνον Hel. 1121. αἰεῖδου' Ἑλλησι
 βοᾶς Ion. 92. αἰεῖδου' ὕμνοις ἀμέτερα
 λέγεις Ion. 1091. ἐπὶ τὰν 'Ηρακλέους
 καλλίνικον αἰεῖω Her. F. 681. τοι-
 αὐτ' αἰεῖς Antiop. fr. XXXIII. 3.
 αἰεῖδοιμι τεφάνοις κἀρα πολλὸν τεφανώ-
 σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
 αἰεῖω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰεῖσο-
 μαι, ὦ Κλεινίη παῖ Epig. III. 1.
 'Αεικέλιος. δέμας αεικέλιον An. 131.
 'Αεῖμνητος. κλέος αεῖμνητον Iph. A.
 1531.
 'Αεῖρειν. αἰερατὲ μὲ δέμας Hec. 63.
 ὄτρυν' ἔγχος αἰεῖρειν Rh. 25. ἀγάλ-
 ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένας
 παννύχου σελάνας Alcest. 452. πῶ δ'
 εἰς πέρας αεραθῶ; An. 849. βάσομαι
 τ' ἐς αἰθέρα πολὺν αεραθεὶς Fr. inc.
 CLIV. 3.
 'Αέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς
 ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀέλιου
 Ph. 173. ὃ λιπαροζώνου θύγατερ
 ἀέλιου Ph. 180. ἐς ἀρματα λεύσων
 ἀέλιου Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὸς ἀέλιου
 Med. 1252. φέγγος ἀέλιου Hip. 850.
 Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀέλιου
 κνεφαίαν ἱκπύτασιν Al. 595. πῦρ
 τεθρίππων τῶν ἀέλιου Iph. A. 159.
 ἀρά μοὶ ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά γ' αελίη Hel. 349. ρέθος αελίφ δειξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίου El. 465. θερμὰν αελίη χρυσωπὸν ἔδραν El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀελλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄτρων ὑπ' ἀελλαισιν Hel. 1514.
- *Αελλόπους. μετὰ κυρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.
- *Αελπος. ἤκεις ἀελπος Hel. 789. ἀελπος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἀελπον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὄψομαι τὰν ἀελπον ἡμέραν v. 784. ἀελπον ὄψιν Her. 930. ὄρω δ' ἀελπον φάσμ' Or. 877. et ita ἀελπον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἀελπον πρᾶγμα Med. 225. ἀελπον εὐρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκέτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἀελπον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἀελπον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἀελπον ὠδὲν Hypr. fr. VIII. ἴσως ἀελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἀελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κῆκ τῶν ἀελπτῶν εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὄρῃς δ' ἀελπτῶν μυρίων ἀνατροφᾶς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀελπτῶν χάρις μείζων Ced. fr. XIV. ἀελπτα adverbialiter positum: μόλις φανείς ἀελπτα κηδόκητα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπως. πολλὰ δ' ἀέλπως κραίνουσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ ἀενάφ ρεύματι Pir. fr. III. 1.
- *Αένναος. ἀενάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐεσαι Ion. 118. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.
- *Αέξιν. βέταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δὴ Hip. 537.
- *Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων γ' ἀερίων τε παιδεύματα Aëol. fr. IX. 4.
- *Αἰεσθαί. πρὸ τέγε λέγειν ὅχ' αἰεσθαί Al. 327. δυσφημεῖν αἰεσθαί θεῶν Her. 111. αἰετὰ γ', ὧ νεᾶνι, κῆκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. αἰετὰ τοῖς φίλοις Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἐχθρὸς μεθεῖσα τῆς ἐμῆς αζήμιος Med. 1050. ὁ γὰρ ἐδ' αζήμιον El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν αζήμιως Fr. inc. Bar. 28. 5.
- *Αζυγέ. χάριν αζυγος ἀμβροτα πῶλυ Tro. 536. εὐνῆς αζυγες γαμηλίη Med. 673. ὄντες αζυγες γάμων Iph. A. 805. αζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι αζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κῆζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, ὠδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνας τόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μωσῶν Pal. fr. VII. 4.
- *Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.
- *Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακείμενον ὧν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἴστα Iph. T. 1134. δι' αἰέρος εἶδε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἄπας ἀήρ αἰετῶ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἀσιν Rh. 417.
- *Αθάμας, Aëoli filius Aëol. fr. XXIII. 3. δόμος Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνα καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῷ χορὸς Ph. 242.
- *Αθάνατος. ἀθάνατον ἀφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών Hel. 1022. παρὰ γ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ὁ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἐκ γ' ἀνθρώπων, ἐκ γ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὑβριν Bac. 9. τὴν ὄργην ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτου φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.
- *Αθαπτος. νέκυς ἀθαπτος Ph. 1733. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀθαπτον ἀν λίκους Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἀθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἀθαπτον Hel. 1238. et 1239.
- *Αθεμς. γάμος Κύπριδος ἀθέμιας Ion. 1093.

αἰετὰ γ', ὧ νεᾶνι, κῆκ εὐδαί-

ΑΓΕΙ

ΑΓΚΑ

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τὰδ ἄζομεν
Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638.
ἔνον ἄγων σ' ἐφέτιον Ion. 654. δε-
σπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (προ
ἦγες) ἀναιδεῖα Ion. 895. ἔτοιμ' ἄγειν
τὰ θυμάτ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ'
εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἦγαγον Her. F.
611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τὸδ' ἦγα-
γες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νί-
καν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
El. 659. τῶσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες
El. 1136. μύθους εὐπροσηγόνους ἄγων
Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῆθος εἰς
πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδώς,
πολλάκις ὅτι τὸ λυπὸν ὑπερον χαρὰν
ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ
σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωσ ζήλω-
τος Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50.
1. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνει Δίκη
Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὑπερθε
περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς
ἐκπλήξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμ-
φανῆ δ' ἴψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX.
3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην
ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ'
ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τὴς δ' εὐτυ-
χύντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc.
CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι.
ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec.
937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν (προ
ἡγόμην) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων
δόλῃην ὄτ' ἀγόμαν Iph. T. 858. δόλα
δ' ἀγομαι Trg. 140. ἀγόμεθα λεία
σὺν τέκνῳ Trg. 610. ἀγόμεθα, φε-
ρόμεθα Trg. 1310. μυριάσι χειρῶν
ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγύ-
μεσθα ζεῦγος ἢ καλὸν νεκρῶν Her. F.
454. 3) Med. Ἑλένην ἀγόμενος Or.
246. vid. etiam vers. 248. "Ἑλλήν'
εἰς οἶκον ἡγόμην Med. 1331. εἰς δό-
μους ἄζεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip.
652. ἄγε μεσὺν σοι πρὸς θεῶν, ἄγε
κάτω Al. 383. ἱππὺς ἄγεσθαι Al.
1033. ἄταν ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θα-
λάμους Ἑλέναν An. 104. ἄγε λαβὼν
τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 808. ὁ
κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἡγετο Her. F. 12.
μάντιν ἔχ' ἕτερον ἄζομαι Her. F. 911.
ἄγε με, ὦ ξένη An. fr. VI. καὶ τὰς
μὲν ἄζη Sci. fr. V. 1.
Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἄγειρας' αἰχμαλω-
τῶν πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν,
ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἵν' ἄγειρω γ' Ἰνά-

χε, Ἀργεῖυ ποταμῷ, παυσὶν βιοδώροις
Xan. fr.
Ἀγείσθαι, dor. pro ἡγείσθαι. ὧ γλῶσσαν
ἄγῃσαι μοί πῶς, ἄγῃσαι Hec. 170. 171.
πρόπαρ ὅς ἀγείται τρατῷ Ph. 121.
Ἀγείτων. ἔτως ἀγείτων οἶκος El. 1130.
Ἀγέλα vid. ἀγέλη.
Ἀγελαιά βοσκήματα Bac. 676.
Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα
Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν θείη
Hip. 734. ἀγέλαις δλβίαις Hel. 1276.
πηγῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων
ἀγέλας Her. F. 1276.
Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἄγε-
μόνευμα νεκροῖσι πολύπονον Ph. 1499.
Ἀγεμῶν, dor. pro ἡγεμῶν. ἴκω δ' ἐν-
νύχιος ἀγεμῶν Rh. 228.
Ἀγεσνῶς Iph. A. 1458.
Ἀγέραςτος. τύμβον ἀγέραςτον Hec. 117.
ἀγέραςτον ὄνομα Bac. 1375.
Ἀγή. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup.
693.
Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I.
1.
Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.
Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A.
567.
Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII.
6. χάριν ἀγήρῳ Sup. 1177.
Ἀγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἀγήτωρ με-
λέων vocatur Apollo Med. 426.
Ἀγιτεύειν βιοτὰν Bac. 74.
Ἀγκάλῃ: sed semper in plurali apud
Euripidem dicitur, nusquam in sin-
gulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432.
ἡ δὲ λαμβάνωσ' ἐν ἀγκάλαις Al. 188.
ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἔρπε δεῦρ'
ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἡγῶ,
τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς
An. 748. ἐν ἀγκάλαις χορῆζεις—ἔχειν;
Iph. A. 385. νεανίδασιν ἀγκάλαις
Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον
ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος
ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251.
παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948.
ἀγκάλαισι δορκάδ', ἡ σκύμνης λύκων
ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. τίνος πρό-
σωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276.
ἔξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142.
μητρός ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion.
280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761.
πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ἡν
ος
P.
P.
O.
e)
I.
i-
x-
r-
i-
v
u;
h.
ta
ts.
γεν
δὲς
μ
v
την
ἱρ-
ves
es
T.
eis
v-
x-
v
v
ic
'η
ε
ε
ε
α
o.
o.
et
ein
15.
τθ'
γας
εις
ian
μαρ
βας
35.
663.
666.
πά-
ιτον
ν μ'
γων

Ἄδρειν. ἄδρησον Iph. A. 1416. ἄδρη-
σον σῶμα γυμνωθέν νεκρῷ Hec. 679.
δεῦρ' ἄδρησον Hip. 300. κᾷκεῖνο νῦν
ἄδρησον An. 669. λεύσσει', ἄδρήσατε
An. 1228. σαφῶς ἄδρήσας Iph. T.
1323. ἄδρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς
τῷδ' ἄδρήσας θάνατον Bac. 1325.
δισσὸς ἄδρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄδρη-
σον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας
λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v.
839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἄδρή-
σαντα Eu. fr. VII. 2.

Ἄδρητέον Hip. 379.

Ἄδρoίζειν. Τροίαν ἄδρoίση Hec. 1139.
ἀδίκως ἄδρoίσας Ἑλλάδ' Or. 647.
ἄδρoίσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας Or. 871.
πολλὴν ἄδρoίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περι-
πλοκάς λόγων ἄδρoίσας Ph. 498.
πνεῦμ' ἄδρoισον Ph. 858. Ἑλλήνων
ὄχλον τοσόνδ' ἄδρoίσας An. 607.
λεκτὸς ἄδρoίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρως
Sup. 356. ποίμνας ἄδρoίσαι Cy. 83.
μάντις ἄδρoίσας Her. 341. τράτευμ'
ἄδρoίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ'
ἄδρoίσας Ion. 664. ἄρανός ἄδρoίζων
ἄτρα Ion. 1147. ἐχθρὸς ἄδρoίσας
Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἄδρoί-
ζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένῃ
τρατῇ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροί-
σμένους Iph. A. 267. Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A.
1547.

Ἄθροισις τρατῇ Hec. 314.

Ἄθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

Ἄθρόος. τρατὸς ἄθρόος Iph. A. 1000.
σοφῶν πληθὸς ἄθρόον Andr. 482.
ἄθρόῳ τόματι Bac. 724. ἄθρόον δάκρυ
Herc. F. 489.

Ἄθυμειν. ὅταν τᾶμ' ἄθυμήσαντ' ἴδῃς
Or. 296. τί χρεῖμ' ἄθυμεις; El. 831.

Ἄθυμία. εἰς ἄθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac.
610. ἐς ἡμᾶς ἐσπλῆθ' ἄθυμία Her. F.
552.

Ἄθύρειν. ἡλᾶτ' ἄθύρων Ion. 53. πηδῶν
ἄθύροι Dan. fr. XI. 2.

Ἄθυρμα. νηπίους ἄθύρμασιν Aug. fr.
V.

Ἄθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

Ἄθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or.
1492.

Ἄθυτος. ἄθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἄθως. ἄθως ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση Bac.

Ἄθως μένει Fr. inc. XVI. 5.

Ἄθως αὐτῇ Med. 1300.

Ἄθωπεντος. ἄθωπεντόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et
passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἶας Hec. 450. Φρυγῶν
ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν
Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et
1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι
αἶας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An.
51. ἔβασαν ἄμκτον αἶαν Iph. T. 403.
τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
εἰς τήνδε ἔκεισ' αἶαν Iph. T. 786. μα-
κάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν
Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν
El. 97. Φωκῶν ἐς αἶαν El. 1287.

Αἶαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἶαγμάτων
Ph. 337. αἶλινον αἶαγμασιν προσ-
κλαῖω Ph. 1520. δέξ' αἶαγμάτων Al.
876. αἶαγμασι τένησα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν
δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν
αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν
Tro. 146. δουλείαν αἰάζουσιν Tro. 159.
αἰάζεσσα Ion. 1205. ἔκ ἀτρεμέα θρη-
νον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἶας. Αἶαντος δίκαιος γόνος Fr. inc.
CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82.
πέλαγος Αἰγαῖο πόρου Hel. 129. πέ-
λαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰ-
γαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον
οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἰγειρος. ὑπὸ αἰγειροῖς Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T.
425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικoreῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306.
δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἦν
αἰγίδ' ὀνομάζεσσι Ion. 996. αἰγίδος
τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος
Ion. 1580.

Αἶγλα. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος
Sup. 990. μηνῦδος αἶγλαν Rh. 534.
εἰς αἶγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἶγλαν
ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

Ἀΐδας. v. αἰΐδης.

Αἰδέισθαι. αἰδέσθῃ με Hec. 286. et
806. ἄρ' αἰδόμενοι ib. 515. ὀνομά-
ζειν αἰδῆμαι θεᾶς Εὐμενίδας Or. 37.
ματέρ' αἰδῆμαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ'
αἰδῆμαι ib. 1048. αἰδέμεθ' ὄχλον Ph.
1282. ἐρύθημα προσώπῳ αἰδυμένα ib.
1496. εὐδὲν αἰδέσθῃ Λιτάς; Med. 326.
αἰδόμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

1. 77.
1039.
1216.
er. F.
ματος
αἷμα
Sup.
705.
1145.
793.

1. 714.
μά σ'
vid.

1604.
p. 11.
βωμόν
1011.
ἀγνός

ph. T.
n. 453.
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

ἀγνός
ἀγνός

*Αγνός. ἄκ ἀγνός Hel. 511. ἀγνός εἰς γῆν Iph. T. 94.

*Αγνός. ἀγνός φονία γενέσθαι πατρός Ph. 1592. τὸ σὺν γένος ἀγνός Her. F. 886.

*Αγορά. ἀγοράκις ἄν κ' ἀγοράς χραιῖνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἀλίσσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, τίετε El. 708.

*Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.

*Αγορεύειν. ἡγόρευε Διομήδης ἀναξ Or. 896. δὲ ἡγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἀμ' ἡγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τὰδ' ἡγόρευον Ph. 1260. ἤλθον δ' Ὀρέστυν ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.

*Αγορός. ποθέσθ' Ἑλλάνων ἀγόρος Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρος El. 724.

*Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.

*Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἦν ἀμάρτω τῇσδ' ἄγρας Alc. 853. ἐνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τὴνδ' ἄγραν ἡγευκότες Bac. 434. τὸν ξυνηγάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τὰδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβύσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρεσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἰς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίως ἄγρας Her. F. 415.

*Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.

*Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλως Bac. 1186. ἀγραύλοισι κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλως πύλας El. 342. 2) *Αγραυλος, nomen proprium. *Αγραύλως κόραι τρίγονοι Ion. 496.

*Αγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἡγευκότες Bac. 434. τὴνδ' ἄγραν—ἦν ἡγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ἕϊφος ἡγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἡγρεύσασθ' Iph. T. 1163.

*Αγρευμα. γαυρόμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

*Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

*Αγριος. σὺνδὲ μὲν ἀγρίως ἀγῶνος I Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίως F 361. ἀγριος μορφήν Hel. 551. λῆτος ἀγρίως θυμόν Her. F. 1211. πὸς σὺν ἀγριον El. 1116. θάιναν ἀγρὸν θηρῶν Hec. 1072. σκύμνος λυῖ ἀγρίως Bac. 699. ἐλάφων λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρὸν Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χαρ' ἀγρίων ναοίμι τρόπων Fr. i CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεῖς νόσῳ

34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ἀγρίας δυσζυγέτω Ph. 1510. δ καίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν F 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 9 θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her 851. φυλάσσοιςθ' ἀγριον ἦθος M 103. ἀγριον τέρας Hipr. 1214. ; ματος ἀγρίως An. 749. χειμῶ ἀγριον μένος Her. 429. τῷ βι κ' ἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἀγρὰν τράματα Ph. 1663. et An. 11 ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 13 γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν. fr. VI.

*Αγριῶν. ἡ τῇ τεκῆσθ' ὅς ἡγρίωσ' (ἡγρίωσσε) Or. 615. ὡς ἡγρίωσαι μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὡς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ὀνείρων, οἷσιν ἡγρίωμεθα Iph. T. 3 ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἡγρίωμην El. 1031.

*Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 5 ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. 990.

*Αγροβώτας, dor. pro ης: sic voca Cyclops. Cy. 54.

*Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν 864.

*Αγρός. εἰμ' ἐπ' ἀγρόν El. 1134. ἀγρῶν Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῷ El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὸς ἔχει 636. ἀγρῶν ταμίαις: sic vocatur P El. 704.

*Αγρότας ἀνὴρ Or. 1270.

*Αγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν 168.

*Αγροτήρ. τῷ Μαλαῖας ἀγροτῆρι κέρψ 463.

*Αγρυπνος. τις ὑπασπιστῶν ἀγρυπ βασιλέων. Rh. 2. ἀγρυπνον ὄμμα 824.

*Αγρώτης. ἡ πόλλ' ἀγρώταις σκ πρόσκεται φρενὶ Rh. 266. φόβοι

ΑΙΘΗ

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.
 Αἰθαλον. αἰθάλη κηλῖδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 91j.
 Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλος El. 1140.
 Αἰθεῖν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεῷ Sup. 208. αἰθεῖσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἰθῶν ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἄλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πέυκης αἰθεταί σέλας Tro. 298. ἂν αἰδομέναν ib. 1080. δώματ' αἰθεσθαι δοκῶν Bac. 624.
 Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίῳ γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθερίαί Rhes. 530. ἔρβ' αἰθέριον An. 831.
 Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῶδι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἑράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθήρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολλῶν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμων ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνυαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἰδῶλον ib. 1538. διὰ λαμπροτάτης αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθήρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθήρ ἔχει νιν ib. 1139. ὅτος αὐτός ἐστιν αἰθήρ Iph. A. 365. τῶν εἰν αἰθερί δισσων Διουσκέρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδῃ αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἐβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυνγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλιμένῃ αἰθέρος ib. 293.

ΑΙΚΑ

αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρνγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνὸν θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ γῶδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀτερῶπὸς αἰθήρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κυλῶ ib. 1147. μεσπορεύει δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθήρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμύλλῃσαι κόρας Hyg. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῇ ἀνεῖσ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψὺ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἄφεις εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLV. 3. φαεινὸς αἰθήρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαίαν αἰείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθερί Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαῖ Ion. 1445. φλογεράν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱεράς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.
 Αἰθιοπία χθών Er. fr. XIV.
 Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.
 Αἰθοψ. αἰθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῶσιν οἶνον αἰθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἰθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.
 Αἰθριος. ὄρφνης ἐκδύς αἰθρίῳ Her. 857.
 Αἰκάλλειν. προδότην αἰκάλλων κύνα And. 631.

ΑΙΜΑ

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἶκος ἔφερε Bac. 1371.
 Αἰκίζεσθαι. εἴχ' ἡ πρόσοψις μ', ἀλλὰ τάργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἐτίαν ἠκισμένη Med. 1130.
 Αἰκισμα. ἀδελφῶν ἑλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.
 Αἶλιος. αἶλιον αἶλιον Or. 1395. αἶλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἶλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνως κακῶς Hel. 170.
 Αἶμα. αἶματι χλωρῷ Hec. 129. φοιτισσομένην αἶματι παρθένον ib. 153. αἶματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἶματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραϊφνές αἶμ' ib. 537. τὸ ματρός αἶμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἶμα γενέθλιον ib. 89. αἶμα πατροφόνου ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἶματος ib. 199. ματρῶν αἶμα ib. 285. αἶματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἶμα σᾶς ib. 338. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἶματος ib. 351. αἶματος τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἶμα ib. 406. αἶμ' ἔχων ib. 513. δι' αἶματος ib. 815. ματροκτόνον αἶμα ib. 831. ἄλκις τὸ μητρός αἶμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἶμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτώμ' ἰδὼν ἐν αἶματι ib. 1196. φόνιον αἶμα ib. 1256. et Ph. 940. αἶμα ματρός μυσαρὸν Or. 1624. αἶματος μητροκτόνου ib. 1649. βήσεται δι' αἶματος Ph. 20. αἶμα δάιον ib. 248. κοινὸν αἶμα ib. 254. αἶματος ἔδευσεν γαῖαν ib. 678. αἶματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἶματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἶματος αἶμ' ἦν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἶμα ib. 1069. ἔρρει αἶμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἶματι δεινῷ, αἶματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἶματος ἀμερίν ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἶματος ib. 1567. αἶμα ἐκ ἐνὸν χοροῦ Med. 1175. αἶμα ἔσταζε ib. 1198. θεῶν αἶμα ib. 1257. μῖασμα φεύγων αἶματος Hip. 35. ἀγνῶς χείρας αἶματος ib. 316. αἶματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάντας αἶμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἶματος ib. 512. θυλὶς ἀφ' αἶματος ib. 641. παιδὸς αἶματος κοινυμένην An. 655. αἶματος δῶναι δίκην ib. 1109. αἶμα συγγενὲς Suppl. 148. et Cenei fr. I. 2. πατρῶν αἶμα Sup. 264. αἶματος φοινίς ῥοῖς ib. 690. δν αἶ-

ΑΙΜΑ

ματι χρανῷ Iph. A. 971. μέλανος αἶματος φύσηματα ib. 1114. ἀχραντον αἶμα ib. 1574. αἶμα γῇ δωρήσεται Tro. 382. αἶμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἶμ' ἐάσης τάξει Her. 1041. αἶματος ῥοαὶ Hel. 990. ἀμύλλα αἶματος ib. 1171. αἶματος ἀπορροαὶ ib. 1603. ταλαγμῶς αἶματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἶμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἶμα Her. F. 831. αἶμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἶμα ib. 1184. αἶμα παιδοφόνον ib. 1201. αἶμα αἶματος πικρὸς δανεισμός El. 857. πατρός αἶμ' ἐτιμωρησάμην Cenei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἶμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἶματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἶμασι θύμασι τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθρίτων El. 137. νεοφόνους ἐν αἶμασι ib. 1172. Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507. Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάζας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσουσιν Hec. 1171. αἱμάζει δέραν Ph. 1296. πέσσα δαΐα αἱμάζετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαίμον Iph. A. 1084. αἱμάσσουσ' (pro ὄσα) ἄταν Iph. T. 225. εἴχ' ἤμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάζεις τὰς φῆδας Ion. 168. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ἡμάχθη πεσῶν El. 574. Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὸν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς τρυγούσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ἕξφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 331. αἱματηρὰ τόμα Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110. Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματοέν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματοέντα σώματα νεκρῶν Tro. 594. Αἱματοόρνυτος. ῥανίσιν αἱματοόρνυτοις Iph. A. 1515. Αἱματοσαγής. σώμαθ' αἱματοσαγῇ Sup. 812.

ΑΙΝΕ

Αἱματῶν. αἱμάτω θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχᾳ λευκὸν αἱματῶτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματέμενοι Ph. 1156. ἤμα-
τωμένη χεῖρας Bac. 1133.
Αἱματωπῆς. τὰς αἱματωπῆς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπῆς θεᾶς An. 979. αἱματωποί δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὅσοις αἱματωπῆς Her. F. 933.
Αἱμόρραντος. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόρραντοι θυσίαι Al. 132.
Αἱμοταγής. αἱμοταγείς πρῆτῆρες Thea. fr. I. 3.
Αἱμύλος. ἐκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλότατον κρότημα ib. 498.
Αἱμων, filius Creontis. Αἱμονος γάμοι Ph. 951.
Αἱμων, *adjective*. λύκε αἱμονι χαλᾷ Hec. 91.
Αἰνεῖν. ἦναι πέπλος Hec. 1154. ἐκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ἕ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, φ' ποτ' ἦνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὡδ' ἀπὸν ἦνεσ', i. e. ἦνεσα Med. 223. ἦνεσ' (i. e. ἦνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγῇ Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐκείπερ ἦνεσεν Hip. 1319. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ἦνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἶπερ ἦνεσεν τάδε ib. 528. ὡδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταῦ-
ταν ἦνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', δς κ. τ. λ. Sup. 201. κῆν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῇν ib. 707. σὲ ἦνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνέμενοι οἱ ἄγαθοὶ τρόπον τινὰ μισῶσι τὸς αἰνῶντες, ἵαν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυ-
μίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ἦνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνῶν λόγος ib. 1073. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἰνεῖ φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστ' αἰνέειν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ἐκ αἰνῶσα πρὶν Ion. 1609. ἦνεσ', ἔνεκ' κ. τ. λ.

ΑΙΡΕ

ib. 1614. ἐκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσοδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖν' Antiop. fr. XI. 3. ἥλιε τοξέυματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνέσιν βρο-
τοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνέμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.
Αἰνιγμα. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. αἰνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρ-
θένης κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἰνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἰνιγμα σαφές Tro. 621. τὸδ' ἐν' ἐκείν' αἰνιγμ' Hel. 794. αἰνιγμ' ἀκῶσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνιγματα ib. 1682. et 1747. δυστόκας αἰνιγματα Sup. 138. πα-
ρφοῖς αἰνιγμασιν Iph. A. 1147.
Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμός Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.
Αἰνίσσασθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τὸδ' ὡς ὑποκτον ἦνέξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίζομαι El. 946.
Αἰνόγαμος Hel. 1130.
Αἰνόπαρις Hec. 945.
Αἶνος. αἶνος δυσχερέτερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέροι El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.
Αἰόλος, *nom. propr.* filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.
Αἰόλος, *adjective*. ὑπ' αἰόλας λαχᾶς Ion. 498.
Αἰολόχως νύξ Pi. fr. II. 4.
Αἰπεινός. Ἰλῆφ αἰπεινῷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.
Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 509.
Αἶρειν. πόδ' ἔξω θυμάτων αἶροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἶροιεν τόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἄραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μὲ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἶρετε ib. 1361. νῖν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. τὸν ἐβνυχῇ ἂν τις αἶρη μοῖρα ib. 608. αἶρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ θερμάτων νότον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἶρῃσι *particip.*) λείαν Rh. 326.

ΑΙΡΕ

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῆφον αἶρ' βῆμ' Tro. 342. γραίαν πεσῶσαν ἱρετ' εἰς ὄρθον ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρῆ—αἶρειν νιν Bac. 942. φῆρας χεῖρα Cy. 417. φῆρας θερμὸν ib. 457. πολλῶ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἶρω Her. 323. ἰσὺν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὺν πόδ' αἶρεις; ib. 1643. πτανὸν πορφλεκτον αἶρει Ion. 195. πρῆμνηθεν αἶρει μ' ib. 928. εἰ σκῆπτρα ἀρείτε Her. F. 255. φῆρας ναυτοὶ χυλαῖς Ἄρη El. 2. λῶτρ' ὡς γάχιστα τοῖς ξένους τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾷ ib. 800. ὡς ἦραν χερσὶν ib. 813. αἶρει κατὰ ib. 942. δίσπον φῆρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος φραμένα Hec. 107. ἥς ἐκ ἂν ἀραιτ' (i. e. ἀραιτο) ἀχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἥραμην δόρυ Ph. 437. μαστὸν ἱέταν αἰρομένα ib. 1562. σι—δηρον ἦρατο Iph. A. 938. αἶρεσθαι φυγῇ Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἶρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἀμαξῶν ἱκατὸν ἀροῖμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἶρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἥραμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμείνειαν ἥραμην Her. 991. κοινὸς αἰρόμενος πόντος Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἄξian τὸ πένθος αἶρεσθ' Her. F. 147. αἶρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνδῶν Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἶρομι ἐννυχος δέιμασι Hec. 69. ἀρδείην ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 785. θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρδεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρδεῖσθ' ἀφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρδεῖσα ib. 1532. πτεύματ' αἶρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἥρμενον Fr. inc. XXVI. 1.
Αἰρεῖν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγύπτῳ τέκνα ib. 886. εἰ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλῃ ib. 797. φθόρος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίῳ πατρός ib. 1213. δάμαρσ' ἔλῳν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἔλῃ Ph. 565. ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἔλῳν πά—τραν ib. 576. ἐλεῖν δορί ib. 762. ἐλεῖν πόλιν ib. 1183. δν ἄρτι ἔλῳν ib. 1325. γαίαν ὁδάξ ἐλόντες ib. 1432. ἐλεῖν βωλεῖματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἐλεῖν

ΑΙΡΕ

δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον πλάκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἔλῃς ἥρμενον ib. 1068. τὸ Τροίας εἶλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἶλε λόγους δολίους ib. 289. Τροίαν ἐλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἶλον ib. 543. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἔλῳν Τροίαν ib. 628. σὺν εἶλον χερσὶ κάλλιτον δέμας ib. 1279. ἠλαπίζον αἰρήσειν πόλιν Sup. 845. ἐκ ἂν κίχης μ' ἔλῳν χερὶ ib. 1069. κάλλιτα σέβλ' ἔλῳν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἶλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἶλατε; ib. 256. ἔλῳν Ἀχαιῶς Rh. 172. μεγάληα ἐπινοεῖς ἐλεῖν ib. 195. ἔλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμῖος ἥρηκέναι ib. 330. οἶόν σε βίῃ τέλος εἶλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἔλοι ἱππων ib. 859. ὅς Ἄρης ἔλοι Tro. 376. ὅς ἔλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἔλῃ πρόσθ' ib. 891. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἰσχος ἔλῳν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἔλῳν, scil. κόσμον Her. 698. αἰρεῖ τέτρωτον ἄρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἔλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς εἶλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνῳ πόλιν ἔλῳν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἔλῳν δὲ Ion. 828. δν ἐν βρόχοις ἔλῳν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἔλῳν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρσ' ib. 1380. τεύχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἔλῳσα El. 141. ἐκ κανὼ ἔλῳν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκῇν εἶλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἔλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σὺν σοι κατθανεῖν αἰρή—σομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἔλῃ φίλος ib. 627. τὸ τῷδε κῆδος μάλ—λον εἶλετ', ἢ πατρός ib. 750. ἔπτ' ἀνδρας ἐλῷ Ph. 748. τοῖνδ' ἐλῷ δυοῖν πότμοις τὸν ἕτερον ib. 958. ἐννεργὸν εἰλόμην Med. 396. αὐτὴ γὰρ εἶλε ib. 605. σέψαι φόνον, ὅλον αἰρή ib. 852. καινὸν ἔλοιτο λέχος Al. 466. ἔτοι δι—κατήν σ' εἰλόμην Sup. 252. τρατηγὸν αἰρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνηστῆρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἰλόμην χερσὶν Iph. T. 379. τὴν ἡδονὴν εἰ λόγους αἰρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἰρήσεται τὴν σὴν δύνα—μιν Her. 57. τὸς ἀμείνονας φίλους ἐλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἰρεῖσθαι

Α Γ Ω Ν

ἀγρώταις—παρέσχε Rh. 287. συλή-
τειραν ἀγρωτῶν Her. F. 377.
Ἀγρῶτες Θῆρες Bac. 564.
Ἀγυιά. εἶδον ἄτεως ἀγυιάς Or. 759.
εὐρυχόρους ἀγυιάς Bac. 87. Ὀλύμπῳ
χρυσέων θαλάμων πατάμενα πρὸς
ἀγυιάς Ion. 460. ξεσσι ἐπταπύλῳ
πόλεως ἀγυιαί Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες Θεραπείαι Ion. 186.
Ἀγυιεύς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνατος. ἐκ ἀγύμνατος λόγων Bac.
491. ὅδ' ἀγύμνατον πλάνοις ἤξειν
Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμνατος
φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάσῃ
φρενί Pir. fr. VI. 1.
Ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A.
753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων
τολὴν Rh. 503. εἶπ' ἀγύρτης τις
λάτρης Rh. 715.
Ἀγχι. ἀγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχιάλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
Iph. A. 169.
Ἀγχιπλῆς. ἀγχιπλῆν πόρον Iph. T.
1325.
Ἀγχιτεύειν. τὰν τ' ἀγχιτεύσαν γὰν
Tro. 224.
Ἀγχιτος. τὸν γένει ἀγχιτον πατρός
Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph.
335. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης Hip.
802. δέσποιναν εἶργυσ' ἀγχόνης, κά-
μνω An. 817. ταῦτ' ἄχι δεινῆς ἀγχόνης
ἐτ' ἄξια Bacch. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης
πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν
ἀγχόναί Hel. 306. δεῖν δ' ἀγchonῶν
τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγchόναίς
δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγchόναίς θά-
νατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγchόναισιν
ἐξελεῖν Her. F. 154. δ καὶ σίδηρον
ἀγchόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγchύτατα. ἀγchύτατα θεῶν ἐζόμεναι
Pelei fr. II.
Ἀγώγιμος. τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώ-
γιμον βάρος Cy. 384.
Ἀγωγός. δακρύων ἀγωγός Tro. 1131.
χοάς μὲ νεκρῶν ἀγωγός Hec. 536.
Ἀγών. παρέστηκ', ὡς ἔοικ', ἀγών μέγας
Hec. 229. ἀγών φόνιος Or. 333. vid.
etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124.
1223. 1244. 1292. 1342. et 1537.
ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam

Α Γ Ω Ν

vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239.
1340. et 1372. ἀγών μέγιστος Med.
235. ἀγών εὐφηνχίας Med. 403. ἀγών
μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἀν
δράμοιμ' ἐγώ Al. 492. vid. etiam vers.
507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς
ἀγῶν' ἔρχη λόγων An. 233. vid. etiam
vers. 328. et 726. ἀγών ὅδ' ἄλλος
ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317.
427. 665. 706. 754. et 814. ἀγών
μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v.
1096. et 1254. μέγας ἀγών μεγάλη
δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam
v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973.
πρὸς τόνδ' ἀγῶν τις ἄρα τῷ λόγῳ
Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et
992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιόμεθα Hel.
849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρε-
τῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν
Ἡρακλῆος καλλίνικον ἀγῶν' Her. F.
789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν
ἀγῶνος τῷδε El. 695. πῶς ἀγῶνος
ἤκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884.
δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr.
XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναν-
τίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
Ph. 1487. εἴ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ
νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνις Ἑλλη-
νικῆς Hip. 1016. δεινὸς ἀγῶνας δρα-
μεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνας τ'
ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες
ἀναμένουσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς
δόμων Hel. 339. ἐξηφόρων ἐς ἀγῶ-
νων ἀμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314.
δοριπετῆς ἀγωνία Tro. 1003. ὅδ' ἀν-
δροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας Sup.
525.
Ἀγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγω-
νιόμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc.
651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849.
et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα
ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo qui-
dem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα
δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνι-
ζόμεν—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φό-
νον An. 336. τῶν μὲν ἠγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκέτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάναντία
Sup. 465. ἴν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο
Sup. 637. ἐνθ' ἄρματ' ἠγωνιζέσθ', οἱ
τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοι
ἐ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι
κεδνὸν ἠγωνιζέτο; Her. 795.

Α Δ Η Λ

'Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῳ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἥδ' οὐ τὰ γώνισμά μοι El. 987.
'Αγωνιστής. οἷδ' ἀγωνίζεται πικροὶ Ion. 1257.
'Αδακρυς. ἐκ ἂν δυναίμην ἀδακρυς εἶναι Al. 1050. ἀδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.
'Αδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. ὑδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀτένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.
'Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔχομεν Cy. 592.
'Αδάματος. ἀδάματον πῆσσημα Ph. 643.
'Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.
'Αιδας. vid. 'Αιδης.
'Αδείμαντος. ἀδεϊμάντῳ ποδὶ Rh. 697.
'Αιδεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἦδε Al. 764. ἄδει δὲ παρὰ κλαίσει συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ἔν ᾧδοιμι Antiop. fr. VI. 1.
'Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.
'Αδελφή. κλαίωσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλιν' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφῇ, δμῳῆς, ἀγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένης ἀδελφὰς Ph. 619.
'Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὁ μητέρ', ἐκ ἀδελφὸν, ὠδὲ συγγενῇ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενεὴ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενεὴ φίλος, πατήρ, ἀδελφός, δεσπότης Her. 231. ἀδελφῷ ματρός ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τῷδ' ἀδελφῷ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφός ἔτεκον Ph. 1604. παραχῇ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.
'Αδελφός, *adject.* ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.
'Αδесμος. δεσμὸν δ' ἀδεσμον Suppl. 32.
'Αδελος. χροῦ ἀδῆλῳ Or. 1318. τόδε ἔτιν ἀδελον Med. 1104. ἀδῆλοις φαρμάκοις Med. 1201.

Α Δ Ι Κ

'Αδημονεῖν. ἀδημονεῖντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.
Αδην. ὡς ἀδην πόνως παρείχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἀδην ἔχω Ion. 975.
Αιδης. ἴν' αἵδης ῥέκεται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾗδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὰς παρ' αἵδην νεοτέρους ἀλάστορας Med. 1059. ἦτις εἰς αἵδην δόμους οἶχῃ Med. 1234. ἀνεφγμένους πύλας αἵδην Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. αἵδην τὸν παραντὶκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. τείχω πρὸς αἵδην An. 415. αἵδην μολπὰς ἐκχέω δακρυρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς αἵδην Sup. 797. αἵδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. αἵδην ἐγγύς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς αἵδην μολῶν Rhes. 915. ζῶν εἰς' ἐς αἵδην Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ Θεοσυγεῖ αἵδην μαγείρῳ Cy. 396. Ταῖνάρῳ διὰ τόμα βέβηκ' ἐς αἵδην Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ αἵδην πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. αἵδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔτιν μὲν αἵδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. αἵδας. χθρόνιον παρ' αἵδαν Al. 237. πτερωτός αἵδας Al. 262. et πλησίον αἵδας v. 269.
Αδικεῖν. ἀδικῶσά θ' ἡμῶν ὠδὲν ἦττον εὐρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρῆ, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν Θεῶν Ph. 965. οἱ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ δ' ἀδικεῖν πεφωμένους Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτ' αὖ σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὰς ἀπόντας ἠδίκων Sup. 152. ὠδὲν ἠδίκηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας τρατὸς κταεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηκας Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοῖμην ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖν Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

- ἀποτίνω θεὸν Ion. 972. ἐμὺ πατρός ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἂδέν ἀδικεῖν εἰκόσιν Epist. I. 16. τύτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἂδέν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐπάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένη Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἂδέν ἡδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἡδικημένην An. 350. μὴ 'δικημένοις τολημηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τίς ἡδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἡδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅστις ἡδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριέμην El. 1030.
- *Αδίκημα. ἀδίκημά τω γυναῖκος ἐγένονημι ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκόσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾶν τὰδίκηματ' εἰς θεὸς πετροῖσι Melan. fr. III. 1.
- *Αδικία. Φοῖβος δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῆ Ph. 611. τὸ δ' ἥσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV. τῶν κρατέντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὸς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.
- *Αδικος. ἀδικος ἀδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἀδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἀδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἂδεῖς ἀδικος ἐστὶ μοι φίλος Hip. 614. πατὴρ ἐξ ἀδίκου χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φονεύουσα τὸν ἀδικον Bac. 993. et 1013. ἀδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ νοχόρος ἀδικος Cy. 557. ἐπατέος δ' ὁ πλεῖτός ἐστ' ἀδικός τις ὢν Hel. 911. ἀδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1035. ὄλβος δ' ὅτε πλεῖτος ποτὶ βέβαια IX. 3. ἂδὲ τῶν ἄλλων ἀδικον Fr. inc. II. 3. παραιρῶν φρονήματος τὸς ἀδίκως βωμόν ὧχ' ἰ 1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν etc. Her. F. 772. τῶν λόντες El. 878. ἀδίκωι VI. 4. ἀδικος ἡ θεός, Ph. 535. ἀδίκω γυναικὶ ἔσ' ἀδικος, εἰμὶ δυσκολαχὴ σῆ—ἀδικος Hel. λευθὸν ἄθειον, ἀδικον δύνασιν ἀδικον ἐφέλω χάριτας πονηρὰς καὶ Hel. 908. εἰς ἀδίκως Fr. inc. CLIII. 3. λαίρι Or. 646. νῦν δὲ ἀδικον κτῆμα Iph. A. τῷτ' ἔσ' ἐμὸν Hel. 2. πλεῖτος Alex. fr. XIV. καὶ δίκαι' ὠρισμένοι ἔδυνασθαι τὰδίκ' εὐ λέ 1191. ἀδικα πεπονθῶν ita ἀδικα παθῶσα Μειλίπασχεν ἐξ ἐμῷ Ion. αὐχῶν τὰδίκ' εὐ περιτελᾶται πάρεργος, ἡ ξυνεργός Hip. 676. ἡ φρονῶσα 930. σώματα ἀδικα ἰγνύναι Sup. 224. σὺν Ion. 833. χρὴ μήκέθ' εἰ τὰδίκ' ἔται τῆς δίκης 584. στρατεύσας ἀδικ ἐκ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ἐ III. 1.
- *Αδίκως. ἀδίκως ἀθροῖσα 647. διὰ σὲ πάσχω τά 1228. ἀδίκως εὐνυχεῖτ' ἂ 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως ἀδίκως μήτηρ πάντων ν. fr. VII. 6. ἀδίκως μὲν Er. fr. II. 11.
- *Αδιψος. τέγλας ἀδιψῶς 571.
- *Αδμήτειος. ὦ δώματ' Ἀδδοκῆτος. ἀδόκητον ἔχονας Hel. 663. ἀδόκητι 1448. τῶν δ' ἀδοκῆτι θεός Med. 1418. Al. 11 Bac. 1389. et Hel. ἀδοκῆτων Iph. T. 896. ἐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδ aliter positum; μόλις

- κἀδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' ἐντυ-
 χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
 Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
 497.
 Ἀδόκως. συλόμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
 Tro. 786.
 Ἀδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
 Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
 ραις ἀδόλοις Sup. 1029.
 Ἀδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλκτον
 ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονάν
 Ph. 340. μείλιγον ἀδονάν Iph. A.
 234. ἀναγε πολύδακρυν ἀδονάν El.
 126.
 Ἀδοξεῖν. λόγος ἐκ τ' ἀδοξέντων ἰὼν
 Hec. 294.
 Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' εἶναι ἢ τ'
 ἀδοξία, — ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
 16. σὺν ἀδοξίᾳ τιλὶ ἡμετέρᾳ Epist.
 V.
 Ἀδωλος. ἀκλητ' ἀδωλα δώμαθ' ἐσίας
 λιπὼν An. 594.
 Ἀδράτεια. Ἀδράτεια, ἃ Δῶς παῖς
 Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδρατεῖᾳ λέγω
 Rh. 468.
 Ἀδριηνός. ἀρθεῖην ἐπὶ πόντιον κύμα
 τὰς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.
 Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὡς
 φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
 ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάσσασθαι
 πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
 ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
 ὑπομισθόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον
 αὐτὸ τῷτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
 Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
 ρεῖν ἢ ῥάδιον Iph. A. 1370. τὸ
 τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῆ Hel.
 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν Her. F.
 318. ἀδύνατ', ἀδυνατά μοι Her. F.
 1058.
 Ἀδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδίτος (scil. ὁ
 ἕκνος) ἔβα βλεφάροις πρὸς αὖς Rh.
 555.
 Ἀδυνον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
 πρόσθεν ἀδύτων ἑκταθεὶς Iph. T. 973.
 ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155.
 θεοφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
 ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανός
 ἀδύτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
 Ion. 1309.
 Ἀδυνος. ἀδύτων ἐπιβάς κτεάνων An.
 1035.
 Ἀδώρητος. ἔδ' ἀδώρητος φίλων Hec.
 42.
- Ἀεθλον. ὅτ' ὀδὲν ἀεθλον ὕπε τοῖ
 ἐσθλοῖσιν ἦν, — Sis. fr. I. 3.
 Ἀεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἐδὲ
 ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. e
 χρητὸς ἐς' αἰεὶ v. 598. τὼς κακὸς δρᾶ
 πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρητῶ
 ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486
 χρητὰ βωλευσθ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸ
 εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894
 αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰ
 κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
 Ph. 1521. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνει
 βίον; Med. 670. δ, τι καλόν, φίλο
 αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ἐδὲ
 τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά
 σομαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014
 ὀφείλω ἕκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
 1464. etc. Formas hujus vocis poë-
 ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
 Ἀεῖδεν. ἔπασθ' αἰέδοντες Hip. 58
 ἔλεγον οἶτον αἰεῖδες Iph. T. 1091.
 Φοῖβος — αἰέδων Iph. T. 1130. καινῶ
 ὕμνων αἴεσον ἐν δακρύοις ῥῖδαν Tr.
 513. τὸν Ἰλιάδων αἰέδουσα δακρύνοντι
 πόνον Hel. 1121. αἰέδουσ' Ἑλλησ-
 βοᾶς Ion. 92. αἰέδουσ' ὕμνοις ἀμέτερι
 λέχεα Ion. 1091. ἐπὶ τὰν Ἡρακλέω
 καλλίνικον αἰέσω Her. F. 681. τοι
 αὐτ' αἰεῖς Antioip. fr. XXXIII. ε
 αἰέδοιμι τεφάνους κἀρα πολὺν τεφανώ-
 σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖα
 αἰέδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰέσο
 μαι, ὦ Κλεινίη παῖ Epig. III. 1.
 Αἰκέλιος. δέμας αἰκέλιον An. 131.
 Αἰέμνητος. κλέος αἰέμνητον Iph. A.
 1531.
 Αἰρεῖν. αἰερατέ μιν δέμας Hec. 63
 ὄτρυν' ἔγχος αἰρεῖν Rh. 25. ἀγάλα
 ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένα
 παννύχῃ σελάνας Alcest. 452. πῦρ
 εἰς πέρας αἰερω; An. 849. βάσσομα
 τ' ἐς αἰθέρα πολὺν αἰερεῖς Fr. inc.
 CLIV. 3.
 Αἰλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐτὰ
 αἰελοῖο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς αἰελί-
 Ph. 173. δ λιπαροζώνῃ θύγατερ
 αἰελί Ph. 180. ἐς ἄρματα λεύσσω
 αἰελί Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὶς αἰελί
 Med. 1252. φέγγος αἰελί Hip. 850
 Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ αἰελί
 κνεφαίαν ἱππύσασιν Al. 595. πῦρ
 τεδρίππων τῶν αἰελί Iph. A. 159
 δρᾶ μοὶ αἰέλων λεύσσει; Tro. 269

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ' αέλιω Hel. 349. βέθος αελίφ δείξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίοιο El. 465. θερμὰν αελίω χρυσωπὸν ἔδραν El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀελλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄτρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.
- *Αελλόπος. μετὰ κυρῶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.
- *Αελπος. ἤκεις ἀελπος Hel. 789. ἀελπος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἀελπον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ ὅφομαι τὰν ἀελπον ἡμέραν v. 784. ἀελπον ὄψιν Her. 930. ὄρῳ δ' ἀελπον φάσμ' Or. 877. et ita ἀελπον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἀελπον πρᾶγμα Med. 225. ἀελπον εὐρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἀελπον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἀελπον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἀελπον ἐδὲν Hyg. fr. VIII. ἰσως ἀελπα πέμψω Iph. T. 638. ἀελπα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κῆκ τῶν ἀελπτῶν εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὄρας δ' ἀελπτῶν μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀελπτῶν χάρις μεζίων CEd. fr. XIV. ἀελπα adverbialiter positum: μόλις φανείς ἀελπα κῆδδ-κητα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ὄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ ἀενάφ ρεύματι Pir. fr. III. 1.
- *Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐεισαι Ion. 118. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.
- *Αέζειν. βέταν φόνον Ἑλλάς ἀέζει δὴ Hip. 537.
- *Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα AEsol. fr. IX. 4.
- *Αζεσθαί. πρὸ τότε λέγειν ὅχ' ἄζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her. 600.
- *Αζηλος. ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κῆκ εὐδαί-
- μονα Iph. T. 619. ἄ Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἐχθρὸς μὲ ἀζήμιος Med. 1050. El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμ' ἀζημίως Fr. inc. Bai
- *Αζνέ. χάριν ἄζυγος Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγ 673. ὄντες ἄζυγες γὰ ἄζυγα λέκτρων Hip. γες γάμων Hip. 14. κῆζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀη ἀναπράσσεσθαι Epist
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνος τόμα 1
- δακρυόεσσαν Hel. 111
- Pal. fr. VII. 4.
- *Αηθία. εἰς ἀηθίαν πτε
- *Αήρ. ἀέρι ποταταί Or.
- κέλυσμα σῶν ἀέρι q
- Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰ
- δι' αἰέρος εἶδε ποτανοὶ
1494. ἄπας ἀήρ αἰε
- Inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἀησι
- *Αθάμας, Aoli filius
3. δόμος Ἀθάμαντος
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλι
1008. σὺν Ἀθάνα κ
- inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῷ χορὸς
- *Αθάνατος. ἀθάνατον
- An. 1257. γνώμην ἔ
- ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπ
- παρά τ' ἀθανάτοις κ
- Iph. T. 1492. κήπ
- Ion. 116. δ θνατοῖς
- Ion. 133. ἐκ τ' ἀνθρώ
- των Ion. 878. ἀθάνα
- εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac
- ἔχειν ἀθάνατον Phi.
- φύσεως κόσμον ἀγήρευ
5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτω
- νατον ἄλγος Hel. 99
- *Αθαπτος. νέκυσ ἀθα
- τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἄ.
- Tro. 733. φθίμενος
- Tro. 1084. πόσιν ἀθ
- et 1239.
- *Αθεμις. γάμους Κύπρι
- 1093.

ισι
ως
ιον
τιν
ωλυ
[ει].
105.
ζυ-
τε
ον,
να
αν
ια-
ται
34.
el.
Fr.
II.
[ec.
Fr.
δεον
, εις
122.
τοις
των
τοις
ινά-
πέρ
γην
νάτω
III.
ιδά-
733.
ποις
πτος
238.
Ιον.

"Αθεος. ἀθεός γ', ἀνομος, ἀχαρις ὁ
φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον
Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα
κῆθεον κατακτανῶν Or. 923. ἰαχὴ σὴ
ἄθεος Hel. 1163. βίω κέλευθον ἄθεον,
ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.
'Αθέσφατος θέα Iph. A. 232.
'Αθήναζε Epist. III. et
'Αθήναζεν Epist. I. et II.
'Αθικτος. ἐνὸς ἀθικτος Hip. 1002.
ἀθικτον εὐνήν Hel. 801. λέκτρων
ἀθικτων Hip. 652. ἀθικτοῖς πέπλοις
Iph. T. 799.
'Αθλιον. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup.
317.
'Αθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν
Al. 1030. ἄδεν κάκιον ἐσιν ἀθλητῶν
γένους Aut. fr. III. 2.
'Αθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83.
οἵπερ κῆμ' ἔθηκαν ἀθλιον Or. 1166.
ἀθλιος κλέκινος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν
ἀθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας
ἀθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα
πεσῆματ' ἀθλί' ἀθλίῳ πατρός Ph. 1695.
ἐκτεινοντες ἀθλιον νέκυν Hip. 786.
τί χρὴ τὸν ἀθλιον δράσαντας ἡμᾶς
Hip. 1261. ὄρῃς με, ὥς ἔχω, τὸν
ἀθλιον; Hip. 1395. τέμω γ' εἵνεκ'
ἀθλίῳ βίῳ An. 409. ἔρημος ἀθλίῳ
πατρός Sup. 1131. ἀθλιος ἐγὼ Iph.
A. 472. ἔτ' ἀθλίος γε κῆδαμῶ, καὶ
πανταχῶ Iph. T. 568. τὸν ἀθλιον
'Αγαμέμνον' Iph. T. 663. ἀθλιον
μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ'
ἀθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ'
ἀθλίῳ μητρός ποδὶ Her. F. 336.
ἀθλίῳ κυνὸς Her. F. 1386. ἀθλιον
τύμβιον πατρός El. 519. τοῖν ἀθλίῳιν
τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίῳιν γάμων Hel.
674. ὁρῶ—ἀθλίως Ceanom. fr. II. 4.
ἀθλία γυνή Hec. 417. ἀθλίως τύχης
Hec. 425. πρόσσις ἀθλία Or. 950. τὴν
τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564.
εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622.
θηρσὶν ἀθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδα-
γὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν
ἐμέ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίῳ τύχας
Al. 1041. ἀθλίαν ἐφυλκίδα An. 199.
λαχῦσά γ' ἀθλία—καθίσταμαι An.
385. μόχθον ἀθλίως Sup. 922. ἔκλυνον
ἔσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν
Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Τρο.
36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736.

ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλῖαι γορ-
γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἀθ-
γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις πρ-
ωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς
θλίως Hel. 490. τάφῳ ἀθλίως ἔδ
Hel. 803. ἀθλίους ἐν συμφοραῖς I
1180. ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 1
ἀθλίῳ τόματος Or. 219. ἀθλιον κ
Or. 225. et Her. F. 1198. χει
ἀθλιον βύρος Al. 202. et ἀθλιον βά
Πενθέως Bac. 1214. ἀθλιον δέ
Tro. 772. τὸ ἀθλιον κείν' Hel. 10
ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἀθλιον Her. F. 3
εἰληθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς Or. 358
ἐν οἷς κριμέθ' ἀθλίους κακοῖς
1633. θριγκὸς ἀθλίῳιν κακῶν I
489. τέκνα ἀθλία Her. F. 10
ἀθλί' ἐρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλ
προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον
θλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν δι
ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος
θλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι
φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἢ
ἐγένετ' ἀθλιώτερά; Hel. 600. ἀς
ωτάτῃ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτα
βορῶν Hel. 810. et Antig. fr. I
πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλ
τάτῃ βορῶν Hec. 811. φ' ἐνι
ἀθλιωτάτῃ Ph. 1689. ἀθλιωτάτῃ γ
Med. 818. ἀθλιώτατον φυτόν M
231.
'Αθλίως. ἀθλίως πεπραγόντας Or.
et ἀθλίως πεπραγόντα Her. F. 7
μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλ
πράσσειν εὐτυχὴς μολῶν Or. 4
σ' ἔκειρεν ἀθλίως τεῖχῃ πατρῷα I
1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλ
ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλ
σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 12
ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὥς ἀθλ
πέπραγμαί Her. F. 1375. ἀθλίως
τίον Her. F. 1385.
'Αθλον. ἀθλον Ἑλλήσιν δορὸς Hel.
ταθλα δεινὰ Ph. 1268. ἀθλα κοττά
Cenei fr. VIII. 3. ψυχὴν αθλα τι
μένην Fr. inc. XVI. 7.
'Αθλος. ἀθλος πικρὸς Her. F. 827.
γάλων ἀθλων Tem. fr. XVIII.
ἀθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10
'Αθρόβως Or. 629.
'Αθραυτος. ἀθραυτος λιμὴν Cy. 2
πύργοι ἀθραυτοι Hec. 17. ἐτᾶσ'
θραυτοι, scil. ἐπτάπυργοι περιβο
Ph. 1686.

ἀποτίνῃ θεῶν Ion. 972. ἐμὺ πατρός ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἂν ἀδικεῖν εἰκόσασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν ἀδικήσας Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἂν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἢ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικημένοι Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένην Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἂν ἡδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένην Med. 265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνάς θυγατέρ' ἡδικημένην An. 350. μὴ 'δικημένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὃ δέσποτ', ἀδικώμεθα Iph. A. 314. τίν' ἡδικῆσαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἡδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅστις ἡδικεῖ Ion. 1317. καίπερ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριώμην El. 1030.

* Ἀδικήμα. ἀδικήμα τῷ γυναικὸς ἐγένονμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδικήμ' ἐγένετ' ἐκ ἀκώσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδῶν τὰδικήματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

* Ἀδικία. Φοίβε δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἥσσαν ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφην Fr. inc. XLV. τῶν κρατέντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναὸς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

* Ἀδικος. ἀδικος ἀδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἀδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἀδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἀδικος ὦν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἂν δὲ ἀδικος ἐστὶ μοι φίλος Hip. 614. πατρός ἐξ ἀδίκῃ χρησιμοῖς ἀδίκους διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φονεύσας τὸν ἀδικον Bac. 993. et 1013. ἀδικος ἀδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ 'νοχόσος ἀδικος Cy. 557. ἐατέος δ' ὁ πλεῖστος ἐς' ἀδικός τις ὦν Hel. 911. ἀδικον ἄρστον ἀνδρῶν

Ion. 1095. ὁλβος ἀδικος El. 943. ὅτε πλεῖστος ποτὲ βέβαιος ἀδικος Er. fr. IX. 3. ἂν δὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἀδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδικῶν παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὸς ἀδίκους βωμὸν ἔχ' ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδικῶν μέλει etc. Her. F. 772. τέσδ' ἀδίκους καθελόντες El. 878. ἀδικῶν γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἀδικος ἡ θεὸς, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδικῶ γνῶμα Bac. 995. ἐκ ἑσ' ἀδικος, εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. λαχὴ σὴ—ἀδικος Hel. 1162. βίη κέλευθον ἀδικον, ἀδικον Her. F. 434. δύνασιν ἀδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνυμένη Hel. 908. εἰς ἀδίκους πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἀδικόν τι Or. 646. νῦς δὲ γ' ἢ βέβαιος ἀδικον κτήμα Iph. A. 334. τὰδικον τῷ' ἔσ' ἐμὸν Hel. 288. ἀδικον ὁ πλεῖστος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἀδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τὰδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἀδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἀδικα παθῶσα Med. 207. et ἀδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῷ Ion. 963. γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῶσα τὰδικ' Hip. 930. σώματα ἀδικα δικαίοις συμμυγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τὰδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὸς, εἰ τὰδικ' ἔται τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. τραπέυσας ἀδικα Er. fr. IV. ἐκ ἔτι τὰ τῶν θεῶν ἀδικ' Peliad. fr. III. 1.

* Ἀδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν 'Ελλάδα An. 450. μήτηρ ὀλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

* Ἀδιδως. τέγξας ἀδιψον νηδὺν Cy. 571.

* Ἀδμήτειος. ὃ δῶματ' 'Αδμήτει' Al. 1.

* Ἀδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκῆτων Iph. T. 896. δοκεῖν τὰδόκητ' ἢ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μὲν φανείς ἀελπτα

- αδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυ-
χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
'Αδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
497.
'Αδόκως. συλόμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
Tro. 786.
'Αδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὐ-
ραις ἀδόλοις Sup. 1029.
'Αδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλκτον
ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὺν ἀδονάν
Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A.
234. ἀναγε πολύδακρυν ἀδονάν El.
126.
'Αδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξέντων ἰὼν
Hec. 294.
'Αδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐτὶν ἢ τ'
ἀδοξία,—ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
16. σὺν ἀδοξίᾳ τιλὶ ἡμετέρᾳ Epist.
V.
'Αδυλος. ἀκληρ' ἀδυλα δῶμαθ' ἐτίας
λιπὼν An. 594.
'Αδράτεια. 'Αδράτεια, ἃ Δωὶς παῖς
Rhes. 342. σὺν δ' 'Αδρατεια λέγω
Rh. 468.
'Αδρηνός. ἀρδεῖην ἐπὶ πόντιον κύμα
τὰς 'Αδρηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.
'Αδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὧς
φωτὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάσσασθαι
πῶλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
ὑπομισθόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον
αὐτὸ τῶτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
ρεῖν ἢ ῥάδιον Iph. A. 1370. τὸ
τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ὃ σοφῷ Hel.
817. ἀδυνάτων ἵοικ' ἐρῶν Her. F.
318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F.
1058.
'Αδύς, dor. pro ἡδύς. ἀδύτος (scil. ὁ
ἔπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς αὐς Rh.
555.
'Αδύταν. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973.
ἀδύτοις ἐν ἀγροῖς Iph. T. 1155.
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
ἀδύτων ἐξιώντι Ion. 662. Πανὸς
ἀδύτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
Ion. 1309.
'Αδύτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτείανων An.
1035.
'Αδώρητος. ὡδ' ἀδώρητος φῶλιν Hec.
42.
- 'Αεθλον. ὅτ' ὁδὲν ἄεθλον ἔτε τοῖς
ἑσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.
'Αεὶ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὁδὲν
ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et
χρητὸς ἔς' αἰεὶ v. 598. τὴς κακὰς δρᾶν
πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρητῶν
ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486.
χρητὰ βυλεύουσ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸν
εὐτυχὴ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
Ph. 1521. ἀπαις δευρ' αἰεὶ τείνεις
βίον; Med. 670. ὃ, τι καλὸν, φῶλιν
αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ὁδὲν
τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
σσομαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
ὀφείλω ἔκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
1464. etc. Formas hujus vocis poë-
ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
'Αεῖδεν. ἔπεσθ' αἰείδοντες Hip. 58.
ἔλεγον οἶτον αἰεῖδεις Iph. T. 1091. ὁ
Φοῖβος—αἰείδων Iph. T. 1130. καινῶν
ὑμνων αἶσων ἐν δακρύοις ῥῖδαν Tro.
513. τὸν 'Ιλιάδων αἰείδουσα δακρυόεντα
πόνον Hel. 1121. αἰείδουσ' Ἑλλησι
βοᾶς Ion. 92. αἰείδεθ' ὑμνοῖς ἀμέτερα
λέχεια Ion. 1091. ἐτι γὰν 'Ηρακλῆος
καλλίνικον αἰείω Her. F. 681. τοι-
αυτ' αἶδε Antiop. fr. XXXIII. 3.
αἰείδοιμι τεφάνοις κἀρα πολὺν τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 3. Αἰδέρα καὶ Γαῖαν
αἰείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' αἰέσο-
μαι, ὦ Κλεινὴ παῖ Epig. III. 1.
'Αεικέλιος. δέμας αἰεκέλιον An. 131.
'Αείμνητος. κλέος αἰέμνητον Iph. A.
1531.
'Αείρειν. αἰερατέ μὲ δέμας Hec. 63.
ὄτρυν' ἔγχος αἰερεῖν Rh. 25. ἀγάλ-
ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένας
παννύχου σελάνας Alcest. 452. πῦ δ'
εἰς πέρας αερωθῶ; An. 849. βάσομαι
τ' ἐς αἰδέρα πολὺν αερωθεὶς Fr. inc.
CLIV. 3.
'Αέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς
αελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς αελίῳ
Ph. 173. ὃ λιπαροζώνυ δύγατερ
αελίῳ Ph. 180. ἐς ἄρματα λεύσων
αελίῳ Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὶς αελίῳ
Med. 1252. φέγγος αελίῳ Hip. 850.
Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ αελίῳ
κνεφαίαν ἱκπύτασιν Al. 595. πῦρ
τεθρίππων τῶν αελίῳ Iph. A. 159.
ἀρὰ μοὶ αελίῳ λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ' αέλιω Hel. 349. βέθος αελίφ δείξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίου El. 465. θερμὰν αελίω χρυσωπὸν ἔδραν El. 739.
- * Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀελλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀελλαισιν Hel. 1514.
- * Αελλόπους. μετὰ κυρᾶν δ' αελλόποδες Hel. 1330.
- * Αελπος. ἦκεις ἀελπος Hel. 789. ἀελπος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἀελπον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἶπερ ὄνομαι τὰν ἀελπον ἡμέραν v. 784. ἀελπον ὄψιν Her. 930. ὄρω δ' ἀελπον φάσμ' Or. 877. et ita ἀελπον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἀελπον πρᾶγμα Med. 225. ἀελπον εὐρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκέτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἀελπον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὥς ἀελπον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἀελπον ὕδεν Hyg. fr. VIII. ἴσως ἀελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἀελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κῆκ τῶν ἀελπτῶν εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὄρῃς δ' ἀελπτῶν μυρίων ἀνατροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀελπτῶν χάρις μείζων CEd. fr. XIV. ἀελπτα adverbialiter positum: μόλις φανείς ἀελπτα κηδόμενα ματρός ὠλέναις Ph. 318.
- * Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τὸδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.
- * Αένασος. περὶ ἀενάφ ρεύματι Pir. fr. III. 1.
- * Αένναος. ἀεννῶν ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροῖεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.
- * Αέειν. βέταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δὴ Hip. 537.
- * Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀέριων τε παιδεύματα AEl. fr. IX. 4.
- * Αζεσθαι. πρὸ τούτου λέγειν ὅχ' ἀζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἀζομαι θεῶν Her. 600.
- * Αζηλος. ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κῆκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἀζηλα τοῖς φίλοισι Iph. T. 650.
- * Αζήμιος. ἐχθρὸς μεθεῖσα τὴς ἐμῆς ἀζημίας Med. 1050. εἰ γὰρ ἂδ' ἀζήμιον El. 295.
- * Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.
- * Αζυξ. χάριν ἀζυγος ἄμβροτα πῶλε Tro. 536. εὐνῆς ἀζυγες γαμηλίω Med. 673. ὄντες ἀζυγες γάμων Iph. A. 805. ἀζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἀζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τε κῆζυγες Bac. 693.
- * Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, εἰδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
- * Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.
- * Αηδονίς Rh. 550.
- * Αηδών. ἀηδόνας τόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μουσᾶν Pal. fr. VII. 4.
- * Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.
- * Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακένεσμα σὺν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰσία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἶδε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἄπας ἀήρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.
- * Αησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.
- * Αθάμας, AEl. filius AEl. fr. XXIII. 3. δόμους Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.
- * Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς σέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.
- * Αθανάτας θεῷ χορὸς Ph. 242.
- * Αθάνατος. ἀθάνατον ἀφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνῶμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. παρὰ τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. εἰ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion. 133. ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτω φύσεως κόσμον ἀγῆρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.
- * Αθαπτος. νέκυσ ἀθαπτος Ph. 1733. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀθαπτον ἀν λῖποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἀθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἀθαπτον Hel. 1238. et 1239.
- * Αθεμς. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

Α Θ Δ Ι

* Ἄθεος. ἄθεός γ', ἀνομος, ἀχαρὶς ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κῆθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίη κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.
 * Ἀθέσφατος θέα Iph. A. 232.
 * Ἀθήναζε Epist. III. et
 * Ἀθήναζεν Epist. I. et II.
 * Ἀθικτος. ἐνός Ἀθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων Ἀθικτων Hip. 652. Ἀθικτοὺς πέπλους Iph. T. 799.
 * Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.
 * Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἄδεν κακίον ἐτιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2.
 * Ἀθλιος. πάρεδρος Ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἴπερ κῆμ' ἔθηκαν Ἀθλιον Or. 1166. Ἀθλιος κῆκείνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν Ἀθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας Ἀθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσῆματ' Ἀθλί' Ἀθλίῳ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες Ἀθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν Ἀθλιον δρᾶσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὀρᾷς με, ὥς ἔχω, τὸν Ἀθλιον; Hip. 1395. τῷ μὲ γ' εἵνεκ' Ἀθλίῳ βίῳ An. 409. ἔρημος Ἀθλίῳ πατρός Sup. 1131. Ἀθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἔτ' Ἀθλίως γε κῆδαμῶ, καὶ πανταχῶ Iph. T. 568. τὸν Ἀθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. Ἀθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἵχετ' Ἀθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' Ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. Ἀθλίῳ κυνός Her. F. 1386. Ἀθλιον τύμβον πατρός El. 519. τοῖν Ἀθλίῳιν τοῖνδ' Or. 121. Ἀθλίῳν γάμων Hel. 674. ὀρῶ—Ἀθλίως Ceanom. fr. II. 4. Ἀθλία γυνή Hec. 417. Ἀθλίως τύχης Hec. 425. πρόσσωψις Ἀθλία Or. 950. τὴν γάλαιναν Ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' Ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. θηροῖν Ἀθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς Ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες Ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς Ἀθλίῳ τύχας Al. 1041. Ἀθλίαν ἐφολεῖδα An. 199. λαχῶσά γ' Ἀθλία—καθίσταμαι An. 385. μόχθον Ἀθλίως Sup. 922. ἐκλυον ἔσαν Ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' Ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν Ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητίρ' Ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736.

Α Θ Ρ Α

Ἀθλιαν ὁδὸν Ion. 1226. Ἀθλῖαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' Ἀθλῖαί γε Ph. 1708. γυναῖξιν Ἀθλῖαίς προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς Ἀθλίως Hel. 490. τάφῳ Ἀθλίως ἔδρας Hel. 803. Ἀθλίῳις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. Ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100. Ἀθλίῳ τόματος Or. 219. Ἀθλιον κᾶρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς Ἀθλιον βάρος Al. 202. et Ἀθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. Ἀθλιον δέμας Tro. 772. τὸ Ἀθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τὸδ' Ἀθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν Ἀθλίως κακοῖς Or. 358. et ἐν οἰοῖς κείμεθ' Ἀθλίως κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς Ἀθλίῳν κακῶν Tro. 489. τέκνα Ἀθλία Her. F. 1032. Ἀθλί' ἐρμηνεύματα Her. 1137. Ἀθλίῳν προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον Ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις Ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος Ἀθλιώτερος El. 1175. Ἀθλιώτεροι τῆς φανότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' Ἀθλιωτέρα; Hel. 600. Ἀθλιωτάτῳ πατρὶ Ph. 1673. Ἀθλιωτάτος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν Ἀθλιωτάτην Hec. 423. Ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. φ' ξυνάορ' Ἀθλιωτάτη Ph. 1689. Ἀθλιωτάτη γυνή Med. 818. Ἀθλιωτάτον φυτὸν Med. 231.
 * Ἀθλίως. Ἀθλίως πεπραγὸτας Or. 87. et Ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' Ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. Ἀθλίως πρᾶσσουσιν ἐντυχῆς μολῶν Or. 449. σ' ἔκειρεν Ἀθλίως τείχη πατρῶα Tro. 1173. Ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. Ἀθλίως ἔχονθ' ὀρῶ Hel. 1300. τὴν Ἀθλίως σπεύσασαν Ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. Ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὥς Ἀθλίως πέπραγμαί Her. F. 1375. Ἀθλίως σωτέον Her. F. 1385.
 * Ἀθλον. Ἀθλον Ἑλληνισιν δορὸς Hel. 43. ταθλα δεῖνὰ Ph. 1268. Ἀθλα κοττήβων Cenei fr. VIII. 3. ψυχὴν αθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.
 * Ἀθλος. Ἀθλος πικρὸς Her. F. 827. μεγάλων Ἀθλων Tem. fr. XVIII. 1. Ἀθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.
 * Ἀθούριβως Or. 629.
 * Ἀθραυτος. Ἀθραυτος λιμὴν Cy. 291. πύργοι Ἀθραυτοὶ Hec. 17. ἑσᾶσ' Ἀθραυτοὶ, scil. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

Ἄδρειν. ἄδρησον Iph. A. 1416. ἄδρη-
σον σῶμα γυμνωθέν νεκρῷ Hec. 679.
δεῦρ' ἄδρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν
ἄδρησον An. 669. λεύσσει', ἄδρησατε
An. 1228. σαφῶς ἄδρησας Iph. T.
1323. ἄδρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς
τῷδ' ἄδρησας θάνατον Bac. 1325.
δισσοῦς ἄδρησας Cy. 378. τάνδ' ἄδρη-
σον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερά εἰς χεῖρας
λαβὼν ἥδρει El. 827. vid. etiam v.
839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἄδρη-
σαντα Eu. fr. VII. 2.

Ἀδρητέον Hip. 379.

Ἀδροίζειν. Τροίαν ἄδροιση Hec. 1139.
ἀδίκως ἄδροίσας Ἑλλάδ' Or. 647.
ἄδροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας Or. 871.
πολλὴν ἄδροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περι-
πλοκάς λόγων ἄδροίσας Ph. 498.
πνεῦμ' ἄδροισον Ph. 858. Ἑλλήνων
ὄχλον τοσόνδ' ἄδροίσας An. 607.
λεκτὰς ἄδροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρυς
Sup. 356. ποιμένας ἄδροῖσαι Cy. 83.
μάντιες ἄδροίσας Her. 341. τράτευμ'
ἄδροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ'
ἄδροίσας Ion. 664. ἄρανός ἄδροίζων
ἄτρα Ion. 1147. ἐχθρὰς ἄδροίσας
Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἄδροί-
ζεται τύχη; Her. 123. ἡδροισμένω
τρατῷ Iph. A. 87. ναυβάτας ἡδροι-
σμένους Iph. A. 267. Ἀργείων ὄχλος
ἡδροίξεθ', i. e. ἡδροίξετο Iph. A.
1547.

Ἀδροισίς τρατῷ Hec. 314.

Ἀδροισμα. ἄδροισμ' ἰδὼν Or. 872.

Ἀθρόος. τρατὸς ἄθρόος Iph. A. 1000.
σοφῶν πληθὸς ἄθρόον Andr. 482.
ἄθρόω τόματι Bac. 724. ἄθρόον δάκρυ
Herc. F. 489.

Ἀθυμεῖν. ὅταν τᾶμ' ἄθυμήσαντ' ἴδης
Or. 296. τί χρῆμ' ἄθυμεις; El. 831.

Ἀθυμία. εἰς ἄθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac.
610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἄθυμία Her. F.
552.

Ἀθύρειν. ἡλᾶτ' ἄθύρων Ion. 53. πηδῶν
ἄθύροι Dan. fr. XI. 2.

Ἀθυρμα. νηπίους ἄθυρμασιν Aug. fr.
V.

Ἀθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

Ἀθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or.
1492.

Ἀθύτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἀθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση Bac.
671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5.
ἀθῶος αὐτῇ Med. 1300.

Ἀθῶπεντος. ἀθῶπεντόν σε An. 460.

Αἰ et αἰ, partic. dolendi Hec. 183. et
passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν
ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν
Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et
1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι
αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An.
51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403.
τὰν πολυνόρην ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
εἰς τήνδε φέει' αἶαν Iph. T. 786. μα-
κάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν
Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν
El. 97. Φωκίων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἰαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων
Ph. 337. αἶλινον αἰαγμασιν προσ-
κλαῖω Ph. 1520. ἀξί' αἰαγμάτων Al.
876. αἰαγμασι τένησα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν
δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν
αἰάζοντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν
Tro. 146. δαλείων αἰάζουσιν Tro. 159.
αἰάζουσα Ion. 1205. ἐκ ἀτρεμέα θρη-
νον αἰάζει' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc.
CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82.
πέλαγος Αἰγαίῳ πόρῳ Hel. 129. πέ-
λαγος Αἰγαίας ἀλός Tro. 88. Αἰ-
γαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον
οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἰγείρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T.
425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικореῖς Ion. 1531.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306.
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἦν
αἰγίδ' ὀνομάζουσι Ion. 996. αἰγίδος
τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος
Ion. 1580.

Αἰγλα. τίν' αἰγλαν ἐδιφρένέτο γ' ἄλιος
Sup. 990. μηνύδος αἰγλαν Rh. 534.
εἰς αἰγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἰγλαν
ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

Αἶδας. v. αἶδης.

Αἰδέσθαι. αἰδέσθητι με Hec. 286. et
806. ἄρ' αἰδέμενοι ib. 515. ὀνομά-
ζειν αἰδέμει θεὰς Εὐμενίδας Or. 37.
ματέρ' αἰδέμει λέγειν ib. 556. τί ἐτ'
αἰδέμαι ib. 1048. αἰδέμεθ' ὄχλον Ph.
1282. ἐρύθημα προσώπῳ αἰδούμενα ib.
1496. ἀδὲν αἰδέσθη Λιγίας; Med. 326.
αἰδόμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῆφον αἶρη βῆμ' Tro. 342. γραίαν πεσῦσαν ἵρετ' εἰς ὄρθον ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρη —αἶρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμόν ib. 457. πολλῶ σ' ἐπαίνω ὑψηλὸν αἶρω Her. 323. ἰτὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πῶδ' αἶρεις ; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἶρει μ' ib. 928. ὁ σκῆπτρα ἀρείτε Her. F. 255. ἄρας ναυοὶ χιλιαῖς Ἄρη El. 2. λῶτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἶρει κατὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος φραμένα Hec. 107. ἥς ἐκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἀραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἥραμην δόρυ Ph. 437. ματὸν ἰκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἦρατο Iph. A. 938. αἶρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἶρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμακῶν προσαμβάσεις ib. 1210. ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀροῖμην βάρος Cy. 471. ἐχθρόν αἶρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἥραμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἥραμην Her. 991. κινὸς αἰρόμενος πόντος Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἶρεσθ' Her. F. 147. αἶρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνδρέων Hypr. fr. V. 3. 3) Pass. αἶρομ' ἔννυχος δέμασι Hec. 69. ἀρδείην ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 735. θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρδεῖσθαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρδεῖσθ' ἀφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρδεῖσθαι ib. 1532. πνεύματ' αἶρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἠρμένον Fr. inc. XXVI. 1. Αἰρεῖν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγύπτου τέκνα ib. 886. ὃ γάρ ποτ' ἂν σὺ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν ; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλη ib. 797. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἔλόντες σκύμνον ἀνοσίῃ πατρός ib. 1213. δάμαρσ' ἔλῶν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη Ph. 565. ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἔλῶν πάτραν ib. 576. ἐλεῖν δορί ib. 762. ἐλεῖν πόλιν ib. 1183. δν ἄρτι ἔλῶν ib. 1325. γαῖαν ὁδᾶξ ἐλόντες ib. 1432. ἐλεῖν βωλεύματα Med. 372. φ με νῶν ἐλεῖν

δοκεῖς Hip. 1092. πρὶν αὐτὸν διόβολον πλάκτρον Al. 126. σ' ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μ' ἔλῃς ἠρημένον ib. 1068. τὸ Τρεῖς εἶλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἀρης 106. εἶλε λόγους δολίους ib. 2 Τροίαν ἔλεῖν ib. 369. ἐτ Τροίαν εἶ ib. 543. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 5 ἔλῶν Τροίαν ib. 628. σὸν εἶλον χ κάλλιτον δέμας ib. 1279. ἦλαῖ αἰρήσειν πόλιν Sup. 845. ἐκ ἂν κί μ' ἔλῶν χερὶ ib. 1069. κάλλιτα σ ἔλῶν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἶλε Iph. T. 252. ἐτ πῶς νιν εἶλατε ; 256. ἔλῶν Ἀχαιῶς Rh. 172. μεγί ἐπινόεις ἐλεῖν ib. 195. ἔλοι Μενέ ib. 257. πολεμίας ἠρηκέναι ib. 3 οἶόν σε βίβη τέλος εἶλεν ; ib. 735. μ' ἔρωσ ἔλοι ἱππων ib. 859. ἔς Ἄ ἔλοι Tro. 376. ἔς ἔλοι δόρυ ib. 3 μή σ' ἔλη πῶσ ib. 891. αἰρεῖ ἀνδρ ὄματα ib. 892. δύσγαμον αἶσ ἔλῶν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἐλ scil. κόσμον Her. 698. αἰρεῖ τέρω ἄρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 9 ὡς ἔλοι γάμον ἑμὸν Hel. 241. λέ σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνῳ πέ ἔλῶν ib. 1510. cf. etiam El. 5. εἶ δὲ Ion. 828. δν ἐν βρόχοις ἔλῶν F. 153. δεύτερον παῖδ' ἔλῶν ib. 9 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρσ' ib. 13 τεύχος ἑμῆς ἀπὸ κρατὸς ἔλῃσα El. 1 ἐκ κανῶ ἔλῶν σφαγίδα ib. 810. σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκὴν χ θόνα ib. 1279. μ' ἔρωσ ἔλοι Dic. I. 1. 2) Med. σύν σοι καταναεῖν δι σομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεῖ ἔλη φίλος ib. 627. τὸ τῷδε κῆδος μ λον εἶλετ', ἡ πατρός ib. 750. ἰ ἀνδρας ἔλε Ph. 748. τοῖνδ' ἐλε δι πότμοι νὸν ἕτερον ib. 958. ξυνηρ εἰλόμην Med. 396. αὐτῇ τὰδ' εἶλε 605. σκέψαι φόνον, οἶον αἰρή ib. 8 καινὸν ἔλοιτο λέχος Al. 466. ἔτοι κατὴν σ' εἰλόμην Sup. 252. τρατη αἰρεῖσθαι ib. 726. ἐλέσθαι μνητῇ ἔνα Iph. A. 68. Ἐλένην ἐλωμαι 488. ἀδελφὸν εἰλόμην χεροῖν Iph. 379. τὴν ἡδονὴν εἰ λόγοις αἰρήσο ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ 179. παροῖσ' αἰρήσεται τὴν σὴν δύ μιν Her. 57. τὸς ἀμείνονας φί ἐλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἰρεῖσ

ΑΙΘΗ

Αἰθαλόεις. κεράνιον πῦρ αἰθαλόν Ph. 191.
 Αἰθαλον. αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 91J.
 Αἰθαλὺν. μὴ σ' αἰθαλώσῃ πέπλῳ El. 1140.
 Αἰθεῖν. αἶθον ἐκαμύνασθαι θεῷ Sup. 208. αἶθεσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἶθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἄλιος αἰθέμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πύκνης αἶθετα σέλας Tro. 298. ἀν αἰδομέναν ib. 1080. δώματ' αἶθεσθαι δοκῶν Bac. 624.
 Αἰθέριος. πάλῃ ποδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίῳ γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθερίαί Rhes. 530. ἔρβ' αἰθέριον An. 831.
 Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρεσὶ Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἑράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθήρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολλῶν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἰδῶλον ib. 1538. διὰ λαμπροτάτου αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθήρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθήρ ἔχει νιν ib. 1139. ὅτος αὐτός ἐστιν αἰθήρ Iph. A. 365. τῶν εἰν αἰθέρῃ δισσωὺν Διοσκύρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδῃ αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἐβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλιμένῳ αἰθέρος ib. 293.

ΑΙΚΑ

αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαιννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα ὄροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξείεις βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθήρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτόχας ib. 611. θεῖον σεμνὴ θεσμόν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὕγρον αἰθέρα ib. 796. ἀτερωπὸς αἰθήρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρου δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθήρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμύλλῃσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτόχας ejusd. fr. VIII. 4. γῇ ἀνεῖσ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψὺ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἄφεις εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαινὸς αἰθήρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαίαν ἀεῖδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρῃ Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθήρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.
 Αἰθιοπία χθών Er. fr. XIV.
 Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.
 Αἰθιοψ. αἰθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῶσιν οἶνον αἰθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεράνιον αἰθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.
 Αἰθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίῳ Her. 857.
 Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

- αἰσχρὸν παρὰ κλαίσει θοινᾶσθαι ξένος
 Al. 545. αἰσχρὸν, παρῆναι κέρδος ib.
 1036. ἀψασθαι ἐκ αἰσχρὸν λόγῳ An.
 663. αἰσχρὸν γ' ἐλεξας Sup. 296. τί
 δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τὰλλήλων κακά;
 ib. 768. αἰσχρὸν μοι γυναιξὶ συμβάλ-
 λειν λόγῳ Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—
 βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό
 γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488.
 αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυ-
 ναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam
 v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι
 χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. 1. et fr. inc.
 XV. ἐκ αἰσχρὸν ἐδὲν τῶν ἀναγκαίων
 βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν
 αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX.
 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν
 Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς τραπῆ
 αἰσχρὸν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολ-
 λοῖσι δόλοισ τῶνομ' αἰσχρὸν Phryx.
 fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC.
 αἰσχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς
 αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δρᾶ-
 σαντι αἰσchrὰ ib. 1086. αἰσchrὰ μη-
 χανόμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957.
 αἰσchrὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v.
 411. 500. 503. 505. 511. et 999.
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις
 αἰσchrῶν περί An. 237. κῆκεῖ τὰ γ'
 αἰσchrὰ ib. 243. αἰσchrὰ σαντῶ λέγεις
 ib. 649. ἦκον ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112.
 νυμφεύματ' αἰσchrὰ Iph. T. 365. σι-
 γᾶν ἄμεινον ταῖσchrὰ Tro. 384. κά-
 μνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293.
 λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr.
 XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr.
 VIII. 4. τὰ αἰσchrὰ μισεῖ ejusd. fr.
 X. 3. αἰσchrὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.
 αἰσchrῶν φανῇ Med. 501. αἰσchrῶν
 εἶδος Hel. 270. αἰσchrῶν αἰτῶ τέφα-
 ρον Ph. 1378. αἰσchrῶν λόγῳ Hip.
 499. et αἰσchrῶν λόγῳ ib. 692.
 αἰσchrῶν νόσον Or. 10. αἰσchrῶν θεῶ
 Ar. fr. XXV. 1. αἰσchrῶν ἔργον Or.
 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων
 αἰσchrῶν κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμή-
 ματα αἰσchrῶν Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ'
 αἰσchrῶν Andr. 928. αἰσchrῶν ad-
 verbial. positum: αἰσchrῶν Τροίαν
 εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσchrῶν Rhes. 757. αἰσchrῶν καὶ κά-
 κιστα κατθανόντ' Bac. 1306.
 Αἰσchrῶν. Μαινᾶδων αἰσchrῶν
 Bac. 1060.

Αἰσchrῶν. λιπῶσ' αἰσchrῶν δόμος Or.
 ὦν ἀπενάσθην αἰσchrῶν Med.
 τὸν αἰσchrῶν ζῶντ' Al. 958. δι-
 μεθα αἰσchrῶν An. 577. αἰσchrῶν
 δίκη διοίχεται Sup. 530. οἰκοδε-
 σchrῶν ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσchrῶν
 ἔπεσον Rh. 82. ἡγήθουσιν αἰσchrῶν
 810. αἰσchrῶν πεδρ' ἀπώλεσας
 768. αἰσchrῶν καὶ κακῶς λιπεῖν
 Her. 451. αἰσchrῶν θάνω Her.
 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22.
 μας αἰσchrῶν μητῆρ' El. 916. ἡ
 αἰσchrῶν ἔχει ib. 1051.
 Αἰσchrῶν. vid. αἰσchrῶν.
 Αἰσchrῶν. αἰσchrῶν λέχη Hip.
 ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσchrῶν ib.
 ὅ ποτ' αἰσchrῶν γε Κρησίως δόμος
 719. ἡσchrῶν τὰ μὰ λέκτρα ib.
 αἰσchrῶντά με ib. 1172. μηδὲ
 τρῶν δόμον αἰσchrῶν Iph. A. 11
 αἰσchrῶν ἐμέ Her. 286. γέροντα
 τέρα—ἡσchrῶν Hel. 727. τὴν Τρ.
 πλείστον αἰσchrῶν ἂν ib. 955.
 ὅ ποτ' ἡσchrῶν εὐνῇ El. 44. ποτ'
 ἦν τις αἰσchrῶν τέκνα Er. fr. II.
 δὴ κεκλήσθαι αἰσchrῶν Hec.
 v. etiam v. 968. Or. 98. et 281.
 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac.
 Her. 542. Ion. 934. et 1074. Hel.
 1160. El. 45. et 900. et Cresph.
 VI. 2. αἰσchrῶν τὰ γὰρ ἄσκι
 κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλοι
 σπεσεῖν ἡσchrῶν Hel. 422. ἂν
 ἀδικίαν αἰσchrῶν Ion. 341.
 αἰσchrῶν Or. 800. κρύπτεις δι-
 αἰσchrῶν Hip. 1291.
 Αἰσchrῶν. αἰσchrῶν φέρει Hec. 124
 Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσchrῶν τὰ σὰ
 1282. ἐπ' αἰσchrῶν ὄμμα τέτρα-
 Hip. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἡλθον εἰς
 αἰσchrῶν ib. 1332. αἰσchrῶν ἔχει
 243. et ita βάσταγμα αἰσchrῶν
 Sup. 767. μὴ τιν' αἰσchrῶν λάβης
 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσchrῶν
 ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσchrῶν
 102. αἰσchrῶν Ἀργεῖοισι. Τρο.
 ἡ αἰσchrῶν βάρος τῷ ζῆν—νομῶ
 Her. 201. ἐκ ἀρήξει' αἰσchrῶν πρὸς
 ib. 840. αἰσchrῶν ὄφλη Hel. 67.
 ἀντροῖσιν αἰσchrῶν τινὰ Ion.
 αἰσchrῶν ἀπερ Scy. fr. II. 5. 2)
 αἰσchrῶν. αἰσchrῶν νεοδαλεῖ Iph.
 188. αἰσchrῶν ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων
 202. δύσγαμον αἰσchrῶν ib. 693

A I N E

Αἱματῶν. αἱμάτε θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχᾳ λευκὸν αἱματῶτε Sup. 77. κράτας αἱματῆμενοι Ph. 1156. ἥμα-
τωμένη χεῖρας Bac. 1133.
Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὸς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὸς θεᾶς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὅσοις αἱματωπὸς Her. F. 933.
Αἰμόβραντος. αἰμοβράντων ξείνων Iph. T. 224. αἰμόβραντοι θυσίαι Al. 132.
Αἱμοταγής. αἱμοταγῆς πρηστῆρες Thea. fr. I. 3.
Αἰμύλος. ἐκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἰμύλον δόρυ Rh. 709. αἰμυλώτατον κρότημα ib. 498.
Αἴμων, filius Creontis. Αἴμονος γάμοι Ph. 951.
Αἴμων, *adject.* λύκυ αἴμονι χαλᾷ Hec. 91.
Αἰνεῖν. ἦνεν πέπλος Hec. 1154. ἐκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ἔ ποτ' ἦνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. εἰδ' ἄτον ἦνεσ', i. e. ἦνεσα Med. 223. ἦνεσ' (i. e. ἦνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγῇν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ἦνεσεν Hip. 1319. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ἦνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ἦνεσεν τάδε ib. 528. εἰδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. εἰσθ' δθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύ-
ταν ἦνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', δε κ. τ. λ. Sup. 201. κῆν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῇν ib. 707. σὲ ἦνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, *ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν* ib. 824. αἰνέμενοι οἱ ἄγαθοὶ τρόπον τινὰ μισῶσι τὸς αἰνῶντας, ἂν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυ-
μίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ἦνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνῶσθ' λόγους ib. 1073. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ ib. 709. μάλιστα σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ἐκ αἰνῶσα πρὶν Ion. 1609. ἦνεσ', ἔνεκ' κ. τ. λ.

A I P E

ib. 1614. ἐκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσοδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antio. fr. XI. 3. ἤλιν τοξέματα' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βρο-
τοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνέμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.
Αἰνιγμα. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. αἰνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρ-
θένης κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἰνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἰνιγμα σαφές Tro. 621. τὸδ' ἐτ' ἐκείν' αἰνιγμ' Hel. 794. αἰνιγμ' ἀκούςας Ion. 533. καλλίνικος θὺν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνιγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπας' αἰνιγματα Sup. 138. πα-
ρφοῖς αἰνιγμασιν Iph. A. 1147.
Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὸς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.
Αἰνίσσασθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τὸδ' ὥς ὑποκτον ἦνέλω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίζομαι El. 946.
Αἰνόγαμος Hel. 1130.
Αἰνόπαρις Hec. 945.
Αἶνος. αἶνος δυσχερέτερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εἰ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Ἄεol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.
Αἰολος, *nom. propr.* filius Hellenis Ἄeol. fr. XXIII. 2.
Αἰόλος, *adject.* ὑπ' αἰόλας λαχᾶς Ion. 498.
Αἰολόχρως γὰρ Pi. fr. II. 4.
Αἰπεινός. Ἰλῶ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.
Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.
Αἶρειν. πρὸς εἶω δωματίων αἶροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἶροιεν τόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἄραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μὲ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἶρετε ib. 1361. νῖν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. τὸν ἐντυχῇ ἂν τις αἶρη μοῖρα ib. 608. αἶρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρει Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νότον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἶρσαι *particip.*) λείαν Rh. 326.

080. et
 ν Hip-
 ' αἴτιος
 ν ὄντες
 Her. F.
 . 1040.
 . ὡδὲν
 . etiam
 . σπέλων
 . 95.
 . ζυκλωφ
 . αξ Αἰρ-
 . σπέλων
 . ο. 220.
 . λιτραία
 . 988.
 . 36.
 . εἶτος
 . στικῶς
 . 97.
 . αλωτί-
 . 1016.
 . ες Θη-
 . ρας
 . στίδων
 . ο ib.
 . ρος Ph.
 . αλωτος
 . ον χρή
 . αὐτὰ
 . εἰλόν
 . etiam v.
 . αἰχμά-
 . ὀλῶμαι
 . χμάλω-
 . l. 1008.
 . c. 881.
 . 104.
 . 1279.
 . χαλκον
 . αἰχμῇ
 . ἥσσονες
 . φονία
 . χμά ib.

839. ἐν αἰχμῇ Her. F. 437. 3) plur.
 ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII.
 1.
 Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων τρατὸν αἰχμη-
 τὴν Hec. 120. ἐκ αἰχμητῆς πέφυκεν
 Or. 752.
 Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec.
 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δουλεύσαι
 ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602.
 ἀτάδμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διά-
 ξουσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλειον ib.
 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μα-
 κρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV.
 CEnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII.
 ἔχουσα δυσπέρατον αἰὼν' Med. 648.
 μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip.
 1109. δι' αἰῶνος μακρῆ ib. 1426. ἐς
 τ' ἂν αἰὼν ὁμὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι'
 αἰῶνος ib. 478. τί' αἰῶνα ἔξεις; An.
 1216. αἰῶνος πόνους Sup. 1005.
 αἰῶνα δ' ἐκ ἔξτιν ib. 1084. ἕτερον
 αἰῶνα οἰκῆσομεν Iph. Aul. 1507.
 βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπὺς
 αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395.
 Αἰών, Κρόνῳ παῖς Her. 900. αἰὼν
 δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion.
 625. θεῶν ἐν εὐχαίς ἦγον αἰὼν' ib.
 638. εἰλισσόμενός τις αἰὼν Her. F.
 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er.
 fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr.
 XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς
 Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰὼν:
 σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.
 Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρέμε-
 νος Hec. 32.
 Αἰώρημα. δύτηνον αἰώρημα κοφίζω Sup.
 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τε-
 ταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.
 Ἀκαιρος. γνώμα ἀκαιρος ὄλβη Iph.
 T. 420. ἀκαιρος εὐνοία Hipp. fr.
 XVII. τὸ ἀκαιρον ἅπαν μὴ προσεί-
 मान Fr. inc. CLXIII. 2. ἀκαιρ' ἀπώλ-
 λυτο Hel. 1087.
 Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.
 Ἀκαμπτος. ἀκαμπτον φρένα Hip.
 1268.
 Ἀκανθα. διαδύναμι νῶτον ἀκανθάν τ'
 Tro. 117. ἐξεκτέον διπλὴν ἀκανθαν
 El. 492.
 Ἀκάρπιτος. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων
 Ph. 218:
 Ἀκαρπος. ἀρεται πεδίων ἀκαρποι Her.
 F. 369. πέδον ἀκαρπον CEd. fr.
 XVII. 8.

Ἀκατος. λαῖφος ἀκάτω θοᾷ
 ἀκάτω μελέας Tro. 110
 θοᾷς ἀκάτω Hec. 446.
 Ἀκεῖσθαι. εἶδε μοι—βλέφα
 ἀκείσαιο Hec. 1067. τάδε
 θαι Med. 199. πρὸς τῇ
 τὸν ἱατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἂ
 fr. XVIII. 2.
 Ἀκέλευτος. ἀκέλευτόν μ' ἰ
 βεῖν Ion. 1359. δεῖ δὴ μ
 —συνεκομίζειν σοι πόνους
 Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 9:
 λέχος Hel. 48.
 Ἀκέτωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέτωρ
 Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον
 1005.
 Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτω λει
 73. et ἀκήρατον λειμῶν'
 κακῶν ἀκήρατος ib. 949.
 ἀκήρατος Her. F. 1314.
 κόλπων Rh. 352. τὸς ἀκ
 εως κόμης Ion. 1266. μόσχ
 Iph. A. 1083. ἀκήρατόν
 Tro. 670. ἐλαίας ἐξ αἰ
 1436. ἀκήρατον λέχος O
 Ἀκήρυκτος. εἰ σῶμ' ἀκήρυκτι
 91.
 Ἀκινδύνος. ἀκινδύνον βίον
 248. conf. etiam Iph. A.
 Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588
 Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ
 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τ
 A. 15. ὡδὲν ἦν ἀκίνητον
 726. ἐξ ἀκινήτων βάθρ
 1157.
 Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.
 Ἀκλαντος Hec. 30. et Al
 ἀκλαντον Ph. 1628. ἀκλ
 An. 1236.
 Ἀκλεῆς. ὁλομένη ἀκλεῆς
 βίον ἐξεπέρας' ἀγνώως, ἀκλ
 18. ἀκλεῆς δόξα Her. 62
 Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖ
 ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 75:
 κλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761
 Ἀκληρος. δοῦναι δ' ἀκληρο
 Tro. 32.
 Ἀκλητος. θύρας ἔχων ἀκ
 A. 340. ἀκλητ' ἀδύλα ε
 594.
 Ἀκλητος. ἀκλητος ὦν φίλο
 ἐλθῶσ' ἀκλητος Iph. A. 45
 Ἀκλυτος. ἀκλιν ἀκλύται
 121.

- μέγαν ib. 505. γάμους ἐλομένη Hel. 301. ἐχί τῷτο τὸ καλὸν αἰρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπνέτην El. 821. εἴλετο τρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἰρῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἐλῶ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῷ καλῷ ζῆν παῖδας εἰλοντο Er. fr. 1. 36. ἐλέσθαι ψεύδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἰρῇ Med. 624. ἡρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἰρεθεὶς ἐκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεὶς Hel. 1637. ἡρημένων δωμάτων ἡρήμεθα El. 1009. εἰ αἰρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἡρέθην λόγων κριτῆς Phœ. fr. IX. 1.
- Αἶρεσις. πικρὰν αἶρεσιν βίη An. 384. πονηρὰν αἶρεσιν Iph. A. 1364.
- Αἶσα. θεῷ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.
- Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ἡσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκέσας ib. 1114. ἀμαρτῶσ' ἡσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ἡσθόμην κτύπετινός ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ἡσθετ' ἡδικημένη Med. 26. σ' ἡσθοντ' ἔσαν σοφῇ ib. 539. ἡσθόμην ἀβυλῆαν ἔχουσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἰσδοίτο πατῆρ ib. 1192. ἡσθόμην συ ib. 1392. ἐπεὶ ἡσθεσθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἤκουσαν Al. 156. μακρῷ βίῃ ἡσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ἡσθόμην ἐ σαφῇ λόγον An. 1049. τίνας αἰσθάνομαι θεῶν; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ἡσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἡσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ἡσθε καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνῃ ἡσθόμην Rh. 795. ἡσθόμην τὰ τῆς θεῷ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσδοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ἡσθοιντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ἡσθημένον πετὴν τύχην Or. 1550. ἡσθημαί Hip. 1403. ἡσθημένοι χωρῶσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ἡσθημένος Tro. 633.
- Αἰσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.
- Αἰσθησις El. 290.
- Αἰσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἰσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἔδραις Her. F. 596.
- Αἰσιώς. εἰ αἰσιώς ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσιώς Tem. fr. XX.
- Αἰσσειν. ὑπὲρ μητρὸς αἰσσω Hec. 31. τὸν ἐς αἶδα πορθμὸν αἰῶ ib. 1106. αὔραν πρὸ παρηίδος αἰσσω Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἐπὶ Ph. 1388. ἦσσαν λόγχαις ib. 1391. εἰς δ' πλ' ἦσσαν ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἦξε νηδύος ἀδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς αἰσσωσ' ὀδύναί ib. 1352. μετάρσιος ἦξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων αἰσσω Sup. 962. αἰσσω τῇδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγυς Πλειάδος αἰσσων Iph. A. 8. σκηπῆς ἐκτὸς αἰσσεῖς ib. 12. αἰζαντες δορί ib. 80. μάτην ἦξ' (i. e. ἦξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων αἰσσει Iph. T. 192. διὰ τέρνων φόβος αἰσσει Tro. 157. σκάφος αἰσσων πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος αἰσσει Bac. 147. ἦισσ' ἐκέισε, κῆτ' ἐκέισε ib. 625. ἐπὶ τῷδ' ὠρμημένος ἦισσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτη' ἐχ' ἦσσονες ib. 1088. ὅδ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. δ' ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.
- Αἶστος. ἀτας ἐμᾶς αἶτος εἶ Tro. 1313. αἶτον οἶκον ἐμῶν μεθήσει ib. 1321.
- Αἶτωρ. ὅπλων καὶ μάχης αἶτορες An. 683.
- Αἰσυνμᾶν. δεσ αἰσυνμᾶ χθονός Med. 19.
- Αἰσχος. δύσγαμον αἰσχος Tro. 1114. αἰσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.
- Αἰσχροκερδής. ἐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐτέ An. 452.
- Αἰσχροποιός. ἐρῶ, αἰσχροποιέ Med. 1346.
- Αἰσchrός. ἀνὴρ αἰσchrός Iph. A. 380. μισθὸν ἐκ αἰσchrὸν λαβὼν Iph. T. 593. τέφανος ἐκ αἰσchrός Tro. 401. ἐν αἰσchrοῖσι σέ τιθεῖς Al. 1040. ἐπ' αἰσchrοῖς γάμοις Hel. 704. αἰσchrός ἐρωτας Er. fr. II. 25. αἰσchrᾶ περιπεσεῖν τύχη Hec. 498. αἰσchrᾶ φυγὴ Ph. 1685. αἰσchrὰν κληδὼνα Al. 316. αἶτη περιπεσεῖν αἰσchrᾶ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσchrὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ἐκὼν τόδ' αἰσchrὸν—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσchrὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσchrῷ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσchrὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσchrὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσchrὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσchrὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίεσσι θοινᾶσθαι ξένος
 Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib.
 1036. ἀψασθαι ἐκ αἰσχρὸν λόγος An.
 663. αἰσχρὸν γ' ἐλεῖας Sup. 296. τί
 δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τάλλήλων κακά;
 ib. 768. αἰσχρὸν μοι γυναιξὶ συμβάλ-
 λειν λόγος Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—
 βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό
 γ' αἰσχρὸν ἐξευροί τις ἂν Bac. 488.
 αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυ-
 ναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam
 v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἣν μὴ τοῖσι
 χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc.
 XV. ἐκ αἰσχρὸν ὅδεν τῶν ἀναγκαίων
 βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν
 αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX.
 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν
 Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς τρατῷ
 αἰσχρὸν σιωπῇ Ph. fr. IX. 2. πολ-
 λοῖσι δαλοῖς τῶν μ' αἰσχρὸν Phryx.
 fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC.
 αἰσχροῦν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς
 αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δρᾶ-
 σαντι αἰσχρά ib. 1086. αἰσχρὰ μη-
 χανόμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957.
 αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v.
 411. 500. 503. 505. 511. et 999.
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις
 αἰσχροῦν πέρι An. 237. κἀκεῖ τὰ γ'
 αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαντῷ λέγεις
 ib. 649. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112.
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σι-
 γῇν ἀμεινον ταῖσχα Τρο. 384. κά-
 μνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293.
 λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr.
 XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr.
 VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr.
 X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.
 αἰσχιῶν φανῇ Med. 501. αἰσχιον
 εἶδος Hel. 270. αἰσχιον αἰτῷ τέφα-
 ρον Ph. 1378. αἰσχιεὺς λόγος Hip.
 499. et αἰσχιῶν λόγων ib. 692.
 αἰσχιῆτην νόσον Or. 10. αἰσχιῆτης Θεῷ
 Ar. fr. XXV. 1. αἰσχιον ἔργον Or.
 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων
 αἰσχιον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμή-
 ματα αἰσχιστα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ'
 αἰσχιτοῖσιν Andr. 928. αἰσχιστα ad-
 verbal. positum: αἰσχιστα Τροίαν
 εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσχιστα Rheas. 757. αἰσχιστα καὶ κά-
 κιστα κατθανόνθ' Bac. 1306.
 Αἰσχροργία. Μαινάδων αἰσχροργίαν
 Bac. 1060.

Αἰσχροῦς. λιπῶς' αἰσχροῦς δόμος Or. 99.
 ὃν ἀπενάσθην αἰσχροῦς Med. 167.
 τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ' Al. 958. θανά-
 μεθα αἰσχροῦς An. 577. αἰσχροῦς ἡ
 δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰ-
 σχροῦς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχροῦς
 ἔπεσον Rh. 82. λήθουσιν αἰσχροῦς ib.
 810. αἰσχροῦς πεδὶ ἀπώλεσας Tro.
 768. αἰσχροῦς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον
 Her. 451. αἰσχροῦς θάνω Her. F.
 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἐγῆ-
 μας αἰσχροῦς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη
 αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051.
 Αἰσχύνειν. αἰσχύνην. αἰσχύνην.
 Αἰσχύνην. αἰσχύνην λέχη Hip. 408.
 ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ib. 420.
 ὅ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμος ib.
 719. ἥσχυνε τὰ μὰ λέκτρα ib. 944.
 αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πα-
 τρῶν δόμον αἰσχυνε Iph. A. 1031.
 αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πα-
 τέρα—ἥσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν
 πλείστον αἰσχύνομεν ἂν ib. 955. ἦν
 ὅ ποτ' ἥσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων
 ἦν τις αἰσχύνη τέκνα Er. fr. II. 27.
 δῶλη κεκλησθαι αἰσχύνομαι Hec. 552.
 v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph.
 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204.
 Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F.
 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr.
 VI. 2. αἰσχύνεται τὰ γὰρ' ἀσκήσας
 κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰ-
 σπεσεῖν ἥσχυνόμεν Hel. 422. ἀνδρὸς
 ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ὅδεν
 αἰσχυνθεῖς Or. 800. κρύπτεις δέμας
 αἰσχυνθεῖς Hip. 1291.
 Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et
 Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσχύνη τὰ σὰ Ph.
 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται
 Hip. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἤλθον εἰς τόδ'
 αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An.
 243. et ita βάσιγμα αἰσχύνην ἔχον
 Sup. 767. μὴ τιν' αἰσχύνην λάβης An.
 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης
 ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνη Rh.
 102. αἰσχύνην Ἀργείοισι. Tro. 171.
 ἡ αἰσχύνη βάρος τῷ ζῆν—νομίζεται
 Her. 201. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
 ib. 840. αἰσχύνην ὄφλη Hel. 67. οἶδ'
 ἀντροῖσιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288.
 αἰσχύνης ἀτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor.
 αἰσχύνειν. αἰσχύνην νεοδαλεῖ Iph. A.
 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel.
 202. δύσγαμον αἰσχύνην ib. 693. cf.

Α Κ Ο Ζ

Ἀκμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.
 Ἀκμή. ἀκμή καλεῖ Hec. 1042. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγῃς ἀκμήν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμί Hel. 903. εἰς ἀκμήν ἐλθὼν Her. F. 532. ἔ νυν ἀκμή El. 275. τεύχειν ἀκμή ib. 684. φασγάνων ἀκμᾶς Or. 1482. ἐμπύρους ἀκμᾶς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.
 Ἀκμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.
 Ἀκοή, et dor. ἀκοά. ἄθενος ἀκοήν ὑπεῖπών Her. F. 962. ἀκοᾶν βάλλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοᾶν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοᾶς ἤκει ib. 1489. βίω τερπνὰς ἀκοᾶς Med. 194. φήμην ἀκοᾶσι δέδεγμαί Iph. T. 1496.
 Ἀκουίνωτος. ἀκουίνωτον εὐνὰν An. 471.
 Ἀκοίτας. θανόντ' ἰδῶς ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίως ἀκοίτας Tro. 1309.
 Ἀκοιτις. ἀκοιτῖν ἐν χερσὶν φίλῃν ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἀκοιτῖν ib. 529. γενναιοτάταν ἀκοιτῖν ib. 997.
 Ἀκόλατος. ἀκόλατος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλατον ἔσχε γλώσσαν Or. 10. ἀκόλατον ἥθος γαστρός Antipr. fr. VII. 4. ἀκόλατα μάντεων θεοπύσματα Ph. 978. ἀκόλατα ἥθη Er. fr. II. 22. ἀκόλατα τέκνα Fr. inc. CXXX.
 Ἀκομψος Hipr. 986. φαῦλον ἀκομψον Lic. fr. I. 1.
 Ἀκοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραι Or. 1241. λόγχασις εἰς ἀκρον τόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.
 Ἀκοντιστήρ. λόγχασις ἀκοντιστήρες εὐτοχώτατοι Ph. 142.
 Ἀκόρετος. ψυχὰ ἀκόρετος Her. 927. ἀκόρετα νείκη Med. 639.
 Ἄκος. πημάτων ἄκος Hipr. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἰ τι δὴ τόδ' ἔσ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἐρπετῶν ἀγρίων ἀκη An. 269. κῆτε φαρμάκοις ἀκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνετ' ἀκη Her. F. 93. ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἀκη El. 1111.
 Ἀκοσμία λόγων Iph. A. 3 7.

Α Κ Ρ Α

Ἀκού. κατ' ἐμὰν ἀκοᾶν Dan. 50.
 Ἀκέειν. ἡμᾶς δ' ἀκούσαι τὰς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκεν κακὰ ib. 576. ἀκουσον ib. 788. ἄκουε δὴ νῦν ib. 833. ἀκούσας σὺ τε τῆσδ' ἑ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκέειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκούσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκέειν τάδε δόκει ib. 674. ὀδὺ βοῆς ἀκούσαν ib. 1530. ἐκ ἤκουσα Ph. 926. ἀκούει νουθετημένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκούσαι μάλαθ' ib. 316. ἀκούεις βοᾶν; ἀκούεις τέκνων; ib. 1273. ἀκούσας δεῖν' Hipr. 604. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκέειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκούσαι Hel. 974. λόγους ἀκέειν τῶν ἐναντίων παρὰ An. 959. ἀκούσαι δ', ἐκ ἀκούσ' ὁμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ ὅτοι τῶν τ' ἀκούοντων λόγοι—Sup. 849. ἀκέειν, ὦν μάθῃσιν ἐκ ἔχει ib. 915. λόγους, ὅς ἐκ ἀκέειν τὰς γαμυμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκούσας ὧς αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκούσαι Rh. 10. ἀκούει ἔδεν ἄδεις ἄθενος Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκέειν δῶλον ὄντα Hel. 739. ἀκέειν τῷδε χρῆν ναύτας ἐμὸς ib. 1431. αἰνιγμ' ἀκούσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἀκουσον Her. F. 279. ἤκουε τάδε El. 930. νόμ' ἀκούων Sis. fr. I. 18. δῶλοισι ἐκ ἔξετ' ἀκέειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκούσῃ πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Alc. 708. et ita καὶν' ἀκούσῃ πῆματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμῶ ἐκ ἀκούσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκούσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.
 Ἄκως, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διβόλον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.
 Ἀκούσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκούσιον Aug. fr. VIII. 2.
 Ἀκουσίως. ἀκουσίως ἥραμην δόρυ Ph. 436. μένυσ' ἀκουσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν ἐκ ἀκουσίως El. 670.
 Ἀκουτέον Iph. A. 1010.
 Ἀκουτός. τὸ δ' ἦν ἀρ' ἐκ ἀκουτὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκουτὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.
 Ἄκρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔτασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ΑΚΡΟ

ἵμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ
Καθήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐνα-
λίας Cy. 317.
Ἀκραῖος. ἀκραίας δεῦ Med. 1379.
Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνής ἐται; Al.
1055. ἀκραιφνές αἷμα Hec. 537.
Ἀκραντος. ἀκραντον ὠδὲν ἔχων Sup.
870. ἀκραντ' ὀδύρη ib. 770. ὠδ'
ἀκραντ' ἠκύσατε Iph. T. 520. conf.
etiam Bac. 1229. ὠδ' ἀκραντ' ὠρμή-
σαμεν Bac. 435. ὕποτ' ἀκραντα βακ-
χεύσει Her. F. 897. ἀκραντα θεσπί-
ζειν Alex. fr. XXII. 1.
Ἀκρατος. ἀκρατος ἐλθε θηρί Cy. 598.
ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἀκρατον
μέθυ ib. 149.
Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.
Ἀκριβής. ἀκριβῇ μουσικῇ Sup. 906.
ὥς εἰς ἀκριβές ἤλθε Tro. 901. ἔκ
ἐς ἀκριβές ὠδὲν εἰς εὐανδρίαν El.
367.
Ἀκριβύν. οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες Hec.
1192. ὠδὲ τέγην καλῶς ἀκριβώσειαν
Hip. 469.
Ἀκριβῶς. ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι
λίαν Med. 532. ἔκ οἱδ' ἀκριβῶς
Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II.
2.
Ἀκριτος. ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς
Hip. 1056. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi.
fr. II. 4. ἀκριτα μηχανώμενοι An.
550.
Ἀκροθινιάζεσθαι. νόμφας ἠκροθινιάζο-
μην Her. F. 476.
Ἀκροθίνιον. Φοῖβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ'
ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλ-
λιτον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίφ
Ph. 211. τὰκροθίνια ξένων Iph. T.
75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459.
θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλες Rh. 470.
Ἀκρόκομος. ἀκρόκομοις ἀμφὶ κλάδοις
Ph. 1517.
Ἀκροκύρινθος. προλιπῶσ' Ἀκροκύρινθον
Fr. inc. XCIV. 2.
Ἀκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235.
εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.
ἄκρα τειχέων Tro. 1297.
Ἀκρόπολις. Φωκίων ἀκρόπολιν Or.
1094.
Ἀκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip.
255. ἐλάτης ὄρανιον ἄκρον κλάδον
Bac. 1062. τένοντος ἀρπάσας ἄκρη
ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or.
1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

ΑΚΤΗ

Ph. 433. et ita Δαναϊδῶν ἄκροι ib.
1251. ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονὸς ib.
675. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρητίους τεφάνοι-
σιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς
ib. 1098. ἀνδρας Ἀργείων ἄκρες
Sup. 118. ἐξ ἄκρων ταθμῶν Iph. T.
49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et
Bac. 708. εἰς ἄκρης γε τὰς ὄνυχας
ἀφίκετο Cy. 153. cf. etiam El. 840.
Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292.
ὀβελὸς ἄκρης ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς
ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων
ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας
τύμβος κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρ-
δίας ἐψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπω-
μίδος ib. 558. ἀκραν λαμπάδα Ph.
1263. εἰς ἀκραν χεῖρ' Iph. A. 951.
ἐν πρύμνῃ ἄκρα Cy. 14. ποτὶ σέλιμα
γατρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρα θίγῃς
χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἀκραν ἠκομεν
γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII.
ἄκρας τρίχας Or. 128. τὰς ἐξ ἐπαλ-
ξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων
ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας
τεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν
Bac. 203. ἐπ' ἄκρη χώματος Hec.
524. et Or. 116. εἰς ἄκρον τόμα πύρ-
γων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408.
ἐξ ἄκρη κρατὸς Med. 1198. κατὸν
ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων
περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An.
401. ἄκροισι λαίφας κρασπέδος Med.
524. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233.
κατ' ἀκροτάτας κορυφᾶς Διὸς Ion.
456.
Ἀκρυπτος. ἀκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν
An. 836.
Ἀκτὴ. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778.
ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς
κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτὴ
τις ἐστὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν
An. 1263. b) dor. ἀκτά. τὰς Ἀδρια-
νᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἐσπερίδων ἐπὶ
μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολίτηδος
ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον
Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An.
1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος Iph.
T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366.
Εὐβοτὶδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τρι-
τωνιάδος πότινιαν ἀκτὰν Ion. 878.
τὰν Πηλιϊάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c)
plur. κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf.
etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκ-
ταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

- ὄρμι Or. 55. Μυνηίου ἐπ' ἀκταῖς
 Hip. 761. εἰς ἀλιφρόθους ἀκτὰς ib.
 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208.
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κνα-
 νίας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν
 Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσοσ' ἐπ'
 ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπών
 θαλασσίας Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ
 ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου ib. 253. Φινείδας
 ἀσπνός ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς
 θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνου
 Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίως ib.
 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433.
 ἐπὶ Σκαμανδρίους ἀκταῖσιν Hel. 616.
 Αἰγαίαις τ' ἐναλλοῖς ἀκταῖς ib. 1141.
 εὐλιμένους ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ'
 ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμων-
 γίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοίδας ἀκτὰς
 ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2)
 ἀκτῇ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr.
 inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτῆς Hip.
 138. 3) Ἀκτῇ, nom. propr. Attica.
 παρ' Ἀκτῇ Hel. 1689.
 Ἀκτίν, vel ἀκτίς. ἀκτίνα κύκλον ὧ ἥλιος
 Hec. 412. et Al. 206. δυστυχή ἀκτίν'
 ἐφήκας Ph. 5. παμφαῆς ἀκτίς ἀελίου
 Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτίς Sup. 650.
 ἀκτίνα τὴν τεύχεσσαν ἥλιος Rh. 992.
 πρὸς μέσας βολὰς ἀκτίνος Ion. 1136.
 ἥλιος ἀκτίνας ἐξίησι Bac. 678.
 Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις
 Hip. 235.
 Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.
 Ἀκυμος. τὸν ἀκυμον βίσιον Her. F.
 698.
 Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύ-
 μονα Πόντε τίθησι νῶτα Iph. T.
 1444.
 Ἀκύρωτος. σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει
 Ion. 801.
 Ἀκων. ἄκων ἐξελαύνουμαι χθονὸς Ph.
 633. ἄκων ὠλεσὰς νιν Hip. 1433.
 τερηθὰς ἄκων γάμων An. 982. ἔκ
 ἀκοντὶ μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857.
 ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457.
 ἔδωκεν ἔκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγ-
 κάσω ἄκων (i. e. ἄκοντα) Her. 414.
 ἄκοντας φίλους ἐνεργετῇν Hip. 693.
 ἐκόντες, ἔκ ἀκοντες An. 357. τὸς
 θεὸς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν
 ib. 378. ἔκ ἄκυσαν πόλιν Or. 612.
 ἔγνημες ἄκυσάν με Iph. A. 1149.
 ἐκῦσα, κῆκ ἄκυσα Her. 532. συνῆψ'
 ἄκυσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ'
 ἄκυσα ib. 1500. τῷ ἀκοντος ὃ κρατῶ
 ib. 746.
 Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινα Epist. V.
 ἀλαζονείας ἔνεκα ib.
 Ἀλαθῆς, dor. pro ἀληθῆς. ἔπος ἀλα-
 θῆς Hel. 1165.
 Ἀλαί. Ἀλάς νιν ὀνμός ὀνομάζει λεὼς
 Iph. T. 1452.
 Ἀλαίνειν. μανίας ἀλαίνων καὶ φόβοις
 Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ'
 αὐτὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις
 ἄσπατος Tro. 1083. δῶλος ἀλαίνων
 Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσαν ἐτίαν
 El. 204. πατρῶων ἀπὸ δωμαίων
 ἀλαίνων ib. 589.
 Ἀλαλαγμός. πρὶν τι τὸν πατέρα μα-
 θεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφεῖσ'
 ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων
 ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.
 Ἀλαλάζειν αἰ' δ' ἡλάλαζον Bac. 1131.
 ὃ δ' ἡλάλαξε Her. F. 981. ἡλάλαξε
 δυσθνήσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλά-
 ζοντες ib. 855. ἀλαλάζεται τέγας εἰσω
 Bac. 593.
 Ἀλάλασθαι. δεκτέεις ἀλάληγτο An.
 306.
 Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξαι' ἀλαλῆ Hel.
 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.
 Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.
 Ἀλαῶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος
 Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph.
 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729.
 πτωχὸς ἀλαῶσαι παῖδας Med. 515.
 ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897.
 ψυχὴν ἀλαῖται Tro. 635. φεύγομεν
 ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον
 ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμὸς ἀλαῶσαι
 μυρῖος ib. 539. ἀμφὶ βωμῖος τροφὰς
 ἡλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.
 Ἀλατος. ἄλατα ματρὶ τάδε Ph. 343.
 βοᾷ δέλτος ἄλατα Hip. 877. σῶν
 ἀλάτων κακῶν Tro. 1231. ἄλατα τὰν
 δόμοις Her. F. 911. τεκῶσ' ἄλατα
 El. 1185.
 Ἀλάτωρ. ἐξ ἀλάτορος ἀρτιμαθῆς κα-
 κῶν Hec. 685. ἀλάτορός τις οἰζὺς ib.
 949. ὃ σὸς ἀλάτωρ Ph. 1550. τὸν
 σὸν ἀλάτορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med.
 1333. ἀλάτορος γεγὼς Iph. A. 946.
 ἀλάτορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὃ
 τῆσδ' ἀλάτωρ ib. 941. ἰδεῖς ἀλάτωρ
 τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F.
 1234. ἀλάτωρ ἀπικασθεῖς θεῷ El.
 979. ἀλατόρων τις Or. 337. cf. etiam

ε Hel-
πα-
ρύπτει

κυρὰν

χθόνα
έκπε-
r. 516.

ιλήθαν
πάσης
· ιέ-
ιλήτας

ag. fr.

ος Or.
Hec.

Sup.

Her.

5.
τινός
754.
Hec.
599.
μένους
ύμενα

λάονον
· 83.
άλιαν
Tro.
33. cf.
ον έπ'ι
150. et
1321.
3.

· χρυ-
· α ib.
όμενος
ίψ ΑΙ.
άλιος
· μ' αβ-
· ρμονα
· φοίνι-
· l. 181.
· 1467.

· Αλιβρόθος. εἰς ἀλιβρόθους ἀκτὰς Hip. 1205.

· Άλις. τῶν τεθνηκότων Άλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. Άλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. Άλις ἔχω τῷ δυσ-
τυχεῖν Or. 240. Άλις—τέθνηχ' ὁ
τλάμων ib. 1027. Άλις τὸ μητρὸς
αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς Άλις Ph. 1241.
Άλις ὀδυρμάτων ἔμοι ib. 1737. Άλις
οἱ γεῶντες Med. 558. εἰ δ' Άλις ἔλθοι
Κύπρις ib. 630. Άλις βίοντον εὗρον ib.
1107. Άλις παίδων ΑΙ. 335. Άλις
ἡ παρῶσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε
κακὸν Άλις ib. 911. Άλις κλαίειν τῷ-
μὸν ἦν ἔμοι κακὸν ib. 1044. Άλις
συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. εἴ
Άλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημά-
των γ' Άλις βάρος Sup. 818. γόνων
Άλις τύχας, Άλις ἀλγέων πάρεσί μοι
ib. 1147. 1148. Άλις λεόντων ἐσί μοι
Ζοινωμένῳ Cy. 247. Άλις ἐχρήρωσ'
Έλλαδα ib. 303. Άλις μύθων Hel.
142. λύπας Άλις ἔχων ib. 595. Άλις
λύμης ib. 1105. Άλις μόχθων ib.
1462. Άλις μοι ib. 1597. Άλις, Άλις
ὁ πάρος ἀρχαγός ὢν Ion. 723. τὰ
παροῖθεν Άλις κακὰ ib. 1508. Άλις
ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495.
Άλις ὁ θεὸς ὤφελῶν ib. 1339. δακρύων
Άλις ib. 1394. Άλις ἔχεις
τάξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄν-
των Άλις Antior. fr. XL. 2. Άλις, ὦ
βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.

· Αλίσκειν. Τροίας ἀλύσης Hec. 304.
ἦν ἀλφ' Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626.
Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5.
εἰθ' ἀλῶμέν γ' ὕπερον An. 757. πόλιν
ἀλῶσαν Tro. 484. πόλεως ἀλύσης
Her. 513. ἀλός Ion. 827. χειρία γ'
ἀλῶσα ib. 1257. v. etiam El. 189.
ἐμαντήν εἰ προδῶσ' ἀλῶσομαι
An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλος
ἀλίσκεται Med. 84. λίχνος ἔσ'
ἀλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἀλίσκη
πλεῖτον ib. 959. εἰ δ' ἀλίσκεται
τέχνη ΑΙ. 789. θεᾶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται
Iph. T. 1038. φόνον—θεᾶ προδῶσ'
ἀλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἀλί-
σκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῃ
τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Ph. fr.
I. 2. δοκῶν ἀλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

· Άλκά. sid. ἀλκή.

· Άλκαῖος. δορὸς ἀλκαίης Hel. 11
· Άλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

· Άλκή. γίνωσκε δ' ἀλκήν Hec
σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἄ
ἐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710.
ἀλκή Ph. 281. τρωμνῆς ἐς
ἤλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς
Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλ
1105. cf. etiam v. 1372. et I
XIV. 3. εἰ τιν' ἀλκήν ἔχεις Ph.
v. etiam Tro. 724. et Her. F. 326.
κακῇ ἐς ἀλκήν Med. 264
κήν τιν' εὐρεῖν—κακῶν An. 28.
τὸν τρέψας πρὸς ἀλκήν ib.
ἔτρεφον πῶλως ἐς ἀλκήν Sup
συνήψαν ἀλκήν ib. 683. ἀλκῆς
τρατηλατῶν Rh. 276. χρυσ
σώματος ἀλκήν ib. 382. τιν' εἰ
ib. 708. ἐωθινήν πρὸς ἀλκήν i
ἀνδρῶν ἀλκή Her. 711. Φρυ
ἀλκήν Hel. 42. v. etiam v. 9
1395. τιν' ἐλπιδ' ἀλκήν τ' εἰ
Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά.
· εἰς ἀλκὰν Or. 1405. · Άρεος ἀλ
1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκί
264. ἀλκάς εἰ σπάνις An. 772.
πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761.
ματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκά
κοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν i
τίκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκᾷ Her. l
τὰν Ἑρακλῆος ἀλκὰν ib. 806.
mel in plur. φιλαίματος ἀλκ
933.

· Άλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμ
752. ὅτε θρασὺς, ὅτ' ἄλκιμος
ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἀνακτ
624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος i
ἔστιν ἄλκιμος Rh. 249. ὅδ' ἐν δ
Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει
ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες εἰ
Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν i
μάχης Her. 683. ἀλκίμους δορ
815. et ἄλκιμον δόρον Ar. fr.
οἵπερ ἄλκιμώτατοι Ph. 750. ἀ
τατον κάρα Sup. 163.

· Άλλά pro saltem dictum: Or.
Ph. 1661. et 1740. Med. 942.
565. Ion. 426. 978. et 1304. e
F. 331.

· Άλλα, adverso. dor. pro ἄλλῃ, ali
773. et Ion. 162.

· Άλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

· Άλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξει
θαλάμους Hec. 483. ἐνιαυτὸ

- Pal. fr. VII. 3. ἀκέτ' ἀλγύνει βροτὸς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκά- λως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἐν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἀλγεσι δ' ἀλ- γυνῶ Tro. 172.
- * Ἀλεκτρος. ἀλεκτρον ζῶαν Tro. 254.
- * Ἀλεξηγήριον ξύλον Her. F. 470.
- * Ἀλέω παῖς Tel. fr. I. 4.
- * Ἀλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἀλῃ Med. 1285. ἀλαισι πλαγχθεῖς Or. 56.
- * Ἀλήθεια. * κᾶν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἀπλὸς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὑπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὑπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύστην' ἀλήθει' Bac. 1286. τῷτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεὶ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλό- γιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.
- * Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλους ἔφους κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κή- τενης παῖρησῖα Tem. fr. II. κλύων τάληθές Al. 712. μὴ ἀποτρέψω τά- ληθές Iph. A. 336. τί τάληθές ἐκ εἵποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τάληθές αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmaeon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἀληθες, accentu re- tracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCI. τάληθῃ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. ὃ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθείσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκληρ' ἀληθῇ ib. XX. 2. τόμασι τάληθέστατα κλέπτω- σιν Hip. fr. IX. 3.
- * Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς ὃ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. ἡ δ' ἔσ' ἀληθῶς ib. 715. πα- τέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός Ion. 281.
- * Ἀλητεία. ἐκλιπῶς ἀλητεῖαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.
- * Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπε- σῶσα τῆςδ' ἀλητεύω χθονός Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.
- * Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλήται γῆς ἀπεστερημένοι ib. 51. ἰκέ- τας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας ib. 319.
- * Ἀλθαία, nom. propr. faem. Meleag. fr. I. 4.
- * Ἀλκίετος Pol. fr. I. 3.
- * Ἀλκῖαν Iph. A. 1081. vid. not.
- * Ἀλίαςτος. ἐναντα ἤλθε—ἀλίαςτος Or. 1479. φρὴν ἀλίαςτος φρίσσει Hec. 85.
- * Ἀλίσβας. ἐξ ἀλκίβατε πέτρας Sup. 80.
- * Ἀλίζειν. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her. F. 412.
- * Ἀλιήρης. ἀλιήρει κώπῃ Hec. 455.
- * Ἀλίκτυπος. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἀλίκτυπον Hip. 754.
- * Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλίμενοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα ὄρεα ib. 1143.
- * Ἄλιος, adject. marinus. ἄλιον πλάνον Hel. 780. ἀλίῳ πλάτῃ Her. 83. παῖς ἀλίας Θέτιδος An. 108. ἀλίαν πέτραν ib. 538. ἠρόνες ἄλαι Tro. 827. ἄλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἄλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3.
- * Ἄλιος, subst. dor. pro ἤλιος. ὁ χρυ- σοφαῆς ἄλιος Hec. 637. ἄλιε ib. 1067. et Al. 243. ἄλιος αἰθόμενος Hip. 1279. ἐκ ἐτ' ἐτὶν ὑφ' ἀλίῳ Al. 396. τίν' αἰγλαν εἰδιφρευέτό γ' ἄλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐ- γὰς ἄλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἀλίῳ Tro. 1068. φοίνι- κας ἀλίῳ (pro ἡλίῳ) πέπλος Hel. 181. ἀλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίῳ Her. F. 661.

ἄλλως τρώει

Ὀλότεριον L
ως An. 11
El. 131
Hec. 124
114. τῶν
et λέγει E
in Fr. in

χροόν Hg

ουσι Ph. 14
ς An. 889
Hec. 302
έξαν εἰ
ως φαν
μέν εἰ
b. 521
13. εἰ
led. 10
0. μῆ
7. εἰ
301. ε
c. LV
νον εἰ
πρεπει
ὄν εἰ
πρ' ἔγ
ἄλλως T
Cy. 35
1. εἰ
en ib. 96
Hel. 62
713. β
έκ ἄλλ
ως ἄλλ
4. γ
υκότα E
βυλόμει

ἐπὶ ξίφος
α. 1268.
βαίει
1262. π
Her. F.

T. 1391.
ες ἄλμη
2) δοκ
ed. 1286.
ὑμ' ἄλκ

* Ἀλμυρός. ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον Hip.
1273. ἐφ' ἄλμυράν πόντου κληῖδ' Med.
212. καθ' ἄλμυράν ἄλα Tr. 76. et
παρ' ἄ. ἄλα Bac. 17. θαλάσσης ἄλ
μυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἄλμυρόν
βάθος πόντου ib. 1.

* Ἀλόγιτος. ἀλόγιτος τῆς ἀληθείας κρι
τῆς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιτόν τι
τὸ πλῆθος Or. 1156.

* Ἀλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

* Ἀλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18.
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δο
ρὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

* Ἀλυσία. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or.
226.

* Ἀλυσος λεχὼ El. 1107.

* Ἀλοχος. κτενεῖ νιν ἢ τῷδ' ἄλοχος
Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or.
248. λωτροῖσιν ἀλόχῳ περιπεσὼν ib.
367. ἤκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν
σὴν ἄλοχον ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519.
ὄρῃς Ὀδυσσεὺς ἄλοχον; ib. 587. ὅδ'
ἄλοχος Ph. 1542. ἄ τάλαιν' ἄλοχος
ib. 1559. προσδὸς σὴν ἄλοχον Med.
578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib.
994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν
ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρίαν ἄλο
χον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίτης ἀμ
πλακὼν ἀλόχῳ Al. 241. ἀμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχῳ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν
οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχῳ παλά
μαις ib. 1027. τυγνάν ἄλοχον Tr.
132. ἄλοχον εὐσεβῇ τρέφειν Hel.
1294. εἴτε ὀνωῖδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον
Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων
ἄλοχος Oed. fr. II. 2. ἀλόχῳ κεδνῆς
ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ, — συσκυθροπᾶ
ζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10.
τοναχὰς μέλποντο — ἄλοχοι An. 1039.
ἀλόχῳς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21.
ἄλοχοι μέλει ib. 144. et 1120. τῶν
ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.

* Ἀλς. ἐς. οἶδμ' ἄλως Hec. 26. ποντίας
ἄλως ib. 610. Hel. 128. et Her. F.
400. ἐξ ἄλως Hec. 780. et An. 1267.
δι' ἄλα νύχιον Med. 211. κυανέαν
ἄλα τρέφει Iph. T. 7. ἔξανθειν ἄλως
ib. 300. καθ' ἄλμυράν ἄλα Tr. 76.
et παρ' ἄλμ. ἄλα Bac. 17. διναις
ἄλως Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἄλως
ib. 88. δι' ἄλα πορφυροειδέα ib. 124.
γλαυκὴν ἄλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἄλως
Hel. 407. ἐν ἄλλ Hel. 204. et 228.
ὑγροῖσι κλυδωνίσις ἄλως ib. 1225.

καθήσειν ὕπλ' εἰς ἄλα ib.
etiam v. 1630. ναίων ἄλα
ὑπὲρ ἄλως El. 459. ἐν ἄλῳ
ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἄλῳ
fin. et fr. inc. CXIV. ἄλα π
Fr. inc. CLXXXII.

* Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος
185. conf. etiam v. 1544.
Διὸς ἄλσος Her. F. 359.
ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλσι
ποιμένια ἄλση Tem. fr. XV
Ἀλσώδης. ἄλσώδεις κρήνας
141.

* Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἄλῳ; Or.
ταῦτ' ἄλῳ Hip. 1182. ἄ
433. τοιαῦτ' ἄλνυι Sthe. fr.

* Ἀλυπος. ἔπω ἔφην τις ἄλυποι
163. ἄλυπος βίος Bac. 100.
ἄλυπον Fr. inc. LXXXVI
ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν A
XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖ
Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν
Bac. 423. et fr. inc. CLXV.

* Ἀλυρος. ὄμαδον ἔκλυον ἄλυ
185. ἐν ἄλυροις ὕμνοις Al. 4
ροις ἐλέγοις Iph. T. 146.
ἀμφὶ μῦσαν Ph. 1035.

* Ἀλυσις. ἀλύσεισι χρυσέαισι O
ἄλυσος Al. 478.

* Ἀλυσκος Inus fr. XXII.

* Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀτῶν
Med. 297.

* Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρ
ἄλῳ πεκας ib. 8.

* Ἀλώσιμος. ἢ μάλισθ' ἀλῳσίμ
fr. IX. 2. ἀλῳσίμος ναὺς δι
Hel. 1638.

* Ἀλῳσις. Τρωϊκῆς ἀλῳσεως H
πόλεως ἄλῳσιν ἐξώμενος El.

* Ἀμαθῆς. ἀμαθῆς ἔργων ὑπο S
ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480.

* Ἀμαθῆς Ion. 916. ἀμαθῆς τι
Her. F. 347. θρασύν τε κάμ
fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παρρησία

ῥώμη ἀμαθῆς Tem. fr. XI.

χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθ
θεᾶς Tr. 981. ἀμαθῆς καὶ τὸ

τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 9

ὄνειδος ἀμαθῆς Iph. A. 999. μ
φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτι

αὐτῷ τῶχας εἰς πάντας ἀμα
fr. XIII. 2. ἀμαθέτερός γ

καλῶ καὶ τῆς δίκης Or. 417.
Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομε

λάσσουντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἡλαζίνην ib. 1252. χροῖαν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδ' μοι χάριν τοιάνδε ἡλαζίνην Al. 664. ἀλλάξας —ιερὸν ὅμμ' αὐγᾶς ἄλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. εὐδ' ἡλλαξεν οἶνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἡλλάσσετο φθογγὰς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἵχνης ἀλλαξόμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

* Ἀλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. Θεομανῆς ἤλατο Ion. 1402.

* Ἀλλοδαπός. δόμων ἀρχοντας ἀλλοδαπὸς Ion. 1070.

* Ἀλλοθεν. ἄλλος ἀλλοθεν πεφρυγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἀλλοθέν πόθεν Med. 573. ἀλλοθεν γέγονας, ἀλλοθεν Ion. 1471. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς ἀλλοθεν Eg. fr. I. 7.

* Ἀλλοθι Iph. A. 647.

* Ἀλλοῖος. γάμος ἀλλοῖος Med. 910.

* Ἀλλοιῶν. ἰδῶσαι τύσθ' ἂν ἡλλοιωμένους Sup. 944.

* Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῃ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος Θεῶν τε κύν-θρων μὲλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε τρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, εὐδ' ἄλλῃ χειρὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἤδεται τρώποις Œneî fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμώτερα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ὡδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἀλλοθεν. v. ἀλλοθεν.

* Ἀλλοσε. ἐκκλίσσμεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν τέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

* Ἀλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντῳ σάλῃ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον

Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλως τρόπος Tro. 67.

* Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ioa. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοις El. 1317. τᾶλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τᾶλλότρια μὴ χεῖν Hel. 914. τᾶλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τᾶλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

* Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

* Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ἐπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἐκδήμος ξένος An. 880.

* Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως

κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βουλευματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ ἂν ἐνυμβαίμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμεν Med. 1029.

ἄλλως ἐμόχθην ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως

τάσδε μοχθῶμεν πόνους ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1.

ἄλλως ἄλλως—βύταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως

Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἐγημεν Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζη θεὸς Cy. 354.

τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἶλομεν ib. 962.

φήμας ἄλλως κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. ἄλλως εἵχομεν πόνους ib. 713. βίη

ἄλλως δέλεαρ εὐρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. τρέφεις ἄλλως ἄλλως

εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκῶτα Eg. fr. I. 32. εἵπερ ἄλλως ἐβυλόμεθα

Epist. V.

* Ἄλμα, *fact. dor.* v. ἄλμη.

* Ἄλμα, *neutr. saltus.* ἄλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268.

κῶφον ἄλμα ποδῶν El. 439. βιαιῶν τυγχάνουσιν ἀλμάτων Hec. 1262. πέ-

τρας λισσάδος πρὸς ἄλματα Her. F. 1148.

* Ἄλμη. ἐπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἄλμην Cy. 165. ὅς ἄλμη

τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἄλμα. πίπτει ἐς ἄλμαν Med. 1286.

νοτίας ἄλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας ib. 754.

λόχῳ ib.
 λυ. 318.
 βίῳ ib.
 ἥς τύχης
 ἢν ἀμαρ-
 ο ἡμαρ-
 ν ἀμαρ-
 ν ἀμαρ-
 ρ. IX. 3.
 1. Ὡν
 τοιαύτης
 ἀμαρ-
 1. 1102.
 κς Τρο.
 σα τὴν
 ζακ. 29.
 ἰώμενος
 ἀμαρ-
 τιαρίαν
 ἐ—τῆς
 ὑπερ
 τήνδ
 ἀμαρ-
 ἐρεῖ
 ταῖς
 τὰς
 426.
 ρ. III.

Δίας
 203.
 125.
 μαυροῖ
 ἀμαν-
 56.
 ν πρὸς
 βάτην

ρ. inc.
 737.
 βολὰς

πίπλω
 Hip.
 136.

Ἀμέγατος. ἀμέγατος κακῶν Hec. 193.
 Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν
 Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων
 Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib.
 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib.
 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058.
 κλίμακος ἀμείβων ξέτ' ἐνηλάτων βάθρα
 ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47.
 τὸν σαντὰς ἐτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
 ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ἄδῳ ib. 463. πόρον
 σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς
 ἀμείβει τὰν ἐμὴν, scil. φυλακὰν Rh.
 527. μορφήν ἀμείψας ἐκ θεῶ βροτη-
 σίαν Bac. 4. Τρωλὸν ἀμείψασα ib.
 65. πέπλος μέλας—λευκῶν ἀμεί-
 ψας' Hel. 1203. πέπλος ἀμείψας
 ἀντὶ ναυφθόρου πολῆς ib. 1398. ἀμει-
 ψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγους
 ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip.
 85. et An. 154. ἔγω δ' ἀμείβη μ' Or.
 607. ἕτερα ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα
 ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃ
 χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρὰς πᾶς
 ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρ-
 φναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330.
 εἰδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib.
 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267.
 ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108.
 ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφρι-
 γῶντ' ἀμείψη μῦθον Sup. 478. πρῶτα
 σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείβομαι ib. 517.
 τῶν ἀμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως
 ἂν νύξ ἀμείψῃται φάος Rh. 615. σα-
 θροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείβομαι
 ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείβομαι τοῖς
 σοῖσι τὰμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμεῖψατο Cy.
 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων
 φόνος El. 1093.
 Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan.
 fr. XIII. 1.
 Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
 Ἀμέλγειν. μόσχος ἀμέλγας Cy. 388.
 Ἀμέλει, ἀδυνεῖ. Ion. 439.
 Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἶκος ἀμελεία παρεία-
 σεν Antiop. fr. XXI. 2.
 Ἀμελεῖν. ὃ γὰρ ἡμέλησέ με Hel. 45.
 ὃ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἃ
 ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
 Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850.
 τὰ κατ' οἶκος ἀμελία παρεῖς Fr. inc.
 XXXV. 2.
 Ἀμεμπτος. ὡς ἀμεμπτος ὦ Cy. 341.

ἀμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158
 πτος διαγωγὴ Epist. V.
 Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν
 Tro. 193.
 Ἀμενής. γρᾶίας ἀμενῆς Sup.
 Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν
 ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τι
 νύσσα Med. 651. τριτάτῃ
 ἀμέραν Hip. 137. ὦφελ' ἀμέ
 Sup. 788. λαμπαδῆχος ἀμ
 A. 1505. λευκοπτέρω ἀμέρα
 849. δάλειον ἀμέραν ib. 1331
 φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλι
 Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἰ
 Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα
 τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέ
 fr. VIII. 4. μυρίαῖς ἐν ἀμέ
 312.
 Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρῃ
 F. 397.
 Ἀμέρδεν. ἀμέρσας βίοντον Hei
 Ἀμέριος, dor. pro ἡμέριος.
 μοχθὸν ἀμερίων, scil. γένος
 1331. ἀμερίῳ γένει Ph.
 αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515.
 Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμ
 βλαχαῖ Cy. 58.
 Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέ
 μοισιν Ph. 1574. et ἀμ. δό
 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph.
 ἀμετέρων θαλάμων ib. 552.
 φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς
 ἀμέτεραν Med. 173. ἐν ἀμετ
 μα ib. 424. ἀμέτεραν μοῖραν
 πόλιν ἀμέτεραν Tr. 805.
 νίκαν El. 590. ἀμέτερον χό
 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph.
 ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
 Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πό
 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετῇ
 433.
 Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγώς ἰ
 ἀμητορ', ἀναρῖδητον ib. 837
 Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 63
 φορὰν τήνδ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχα
 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
 734. ταῦτ' ὅν ἀμηχανῶμεν ἰ
 ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πῖ
 ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἃ
 πότερ' ἔχω τὰδ', ἢ μεθ' ἰ
 ἀμηχανῶ ἐγωγε Ceno. fr. II.
 Ἀμηχανία. ἀμηχανίας ἐν
 αἰῶνα Med. 647. εὐτανος ἃ
 Hip. 163.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὑπο Med. 224. θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τῷτο δ' ἤκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσούτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δύναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τῷδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθία θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ἔδαμ' σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέγα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλεῖτος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατεντῶν ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.

*Αμαθῶς. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

*Αμῆν. ἀμᾶσθε τῶνδε δῦτηνον θέρους Inus fr. IV. 4.

*Αμαξα. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

*Αμαξήρης. τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον Or. 1251.

*Αμαξιτός. πλατείας πεδιάδος ὧ ἀμαξιτῷ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775.

*Αμαξοπληθής. λααν ἀμαξοπληθῆ Ph. 1165.

*Αμαρ. dor. pro ἡμαρ. εὖ νιν ἀμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

*Αμαρτάνειν. ἀμαρτῶσ' ὧν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἀμαρτῶσ' ἦσθε Or. 575. ἐκεῖνος ἡμαρτ', ἐκ ἐγὼ ib. 595. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὧν ἡμαρτες ib. 1630. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ἐκ ἂν ἀμάρτοις Med. 191. ἐλπιδῶν ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόσ' Med. 800. ἐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῷδ' γ' ib. 867. ἃ εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν ib. 320. εἰ μ' ἡμαρτεῖν ib. 323. παισι—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ἔσ' ἀμαρτάνειν ib. 507. ἀμαρτεῖν εἰλὸς ἀνδρώπως ib. 615. πολλ' ἀμαρτάνοντες ib. 916. οἷας οἷος ὧν ἀμαρτάνεις Al. 142. ἦν περ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνῃ ib. 328. τοιαῶσδ' ἀμαρτάνοντι συζύγῃ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἦν ἀμάρτῳ τῆσδ' ἄγρας

ib. 853. ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχῃ ib. 882. ἦν εἰς ἐμ'—ἀμαρτάνεις Au. 318. ἀνδρὸς ἀμαρτάνουσ' ἀμαρτάνει βίῃ ib. 373. ἡμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὥμος ὧν ἀμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοτο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἀμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Oed. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἀμαρτάνει Oeno. fr. 1. ὧν ἀμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἀμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἀμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

*Αμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἀμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰόμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἀμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. τένω σέ—τῆς ἀμαρτίας ib. 1409. ἀμαρτίας ὑπερ An. 317. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἀμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας δικας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἀμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan. fr. III. 5.

*Αμαρτύρητος Her. F. 290.

*Αμάτωρ. dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

*Αμανρός. αὐτὴ τ' ἀμανρὰ An. 203. ποδὸς ἀμανρὸν ἵχνος Her. F. 125. ἀμανρὸν σθένος ib. 231.

*Αμανρῶν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμανροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμανρῶν Inus fr. III. 2.

*Αμαχος. φθόνον ἀμαχον Rh. 456.

*Αμβασίς pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

*Αμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἐλωμεν Bac. 1105.

*Αμβήση. vid. ἀναβαίνειν.

*Αμβλύς. νῦν ἀμβλύς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

*Αμβλώψ. ἀμβλώπες αὐγαὶ Rh. 737.

*Αμβολή pro ἀναβολή. ἐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

*Αμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐτὰ πέπλο Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίῳ τόματος ib. 136.

*Αμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγατος. ἀμέγατα κακῶν Hec. 193.
 Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν
 Hec. 1159. ἀμείβει θανάτος θανάτων
 Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib.
 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib.
 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058.
 κλῖμακος ἀμείβων ξέτ' ἐνηλάτων βάδρα
 ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47.
 τὸν σαντᾶς ἐτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
 ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ᾄδαο ib. 463. πόρον
 σχετὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς
 ἀμείβει τὰν ἐμάν, scil. φυλακὰν Rh.
 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεῶ βροτη-
 σίαν Bac. 4. Τρωῶλον ἀμείψισα ib.
 65. πέπλος μέλανας—λευκῶν ἀμεί-
 ψας' Hel. 1203. πέπλος ἀμείψας
 ἀντὶ νανφθόρου τολῆς ib. 1398. ἀμει-
 ψον ὥματα El. 750. 2) Med. λόγοις
 ἀμείβομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip.
 85. et An. 154. ἔτω δ' ἀμείβῃ μ' Or.
 607. ἔτερα ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα
 ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃ
 χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς πῆς
 ἀμείβῃται χθονὸς Ph. 278. δυσόρ-
 φναια—ταῖδε σκότ' ἀμείβομαι ib. 330.
 σὸ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib.
 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267.
 ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108.
 ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφρι-
 γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα
 σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείβομαι ib. 517.
 τῆτων ἀμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἔως
 ἂν νῦξ ἀμείψῃται φάος Rh. 615. σα-
 ροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείβομαι
 ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείβομαι τοῖς
 σοῖσι τὰμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο Cy.
 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων
 φόνος El. 1093.
 Ἀμειλικτος. ἀμειλικτον πατέρα Melan.
 fr. XIII. 1.
 Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
 Ἀμέλγειν. μόσχος ἀμέλγας Cy. 388.
 Ἀμέλει, ἀδυνερό. Ion. 439.
 Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἶκος ἀμελεία παρεια-
 σεν Antiop. fr. XXIX. 2.
 Ἀμελεῖν. ὃ γὰρ ἡμελησέ μιν Hel. 45.
 ὃ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἃ
 ἄρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
 Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850.
 τὰ κατ' οἶκος ἀμελία παρὲς Fr. inc.
 XXXV. 2.
 Ἀμεμπτος. ὥς ἀμεμπτος ὦ Cy. 341.

ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἀμεμ-
 πτος διαγωγὴ Epist. V.
 Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα
 Tro. 193.
 Ἀμενής. γραῖας ἀμενῆς Sup. 1116.
 Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας
 ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξα-
 νύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε
 ἀμέραν Hip. 137. ὦφελ' ἀμέρα κτίσαι
 Sup. 788. λαμπαδῆχος ἀμέρα Iph.
 A. 1505. λευκοπτέρης ἀμέρας Troad.
 849. δάλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν
 φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα
 Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπῶν
 Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585.
 τρέφεις ἄλλος ἄλλως εἰς ἀμέραν And.
 fr. VIII. 4. μυρταῖς ἐν ἀμέραις Ph.
 312.
 Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρῃων Her.
 F. 397.
 Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοντον Hec. 1028.
 Ἀμέριος, dor. pro ἡμέριος. ἡ πολύ-
 μοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A.
 1331. ἀμερίῳ γένει Ph. 132. δι'
 αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515.
 Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτο
 βλαχαί Cy. 58.
 Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροις δό-
 μοισιν Ph. 1574. et ἡμ. δόμοις Tro.
 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176.
 ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι
 φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὅσιν τὰν
 ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρῳ γυνώ-
 μα ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430.
 πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν
 νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib.
 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489.
 ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.
 Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec.
 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El.
 433.
 Ἀμήτωρ. ὥς ἀμήτωρ γεγώς Ion. 109.
 ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
 Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. συμ-
 φορὰν τήνδ' εἰσπεσῶς ἀμηχανεῖς An.
 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T.
 734. ταῦτ' ἔν ἀμηχανῇ μιν Her. 493.
 ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πῶ ποτ' ὦν
 ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ,
 πότερ' ἔχω τὰδ', ἢ μεθῶ ib. 1378.
 ἀμηχανῶ ἔγωγε CEno. fr. II. 1.
 Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον
 αἰῶνα Med. 647. εὐτανος ἀμηχανία
 Hip. 163.

- Ἀμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκέσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἐτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἰ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεδέτῃς εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παῖς' ἀμήχανα Hip. 598. τμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἔῃν ib. 707. εἰς τμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.
- Ἀμηχάνως CEnom. fr. III. 5.
- Ἀμικτος. φεύγειν ἀμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκίτορ' ἀμικτον Her. F. 393. φίλοις γ' ἀμικτός ἐτι καὶ πάση πόλει Is. fr. II. 3. ἀμικτον αἶαν Iph. T. 402.
- Ἀμιλλα. εἰς χειρῶν ἀμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἀμιλλῆς Ph. 1267. ἀμιλλαν πρῶθης λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπυδῆν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἀμιλλα Hip. 1141. ἀμιλλαν φρονήματος An. 213. ἀμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλετον ἀμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἀμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἀμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἀμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἀμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἀμίλλαιν ξυντιθεῖς El. 95. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1082. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας An. 1020. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἀμίλλαις Rh. 364. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἀμίλλας ἐξαμιλλῆθεις Hel. 394.
- Ἀμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἀμιλλᾶσθαι βίῃ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπότηις ἀμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἀμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τὰς σθένοντας θεὰς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς ἐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἀμιλλῆθεις λόγῃ Sup.
195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄνυμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἀμιλληθέντα Phoen. fr. IX. 2.
- Ἀμισθί. ἀμισθὶ στρατηλάτας ἐξέπεμψες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθὶ Fr. inc. CXXXII. 4.
- Ἄμμα. καθ' ἄμμα λύσειν λόγῳ Hip. 671. ἄμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἀμμάτων σύνδεσμι' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.
- Ἀμμωνιάδες ἔδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734.
- Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότε ἔκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. εἰδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πῶ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.
- Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.
- Ἀμνημοσύνα, dor. pro ὕνη. δείκνυσσι—ἀμνημοσύναν Ion. 1100.
- Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.
- Ἀμνήστευτος γυνὴ Phoen. fr. XI.
- Ἀμοιβή. οἷας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῶν παθίων ἀμοιβᾶν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἐ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. χέρσιν ἀμοιβὰς Her. F. 226. τῷ κάτω σκότες φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπύσθαι CEd. fr. IV. 2.
- Ἀμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.
- Ἀμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.
- Ἀμορφία Or. 391.
- Ἀμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ἔκ ἄμορφος εἰ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. τολὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.
- Ἀμός. προλιπύσα ἄμὸν βίον Al. 397. τὸν ἄμὸν πατέρ' ἐδρεψεν El. 555. πόλιν ἄμῶν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἄμός. ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἄμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἄμὸν Hel. 538. ἄμὲ κατέρως μέμναται El. 188. λάτρεις πενήτης ἄμός Phryg. fr. VII. ἐν

Α Μ Π Ν

νότοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.
 Ἀμοσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμοσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.
 Ἀμοσος. κᾶν ἀμοσος ἢ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμώσους ξένους Ion. 526. ἀμωσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἀμωσ' Cy. 425. ἀμωσποτάταισι σὺν ῥδαῖς Ph. 814.
 Ἀμοχθεῖ, *adverb.* Bac. 194.
 Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; Ag. fr. XII. 2.
 Ἀμπάλλεσθαι, *pro* ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.
 Ἀμπαύειν, *pro* ἀναπ. πηγᾶς ἀμπαύει Hel. 1351.
 Ἀμπελος. ἀμπέλου βοτρυνῶδει χλόη Bac. 11. ἀμπέλου ῥοῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἀμπελον ib. 650. τὴν πανσίλυνον ἀμπελον ib. 771. ἀμπέλου ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκειται ἡ ἄμπελος τῇ μῇ χειρὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀμπέλων ἀπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
 Ἀμπετάσας. *vid.* ἀναπεταγνύναι.
 Ἀμπεφύγες. *vid.* ἀναφεύγειν.
 Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χειρὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἐπὶ ἡμπίσχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλος ποικίλως ἡμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλος Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβάλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.
 Ἀμπλακεῖν. γνῶσθ' αὖτις ἀμπλακῶν Hip. 892. ἀρίτης ἀμπλακῶν ἀλόχευ Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακῶσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακῶν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακῶν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.
 Ἀμπλάκημα. γνῶς τὰμπλάκημα Ph. 23.
 Ἀμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι Med. 116. κατάρaton πατρὸς ἀμπλακία Hip. 1363. ἀμπλακίας τρύχῃ Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.
 Ἀμπνείν, *pro* ἀναπνεῖν. Ὡ μεγάλα δὴ ποτ' ἀμπνέουσα Tr. 1277.
 Ἀμπνοή, *pro* ἀναπνοή. ὃ διδόντες ἀμ-

Α Μ Υ Ζ

πνοᾶς An. 1138. ἀμπνοᾶς ἔξειν πόνων Iph. T. 92. ἀμπνοᾶς ὃ σωφρονίζει Her. F. 869.
 Ἀμπτυχή, *pro* ἀναπτυχή. ἀμπτυχαῖ ἐλεύθεροι El. 868.
 Ἀμπυξ. χρυσεῖαν ἀμπυκα Hec. 464.
 Ἀμνγμα. ὀνύχων δαί' ἀμύγματα An. 828.
 Ἀμνμῶνεις. Ἀμνμῶνεις ὕδασι Ph. 196.
 Ἀμννάθειν, *verb.* *roët.* φίλοις ἀμννάθειν τὸ πραχθεῖν An. 1080. ψ σ' ἀμννάθειν χρεῶν Iph. A. 910. μὴ ἀμννάθειτό σε An. 722.
 Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. ἔκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένει ἀρχηγέτῃ ἀμύναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib. 932. πᾶ δὴτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ἔν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμύναι τᾷδε γὰρ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἀμυνε ματρὶ, ἀμυνε Sup. 377. ἤμυνε χώρα ib. 897. ἀμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις ἔκ ἡμυνας ib. 907. ἔκ ἡλθες, ὅδ' ἡμυνας Rh. 400. ἀμύνειν ἔκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἀμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. ἔκ ἡμυνε συγγενῆς γεγώς Her. 30. ἀμύνεσθ' (*pro* ἀμύνετε, *junate*) ib. 70. ποιοῖς ἀμύνων συμμαχοῖς, ib. 165. τῷ τῷ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμύναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμυνεσθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐτῷ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μάλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ'—θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἀμυν', ἀμυνε τέκνοισι ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κατ' ἐγωγ' ἡμυνάμην An. 911. ἡμύνασθε πολεμῶς καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. Ἐριννῶς θεᾶς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχές ἡ ὑγένει' ἀμυνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Ced. fr. VI. 3.
 Ἀμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.
 Ἀμυτίζειν. ἡδέως ἡμύτισα Cy. 562.

Α. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι τεφανώδει
τε χλόα ib. 1058.

Ἀναβαίνειν. μηδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον
Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἰσὸν ναὸς
ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, adscendēs)
Hec. 1263.

Ἀναβακχεύειν. δ σ' ἀναβακχεύει Or.
338. ἀναβακχεύουσα Bac. 862. ἀνα-
βακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F.
1086.

Ἀναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ Al.
529.

Ἀναβλέπειν. τοῖς κερτομῶσι—ἀναβλέ-
πει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac.
1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα
Ion. 1263. ἀλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι
ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F.
563.

Ἀναβοᾶν. ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοᾶσω
Or. 904. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς Tro
522. τὰδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ'
ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077.
ἀναβοᾶσμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v.
etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν
Hel. 184. ἀναβοᾶ γάμους ib. 191.
κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνε-
βόησε συμμαχῆς ib. 1608. ἀναβοήσε-
ται ὃ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465.
δεινὸν ἀναβοᾶ (2 sing. pr. pass.) διὰ
τόμα Or. 103.

Ἀναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν
ἐνεσ' ἄκη Her. F. 93.

Ἀναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις
Iph. T. 761.

Ἀνάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν
Ph. 1359. ἔκ ἀνάξεις ἐνερθεν κλαίων
τὸς φθιμένους ἄνω Al. 989. ἀναγε
χορὸν Tro. 326. ἀναγε πόδα σὸν ib.
332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525.
εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289.
πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel.
938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F.
25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333.
ἀναγε πολὺδακρυν ἄδονῶν El. 126.
πικρὸς προχύτας χέρνιβας τ' ἀνάξεται
Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνήκται Νεοπτ.
Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ'
ἀνηγμένον Her. F. 35.

Ἀναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel.
297.

Ἀνάγκα. vid. ἀνάγκη.

Ἀναγκάζειν. λυπρὰν ἄγυσαν ἡμέραν
μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἡνάγ-
κασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὼς μὴ

φρονῶντας ἀναγκάσαι Hip. 922. με-
θιτεύειν ἡνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν
σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ'
ἀναγκάσαι δρᾶν ταῦτ' Sup. 519. μήτ'
ἀναγκάσῃς ἐμέ κακὴν γενέσθαι Iph. A.
1183. τὰ ὑπὸ γῆς μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκά-
σῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδε
Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι
συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν
τάμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434.
φροντίζειν ἀεὶ τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰω-
θότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἡναγ-
κασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα
Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγις
Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El.
922.

Ἀναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her.
F. 282. τὺς ἀναγκαίους φίλους An. 672.
λόγως ἀναγκαίως κλύειν El. 293. λυ-
πρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434.
ἦν ἀναγκαῖα δόμοις Al. 536. εἰς
ἀναγκαίως τύχας Iph. A. 511. τῷ
ἀναγκαίῳ χάριν Hec. 346. θεῶν
ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον
κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν
ib. 753. τίνος ἀναγκαῖος πέρι; ib.
772. τὰ δεινὰ κῆναγκαῖα κακὰ Med.
1243. αὐτὰ τὰναγκαῖ' ὄρᾳ Sup. 855.
τὰ ἀναγκαῖα γε Iph. A. 1410. τὰ-
ναγκαῖα τῷ βίῳ Hel. 261. ὅθεν τῶν
ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip.
fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον
Hip. fr. II. 2.

Ἀναγκαῖως. ἀναγκαῖως ἔχει Or. 714.
Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415.
Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV.
5. καλῶς τ', ἀναγκαῖως τε Iph. A.
724.

Ἀνάγκη. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιῶν
Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396.
et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013.
τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. σὴν γ'
ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. τεβρᾶ
ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τῷ ἀνάγκης
Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθετα-
μεν ib. 1330. ταῦτα κῆνανάγκη σε δρᾶν
Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγ-
μένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη
Med. 806. μοχθεῖν βοροῖσιν ἀνάγκη
Hip. 907. conf. etiam Æol. fr. XVII.
1. et Tel. fr. XVIII. ἔκ ἀνάγκην
προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύ-
γματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην
κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη — πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ὡδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, τέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἦκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρα ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πᾶλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Aol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ag. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἰς ἀνάγκην Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκα Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ὡδὲν ἀνάγκας εὔρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἀμύλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαιν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίως Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ὃ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὧδινων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἀναγνος. ἀναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ πανομένως τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔται Iph. T. 475. ὡδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λῦτ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσίας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρούχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. ἀνέδωκεν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάδημα. ἀνάδημα πόλεως Ion. 310. ἀνάδημα Δίῳ παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάδημα ib. 1165. οἴσω θεῶν ἀνάδημ' ib. 1381. ἀνάδημα βίῳ

Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναδορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναδρεῖν. ἰδὼ με, κῆνάδρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίστη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναίδειας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσιν ib. 1027. ἄγες ἀναίδεια Ion. 895. ἔχει τὸ μὲν ἐκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναίδης. ἡ δ' ἐκ ἀναίδης Al. 731. ἐξ ἀναιδῶς φάρυγος Cy. 588. βλίφαρα πρὸς τάναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναΐδω. πῦρ ἀναΐδων Cy. 330.

Ἀναΐδυσσιν. πικράν γε γῆνδ' ἀναΐδυσσιν φλόγα Tr. 344.

Ἀναΐμακτος. ἀναΐμακτον χροά Ph. 271. ἀναΐμακτῶ χειρὶ Rh. 222.

Ἀναΐμων. βροντῆς πνεῦμ' ἀναΐμων Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. ὡς ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ὡδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίτη; Bac. 533. ἀναϊνόμεσθα Her. F. 1124. ὡδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάτορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ὃ ποτὶ νιν ἀνηράμην βιάθρων ἀπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναίρειν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναίρει An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦται σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναίρεισθαι νεκρὸς βίᾳ Sup. 471. πολέμῳ ἀναφόμεσθα ib. 492. ὦν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἔκ βιάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεισις. φυλάσσω ὅτιων ἀναίρεισιν Or. 404. ὡδ' ἀναίρεισιν δύναι θέλωσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνήϊξε ξίφος Ph. 333. ἀνῆξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσέματος Iph. T. 315. ὁρδὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς G

ΑΝΑΚ

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαί Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.
 Ἀναισχυντος. ἐκ ἀναισχύντου τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντου φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναισχυντον Iph. A. 1144. et τἀναισχυντον Hip. fr. III. 2.
 Ἀναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ἔδεν κακῶσαι τὴς ἀναιτίως θέλω Her. F. 1162.
 Ἀνακαλεῖν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.
 Ἀνακαλεῖν. ἀνακάλει θεὸς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνῃς ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιᾶς Med. 21. τί τὴς θεῆς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὸς ἀνακαλῶ τὸς συμμάχους Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῶσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρους ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα τοιναχὺν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλέμεθ' αὐτὴν Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλέμεναι θεὸν Bac. 446. ἐκ ἤκουσαν ἀνακαλέμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλέμενον Hel. 972.
 Ἀνακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγους ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίφ Her. F. 1231.
 Ἀνακείσθαι. σοὶ ἀνακείμεθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνημ' ἀνάκειται ib. 1384.
 Ἀνακέλαδος. φυλασσομένα τόματος ἀνακέλαδον Or. 185.
 Ἀνακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχεῖα συντόνῃ κέρασαν Bac. 126.
 Ἀνακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.
 Ἀνακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.
 Ἀνακλῆν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.
 Ἀνακομίζεσθαι. πρόσθεν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχην Hip. 831.
 Ἀνακυφίζειν. ἀνακυφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκυφίσθην δέμας Hip. 1392.
 Ἀνάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον Ξηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπίδος

ΑΝΑΜ

ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ μ' ἀνάκτορ' εὖσεβειν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῶν Ion. 55. v. etiam v. 1224.
 Ἀνάκτωρ. πόντου ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.
 Ἀνακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.
 Ἀνακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακύψαμεν Cy. 211.
 Ἀναλαλάζειν. στρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.
 Ἀναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἶσω ξίφος ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέγος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῶσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426.
 Ἀνάλγητος. ἀναλγήτου πάθος Hip. 1386.
 Ἀνάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.
 Ἀναλίσκειν et ἀναλῆν. λόγους ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχους Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κᾶν ἀναλίσκης ξένος τοιῶσδε Iph. T. 337. στρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὴν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρόγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῷδ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθῃ Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ἐκ ἔτι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.
 Ἀναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκρῶν Sup. 44.
 Ἀνάλωμα. σκαῖόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ἐκ ἔτι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.
 Ἀναμένειν. φόνια λυτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμενον φασγάνου τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν Bac. 962. ὃ σ' ὀλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρός Ion. 578.
 Ἀναμετρεῖσθαι. τί γ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. εἰς Θέμοφυλον ἀναμετρεμένη δάκρυ Iph. T. 346.

- μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ
Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησά-
μην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονη-
ροῖς κανόσιν ἀναμετρήμενος τὸ σῶφρον
El. 52. ἀναμετρήμενος τὸ τῷ πατρὶ
γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.
- Ἀναμιγνύναι. κῆμοι μὴ ἡμιγνυσθαι
τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμω παι-
σιν ἀναμεμιγμένα Bac. 37.
- Ἀναμνήσκειν. μὴ μ' ἀναμνήσῃς κα-
κῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς
Ion. 284. μὴν τὰ μὰ διὰ χρόνῳ σ'
ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μὴδ' ἀνα-
μνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὥς ἀνα-
μνησθῶ πῶν Cy. 152.
- Ἀναμόλιν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν
Hec. 928.
- Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κῆνα-
μοχλεύεις πύλας; Med. 1317.
- Ἀνανδρία. μὴ περιβάλλῃς μοι ἀνανδρίαν
Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλεόν κ. τ. λ.
Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et
El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314.
ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er.
fr. X. 2.
- Ἀνανδρος, ignavus, timidus. ἀναν-
δρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρεῖας
ἀνάνδρως Bel. fr. VIII. 2. Θήβας
ἀνάνδρως ἀγει; Bac. 1035. ἀνανδρον,
ἡλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀνανδρ'
ἀρ' εἰσας Hel. 814. 2) viro carens
Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel.
290. τὰς ἀνάνδρως κοίτας Med. 436.
ἀλόχως ἀνάνδρως Cy. 305.
- Ἀνανεῖσθαι. ἀνανεῖσθαι τὸν σὸν ὑμέ-
ναιον Hel. 728.
- Ἀνανομή. ἀνανομήν Tem. fr. XXI.
- Ἀναξ. ἀναξ Φρυγῶν ἀπάντων Hec.
349. Ἀγαμέμνων ἀναξ ib. 553. Or.
21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἀναξ,
ο rex Hec. 759. 828. et 1144. Or.
1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88.
Θρήκης ἀνακτι Hec. 856. Μενέλαος
ἀναξ Or. 349. Διομήδης ἀναξ ib.
896. Ἰππομέδων ἀναξ Ph. 127. et
1120. τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι χθονὸς ib.
594. cf. etiam v. 894. et Med. 269.
Φοῖβ' ἀναξ ἀγυιῶ Ph. 634. Ἐτεο-
κλῆς ἀναξ ib. 1447. γῆς ἀναξ Τροι-
ζηνίας Med. 683. ὁ Μαίλας πομπαῖος
ἀναξ ib. 759. ὁ πόνητος ἀναξ Hip.
45. Ὀρφεᾶ τ' ἀνακτ' ἔχων ib. 953.
ᾧ ἄναξ Παιῶν Al. 220. et Her. F. 820.
Θρακίας πέλτης ἀναξ Alc. 501. ἀνακ-
- τα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846.
Κόρης ἀνακτὸς τ' (i. e. Plutonis) ib.
855. ἀνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ
τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἀναξ ib. 1162.
γῆς Ἀθηναίων ἀναξ Sup. 113. μο-
ναμπύκων ἀναξ ib. 680. ᾧ Πανελλή-
νων ἀναξ Iph. A. 414. Διὸς ἀνακτος
ib. 1305. ἀνακτα ἑρανῶ Iph. T. 749.
φληπῶν ἀναξ Rh. 217. μέγαν Θρη-
κῶν ἀνακτα ib. 407. ᾧ Ὑμέναι' ἀναξ
Tr. 311. et 314. ᾧ μαντεῖ' ἀναξ ib.
454. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103.
ἀναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἀνακτα
Hel. 512. Λοξίας ἀναξ Ion. 1531.
αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ ib. 1566.
Θερμὴ ἀνακτος φλόξ Phaëth. fr. XIII.
Σπαρτὸς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο
Ph. 1015. ψευδῶν ἀνακτες Andr. 448.
ἀνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260.
πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὖρω; Rh.
738. κώπης ἀνακτας Cy. 86. Δελφῶν
ἀνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκ-
των Her. F. 810.
- Ἀνάξιος. τῶν τυχῶν ἀναξίαν Her.
527. παθεῖσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf.
etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξ'
ἡτιμασμένη Iph. A. 943. ὥς ἀνάξ'
ἡτιμώμεθα Hel. 462.
- Ἀναξίων. σ' ἀναξίων El. 256.
- Ἀναξίως. δούλειον ἡμᾶρ εἰσπεσῶσ' ἀνα-
ξίως An. 99. δυστυχῶσ' ἀναξίως Her.
236.
- Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν τείχοντες Bac.
352.
- Ἀναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc.
πλανάτας Bac. 149. ἀνέπλην ἐπὶ
Θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.
- Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω
Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀνα-
παυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι
κάλλιστα Cy. 578.
- Ἀνάπαυλα. εὐρεῖν μέγδων ἀνάπαυλαν
Fr. inc. CLV. 13. ἀτέφανοι κόρας
ἀνάπαυλαι Hip. 1137.
- Ἀνάπαυσις πόγων Hip. 190.
- Ἀναπέδειν. εἰ πως ἂν ἀναπέισαιμεν
Hel. 831.
- Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀναπέμψαιμεν
σοι Epist. I.
- Ἀναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας
Ph. 304. βότρυνχον ἀμπετάσας (pro
ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip.
202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμ-
πτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

Ἀναπιμπλάναι Epiet. IV.

Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὸς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίῃ Fr. inc. CLXXXVII.

Ἀναπληρῶσθαι. δώματ' ἀναπληρωμένους Hel. 913.

Ἀναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.

Ἀναπράσσεσθαι μισθὸν Epiet V.

Ἀνάπτειν. μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελεῖν νόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πῦρ ἀνάψομεν δόμῳ ib. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύσους ἀνάπτειν Bac. 176.

μῆτρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τοῦ ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαῖνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίσσιν ib. 1037.

Ἀναπτέρων. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίῳς ἐδείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.

Ἀναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐνόμους πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰδικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρην Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.

Ἀναπτυχή. ἤλιω ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.

Ἀνάρβυλος. τὸ λαῖον ἔχρος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἀναρθρος Or. 228.

Ἀναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.

Ἀνάριθμος. ἀναρίθμῳ τρατεύματι Bac. 1333.

Ἀναρπάζειν. ἀνήρπασεν ποτὶ Κέφαλον εἰς θεὸς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὲς χθονὸς ib. 926. Ἀχαιὸς ἀναρπάσαι Rh. 121. δν ἀτέρων τέτριπκος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλιτα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύριον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμῳ ; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ἔκ ἀνήρπασται πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.

Ἀναρπατός. χειρὸς ἀναρπατὰν οὔς Hec. 206.

Ἀναρρήγγναι. οἰκῶν τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὲς Hec. 1040. ὀρυκτὸν γῆδ' ἀναρρήξων τάφον Tr. 1153.

Ἀναρτᾶν. εἰς θεὸς χρῆ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δῆμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1.

Ἀναρχία ναυτικὴ Hec. 607.

Ἀναρχον ἐράτευμα Iph. A. 914.

Ἀνασεῖειν. ἀνασεῖοντα κόμας Bac. 240. προσεῖων αὐτὸν, ἀνασεῖων γ' ib. 928.

Ἀνασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.

Ἀνασκενάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκενάσμεθ' El. 602.

Ἀνασπᾶν. τύμβος ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαριῶνα Bac. 947.

Ἀνασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήρους μοχλοῖς Bac. 1102.

Ἀνασσα. πρόσθεν ἀνασσαν Hec. 61. τὴν ἀνασσαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλίου ib. 484. cf. etiam v. 891. ἀνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσση Ph. 95. ἀπάντων ἀνασσα ib. 692.

μὰ τὴν ἀνασσαν ἱκπίαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπάρουσας ἐμὰν ἀνασσαν Hip. 755. λῦσαι γ' ἀνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσση An. 65. δόμων ἀνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσση Iph. A. 434. ἀνασσαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἀνασσαν Ἀρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἀνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἀνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῇ ἀνασσα El. 678. ἀνασσα, ο regina

φαλον
τες ως
ἀναρ-
ἀναρ-
926.
ν ἀτέ-
ις Tr.
112.
κάλ-
1390.
1577.
όμυς ;
πρᾶ-
κται
ἀσθη
σᾶς
ῥήξω
ἵναφ-
αρή-
πᾶν
Bac.
r' ib.
ασει-
σμεθ'
1381.
Bac.
ισσον
61.
ib.
τῶν
ἀσση
692.
7. cf.
ἐπὶ-
ῶσαι
ἀσση
898.
νασ-
"Αρ-
522.
αασ'
Γῆ
gina

Ious fr. XVII. 1. ἀνασσα πράγης
τῷδε καὶ βουλευματος Tel. fr. XV.
1.
Ἀνάσσειν. ἀνάσσει Σπαρτιάτιδος χθονός
Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph.
480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749.
ἀνάσσειν γῆς Φαρασσίας An. 22. δω-
μάτων ἡνάσσομεν ib. 941. δῆμος
ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἀνάσσει
(pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam
285. ἀνάσσων τρατηγίας Iph. T. 17.
δ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31.
Θρήκης ἀνάσσων Rh. 931. δς γῆς
ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τε-
τραζύγων ὄχων ἀνάσσωσι Hel. 1046.
δ τῶν νυκτεπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059.
conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης
Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας
Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel.
fr. II. 1.
Ἀνάτασις. οἰκῶν Ἀτρείως ἀνάτασιν Tr.
364. εἰς ἀνάτασιν δόμων Dic. fr. VI.
3.
Ἀνάτατος. εἰ γὰρ ὧδ' ἀνάτατον γένος
γενέσθαι δεῖ An. 1250.
Ἀνατέλλειν. ὥστ' ἀνατεῖλαι πρόσω Iph.
T. 1378. νεβρίδας ἀνετεῖλανθ' (pro
αντο) Bac. 695.
Ἀνατενάζειν. ἀνετενάζε Iph. A. 1549.
σὲ πάρος, ἢ σ', ἀνατενάξω γόοις Iph.
T. 657. πόσιν ἀνατενάξεις Her. F.
118.
Ἀνατένειν. τί ποτ' ἀνατένεις; Hec.
186. βραχύ ἀνατένει Or. 156. πρὸ
τύμβῃ σ' ὀρώσ' ἀνατένω ib. 1018. τὸν
ὄλβον αὐτῇ τὸν πάροιθ' ἀνατένω Iph.
T. 551. πάτραν ἀνατένωσα Tr. 1132.
ἀνέτενε πόσιν πέλας παρόντα Hel.
1544.
Ἀνατέφειν. τὸν σὸν κράτ' ἀνατέψαι
Θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέτεμμαι κἀρα
πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.
Ἀνατομῶν. φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος
Cy. 356.
Ἀνατρέφειν. ἐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνατρέφοι
πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀνατρέφειν ib.
1228. ὁ Θεὸς πάντ' ἀνατρέφει πάλιν
Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel.
718. σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην Bac.
792. ὅμμι' ἀνατρέφων κύκλῳ Hel.
1573. τρίαῖναν—ὅδ' Ἐρᾷ ἀνατρέψει
λεῶς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν
δόμοις ἀνατρέφῃ An. 1222. ἐν Ἀργεῖ

μικρ' ἔχουσ' ἀνετρέφῃ Tr. 993
πρῶτ' ἀνέτραπται πάλιν Hip. 98
Ἀνατροφή. εἰς ἀνατροφήν δίδωσ.
1008. ὅρᾳς ἀέλπτων μυρίων ἀν-
φᾶς Bel. fr. XXI. 1.
Ἀνασχάλλειν. ὑπ' ἀτης ἀνασχ-
πεσῶν Bel. fr. XVI. 10.
Ἀνασχέθειν λαμπάδας Med. 102
Ἀνασχετός, vel ἀνάσχετος. δρόμῳ
λαίτρας τ', ἐκ ἀνασχετὸς ἐμοὶ An
κεῖνο ἐκ ἀνασχετῶν Ion. 636.
etiam Dic. fr. XIII. 4. ἐκ ἀνί-
(pro ἀνάσχετα) Hip. 354.
Ἀνατεῖ, adverb. Med. 1357.
Ἀνατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε
ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.
Ἀνατιθέναι. ναοὺς ἀνατίθῃμι τήνδ'
Ion. 1384. Φοίβῳ τήνδ' ἀνα-
πράξιν φονίαν El. 1296.
Ἀνατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαίφους ὡς
τινάξας Or. 341. ἀνὰ θυρόσιν ι-
σων Bac. 80. cf. etiam v. 553. ι-
Ἀνατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλάς παθί
Ph. 60.
Ἀνατολή. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς
507.
Ἀνατολμῶν. ἀνατόλμα Al. 277.
Ἀνατρέπειν. ἀνατρέψοντας πόλις
895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A
θάκως τάσδ'—ἀνίτρεψον ἔμπαλαι
348.
Ἀναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion.
Ἀναυδος. ὁ δ' εἶρα' ἀναυδος Ph. 4
ἀναυδος ἔτῃκεν γυνή; Al. 1146.
δος εἰς ἔδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ α
καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 118
Ἀναυλος. κῶμον ἀναυλότατον
797.
Ἀναυρος. Ἀναύρος παρὰ πύλας
F. 390.
Ἀναφαίνειν. ὡς ἐχ' ὀσίας ἀναί
Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς
φαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε ;
Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528.
ὄργαν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σι
ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.
Ἀναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρει
ἀμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίης
ἀναφέρων πατρί ib. 432. ἀναφ-
μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρει
δος; Ph. 1722. τὸ καλλιτεῖον ι
ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν
τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390.
Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν

ΑΝΔΡ

ΑΝΕΜ

Bac. 29. ἀνέρεται δ' ἂν μὲν ὀλέην, κ.
τ. λ. ib. 1131. ἐκείσε κρεῖσσ' ἀναφέ-
ρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν
Ion. 543. ἀνέφε' εἰς τὸν δαίμονα ib.
827.
'Αναφέγγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες
(πρὸ ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T.
871. τ. ποτ.
'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr.
320.
'Αναφορά τῆς συμφορᾶς Or. 414.
'Αναφέρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac.
741.
'Αναχαίττειν. ἔως ἔσφηλε κῆνεχαίτι-
σεν Hip. 1232. κῆνεχαίτιζον φόβῳ
Rhes. 786. μὴ 'ναχαίτσειέ νιν Bac.
1070.
'Αναχορεύειν. ἐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ'
'Ερινύσιν; Or. 581. θῖασον ἱερὸν
ἀνεχόρευσσα Ph. 1744. ἀναχορεύει
τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν
Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθῆρ
Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἄγυιαι Her.
F. 783.
'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος
Ph. 737. κῆνεχωρεῖτην πάλιν Rh.
775.
'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτήρ' And. fr.
XXVII. 3.
'Αναψύχειν. ἀναψύχουσι θηλύπων βάσιν
Iph. A. 421. δὲ οἰκτρῷ φῶτ' ἀνάψυξον
πόνων Hel. 1100.
'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχᾶς Sup.
615.
'Ανδάνειν. ὃ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαὶ
Or. 1607. ἀνδάνουσα φυγῇ πολιτῶν
Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015.
ὃ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111.
ἐπεὶ δὲ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 157.
ὥς ἅπασιν ἀνδάνης Hel. 1003. ἀνδά-
νοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr.
V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig.
fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr.
inc. CLXXXIV. 1.
'Ανδρεία. πλῆτ' τε κᾶνδρεία μέγαν
Tro. 669.
'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916.
τᾶνδρείω τρόπῳ El. 949. τὰς ἀνδρείως
φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀν-
δρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς
τᾶνδρεῖον An. 684. τῷτό μοι τᾶνδρεῖον
Sup. 510. ἔχαυε πρὸς τᾶνδρεῖον ib.
885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία Her.
F. 475. ἀνδρίας ὑπο El. 845.
'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy.
93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F.
386. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag.
fr. XVIII. 1.
'Ανδροκμής. ἀνδροκμήτας ἀγωνίας Sup.
525.
'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι
Cy. 22. ἀνδροκτόνῳ γυναικὸς ὁμογε-
νὴς ἔφως Fr. inc. B. 29. 1.
'Ανδρῶσθαι. ἡνδρωμένοι Her. F. 42.
'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνους 'Ιλιάδας
Hec. 1061.
'Ανδρῶν. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσῶν
Her. F. 954.
'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F.
1055.
'Ανειλίσσειν. ἐκ ἂν οἴκων πάλιν ἀνὰ
πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.
'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνείπε καὶ σιγὴν
τρατῶ Iph. A. 1564. ἀνείπε—ἐς δαῖτα
χωρεῖν Ion. 1167.
'Ανεκτός. ὑδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr.
III. φεύγειν ἐκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104.
ἐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὑπο Her. F.
289. ὥχ' ὀσιά τ', εὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715.
δεινὰ τλᾶσα, κῆκ ἀνεκτὰ Iph. A.
942.
'Ανελέγγχειν. οἶον ἀνελέγχομαι Ion.
1470.
'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον
Med. 1181.
'Ανελπις. σωτηρίας ἀνελπις Iph. T.
487.
'Ανελπιτος. ἀνέλπιτον λόγον El. 570.
τερπνὸν κᾶνέλπιστον φήμην Iph. T.
1495. ἀνελπίτῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελ-
πίτοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνελ-
πιτον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα
τῶν ἀνελπίτων ὀρώ; Ion. 1395.
'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῃ Her.
781.
'Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394.
ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρίας
ἀνέμων ἡδονῶν αἶρας Med. 838.
σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ
ὀνείδῃ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'
Tro. 419. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλ-
λαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θυέλ-
λαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοῆς
Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F.
102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr.
XIX. 4.

A N E X

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνεόρτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920.
Ἀνεργος. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνείρφ' (pro ἀνείρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἰς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις Or. 808. ἄτρων ἀνέλθοιμ' ἡλίω πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἀνελθέ μοι πάλιν (parra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκείσε πρῶτ' ἀνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερῶτῃν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἵη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ἐκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνου ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρείω ib. 1172. ἄνευ πάλῳ Her. 547. ἄνευ νεῶς Hel. 1065. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ φόγῃ Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 369.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὰς ἀνέσχε πτόρθους ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πῆματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχέσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἀνεχεῖ παρέχε φῶς Tro. 308. cf. etiam

A N H P

Cy. 202. ἀμφιπύρρος ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἀνεχε χέρας, ἀνεχε λόγον El. 592. μητρί ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχῶν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάδεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχῃ ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ δωματίων ἔχων ἴσον; Ph. 550. εἰδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχεσσι Med. 38. ἐκ ἡνέσχετο ib. 1156. ἐκ ἀνέχομαι ζωσα Hip. 354. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ἐκ ἀνέσχε ib. 687. τάς ἀνάσχε δεσπότης Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδως ἀνέχομαι; ib. 944. βῆ- δῶς ἀνέξεται An. 340. ἐκ ἀνέξεται τίκοντας ἄλλως ib. 712. σὺ τὴν κακίτην—δύλῃν ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἡνεσχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένῳ δαίμονος ἀνέχῃ Tro. 101. ἐκ ἀνέξεται κινῶντα βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχε ib. 381. εἰς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ἐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχε ταῦτ' ἐμὲ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὁμμάτων ἐν φαιναῖς ἐκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. εἰδ' ἀνέχομαι ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἡνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἡνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῷτό γ' ἐκ ἡνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχῃ ib. 1320. ἐκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχῃ Fr. inc. CII. σὺ δ' ἐγῶγε καὶ νεσθῶντι συννοσῶσ' ἀνέχομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
Ἀνηβᾶν. μάχονται ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεύς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκετον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκετος. ἀνήκετα πάδεα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίας δόμους Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λαβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνήνυτοις Hel. 1301.
Ἀνῆρ. ἀνδρὶ Θρηκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ τρατῷ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνῆρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βύτας ib. 646. ἢ πάντα νικῶσ' ἀνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλὸς ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Aeg. fr. VI. ἀνδρ' ἀποκτείναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα ib. 558. πιτὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἀνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ὄδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἰς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὄρᾳ ib. 752. μέγιστος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἀνδρα μὴ διχοστατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐτερημένη ib. 286. κακὸς ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δυλοῖ ἀνδρα Hip. 424. ὃ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλῳ ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνησχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἀνδρα ib. 1011. ὃ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἀμαρτάνουσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἰς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυρίων ὄρᾳ φάος Iph. A. 1394. ἔκτρεφ' ἀνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποσειδὸν Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς Her. 837. ἐτητύμως ἀνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα τήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἐξονθ' (pro ἐζοντο) ib. 1590. εἰς ἀνδρ' ἠφίκυ Ion. 322. πρὸς τὰδ' ἀνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. ἐχλὶ τάνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχροὺν προσατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἀνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχὺ τοι σθένος ἀνέρος Acol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmaeon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φῆς, ἀνέρος ἐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. γάτω τις ἀνδρῶν γίγνεται ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἀνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμαχῶν ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἀνδρας (vires fortes) εὐρὼν ib. 1351. ἔτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἰ ib. 1528. cf. etiam

Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννους ἀνδρας Med. 308. ἱπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νοθετεῖν Hip. 396. πρὸς ἀνδρας θυραῖος ib. 408. τὸ μῦρον ἀνδράσιν ἐκ ἐνι ib. 966. ἀνδρας ὃ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιῶσθαι φύσιν An. 354. κλώπες ἀνδρες Rhcs. 645. ἀνδρῶν ἀλκή Her. 711. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἐσάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmaeon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰς' ἀνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἀνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνηφαίτος. ἀνηφαίτῳ πυρὶ Or. 620.

Ἀνθαιεῖσθαι. ὠδὲς τέφανον ἀνθαιήσεται Hec. 660. τὰν εὐδοξον ἀνθαιεμένην φάμαν Hip. 773. μὴτ' ἀνθαιεῖσθαι τὰμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθαιεῖ Cy. 310.

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμώτατοι Ion. 606.

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαι σὺ τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπτεται Med. 55. τεμνόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθήψαμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

Ἀνθεῖν. Ἐκτορος ἦνθαι δόρῳ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθῆσας χρόνον El. 944.

Ἀνθεμόρρυντος. ἀνθεμόρρυντον γάνος μελίσσης Iph. T. 633.

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον Bac. 462.

Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρου Bac. 702.

Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἰμάτων τολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρὰς χλόης Cy. 539.

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρος Iph. A. 1544.

Ἀνθίζειν Ion. 890.

Ἀνθύκροκος. ἀνθοκρόκοισι πῆναις Hec. 471.

Ἀνθαπλίζειν. ἱππεῦσαι θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἀγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκίρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδύεντ' ἀνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἀγρευμὶ ἀνθέων Hyg. fr. V. 3.

χερῶν
οάννος
ων ib.
ων το-
υραίως
ἐνι ib.
μοιῶ-
άνδρες
711.
μετ'
ἐσ-
VIII.
fr. IX.
XIV.

620.
θαιρή-
άνθαι-
άνθε-
εὔσειβες
0.
ις πολε-

υ τῶνδε
άνθάπ-
θήτετο
ηψάμην

υ Hec.
νον El.

γάνος

Τμῶλον

ηυ Bac.

ηλῆ Iph.
i39.

ους Iph.

ις Hec.

ις ἦσαν

ιν άνθος
θος Her.
ον Med.
ις Iph.
ις 1298.
Iyp. fr.

Άνδρακιά. άνδρακιάς αποχναύειν Cy.
357.

Άνδρακῶσαι. δαλός ήνδρακωμένος
Cy. 609.

Άνδραξ. επ' άνδρακος Cy. 243. θέρμ'
απ' άνδράκων κρέα ib. 373. εις μέσος
τῶς άνδρακα ib. 667.

Άνδρώπειος. γίγνωσκε τάνδρώπεια
Ipus fr. XXI. 1.

Άνδρώπιον Cy. 184.

Άνθρωπίσκος Cy. 315.

Άνθρωποδαίμων Rh. 971.

Άνθρωποκτονείν Hec. 260.

Άνθρωποκτόνος. αὐτὸς ὄντας άνθρω-
ποκτόνους Iph. T. 389. βορᾷ χαίρουσιν
άνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.

Άνθρωπος. άνδρώπῃ φύσις Hec. 296.
Or. 3. et Antig. fr. II. 2. άνθρωπος
ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et
fr. inc. LXX. 2. φθέγμα άνδρώπῃ

λαβείν Iph. T. 52. άνδρώπῃ περί
Ion. 239. ὥσπερ άνθρωπον Antiop.
fr. XXX. 3. οἷσις άνδρώπῃ κακῷ

Glau. fr. I. άνθρωπος γεγώς Ipus fr.
XX. 2. άνθρωπος ἦσα Hip. 472.

άνδρώπῃς ὄρᾳν Hec. 488. άνδρώ-
ποις αἰὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἔδεν ἄλλο,

πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν
άνδρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν

τύραννον άνδρώποις μόνην Hec. 816.
άνδρώποισιν ἐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πρα-

γμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib.
1187. ἐν άνδρώποισιν ὡς μέγ' εἰ

κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' άνδρώ-
ποισι τιμῶτατα Ph. 442. τὸ ἴσον

νόμιμον άνδρώποις ἔφν ib. 541. cf.
etiam v. 544. πᾶσιν άνδρώποισι φι-

λότεκνος βίος ib. 972. τιμῶμενοι
χαίρουσιν άνδρώπων ὑπο Hip. 8. ἄλ-

λοισιν ἄλλος θεῶν τε κᾶνδρώπων μέλει
ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος άνδρώπων

ib. 189. χρῆν δισᾶς φωνὰς πάντα
άνδρώπῃς ἔχειν ib. 928. άνδρώποισιν

εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν
άνδρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419.

νεῖκος άνδρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορί-
ζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' άνδρώποισιν

ἡδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. άν-
δρώπων θέρμ' απ' άνδράκων κρέα Cy.

373. μέγιστος άνδρώποισιν εἰς τέρψιν
βίῃ ib. 520. ἐκ τ' άνδρώπων Ion. 878.

ἔδδεν άνδρώποισι τῶν θεῶν σαφές Her.
F. 62. πάντα τάνδρώπων ἴσα ib.

633. ὃ τύραννε θεῶν τε κᾶνδρώπων

And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐστὶν άν
ποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII.
ἔστιν ἔδδεν χωρὶς άνδρώποις θεῶ
inc. CIV. etc.

Άνδυβρίζειν. καὶ γὰρ άνδυβρί
Ph. 623.

Άνδυπυργεῖν αἰσχυρὰ Hip. 999.

Άνιάν. ἔδδ' ἀνιάση (affligeris) E
IV.

Άνιάρος. ἀνιάρων ὃν τὸ κτῆμα Or.
ὄνομα ἀνιάρων Ph. 1324. εἴτ' ἰ
ρὸν παῖδες τελέθει Med. 1095. λ

ἀνιαιοτάτην ib. 1113.

Άνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν
T. 971.

Άνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄ
σοι γένος Her. 210. γῇ ἀνείο
αἰθέρα Syl. fr. II. 4.

Άνιέναι (ab ἴημι). ὅταν μ' ἀνῇ
μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεί
πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ π

ib. 699. εἴχυν Σπαργῶν ἀνῆκεν
947. φύσημ' ἀνείς δύσκλητον ib. 1

τολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα ib. 1
ἐκ ἀνείας μωρίας Med. 457. ἄ

ἀνήσω γ' ἔδδ' νῦν προθυμίας Hip.
ἀνες θάνατόν μοι An. 532. χι

διπτύχως ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ
λακάς ἀνῆκα Sup. 1042. σῆμ

ἀνείς Iph. A. 325. ἐκ ἀνιέμεν π
βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχῇν

ναὶ τῷδ' Rh. 965. κληῖδες ἀνῆκα
ρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνι

εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἄς ἀνῆκ
ταῖς θεῶς ib. 765. ἀνες λόγον

449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion.
ὡς ἀνῆσαν ἡδονῇν ib. 1170. ζ

φόρον πῶλον ἀνέντες Her. F.
παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XI

τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς ἐγ' Fr.
CXXIX. 2. ἀνείναι τῶν Or.

Epist. I. ὁ νόμος ἀνείται Or.
τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954.

πλοῖς ἀνειμένους An. 599. ἀνείμ
τε χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib.

κόμπῃ χάριν λόγοις ἀνείται Tro. 1
εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον

3. κᾶνείτο (pro καὶ ἀν.) λαγόναι
826. ἀνεδείς φροῦδος Epist. IV.

Άνιέρος. Άρεος ἀνιέρου Fr. inc. C.
ἀνιέρος ἀθύτων πελάνων Hip. 14

Άνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλᾶς ἄ
περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίε'

πον ἄντῃ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἄ
H

ΑΝΟΙ

ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκαι μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θῶν Bac. 99.
 Ἀνίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνικατον ὡς κρατήσων βίη Bac. 999.
 Ἀνικέυτος Iph. A. 1003.
 Ἀνίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.
 Ἀνιπτεύειν. ἀνιπτεύοντος ἤλις κύκλω Ion. 41.
 Ἀνίστασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) ὀράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρῦδα κείται An. 1220. ἐκείνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.
 Ἀνιστάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί Hec. 494. ἀνίστασ' (pro ἀνίστασο, surge) ib. 499. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κῆπι γῆδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνίστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀνατᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀνατήσασα ἡμᾶς κινῦντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίστασθαι σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, excita) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηναὶ ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἶγε μὴ τις θεῶν ἀνατήσειε νιν ib. 719. θεῶν ἀνέστησιν μόνος τιμᾶς ib. 852.
 Ἀνιστορεῖν. τῷ μ' ἀνιστορεῖς πέρι; Hip. 92. σέ ἀνιστορῶ Sup. 110. πᾶνδ' ἀπαξ με συλλαβῆσ' ἀνιστορεῖς Iph. T. 528. πρῶξερευνητὰς στρατῷ ἀνιστόρησαι Rh. 297. ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνιστορεῖ El. 830.
 Ἀνίσχαιν. ἥλιος ἀνίσχων Phaeth. fr. I. 3.
 Ἀννόσιος, poet. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κᾶρα Or. 481.
 Ἀνόδος. διόδους ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.
 Ἀνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἀνοϊαν εὐ φέρειν Hip. 398. ἀνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Cœd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρῆσθαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

ΑΝΟΝ

Ἀνοίγειν et ἀνοιγνέναι. ἀνοίγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγεται (i. e. ἀνοίγετε) Ph. 1075. καθάραν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ τὸ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἀνοίγ', ἀνοίγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοίξαι σφῶς Phry. fr. IV. ἀνεφγμέναις πύλας φῶν Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνψ' ἄχθῃ πρᾶγμα ib. 1563.
 Ἀνοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κύμα Hip. 1210.
 Ἀνοικτέον Ion. 1387.
 Ἀνοικτος Tro. 782.
 Ἀνοικτρος. σὺ δ' ἀνοικτρόν γ' ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227.
 Ἀνοικτως Tro. 751.
 Ἀνοιτέον Her. F. 1221. ἀνοιτέος λόγος Fr. inc. CXXV.
 Ἀνοιστρέιν. ἀνοιστρήσατέ νιν Bac. 977.
 Ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2.
 Ἀνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἀνολβον Hel. 254. ἀνολβον ὄνομα Iph. A. 354. ἀνολβα εἰπεῖν ib. 448.
 Ἀνωλόλῳζειν. ἀνωλόλυξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποῖαν βοήν ἀνωλόλυξας Κάτορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλόλυξα Bac. 24.
 Ἀνομβρος. ποταμῷ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἀνομβροὶ Bac. 406.
 Ἀνομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομία θρασυς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομία χραίνων Her. F. 757.
 Ἀνομος. ἀνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύουσα τὸν ἄθεον, ἀνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμῃ ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἀνομα δρῶντα παίδας Iph. A. 399. ἀνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.
 Ἀνόμως Med. 1000.
 Ἀνόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλῆτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἀγαλμ' οἴκοισι τεκῶν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τάγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἔτεκεν Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἔκε-

ΑΝΟΣ

ΑΝΤΕ

ωτες
άνοι-
ξαντε
τάλας
793.
άδρα
; Iph.
304.
νοίξει
μένας
αυρός
τεί ε'
1210.
λλόν-
λόγος
. 977.
άναλ-
ιν ες
ίνομα
148.
1173.
άνα-
ήβας
ζωσιν
ph. A.
. 275.
13. ο
57.
. 492.
. 993.
. 386.
άνομα
άνομα
83.
Ελένας
όνητος
άγαλμ'
fin. et
ρόνητα
ρόνητα
ε τόνδε,
έτεκες
άνονητ'
; γ' ίκε-

τεύσαν Her. F. 716. δν άνόνητ'
έθρεψας El. 507. et άνόνητ' v. 508.
Άνορθύν. σύ γάρ μ' άνορθοίς Sup.
1227. πειρώ άνορθύν σών' έμόν Bac.
364.
Άνόροφος. άνορόφοις πέτραις Bac. 38.
Άνορχεΐσθαι. κώνωρχησάμην (pro και
άνωρχ.) Sup. 719.
Άνόσιος. άνόσιον ξένον Hec. 852.
άνόσιον φόνον Or. 374. et Med.
1305. άνόσιός ειμι, ματέρα κτανών
Or. 545. εκείνον ήγεισθ' άνόσιον ib.
594. άνόσιον λέγων, scil. έμέ ib. 765.
άνοσίς πατρός ib. 1213. et Iph. A.
1319. άνόσιος πέφυκας Ph. 612.
όλεθρον άνόσιον Iph. T. 872. άνδρός
άνοσίς Bac. 613. et Cy. 347. Κύ-
κλωπος άνοσίς Cy. 26. ποδὶ τείβων
άνοσίφ Hel. 875. πρὸς τὸν άνόσιον
ib. 1060. κρᾶτα άνόσιον τεμών Her.
F. 567. βρόμον ἐπὶ άνόσιον ib. 1212.
βίον άνόσιον ib. 1302. άνόσιον γήμας
γάμον El. 926. γάμης άνοσίς Ion.
1093. et άνοσίων γάμων El. 600.
άνοσίων άνδρῶν ὑπο Her. F. 853.
άνοσίς μιάτορας El. 683. άνοσίφ
συμφορᾷ Hip. 814. άνοσίς δαιτός
Cy. 689. άνόσιον θέαν Her. F. 323.
άνόσιος γυνή El. 645. γυναίκας
άνοσίς Or. 517. άρὰς άνοσίς Med.
607. σφαγαῖσιν άνοσίοισιν Iph. A.
1318. et άνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315.
άνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F.
255. άνόσιον μίσμα Her. F. 1233.
άνόσια δρῶν Or. 562. άνόσια πράσ-
σων Iph. A. 1105. άνοσίων προσ-
φαγμάτων Tro. 624. δείπνων άνο-
σίων Cy. 31. άνόσια εἰργάσω El.
1170. άνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261.
άνοσιώτατος Κύκλωφ Cy. 377. ματρός άνο-
σιώτατος Or. 24. άρῆς άνοσιώτατος
Ph. 67. έργον άνοσιώτατον Hec. 792.
Or. 286. et Med. 796. άποτερῆμαι
πατρίδος άνοσιώτατα (ubi adverbial.
ponitur) Ph. 496.
Άνοσίως. ὡ κάτω γῆς άνοσίως οἰκῶν
El. 677.
Άνοσος. άνοσος κακῶν Iph. A. 982.
άνοσος ἦν λοιβῇ θεῷ Ion. 1201. άνο-
σον λοχεύει σε ib. 1596.
Άνότιμος. τὰν άνότιμον τέκνων Her.
F. 431.
Άνοτος Iph. T. 751.

Άνοτούζειν. κφνωτότουζεν (
άν.) Hel. 376.
Άντα, adverb. Al. 880.
Άνταγωνιστής. έρωτος άντο
μέγαν Tro. 1006.
Άνταῖος. άνταῖαν πλαγὰν /
άνταῖαν πομπὰν Iph. A. 132
Άντακύνειν. τάδ' άντάκνέ μιν F.
κφμῷ νυν άντάκυσσον Sup. 56.
άγ' εἶπας, άντήκυσας Her. 10
Άντάλλαγμα γεύναίς φέλω Οι
Άνταλλάσσειν, νελ ττειν. δάι
ταλλάσσετε τοῖς τησδε μέλει
λίοις Tro. 351. θάνατον
λάζεται Ph. 1627. πέπλων
μέλανας άνταλλάζομαι Hel. 1
Άνταμείβεσθαι. σύ δ' άντάρ
Ph. 293. ἴσως με εκ άνταμε
915.
Άντᾶν. ἦν γάρ νιν πομπαῖς /
Iph. A. 150. άντάσω Μενι
212. έπέκπερ πρώτος ἦντησ
Ion. 802.
Άνταναλίσκειν. ἴν' άντανα
Or. 1165.
Άνταποκτείνειν. τὲς κτανόντ
ποκτεῖναι Hec. 262. μητέ
ποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v.
Άνταπολλύναι. τὲς κτείνοντι
πολλύναι Ion. 1328. αἴτη
πώλετο Sup. 743. αὐτὸς άνι
μαι Iph. T. 715. αὐτὸς άντα
Hel. 105.
Άνταυγεῖν. δεινὸν άνταυγεῖ φ
1519. κυανωπὸν άνταυγεῖ σ
inc. B. 46. 3.
Άνταφέναι. άνταφῆκά σοι π
δάκρυ Iph. A. 478.
Άνταχεῖν, dor. pro άντηχεῖν.
χησαν θμνον Med. 426.
Άντειπεῖν. ὕδεις πρὸς τάδ'
βροτῶν Iph. A. 1210. άρ'
άντειπεῖν έπος; ib. 1391.
άντειπήτε El. 361. δικάιά ;
πειν έχων Tel. fr. XVI. 3.
Άντερᾶν. έρῶντί γ' άντερᾶ
έμοι Rh. 184.
Άντερεῖδεν. κφντέρειδε (pro
τήρ.) Sup. 702.
Άντερεῖν. τίς άντερεῖ; Med
Al. 1086. ὕδεις άντερεῖ βί
Hip. 402. cf. etiam Al. 618.
Άντεσθαι. άντομαί σε τησδε
νείαδος Med. 709. πρὸς σι

ΑΝΤΙ

ἀντομαι Διὸς Al. 1101, cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενεῖς σ' ἀντόμεσθαι Iph. A. 1247.
 Ἀντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.
 Ἀντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὀδυρὸς ἀντέχει Al. 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχει θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχει τῷ γ' Tro. 722. κἀντέχει (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένως Her. 366. μὴ νῦν ἐγ' οἴκτων ἀντεχόμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σὺ, κ. τ. λ. ib. 1404.
 Ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.
 Ἀντήνωρ, ποτ. propr. viri Fr. inc. X. 2.
 Ἀντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τὸς ἕξ σειραφόρος ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὴν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.
 Ἀντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.
 Ἀντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.
 Ἀντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' οὗ ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τῷδε τῷ κακῷ Or. 645. ἀνθ' ἐνός ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλῶν λέχους ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 536. νῆπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἦν νῦν ἀντὶ σὺ θανυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τῷδε δυσσεβὲς φόβος ib. 1383. ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σὺ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σὺ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et saepius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμῷ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονιμάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανάσιμων βουλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐθυλίας Sup. 161. ἀντὶ τῷ τάχους ib. 419. ἀντὶ παρθένης Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος γόμῃ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τάγαθῃ Hel. 318. δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβῆς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπηρῶν Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σὺ

ΑΝΤΙ

παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.
 Ἀντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σέ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.
 Ἀντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβάσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124.
 Ἀντιγένης, ποτ. propr. medici Epist. II.
 Ἀντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.
 Ἀντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδέξαμην Iph. A. 1222.
 Ἀντιδιδῶναι. ἃ δ' ἀντιδῆναι δεῖ σ' ἀπαιτήσης ἐμῷ Hec. 272. ἀντιδῶσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἦν ἔγνημεν ἀντιδὸς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδῶσά με Iph. T. 28. et 783. ἡ κἀντιδῶσεις τῷδε τὰς αὐτὰς λόγους; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδῶσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδὸς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὦν ἀντιδῶναι σ' οἷδ' ἀπαιτῶσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἰδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδῶσω ib. 1337. δεῖνὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.
 Ἀντιδυλεύειν. ὅστις μὴ ντιδυλεύει τοῖς τεκῶσι Sup. 362.
 Ἀντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178.
 Ἀντιδωρεῖσθαι. θεοὶ σοὶ ἐσθλῶν ἀμοιβᾶς ἀντιδωρησάμενο (pro ἔσταιντο) Hel. 158.
 Ἀντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σέ πατρός Ion. 734.
 Ἀντικηρύσσειν. ὕδεν τοῖσδ' ἀντεκέρυξεν λόγοις Sup. 673.
 Ἀντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαγεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.
 Ἀντιλάζεσθαι et ἀζυσθαι. ἀντιλάζει πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζνται παίδων παρ' αὐτῇ τοιάδ' Sup. 363. ἃ σοι καιρὸς ἀντιλάζνται Iph. A. 1109. ἃ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.
 Ἀντιλαμβάνειν. τὰς ἥβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σῶφρον' ἀντιλήψεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

Α Ν Τ Ι

τιλήψεται ib. 744. ἔκ ἀντιλήψεο; Τρο. 464.
 Ἀντιλέγειν. ἔκ ἀντιλέγοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἔκ ἀξίους Epist. V.
 Ἀντιλεκτόν Her. 975.
 Ἀντίλογος. ἀντιλόγους πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.
 Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
 Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἦκεν κωκυτὸν Med. 1176.
 Ἀντίος. γυναῖκός ἀντίοι σαθέντες Or. 1461. τότεος ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί' ἄρμαθ' ἄρμασιν Sup. 667.
 Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποιᾶς δῶσ' ἀντίπαλος Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τάντιπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τάκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Τρο. 285.
 Ἀντίπηξ. κοίτης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἰδικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπνυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλω ib. 1391.
 Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
 Ἀντιπορθεῖν. κῆντιπορθέσω (προ καὶ ἀντιπ.) δόμῳ Tr. 359.
 Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείρου δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.
 Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἀρτεμῖν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
 Ἀντιπράσσειν Epist. IV.
 Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάδμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.
 Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.
 Ἀντισηκύν. ἀντισηκῶσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
 Ἀντίτοιχος. σκιᾷ ἀντίτοιχος An. 746.
 Ἀντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν ἀντετάξαι Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἄρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.
 Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὅς

Α Ν Τ Ρ

ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
 Ἀντιτέμνειν. πολυπόνους ἀντιτεμῶν βοροῖσι Al. 975.
 Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίεσθαι κακῶν Med. 261.
 Ἀντιτίθεναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσως ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντίθεις Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκόν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τᾶμά — αἰτιάματα Τρο. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἦν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδὶ Hel. 986. κῆντίθες (προ καὶ ἀντ.) παρήρησά El. 1049.
 Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.
 Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.
 Ἀντιτίνειν νήπ' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
 Ἀντιφεύγειν. κῦθ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις El. 1091.
 Ἀντιφδέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφδέγετο Hip. 1216.
 Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύεσαι Sup. 800.
 Ἀντίψαλμος. ἀντιψάλμους φῶδας Iph. T. 178.
 Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Τρο. 433. αἵματηρὸς πέλανος ἠντλείτο λόγγῃ Rh. 431.
 Ἀντλος. ἀλόμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἵργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
 Ἀντοικτεῖρειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτεῖρομεν Ion. 312.
 Ἀντολή, προ ἀνατολή. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
 Ἀντραῖος Æg. fr. XI.
 Ἄντρον. τεύχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κῆβέβηκ' ἄντρον μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρον μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταῦτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρον κοίτας ib. 892. πρόσβορβρον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρον ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyg. fr. IX. ζάθρα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἄπ' ἄντρον Iph. A. 1082.

Α Ν Ω

κρύψωμεν δέμας κατ' άντρα Iph. T. 107. εν άντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οϊκῶσ' άντρ' έρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαρῶσειν άντροις ib. 35. etc. (nam saepius haec vox in Cycl. legitur) εξ άντρων Hel. 482. οϊδ' άντροισιν αισ- χύνην τινα Ion. 288. Κέκροπος εξ άντρα ib. 1400.

* Αντυξ. ύπ' άντυγι χορδαν Hip. 1135. μάρπτει χερσίν ηνίας άπ' άντυγος ib. 1188. άντυγι ξυνέπειτο ib. 1231. παρ' άντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. Ιππων επί άντυγα βαίη Rh. 238. δίφρω εισέβαινεν άντυγα Her. F. 948. εξέπιπτον άντύγων απο Ph. 1200. θραύσαντες άντύγων χνάσας Rh. 118. πωλικῶν εξ άντύγων ib. 567.

* Αντωπός. εν άντωποις βλεφάροιςιν Iph. A. 584.

* Ανύδρος Tr. 1084. συμύρνης άνύδρου Ion. 89. επί τας άνύδρους έδρας Al. 113.

* Ανύειν. εκ ηνυσ' (i. e. ηνυσα) Hec. 936. εδέν ηνυον ib. 1167. et εδέν ηνυεν An. 1133. βραδείς μύθοι πλείστον άνύουσιν σοφόν Ph. 456. επί μηλόσπορον άκταν άνύσαιμι Hip. 743. ποτανοί ηνυσαν τόν 'Αϊδαν Sup. 1141. ζυγά δ' ηνυσε δόλια Τροία Tr. 595. μάτην αύτς (sc. τς πόνης) ηνυσα Her. F. 576.

* Ανυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. άνυμέναιε παρθένη Her. F. 834. ανυ- μέναια εκηδεύθη Ph. 349.

* Ανυμνείν. άνύμνησας δίκαν El. 1190.

* Ανυμφος Hec. 416. νύμφην ανυμφον ib. 612. ανανδρον και ανυμφον Hip. 548. ανυμφα μέλαθρα κείται Hel. 1135.

* Ανυσός. εκ ες' ανυσόν Her. 961.

* Ανύτειν. εκ ηνυτον Bac. 1098. v. not.

* Άνω. τς άνω δέισας Hec. 791. πέ- τρα, γης υπερέλλουσ' άνω ib. 1010. πέλεκυν εξάρσας' άνω ib. 1279. θοά- ζων αϊθέρος άνω καπνός Or. 1542. άνω τε και κάτω τείχη μετρῶν Ph. 186. Formulam άνω τε και κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula άνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. άνω ποταμῶν ιερῶν χωρῶσι πα- γαι Med. 410. σύριγγες άνω τροχῶν επετήδων Hip. 1234. άνω μεταβάς βίωτον ib. 1292. πέποις' άζειν άνω

Α Ξ Ε Ν

* Άλκητιν Al. 856. εκ άνάξεις τς φθιμένους άνω ib. 991. άνω αν ρέοι τα πράγμαθ' έτως Sup. 520. λαδν εκτείνοντ' άνω ib. 654. τα μέν πυρ- γῶσ' άνω Tro. 608. όρθόν μεθίει βλάσημ' άνω Bac. 1069. βλέπειτ' άνω Cy. 210. άνω επ' όχθον είμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ήκόντιζ' άνω Ion. 1155. γῆς ήκοντ' άνω Her. F. 616. εξ όγκον εκ άνω βλέπειν τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. τόν δ' ήρ' άνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν άνω ψυχῆς ταράσσει Phaed. fr. 2. αυτὸν τῶν φρενῶν εξήρην άνω Fr. inc. B. 49.

* Άνώγειν. εύμενῇ άνωγέ νιν—γνώμην έχειν Or. 119. άλλον τινα—σώζειν άνωχθι Al. 1047. συμμάχους όπλίζεσ- θαι τάχος άνωχθε Rh. 987. κλαίειν άνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν άνωχθ' έλθόντας ύλεργῆς δρυός κορ- μῶς Her. F. 241.

* Άνωθεν. έτρεψ' άνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός Tr. 1243. όταν άνωθεν όμβρον εκχέη Cy. 322. τοίς άνωθεν πᾶσιν άνδρώποις Hel. 1020.

* Άνώμαλος. τῶν βροτείων ως άνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

* Άνώμοτος. ή φρήν άνώμοτος Hip. 612. Άνωνόματος. άβρῆρ', άνωνόματα Hec. 714.

* Άνώνυμος Hip. 1028. εκ άνώνυμος πεσὼν έως εις σέ ib. 1429. άνώνυμος —είχον οικέτην βίον Ion. 1372. άνώ- νυμοι θανόντες Iph. T. 502. εις φίλαν γᾶν έμπεσεΐσθ' άνώνυμοι Tr. 1319. εκ άνώνυμος θεᾶ Hip. 1. ήμιν γῆ πατρὶς εκ άνώνυμος Hel. 16. ταίς άνωνόμοις θεαίς Iph. T. 944.

* Άνωφελής. τότε ήσθ' άνωφελής Or. 1616. πενθερός άνωφελείς λαβῶν Hip. 636. οί μέν δλβιοι, άνωφελείς τε Sup. 239. άνωφελής γυνή Hip. 638. εκ έτι κτήσις άνωφελετέρα Alex. fr. VI. 4.

* Άξενος, et poët. άζεινος. άζεινς πόντης οίκος ναίω Iph. T. 218. επί ρηγμῖσιν άζεινς πόρυ ib. 253. πόντον ήλθεν άζεινον ib. 341. ανήρ ξένοισιν άξενος Fr. inc. LXXXV. 1. άζεινον εκπε- ρᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ήκω άγνωστον εις γῆν, άζεινον Iph. T. 94. άζεινον τέγην έμβεβῶτες Cycl. 91. άξένους έπιδρομαίς Hel. 411. άξενώ- τερος έγώ Alc. 559. Συμπληγάδων

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσειν ib. 531. ἀπάντων ἀνασσα ib. 691. ἀπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ὅ τις ἀνδρῶν εἰς ἀπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρωσα Ion. 1207.

Ἀπατῆν. ἡπάτα σε El. 938. ἔκ ἂν ἡπατῶμεθα Hip. 931. ἡπατίμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἤμεν ἡπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἄσκῶσα Hel. 1109. ἡδὺν καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεια πατρός ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνης Sup. 342. Τροίης ἀπηγύδων ἄστ' μὴ κέλσαι ποτὶ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἀπαντος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298. μάχην γε δισοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεῖς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπείναι. κᾶν ἀληθείας ἀπῆ Or. 236. ὃ μακρὰν ἀπετι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέτω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπείναι ib. 1158. ἴσον ἀπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορός δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660.

Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πῦρ νῦν ἀπετι; Her. 662. ἀπετιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἀπετί σοι κακῶν; ib. 219. ἐν τῆς τύχης ἀπετί μοι Ion. 668. ἀπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἀπετιν αὐτῆς, τῶνομ' ἐκ ἀπετί πω ib. 1278. εὐρὼς ἀπετι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατήρ ἀπετι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἀπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est*, ac *si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρήκης ὁροις ἀπὼν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρῶσ' ἀπόντι, sc. βέλομαι δύναι χοᾶς Iph. T. 62. πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. ὅν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκείνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρός ib. 1072. μένων τὸς ἀπόντας An. 378. τὸς ἀπόντας ἡδέκων Sup. 152. παρὼν τὸς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἐς' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ἔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπῶσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῶσα καὶ παρῶσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῶσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φιλτερον ἡγῆ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπείπον ἄλγει Hec. 942. εἰ δ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνης οἶόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σῆν ἔστιαν, ἀπείπον ἂν ib. 740. 741. ὧν ἔτ' ἀπείπον εἰδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφῶ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορά Rh. 432. πόσον ἀπείργει μήκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θυγ- γάνειν ἀπείργειν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφοράς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπείργει Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν εἰδ' ὁ παγ-

Α Ο Ι Δ

ib. 1557. ἔτ' ἤξιωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὸς ἐμὸς ἐκ ἤξιος El. 257. νῦν ἀνοῖξαι σιρὸς ἐκ ἤξιος Phry. fr. IV. θεῖ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιώμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἡξιωμένα ib. 366. 'Ελλάδος ἥρξ' ἀξιώθεις Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένη ib. 1210. οἶων ὑφ' ἡμῶν τείχεται' ἡξιωμένοι Sup. 1174. ἐκ ἀξιώμαι τῷδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.
'Αξιώχρεως Or. 596.
'Αξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κᾶν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκταυρούμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βας ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι κᾶξιώματα Ion. 605.
'Αξίως. ὡς εὖ κᾶξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαντῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σὺ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσαν ἀξίως ἐμῷ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. 'Ατρώες ἐκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. σιφάνωσον 'Ελλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἦν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.
'Αξίωςις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Ael. fr. XX. 4.
'Αξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.
'Αξύνετος. ὅπα ἀξύνετον Ion. 1205.
'Αξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.
'Αοιδῇ, vel dor. αοιδά. λύρας ὥπασε θέσπιν αοιδᾶν Med. 425. παλῖμφομος αοιδά Ion. 1096. ἰαχὰν αοιδᾶν El. 143. παλαιγενέων αοιδᾶν Med. 422. αοιδαί, τὰς 'Απόλλων ἐκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων αοιδᾶς ib. 997. θεσφάτων αοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις αοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι

Α Π Α Ι

αοιδαῖς ib. 529. αοιδᾶς δόντες ὑτέροις βροτῶν ib. 1245. αοιδαῖς βαρβίτων σαυλόμενοι Cy. 40. ναῶν αοιδαί Her. 780. σύριγγ' αοιδαί σέβιζον Hel. 362. μεταλλαγαί συντυχίας ἔτεκον αοιδᾶς Her. F. 767. παῦσαι αοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρως αοιδᾶς Cresph. fr. IV. 7.
'Αοιδίμος. αοιδίμον ἄγραν El. 471.
'Αοιδός. ἡλέμων γόνων αοιδός Her. F. 110. γέρων αοιδός ib. 678. et 692. μελέων αοιδοῖς Al. 456. χρησμῶν αοιδᾶς πάντας εἰς ἐν συναλίσσας Her. 404. αοιδῶν εἶπερ εἰ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς αοιδῷ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος αοιδῷ Μήσης Rh. 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδος αοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν αοιδοτάτην ὄρνιθα Hel. 1115.
'Αοικος Hip. 1029.
'Απαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλοσά μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μὴδ' ἀπαγγέλλῃ θεῷ χορὸς κρυφαῖος Bac. 1106. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τῶσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι ib. 420. λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' ὅσαν ib. 652. ἥς ἀπαγγέλλῃ τύφος—σπεδὴν ἔχειν Hec. 672.
'Απάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἀπαγε τὰ πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν Ph. 1723. πῶλος ἀπάξω κοιράνω Τιτυνθίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις εἰ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἢ "παγ' (pro ἢ ἀπαγε) οἴκαδε στρατὸν ib. 817. ἦτις 'Ελένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλικῶν κώμης ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κᾶπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κείθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κᾶπάξομαί γε νερέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. conf. etiam Hel. 995.
'Απαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.
'Απαθῶς Hel. 1169.
'Απαιδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαιδευτον Cy. 491. ἀπαιδευτον ἀποτρέπου λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδεύτως Ion. 247.
 Ἀπαιδία, προστιθεῖς Ἀπαιδίαν An. 360. εἰς Ἀπαιδίαν Sup. 170. οἶδε τὴν ἐμὴν Ἀπαιδίαν Ion. 306. ἰσορῶν Ἀπαιδίαν ib. 513. Ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. Ἀπαιδίας χάριν ib. 624. σὴν λέγων Ἀπαιδίαν ib. 840.
 Ἀπαιολεῖν. τῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ Ion. 549.
 Ἀπαίρειν. ἀπαυρε θυγατρὸς φάσανον Or. 1608. τίς νιν ναυελήρια ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1536. σέ Σπάρτης ἀπῆρας ib. 1687. ἐπεὶ μελάδρων τῶνδ' ἀπῆραμεν πόδα El. 774. 2) *Sæpissime discedere* notat: ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ Med. 938. μακρὰν ἀπαίρεις Iph. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Iph. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια ib. 967. ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι Rh. 143. Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Tr. 944. ὡς ἀπαίρωμεν χθονός Cy. 131. ἀπαῖρ' Her. 67. μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον Epist. II.
 Ἀπαιεῖ Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. Ἀπαιε δειρ' αἰε τείνεις βίον; Med. 670. παύσω σ' ὄντ' Ἀπαιε ib. 717. κἄμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. μ' ἐκ ἀπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. γαλαίτωρον ἐμὲ γέροντ' Ἀπαιε νοσφίσας An. 1208. cf. etiam Alcmaeon. fr. IX. 1. Ἀπαιε δόμος Iph. T. 697. ἐκ ἀπαιδά με πρὸς οἶκον ἤκειν Ion. 408. τὸν Ἀπαιε βίον ib. 488. et (sed sine artic.) Ceno. fr. II. 3. Ἀπαιε Al. 738. Ἀπαιεες ἐσμέν Med. 671. et Ion. 304. sed Ἀπαιεες ἐκίτ' ἐσμέν Ion. 1463. Ἀπαιεας τέκνων An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. τοῖς Ἀπαιε Dan. fr. X. 6. μὴ λίπης μ' ἀπαιδ' Hec. 440. λέγει, ὡς νιν φαρμάκους τίθημ' Ἀπαιε An. 33. τέκνων Ἀπαιε Sup. 810. ὅς μ' Ἀπαιε γέννας ἔθηκεν Rh. 908. Ἀπαιε γηράσκουσιν Ion. 619. παῖδων Ἀπαιεας γρυῦς An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.
 Ἀπαιεῖν. ἀπαιεώσης ἐμῷ Hec. 272. χάριν ἀπαιεῖ τὴν τόθ' ib. 276. κἄπῆ-τητα (pro καὶ ἀπ.) τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. θεὸς ἀπαιεῖ ib. 1586. πα-τρὸς' ἀπαιεῖ σκῆπτρα Ph. 80. cf. etiam v. 604. Θησεύς σ' ἀπαιεῖ πρὸς χάριν

θάψαι νεκρὸς Sup. 385. ἀπαιεῶν νεκρὸς ib. 725. δ' σ' ἀπαιεῷ Μενέλειω σκέσθαι χέρας Rh. 174. σ' οἶδ' ἀπαιεῶσιν χάριν Her. 221. θανόντας ἐκ ἀπαιεῖται θεός ib. 697. ἀπόδος, ἀπαιεῷ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε Hel. 969. ἐκ ἀπαιεῖται Ph. 605.

Ἀπαλλαγῇ. ὅδ' ἐτι μοίρας τῷ χρεῶν γ' ἀπαλλαγῇ Hip. 1256. ἀπαλλαγῇ πό-νων Her. 586. et εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. ἐκ εὐκλείης ἀπαλλαγῇ γυ-ναεῖν Med. 236. ῥάδιός γ' ἀπαλλα-γαί ib. 1375. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel πτεῖν. τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάσας Hec. 1068. πόνον ἀπα-λάσσω διπλῶν ib. 1197. ἀπαλλάξαι χερὸς, sc. τὸν χρυσὸν ib. 1222. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν Or. 1522. νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὅς σ' ἀπαλλάξω φόβον ib. 1084. ἀπα-λάσσωσα γῆς πρόσωπον Med. 27. μ' ἀπαλλάξον πόνων ib. 333. τόνδ' ἀπα-λάσσω λόγον ib. 790. ἀπαλλάσσωσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα Hip. 774. πῶς ἀπαλλάξω βιοτῶν—πάθους; ib. 1385. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βρο-τησίων An. 1256. ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου Sup. 397. ταύτην (sc. δέλτον) σὼν ἀπαλλάξον χερῶν Iph. A. 323. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν Iph. T. 994. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπα-λάξας ἔχω Tr. 1150. κῶμος αὐτὸν τῷδ' ἀπαλλάξω Cy. 450. μ' ἀπαλλάξαι κακῶν Hel. 285. ἀπαλλάξαι βίῃ ib. 309. τάρβητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν Her. F. 176. ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ γῆν τοσὴνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο Her. 318. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νοθετημάτων Ph. 595. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῷ; Med. 878. ἀπαλλαχθήσομαι βίῃ Hip. 356. et ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. ὡς ἀπαλλαχθῇ κακῷ Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. ἀπα-λαχθεῖς γόνων Hip. 1181. ὡς ἀπα-λαχθῇ πόνων An. 425. cf. etiam El. 1291. ἀπηλλάγης λέχους An. 593. γείτονος κακῷ ἀπαλλάχθησ' (pro χθῆτι) ἀπαξ Cy. 596. ὅταν ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς Her. 347. θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς El. 1137.

- ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσω γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἶκον ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῷ βίῳ Her. 1000. ἐκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσω πόδα Med. 729.
- Ἀπαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλόθριχα βάλλει Bac. 1184.
- Ἀπαλός. βρέφος ἀπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339.
- Ἀπαλόχρεα. ἀπαλόχροα γένυν Hel. 378.
- Ἀπαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.
- Ἀπανδρῶσθαι. ὡς ἀπηνδρώθῃ δέμας Ion. 53.
- Ἀπαντᾶν. ἀπήντησεν δορί Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμία Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρος ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοισ ἀπαντῶν Her. F. 542. ἔκυν ἀπαντᾷ γυν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμῷ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.
- Ἀπανταχῇ Antiop. fr. XVI. 1.
- Ἀπανταχόθι Epist. IV.
- Ἀπανταχῶ. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῶ καλὸν Hip. 431. ἥς ἀπανταχῶ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχῶ πρέπει χαρακτήρ χρητὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.
- Ἀπάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένῳ (pro ἀπαντομένῳ δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.
- Ἀπάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.
- Ἀπαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὑβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖην ἂν Al. 355.
- Ἀπαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἀπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἔχ' ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἀπαξ συλλαβεῖσα Iph. T. 528. γαίτονος κακῷ ἀπαλλάχθῃθ' ἀπαξ Cy. 596. χρη' ἔχ' ἀπαξ θνήσκειν σὲ Her. 959.
- Ἀπαξάπασι Fr. inc. B. 14. 9.
- Ἀπαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.
- Ἀπαρέσκειν. μὴ ἴπαρεσκέ πω Ion. 745.
- Ἀπαρθέεντος. ἀπαρθέεντα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθέεντ' ἄλωμένα Ph. 1729.
- Ἀπάρθενος. παρθέον ἀπάρθενον Hec. 612.
- Ἀπαρκεῖν. ὦν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῇ Fr. inc. XIV. 4.
- Ἀπαρνεῖσθαι. εἰδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν El. 789. ἐκ ἀπαρνεύμεσθαι ib. 796. ἐκ ἀπαρνεύμαι ib. 1057. τὸν τὰμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hip. 1266.
- Ἀπαρτῆν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.
- Ἀπάρχεσθαι. κόμης ἀπρηξάμην El. 91.
- Ἀπαρχή. κόμης ἀπαρχᾶς Or. 96. ἀπαρχᾶς πολεμίων στυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχᾶς βαλῶ; ib. 1524. ἃ τῶν Ἀχιλλέως—ἀπο δόμων ἀπαρχᾶς ἔχευσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχᾶς Ion. 402. θύων ἀπαρχᾶς Meleag. fr. I. 7.
- Ἀπαρχῆς, ἀνερθ. Iph. A. 1541.
- Ἀπας. ἀπαντ' ἑρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἀπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ἃ γένοιτο' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἄηρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἀπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἀπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξέπαίδενσεν ὅψιν Alex. fr. XII. 5. ἀπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοί Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησε ib. 1363. ἀπάσης δεξιᾶς προσδιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθῶν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἀπαν πεδῖον ἀσράπτει Ph. 110. ἀπαν ἅκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θῶν συντιθεῖς ἀπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὥς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπτεινέι Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἔχ' ἅπαντα τῷ γήρῳ κακὰ πρόσσειν ib. 531. ἀπάντων ἀνασσα ib. 691. ἀπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυε ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ὅ τις ἀνδρῶν εἰς ἀπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

* Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρυσσα Ion. 1207.

* Ἀπατῆν. ἡπάτα σε El. 938. ἔκ ἂν ἡπατώμεθα Hip. 931. ἡπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἤμεν ἡπατημένοι Hel. 711.

* Ἀπάτη. ἀπάτας ἁσέυσα Hel. 1109. ἡδὺν καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

* Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρός ἀπάτορα Her. F. 115.

* Ἀπανδᾶν. ἀπανδᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπανδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπανδᾶν πόνοος Sup. 342. Τροίης ἀπηύδων ἄντι μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

* Ἀπανυᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

* Ἀπαντος γόνων Sup. 82.

* Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας θεῶν Or. 31.

* Ἀπεικάζειν. ὥς ἀπείκασαι Or. 1298. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπείκασας Sup. 146. ἀπείκασθεις θεῶν El. 979.

* Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δειν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιῖσθαι Epist. I.

* Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σὺν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

* Ἀπεῖναι. κᾶν ἀληθείας ἀπῆ Or. 236. ὃ μακρὰν ἀπεσι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέτω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἀπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορός δόξα An. 725. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660.

* Ἀχαιοὶς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. πῦ νῦν ἀπεσι; Her. 662. ἀπεσιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἀπεσί σοι κακῶν; ib. 219. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί μοι Ion. 668. ἀπεσι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἀπεσιν αὐτῆς, τὸνομ' ἔκ ἀπεσί πω ib. 1278. εὐρὼς ἀπεσι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατήρ ἀπεσι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἀπεσι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abesse sent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρήκης ὄροις ἀπῶν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπῶν Hip. 1019. ἀπῶν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρῶν ἀπόντι, sc. βύλομαι δῶναι χοᾶς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. ὧν ἀπόντα κενταφεῖ ib. 1562. ἀπῶν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρός ib. 1072. μένων τὰς ἀπόντας An. 378. τὰς ἀπόντας ἡδίκων Sup. 152. παρῶν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἐστ' ἀπόντων τυμβος; Hel. 1256. ἔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρόνια ἀπῶσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῶσα καὶ παρῶσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῶσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῆ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

* Ἀπειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. ὃδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνοος οἶόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἔτιαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν ἔτ' ἀπεῖπον ἔδεν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν; ὥστ' ἀπεῖρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἔκ ἀπειρηκῶς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

* Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφῶ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπείργει συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θιγγάνειν ἀπείργειν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπείργει Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν ὃδ' ὁ παγ-

Α Π Ε Ν

κρατῆς σθένει Ζεὺς Phœd. fr. v. 4.
οἱ νόμοι ἀπείργον αὐτὰς Sis. fr. I.
10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, &
βύλεται Fr. inc. XVI. 4. ὦν ἀπει-
γμένοι Her. 877.
Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip.
549.
Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς
ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῷ
θανεῖν ἀπειρία Fr. inc. LXXXI. 10.
Ἀπειρόκακος. ἤλθεν ἀπειροκάκῃ σοι τόδ'
ἄλγος Al. 930.
Ἀπειρος, pro ἡπειρος, terra continens.
ἐπ' ἀπείρου γᾶς Hip. 763.
Ἀπειρος, imperitus, inexpertus, ex-
pers. λέχως ἀπειρος ὦν Med. 672.
conf. etiam An. 420. μῶν ἀπειρος εἰ
ξένῃ; ἀπειρος Al. 487. 488. καλῶν
ἀπειρος ὦν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν
ἀπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἀπειρος
τῆς νόσου Fr. inc. LXV. 4. πᾶμπαν
ἀπειροί, sc. τῶν γάμων Med. 1091.
πεδιῶν ἀπειροί βαρβάρῃ τ' ὄντες χθο-
νός Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἀπειρος, εὐτυ-
χῆσα πρὶν ib. 1265. ἔδραι ἀπειροί
ἄροσος El. 735. 2) infinitus. τὸν ἀπει-
ρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἡπειρον εἰς
ἀπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρω ὑφάσ-
ματι Or. 25.
Ἀπειροσύνα, dor. pro ὕνη. δι' ἀπειρο-
σύναν Med. 1094. et Hip. 195.
Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως
ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858.
ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph.
T. 713. μ' ἀπήλυνον δόμων ib.
1309. ὅς ἀπήλασε χθονός Her. 189.
v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεθα
Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα
Hec. 103. ὦν δ' δικαίως ἀπελαθεῖς
Ph. 372.
Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph.
1234. τίς ὦν γε τήνδ' ἀπεμπολᾶς
χθονός; Iph. T. 1360. ἄργος βαρ-
βάροις ἀπημποῖα Tr. 973. τὰς ἄρνας
ἡμῖν ἀπημποῖα Cy. 256. ἀπημποῖα
με λάθρα Ion. 1371.
Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κῆν ἀπεν-
νέπη πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπεν-
νέπω τάδε Med. 813. ἀπεννέπω νιν
ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. ὃ
μὴν κελεύω γ', ὃδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν
Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτεί-
νειν ἐμέ Ion. 1282. ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

Α Π Ι Ε

Ἀπεκλος φάρων λευκῶν Ph. 328.
Ἀπέραντος. ἐφ' ἄλμυρὰν πόντον κληῖδ'
ἀπέραντον Med. 213.
Ἀπεργάζεσθαι. τὰ τοι μέγιστα πάντ'
ἀπεργάζεται βροτοῖς τύλμ' ὥστε νικᾶν
Ix. fr. III. 1.
Ἀπέρρειν. ἀπέρρων, ἐνθεν ἦλθες Her.
F. 260.
Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἀπελθε Or.
295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκπο-
δῶν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεοφάτων
ἐμῶν ἐκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλιου φήμης
ἀπελθεῖν ib. 1224. ἀπελθε Hip. 333.
Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223.
ἐκποδῶν ἀπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι
κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib.
1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533.
ἀπελθε τῷ λόγῳ τότε Iph. T. 546.
ἀπῆλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς
ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν
Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες
Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελ-
θὼν εἰς κοίτην Rh. 779.
Ἀπευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τὸς τ'
ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac.
882.
Ἀπεύχεσθαι. ἀπέυχε ταῦτα πρὸς θεῶν
Hip. 891.
Ἀπέχειν. ἀπεχε φάσγανον Or. 1519.
ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν
παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχ-
θων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων
ἀπέιχεθ' (pro ἀπέιχετο) Dan. 18. τὰ
μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B.
28. 3.
Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.
Ἀπέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρὸς σ'
ἀπέχθεσθαι Med. 290. ὅτ' ἀπέχθομαι
κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ
Alc. 72.
Ἀπέχθημα πάγκοινον Tro. 425.
Ἀπηλιώτης ἀνεμος Cy. 19.
Ἀπήμων. πλεὺν νεῶν ἀπήμονα Iph. A.
1575.
Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν
λιπῶσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα
κομίζουσ' ἀπήνην Iph. A. 147. θάκος
ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ'
ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης
νώτοις φέρῃ; ib. 571. ἐκβητ' ἀπήνης
El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπ-
τέρῃ πόδον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.
Ἀπιδανός, ποτ. βίανις Iph. A. 713.
Ἀπίαναι. ἀπειμι Ph. 901. et 1727. et

- Al. 733. ἔδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτῷ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. ἔκ ἄπειμι πρὸς δόμους Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς ὠρανὸν ἄπειμι Hel. 620. ὁ βαλὼν ἔτως ἄπει Al. 683. ἔκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρὴ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.
- Ἀπιτεῖν. ἀπιτῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. ἔτι σοῖς ἀπιτήσω λόγοις Med. 927. ἀπιτεῖν ἔ σε θανμάζω τύχην Al. 1133. ἦν ἀπιτῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς ἔκ ἀπιτῶσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιτῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' ἔκ ἀπιτήσω χθονί ib. 1024. τῷ θεῷ γῦν ἔκ ἀπιτεῖν εἰκὸς Ion. 557.
- Ἀπισία. σῶφρονος ἀπισίας ἔκ ἔστιν ὕδεν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. ἔκ ἀπισία σὺς λόγους ἐνδεξόμεθα Ion. 1606.
- Ἀπιστος, incredibilis. ἀπιστον εἶπας μῖθον Iph. T. 1293. ἦν ἀπιστον ἦν Ion. 1608. ἀπισ' ἀπιστα δέρομαι Hec. 687. τὰ Τατᾶλυ ἐσιάματα ἀπιστα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἀπισ' ἀφίξομαι ib. 782. ἀπιστα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' ἔκ ἀπισ' ἐμοὶ El. 350. ἀπισ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίτες δεσπότης Ion. 751. ἀπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἀπιστος Hel. 1162. ἀπιστον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἀπιστον ἔτ' ἔρωσ And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἀπιστος Iph. T. 1476.
- Ἀπιστοσύνα, dor. pro ὕνη. ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν Med. 423.
- Ἀπλατος. ἀπλατον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.
- Ἀπλατος. ἀπλατον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφύρει Her. F. 399.
- Ἀπληκτος. φρέδοι δ' ἀπληκτοὶ Rh. 814.
- Ἀπλητία ἀπλησίαν λέχως An. 217.
- Ἀπλητος. τὰς ἀπλήτε κοίτας ἔρωσ Med. 150. ἀπλητος χάρις γόνων Sup. 79. ἐλπίς ἀπλητος ἀνθρώπους Iph. T. 415. ἀπλητος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἀπλητον ἔχων Hyg. fr. V. 5.
- Ἀπλοια. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.
- Ἀπλῶς. ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph. 472. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἀπλῶς λόγος Hel. 985. προσάτης ἀπλῶς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τὺς τρόπους ἀπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἀπλῶν ζωᾶς βιοτᾶν Her. F. 663. ἀπλᾶς λύκας ἔξδν, ἔκ οἷσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἀπλῶν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται Hel. 501. ἀπλῶν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.
- Ἀπλῶς. ἔχ ἀπλῶς ἔγω φέρω Iph. A. 899. ἀπλῶς Ἀχαιῶν ὕδεν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἀπλῶς πόνος Hel. 1437.
- Ἀπό. ἔτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγῷ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 899. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενῆς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθῶν ταδεῖς πύργω Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῷ Med. 202. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δολίῳ ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων An. 517. τηλευρὰ ναῖουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μωνωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τὰπ' ἐμῷ σοφᾷ ib. 1214. εὖ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῇ τὰπ' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τὰπὸ τῷδ' ib. 847. δύσχελαιαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150. ἴν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμῷ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμῷ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τὰπὸ σῶ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἀρκασθεῖσ' ἀπο Hec. 513. δεμνίων ἀπο Or. 44. ἐκκλήτων ἀπο ib. 947. ἀρσένων ἀπο Ph. 950. πατρίδος ἀπο ib. 1725. ὀμμάτων ἀπο Med. 216. et 1174. Ἥλιου ἀπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἀπο An. 832. ὄχων ἀπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἀπο Hel. 282. πέτρας

ἀπο Her. F. 320. πνευμόνων ἀπο ib. 1093. et ita ἀπο λέχεις, quamvis casui praepositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

Ἀποβαίνειν. Τροίης πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κῆπο-βᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κῆποβας εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Ἀποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδὲνα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λῆκτροις ἀποβαλῦσα Tr. 663. ἀποβαλῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

Ἀποβλέπειν. εἰς τὰς πλυσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἐμ' Ἑλλάς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σέ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἰς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἀλιρρόθους ἁκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

Ἀπόβλεπτος Hec. 355.

Ἀποβόμιος Κύκλωψ Cy. 364.

Ἀποδαυλίζειν. κῆποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

Ἀποδεκνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. ὅδεν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. ὅς ἀποδείξω λῆκτρων προδότας Ion. 879. μορφήν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Aeg. fr. II. 2.

Ἀπόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης Hip. 196.

Ἀποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβῆν—ἄγαν ἀποδέχῃ Or. 313. ἦν δὴ νῦν μὴ ἀποδέξῃται λόγους; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

Ἀποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

Ἀποδημία Epist. V. v. artic. prae.

Ἀποδιῶναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἄμοιβας ἢ καλὰς ib. 467. ἃ

ἐλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταύ-τὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κῆπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμῳ πολίταις Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὃ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινί, sc. σέ, te ven-dituros esse Cy. 238. κῆποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς Θανῦσ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τὰδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. ὃ ποτ' ἡμέλῃσει παιδὸς, ἀποδίδωμί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκείνα El. 912. πόνων τιθηνὸς ἀποδιδύσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεία δεσπόταις ἀποδὲς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῶσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

Ἀποδίδειν. ἀπόδιδε Her. F. 1204.

Ἀποδύρεσθαι. κῆποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Cenei fr. VII. 2.

Ἀποζευγνύναι. κῆποζεύγνυμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικὸς τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέῃ El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σὼν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὄφρα νὸς ἀποζυγείς Ph. 995. τὰς ἀποζυγείσας δόμων ib. 332.

Ἀποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Ἀποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπως μὴ ἐδέ-λοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

Ἀποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθρανσ' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

Ἀποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. δαρὸν πατὴρ ἀποικῆσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῇσδε τῆς θεῆς πρόσω Her. F. 557.

Ἀποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτον τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

ib. 1159.
ib. 1398.
An. 558.
ib. 65. πύθων
ἵν' ἀπώλε-
λαμεν Cy-
παι χάρος
F. Her. F.
ἔλονται El.
ἀπόλλυται
λαίμαι τις
I. ἀρετή.
Tem. fr. I.
; ἀπόλλυται
ὁ γὰρ ἀλά-
ς.
πολλοῖσιν
οἰγήσασθαι
(ἀπέλυσαν)
πολεῖν Fr.
νίος Sup.
; Iph. A.
μῆνας ἐρεῖ
νδ' ἀπόρρω-
ξοῦσιν χρη-
αν τις σῆς
(videtur
εἶδεν γὰρ
ἡ γυναικῶν,
). ἀπειρήσω
qui exprobat
νάσσαι ἀπὸ
ἵν' ἀπε-
66: τηλόσε
ph. T. 175.
χειρὸς ἄπο-
ἀπονεύμαι ;
αἵματα Tr.
αμένη Iou.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἄπονον ἀναπράσ-
σεσθαι Epist. V.
Ἄπονοσέιν. ἀπονοστήσας χθονὸς Iph.
T. 731.
Ἄπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυ-
ναῖκες ἄνδρας Bac. 762.
Ἀποξενῶσθαι. πατρίδας γῆς ἀπεξενω-
μένοις Hec. 1221.
Ἀποκαίνειν. φόνιον ἀπόπανσον αἶδαν
Al. 225. λόγῳ σὲ μακρῷ ποκαύσω
Sup. 639. ἀποκαῦσαι μερίμνας Bac.
380.
Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον
ὄψιν Hec. 72.
Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.
πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728.
μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A.
1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F.
1082.
Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσσα Hec. 1276. Hip.
614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσσα τοιάνδε
συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσσα
μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις
—ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσσα
λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc.
τὸ ᾧδον σκότος Meleag. fr. XVII. 4.
μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F.
560. Θεοὶ σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74.
κακὸς ἀποπτύμεν Ious fr. XI. 2.
ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν
δόρυ An. 608.
Ἀποπτύστος. ἀπόπτυστον φρένα Med.
1373.
Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her.
F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ
νῦν εἴδε Iph. A. 537.
Ἀπορῆτος. χώρας ἀπορῆτης ἄπο Med.
826. τῶν ἀπορῆτων πόλις ἐκέτι λέξη
Hec. 906.
Ἀπορία. ἀπορίας ὑπο Or. 232. κάμα-
τος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib.
315. ἀπορίαν δ' μενῶ Ph. 747. ἀπο-
ρίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορία
κεκρημένος Iph. A. 89. ἀπορία λε-
λησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυσ-
τυχεῖν Ion. 971. ἀπορία σωτηρίας
Her. F. 54.
Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν
Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας
Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπε-
πλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπῇ
ἄπορος ἐρμηνεύς λόγων Andr. fr.
XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπο-
ρον ἦκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον

ἦκεις Hel. 819. τῶν ἄ-
ένδεῖς Iph. A. 41.
Ἀποβράντηριον. ἐλθὼν ε-
ρια Ion. 435.
Ἀποβρέειν. σάρκες ἀπ' ὅς
Med. 1201. πλέτῳ ἀποι
fr. I. 1.
Ἀποβρήγνυναι. πνεῦμ' ἰ
862. cf. etiam Tr. 751.
βήξειν Iph. T. 974. τῇ
πέτρας Cy. 700. ἀποι
El. 837.
Ἀποβρήτος. ἀποβρήτον
Iph. T. 1331. ἐν τῶν α
1662. τῶν ἀποβρήτων
293. μυτηρίων τῶν ἀπο
ἔδειξεν Rh. 943.
Ἀποβρόη. αἵματος ἀποβρόη
Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55
Ἀποσβεννύναι. διοπετή
ἀπέσβη Fr. inc. CXXV
Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπ
Sup. 236. πόλιν ἀποκο
939.
Ἀποσκυθίζειν. κρατ' ἀπ
Tr. 1026.
Ἀποσπᾶν. μή μὴ τὸ τέ-
ἀποσπάσης Hec. 277.
βωμῶ τῷδ' ἀποσπάσῃ (β
μασῶν βιαίως τῶν ἐμῶ
sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1
ἣν ἀποσπάσας ἔχω Hel.
βωμῶν ἀποσπασάντες
etiam An. 568. μήτ' ἀπ
Hec. 225. πρὸς βίαν ἰ
ἀποσπασθέντες Her.
ἀποσπασθεῖσά σε Alc.
ἀποσπασθεῖσα An. 41
σθεῖσα βίᾳ Tr. 613.
Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπ
Bac. 1125.
Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπει
1198.
Ἀποσάζειν. κολῆς φλε
φόνῳ Ion. 1011.
Ἀπόσασις. εἰς ἀπόσασιν
Ἀποσατεῖν. τῇσδ' ἔδρας ἰ
631.
Ἀποτέλλειν. στρατὸν ἔξω
τεῖλαι Ph. 488. τίνος
ἀποτέλλεις; Med. 281.
934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀπ
A. 362. ἐξ ὀμμάτων δέ
λαι ib. 743. σέ—τῇσδ'

ΑΠΟΛ

Ἄπολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἀπολις ἔσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἀπολις γενοί-
μαν ib. 646. ἃ μεγαλόπολις ἀπολις
δλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπωλέσαι, ὀλέσαι Hec.
168. ἐπαί με γὰς ἐκ πατρώας ἀπό-
λεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib.
1116. Ἐκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώ-
λεσ' ib. 1121. θες ἀπώλεσεν θεός Or.
121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130.
ἀπὸ δ' ὀλέσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197.
τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐν-
δίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571.
ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311.
Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σέ Or. 954. κεί
δόμος ἀπώλεσα Phœp. 1459. θες
ἀπώλεσα ib. 1604. ἐν ἡμέρ' μ' ὤλβισ',
ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς δ' ἀτί-
μως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208.
κῆμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖ-
δας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ'
ἀπόλλυσ' ἐχ' ἐκῶσαν ἐχ' ἐκῶν Hip.
519. τῷτ' ἐσθ', δ' πόλεις δόμους τ'
ἀπόλλυσσι ib. 487. ἀπώλεσας μάλλον,
ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον
ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κῆγαθὰς
ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὀλβον
Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος
Iph. A. 357. τὸς φίλους ἀπολλύναι
ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν
ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib.
1218. μυρίες ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ
δεκῶντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν
εὐτόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v.
ποτ. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώ-
λεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν
Her. F. 1056. ὃ σοι χρυσὸν ἀπώλεσ'
Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ἐκ
ἐκείν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος
ἀπώλεσ' αὐτὸν CEd. fr. VII. 2. τὸ
πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας
κακὸν λόγος Iph. A. 389. ἀπολέσας
ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα
χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλ-
λυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21.
ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459.
Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec.
1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434.
ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπό-
λωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης
ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται
σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπο-
λίσθαι ib. 249. ὥς ἀπόλλυμαι ib.

ΑΠΟΝ

341. συμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139.
δύσποτρός γ' ἀπόλλυσθαι ib. 1398.
ὑπαρνός τις ὥς ἀπόλλυσθαι An. 558.
Ἵν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ
ἀπωλλύμην Sup. 1088. Ἵν ἀπωλό-
μεσθ' ὑπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy.
193. ὅτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις
Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F.
754. ἐνθεν ἠγέγνε' ἀπόλλυται El.
38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσθαι
Cenei fr. II. 1. ἐκ ἀπολέμαι τῆς
'Ελένης θνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετῇ,
κῆν θάνη τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I.
1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε
Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλό-
μενος οἴχομαι Hip. 878. etc.
Ἀπολλύνιος. Περιγάμων Ἀπολλωνίων
Or. 1389.
Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαι
μ' ὑπὲρ Bac. 41.
Ἀπολύειν. κῆφελυσ' (i. e. καὶ ἀέλυσα)
ἔκνυ Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr.
inc. CXLVIII. 8.
Ἀπολωτίζειν. κῆπολωτίζει νέους Sup.
449. τίς κόμος ἀπολωτιεῖ; Iph. A.
793.
Ἀπομέμψεσθαι. ἀπομεμψαμένους ἐμῷ
Rh. 900.
Ἀπομνησέσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνη-
σαι χάριν Al. 300.
Ἀπομνύναι. ἀπόμνος,—μὴ ἐξοδῆν χρή-
ματα Cy. 265.
Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς
εὐπραξίας Epist. IV.
Ἀπομοργύναι. ἀπομόρξαι (videtur
ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ
δάκρυα Syl. fr. VI. 1.
Ἀπόμυσος. ἐκ ἀπόμυσον τὸ γυναικῶν,
sc. γένος Med. 1089.
Ἀπομυκτεόν Cy. 558.
Ἀπονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω
Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit
per ἀτίβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ
χρηστηρίων Iph. T. 1259. Ἵν ἀπε-
νάσθην αἰσχυρῶς Med. 166. τηλόσε
σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.
Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπο-
νάσαιο λόγγα Rh. 466.
Ἀπονέμειν. ἐκ ἀνέτη τῷδ' ἀπονείμαι;
sc. τὸ ἴσον Ph. 551.
Ἀπονητὶ Epig. III. 6.
Ἀπονίπτειν. κῆπένιψα τραύματα Tr.
1152. τέρνων ἀπονίψαμένη Ion.
875.

Α Π Ο Ρ

- *Απονος. μισθὸν ἐκ ἀπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
 *Απονοσεῖν. ἀπονοσῆσας χθονὸς Iph. T. 731.
 *Απονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναικας ἀνδρας Bac. 762.
 *Αποξενῶσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.
 *Αποπαύειν. φόνιον ἀπόπαισον δίδαν Al. 225. λόγῳ σὲ μακρῷ ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.
 *Αποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἐννυχον δψιν Hec. 72.
 *Απόπρο. απόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος απόπρο γαίας Ph. 1728. μητρός απόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. απόπρο δωμαίων Her. F. 1082.
 *Αποπτύειν. ἀπέπτυσσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις—ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ἄδυ σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοὶ δ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακῶς ἀποπτύμεν Inus fr. XI. 2. ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.
 *Απόπτυστος. ἀπόπτυστον φρένα Med. 1373.
 *Απορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν γὰρ Iph. A. 537.
 *Απόρρητος. χώρας ἀπορρήτου ἀπο Med. 826. τῶν ἀπορρήτων πόλιν ἐκέτι λέξῃ Hec. 906.
 *Απορία. ἀπορίας ὑπο Or. 232. κάματος βρατοῖσιν ἀπορία γε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ἐ μὲν Ph. 747. ἀπορίαν ἰδὼ ἐμῷ βίῃ Sup. 1096. ἀπορία κεκρημένος Iph. A. 89. ἀπορία λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54.
 *Απορος. εἰς ἀπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἀπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπῇ ἀπορος ἐρμηνεύς λόγων Andr. fr. XXV. ἀπορον χοῆμα Or. 70. ὡς ἀπορον φων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἀπορον

Α Π Ο Σ

- ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ὑδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41.
 *Απορραντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια Ion. 435.
 *Απορρεῖν. σάρκες ἀπ' ὅσων ἀπέρρεον Med. 1201. πλάτῃ ἀπορρένεντος Thy. fr. I. 1.
 *Απορρήγνυμαι. πνεῦμ' ἀπορρήξει Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974. τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας Cy. 700. ἀπορρήξω χέλυν El. 837.
 *Απορρήτος. ἀπορρήτον φλόγα θύσας Iph. T. 1331. ἐν τῶν ἀπορρήτων Ph. 1662. τῶν ἀπορρήτων κακῶν Hip. 293. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.
 *Απορρόη. αἵματος ἀπορροαὶ Hel. 1603.
 *Απόρως ἔχειν Iph. A. 55.
 *Αποσβεγγύναι. διοπετῆς ὅπως ἀτήρ ἀπέσβη Fr. inc. CX XVII. 2.
 *Αποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπῶν τὸ πληθὺς Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπεῖσα Hec. 939.
 *Αποσκυθίζειν. κρατ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.
 *Αποσπᾶν. μὴ μὲν τὸ τέκνον ἐκ χειρῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμῷ τῷδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. ματῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναικας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσα σὺ Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.
 *Αποσπαράττειν. ἀπεσπάραζεν ὦμον Bac. 1125.
 *Αποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
 *Αποσάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσαζεν φόνε Ion. 1011.
 *Απόσασις. εἰς ἀπόσασιν βίῃ Hip. 277.
 *Αποσατεῖν. τῇσδ' ἔδρας ἀποσατεῖ Her. 631.
 *Αποτέλλειν. τρατὸν ἐξω χθονὸς ἀποτεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποτέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποτέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποτεῖλαι ib. 743. σέ—τῇσδ' ἀποτελῶ χθον

- νός Cy. 466. σ' ε' κενάισι χερσὶ γῆς ἀποτελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποτελῶν χθονός Ph. 1638. ἤκω ἀποτελῶν σε Hec. 731. ἀποτελλῶ χθονός Sup. 582. ὡς ἀποτελλήσθαι γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τῶτ' ἀποτελλῶ φύλαξ Bac. 957. ὦν ἀπετάλην ὑπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπετάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπετάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπετάλης; Hel. 666. ὦν ἀπετάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποταλῆ An. 810. φυγὰς ἀποταλεῖς Ph. 323.
- Ἀποτερεῖν. οἷας συζῆναι μ' ἀποτερεῖς Al. 385. τῷ σ' ἀποτερῶ; ib. 692. ὦν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποτερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποτερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποτερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποτερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποτερῶν τύχης Ph. 1000. τέσδ' ἀποτερήσῃ (i. e. *privaaberis*; med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποτερῆμαι πατρίδος Ph. 496. ἀποτερήσῃν μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὄρι' ἀποτερῶμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀποτερῶμενοι Ph. 1412. σὺ ἀποτερῶμενοις Al. 379. πάσης γῆς ἀποτερῶμενοι Her. 51.
- Ἀποτολή. ἀποτολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθλαῖς ἀποτολαῖσιν Ph. 1050.
- Ἀποτρέφειν. ἀπέτρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα Med. 1148. μή μ' ἀποτρέψῃ Iph. T. 801. εἰς λόγους ἀποτρέψῃ Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπετράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεῆς πάλιν ἔδρας ἀπετράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπετράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποτραφεῖς με; Or. 718.
- Ἀποτροφή. σοὶ μὲν ἐς' ἀποτροφή Med. 603. ἀποτροφή κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποτροφὴν ib. 1223. ἀρκῶσαν εἰπας αἰτίας ἀποτροφὴν Hip. 1036.
- Ἀποσυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποσυγῶ βίον Ion. 488.
- Ἀποσυλᾶν. τοῖον δημόν μ' ἀποσυλῆσας Al. 873.
- Ἀποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀποσφάλλῃ Iph. A. 742.
- Ἀποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.
- Ἀποσχίζειν. πτόρῳν ἀποσχίζουσα μυσσινῶν φόβῃν Al. 170.
- Ἀποσώζειν. κῆποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.
- Ἀποταυρῶσθαι. ἀποταυρῶται δμῳσὶν Med. 188.
- Ἀποτίειν. ἀπότισόν μοι ταῦτ' Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κῆποτίσασθαι δίκην ἐχθρῶς Her. 852. conf. etiam v. 882.
- Ἀποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθεῖμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπασματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθενοὶ κόμας ἔθεντο Hel. 372.
- Ἀποτινάσσειν. ἐκ ἀποτινάξεις κισσόν; Bac. 253.
- Ἀποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνε θεὸν Ion. 972.
- Ἀποτμος. ἀποτμος, ἀποτμός οὗ φόνος Ph. 1316. πότμον ἀποτμον Hip. 1144. μόρος ἀποτμος Al. 116.
- Ἀπότομος. ἀποτόμῃ λήματος Al. 985.
- Ἀποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπε λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὑπο ἀποτρέπε τάληθές Iph. A. 336.
- Ἀποτροπᾶ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel. 364.
- Ἀπότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.
- Ἀπυσία. εἴ τι μέμψῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πιῦσ' ἀπυσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.
- Ἀποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κῆπεφνήμην γνώμην Sup. 335.
- Ἀπόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.
- Ἀποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταῦτ' ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τάλ-λότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσσεται μόρον; Ph. 598. εἰδ' ἀποίσσεται βίον τῇ καλλιτόξῃ ματρὶ ib. 1168. νότον ἐκ ἀποίσσεται Iph. A. 298.
- Ἀποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτῳ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγῃσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σὸν Or. 630.
- Ἀπόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.
- Ἀποφθεῖρειν. αἰσιταῖς ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεῦσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. ἐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.
- Ἀποφθινύθειν. τὰ μὲν αὖλαις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

Α Π Τ Ε

Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
Ἀποχεύεσθαι. ἐν ἀποχεύονται Κασαλίας δῖναι Ion. 148.
Ἀποχναύειν Cy. 357.
Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
Ἀποψῆν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
Ἀπρακτος. ἀπρακτοὶ αὐτῶν αἱ κακαὶ γλώσσαι ἐγένοντο Epist. V.
Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426.
Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
Ἀπρόσφορος. νήσος ναυβάταις ἀπρόσφορος Iph. A. 287.
Ἀπροφάσιτος θάνατος Bac. 1000.
Ἀπτειν, nectere. βρόχως ἀπτειν κρεματὸς Or. 1036. βρόχῳ ἀψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἀπτει πείκας Or. 1543. ἦσαν φῶς Rhes. 81. ἀπτε κεραύνιον αἶδοντα λαμπάδα Bac. 594. ὅς ἡψάνιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἥδη ἦπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δαῖα Cy. 512. 2) med. ἀπτεσθαι. ἦψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἦψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἀψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἀψηται χροδὸς τὰμῷ ib. 548. ἦν ἀψωμαι τινος ib. 586. νέων πημάτων ἐχ ἀπτεται ib. 675. ἡψάμην ξίφος Or. 1235. κεί μὴ εὐνῆς ἦψατο Ph. 953. τέκνων ἀπτε χερὶ ib. 1694. εἴδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν Med. 370. μὴδ' ἀψη πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποδ' ἀψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροδὸς ἐλκώδης ἀπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς ἐδὲν ἄλγος ἀψεται Alc. 940. ἀψασθαι λόγῳ An. 663. τίς ὑμῶν ἀψεται; ib. 759. σὺδὲς ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἀψαιτ' ἀριτα Iph. A. 57. εἴχ' ἀψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἦν τις ἀψηται φόνος Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἦψω φρενὸς Rh. 916. εἴτ' εἶδεν, εἴθ' ἦψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἀπτομαι ib. 968. ὅπως ἀψησθε τὸ δαλὲ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἀψη τῶνδε Her. 271. ἀψωμαι Ion. 523. λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἀπτη

Α Ρ Α

κάτωθεν ἑρανὲ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240. εἴθ' ἡδονῆς ἀπτεται Antiop. fr. X. 2. ἀπτεσθαι δύμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἀπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλείστον ἀψάμενος λόγων Al. 967.
Ἀπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἀπτερον κατασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.
Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643.
Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρεὸς ἀπύεις; Or. 1253. τεναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἦπυσα αὐτοῖς μὴ κελάζεσθαι τραπῶ Rh. 776. λαλέμῃ τὸς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
Ἀπυργος Tem. fr. XIX.
Ἀπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἀπυρον Fr. inc. CLV. 4.
Ἀπυρδὸς Cy. 488.
Ἀπωθεῖν. τὸν ἀριτον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπόσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίῳ νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh. 334. ἐδείξ μ' ἀπώσσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἰ με γονάτων ἀπώσαιο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδία φίλους ἀπωθῆ Med. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι, sc. τέργηθρα φρενῶν Hip. 257. ἡδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους Iph. A. 63. σὺ μ' ἀπωθῇ διάσους ἐχυσαν Bac. 531. εἰ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, fatum Her. 616. δύσκειαν ἀπώσομαι βίῃ Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. ἐκ ἀπωθῆμαι πόνους Phi. fr. II. 2. δν (sc. τὸν πλεῖστον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότε ἀπεωσάμενος Med. 1402. ἦν τῆσδ' ἀπωθόμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθόμεσθα γῆς. ib. 432.
Ἀπωθεν. κᾶν ἀπωθεν ἦ Iph. A. 983. νεὼς ἀπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἔσ' ἀπωθεν Ἀργείων δόρυ; Her. 674.
Ἀπωτέον Her. F. 294.
Ἀρά. ἡλθ' ἀρὰ πολύτονος Or. 997. ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. εἰ πατρός

Α Ρ Β Υ

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύτηνος ἀρὰ ib. 1378. ἀτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοντον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρος ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. τενάζων ἀρὰς τέκνοισι ib. 336. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαίῳ ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχευ τρεῖς ib. 888. εἶπερ ἡμῖν ὅπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τῷ σὺ τόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφήκας παιδί ib. 1324. ἀραῖς πατρώαις Sup. 150. 'Αχαιοὶς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.
'Αραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.
'Αραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμός Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.
'Αραῖος. σοῖς ἀραῖα γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμέ ἀραῖαν Hel. 701. εἰς' ἣν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.
'Αρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἔς σφ' πατρὶ παιδὸς ἡράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾶ (an ἱπποκαρίας) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ 'Αργεῖας κακὰ ἡράτο Rh. 505. ἡράσαθ'—ἡβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κῆμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοισι ἀνοσίεως ἀρωμένη Med. 607.
'Αράσσειν. ἀρασσε ἐκβάλλον πύλας Hec. 1044. ἔτις τὸ νῦν ὑπέεικον ἡρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἀρασσε κρᾶτα κέριμον Tr. 279. ἀρασσ', ἀρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσω Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.
'Αράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνας Eg. fr. VI. 2.
'Αρβύλη. λεπτὸν ἔχον ἀρβύλης τιθεῖται Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων

Α Ρ Γ Ο

ἔσω Bac. 638. κρέουσ' Ὀλυμπίῳ Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.
'Αργαδεῖς Ion. 1580.
'Αργαῖνευ Alcmaeon. fr. fin. ex Hesych.
'Αργεῖν. ἔκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.
'Αργεῖος. παρβῶσα 'Αργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς 'Αργεῖον οἴχεται λεῶν ib. 844. 'Αργεῖος, ἔκ 'Αργεῖος ib. 902. ἔφθμεν 'Αργεῖον στρατὸν Ph. 1478. 'Αργεῖος ὦν αὐτὸς 'Αργεῖος ἀγω Her. 140. 'Αρεος 'Αργεῖος ib. 276. 'Αργεῖος ὁ τεναγμός El. 755. 'Αργεῖος ποταμῷ Xan. fr. v. 2. 'Αργεῖας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν 'Αργεῖᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. 'Αργεῖαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' 'Αργεῖας χερσὶς Or. 1027. ὃ πόλις 'Αργεῖα Sup. 808. μὰ τὴν ἀνασσαν 'Αργεῖαν θεῶν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' 'Αργεῖαν Rh. 471. 'Αργεῖας γαίης ὄρος El. 410. 'Αργεῖας κόρας Sup. 135. 'Αργεῖον ξίφος Or. 1369. 'Αργεῖον ἐράτευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. 'Αργεῖον αἴχημα Ph. 1144. 'Αργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et 'Αργεῖος δόρος Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. 'Αργεῖον ἔδας El. 88. 'Αργεῖα ἐγγὴ Ph. 565. 'Αργεῖα βέλη ib. 889. 'Αργεῖ' ὀνειδὴ Tr. 418. 'Αργεῖα τεῖχη Her. F. 15.
'Αργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μύσχοις Iph. A. 574.
'Αργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὑπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ὕργιαν βλέπειν Antio. fr. XIV. 2.
'Αργόθεν. 'Αργόθεν πορευθεῖς An. 1033. κῆργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. 'Αργόθεν ναῦν ἐπέλαμεν Iph. T. 70. ὁ ποτῶμενος 'Αργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.
'Αργόλας στρατὸς Rh. 41. ἔκέτ' 'Αργόλας Plis. fr. V.
'Αργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

ΑΡΕΙ

Ἄργος, *nom. propr. viri*. ὦ πόλις Ἄργε Tel. fr. V.
 Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.
 Ἄργος, *adject.* ἄργος ὅτις ἦν Ph. 1155. ἄργος ὢν τῶν οἰκοῦσιν Iph. A. 1000. ὅδεις ἐπλήτῃσ' ἐμπύρουν, ἄργος ὢν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἄργος ὀδεις, θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα El. 80. ἄργος οἰκοῖς καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἄργος πολίτης Melan. fr. IV. ἄργος ἢ θεὸς Ion. 337. ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἄργον Ph. 773. ἄργον ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἄργον κἀπὶ τοῖς ἀργούσι ἔφν Dan. fr. V. 1.
 Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτης φιάλας Ion. 1181.
 Ἀργύριον Epist. I.
 Ἀργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.
 Ἀργυροβόρτας. ἀργυροβόρταν Ἑβρον Her. F. 386.
 Ἀργυρος. ὅστις ἀργύρῳ μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρῳ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἀργυρος Œd. fr. V. 1.
 Ἀργυρεῖς. ἱππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.
 Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.
 Ἀργῆος. Ἀργῆον σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῆς δόρος An. 794.
 Ἀρδεῖν. ἀρδῇ νηδὺν Sup. 207.
 Ἀρδην. Λῆμον ἀρδην ἀρσένων ἐξέφωσαν Hec. 887. τί μέλλει' ἀρδην πάντες ἐμπάττειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἀρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρουσιν ἀρδην Al. 611. ἥς αἵματι βωμὸς ραίνεται' ἀρδην Iph. A. 1589. ἀρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ἄδου δόμους Ion. 1274.
 Ἀρεῖν, *passiv.* unde hæc: ἀραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἀραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὥς ταῦτ' ἀραρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῶτ'. θεῶν ἀέτι πίσις ἀραρε Med. 414. τὸ σὸν ἀραρε μᾶλλον ib. 745. ἀραρεν, ὥς ἔοικεν Hip. 1090. τὰ μὰ μέντοι πάντ' ἀραρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρῶν El. 948.
 Ἀρεῖος. εἰς Ἀρεῖον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρεῖοισιν Or. 1651. et

ΑΡΕΤ

ἀρεῖος ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρεῖας Her. F. 413. ἀνευ σθένεος ἀρεῖν Bac. 1172. b.
 Ἀρεΐφατος. ἀρεΐφατοι φόνου Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρεΐφάτων Rh. 124.
 Ἀρέσκειν. ὃ μ' ἀρέσκει τῷ Λίαν παραινέω Or. 210. σοὶ ἐκ ἀρέσκει τὰ γαθὰ Med. 621. ὀδεις μ' ἀρέσκει νυκτὶ θανματὸς θεῶν Hip. 106. ὅδε σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοὶ γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἐτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῶσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῃ ἀρέσκει—πεῖθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.
 Ἀρεσκόντως. εἰ σοὶ τὰδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.
 Ἀρετή. τῇ ρετῇ προσηγόμενη πόσιν An. 225. ἡ ρετὴ ὅδεν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένης Iph. A. 1562. τῇ ρετῇ ἐκ ἡθέλης, sc. ἐπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερόν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείετη ἀρετὴ τῷδ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Œol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχέσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὑποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ἐκ ἂν λάβους ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετῇ, κᾶν θάνη τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἐκ ἔτιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετῇ μέγετον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ ρετὴ ὥνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλείστον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ ρετῇ ταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἃ ἀρετὰ μέγα φρονῶσα Or. 805. ὅδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργῆς ib. 845. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει An. 777. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύνειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τὰς ἀρετᾶς ib. 1090. ἃ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἃ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἕκ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλῆτ' ἀρετὴν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τὸς ξυνεννέτας An. 207. τεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. δοσι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίδωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόγων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ἃς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

Ἀρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρῆξετε ib. 1277. ἀρῆξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδί δ' δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἀρῆξον Cy. 350. ξένοις ἰκέταις ἀρῆγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἕκ ἀρῆξετ' αἰσχύνῃν πόλει; ib. 840. ἀρῆξον, ἐλθ' Her. F. 494. σοί, πᾶτερ, ἀρῆγων Or. 1237.

Ἀρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρήϊος τεφάνοισιν Ph. 840.

Ἀρηρότως Med. 1192.

Ἄρης. πύλαις Ἄρην προσήγε Ph. 1131. ἐξ ἴσου Ἄρης ᾔν ib. 1411. θῦρος Ἄρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης Iph. A. 237. λευκήρετμον Ἄρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας Ἄρει φοινῶ ib. 775. κυβέυον τὸν πρὸς Ἀργείως Ἄρην Rh. 446. δεῖ Ἄρης ἔλοι Tr. 376. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 560. Ἄρεος Ἀργεῖοι αἰχμῇν Her. 276. ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. Ἄρεος ἐκρεμάννυται El. 950. Ἄρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. Ἄρη τυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρω Fr. inc. CXII.

Ἄρδρον. βραδύπην ἤλυσιν ἄρδρων Hec. 67. φρεῖδα ἄρδρα μὲ κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρδρων κλισίος Tr. 113. ἐν ἄρδροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρδρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρδρα τόματος Cy. 621. ἄρδρα πέπηγέ μιν Her. F. 1395. νωτιαῖα ἐρρήξεν ἄρδρα El. 842.

Ἀριθμεῖν. τὸς ἕκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἔμοι γ' ἀριθμῆση τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζώσιν ἀριθμῶ

μένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἡριθμημένος δέλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἡριθμημένῳ τρατῷ Phi. fr. I. 2.

Ἀριθμός. ξενίας ἀριθμῶ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσους ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς ὁ πολλὸς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ἕκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὦν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔτι μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἕκ ἔχω φράσαι Her. 669. μαχῶμ' ἀριθμὸν ἕκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδῶς ἕκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεῦτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄτρων ἀριθμὸς ib. 668. ἄδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρὲθέρην Bel. fr. XVI. 5. λόγῃς ἀριθμῶ πλείονος κρατέμεναι ejusd. fr. XXV. 12. ἄδεις οἶδεν ἔτ' εὐτυχὲς ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχὲς Chry. fr. IV. 2. εἰπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ὁ τελεῖσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἕκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ὠδὲν ἀξέσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

Ἀριτεῖον. λαβύσσα τάριτεῖα Bac. 1237.

Ἀριτερὸς. ὦμον εἰς ἀριτερόν Iph. T. 1381. ὦμοις ἀριτεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριτερᾶς Hec. 1151. ἀριτεράν χέρα Bac. 1123. περιάγουσιν σε πρὸς τάριτερά Cy. 682.

Ἀριτεύειν. τῇσδ' ἀριτεῶν χθονὸς Rh. 194. ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

Ἀριτεύς. ἀνδρὸς ἀριτεῖος Iph. A. 28. τὴν Ἀκταίων ἀριτεῖα τεκῆσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριτεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριτεῖς ib. 1251. ἀριτεῖας Ἑλλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριτεῖς Ion. 416.

Ἀριτον, prandium, Cy. 213.

Ἀριτος. vid. ἀγαθός.

Ἀριστόκοκος. γέννας ἀριστόκοιο Rh. 909.

Ἀριστόφανης, nom. propr. viri Epist. V. Ἀρκὰς Ph. 1160.

ΑΡΜΑ

Ἄρκειν, sufficere, satis esse. ἄρκει αὐ-
τός ὁ θεός Or. 667. ἐκ ἥρκεσέν σοι
αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἄρκέσω ἐγὼ
λέγων ib. 1592. ἄρκει Med. 754.
τάλλα ἄρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524.
ἐκ ἥρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτη διακωλύ-
σαι Al. 33. ἄρκυμεν ἡμεῖς ib. 384.
οἷσιν ἐκ ἄρκει τάδε Sup. 215. ἄρκυμεν
οἱ σώζοντες Ἰλιον Rh. 329. ἄρκειν
ἔουκέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον
ἄρκευσι Her. 576. ἄρκέσει, ἃ ὅν δι-
δῶς Hel. 1273. ἐκὼν σὺ δρῶν ἄρκεῖς
τάδε ib. 1290. ἐκ ἄρκει μίαν ψυχὴν
ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἄρκει
μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1.
σέ εἶχον ἄνδρ' ἄρκυντά μοι Tr. 668.
ἄρκυσαν αἰτίας ἀποτροφὴν Hip. 1036.
ἄρκυν τῷτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.
τάγ' ἄρκυνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph.
557. τάρκυντ' ἀτίζων Sup. 865. 2)
juvare, opem ferre, prodesse. ὅδεις
ἄρκεσει; Hec. 1094. παισὶν ἄρκεσαι
ib. 1164. εἰ τῷδ' ἄρκεσεις ib. 1233.
ὁδὲν ἡμῖν ἥρκεσαν λιγαὶ θεῶν Sup.
262. μοὶ βωμὸς ἄρκεσει θεῷ Her. 61.
ἔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἄρκεσει ib.
100. τέκνοισιν ἥρκεσας ib. 324. τῇ
χθονὶ νῦν τιν' ἄρκεσαι χρεῶν ib. 827.
Ἀπόλλων ὁδὲν ἥρκεσεν; ἐκ ἥρκεσ' Ion.
952. sq. τὰδ' ὅ, τέκν', ὑμῖν, ἔτε Θη-
βαίων πόλιν—ἄρκει Her. F. 228. ὡς
τάχ' ὁδὲν ἄρκεσεις ib. 500. πῶλει
πατρὶά ἥρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3)
arcere, depellere. πῶς ἐκ ἥρκεσάτον
κῆρας μελάθροισι; El. 1300.
Ἄρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.
Ἄρκύντως. πάντ' ἂν ἄρκύντως ἔχοι
Hec. 318. λῆμα ἄρκύντως θρασὺς
Rh. 499.
Ἄρκτος. ἄρκτος τρέφουσ' ἑραῖα πόλιν
Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El.
733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.
Ἄρκυς. ποί μ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Iph.
T. 77. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El.
965. ἐγγυὺς ἐσμέν ἄρκυν ξίφους Med.
1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυνσι Bac. 231.
ἐν ἄρκυνσιν ὦν ib. 451. εὐπλέκτων
ὑπὲρ ἄρκυν ib. 868. ἄρκυν μολεῖν
ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἄρκυν γενή-
σεται ξιφηφόροις Hec. F. 729.
Ἀρκύτατος. ἐς ἄρκυστάταν μηχανὰν
Or. 1422.
Ἄρμα. ζεύξομαι ἄρματι πῶλος Hec.
469. τὸ πτερωτὸν ἡελίω ἄρμα Or.

ΑΡΜΟ

1002. ἄρμα λευκὸν Ph. 176. ἄρματι
καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799.
σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ὑφ'
ἄρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἄρμα
Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
τρίπῳλον ἄρμα δαιμόνων An. 276.
τέτριππον ἄρμα Sup. 501. ἵππιον
ἄρμα Hel. 1511. ὀλβη κελαινὸν ἄρμα
Her. F. 780. τρέφ' ἄρμα Phaëth. fr.
VIII. 7. ἄρματι πρῶτα δραμεῖν Epig.
III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἄρμά-
των Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἄρ-
μασιν ib. 740. ἄρμάτων ἐπιστάται ib.
1154. ἄρμάτων ὄχος ib. 1197. et ἄρμ.
ὄχος Hip. 1166. et ἄρμάτων ὄχον
Sup. 681. et ἐν ἄρμάτων ὄχοις Iph. T.
370. τὰ τέτριππά γ' ἐς ἄρματα λείσ-
σων ἁέλιω Ph. 1555. ἄρμασι ζεύξας
ὑπο, sc. τὸς ἵππους Hip. 111. ἐντύνεθ'
ἵππους ἄρμασι ib. 1183. ἄρμάτων
ἐπεμβάτην Sup. 585. ἄρμάτων ὀχή-
ματα ib. 662. τετραόροις τ' ἀντὶ
ἄρμαθ' ἄρμασιν ib. 667. ἐνθ' ἄρματ'
ἡγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἄρμάτων
ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερω-
τοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. Θρηκίων
ἐξ ἄρμάτων Rh. 616. τετρίπῳλον ἄρ-
μάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2.
ἐκκομίζεθ' ἄρματα Hel. 1197. ἄρ-
ματα λαμπρὰ τετρίπῳλον ἥλιος λάμπει
Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρ-
μασὶν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ'
οἷς ἐξεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἄρ-
μασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881.
ἄρματ' ἐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ
βαίνων ἄρματα El. 320. ὁθ' ἄρματ'
εἰσέβαινεν Alcmaeon. fr. XVI. 2. ὑφ'
ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.
Ἀρμάτειος. σύριγγας ἀρματείους Iph.
A. 230. ἀρμάτειον μέλος Or. 1385.
Ἀρματεύειν. ποτιῶν σάλων ἡϊόσιν
ἀρματεύσας Or. 995.
Ἀρματηλάτης. τὸν ἀρματηλάτην Ἰξίον'
ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.
Ἀρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας
Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι
παίδων γάμος Ph. 414. ἀρμόσατε
ψαλίοις τὸς ἵππους Rh. 27. τόμ' ἀρ-
μοσον Tr. 758. ὁδ' ἥρμοζε νυμφίῳ
τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτήσις ἥρμοζε
Epist. I. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy.
459. ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα Hip.
1189. σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν
ἄρκυνσι Bac. 231. χρύσεια δὴ μοι

- πτέρνγες—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊντοῖς ὀργάνοις τείχεος ἤρμονται Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἤρμωσμένα Her. F. 945.
- Ἀρμονία. τῇ δυστρόπῃ γυναικῶν ἀρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνύς ἀρμονία πολυκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
- Ἀρμός. διαρρῶξ κυμάτων κοιλωπὸς ἀρμός Iph. T. 263. ἀρμός πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγίς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἀρμός Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἀρμός Cret. fr. II. 9.
- Ἀρμωσμα. ποικίλων ἀρμωσμάτων Hel. 418.
- Ἀρνεῖσθαι. ἐκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνή κατακτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ὃ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ἐκ ἡρνέμεθ' ἂν τὸ κοινὸν αἰῶνι Iph. A. 966. ἴν' ἀρνήσῃ φόνος Ion. 1026.
- Ἀρνησίς. λυπράν γε τὴν ἀρνησιν Or. 1582.
- Ἀρνυσθαι. μεῖζον ἀρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἀρνυται An. 697. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἀρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.
- Ἀροτῆρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.
- Ἄροτος. τέκνων ἄροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἄροτον προθύσσα Sup. 29. ἀδικὸν ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἄροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυνῆ Alc. 593. ἀχλοῖα πεδία ὃ καρπίζουσ' ἀρότοις Hel. 1344.
- Ἀρῶν. πλοσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρῶμεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antioq. fr. XXXIII. 4.
- Ἄρυρα. τὸ σπέρμ' ἄρυρα παραλαβῆσα Or. 552. μακρὰ ἄρυραι πεδίων ἀκαρποι Her. F. 369. ἀρύρας γηπονεῖν Rh. 75. βῆς εἰς ἀρύρας εἰσβαλὼν El. 79.
- Ἀρπαγή. ὃν θηροῖν ἀρπαγὴν πρόθεσ Er. 896. Καθμείων ἀρπαγῇ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἀρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἀρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίτης μετήλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἀρπαγὰς θηρῇ Hel. 50. ἐκ ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. ἀρπαγὰς δολίως ib. 1338. ἐφ' ἀρ-
- παγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἀρπαγὰς τιμῶν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἀρπαγῇ (vel potius ἀρπάγῃ: vid. not.) δόμῳ Cy. 33.
- Ἀρπάζειν. ἀπὸ φασγάνῃς ἤρπασά νιν Or. 1634. ἤρπασ' ἐκ νεκρῷ ξίφος Ph. 1465. ἤρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ὃδ' ἤρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναικὰς ἀρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἦντιν' ἤρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεὶ νιν ἤρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίῳ Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἤρπαζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δευρό μ' ἤρπασαν βίᾳ Cy. 109. ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ ἐκ τῷ Δαρδάνῳ ib. 582. πέπλος, κ. τ. λ. πόντος ἤρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἤρπασ', ὃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἀρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ὃχ' ἐκῶσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἀρπάσας δόρῳ Tr. 747. βίᾳ ἀρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας Bac. 628. τένοντος ἀρπάσας ἄκρυ ποδὸς Cy. 399. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κῶπας ἀρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἤρπαστο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἀρπασθεῖς Δολία Ion. 903. μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἀπο Hec. 513. ἀρπασθεῖσ', ἐκῶσ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἀρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθερίῳ Hel. 1328.
- Ἄρπη. χρυσταῖς ἀρπαῖς Ion. 192.
- Ἀρρένεσθαι. ἡρρένωμένος Bac. 687.
- Ἀρρήν. δύο ἄρρένας Ph. 55. ἔκγον' ἀρρῆν' ἀρρένων Ael. fr. XX. 1.
- Ἀρρήτος. ἀρρήτος κόρη Alex. fr. XXI. et ἀρρήτης κόρας Hel. 1323. λόγων ἀρρήτον ὅπα Hip. 602. λώβαν ἀρρήταν Hec. 201. ἀρρήτ', ἀνωνόματα ib. 714. τί τ' ἀρρήτ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἀρρήτα Iph. T. 41. ὃ φιλῶ τάρρῃθ' ὄρεν ib. 1198. ἀρρήτ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. τάρρῃτ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.
- Ἀρρύθμος Hip. 529.
- Ἄρς. χρυσταῖς ἔρις ἀρρὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρρὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et El. 705. et

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὥρῳ τέσδ' ἄρνας συμπεπλεγμένους ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.
- Ἄρσην. ἄρσιν Ὀρέτης Or. 24. παῖς Ἄρσιν Al. 312. δόμοις ἄρσιν ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τῷ ἄρσενος πατρός ἐκ φνόμαται ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεδὰς Dan. 6. conf. etiam v. 11. γάγυς ἄρσιν Er. fr. 1. 28. ἢ κρίπτειν ὀμματ' ἄρσένων χρεῶν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἄρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λῆμνον ἄρσιν ἄρσένων ἐξήκισαν ib. 887. ἄρσένων ἐρωσία ib. 1017. ἄρσένων φόνος Or. 933. ἄρσένων ὄνο Ph. 960. ἄρσένων γένος Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χείρον' ἄρσένων νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 219. πάντα δ' ἄρσένων πρᾶσσειν Sup. 40. ἄρσένων μέζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενος Iph. T. 57. et παιδὶν ἄρσένων Ph. 16. et Bac. 1804. εἴφει δ' αὖτις ἄρσενος Iph. T. 621. νεογνὸς ἄρσενος ib. 1223. εὐναῖς ἄρσένων ὑπερταῖν Bac. 223. ἐν ἄρσένων χερσὶν ἐκπαῖσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μέλλον σκῆπτρόν ἄρσένων Her. F. 536. οἱ μὲν εἰπὼν ἄρσένων El. 1103. ἰσχυρὸς ἄρσένων AEs. fr. XI. 2. πανταχῷ λαλεῖμεθα δάσενων δαί δ' ἴχα Dan. fr. IX. 2. ἔρσιν σπαρὰ Tr. 593. ἄρσενος πρὸς Bac. 527. ὃ τὰς φρένας ἄρσενος κατημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν πάντα ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν ἥνιος Dan. fr. VII. 3.
- Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμῆσι λαίφραϊς γινάδοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμῆι καλῶς El. 816.
- Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τῆπιθεν ἀρτῆσας δέμας Hip. 1222. βρόχους ἀρτωμένη Tr. 1012. κρημαποῖς ἐν βρόχοις ἄρτημένη Hip. 779. δόλος ἐκ χερὸς ἄρτημένη ib. 857. σκῦλ' ὄρεας ἄρτημένα; Iph. T. 74.
- Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι αἰνῶπιδ' ἄρτι γένων καθημάτωσιν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἐλὼν ib. 1325. τίς ἐκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἔλθεν ἄρτι μοι γνῶμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμους πάρεμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὥς ἄρτι πίνδους γείνομαι ib. 1072. ἀρτ' ἀπαλλάξαι βίον Hel. 309. κακῶν ἄρτι κύμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. ὅς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσπλάθ' τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὃ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXXVII. 1.
- Ἀρτιγένους. ἀρτιγένων ὑπὸ κόρῳ;—βάλλει Bac. 1183.
- Ἀρτίδακρος Med. 903.
- Ἀρτιθανός. ἀλόχῳ νέκυν ἀρτιθανῇ Al. 603.
- Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.
- Ἀρτίος. ἢκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.
- Ἀρτίπλωτας. λαβὼν ἀρτίπλωτα χρήματα Sup. 742.
- Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 224.
- Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανῶσαν Hec. 955. et Al. 843. ὅλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσειν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἢ σὴ παρῆσθε φόβον Hip. 433. ἢν ἀρτίως εἰλεπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνημέθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἢ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πάντε σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλῶν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.
- Ἀρτίων. πῶς καθάρῳ ἑδάσαν πόμ' ἀρταμῆων; Hip. 209.
- Ἀρχά. κιδ. ἀρχή.
- Ἀρχαγός, δογ. προ. ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθεῖδαν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγός ὢν Ion. 723. ἀρχαγὸς εἶχον τιμᾶς Tr. 196.
- Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζεσσα Ion. 1322. παῖδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον El. 287. et ita γέροντας ἀρχαῖον ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρης ἀρχαίων δάμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρη Hec. 609. ἀρχαῖον τι Ion. 1427.
- Ἀρχεῖν. ὅς ἀρχεῖ τῆσδε χθονός Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὅς Ἑλλάδος ἤρξε Or. 1168. ὅστ' αὐτὸς ἀρχεῖν αἰῶς Ph. 481. ἀρχεῖν παρόν μοι ib. 523. θεὸς νομίζεις ἐκ ἀρχεῖν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἀρχεῖς Al. 620.

δύλων ἀρχεῖν An. 374. βάρβαροι Ἑλλησιν ἀρξῶσι; ib. 667. ἰππικῷ τ' ὄχλῳ πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἀρχομεν ib. 761. ἀρχε (pro ἤρχε) ναῖν στρατῷ Iph. A. 260. ὦν ἀναξ Γυνεύς ἀρχε ib. 279. ἀρχεῖν Δαναΐδαις ib. 337. ὦν ἐκτίσω, κακῶς ἤρχες ib. 384. ἀρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἀρχεῖν ib. 1400. ἡ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρχεῖ ib. 1418. πολλῆς ἀρχῷ τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἀρχομεν Tr. 790. ὦν (sc. γυναικείων χορῶν) ἤρχε Bac. 680. ἀρξεί ναδὸς Hel. 1430. et ἀρχεῖν νεὺς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἤρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἀρχεῖ κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. ἔτ' εἰκὸς ἀρχεῖν Antig. fr. V. 1. ἀρξεις ἀρ' ἔτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτῷ ἀρχεῖν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἀρχων Iph. A. 355. ἀρχων ἀνὴρ πᾶς, ζύνεσιν ἢν ἔχων τύχη ib. 375. πόλει ἀρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἀρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἀρχοντας Ion. 1070. ἀρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ἃκ ἀρχεται ἐνδὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἀρ', ὃ κρατῆμεν Hel. 1654. ἀρχεσθαι χρεῶν κακὸς ἢπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγῳ Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἤρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τὸδ' ἤρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ὃ θυραίων πημάτων ἀρχεῖ λόγος Al. 817. τῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχεῖ θεᾶς Tr. 990. ἤρξεν φόνος Bac. 1112. ἀρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὦν ἤρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἀρχεσθαι. ἤρξω λύσεως πότε; Or. 401. ἔτω ἤρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρῶτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἤρξάμην βίῳ Hip. 87. ἥτις ἤρξατ' αἰσχύνην λέχη ib. 408. ἤρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἀρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίῳν ἀρχῇ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἤρχόμην λόγῳ Her. 689. ὁποῖον πρῶτον ἀρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἀρχεσθε ib. 1030. θέλω, ὅπερ σ' εὖρον, ἀρξασθαι Ion. 651. ἀρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἷοις

φροιμίῳς ἀρχῇ λόγῳ Her. F. 538. δεινῷ ἀρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λατροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149. Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151. Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πύλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα Erechth. fr. II. 30. ἄδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεῖ βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. τερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχᾶς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχᾶς Iph. A. 343. ἀρχαὶ νεῶς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφείς An. 392. σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχᾶς Hip. 762. ἀρχᾶς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχᾶς εἰπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχᾶς βαίνειεις Hel. 667. κατ' ἀρχᾶς ἰδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. Ἀρχηγέτης. τῷ γένει ἀρχηγέτη Or. 554. θεὸς ἡγῶ τύχης ἀρχηγέτας El. 891. Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνειεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατῷ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγός vid. suo loco. Ἀρχικός. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475. Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγός—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Α Ζ Θ Ε

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.
Ἀσαφής. ἐὼ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.
Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκῶντα Bac. 476.
Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβῶντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.
Ἀσεβής. ἀσεβής ὢν Bac. 502. θανέχῃ τιν' ἀσεβῇ βροτῶν Antiop. fr. II.
Ἀσείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.
Ἀσεκτος. θηρῶσιν τὸν ἀσεκτον Bac. 888. Πρωτίως ἀσέκτου παιδὸς Hel. 549. τὸ ἀσεκτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.
Ἀσημος. ἀνὴρ ἐκ ἀσημος Her. F. 849. ἐκ ἀσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμους Rh. 629. ἀσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἀσημα ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἀσημα λέγεις Al. 525. ἀ ἔτ' ἀσημα, καὶ σαφῇ Sup. 211. ἐκ ἀσημα πνεύματ' αἶρεται El. 749.
Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.
Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μελῃ Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.
Ἀσθενής Cy. 431. ἀσθενής πατήρ Ph. 844. ὁ, τ' ἀσθενής ὁ πλάσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει Sup. 433. ἀσθενής ὢν Ion. 593. ἀσθενῇ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὺς, (sc. filiam) ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενής φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὺς μένει ib. 389. ἀσθενὺς τε καὶ σοφῷ Bel. fr. XI. 2. δυστυχεῖντα ἀσθενῇ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενής αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενής Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δαῖοι τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενὺς ῥώμης ὀχήμεθα Or. 68. μηδεὶς με φαύλῃ κἀσθενῇ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῇ ἐμὲ ὀρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὲς μάχη Her. 275. ἀσθενὲς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τέχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δῶλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενὲς μὴ κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὀμί-

Α Ζ Κ Ε

λημα ejusd. fr. X. 3. τὰμὰ ἀσθενῇ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῇ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῇ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῇ τὰπ' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ ἀσθενῇ Ion. 1615. τεκεῖν με βέλετ' ἀσθενῇ El. 267. τοῖσιν ἀσθενετέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλήθος ἀσθενέτερον An. 482. ἀσθενετέρῳ ποτ' El. 499.
Ἀσιός. Ἀσιάδι φωνῇ Or. 1397. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. ὑπέσχετ' Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἔξειν ib. 927. Ἀσιάδος κιδάρας ψόφον Cy. 442. κτίτορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρέματα Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βύκχαι Bac. 1167.
Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.
Ἀσιδήρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρου μετὰ ib. 735.
Ἀσιήτας. ἕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179.
Ἀσιήτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμῳαί El. 315.
Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπότασιν βίῃ Hip. 277.
Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεῖς ἀποφθερῷ Sup. 1105.
Ἀσιτος. κείται ἀσιτος Med. 24. τριταῖαν γ' ὕσ' ἀσιτος ἡμέραν Hip. 275.
Ἀσκεῖν. σπαντὸν ἥσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἥσκησαμεν Rh. 947. τῷτ' ἥσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ἀς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκῶσι βίον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμυσίαν ἀσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τῷ γέλωτος θνεκα ἀσκῶσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκῶντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξευρήματα ἀσκῶσα Hel. 1110. ἀνεπιληπτον ἥσκηκώς βίον Or. 920.

χρηστότητ' ἡσκηκότα Sup. 872. εὐσε-
βεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τά-
γαθ' ἡσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας
ἐξηλθες ἡσκήσας Tr. 1023. εὐπρε-
πῶς ἡσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοισι
ἡσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἡσκησai
πέπλοισι Ion. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοι-
σιν ἡσκηται χλιδαῖς Dan. 2. νανόην,
ἡσκήσιν 9' ὁμῶς—ἡσκημένοι Iph. A.
83.

Ἀσκληπιδίος. πέτρην Ἀσκληπιδίῳ Hip.
1209.

Ἀσκός. ἀσκή με τὸν πρῶχοντα μὴ
λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκός, δε
κέδδει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf.
etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527.
θεός ἐν ἀσκή οἶκος ἔχων ib. 523. λῦ-
σας ἀσκὸν El. 511.

Ἀσμενος. τότε ἄσμενος Ph. 1053.
ἄσμενός θύσειν ὑπέτης παῖδα Iph. A.
360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf.
etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est θ'.
ὡς ἄσμενός θ' ἐσεῖδον Her. F. 524.
νέρθεν ἄσμενος φυνγὼν ib. 621. ἄσμε-
τος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τέτρα
Antioip. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί θ'
ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχους τε καὶ τέκν'
εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. τελλόμεθ'
οἰκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν
λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725.
ἐκ ἄσμενῃ τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον;
Med. 924. et 1007. δῶρα ἄσμενῃ
χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἄσμενῃ ἐδέ-
ξατο πόδας πόνων τόνδε Sup. 893.
ἐσεῖδόν θ' ἄσμενῃ Iph. A. 640. cf.
etiam Bac. 609. ἔλαβον ἄσμενα πόσιν
ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἄσμενας πέπτωκα
σὰς παρηίδας Ion. 1438.

Ἀσμένως. τὸς ἐκ θαλάσσης ἄσμένως
πεφηνότας Hel. 405.

Ἀσφοός. ἀσφοοὶ γλώσσης ἐνοπαῖ El.
1302.

Ἀσπάζεσθαι. θέλω ἀσπάζεσθαι χρό-
νων εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπά-
σασθε καὶ προσεῖπατέ πατέρα Med.
895. vid. etiam v. 1070. πῶς σφε
ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσθεν αὐτῇ
ἀσπάζομαι Hip. 102. ἡσπάζετ' ἄλλοι
ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιστα τῆς
κόρης ἀσπάζεταί Iph. A. 1594. μητέρ'
ἀσπάζε σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάζω-
μαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276.
τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587.
ἴσον σ', ὡς τεκέσ', ἀσπάζομαι ib. 1363.

ὅπ' αἰδῶς ἢ λίαν ἀσπάζομαι Ef. fr. II.
33. ἀσπασαί Epist. II.

Ἀσπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἀνω κάτω ἡσπαι-
ρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρεσ' ἐπὶ
χθονὶ Iph. A. 1587.

Ἀσπασμα. τῶν φιλότων ἀσπασμάτων
Hee. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib.
631. πολλὰ ἀπεδέμην ἀσπασματα
Iph. T. 376. τὰ πᾶλλ' ἀσπασμαθ'—
φροῦδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς
ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

Ἀσπασός Rh. 348.

Ἀσπερχής. ἐνθ' ἀσπερχές μενείανσα
Dan. 51.

Ἀσπείτορ. χάλαζαν ἀσπείτον πέμψει
Tr. 78. ὄρνος ἀσπείτον ἔρνος Cy.
611.

Ἀσπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδη-
φόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἐπι
Ph. 1103. κέλτε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἀπαρτῆς Bac. 780.

Ἀσπιδόχος Sup. 1143.

Ἀσπιδοφέρμον. Σκαρτῶν γένναν ἀσπί-
δοφέρμονα Ph. 802.

Ἀσπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπορῶν Or. 652.
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων Ph.
78. πάγκαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι
κυφίζων ib. 122. πάντες παρ' ἀσπίδα
ib. 1008. cf. etiam Med. 250. 3 παρ'
ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέον-
τος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127.
conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142.
ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλξας δέμας ib.
1185. εἰς ἀσπίδ' ἤζειν ib. 1336. κῶλον
ἐκτὸς ἀσπίδος τίθῃσι ib. 1400. ἐκέϊσε
κῆκεϊδ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132.
ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὐρὼν
ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσ-
πίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μὴ τις ἀσ-
πίδ' αἰρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνω-
τον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτονον
ἀσπίδ' Ἐκτορος ib. 1156. μῦθρον
ὄχλον ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι
Cy. 199. δ' σθένειομι δι' ἀσπίδος; Her.
685. conf. etiam v. 738. μονομάχῃ
δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσ-
πίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740.
ὅσ' ἀσπίς, ἔγχος 9' Ion. 1305. δε θεοσ'
ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαίψ χερὶ Her. F.
159. κλεινὰς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El.
455. ἐπὶ χροσειόνωτον ἀσπίδα Antig.
fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κτεται Antioip.
fr. XLII. 2. σήμερ' ἰδὼν τότε ἀσπίδων
ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πυκρὸν *ib.* 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε *ib.* 579. λόχον περικταῖσιν ἀσπίσιν πεφραγμένα *ib.* 1112. δεῖ ἀσπίδων, δι' αἱμάτων *ib.* 1300. ἀσπίδων κεγχρώρασιν *ib.* 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας *ib.* 1414. αὐθιγὸν λαδὸς ἀσπίδων ἐπὶ *ib.* 1476. ἀσπίδας σπλῶντες νεκρῶν *ib.* 1483. ἐν ἀσπίσιν σοὶ κινδυνευτόν *Sup.* 572. ἀσπίσιν ἡσπήμενοι *Iph.* A. 82. δορυφόροις ἀσπίσι *ib.* 772. ἀσπίσιν πεφραγμένους *ib.* 826. cf. etiam v. 1387. πρῶτον παρ' ἀσπίδας εὐδὲν ἔωμεν *Rh.* 123. ἀσπίδας θύροισι βαχχῶν ἐκτρέπειν *Bac.* 797. ἐπ' ἀσπίδων πλευραῖς *Her.* 823. πᾶταγον ἀσπίδων *ib.* 832 ἐκ Μυκηρῶν σὺν ἀσπίσιν ἔτειχε *ib.* 932. δεῖ ἀσπίδων ποσὶ θέροντες *Aut.* fr. 111. 20.
 Ἀσπίδες. vid. ἀσπίτης.
 Ἀσπιτήρ. μέριμναι με μένυσαν ἀσπιτήρες *Her.* 278.
 Ἀσπιτής et δοτ. ἀσπιτάς. ἀσπιτάς Ἰόλυναι *Ion.* 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιτάς *Her.* F. 1194. λογχήρεαι σὺν ἀσπιταῖσι *Iph.* A. 1069. μόχθους ἀσπιτῆς τευχέων *El.* 444.
 Ἀσπιδόρ. τῷ κάτωθεν ἀσπιδόρ *Deo* Al. 426. ἀσπιδόδοις νόμοισιν *El.* 905.
 Ἀσπιδάτορ. ἀσπιδάτορ ἦλθεν εἰς δόμους *Melan.* fr. VIII. 3. σπείδεις ἀσπιδάτα *Iph.* T. 202. cf. etiam *Bac.* 911.
 Ἀσπιδόν. τῶν ἄσπον ἄρμει *Iph.* A. 291. ὅθ' ἄσπον ἄντρων ἦλθόμεν *Cy.* 254.
 Ἀτάδμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάδμητος *αἰών* *Or.* 979.
 Ἀτάκτος. ἀτάκτων μάτηρ ὑδάτων *Iph.* T. 1241.
 Ἀτέναικος *Al.* 171. ἠδέκον ἀτέναικος ἡμέρα μ' ἐπὶ τοχῆσι *Hec.* 691.
 Ἀτεπτος. τίς ἀτεπτος *Deo*; *Her.* 441.
 Ἀτεροειδής. ἀτεροειδέα νῦτα διφρετύσα *And.* fr. XXVIII. 8.
 Ἀτρωπός. ἀτρωπός ἐν γραφαῖσιν *Ph.* 131. ἀτρωπός αἰθέρ *Ion.* 1678. ἀτρωπός σελάνα *Hip.* 851. τὸ ἀτρωπὸν ὕραν δέπας *Sis.* fr. I. 33.
 Ἀτέφανος. ἀτέφανοι κόρται ἀνάκταυλαι *Hip.* 1137. φονίους ἀνδρῶν ἀμύλλας ἔδει' ἀτέφανος *Ant.* 1021.
 Ἀτήρ. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀτέρα *Hip.* 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἀτήρ

ὁδε πορθόμεναι *Iph.* A. 6. δόλιον ἀτέρα λάμψας *Hel.* 1142. διοικητὴς ὅπως ἀτήρ ἀπέσβη *Fr.* inc. CXXVII. 2. ἔως ἐκπότης ἀτήρ *Fr.* inc. CXCVIII. διόσω ἀτέρε *Her.* 854. ἀτέρων τέθρακτος ὄχος *Tr.* 855. φαείνων ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας *Cy.* 352. ἐς κέλευθα ἀτέρων *Hel.* 356. ἀτέρων ποικίλματα *ib.* 1102. ἀτέρας ἐσπερίως *Ion.* 798. ἀτέρων ἐπ' ἀντολαῖς *Melan.* fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀτέρας σπέρχει μύθος *Sis.* fr. I. 35.
 Ἀτός. ὅδ' ἀτόν ἦνεσ', ὅστις κ. τ. λ. *Med.* 223. κῆν τοῖς λόγοισιν ἀτός ἦ *Ion.* 674. τῶραννος λαμπρὸς ἐξ ἀτός *Phis.* fr. I. 5. θανέιν ἐπ' ἀτῶν *Or.* 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀτῶν *ib.* 446. μισῶσιν ἀτός, sc. τὰς ἀγαν προθυμίας *ib.* 708. εἰ λέγοιμ' ἀτοῖσιν ἑλθῶν *ib.* 773. ἀτῶν τιν' ἡρόμην *ib.* 872. ὅ τις ἀτῶν τοῖσδε χρίσεται δόμοις *Ph.* 99. φθόρον πρὸς ἀτῶν ἀλφάνουσι *Med.* 297. ἀτοῖς ἐννέπω *Al.* 1157. φθείροντες ἀτός *Sup.* 234. ἀτοῖς ἡδέται νεανίας *ib.* 443. σοφώτερος νέοισιν ἀτῶν τῶνδ' *ib.* 843. ὃ πάντες ἀτοῖ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς *Iph.* T. 1422. καλὸς ἀτοῖς τέφανος *Her.* F. 1384. οἰκτίος πόλεμος ἐν ἀτοῖς *Antig.* fr. IV. 2. πύθοντ' ἂν ἀτοῖ πάντες *Inus.* fr. VI. 4.
 Ἀτραπή. ἀτραπής ἐναύσεις *Sis.* fr. I. 31. εἰλβεί νοσώδεις ἀτραπὸς *Or.* 480. ἀτραπαὶ Πύθωνι *Ion.* 285.
 Ἀτραπηφορεῖν. ὑφ' ἄρματ' ἑλθῶν Ζηνὸς ἀτραπηφορεῖ *Bel.* fr. IV.
 Ἀτραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ *πυρὶ* *Bac.* 3.
 Ἀτράντιον. κτεράχαλκον ἄπαν πεδίον ἀτράντει *Ph.* 111.
 Ἀτρον. ναυβάταισιν ἄτρον ὧς *Ph.* 849. λαμπρῶν ἄτρων *Or.* 1685. et *Hel.* 1514. τῇν ἐν ἄτροις ἑρατῇ τέμνων ὁδὸν *Ph.* 1. ἄτρων ἀνέλδοιμι *ib.* 507. μὰ τὸν μετ' ἄτρων Ζῆνα *ib.* 1013. σὺν ἄτρων ἐπιτολαῖσιν *ib.* 1123. ἄτρων ὑπέρτερον βέλος *Hip.* 531. κατ' ἄτρα πῶ *Tr.* 1001. γὰ ἄτρα δέρκομαι *Cy.* 212. ἄτροις ὁμοιωθέντε *Hel.* 139. ἄτρων βεβηκυῖαν μυχῆς *ib.* 623. ἄτρα φέγγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος *Ion.* 84. ἑρατὸς ἀθροίζων ἄτρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ *ib.* 1147. ἄτρα ὁμάρτει *Deo* fr. 1151. ἔως δὲ κέκοσ' ἄτρα *ib.* 1156.

ΑΣΥΝ

ΑΤΑΚ

- ἀτρων ἀριθμός Her. F. 667. χρυσέων ἀτρων τροφέ El. 54. ἀτρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεινὰς ἀτρων ὁδὸς ib. 728. οἱ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἀτροῖς ναῖσι ib. 991. δειξας ἀτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἀκριτος ἀτρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄτρα Syl. fr. II. 4.
- Ἀτρωπός. ἀτρωπὸς κατέσχευε οἶκος Her. F. 406.
- Ἀτρωτος. ἀτρώτῃ πῆδῃ πλευρὰς τιθέιντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.
- Ἄτν. κατ' ἄτν Τροίης Hec. 929. καπνὸς ἐσήμεν' ἄτν πολεμίων ὑπο ib. 1215. πρὸ ἄτσεος Or. 727. ἄτσεως ἀγυῖας ib. 759. δι' ἄτσεός σε ὀχέσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄτν χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄτν ib. 1382. δι' ἄτσεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄτν Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ πῖλοιπος ἄτσεως ὁδὸς ib. 849. ἄτν Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄτν Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄτν Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίῳ ἄτν Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄτν An. 112. οἴχεσθαι μοι κῆρυξ πρὸς ἄτν Sup. 37. Σάρδεων ἄτν Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἶκός' ἄτν Ion. 262. πανταχὴ ἄτσεος ib. 1107. Ταφίων περικλυτοῖν ἄτν πέρσας Her. F. 1080. πρὸς ἄτσεος ἕσα El. 298. Σιδώνιον ἄτν Phry. fr. I. 1. ἄτη (plur.) φυλάσσει' (i. e. σσετε) Sup. 952.
- Ἀτυγείτων. ἀτυγείτονας πόλεις Hip. 1161.
- Ἀσύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.
- Ἄσυλος. γῆν ἄσυλον παρασχῶν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.
- Ἀσύμφορος. ἃ ἐστὶ γῆρα ἀσυμφορώτατα Tr. 491.
- Ἀσυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.
- Ἀσύνετος. ὃ τοσῶτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενῆς, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτης τὰς θεὰς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτῃ ib. 368. αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐρεῖμεν Iph. A. 654. τί τὰδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἤλθες πορθέων πόλιν Ph. 573. τότε τίς γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.
- Ἀσφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.
- Ἀσφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δῶλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ἐκ ἔχει Fr. inc. XXV.
- Ἀσφαλῆς. ἀσφαλῆς στρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλῆς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλῆς φίλος Antio. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεοίμην ἀσφαλῇ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῇ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ἃ γὰρ ἀσφαλῆς Ph. 898. Pl. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλῆς Ἴπυς fr. XIV. 2. ἀσφαλῆς τεκμήριον Rh. 94. τὰμὰ γίγνεται ἀσφαλῇ Her. 1004. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Pi. fr. VII. 1. νέυς ἐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλέστερος Hip. 968. ἀσφαλέστεραν ποιήσαιο τὴν ἐπ' ἀνόδοον Epist. II. ἢ σίγ' ἔχωμεν ἀσφαλέτερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κρῖ ἀσφαλέτερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τὰδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματα ἀσφαλέσταται Iph. T. 1062.
- Ἀσφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.
- Ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.
- Ἀσχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.
- Ἀσχημονεῖν. βέλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.
- Ἀσχήμων. ἀσχήμονες ἀγρόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνετ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.
- Ἀσχολος Or. 93.
- Ἀσωπίδες κόραι Her. F. 785.
- Ἀσώπιος. γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας Sup. 571.
- Ἀσωπός, nom. propr. viri Iph. A. 697.
- Ἄτα. vid. ἄτη.
- Ἀτακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Α Τ Ε Ρ

Α Τ Ι Μ

Ἀταλάντη. Ἀταλάντης γόνος Ph. 1160.
Ἀταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ μητέρος El. 699.
Ἀτᾶν. οἰκοθεν ἀτῶμενος Sup. 182.
Ἀταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλει ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφως παῖδας κατῖδης Sup. 282. ἀτάφως τίς ἔξει; ib. 540.
Ἀτεγκτος Her. F. 833.
Ἀτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὦν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνης βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἀπαιδὲς ἐκέτ' ἐσμέν, εἴδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἰ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. εἴδ' Ἀρτεμις προσφθέγγαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνης Sup. 959.
Ἀτέλετος. τοῖς ἀτελέτοις τῶν τυδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλετον ὄσαν βακχευμάτων Bac. 40.
Ἀτελής θάνατος Ion. 1061.
Ἀτενής. ἦκυ ἀτενής ἀπ' οἰκῶν Alcmaeon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενής παρβήσια Tem. fr. II.
Ἄτερ. ἐκ ἂν δυναίμην τυδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυτολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. ἐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλοσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκείνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνῃς ἄτερ Scy. fr. II. 5. τὸς ἀπ' οἰκῶν ἀναπίπτοντας ἄτερ βίῳ Fr. inc. CLXXXVII. 4.
Ἀτέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγάς Hec. 926.
Ἄτερος Ph. 1393. ἐλῆζεν ἄτερος πρὸς θάτερον Iph. T. 249. vid. etiam v.

281. et 310. ἄτερος δυστυχῆς Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.
Ἀτερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.
Ἀτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.
Ἀτευχής. ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.
Ἄτη. ἔγνωσ ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης ἐμπρόσοιτος ἐκβασίς Med. 279. ὕπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρῇ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσοντο τάνδε γὰρ τις ἄτα ib. 1073. δέζεται δύνανος ἄταν Med. 979. ἄταν εἴς ὑπεκφεύζεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτα Hip. 241. εἴδεν ἄτας αἰτίον ib. 1149. φανερὰν ἔσχεας ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἡγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἰμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 226. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. ὁδῶν ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεῶ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς αἴτος εἰ ib. 1313. θανάτω λείψιμον ἄταν ἀποφεύγυσθα Ion. 1241. τενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἱ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἰκοῖς ἀπέδωκεν Med. 129. αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτως Tr. 121. ἐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.
Ἀτηρός. ἄτηρά γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἄτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.
Ἀτθίς, Attica Iph. A. 247.
Ἀτίζειν. δεῖ ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίσεις ib. 327. ἔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τάρκοντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμῳ ἀτίζοντες Θεῶν Sup. 19.
Ἀτιμάζειν. ὄρκος μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. εἴδ' ἀτιμάζειν ξένος ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τὸς Ἡρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ἐκ ἀτιμάσων θεός προσεπικῖν ib.
608. οὗς ἀτιμάζων θεός Her. 79.
τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI.
4. πατρίδας γῆς ἀτιμάζων ὄρου Dic.
fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al.
661. ὅς σφε οὖν ἀτιμάσας ἔχει Med.
33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ
σπινθὲρ Ζηνὸς ὅμμι' ἀτιμάσας Hip. 886.
τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέ-
σφατ' ἀτιμάσας Sup. 220. cf. etiam v.
302. ἡτμισσένος Ph. 884. τύμβος
ἡτμισσένος El. 323. Μήδεα ἡτι-
μασμένη Med. 20. ἀνάξῃ ἡτμισσμένη
Iph. A. 943.
Ἀτιμία. θεὸν ἀτιμία Her. 72. ἀτι-
μίαν ἀκέρειν Alcmæon. fr. XII. 1.
ἢ ἀτιμία βίω Er. fr. II. 17.
Ἀτιμος. ἀτιμος ἐξελάνομαι χθονός
Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἀτιμος
ἐκβεβλήσεται Bac. 1312. Ἀτιμία ἐσμέν
οἱ πρὸ τῷ φίλοι Med. 696. φηγίς
χθρας ἀτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἔσθιον
ὄργανον χέρα An. 1014. θεὸς ἀτιμοί
ὄργαι Hip. 1417.
Ἀτιμῶν. ὡς ἀνάξῃ ἡτμισσένος Hel.
462.
Ἀτίμως. τίς ὃδ' ἀτίμως δαιμόνων ο'
ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα ἐτεί-
νεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δυ-
μήτων ἀποταλῇ ib. 819.
Ἀτλανταίος. τὸν Ἀτλανταίον πόλιν
Pi. fr. III. 5.
Ἀτλαντικός. πόντον περμόνων τ' Ἀτ-
λαντικῶν εἰσω Hip. 3. πέραν πόντου
καὶ εὐκων Ἀτλαντικῶν ib. 1053. Ἀτ-
λαντικῶν πέρα ὄρων Her. F. 234.
ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός And. fr. in fin. et
Fr. inc. CXIV.
Ἀτοικος. ἀτοίκως περιβαλὼς σκενω-
μάτων Ion. 1133.
Ἀτοκος El. 1127.
Ἀταλμος. συνετὸν ἡτλμον QEd. fr.
VI. 2.
Ἀτρεος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδί-
δωκαί μοι Ion. 689. ἀτοπον ἡτλόν
ἔλαβον Iph. T. 842.
Ἀτρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.
Ἀτρέκεια Alcmæon. fr. XII. 1.
Ἀτρεκής. ἀτρεκίς ἀρμῶς Cret. fr. II.
9. δόξα ἀτρεκής Hip. 1115. βίον
ἀτρεκίς ἐπιτηδεύσας ib. 261.
Ἀτρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις
Or. 258. ὄρθον μετρίαι βλάττη' ἀνω
ἡτρέμα Bac. 1070.
Ἀτρεμαῖος. ἀτρεμαῖαν φέρω βοῶν Or.
147.
Ἀτρέμας. πρόσιδ' ἀτρέμας Or. 149.
ἀτρέμας ἴδι ib. 150. ἀτρέμας χροός
ἐλαφύς ἀπτεσθε Hip. 1358.
Ἀτρεμής. ἀτρεμέα θρήνον Her. F.
1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.
Ἀτρετος. δοξίμ' ἐν δόμοις ἀτρετα (i. e.
ἀτρέτως) ναῖσι Ion. 1198.
Ἀτρίβων. λίσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I.
3.
Ἀτρωπος Ph. 597.
Ἀτρώσθαι. ἀτρώμενος πάλιν Tr.
808. τίς σοι κερὸς ἀτρώμενα Ap.
131.
Ἀτρώειν. ὅτ' ἀτρώει Erist. III.
Αἰ, ε. coratario Cresph. fr. I. 3.
Αἰγά. vid. αὐγή.
Αἰγάζων. τὸν καλλέαν ὁ ἄλιος αὐ-
γάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ὠανίων
Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh.
793. ὡδ' αὐγάζῃ (2. sing. pres. med.)
χευέλας ἱερὸν ἄμφι τάφον Bac. 596.
Αἰγή. nom. proger, fæminæ Tel. fr. I.
4.
Αἰγή, et φερ. αὐγά. ἀμβρόσιας αὐγά
πέπλω Med. 983. ἱερὸν ὅμμι' αὐγάς
Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321.
πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων
ἀτέρματας εἰς αὐγίς Hec. 926. φλο-
γέας ἀφώσθιν ἄσων αὐγίς ib. 1104.
ὕπ' αὐγίς λεύσσωται πέπλος ib. 1154.
εἰς αὐγίς ἀελίου Or. 820. ὁματος
αὐγίς Ph. 1557. δασύων τὰς ἡλε-
κτροφαεῖς αὐγίς Hip. 741. αὐγίς
εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389.
αὐγίς προσορῶν Al. 871. βλέπουσ'
ἀν αὐγίς An. 936. εἰς τίνα φίλον
αὐγίς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρό-
νῃ ἀμβλώπτες αὐγαί Rh. 737. λαμ-
πρότεται θεῶ φαειμύροτο αὐγαί Her.
750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χουστῆαις Hel.
182. ὁμμάτων ἐν φαειναῖς αὐγαῖς
Ion. 1072. γοργώπτες ὁμμάτων αὐγαί
Her. F. 192. ἐς τὰς αὐγίς ἄλις ib.
661. πρὸς αὐγίς ἡλίου Fr. inc. B.
46. p.
Αἰδά. vid. αἰδῶ.
Αἰδᾶν. αἰδῶ δυσφήμης φάμας Hec.
195. αἰδασον, τίς ὀνομάζεται Ph.
125. σοι τὰδ' αἰδῶ ib. 571. et 785. et
Hel. 1678. αἰδα, dic Ph. 1548. et
Hel. 686. et ita τὰδ' αἰδα Med. 181.
Ἰερόλυναν αἰδᾶς; Hip. 352. Ἀπῆς

κόρη σ' αὐδᾶ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾶς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεῶς Θετίδειον αὐδᾶ An. 20. ἡδῶν τῷ γαμῶντι ib. 620. εἰς ἕς ἐκάτῃ δυσμενεῖς ἡδᾶ λόγως ib. 1092. ἴνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδῶν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Ἀνκίως ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τῶτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ἡδᾶς Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾶ, θύραν τίς οἶζει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. ἔτω καὶ φάτις αὐδᾶ ib. 225. πῶς τὰδ' αὐδᾶς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατῶς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾶς; ib. 1483. ὦ μητὲρ, αὐδᾶ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγὼ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σέ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾶ St. fr. IV. 2. ὅδ' ἂν εἰς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρός αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. ἴστος Μυκηναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. μύθων αὐθαδέων δέξαιτ' ὁμφάν Med. 174.

Αὐδῆ. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρέδη αὐδῆ An. 1079. ἐβήξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσῆ λαβῶν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν Θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά, ἔϊε ματέρος αὐδάν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδάν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρός αὐδάν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκῷ αὐδάν χθονίαν Hel. 1362. εἰς ἕς αὐδάν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδάν ἄψω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδάν Her. F. 1026.

Ἀύειν. τεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἄυσαι Sup. 800. τίν' αὐδάν ἄψω; Ion. 1446.

Αὐθάδης. αὐθάδης γεγῶς Med. 223. τυγεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. αὐθάδης ἔφους El. 1117. αὐθαδὲς ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδετέρα γίγνη θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῆ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. ἐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκαστος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντη πάρα τίκειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντη φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδέυσουσιν αὐθέντων χεῖρες; Rh. 873. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἱαλέμῃ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὲς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὐθις. ἔποτ' αὐθις—κύκλον ἥλιος προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὐθις ib. 1205. αὐθις εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἱ ἐγὼ μάλ' αὐθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὐθις μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξωσ' εἰς τὸ σῶφρον αὐθις ἂν ib. 938. αὐθις ἐκείσε ib. 1155. αὐθις κέλευσον ib. 1432. et αὐθις κέλευω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὐλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἐτηκὼς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλήν Bac. 630. 2) dor. αὐλά, πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσοφ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ὑλαίνων Ph. 1532. αἶ ναίετ' ἐνπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἐσιῶχον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φίλιε πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. F. 916. ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκλίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἷος ἐν πέπλῳ αὐλίζομαι El. 304.

Αὐλιον. τῷ κατ' αὐλιον θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρώ πρὸς αὐλίοις ; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.
 Αὐλίσ. χαίρετω αὐλίσ ἦδε Cy. 362. 2) ποτ. *propt. regionis*. κατ' Αὐλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίσ. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte *sæpius*.
 Αὐλός. πρὸς Δίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. *conf.* etiam Her. F. 684. μετὰ τ' αὐλῷ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι τυγνῶ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἦκεν Ion. 1177. Κρητικὸς αὐλός Pol. fr. X. 2.
 Αὐλῶν. περάσας κοῖλον αὐλῶνων βάθος Rh. 112.
 Αὐξάνειν et αὔξειν. πολέμους αὐξάνουσ' ἀνεν δίκης Sup. 233. ὡς ὁ μακρὸς ἤξανε ταύτην χρόνος Dan. 25. κείνα νῦν αὔξει θεὸς Med. 966. ἦν (sc. τὴν πατρίδα) αὔξειν χρεῶν Sup. 507. μέζω πόλιν αὔξει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. αἰὼν τις πλεῖστον μόνον αὔξει Her. F. 672. τὸ μείον αὔξει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. τὰς πονηρὰς μὴ ποτ' αὔξειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὔξει (sc. ἀνδρὰ) καὶ μὲν Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὔξει Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλουτον ἀμύλλαν αὔξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μελάθρον αὔξουσα Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ἠξόμην Hec. 20. τυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔζεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔζεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ὅθεν αὔξεσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ἠξοῦντ' ἐραταί El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοι τάγαθ' αὔζεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὔζεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσφδε μᾶλλον αὔζεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔζεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννης διὰ μακρῶν ἠξήμενος Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ἠξήμενη Iph. A. 1248.
 Αὐπνος. αὐπνος ὦν Med. 481. et Ion. 1077. φουθήματα αὐπνος τλάς Rh. 442. ἐγὼ αὐπνος θάσσω Or. 83. Μῶσα αὐπνος Hip. 1135. Φινείδας αὐπνης ἀκτὰς Iph. T. 423. αὐπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας

τῶμόν αὐπνον Iph. A. 4. αὐπνα ὁμμάτων τέλη Sup. 1136.
 Αὔρα, vel αὔρα. αὔρα, ποτιᾶς αὔρα Hec. 444. αὔραν αὔραν πρὸ παρηγίδος αἴσσω Or. 1427. ναυσίπομον αὔραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἦξε ποτὲ νηδύος δδ' αὔρα Hip. 165. τίς αὔρα; Sup. 1048. μελίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἰτίοις καταδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετετάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμωτάτον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυνῶς αὔρας Med. 839. συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοισ Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοταῖς ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ Hel. 1471. αὔραις ἐναλταῖς ib. 1475. μετὰτροποι πνευσιν αὔραι δόμων El. 1148.
 Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλουσαν Al. 787. Αὐτανέμιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεψίω in dual. Her. 212.
 Αὐτάρκης. πλεῖστον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὐτάρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.
 Αὐτεῖν. βοᾶν βοᾶν αὐτῷ Hec. 1092. ἐκπληξὶν νέαν φίλοις αὐτεῖς Ph. 1277. δισῶς αὐτῷ ib. 1347. τάδ' αὐτεῖν ib. 1546. Ἀρτεμὶν αὐτεῖν (poët. pro αὐτεον) Hip. 168. ὑμᾶς αὐτῷ Rh. 668. τί χρημ' αὐτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. αὐτεῖ τὰν κερδέσσαν ἔχουν—ποῖμναν El. 724. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν αὐτεῖ ib. 779.
 Αὐτεπάγγελτος. ὑπέσπετε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.
 Αὐτεπώνυμος. σὺ πατὴρ αὐτεπώνυμον Ph. 776.
 Αὐτίκα. ὅψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὡς κτενῶντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφῆρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοισι ἐλλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἰμάζετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἐκ ἐρ' ἔσι λέξομαι Al. 323. ἡδὺν αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσων αὐτίχ'

- εἰρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἤξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γὰ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τὸτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.
- Αὐτόθι Epist. V.
- Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ἡτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.
- Αὐτοκρατής. φανλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς An. 483.
- Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.
- Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεσράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τάγαθ' ἐντυχέστατα Hel. 725.
- Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τοιχοματῶν And. fr. XXIX. 2.
- Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἐστὶν χθονὸς Rh. 288.
- Αὐτός. ἄδεις τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ δὲ ἔκ' ἐτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσεται Iph. T. 607. ἄδεις αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ἑκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταῦτ' ἦκει Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς; et ita εἰς ταῦτ' ἤξετε El. 787. sed ἐς ταῦτ' ἦκον, manus conseruimus, Ph. 1414. εἰς ταῦτ' ὀμμάσας βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταῦτ' καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἄμα ib. 502. ταῦτ' ἡβῶντ' ἀνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. εἰ ταῦτ' ὁ βλέπειν τῷ καταθανεῖν Tr. 628. εἰς ταῦτ' ἦλθε τοῖς τεκῶσι τὸς τρόπους Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2. εἰς ταῦτ' οἷσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταῦτ' μένει ib. 1032. ἔδεν ἐν ταῦτ' μένει Ion. 969. ἔλκει ἕποτ' ἐκ ταῦτ' τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταῦτ' οἷς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἐχθρὸς εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὥς ἐν δὲ πᾶσι γνώμα ταῦτ' ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.
- Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.
- Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῇ δύστηνον Ph. 1326.
- Αὐτῷ, adverb. αὐτὴν αὐτῷ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτῷ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτῷ μὲν' Hel. 1091. et μὲν' αὐτῷ ib. 1409. αὐτῷ γενομένην πέτρος Her. F. 1397.
- Αὐτεργὸς Or. 918.
- Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.
- Αὐτοφύης. σὲ τὸν αὐτοφύη Pi. fr. II. 1.
- Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτόφωρ Ion. 1214.
- Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κατανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἂ πόσιν ἔκτανεν αὐτόχειρ El. 1159.
- Αὐτοχειρὶ, adverb. Or. 1040.
- Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυνεν Er. fr. I. 8. παλαιῶς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.
- Αὐχεῖν. ἦδη νῦν αὐχεῖ Hip. 952. ἔκ' αὐχῷ Al. 95. τίς αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ νῦν αὐχεῖς θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὐχεῖ ib. 464. σκῆπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. εἰ ποτ' αὐχῷ Ζῆν' ἄ γ' ἐκφῦναι σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὐχεῖ δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῷ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. εἰ ποτ' αὐχεῖ χεῖρας ἔξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφῇ μόνον αὐχεῖς Hel. 1384. ἔκ' ἂν ποτ' αὐχὸν λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. αὐχεῖς τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίτασθαι περὶ Phi. fr. VI. 4. λευκὸς λίθος ἔχοντες αὐχῶσιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. τὸς μέγ' αὐχῶντας δορὶ Rh. 452.
- Αὐχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.
- Αὐχήν. αὐχὴν ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσου αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πάλων ἔκλινε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόβην Al. 431. πληρῶν αὐχένων ξυνορίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέ-
 ρως ἐς αὐχέναν Ion. 1200.
 Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρόν Or.
 387. αὐχμηροὶ ὄραϊν Hel. 1556. αὐ-
 χμηρόν ἔδας Al. 950.
 Αὐχμός. Ξηρόν πίδον ἀκαρπον αὐχμῷ
 CEd. fr. XVII. 8.
 Αὐχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.
 Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι
 νεότεροις ἀφαγνίσθαι Al. 1149.
 Ἀφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἀφеле προσ-
 ὤψε Or. 224. ἡ κεῖν' ἀφῆρει ib. 924.
 βασιλέων θυμωμένων ὀργὰς ἀφῆρων
 Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἀφеле,
 sc. κεφαλῆς ἐπικρανόν Hip. 202. ὀρ-
 κων ἀφείλε τίτιν ib. 1309. σέμν' ἀφαι-
 ρεῖτε τέφρην μητρός Sup. 359. ὅταν τις
 τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει
 Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν Θεᾶς
 μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυρρόους τέκ-
 νων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς
 ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus
 fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τάσεις
 Aut. fr. III. 27. γαστρός ἀφαιρῶν
 σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελῶν
 σκαλμῷ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα
 ἔλβον ἤμαρ ἐν μ' ἀφείλετο Hec. 285.
 αἷτ' ἀφαιρῶνται πάλιν Ph. 560. τὰ
 ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1074.
 ὃδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην
 Al. 45. Τροίαν ἀφείλω Πρίαμον
 An. 325. φόβον οἰκῶν ἀφελέσθαι
 ib. 523. ἀφείλω πατέρας τέκνα ib.
 614. ἔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776.
 ἡ τις συμφορὰς ἀφείλετο; ib. 914.
 Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον
 Iph. A. 895. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλός ὢν
 μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον
 ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κῆ-
 φελῷ (i. e. καὶ ἀφελῷ) πρὸς Ἑλλάδος,
 sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ'
 αὐτὴν παῖδα μὴ δύναι τάφῳ ib. 1146.
 τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib.
 1278. ὃ χρὴ ποτε τόδ' ἀφελέσθαι
 Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφείλοιτο Hel.
 686. ἀφαιρεῖσθαι βίαν ib. 914. τὸ
 χρεῶν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ'
 ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον
 τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν
 ἀφελέσθαι· ἐν δὲ ὃδὲ βωληθεῖς ποτε
 ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφ-
 ῥέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῆρέθη ἀκτὰς
 εἰσορῶν ib. 1207. παρθένας ἐκ χρεῶν

ἀφῆρέθη Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ'
 ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ
 χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδὶ
 ἀφαιρεθεῖς Her. 163.
 Ἀφανής. ὡς κείνος ἀφανής κηρύσσεται
 Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244.
 ἦν ἡ δέλτος ἀφανής γέννηται Iph. T.
 757. αἰδέρος ἀφανές εἶδωλον Ph.
 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἱ προ-
 βήσεται Al. 788. εἰς ἀφανές ἔρπει
 Iph. T. 477. ὄνομα γὰρ ἀφανές εἶσιν
 Tr. 1322. ἀφανές, ἀφανές Hel. 208.
 τὰφανῇ γνῶναι σαφῶς Hip. 346.
 δράσας ἀφανῇ Rh. 743. τεκμαίρο-
 μεσθα τοῖς παρῶσι τὰφανῇ CEno. fr.
 VI. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλί-
 σκεται Phoen. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφα-
 νῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῇ ad-
 verbal. positum Hip. 1289. v. not.
 Ἀφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανισαίεν
 τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἦν ἐν θαλάσῃ
 γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.
 Ἀφαντος. ἐκ θαλάμῳ ἐγένετο ἀφαντος
 Or. 1496. ἀφαντος οἰχεται ib. 1557.
 ἐκ χρεῶν ἀφαντος εἰ Hip. 828. ἀρ-
 θεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. εἰς δόμους
 ἀφαντοὶ δυσόμεσθ' Ἡρακλῆος Her. F.
 873.
 Ἀφαρ. τέκος ἀφαρ ἔβα Iph. T. 1274.
 Ἀφαρπάζειν σκευὴ σμικρὰ Ion. 1178.
 Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837.
 cf. etiam Her. F. 515. ἐκπληξιν ἡμῖν
 ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.
 Ἀφατος. ἀφατον, ἀφατον λόγον ἐμοὶ
 θροεῖς Ion. 783. ἀφατα ἀχαια El.
 1191.
 Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγές βλέφαρον
 Ph. 546.
 Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T.
 1354.
 Ἀφέλκειν. βίαν ξένους θεῶν ἀφέλκειν
 Her. 114. πῶλον ἀφέλκων σῶν ἀπὸ
 μαζῶν Hec. 144.
 Ἀφετος. ἐν θεῷ δόμοισιν ἀφετος παι-
 δεύεται Ion. 822.
 Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖ-
 σθαι τὰδε Sup. 186.
 Ἀφθιτος. ἀφθιτον θεὸν An. 1257.
 ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17.
 ἐξ ἀφθίτων ἀφθιτοὶ πεφυκότες Rh. 185.
 ζῆν νιν ἀφθιτον χρεῶν Or. 1635.
 δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον Iph. A. 1606.
 ἀφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.
 Ἀφθογγος. ἀφθογγος εἰ Or. 956.

Α Φ Ι Ε

γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph. 967. ἀφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἀφθογγόν τ' ἔφω ib. 666. ἀφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.
 Ἀφθονος. οἶδ' ἀφθονοί Ph. 722. ἀφθόνῳ χειρὶ Med. 612. et Rh. 772. ἔκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642.
 Ἀφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.
 Ἀφιδρῦεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρῦσαντο γῆς Hel. 280.
 Ἀφίεναι. ἀφίην' ὁμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὄσων ἀνγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφίεναι τὸν ἴσον αὖτις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ἔκ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναι με Med. 373. φυγὰς ἀφείναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῆ Hip. 418. ἀνάγκη γλώσσάν μ' ἀφείναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδί ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἥ σ' ἀφείην μὴ φρονέσαν ib. 847. γάμος ἀφείναι σὺς ib. 974. εἰς τὰς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφίεναι στρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφίεναι ναῦς ib. 352. ἔκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρώας καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαμπρῶν βροτείων εὐθὺς ἔριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἀνδρ' ἀφείναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὀμότητα Ion. 47. οἶδ' ἔκ ἀφιάσιν Her. F. 629. γόους ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἅλλ' ἀφίεναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἀγαν λύπην ἀφίει Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφίει An. 392. μυρίους οἰτὰς ἀφίει ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφίει σοφίσ-

Α Φ Ι Κ

ματα Antioip. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφίει εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. ὅδ' ἀφέντ' (sc. τὰς χαλινὰς) ἔῃν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέρας ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφείσα τὰς γυναικεῖς γόους Or. 1022. ὅδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. ἔκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφείσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείδη πυρσὺς Ph. 1386. ἀφείνται παιδὲς φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμαῖς λύσας ἀφῆ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἔῃν ἀφειμένα El. 379. ἀφεδέντες Epist. I.
 Ἀφικνεῖσθαι. ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεὶ γ' ἀφικόμην ib. 964. ὦν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθρὸς ἐς ἀνδρας Ph. 360. ἔτω τάρβης εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολὺδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὦν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσῶτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ὅς σοι προῦσα—ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. ὅδ' εἰς πρόσσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἡχῶ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφίκεσθαι An. 802. ὅθεν ἕκασον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ τράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἅπτις' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς Ἀθηνίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρως τὸς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἀρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκε ναὸν Ion. 316. εἰς ἀνδρ' ἀφίκε ib. 322. ἀφίκε εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκρὸς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφίξει αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφίγμαι Hip. 284. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξει Iph.

- Α. 319. ἀφίγμαι ναυτικὸν τράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίου πόνας ἀφίγμαι Cy. 351. ποῖον γαίης ἔρκος ἐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφίγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὑπερος ἀφίγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφίγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφίγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφίγμένον Al. 775. εἰς τὰς μεγάλας συμφορὰς ἀφίγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφίγμένοι Ph. 1007. ὠδίνουσα τῶν ἀφίγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἦθη καὶ νόμους ἀφίγμένην Med. 238. συμφορὰς ἀφίγμένης Hip. 990. χρεῖας εἰς τοσόνδ' ἀφίγμένη El. 57.
- Ἀφίλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἀφίλος ἦσθα πρᾶσσαν κακῶς Or. 719. ἀφίλος φίλων Hel. 531. ἀφίλον τὸ δυστυχές Her. F. 561. ἀφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.
- Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεὸς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.
- Ἀφίτᾶναι. ἀποτῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέτα Med. 445. χρόνῳ ἀπέτη ib. 1218. δέσας ἀπέτης Sup. 316. ἂν μ' ἀποτῆσει λόγῳ Iph. T. 912. ἀποτῆναι πρόσω ib. 1330. ὅ ποτ' ἐκ φρενῶν εὐνοί' ἀπέτη Tr. 7. ἀπέτην τῷτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τέως ἀφείθησιν ἡμέραν τρίτην Σατύρῳ Fr. inc. CXCI. 2. ἐκὰς ἀφετῶς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίη Med. 1039. ἀποσᾶσα κλισμῷ Or. 1440. ἀποσᾶσ' ἐκποδῶν Hel. 1029. ἀποστήσομαι (pro καὶ ἀποσ.) θυμῷ ῥέοντι Θρηκί Hec. 1054. ἂδ' ἀφίτανται φόνῳ Or. 1544. ἐκ ἀφίταμαι Med. 742. ἀφίταμεισθ' αἰεὶ Hip. 1330. ἀφίτασθ' ἐκποδῶν Hel. 1644. ἐκ ἀφίτασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπετήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποταθείς Hec. 807.
- Ἀφλεκτος. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350.
- Ἀφρων. ἄφρων προσελθὼν δῶμα Med. 1205. ἐκ ἄφρων κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.
- Ἀφοβος. ἀφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἀφοβος Ph. 243.
- Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφορίζόμενοι Al. 32.
- Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.
- Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκου τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἡ πε τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842. Τροίᾳς ἀφορμηθέντος Cy. 694.
- Ἀφορμή. παῖσιν ἀφορμῇν Med. 342. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι Her. F. 236.
- Ἀφορμίζεσθαι. ἂ μὴ ναὺς ἀφορμίσῃ (fut. 1. med. deduces) χθονὸς Iph. T. 18.
- Ἀφρακτος ὄρκοις θεῶν Hip. 657.
- Ἀφρατος κηλὶς Hip. 820.
- Ἀφροδίτη. μέμνηε ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων τρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῦρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς Tr. 989. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion. 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνετι ποιεῖλα Ael. fr. X. 1.
- Ἀφροντίς. τῷ θανεῖν ἀφροντίς ὦν Fr. inc. CXVI.
- Ἀφροντίως Med. 914.
- Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. κατὰ τόμα χωρῶντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ κατατάζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587. τάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξείσα Bac. 1120. ἀφρὸν κατέταζ' εὐτρίχῃ γενειάδος Her. F. 934.
- Ἀφροσύνη. ἀφροσύνη θανεῖν Iph. A. 1431. τῷνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχεὶ θεᾶς Tr. 990. Πενθεὶ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμης; Bac. 1300. ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164. ἀνόμους ἀφροσύνας Bac. 386.
- Ἀφρώδης. τόματος ἀφρώδῃ πέλανον Or. 220.
- Ἀφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489. ἐκ ἄφρων ὦν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε Her. F. 758. ἴσω ἄφρων ὦν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνης Fr. inc. CXXXIV. 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV. ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἦν ἄφρονας τέκω Fr. inc.

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἢ χρῆν' κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφευρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βουλευματα ἄφρονα Ph. 1641.

Ἀφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.

Ἀφύειν. τὰν Κύπριν ἀφυσσεμένην χώραν Med. 836.

Ἀφυκτος. ἀφυκτον οἶτον Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοις χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τύξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φλοιροῖς ἀφύκτοις κατασχεθεῖς Dan. 27.

Ἀφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίῳ ἀφύλακτος ἡ γήρῃς Antig. fr. VI. 2.

Ἀφυλλος. ἀφύλλω τόματος Or. 383.

Ἀφυννίζειν. ἀφύννισον Rh. 25.

Ἀφύσσειν. χρυσίοισιν ἀφύσσει λειβάν ἐν κρατήρων γυνάλοις Iph. A. 1051.

Ἀφῶνος. εἰς τὰς ἀφῶνας μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἰθ' ἦν ἀφῶνον σπέρμα δύντηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἀφῶνα καὶ φωνῦντα Pal. fr. II. 2.

Ἀχαιῖκός. ἐξ Ἀχαιῖκῶ τραγῷ Tr. 236. τόνδ' Ἀχαιῖκὸν λάτρην ib. 702. ἐπὶ ναῦς Ἀχαιῖκας ib. 1017. τράτενυ' Ἀχαιῖκὸν ib. 652. et 863. Ἀχαιῖκὸν πόλισμα Her. 194.

Ἀχαιῖς. ἐκ τίνος νεὼς Ἀχαιῖδος ἦκετε; Hel. 1560. Ἀχαιῖδος γῆς El. 1285.

Ἀχαιῖκός. λεὼς Ἀχαιῖκός Hec. 510. ὄχλος Ἀχαιῖκῶ τραγῷ ib. 521.

Ἀχαλίνος. ἀχαλίνων τομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἱ ἀχάλιν' ἐδόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383.

Ἀχάλκευτος. πίδαῖς ἀχαλκεῖτοισιν Pi. fr. IV.

Ἀχαρις. ἀχαρις ὁ φόβος An. 492. ἀχαριν κέλαδον μουζόμενος Cy. 487. χάριν ἀχαριν Iph. T. 566. ἀχαριν οἰκῶσι χθόνα Cy. 124.

Ἀχάριτος. ἀχάριτος ὁλοιθ', ὅτ' κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίτως Ion. 880. χάριν ἀχάριτον εἰς θεὸς διδῶσα Ph. 1745. ἀχάριτον ὕμῶν σπέρμα Hec. 254.

Ἀχεῖν, dor. pro ἡχεῖν. ἀχεῖσι προσπόλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνες εὐαχίτης Ion. 883. Κῆπριδος προσφδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.

Ἀχελῷος. Ἀχελῷος δρόσον An. 167. ὁμοσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. Ἀχελῷος ῥόον Hyr. fr. X.

Ἀχερόντιος. λιμένα λιπῶν 'γε τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. λίμναν Ἀχεροντίαν Al. 445.

Ἀχερούσιος. δι' Ἀχερούσιον πόρον Her. F. 838.

Ἀχέρων. δι' Ἀχέροντος ἵεναι Ph. 1322.

Ἀχέτας κύκνος El. 151.

Ἀχθεῖνός. τίς δ' σεμνὸς ἀχθεῖνός βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεῖνά μοι τάλλοτρία κρίνειν κακὰ Hec. 1240.

Ἀχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται ξυνῶν Med. 244. σωφρονῶντι ἡχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ὃ γὰρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμεν ὄρῳ Al. 818. ἀχθομαι, εἰ μὴ σε σώσω Iph. A. 1414. ἡχθόμεν, φίλοι Iph. T. 351. λιπῶν ἂν ὀδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἀχθεται Ael. fr. XIX. 2. τὰδ' ἀχθονται βροτοὶ Hyr. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθήης Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε μάλλον Epist. I. ἦσσαν ἀχθεσθῆναι Epist. II.

Ἀχθος. ἥς ἐκ ἂν ἀραι' ἀχθος Or. 3. ἀχθος οἶκων Hip. 386. μέτριον ἀχθος Al. 887. ἀχθος ἐπ' ἀχθεῖ προσθέσθαι διπλῶν An. 396. cf. etiam v. 475. ἀχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἀχθος Rh. 379. et ita φίλον ἀχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἀχθος El. 108. ἐκ ἔτιν ἀχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἀχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. τειχέτω ἀχθη νεκρῶν Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἀχθη κακῶν Iph. T. 710.

Ἀχιλλεῖος. τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖο τάφῳ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον An. 1170. σῆμ' Ἀχιλλεῖο τραγῷ Iph. A. 241. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης Hec. 130.

Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνος Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem Achillis nomen occurrit.

Ἀχλαῖνία. ἀντὶ τῆς ἀχλαῖνίας Hel. 1298.

βάτε εἰς δόμους Hel. 338. βέβηκεν πρὸς αἰθέρος πτήχας ib. 611. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνει ib. 667. βάτε, σεναι Χάριτες ib. 1357. ὀρθῶ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βάτε Πλειάδας ἐπὶ μέσας ib. 1505. βέβηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέβηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἰσω βέβηκα ib. 1540. τὰς Καταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαβὼν βέβηκε παιδῶν; ib. 749. δόμους ἔξα Λοξίω ib. 1455. βέβηκ' ἐς φθῶ Her. F. 24. ἔξα δι' Εὐξείνου ὁδῶ λίμνας ib. 410. αὐτὸς ἔξα πάλιν ib. 429. βέβηκ' Ἀθήνας ib. 621. αὐτὸς ἔβηκ' ἐπὶ ξυρῶ ib. 630. δισσοῦς ἀν' ἔσαν διαλύας ib. 662. βέβακεν ἀναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιπῦσαι ib. 786. βέβακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τευχέων ἐντὸς ὃ βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψήρῃ ποδὶ ib. 549. πατρίων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε ib. 589. βαίνουσι ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανεράν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. βῆναι ἀπονηγί δις τεφθέντ' ἐλαίῃ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἰσμηνὸς ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνὴν βαίνων ἡλυσιν ib. 851. ἀερά βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθω ib. 888. ἐκ τῶδε βαίνων Her. F. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἄρματα El. 320. ἔξω βαίνων τῶδε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτῃ βαίνοντες ἀερώως αἰθέρος Med. 830. ἀερόν βαίνουσα παλλεύκῃ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἄλλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ἐν ὤρανῃ βεβακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεβηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὄλῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχήδ Hel. 623. βύς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταγμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βὰς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἀκροσὶ βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρῆ—φρυ-

ρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὄρος βᾶσα Hip. 233. ἐς οἶκους βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἴχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποβαίνειν pertinet) βεβᾶσιν τέκνα, βεβᾶσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βησόμεθα βαρεῖρας Iph. T. 906. βήσῃ ροθίαις πλάταις ib. 1133. βεβᾶσι φῶδι ib. 1289. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. λυτρά γυναισῶν τε δρόμοι βεβᾶσιν Tr. 834. αἰὶ βεβάναι εὐτυχία Her. 610. βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὃ ποτε βᾶσται ib. 688. βᾶσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς Fr. inc. CLIV. 2. ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνιοτροφεῖ βεβῶς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεβῶς Sup. 850. πῶ κυρεῖ βεβῶς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς Tr. 685. ἔξω βεβῶς Bac. 645. τευχέων ἔσω βεβῶς ib. 1221. δωμάτων εἰσω βεβῶς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεβῶς ib. 1112. ἐν λιμένει Ναυπλίοισι βεβῶτος El. 453. κήποις ἐν καταβρύτοις βεβῶς ib. 777. ὅπισθε νῦντα Σειρήν βεβῶς Phaeth. fr. VIII. 5. θανάτου πέλας βεβῶσι Or. 1044. Βαῖος ἄλλος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαῖον (ραυλο post) πένθος οἶσω Rh. 974. Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλῷ ποδὸς Ph. 1534. Βάκτρια τείχη Bac. 15. Βάκτρον Hec. 281. τριτοβάμονος δεινόμενα βάκτρον Tr. 276. κισσίνου βάκτρον μέτα Bac. 363. βάκτρον ἐρεῖδου περιφερῆ εἶχον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνου βάκτροις Ion. 217. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεσμα θέμενος Her. F. 108. Βακχεία. βακχεία συντόνῃ Bac. 126. παύσω κακὸν τῇσδε βακχείας ib. 232. πλαταῖσι βακχεΐαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεόν, σὰς τε βακχείας ib. 1292. Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχεῖω ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχείον κάρα ib. 676. εἰς βακχείον πεσὼν Ph. 21. βακχείον χόρευμα ib. 658. βακχείον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχείον Ion. 1126. ὑπὲρ ἀκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ ib. 806. δέμας ἔσεισε, κῆδ' ἀκχεύσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔτι πε φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύσαν Διωνύῳ Παρν. κορυφᾷ Iph. T. 1243. τὰν βακχεύσαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύουσα ἔθευα βρομίων Hel. 1380. ὃ βακχεύσας μέμνηται φρένας Her. F. 1122. βε-βάκχευται μανίας Or. 833.

Βάκχευμα. ἐνὶ βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλετον ὕσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ὅσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνυν θύρσαν εἰς βακχεύματα ib. 723. ἀντὶ εὐτῶν βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεύς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόδου βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεῷ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκρῶν Ph. 1496. ὅπως Βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾄδῃ Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρως Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχῆσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et saepius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553.

et 716. CEn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεός Bac. 67. inde pro vino dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἥσθεις βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνειο Βάκχῃ Hip. 560. κρατῆρα Βάκχῃ Iph. A. 1061. Βάκχῃ οἰνητὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχῃ προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχῃ Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντιτίναξ' ἐλ-θὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὃ Βάκχῃ ib. 1018. καθ' ἃς Βάκχος Her. F. 1119. Κυρητᾶν Βάκχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 16. Βάκχῃ Lic. fr. IV.

Βαλῆς. ἔρπε πρὸς βαλεῖδα λυπηρὰν βίῃ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλ-εῖδων ἀπο Her. F. 867.

Βαλιός. τὸς ζυγίους λευκοσίκτης τριχὶ βαλιός Iph. A. 222. εἶδον βαλιᾶν ἔλαφον Hec. 90. βαλῖαις ἐλάφοις ἐγγριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανῶσαν φύλλοις ἔβαλ-λον Hec. 574. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνου Or. 168. ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον ib. 265. λωτρά ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. ἐν πύλαισιν ἀκοᾶν βάλῃ ib. 1282. περὶ γόνυ χειρὰς ἱκεσίως ἔβαλον ἔβαλον Ἐλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μάτορ εἰς ᾄδῃ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρα βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς σέρν' ἀδελ-φῷ βαλεῖν ib. 1384. τίς ἐπὶ—ἀπαρ-χὰς βυλῷ; ib. 1524. εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τε-λαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἂν σε γαίας θερμόνων ἔξω βάλῃ Med. 276. κατ' ὅσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὅς ἂν χέρνιβες βάλῃσ' ἱμαί Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὸς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῷ ib. 634. κηλὶς ἔβαλε νιν μητροκτόνος ib.

Β Α Α Λ

1200. πέτρως ἐβάλλονεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γὰρ ποδὸς ἵχνος βαλεῖν ib. 721. κρινὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιῶς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. πολλὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτι-γένυν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἀπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε ib. 1523. ὥς εἰς ἀπίετος δεσπότης βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἦπαρ Her. F. 979. ὥς μὴ μύσος με σὼν βαλεῖ προσθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμὸς El. 804. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλλῃ ib. 902. ἔων πέ-πλων ἔβαλεν, ἔδειξε ματὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτεκον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἵχνος βάλλωσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίῳ ταυεῦμασιν κάρᾳ γέροντος Cenei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφῃ βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἶκον τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὸς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσω ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικό-ρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νο-τερόν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρως βάλλον-τες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 338. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὀμ-μασι βαλὼν ib. 1530. ἐ βαλὼν ἔτως ἀπει Al. 683. δρυὸς κορυμῆς ἐσχάρας βαλὼν ἐπὶ Cy. 383. εἰς μέσσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρ-μακον εἰς οἶγον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρᾳ βαλὼν ib. 992. φόνον ἔτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βυλόντα τέφρην τετάγμην Cenei fr. VIII. 2. φάσανον πρὸς δέρην βα-λόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν

Β Α Ρ Β

βαλῶσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῶσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα ib. 287. τίς ἀ βαλῶσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρᾳ εἰκῇ βαλῶσαι σωφρόνως ib. 685. ἦν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρᾳ τέφρῃ βαλλόμεναν Iph. A. 1513. βε-βλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερσὶ; Or. 271. τέγος βεβλημένον πρὸς ὕδας Iph. T. 49. Βάξ. κενὴν ἀκέσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολλὰς ἔρχεται βάξιν Hel. 226. βάξιν ἔτυμος ib. 357. τίς δε-σπότην βάξιν ἔχει κατὰ πόλιν; Dan. 54. Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὥς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψας' ἐνεγκε δέυρο πον-τίας ἄλός Hec. 610. Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 423. Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἡ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρ-βαρος Iph. T. 31. νότον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὦν βαρβά-ρος Ἑλλησιν ἡμᾶς πρῆπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρῳ γνῶμην ὕφαρῃ ib. 833. βαρβάρῳ ποταμῷ ῥοαί Bac. 405. βάρβαρον τρατὸν ib. 1353. μετ' ἀν-δρὸς οἰκεῖν βαρβάρῳ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῳ νεανίῳ ib. 672. ὥστε βαρ-εάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρως ὀπάσας ib. 1110. βαρβάροισι δρασ-μοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγουσιν αἱ αἶ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάρους Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. δρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάρους ὑπο-δντας ib. 1274. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ἐ βαρβάρους Ἑλλή-νων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡδελες Tr. 1021. μεγάσιν Ἑλλήσι βαρβάρους θ' ὀμῶ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τὰδ' ὄργια

Β Α Ρ Β

ib. 482. βαρβάρων ἡγόμενος ib. 1332. βαρβάρους ἀφίκομαι ib. 1351. εἰ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων ὅλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων σὺλᾱσ' ἔπο; ib. 606. πρὸς ἀνδρας βαρβάρους ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκύλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρους ἔᾱν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάρους δουλεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοῶν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρους Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς Med. 536. βαρβάρου ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναιῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον λαχὼν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρου χθονὸς ib. 629. ἐκείνη βαρβάρου χθονὸς ib. 1086. ἀσσοὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνή Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρου χειρὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρου πλάσας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλᾶσσει βάρβαρον χθόνα ib. 604. βαρβάρου χθονὸς ἀπαιροὶ ὄντες ib. 1048. βαρβάρου τολᾶς ib. 1144. βαρβάρου κάρτα λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάρους ἐν εὐμαρίσσι Or. 1370. βαρβάρους λιταῖς Ph. 686. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρους περὶόντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναιῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὃ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρου στρατεύματος Rh. 612. βάρβαρα συρίζων Φρυγίῳ αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρα φύλα Iph. T. 887. κατῆδε βάρβαρα μέλη ib. 1337. ὃ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. βαρβάρους ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάρους Bac. 1033. βαρβάρουσι λέχεσι Hel. 226. εἰς βάρβαρ' ἦδη ib. 281. βαρβάρους πνύμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεισῇ ib. 870. βαρβάρουσι πελάγεσιν ναυσθλόμενον ib. 1226. δύσκειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαρῶσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485. Βάρβιτος. ὅ ποτ' ἔστ' ἂν βαρβίτω θίγοιμ'

Β Α Ρ Υ

ἔτι Al. 346. αἰοδαῖς βαρβίτων σάνλυμοι Cy. 40. Βάρις. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. Βάρος. ἀγγελίας βάρος φραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κᾶν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσὸ βάρος ib. 621. πῶ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρμένη χειρὸς ἀθλιον βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖην ἂν Al. 354. πημάτων ἄλις βάρος Sup. 818. βάρος ἐκ ἀκριθῆς ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὄλεθ βάρος Iph. T. 416. μοι βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἀμαξῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τῷ ζῆν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτου κῶλυ Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρυόεις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλέτε βάρος El. 1287. ῥᾶτον εἰ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. σὺδς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. Βαρύερος. βαρύερον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύεροι βρονταὶ Phoen. 190. βαρύερον κύμ' ἄλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἀρδρων κλίσσις Tr. 112. Βαρύθυμος. βαρύθυμον ὄργανον Med. 176. Βαρύνειν. φίλον ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα μὲν βαρύνεται ib. 386. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεὶς Her. 205. Βαρύποτος. βαρύποτον ἀνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτον Hip. 827. ξυμφορᾷς βαρυποτωτάτας Ph. 1354. Βαρὺς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος ἔχ' ἔτω βαρὺς An. 454. βαρὺς δημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικεῖσθαι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξείεις βαρὺν Cy. 409. παλαίσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκείνος ἐκ' ἐτ' ἔσται σοὶ βαρὺς El. 1119. φυγῇ βαρὺς κίαρ Dan. 63. τοῖς ξυνῶσιν ὦν

ΒΑΣΙ

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρήν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἤχῳ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπετάθης ib. 819. βαρεῖη συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. εἰ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ἐγὼ βαρὺ Ph. 1635. βαρὺ μοι, κεφαλῆς ἐπικρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας ἐκ ἔτ' ἐς αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰτέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τῷ ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακῷ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρεῖα φέρειν Al. 894. τὰ τῷ δαίμονος βαρεῖα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἰτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασιλεία. βασιλεία κρείσσω Med. 445. φῆμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασιλείαν Alc. 82. βασιλεία τῶνδ' οἴχεται φηγὸς δόμων An. 1056. τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο Iph. A. 599. βασιλεία, ὁ regina Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασιλεία El. 997. βασιλεία γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασιλεὺς. βασιλεὺς δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλεὺς δόμος Hel. 143. et 1542. et βασιλεὺς δόμοι ib. 466. κόρας τὰς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασιλείον Med. 960. βασιλεία ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασιλεία ἀμφιέληματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεὺς. βασιλεὺς ὧδε δὴ τείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τὰςδε τύχας λεύσσω βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τῷ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλὰ ἀνδρὶ βασιλεὶ μέλει ib. 645. πείθω βασιλεὶ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. ἔτοι βασιλέα φαῖλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τῷ βασιλέως Epist.

ΒΑΣΤ

IV. βασιλεὺ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεὺ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεὺ ib. 380. ὦ βασιλεὺ Τελαμῶν Tr. 795. βασιλεὺ χώρας τῆς πολυδόξου Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτετε βασιλεὺ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἶμα Or. 1397. γὰς βασιλεῦσι Ph. 806. Καθμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμημένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεται βασιλεῦσι Al. 130. ὅδ' αἰτίος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδα βασιλῆς ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλων Ἀργεὶ βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. εἰ βασιλεῦσιν εἴξας ib. 368. καθαρῶς ἔται βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆς El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V.

Βασιλῆς. βασιλῆϊδα τιμὰν Hip. 1281. Βασιλικός. βασιλικὴ σηκὸν τάφος Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ Ph. 1336. et βασιλικὸς ἔχων δόμος El. 947. γάμοις βασιλικοῖς ἐννάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωματίων El. 306.

Βασιλῆς. βασιλῆς ὅσα Hec. 552. νύμφη βασιλῆς Med. 1003. βασιλῆδος πιστὴ τροφὴ Hip. 267. βασιλῆς ἐκ ἔτ' ἔστι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλῆδ' ἔτιαν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλῆσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσις Hec. 837. τετράποδος βάσιν Θηρὸς ὀρετέρη τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχουσι θηλύπων βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλόταταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπων βάσιν OEd. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσαγμα δεινὸν Sup. 767.

Βατάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βατά-

ΒΗΜΑ

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἦν πρὸ χειρῶν ἐτι βατάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βατάζομεν Rh. 274. γέροντα βατάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχῃ χέρα βατάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βατάζουσα El. 696. ἐν χεροῖν βατάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύουσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾶν. βαυβῶμεν εισελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλθος ὁ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νῆς ὁ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ὅτε πλῆτος βέβαιος ἀδίκος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ὁ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἐτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ἄδεν τῆς αἰετὸς ἔχων Hel. 721. βέβαιον ἄδεν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι, ὁ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τὰ πόσῳ El. 280. βέβαια ἄδεις ἐντυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ὁ θέμις βέβηλον ἀπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμον. φρουρμένῳ βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπιλογχὸν βέλος Hip. 222. ἄτρωτον ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ὁ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοκίῳ σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποστῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκην βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἰργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμῶ βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσι τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ εὐφρον εἶρη βῆμ' ἐς Ἀργ.

ΒΙΑ

τρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῆς βία Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθυμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐχ' ἔλξει' αὐτὸν βία Hec. 1282. βία τῶν κρείσσων Or. 709. δαιμόνων βία Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκεος βίαν ib. 56. βία πορθυμένης ib. 568. βία Θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπασας βία Ph. 1139. τέρνα Πολ. βία διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βία φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βία ib. 335. ἐνθῆς ἐτλη θινεῖν βία Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακῶσαι τόμια—βία φέρουσιν ib. 1224. βία γυναῖκα τήνδε σ' ἔξαιρήσεται Al. 70. βία θυμῷ ib. 832. δαμάζει σὺ βία σίδαρον ib. 984. ἐκβαλῶσα λέκτρα τὰ κείνης βία An. 35. ἐκοιμήθη βία σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνει βία ib. 587. βία παρελθὼν Θεὸς Sup. 231. βία δορός ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βία ib. 472. θάψω βία ib. 560. εἰς κράτα πρὸς γῆν ἐκκυβιτώντων βία ib. 692. ἐπιστολὰς ἐξαπάσας ἐκ χειρῶν βία Iph. A. 315. βία ἄγεις ib. 319. ἐκὼν, ὁ βία ib. 361. ἔλαβες βία ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βία ib. 1275. κῆρα ληφθῶμεν βία Iph. T. 109. εἴλκε Κασσάνδραν βία Tr. 70. ὁ βία λελησμένης ib. 373. βία ἐκπέμπομαι ib. 897. βία μ' ἀρπάσας ib. 959. ἦν βία γαμεῖ ib. 962. βία παῖδα φῆς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκαιον ὡς κρατήσων βία Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βία Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βία ib. 235. ἄδεν ἦν τόνῃ βία ib. 257. ἔτοι βία γέ μ', ἠδὲ τὰ σὸς ἄξεις Her. 64. βία ξένους Θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μὴδ' ὦθει βία Hel. 452. ὠσθήσῃ βία ib. 459. γαμῶμαι βία ib. 839. τὴν βίαν σκῆψας' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ Θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαφεῖσθαι βία ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βία Ion. 11. cf. v. 437.

ΒΙΟΣ

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμὴ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν ἐράσσης μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν τρωτῷ λέχους ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἀπείργον αὐτὸς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἀφθιτος βίᾳ Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαργτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145. βιάζῃ μ' ὃ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119. μὴν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζω Her. F. 1366. μ' ἢ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἂν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, rass. vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἀνδρας βιαίως Sup. 308. δίκας βιαιῶν γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χειρὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κήγρῳ τὸ μαλθακὸν—τῷ λῖαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαιῶν ἀλμάτων Hec. 1262. βιαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὃ βιαίως θανῶσα Hip. 814 βρέφος ματῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένη πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὦθι βιαίως ib. 356. ἔλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προξωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιατέον. ἡμῖν ὃ βιατέον τύχην Rh. 584.

Βίβλιος. Βιβλίον πώματος Ion. 1195.

Βιοδωρος. Ἰνάχου—παισιν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. ἐκέτι μοι βίος ἀγατὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—ὃ μετακλάομαι ib. 213. μὴ τερηθῆναι βίῳ ib. 338. τῷτὸ μοι πρῶτον βίῳ ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βίῳ τὸ πλεόν μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἡσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὥραίῳ ἵταμαι βίῳ ib. 975. ὃδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168. ἔρρει βίος ib. 1278. οὐμὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἶον τέρμονα βίῳ ἐτλης

ΒΙΟΣ

ib. 1361. εἴη εὐτυχέτερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμψα-νησάμην ib. 1607. βίῳ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βίῳ χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίῳ ὄνησις ib. 254. μὴ μοι γένοιτο λυτρός εὐδαίμων βίος ib. 598. ἅπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέτατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποτάντες βίῳ Med. 1039. πρὸς βαλ-εῖδα λυπηρὰν βίῳ ib. 1245. παίδων ἐκῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρέαμην βίῳ Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀπότασιν βίῳ ib. 277. ἀπαλ-λαχθήσομαι βίῳ ib. 357. ἢ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίῳ ib. 383. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λῖαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ π' ἐκ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βίῳ ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ ib. 785. τέκνων μοι μὴ τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀξίωτος βίος ib. 821. ἀξίωτος βίῳ τύχα ib. 868. λυτρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίῳ ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχολῆν ib. 1119. ὥδ' μοι χάρις βίῳ ib. 1408. μεταστῆναι βίῳ Al. 21. τίνα βίῳ ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σῶσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς καταθανεῖν ἦκον βίῳ ib. 292. τέρψιν ἐξέλκω βίῳ ib. 348. εἰς φῶς καταστῆσαι βίον ib. 363. προλιπῶσα βίον ib. 397. τῷτὸ ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἦκον βίῳ ib. 646. μακρὸν χρόνον βίῳ ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογιζέσθαι ib. 792. ὁ βίος ἀληθὺς ὃ βίος ib. 805. ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίῳ βίον ib. 1160. ὃ περίελεπτος βίος δόλης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βίῳ ib. 291. ἀμαρτάνει βίῳ ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίῳ An. 407. ἀθλίῳ βίῳ ib. 409. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. θεᾷ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

BIOΣ

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίη ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίῳ ib. 953. δυσ-αῖων ὁ βίος ib. 960. διπλῆ βίη λα-χόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίῳ ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προτάτην τῷ βίῳ τὸν δῆ-μον ἔχομεν ib. 449. ὁρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοικτεῖρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυσ-τυχὲς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαί-μονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίῳ τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγά-λας ἐλπίδας βίῳ Tr. 1252. δόλειον ἀμέραν βίῳ ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθι-δύσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίῳ ib. 520. τῷ μακρῷ βίῳ Her. 448. αἰσχροῦς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐπὶ λείῳ λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦ-σαι βίον ib. 556. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. θεὸς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον τερεῖς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίῳ ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τά-ναγκαῖα τῷ βίῳ Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. θυγατρός 'Ερμ. εἶναι βίος; ib. 694. βίῳ δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῆ σμενδὸν βίον Ion. 56. ἐν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐκέρου-γας ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἀπαιδα-ἀποτυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίῳ ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκίτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίῳ ib. 1376. παρ' οἷαν ἤλθομεν τάθμην βίῳ ib. 1514. μηκύναι βίον Her. F. 143. τῷ βίῳ πόθος ib. 316. βίῳ ἐλενθον ἄθλιον ib. 433. μικρὰ τὰ τῷ βίῳ ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἰ τι καινὸν ὑπογράφη τῷ μῦθῳ βίῳ ib. 1118. δύσκειαν ἀπώσσο-μαι βίῳ ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνό-σιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντίς βίῳ Aol. fr. XV. πλείστη ἀρετὴ τῷ ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr.

BIOT

XX. 3. θνητῶν τῶν ταρακτώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. ὁδεῖς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἐσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἀγνὸν βίον τε-νομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίῳ Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὐξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τῷ βίῳ μετατάσεις CEd. fr. XI. 1. ἀπαιδα καρπῶσαι βίον CEno. fr. II. 3. φθορὰ βίῳ Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίῳ Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς ἐπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἀτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίγῃ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταρακτώρῳ βίῳ ib. 30. τὸς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεῶ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρωτες βίῳ Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυ-σαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυσ-τυχὲς βίῳ Fr. inc. CL. 2. ὃ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίῳ Hec. 12. γάμοις ευρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εἵρομαι ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντας βίῳ Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλεόντων καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολλὸς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεής ib. 873. βίον ἐπαυτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτή-μων βίῳ Ion. 581. βίον ἐυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίῳ Bel. fr. XVII. 12. φειδῶ βίῳ Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλεπὼν νομὸν βίῳ Pol. fr. I. 7. ὡς ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυ-ρὸς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπύπτοντας ἄτερ βίῳ Fr. inc. CLXXXVII. 4. Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242. Βιοτῆ, et dor. βιοτά. ὡ δυνάμην βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν τυ-

γεράν προλιπύσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ἀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθος; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγῆρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἀγιταίει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδος ἔχοιμαν Ion. 490. ἀπλὸν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὃ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὃ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόδω Ζαγρέως βιοτᾶς Cret. fr. II. 12.

Βίος. ἀμέρσας βίον Her. 1028. βίον εἰς τὸν αἶον ἔλκω χρόνον Or. 206. βίος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίον Med. 1037. et Al. 943. βίον ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις Med. 1102. ἄλις βίον ἐδρον ib. 1107. τερπνὸν διάξει βίον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλω βίῳ Hip. 195. βίῳ ἀτρεκέϊς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβᾶς βίον ib. 1292. κτητὸν βίῳ μέρος ἐστὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίον ib. 1367. διὰ γ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον ib. 1377. βίῳ πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίον ὥγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίον ἐκ πεφυρμένον—διεσταθμῆσατο Sup. 201. ἐμμοχθον βίον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληγε βίῳ Iph. T. 914. πρόωρον βίῳ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίος Bac. 389. βίος εὐδαίμων ib. 909. βίον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίον ἐκ ἔλγας; Hel. 220. λελοίπεν βίον ib. 229. ἀλατεία βίῳ ib. 530. ἦκυ προσήτης βίον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίον; Ion. 326. ἀτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίον ib. 791. εἰς ἄλλας βίῳ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνη βίον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίον βροτοῖς ib. 699. ὑποσρέφει βίον εἰς αἶδαν ib. 737. οἷσιν ὄσιον—φίλον ἐν βίῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς

ἐπὶ ἐλάν ἀσκόσι βίον Antio. fr. VII. 2. ὅτε βίον ὠφελεί Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βίῳ Meleag. fr. XIII. 5. βίος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυτον οἰκεῖν βίον Tel. fr. XXII. 3. τηλὴ οἰκῶν βίον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βίῳ ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιῶν. ἡδέως ζητῶν βιῶν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ὧδεῖς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αἴριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιτόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ὁ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τίνα Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὅφλω βλάβῃ An. 187. ἐκ ἐλάσσονα βλάβῃ ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβῃ Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἐμνηνε θεῶ τις βλάβῃ Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβῃ; ib. 1350. εἰ φέροι τίνα βλάβῃ Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὲς πολλάκις τίκει βλάβῃ Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τὺτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ὠδὲν ἦκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. με πολλὰκις ἐβλάψε δόξα Med. 293. εἰσαυτὶς ἐβλάψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγῃ—βλάβῃ ib. 578. ὠδὲνα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τῷσδε βλάψω θανῶν ib. 1044. κλέυθον εἴ τις ἐβλάψεν ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νῦν ἐβλάψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ὠδὲν βλάψειν εἰκάσαι Epist. I. ὁ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνους μὴδὲν Her. 264. τὸς φίλους βλάπτοντες Hec. 256. εἰ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεισθ', ἐμῷ γε μὴ μαινόντος θεῶς; Her. 265. ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλατάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἐβλασεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασιν Iph. A. 594. ἐξ ἧς

Ἄγρεὺς ἔβλασεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλασεν Ion. 267. ἐνθ' ὃ γηγενῆς Σπαρτῶν τάχως ἔβλασεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαστον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλατάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλατόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἀπο βλατώσι παῖδες An. 665.

Βλάστημα. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. τεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205. ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα Her. 1006. καλὰ βλαστήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγγετο Ion. 1189.

Βλαχῆ, dor. pro βληχῆ. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. ἄκ οἶδ', εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἰσόδον Or. 67. καλοῖς βλέπουσι γ' ὁμμασιν Ph. 400. κᾶβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φλως κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ζυνεννετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὦντος κατ' ἄνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτὸς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κυρὰν βλέπεις ib. 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπουσιν εὐλαβέμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. εἰ βλέπεις μ' εὐκηλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέτ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ἡμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω τείχοντα Rh. 627. εἰ ταῦτόν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίου

τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δὴν ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης Ion. 614. σταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σέ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὅμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ἄκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπτει Inus fr. VII. 6. ὅζν βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθαι Hec. 311. εἰς ταῦτόν ὁμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοισθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυανανγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔτη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἂν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν κασίγνητον βλέπων Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγῃην βλέπων El. 377. Ὅρετ' σ' ἥλιχ' ἡδεταί βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τῷ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόψ ἀκύων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐνάϊαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσῶσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπουσα φῶς Hec. 668. βλέψω' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπουσαν παιδα Iph. A. 1612. βλέπουσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὅμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κρᾶνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τὰςδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὁμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αὐτὸν βλέφαρον Or. 302. ἐλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγεὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοὶ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοὶ βλέφαρον δῶκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγυσ' ἀπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. διενέων βλέφαροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μιν τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλέφαροις φοίτικα ib. 1495. δάκρυσί μιν βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλέφαροις Supr. 49. βλέψον ἐμῶν βλέφαρων ἐπιδάκρυν ib. 284. βλέφαρα πρὸς γάναυδές ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωσίς βλέφαροσιν ib. 584. λῦσον βλέφαρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ἄδιτος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλέφαροισι πρὸς αἶς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλέφαρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσιν; Hel. 463. ἔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλέφαρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νῦξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλήμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Supr. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοῶν. τι βοῶς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δεικλαῖν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὄρκος Med. 21. λιγυρὰ ἄχρα μογερά βοᾷ ib. 205. τίνα βοῶς λόγον; Hip. 572. παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλατα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ, —ιστορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς ἐκ εὐμέσῃ μολπᾶς βοᾷν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὡς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσαιτ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ib. 335. βοῶς τὸν παρ' ἔδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκῶν βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μάτηρ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοῶς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἐμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, τενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾷτε ib. 1048. κάρυκι βοᾷν παραδέναι Epig. III. 8. ὁ διφορηλάτας βοᾷτ' (i. e. ἔβοᾷτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δειν'

ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνηδαῖς Hel. 1450. Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέας βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοήν Or. 1314. κλύω βοήν ib. 1325. βοή κατὰ τέγας ib. 1331. βοῆς ἀκούσαν Ἀργος ib. 1530. πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προστόλων ἀκούμεν βοήν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Supr. 701. βοή καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἵτησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγετο βοήν τίνα ib. 1386. βοήν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοήν ἀνωλόλυσας Tr. 999. Θηρῶν ὡς ἂν ἤκουσας βοήν Bac. 1083. ἦν πᾶς ὁμῶς βοή ib. 1129. τίς ἡ βοή βωμῷ πέλας ἔστηκε; Her. 73. βοήν ἔτησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεκίμπατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠέεσθε El. 747. πᾶν μίγνυνται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοῖν βοᾶν ἀντῶ, βοᾶν Hec. 1092. ἀτρεμαῖαν ὡς ἐπὶ ὀροφον φέρω βοᾶν Or. 148. κτύπον καὶ βοᾶν ib. 1353. βαρεῖον βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοᾶν κλύσσα Ph. 308. ἦιον βοᾶν ib. 1043. ἔκλυνον βοᾶν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνυσσι βοᾶν; ib. 201. ἀέεις βοᾶν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοά Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν Iph. T. 1092. βοᾶν ἐμελπον—εὐφρονα Tr. 547. φονία βοά ib. 556. βοᾶν, βοᾶν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοᾶν; Her. F. 910. ἴτω ξύναιλος βοά χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπέροφον βοᾶν; ib. 1166. βοᾶν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀεῖδυσ' Ἑλλησι βοᾶς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομεῖν πρὸς δόμους τυραννικῶς Or. 1356. βοηδρομεῖν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν ib. 1510. ἔκυν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὑπερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμος ὁρῶ El. 963. βοηδρόμῳ στυδῆς Or.

1571. ὑτέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.
- Βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79.
- Βοιξία λίμνα Al. 593.
- Βουωτοί. τῶν Βουωτῶν ἑπλισμα Iph. A. 253.
- Βουωτός, ποτ. προπρ. viri Melan. fr. XXVIII.
- Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίου βολὰς ib. 1259. ἐφόις βολαῖς ἀέλιυ Ph. 173. ὠλέναιιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίως βολὰς Tr. 92. ἡλίου βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαί ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀπτίνος Ion. 1135.
- Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἦν ἐκσπάσσωμαι βόλον El. 582.
- Βορά. ὅδε πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θρησκῶν ἀθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112. δι' ἀψύχῃ βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὸς βορᾶ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσάμετο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ Iph. T. 388. νῆσι βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεκρημένους Cy. 88. βορὰν ὀδῆσαι ναυτιλοῖς ib. 98. μήλων βορᾶ ib. 122. βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῃ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρηζόντες ἐμπόλῃ λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένους βορᾶ ib. 367. ἐταίρων πλησθεῖς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415. ὃ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχῃ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἔκει El. 429. τίκει βορὰν Chry. fr. VII. 5.
- Βορέας Θρητικός Cy. 328.
- Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκεισι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ἐκ ἔβασκε με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τὸς βόσκοντας βεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκούσῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκουσα γῇ Phaeth. fr. II. πόθεν ἐβόσκει Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.
- Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Hel. 1347.
- Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συνρίζων ὑμεναίως Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδᾶς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.
- Βότρυχος. παρὰ βότρυχον Or. 1427. βότρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσσε βότρυχον Tr. 1175. ἀερὸν βότρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἐταίρας βότρυχον Cy. 499. βότρυχος εἰλιγμένος Thea. fr. V. 7. ὃ βότρυχων πινῶδες ἀθλιον κᾶρα Or. 225. διὰ βότρυχων ib. 1267. ξανθοῖς βότρυχοις γαυρόμενος ib. 1532. βότρυχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα τέφανον ἀμφὶ βότρυχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βότρυχοῖσιν εὐκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βότρυχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βότρυχος τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βότρυχος κεκαρμένος El. 515. βότρυχος ὁμοπτερός ib. 530. βότρυχων ἀναδήματα ib. 882.
- Βοτρυχώδης. βοτρυχώδεος ἀερά παρηίδος Ph. 1493.
- Βοτᾶνα ποιηρὰ Cy. 45.
- Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαῖοι βοτῆρες ἐσμέν Rh. 271.
- Βοτόν. φέρειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῇ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.
- Βότρυς. τὸν πολυκαρπον οἰνάνθας λείσα βότρυν Ph. 238. βότρυς ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυς ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυς γάνος ib. 381. βότρυς εἴτε πόμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βότρυων φλοιασι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσου βότρυων Ion. 1232. βότρυων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔτεψεν κᾶρα Meleag. fr. VI. 2.
- Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόη Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδῃ Διονύσῃ χάριν οἶνας ib. 534.
- Βοθυτεῖν. ἐνθα βοθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβοθυτῶμεν Tr. 1242. ἴν' ἡμῖν βοθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βοθυτεῖν El. 805. δθεν σε βοθυτῶν ἐσφύεται ib. 635. βοθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βοθυάντων ὄντας εὐσεβετέρως Dan. fr. XII. 7. Βόθυνος. βόθυνον ἡμέραν Hel. 1490. βοθύτῃ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βοθύτοισι προστροπαίς Al. 1159. Βυκόλος. Πάρις ὁ βυκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βυκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βυκόλοις ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν βοιεδῆσει βυκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλος μάχεσθαι βυκόλως ἡγούμεθα ib. 305. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. Βάλεσθαι. τύμβον βυλοῖμην ἂν ἀξιώμενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βυλήσομαι ib. 347. βάλει πεσεῖν πρὸς ὕδατος ib. 405. εἴ τοι με βύλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβύλετο ib. 796. ἃ τις βύλοιτο ib. 819. βόλομαι ἀνόσιον ξένον δῶναι δίκην ib. 852. ἰδιὸν τι εἰπεῖν βόλομαι ib. 978. ὃ βόλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βύλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βύλει σὺ μέντοι, κέχλῃ βωλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσῶτον σὺ τυγχάνειν βωλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλω Hip. 517. δεινὰ βέλεται εἰς σέ An. 62. τὸ βέλεσθαι μ' ἐκνίξε Iph. A. 330. τῷ βέλεσθαι θέλω ib. 338. δύναι' ἄν, εἰ βέλοιο Bac. 945. δρᾶν μὲν σύ γ' ἐχ οἷός τε, βέλεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βόλομαι Hel. 1004. τί βυλόμεσθ' α' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλη βέλεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾶν ὃ βούλομαι ib. 858. ἐπράξε βύλῃσιν, ἣν ἐβύλετο ib. 1305. ἃ γὰρ βύλει El. 770. χρυσὸν μάλιστα βύλωμ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βέλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ὅδεν φρονεῖ δίκαιον, ὅδε βέλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βέλεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βέλεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βέλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ὃ βόλομαι πλεονῶντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβύλεθ', ἥ ῥωμὸν ὕδεν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βύλεται Fr. inc. B. 28. 2. βυλομένοις ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. ὅδ' ἐπὶ τὸ κείνῳ βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἶπερ τῷδ'

ἐβυλήθη χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβυλήθη τάδε Hip. 476. ἐν ὅδε βυληθεὶς ποτὶ ἀφαιρήσεται Epist. IV. βυληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βυληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro. Βυλεύειν. ἀνακτι βυλεύσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἦν τι βυλεύσω κακὸν Hec. 870. χρητὰ βυλεύσω' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐβύλευσα ib. 1090. μὴ τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. μὴ τι βυλεύσῃ κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βυλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος—ἔδρασεν, ἢ βύλευσεν; ib. 862. ἃ ἔν δοκῇ, βυλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βέλευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβύλευσε El. 269. σὺ τῶνθ' ἐβέλευσον ib. 618. τοιαῦτα βυλεύματα, εἰς ὅς ἐχρῆν ἦκ' ἐβύλευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβύλευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βυλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βυλεύοντες εὐ Ἔολ. fr. VII. 3. βυλεύουσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βυλεύσαντος εὐ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύουσιν εὐ; Med. 874. Ἀνδρομάχῃ κτανεῖν—βυλεύουσα An. 808. βυλεύω τότε Or. 636. ὡς καλῶς βυλεύομαι ib. 1131. βυλεύω, ἐπεὶ περ εἰ σοφὸς Ph. 742. τῷτ' ἐγὼ βυλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῆτον σοῖσι βέλευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὐ βυλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βυλεύεται Iph. A. 1102. βυλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βέλευμα βυλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. ὕδεις μετ' ὀργῆς ὕδεν εὐ βυλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβύλευμαι τάδε ib. 893. μὴ ὃ βεβύλευσαι καλῶς Sup. 248. Βέλευμα. χρητὸν βέλευμα Sup. 439. σοφὸν βέλευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βέλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγως καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1. ἔκ' ἐν κακῇ τῷδε σοῖς βυλεύμασιν; Hec. 251. ἔχρηθ' ὁμοιοτοῖς βυλεύμασιν ib. 331. φροντίζων βυλεύματα ib. 626. ἐξиторῆσαι ὁδὸν βυλευμάτων ib. 744. ἡ πε λείπει τῶν ἐμῶν βυλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βυλεύματα Ph. 700. Ἐτεοκλέης βυλεύματ', ἐχ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

ΒΟΥΞ

γελον βουλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ελεῖν βουλευματα Med. 372. εὐφως φερέσθ κρείσσωνων βουλευματα ib. 449. λιμὴν βουλευμάτων ib. 769. πάντα τὰμά σοι βουλευματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βουλευμάτων ib. 886. χαίρετω βουλευματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βουλευμασι Hip. 28. et Sup. 398. ἄδεις ἀντερεῖ βουλευμασι Hip. 402. κακὰ βουλευματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βουλευμασι ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμασι ib. 1406. θανάσιμων βουλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βουλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1050. Ἄγαμ. παῖδός ἐκ βουλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴτορας βουλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλευματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευμασι Bac. 844. τὰ Διὸς βουλευματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βουλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βουλευμασι Her. F. 273. τοιαῦτα βουλευματα ἐβόλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βουλευμάτων Oed. fr. IV. 1.

Βουλευτήριον. δόλια βουλευτήρια An. 447. εἰς βουλευτήρια ib. 1098.

Βελή. ἔγνωε τὴν νικῶσαν βελὴν Med. 913. καιρύτεραν βελὴν Her. 473. βελῆς ὡδὲν ἐστὶν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βελᾶς El. 161. δόλια βελαι Med. 413. ὃ μένουσι τῶν θυοσκόπων βελᾶς Rh. 69. ἐν δίκῃς βελαισιν Antiop. fr. XLII. 1. βελαι ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βέλῃσις An. 703. ἡ βέλῃσις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βέλῃσιν, ἣν ἐβόλετο Her. F. 1305.

Βεπόρος. σφαγεῖς βεπόροι An. 1135. ἀμφὶ βεπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βῆς. βῶν ἡλιζες ἐντίνειν βρόχοις An. 721. βοδὲ γάλα Cy. 136. βῆς ἔσδομος Ex. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βῶν ῥαφέντα Mel. fr. XXVIII. εὐθηλοὶ βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βεσι βεκόλον τραφέντα ib. 1292. βῆς ἡλδομεν νήψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βῆς πόντων εἰσβάλλομεν ib. 261.

ΒΡΑΧ

ἡλίε ἀγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βῆς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79. βωσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοιωτῆτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βέταθμον. πρὸς Ἰδῆς βέταθμα Iph. A. 76. λιπὼν βέταθμα Hel. 29.

Βέταθμος. ἀμφὶ βετᾶθμος Hel. 363.

Βεσφαγεῖν El. 627.

Βέτας. ἀνὴρ βέτας Hec. 646. Ἰδαῖον βέταν ib. 944. βέταν φόνον Hip. 537. ταθμὸς ἐπὶ βέτα An. 280.

Βεφορβεῖν. ἐβεφορβην ξένω Al. 8.

Βεφόρβειον. βεφόρβεια ἀγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βεφόρβεια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βεφόρβεια Mel. fr. XXI.

Βεφορβός. βεφορβὸς ἔκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βεφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βεφορβὸς ἀξιος δόμων; El. 252.

Βραβεῖα. ὅπως κλύοιμί σε κοινὰς βραβεῖας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὰς λόγους Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τῷ φόνῳ γενῶ βραβεύς Or. 1065. βραβεύς λόγος τῷδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεύς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύνεω. βραδύνειν ἡλυσιν ἀρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. καὶ βραδύς τις ἢ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ τεύχουσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδύς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τῷ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέψ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέψ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλιπήχην Ἑκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὀπλοβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγχόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θῶρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθενάρους El. 389. καρτερῶ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμῶν βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὃ βραχίων Her. 740. εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. λαιοῖσιν ἐν βρα-
χίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup.
738. νέων βραχιόνων ἥδη τὴν τύπον
Her. 858. σθανόντων τῶν ἐμῶν βρα-
χιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ'
ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.
Βραχὺς. βραχὺς λόγος Or. 446. et fr.
inc. XC. 1. ἐν βραχεὶ χρόνῳ Ph.
924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεὶ Hip.
96. βραχὺν βίον ἐμπνέων ἐτι ib.
1246. βραχὺς σοι—ἦν βιώσιμος χρό-
νος Al. 652. βραχὺς αἰὼν Bac. 395.
βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278.
τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ἔκισεν Her.
613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957.
cf. etiam El. 940. βραχεὶ μύθῳ Er.
fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248.
γνώμῃ βραχεῖα Hip. 644. βραχεῖας
προφάσεως ἴδει Iph. A. 1180. βραχεῖα
τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23.
ἐν βραχεὶ σοι τὰ μὲν δηλώσω κατὰ Or.
732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph.
A. 829. Hel. 1538. et Ael. fr. V. 1.
τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam
Ael. fr. IX. 1. σταν βλέπω βραχὺ
Ion. 744. βραχὺ ἀνατένει Or. 156.
γυναῖζι πιστεύω βραχὺ ib. 1103. ἐτι
ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανῶσι
διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βύλομαι
σ' εἰπεῖν κακῶς, εἰ, βραχεῖα Iph. A.
378. ταῦτά σοι βραχεῖα λέλεκται ib.
400. ἐκ βραχιόνων, raucioribus verbis
Sup. 478.
Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ
Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν
Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπκοις, μυρίοις
δ' ὅπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμῖαις
βρέμοντα Tr. 83. ἵππον ὠράνια βρέ-
μοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέ-
μων Her. F. 962.
Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph.
1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεῶς
Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980.
986. 1179. et 1477. εἰς ἐν δόμοισι
βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v.
1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481.
et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίῳ Her.
936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El.
1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr.
IV. 3.
Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377.
σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέ-
φος ib. 25. ἐτι βρέφος ib. 655. et
Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἐκβολὴν

οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An.
300. βρέφος διδάσκειται λέγειν Sup.
914. βρέφος τὸ μὲν προσέρισας Iph.
A. 1151. βρέφος ἀπυλὸν ἔβαλε ib.
1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834.
ἐκτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος
τοσόνδ' εἰδείσατε; ib. 1165. εἰς ὄλυμ-
πον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289.
τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος
Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἀντρον
Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et
280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφι-
κέσθαι ib. 317. τεκῶσα βρέφος Φοῖβῳ
ib. 503. νεογνὸν βρέφος ib. 1339.
βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος
ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθημεῖσαι
βρέφος ib. 1599. ἔτεκεν μόνῃ βρέφος
El. 1129. βρέφος, ο ἰσῆας An. 723.
βρέφῃ φίλια Tr. 557. βρέφῃ λιπέσσαις
Bac. 701.
Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεῖς El. 326.
Βρίζειν. ὅμμ' ὅτ' ἐκοίμεισ', ὅτ' ἔβριζεν
Rh. 825.
Βρίθειν. ὄλεθ' βρίθειν εὐδαλεῖ τ' εὐ-
καρπία Tr. 216. εἴφεσι βρίθων καὶ
πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῃ βέ-
βριθα El. 305. τῷ δ' βρίζεται; Cress.
fr. IX. 2.
Βρίθως Tr. 1050.
Βρόμιος. Βρόμιον ἐνθα τέκε μάτηρ Ph.
652. Βρομίῳ παράμωσος ἑορταῖς ib.
792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἥδον Bac.
65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεῖ ib. 84. cf.
etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446.
536. 546. 593. 629. 725. 789. 974.
et 1248. ἐ γάρδε Βρόμιος Cy. 63.
Βρομίῳ πόλιν ἰοίγμεν εἰσελαῖν ib.
99. οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν ib. 112.
Βρομίῳ πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσο-
φόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναί-
ρει γὰς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρό-
μιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὃ Βρόμιε
Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et
584. ὃ νᾶξ Βρόμιε ib. 1030. 2)
adject. βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρο-
μίῳ θύρῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρο-
μίῳ Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib.
1324.
Βρόμος. Βαρὺν βρόμον μεθήκε Hip.
1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F.
1212.
Βροντή. νεπτέρα βροντὴ Διὸς El. 748.
δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33.
βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾶ τεναγμὸς ἦν ὁμοιος Ph. 1046.
βροντᾶ ἀμφιπύρρῃ Hip. 559. παμένας
Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v.
599. βαρύβρομοι βρονταὶ Ph. 190.
Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy.
327.

Βρότειος. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμὸν
Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac.
542. βροτεῖψ ib. 1002. λαιμῶν βρο-
τεῖων Her. 822. τῶν βροτεῖων ὡς
ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βρο-
τείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας
φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτεῖαν Sup.
777. βροτεῖαν ἐσχάραν Rh. 928.
δυστυχία βροτεῖψ El. 741. εὐγένειαν
βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι
πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI.
1. αἶμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T.
406. βρότειον γένος Hip. 618. et
Ced. fr. XVII. 13. et βροτεῖψ γένει
Hel. 1354. et γένος βροτεῖψ Sis. fr.
I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573.
βρότεια λεύσσοντες πάθῃ Fr. inc.
CXLIIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr.
inc. CLXXXVII. 2.

Βροθήσιος. βροθησίᾳ χερὶ Or. 271.
μορφὴν βροθησίαν Bac. 4. κακῶν
ἀπαλλάξασα τῶν βροθησίων An. 1256.
θύμασι βροθησίοις χαρεῖσα Iph. A.
1524.

Βροτοκτόνος. θυσαίς ἡδεταί βροτοκτό-
νος Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ἃς ἔῃν βροτὸν τὸν
αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεσθάναι Ph. 86.
βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαιὸν
ἡγῶμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιον
μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. δθεν
σ' ἐμφανῶς κλήζει βροτὸς Phaëth. fr.
X. 2. ταύρου καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει
Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς
Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν
βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ἃ ῥά-
διον βροτοῖσιν ib. 664. πολυποντά-
την βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βρο-
τῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις
ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or.
176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀτάθμητος αἰὼν
ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν
μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι
Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη
ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βρο-
τοῖς ἅπασι καθεσθάναι οφείλεται Al.
785. χρὴ εἰπεῖν ἑνὲν ὄλβιον βροτῶν
An. 100. τὰ χείρονα πλεῖν βροτοῖσιν

ἐν τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed
contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαί-
πωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα
βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T.
1255. νῦς βροτῶν Tr. 886. αἰοιδᾶς
δόντες ὑτέροις βροτῶν ib. 1245. ὀρᾶ-
σιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392.
ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαῖς ib. 873. τί
τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεὸς
ἐχ' ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν
αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν
ib. 375. ὃ θεῶν ἑδὲν, ἡ βροτῶν, μέλει
ib. 601. ἀθλιωτάτος βροτῶν Hel. 810.
et Antig. fr. I. 2. κοινὸς ἐστὶν ἑρᾶνός
πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπη-
ρέτων χαίρουν Ion. 638. κάμνυναι καὶ
βροτῶν αἰ συμφοραὶ Her. F. 101. πε-
ρίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνο-
νες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὸς
ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι
ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368.
βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῷ ib. 400.
ἐχθιστος βροτῶν ib. 832. Ζεὺ πανδερ-
κέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν
βροτῶν τε πρευνμένους τυγχόν Dan. 9.
πλεῖστα σφάλλει βροτὸς Æol. fr. III.
2. διὰ δ' ἔκρινεν—γὰ βροτὸς Alex. fr.
XII. 4. ἐκ αἰσχροῦ ἑδὲν τῶν ἀναγ-
καίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις
εὐτυχὲς ἔφιν βροτῶν ejusd. fr. XX. 1.
ἐγγὺς ναιεῖν τῶν βροτῶν ejusd. fr.
XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἀρ' ἦν ἔρως
βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ
δυστυχῇ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr.
XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὐκρας ἃ γένοιντ'
ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δείξιμα
κάλλιστον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πῶ
δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd.
fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες
βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γέ-
νεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν
πόνων τάγαθ' αὖξεται βροτοῖς Er. fr.
X. 1. ὃ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr.
IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται
πᾶσιν Ced. fr. V. 2. τὰς βροτῶν
γνώμας σκοτίζων Cenei fr. V. 1. ὁ
πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει
βροτῶν Ceno. fr. I. τὸν ὄλβιον ἑδὲν
ἑδαμῶ κρῖνον βροτοῖς Pelei fr. IV. 1.
βροτῶν νοσῶσιν οἱ βλέποντες Phry. fr.
XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς
Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδουσιν βρο-

ΒΡΥΚ

τὰς Pro. fr. VI. πόνος ἀκέρ' ἀλγύνει
 βροτὸς St. fr. V. 2. αἰδῶς ὀργῆς
 πλείον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV.
 βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκται νό-
 σος Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι
 δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc.
 XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc.
 LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρείσσον, ἢ
 φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et
 CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur
 βροτὸς. ὁ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc.
 LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν
 Fr. inc. CXL. ἔσθ' ὅμοιον ἀδέν, ἔσθ'
 ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυ-
 σὸς ἐστίν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr.
 inc. B. 36. et sic compluribus aliis
 locis βροτοὶ pro hominibus occurrit.
 Βροτοφθόρος. σκύλα βροτοφθόρα Aug.
 fr. IX. 1.
 Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρη Or.
 951. κρεμαστὸν ἀψεται ἀμφὶ βρόχον
 Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ
 δέρην ὀρασίῳ πελάσαι Al. 229. περί-
 βαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἀψα-
 σαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρό-
 χον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξά-
 ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
 δεσμιὰ σπειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.
 βρόχος ἀπτεῖν κρεμαστὸς Or. 1035.
 εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχος ib. 1315.
 κρεματοῖς ἐν βρόχῳ ἡρτημένη Hip.
 779. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων ib. 783.
 χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503.
 χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557.
 βῶν ἢ λέοντ' ἠλπιζες ἐντεινέιν βρόχοις;
 ib. 721. τί με βρόχων εἵργεις; ib.
 846. βρόχοις ἀνικητοῖσιν ib. 997.
 δεσμιὰ καὶ βρόχος λαβὼν χεροῖν Iph.
 T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμοι λελησ-
 μένοι Rh. 74. βρόχος ἀρτωμένη Tr.
 1012. με βρόχοισι συνάψει Bac. 545.
 cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχος
 ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἀνευ βρόχων
 ib. 1172. θηρῶν βρόχος κομίζετε Hel.
 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν Her. F.
 153. βρόχοισιν ἄρκυν γενήσεται
 ξιφηφόροις ib. 729. δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν
 St. fr. III. 5.
 Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι
 Bac. 107. παγαῖς δακρῶν ἀχέων τε
 βρύει Lic. fr. hñ. ἔλκεσι βρύων Fr. inc.
 CCXI.
 Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

ΒΩΜΟ

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἰδεῶν
 πεφύλαγμα Cret. fr. II. 20.
 Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup.
 1110.
 Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανάσης εἰς
 θάλαμον βύσας Al. 1058.
 Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπῳ παύσας
 Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.
 Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῇ
 Hel. 1363.
 Βυρστόνον κύκλωμα Bac. 124.
 Βύσσιος. βυσσίνους πέπλος Bac. 819.
 Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπῳ Or. 983.
 Βῶμιος. ἐφ' ὃ σὺ βῶμιος θακεῖς Her.
 239. βῶμιος πιτυνῶντες An. 357. βῶ-
 μοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἰκέται
 καθεζόμεσθα βῶμοι Her. 33. cf. etiam
 v. 197. μῆτέρα βωμίαν ἐφημένην Sup.
 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593.
 ἀμφὶ βωμίαν ἔπηξε κρηπίδα Her. F.
 984. βῶμοι ἐσχάροι Ph. 281. ἀμφὶ
 βωμῖος λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμῖος
 τροφὰς Ion. 52. .
 Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνδρῶπων
 Epist. IV.
 Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23.
 ἀδέν σ' ὀνήσει—ὃ βωμός An. 162.
 αἰμάτω θεᾷς βωμόν ib. 259. προλείπω
 βωμόν ib. 412. ἀγνὸν βωμόν θεᾷς
 ib. 428. βωμῷ Θέτιδος ἀποσπάσαντές
 με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔση
 πὶ βωμῷ An. 1124. βωμῷ κενώσας
 ἐσχάραν ib. 1139. βωμῷ πέλας ib.
 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73.
 ἀμφὶ βωμόν Iph. A. 676. et 1481.
 Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145.
 El. 792. ὅκ' ἔχω βωμόν καταφυγεῖν
 ἄλλον Iph. A. 911. βωμός θεᾷς μοι
 μνῆμα ib. 1445. ἐνδείξωσθω βωμόν
 ib. 1473. βωμόν δαίμονος θεᾷς ib.
 1514. πρὸς βωμόν θεᾷς ib. 1555. cf.
 etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258.
 ὥς μὴ μιαῖνοι βωμόν φόνῳ Iph. A.
 1595. βωμός,—ὃ κατατάζει φόνος
 Iph. T. 72. παρὰ βωμόν ἦν δάκρυα
 ib. 859. θυόεντα βωμόν Tr. 1061.
 βωμός θεῷ Her. 61. βωμόν κατατέ-
 ψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε
 συλᾶσθαι βωμόν ib. 245. ὅκ' ἂν λί-
 ποιμι βωμόν ib. 345. βωμῷ σπανί-
 ζουσα Hel. 806. ἐπὶ βωμόν Ion. 1255.
 ὅτε βωμός—σώσει σε ib. 1275. ὃ βω-
 μὸν ἔπηξεν θεῷ ib. 1280. ἔκλειπε
 βωμόν ib. 1306. τὰς ἀδίκας βωμόν

ὅχ ἴζων ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμῷ λιπύσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν περίε νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμῷ ib. 927. βωμὸν ἔπτῃς ὑπο ib. 974. βωμὸς Πειθῶς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴδι πρὸς βωμὸς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὃ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν ib. 976. βωμὸς κνισσῶν βεβύτοις προστροπαῖς ib. 1159. δῶλοι βωμὸς θεῶν, oscil. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268.

ἐνθ' Ἀρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib. 404. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα ib. 1116. βωμοῖς παρίστατο ib. 1314. θν τοῖσδε βωμοῖς θεῶν καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς ib. Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἀξω' πὶ βωμὸς Bac. 1356. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350. βωμοὶ μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοὶ πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἐβαλλε βωμὸς (i. e. εἰς β) ib. 804. θεῶν βωμὸς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾶ Σιμωνίδει γᾶ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρώας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1393. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φρεῖδα φρεῖδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὃ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἕβας γᾶν πατρώαν ib. 302. ἐμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ἐννῆψε φίλα γᾶ ib. 677. βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἀπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾶδε γᾶ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὃ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἀπο ib. 859. γᾶς λόχενμα ib. 1026. Θεβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρώας ib. 1063. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτία γᾶ Ph. 1735. γᾶς πατρίας τέρεσθαι Med. 653. ὃ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρου γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετουκτεῖν ib. 836. ἐκ πατρώας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πινύντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et

Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἔχνος ἐν γᾶ κρύεσσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νῖν ἄδε γᾶ—οἶσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρώας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιτεύουσιν γᾶν ib. 224. εὐάνδρον ὀλείζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾶ πατρία ib. 857. ἐραρία—καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322 Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, ο ἱερτα Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ὕδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρωάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἀχλὺα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾶ Λακαίνα γᾶ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾶ πατρία ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄφρ' ἄν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἀναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

ΓΑΙΑ

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἃ τεκῆσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.
 Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.
 Γαῖα, ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαῖα Hec. 393. καθῆσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργος γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅπως ib. 1644. ἐπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδενσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. παρῶσαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὴς ὑπερτειλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. εἶφος δικῶν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὁδᾶς ἐλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπό-προ γαίας ib. 1728. ἀποιμῶξη γαῖαν Med. 32. γαίας τερμῶνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύθομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγυσιν ὃ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμέ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξιμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοισ ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσέλεπες γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἑρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχλίσων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἐξέρρε γαίας ib. 973. εἰσορῆς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἑρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιάς ib. 926. πρὸς γαῖαν πινεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐρρέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χῶματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὺς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὸς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Προιάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὑπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νῶτοισ Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιή-

ΓΑΙΑ

τιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφειλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελᾶγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λά-καιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτουσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαῖα ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bae. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπευ' ὅφ. ἐν γαῖα θέρους ib. 1025. πρὸς ἑρ. καὶ γαῖαν ἐτήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχουσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἤκομεν ib. 278. ἐλευθέρη γαῖα Her. 62. τῶσδε εἰς γαῖαν παρεῖς ib. 154. ἐλευθέρων οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμυχανοῖς βύλεται προσω-φελεῖν ib. 330. γαίας ἔρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένη γαῖα Hel. 75. γαῖαν εἰς ἀνολθον ib. 254. Λακεδαιμόνος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαῖα ib. 833. κοινὸς ἐστὶν ἑρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾷσθαι ib. 1450. γαίας ἔτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἔδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαῖα ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὅτε γαίας ὀρί' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἤκειν γαίας ὑπο ib. 296. Ἀργείας ὅπως γαίας El. 411. ἐν κραταιᾷ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τωραννέουσιν ib. 877. πόλιν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύν' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίωνης κύριον Cresph. fr. XIV. ἑρανὸς τε γαῖά τ' ἦν μορφή μίᾳ Melan. fr. XXII. 2. Καλυδῶν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρου γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειτὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμώ-τερα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτεραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα μυχθῆτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

Γ Α Μ Ε

ο *terra* Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μήτηρ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρίς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα σεμνή Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμω Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμω γαῖα ib. 754. in plur. γαῖας χλοηφόρος Ph. 649.

Γάλα. μελίσκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν Ph. 1525. ρεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἑσθὺς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοὸς γάλα ib. 136. πηκτὴ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέψ ib. 215. ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον τροφεῖα ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότης ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro γαλήνεια Hel. 1474. γαλανεία χρυσάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρίσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὴ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένους γαληνός ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hec. 1160. γαλήν' ὀρῶ Or. 279.

Γαμβρός. πένθητα—γαμβρόν πεπᾶσθαι An. 642. σέ γαμβρόν οἰθηῖσ' ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρός γενῶ Rh. 167. κοράνοισι γαμβρόν πέλειν ib. 198. γαμβρόν νόμιζε Αἰσάκω fr. XI. 2. ἀξίως ἐμός γαμβρός κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. πρὸς παρόντας γαμβρός ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ Ἑλένην Or. 19. δς ἔγῃμ' ὁ τοξότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέπρωται σ' Ἑρμόνην ib. 1654. δς οἶεται γαμεῖν νιν, ε γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Δαῖός με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκῶσαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017.

Γ Α Μ Ε

et Melan. fr. IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἡξίον ἐγὼ γῆμαι σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν ἐκ ἄξιον ib. 631. ἢν ἔγῃμεν ἀντιδὸς ib. 959. ε γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; An. 347. φῖλων ἂν γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεῶν ib. 1280. πικρὰν Φοῖβη φάτιν ἔγῃμας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγῃμες ἄκωσάν με ib. 1149. Οἰνομάω γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγῃμεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαιῶς σκότιον λέχος Tr. 44. Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέτερον γάμον ib. 357. ἔγῃμε τὴν Διὸς ib. 398. ἢν βία γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θηρᾷ γαμεῖν με Hel. 63. ἡ γαμεῖν τις τὰμ' ἐβυλήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γῆμει σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγῃμε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγῃμε—Ἀλκμήνην Her. F. 1260. κῆγῃμας αἰσχροῦς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῶσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. ἐκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. Ἀλθαῖαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κὰν—γῆμῃ τὴν εὐδοκίμωσαν Cœd. fr. II. 3. εὐ γὼν ὥς γαμεῖν ἔχεις Phi. fr. XI. 2. ἐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένους βία γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμῶσα; Med. 606. ἀπ' εὐγενὺς γῆμας Or. 1677. παῖδα γῆμας Κύπριδος Ph. 7. γῆμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γῆμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γῆμας τύραννον ib. 877. μή ποτε γῆμας Al. 883. γῆμας Πριαμιδῶν γαμβρός γενῶ Rh. 167. γῆμας μὴ Tr. 398. Ἀσιατῶν γῆμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σέ γῆμας Ion. 813. εἴχ' ἔξεις κακὴν γῆμας El. 920. ἀνόσιον γῆμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γῆμαντι καὶ μεῖζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι ἢ γαμῶμαι παιδὶ σφ; Ph. 1667. εἰ γαμοίμην ib. 1678. ἢν ἐγῆματο Med. 262. γάμος γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γημέμεθα ib. 445. εἰς τύρανν' ἔγῃμάμην ib. 474.

γαμῦμαι βίη Hel. 839. *ἡμέρας* γαμῦμαι Ion. 58. *ἐγνημάμεσθα* θανάσιμον γάμον El. 247. *γαμυμένην* δράσειν τι Med. 288. *πέμπειν* 'Αχ. θυγατέρ' ὡς *γαμυμένην* Iph. A. 100. cf. etiam v. 362. et 905. πολλοῖς *ῥέγεται* *γαμυμένη* Cy. 180. ἡ *γαμυμένα* Tr. 313. τὰς *γαμυμένας* Iph. A. 1108. *Γαμέτας*. *δοιδὰς* εὐδαιμονίας—*γαμέτα* Sup. 998. ὁ *σὸς* *εὐναῖος* *γαμέτας* ib. 1028. *μακάριος* ὁ *γαμέτας* Tr. 312. *Γαμήλιος*. *εὐνῆς* ἀζυγες *γαμηλίου* Med. 673. *γαμηλίου* *εὐνῆς* ἀγῆλαι ib. 1026. ἀντὶ *γαμηλίου* *λέχους* Or. 1050. *μέλεσι* *γαμηλίου* Tr. 352. *Γάμος*. *ζῆλον* ἢ *συμκρόν* *γάμου* *ἐχουσα* Hec. 352. *γάμος*, ὁ *γάμος* ib. 948. *γάμου* *ἐσφάλης* Or. 1078. *ἔλαβε* τὸν 'Ελένας *γάμον* ib. 1502. ὁ *μεμπτὸς* ἡμῖν ὁ *γάμος* Ph. 428. διὰ *μίας* *νύμφης* *γάμον* ib. 584. *γαμῖν* *γάμον* Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ *σοι* *γάμον* *κατεῖπον* ib. 589. *ἔποτε* *φῆσω* *γάμον* *εὐφραίνειν* *πλέον*, ἢ *λυπεῖν* Al. 238. *νῦν* *γάμου* *πόθος* ib. 1090. ὁ *γάμον*, ἀλλὰ *τιν'* ἔταν *ἡγάγετο* An. 103. ὁ *γάμος*, ὁ *γάμος* ib. 1187. *παρθένους* *κράντων* *γάμον* Sup. 139. *ψευδῆ* *συνάψας* *γάμον* Iph. A. 105. τὸν 'Ελένης *γάμον* *γῆμας* ib. 467. *Πηλέως* *εἰς* *γάμον* *ἦλθον* ib. 1044. *γάμον* *Νηρηίδος* ib. 1078. 'Ιναχίδαις *γάμον* ib. 1088. *εἰς* *αἱματηρόν* *γάμον* Iph. T. 371. *γάμος* *ἐκ* *ἐσθλός* ib. 819. *γάμον* *τείχει* *συνάψων* ib. 1228. *μέλπετ'* *ἐμὸν* *γάμον* Tr. 339. 'Ελένης *δυστυχέτερον* *γάμον* ib. 357. διὰ *γάμον* *μιάς* *ἔνα* *γυναικὸς* ib. 498. *τοσόνδ'* *ἐμὸς* *γάμος* *ὤνησεν* 'Ελλάδα ib. 932. *γάμον* *θεῶν* *τινος* *πειρωμένη* ib. 979. *τὴν* *ὦραν* *γάμου* Her. 579. *γάμον* *ιεῖσα* *γοερὸν* Hel. 188. ὡς *ἔλοι* *γάμον* *ἐμὸν* ib. 241. *γάμον* *ἀγαμον* ib. 696. ἢ *πὶ* *τῇ* *μῦ* *κάλλος* *ἐκτῆσω* *γάμου* ib. 1103. *δύτηνον* *γάμον* Ion. 941. *ἐγνημάμεσθα* *θανάσιμον* *γάμον* El. 247. *γάμον* *τοιῦτον* *λαβὼν* ib. 258. *ἀνόσιον* *γῆμας* *γάμον* ib. 926. *τίνα* *γάμον* *εἶμι*; ib. 1199. *τοῖσδε* *μελήσει* *γάμος* ib. 1342. *κρείσων* *πλοσίη* *γάμου* Ar. fr. XX. 2. *ἄμορφος* *γάμος* Inus fr. XIII. 1. *γάμον* *λαβὼν* *ἐσθλῆς* *γυναικὸς* Fr. inc.

L. 1. *γυναικῖον* *γάμον* *φρουρῶντας* Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ *θεογόνων* *γάμων* Or. 346. *γάμοι* *ὅσοις* *εὐ* *καθετάσι* ib. 601. *δολλοῖσι* *γάμοις* ib. 1009. *λέκτρα* *μητρῶν* *γάμων* Ph. 59. *γάμοισι* *ζυγέντα* ib. 339. *γάμων* *ἑτακτὰν* ἔταν ib. 345. *φῶς* *νόμιμον* *ἐν* *γάμοις* ib. 347. *γάμοις* *εὐρεῖν* *βίον* ib. 403. *κάπρῳ* *λέοντι* *θ'* *ἀρμόσαι* *παίδων* *γάμος* ib. 414. *ἀρ'* *εὐτυχεῖς* *τοῖς* *γάμοις*; ib. 427. *Διὸς* *γάμοισι* ib. 653. *γάμος* *ἀδελφῆς*—*ποῖ* *χρῆ* *μέλεσθαι* ib. 764. *Αἰμονος* *γάμοι* *σφαγὰς* *ἀπεργῶσι* ib. 951. *γάμος* *δυσγάμος* ib. 1054. *γάμων* *τῶν* *σῶν* ib. 1362. *γάμοις* *ἔξευξ'* *Ἀδράτῃ* *παῖδα* ib. 1374. ὁ *γάμος* *ἐμὸς* *προδόντε* ib. 1445. *γάμων* *φερνὰς* *διδὸς* *Αἰμονι* ib. 1581. *εἰς* *γάμος* *σὸς* ib. 1666. *ἀπαλλάχθαι* *γάμων* ib. 1672. *γάμοις* *βασιλικοῖς* *εὐνάσσεται* Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. *πικρὸς* *καὶ* *λυγρὸς* *γάμος* Med. 399. *τοῖς* *Ἰάσονος* *γάμοις* ib. 405. vid. etiam v. 1235. *γάμος* *τυράννων* ib. 778. *γάμος* *ἀλλοῖος* ib. 910. ὁ *σοι* *προθεῖς* *γάμος* ib. 1356. *πεομήτης* *γάμοι* ib. 1366. *πικρὰς* *τελευτὰς* *γάμων* ib. 1388. ὁ *ψαύει* *γάμων* Hip. 14. *ἡράσθη* *γάμων* *Σεμέλης* ib. 453. *ἄψασθαι* *γάμων* ib. 1026. *γάμων* *πάρος* ib. 1425. *σὸς* *διαφθεῖρη* *γάμος* Al. 317. *γάμοι* *Θεσσαλῶν* ib. 954. *ἐρμήνευμα* *Νηρηίδος* *γάμων* An. 46. *τὴν* *μίαν* *μοι* *τεργέτω* *πόσις* *γάμοις* *εὐνὰν* ib. 470. *σῶν* *τερηθεῖς* *γάμων* ib. 982. *μάτην* *σ'* *ἐν* *γάμοισιν* *ὠλίσαν* *θεοὶ* ib. 1219. *εὐναῖος* *γάμοις* ib. 1246. *εἰ* *γάμων* *ἀπεζύγη* Sup. 791. *πικρὸς* *ἐσείδες* *γάμος* ib. 833. *ἴτω* *φῶς*, *γάμοι* *τε* ib. 1025. *βαρβάρων* *χάριν* *γάμων* Iph. A. 271. *τοιούτως* *γάμος* *γῆμειας* ib. 463. *γάμος* *ἐξαίρετος* ib. 485. *εἰ* *γάμων* *ἡμίρομαι* ib. 486. *ἐπ'* *ἐσθλοῖσιν* *γάμοις* ib. 609. *ἔδαισαν* *Πηλέως* *γάμος* ib. 707. cf. etiam v. 720. *ἀζυγες* *γάμων* ib. 805. *ποῖος* *γάμος* *φῆς*; ib. 837. *μνηστεύω* *γάμος* *ἐκ* *ὄντας* ib. 847. *εἰ* *μὴ* *γάμοισιν* *ἐζύγη* ib. 907. *γάμος* *ἐχόρευσαν* ib. 1057. *τὸ* *δυστυχὲς* *τῶν* *γάμων* ib. 1342. *τῶν* *γάμων* *ἡσσονα* ib. 1354. *τὸς* *ὑβρισθέντας* *γάμος* *μετελθεῖν* Iph. T. 13. *ἐπὶ* *γάμοις* 'Αχιλ-

Γ Α Μ Ο

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. δαδ-
χεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους
γαμῆσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κα-
κὸν ib. 715. ὁ γάμοι ib. 740. γάμους
ἄλλους γαμῶσι ib. 1016. γάμους ἐψεύ-
σατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔξευξεν
γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὠραίων
γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων
ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους
ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib.
301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθ-
λίαν γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς
γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις
ib. 789. ὀνητοῖς γάμοις ib. 892.
ἀρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γά-
μους ἐτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλ-
ματα ib. 1448. τὸς γάμους συνδαίσας
ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493.
ἐκπεφύγασιν γάμοι με ib. 1638. ὁ
πεπρωμένοις ὀργίλῃ γάμοις ib. 1662.
ἔξευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσιν Ion. 10.
γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62.
γάμοι Λοξίῳ ib. 72. δίκας βιαιῶν
γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν
ib. 506. τῶν Αἰόλου ὀρεχθῆναι γάμων
ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέ-
κλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib.
946. ὅπερ ἐξεύχθην γάμοις ib. 949.
γάμους Κύπριδος ἀθήμενος, ἀνοσίως
ib. 1092. εἰς κρυπτὰς γάμους ib. 1524.
ὁ γάμους ἐκρυπτον ib. 1543. ἐτιᾷ γά-
μους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων
ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν
γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. δς συνεκ-
κλέπτει γάμους τὸς σὸς ib. 364. τὴν
κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600.
μισθὸ τὸς γάμους ὠνεμένη ib. 1090.
τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100.
γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεῖς
γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τὸς
γάμους ποιμένως Dan. fr. VI. 2. τὸς
γάμους τὸς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15.
γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan.
fr. VIII. 1. γένει κρείσσης γάμους
ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γά-
μων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd.
fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr.
XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Me-
leag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy.
fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V.
5. ὁ πάντες δυστυχεῖς ἐν γάμοις
Fr. inc. XLIX. 1.

Γ Α Υ Ρ

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion.
159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.
Γάνος. πῦ με δέζεται γάνος Sup. 1149.
ἀνθεμόβροντον γάνος ἔωθης μελίσσης
Iph. T. 633. βότρυς γάνος Bac. 261.
et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414.
ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα
Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph.
A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.
Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ γάνυνται
Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης
Cy. 502.
Γαπετής. γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας Ph.
672.
Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.
Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν
ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047.
1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100.
Med. 689. An. 591. et sic compluri-
bus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. ὁ
γάρ; ib. 1515. τί δὲ γάρ ὅ; ib.
1602.
Γατήρ. τὰ κοῖλα γατρός Ph. 1420. ἐν
γατρός βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ
γατέρῃ πηδῶντες Cy. 219. γατέρ'
ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γατέρῃ δαι-
μόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γατρός
ἄκρας ib. 504. γατρός διήνεγκ' ὄγκον
Ion. 15. γατήρ ἅπαντα Alex. fr.
VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γατρός An-
tiop. fr. VII. 4. γατρί μὴ πληρωμένη
Bel. fr. XVII. 5. ὅκ' ἂν πείθοιμι γα-
τέρα ib. vers. 12. γατρός ἀφαφῶν
σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γατρός
κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς
ὀλυμένη γατήρ Fr. inc. CLIX. 2.
Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ἔλξω
γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χε-
ροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμφ γαῦρον
αὐτὸ κραινει χρόνος Alex. fr. XII. 8.
γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI.
11. ὁδὲν ἔτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφω
Phi. fr. I. 4.
Γαυρόσθαι. σκῆπτρα—γαυρόται λαβῶν
El. 322. μὴ γαυρὸς Æol. fr. XIII. 2.
Ξανθοῖς βοτρυχοῖς γαυρόμενος Or.
1532. γαυρόμενος τοῖς ἀγρεύμασι
Bac. 1239. χρήμασιν γαυρόμενος
Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλέτω
καὶ γένει γαυρόμενον Fr. inc. XXVI.
2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὁ σὺ
κατθανῇ γαυρωμένη Hip. 502. θήρα
δυσπότῳ γαυρωμένη Bac. 1142.

Γάυρωμα κενόν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμους Or. 1220. σαφές ἔκ' ἔχω γεγωνεῖν ὅσα Hip. 586. οἷς χρη' γεγωνεῖν εὐτυχῆντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ἕς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ὃ γεγωνίσκων λόγους El. 809.

Γείνεσθαι. ἢ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἢ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἀρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἶκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἢ Τιφ. Ἡλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἐπὶ κέρως ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἢ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἢ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἢ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἡρα Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γεναμένων Med. 1093. ἃ σέ γεναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ὅς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγώς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἐκάβης παῖς γεγώς Hec. 3. τοιῷτος γεγώς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγώς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρός Οἰδίπῳ γεγώς ib. 631. αὐθάδης γεγώς Med. 223. ἔχθιστος γεγώς ib. 467. σοφὸς γεγώς ib. 548. et ὁ σοφ. γεγώς Sup. 219. φυγὰς γεγώς Med. 554. ἐξ ἐμῶ γεγώς Hip. 943. σωφρονέτερος γεγώς ib. 995. εὐσεβὴς γεγώς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλῶ πατρός γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγώς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγώς An. 581. πατρός κλεινῷ γεγώς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγώς ib. 710. Ἀργεῖος γεγώς Sup. 896. Ἀτρεὺς γεγώς Iph. A. 321. πατρός ἐκ ταυτῷ γεγώς ib. 406. τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ἐχ' Πηλέως, ἀλλ' ἀλάτορος γεγώς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνας γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἰ κείθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγώς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγώς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX.

οἰκεῖος γεγώς Bac. ἀρσένων παίδων γε παῖδος ἐξ ἐμῆς γεγώς δέξιός σφ' ποδὶ παρασι 6. συγγενὴς γεγώς Ἰσός τε καὶ τῶν γεγῶ κακίων γεγώς πατρός τανέψιος γεγώς ib. 9 χρηστῷ γεγώς Hel. 94 γῶς ib. 1036. Αἰδῶ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε σὺν γεγῶτα ib. 537. γ ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀν 1436. δωρεῖται σὲ ο 1535. ἐκ τῶν Ἑρεχ 1573. ὁ κατάξιος ἄπυρος χρυσὸς γεγώς θρωπος γεγώς Alcme Chry. fr. IV. 1. et 1 πατέρων ἐσθλῶν γεγῶ 2. ὀλβιος γεγώς ε. ἀρίστῳ πατρός Ἑλλήν inc. B. 2. 2. ἀρίστης ἄμα γεγῶτ' (i. e. γε ἀδελφῆς Hel. 1701. Med. 216. παίδων γ ἄλλος οἱ γεγῶτες ib. 5 ὁδὲν γεγῶσι An. 320 γῶτες Iph. A. 369. γεγῶτες Her. 236. τῆς τυραννίδος Her. F Μυκηναίων ἀπο γεγῶ γεγῶσιν αἵματος ταυτ γεγῶτες Bel. fr. XX. γῶτες Ctenom. fr. II. γῶτες ἄνδρες Tem. f γῶσαν ἐσθλῷ πατρ συγγενὴς γεγῶσά τις γεγῶσα An. 435. 1255. εἰ γεγῶσα τι 473. ἐκ ταυτῷ πατρός γῶσα ib. 801. Φοίβ Ion. 339. ἃ τῶν εὐν οἶκων ib. 1073. τίνο ὁρῶ συνάρορον; Her. F τηλική Meleag. fr. X' Γεῖσσον. ῥήξας παλῆ 1570. κάταιδε γείε 1620. γείσσω ἐπ' ἀλξω γείσσω τειχέων ib. 11 Γείτων Iph. T. 1238. Καρυσίας γε. 1451. πυρώσας ὄμμα Cy. 59 κακὸν Hec. 1143. ν

Γ Ε Ν Ε

Γ Ε Ν Ν

- θάκος ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaeth. fr. I. 4. Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίῳ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλιν Ion. 294. ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.
- Γελᾶν. φίλος ὕδεις γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οικείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλῷ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾶν ib. 840. φιλοῖσι γελᾶν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμός ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὃ γελάσθαι γλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὃ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.
- Γελέων, ποτ. pr. viri Ion. 1579.
- Γελοῖος. μισῷ γελοῖος Melan. fr. XX. 3.
- Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὀφλεῖν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 506. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ἢ γέλως κλύειν ἔμοι; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπληγμένῳ ib. 935. διπλῶς ὁπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῷ γέλωτος ὄνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὀφλίσκανον Epist. V.
- Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμυσαν κύματος θεοσπόρου Alor. fr. VI. χρυσὸν γέμοντα γυῖαλα An. 1094.
- Γεμίζειν. γεμισθεῖς ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄρας Cy. 503.
- Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.
- Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεῶν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾶ Ious fr. XVII. 4.
- Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.
- Γένεθλον. Ζηνὸς γενέθλον Hip. 62. Νηρέως γενέθλον An. 1275. Λήδας γενέθλον Iph. A. 686. Αἰακῷ γενέθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.
- Γενειάς. μή σὺ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἀντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαξέσθαι φιλότατης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ τόματι Sup. 1099. προστιθεῖς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχῳ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὺν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.
- Γένειον. ὃ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σέ σὺ γενεῖν ib. 753. γενεῖν ἐκτεῖναι λιγὰς Or. 290. πρὸς γενεῖν Med. 65. περὶ σὺν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενεῖν σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. τάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ὕσας γενεῖν χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενεῖν θιγγάνων χερί Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.
- Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.
- Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἦλθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θῦσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.
- Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.
- Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ Ion. 136. ἀνδρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.
- Γέννα. ποῖα γέννα; Hec. 160. Πηλεΐδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννα Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὁδοποφυῇ ib. 828. ἀρσένων γέννα Med. 428. ποτὶ σὺν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρῶδος γέννα Iph. T. 155. ἀπαιδα γέννας ἀριστοκόου Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365, σνῆψε γένναν Cneī fr. I. 5.
- Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναῖν φίλῳ ib. 1157.

ΓΕΝΝ

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνει πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὦν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγώς ib. 863. γενναῖον ἕνον ib. 1123. τὸν Οἰκλέως γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναῖο πατρός El. 369. χρή τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναῖα τέκοι El. 26. ὃ θεῦ ποτὶ γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναῖος λόγος Her. 538. χρή ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις τόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δύλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναῖα Al. 744. δέχου εἰσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναῖα εἰ Iph. A. 1412. γενναῖα γυνή Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1302. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναῖον ἐκ τοκάδων Cy. 42. τῷνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναῖα λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὃ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τὰδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασῶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιοτάτα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναϊότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιοτήτα Hip. 1301. χρημάτων ἃς ἂν λάβοις γενναιοτήτα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιοτήτι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

ΓΕΝΟ

Γενναῖος. εἰπέ γενναῖος Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναῖος ἔχει ib. 1403. συνετάζειν γενναῖος φίλοις Ion. 935. γενναῖος ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννῆν. πρὶν τὸν ἐμὸν Ἄτρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μυσαῖν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἀξί' ἀξίων γεννητόρων ἦδη Ion. 735. χθῶν ἐμῶν γεννητόρων Phoen. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἀρεῖ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένος ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιούτων ib. 893. τὸ δῶλον γένος ib. 1115. ἡ κατήσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπῳ γένος Ph. 382. τὸ γένος ἃς ἔβροσέ με ib. 408. ἐκ γένους δεῖ θανεῖν τῷδε ib. 947. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικεῖν γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ἢ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Oed. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοὶ τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβυροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. ἐκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. ὃς δ' ἀνάτατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τῷ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένος

Γ Ε Ν Ο

ποῖα ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῆμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένος κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἀγχιτον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμῇ ib. 336. ὅστις εἰ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. δριμύ Σισύφῳ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένος Πανδίωνος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἀνείμι σοι γένος ib. 210. γένος ἦκεις τοῖσδε ib. 214. ὁ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένος ib. 480. θνησκίτω γένος ὑπὲρ ib. 546. πρῶ-
 θανον γένος ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλου μεμπτόν ἐτί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ὥς ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἑρε-
 χθέως γένος ib. 470. ὥς ἐπέστακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὦν γένος ἔσωσ' ἄριθμόν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φι-
 λότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένος ib. 1261. λαμ-
 προὶ εἰς γένος El. 37. δῦλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ἃδὲν
 κἀκίον ἐστὶν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ὥς εὐτυχῆς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκτός γένος Dic. fr. IX. 1. τὸ
 θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσης γάμους Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῷ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένος βροτείῳ Sis. fr. I. 7. γένει γαν-
 ρυμένους St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἐνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ἃδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ
 νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρυγῶντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἢ φύσις ἐκάτῃ

Γ Ε Ρ Α

τῷ γένος ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύων γένος Fr. inc. B. 2. 1. βῆβαιον ἃδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γένος. φύς ταλαγμοὶ σὴν κατέταζον γένων Hec. 241. τέκνων γένος σκιά-
 ζεται Ph. 63. δράκοντος γένους ἐκ-
 πέφυκε ib. 948. οἶνωπὸν γένων ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένων Ph. 1389. ὦ φίλιον τόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένων τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένων ib. 1218. πλόκαμος γένων παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένων ib. 697. ἀπαλόχροα γένων Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξηρμῶσας γένων Her. F. 253. πρὸς γένων τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκως δίτομον γένων Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρόμενος Ph. 32. γένυ-
 σιν ἐσκιάζον Iph. T. 1152. διὰ ζῶδᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθάζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Με-
 λανίπῃ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυρρὸς γενέσσειν Fr. inc. B. 54. Γεραῖός. γεραῶν πόδα δεινύοις ἰανῶν Ph. 1533. ὃ γεραῖὸ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατὴρ γεραῖ Al. 470. γεραῶς Ἰφίς Sup. 1032. τίς ὁ γε-
 ραῖος ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραῶν πατέρ' Ἡρακλῆος Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατὴρ γε-
 ραῖος τροφεὺς El. 16. γεραῖ Her. F. 1358. ὃ γεραῖ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmaeon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πᾶτερ γεραῖ Ph. 1528. ὃ γεραῖ πῶς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραῖ Ἐκάβῃ Hec. 52. γεραῖᾶς χειρὸς προσλαζόμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραῖᾶς πα-
 ρηίδος ib. 274. γεραῖὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραῖαν νέα χεῖρα Ph. 103. γεραῖᾶς φιλτάτης ψαῖσον χερὶ ib. 1688. τίς γεραῖὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραῖὰ Hip. 171. γε-
 ραῖαν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἐκάβης γεραῖᾶς φύλακες

Γ Ε Ρ Ω

Tr. 462. γεραιά, ο ανης, Sup. 42.
Tr. 1046 et Her. 654. ὁ γεραιά Hec.
389. Med. 133. Her. 888. et 911. γύναι
γεραιά Hip. 267. ὁ γεραιά δυστυ-
χεστάτη γύναι Tr. 1269. σάρκας γε-
ραιᾶς Med. 1217. κρίνετε—χέρας
γεραιᾶς Sup. 276. ματίρας γεραιᾶς
Tr. 832. ὁ γεραιᾶς Sup. 258. et
359. γεραιῶν ἴχνος Ph. 1710. γε-
ραιῶν δέμας Med. 1212. et Sup. 1106.
γεραιῶ κάρα Tr. 277. γεραιά μέλη
Sup. 172. et μέλας Tr. 1305. γεραιά
λιπῶν δέμνια Her. F. 107.
Γεραιρεῖν. χοροὶ Ἀτρ. ἐγεραιρον οἶκος
El. 712. τίμιος γεραιρεῖται Sup. 553.
Γεραισίαι. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραισίαις
Or. 993.
Γεραιτίοι καταφυγαὶ Cy. 294.
Γεραιτέρος. ὁ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ
Bac. 175. εἴτε τὸν γεραιτέρον ib.
207. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραιτέρον
Cy. 101. γινώμαι ἀμείνους εἰσὶ τῶν
γεραιτέρων Bel. fr. XXII. 2. βυλαὶ
τῶν γεραιτέρων Melan. fr. XVII. 2.
ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φέλει Er. fr.
II. 21.
Γεραρός. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42.
Γέρας. γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἦτοι
γέρας ib. 96. ἤτοι γέρας πατρί—διδόν-
τες Ph. 881. ἄς ὥπασεν Θησεῖ γέρας
Hip. 45. μόνῳ ἐπὶ τῷ ἐμοὶ γέρας
βροτῶν ib. 84. δорὸς γέρας An. 14.
et Ion. 298. αὐτὴν ἔλαβε γέρας An.
585. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας
Rh. 107. εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας ib.
169. cf. etiam v. 181. ὁ γέρας δῶκεν
Tr. 253. πέμπειν γέρας ib. 1286.
γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεὶ δίδωσι
Bac. 43. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν
γέρας; ib. 876. et 896. ἐμὸν τὸ γέρας
ib. 1177. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ
δίδως Cy. 548. ἐκ ἔτι τῷδε παισὶ
κάλλιον γέρας Her. 298. σμικρὸν
γέρας El. 1003. τὸ νικᾶν τᾶνδιχ' ὡς
καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1.
Γεράσμιος. γερασμίου τριχὸς Ph. 930.
ἐκ γερασμίων ὕσων Sup. 95.
Γερήνιος. Νέτορος Γερηνίου Iph. A.
274.
Γερυσία Φρυγῶν Rh. 401. ἡ μυρία
γερυσία ib. 936.
Γέρων. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec.
406. τί σοι πρὸς γέροντ' εἶπω πόσιν;
ib. 422. γέρων εἰμὶ ib. 497. ὁ γέρων

Γ Ε Ρ Ω

πατήρ ib. 711. et sine artic. Med.
1220. et Alc. 823. et πατήρ ὁμός γε-
ρων Her. F. 539. γέροντι δεῦρ' ἀμιλ-
λάται ποδὶ Or. 456. γέροντος ὁμμά-
των φεύγων κόρας ib. 469. γέροντ'
ὀφθαλμὸν ib. 528. γέροντι πατρί ib.
985. συγγνωτὰ γέροντι Ph. 1002.
γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω ib. 1095.
γέροντος Οἰδίπῳ νεανία ib. 1249. et
1369. ἤκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν
ib. 1328. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ
πάτρας ib. 1715. τὸν γέροντα τύμβον
Med. 1209. cf. etiam Her. 167.
Πιτθεὶ τῷ γέροντι Hip. 691. γέρων
νεκροπομπὸς Al. 442. γέρων ὦν ib.
638. γέροντα βασιλῶν νεκρὸν ib. 727.
ζῶντος γέροντος An. 23. γέρων ἐκείνος
ib. 80. γέρων, γέρων εἰ ib. 679. γέ-
ροντά σ' ὀρώντες ib. 755. γέρων εὐ-
ψυχος ib. 765. γέρων Πηλεὺς ib.
915. τῷ γέροντος ἠπτήθη χερί; ib.
918. θάρσει γέροντος χεῖρα ib. 994.
γέρων καὶ δυστυχῆς ib. 1203. ταλαί-
πωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας
ib. 1207. εὐ πως γέρων ὑπῆλθεν
αὐτὰς Iph. A. 66. ἐξηγῶ σύ μοι, γέ-
ρων γέροντι Bac. 186. γέρων γέροντα
παιδαγωγῆσω σ' ἐγὼ ib. 193. Σιδωνίῳ
γέροντος ib. 1024. σὺν τῷ γέροντι
ib. 1222. et Her. F. 1009. τὸν γέ-
ροντα εἰδὲς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1309.
βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος ib.
1352. γέροντα πληγαῖς πρόσωπον
ἐξωδηκότα Cy. 225. ἴδετε τὸν γέροντα
ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 75. ἔσφηλεν
γόνυ γέροντος ib. 130. γέροντος ἀν-
δρὸς θανόντος ib. 467. Ἰόλειος πῶ
γέρων; ib. 630. vid. etiam v. 793.
νέος μεδέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. γέ-
ροντα πατέρα ἐκ ἥσυχνας Hel. 726.
γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος Her. F.
26. γέροντ' ἀχρεῖον ib. 42. γέρων
γέροντα παρακόμιζε ib. 126. τί πρὸς
γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. τὸν
γέροντ' ἀτιμάσαι ib. 556. ἀμύνειν
γέροντι ib. 575. γέρων ἀοιδὸς ib. 678.
et 692. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον
ib. 1001. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων
El. 287. cf. etiam v. 853. ἀπαγγελῶ
λόγους γέροντι ib. 421. ῥυσσῶ γέροντι
ποδὶ ib. 490. ἅπαις γέρων φεύγει
Alcmæon. fr. IX. 1. γέροντι ἔχ' οἶόν
τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2. φωνή
καὶ σκία γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος *Œnei fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ Phoen. fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα Epist. I. ὁ Πελλαῖος γέρων Epist. III. γέρον, ο senex Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα An. 791. γέρον Πηλεῦ ib. 1074. ὦ—δυστυχῆς γέρον ib. 1215. γέροντε δύο Bac. 365. ζυοῖν γερόντιον Her. 39. et 653. ἔκ εἰς γέροντας ἦδε σοι γίνοι τύχη Hip. 797. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Al. 672. τεκῶν ὀρφανοὶ γέροντες An. 308. τί δῆτ' ἂν εἰποῖς τὰς γέροντας ib. 646. ἔ γέροντες ib. 762. βοή καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων Sup. 722. γέροντας δις εἶναι ib. 1081. cf. etiam v. 1085. γέρουσι σημῆναι Rh. 880. γέροντες ὄντες Bac. 139. γέροντες ἐσμέν Her. 636. ὁμῶ γέροντες καὶ νέοι Her. F. 455. γέροντες ὁδὲν ἐσμέν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα *Æol. fr. XVIII. 2. ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρουσιν ἀχθεταί ejusd. fr. XIX. 2. τηρεῖν ἐτίρους οἱ γέροντες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. γέροντες, ο senes Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες ib. 503. 728. et 1054. Καδμείοι γέροντες ib. 1042.**

Γένειν. σὲ γένωω ἄκρατον μέδν Cy. 149. γένεσθαι κακῶν Hec. 375. πένθος γένομαι πικρῷ Al. 1072. ὡς βορᾶς γευσάτο Iph. A. 423. γεῦσαι νυν Cy. 155. γένωμαι τ' ἔτι ib. 556. ποτὺ ἐγένεσθαι Ion. 1203. πόνων μυρῶν ἐγευσάμην Her. F. 1353. τόλμης γεγευμένος Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι Rh. 117.

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. ὃ με γῆς ὑπεξέπεμψεν Hec. 13. γῆς ὀρίσματα ib. 16. ἐν γῇ Χερβήρησιφ ib. 33. γῇ κακῇ ib. 592. τὺς γῆς νέρθεν ib. 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. γένος—ἔτε γῇ τρέφει τοιόνδε ib. 1181. γῆς τεμείν βλαστήματα ib. 1204. πατρῷας γῆς ἀπέξε-νωμένοις ib. 1221. γῆς ὄρυς Ἑλλανίδος ib. 1260. ἤκει εἰς γῆν Or. 53. εἰς γῆν Ἀσίαν ib. 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμυλλῶνται σε γῆς; ib. 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὄρυς ib. 443. ὃ γῆν καὶ πόλεις ὄλλουσ' αἰὲ ib. 524. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 573. Φωκίαν γῇ ib. 769. οἵπερ σώζουσι γῆν ib. 918. γῆν Ἰνάχου ib. 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα ib. 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. εἴσω γῆς ib. 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κρατεῖν γῆς ib. 1600. ἦνικ' ἦλθε γῆν τήνδε Ph. 5. Φοίνισσα γῇ ib. 287. γῆς ἔνερθεν ib. 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν ib. 988. ὦ γῆς Ἑλλάδος τρατηλάται ib. 1231. ἐν γῇ πατρίᾳ ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. γῆν Κορινθίαν ib. 10. ἔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον ib. 27. γῆς Κορινθίας ib. 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρου ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄσυχον παρ-ασχῶν Med. 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις ib. 540. ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῶδον ib. 668. γῆς Τροιζηνίας ib. 683. Hip. 12. et 1159. πέδον γῆς Med. 746. γῆς προδότιν ib. 1332. γῇ Σισύφῃ ib. 1381. γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. τάλβει κατὰ γῆν ib. 194. ὑπὸ γῆς γάρταρα ib. 1290. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. γῆς Φαρσαλίας ib. 22. ἴν' εἰ γῆς ib. 168. βαθεῖαν γῆν ib. 638. γῆς Φθιώτιδος ib. 665. γῆς κοσμησαὶ τήφῳ ib. 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. Μολοσσίαν γῆν ib. 1245. γῇ καλυφθῆναι Sup. 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν ib. 534. γῆς Ἀσωπίας ib. 571. γῆν λιπῶν Φάρσαλον Iph. A. 812. εἰς γῆν ἐρείσας ὄμμα ib. 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 1457. πατρίδα γῆν ib. 1558. ὃ γῆς εἰσέδν ib. 1583. γῆν Φρυγίαν ib. 1627. ὃ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἀγνωτον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεῖαν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῷας νότον ib. 1066. ὃ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἤγε ναῦν ib. 1396. πατρῷας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὄρι' ἀποτερύμενοι Tr. 375. ἐν ξένη γῇ κείνται ib. 378. αἶμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτεῖρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθῶν ib. 748. γῇ δορι πεσῶσ' Ἑλληνικῇ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοιτες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλῶν ἀναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ ἄρανός συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παιδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ιδρυμένους Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρίς ἐκ ἀνώρυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοὶ μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαιμόνος γῆς ἄπο ib. 481. πῦ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῇ Τρωᾶς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀττίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοίδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρίς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίς ib. 1592. ποῖ πυτῆρ ἄπεισι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὃ γῆς λόχευμα ib. 252. ὃ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἀνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἰμι γῆς ὑπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπ' ἀν κρύψῃς νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422.

ὃ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδι 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 1. ἀνασσα ib. 678. Ἀχαῖδοι 1285. Ἴσθμίας γῆς ib. 12. πατρῷας ὄρον ib. 1315. cf. el fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. 1. ἄρων γῆν Antiop. fr. X. ἔκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος fr. II. 4. γῇ ἡρινὸν θάλλουσι X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν IV. 5. ἄρξῃσι γῆς Ipus fr. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. f. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας M. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆντος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βό Phaeth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θ Pol. fr. I. 4. γῆν περίεξ ἔχον. ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρ Epist. V. Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέταις Ph. 130. ὁ γηγενέταις Ion. 1465. Γηγενῆς. δράκων ὁ γηγενῆς et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γηγενῆς ib. 1138. Λήϊτος ὁ Iph. A. 259. γηγενῆ τάχυν Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 1014. ubi pro γόνον est τι γηγενὺς Ἐριχθονίου Ion. 20. ὁ Σπαρτῶν τάχυν Her. F. 4. ἐπὶ Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῶς Cy. 5. cf. etiam Ion. γηγενὲς δράκοντος ἕτερος Bac Γηγεῖν. ταύτη γέγηθα Hec. γέγηθε Or. 66. vid. etiam f Bac. 1196. Cy. 463. et f γέγηθ', ἔως γέγηθα Iph. A. γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται ἐν ἄσκη πῶς γέγηθ' οἶκος 523. Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269. Γηπονεῖν ἀρύρας Rh. 75. Γηραιός. πάτερ γηραιέ Ph. 17. ραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηρα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al Γῆρας. γῆρα δειλαίφ Hec. γῆρας ὃ σοφόν Or. 490. ἀπ. τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γί φωνῶν τὸ σὸν ib. 630. γῆρα ποδὸς βάσιν Ph. 310. ὅχ ᾧ γῆρα κακὰ πρόσεστιν ib. 531

ΓΗΡΥ

πρὸς γῆρας ἔκ εὐδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Περὶ γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μύλοι Al. 53. γῆρας ἔβας τέλος ib. 415. γῆρα πεν-
 δίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα
 σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες
 ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et
 sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ
 γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730.
 γῆρας ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An.
 1082. γῆρας πολλῶν Suppl. 170.
 Bac. 258. et Ion. 700. et πολὺ γῆραϊ
 Er. fr. VI. 3. σῶζεσθαι πρὸς γῆρας
 Sup. 917. ὃ δυσπάλαιτον γῆρας ib.
 1108. τὸ γῆρας αὖπνον Iph. A. 4.
 γῆρα μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γῆρα
 ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ἔκ
 αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὅμων
 εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας
 ib. 1249. τὸ γῆρας μοι συνεκπονῶσα
 κῶλον Ion. 739. γῆρα τρομερὰ γυνί
 Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον
 Αἰτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν
 φονίον τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γῆρα
 σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύ-
 πριν χαίρειν ἐξ Aol. fr. XIX. 1. γῆ-
 ρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πό-
 νοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr.
 IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὸς γάμους ποιω-
 μένως Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει
 πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυ-
 μον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Cnom. fr. IV. 2.
 τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr.
 V. 1. ὃ γῆρας Phoen. fr. VIII. et
 fr. inc. LXXVIII. 1.
 Γηράσκειν. ἀπαιδε γηράσκειτε Al. 739.
 ἀτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὃ γεγή-
 ρακ' ἔκ τινος θεηλάτω Ion. 1392. ὅσοι
 γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr.
 XIV. 6. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion.
 619. χάριν γηράσκουσιν Her. F.
 1223.
 Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med.
 1033. οἱ γηροβοσκήσουσι Al. 666.
 Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἔκ ἔχω Sup.
 923. ὃ γηροβοσκὸν ματρός Ph. 1445.
 Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al.
 671.
 Γηρύεσθαι. ὃ μὴ παρ' ὀχλῶ τάδε γη-
 ρύση Hip. 213. εἶδε φθέγμα γηρύ-
 σοισθὲ μοι ib. 1074. δεινὸν τὸδ' ἐγη-
 ρύσω El. 1327.
 Γῆρυς. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph.
 967. Ὀρφέα γῆρυς Al. 972. γῆρυν

ΓΙΓΝ

ὄχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχ
 τάτα γῆρυϊ ib. 549. φθέγματος
 ἡδη γῆρυν ib. 609. πικρὰν
 Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν
 178. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El.
 δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν El.
 VI. 6.
 Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντο
 Her. F. 1192.
 Γίγας. γίγαντι γηγενέτα προσό
 Ph. 129. γίγας γηγενῆς ib.
 φόνιον γίγαντα Bac. 543. κί
 γιγάντων Ion. 207. ἦν (scil. μὲν)
 Φλέγγα γίγαντες ἔτισαν θεοῖ
 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη
 F. 179. ποῖως γίγαντας ἔκ ἐξή
 ib. 1272.
 Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν
 ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶ
 νίεσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ.
 γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ
 πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γέ
 εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω π
 γένοντο ib. 1159. εἰ τόχοι, γ
 ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂ
 786. τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός
 γέμετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγ
 ἔκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῃ λ
 ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἀγ
 ib. 243. ἂν τι σοὶ γένῃται ib.
 γενοίμεθ' ὥδε ματέρες ib. 1067.
 νοίμεθ' εὐτεκνοὶ ib. 1068. ἐγ
 ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην
 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med.
 καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθ
 766. αὐθαδετέρα γίγνηθαι
 Hip. 305. κακὸν χεῖτέρῳ γενή
 ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶ
 νοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἂν
 νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θε
 γενῶ Al. 224. φθόνος μὴ γένοι
 θεῶν ib. 1138. ἡ οὐμλία πάντων
 τοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An.
 μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γέν
 Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib.
 πρὸς ἐμὲ γενῶ Iph. A. 646. ἂ κατ' ἐ
 γίγνεται νεανίαν ib. 933. κῆκε
 νήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένη
 κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶ
 κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γέ
 σοι καλῶς ib. 1626. κῆμοι τό
 μάστιγ' ὅτ' ἔγω γίγνεται Iph. T.
 ὄνομα ἐμὲ γένοιτ' ἂν ib. 697.
 ἀραία δώμασιν γεγῆσθαι ib.

ιν
 2
 ἡ
 b.
 ic
 c.
 f.
 f.
 r.
 r.
 2.
 l.
 r.
 α
 ἡ
 ν
 c
 ῥ
 ῥ
 1
 c
 3.
 ic
 ic
 4.
 et
 rē
 ἡc
 ἡc
 ἡc
 τὸ
 .
 et
 11.
 18.
 ὅc
 37.
 ib.

γη-
 ὅδα

τὸ
 —
 πο-
 οἶον
 τῷ
 ἡc

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἀγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῷας νότον ib. 1066. ὧ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἤγε ναῦν ib. 1396. πατρῷας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὄρι' ἀποτερέμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κείνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτεῖρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσὺς' Ἑλληνικῇ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἱπαμίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχεσθαι ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλῶν ἀναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ ὕρανος συμμειγμένους τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπῃ γῆς—ιδρυμένους Her. 19. γῆν σέβοντ' ἔλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρὶς ἐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοὶ μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαιμόνος γῆς ἄπο ib. 481. πῶ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ὦ γῇ Τρωάς Hel. 1236. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοίδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπίφουκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. πατὴρ γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίως ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπειτ' γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὧ γῆς λόχευμα ib. 252. ὦ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμεν ib. 516. γῆς ἤκουτ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἰμι γῆς ὑπο ib. 1247. μὴ Ξιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπ' ἄν κρύψῃς νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422.

ὧ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκῶν εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῇ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιῶδες γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῷας ὄρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antioq. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ag. fr. II. 4. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἀρῶσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιά ejusd. fr. XV. 2. τὸ ἐπὶ γῆν ἄδω σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκουσα γῇ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν περίεχονθ' ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῇ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενής Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενής ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενής Iph. A. 259. γηγενῇ τάχους Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῇ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τῷ γηγενεῖ Ἐρμυχθόνι Ion. 20. ὁ γηγενής Σπαρτῶν τάχους Her. F. 4. γηγενεῖς ἐπὶ Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενές δράκοντος ἔσρος Bac. 1024.

Γηγεῖν. ταύτη γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. δε γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἄσκη πῶς γέγηθ' οἴκος ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρῶρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιῖ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γῆρα δειλῶ Hec. 203. τὸ γῆρας ὁ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γῆρα τρομερὰν ποδὸς βάσις Ph. 310. οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσεται ib. 531. λέχος

Γ Η Ρ Υ

πρὸς γῆρας ἕκ εὐδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Περὶ γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μύλοι Al. 53. γῆρας ἔβας τέλος ib. 415. γῆρα πεν- δίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γῆρας ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1062. γῆρας πολὺν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολὺ γῆραϊ Er. fr. VI. 3. σῶζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὃ δυσπάλαστον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας αὐπνον Iph. A. 4. γῆρα μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γῆρα ἀσυμφωτάτα Tr. 491. τὸ γῆρας ἐκ αἰσχυρομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὕμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τὸ γῆρας μοι συνεκπονέσα κῶλον Ion. 739. γῆρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιδόν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γῆρα σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύ- πρην χαίρειν ἐφ' Ἄεol. fr. XIX. 1. γῆ- ρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πό- νοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὰς γάμους ποι- μένως Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυ- μον εἰς γῆρας ἐλθεῖν CEnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὃ γῆρας Phoen. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἀπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἀτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὃ γεγῆ- ρας' ἐκ τινος θεηλάτω Ion. 1392. ὅσοι γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion. 619. χάριν γηράσκουσιν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμέ Med. 1033. οἱ γηροβοσκήσουσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἕκ ἔχω Sup. 923. ὃ γηροβοσκῶ ματρός Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύνεσθαι. ὃ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γη- ρύσῃ Hip. 213. εἶδε φθέγγυι γηρύ- σοισθ' ἐμοὶ ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγη- ρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφέα γῆρυς Al. 972. γῆρυν

Γ Ι Γ Ν

ὄχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδο- τάτα γῆρυϊ ib. 549. φθέγματος συν- ἥθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενῆς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἦν (scil. μάχην) Φλέγρα γίγαντες ἔτησαν θεοῖς ib. 988. γίγασσι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίους γίγαντας ἐκ ἐξήνυσα ; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γε- νέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρός γένοιτο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάπρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὅποτε γένητο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρει ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἀφοβος ib. 243. ἂν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὥδε ματέρες ib. 1067. γε- νοίμεθ' εὐτεκνοὶ ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθαι ib. 766. αὐθαδέτερά γίγνηθ' θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χῆτέρω γενήσομαι ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γε- νοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σοὶ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτῳ γενῶ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βρο- τοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται ; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμὸν γενῶ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κῆκεϊ γε- νήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένη, sc. κακὸς περὶ ἐμέ ib. 1184. θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας ; ib. 1615. γένοσθ' οὐ καλῶς ib. 1626. κῆμοι τόδ' εὖ μάλιστα γ' ἔγω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμὲ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀράτα δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

γράμμασιν αὐτῷ Iph. A. 117. πονη-
ρόν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφῇ ib. 333.
ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλὸν τι
γλῶσσ', ὅτ' πίτις παρ' Iph. T. 1064.
ὅκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876.
διπτόχῃ γλῶσσῃ Tr. 286. γλώσσης
στυγὴν ib. 649. εὐτροχὸν γλῶσσαν
ἔχεις Bac. 268. γλώσση δράκοντος
ib. 767. γλώσσης ἀπο σώζοντες ib.
1047. ἦν τὴν γλῶσσαν δάκρυς Cy.
313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion.
101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229.
γλώσσης πυκροῖς κέντροισι ib. 1288.
ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334.
γλώσση πυκρότης ἐνεσὶ τις ib. 1014.
ἄσφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ
μὴ κατέβη γλῶσσαν Æg. fr. III.
γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3.
ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4.
γλώσση διαψάλλουσα μυκτῆρων πόρυς
Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν
προσπατῶν φηλέμενοι Sup. 243. αἱ
κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.
Γλωσσαλία. τὴν τόμαργον γλωσσαλ-
γίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλ-
γία μείζων An. 690.
Γναθμός. γναθμῶν ἀπέρρεον Med.
1201.
Γνάθος. Κυκλωπῖαν γνάθον ἀνδροβρῶ-
τα Cy. 92. τὴν γνάθον πλησιέει μὲν
ib. 146. cf. v. 302. πύρες τὸ μάργον
σῆς γνάθῃ ib. 309. γνάθῃ δῦλος
Aut. fr. III. 5. γνάθον καίσας καλῶς
ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph.
1145. ἐνδακῦσαι τόμια γνάθοις Hip.
1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al.
495. λαίψηραῖς γνάθοις ib. 497.
βορὰν δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις Cy.
288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγ-
κάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.
Γνήσιος. τοῖς γνησίοις πολέμιον πεφυ-
κέναι Hip. 963. παίδων γνησίων
τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμεί-
νονες An. 639. παῖδας γνησίους ib.
942. τῶν γνησίων ὡδὲν ἐνδεεῖς And.
fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc.
B. 28. 7. φρονέοντα γνήσια Hip. 309.
γνησίων νυμφευμάτων An. 192.
Γνησίως ἐλευθέρον Al. 681.
Γνοφώδης. γνοφώδῃ αἰθέρος φυσήματα
Tr. 79.
Γνώμα, νευτ. Her. 408.
Γνώμη. γνώμη μὲν συνεχωρεῖται Hec.
127. εἰδέναι γνώμην στρατῷ ib. 216.

κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῇ γνώ-
μην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην
Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230.
cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med.
577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώ-
μης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ
γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δι-
καίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἤλθε γνώ-
μης ἔσω ib. 510. γνώμῃ βραχείᾳ ib.
644. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν ib.
1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738.
μετάσσεις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν
γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην
γνώμην ib. 336. γνώμῃ ἀδελφεῷ λε-
λειμμένος ib. 904. κριτῆς γνώμης
ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph.
A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφα-
λεῖσα γνώμῃ ib. 1542. γνώμης ἀκυ-
σον Iph. T. 1012. et Her. F. 279.
γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ'
ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαίρῃ
τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώ-
μης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῃ
γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμῃ
ἀρίστῃ μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθά-
νατον ib. 1021. εὐγενεστάτης γνώμης
ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς
Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib.
1313. ἦντινα γνώμην ἔχεις Her. F.
85. ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι ib. 205.
cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς
κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν
ib. 296. γνώμην μεγάλῃν ib. 372.
ἦντί' ἂν γνώμῃ πέσοι ib. 426. γνώμῃ
φρονέοντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμῃ
ἀνδρὸς εὖ οἰκύνται πόλεις ejusd. fr.
XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr.
XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμῃ
σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην
ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμῷ κρείσσονά
γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ὡδὲν
γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5.
ἔχ' ὁμοίως αἰετὴν τὴν γνώμην ἔχοντα
Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἄρ-
γείων κοινῇ γνώμα Hec. 190. ἐν
ἀμετέρῃ γνώμα Med. 424. γνώμας
ἀγαθὰς Hip. 240. ὁρᾷσθαι γνώμαν
ib. 247. διδύμα πρᾶπιδων γνώμα
An. 481. γνώμας ἐξέταν Iph. A. 136.
ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτῃ ib. 368.
ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565.
γνώμα ἀκαιρος ὄλβος Iph. T. 419.
ἀδίκῃ γνώμα Bac. 995. γνώμαν σώ-
φρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμα ταύ-

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνῶμαισιν ὑτέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρετοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἑλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνῶμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνῶμας διώκειν Antio. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνως Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνῶμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνῶμας σκοτίζων Cenei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. ἐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ ἰδὼν ἀσιδῶν ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι κημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμόν Bac. 1086. ἥ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νῦν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θεῖη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθ' ἐ με Tr. 289. ὃ γοῶμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερόν Hel. 189. γοεράς φρενός El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερόν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερά Ph. 1560.

Γόης. ἐπώδ'ος καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεός. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονεάς ἐβρίκειν τὴν ἐμὴν ὡς ἤξει El. 257. τὴν θρέψαντας γονεῖς τιμᾶν Antio. fr. IV. 2.

Γονή. ματρός ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίκτυχος γονή Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθέριου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἐβλάτεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπείρειν Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὅπερ τὸν ἐμὸν ἔκτισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτης προδὸς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπ'ος γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151.

et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπνυται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὃ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκν'ος γόνον ib. 794. ὃ Σιστόφου γόνος ib. 1362. ὃ Λαέρτου γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὃ Λατῆος γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rh. 905. δῦτηνον γόνον ib. 918. ὃ Πελλῆος γόνος Tr. 1128. Ἐκτορος γόνος ib. 1135. ὃ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπουν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρείως γόνος ib. 1557. Λοξίω γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκει γόνον ib. 356. σῶζοντα τὸν αὐτῷ γόνον ib. 965. ὃ καινὸς γόνος ib. 1202. ὃ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατῆς εὐπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς δδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἰαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CX. τὸς Ἡρακλείδους δελώσων γόνος Her. 817. οἱ γόνου βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσεῶς γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίως ἔβαλον Or. 1414. τὸ μὲν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἐλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξαναστῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνῶσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτωσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνῶσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. ἐκ ἔχω βωμόν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαῖα Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῶν προσπεσέμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλιβρόπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθείσαν Hec. 92. Ἰζ' Ἀγαμέμνωνος ἰκέτις γονάτων ib. 147. ἤψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἰ με γονάτων ἀπώσαιο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια διγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σέ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἰκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σέ ἰκετεύομεν ib. 853. γονάτων δ' μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνύσα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθῃμι γονασὶν ὤλενας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα Sup. 272. γονασὶν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῶν Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμὸν ib. 1221. γονάτων τῷ τεκόντος ἐκαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχους ἐβαλλε γόνασι Bac. 619. ἐκ ἀχρωτα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρός Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόνον Sup. 111. γόος ἄμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόνον Bac. 1160. ποῖον ἀμιλλαῶ γόνον; Hel. 164. ἐς τίνα γόνον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγεψε γόνον El. 125. ἰλίον κλύων γόνον μητρὸς ib. 1211. γόνων σῶν κλύουσα Θρήνης Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτίκω γόοις ib. 434. οἴχεται βίῃ τὸ πλεόν μέρος ἐν τῶν. γε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόους εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς τεναγμὸς καὶ γόους δραμυμένη ib. 957. ἀφείσα τὰς γυναικεῖς γόους ib. 1022. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρὸς γόους δώσσει Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόους ib. 1064. ἐκλιπύσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ὃ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ἔπω παύεται γόνων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὺν αἶον πολύτονον γόνων ib. 204. ἀπαλ- λαχθεῖς γόνων Hip. 1181. κλύει τις γόνων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' αἰεὶ γόοις An. 92. κατοιμῶμαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόνων, γόνων διάδοχος

Sup. 71. ἀπλητος χάρις γόνων ib. 79. ἀπαντος γόνων ib. 82. ἐπίτονον εἰς γόους πάθος ib. 85. τίνων γόνων ἤκουσα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις τρατῶ γόους ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόνων ἄλεις ib. 1147. ἀνατενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοις τὸν θανόντα κατασένυσ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τὴς γόους ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόους ib. 346. πάρεισι γόοις Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίξῃ ib. 1459. ἠλέμων γόνων ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους ib. 488. γόους ἀφίην αἰδέρ' εἰς μέγα El. 59. γόους νυχίως ib. 141. ἐννέπω γόους ib. 144. φροντίζειν γόνων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργός εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργός ὀπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφύνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργῶς κάρα Or. 1521.

Γοργῶ χαλκῇ Rh. 306. Γοργῶ πάνοπλος Hel. 1332. θαλαγμὸς αἵματος Γοργῶς ἄπο Ion. 1003. χθονίας Γοργῶς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργῶν. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520.

κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856.

Γοργόν' ὃς καρατόμῃ Al. 1121. cf.

Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion.

989. Γοργῶν ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέ-

πλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργῶν Her.

F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος

ib. 990. φῦν Γοργόνος ἴσχειν El.

461. Γοργόνος τρίαῖναν Eg. fr. I.

51. Γοργόνων Λιβυσσᾶν Bac. 988.

Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὸν ὦν

τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπὸς ὄφεις Her. F.

1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh.

8. γοργωπὸν πάλλυσαν ἵτυν Ion.

210. γοργωπὸς κόρας Her. F. 868.

Γοργῶψ. γοργῶψ' ὑπερτείνυσά σε κάρα

κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γορ-

ῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων

αὐγαί Her. F. 131.

Γυνεύς, ποτ. προγγ. vīri Iph. A. 278.

Γῆνυ, ποτ. προ γόνυ. ἰκετεύω σε τῶνδε

γυνάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γυ-

νάτων ib. 839. ἀμφὶ γέννασι πίπτοντα

Al. 950. γέννασι δεσπότη χρίμπτων

Αν. 529. δόλοις γένεσι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γυνάτων ib. 893.
 Γραῖα. ἀγῆσαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσανον χερὶ λαβύσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενῆς Sup. 1116. γραῖαν πεσῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὅσων πηγᾶς Her. F. 450.
 Γράμμα. εἴδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιῷτ' ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς ib. 954. τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσει πεύκη ib. 1253. γράμματα συγγεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίτων γραμμάτων ib. 322. κέφων ἔκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοις γράμματ' ἀποδώσω ib. 745. ἦν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχᾶς ib. 793. ἴφανται γράμμασιν ὑφαί Ion. 1146. ἐξεύρον ἀνδρῶποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ἐκ ἰδρις Thes. fr. V. 1.
 Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἴκηται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.
 Γραπτός. γραπτὸς τύπος Hyp. fr. XI. 2.
 Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἀγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κᾶν γραῦς δληται Al. 57. δῶλα γραῦς Tr. 140. πῶ γαίης δουλεύσω γραῦς ib. 191. δῶλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἀπαιδᾶς γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.
 Γράφειν. σκῦλα γράψει πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἦν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἂν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτῳ πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥῆον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan.

fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τούτων ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτῳ πτυχαῖς γράφας Iph. A. 99. τὸς νόμους βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τὸρ- νῷ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.
 Γραφεὺς Hec. 807.
 Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσων Hip. 1005. ἦν ἐκώσσης γραφῇ Iph. T. 762. γραφῇ ἰδύσα καὶ κλύουσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀτερω- πὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ὅλον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεν- σιν γραφὰς Iph. T. 735.
 Γύα. βαθυσπόρος γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθους γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπες γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσας γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νεῖλω γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.
 Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβῳ Ph. 244. χρυσὸν γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεῷ γύαλα ib. 233. et 245.
 Γύης. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σκείροντες Her. 839.
 Γυῖα. εἰς βαθυσπόρος γυῖας Ph. 673.
 Γυῖον. τετραβάμοσι γυῖοις Hel. 382. λάχνη γυῖων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖ- ρας ἔβαλον ib. 640. γήρη τρομέρα γυῖα Her. F. 231.
 Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.
 Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα τόλον Alor. fr. IV. 1. γυμνάδας ἱππύς Hip. 1134.
 Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaeth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνήτες Ph. 1154.

Γυμνήτης. γυμνητῶν μέγαρχοι Rh. 31.

Γυμνός. γυμνὸν μ' ἔθηκεν διπτύχῳ τολισματος Hec. 1156. γυμνὸν ὄμιον Ph. 1405. πορεύω γυμνός Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θείς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.

Γυμνῶν. λευκὰς ἐγύμνω σάρκας El. 823. γυμνῶντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθέν Hec. 679.

Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τὸς γυναικεῖος γόνος Or. 1022. διὰ τὸς γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικεῖαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικεῖαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικεῖας φύσεις An. 957. γυναικεῖος κυραῖσι Hel. 1059. γυναικεῖαι τέχναισι ib. 1637. ὃ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικεῖα γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾶν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.

Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ σολᾷ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.

Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.

Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.

Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνή Hec. 348. ἀθλία γυνή ib. 417. δυστυχὴς γυνή ib. 785. οἷα δὴ γυνή Or. 32. et An. 912. ἔστιν ἡ πάλαι γυνή Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνή ib. 507. γυναικὸς θνεκα ib. 521. γυνή περ ὅσ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνή ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνίς γυνή Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σῶφρων γυνή Hip.

494. et Oed. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνή ib. 643. βασιλὶς γυνή ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίταν Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίου τύχας ib. 1041. γυνὴ εἰ An. 85. δέλης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνή An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δέλη ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρίς γυνή ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηστὴν κφγαθὴν Iph. A. 750. ἀμεμπτος γυνή ib. 1158. φλαύραν εἰ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή ib. 1054. δέλη γυνή Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνή ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. τὴν φρονέουσαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθρίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιάτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνή ib. 836. Φοῖβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἀτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζέγγυμαι τέκνων γυναικὸς τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνή El. 104. ἀνόσιος γυνή ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ἐχλὶ τὰνδρὸς ἡ γυνή ib. 931. προστατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχροὺν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικὸς; Antiop. fr. XIX. 2. ὃ παγκακίτη καὶ γυνή Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δῶναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθῶσα πατρῶων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθω μηδὲ τὰ ἄληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένυσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεῶν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννίς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Oed. fr. IX. 1. πάντων ἐυμαχώτατον

γυνή ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι
 νυμφίῳ γυνή Phoen. fr. IV. 3. νέα
 γυναῖκί ejusd. fr. V. γυνή πάν-
 των ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI.
 ἀμνήτευτος γυνή ejusd. fr. XI. γυνή
 ἐν κακοῖσι—πῶσει ἡδιδόν ἐστὶ Phry. fr.
 XI. 1. πιτεύειν χρή γυναῖκί μηδὲν
 St. fr. VI. 2. γυνή νηπία ejusd. fr.
 VII. 2. γυνή ἐσθλή Fr. inc. XLVIII.
 1. ὅδεν ἔτω δεινόν, ὡς γυνή, κακὸν
 Fr. inc. LIII. 4. γυναῖκί ὄλβος, ἂν
 πόσιν τέργοντι ἔχῃ Fr. inc. LVI.
 καλὴ γυνή Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα
 γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδρο-
 κτόνῃ γυναῖκός Fr. inc. B. 29. 1.
 γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518.
 et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614.
 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129.
 et 1310. Hip. 574. 656. et 841.
 Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236.
 302. 319. et 366. Sup. 1072. Iph.
 A. 837. 841. 999. 1257. et 1621.
 Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr.
 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81.
 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255.
 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603.
 Her. F. 497. et 530. El. 1152. An-
 tiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp.
 fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὃ
 γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337.
 et 525. Al. 1064. An. 117. et 206.
 Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981.
 Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309.
 329. 379. 402. et 422. δὺταγε γύναι
 Med. 357. An. 498. et Tr. 572.
 κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι
 γεραῖά Hip. 267. γύναι Ἰλιάς An.
 141. ὃ γύναι γάλαϊνα Iph. A. 1345.
 ὃ γεραῖά δυστυχεσάτη γύναι Tr. 1269.
 ὃ γύναι μοι Her. F. 626. βασιλεία
 γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An.
 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας
 Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι
 γυναῖκες Hec. 323. Ἰδαίαισιν γυναῖξί
 ib. 355. ἐπεκνωτάτην πασῶν γυναι-
 κῶν ib. 582. πῶς γυναῖξιν ἀρσένων
 ἐστὶ κράτος; ib. 883. ὃ γυναῖκες
 εἶλον Αἰγύπτῳ τέκνα; ib. 886. νό-
 μος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν
 ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμα-
 λωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et
 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095.
 γυναῖκας ἀνοσίεσ Or. 517. ἐν γυναι-
 ξιν ἄλκιμος ib. 752. γυναῖξί δουλεύειν
 ib. 935. ἐν γυναῖξί θηλείαις ib. 1205.

ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναῖξιν
 Εὐτίοις ib. 660. ὃς εὐκλεεῖς ἀπαλλα-
 γαί γυναῖξιν Med. 237. ὃ φίλα γυ-
 ναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν
 γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμέν
 An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug.
 fr. IV. 1. γυναῖξιν ἐξομοῦσθαι ὡ-
 σιν An. 354. γυναῖκας σῶφρονας ib.
 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758.
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί ib. 931. πάντα
 δι' ἀρσένων γυναῖξί πράσσειν εἰκός
 Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων
 Iph. A. 1394. Ἑλληνίδας γυναῖκας
 Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυ-
 ναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς
 γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώ-
 τίζον φνῆγῃ γυναῖκες ἀνδρας ib. 763.
 ὃ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952.
 ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος
 γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν
 τιμωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσ-
 χερῇ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὃ
 παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυ-
 ναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib.
 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμος
 ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσπο-
 τῶν θρασύτομοι Aeg. fr. V. γυναῖξί
 τέχναι μέλῃσι Dan. fr. VIII. 1.
 λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων
 ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν περί Iph.
 fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυ-
 ναῖκας Pro. fr. III. 2 μισὸν γυναῖκας
 Fr. inc. LIV. 1. ἐνδὸν γυναικῶν Fr.
 inc. CCXIX. γυναῖκες, οἱ fæminæ
 Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med.
 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790.
 Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El.
 215. Alcæon. fr. XII. 1. et Er. fr.
 1. 14. ὃ γυναῖκες Hip. 565. et 1154.
 Bac. 1038. et Hel. 557. ὃ φίλταται
 γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803.
 Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυ-
 ναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι
 γυναῖκες Med. 214. Τροϊζήνιαι γυ-
 ναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες
 An. 1048. γυναῖκες Ἀργεῖαι Sup.
 1164. ὃ λιπῶσαι Τρωλὸν γυναῖκες
 Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604.
 φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Iph. fr.
 II. 1. ὃ πλήμονες γυναῖκες Ion. 252.
 πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ
 γυναῖκες ib. 1106.
 Γύψ. δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς
 γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ
 φέρειν τίταται Tr. 595.

Δ.

Δα Ph. 1304. vid. Schol. et not.

Δαδουχῆν. δαδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.

Δάξασθαι. κἄμἐ θηροὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῶ μοι χθονός γεμένη δέδεται Her. F. 1329.

Δαί. τί δαί Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαί πατρῴαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El. 978.

Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.

Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλείαισι πήναις Hec. 470.

Δαίδαλος. Δαιδάλω τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλω ψευδῇ δόσιν Her. F. 471.

Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἄτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ἡμεναίους Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὥς ἀκοῶν ἐδάην, ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.

Δαίξασθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαίσθεις Her. 914.

Δαιμονῆν. δαιμονῶντας Ph. 895.

Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Oid. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον ἔχ ὄρες κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔτιν ἔχ ὀρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.

Δαίμων. λῶβαν σοι ὥρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τάπι- τίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτῃ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμέ πλέσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαί-

μων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δαλεῦσαι μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ἔκ εν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχη ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρή- σει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ἐνθάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει σὺ δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' ἔπροσεν- νέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτῃ ib. 241. δαίμονα τυγνὸν κατα- δεσθεῖσα ib. 772. τῆμῃ δαίμονος πό- νον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέτερον τῷ μῦθ' νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. τερβὸν δαί- μονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνα- τροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τῆμῃ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμός ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοις δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένῃ δαί- μονος ἀνέχευ ib. 101. πλεῖ κατὰ δαί- μονα ib. 102. ἔρρει δαίμων ib. 204. ἐμφανὲς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φα- νέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον' εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάν- τις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάριον ib. 377. ὁ δαίμων' ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχευ ib. 768. φονεύσας δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιοῦδ' ὁ δαίμων εὐδένῃ βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον' ἡγείσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὃ δαίμονος πολυτόνου Hel. 212. τίς σε δαίμων σὺλῃ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλὴ ἔκρυσσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βέλεται ib. 1353. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. 1. 17. καλῶς κατ'έκισε τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεῖ Fr. inc. LXVIII. 2. ἵστος ὁ δαίμων πάντων ἡδύτος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. θταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κατὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἴψ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνέκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὃ δαίμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχίῃ δαίμον Bac. 412. ἰὼ δαίμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαίμόνων τις ib. 165. δαίμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαίμωνων βίῳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίτης δαίμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαίμόνων ἀφιγμένον Ph. 1007. ἐπέσσαντο γὰρ ἀρπαγαῖσι δαίμόνων τις αἶτα ib. 1073. δαίμόνων κατάσεις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαίμόνων σ' ἀπέλεσε; ib. 1208. μεγίστην δαίμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαίμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαίμόνων εἶναι θάλειν ib. 475. δαίμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὃ φιλότατ' μοι δαίμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαίμόνων τῷ κοιρανῷ Al. 1143. τρίτωλον ἄρμα δαίμόνων An. 276. δαίμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαίμόνων ib. 563. δικαίως δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσαν οἶδε Iph. T. 267. ἔδεναι οἶμαι δαίμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαίμόνων ib. 987. θταν πολίταις εὐ ταθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαίμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ἔδεν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῶσα δαίμοσιν

ib. 1244. ὅστις δαίμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίστῃ γατρὶ τῇδε δαίμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαίμόνων ἀγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαίμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαίμόνων ἀπολείπειν ἔδη Her. 104. δαίμόνων ἔδρα ib. 261. ἰκέτας δαίμόνων ib. 509. et 955. ἔδρα δαίμόνων Hel. 669. πόνους δαίμονες παύσυσί μιν ib. 1081. τὺς εὐγενεῖς ὃ τυγῶσι δαίμονες ib. 1694. μεγίστῳ δαίμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαίμόνων ὀρώμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σὼν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνουσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαίμόνων τύχας Acol. fr. XVII. 1. τῶν ἀπάντων δαίμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαίμόνων Phil. fr. VI. 2. δαίμόνων ἐπ' ἐσχάταις Plis. fr. III. Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῷδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτόν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371. Δαῖος. τὸν δαῖον Μίμαντα Ion. 214. δαῖος πυρὰ δαίεται Rh. 135. δαῖος φόνοι Her. F. 914. δαῖας τόλμας An. 838. δαῖα λόγχα Tr. 1301. δαῖοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἶμα δαῖον Ph. 248. δαῖον τέρας ib. 1030. θῦμα δαῖον An. 507. δαῖον τόδε, δαῖον μέλος Her. F. 894. πέσσεα δαῖα Ph. 1308. ὀνύχων δαῖ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δαῖα Iph. A. 1495. λύχνα δαῖα Cy. 512. Δαῖς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπε βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλος εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἐκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόου ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάννυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίῳ δαιτὸς ib. 689. λωτῷ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινῇ Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ὃ δαῖθ' ὀπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσύναι τινὰ El. 414. εὐροὶ δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαιτὶ κοινωνῶν ib. 637. δαι-
τὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3.
δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεία
δαίς Cress. fr. IX. 4. εὐδειπνοὶ δαί-
τες Med. 201. δαίσι μακραις Ion.
491. vid. not. παρῶσι δαίτες ἔκωσαν
φίλοις ib. 1131. τὰς ὁμοφάγους δαίτας
Cret. fr. II. 13.

Δαίττειν. ἐξ ἐμῶν δαιτῆθεις χειρῶν
Iph. T. 873.

Δαιτυμῶν. τῷ ξένων δαιτυμόνος Cy.
606.

Δάκνυν. μή τι σὴν δάκνυ φρένα Ph.
386. et Her. 484. ἔκ ἄν σε μυρίοις
ἐνείδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει
σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ
φιλότιμον τῦμόν; Iph. A. 385. δάκ-
νυσι τὴν τεκόντας ib. 689. ἦν τὴν
γλῶσσαν δάκνυ Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ
με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει
σ' ἀδελφός;—; El. 242. αἰσθησις
κῆκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βρο-
τὰς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἤττον δάκ-
νυσιν Ceno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip.
696. τὐτό σε δήξεται Med. 1370. νῦν
δήξομαι δράσας γάδε Bac. 351. ἔγω
ἂν μάλιστα δηχθεῖη Med. 817. λύπη
καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ.
καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πῶθ' δε-
δηγμένοι παίδων Dan. fr. X. 6. δη-
χθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα
κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκον δά-
κος Fr. inc. CLXXII. 2. ἀφθογγα
δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυν et δάκρυνον. ὥς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ
Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477.
Ion. 924. Acol. fr. XXI. 2. ὃ κατα-
τάζω δάκρυν Hec. 760. κατ' ὅσων
χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ Med. 906. πύ-
κτινον δάκρυν ib. 1200. κατ' ὅσων
δάκρυν μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὅσ-
ων βυλεῖν δάκρυν ib. 1396. cf. Ion.
1369. ἀγει δάκρυν Al. 1084. οἰκτρὸν
δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυν
ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων
Iph. A. 40. τάζειν δάκρυν ib. 1467.
et Antiop. fr. XL. 1. εἰς θάμφορον
ἀναμετρεμένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε
μοι βαλεῖν οἶκτον δάκρυ Her. 130. δά-
κρυ ταλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀπο-
δοῆν δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγω
δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυνον

ὄμματ' ἀέφει τέγει Iph. A. 888. ὃδ'
ἀνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυνον Iph.
T. 227. πολὺν δάκρυνον Hel. 368. πο-
λιὸν δάκρυνον Her. F. 1209. δακρύων
ὁ κενὸς Hec. 230. διπλὰ δάκρυα κερ-
δᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἀπελθε
Or. 295. ὃ δάκρυα δάκρυνσι συμβάλ-
λαι ib. 335. sq. δακρύων ἐπλησεν
ἐμὲ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δά-
κρυα εἴρηκα ib. 676. δάκρυα γῶν γέ-
νοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829.
εἰς δάκρυα πορθόμεν' ὑπόμνησιν κα-
κῶν ib. 1032. λήξασα πειδίμων δα-
κρύων Ph. 1078. δάκρυά σοι γενήσε-
ται ib. 1268. πολλοῖς ἐτῆρι δάκρυα
ib. 1379. ποθεινὰ δάκρυα ib. 1726.
ὄψιν ἐπλησα δακρύων Med. 905. δα-
κρύων αὐγὰς Hip. 740. δακρύων φέ-
ρων μέλος ib. 1178. πένθη μέγιστα
δακρύων καρπόμεναι ib. 1427. πολ-
λῶν δακρύων ἔται πένθος ib. 1464.
πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183.
πολλὰ δάκρυα μοι κατέβη χρόδς An.
111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph.
A. 650. οἰκτρὰ ὅσων δάκρυα Sup.
49. δάκρυα ἐτοιμάζουσι ib. 454. πᾶ
δάκρυα φέρευσ φίλα ib. 1127. κῆμ'
παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497.
δάκρυα παρῆξ ib. 1215. δάκρυά γέ
σοι δώσωμεν ἀμέτερα ib. 1488. δάκρυα
προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ
Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—
τὸ σὸν νοτίζει βλήφαρον ib. 832. δά-
κρυα καὶ γόοι ib. 860. ὃ πολλὰ δα-
κρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέω-
σα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τὴν δακρύων
ἐλέγχους ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσ-
σετε μέλεισι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα
ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὥς
ἦδ' δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσις ib.
604. ὃ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ
ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib.
1131. ὃ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.
εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει
Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ib. 404. σύννοχα δάκρυα Hel. 171.
δάκρυα δάκρυνσί μοι φέρων ib. 196. cf.
v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεσι φίλοις ib.
465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει
κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν
βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi
est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δά-
κρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δα-
κρύων ἐμῶν περὶ Ion. 248. ὅρῳ δάκρυα

Δ Α Κ Ρ

ib. 676. ἀπαντῇ δάκρυνά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἔμοι δάκρυα, λυτὰ ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἄλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδὸς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιρροαὶ Ceno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτῆξεν ἔρδον δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμόν ἐκτῆκω ib. 528. δακρύοις κατασπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἄπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκωσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. ποσεινὴ δακρύοις συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοις παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνῃ κάθηναι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. αἰεσον ἐν δακρύοις φθάν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ἀν' ἡγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ ὄφλιν τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρητίδα Ion. 242. τάζωσι κόρας δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις τένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾷται ib. 1205. δακρύοις τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσῃν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυον ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὴν δάκρυσι θρηγῆσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μιν βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσι διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἰκέτης γίνω πατρός Iph. A. 1242. δάκρυσι κατάρωα τένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν

Δ Α Λ Ο

ἐκτῆξες χρόα ib. 1435. δάκρυσι χεῖρα El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺν Ar. fr. XXVII. 1. Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυν' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυνε Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρύσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρύσαι αἰδῶμαι ib. 452. δακρύσῃς μὴδὲν Tr. 458. καταλειπομένην σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὺς ἐδάκρυνε κασιγνήτης Bac. 1370. ὅτ' ἂν δακρύσαι βλέφαρα, scil. γλαίφω Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμάντον, ἢ πόλιν, τένω δακρύσας; Ph. 1321. ὁρῶς ἦδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242. Δάκρυμα. οἷσπερ ἐγκέλεμος' αἰε—δακρύμασι An. 92. Δακρύοις. δακρύνοντα λόγον Hel. 343. δακρύνοντα πόνον ib. 1122. δακρύνεσαν εἰῖσα, scil. φωνήν Ph. 327. τὰν δακρύνεσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρύνεσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρύνοντ' ἀκούσας Iph. A. 792. Δακρυνόειν. τί δακρυνόεις; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυνόει Sup. 289. τὸ τέκνον τερομένην δακρυνόειν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυνόει Ion. 246. ἰ δακρυνόεις Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυνόεις ib. 1181. ὅπαδ' ὧν τις ἔρχεται δακρυνόουσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυνόου (ita enim leg. pro δακρυνόων, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829. Δακρυνόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυνόος Sup. 773. δακρυνόος τέκνων πηγὰς Her. F. 98. Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. Δάκτυλος. λίνον ἡλακὰτα δακτύλους ἔλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλους δικῶν ib. 1469. ἀκροισι δακτύλοισι πορθμέων ἰχθὺς Iph. T. 266. cf. Bac. 708. Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλις Ἀπολλων Rh. 224. Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, nom. ius. Ion. 919.

Δαλός. δαλῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κνελῶσω δαλὸν ἐν Κυκλωτος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τῷ—δαλῦ ib. 469. μέγας δαλός ib. 470. δαλῦ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλός ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλός ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἀψησθε τῷ δαλῦ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—τείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποιοῖσι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σὺ βία σίδαρν Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππέαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίους ἐδάμασε πῶλος ib. 381. τόχοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. 1.2. πῶλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεῖς λαμπάσι κερανόιοις Sup. 1011. τὸν Ἀργεῖ δμαθέντα Iph. T. 229. ἥρας ὑπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν αὖτε Ph. 566. Θεομανεῖ λύσση δαμείς Or. 843. πωλικῶ δαμείς ὄχρῳ Iph. A. 623. κόπῃ δαμείντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρου σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμῃ δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίστην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. Ἰ δάμαρθ' ἔλων ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῷ κατόφεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ἔσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et εἰνε ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναντολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσῃ δάμαρ ib. 339. Θεσέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὀρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος τερηθεῖς ib. 227. μονωθείς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολὺς παρέλυνε θάνατος δάμαρτος ib.

937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ ὁ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἑκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τῷ ταλαιπῶρῳ δάμαρ Iph. T. 555. ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ὦκον ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 656. Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλέζεται ib. 125. ἄγων ἦκυ δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίστῳ φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἶμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά τε El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνους δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεὶ ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεῖα Ph. 691. Δάμαρτος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάμαρτος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικίλῃ πραπίδων φύλα πόντῳ—δάμναται Ael. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ἔκ ἐλίσσεται δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, Acrisii filia Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ὅ τις ἥμῃν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. ἐράτρευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. τραπὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἰκνύνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν τραηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἀρχεῖν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφίενται ναῦς διήγγελον ib. 352. πλεῖν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σὺλλογον ib. 825. σφά-

Δ Α Π Ε

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλη πάρεα—τοῖς Δαναΐδαισι τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἴσφαζον Iph. T. 359. Δαναῦδων τρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἀγυσα θάνατον Hel. 243. Δαναΐδες. Δαναῖδων (ita enim leg. pro ἰδῶν) μ' ἔξει μίαν Ph. 1669. Δαναῖδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ἔσθον ὄχθον Δαναῖδων ἰδρασμαίων Bel. fr. XXVII. Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἀριτον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὃ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὃ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριτεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ'—ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὀκλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τὰ γυγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκὸ-πλυν Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναὸς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὃ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2. Δαναὸς, ποτ' προπρ. vīri Ar. fr. II. 1. ὃ φασὶ Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τῷ Δαναῷ παίδων Her. F. 1018. Δανεισμός πικρὸς El. 858. Δαπάνη. κόφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἡλιπίας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρεῖδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2. Δάπεδον. δεξιόμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παρθάσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήιον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεῶ Ion. 121. εἴθε γεινοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἀπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λείλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεῶ δάπεδα Ion. 576.

Δ Ε Ι

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189. Δαρδανία. Δαρδανία γλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἀταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέρ-γαμα Δαρδανίας Hel. 391. Δαρδανίδας, i. e. Ganymedes Iph. A. 1049. ἐύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίης γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. Δάρδανος. Δαρδάνη πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῷ Δαρδάνη Cy. 582. Δαρδάνη πόλιν ἔλῶν Hel. 1509. et El. 5. Δαρὸς. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνον πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, ἀδυστῆ. μὴ κρίνῃς δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118. Δᾶς. μητρὶ ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218. Δασμός. ἔτειον δασμὸν Rh. 435. Δασύμαλλος. δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι Cy. 359. Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνη σκιασθεῖς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθος Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῃ An. 296. τεφάνῃ δάφνας κοσμηθεῖ-σαν Iph. A. 759. δάφναν ἐθερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ ib. 1247. ὃ καλλίτας προτό-λευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὀλ-κοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not. Δαφνηφόρος. δαφνηφόρος λαβύσα κλω-νας Ion. 422. Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76. Δαφονός. λεόντων ἃ δαφονὸς ἴλα Al. 585. Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρυσίας; ib. 1005. τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. Φοῖβε ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκτεῖν

Δ Ε Ι Γ

δεῖ με; ib. 533. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ὁ ποικίλων δεῖ τὰ ὕδασι ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὁ σὺν με δεῖ θεισπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὁ πόνοι πολλῷ με δεῖ ib. 23. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρως δεῖ βροτῶν εἶναι θεὸς Hip. 120. ὁ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρος ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An. 766. ἢ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἐν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἐνός μόνου δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. εἰδὲν καλεσμῷ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέη Rh. 148. ἤν τι δέη ib. 521. μακρῷ δεῖ σε καὶ σοφῷ λόγῳ ib. 837. εἰδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἂ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἂ δεῖ μάλιστα ib. 655. ὅκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὁ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί σε δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ὁ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἰ τι δεῖ χειρὸς ὑμῶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχθος τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. εἰδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ τυχεῖν; El. 1017. ὃν πόλει δεῖ Aol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τυράννον ἀνδάνειν Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίῳ Bel. fr. XVII. 12. σιγᾶν, ὅπως δεῖ Ipus fr. XIV. 2. ὁρᾶν, ἂ δεῖ με ib. 3. ἢ πολλῷ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχοῦν Fr. inc. LXV. 2. εἰ δεῖ θεὸς σέβειν σε καταδανόμενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην δέησει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σκορὰν φύσαι δέησει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσει χάρις Al. 1104. ἐπὶ γνῶμας ἑσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 666.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup.

Δ Ε Ι Κ

354. δεῖγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δεῖδειν. ἔδεισα, μὴ σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ὁ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς An. 627. μὴ—ἑμυνάδοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ' ἔδεισας; Tr. 1165. οἱ σ' ὅκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθεῖη El. 30. μὴ δεισῇς τάδε Eu. fr. IX. 1. δεισας ἐπεξέταμψέ με Tr. χθονὸς Hec. 6. ὅτε τὰς γῆς νέρθεν, ὅτε τὰς ἄνω δεισας ib. 792. θανεῖν σε δεισας Ion. 1564. δεισας, μὴ τῷ παῖδας Ἀργείων τέκει El. 22. παῖδα δεισάντας Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένη, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὁ καὶ δέδοικα, μὴ με κ. τ. λ. ib. 270. μὴ τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν εἰδέναι ib. 966. δέδοικα αὐτῇν, μὴ τι βυλεῖσθ' ἔνόν Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφῇ Hip. 518. δέδοικα, μὴ σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἐν σε δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δέδοικέναι Sup. 179. φόβος πονηρῶς καὶ κενῆς δέδοικέναι ib. 548. ἐκείνο ὁ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χειρῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικα γ' αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σε τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὁ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μὴ τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίτων τὰκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ' ὅκ ἐτ' εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὥς δέδοικ' ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἀνδρα σκαυὼν—ἦσσαν δέδοικα—σοφῷ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μὴ τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δέδοικώς, μὴ τι γῆ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δέδοικώς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δέδοικώς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. ματὲς ἔδειξε τέρενα γε Hec. 560. cf. El. 1207. πῶ τὰς φίλας εὐ-

Δ Ε Ι Κ

φρόνας δείξεις Hec. 828. δείξαι Ἄργείοισι σὺμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῦ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. ποτ. ξίφος εἰς ἀγῶας ἀελίου δείξαι ib. 820. ἂδ' ὅμῳ' ἔδειξεν ib. 1058. ἂ νιν δείξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δείξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγῶς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὥς τι καιρὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακὸν ἐς φάος δείξιν ib. 714. δείξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δείξαι, τῇ γρήῃ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἰ Al. 643. ὅμμα ὡς εἰδένον μιν ἐξήγγοντες ib. 766. δείξον, ὅσον παῖδα σὲ γέιναι ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα Am. 487. δείξω ἐγὼ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξεν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τὰ γεγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῶ μοι πατρός ἐκ ταυτῶ γεγῶς; ib. 406. ἔδειξεν, ὅλος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τῶπιόν σέλας Θεῷ ib. 331. δείξω σοι χώρον ib. 519. μυτηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριώτεραν Tr. 365. ἂ ὦ σαφὴ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδρα ib. 970. δείξαν σὴν νικηφόρον ἀσπίδιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξε Βασιλῆϊ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσιν κέλευθον ἀσφαλεστέην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείκατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους, καὶ τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύνην Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῷδ' ἀμαθίαν δείξει Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τῶν Ἑρ. ἀλκῶν ib. 805. φιλοισιν ὅμμα δεικνύναι ib. 1215. ὃς ἔβριν δείκνυμεν Αἰγίσθου θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῇ πόλει πυρσὺν ib. 586. δαῖξον φῆμην ἐνυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ἂδ' ὅσα φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alor. fr. VII. 2. δεικνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δεικνυσιν ἀνθρώπων κακότητος Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῷον ῥέον Hyg. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς

Δ Ε Ι Μ

θεῶ Oed. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὰς Tem. fr. XIV. 2. ἂδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψῆφον τὸν ἐσθλὸν δείκνυσιν Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμμαντὸν Bac. 50. δείξας ἄκρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208. Δεῖλαιος. τὸν δεῖλαιον γέροντα Epist. III. δεῖλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δεῖλαία δεῖλαιαν ἐσώψει ib. 205. ματρός δεῖλαιας Ph. 1294. χέρα δεῖλαιαν Sup. 279. δολείας δεῖλαιας πανσιπνονος Iph. T. 450. ἂ δεῖλαία νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δεῖλαία El. 183. δεῖλαία, ο πῖσστα Med. 1265. δεῖλαίη γήρως Hec. 157. et γήρα δεῖλαίῳ ib. 203. ἂ δειλαιότητα Al. 263. Δεῖλια. δεῖλια γλώσση χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δεῖλιά με δίδωσι Ph. 1001. δεῖλιαν εἰσφέρει τοῖς ἀλείμοισιν Sup. 540. δεῖλιαν καὶ κάκην κεκλήσομαι Iph. T. 676. δεῖλιά μένειν Her. 701. αὐτῷ δεῖλιαν (i. e. δι' αὐτῷ δ') ib. 814. δεῖλιαν ὀφλεῖν τινα ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀρήτοις τὴν σὴν νομίζω δεῖλιαν Her. F. 175. τέθνηκε δεῖλια τῇ τῶν πέλας ib. 192. δεῖλιας σῆς κατθανέμεν' εἵνεκα ib. 210. φείγην δεῖλια δόρυ ib. 235. δεῖλιας θανεῖν ὑπο ib. 289. Δεῖλος. δεῖλος ὥς Ph. 1011. γυναικῶν δεῖλὸν εἰσοίσκει λόγον Am. 758. τί δεῖ δεῖλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δεῖλος ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ἐκ αἵμιον δεῖλὸν κεκλήσθαι Phryg. fr. VIII. 2. ὡς δεῖλος εἶη Fr. inc. LXXXI. 4. δεῖλοι εἰσὶν ὡδὲν ὕδαμῳ Iph. T. 115. δεῖλοι γενόμενοι Hel. 955. δεῖλὸν δεσποτῶν Æg. fr. V. δεῖλοι ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δεῖλοι πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δεῖλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δεῖλὸν ib. 781. δεῖλὸν ὁ πλοῦτος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ἔτοι τὸ δεῖλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316. Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἦλυθε Hec. 93. μ' ἐσθῆι δεῖμα Or. 1668. ἐμβάλλεται πολλὰ τῷδε δεῖματος Med. 284. ἔτ' αἶ τὸ νῦν αὖ δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις Am. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τολέει Iph. T.

485. Ἐρινύων δαίμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δαίμα μ' ἀγει Hel. 319. δαίμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δαίματος El. 767. ὅπως εἴη τι δαίμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἶρομ' ἔννυχος δαίμασι; Hec. 70. ἀγγέλεις δαίματ' ἀκούειν Rh. 34. πέρσας δαίματα θηρῶν Her. F. 700. δαιμάτων ἔξωθεν ib. 723. δαίματα Φρύγια El. 457. τυράννων δαίματα ib. 711. δαιμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δαιμαίνειν. δαιμαίνω, δαιμαίνω Hec. 185. πρὸς σέ δαιμαίνω λέγειν Or. 543. δαιμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δαιμαίνω νιν, μὴ ὥσθ φάσσανον δι' ἡπατος Med. 39. δαιμαίνεις τί; Hip. 519. δαίμ', ὃ δαιμαίνεις ἀγαν An. 869. ὡς σὺ δαιμαίνεις ib. 875. ἃ ἐδαίμαιον θανεῖν Rh. 933. δαιμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δαιμαίνεις δόλον; El. 834. δαιμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δαιμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δαιμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δαιμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. δαιμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δαιματῆσθαι. δαιματῆμένη An. 42.

Δεῖν, vincte An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφέλετο Bac. 439. κἀδησας (i. e. καὶ εἶδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐτῷ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δῆσας χεῖρας Her. 861. τὸν γε δῆσαντ' εἶπ' Her. F. 1124. δῆσαντες σὲ κλωῇ τριπλήχει Cy. 233. λύφα εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δε-θεῖς Hip. 1237.

Δεινός. δεινός χαρακτήρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινός φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινός Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινός ἔρωσι Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινός παλαιτῆς Sup. 704. ἃ εἰς σέ δεινός Iph. A. 480. δεινός οἴχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. δεινός κλύδων ib. 1379. δεινός ἀνεμος ib. 1394. δεινός ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἰσι δεινός ἦν Bac. 854. δεινός σὺ, δεινός ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηγητῆρες

Cy. 281. δεινός οἶνος ib. 674. δεινῷ φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινός Her. F. 870. ὑπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντῳ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινός Antig. fr. XVII. 2. δεινὸν πόνων Or. 343. οἱ ἃ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινός ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὃ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. tit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἀμύλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργή ib. 520. et Iph. T. 987. ξύττας φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνῳ χερσὶ ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχοῆς ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινὰ τις ἔρις θεός Ph. 805. ὃ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγῃσθα τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτῃ νόσῳ Hip. 765. δεινᾷς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινᾷς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινᾷς πυρρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πληθὺς ib. 884. cf. v. 885. ἃ ἔστιν ὠδὲν δεινόν, κ. τ. λ. Or. I. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναῖξιν αἱ δι' ὠδίνων γοῶν Ph. 358.

ΔΕΙΝ

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377.
 δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστοχήσαι
 δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρό-
 μημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι
 δεινῷ ib. 1503. ἢ τι δράσεις δεινὸν
 Med. 356. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403.
 δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072.
 δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf.
 v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν
 τῷθ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δει-
 νὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067.
 cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος
 παῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βά-
 τγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοις
 γίνεσθαι λόγως μάχας τε Iph. A.
 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν·
 τί φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν
 ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et
 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc.
 LIII. 4. δεινὸν παρακλυσμα Iph.
 T. 320. δεινὸν τόδ' εἰπας ib. 1021.
 et Cy. 195. συμμάχος ταρασσεῖν
 δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης
 δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐρ-
 γάσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib.
 1259. εἰς δεινὸν ἡλθομεν κακὸν ib.
 1349. ἢ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν
 ἐχθροῖς βλατάνοντες εὐγενεῖς Her.
 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἰμι ib.
 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν
 ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ
 δεινὸν προσκόλε Hel. 507. ὄρυγμα
 δεινὸν τύμβῳ ib. 553. δεινὸν τέρας
 Ioa. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τὴν νό-
 μος ὡς ἢ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεός ib. 1312.
 ἔχει τὶ δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ
 χάσματι θηρὸς ib. 363. τῶρευμα δει-
 νὸν ib. 978. φρενῶν ταραγμάτι δεινῷ
 ib. 1092. δεινῷ ἀρχομαι προβλήματος
 El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327.
 δεινὸν ἔχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων
 φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν
 εἶδ', δεινὸν εἶναι Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν
 τόδ' ἡγῆ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν ἔδεν
 τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV.
 9. δεινόν γε Phaeth. fr. V. 1. μεγά-
 λων ἄθλων δεινὸν ἔποςτας Tem. fr.
 XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr.
 fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἢ δεινὸν
 ib. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ
 φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία
 Fr. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταῦτόν
 τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος

ΔΕΙΝ

εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ἢ κατ-
 θανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν
 (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103.
 δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν τερά-
 ξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ'
 ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγατο δεινὸν
 An. 1149. ὃ δεινὰ παῖδ' Hec. 198.
 δειν', ὃ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib.
 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τὰπιτίμια
 Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν
 ib. 1097. ἐξεργάσαντο δεινὰ ib. 1169.
 ὅς τὰ δειν' ἔλη κακὰ Or. 376. δειν'
 εἰργασμένος ib. 396. ἢ δεινὰ πάσχειν,
 δεινὰ τὸς εἰργασμένους ib. 413. δράσας
 δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib.
 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα
 δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847.
 Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφ' ὑβρίζει πόλει
 Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαί-
 νεται ib. 277. τὰθλα δεινὰ ib. 1268.
 ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δειν' ἐγὼ
 τλᾶς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λή-
 ματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα
 ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et
 sine τὰ Hip. 583. ὃ δεινὰ λέξασα
 Hip. 498. et ὃ δ. λέξας Hel. 1535.
 et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξανδῶν κλύειν
 Hip. 1239. δειν' ἔπραξας ib. 1325.
 δεινὰ βύλεται εἰς σέ An. 62. δεινῶν
 τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς
 δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ
 ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339.
 δειν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς
 δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι
 δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942.
 Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινὰ
 γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303.
 ἔχ' ἰ δεινὰ; ib. 331. et Ion. 1406. τί
 δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δειν' ἐν
 Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινὰ σοι
 σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ
 ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ
 δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα
 γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημά-
 τροις ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ
 δρῶσι Bac. 666. et 715. ἐπασχον
 δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δειν' ἰδὼν
 Cy. 374. δειν' ἐπαθεν Her. 296.
 δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾧμοι ἐμῶν
 δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib.
 1155. δεινὰ τὰδε Ion. 1503. δεινὰ
 Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δειν'
 ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν El. 85. cf. v. 682.
 ἔπραξε δεινὰ· δεινὰ δ' ἀντιέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φύλα πόντῳ Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖσι δεινοῖσιν Alc-mæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. 11. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθῶν Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τὸς σὺς εἰς οἴκῳ ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τὰλλότρια Fr. inc. CCXXII. Δείπνον. ἀμφὶ δείπνον ἔσι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δείπνα Θυέστῳ Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δείπνα πρῶθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων δταν λήγῃσι ib. 1032. πρὸς δείπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυντίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασσῷ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῳ δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 154. Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενός Med. 677. ὕδεν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις ὁ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰὺγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ θεὸς ὕδενός Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαι τε αὐτὸς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῷ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 660. ἐπικυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. ὕδεν δεόμενοι τείναι φόνον Sup. 672. ἦ μὴ δεόμενοι; El. 343. ἐπιτελλάμεν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένους ib. πολ-λῶν δεομένη σοφισμάτων Ph. 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάν-τευμα κρυπτόν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιτεῖλαι σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθῶ-

σας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμοφος. κρατῆρα δεκάμορον Cy. 387.

Δεκάς. ἥς καὶ σὺ φαίνη δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20. Δέκατος. δεκάτῳ μηνός ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδός El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτῳ τόκῳ ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δεκάτον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάλητον νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδύσσα δέλεαρ ἀνδρὶ σὼν τρόπων Tr. 695. βίη δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Eg. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χειρὸς ἡρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλατα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σὺ ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτῳ πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτῳ διαπτυχαῖ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pál. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοις ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρων Eg. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ εἴφει Or. 1656.

Δελφίς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἔλθων Or. 1094. Δελφίς πέτρα An. 999.

Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφίς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πα-σῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyr. fr. I. 3.

Δελφίς, *nom. piscis*. ὁ φίλαυλος δελφίς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφί-νων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφῷ πρὸς ἀνδρός An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

Δ Ε Μ Α

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὸς περάσας φεύγει Ph. 987. ὃ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἦκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ Θεῷ ib. 54. ὃ Φοῖβη Δελφοί Θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριτεῖς ib. 416. ἐξε-
νόμενον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἀνακτες ib. 1222.
Δέμας. ἀείρατέ μιν δέμας Hes. 63. ζῶν προστιθεῖσθ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότην δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθ' ἡγνίται δέμας Or. 40. τί ἐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακυφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. δεσὸν ὠρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίτελλον δέμας ib. 1066. παρθένον δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ρύσεται τὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξαναστήσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλ-
λόχροον ib. 176. ἀρατέ μιν δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχους ἀγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τῷ-
πισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς ἐχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκυφίσθην δέμας ib. 1392. ὄργαι κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκαθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσήϊξαι δέμας ib. 1066. ὃ φιλό-
της γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλ-
λιστον δέμας ib. 1279. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μὴ ποτ' ἐζύγη δέμας εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τῷ χάριν κομμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεῖς ib. 1106.

Δ Ε Ν Δ

Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. ὃ παρέξω σφ' πόσει τὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκό-
λοψι κήσωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελ-
φῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσ-
φάλλοντο πρὸς γαίαν δέμας ib. 743. τὸν δέμας εὐσθέει δέμας Cy. 2. συγκρί-
των δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαντα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφε-
ρετέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέ-
μας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφῶντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέ-
ψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπην-
δρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψο-
μαι δέμας; ib. 563. εὐπτερον δέμας ib. 1203. 'Ηράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας 'Ηλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Aiol. fr. XI. 3. δέμας τὸ Θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίης τεῖχη παλαιὰ δέμας Rh. 232. οἷς ἐδέματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσῶντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δέμετο Alc. 181. ἐν δέμνιοις κεῖται Or. 35. δέμ-
νίων ἅπο πηδᾶ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δέμνιοις πέπτωχ' ὀδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δέμ-
νιοῖς ib. 258. τὸ ἐκφοβῶν σ' ἐκ δέμ-
νίων ib. 312. πόδα δέμνιοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσῶσα δέμνιον Al. 184. ἐν ἄλλης δέμνιοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐκ ἐν δέμνιοις πυκνὴν ἀμντιν δεξιόμενοι Rh. 418. βασιλι-
κῶν ἐκ δέμνίων Tr. 495. ἐν δέμνιοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δέμ-
νιοῖς Cy. 497. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκό-
μοις Hel. 1113.

Δένδρον. σῶναγε δένδρεα Μῶσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

Δ Ε Ρ Η

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα
Phaëth. fr. XII. 2.
Δενδρώτις. ὦ Πυθίε δενδρώτι πέτρα
Her. F. 790.
Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν
τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέν-
νασε ib. 951.
Δεξιμήλος. λαῖπε δεξιμήλον δόμον Θεῶ
An. 129. βωμῷ δεξιμήλον ἐσχάραν
ib. 1139. Θεῶν δεξιμήλ' ἀγάλματα
Ph. 635.
Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935.
et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχως
δεξιῶς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec.
342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070.
Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel.
1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ
sine addito χεῖρ Hec. 753. Or. 474.
Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip.
333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813.
Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866.
et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy.
678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et
1597. Her. F. 470. El. 812. et Me-
leag. fr. IV. et in plur. δεξιαί Med.
21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν
Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν
ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et
705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.
Δεξιῶσθαι. πυκνὴν ἄμυσιν δεξιῶμενοι
Rh. 419.
Δεξιπύρος. δεξιπύρος Θεῶν θυμέλας
Sup. 64.
Δέξις. σὲ δεξιόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξα-
σθαι χρεὼν Iph. A. 1182.
Δεξιῶμα κάλλιτον Bel. fr. XV. 1.
Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι
δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ
παρώσῃ δυνάμει ib.
Δέπας. πλήρες λαβὼν δέπας πάγχρυ-
σον Hec. 527. τὸ ἀτερωπὸν ὕραν
δέπας Sis. fr. I. 33.
Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.
Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5
et sine τὸ v. 480. νεβρῷ τυκτὸν δέρας
Bac. 833.
Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med.
187. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec.
1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664.
αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib.
877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων
ἐφαίνετο Hip. 1217.
Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec.
549. et Iph. A. 1560. ὅτε σῖτα διὰ

Δ Ε Ρ Κ

δέρης ἐδέξατο Or. 41. ἐντρέπειε βρόχον
δέρη ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρη χέρας
ib. 1042. παρδένυ πρὸς δέρη ib.
1194. σφάζε παρδένυ δέρην ib.
1199. φάσγανον πρὸς δέρη βαλόν-
τες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην
ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527.
ξίφος θυγατρὸς ἐπιφύρονον δέρη ib.
1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρη
ib. 1653. τρέψασα πάλλευκον δέρην
Med. 30. ἄμμα λύσσομεν δέρης Hip.
781. βρόχῳ δέρην πελάσσει Al. 229.
ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812.
φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875.
cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην
σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρ-
δένυ δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος
δέρη πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπά-
ραι δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα
ρίπτουσα Bac. 863. βρόχῳ ἔψασαν
εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώ-
ρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην
ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
πάρετιν φασγάνῳ δέρη Her. F. 319.
πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν
ib. 987. διδῶ δέρη σὴν χεῖρα ib.
1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλένας
δέρα φιλτάτα βάλλοιμι Ph. 169. σκιά-
ζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν
ib. 1298. βρόχον λευκᾶ καθαρμόζουσα
δέρα Hip. 771. φάσγανον δέρα θῆκε
μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμονομένα
δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib.
485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.
Δέρκειν. ἄπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δό-
μοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος
εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ
δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα
νευτέρων; Or. 385. ἄλγος σὲ δέρ-
κομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε τεί-
χοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr.
702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip.
1163. τὰν ἄλιος δέρκεται ib. 1279.
ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέ-
δορκε ib. 190. ἄς δέδορκεν ἥλιος ib.
1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285.
ὃ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἶα
πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέ-
δορκεν ib. 1291. τὸν Ὀρίωνα δέρκο-
μαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω
ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel.
348. ὦδε δερκώμεθα Ion. 208. ἀκέτι
νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ
δεδόρκατ', ὡδὲν ὄντα Her. F. 229.

Δ Ε Σ Μ

ἄνδρα φίλον παντάτατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἀπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νῦξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἔκαλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκῶς Ph. 380. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. τυγεῖ δεδορκῶς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκῶς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φῶς δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῇ τὰν' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. τῷ κατὰ σκότους φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.
 Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.
 Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ τέρνοις ἔχειν Ion. 995.
 Δεσμεῖν Bac. 616.
 Δέσμος. κάθησ' ἂν δέσμος Bac. 259. δέσμον πορεύσατε δευρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμος φυγῶν ib. 791. μηκέτ' ὥσι δέσμοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. δσας εἰληφα δεσμῖος χέρας ib. 226.
 Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήντον δεδεῖς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχουσα φυλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν εἶλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις σπινθεροδέντεσ Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρως ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ τέγης Bac. 444. κείνον εἰς δεσμὸς ἀγεις ib. 518. μικροτάτως ἰδόντι δεσμὸς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ἔπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δῆσας χεῖρας Her. 861. χρονσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος Her. F. 1094. 'Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμηῆσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμά An. 578. cf. Her. F. 1055. ἐβόλυνε μηρὸς δεσμά An. 724. δεσμά τοῖς ξένοισι πρόσθεσ Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμά ib. 1205. δεσμά ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333.

Δ Ε Σ Π

δεσμά καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμά πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ Rh. 567. δεσμά ποδῶν Bac. 447. δεσμά διαφυγῶν ib. 647. δεσμά σειφεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμά παιδὸς ib. 1123. δεσμά ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.
 Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὦν ἐδέσκοζον προτῷ An. 929. ὠδεῖς Ἀχαιῶν τῷδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. ἐκ ἐμῷ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμῷ Sup. 518. τὴν ἐπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.
 Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δούτηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποινα ἐμῇ Med. 6. κτήμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ὃ καιρὸς εἰδέναι τὰδε δέσποινα ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποινα ἐμὴν ib. 185. μὰ τὴν δέσποινα ib. 395. δέσποινα, τευρομένην νοσηρᾷ κοῖτῃ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σῇ ib. 662. ἐν ἀγχνόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάγγῃ Iph. T. 445. ὃ δεδόρκατε δέσποινα Tr. 463. δέσποινα εἰς τέκν' ἐντυχεῖν ἐβυλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾶ δεσποίνῃ τὰδε ἐς ὅς γεγωνήσμεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἰσεται δέσποινα πιδόν. ib. 709. b. δέσποινα δμῶς ὅσα ib. 734. σπυδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ὃ κοινὰν τεκέων τύχην δεσποίνῃ ib. 1103. πῶ δέσποινα εὖρω; ib. 1107. ὃ φασὶ δύναι—δέσποινα ib. 1186. πετροβόρφη θανεῖν ἐμὴν δέσποινα ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phoen. fr. IV. 3. δέσποινα, ο domina Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὃ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὃ φίλῃ δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὃ Iph. T. 1075. δέσποινα Κῶπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἀρτεμὶ Λίμνας ib. 228. δέσποινα Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὃ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὃ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ὕνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνους σκηναῖς ib. 101.

Δεσπότης. εισορῶ δεσπότην δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔτ' ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότην προδῶσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰκόμεθα δεσπότην ib. 1196. οἰκῶν δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπότην An. 1199. δεσπότην σημήναθ', ἔνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρινὸς δεσπότην—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότην εἰκόμην Bac. 1044. ἔχουσα νότοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ἐκ ἴσασι δεσπότην—οἷός ἐστιν ib. 90. γενῶ τοῖσδε—δεσπότης Her. 231. ἦν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβημένην ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὀρᾶν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὺν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότην ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέστηχ' Her. F. 141. ὃ ποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτίσαιο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλω δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότην φρυγίματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τάναντί' εὐχετο ib. 808. δεσπότης ἀνιστορεῖ ib. 830. παροίθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ἀδελφ. δεσπότης (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὧμῶν φρένας Hec. 359. δεσπότης κεκτημένος ib. 397. εἰσέκυσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὰς νεωτὶ δεσπότης ib. 617. δεσπότης ἐλοιδορῶ

ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνύντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπότης εἰπῇν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὐ δεσπότης ib. 823. θεὸς δεσπότης καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχεῖσι δεσπότης ib. 287. ἐπὶ δεσπότης θεοῖς ἀλλοιοῖν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκέρημα δεσπότης ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπότης τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπότης φίλος ib. 210. τάτῃς ἀνάσχει δεσπότης δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπότης ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπότης ἀμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπότης ib. 391. ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπότης πιστὸς εἰ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ ib. 312. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέραις Iph. T. 1421. τοιῶτων δεσπότης ἀγγελος εἶην Rh. 264. δεσπότης τευχασφόρος ib. 267. δεσποτῶν μόνεμος ib. 871. δεσπότης κληρυμέων Tr. 29. δεσπότης μ' ἄγυσιν ib. 577. ἐμαντής δεσπότης μισήσομαι ib. 659. χραιοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσει δεσπότης ib. 1032. ολίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπότης τὰδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμους δεσπότης ib. 678. ὄχλον παρέεις δεσπότης; Hel. 446. ἀγγελῶν εἴσω δεσπότης ib. 454. ὅστις μὴ σέβῃ τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεδεῖσαν δεσπότης με Ion. 233. εἰς ἀπίστους δεσπότης ib. 751. τί θεοφύλοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπότης ἀποδῶς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπότης θυμόμενος Her. F. 277. δειλῶν γυναικες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεσι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσθ Alcmaeon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δούλος κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπότης μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. τέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2. Δεσπότης. δεσπότην ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότην δόμων Med. 694. δεσπότην τένωσιν Al. 951.

Δεσποτικός. ὃ δεσποτίσκε Cy. 266.
Δεσποτούσθαι. σῇ δεσποτούμενον χερὶ
Her. 884.

Δεύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵ-
ματος ἔδενσε γαῖαν ib. 678. cf. v.
1159. ὄνυχι γένυν ἔδενσε φονίαισι
πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέ-
τρας δένυει Ion. 1127. ὀρδοτάτας
ἔδενσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλ-
μοτέγκτῳ δέυτο πλημυρίδι Al. 182.
κελάνῳ μελίσσης ἀφ' ὀνόως δεδευμένα
Cress. fr. IX. 6.

Δένεσθαι, προ δέισθαι. χερὶ δευομένα
βάκτρῳ Tr. 276.

Δεῦρο. ἐνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν
τὸ βαγκχείον κἀρα δεῦρο Κασσ. φέρεις;
ib. 677. ὅτ' ἤλθε δεῦρο ib. 964.
δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993.
πόθεν ποτ' ἤλθον δεῦρο; Or. 215.
δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς
ἔκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν
ἔχε ib. 1181. ἴσ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο
ib. 1342. ὅς ἐχνος πέδῳ δεῦρο ib.
1440. δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε ib. 1663.
ἐνθ' ἐκείσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98.
cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον
μολεῖν ib. 280. δεῦρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib.
1215. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον;
Med. 670. δεῦρ' ἀθρήσον Hip. 300.
προσῆγον ἂν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ'
ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποτρέψας ib.
1022. ἕως ἂν ἴπκῃς δεῦρο Θρ. ἄγων
ἔλθῃ ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ'
ἀφ' ὀκμήν An. 150. cf. Iph. A. 1534.
τιδέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν
δεῦρο ib. 583. τεύχη δμοῖ' ἐκείσε δεῦρό
τ' ἡγαγες ib. 619. ἔρπε δεῦρ' ὑπ'
ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ'
ἤλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν
Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib.
171. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μιν ποδὸς
Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρό-
σειπε ib. 630. ὃ δεῦρ' ἐλήλυθας ib.
1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν
ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680.
δοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό
σου τέψω κἀρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι
δεῦρ' ὄπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ'
ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς
κακοῖσι φευκτόν ib. 260. δεῦρ' ἀναξ-
στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσι-
δὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίστροφον κἀρα
ib. 942. τὰ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει Hel.
767. καταλῆ δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον

Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις ib.
1258. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724.
ἐκείσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
Δεῦτε Med. 894.

Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017.
νοσφιεῖς με δευτέρῳ νεκρῷ; Al. 44.
ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τῷ
δευτέρῳ χορῷ Bac. 680. ὁ δεύτερος
ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ'
ἐλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγείσα δευτέρῳ
πόσει Aeg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι
Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508.
δευτέραν ὠδὴν Iph. A. 1235. αἱ δευ-
τέραι φροντίδες Hip. 436. et Cress.
fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ
Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes.
fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372.
τάδε δευτέρῳ μοι Tr. 218. δραμεῖν δέυ-
τερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δέυ-
τερον, ἀνθερῶ. τὰ ἄλλα δευτερόν σ'
ἐρήσομαι Hec. 988. τί βῆλει δεύτερον
μαθεῖν ἐμῷ; ib. 991. Δαναῖδαι δεύτερον
Or. 931. σὲ δευτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα
Ph. 604. τὸ δεύτερον (deinde) πᾶ-
νοσησάμην Hip. 398. vid. etiam Her.
836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095.
δευτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.

Δέχεσθαι. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσ-
φθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μιν
ib. 535. ὅτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο
Or. 41. μήθ' ἡμᾶς τέγαις, μὴ πυρὶ
δέχεσθαι ib. 47. τὸ πῖτόν τόδε λόγων
ἐμῶν δέχου ib. 245. πῶς μνήμα δέξαιθ'
ἐν ib. 1053. μήθ' αἰμά μιν δέξατο
κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένη
δέχου πόδα ib. 1217. μύθων αὐδαθέν-
των δέξαιθ' ὁμᾶν Med. 175. τίς με
δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν
δέξαιτό μ' οἴκοις ib. 505. ἔτ' ἂν τι
δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρα καὶ
δόμοις ἐφέτιον ib. 713. δέχου μὴ πρὸς
ἡδονὴν λόγους ib. 773. ἕκ ἀσμένῃ τόνδ'
ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007.
ὅ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958.
εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v.
1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀνα-
δέσμων δέξεται—ἀταν ib. 978. sq.
ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἀρ' ἂν τι
μιν δέξαιο βυλεύσαντος εὐ ib. 89. φθέ-
γμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697.
μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μιν σάρ-
κας θανόντος ib. 1030. ὠδὲ μηνυτὴν
χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖ-
δας χερὸς ἐξ ἐμῆς δέχου Al. 376. δέ-

χοραι φίλον δῶρον ib. 377. δέζεται
 ξείνον νοτερόν βλεφάρῳ ib. 601. δέχου
 κόσμον τόνδε ib. 621. ὁ πατρώων τόνδ'
 ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρός ταῦτ'
 ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—
 δέχοιτο ib. 747. τῷδ' ἔπω ξένω κακίον'
 ἐδεξάμην ib. 753. ἔτι σωφρόνως ἐδέ-
 ξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil.
 τὰς ξένους) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778.
 ἐταῖρον συγγῆ προσώπῳ—δέχῃ ib.
 781. ἔκ ἡλθεῖς ἐν δέοντι δέξασθαι
 δόμῳ ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμῳ ἐδέξατο
 ib. 858. δέχου εἰσω τήνδε γενναίαν
 δόμῳ ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ δ' ἔ-
 κ' ἐπ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω
 ib. 631. δέχῃ τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον
 ἐς οἶκός ib. 1170. δέχομαι χειρὶ δώ-
 μασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμόν δέχεσθαι
 ἀσπιδήφορον Sup. 390. ἀσμένῃ ἐδέ-
 ξατο πόνον ib. 393. τῷμα λόγχης
 πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πῶ με δέ-
 ζεται γάνος τραπηλατῶν; 1149. πῶς
 δέξομαι νιν; Iph. A. 455. τὴν βα-
 σιλειαν δεξώμεθ' ὅχῳ ἀπο ib. 599.
 ἀγκάλαις ἐπὶ δέξασθε ib. 616. δεξό-
 μεθα δέξιν, ἦν σε δέξασθαι χρεὼν ib.
 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς δόμῳ
 ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572.
 ἡδῶς τὰτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδισ'
 ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph.
 T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τά-
 φος ποῖός δέζεται με; ib. 625. δέχο-
 μαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ἄδεις
 ξένων ἐκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς
 νεὼς Ἑλληνίδος δέξασθε ib. 1425. εἰ
 δέξαιτο κληδὼνα μύθῳ Rh. 3. κάλ-
 λιστον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν
 ὥχ' Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295.
 δέχου τὰς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib.
 328. νεῶν κατὰσκοπον δέχθαι ib. 525.
 ἄδέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835.
 ὁ μακρὰν δέξασθέ με Tr. 460. πικρὸν
 ὄδυρμα γαῖά σε δέζεται ib. 1228. λο-
 χίους νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95.
 τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. cf. v.
 769. δέχεσθε κῶμον εὐτίθ' θεῶ ib. 1166.
 σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι
 χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σπο-
 ρῶς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299.
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυσιν ib. 416. ὥς
 εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—τρατὸν
 πολλῇ δέχουμαι χειρὶ ib. 338. λόγους
 ἐδεξάμεν Hel. 337. ὥς πνεῦμα κα-
 θαρὸν ἔρατ' δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ'

ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξα-
 ρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ
 πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλο-
 ἐκ δόμῳ ἐδέξατο ib. 1691.
 Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62.
 βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον,
 δέξομαι ib. 428. πατέρα νί
 ib. 556. φίλον γε φθέγγμ' ἐ-
 τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς
 ξάμην πάρα ib. 1212. ἦν τι δε-
 ἔπος El. 110. ὁ μίτρας σέ-
 ξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἶκῳ
 λῦσεις ib. 393. τί τῷδ' ἐδέξ-
 νας σαντὺ ξένους; ib. 405. δι-
 τρύχων ἀναδήματα ib. 882.
 ἐξ ἐμῆς χειρὸς δέχου ib. 888. τι
 με δέζεται; ib. 1199. κόλπα
 θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τῷ
 δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42.
 μὲ δέξαι Hyg. fr. IV. 1. ψ
 δένδρεα ὠλέναισι δέζεται Pha
 XII. 2. τίς ἂν σε νύμφη-
 ἂν; Philoct. fr. XI. 2. θυσί-
 ρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5.
 νον ἀτῆς μ' ἐδέξατο Fr. inc. CL
 τότοι ἀμφοῖν ἔνεκα κῆν ἐδε-
 Epist. 1. δεξάμενος ἀνὰ
 Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δ
 Iph. T. 1496. χαλινὸν ἄρτ
 δεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4
 ρον ὁ δεδεγμένη Hip. 1057.
 σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.
 Δῆθε El. 268. et 274.
 Δῆθεν. εἰσιμεν ἐς οἶκός δῆθεν Οι
 ὥς δῆθεν ἔκ εἰδῶτα τάξειργασθ
 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν τρατ.
 Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ι
 λόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο il
 κέντρῳ δῆθεν ὥς θένων Her.
 ὥς χρόνος δῆθεν παρῇν Cre
 VIII. 2.
 Δηιάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δη
 An. 105.
 Δηίφοβος, ποτ. προγρ. νιγί Tr.
 Δηκτήριος, καρδίας δηκτήρια He
 Δηλαδῆ. δηλαδῆ σιγῇ ἀμειν
 787. δηλαδῆ ξανθῆς εὐθείρης
 1366.
 Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βα
 Hip. 175.
 Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις
 Iph. T. 1235.
 Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τὰς Δ
 Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κέραισι

Δ Η Μ Ο

Δ Ι Α

462. παῖατα Δηλιάδες ὑμνῶσι Her. F. 687.

Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Δηλονότι Epist. V.

Δήλος. πολλὰ ἀβροσύνη δῆλος ὀραῖσθαι Or. 350. δῆλος εἰ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσωσι ἄνω Bac. 1074. ἔρ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάτασις Med. 1197. δῆλων οἱ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρούμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τότε δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλ' αὖ Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ An. 835. δῆλα τὰν θένδε Sup. 560.

Δηλῶν. ἐν βραχεὶ σοι τὰμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δῆλ' ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τέργον ib. 1129. τῶτον δέιον νόμιζε δηλῶν αὐτῷ, ἀπερ εἶσα Epist. V.

Δημεύειν. δεδῆμενται κράτος; Cy. 119.

Δημηγόρος. δημηγόρος τιμὰς Hec. 254.

Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δημήτηρ ἐτιῶχ' Ἑλευσίνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυθήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεῶν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιᾶ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος τάχυν Cy. 121. σφάζει παρ-θένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δημήτρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.

Δημηγῶρος κακῶν Fr. inc. LIII. 7.

Δῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονέσι δῆμ' αὖ μείζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέτερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προσάτην τῷ βίῳ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. δῆμ' ἡμῶς πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1. ἀνδρα δῆμ' αὖ πειτὸν ib. vers. 3. δῆμ' αὖ εἶσα Cress. fr. X. 2.

Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχῆς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μὴ τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήτους τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμωσα δημοτῶν El. 643. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.

Δημοχαριτής Hec. 134.

Δῆν, advverb. Rh. 480.

Δῆν. δρώσας ἐχθρὰς Her. 995.

Δῆτα. ἔσωσα δῆτ' αὖ σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ὦ δῆτα ib. 367. et 756. εἴτα δῆτ' ὀγκύμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθῶμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῶ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δῶ, Ceres. σιμναῖσι Δῆως ἐσχάραϊς Sup. 290. Δηοὶ θυμωσαμένῃ Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῷ ἢ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χειρὸς ib. 673. διὰ τραπῆ ib. 889. διὰ σῶ ib. 1004. διὰ τέλους ib. 1193. διὰ δέρας Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρὰς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. δι' ἀπειρὸς σε ὀχέσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρου Or. 862. διὰ παρηλόντων ib. 959. διὰ βοτρυχῶν ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπειρίας Ph. 269. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἐχθρας καὶ φόβου μολῶν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῷ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγου Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἵεσθαι ib. 1322. δι' ὀμφαλῶ ib. 1421. διὰ μέσθου αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὧτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύνος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχου βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρῷ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόβου χωρεῖσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰών ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἰκῶν An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρητίδος ib. 76. διὰ τέλους ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δόρ' αὖ Sup. 602. διὰ

λόγῳ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀφθαλμοῦ ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπῳ διὰ χενμάτων ib. 166. διὰ χρόνῳ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῷ Δίβῳ ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνῃς ἔγω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσῃ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ στήνων Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ τέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄφρας Rh. 697. διὰ τάζων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄφρας ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρῳ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφῃ βαίνων κελεύθῳ ib. 887. δι' ἀκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπουδῆς ib. 212. δι' αἵματός ib. 441. δι' ἀστεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάρρου νάπηι ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κισσαίωνος μέσῳ Bac. 1140. δι' ἀμφιγρόπῃς Cy. 703. διὰ μόχθῳν Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξεῖαν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθῳ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὁμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ τέγους Dan. 32. τῷ σεμνοτάτῃ δι' Ὀλύμπῳ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφῃ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ τόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρῳ ib. 1146. διὰ σέ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλομένον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλῳ πέσσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμάν ib. 1292. διὰ φίλων ὀρώδιαν ib. 1398. δι' ἄλλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃ βίῳ ib. 195. διὰ

πόντιον κύμα ib. 753. διὰ Μόσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κνανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται, διὰ τε τὸς ἐμὸς γάμους ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνήσκε δι' ἐμέ ib. 1429. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κνανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐδυντηρίας ib. 1356. δι' ἄλλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μιᾶν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἑνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμέ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἀνεργ' ἔλυσσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ τέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρῳ διὰ τόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχέες Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπυς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβάς Ἀεῖον Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φωνῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι Rh. 117. ἦν λυθῆς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ἔς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῆς τρατῇ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τὸς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Erist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιάζομεσθ' αἶν Iph. T. 1365.

Διαβίωναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἀγκὸς ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφίεναι ναῦς διήγγελλον

ΔΙΑΚ

Iph. A. 353. ὅστις διαγγεῖλει τὰμ' εἰσω κακὰ Hel. 443.
 Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξω βίον Med. 1355. εἰς ἄλυσος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξωσα Ph. 1521.
 Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.
 Διάγνωσις. σὺ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.
 Διαγράφει. διάγραφ' ὥς ὡσαν κακὴν El. 1073.
 Διαγωγή ἀμεμπτος Epist. V.
 Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλῆτον Ion. 478.
 Διαδιδόναι. διαδῶνα νῦτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.
 Διαδιφρεύνειν. ὅποτε πελάγεσι διεδιφρευσσε Or. 991.
 Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμβιβῶσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχάσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἑρινύων φλανόμεσθα Iph. T. 79.
 Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόνων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθῃμι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.
 Διάδρομος. διαδρόμῳ λέχως El. 1156. ἐμβόλα διάδρομα Bac. 592.
 Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων μελάρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.
 Διαζῆν. ὁρῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. ἐταῖωνα διαζῆν Bac. 426.
 Δίαμος. δίαμον ὄνυχᾳ Hec. 656.
 Διαίρειν. μελάρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.
 Διαρεῖν. εἰ διήρηχ' ὁ θεός, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἥθρει διαρεῶν El. 839.
 Δίαιτα. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύεται Phoen. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ιδόντας Fr. inc. CLXI. 2.
 Διακανάσσειν. μὲν τὸν λάρυγγα διεκανάξαι σε καλῶς; Cy. 157.

ΔΙΑΛ

Διακεῖσθαι. ὥς διακείμαι Tr. 113.
 Διακενῆς Tr. 753.
 Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
 Διακναίειν. ἀνθρώπων γινῶμαι δέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἡμφοτέρους ἀπὸ πατέρων δέκναισεν El. 1307. μελάρους διακναιωμένους Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιωμένων Alc. 108.
 Διακονεῖν. διηκόνων (ministrabat) Cy. 405. διακονῶσα κρυπὰ Ion. 396.
 Διάκονος. δείπνων ἀνοσιῶν διάκονος Cy. 31. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.
 Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἡ τεκῶσα γὰ βροτῶς Alex. fr. XII. 4. φθῆς διακρίνει Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.
 Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.
 Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.
 Διακωλύειν. σέ λιταὶ διακωλύουσ' ὄρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτῳ διακωλύσαι Al. 34.
 Διαλαγχάνειν. θηκτῇ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνας Bac. 1290.
 Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.
 Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.
 Διαλλαγή. δυσλύτης ἔχουσα τὴν διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιῆσθαι ib. 518. πολλῶν εἶρον ἐνδοεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὥς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς εἰ τελευτήσας Her. 820.
 Διάλλαγμα Hel. 592.
 Διαλλακτῆς κακῶν Ph. 471.
 Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξαι τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.
 Διαλύειν. νεῖκος διαλύσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. τραγεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
 Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμνήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεῖς ib. 1344.

Διάλυσιν κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις
ἢ ῥάδιαι Melan. fr. IX. 6.
Διαμῶν. δέημησ' Ἰφιγόνης παρηίδα El.
1023.
Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχευ τὸ μὴ
θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο
Sup. 678.
Διαμεθεῖναι. τῷ δαί πατρῴαν διαμεθεῖς
τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεῖς τόνδε
μόχθον Bac. 627. διαμεθεῖς ξίφος ib.
635.
Διαμεῖβειν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας
διαμεῖβας Iph. T. 398.
Διαμοῖρᾱν. τέκνα λιπῶν Βάκχαις ἔδω
διαμοῖράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔρα-
μαι διαμοῖρᾱσαι Hip. 1376. ὡς διε-
μοῖράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.
Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.
Διαμπᾶξ Bac. 992. et 1012.
Διάνδιχα Her. F. 1029.
Διάνοια. μετὰδος ἐμὸι σὰς διανοίας
Sup. 57.
Διανταῖος οἰδύνα Ion. 766.
Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλεῖσ' ἐν δόμοις
οἰκίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι
πόνυς An. 1218.
Διανύειν. ἢ σε—δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε Or.
1663. διαύλος ἱππῖος διήνυσσε El. 826.
Διαπαλύνειν. ξανθὸν κῶτα διεπάλυνε
Ph. 1166.
Διαπαντῶς Al. 891. et Iph. T. 1117.
Διαπεῖρειν. σφῆρων σιδηρὰ κέντρα δια-
πεῖρας μέσον Ph. 26.
Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγος An.
333. διαπεραίνει μοι ib. 1057. μορφῆς
διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.
Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ.
δῶρον Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν
An. 1249. ἢ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα
Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν
Iph. A. 1601. Εὐζενον ἐπ' οἶδμα
διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ'
Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1339.
εὐτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἤδιτα δια-
περάσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθους
διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίους δια-
περῶν ροῆς Tr. 1151. τόμμα διαπε-
ρῶσα Iph. T. 1392.
Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθη-
ται πόλις; Hel. 110.
Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel.
864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion.
353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα
Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχία
Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορ-
φώματι Antior. fr. XXV. 2.
Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες
Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχία Sup.
841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θείαν Iph.
A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ
Rh. 617.
Διαπρύσιος. διαπρύσιον αἶνον Hel.
1324.
Διαπτᾶσθαι Med. 1.
Διαπτοῖν. τρατὸν φόβος διεπτόησε
Bac. 304.
Διαπτύσσειν. εἰ τις διαπτύζειν Hip.
985.
Διαπτυχή. δέλτω διαπτυχᾶι Iph. T.
727. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχᾶς
ib. 793.
Διάπυρος Cy. 627.
Διαπυρῶσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διε-
πυρῶσάμην Cy. 690.
Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφους διηριθμήσε
Iph. T. 966.
Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποί-
νας Or. 1452.
Διαρπάζειν. ἄλλους δόμον λείψειν διαρ-
πάσαι Al. 660. θταν Λοξίῳ χρητήριον
διαρπάσῃσι Bac. 1335.
Διαρρόή. τέμνει πνεύματος διαρρόας
Hec. 567. περῶσα ποταμῖος διαρρόας
Rh. 919. οἶνος περῶσα πνευμόνων
διαρρόους Fr. inc. CXXXV.
Διαρρώξῃ ἀρμός Iph. T. 262.
Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ὕσας κενᾶς
Ph. 401.
Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567.
αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.
Διασκέπτειν. φέρε διασκεψόμεθα Cy.
554.
Διασπᾶν. διὰ θύελλα σκάσαι με Sup.
830. ἵνα διασπᾶσθαι χρόα Hec.
1126. ὃν σκύλακες διεσπᾶσαντο Bac.
339.
Διασπαράττειν σῶμα Bac. 1218.
Διαταθμεῖσθαι. δεῖ μῆτιν βίοντον—δια-
ταθμήσατο Sup. 202.
Διατεῖχειν. δεῖ διατεῖχει θεῷ γύαλα
An. 1093. διατεῖχων πόλιν ib.
1091.
Διατρέφειν. τὸν εἰδὲς ἂν διατρέψαι ποτὲ
ρήτωρ δύνατο Pi. fr. VII. 2.
Διάτροφος. διατρώφους κόρας ἐλίσσυσσα
Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν δια-
τρώφους ὕσσις Bac. 1165.

Διασφαίριζεν. διασφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.

Διασώζειν. διασώσαι πόλιν Ph. 790. Ἰν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.

Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.

Διατελεῖν χάριν Her. 435.

Διατέμνειν. διατεμνὸν χροά Hec. 782.

Διατηρεῖν. ἔσ γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.

Διατιθέναι. ἐλπίδας διαδέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα δ' μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ἔγω διατεθείσαν τὴν πόλιν Epist. II.

Διατινάσσειν. κἀρα διετίναζ' ἄνω κἀτω Iph. T. 282. Βακχίῳ διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινύζεται πεσῆμασιν ib. 587.

Διατριβὴ πολλή Ph. 758.

Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.

Διάυλος. δ' τεχνὸν διάυλον ῥέκεται τέρας Tr. 435. Ἐρυσθέως διάυλον εἰς ᾗδου Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμενος Hec. 29. δισπῶς ἂν ἔβαν διαύλος Her. F. 662. δισπῶς διαύλος ἱππῆος δῆλυνσε El. 825.

Διαφέρειν. ἀπ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοῖσι ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας

διάφερ' ὁμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοῖσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοῖσι νύκτα τὴν ἐς αὐρίον Rh. 600. ἀπαις διοῖσι ib. 982. τοῖς θανῶσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κἀτω διέφερον Bac. 753. δῆλυνε καν κόρας ib. 1085. θεὸς σέβων βίον δῆλυνεκε Hel. 10. γαστρός δῆλυνεγ' ἔγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Eol. fr. VIII. ἄκαιρος εὐνοί' ἔδδεν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3.

δ' δοκιᾷς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἐπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.

Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τὸ μὲν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἰδμα δάφνον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δειμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν

πόντος Hel. 882. διαφυγὼν φόνον Ib. 1629. διαφυγῶσα πολέμιος Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ἔπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφυγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.

Διαφθερίζειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρε Med. 226. χεῖρα δ' διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διὰ μ' ἐφθευρας ib. 1357. μὴ σὺς διαφθερῇ γάμους Al. 317. τὸ τῷ θεῷ γ' δ' διέφθειρέν με πω μάντευμα Iph. T. 719.

τὸς ἐχθίστους γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νότον διαφθερεῖαι Hel. 890. τὸ δίκαιον τῷ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τῶς πῶς διαφθερεῖται με δεῖ; Er. fr. I. 22. δῦλον ἐσθλὸν τένομ' δ' διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθεῖρων Oed. fr. VII. 1.

λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθεῖρωσά με Or. 398. περὶ δ' διαφθεῖρωσα τῆσδε Tr. 967. μὴ διαφθεῖρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014.

εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. δ' διαφθαρεῖται βίος Hip. 376. τῷ τρώῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, δ' διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ θησιῶς ἐκ ὅκνῃ διεφθάρη ib. 697.

διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. δ' διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπη τὸς διέφθαρεται φρένας Hel. 1208. τίς τρώῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρέν φρενῶν Or. 297.

Διαφθορά. φίλων διαφθορά Hip. 682. πολέμοις ἡμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. θσας—εὐρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.

Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.

Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρου σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἀρδρα διεφθρήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφθάρντο σαρκοῦ ἐνδυνά Bac. 745.

Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελαγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ τόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρος πολλὸν Hel. 160. διά-
φορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εισορῶ
Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐπὶ θε-
σφάτων πολλὰ Her. 407.
Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμῳ διεφύλασσον
ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι
πόλιν Iph. A. 369.
Διαχαλᾶν. διαχαλατέ μοι μέλαθρα
Iph. A. 1340.
Διαψαίρειν. γλώσση διαψαίρουσα μυκ-
τήρων πόρος Fr. inc. CCXIII.
Δίβημος Rh. 215.
Δίβολος. διβολὸν ἄκοντα πάλλων Rh.
374.
Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.
Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώ-
τατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων
ἡδύτον Sis. fr. I. 25.
Διδάκτος. ἡ εὐανδρία διδάκτος Sup. 914.
ἔσοις διδάκτον μηδὲν Hip. 79. κατ' εὖ
διδάκτον, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.
Δίδαξις. διδάξιν ἐσθλῷ Hec. 601.
Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα
Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον
Bac. 345. τὸλμης καὶ θράσους διδά-
σκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἶχο-
μεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία
πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685.
αὐταὶ διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὐ-
ταὶ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.
Διδάσκειν. διδάξιν τῷτο Hec. 1208.
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip.
252. αὐτὰς τις σωφρονεῖν διδάξτω
ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε;
ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920.
γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους
An. 740. διδάσκεις μ', ἐνθα πημάτων
κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὥς καλῶς
ἔχει τόδε Bac. 287. διδασκέ μοι
τοῖσδε τῷσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ
διδάξω ῥαδίως ib. 1022. τίς διδάξει
σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα
τῇ χρεῖα κακὸν El. 376. ἐδίδαξα γέ-
μψ' λόγῳ Alcmaeon. fr. VI. 3. vid. not.
μὴ διδάσκει τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ
And. fr. VII. 2. διδάξαι σέ βύλομαι
Peliad. fr. VI. 1. μυσηκὸν ἔρω δι-
δάσκει St. fr. VIII. 2. χρεῖα διδά-
σκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τὸς δι-
δάσκοντας τὰδε Ion. 451. τῷ διδά-
ξαντος βροτὸς An. 958. ταντὶ διδά-
ξων ἡλθον Sup. 154. διδάσκει Hec.
299. εὖ νῦν διδάσκέμεσθα τὸς φίλους
φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτῷ τῷ διδά-

σκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ
καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.
Διδόναι. παῖδα δῶναι σφάγιον Hec.
305. ἡδίσταν χεῖρα δὸς ib. 410. cf. v.
440. λύσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib.
540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595.
μὴ δίκην δώσωσιν ib. 803. Plura hu-
jus dictionis exempla vid. sub Δίκη.
ὅς ἂν εἶχον τήνδε σοὶ φῶναι χάριν
Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719.
Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et
1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146.
δεῖνὰ τὰπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec.
1087. δν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν
ib. 1134. τὸν χρυσὸν δῶναι πενομέ-
νοισι ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμι
ἔχειν ib. 1276. εὖ λέτρ' ἔδωκε χρωτὶ
Or. 42. δὸς τόξα μοι κερυλκά ib. 268.
ὑπὸν βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν
σῶν μηδὲν δίδω ib. 641. ἐν τῷδ' ἡμῖν
ἀνθ' ἐνὸς δῶναι σέ χρη' ib. 650. ψυ-
χὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν
ὁ δαίμων εὖ δίδῃ ib. 666. δύναμιν
ἦν δίδῃ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαι-
δρωπὸν ἐδίδω τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib.
892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν
ib. 1160. δὸτ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ.
ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύ-
χων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν
τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς
λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν δίδῃ
πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βεκόλοισιν
ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὄχηματα
τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν
τέκνοισι ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλω-
τίδας—δώσειν Τριαίνα ib. 195. ὅταν
ὄμματ' ὄμμασιν δίδῃ ib. 465. πατέρα
μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις
δώσω πόλιν; ib. 741. πικρὸς γόνος
δώσωσι Θηβαίῃ χθονὶ ib. 890. φόνιον
αἷμα γῇ δῶναι χοᾶς ib. 940. εἴδ' ἂν
τὸν αὐτῷ παῖδα τις δοίη κτανεῖν ib.
973. δειλία με δίδωσι ib. 1001. ψυ-
χὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib.
1005. Ἄργει εὐκλεᾷ δῶναι λόγον
ib. 1257. δὸς μοι κτανεῖν ἀδελφὸν
ib. 1376. cf. v. 1383. μεῖζω τῆς ἐμῆς
σωτηρίας εἰληφας, ἡ δέδωκας Med.
535. δότε μητρὶ δεξιὰν χεῖρα ib. 1070.
cf. Her. 308. δὸς μοι χρωτὸς ψαῦσαι
τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δῶναι
λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς
τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατὴρ
σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1425. εὖ δόλης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοὶ σοὶ δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δόλης λύσειν ib. 901. σὲ πατὴρ δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροφήν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ὡδ' ἀντίρρουν (sc. πῶν νεκρῶν) δῶναι θέλωσι Eur. 19. ἔνοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἐν τόδ' ἡμῖν δίδως κρείσσον ib. 409. μάθῃσιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ἔταν δαίμων διδῶν καλῶς ib. 463. τὰς νεκρὰς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῶναι μέρος ib. 570. ἐκ ἀκοντὶ μοι δίδως ἐπαινον ib. 858. ὅχ' ὡς τάχιστα με σάτω δώσετε; ib. 1105. ὄρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἐλίσσθαι θυγατρὶ μνηστέρων ἕνα Iph. A. 68. δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τὰς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξένισαι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τέμον' Ἑλλάδι ib. 1397. τέφεα περίβολα δίδωτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσωμεν ἀμέτρητα ib. 1489. κλεινότατον τέφανον δὸς—ἀμφιδεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλὴν νῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλὴν ἕριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βέλομαι δῶναι χάσας Iph. T. 61. τῷτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὄρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὄσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὅστια δίδωμι ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—Θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ὃ βροτεῖαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δόλῃ δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηροὶ δώσουσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ δοῦς αὖραις φέρεσθαι σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἵγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδωμεν πλῆγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὼς ἐναντίως λόγους ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ὃ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὤλένας δῶναι ib.

1143. παῖδα δῶναι τάφῳ ib. 1146. δὴν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ἐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὄρθῃαν ἔταν σάλπιγγος ἤχῳ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσεὺς χορὴ εἰς χεῖρα δῶναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεὶ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὑπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἶνον τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδωσαν γάλα ib. 699. τὴν ἀμπελον δῶναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἑχέονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. τόμισμα δώσωμεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνειδῇ Φρυγῇ ἐκ ἔδωκαμεν ib. 295. ξένια δῶναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδω ib. 418. cf. v. 451. δὴν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδω ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδω ib. 553. δὸς ἔτω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χειρῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμι ἐκῦσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθῶσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόστον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δῶναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὰς λόγους ἔδωκα ib. 489. ὃς ὃ δώσει βόρην ib. 509. μ' ἐλὼν θέλει δῶναι τεράννοισι ib. 559. ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὤλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῶναι δίφῳ ib. 1046. δῶναι πορθύμιδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἂν διδῶς ib. 1273. διδῶς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδω ib. 1275. cf. v. 1280. λυτροῖς χρὸα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῶναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν δίδω ib. 1441. δώσει Παρθένῳ τὸν αὐτὸ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλήρες τεύχος ib. 1184. δῶναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμι ἔχειν ib. 1285. δ' σθένος τῇ μῇ χερὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ὃ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τῶσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδω χεῖρ' ὑπερήντη φίλῳ
ib. 1398. δίδω δέσπ' σὺν χεῖρα ib.
1402. Ὅρετ' ἡν Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν
El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ
δίδωμι τῷτο νῦν ἄμφοιν ἔχειν ib. 232.
ἔνοις δῶναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ
δῶσομεν ib. 597. νίκην δὲς ἡμῖν ib.
675. δὲς πατρός τοῖσδε τιμωρὸν δίκην
ib. 676. χεῖρας ᾗ δίδωμι' ἐμὰς ib.
678. σῶμα σκότῳ δῶναι ib. 960. Πυ-
λάδῃ Ἠλέκτραν δὲς Ἀλοχον ib. 1249.
δῶτω πλάτῳ βάρος ib. 1287. φονίαν
ἔδωσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δι-
δῶσιν εὐφρονον κόραις Dan. 23. ἃ
μὴ ἐτι τῷ πένηθ', ὁ πλάσιος δίδωσιν
Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς
δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς
τῆρας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And.
fr. XV. 2. τίς πατρίον σκόπελον
δδέναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὁσι-
ωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμι σοὶ πληγὴν
Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῶναι χαλι-
νὸς Cress. fr. XI. 2. δῶσω τὴν ἐμὴν
παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43.
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω ejusd.
fr. II. 8. τὸς γάμους δίδωσι τὰς πρώτους
ἔχειν ib. 15. μοι δὲς χεῖρα ib. 32. πολ-
λὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾗ
θεοὶ δίδωσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr.
XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῷ βίῳ
μετατάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Cœd. fr. XI. 2.
πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1.
δῶναι πλεονεξίᾳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6.
εἰ μοι τὸ Νεσφόρειον εὐγλωσσον μέλι—
δοίῃ θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προ-
φάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολ-
λοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυ-
χήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θε-
οῖς ἔδωχ' ἐκάτῃ μίαν φύσιν Fr. inc.
B. 14. 3. ὁ δίδως ἐγὼ Or. 1677. τὴν
χάριν σοὶ δίδως Ph. 449. τοῖς θανῶσι
τιμὰς δίδοντα ib. 1331. γάμων φερνὰς
δίδως Αἰμονί ib. 1581. τῷ πλεονεξίᾳ δι-
δῶς τὸ πλεῖστον Sup. 407. δίδως πολ-
λὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει
δίδως ib. 884. δίδως πρόσρησιν ἐξῆς
πᾶσι Iph. A. 341. θεῷ σοὶ τὴν τύχην
διδόντος εἶ ib. 390. θυσίας ἔχ' ὀσίας
Ἑλλῃσι δίδως Iph. T. 466. θεῷ δι-
δόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φῖλα
δίδως προσφθέγματα Tr. 1184. χεί-
λεσιν δίδως ὀδόντας Bac. 621. δίδως
τοῖς φίλοις Cy. 531. πατρός γῆν δι-

δόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν δίδως
Her. F. 779. μὴ πικτακτὰ φάρμακα
διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλε-
σίῳ, τῷ τε μῇ, δίδως μέρος Er. fr. II.
7. ἄλλα κοττάβων δίδως Cœnei. fr.
VIII. 3. τῇ νόσῳ δίδως χρόνον Fr.
inc. LXVII. 1. δίδως αἰτεῖν δοκῶ Fr.
inc. CXXXIV. 2. μισθὸς διδόντες
Hec. 818. λυκρὰν χάριν ἀναγκαίαν
δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ὅτε γέρας
πατρὶ, ἔτ' ἔξοδον διδόντες ib. 882.
θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίε
διεξέδως θεῶν διδόντες An. 1088. ὁ
διδόντες ἀμνηστος ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ
διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr.
VII. Ἰδαῖον βύταν κατὰρα δίδωσα
Hec. 946. δίδωσα θόρυβον ib. 1111.
σὲ μυρίοις πόνοις δίδωσα Or. 1663.
τελεσφόρον δίδωσα χρησμὸν Ph. 644.
χάριν ἀχάριστον εἰς θεὸς δίδωσα ib.
1745. δίδωσ' ἔρον Hip. 449. λίαν
δίδωσα μεταβολὰς Iph. T. 722. δίδωσα
φῶς Tr. 323. φίλον δίδωσα δέλεαρ
ἀνδρὶ ib. 695. πικρὸς δίδωσα χειρὸς
ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμῳ δίδω-
σαν—καθ' ἀναμνησιν Her. 580. τὰμα
λέκτρ' ἄλλῳ δίδωσα Hel. 1650. δίδωσα
πρὸς σέ μοι παρρησίαν El. 1056. ἀπό-
φονον αἶμα δὲς ματέρως Or. 192.
ἡδονῇ δὲς Ph. 21. δὲς τῷδ' ἀνάσσειν
πατρίδος ib. 480. ὀρκίους δὲς θεὸς ib.
484. ἀράς παισὶ δὲς ib. 1605. τὸν
δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v.
288. μισθὸν δόντα An. 610. ἀγγελοῦ
γλῶσσαν λόγων δὲς Sup. 204. θεῷ
κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλ-
λιστον ἔρανον δὲς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν
δὲς Iph. T. 673. ᾗ πάντ' ἐγὼ δὲς
τὰμα ib. 714. ἐρημίᾳ δὲς Tr. 97.
στρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δὲς νιν ib. 296.
ἡδονὰς τὰς οἰκοδεν τέκνων ἀδελφῷ δὲς
ib. 372. θύρσον δὲς εἰς χεῖρα Bac.
25. μυρίον δὲς χρυσῷ ταθμὸν ib. 810.
δὲς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκείσε τὸν
νῦν δὲς Ion. 1370. δὲς ἐς ἀγκάλας
κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τὴν
παῖδα δὲς ἐμοὶ Alcæon. fr. XI. 1.
πόντῃ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353.
ἀοιδὰς δόντες ὑπέροις βροτῶν Tr. 1245.
μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466.
χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χορὰς
τάφῳ δῶσα Or. 125. πικρὸν φῖλημα
δῶσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γό-
νασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινάς δῶσ' ἀντιπάλως Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δῶσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δῶσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. ἐκ εἰ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῃ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περί δώσων Or. 846. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσχροῦ πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεῶ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσασα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἑλληνισι δώσασα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροσι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἑκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἀγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύο διδύμῳ Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. διδυμοὶ θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ ματοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. διδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμος πόντος πέτρας Med. 433. διδυμοὶ ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. διδυμον πένθος Hip. 1346. διδύμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. διδύμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. διδύμα μέμονε φρήν Iph. T. 656. διδύμα Διὸς τέκνα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διδυδεῖν. ὅτῳ χρή τὸν κακὸν διευδέναι Med. 518.

Διέργειν. ταύτας διέργει ἀλλή μία Thea. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρή ὡς ῥᾶτα—διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελάνειν. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἡλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὅχως Sup. 676.

Διευπολεῖν. τάσδε διευπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεται. ἵνα διεξέλθῳ Hel. 876. ὅση μοῖρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντα διεξελθὼν φίλος Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διεξιέμῃ). ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιῶν Hip. 1024.

Διεξόδος. τρεῖς φαεινὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.

Διέπεισθαι. οἷς αἰεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὺς φήλως διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καὶ νὸν διεργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερίδεται. σκολιῶ σκίμπωνι χερὸς διεριδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμυ διεριδομένα Tr. 150.

Διέρεισσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διέρεισσοντας Tr. 1258.

Διέρχεται. διέλθοι τῷτο Ph. 1023. ἐπίφθορος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται τέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. καμὲ διηλθέ τι Sup. 288. πύλας διηλθὼν ib. 753. διηλθε χ' ἔτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διηλθὼν ἐπὶ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κᾶνπερ διέλθῃ λαίμῳ Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' ἐντυχῇ διηλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διηλθὼν ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Ced. fr. XVII. 3. χρή διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλαὶ μοι πραπίδων διηλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθούσας ἔτη Hel. 113.

Διεννάζειν, vel ᾶν. διὰ τ' ἐννᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηκέτη Phoen. fr. X. 1. v. not.

Διδύραμβος. ὃ Διδύραμβε Bac. 526.

Διάνειν. τὸν εὖ διάνουντα Her. F. 1049.

Διέναι (ab ἴημι). εἶφος λαίμων διῆκε Ph. 1099. τέρνα Πολυνείκεος βίᾳ διῆκε λόγῃν ib. 1407. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διῖπετής. διῖπετῇ νεῶν ταθμὰ Rh. 43. αἰθῆρ διῖπετέτερος Bac. 1266.

Διίπτασθαι. ὃ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτὸ σπυδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διῖτάναι. ἐκ διετώτων Thes. fr. V. 11.

Διῖτέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ὃ σὲ τὰμὰ χρή δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ὃ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

ΔΙΚΑ

δικαίως εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφόκομον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δικάως εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ δ' δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατὴρ δίκαιος ib. 947. ὁ δίκαιος εἰ εἰς τὴν ἀπῶσαν Ion. 384. δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ Θεῷ ib. 643. δίκαιος ἀρχεῖν χθονός ib. 1574. δίκαιος ἐκ ἔφους Her. F. 347. ἀνδρὸς δίκαιος Alcmen. fr. III. 2. ὁ δ' δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τῷ δικαίῳ τὴν δόκῃσιν ἀρνεοιο Ix. fr. I. 1. εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. κρατηλάτῃν δίκαιον οὐκ αὖ Tem. fr. X. 2. Αἰαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CX. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. οὐδ' μὴ δικάως πεφυκότας Hip. 942. δικάως δαίμονας Sup. 610. εἶναι δικάων ἡμετέρων ib. 1026. τοῖς δικαίοις ἀγλ' θυμῷσθαι χρεῶν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμέν οἰκόντες πόλιν Her. 143. δικάως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τὸς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενετέρας λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἐνδίκος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρῆσθαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἡσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδὸν τινα δίκαιον Her. 902. ἴν' ἤς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τῷ δικαίῳ ἔνεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον φῶς ἔχει ib. 795. ἢ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τάντα τεταλμέν' ὁ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. ὁ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. ἀκῶν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. ὁ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τέρμον δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν

ΔΙΚΑ

ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τῷτο γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοῦμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὥς ἐν κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. ἔκων δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. ὁ δίκαιον—σώθῃναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ἢ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἐκέτην ἀγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὥς δίκαιον ἢ ξένοις ἐκταῖς ἀρήγειν ib. 417. σὲ δ' δίκαιον καταθανεῖν ἄνευ πάλλε ib. 547. τῷ δικαίῳ ἔκατι ib. 570. κάλλιτά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τῷ πατὴρ διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ἀκέρ' ἀνδρώπυς κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἐτ' ἀρέσκει Her. F. 813. τρυγεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἀρ' ὁ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἦτις τὸ δίκαιον ὁ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ὁδὸν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ὁ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ὁδὸν δικάων ἐστὶν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δικάων ἐστὶν Fr. inc. LII. 2. τῷ δικαίῳ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον νοσῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δικάι' ὠρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δικάι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. ὁ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἢ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἀδίκῃ δικαίως συμμιγνύσθαι Sup. 224. δικάι' ἔχων ib. 437. δικάι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τὸς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δικάι' αἰτόμεθα El. 675. δικάι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

ΔΙΚΗ

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα El. 1096. δίκαια ἢδ' ἔχει ib. 1244. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμῶ Inus fr. IV. 3. δίκαια ἀντεπείν ἔχων Tel. fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾶν τὰ δίκαι' ἢ χρῆ Fr. inc. XXII. δίκαια, ἀδύνατον Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1335. τόνδε τῷ Παδαμάνθουοι δικαιοῦτερον λέγων Cy. 273.

Δικαίῳ. νεκρὸς θάψαι δικαίῳ Sup. 526. τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν δικαίῳ; Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131. ἄκων δικαίως; ib. 1254. ὦν δὲ δικαίως ἀπελαθεῖς Ph. 372. ἢ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν δικαίως Med. 87. ἄρα τὸν ξένον τυγῶ δικαίως Al. 775. δικαίως τὸς κακὸς ἀπολλύναι Sup. 505. ἢ δικαίως τῆς Θεῷ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 798. ὡς δὲ δικαίως θανέμεθα Tr. 904. cf. v. 962. πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίως ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν δὲ δικαίως τῷδ' ἐπάγοντα στρατὸν ib. 773. δικαίως δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 371. γαίης τυραννεύουσιν δικαίως El. 878. πατὴρ ἐτίσας φόνον δικαίως ib. 1189.

Δικαστής. ὅτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν Sup. 252. δικαστὴς αἵματος Her. F. 1150.

Δίκην. ὃ μύσχος ἀδάμαστον πύσημα δίκῃ Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρτίῳ φόνον δίκῶν ἐς οἶδμα πόντω Or. 992. ἐς κόμας δακτύλους δίκῶν ib. 1470. κρᾶτα ὠλέναι δίκῶν βολαῖς Ph. 669. δίκῶν ὀδόντας εἰς γυῖας ib. 672. ἔλφος δίκῶν ἐς γαῖαν ib. 1426. κράδεμνα δίκῳσιν κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497.

Δίκελλα. βοῶ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1162. λάζυσθαι χρεῶν δίκελλας Her. F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσουσιν Hec. 803. Hec dictio, δίκην δίδοναι, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. - Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Clinei

ΔΙΚΗ

fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. δίκας δίδοναι Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. λεύσιμον δύναι δίκην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίκην ib. 1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. ἀμαθέτερος ὦν τῆς δίκης ib. 417. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὅσιν ib. 499. ἔχ' αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρισσοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην ὑπόσχεσις αἵματος ib. 1649. δίκης βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἦκουσι γῆν Ph. 156. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. τῆς δίκης πεπράσσομαι δρᾶν ib. 493. πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποστερεῖμαι πατρίδος ib. 495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πῶς τιν' ἢ δίκῃ; ib. 551. ξὺν δίκῃ νυκτοφῶν ib. 788. ἐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεισθ' ἐν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. δίκη ἐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. δίκη ἀντιτίσασθαι ib. 261. δίκην ἐπίσασθαι ib. 537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δίκην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip. 1171. δίκην τε καὶ λόγους κεδνὸς ἔχω Al. 39. cf. v. 84. τὴν δίκην ὑφέξομεν An. 358. cf. El. 698. ὅδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι δίκη—ἀγασί σε; ib. 556. ἔτε τῷ δίκη κρίναντες ib. 568. πικρῶς πατρός φόνιον αἰτήσῃ δίκην ib. 1003. πολέμους ἀνξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. σὺν δίκῃ ὀρμώμενον ib. 328. ἐξέδν δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσην ἔχει ib. 434. αἰσχυρῶς ἐκείνοισι ἢ δίκη διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβονται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ ib. 746. ὅδ' ἐν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὺν πέρα δίκης ἔσται ib. 397. ἐς δίκην ἔσθην Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκη ib. 968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἀγεις Tr. 888. τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέταιμι Bac. 346. λευσίμου δίκης τυγῶν ib. 356. τῇ δίκῃ προδήσομεν ib. 675. σοὶ πάλιν ἀνατρέψω δίκην ib. 792.

ΔΙΚΗ

δικὴν ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἴκῃ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγύπτῳ El. 42. Ὅρετῃ μὴ ποῖ ἐκτίση δίκην ib. 260. εἰ τὰ δικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκίτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκη ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τῶτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βυλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὃ τῶν κακῶν οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παρατάτας ἐσθλὸς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνῶσ' αἰὲ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἡν δίκη θνήσκει τις Phryg. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ἢ γένους βροτεῖς Sis. fr. I. 6. ἔτοι προσελθῶσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τὰ πικρὰ πρὸς δὲν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἀγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δικά. πῶ δικά ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγονον δικά ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δικά καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δικά δίκαν ἐξεκάλεσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δικά πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσιν ἐν χερσὶν δικά Bac. 737. ἴτω δικά φανερός ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ὃ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θνατῆς ἐνεκεν δίκας El. 742. παλιρῶς τάνδ' ἐπάγεται δικά ib. 1155. νέμει τοὶ δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνθμνησας δίκαν ib. 1190. δικά τοι δικά χρόνιος

ΔΙΝΩ

Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτῶντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῃ τῆς ἀμαρτίας δίκας παρασχεῖν βυλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφίξειν Cy. 695. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποιονόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρώσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἀγῶσα Δίκη Phryg. fr. V. 4. εἴ ὄρᾳ Δικά κακὸς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δικά Rh. 199. πότνια Δικά τὰδ' ὃ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δικά Her. F. 738. 5) δίκην, adverb. πολεμίων δίκην Hec. 1162. Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235. Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἀμαξιδόν El. 775. δικόροισι κώπαις Iph. T. 408. Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' ἄρεια Iph. T. 127. Δίκτυον. εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχης Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. ὃ δικτύοισιν Bac. 1204. Δίκωπος. ὀρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτῃ δικώπῳ ib. 446. Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεῖς κόλπων Rh. 353. Δινεύειν. ὃδ' ὑπὸ θυροσμανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἰστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευέσαις ἵπποισιν πτανόις Iph. T. 192. Δίνῃ. ἐν δίνῃ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομένην δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Ξαμάνδρην δίνας ib. 1310. δίναισι νοτίας ἄλμας Hip. 150. ἑράναι δίνει νεφέλας δρομαίῳ Al. 244. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐνδρην πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἄλδος Tr. 83. Κασαλίας δίνει Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084. Δινώεις. δινῶν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

ΔΙΟΛΑ

Διόβολος. διόβολον πλάκτρον πυρός κεραυνίου *Al.* 126.

Διογενέτωρ. διογενέτορες ἐναντοί *Bac.* 122.

Διογενής. διογενεῖ κόρη Πρόκνης *Her.* F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρη *Tr.* 526. ὃ δέσποινα διογενὲς θεῖα *Cy.* 349. διογενὴς παρθένης *Hel.* 25. ὃ φάος διογενὲς *Med.* 1258. αἷμα τὸ διογενὲς *An.* 1196.

Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχῃ *Hip.* 560.

Δίοδος. διόδους ἀνόδους τείχων *Iph.* T. 888.

Διόθεν. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε *Iph.* T. 354. φίλος διόθεν εἰ *Rh.* 455. ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοῆς *Hel.* 1521. ὄμβρων διόθεν τερεῖσαι *El.* 736. κρυερὰ διόθεν θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτῇ *Fr.* inc. CLX. 6.

Διόγειν. ἥ ἂν διόλῃς σφάγια *Sup.* 1204. ὄλβῳ διοίγων θάλαμον *Bel.* fr. XVI. 8.

Διοίεον. ὄμμα πανταχῇ διοίεον *Ph.* 272.

Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα *Or.* 182. διοιχόμεσθα *ib.* 853. et *Ion.* 765. αἰσχροῦς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; *Sup.* 530. θταν μὴ τύχη, διοίχεται *Iph.* A. 958.

Διόλλυναι. αἶ με διώλεσαν *Hec.* 1062. ἦν διώλεσαι πρόθυμος ὢν *Or.* 1629. ὃς μ' εἰ διώλεσε *Ph.* 1600. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα *Hip.* 1311. τόδ' εὐγενὲς σε τῶν φρενῶν διώλεσεν *ib.* 1390. διώλεσεν τὸν συννοσῶντα *Sup.* 227. ἄκων με διώλεσεν *Iph.* A. 1457. τύραννον διολέσαι *Iph.* T. 1020. διώλεσ' ἡμᾶς *Rh.* 844. εἰ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς *Tr.* 46. ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείτους διώλεσε *ib.* 607. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρύματα *Bac.* 949. ὥστε διολέσαι δόμους *ib.* 1303. ἐπειδὴ μ' εἰ διώλεσαν *Her.* 1009. τάδε καὶ σὲ διώλεσε *Hel.* 698. ἐνθάδ' ὄντα διολέσω *ib.* 894. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι *Ion.* 1024. ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε *Her.* F. 152. τὸν πότμον διώλεσας *ib.* 260. Λύκος σφ' ὃ κλεινὸς διώλεσεν *ib.* 541. οἱ διώλεσαν πόλιν *ib.* 590. τύσδε τίς διώλεσεν; *ib.* 1134. πῶ διώλεσεν; *ib.* 1144. ἦν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων *ib.* 1364. παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν *El.* 1029. ἀνδρ' ἀριστον Ἑλλάδος

ΔΙΟΝ

διώλεσας *ib.* 1066. διόλλυμεν κόρας *Ced.* fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις *Her.* F. 264. διολέσας δάμαρτά τε κρυπταῖσιν εὐναῖς *El.* 921. τὴς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον *Or.* 1566. ἃ με διολέσαντ' ἔχει *Iph.* A. 659. καὶ γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf. med. signif. act. perdidisti) *Her.* F. 755. ὡς διώλετο *Or.* 90. ἐνδίκως διώλετο *ib.* 1512. διὰ δ' ὄλλυσαι *Hip.* 594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; *ib.* 909. ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι *ib.* 1061. πῶς διώλετ', εἰπέ *ib.* 1171. τροφῷ διώλετο μηχαναῖς *ib.* 1305. νηδὺς ἀκύνων μοι διόλλυται *An.* 158. διολώλαμεν *ib.* 1177. πόλεις πολλὰ διώλοντο *Sup.* 192. φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι *ib.* 613. cf. *Iph.* T. 652. διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρός *Iph.* A. 1317. δι' ἅρ' ὄλωλαμεν *ib.* 1353. χάρις αὐτῷ Πριαμίδων διώλετο *Rh.* 338. εἰ κρυπτόν λόχον εἰσεπεσὼν διώλωλε *ib.* 561. ὡς κακῶς διόλλυσται *Tr.* 625. ἐκ θεῶν διολλόμεσθα *ib.* 771. εἰς δόρυ διωλλόμεσθα *ib.* 1163. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας *ib.* 1255. διολλύμεσθα *Her.* F. 534.

Διομήδης ἀναξ *Or.* 896. Ἰθρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους *Al.* 486. δὴν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ *Sup.* 1217. Διομήδεα *Iph.* A. 199. ἐδάμασε πῶλῳ Διομήδους *Her.* F. 382. Διόμηδες *Rh.* 565. et 622.

Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων *Phi.* fr. VI. 2.

Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς *Her.* F. 891.

Διόνυσος *Bac.* 2. et *Hyp.* fr. I. 1. ὁ μάντις Διόνυσος *Hec.* 1267. Διονύσου οἶνα *Ph.* 236. Διονύσου δάμαρ *Hip.* 339. τὰν βακχεύσαν Διονύσῃ Παρν. κορυφᾷν *Iph.* T. 1243. Διόνυσον ἃκ' ἔφασκον ἐκφῶναι Διὸς *Bac.* 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. πῶμα Διονύσου *Cy.* 139. Διονύσου γάμος *ib.* 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε *ib.* 435. Διονύσου παῖδες *ib.* 586. Διονύσου πέτρας δισσᾶς *Ion.* 1126. ἐκ Διονύσου βοτρυῶν *ib.* 1232. Θησαύρισμα Διονύσου *El.* 497. σὺν Διονύσῳ *Pal.* fr. V. I.

Δ Ι Π Α

Διοπετής. διοπετής όπως ἀτήρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετές ἀγαλμα Iph. T. 977.
 Δίοπος. δίοψ (ita leg. pro διοψ) Hip. fr. XV. τίνι σημῆνῳ δίοπων τρατιάς; Rh. 741.
 Δίοπτας (dor. pro ης) τρατιάς Ἑλλάδος Rh. 234.
 Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup. 417.
 Διορθεῖν. διορθεῖναι λόγοις ἔριν Hel. 1174.
 Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἡ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. τρατεύμα κώπη διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.
 Δίος. Δίῳ παιδί (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίῳ παιδὸς ib. 1144. δίως γάμους Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδίνος ἀγαλμα διὰς Hec. 461. Δίᾱς ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα διὰς λίμνας Hip. 228. διὰ κεφαλὰ Rh. 226. Δίᾱς Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίᾱς παρθένης Παλληνίδος Her. 1031. διῶ πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ διὰς ψεκᾶδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.
 Διοσκόρω. τὴν Δάκ. σύγγονον Διοσκόροι Hec. 441. τιμῶν μ' ἔδεν ἦσσαν, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, ο φίλῳ Jovis Iph. T. 272. τῷ τῷ Δίῳς λεγομένῳ Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω ἥσυχνας ib. 726. διςσολὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μετὰ ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκέρω. τὰν τοῖν Διοσκέροι κασιν Hec. 943. τῶν διςσῶν Διοσκέρων Iph. A. 769.
 Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.
 Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.
 Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.
 Διπλῆς. πόνον ἀπαλλάσσω διπλῆν Hec. 1197. διπλῆς μῦθος Al. 522. διπλῆ βίβη λαχόντες Sup. 1086. διπλῆς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλῆς γέλως Her. F. 950. διπλῶ τρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460.

Δ Ι Ξ

κασιγνήτῳ διπλῶ Hel. 1680. πόνος διπλῆς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβῆμαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῆ Ion. 760. διπλῆν ἀκαῖθαν El. 492. ταύρω καὶ βροτῷ διπλῆ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κόπαις Cy. 466. διπλῶν πῆμα Med. 1185. διπλῶν κακῶν ib. 1315. ἄχθος διπλῶν An. 396. διπλῶν χάρμα Sup. 333. διπλῶν πένθος ib. 1035. διπλῶν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐτέρησε An. 1213. ἡ διπλᾶ χορῶν τένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.
 Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.
 Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.
 Δίπτυχος. δίπτῳχος νεκρὸς θάπτε Hec. 1287. δίπτῳχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et δίπτῳχων νεανίων ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὀπώρας δίπτῳχος Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτῳχος γονὴ Med. 1136. δίπτῳχον παρειὰν Tr. 280. δίπτῳχῳ γλώσσα ib. 286. διπλῆς μερίμνης δίπτῳχος ἰὼν ὁδὸς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας δίπτῳχος ib. 579. δίπτῳχοι σολισματος Hec. 1156. δίπτῳχον ὄρων θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσματα Or. 1303.
 Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ρεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.
 Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib. 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιπῆσα Ph. 245. γαίᾱς Δίρκας χλοηφόρος ib. 650. πόρον ἡμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ τόμα Δίρκας Hip. 556. ρεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἡ καλλιπέεθρος Her. F. 784. εὐπάρθενη Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαρτα Δίρκα ib. 530.
 Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.
 Δίς. δις τόσον πύμ' αἵματος Hec. 392. δις θανεῖν ἢ χάσθαι Or. 1116. δις

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δις τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δις τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέως δις εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δις κλύων Iph. T. 779. δόμον δις τοσούτ' ἔθηκες εὐκλείτερον Rh. 160. λόγῳ δις τόσον μ' ἐκέφισας ib. 281. δις τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δις δυοῖν πιτύλοιν τείχῃ κατέλυσεν Tr. 817. δις τόσον πῶμα Cy. 147. δις τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. δις λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σφσας κόρυς δις ἐπτά Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δις σοι ταῦθ', ἃ βῆλει, λέγω El. 770. δις τόσας ἐμέ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δις τεφθέντ' ελαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεῖν. ἔθεν πετραῖον ἄλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δισκημα. πυργῶν δισκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκου ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χερσὶν δίσκος ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λέοντιον Or. 1555. δισσὼ στρατηγῷ Phoen. 1371. δισσὼ ἄστερ Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσὼν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ Ἀτρεΐδαι ib. 510. et δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις Or. 816. παῖδων δισσὼν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσὸς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσὼν Διοσκῶρων Iph. A. 768. δισσὸς ἀθρήσας Cy. 378. δισσὸς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσὸς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσὸς ταλαγμῶς αἵματος Ion. 1003. δισσὸς διαύλης Her. F. 662. et El. 825. δισσὼν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσὸς συναίματος Epig. I. 3. δισσημερίμῃ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαι An. 518. κόρας δισσᾶς Ph. 57. ὑπὲρ δισσὼν μίαν ὠδίνειν ψυχάν Hip. 258. δισσαι εἰσὶν ib. 385. δισσᾶς φωνᾶς ib. 928. δισσᾶς ἀτυγεῖτονας πόλεις ib. 1161. δισσᾶς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαις Tr. 1306. δισσᾶς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσᾶς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν τερήσῃ τέκνοιον Ph. 1269. δι-

σσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσὼν ἄμορος τεκνῶν Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἐν' ἀνδρὰ εἰσὶν ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίτομος. πελέκεως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. δίτομον ξίφος Hel. 989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δίτομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχῃ εἴλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἱπποῖς διφρεύων πέλαιγος ib. 1012. ἄστεροιδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιδιῶσι πῶλοις Rh. 356. τίν' αἰγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro ἄτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἱππῶς, ὡς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτην Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548. ἐμβῆσαι νιν ἱππεῖον δίφρον Her. 845. δίφρου εἰσέβαινεν ἀντυγα Her. F. 948. μὴδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππεῖοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῦν δέναι δίφρου ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. ὑπέηλθε στρατὸ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενομένη πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἄρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἐμβασιν Bac. 739. Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888. Διχορράγης κίων Her. F. 1008.

Διχοστατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ Med. 15. ἂν διχοστατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. δίψιαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ Θεῷ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πῶλων

- Or. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν ἀλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.
- Διωγμός. διωγμός ὅστις τὰς ξένους θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε παρθμεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. οἱ μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἡλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.
- Διωθεῖσθαι. εἴ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς γέχας Her. F. 315.
- Διωκάθειν. αἰσχροῦς ἱρωτάς δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.
- Διώκειν. διώκω τὰς μαϊφόντας κύνας Hec. 1173. διώκω τὸν ἔρμην εἰς δόμους πόδα Or. 1344. διώκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτίς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. διώκε νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσρω, εἰς διώκομεν. παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλάφaron διώκω Ion. 205. ἀρετὰς διώκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. εἴ ὅπως ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλετον Epist. V. διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T. 1437. μεγάλη διώκων Bac. 396. λητὰς διώκων Cy. 112. ματὸν διώκοντα Ion. 962. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574. ἕως διώκωσ' ἄπρα Ion. 1158. ὃ διωκόμεσθ' ὑπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς Ion. 1250.
- Διώνη, mater Veneris. κύρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὃ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.
- Διώνυμος. διώνυμοι Θεοὶ Ph. 689.
- Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.
- Δμωή. ὃ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κληῖσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.
- Δμῶς. εἰς ταῦτόν ἦδε συμπιτνεῖ δμῶς Hec. 966. ὅσ' ἐπὶ ξένας δμῶς An. 137. εἴτε δμῶδ' ἐθέλεις And. fr. VI. ἦδε μοι—δμῶς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἱστοῖς δμῶϊδας κεκτῆσομαι Bac. 514. δμῶϊδες, ο ἀncilla Ion. 666.
- Δμῶς. δμῶς ἐστίν, ὅστις ἐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Phoen. fr. IV. 2. ἀποταυρῆται δμῶσιν Med. 188. ἥσθημεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἴρωσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμῶσιν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμῶων μέτα El. 628. δμῶες μὲν εἰσιν, εἰς ἐγ' ἔκ εἶδον ποτὶ ib. 631. λόγχας θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χερσὶν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμῶσι δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phoen. fr. X. 1. δμῶες, ο servi Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατὴρ παλαιῶι δμῶες El. 851.
- Δνοφερὸς. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.
- Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχελεὶ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλωσ' Ἀργεῖον δόξαι ψήφῃ ib. 196. δοκῶ μὲν σ' εἶδέναι γνώμην στρατῷ ib. 218. εὐδ' εὐτυχῶντας εὐδοκεῖν (sc. χρῆ) πράξειν ἀεὶ ib. 283. εἰ δοῖά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πεῖσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἀργεὶ τῷδε Or. 46. εὐδεῖν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. ὦν δοκεῖς σάφ' εἶδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκύνειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὖχεσθαι μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καὶ σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τῷτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάζειν σπλάγχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέτην καμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. καὶ δόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν ε, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὅσα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, καὶ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μὴδ' εὐτυχῶσα δυστυχὴς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοισι ib. 1276. μὴ δόκει τῷτε κλύειν Hip. 119. κατθα-

Δ Ο Κ Β

νεῖν ἔδοξε μοι κράτιστον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεύσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἀγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κῆμέ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὥς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὥς δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὥς δόκει (i. e. ἔδοκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ ib. 44. ἔδοξεν εὐ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἶκος μόνος ib. 678. ἦν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κῆμέ τῳ ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ ib. 1485. κατὰ σκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τὰδε δοκεῖ ib. 131. ἦ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθῆναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μὴδ' ἦν δοκῆς μέν, —φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. ὅς ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' ὃ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. ἔγω δοκεῖτε τὴν δόκῃσιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δεῖν διολεῖσαι Ion. 1024. δοκεῖν τὰ-δοκῆτ' ὃ χρῆ Her. F. 92. ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἦσσαν, ἦ ὅδοις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σφ' κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νυκτῶν δοκεῖτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ Aol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρῆ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἀλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τῷς θεῶς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. δι-δῶς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, καὶ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν Ὀρέτην χερ-σὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὐ δοκῶν λέ-γειν ib. 941. ὃ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὥς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὃ δο-κῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὐ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὀρῶ δο-κῶντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκῶντα ib. 865. δοκῶν κοιράνης τυγεῖν Cenei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκῶντων ὡν Hec. 295.

Δ Ο Κ Η

δοκῶντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκῶντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τὰς σοφῆς δοκῶντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκῶντες εὐ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκῶντες εἰδέναι Ion. 317. ὁλβίως τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Her. F. 589. δοκῶσά τι πρός γε σὺ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκῶσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρασσεῖν Rh. 638. τοῖς δ' ὅχλῳ δοκῶν Hec. 121. δοκῶν Ἀχαιοῖς ib. 506. ὃ δοκῶν ἔξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ ὃ δοκῶν Al. 939. τὰ δοκῶντ' ἀπόλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκήσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκήσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἀριστος Tr. 395. δό-ξασά πε ἢ Πανδὸς ὀργὰς —μολεῖν Med. 1171. ἀρίστη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξην λέγω Bac. 629. θεοῖσι τῷτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τέργον ib. 1236. ὥς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐπὶ τῶτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέ-ξεις μὴδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' ὅς ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706. Δοκεῖν. ὅψεται νιν δοκεύοντα Bac. 982. Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἡλ-θεν ἐλπίς Her. F. 771. κρείσσων τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2. Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἀρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. ἔγω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἴν' ἢ δόκησις Πῦθον ἡδέως ἔχη Ion. 1602. δόκησις εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἢ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἀρνυσο Ix. fr. I. 1, ἢ δόκησις ἀνδρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὦν δόκησις ὅς ἐνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τὰλλα δοκίμων Epiat. I. κεμὰς ἐνθα δοκίμα κείμει Iph. T. 176. ὁ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277. Δοκός. δοκὸς τεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκὴ κενὴ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατὰσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀτέρα λάμψας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δόλοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίῃν Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ πιδυμία Cy. 448. δόλιον ἄσπῃν Hel. 20. ὁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλαι βελαί Med. 413. ἀρπαγὰς δολίως Hel. 1338. τὸ εἰς γυναῖκας δολιόν ἐτι Bac. 487. τὸδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βουλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνυ δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὃ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολοίς. δολόεντα Τροίας ἔδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δῦσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιψὸν ἤγαγε ib. 1146. ὃ ποτ' ἂν σὺ μ' εἴλες ὥδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἶη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. εἰώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἵματηρόν γάμον ἐπόρθημενσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίσασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτείναι ib. 844. ἀπόλλυμαι

δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ E. 9. ὀρρώδω τινὰ δόλον θυραῖον ib. 83. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸ αὐτὸν τῇδ' ὑποτήσω δόλον; ib. 98. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὁ δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Mei 783. διώλεσε δόλοισι σὺν παῖδα Hi. 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτ. Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cres fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολῶν. Μοίρας δολώσας Al. 12. σὶ δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898. Δόλων, nom. propr. speculatoris Tr. jani. Rh. 159. 221. 525. 573. 57592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τι Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφί μετ' δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμο φοβερόν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δέμον ib. 1674. ἔρῃον πατρῶον ἔλιπε δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸ ἐμὸν οἰκίσω δόμον Ph. 605. ἐρρέτ πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 150. ὃ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελεῖν δόμος ib. 734. δέμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντ' συγγέας Ἰάσονος ib. 794. ὃ τί; ἀξιοὶ δόμος—προσεννέπειν Hip. 79. δσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὺ οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῶον ἂν δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτης A. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τὸν ἰδρῦσαι δόμον ib. 844. νόστιμος ἔδοις δόμον ib. 1156. λείπε δεξιμόλον δόμον τᾶς ποντίας Θεῶ An. 130. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰ τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμο ὑπερβάσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷο δόμον αἵσχυνε Iph. A. 1030. ἄπαι δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκῆσει δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθικας εὐκλείεσπον Rh. 159. πολυπῶς δόμον ib. 910. δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθῃ Tr. 597. δόξας εὐ προχωρῆσαι δόμο Her. 487. ὃ τὸν αὐτὸν αἰεὶ βεβάνι φημι δόμον εὐτυχία ib. 610. ὥς τὶ αἰδοῖ δόμον κατέβα ib. 913. ἡ παράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμο ib. 865. δόμον ἤξει ib. 1510. λα

θραϊον ὠδιν' εἰς θεῶν ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβη δόμος ib. 224. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμος τύχας Her. F. 249. Ἀτλαντος δόμον ἐλθῶν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἱ ἐμὸς κεῖθαι δόμος El. 359. πόσις ἐς' αὐτὴν καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλική δόμος Meleag. fr. XVII. 3. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη Nec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἀπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποσῆναι δόμων ib. 980. λιπὺς' αἰσχυρῶς δόμος Or. 99. ἐς φρουρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμος τυραννικῆς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμος τῆς Ταυταλείας ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὑπερ ib. 1336. σιγῇ δόμος εἰσβάσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμος ἐχεγγύης Med. 387. δόμος πατρῶν ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικῆς δόμος Med. 1137. εἰς ᾧδον δόμος ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηγορεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίους δόμος ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμος ἐχθροζένης ib. 561. εἰς ἀνηλὺς δόμος ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτῆτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἶδε με ib. 925. ἐν περιτύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοις δόμοις ib. 1145. δόμος νησιωτικῆς ib. 1262. ἐλεφαντοδότην πάροισεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθε βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμον πατρῶν Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμος οἶκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσῶντας δόμος Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμον εὐδοξία Rh. 760. ἀπαιδὲς ἐν δόμοις Tr. 380. δόμος πέρσας Ἀτρειδῶν ib. 461. θυλεύσω

ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμος ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρῳ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac. 7. ἐν δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας δόμος Cy. 39. τέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἰσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλουσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἀνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσους δόμος ib. 934. εἰς δόμος τυραννικῆς ib. 1186. τῶν κατ' ὕρανδν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθῶν δόμος Ion. 71. δόμον μὴ πάριτ' εἰς μυχόν ib. 229. Ἀπόλλωνος δόμος ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τῆς Ἐρεχθεῶς δόμος ib. 568. et sine τῆς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθῶν δόμος ib. 702. ὀρφανὸς δόμος ib. 791. ἐν θεῶ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. φῶν ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν Ἐρεχθεῖδαν δόμων Ion. 1057. Λοξίω ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμος; ib. 1303. παγκλήρης δόμος ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμος Her. F. 463. κατασκάψω δόμος καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμος Ἡρακλέος ib. 873. κληῖθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχεῖν δόμος ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσὶν δόμων πύλας ib. 661. βασιλικὸς ἔχων δόμος ib. 947. Θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμος ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμος ib. 1139. δόμων ὑπερ ἀκροάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν κυλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κenoῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἤδεται πληρημένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάτασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχῶσαντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμος Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ὁ θεῖμος βέβηλον ἀπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., praesertim in plur., occurrit.

Δονακείς. δονακέντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῳ Iph. A. 179.

Δονακόχλως. δονακόχλωσ λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτῷ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων τρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἐβλάψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχεσ ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλιον ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βοροῖς κομίζεται Hipp. 432.

δόξα μήτ' ἀτρεκής, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς Θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319.

δορὸς δόξα ib. 726. ἐνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399.

δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετὰδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὅππῃ μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κείται Tr. 179. ἦν δόξα σοι νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένα δόξα ib. 885.

σώζεις πατρώαν δόξαν Her. 326. ἂδ' ἀκλεῆς νιν δόξα ὑποδέχεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κῆμοι δόξα χωρεῖ Hel. 764.

ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὅς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157.

δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ, ἂκ οἶδ', ὅτ' βέβαιός ἐστι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714.

τὴν δόξαν ἔλκει Cenei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρουσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμερ Rh. 629.

Δοξάζειν. ὦν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζης νοσεῖν Or. 314. ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδ' ἐν δοξάζομεν μάλισ' ἂν εἶναι Sup. 1043.

γάμος γαμεῖσθαι τῶσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσης εἰρηκέναι Hel. 314. ἀδέ-

ποτ' ἐδόξασα El. 580. ὦν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὥς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. κατασίκτες δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθάπτως Hyg. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθήρατοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθῶν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμάνης Sup. 485.

Δοριμήτωρ. Ἐνναλίφ δοριμήτορι An. 1016.

Δοριπετής ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπικτος. δοριπικτῶν ἀνδρῶν El. 479.

δοριπόνους ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνητον Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχουσαι Bac. 698.

Δόρυν. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῇ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9.

πύτυχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέστηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647.

πέσημα φοινίῳ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέσαν ib. 909. πύργως πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἐκτορος ἦνθει δόρυν ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυν ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυν ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένους ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριάλῃ ib. 194.

δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκυσίως τοκεῦσιν ἡράμην δόρυν ib. 437. Μυκηναῖν δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυν τὸ Καθμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορὸς; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ἔσι προσβάλλω δόρυν; ib. 735. μονοτόλῳ δορὸς ib. 749. ἐλεῖν δορὶ ib. 762.

ἦν τις πόλεμος Εὐμόλῳ δορὸς ib. 861. Ἀργεῖοι δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυν Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

Ἀργείων δόρυ Ph. 1093. et Ἀργείων δόρι Tr. 606. δορός ἀλκή Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μοτομάχῃ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἦκων δορός ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med. 249. ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hēr. 975. δορός γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορός δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῃ ib. 793. ἐπ' Ἀργίῃ δορός ib. 794. τὺς ὀλωλότας δορὶ Sup. 16. δορός ῥώμη ib. 25. συμάχοις δορός ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορός ib. 602. συμμετασχόντες δορός ib. 648. ἐτολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔτησαν εἰς τάξιν δορός ib. 677. διὰ τέχνης δορός ib. 905. ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδὶον ἐμπλήσας δορός ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τῶν δόρυ ib. 1326. δορός πέλας Ἀργεῖοι Rh. 20. στρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχῶν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορός ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποταθεῖς δορὶ ib. 315. συγκαμῶν δορὶ ib. 326. σφ' δορὶ πράξας τὰδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τὺς μέγ' αὐχύντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥάδια δορὶ ib. 478. θῆρον δόρυ ib. 492. εἰ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἰμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορός ib. 792. κρυπτὸν ἀμπύλων δόρυ Tr. 14. ὅς ἔλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ταθέντες ib. 934. αἰρῶμεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορός ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλόμεθα ib. 1162. πεσῶσα δορὶ γὰ ib. 1299. δορός λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενή μάχην δορός Cy. 5. Ἐγκέλα-

δον δορὶ ἔπεινα ib. 7. ἀμφήρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορός Hēr. 161. ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μὴ μοι δορὶ συναράξης πόλιν ib. 379. ποῖα προσάξει στρατόπεδον δορός ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορός πολυαίνετον ἀλκῇ ib. 760. ἐν μεταιχυμοῖς δορός ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμῃς δορός ib. 815. ἄθλον Ἑλλήσιν δορός Hel. 43. δορός προθυμία ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορός ἀλκαῖα λόγχασι ib. 1167. ἥν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μήκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβῶν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορός λαβῶν γέρας ib. 298. δορὶ γὰ πατρίᾳ φέρεῖ σωτήριον ἀλκᾶν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκῃ δορός ἄγαλμα Hēr. F. 49. στρατηλατήσας Καδμείων δορός ib. 61. δορός ταχέϊαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεῖς δορός ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορός ποῖα τυχῶν; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. εἰ δορός ἴστανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γαντυφόνον ib. 1192. ἕδδ' δορὶ μάλλον βραχίων σθένεα ἀσθένες μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῃ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ὑτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορός Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορός Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορός σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχον δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δαῖα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βατάζομεν Rh. 274. Δορυξένος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἑμῶν ὄρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετὴ φόνον Cy. 304. Δορυσσειν. δορύσσοντα στρατὸν Hēr. 774. Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616. Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεῶ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαίδαλος ψευδῇ δόσιν Her. F. 471.

Δωλεία. δωλείας τᾶς ὁ γλατᾶς Hec. 158. δωλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δωλείας δειλαίας πανσίοπος Iph. T. 450. αἱ δωλείαν αἰάζουσιν Tr. 159. δωλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ πλὶ δωλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δωλεύοντα δωλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δώλειος. ζυγὸς δώλειος An. 302. ἐπὶ δώλειον ἀμέραν βίῃ Tr. 1331. δώλειον ἤμαρ Hec. 56. et An. 99. δώλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δωλεύειν. ἐν φάει δωλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δωλεύσαι ib. 757. δωλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δωλεύειν χρῶν ib. 935. τῷδε δωλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δωλεύει βροτοῖς ib. 549. δωλεύσαι μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δωλεύειν με σοὶ An. 185. δωλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὅχλῳ δωλεύομεν Iph. A. 450. σοὶ με δωλεύειν χρῶν ib. 1033. πῶ γαίης δωλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δωλεύειν πολέμῳ ib. 282. δωλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδύλευσα ib. 964. Φρυξὶ δωλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δωλεύσομεν Cy. 705. μὴ δώλευε σοῖς δούλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δωλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δωλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάρους δωλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δωλεύοντα δωλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δώλευμα. τὸ δώλευμ' ἡδὺ Or. 221. δώλευμα πιστὸν Ion. 748.

Δωλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δωλευτέον Ph. 398. τῷ Βυκχίῳ δωλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δωλευτέον Her. F. 1357.

Δόλη. φανήσομαι δόλης ποδῶν πάροισιν Hec. 48. ἴν' ἐκληρώσῃ—δόλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δόλη ib. 357. δόλη θανῆμαι ib. 420. δόλη, γραῦς, ἀπαις ib. 495. ἐδὴ κεκλησθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δόλην με ἡγόμενος ib. 741. δόλη σέθεν ib. 809. ἡσώμενος δόλης ib. 1253. δόλη Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν An. 12. ἔσα δόλη ib. 155. δόλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δόλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίστην—δόλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἀναξ δόλην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271.

δόλη καθέστηκε Hel. 282. εἰ με δόλη τυγχάνει τεκῶσα τις Ion. 1382. δόλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῶν El. 1004. ἔσωσα δόλην ὕσαν Ar. fr. XVI. 1. δόλη ἀνδρὸς (Ed. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δόλην ἔχη Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δόλα. κέκλημαι δόλα Hec. 481. δόλα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δόλαν An. 114. δόλα δούλους γένασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδῶν δόλα Iph. T. 132. δόλα ἀγομαὶ γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δόλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλαῳ δόλα ib. 212. τῷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δόλαν ib. 250. 3) Plur. δόλαι Δωρίδος ἔσμεν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς δόλας ib. 1280. δόλαι πάρεσιν αἶδε El. 1007.

Δούλιος. δούλιον ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δούλια Tr. 595.

Δῶλος, *subst.* δῶλος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δῶλος ὠνήτορ ib. 365. ἡ χρημάτων δῶλός ἐστιν, ἡ τύχης ib. 865. δῶλος ὢν φοβῆτ' τὸν φθόνον Or. 1522. καὶ δῶλος ἡ τις ib. 1523. ὡς δῶλῳ Ph. 94. δῶλον τόδ' εἶπας ib. 395. δῶλος ὢς ib. 631. δῶλος ἔγωγε σὼν δόμων Hip. 1249. ὅδε ἐπέστη δῶλος πότῳ Sup. 763. μακρὸς δῶλος ὢν λέγεις λόγους Iph. A. 313. σὸς δῶλος ὡς ἔφην ib. 330. κείνης δῶλός ἐστιν Tr. 950. ἀπας ἐν ἔργῳ δῶλος ἦν Bac. 626. δῶλος ὢν μὲν ib. 1026. δῶλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκούειν δῶλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δῶλος ὢν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τῷ θεῷ καλῶμαι δῶλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων ὅδε ἐξ κακίων δῶλος κ. τ. λ. ib. 856. δῶλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δῶλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἔστι νῦν δῶλος El. 899. δῶλον φρονῶντος μάλλον, ἢ φρονεῖν χρῶν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δῶλον Ar. fr. XV. 1. γνάθῃ δῶλος Aut. fr. III. 5. δῶλῳ ἔχ' οἶόν τε τάληθ' ἰλέγειν Bu. fr. vers. 1. δῶλον ἐσθλὸν τῷνομ' ὁ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δῶλον εὐμενῇ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δῶλος τῷ λέχευ Phaeth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δῶλος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἔστι δῶλος, τῷ θανεῖν ἀφροντίς ὢν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἔστι τοῖς δούλοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις κείται ib. 292.

δῶλοι τε κῆσθενεῖς ib. 798. δόλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηστοῖσι δόλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δόλοις λέγειν Hip. 115. δῶλοι βωμὸς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχουσιν Sup. 268. τῶν ἐνὸς ἐσμὲν δῶλοι Cy. 24. κᾶν τοῖσι δόλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δόλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δάλευε σοῖς δόλοις ib. 1444. ἐν τι τοῖς δόλοισιν αἰσχύνῃ φέρει Ion. 854. δῶλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δῶλος τὸς φίλος ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. μέτετι τοῖς δόλοισι δεσποτῶν νόσῳ Alcmeon. fr. IV. ταῦτα δόλοις ἀριτα Alcmen. fr. V. 2. δόλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δῶλων ὕσσι φιλοῖσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δῶλος κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κᾶν ὡσι δῶλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δόλοις δεσπότης χρητὴς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δόλοις τᾶνομι αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν ἐχὶ δῶλων ib. 2. ἀκόλαστα γίνεται δῶλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δόλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δῶλος ἐκ ἕξε' ἀκύνει τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δῶλος, *adject.* δῶλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δῶλον Tr. 507. εἰς δῶλον ζυγὸν ib. 673. δῶλῳ φωτὶ Alcmeon. fr. V. 1. ἀνδρα δῶλον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δῶλος An. 199. τὸς τρόπως δῶλος παρασχεῖν Sup. 877. δῶλης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δῶλῃ An. 328. et δῶλῃ γυνὴ Tr. 490. θεοῖσι δῶλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δῶλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τῷ ἀνάγκῃ δῶλόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. ἔδδεν τὸ δῶλον πρὸς τὸ μὴ δῶλον γένος ib. 1115. δῶλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δῶλον, οἱ δ' ἐλευθέροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἦκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῶλον Ion. 556. τὸ τόμα δῶλον πέπαιται ib. 675. τὸ δῶλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δῶλον ἢ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δῶλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δῶλον ἐχ' ὀρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ἢ πέφυκε δῶλον Fr. inc. IV. 2. δῶλων σφαγίων ὄνεκα Hec.

137. δόλοις γάνασι An. 861. τὰ βαρβάρων δῶλα πάντα Hel. 283. δῶλα λέκτρα Ion. 819.

Δυλοσύνη, et dor. ὕνα. δυλοσύναν γλαίην Ph. 200. δυλοσύναν τυγεράν An. 110.

Δυλόσυνος Hec. 448.

Δυλῶν. δυλοῖ ἀνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δυλώσας λεῶν Rh. 410. τὸς Ἡρακλείους δυλώσων γόνους Her. 817. τὸν ἥσσονα δυλώμεθ' ἀνδρες ἀνδρα Sup. 493.

Δυπεῖν. ἢ δυπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δῦπος. χεῖρα δέπῃ παύσας Bac. 513. ἀέκομεν πυλῶν δῦπον Ion. 516.

Δύρειος ἵππος Tr. 14.

Δυριπετής. πεσήματα δυριπετῇ νεκρῶν An. 654.

Δῦρν, pro δόρν. ζύνοπλα δύρατα γέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευδον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμίαν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς ματῶ Cy. 169.

Δράκαινα. ἐχ' ὀρᾷς ᾗδου δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθρα ἀντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφῃ φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. δς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβασθῇ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος Θῆρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσειον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφῶς δράκοντος Bac. 539. γλώσση δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος Θέρος ib. 1025. τῷ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμὸς ib. 1355.

ΔΡΑΝ

πυρός δράκοντ' ἀναβλίσκοντα φοινίαν
 φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος
 γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσό-
 ντων ib. 398. δράκων μυ γίγνεται
 τό γ' ἤμισιν Fr. inc. CLXVI. 1. πυ-
 ριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII.
 1. δισσω δράκοντε Ion. 23. δράκοντες
 ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph.
 1145. τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνοις
 Bac. 101. δρακόντων ἰδς Ion. 1015.
 δράκοντες παγχρόσφ γένυ ib. 1427.
 δεινοῖς δράκουσιν El. 1256.
 Δράμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ
 Epist. II.
 Δρᾶν. οἷσθ' ὅν, ὃ δράσεις; Hec. 225.
 et Cy. 131. οἷσθ' ὅν, ὃ δρᾶσον Iph.
 A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion.
 1029. δρᾶς ἔδεν ἡμᾶς εὐ Hec. 253.
 τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309.
 et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med.
 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph.
 A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip.
 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077.
 τί δρᾶσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔρ-
 γον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῦτον
 καλῶς δρῶν, ὄντα κηδετὴν σέθεν δρά-
 σεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ
 λέγει; ib. 1048. εἴτε χρήτ' ἔδρασε
 ib. 1189. ὃ δίκαιον εὐ δράσεις ξένον
 ib. 1235. δρᾶν χρή τάδε Or. 311.
 τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v.
 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὃ κατθανών;
 ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε
 πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν
 οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας
 ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ἔν δρῶην;
 ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847.
 τέναντίον δράσειτ', ἢ δρᾶσαι χρεῶν ib.
 936. ἦν τι Μενελεύς σε δρᾶ ib. 1191.
 τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶ-
 σαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε
 ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾶ Ph.
 379. τί χρή δρᾶν; ib. 450. κακὸν
 τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ἔδεν, ὦν
 ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾶς, κλύει
 ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή
 με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὸς γε μέν-
 τοι, μὴ φίλος δράσειέ τι Med. 95.
 δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088.
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκετον κακὸν
 Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722.
 σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ὃ τι
 δράσεις δεινὸν ib. 356. ἔς μ' ἔκ ἐχ-
 ρῆν κακῶς δρᾶν ib. 508. ὃ δίκαια

ΔΡΑΝ

δρᾶν ib. 578. οἱ δράσουσι σ' εὐ ib.
 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δρά-
 σειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v.
 etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω;
 τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾶς;
 ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup.
 265. δρῶσι κακὰ βουλευματα Hip.
 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τὰς τε-
 κόντας δσια δρᾶν ib. 1081. τί δρᾶς
 με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί
 δρῶσι; An. 66. δρᾶς μ', εἰς ὅσον
 δύνη ib. 238. δρᾶν εὐ ib. 587. ἔτ'
 ἔν τι δράσῃ φλαῦρον ib. 732. οἷον
 δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δε-
 δράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ἔδεν
 δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ'
 Ἀχιλλεύς ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων
 χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾶν τι
 κεδνὸν βαρβάρως Iph. A. 371. μη-
 τρὸς τι χωρὶς δράσειθ', ἃ "ν με δρᾶν
 χρεῶν; ib. 728. δρᾶ γ', εἰ τι δράσεις
 ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾶν τε, καὶ μὴ
 δρᾶν καλῶς ib. 969. οἷσθ', ὃ δράσω;
 Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib.
 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215.
 δρᾶν τι πλέον ib. 1336. δρᾶσομεν
 ἔγως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι
 χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν εἰσὶ σοὶ πα-
 θεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ὃ
 δέδρακας; ib. 591. τί δρᾶς δή; ib.
 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφέ
 βέλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ'
 ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον
 δρᾶν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666.
 et 715. φρονήσασαι, οἳ ἔδράσατε ib.
 1258. πᾶν σοὶ δρῶμεν ἂν Cy. 132.
 τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή
 σε δράση τι μάταιον Cy. 658. δίκαια
 δρᾶν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649.
 Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δρά-
 σιεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυ-
 νατὸς δρᾶν ib. 731. ἦν τι πλημμελὲς
 σε δρᾶ Hel. 1091. Μενέλεω τὰ πρόσ-
 φορα δρῶης ἂν ib. 1316. δσια δρᾶν
 ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιτεύοντά
 σοὶ δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 372.
 γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πολεμίης
 δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαι τι
 κακὸν τὰς πέλας ib. 1248. τί σοὶ δ'
 ἔδρασας; Her. F. 207. βίαν δράσης
 μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ
 τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829.
 δρῶσ', ἃ δρᾶν ὃ βέλομαι ib. 858.
 δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοὶ τι δρῶ-

ΔΡΑΝ

σιν αἰσχρὸν, ἔκ εἰσιν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἱ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. συ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὰς ζῶντας εὐ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Cenei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾶν ἀμηχάνως ἔχει Ceno. fr. III. 5. φόβος πρόσσει, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἀξία—ἔργα δρῶν An. 343. ὠδὲν πλεόν δρῶν ἐνὸς ib. 699. ἀνομα δρῶντα, καὶ δίκαια, παίδας Iph. A. 399. εὐ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ὅτε πάσχων, ὅτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἔχῃ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐ παύσομαι δρῶν εὐ Cy. 340. δρῶντα πολεμίως κακῶς Her. F. 202. φίλος θανόντας εὐ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανείς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγουσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκείνον κακῶς Hip. 321. αἰσχροῖα δρῶσθι ib. 404. μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχροῖα Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς ib. 1164. φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὸς οὐδὲν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῇ ib. 743. ὅλοι' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλὸν τι δράσας Her. F. 187. εὐ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίως νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἰργασται τάδε Or. 600. τί χρῆ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. εἰδὲν θεὸς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμέ-

ΔΡΙΜ

νων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσασα; Or. 1186. δὲ πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρῶμενον Rh. 76. ἐς δρῶμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρῶμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὑπὲρ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβείς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκη Her. F. 169. 733. et 756. ὥς μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἔχ ὅπως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106. Δραπέτης. δραπέτην ἐξέλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοῖατο Iph. T. 1341. τέσδε δραπέτας ἔχων Her. 141. Δρασεῖεν. τί παῖδ' ἐμῷ δρασεῖετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασεῖισαν Med. 93. Δρασμός. τί ἡμῖν τῷ ξένων δρασμῷ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναῖτοισι δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθεῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. Δρατέον. δρατέον, ἃ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711. Δρατέος. ἀνδρα εὐ δρατέον El. 262. εἰδέναι τὸ δρατέον Eu. fr. VII. 2. Δρατήριος. ἐλεινὸς εἶην μάλλον, ἢ δρατήριος Hel. 998. ξύλῳ δρατήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δρατήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δρατήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δρατήρια Ion. 985. τέκνα δρατήρια Alex. fr. XV. 4. Δράττεσθαι. τί μὲν δέδραζαι χερσὶ; Tr. 745. Δρέπανον. δρεπάνῳ ἢ γε Cy. 393. Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἀνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ Hyr. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρφ πλόκους, El. 778. εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ τῷτοισι δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομένην ἔσω πέπλων ῥόδα πέταλα Hel. 250. Δριμός. δριμύ Σισύφῳ γένος Cy. 104.

Z

Δ Ρ Ο Σ

Δρομαῖος. δεινῶν ἀπο πηδῆ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίω Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν οἰκῶν Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὡ πτεροφόροι Θεαί Or. 317. Εὐμενίστι θήραμα δρομάσι ib. 635. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὡ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ᾗξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἐκταπόρη δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ τείχοντα Φωκίων ἀπο Or. 724. εἶθε δρόμον νεφέλας ἐξάντισαι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν αὐτὸν ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμου Med. 1181. ἰθύνει δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις ἐρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θῆαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανήτας Bac. 148. ἐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἔλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμου ib. 1504. ἐρόμῳ στεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ἥριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἐπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμος παλαίτρας τε κοινὰς ἔχεισι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμος πολλὰς ἐξέπλησα καμπύμους Iph. T. 81. δρόμος καλλιταδίως ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοις ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῇ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτύς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἀντρῶν Cy. 514.

Δ Υ Ν Α

Δροσότητες. δροσόντα λυτρά Tr. 83 3.

Δρόσος. φάρεα ποταμίας δρόσῳ τέγγουσα Hip. 127. Ἀχελϋὸς δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσῳ ib. 226. βῆς νύκοντες ἐναλίφ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἵματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νύκτρα ποταμίας δρόσῳ Hel. 1400. χρυσταῖς προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσῳ κρατήρας ἱερῶς ib. 1194. ἀπειροὶ δρόσῳ El. 735. ποταμίαισι κηπέυει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίωσι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφύδρυνάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱερὰ ib. 117.

Δρύινος. δρυῖνος κλάδος Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμός ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἐνθρον μολῶν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτει κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὅποια εἰσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοις Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοις ib. 684. τεφάνους δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὸς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἀσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρὺν Antiof. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύνειν. νερετέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμους δυσόμεσθ' Ἡρακλῆος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δύναι. πρὶν θεῶ δύναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδν φόβος Rh. 569. πολύμηνα φάρεα δύναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἦν διδῶ θεός Or. 684. μεγάλα τις ἂ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἂ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἐνός ἂ δύναμις An. 484. σφάλλιν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὅποτε τὸ ἀσπετον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνδρώποικς ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρήλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρεΐαν δύνανται Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύνανται ἢ μικρὰν φέροι Pol. fr. IV. 3. γενομένη ἐν δυνάμει Epist. IV. ᾗσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρῶτος καὶ δευτέρως χρῆσθαι τῇ παρῶσθαι δυνάμει ib. ἢ δύναμις ἡμῖν—πάσαι ἦν Epist. V.

Δυνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ἢ ἂν δυναμένην ἐξαλείψασθαι φρονὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δυνασθαι πρὸς θεῶν χρηζῶ τυχεῖν Or. 686. ὅς ἂν δύνῃται ib. 895. ἢ δὲ ὀνομάσαι δύναιμι ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἑδὲνα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ἢ δυνήσῃ—τέλξει χέρα ib. 862. ἢ ἂν δύναιτο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἴθε δυνάμην σε πέμψαι φάος ib. 458. πῶς δὲ δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δυνασθαι ib. 790. ταῦτα δυνάμεθα Iph. A. 1215. ἦν δυνάμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχεος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τέσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ἢ ἂν δύναιτο τὴν πεπρωμένην πλεόν ib. 634. πῶς δυνάμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ἢ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν τολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ὅδεν ἂν δυνάμεθα Ion. 565. ἀνδρ' ἐν' ἢ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ἢ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ἢ ἂν δύναιτο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἐτέρως δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μείζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ

τοῖς δυνάμενοις ὦν Or. 887. λέγειν τε κατὰ παιδείαν δυνάμενος Epist. IV. ἢ διαθέσθαι ἢ ἐδυνάσθην Ion. 867. Δύνασις. δύνανται ἔχει Iph. A. 1090. δύνανται ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνανται ἀδικον ἐφέλκων Her. F. 776. Δυνάτωρ. Ἡλίδος δυνάτωρες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατός ὦν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὸς μὴ φρονέοντας δυνατός ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατός Iph. A. 348. δυνατός—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατός δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατός Thes. fr. IX. 2. ἢ κεν ἀπανδρῶν δυνατὸν ἐστὶ μοι πόνως Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὦν γε δυνατὸν, ἢ δὲ ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μετὰ Ph. 1124.

Δύο, vel δύο. δυοῖν παιδοῖν δύο νεκρὰ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύο διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρεας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγους ib. 562. ἄμαθ' αἰ δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοι ib. 958. δυοῖν παιδοῖν μετὰ ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παιδοῖν ξυνθανῶσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θάτερον λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαιν θνήσκετ' ἀνάγκαι ib. 518. μὴ δύο σφαλῇθ' ἄμα ib. 693. δύο ἐξανδρῶς ἄμα Sup. 143. δύο Αἰαντες Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοις Ἀτρεΐδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοισιν Tr. 817. γέροντες δύο Bac. 365. δύο ἡλῖες ib. 916. φῶτε δύο Cy. 396. δυοῖν γερόντοις Her. 39. et 653. δύο ἐσὸν λόγους Hel. 137. δυεῖν ὄντοι ib. 652. δύο οἰκτρῶ φῶτε ib. 1100. δύο ὄντ' εὖ πράττομεν Ion. 518. δύο μῆαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοι ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἰς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοις Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον δεῖ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχὴ μὲν ζῆν, ἡ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δὴ ἔσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πέσεις Hel. 577. βλέπω δύο ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαί, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσῳ ib. 591. ἡπείροισιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί Her. F. 798. δυεῖν ἀμίλλαιν El. 95. νύμφα δύο ib. 1033. δύο συγγόνῳ ib. 1063. δὴ ὁμοσπῆρος Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thea. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθετες δυοῖν Or. 550. δύο κακῶ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὄρος ἔχει Ph. 1263. ἐκ ἂν δὴ ἤτην Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποις Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον ὅθ' ἐπισφάζων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντων παραγμάτων Er. fr. II. 9. θαν συμμεχθῆτον εἰς ταῦτόν δύο CEd. fr. XVII. 11. τί δέῃ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοι Fr. inc. XIV. 1. Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαιών Hel. 214. Δυσάλιος Rh. 247. Δυσάρετος. δυσάρετος καὶ φιλόσοφος πόλις El. 904. γυνῶμαι δυσάρετοι Iph. A. 27. δυσάρετον οἱ νοσῦντες Or. 232. Δύσγαμος. γάμος δυσγάμος Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἰσχος Tr. 1114. Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἡ δυσγένεια ἀπλὴν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὴν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810. Δυσγενής. κεκλήσθ' δυσγενής Ion. 580. πέφυκα δυσγενής ib. 1477. ὁ ἡ Νεκίος—δυσγενής εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Iph. A. 111. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὴς μηδὲν δίδω Hel. 1275. ἡθὺς δυσγενὴς El. 363. μία γονὰ τότ' εὐγενὴς καὶ τὸ δυσγενὴς Alex. fr. XII. 7. πολλῶν δυσγενέτεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὅλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί ὄρῃς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβάσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων δδε ib. 1291. τῷ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὤδε δυσδαίμων ἔφην; Her. F. 1195. κυλίνδεν' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἰς τριῶν δυσδαίμωνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἰκτεῖρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἄταν διαπαντός δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελίαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὃ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρῶα λεχῶ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέρατος. πάθος δυσεκπέρατον βίη Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδύσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεῖς Hip. 1237.

Δύσεως. δύσεως φαίνόμεθ' ὄντες τῷδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρινός—δυσθνήσκοντος αἵματος νέη Rh. 791. σῶμα δυσθνήσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρήνητοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμείσθαι. ἀνερעύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμμένη Med. 91.

ΔΥΣΜ

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ἐνυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεδίτῃσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὺς φράσσον δυσθυμίας Med. 691.
Δυσίατος ὄργη Med. 520.
Δυσκατάπαυτος ψυχὴ Med. 109.
Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῦσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.
Δυσκλεῆς. δυσκλεῆς φόνος Or. 1133. Θάνη δυσκλεῆς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεῖ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεῆς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεῆς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεῆς Hel. 66.
Δύσκεια. ἐξανάψῃ δύσκειαν Or. 828. δύσκειαν ἐκτέσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτῃ δύσκειαν Tr. 133. δύσκειαν βαρβάρων λεγέων Hel. 1522. δύσκειαν ἀπώσομαι βίῃ Her. F. 1152.
Δυσκλεῶς Hel. 999.
Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφθ Bac. 1249.
Δυσκόμτος. τέκνα δυσκόμτα Her. F. 1422.
Δυσκρίτως. αἰδῶς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.
Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.
Δύσλυτος. δυσλύτως ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν An. 121.
Δυσμαθής. κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθῆς Iph. T. 478.
Δύσμαχος. τὸ πληθὺς δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Ὀρηκὶ δυσμαχωτάτῃ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον Θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνή CEd. fr. X.
Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύσασιν εὖ Med. 874.
Δυσμένεια. εἰ δυσμενεία σῇ τὴν φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῃ δυσμένειαν ἤραμην Her. 991.
Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. τῷ δ' ὄντος ἐχὶ δυσμενῆς ib. 746. φθόνον ἀλφάνουσι δυσμενῇ Med. 297. δυσμενῆς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ἔτε δυσμενῆς Iph. T. 591. ἐχὶ δυσμενῆς ἤκω πόλει El.

ΔΥΣΠ

847. βροτοῖσι δυσμενῆς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγος An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενῆς φονία ψῆφος Or. 972. ἔσα δυσμενῆς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενῆς εἶναι δόμοις ib. 937. ἢ μὴ δυσμενῆς ἔσθι φίλοις ib. 1151. ἢ σοὶ δυσμενῆς πάροιδεν ἦν Hel. 886. δυσμενῆς μοι ἔφους Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνους δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενῆς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενῆς κεκτήμεθα Or. 267. ζευγάμοισι δυσμενῆς An. 182. παρῆσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενῆς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενῆς μὴ μὴ λάβρης Iph. T. 636. τὸ δυσμενῆς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα Her. 1006. χρηστήρια δυσμενῇ πάροιδεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενετέρῃ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέτερον Or. 616. εὐδὲν τυράννῃ δυσμενέτερον πόλει Sup. 429.
Δύσμορος. μεθ' ἧς ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.
Δύσμορφος. δύσμορφος εἶην Chry. fr. III. 2. ἐσθ' ἵτι δυσμόρφῃ πρέπει Hel. 1220.
Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.
Δύσνοτος. δύσνοτον νότον Tr. 75.
Δύσνως. δύσνυν με λήψεσθε Iph. T. 350.
Δύσνυμφος. οἶμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.
Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10.
Δυσξύνητος. δυσξύνητῃ ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.
Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζει ib. 805.
Δύσπορις Hip. 759.
Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότ' ἀμείβομαι Ph. 329.
Δυσπάλαιτος. τύχα δυσπάλαιτος Al. 892. ὧ δυσπάλαιτον γῆρας Sup. 1108.
Δυσπέρματος. τὸν ἀμυχανίας ἔχουσα δυσπέρματον αἰῶνα Med. 648.
Δύσποτος. δύσποτος γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγει' ὧ δυσπότμῃ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμῃ τῆς δυσπότμῃ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτος Tr. 290. θῆρε

ΔΥΣΤ

δυσπότημ γανυρμένη Bac. 1142. δύσ-
ποτον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A.
1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσπο-
τώτερα; Ph. 1357.
Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς
παρέχειν Epist. IV.
Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ
Iph. A. 903. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς
δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λῖαν δυσ-
πραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις
δυσπραξίας Hel. 1237. τοιῶτον ἀνδρώ-
ποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἀπτη
κάτωθεν ὕραυ δυσπραξίᾳ ib. 1240.
ἔκρύνπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip.
915. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib.
1405.
Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel.
307.
Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.
Δυσσεβεία. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας
ἀνδελῷ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὄσιον
εἰ τίθῃμι νιν Hel. 1027.
Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβῶσι βροτῶν
Med. 755.
Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med.
1287. ἀντὶ δυσσεβῶς φόνῳ ib. 1383.
ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ
Κύκλωπι Cy. 30. ἔποτε κεκλήσῃ δυσσε-
βῆς ἀντ' εὐσεβῶς Hel. 1035. δυσσε-
βῆς ἀνὴρ Her. F. 760. ἀνδρα δυσ-
σεβῇ El. 927. δυσσεβῆς ἔσῃ ib. 976.
μὴ δυσσεβεῖς ἔλθ' φίλος Or. 626. ἀν-
δρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426.
βορὰν δυσσεβῇ Cy. 288. μέλαθρα
δυσσεβῇ Iph. T. 694. μεζύωνων δυσ-
σεβετέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι
δυσσεβεστάτοις εἰς ταῦτ' ἔπραττον Phry.
fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέστατον Med.
1328.
Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.
Δυσάλας. ὦ δυσάλας σὺ τῇσδε συμ-
φορᾷς Hip. 1407. δυσάλας ἐγὼ γέ-
ρων Sup. 1034. ὦ δυσάλαινα Med.
1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her.
448. ὦ δυσάλαινα παρθένη Or. 955.
ὦ δυσάλαινα μήτηρ Hip. 1082. ὦ
δυσάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα
δυσάλαινα Her. F. 456.
Δύσανος An. 527. πόδα δαμνίους δύ-
σανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς
δυσάνη Her. F. 1033. δύσανη Med.
995. Πολυμήτορ ὦ δύσανη Hec. 1116.
δύσανοι οἱ σέ λιπόντες Tr. 174. δυσ-
τάνη βιοτᾶς Hec. 199. δύσανος ἐγὼ

ΔΥΣΤ

Med. 96. et Hip. 239. τὰς δυσάνη
Κολχίδος Med. 132. ἡ δύσανος νύμφη
ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτῳ
προσλήψεται δύσανος ib. 988. δύσανος
ἀμνηχανία Hip. 162. δυσάνη παρα-
λῦσαι ψυχάν Al. 115. τίς μ' ἄξει
δύσανον Tr. 189. ἵνα με λέγῃσι—
ἐξεύξω τὰν δύσανον Ion. 901. δύσανη,
fætin. Med. 443. μήτηρ δύσανη Hec.
211. ὦ δύσανη σὺ ib. 686. ὦ δύσανη
Ἀγαμέμνωνος καὶ Or. 850. δύσανη
γύναι Med. 357. An. 498. et Tr.
572. Τροία δύσανη Tr. 173. ποτὶ
τέρμα δύσανον Hip. 140. δυσάνων
τεκέων An. 1039. ὦ καὶ δυσανοτάτας
ματέρος Hec. 173.
Δυστέκμαρος. ποικίλον τι καὶ δυστέκ-
μαρτον Hel. 718.
Δύτηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII.
1. Κρέων δύτηνος Ph. 1211. αὐτο-
σφαγῇ δύτηνον ib. 1326. οἰμοὶ κακῶν
δύτηνος ib. 1355. δύτηνος ἐγὼ ib.
1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί
φῶ δύτηνος; Iph. A. 442. δύτηνον
γόνον Rh. 918. δύτηνος ἐκ οἴδ', οἶά
νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύτηνος
κλύδων ib. 691. Πενθῶς ὄχον δύ-
τηνον Bac. 1098. ὦ δύτηνος Hel.
468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύτηνον
ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύτηνον
γάμον ib. 941. συγγενῶς δύτηνος
ῶν Her. F. 1293. δύτηνός ἐστιν El.
923. δύτηνος ἀρα κεκλήσεται Æol.
fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύτηνος
κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύτηνη Her.
F. 1394. δύτηνη κρατὸς Tr. 1173.
Μῆσα αὕτη τοῖς δυσήνοις ib. 120.
Φρυζὶ δυσήνοισιν Hel. 39. δύτηνοι
λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύτηνος
Hec. 34. τῆς δυσήνης κόρης ib. 46.
δέσποινα ἡ δύτηνος ib. 354. ἀπω-
λύμην δύτηνος ib. 683. cf. An. 71.
δυσήνη σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια
ἡ δύτηνος Med. 20. ἡ δύτηνος εἶχον
ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ
δύτηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ
δύτηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύτηνος ib. 859. δύτηνος
ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύτηνον
Hel. 116. τίκτω ἡ δύτηνός σοι κῆρον
Ion. 897. δύτηνος φρενῶν Her. F.
482. κοινωνίαν δύτηνον ib. 1363.
δύτηνη, fæm. Hec. 736. et Tr. 1284.
ὦ δύτηνη, fæm. Hec. 499. et El. 64.

ΔΥΣΤ

ὦ δύτηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύτηνε
σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύτην'
ἀλήθεια Bac. 1286. δύτηνες τύχας
Hip. 268. δύτηνες ἑδρας Her. F.
1214. δύτηνον κάρα Hec. 496. et
Hip. 1247. δύτηνον αἰώρημα Sup.
1047. πτώμα δύτηνον Her. 78. πε-
νία δύτηνον Alex. fr. XV. 3. δύτηνον
θέρως Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύτη-
νον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω
δύτηνότατος Sup. 967.
Δύτλητος. φύσημι' ἀνείς δύτλητον Ph.
1447.
Δύτοκος. δύτοκον δάκος Fr. inc.
CLXXII. 2.
Δυσόπατος. δυσόπατος εἰδέναι Tr.
885. δυσόπας' αἰνίγματα Sup. 138.
Δυσράπεζος. πῶλοι δυσράπεζοι Her.
F. 385.
Δύτροπος. τῶ δυσρόπῃ γυναικῶν ἀρ-
μονία Hip. 161.
Δυστυχεῖν. ὦδε πάντα δυστυχῶ Hec.
429. ἄλις ἔχω τῷ δυστυχεῖν Or. 240.
εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν
ἡμᾶς δυστυχεῖν ib. 1095. ὡς σὺ νῦν δυσ-
τυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων εἶδεν, ἦν τις
δυστυχῇ Ph. 406. ἀρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς
γάμοις, ἢ δυστυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc.
XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς Ph. 929.
εἰ δυστυχεῖ παίδων περὶ An. 714. εἴ
τι δυστυχεῖ Sup. 898. δόξετ' ἐχὶ δυσ-
τυχεῖν Bac. 1261. δυστυχῶς ἀναξίως
Her. 236. μόνη σὺ δυστυχεῖς Ion.
773. ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θά-
τερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν
ib. 971. δυστυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη
δυστυχεῖν τὸς ἐκγόνους Her. F. 1262.
ἔθεν νικᾶν χρὴ σέ, δυστυχεῖς Alex. fr.
IV. 1. εἴδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὅτε
δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν
ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυσ-
τυχεῖν φῶς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν
φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' αἰεὶ χρὴ Fr.
inc. CLII. 13. δυστυχῶν δόμος Or.
70. ἐκέτ' εἰμι δυστυχῶντί σοι φίλος;
ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυσ-
τυχῶντα Hip. 1264. δυστυχῶν εὐδαι-
μονεῖ An. 421. ἥδιον, ἐχθρόν ἄν-
δρα δυστυχῶν ὄρῳ Her. 940. αἰνεῖ-
σθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmén. fr.
IX. 2. διὰ τέλος δυστυχῶν Bel. fr.
XVI. 15. αἰεὶ δυστυχῶν ib. 17. τῷ
δυστυχῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Cenei
fr. VII. 1. δυστυχῶντα ἀσθενῇ τίθῃσι

ΔΥΣΤ

Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυστυχῶσιν ἐν-
καταία θεὸς Or. 214. δυστυχῶσι δεσπό-
ταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυστυχῶσι Al.
1019. δυστυχῶντας ὠφελεῖν Iph. A.
984. et δυσ. ὠφελῶν ib. 1008. δυσ-
τυχῶντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν
τοῖς φίλοισι δυστυχῶσιν Her. F. 1225.
vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.
Δυστυχῆς. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ κα-
θεσῆναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2.
ἄνδρα δυστυχῇ Ph. 882. εἰς ἅπαντα
δυστυχῆς ἔφους ib. 1636. δυστυχῆς θεω-
ρὸς ὢν Hip. 807. ταχὺς ἔδης ῥᾶτος
ἀνδρὶ δυστυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυστυχῆς,
εἴτ' εὐτυχῆς Al. 688. γέρων καὶ δυσ-
τυχῆς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν
δυστυχῇ πάντα ῥύη Sup. 380. πρὸς
τῷ δυστυχῶς γεραίρεται ib. 552. δυσ-
τυχῇ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυστυχῆς
βίος Iph. T. 851. θάνατος δυστυχῆς
Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ
τίνες; Her. F. 559. ἄτερος δυστυχῆς
ib. 1403. τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ, τὰ τε θύ-
ραζε, δυστυχεῖς Or. 603. λόγους δυσ-
τυχεῖς ib. 852. τὰς μὴ δυστυχεῖς Sup.
179. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχετέροις
ἐφρονῶσιν ἐν Iph. T. 352. δυστυχεῖς
καλοῖμεθ' ἂν ib. 500. γάμος δυσ-
τυχεῖς El. 49. δυστυχεῖς οἰκῷ δόμος ib.
1005. δεῖ τὸς μὲν εἶναι δυστυχεῖς,
τὸς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2.
δυστυχῆς γυνὴ Hec. 785. et Med. 1250.
δυστυχῇ ἀκτίνα Ph. 4. μὴ δυστυχῆς
εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ'
ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ An. 65.
γυναικὶ δυστυχεῖ ib. 327. δυστυχῆς
καθίσταμαι ib. 386. γυναῖκα δυστυχῇ
ib. 634. δυστυχῇ τύχην Tr. 471. ἐκεί-
θεν ἡμεῖς, ἐν νεωσὶ, δυστυχεῖς Hip. 343.
ἥτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400.
δυστυχῆς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540.
πιέζει τὰ γὰρ τῷ τὸ δυστυχῆς Hip. 637.
τὸ δυστυχῆς τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup.
483. τὸ δυστυχῆς τῶν γάμων Iph. A.
1342. εἰς τὸ δυστυχῆς πεσὼν Tr. 634.
τὸ δυστυχῆς ἢ ὑγέει ἀμύνεται Her.
303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχῆς Hel. 27.
ἐπὶ τὸ δυστυχῆς κάλλος ib. 240. ἀφίλον
τὸ δυστυχῆς Her. F. 561. εἰδὲς οἶδεν
δυστυχῶς ἀριθμόν Chry. fr. IV. 2.
ψέγειν ἅπασιν κεῖσθαι δυστυχῆς Pol. fr.
III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ
δυστυχῆς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυστυχῆς
βίος Fr. inc. CL. 2. δυστυχῇ πηδῆματα

Σε δὲ ἐπὶ προσωπα δυσυχῇ Ph. 1783. αὐτὰς τὰ δυσυχῇ βροτοῖς ἀπασι
 An. 122. et Antioq. fr. XXXIX. 1.
 τὰ μεν εὖ τὰ δὲ δυσυχῇ Sup. 778.
 μελετῶν δυσυχῇ καὶ δυσυχῇ Iph. T. 624.
 γὰρ δυσυχῇ ib. 953. λέκτρα
 δυσυχῇ Tr. 740. τὰντ' ἔχουσα δυσυχῇ
 Hel. 292. τὰ πρόσθε δυσυχῇ Ion.
 1437. πάντα δυσυχῇ τὰ σά Her. F.
 1143. δυσυχέτερον γάμον Tr. 357.
 πρὸς τὸ δυσυχέτερον Or. 605. δυσυ-
 χέτερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυσ-
 τυχεσάτη προσέειπα κλήρῳ Tr. 291.
 ἀνδρα δυστυχέτατον Hel. 571. ἀγῶνες
 δυστυχέτατοι Ph. 1488. δυστυχέστην
 σὶ ὀρῶ Hec. 582. δυστυχέτατος φυγᾶς
 Ph. 1714. δυστυχέστη γυνή An. 6.
 ὁ δυστυχέστατος ib. 139. τὴν δυστυχέ-
 στην τένων τρατεῖαν Sup. 22. ὁ γε-
 ραῖα δυστυχέστη γύναι Tr. 1269.
 Δυσυχία. δυσυχία δώματος Ph. 1489.
 σὺ δυσυχία ἐάκρουσι διόσω πότμον
 Hip. 1142. δυσυχίαν καθελείν Sup.
 67. ἀχαλίνων τομάτων—τὸ τέλος
 δυσυχία Bac. 387. ἐπὶ δυσυχία ib.
 1366. δυσυχία βροτείῳ El. 741. ἐλισ-
 σόμεσθ' ἐκείθεν ἐνθάδε δυσυχίαισιν
 Ion. 1505.
 Δυσυχῶς. δυσυχῶς θανέμεθα An. 577.
 δυσυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλω-
 πῖαν γνάδον—δυσυχῶς ἀφίγμενοι Cy.
 93.
 Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182.
 δυσφημεῖν ἄζομαι θεῖαν Her. 600.
 Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145.
 δυσφήμης φάμας Hec. 195.
 Δυσφορεῖν. λυπρ—δυσφορῶν ἐτειρόμεν
 Rh. 425.
 Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.
 Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἰ-
 μάσσουσ' ἄταν Iph. T. 224.
 Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085.
 ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσ-
 φορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy.
 295.
 Δυσφρονεῖν τοῖς παρετῶσιν κακοῖς An.
 1235.
 Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρό-
 νων An. 287. δύσφρονος ἐριδος ὑπερ
 ib. 491. δύσφρονες λύπαι ib. 1043.
 Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὄξυθυμίας
 ὑπο An. 729.—ἔγ' ἄλλο δυσφύλακτον
 εἶδεν, ὥς γυνή Dan. fr. XIII. 2. δυσ-
 φύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel.
 fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al.
 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον
 Cresph. fr. XIII. 4.
 Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μή-
 δων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχεί-
 μων Sup. 962.
 Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσῶντος
 ἀνδρός Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσ-
 χερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές;
 Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς
 ἀρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέ-
 στερος λόγων Hip. 484.
 Δυσχλαινία. δυσχλαινία ἀμορφος Hec.
 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.
 Δύσχορτος. ἀλείνῃ πάντε δυσχόρτος οἰ-
 κος ναῖω Iph. T. 219.
 Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον
 Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος
 An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλ-
 θεῖν Eno. fr. IV. 1.
 Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρῆσας
 Al. 433. δώδεκα τόλοι ναῶν Iph. A.
 277. δώδεκ' ἐντροφωτάταισι ναυσὶν
 ib. 293.
 Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyr. fr. IX.
 Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδω-
 ναῖα An. 887.
 Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph.
 989.
 Δῶμα. Πολυμήτορος πρὸς δῶμα Hec.
 7. ὅτε δῶμ' ἔστιαν γ' ἀφίξομαι ib. 353.
 σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτε-
 ρον Or. 60. ἔως ὑψήσε δῶμ' ἀνηφαίεω
 πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρός ib. 1077.
 δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοι-
 γέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῶον
 δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς
 δῶμα Φοίβε Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα
 διαλαχεῖν ib. 68. εἰσβα δῶμα ib.
 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυ-
 χία δώματος ib. 1489. δώματος εἰσω
 Med. 100. ἀλγεσι δώματος ib. 137.
 δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμ-
 φικὸν ib. 378. δῶμα βασιλείον ib.
 960. δῶμ', ἐν φ'—οἰκήσεται αἰεὶ ib.
 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib.
 1205. τυράννον δῶμα Hip. 843.
 δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα Ὀλβιον
 Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἐτοίμαζε
 Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib.
 1117. δῶμα Νηρῆδος An. 161. ποῖον
 ἐπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θο-
 λερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα
 θεᾶς ib. 1307. ἢ κ' οἶσθα δῶμα τῆμόν;
 Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391.
 ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πεν-
 θέως ib. 606. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα
 ib. 623. δῶμα ἔρρηξεν χαμάζε ib.
 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307.
 δῶμα περιφερὲς Φριγκοῖς Hel. 437.
 δῶμ' ἐμὸν πέσσας ib. 697. ἅπαν θεῶ
 μοι δῶμα Ion. 315. ἔπω δῶμ' ὑπερ-
 βαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615.
 ἐπισσελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν
 δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ'
 ἔσαν τῆμόν μολῇ ib. 1021. δῶμα
 ἐτιῶται ib. 1464. Πλάτωνος δῶμα
 νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει
 δῶμα ib. 905. δῶμα Φριγκῶσαι κακοῖς
 ib. 1280. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El.
 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον'
 ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr.
 IX. 3. δῶμα γαίης κλειτὸν Pel. fr.
 III. 2. δῶμα πλέγῃ δυσσεβῶς ὠγκω-
 μένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος
 εἶβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ᾧ δῶμα
 Or. 356. et Bac. 1023. ᾧ δῶμα ἐμὸν
 Med. 645. πλυσίους ἐν δώμασιν Hec.
 624. πόδ' ἐξω δωμαίων αἶροντι ib.
 965. δωμαίων πάρος ib. 1049. Ph.
 1277. συμφορὰν δωμαίων Or. 61.
 βᾶσα δωμαίων ἔσω ib. 301. cf. Med.
 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her.
 F. 747. ἐκβάλλομαι δωμαίων Or.
 430. πρὸ δωμαίων ib. 479. 1504. et
 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβα-
 λεῖν δωμαίων ματέρα Or. 500. ἀπόντ'
 ἐκ δωμαίων ib. 572. ἐκλιπόντα δώ-
 ματα ib. 925. πέλας δωμαίων εἶναι
 ib. 1214. ἐπὶ δώμασι ταθεῖς ib. 1255.
 ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλωρὸς ἔσα
 δωμαίων ib. 1325. εἰ Ἀργεῖος ἐπάξει
 τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώ-
 ματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τᾶμ'
 ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ἢ κ' ἔρημα
 δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμα-
 σιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib.
 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356.
 πατρὸς δωμαίων πρέσκεψάμην ib. 476.
 δωμαίων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ'
 ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν
 λευκοπῶλων δώματα ib. 609. κατὰ
 δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμαίων
 ib. 1074. δώμαθ' ἱππεῖω θεῶ ib. 1701.
 ἢ κ' ἔσ' ἐκείνος τοῖσδε δώμασιν φίλος
 Med. 77. δωμαίων εἶσω ib. 89. et

Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her.
 F. 955. ἔρημα δώμασι Med. 597.
 δωμαίων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549.
 ἐξέπεμψέ νιν δωμαίων Med. 1285.
 τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπί-
 μα φάτις δωμαίων Hip. 579. ἐν δώ-
 μασι ναίνειν ἑλευθέροις ib. 623. ὀλβον
 δωμαίων ib. 626. et 633. ἐξω δωμα-
 τῶν ib. 1156. Al. 511. κακῷ δώμασι
 προκειμένω Al. 836. δώματα ναίνειν
 ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμαίων ib.
 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμαίων An.
 84. ἡκλήστ' ἄδεια δώμαθ' ἐτίεις λιπὼν
 ib. 594. ἅπ' ἐσθλῶν δωμαίων ib.
 773. δωμαίων πύλας ib. 952. ὀλ-
 βίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ'
 Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμαίων ἐκ-
 δημος ὦν Iph. A. 419. πλεονεξίαν
 δωμαίων ib. 509. δωμαίων ἐμῶν λά-
 τριν ib. 868. Δαρδάνη πρὸς δώματα
 ib. 881. ἐπὶ νοσσοῖσι δώμασιν Iph. T.
 680. δωμαίων ἐξω ib. 724. ἐν ἥσπερ
 δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς
 ἀραῖα δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς
 δωμαίων ib. 1153. τῶσδ' ἐκβαίνοντας
 δωμαίων ὀρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρόσοις
 δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ
 σπέρμα—ἐξέμηνά δωμαίων Bac. 36.
 βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ'
 ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πεν-
 θέως ib. 595. δώματ' αἰθέσθαι δοκῶν
 ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμαίων
 ib. 637. ἔξειδι παροῖσα δωμαίων ib.
 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib.
 1147. δωμαίων ἐφεσίης Cy. 369. ἦν
 δώματ' οἰκήσητε πατρός Her. 312.
 τίκτει τέκνα διςσὰ τοῖσδε δώμασιν
 Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμαίων ib. 68.
 ἀγλαῖσμα δωμαίων ib. 289. τὰδ'
 οἰκεῖ δώματα ib. 467. ἢ τὰδ' ἐσι δώ-
 ματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρωμένως
 ib. 913. φίλτρα αἵματηρὰ δωμαίων
 ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμαίων ib. 1401.
 ἔχειν ἐν δώμασιν γυναιῖκα ib. 1423.
 καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν
 παῖδ' ἐξέθηκε δωμαίων Ion. 344. ἐν
 τοῖς αὐτῇ δώμασιν κακὸς φανείς ib.
 370. δωμαίων εὐπραξίαι ib. 566. δω-
 μαίων Ἐρεχθίδος ἐκβαλλόμεσθα ib.
 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her.
 F. 44. δωμαίων πέλας ib. 139. ὀφεί-
 λομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287.
 τί καινὸν ἤλθε δώμασι χρέος; ib. 530.
 πατρφίος δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ἄδω ib. 610. χρυσὸν δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μουσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῶν φύγας ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκῇ-σει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰ-κῶσιν εὐ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμά-των χρεῖαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῶα δώματα ib. 810. προ-στατεῖν δωμάτων ib. 932. ἡρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοι-ράνω Dan. 52. ἐκ ἑτὶ δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῶντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρῆστοι— δώμασι καλὸν τὸ θησαυρίσμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπῳ Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σὺ δωρεαῖ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὃ σοι δωρέμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τέτοις σὲ δωρέμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίῳ δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτῷ γεγῶτα Ion. 1534. εἰ βύλομαι πλεσύνει δω-ρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρεμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med.

637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. χρῖσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σὼν τέκνων δω-ρήματα ib. 1188. ἐνδύτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικός τριγλύφους Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450. Δωρίς κόρα ib. 934. δῶλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρίς πόλις Ion. 1590. εὐκρότηγον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτε δῶρον ἐκ αἰσχροῦ πόλει δῶσων Ph. 1020. δῶρόν μοι εἰ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρου δῶρε τύχοιτε ib. 1558. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλ-λως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' εἰ ἐμῷ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίῳ Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρα ib. 1437. κακῷ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. εἰ τοι δῶρα μεμ-πτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὸς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένῃ χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δῶροις ὑπερχαίρουσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἧς ἔχουσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίω δῶρων κόσμον ἐκ ἐπέμψα-μεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δῶρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, φίλιος Xuthi Ion. 1590.

E.

*E, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, εἰ, εἰ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. εἰ, εἰ Hip. 208.

et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

*Ea, partic. indignationem et admira- tionem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, *ἔα*, *ἔα* Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐάν, τίς σῶμα τὸ μόνον ἔκ ἐᾶ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' ἔκ ἐᾶ με ib. 587. ἡμεῖς ὅν ἐῶμεν ib. 729. ἐῶ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἔως ἐῶσι σ' εὖ φρονεῖν ib. 238. ἐάσαι' ἐκλαθέσθαι λύσσας ib. 325. σκῆπτρ' ἐᾶ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν ἔκ ἐῶσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὁμμάτων ὕψιν ἔκ εἰων περᾶν ib. 512. *ἔα δ' ὑπ' ἀσῶν καταφονευθῆναι* ib. 535. et 624. *ἔασον* ib. 633. et Hip. 521. et 1416. *ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ'* Or. 658. κτανεῖν ὅτε σ', ὅτε σύγγονον, εἴα ib. 898. τὰ παρόντ' *ἔα* κακὰ ib. 1028. ἐῶ τῷτο ib. 1145. "Αργεῖς Ὀρέτην *ἔα* κρατεῖν ib. 1660. ἔκ ἐᾶν—δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 86. ἀπαλλαγεῖτα νοθετημάτων μ' *ἔα* ib. 595. *ἔα* τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' ἔκ εἴσας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ἔκων σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἐᾶν ἀκλαυτον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν μ' *ἔα* ib. 1661. τὴν χθόνα ἑατέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μείναι τήνδ' *ἔασον* ἡμέραν ib. 340. ἐᾶ Ἰάσων; ib. 707. *ἔασον* αὐτὸς ib. 1057. *ἔα* μ' ἀμαρτεῖν Hip. 323. κᾶμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἀνδρα θανεῖν ἐάσαι ib. 1334. ὅδ' εἰασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνεῖαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' *ἔα* θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' *ἔασον* ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾶ Φ. An. 22. ὁδὲ ρανίδ' ὑπ. ὀρόσω τῷ σῷ προσίξειν ἀνδρὶ ἑᾶς ib. 227. ἦν χρῆν σ'—ἐᾶν αὐτῷ μένειν ib. 609. τίκτειν παῖδας ἐχθίστους ἑᾶς ib. 660. ἔκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾶν ἐᾶν γυναῖκας ib. 946. ἔκ ἐᾶ φρονεῖν μέγα ib. 1009. ἔκ ἐῶσι με Sup. 122. ἐάσαι' ἡδη γῆ καλυφθῆναι νεκρῷ ib. 531. *ἔα* γέ τε

Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' ἔκ ἐᾶ ib. 858. γυναῖκας μηκέθ' ἀρπάζειν ἐᾶν ib. 1381. *ἔα* σῶσαι μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ἔκων ἐάσω σε θανεῖν ib. 1431. ἔκ ἐῶ τάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἐᾶν χρεῶν Iph. T. 489. *ἔα* τὰ μητρὸς ib. 927. πολέμιους ἀνευ μάχης φεύγειν ἐάσαι Rh. 104. ὅς σ' ἔκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. στρατὸν εὐδειν ἐῶμεν ib. 124. Τροίαν ἐάσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἑκτορος εὐνὰς ἔασον ib. 606. τὰδ' ἐάσω Tr. 361. ἑατέ με κεῖσθαι ib. 466. ἐῶ τόμα ib. 690. τὰς Ἑκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης ἐάσαι ib. 877. *ἔα* τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τὰδ' ἔκ εἰων φέρειν ib. 229. ὁδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ. ib. 621. ἔκ ἐᾶ θεὸς ἔνοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἐᾶν ib. 707. ἔκ ἐᾶ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἰσάσας οἰκεῖν Ἀργος; ib. 1008. μήθ' αἰμ' ἐάσης τάξει ib. 1041. ἔκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἐᾶν ib. 760. σ' ἐάσαι πατρίδα νοσῆσαι ib. 1031. θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρίᾳ ib. 1107. τί τὸν θανόντα ἔκ ἐᾶς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν ib. 1305. *ἔα* με ἐντάφια δῶναι νεκρῷ ib. 1419. τὴς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμος ib. 1445. εἰ μή μ' ἐάσεις ib. 1647. ὃ μὲν ὅν σ' ἐάσομεν eod. vers. ἐᾶν χρῆ ταῦτα Ion. 390. *ἔα* ἐμαντῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἐᾶν ib. 1383. ὅδ' εἰσας ἐκπνεῦσαι βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. ὅδ' εἴα νιν κακῶς δρᾶν ib. 828. ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' *ἔα* ib. 1125. ἐμὲ ἔκ ἐᾶ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾶ Acol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ὃ ποτ' εἶων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 1. παῖδας ἔκ ἐῶ νόθος λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἐᾶν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρῆ πρόσπολον ἐᾶν Inus fr. X. 1. ὃ χρῆ γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἄλλ' ἐᾶν Melan. fr. XII. 5. τί τὸς θανόντας ἔκ ἐᾶς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. ἔκ ἐᾶ ψευδῆ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρους ἐᾶν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἶκος—ἐᾶ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς

- ἐὰ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακόν Fr. inc. B. 1. 1. ἔκ ἔων—παῖδ' ἀγειν Iph. A. 892. ἔκ ἔωντος, sc. ἐμῷ Cy. 232. τὰμ' ἔων ἀγειν ἐμέ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἔων Fr. inc. XLII. 2. ἔασας μίντων Διαιτίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἔασας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἔασας Her. F. 1129. ἔκ ἔασων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἔκ ἔασομαι; ib. 331. καίπερ ἔκ ἑωμένοις Iph. T. 1344.
- *Ἐάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et sepius.
- *Ἐατέος. ἐατέος ὁ πλεῖτος ἐς' ἀδικός τις ὢν Hel. 911. ἔκ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' ἔκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.
- *Ἐβδόμος. βῦς ἑβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.
- *Ἐβρος, nomen fluvii. ἀργυροβρύταν Ἐβρον Her. F. 387.
- *Ἐγγελαῖν. ἦν σύ μὴ ἔγγελας Med. 1362. ἔκ ἑγγελαῖς γέροντα βασιζῶν νεκρόν; Al. 727. εἰ τις ἑγγελαῖ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἑγγελῶν ἐμοί Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἑγγελῶντες Rh. 815.
- *Ἐγγελαστὴς τῶν ὁμολώντων Hip. 1000.
- *Ἐγγενής. ἐγγενὴς ὢν Rh. 404. et ἔκ ἐγγ. ὢν Ion. 63. ὅθεν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῇ κηδείᾳ Sup. 134. ἔσαν ἐγγενῇ Ion. 293. et El. 313.
- *Ἐγγίνεσθαι. αἰσθημά τι κἄν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεσθαι Iph. A. 1244. ἐγγίνεσθαι νοσήματ' εἰς κρυπτὰς γάμους Ion. 1524.
- *Ἐγγράφειν. ἐγγράφον ὄρκους Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τάγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.
- *Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἡγγύησε Iph. A. 703.
- *Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τάγγυθεν μεθεῖς Rh. 482. ἐγγύθεν ὀρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τάγγυθεν εὐκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.
- *Ἐγγυς Ph. 599. et Sup. 761. ἥ γὰρ ἐγγυς ἐτί πε; Hec. 1124. ἐγγυς ὢν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγυς ἀλκή Ph. 281. ἐγγυς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαντὴν ἐγγυς τῷδε συνθάψει νεκρῷ ib. 1652. ὅμμα-
- τος ἐγγυς Med. 101. ἐγγυς ἐσμέν ἁρκύων ἕψως ib. 1278. ἐγγυς τέγης ib. 1293. αὐτὸς ὃ παρῶσι κἄγγυς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγυς τόδε ib. 1070. ἦν ἐγγυς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγυς παρτως ib. 1014. ἐγγυς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγυς ib. 465. ᾗδον ἐγγυς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγυς ἐστῆκα φόβῳ ib. 720. ἐγγυς τῶν ἐμῶν κάμπτη φρενῶν ib. 815. ἐγγυς ἦται Rh. 613. ἐγγυς πε κείσαι κλήρῳ Tr. 186. ἐγγυς οἰκῶν Bac. 7. τόδ' ἐγγυς—ἐφάπτεται ὑβρισμῶ ib. 777. κακῷ ἐγγυς ὢν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγυς ὄντας Her. 37. ἐγγυς ἀγῶν ib. 722. ἐγγυς ἀλκίμου δορός ib. 815. ἐγγυς μανιῶν ib. 904. ἐγγυς πάτρας Hel. 412. ἐγγυς χθονός ib. 545. γαίας ἔτ' ἄγαν πρόσω, ἔτ' ἐγγυς ib. 1594. λόγῃς ἐγγυς Her. F. 160. τίς ἐγγυς; ib. 1106. ἐγγυς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταυθά πε 'εἰν ἐγγυς Melan. fr. III. 8.
- *Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἡγείρεν Rh. 541. Λυκίους—ἐγείρειν καιροὺς ib. 544. cf. v. 563. ἦν ἐγείρης, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διαβύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὅμμ' ἐγείρειν Ius fr. I. 2. ἔκ ἐγείρεσθαι σε χρή; Rh. 643.
- *Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.
- *Ἐγερτὶ Rh. 524.
- *Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.
- *Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονί, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.
- *Ἐγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο Hip. 31.
- *Ἐγκαθίσταται. ἐρπετῶν ἀγρίων ἀκὴ βροτοῖς ἐγκαταστήσαι An. 269. Μυκηναῖς ἐγκαταστήσω σε πάλιν Iph. T. 982.
- *Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.
- *Ἐγκαίειν. ὀβελὸς ἐγκεκαυμένος πυρὶ Cy. 392.
- *Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ Rh. 878. εἴ τι τοῖσι γ' ἐγκαλεῖ ξένους Her. 252. ὃ χρὴ ἔγκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.
- *Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθους Cy. 625.
- *Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

Ε Γ Ρ Ε

Ε Δ Ρ Α

- An. 261. ἐγκατερῆσθω θάνατον Her. F. 1351.
 Ἐγκατάκλειτος. ἐγκατάκλειτον (sæm) δόμοις Dan. 39.
 Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Ant ior. fr. XXXII. 6.
 Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρῳ El. 108.
 Ἐγκείσθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἐγκείται δόμων An. 785. πολυλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἐγκειμαι κακοῖς ib. 7930. οἷς ἐγκειμαι μόχοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἐγκείται βίῃ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τῶτον πλῶτον Epist. V.
 Ἐγκελάδος, *nomen gigantis*. Ἐγκελάδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.
 Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.
 Ἐγκέφαλος. κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέβρανε Cy. 401. βανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.
 Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.
 Ἐγκλημα Or. 764.
 Ἐγκληρος. ἐγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἐγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἐγκληρα πεδία Her. F. 468.
 Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phœd. fr. vers. 5.
 Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.
 Ἐγκρίνειν. τίς ἄνδρ' ἄριτον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τῶτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.
 Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαῖ ἦσαν ἐγκροτέμεναι Iph. T. 1368.
 Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις προαῖς Iph. T. 429.
 Ἐγκυκλῶν. ἐγκυκλῶντ' (i. e. ἐγκυκλῶντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τῷ χθόν' ἐγκυκλυμένῳ αἰθέρος Bac. 292.
 Ἐγκύμων. ἐγκύμων' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἱαυτὴν ὥς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὥς ἐγκύμων εἴληπται ib. 57.
 Ἐγξέειν. εἴ τις ἐγξέσθω θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.
 Ἐγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.

Ἐγχεῖν. ἔγχει, *insunde*, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἔγχέω, eod. vers.

Ἐγχειρεῖν. ἔκ οἷδ', ὑποία πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.

Ἐγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλῷ καθήκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτω τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος τένων Sup. 22. ἔγχος αἰερεῖν Rh. 25. ἔγχος ὑπομείναι ib. 462. ἐφ' ᾧ περ ἔγχος εἰλκυσται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. ἃ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐστὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. δσ' ἀσπίς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βασάζουσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνήψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.

Ἐγχερίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχερίπτόμεναι Hip. 218.

Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίως Iph. T. 303.

Ἐγῶδα. vid. εἶδειν.

Ἐδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.

Ἐδεσός. τὴν ἐμψύχων βρώσιν ἐδεσῶν πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Ἐδνάξασθαι. ἐδνάσσομαι θυγατέρα Hel. 939.

Ἐδνον. ἔδνον σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἔδνοις ib. 153. cf. v. 874.

Ἐδος. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύατρον ἔδος Ion. 870. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολέοντα Τροίας ἔδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἔδη Her. 104.

Ἐδρα. ἔχ' ἔδρας ἀγῶν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἔδραν ib. 1441. Θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν An. 135. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ' ἐξανατήσω ib. 261. τυράννων ἔσχεας ἂν δόμων ἔδραν ib. 303. ἔδρας ἀπεσράφῃ Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ὀμματος ἔδραν ib. 554. διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. νάσου οἰκήσας ἔδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. ἄράνιον ἔδραν ib. 1078. et Ion. 715. Hieria

ΕΘΕΑ

Μέσσειος ἔδρα Bac. 408. ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέτηκε ib. 926. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἔδρα ib. 261. εἰς ἔδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἔδρας ἀποσταεῖ ib. 631. μνήματος λιπῦσ' ἔδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. φρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἔδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴντος ἔδρα El. 458. θερμὰν ἀελίῳ χρυσωπὸν ἔδραν ib. 740. μεσομφάλως ἔδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἔδρας ib. 871. ἐν ἔδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνδρὺς Ἀμμωνιάδας ἔδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἔδρας σκοτίως Al. 123. πατρῶν οἰκῶν ἔδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. Περγάμων ἔδρας Tr. 557. Πέλοπος ἔδραι ib. 1099. Πανὸς ἔδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἔδρας Cy. 289. ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας ib. 352. εὐθριγχοὶ ἔδραι Hel. 70. τάφῳ εἰς ἔδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβῳ κενὰς ἔδρας ib. 1194. γαίης μεσσήρεις ἔδρας Ion. 910. θεηλάτως ἔδρας ib. 1306. τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. δυτήνης ἔδρας ib. 1214. πρὸς ἔδρας τυτίζουσι El. 315. Ἐδραῖος. κάθησ' ἔδραϊα An. 265. ἔδραϊαν ῥάχιν Rh. 783. Ἐδρανον. εἰς ἔδρανα λάϊνα Tr. 539. Ἐδρασμα. Δαναῖδων ἔδρασμάτων Bel. fr. XXVII. Ἐδῶλιον. εἰς τὰ δῶλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587. Ἐζεσθαι. ταπεινοὶ ἔζονθ' (i. e. ἔζοντο) Or. 1412. ἐζόμεσθα δὴ ἰκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἔζετο Ion. 1202. ἐζώμεσθα El. 109. ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἐζόμενα Ph. 1518. Διδὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II. Ἐθεῖρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύουσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίως ἔθειρας ib. 638. Ἐθέλειν. δεσθεύειν τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἠθέλες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἠθέλ', ὥστε γίγνεσθαι τὰδε ib. 1327. δὲν ἠθέλον Al. 286. ἐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288.

ΕΙΑΖ

ἐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμῳ ib. 566. ἐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσον περ ἠθέλες ib. 1135. ὅδ' ἂν σε Φῶκον ἠθέλον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἠθέλον Sup. 769. τῇ ῥετῇ ἐκ ἠθέλες, sc. ἔπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες ib. 1021. ἠθέλ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' φρανῦ Bac. 290. ὅποιος ἠθέλε ib. 478. τὸν γέροντα εἰς ὑβρίζειν ἠθέλε ib. 1810. δὲν ἐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἠθέλε κτανεῖν Her. 13. ἐκ ἠθέλ' ὁρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἀ γ' εἰπείν ἠθέλον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμῶιδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἀλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαντὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλωσι μαντεύεσθαι Ion. 99. Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοις Med. 122. πεῖθεσθαι εἰθισμαὶ σέθεν Iph. A. 726. ἀνδρ' εἰθισμένον Antioch. fr. VII. 3. ἐκ ἐθισθεῖς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8. Ἐθνος. πανδᾶκρον' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV. Ἐθος. ἔθος τὸδ' εἰς Ἑλλήνας ἐξελξαμένην Sup. 340. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8. Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et saepius. 5) *quod*, Iph. A. 686. Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1. Εἰλάων Chry. fr. V.

Εἶδεν, vel εἶδεν. ἴν' ἄλλος μὴ τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἴν' εἶδης ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἴν' εἶδῃ Hip. 729. εἶδετε Or. 128. ὡς ἔν' ἂν εἶδης ib. 533. ὡς εἶδῃ τόδε ib. 1350. ἴν' εἶδης λόγος ἔμως ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ἔν' ἂν εἶδῃτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς ταῖσι εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἶδετε τὰν δλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἶδης τῆς ἔμης εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἶδης τὰπ' ἐμῷ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὰν θεοὺς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἴν' εἶδῃς μὴ κατασχύνειν ἐμὲ ib. 1041. ὡς εἶδῃς Ion. 35. ἴν' εἶδῃς πάντα τὰπ' ἐμῷ ib. 804. ἔλθων τάνθ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ἔκ' ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμυθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἶδῃ τὰγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δάλειον ἡμᾶς εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβεράν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιᾶν ἔλαφον ib. 90. ἦν ἔκ' εἶδον Or. 80. ἔκ' ὅπως' ἄλλην—εἶδον ἐσίαν ib. 359. εἶδον ἄσπεως ἀγνυῖας τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Προιαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς ἔδρας εἶδες—ἐκπεπνευκότητας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωμένην Med. 92. εἶδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. ὅλον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ὅλον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τὴς κακῆς ib. 1024. ἀτέρ' Ἀθήνας εἶδομεν εἶδομεν—ἴμενον ib. 1124. ἱερὸν εἶδομεν κύμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανῶσαν εἶδε καὶ βλέψασαν ib. 1612. πῶς εἶδετ' αὐτός; Iph. T. 252. δισσὺς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἶδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τὰδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ἔκ' αἰδῆς εἶδον Tr. 377. κᾷκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὀλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἡ πλεῦρ'

—ρίπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περὶ πάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεσάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ib. 116. ἔκ' ὅπως' εἶδον προσφερεσέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τὴς κειμένης νεκρῆς ἂν εἶδες ib. 1622. εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναῖον πατρός κ. τ. λ. El. 369. ἄρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ἔκ' ἦδετε Bac. 1343. εἴ τὰ ἔν' ὁμοῖς ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τὰμ' Ἀδυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πῶ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μὴ μ' ἰδεῖν θανόντ' ἔπ' ἀτῶν ib. 744. ματέρος μὴτ' ἴδοιμι μνήμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. ἐράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὲς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλῶν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναῖκός Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάντας ἰδοῖς ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ—σοί μ' εἴ φρονῶσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάρων ib. 1095. Ἀχαιῶν τρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μὴ τις σ' ἴδῃ τεύχεσιν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίτη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλαστον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίταρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκήν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίονις ἐμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βᾶλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ΕΙΚΕ

εἶσθ' λόγον Rh. 142. τῷ γ' αὐτίκ' εἰσομαι Her. 270. ὁθενπερ εἶσθ' πάντα γάληθ' φράσαι Hel. 332. εἶσθ' τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ἕκ' εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἶσθ' μῦθον El. 346. εἶσθ' μοι χάριν; And. fr. V.
 Εἶδος. εἶδος ἐνπρεπεστάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνή Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηντα τὸδ' εἶδος Iph. T. 817. τῶμόν εἶδος ἐκπαγλυμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενὴ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ ib. 270. ἡ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἄξιος τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.
 Εἶδωλον. πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον Ph. 1538. εἶδωλον ἔμπνην Hel. 34. εἶδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἶδωλον ib. 689. εἶδωλὸν ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἶδωλον Ἑλένης El. 1283.
 Εἶθε, partic. optandi, utinam, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.
 Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἰκάσει; Ph. 423. εἰκάξει κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεσι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ὠδέποτ' εὐτυχίαν κακῷ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρός εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.
 Εἰκάς. λαμπράδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.
 Εἰκεῖν. συμφοραῖς εἰκεῖν Sup. 167. ὀργῇ εἴξα Hel. 79. εἰκεῖν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἰκεῖν Her. F. 300. σὺ δ' εἰλ' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἰκόνθ' ἡσυχῇ με-

ΕΙΚΗ

τέρχεται Hip. 444. ἡ βασιλεῦσιν εἴξας Her. 368. εἰκας Hel. 585. ὡς εἰκας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς εἰκε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς εἰκέ μοι An. 552. εἰκα πράξειν ὠδὲν Hec. 813. εἰκε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. εἰκε λέξειν τάκειθεν ib. 848. εἰκε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς εἰκεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. εἰχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν εἰκεν, ὅσον σθένει An. 823. ποιμένας δεσπόταις ἦκειν εἰκας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν εἰκέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι θρηγίφ' τραυέσματι εἰκεν ib. 746. Βρομίῳ πόλιν εἰογμεν (pro εἰόκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. εἰογμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς εἰογμεν ib. 681. κατανεῖν ἐρᾶν εἰκας Hel. 1655. ἀδυνάτων εἰκ' ἐρᾶν Her. F. 318. πατράσιν εἰκέναι Antig. fr. X. 1. ὠδὲν ἀδικεῖν εἰόκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro εἰόκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ὅχι πρὸς τῷ εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ἕκᾰν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκὸς ἐστίν, εὐνοϊὰν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπου Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ἕκ' ἀπιτεῖν εἰκὸς Ion. 557. ἔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', ὠδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.
 Εἰκῇ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλεῖσαι Bac. 685. κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379.

ΕΙΜΑ

Εικοβολεῖν. ὦν ἀτῆρὰ γλῶσσ' εικοβολεῖ
Fr. inc. CLVIII. 4.

Εικότως. εικότως θυμυμένοις Hec. 403.
εικότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσ-
θαι κακὸν Or. 735. εικότως ἄμ' ἔσπετο
θυγατρὶ Iph. A. 457. εικότως ἔχει
Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξέ-
νευσας εικότως ib. 1186. εικότως σε
πᾶσα θυμιάζει πόλις ib. 1214. πῶς
ὅχ' ἔπ' αὐτῆς εικότως μισήσομαι; Ion.
611. ἐμὲ παράσσω εικότως φρένα
ib. 1538. τάφαν' ἡ τεκμηρίοισιν εικότως
ἀλσκεται Phoen. fr. I. 2. εικότως ἄν-
τις νομίσσειεν Erist. V.

Εἰκῶ. ἄψυχον εἰκῶ σώματος Med.
1162. εἰκῶ Τιτάνων ποικίλλουσα Iph.
T. 222. εἰκῶ γ' ἐν ἰούσι ib. 816. εἰκῶς
ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178.
ἐχθρίτην ὅρῳ γυναικὸς εἰκῶ φόνιον Hel.
72. εἰκῶς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκῶν. ἦλθεν εἰκῶν Her. F. 1002.
παρθένης εἰκόνα τινα And. fr. XXIX.
1. χρυσταῖς εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193.
ἐπεὶ ἔπανσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632.
λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477.
ροθίοις εἰλατίνοισι Iph. T. 407.

Εἰλειθυια. σέ Εἰλειθυίαν ἱκετεύω Ion.
453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίους κα-
κοῖς Or. 358.

Εἰλικτόα. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος
Ion. 40.

Εἰλίσσειν. ἐκ ἂπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ
πόδα σὸν εἰλίσσεις Or. 171. εἰλίσξαι
νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσ-
σων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος
ἱερὸν εἰλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν
εἰλίσσυσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571.
λίμναν εἰλίσσουσαν ὕδωρ κύκνειον Iph.
T. 1103. εἰλίσσουσα ἡλίκων διάσους
ib. 1145. εἰλίσσυσθαι καλλίχορον Her.
F. 690. εἰλίσξας δέμας Ph. 1185.
κύκλῳ εἰλίσσόμεθα παγχάλκοις ὕπλοις
Or. 444. ἐν κύκλῳ κανὼν εἰλικτο βωμῷ
Her. F. 927. εἰλίσσόμενος αἰὼν ib.
671. δελφὶς πῶραις εἰλίσσόμενος El.
437. παρὰ ψάμαδον εἰλίσσόμεναι Iph.
A. 1055. εἰλίσσομένης Μαινάδας
ἄξει Bac. 571. βότρυνχος εἰλιγμένος
Thea. fr. V. 7.

Εἶμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς
εἰμάτων τολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι

ΕΙΝΑ

εἶψη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλ-
λευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἶν, pro ἐν. εἶν αἰθέρι Iph. A. 768.
χρυσταῖς εἶν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἵναγχος Rh. 501.

Εἶναι. εἰδ' ἀδώρητος φίλων ἔται πρός
ἀνδρῶν Hec. 43. τῷ μὲν ἔται ib. 52.
ἔται τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι
παιδὸς ib. 150. εἰ ἔτι (licet) τοῖς
δύλοισι ib. 234. καὶ γὰρ ἦν ποτ',
ἀλλὰ νῦν ἐκ εἰμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib.
313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med.
386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772.
et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph.
T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel.
767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451.
1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et
959. ἔτι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340.
ματρὶ ἐκ ἔτιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν
μοι εἶη ib. 498. σῖγα πᾶς ἔτω λεῶς
ib. 532. ἐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ἐκ
ἔτιν ἄδεν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib.
805. ἴν' ἢ ποτε πείθειν ib. 818. ἔτιν,
ἢ παραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857.
πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς
ἐκέτ' ἤμεν ἐν φάει ib. 1214. ἐκ ἔτι-
νον ἵτα est, Or. 307. et 1097. δ, τι
ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἀνευ πατρὸς
τέκνον ἐκ εἶη ποτ' ἂν ib. 553. παρ'
ἄδεν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔτιν, δ'
σιγῇ λόγῳ κρείσσων γένοιτ' ἂν ἔτι δ',
δ' σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἀφίλος ἦσθ'
ἄρα ib. 719. δῆλος εἰ λόγῳ ib. 853.
ὅς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ἦ ib. 895.
ὅτ' ἐκέτ' εἰ ib. 1030. ἔτασ τάδε ib.
1041. σοὶ μὲν ἔτι πόλις, ἐμοὶ δ' ἐκ
ἔτι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἐτοιμὸν ἔτιν,
εἴγ' ἔται καλῶς ib. 1106. ἐκ ἔτιν ἄδεν
κρείσσον, ἢ φίλος σαφῆς ib. 1155.
εὐφημος ἴσθι ib. 1327. ἐκ οἷδ', εἰ μοι
προσπειρεῖν αἰθρὶς ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph.
636. ἔτι σοι σωτηρία ib. 982. ἐκέτ'
εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ἐκ εἰσὶ δόμοι
Med. 139. ἐκ ἔτιν ἄλλως ib. 814.
ἐσμέν, οἷον ἐσμέν ib. 889. οἷδ' ἐκ ἔτ'
εἰσὶ, ποῦ ἀπρλίως νινυντ, ib. 1370. et
ita εἶναι sæpiissime vivere denotat,
e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191.
Al. 272. 278. 393. 524. et 628.
An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534.
et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν
μύσαις ἀεὶ Hip. 452. ἔτι καὶ τῶνδ'
ὥστε σωθῆναι ib. 705. ἀνεκ' ἔτιν ἐξ
ἐμῷ ib. 1259. ἔτ' ἂν, ὅπως Ἄλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; ἔκ' ἐτι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἐτι σοι ib. 139. ἐν σοι ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. εἰδέν' ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. εἰδέν' εἰμ' ἐτι ib. 391. cf. An. 1078. ταιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχῳ Al. 475. ἔκ' ἐτιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. ἔκ' ἐτι τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ εἰδέν' εἰ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ' ἔκέρ' ἐτι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοι νῦν ἅπας Iph. A. 647. πολύκλαντος ἐσσεῖται ib. 782. τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμῶ ib. 853. ὥς ἐτι γὰρ ὁ Λαέρτης γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. εὖδ' ἔτ' ἐτι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ἔκύν' ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρῶς ἔται βασιλεῦσιν ib. 1056. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hypr. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν Or. 887. εἰδέν' ὦν τοκριν Sup. 425. ἔκέρ' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν τοῖς ἔκ' ἔτ' ἔσι λέβομαι Al. 323. μνηστεύω γάμους ἔκ' ὄντας Iph. A. 848. τῆς ἔκ' ἔτ' ὕσσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. εἰδέν' ἔσα An. 134. ἔκ' ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro. Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίσσι πλάταις Tr. 1095. Εἵνεκα. τὸ μὲν εἵνεκ' ἀθλίου βίου An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210. Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. Εἰπεῖν. μὴ τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἂ εἰπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν; ib. 422. εἰπέ ib. 517. εἰπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. εὖ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας ib. 881. ἰδιὸν τι βέλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπέ παῖδ', εἰ ζῇ ib. 986. εἰπέ, πῶς ἔσθ' ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὦδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἶπω; ib. 154. τί ἄλλο γ' εἶπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεῷς Or. 269. εὖ γ' εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac.

822. μὴ θάνατον εἶπες Or. 415. τί πρὸς τὰδ' εἶπε; ib. 745. εὖ εἶφ' ἔπερ σῶ; ib. 1056. ὥς τάλλα γ' εἶπας ib. 1212. δέλω τόδ' εἶπας Ph. 395. εὖ γὰρ εἰπεῖν εὖ ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές ib. 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ' ἂν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴκοιμ' ἂν; ib. 1179. τῶτ' εἰς ὑποκτον εἶπας ib. 1216. τίν' εἶπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med. 272. τῶτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. θανμαστὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας ib. 921. ἀρκῶσαν εἶπας αἰτίας ἀποτροφὴν ib. 1036. ὥς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. ὥς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἐτι σοι Al. 139. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὸς γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὥς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν εἴποις Sup. 184. εἶπω τι σοὶ τε καὶ πάλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ' ἀφίεμαι τρατὸν Iph. A. 95. βέλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἀνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὥς σῶφρον' εἶπας ib. 1024. εἶφ', ἂ' ν' ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας εἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τάληθές ἔκ' εἴποι τις ἂν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὥς ἂν μὴ ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπες Rh. 51. τί τῷδ' ἂν εἴποις ἀσφαλές τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεστιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἶπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712. δι' αἰδῶς εἶπον Bac. 441. ῥάδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὸς λόγους ἔλεν-θέρως ib. 774. καλὴν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπέ τῆνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ' εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τὰδ' εἶπας ib. 465. πρὸς σὺ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἂ γ' εἶπας, ἀντήκουσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478. ἀνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἰπόμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς ἕς τὸς λόγους εἰπεῖν θέλω

- ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), δεῖ ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἱ μοι τόδ' ὅλον εἶπας ib. 290. μὴ πλεόντων εἶπες Acol. fr. XIV. 1. τῦτο εἰπεῖν ῥῆον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥῆτον εἶπας Ag. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀέσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰπῶσα Ion. 1488. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπῶσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.
- Εἶπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἶπερ ποτὶ An. 554.
- Εἶπας Med. 176. Hip. 871. et 1054.
- Εἰργάζειν, *verē. proē.* Ph. 1182.
- Εἰργεῖν. εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἡ πλεῖστος αὐτὸν—εἰργουσι ib. 867. Εἰργε, *prohibe* ib. 874. ἃ σ' εἰρξει μὴ δόμων ἔσω περὶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σὺν πημονῇ εἰργοι θεός Al. 517. τὸν ἡβώνθ', 'Ηρ., εἰ ῥῥῖδιον εἰργεῖν ib. 1057. μόλις νιν εἰργουσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἰργεις; ib. 846. εἰργουσι οἱ κρατῦντες Sup. 18. εἰργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἰργοις τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἰρξας Bac. 443. εἰργεῖται ἄνῃρ βοσηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἰργε συμφορὰ; ib. 662. εἰργε δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων Ion. 173. εἰρξει νιν ἐπτοημένους δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. τᾶσιν εἰργ' ἀπ' οἰκῶν Cresph. fr. IV. 10. τὰς—πονηρὰς κλείδρον εἰργέτω τέγης Eg. fr. II. 20. πολεμίων εἰργων βέλη Ph. 1081. ἄντλον εἰργων ναός Tr. 686. δέσποιναν εἰργον' (i. e. εἰργουσα) ἀγχοῦνης An. 817. κλείδρους ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφῳ ib. 557.
- Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσία πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσία ματῶν Tr. 569. εἰρεσία φίλα Hel. 1469.
- Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνην τάκεῖδεν τέκνους Med. 1004. δοῦν πολέμῳ κρείσσον εἰρήνην Sup. 488. Εἰρήνην βαθύπλοτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ δολβόταυραν εἰρήνην Bac. 419. εἰρήνη ἔμοι γ' ἀρέσκει Her. 372.
- Εἰρετή. εἰρεταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. σκοταῖς ἐν εἰρεταῖς ib. 549.
- Εἰρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.
- Εἰς, μία, ἓν. Εἰς ἁγῶν Or. 1244. εἰς ἄνῃρ εἰ πάνθ' ὀρέῃ Ph. 752. εἰς ὦν ib. 901. εἰ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἔν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἰς παῖς δὲ ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἐνὸς ἃ δύναιμι ib. 484. ὦν εἰς ἐγὼ δύστηνος ib. 615. εἰς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. εἰς πλεόν δρῶν ἐνὸς ib. 699. ῥυθμόν ἓνα κακῶν Sup. 94. ἐνὸς πρὸς ἄνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἰς ib. 431. μνηστῆρων ἓνα Iph. A. 68. εἰς τριῶν δυοῖν δαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; ib. 1358. εἰς γ' ἄνῃρ κρείστων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἓνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἓνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πίτυλος εἰς ib. 1123. ἐνὸς μόχθῳ ib. 1150. εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα Cy. 198. πόνων πλείων μετέσθον εἰς ἄνῃρ Her. 8. ἓνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἂν ib. 328. εἰς με λόγος ib. 799. δεῖλα πάντα, πλὴν ἐνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἔν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἰς Μινύαισι παῖσι διὰ μάχης μολῶν Her. F. 220. ἔν' ἁμφοῖν εἰς ὑπεργήσῃ διπλᾷ ib. 328. ἐνὸς ἐπ' ἄνδρὸς σώματα ib. 825. εἰς νεοσσός ib. 982. ἄνδρ' ἔν', εἰς ὦν, εἰ δυηθήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνῳ νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἰς τις ἐπὶ κοινός ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος εἰ μί' ἡδονή Cef. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἓνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ὄχ εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ἓσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων Or. 264. μίαν πονήσας ἀμέραν ib. 655. πλείους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναικῶν κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὴν Hip. 258. ἕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ΕΙΠΕ

γῆρας μῆλοι; ἔκ ἔτι Al. 53. 54. καὶ
ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔτι σοι ib.
139. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib.
279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. εἰδέν
ἔσθ' ὁ κατθανὼν ib. 382. εἰδέν εἰμ'
ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας
εἴη με κυρῆσαι ἀλόχῳ Al. 475. ἔκ
ἔστιν ἱππῶν δεσπόσαι ib. 489. ἔκ ἔστι
τῷ θανόντι εἰς φάος μολεῖν ib. 1079.
ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ
εἰδέν εἰ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν
εἴην ib. 769. τόδ' ἔκεί' ἔτι σοι Sup.
432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A.
647. πολύκλαυτος ἐσείπαι ib. 782.
τί δῆτ' ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἔστιν
ἔξ ἐμῷ ib. 853. ὥς ἔτι γὰρ ὁ Λαέρτῳ
γόνος; Iph. T. 533. μὴδὲν εἶναι ib.
1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. εἰδ'
ἔτ' ἔτι Τροίᾳ Tr. 1293. cf. v. 1323.
χρόνους εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy.
248. ἔκῃν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; Her.
971. καθαρῶς ἔται βασιλεύσιν ib.
1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hypr.
fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν
Or. 887. εἰδέν ὦν τοπρὶν Sup. 425.
ἔκεί' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν τοῖς
ἔκ ἔτ' ἔσι λέξομαι Al. 323. μνηστεύω
γάμους ἔκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς ἔκ ἔτ'
ἔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T.
519. εἰδέν ἔσα An. 134. ἔκ ἔτ' ὄντων
σὼν τέκνων Med. 1311. et sic porro.
Εἰναλῖος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
et εἰναλίσαι πλάταις Tr. 1095.
Εἰνεκα. τῷ μὲ εἶνεκ' ἀθλίω βίῳ An. 409.
εἰνέας σῆς εἶνεκα Her. F. 210.
Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος
Ion. 1048.
Εἰπεῖν. μὴ τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἂ
εἴπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς
εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἢ
γέροντ' εἶπω πόσιν; ib. 422. εἰπέ ib.
517. εἴπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531.
ὁ καὶνὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμα-
λώτους εἶπας ib. 881. ἰδίῳ τι βέλομαι
εἰπεῖν ib. 979. εἰπέ παῖδ', εἰ ζῇ ib.
986. εἰπέ, πῶ ὅθ' ib. 1125. ὁ μάντις
εἶπε τάδε ib. 1267. εἰδ' εἰπεῖν ἔπος
Or. I. τίνα τύχαν εἶπω; ib. 154.
τί ἄλλο γ' εἶπω; ib. 188. πῶς εἶπας;
ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A.
1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων
ἐξαμύνεσθαι θεᾶς Or. 269. εὖ γ'
εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990.
1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac.

ΕΙΠΕ

822. μὴ θάνατον εἶπες Or. 415. τί
πρὸς τὰδ' εἶπε; ib. 745. εἰδ' εἶφ' ὑπέρ
σῆς; ib. 1056. ὥς τὰλλα γ' εἶπας ib.
1212. δέλω τόδ' εἶπας Ph. 395. ὁ
γὰρ εἰπεῖν εἰδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές ib.
898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922.
τί δ' ἂν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἰποιμ'
ἂν; ib. 1179. τῶτ' εἰς ὑποκτον εἶπας
ib. 1216. τίν' εἶπω μῦθον; ib. 1345.
σὲ εἴπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med.
272. τῷτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465.
κάλλιτον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαν-
ματὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν
εἶπας ib. 921. ἀρκῶσαν εἶπας αἰτίας
ἀποτροφὴν ib. 1036. ὥς ἄξιον τόδ'
εἶπας ib. 1045. ὥς εἰπεῖν ἔπος ib.
1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν
καὶ θανῶσαν ἔτι σοι Al. 139. τί δῆτ'
ἂν εἴποις τῷς γέροντας, κ. τ. λ. An.
646. ὥς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν
εἴποις Sup. 184. εἶπω τι σοὶ τε καὶ
πᾶσι καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάν-
τας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι'
εἰπεῖν ib. 859. εἴπον (jussi) πάντ'
ἀφίεναι τρατὸν Iph. A. 95. βέλομαι
σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἀνολβα
εἰπεῖν ib. 448. ὥς σῶφρον' εἶπας ib.
1024. εἶφ', ἂ 'ν ἐρωτήσω σε, γενναίως
ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον
ib. 1347. τί τάλῃθες ἔκ εἴποι τις ἂν;
ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib.
1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740.
δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195.
ἀπειτον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὥς
ἂν μὴ ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπες
Rh. 51. τί τῷδ' ἂν εἴποις ἀσφαλές
τεκμήριον; ib. 94. σοὶ παρέστιν εἰπεῖν
ib. 359. πῶς εἶπω λόγον; Tr. 708.
ὅπως σοὶ ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712.
δὲ αἰδῶς εἴπον Bac. 441. ῥάδιον εἰπεῖν
τόδε ib. 461. εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ
ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τῷς λόγους ἔλεν-
θέρους ib. 774. καλὴν γε κρήνην εἶπας
Cy. 148. εἰπέ τῷνομα ib. 545. χαλε-
πὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ'
εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τὰδ' εἶπας
ib. 465. πρὸς σὺ μῶρον ἦν εἰπεῖν
ἔπος ib. 682. πρὸς ἃ γ' εἶπας, ἀντή-
κυσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας
Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478
ἀνανδρ' ἀρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατε
εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1061.
cf. Ion. 1022. εἰπόμεν, ἢ σιγῶμεν
Ion. 758. ἐς ὅς τὼς λόγους εἰπεῖν δεῖ

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (propositis), δεῖ ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἱ μοι τόδ' ὅλον εἶπας ib. 290. μὴ πλεῖστον εἶπες Ael. fr. XIV. 1. τὸτο εἰπείν ῥῶον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥῶτον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰπῶσα Ion. 1488. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἀνδρ' εἰπὼν ἔνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπῶσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἶπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἶπερ ποτὲ An. 554.

Εἶπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, verb. poët. Ph. 1182.

Εἰργεῖν. εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἡ πλεῖστος αὐτὸν—εἰργεῖ ib. 867. εἰργε, prohibe ib. 874. ἃ σ' εἰργεῖ μὴ δόμων ἔσω περᾶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σὼν πημονὴν εἰργοὶ θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', 'Ηρ., ὃ ῥῥιδιον εἰργεῖν ib. 1057. μόλις νιν εἰργεῖσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἰργεῖς; ib. 846. εἰργασιν οἱ κρατύντες Sup. 18. εἰργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἰργοῖς τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἥσ' οὐ Βάκχας εἰρῆας Bac. 443. εἰργεῖ ἥδ' ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἰργε συμφορὰ; ib. 662. εἰργεῖ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοὶ σ' εἰρῆσιν τόξων Ion. 173. εἰρῆε νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255. τάσιν εἰργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τὰς—πονηρὰς κλείδρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἰργων βέλη Ph. 1081. ἀντλον εἰργων ναὸς Tr. 686. δέσπουσαν εἰργεσ' (i. e. εἰργεσα) ἀγχόνης An. 817. κλείδρους ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφῳ ib. 557.

Εἰρεσία. θταν εἰρεσία πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσία ματῶν Tr. 569. εἰρεσία φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίτην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνην τάκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. δοῦν πόλεμον κρεῖσσον εἰρήνην Sup. 488. Εἰρήνη βαθύπλοτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ δολβόδοτταν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοὶ γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκαταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. σκοταῖς ἐν εἰρκαταῖς ib. 549.

Εἰρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἰς, μία, ἔν. εἰς ἀγῶν Or. 1244. εἰς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὄρῃ Ph. 752. εἰς ὦν ib. 901. ὃ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἔν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἰς καὶς ὁδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἐνὸς ἃ δύναμις ib. 484. ὦν εἰς ἐγὼ δύτηνος ib. 615. εἰς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. ἔδεν πλεόν δρῶν ἐνὸς ib. 699. ῥνθμόν ἔνα κακῶν Sup. 94. ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἰς ib. 431. μνητήρων ἔνα Iph. A. 68. εἰς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; ib. 1358. εἰς γ' ἀνὴρ κρεῖσσων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἀνδρ' ἔνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἔνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πένυλος εἰς ib. 1123. ἐνὸς μόχθῳ ib. 1150. εἰ φευζόμεσθ' ἔν' ἀνδρά Cy. 198. πόνων πλείων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Her. 8. ἔνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἂν ib. 328. εἰς με λόγος ib. 799. δεῖλα πάντα, πλὴν ἐνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἔν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν Her. F. 220. ἴν' ἀμφοῖν εἰς ὑπεργήσῃ διπλᾷ ib. 328. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἰς νεοσσὸς ib. 982. ἀνδρ' ἔν', εἰς ὦν, ὃ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνῳ νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἰς τις ἐπὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἀνδρ' εἰπὼν ἔνα Inus fr. VI. 3. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ὃ μί' ἡδονή Ced. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἔνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ὄχ εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ἔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων Or. 264. μίαν πονήσας ἀμέραν ib. 655. πλείους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μίῃ ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔτιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχάν Hip. 258. ἔνεκα ψυχῆς μᾶς ib. 721.

ψυχῇ μὲν ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μὴ ἔσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μουσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν Ἑρινυν ib. 457. μὴ εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμω θυγατέρων μᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. τεφάνων ἢ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μᾷ ὀδῷ ib. 771. μὴ ἔστιν ἑλπίς ib. 821. μίαν χεῖρα ib. 1540. Θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θανατόμενον ib. 539. ἢ ψήφῳ μᾷ ib. 1223. ρίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῦν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπερ El. 1026. μία ἀτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἡμαρ ἐν Hec. 285. et Her. F. 306. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεῆς Hec. 835. ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοβόθεϊ Or. 529. ἐν ἀνδρῶν ἐνός δῶναι ib. 650. μνημα ἐν ib. 1053. ἐν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἐνός ἢ σφαλέντες ib. 1151. ἐνός εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἐν συνήγαγον ib. 1640. ἐν μὴ ὠφελεῖ Ph. 367. ἐν μέγιστον ib. 394. εἰς ἐν συνελθὼν ib. 465. ἐν ἔστιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἐν εἰπέ ib. 1090. ἐν τῶν ἀποβρήτων ib. 1662. ἐν ἡμάρ μὴ ὠλβίς, ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἐν τὸ πάντων λούσθιον ib. 1105. ἐν εὐρημα Hip. 715. ἐν ὅκ ἐπίτασθε ib. 919. ἐνός ἀδικτος ib. 1002. ἐν ἢ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρεισι ἔχ' ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι σένειν An. 96. ἐν σοι δέδοικα ib. 362. εἰς ἐν μοίρας συνένκυσας ib. 1173. ἐν

τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἐν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἐν ὅκ ἐρήσομαι σε ib. 846. ἐν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἐν γ' ἀκούσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἐν ἤκατε ib. 1127. ἐν συντεμῶσα ib. 1249. ἐν τῷτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἐνός κακῶ συνάπτει ib. 487. εἰ ἐν τι τῷθ' ὁμῶ γενήσεται ib. 999. συνθείς τὰδ' εἰς ἐν ib. 1016. ἐνός μόνου δεῖ ib. 1052. φῶς ἐν ἡλίῳ Rh. 447. τῶνομα ἐν Tr. 425. εἰς ἐν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἐν συναλίσεις Her. 404. εἰς πάντων γνώμα ib. 408. εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἰσὶ' εἰς ἐν ἦν ib. 1551. ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί μοι ib. 668. εἰς ἐν τέγος ib. 848. εἰς ἐν κραθέντα ib. 1016. ἐν τὸ λῶπον Her. F. 196. ἐν τί σ' ἡγῶμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἐν ἐνεγκῶσα ib. 489. ἐνὶ βέλει ib. 1000. ἐν μοι τι σύγκαμε ib. 1386. ἐν γ' ἐπ' ἡμαρ El. 425. ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἐν βύλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἐν σοι μόνον προφρονῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἐν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἀπάσης τένορ' ἐν Er. fr. I. 21. ἐν πᾶσι γνώμα ταῦτόν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς δ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταῦτόν ἤκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἰς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγάς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑπικετέες εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ ib. 1257. εἰς Ἑλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἔρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὑπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκύσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. εἰς φῶς ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τῆσχατον

Or. 447. εἰς σ' ἐλπίς ἡ μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὅς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὅμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσους ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἐκκλητην Ἀργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὅς πέμπουσα μύθους ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἶον ἦκω; Or. 671. εἰς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιστος εἰς μέ ib. 734. εἰς κοινὸν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἑδρας ib. 871. εἰς τὰς τεκόντας ib. 891. μονόπωλον εἰς αὐὸ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὰς λόγους ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν ib. 1132. εἰς Αἰγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμους ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς Ἑλέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾗδω ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾗδω δόμους Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς αἶδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾗδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾗδω Her. F. 610. πλὴν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἔν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὅμματ' αὐτῷ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντες ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσιν κακῶν Ph. 438. ὅς ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μὲλλον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ζήφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμᾶς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ἐβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγους

Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. συναιμον εἰς λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίους ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἴμυ συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παρῆσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὑποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἦξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τόπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἦπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ἦσσαν ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσος χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμους ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριτον εἰς θεὸς διδῶσα ib. 1745. εἰς τῷτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνας Med. 56. οἶος εἰς ὑμᾶς πατήρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλους ib. 84. εἰς καινὰ ἦδη καὶ νόμους ib. 238. εἰς τυράννης ἀνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσούτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμους βασιλικὰς ib. 547. εἰς ἀμύλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσούτον ἦκετε ib. 569. εἰς ἐμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τῷτο φρεσὶς εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιτὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλους ib. 897. εἰς τὸ λῶον ib. 911. τεύχεσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἦβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάτορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἂ εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπότασιν βίω

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφίγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὄργαι εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσῶσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τῷθ', δ' φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἦλθ' ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὧτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν ὅς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μῖasma ib. 946. εἰς ὄχλον δῶναι λόγον ib. 986. εἰς ἡλικας ib. 987. εἰς πατράσαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τὸς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς ἄρανδον ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τῷπροσθεν Hip. 1228. ὦμος εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τὸδ' αἰσχύνῃς ib. 1332. εἰς ἀνδρῶπως ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αἰῶνιον ib. 321. εἰς ἀμείνον' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τὸδ' ἀναβαλῶ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρεῖαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βῶλεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἤκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ib. 159. εἰς τῷτο ἤκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἰς σ' ἀποβλέπον, sc. ἀγαλμα ib. 245. δόλῃ κατέτης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἀγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἱ ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τάνδρεϊον ib. 684. εἰς πρόσσωπον τῆς ἐμῆς γυναίκος ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμους ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδῷ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἀνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀνατροφήν ib. 1008. εἰς συστάσεις κύκλος τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λαῖνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170.

Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τὸς πλοσίους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβος ib. 225. εἰς στρατείαν ib. 229. δύνανται εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τὸς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγος ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἐμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατῷ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν ib. 823. τὸς εἰς τὰ σά μύθος ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχὺς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἴτη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφεῖος εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἐρχεται ib. 427. εἰς οἱ ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. ἔκ εἰς σὲ δεινὸς ib. 490. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίως τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὅψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἤξει' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσας ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονῶσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἦλυθον ib. 1349. εἰς τῷτό γ' ἤξει ib. 1368. εἰς ἐμ' Ἑλλάδας ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιτεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τῶνον ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εις τέλος ib. 83. ἐχίδναις εις ἔμ' ἐτο-
 μωμένη ib. 287. μόσχος εις μέσας
 ib. 297. εις πλευράς ib. 298. εις
 ξένους γαλήνους ib. 344. εις θύμφου-
 λον ib. 346. εις αἵματηρὸν γάμον ib.
 371. εις τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀνα-
 φέρειν ib. 390. εις μέσον ἤκει ib. 421.
 εις ἀφανὲς ἔρπει ib. 477. εις τὸ δυσ-
 μαθὲς ib. 478. ὁ μῖσος εις Ἑλληνας
 ib. 525. εἰς τιν' ἤκομεν λόγον ib.
 578. εις ξυμφορὰς ib. 606. εις ἀνάγ-
 κην κείμεθα ib. 620. εις τὸ κοινὸν
 δὲ ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044.
 et Her. F. 86. σώζεσθαι εις οἶκος
 Iph. T. 679. τὸ εις ἐμέ, *quod me*
attinet, ib. 691. εις ἅπτε' ἀφίξομαι
 ib. 782. εις τέρψιν εἰμι ib. 797. εις
 συμφορὰς ib. 850. εις ὅψιν φίλων
 ib. 902. cf. v. 1212. εις χεῖρας ἦλθε
 ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συν-
 θεῖς τὰδ' εις ἔν Iph. T. 1016. εις
 Ἀθηναίων ἐπὶ γὰρ ib. 1131. vid. not.
 εις ἔρον τῷ μαθεῖν ib. 1172. εις τὸ
 τῆς Θεᾶς ib. 1186. τῷ' ἔλεξας εις
 ἐμέ ib. 1213. εις ταυτό γε ib. 1471.
 εις καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739.
 Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέ-
 ποντας εις δόρυ Rh. 114. cf. Tr.
 934. et 1162. εις δόλον τινὰ Rh.
 128. εις βόλον τις ἔρχεται ib. 730.
 cf. Bac. 846. ἔκ εις σὲ τείνεται
 γλῶσσα Rh. 875. εις πένθη ib. 883.
 μεγίστην εις ἔριν μελωδίας ib. 923.
 γαίας εις μελαγχχιμον πέδον ib. 962.
 εις ἄλλως τρόπος Tr. 67. εις ἀμ-
 φοτέρως τοίχως μελέων ib. 118. μὴ
 εις ἐμ' αἰτίαν βάλη ib. 305. εις αὐ-
 γὰν, εις αἶγλαν ib. 321. εις τράχη-
 λον ib. 362. et 750. εἰ εις τόδ' ἔλθοι
 ib. 401. εις νεκρὸς ib. 460. εις ὀρ-
 θὸν ib. 465. εις τύρανν' ἐγνημάμην
 ib. 474. εις ἀξίωμα νυμφίων ib.
 485. εις Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς
 εις δῶλον ἤκει ib. 611. κακῶν εις
 ἀμυλλαν ib. 617. εις τὸ δυστυχὲς
 πεσὼν ib. 634. εις ἀνδρὸς λέχος ib.
 661. εις δῶλον ζυγὸν ib. 673. εις
 ταυτὸν ἦκει συμφορὰς ib. 679. cf.
 Her. F. 1294. εις ἀκριβὲς Tr. 901.
 ἔκ εις λόγους ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις
 ἂν εις ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. εις
 τοσούτον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374.
 cf. El. 918. εις τὴν τύχην ὀρώσα
 Tr. 1008. εις ταυτὸν λόγῳ ib. 1036.

ξένας εις εὐνὰς ib. 1038. εις φόβον
 ib. 1058. εις ἔν ξυνελθόντα ib. 1155.
 cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016.
 Her. F. 489. εις κάλλος Tr. 1201.
 et El. 1073. εις πλησμονὰς Tr.
 1211. μητέρ' εις ἐμὴν Bac. 9. εις
 Ζῆνα ib. 29. εις ἀνδρὸς φύσιν ib.
 54. ματρὸς εις χεῖρα ib. 128. εις
 χορεύματα ib. 132. εις αἰθέρα ib.
 150. 863. et 1263. εις τὰ πάντα
 ib. 316. εις τὸν ὄλβιον ib. 421. εις
 Θήβας ib. 454. εις παρασκευὴν ib.
 457. τὸν ἀσεβῶντ' εις τὸν θεὸν ib.
 490. εις δεσμὸς ib. 518. εις θάλασσαν
 ib. 583. εις ἀδυμίαν ib. 610. εις
 σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εις μάχην
 ἐλθεῖν ib. 636. εις προνώπια ib. 639.
 ἔλεξεν εις ἅπαντας ib. 717. εις βακ-
 χεύματα ib. 723. εις κέρας θυμώμε-
 νοι ib. 742. εις ὅπλ' ἐχώρων ib. 758.
 δόλιον εις με μηχανᾷ ib. 804. εις
 ἔρωτα μέγαν ib. 811. εις γυναῖκας
 ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εις κατα-
 σκοπὴν ib. 836. εις ἀγῶνα μέγαν ib.
 973. εις τὴν θεῶν ib. 1001. εις νύκτα
 ib. 1006. εις γόον, εις δάκρυα ib. 1160.
 εις μείζον' ἤκω ib. 1235. κάκει φίλως
 εις δαῖτα ib. 1240. εις μίαν βλάβην
 ib. 1302. εις τῷδ' ἀθρήσας θάνατον
 ib. 1325. εις δεινὸν ἠλθομεν κακὸν
 ib. 1349. χαλεπῶς εις τόδ' ἂν ἤκοις
 ib. 1378. εις ἄκρως τὴς ὀνυχας Cy.
 158. εις λόγους ἀποτρέφω ib. 298.
 εις εὐρος τριῶν πήχεων ib. 389. εις
 τέρψιν βίῃ ib. 520. εις ὕπνον ib. 571.
 εις σποδιὰν ib. 610. εις μέσους τὴς
 ἀνδρακάς ib. 667. εις τὸ κέρδος Her.
 3. εις σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib.
 148. εις λόγους—βλέψας ib. 159.
 εις πάλιν δορὸς ib. 160. εις ἀντλον
 ib. 169. τὴς παιδὰς εις χεῖρας λα-
 βῶν ib. 229. κακῶν εις τῶσχατον πε-
 σόντες ib. 305. εις πείραν φίλων
 ib. 310. εις γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι
 δόρυ ib. 314. εις εὐπράξίαν ib. 351.
 εις (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388.
 εις χεῖρα γῆ συνῆψαν ib. 430. εις
 ἐχθρῷ χεῖρας πεσόντας ib. 450. cf.
 v. 513. εις ἀμήχανον ib. 488. εις
 τὸ πᾶν σοφὸς ib. 575. ὅσιος εις ἐμέ
 ib. 719. εις ἀπαλλαγὰς πόνων ib.
 811. εις εὐψυχίαν ib. 812. εις τά-
 ξιν ib. 818. εις σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib.
 887. ἔμμητέρ' ππατ' εις ἐμὴν Hel. 18.

εις βάρβαρ' ἦθη ib. 281. εις ξύμβολ' ἔλθόντες ib. 298. εις τοσούτον βάθος κακῶν ib. 310. εις συμφορὰν ib. 318. εις τὸ δεῖμα ib. 319. εις ποῖον ἔρπεις μῦθον; ib. 323. εις τὸ φέρτερον ib. 352. εις ἀηδῖαν ib. 425. εις κρίσιν ib. 685. εις ταὐτὸ κῆμοι δόξα ib. 764. ἦλθες εις σφαγὰς ib. 784. εις ἀπορον ἦκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εις ἐλπίδα; ib. 832. εις ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εις τὸ θῆλυ ib. 997. εις ταυτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εις ἀθάνατον αἰθέρ' ἔμπεσόν ib. 1022. ἔρχεται δὴ τιν' εις τύχην ib. 1425. εις κέλευσμ' ἔλθόντες ib. 1581. εις τὸ πρόσθεν ib. 1595. εις ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εις αὐτόχθονα Ἴον. 29. τὴν τύχην εις τῶν' ἐλαύνει ib. 68. εις νύξ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εις τόδ' ἦλθες; ib. 244. εις θαύματ' ἔλθων ib. 248. εις παρθένης χεῖρας ib. 270. εις ἀνδρ' ἀφίκου ib. 322. εις τὴν ἀπῶσαν ib. 385. ἀφίκου εις μέριμναν ib. 404. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εις ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εις τὸν θεὸν ib. 543. εις νόθον τι λέκτρον ib. 545. εις τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εις σὴν ἀνέυρεσιν ib. 569. εις φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εις τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εις τὰ πράγματα ib. 599. εις ἀζῖωμα βᾶς ib. 603. εις ὕμνωδιαν ib. 682. παίδων εις γονὰς ib. 729. εις ὄμματ' εὖνυ φωτὸς ib. 732. εις ἀπίστες δεσπότης ib. 751. εις τὸν δαίμονα ib. 827. εις ἐν τέγος ib. 848. εις Ἦς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εις δόρυ ib. 997. εις ἄλλας βιότου μορφὰς ib. 1067. εις ἀνδρας ἴσω ib. 1097. μῆκος εις εὐγώνιον ib. 1137. εις τελευταῖαν φλόγα ib. 1148. παίδων εις ἔρον ib. 1227. εις τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εις τῶν' ἰκοίμην ib. 1411. εις κρυπτὰς γάμους ib. 1524. εις τέλος ib. 1615. et 1621. εις θρόνους γ' ἴζω παλαιῶς ib. 1618. εις φῶς Her. F. 25. κῆδος εις Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. ὅτ' εις πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σώματ' εις εὐδαίμονα ib. 66. εις ἔλεγχον ib. 73. τίν' εις χρόνον ib. 143. δικαίως εις ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εις παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εις εὐνὰς κολεῖν ib. 344. εις σὰς χεῖρας βλέπει

ib. 434. κακοὶ εις σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εις νύκτα ib. 505. εις ἀκμὴν ἔλθων ib. 532. τίν' εις παραγμὸν ἔκομεν; ib. 533. ἔλθειν εις μάχην ib. 579. εις καλὸν τείχει ib. 728. εις τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβῳ ib. 816. εις τὸ λῶτον ἐμβιβάζωσ' ἵχνος ib. 856. ἄλλος εις ἄλλον δρακὼν ib. 951. εις βραχὺν χρόνον ib. 957. εις πέπλως μητρός ib. 972. κακῶν πέλαγος εις τόδ' ἦγαγες; ib. 1088. εις ὄμμαθ' ἔξει ib. 1156. εις πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εις συναλγύντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εις φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εις νεκρὸς ἀφικόμεν ib. 1276. ἦκω ἀνάγκης εις τόδε ib. 1281. ὅδ' ἂν φόβῳν εις τῶν' ἰκέσθαι ib. 1356. εις τὸ λῆμα ib. 1416. εις ἀνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εις γένος ib. 37. χρεῖας εις τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εις μέγαν ib. 59. εις ὅσον σθένω ib. 71. εις ἐμ' εὐσεβεῖς ib. 253. πρὶν εις θεὸς ἔλθειν ib. 312. εις ὑποπτα ib. 345. εις εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εις ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εις δαῖτα ib. 414. εις νόσον ib. 428. εις μικρὸν ἦκει ib. 430. εις ἵχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εις τόνδε ib. 567. ἴει λιτὰς εις θεὸς ib. 593. μῦθον εις καμπὴν ἄγω ib. 659. εις ταυτὸν ἤξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εις δόρυ El. 844. εις χορὸν ib. 859. εις ἄλλον λόγον ib. 962. ἀρκεν εις μέσσην ib. 965. εις ἀνανδρίαν ib. 982. εις ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εις ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εις γάμους ib. 1100. εις ὄργην ib. 1110. εις φανεράν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εις αὐτὸν οἶσει ib. 1267. εις φθογγὰς ib. 1292. εις σὸν βλέφαρον ib. 1332. εις γονὴν παίδων Dan. 21. εις ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εις μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εις θαῦμ' ἔσθαι ib. 36. ὥς εις τόδ' ἦλθε ib. 37. εις ὧτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εις ὀμιλίαν Aëol. fr. IV. 1. εις πρώτης Alcmen. fr. VII. 2. εις ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εις ἀμέραν And. fr. VIII. 4. εις ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εις εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εις πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εις ἐν ἔλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εις ὀρθὸν ἔση ejusd. fr.

XXVI. 3. εις υπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εις τὰ μῆχανα ib. 9. εις τὰ πῖσημα Bel. fr. X. 2. εις ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εις γένος ἕκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἤλθον εις τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εις εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εις ἀμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εις μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εις υπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εις γάμος ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εις ἑδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εις ἀνδροβρώτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εις φροντίδας Thea. fr. IV. 2. εις συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εις ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εις ἐκπληξιν ib. 3. εις τὸ νυθετεῖν σοφοί Fr. inc. XXXIII. 1. εις σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εις ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφελὶς εις αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εις ἀδίκους πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εις ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὅζως εις τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εις τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εισαγγέλλειν. εισάγγελλε Bac. 173.

Εισάγειν. μ' εἰσάγει δόμους Hec. 1148. αὐτὴν εἰσαγε δόμοις Al. 1115. εἰσαγ' εἶσω τήνδε ib. 1150. ἥ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῶα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχῇ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εισαγώγιμος. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXX XVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεῖ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εισακέειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ἕκ εισακέετε; Or. 273. εἰσάκουσον ib. 1234. ἕκ εισακούσι ib. 1286. ἃ εἰσήκουσα Ἀργείων πάρα Ph. 96. εἰσακούσατ' Οἰδίπῳ τάδε ib. 1351. ἀρρήγον εἰσήκουσ' ὅπα Hip. 602. ἃ νῦν εἰσηκούσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκούσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακούσατε τῶν ἑμῶν λόγων Iph. A. 1368. εἰ γὰρ εἰσηκούσαμεν Iph. T. 251. θεῷ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακέσατον Ion. 1570. ὃν γῆς τέρθεν εἰσηκούμεν Her. F. 516. εἰσακούσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ'

εἰσακούσας παῖδα El. 416. εἰ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμους Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἀλὸς μυχὺς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρῳ εἰσέβαινε ἀντρυγὰ ib. 948. δὲ δ' ἄρματ' εἰσέβαινε Alcmaeon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἰσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλιπρωρον εἰσέβης Ἀργῶς σκάφος Med. 1335. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεὼς σοι ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρῳ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνουσα μαντεύον θεῷ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἀμαζιτὸν El. 775. σιγῇ δόμους εἰσβάσα Med. 41. et 380. ναῦν ἕκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χώρον εἰσβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βῆς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαिरῶνσιον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. Βρομίε πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βῆς εἰς ἀρόρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἰσβασίς. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὖν φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολή, et dor. ἄ. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὴν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ἔπω χρόνον παλαιόν. εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλεύς An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλειθρὰ μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν ἕκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἄρ' εἰσδέχομαι (sc. σέ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὥς δεσπότην—εἰσδεχόμεθα Cy. 35.

Εισδοχή. αἰνῶ τῷδ' ἄνδρος εισδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατείαν εἰσδρομήν Rh. 604.

Εἰσδύναι. ὃ γῆς εἰσέδν Iph. A. 1583.

Εἰσιδεῖν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἦν λύοντα καὶ συνδύντ' αὐτὸν μ' εἰσιδὲς Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρηζών σὲ ib. 704. cf. v. 707. μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν εἰσίδης Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχῃ πρόσωπον Al. 879. γυναῖκός εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενὸς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἡμᾶρ εἰσιδοίμ' Rh. 464. ὡς ἀλόχως τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νῦν εἰσιδοίμ' ἂν ἐξιωνμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συτάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ἄδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβῳ ἑλιδυρόν ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ib. 868. Θεῷ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχόρραγῶντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσιδοίμ' ἀνὰ πόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν τείχεσσαν Or. 57. ἔκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὤμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τὰδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. πῶ νῦν εἰσιδὼν; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτὸς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλῆτον ἢ ὑγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἀελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936.

ὄν εἰσιδῶσα—λαμπρόν Tr. 991. εἰσιδῶσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδ' ὃ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταῦτόν εἰς τέγος An. 658. ὃ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σὺν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς παραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὰς ἐς οἶκον—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθῶντα δεσπότην ὄραν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καὶ νῦν εἰσῆλθεν τὰδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργως Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. ὃ ποτ' ἔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἰσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίως δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγῆσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἰσιμεν ἐς οἶκον Or. 1119. ἔκ ἐστιν, ἥτις εἰσεῖσιν γυνὴ Hip. 861. εἰσιθ' εἰσω An. 877. et Her. 698. ἥπερ εἰσῆι τρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσῶ δόμων πύλας El. 661. εἰσεῖμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. ἔρ' εἰσιόντας τρατόπεδ' ἐξάπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκομίζε τ' ἐκνα δυσκόμιτα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκάσθαι. ὅστις εὐκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. εἰσιγάθῃ σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδῃ Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδους δόμων ἐμῶν Ion. 34.

ΕΙΣΘ

κατ' εισόδους ib. 1163. καλλίονες εισοδοὶ τῶν ἐξόδων πάρεσιν ὑμῖν Her. F. 623.
Εισύπτεσθαι. γάμος δυσυχεῖς εισύπτεται El. 49.
Εισορᾶν. εισορᾶν φέγγος ἥλιu Hec. 248. εισορῶ δεσπότη δέμας ib. 724. δν εισορᾶς ib. 766. εισορᾶς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἃ γ' εισορᾶν πάρα Or. 532. εισορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσω γαλήνης εισορᾶν ib. 726. φέγγος εισορᾶν Θεῷ ib. 1025. τίνας τύσδ' εισορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εισορῶ Ὀρέτην ib. 1504. εισορᾶν τὸν πρῶτον Ph. 119. εἰ γὰρ —εισορᾶς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εισορᾶς ib. 459. εισορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εισορῶμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὑπερῶν εισορᾶν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εισορῶ τόδε ib. 1342. κακῇ ἐς ἀλκὴν καὶ σίζηρον εισορᾶν Med. 264. εισορῶ παῖδα Θησέως τεύχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εισορῶ φάος ib. 355. κακῶν ἐχθαγος εισορῶ ib. 822. οἰωνὸν εισορῶ κακῷ ib. 873. εισορᾶς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὁπαδὸν Ἰππολύτου τόνδ' εισορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εισορᾶν ib. 1208. μηκέτ' εισορᾶν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εισορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εισορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εισορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. εἰ φίλων τιν' εισορᾶς An. 138. εισορῶ τόδε συγκροτον ζεύγος ib. 495. πενίαν εισορᾶν Sup. 176. διάφορα πολλὰ Θεῶν βροτοῖσιν εισορῶ ib. 612. ἔτ' εισορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῷ ib. 1152. ἐκ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εισορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εισορᾶς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εισορῶ ib. 1338. εισορᾶς τεύχη φέροντας τώσδε; ib. 1359. μάτην σ' εισορῶ θυμμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ ἔχρην, εισορᾶν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἰ τις εισορᾶν θέλει Tr. 36. τὰδ' εισορᾶς ib. 607. ἐκ εισορᾶς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εισορᾶ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εισορᾶν δοκῷ ib. 925. τὸν ξένον ἐκέτ' εισορᾶν παρῆν ib. 1075. εισορῶ εἰς δόμους ὀρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπείπας εισορᾶν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εισορῶ

ΕΙΣΠ

Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὄμιλον εισορῶ ib. 100. φέγγος εισορᾶν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εισορῶ φίλος Hel. 756. εισορῶ, εἰς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εισορῶ εὐγενῇ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εισορᾶ πικρῶς ib. 613. εισορῶ τῆσδε κοίραν ὅσον Her. F. 138. τίν' ἐλπιδ' ἀλκὴν τ' εισορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔγλα τοπάλιν εισορᾶν ib. 778. ἔτε Σισύφειον εισορῶ πέτρων. κ. τ. λ. ib. 1103. εισορῶ τήνδε πρόσπολυν τινὰ El. 107. εισορῶ τύραννον Ψεφνός Dan. 61. σοφωτέρως πένητας ἀνδρας εισορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύῳ σ' εισορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὑπατόν σ' εισορῶν προσφθέγγομαι Hip. 1097. αὐτὴν εισορῶν Al. 1069. ἀλκῆς εισορῶν τεκνημένους Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εισορῶν Bac. 252. εισορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυσυχύντας εισορῶν Ion. 968. Ζῆνα εισορῶντα Melan. fr. III. 3. σέ εισορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εισορῶσι κρείσσων θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχὸς ἀλῆτας εισορῶντες Her. 319. τὰδ' εισορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τὸδ' εισορῶσα El. 562. ἀδελφῷ μ' εισορῶσα πρόσπολον ib. 766. εισορῶσα κακῆς Fr. inc. CXLVIII. 4.
Εισπέμπειν. εἰ γέ μ' εισπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἀργος εισπέμπων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.
Εισπίπτειν. πτηνὸς εισπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εισπεσεῖν ἤσυχνόμεν Hel. 422. ἄλλων πόνον εισπεσεῖν Ion. 1088. εισπίπτων πέπλος Tr. 1181. κτύπῃ τινὸς κέλευθον εισπεσόντος Or. 1312. κρυπτόν λόγον εισπεσῶν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εισπεσῶν Her. F. 954. εισπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εισπεσῶσα δικτύων βρόχους Or. 1315. θάλαμον εισπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. δάλειον ἡμᾶρ εισπεσῶσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εισπεσῶσ' ἀμυχανεῖς ib. 984. πολλὸν εισπεσῶσα γῆρας Ion. 700. ἴν' εισπεσῶμαι ib. 591.
Εισπιγνεῖν. πτέρυγας εισπιγνῶν ἐμῆς Tr. 746.
Εἰσπλεῖν. εὐξενον πόρον εισπλεῦσαι Iph. T. 1389.

Εισπορεύειν. κόρη—οἰκαδ' εἰσπορευέντω
Bl. 1285. καὶ μοι τὸ τέτθρον δῆλον
εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.

Εισπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον
εἰσπράξατο Iph. T. 559.

Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγά-
δων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν
θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Εἰσιθάναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον)
σέλματα Hel. 1582.

Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφερε An.
177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν
Sup. 540. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351.
ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξίν Bac.
353. τὸς λόγους εἰσφέρεις καινὸς ib.
649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043.
μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179.
πόλεμον εἰσηνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
Hel. 38. ἢ μὴ δειλὸν εἰσίοισις λόγον
An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσίοισι
δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνδρώ-
ποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσ-
ηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα
ib. 279. ἦν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion.
1434. ὁ μῦθος εἰσηνέγκται νέος ib.
1340.

Εἰσφοιτᾶν An. 946.

Εἰσφορεῖν. εἰς ἔν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ'
εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἐκ εἰσε-
φρῆμην Tr. 647.

Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχεῖας γάλα Cy. 388.

Εἶσω. κράτα θεῖσ' εἶσω πέπλων Or.
280. εἶσω χθονὸς ib. 1231. εἶσω
γῆς ib. 1241. παῖνν λαιμῶν ἔμελλεν
εἶσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἶσω ξίφος
ib. 1531. τειχέων εἶσω Ph. 727. et
Sup. 723. et εἶσω τειχέων Ph. 1484.
et El. 101. εἶσω σαρκὸς Ph. 1571.
δωμάτων εἶσω Med. 89. Bac. 825. et
Her. F. 955. et εἶσω δωμαίων Ion.
1273. et δώματος εἶσω Med. 100.
χωρεῖσ' ὡς τάχος εἶσω ib. 105. πρὶν
τε κακῶσαι τὸς εἶσω ib. 182. εἶσω
φρενῶν ib. 316. πόντου τερμόνων τ'
Ἀγλαντικῶν εἶσω Hip. 4. εἶσω δόμων
Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et
624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606.
et 996. εἶσαγ' εἶσω τήνδε Al. 1150.
εἶσαισ' εἶσω An. 877. et Her. 698.
τείχομεν εἶσω Iph. A. 16. εἶσω τρι-
γλύφων Iph. T. 113. φονίῳ τραύματος
εἶσω Rh. 750. οἰκῶν εἶσω Tr. 158.
εἶσω μελάδρων ib. 646. εἶσω τέγης

Bac. 239. et τέγας εἶσω ib. 593.
Αἰτναίων εἶσω σκοπέλων Cy. 62. ἔρπει'
εἶσω ib. 344. ὅστις διαγγεῖλει τὰμ'
εἶσω κακὰ Hel. 443. ἀγγεῖλον εἶσω
δεσπότηισι ib. 454. ὃ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα ib. 1540. εἶσω νεὺς ib.
1570. τείχοιμ' ἂν εἶσω Ion. 418.
πρὶν εἶσω τόκα πνευμόνων λαβεῖν ib.
524. εἶσω προξένων ib. 1039. κομίζειν
τῷδε σῶμ' εἶσω χρεὼν El. 959. κυλίν-
δετ' εἶσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel.
fr. II. κομίζετ' εἶσω τήνδε St. fr.
VI. 1.

Εἶτα. κῆτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολ-
λοῖσιν ἤλθεσ Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν
ἢ φρονῶ; An. 667. κῆτ' ἔγωγ' ἡμυνά-
μην ib. 911. κῆτα πῶς φέρων γε δέλ-
τον ἐκ ἔμοι διδῶς λαβεῖν; Iph. A. 894.
οἶα.

Εἰωθα, ab inusit. εἶω. ὅστις ἐκ εἶωθε
γενέσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν
σὺ πόλλ' εἶωθας Sup. 576. φεύγειν
ἐκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ἐκ εἰωθὸς
ὄν Hec. 358. σαφῶς ἐδὲν οἶδα τῶν
εἰωθότων Her. F. 1108.

Ἐκ. Ἀχλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνος
Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994.
ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γε-
ραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς ib. 153. ἐκ χειρῶν ib. 277. et
573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404.
λόγος ἐκ τ' ἀδοξέντων ἰὼν, κῆς τῶν
δοκόντων Hec. 294. εἰ. ἐκ νέης βρα-
χίονος ib. 407. ἐκ τῷ σκότους, νυκτέρων
τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ
δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977.
Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς
Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμά-
των ib. 1160. ἐκ καρχησιῶν ib. 1261.
πνεῦμ' ἄνεις ἐκ πνευμόνων Or. 277.
ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δα-
κρύων ἀπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων
ib. 407. ἐκ τρίτῃ ib. 1178. ἐκ χειρὸς
ib. 1304. ἐκ θανάτου ib. 1369. Al. 224.
ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν
ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πα-
τρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ
μῆας Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T.
497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ
γὰρ ἄλλους ἄλλος αὐτὸν σε δέρομαι ib.
374. ἐκ λόγῃ ib. 731. et Al. 1145.
ἐκ τῷ δ' ἔμοι τόδ' ἤλθε κακόν; Ph. 936.
παλαιῶν Ἀρεὸς ἐκ μηνιμάτων ib. 941.
ἐκ γένους τῷδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῶ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρός ἐκ γονῆς ib. 1591. κὰκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἥρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανός ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἡρξάμην ἐκ τῶδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χειρὸς ib. 856. βυλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σὺ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῶδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προσιῶ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νετέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαι ἀνάγκαι ib. 518. ἐκ τίνος λόγῳ; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρός An. 624. ἐκ θεῶν τε ib. 904. et Tr. 55. ἐκ τ' ἐκείνου—ὀλεῖται An. 1006. κὰκ τῶδ' ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακόν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σὺ παῖδα—τεκῶσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένῳ καὶ θηριώδους ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνου ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρός ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσῳ Iph. A. 342. πατρός ἐκ ταυτῷ γεγώς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλάτῃσιν ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμων ib. 770. ἐκ δεῶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. φρεῖων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλείων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγῆς ib. 552. ἐκ φόβῳ ib.

730. τρίποδος ἐκ χρυσῆ ib. 976. ἐκ πατροκτόνου χειρὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. Ἀγαμ. παῖδός ἐκ βυλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρὰς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἐκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγῳ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπῳ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεῶ Bac. 4. ἐκ θνητῷ τινος ib. 28. ἐκ Διάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίῳ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τότων ἔρει; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηγίων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρός ἐκ χερσίν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγῇ ib. 1047. ἐκ Βακχίου κατείχεται ib. 1122. γενναίῳν ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἡθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεῶ ib. 467. ἐκ τῷ Δαρδάνῳ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 698. ἐκ γένους Πανδίωνος Her. 36. ἐκ τῶδε ταυτῷ τόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίῳ ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἰθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεδέσῃ κ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχῆς—δυστυχῶν ὄρεῖν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηστῷ γεγώς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἀρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρεῖν φόνου ib. 1607. ἐκ παῖδός Ion. 102. ἂν ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίῳ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μετασᾶς ib. 583. ἐκ θεῶ συνθείς ib. 787. ἐκ δέλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσου

βοτρυών ib. 1232. ἐκ κακῶν πρῶλαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἶαν ἐπλεξε ib. 1279. ἐκ κελουσιῶν ib. 1346. ἕκ τινος θεηλάτῃ ib. 1392. ἐγένετό τις ὕρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκῶσ' ὣκ ἐκ θεῶ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἑρεχθίως γεγῶς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρός ἡμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γούς; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. ὅθως ὅρος ἐκ θεῶν χρηστοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τῷδε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιούδ' ἐμμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεῶ χρητηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἥλθες ἐκ κείνῃ φέρων; ib. 237. ἐκ τῷ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κῆκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δομάτων ib. 306. χρητὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σῷ σώματος ib. 667. ἐκ δειματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρός ἐκ νικηφόρου ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. ἐκ 1128. ἕκ Διὸς Dan. 46. κῆκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἔλκει ὅπου' ἐκ ταυτῇ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ φρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἐλθὲ τὰ βέλτετα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὸς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antior. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρός κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακῷ πατρός Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίτης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν τάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρός καὶ μητρός ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ejusd. fr. XI. 3. κῆκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Ced. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἀρμάτων Phaeth. fr. I.

2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεσώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιῷδε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέῃ Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγῶς Hec. 3. ὑπὲρ μητρός φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσσομαι Ἑκάβη ib. 53. πάρεσιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, ο *Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύτην Ἑκάβη Hec. 737. φιλότατη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἐκῆβ. σφειδόναις Ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς Ph. 914. παρήκται σφάγια τάξεων ἐκάς Her. 673. ἐκάς ἀφεςῶς Her. F. 198. ἄτεως ἐκάς El. 246. ἐκάς ἔρριψεν σκολιᾶς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκατέρω Her. F. 1047.

Ἑκατος. ἡ φύσις ἐκάσφ τῷ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἐκάσφ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκατα πυνθάνω Tr. 246. etc.

Ἑκάστοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μά τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἀγαλμα φωσφόρη Fr. inc. CXXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἐνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἑκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὦν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τῷδ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποτέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέους ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κῶφον ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἀγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὅσας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελυμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτῃ ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνω

ἔκατι ib. 1198. τῷ θεῷ ἔκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἔκατι Her. F. 277. τῶν ἔκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἔκατι — προσήλθον; El. 342. τῶνδ' ἔκατι σύλλογον ποιούμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδους ἔκατι Cenei fr. VI. 2. ἔκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI. Ἐκατογέφαλος. ἐκατογέφαλος βαφαῖς ὑδρας Her. F. 1188. Ἐκατομπτολίεθος. Κρήτης ἐκατομπτολίεθρον Cret. fr. II. 4. Ἐκατόν. ἐκατόν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἐκατόν Iph. A. 267. ἀμαζῶν ἐκατόν βάρος Cy. 471. ἐκατόν κεφαλαῖς Her. F. 882. Ἐκατότομος. ἐκατότομοι βαρβάρου ποταμῷ ῥοαὶ Bac. 404. Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποιναὶ Iph. T. 200. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ὅκ' εὐδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχῳ ἐξέβαινε Ἄρης Tr. 560. εἰς τῶν' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνας Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ὅμως πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τὰδ' ἀγγελῶντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχεῖσται ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἐκβηθι βαρβάρου χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῆς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσσωπῷ ῥοᾷς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρύφιμος ἐξέβα Ion. 684. ὅτε γαῖας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γὰρ ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἐκβητ' ἀπῆνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σφ' τόδ' ἐκβαῖν τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένους Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἀρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98. Ἐκβακχεύειν. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐκβακχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσάμενα Sup. 1001. πᾶσα ἐκβακχεύθη πόλις Bac. 1294. Ἐκβάλλειν. κτανὼν νιν ἐκβάλλει Nec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἀταφον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐρινύων

δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαῖον τᾶχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὥς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλη κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίον Cress. fr. VII. ὥς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥ τις ὅκ' ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ Nec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Ael. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν ματῶν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρὸν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ὄρανῳ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τὸς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλε μ' οἴκων El. 61. ἔν' ἐκβάλῳ ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μῆδ' ἄνδρα δῆμῳ πισὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νῆσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Nec. 1285. μῆτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κᾶκβαλεῖς χθονὸς γραῖς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλῶσι πολεμίας πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμις τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Nec. 1044. κρεῖνοντα, κᾶκβάλλοντα Her. 1003. ἔδ' ἀνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Nec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὀδῷ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπους ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἰματωπὺς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κᾶκβαλὼν ταθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Die. fr. VII. 2. ἡπειρον εἰς ἡπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ ταθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλῶσα λέκτρα γάκείνης βίβη An. 35. ἐκβαλῶσ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα Tr. 59. ὅς ἐκβαλῶσα Ion. 929. οἰκτρά πολλὰ σόματος ἐκβαλῶσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμῇν θεῶς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθεὺς ἐκβαλλόμεσθα Ion.

ΕΚΓΟ

811. εἰς αἶδαν ἐκβάλλη (*ejicere*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσονται Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυνῆν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῶν El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.
- *Εκβασίς ἄτης ἐνπρόσοιτος Med. 279.
- *Εκβλατεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλατῦμεν Hip. fr. VII. κείνῳ ἐξέβλατον Fr. inc. LVIII. 6.
- *Εκβλητος. ἐκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.
- *Εκβολή, et dor. ἄ. ἑρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κῆκβολὰς νεὸς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.
- *Εκβολος. ὃν νηδύος ἐκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἐκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἐκβολον, *subst.* πόντῳ νοτερὸν ἐπ' ἐκβολον Iph. T. 1042. ἐκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.
- *Εκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχάτο Hel. 1573. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.
- *Εκγαυρῶσθαι. τὸ ἀξίωμα τάνδρος ἐκγαυρέμενος Iph. A. 101.
- *Εκγείνεσθαι. οὐχὶ θνητῷ πατρὸς ἐκγεγώς Bac. 1338.
- *Εκγελᾶν. ἐνθεν ἐκγελᾶ φόνος Tr. 1176.
- *Εκγενέτης, et dor. *ac.* τὴν τῷ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαιμόνος ἐκγενέταισι An. 128.
- *Εκγονος. φίλῳ πατρὸς ἐκγονος Or. 482. τὸν Ἰῶς ἐκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγῷ ἐκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἐκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἐκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνῳ (*in dual.*) Διὸς Her. F. 80. σοὶ νῦν ἐκγονοὶ κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. ὃ πάντες ἐσμέν ἐκγονοὶ Hip. 450. ἐκγονοὶ Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τὴς σῆς παλαιῆς ἐκγόνῃς αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τὴς ἐκγόνῃς Her. F. 1262. οἴκτειρε σὲ φύντας ἐκγόνῃς El. 673. τῶν Τανταλείων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὴς ἐκγόνῃς οἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανῶσαν ἐκγονον σέθεν Hec.

ΕΚΔΙ

955. τῆς Νηρηίδος ἐκγόνῳ κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἐκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἐκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρτίων τάκγονα Her. F. 208. ἐκγον' ἄρβεν' ἀρβένων Aol. fr. XX. 1.
- *Εκδακρύειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.
- *Εκδεικνύειν. παιδὸς ἐκδείξει φρένα τῷ σὺ δικαίαν Hip. 1298.
- *Εκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.
- *Εκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειφεν El. 824.
- *Εκδέχεσθαι. τῷδε ἐκδέξῃ λόγῳ Ph. 462.
- *Εκδημία Hyr. fr. fin.
- *Εκδημος. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἐκδημον Hip. 32. ἐκδημος ὢν τῇσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἐκδημος ξένος An. 880. δωματῶν ἐκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδημῶν φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἐκδημον λαβὼν Iph. A. 76.
- *Εκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.
- *Εκδιδάσκειν. τί τέκνιδάξαν τῷτό σε; Iph. T. 1164. ὅποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφὸς Med. 295.
- *Εκδιδόναί. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. ἕκ ἐξέδωκεν Her. 320. ἐκδύναι τέκνα ἄλλῃ φονεύσαι χειρὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδύναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδύναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et *in med.* ἐξέδω (*elocasti*) κόρην Med. 309. εἰμ' ἐκδος Ἀργείοισιν Her. 454. ὅδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδὼς ἄλλῃ ib. 344. τόνδ' ὁμηρον ἐκδιδὼς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθῆσόμεσθα ib. 443.
- *Εκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.
- *Εκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.
- *Εκδικατὰς, dor. *pro* ητῆς. τῷ φθιμένῳ πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.
- *Εκδικεῖν. ὅσα δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

ΕΚΕΙ

*Εκδικος. ἐκδικος γεγώς Hel. 1036. ὅθεν ἐκδικον παθῶν Al. 717.
 *Εκδικως. τοῖσδε γ' οἴκοις ἐκδικῶς προσωφελεῖν Al. 42. κακῶς ἐκδικῶς τιμωμένος Bel. fr. XXIII. 3.
 *Εκδοτος Ion. 1251.
 *Εκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.
 *Εκδύναι. ἐξέδυν δίκης Sup. 416. ἐκδύναι κακῶν Iph. T. 602. ὀρφνης ἐκδὺς αἰθρίας Her. 857.
 *Εκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν αἵδῳ κείσομαι Hec. 418. ἔτ' ὅν τι βύλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἔμοι' ib. 1011. ἃκ ἰδῶν τάκεῖ κακὰ Or. 527. τῶτ' ἐκεῖ λαβῶν ib. 654. λέγει δὴ τί τῶν ἐκεῖ νῶτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἰ τι κἀκεῖ πλέον ἔτ' ἀγαθοῖς Al. 747. κἀκεῖ γὰρ γ' αἰσχροῖα, κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ τρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τάνθαδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τάκεῖ παρόντα πῆματα ib. 686. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους ib. 839. ἐκτραφεῖς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. παραδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αἰλὼν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεῖ ib. 542. τοῖς ἔμοις ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ὃ ζῶσ' ἔτι ib. 771. ἃκ ἔτ' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ ὃ παρών σ' ὀρᾶν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δῶναι κτανεῖν Tr. 878. κἀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἔσ' ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῆς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἔχομεν κἀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ' ἂν λένσσης μ' ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ πῦρ σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσῶμεν ib. 587. τάκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἔστιν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὦν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθεΐδαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐστιν Ion. 24. χώρος ἔσ' ἐκεῖ ib. 283. κἀκεῖ κἀνθάδ' ὃ δίκαιος εἶ ib. 384. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφσας; ib. 547. τῷτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τάν-

ΕΚΕΙ

θάδ', ἢ τάκεῖ ib. 645. ὥς ἐκεῖ (quasi illic esset) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κἀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν ἃκ ἔχειν ib. 924. τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίτασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.
 *Εκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τάκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἔστιν ib. 731. λέζειν τάκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδων ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνῃ τάκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. παραδοκῶ τάκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τάκεῖθεν, ἢ τὸνθὲνδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τάκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κἄτ' ἐκεῖθεν ἄχομεν ib. 258. σωθεῖς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίῃ ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.
 *Εκεῖνος. ἐκεῖνος εἰ σὺ; Her. 945. et El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κἀκεῖνο νῦν ἄδρῃσον An. 669. τῷλευθρον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ὃ λήσομαι Iph. A. 516. κἄπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. τῷτ' ἔσ' ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ' ἔσ' ἐκεῖν' αἰνιγμα ib. 794. πένης ἃκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.
 *Εκέισε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκέισε Or. 142. τὰς ἐκέισε κείθεν ib. 1451. ἐνθὲνδ' ἐκέισε Ph. 98. κἀκέισε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκέισ' ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκέισε προσδόκα με Al. 364. ἐκέισε δεῦρὸ τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκέισε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκέισ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκέισε δὴ πᾶνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκέισε ib. 947. σ' ἐκέισε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκέισε πρῶτ' ἀνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τάκεισ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκέισε—ib. 285. ἔλισσε τῷδ' ἐκέισε ib. 333. ἐκέισ' ἄγε με Bac. 410. ἦϊσ' ἐκέισε, κἄτ' ἐκέισε ib. 625. ἐκέισε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκέισε Hel. 1155. ἐκέισε τὸν νῦν δὲς Ion.

ΕΚΚΑ

1370. ἐκεῖσ' ἀνοίτεον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.
 Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλῳ Ion. 213. ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοισι Her. F. 472.
 Ἐκητι Eg. fr. I. 19.
 Ἐκδερίζειν. πάντας ἐξεδέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει γε κἀκδερίζεται Inus fr. XVII. 5.
 Ἐκδεσις. ἐκδεσιν τέκνῳ Ion. 956.
 Ἐκδετος. πέπνυται τὸν ἐμὸν ἐκδετον γόνον; An. 70.
 Ἐκδηριῦσθαι. ἐκδηριωθεῖσα Bac. 1329.
 Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικὸς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσάμενυς Fr. inc. CLV. 12.
 Ἐκθυμῶν. κῆξεθυμία σμύρνης ἰδρῶτα Ion. 1174.
 Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὄφρυν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσελμῶν νεῶν Rh. 97.
 Ἐκκαλεῖν. δίκαι δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.
 Ἐκκαλύπτειν. ἐκκαλύπτει νῦν ποῦ ἡμῖν, ὅστινας λέγεις λόγους Iph. A. 872. ἐκκαλύπτει νιν Her. F. 1202. ἐκκαλύπον ἄθλιον κῆρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κῆρα Sup. 111.
 Ἐκκαρπῦσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπύμενος Ion. 815.
 Ἐκκαυμα τόλμης καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2.
 Ἐκκανχᾶσθαι. ὦν νιν ὄνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκανχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac. 31.
 Ἐκκηρύσσειν. κἀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτὸ καλλίνικος Her. F. 960.
 Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἐκλαγῆ (i. e. ἐξέκλαγε δὲ) ὅπα ἀξύνετον Ion. 1204.
 Ἐκκλείειν. ἐκκλείσμεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.
 Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατὴρ ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνυ ib. 286. cf. v. 540.

ΕΚΛΕ

Ἐκκλητίζειν. ἐκκληίσσε ἄλλον ἄλλοσε τέγης Or. 1448.
 Ἐκκλησία. ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας Rh. 139.
 Ἐκκλητος. εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλητῶν ἀπο ib. 947.
 Ἐκκολυμβῶν νάος Hel. 1625.
 Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κἀκκομίζοντων (i. e. καὶ ἐκκομίζεωσαν) δεῦρο τὰς ξένους Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεῶν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κἀκκομίζεθ' ἄρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δῶματα El. 722. ἐκκομίζω Ph. 1586. ἐκκομίζω παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἀγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζω σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεῖς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.
 Ἐκκομψένεσθαι. ἐκκεκώψενσαι Iph. A. 333.
 Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἀρεὸς ἐκκρεμάννυνται El. 950.
 Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλων Her. F. 520.
 Ἐκκριτος. ἐκκριται νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἐκκριτον ib. 267. Τροία πόλειον ἐκκριτον μισυμένη Tr. 1241.
 Ἐκκυβιτᾶν. εἰς κῆρα πρὸς γῆν ἐκκυβιτώντων Sup. 692.
 Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Ion. 1422.
 Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.
 Ἐκκωφῶσθαι. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφῃ; Or. 1287.
 Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλῶν Antiop. fr. X. 2.
 Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἐκλαβ' ὅς ἔχω λόγους Ion. 1335.
 Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἐφ' ὅς ἦν τ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀτήρ Fr. inc. CXCVIII.
 Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαι γ', ἃ πάρος εἵπομεν Bac. 1271. ὅ' ὑποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.
 Ἐκλέγειν. ἐξος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.
 Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

ΕΚΛΕ

Βασ. 1366. ἐκλείπει βωμόν καὶ θεηλάτως ἔδρας Ion. 1306. ἔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἐκλείπει Her. F. 1322. θήλεια ἤβη θάσσον ἐκλείπει δέμας Acol. fr. XI. 3. ἔ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἐλείπον οἶκος An. 1040. τί δ' ἐκλείπειτ' οἶκον ἐτίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. δτ' ἐκλείπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλείπειν Ph. 89. τόσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἴν' ἀγνὸν βωμόν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπῆνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἦν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλείπει πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἐκλείπει El. 1250. γῆς πατρώας ὄρον ἐκλείπει ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοῖβη ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἀναγνὸν ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τὸς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθος Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίως Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ib. 750. et ὄρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κισαιρῶν ἐκλιπὼν Βασ. 660. Νύμφας ὁρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεῶ δάπεδα Ion. 576. θεῶ μαντείον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον αὐτὸν ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίῃ Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντες) ὅπως Sup. 147. οἶκος ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιπῶσα Ph. 1281. ἐκλιπῶσα νεκρῶν γούς ib. 1629. ἐκλιπῶσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιπῶσα ib. 1050. ἐκλιπῶσα κερκίδας Βασ. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιπῶσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιπῶσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Βασ. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιψ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Βασ. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόνον ἐκλελοιπότα Hip.

ΕΚΛΑ

52. κῆκλελοιπότα τέρας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Βασ. 1052. ποῖαν γαίαν ἐκλελοιπότα; Aeg. fr. X. 1. Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρώας Med. 800. ἔ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλῶσα El. 909. Ἐκλογίζεσθαι. ἀρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. ὕδεις αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖα γε Iph. A. 1410. Ἐκλοχεύεσθαι. τεύχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόνον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύειτ' ἄρμους Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσατ' ἄρμους Hip. 809. τὴν σὴν ἀμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τούτους χαλεπῶν ἐκλύοντες μόνον El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτῳ νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκρὸς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Erist. V. Ἐκλυσσις. φανεῖ κακῶν ἐκλυσιν Iph. T. 899. Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976. Ἐκλυτος. ἐκλυτοὶ ἀμφόβολοι An. 1134. ἐκλυτοὶ πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμνητα δωμάτων Βασ. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229. Ἐκμακτρον ποδῶν El. 535. Ἐκμανθάνειν. γὰρ ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τὸς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἰ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρέρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Βασ. 39. ἴν' ὁρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βυλεύματα Rh. 156. ἐκμαθῶσα εἴ Hel. 327. Ἐκμαργῶν. ἐκμαργῶθῃς φρένας Tr. 992. Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῷ τύχας εἰς πάντας CEd. fr. XIII. 1. Ἐκμάσσειν. ἐκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἐτ' ἐκμετρή-
σαι χρὴ πρὸς ἴλιον τόλον; Iph. A.
816. κύκλος τόρνοις ἐκμετρώμενος
Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμῆσθαι. Ἰζίον' ἐν δεσμοῖς ἐκ-
μιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κα-
κῶν σχήματ' ἐκμιμώμενον Antior.
fr. XXX. 2.

Ἐκμῶσιν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐκμῶσεν
τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. δε τῷ τυράννῳ πλείον'
ἐκμοχθῆ βίον Sup. 451. πόνων, δε
ἐκμοχθῶν Iph. T. 84. et δε ἐκμο-
χθεῖς ib. 1455. τὰς ἐκμοχθῶν Ἐκ-
τορος κατὰ τέγας Tr. 641. ὡς περ
αὐτὴν ἐκμοχθῶσαν δορὶ ib. 873. τὰς
ἄλλας ἐκμοχθῶσιν πόνας Her. F.
22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ
τύχας ib. 309. ἐκμοχθῶσα κερκίσι
πέπλος El. 307. ὅσα δεσμοῖς ἐκ-
μοχθῶνται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς
ἀν ἐκνεύσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε
μή ποτ' ἐκνεύσαι πάλιν ib. 923. εἰς
τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph.
T. 1186. ἐξένευσ' ἀποσῆναι πρόσω
ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573.
εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion.
629.

Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν
ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἐκυσίος. ἐκυσίῳ τρόπῳ Med. 751.
τὴν ἐκυσίον φυγὴν Sup. 151. ἐκυσία
νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἐκυσίως Tr. 1037.

Ἐκπαγλῶσθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλώ-
μενος Or. 888. τὸ μὲν εἶδος ἐκπα-
γλωμένη Tr. 929. ἐκπαγλώμεναι
Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐκπαιδεύσεν
πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθῶν ἀπα-
σιν ἐκπαιδεύσεν ὅψιν Alex. fr. XII.
5. ἐλευθέροις ἐκπαιδεύμεναι τρό-
ποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαιδεύμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίξειν. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν
ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπατάξον Cy. 152.
κακοῖσιν ἐκπατάσσειν Her. F.
888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δευρό σοι
σπέσθαι στρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν

(sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρῳ Hel.
1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά
σε Her. F. 469.

Ἐκπειράσθαι. κῆξεπειράδην τέκνων
Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει
λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς
ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ib.
768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δω-
μάτων Med. 1285. τῶνδ' ἐμ' ἐκπε-
μψον δόμων An. 990. ἐκπεμπε παῖδα
δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβας
τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμψέ σοι Iph. T.
335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib.
1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ἢ
σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr.
1271. ἐκπεμπε γῆς τῶσδε Her. 106.
ἐκπέμψω τόλον Hel. 1443. τὰς μὲν
ἐξέπεμπον Ion. 640. ὅδην ἀν ἐξέ-
πεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς γῆν δόμους ib.
1274. εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς
Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκ-
πέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ἔκ
ἀν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er.
fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει
δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βία πρὸ
τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.
Ἐκπεραίνειν. ἴν' ἐκπεράνη βίον Her.
F. 428. παλαιῶς χρησμός ἐκπεραίνε-
ται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾶν. κλίμακ' ἐκπερά ποδὶ Ph.
100. ἐκπερᾶσαι κύμα συμφορᾶς Hip.
824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποτιῖαν
ἐμπληγᾶδα An. 795. δωμάτων ἐκ-
περᾶ ib. 824. et Hel. 1401. δε ἀκίν-
δυνον βίον ἐκπεράσει Iph. A. 18. κα-
λὸν ἐκπερᾶ μελάθρων Cy. 510. πέ-
ραν—Ἐβρον ἐκπεράσ' ὄχθον Her.
F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθά-
νας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοῖβη ναὸν ἐκπέρσαι An.
1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ
Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812.
Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσσει πόδα ναὸς
Iph. T. 1136. ἐπὶ κύμον ἐκπετασθεῖς
Cy. 495.

Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκ-
πηδᾷ νοτίς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας
ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμ-
πλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν
φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

ΕΚΠΑ

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίπλα-
μεν δρόσῳ κρατήρας κ. τ. λ. Ion. 1194.
ὄρδιά τ' ἐξέπιπλατο βοῆς κελεύθῳ
φθέγματα Hel. 1591.

Ἐκρίνειν. τὸν οἶνον ἐκρίνεις λάθρα;
Cy. 549. ἐκρίειν κύλικα μίαν ib. 163.
ἐκρίειν ὄλον πίθον ib. 216. ἐκρίε ib.
560. ἐκρίθι ib. 567.

Ἐκρίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκρίπτει
κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκρίπτει
χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων
ἀπο Ph. 1200. ἐκπέση φίλας καρδίας
Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν
τέκνοισιν ἐκπέσης Med. 461. δωμάτων
ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς
Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάρων ib.
776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel.
416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ
τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr.
XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip.
897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546.
cf. v. 1227. βία ἐκπεσὼν τρωτῷ λέχῳ
Her. F. 555. μὴ μ' ἔρρημον ἐκπεσῶσαν
εἰσιδῆς Med. 712. ἐκπεσῶσα δερμίνων
Al. 184. ἐκπεσῶσα τῆσδ' ἀλγυεύῳ
χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med.
450. et 458. ubi est ἐκπεσῆ χθονὸς,
in fut. 1. med.

Ἐκπλεθροῦ. κῶλον ἐκπλεθρον Med.
1181. ἐκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El.
883.

Ἐκπλεῖν. ἐξεπλεύσαι' εἰς γαῖαν Φρυ-
γῶν Cy. 283. ἐκπλεύσαι χθονὸς Hel.
747.

Ἐκπλεως. ἐκπλεως δαιτὸς ὄρεσκόῳ Cy.
246. ἐκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντης βο-
ρᾶς ib. 415.

Ἐκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec.
1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ
φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ'
ἐκπλήσαι χαρὰς Ph. 174. τὰς σὰς
ἀρὰς εἴκεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τε-
πνὸν ἐκπλήσαι βίον Al. 167. δρόμῳ
πολλῶς ἐξέπλησα καμπύμῳ Iph. T. 81.
κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy.
387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας
Hel. 741. πανταχῇ ἄστεος ζητῶν νιν
ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας
ἐτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα
Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκ-
πλήσας φόνῳ El. 1290.

Ἐκπληξίς. ἐκπληξίς ἂν γένοιτο Ph.
736. κᾶμοι ἐκπληξίς πάρα ib. 968.
τίν' ἐκπληξιν νέαν φίλοις αὐτεῖς; ib.

ΕΚΠΟ

1276. μηδ' ἐκπληξιν ξείναις παρέχω-
μεν Iph. A. 604. ἐκπληξιν ἡμῖν προσ-
τιθεῖς Hel. 556. εἰς ἐκπληξιν ἀνδρώ-
πων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληρῶν. λιμένα Ναυπλίου ἐκπλη-
ρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις
ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας
δῶδεκ' ἐκπληρήμενας Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or.
548. σοὶ ἐκπλήσσοι με λόγοι Hip.
934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ
με Sup. 160. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με
Iph. T. 773. ἐξέπληξας με Ion. 241.
cf. v. 403. ἀδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῷ πονηρὸς
ὁδεῖς ib. 635. ἵνα μάλιστά γ' ἐκπλή-
ξειεν ἀνθρώπος Sis. fr. I. 28. τί ἐστὶ
τῷ παρόντος ἐκπλήσσον λόγῳ; Iph. T.
240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640.
ἐξεπλήσσω τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph.
A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαi Hip. 342.
et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσ-
χροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένῳ Antiop. fr.
XXVII. 2. κᾶκπεπληγμένη κέντροις
ἔρωτος Hip. 38. κᾶκπεπληγμένη φόβῳ
Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγ-
γον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀν-
δρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel.
1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖς ἤλθον φρίκα
Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh.
291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσα Med.
8.

Ἐκπνέειν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον
Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699.
ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph.
883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463.
ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον
Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600.
ταχὺ πρὸς πατρός ἐκπνεύσετε Her.
F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or.
1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκ-
πνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκ-
πνεύσας (i. e. ὄσης) El. 1220. κυβισ-
τητήρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πα-
τρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel.
1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip.
1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκίβη
Hec. 52. ἐκποδὼν ἀπειμι ib. 1054.
ὅχ' ἔλξεν' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282.
ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or.
547. ἔκ ἐκποδὼν εἰ ib. 1161. et ἔκ
ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν
μεθέτασσο Ph. 40. ὅπου χθονὸς τῆσδ'

- ἐκποδὼν μάλις' ἔσθ' *ib.* 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φῶλος *Med.* 561. καὶ μοι τὸ σὺν ἐκποδὼν ἔσω λόγῳ *ib.* 1222. ὃ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεὸς *Hip.* 457. ἐκποδὼν ἀπελθε *ib.* 708. ἐκποδὼν τὰς *Al.* 637. κῆκποδὼν εἶναι νέοις *Sup.* 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς *Iph.* A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μᾶσματος *Iph.* T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἀπειμι *Bac.* 1146. ἀποτᾶσ' ἐκποδὼν *Hel.* 1029. ἀφίτασθ' ἐκποδὼν *ib.* 1644. ἐκποδὼν ἔλα *Her.* F. 819. ἐκποδὼν φόνῳ *ib.* 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων *Fr. inc.* LXXXI. 4. ἀπιθ' ἐκποδὼν *Fr. inc.* B. 23. 1.
- Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν *Or.* 122. ἐκπονεῖν ἐμέ, *sc.* εἰκός ἐτι *Ph.* 986. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν *ib.* 1642. ὅκ ἐκπονεῖν, *sc.* τὰ χρυσὰ *Hip.* 381. ἐκπονεῖν βίον *lian* *ib.* 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ *ib.* 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας *An.* 1053. ὃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονήσαι *Sup.* 319. τὸν (i. e. δν) Χείρων ἐξεπόνασεν *Iph.* A. 209. ἐκπονεῖσ' ἐκόντες *ib.* 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηστεύματα γυναικὸς *Hel.* 1530. εἰ τὸς θεὸς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλωσιν *Ion.* 375. ἐφ' ᾧ τεράγμεθ', ἐκπονήσομεν *ib.* 1040. τὴν τεκῶσαν ἐκπόνει *ib.* 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ὅκ ἐκπονήσω θάνατον; *Her.* F. 581. ἐκπονεῖν ὃ ῥάδιον *Cresph.* fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν *Tem.* fr. V. 2. κῆκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν *Fr. inc.* CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν *Or.* 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονυμέναισιν *Med.* 241. ἐκπονυμένων σκληρὰς διαίτας *Meleag.* fr. IX. 4.
- Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων *Ph.* 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας *Her.* F. 723.
- Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν *Iph.* A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις *Tr.* 95. *cf.* *Bel.* fr. XXV. 7. κῆατ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς *Tr.* 142.
- Ἐκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες *Sup.* 1222.
- Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμενται χθονὸς *Hel.* 1195. et 1533. ubi active *ponitur, abduxit.*
- Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσο' ἐκπορίζει *An.* 644. ἀδικα ἐκπορίζων *Bac.* 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσι φόνον *Ion.* 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται *Sis.* fr. I. 36.
- Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπετόταμαι *El.* 177.
- Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐκπράξατε; *Hec.* 515. ματρός ἐκπράξαι φόνον *Or.* 416. *cf.* *Med.* 1305. *Iph.* A. 512. et *Her.* F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν *Al.* 299. *cf.* *Iph.* A. 393. δόλιον εὐνήν ἐξέπραξε *Hel.* 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην *Her.* F. 43. ξὺν οἷς τὰ κῆλλις' ἐξέπραξε *ib.* 1383. ἐξέπραξας ἀχέα *El.* 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐκεπράξατο εἰς γόνον *Bac.* 1159.
- Ἐκπρέτειν. ὃ μέγιστον ἐκπρέψω' εὐψυχίας *Her.* 597.
- Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέτατος *Tr.* 987. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνή *Al.* 334.
- Ἐκπροθυμῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; *Ph.* 1672.
- Ἐκπροΐημι. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐεσαι *Ion.* 119.
- Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς *Ph.* 222.
- Ἐκπτήσσειν. οἶκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπτασας *Hec.* 180.
- Ἐκπτοεῖσθαι. ἐκπτοήθη *Cy.* 184.
- Ἐκπυνθάνεσθαι. τῷδ' ἐκπυνθέσθαι ταῦτα *Ph.* 775. ἵν' ἐκπυνθώμεθα, πόθεν πάρεσι *Cy.* 94. εἰ μὴ ἐκπύθουτ' ἀφίγμενον *Hel.* 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος *Her.* F. 529. κῆκπυνθώμεθα δόλης γυναικὸς *El.* 109.
- Ἐκπυρῶν. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; *Tr.* 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε *Her.* F. 421. Πριάμοιο γαίαν ἐκπυρώσων *Iph.* A. 1070. ὃς ἐκπυρῶται λαμπάσιν κεραυνίαις *Bac.* 244.
- Ἐκπωμα. χυρσέων ἐκπωμάτων *Ion.* 1175.
- Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξεῤῥάνει *Cy.* 401.
- Ἐκρύνεσθαι. εἰ μὴ σε γῆρας πολὺν ἐξεῤῥύνετο *Bac.* 258.
- Ἐκσπᾶν. ἦν ἐκσπᾶσμαι γε βόλον *El.* 582.
- Ἐκσπένδειν *Ion.* 1193.
- Ἐκτέφειν. πάντας βωμὸς προσῆλθε κῆξέτεψε *Al.* 169. τέκν' ὀρῶ τολμοῖσι νεκρῶν κῆατας ἐξετεμμένα *Her.* F. 526.

ΕΚΤΕ

ΕΚΤΡ

Ἐσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

Ἐσώζειν. ἐκωσον τέκνα Or. 1234. ἐγὼ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῶν γαῖαν ἐκώσσειεν ἄν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκώσσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκώσσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκώσσειέ σε Hip. 501. τῷτό σ' ἐκώσσειεν δοκεῖς ib. 958. ἦν σῶμα ἐκώσω μόνον Iph. T. 757. ἦν ἐκώσσης γραφὴν ib. 762. ἐκωσὼν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμνατὸν ῥαδίως Bac. 614. σὸν ἐκώσσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξέσωσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκώσσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. δρ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθω χερὸς El. 28. ὃν ἐκώσζει ποτὶ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκώσζησι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἦδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τὰλλα ἐκώσζων τέκνα El. 1025. ἐκώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξέσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκωσθεῖμεν ἄν Iph. T. 1025.

Ἐκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύουσ' ὁμῶ Ph. 1202.

Ἐκτάδην, adverb. Ph. 1692.

Ἐκτείνειν. ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἦπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χεῖρα Hec. 439. πολλὰς γενεῖς ἐκτείναι λιγὰς Or. 290. μάρκ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἀδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὅμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σφ' κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χεῖρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ τόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φύλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

Ἐκτεκνύσθαι. παῖδας ἐκτεκνύμενος λάδρα Ion. 438.

Ἐκτελευτᾶν. πρὶν ἄθλος ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

Ἐκτελής. ἐκτελεῖ νεανίαν Ion. 780.

Ἐκτέμνειν. μήτ' ἔν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμνης τριχὸς Iph. A. 1438.

Ἐκτῆκειν. ἐκτέτῃκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἐτ' ἐκτῆκω γόοις Hec. 433. εἰ. ὅμμα ἐκτῆξω ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὅμματ' ἐκτῆξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτῆξης χροῖα Hel. 1435. ἐξετῆκόμεν γόοις Or. 858.

Ἐκτίειν. Ὁρέτῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισταίαιτο Her. F. 517. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

Ἐκτιθέναι. κἀκτίθησιν ὡς θανόμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμαίων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κῆτεϊ φορβᾶν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεῖς παῖς Ion. 345. θηρὸν ἐκτεθεῖς ib. 951.

Ἐκτίνειν. ὄλβον δωμαίων ἐκτίνουμεν Hip. 626. χάριτας πατρῶας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἐχθρὰν πατρῶαν ἐκτίνων ib. 983.

Ἐκτοθεν An. 976.

Ἐκτοξεύειν. σὺ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

Ἐκτοπος Bac. 69.

Ἐκτορεῖα χεῖρ Rh. 762.

Ἐκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἐκτορέως Rh. 1.

Ἐκτος. ἔκτον τόδ' ἡμαρ Or. 39. et 422.

Ἐκτός. τὰκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς γάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῶας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἰης Iph. T. 1310. ἐκτὸς γάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τῷ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ ὃν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὅμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὦν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.

Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρῳσι βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

ΕΕ

ΕΚΤΩ

Ἐκτρέφειν. Ὀρέστην ἔκτρεψ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ζηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτωσιν ἡμῖν πάντα, κ' ἐκτρέφουσ' ἅμα OEd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκτρέφειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε ματὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἦν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ἡμᾶς ἐξέθρεψάμην Med. 1029. ἕς ἔφουσα κ' ἐξέθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξέθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χειρὶ Med. 939. νεανίαν ὥς ᾗσδε' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεῖς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεῖς κάλλιπα παρθένων ὑπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρὸ ῥέζον ἐκτρίβει σε Hip. 684. εἰ τῷ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλεκοῖσι νῶτοις ἤρανόν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαι καλάι Dan. fr. VI. 5.

Ἐκφυλῶν. κ' ἐκφυλῶσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἐκτωρ Hec. 18. Ἐκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἐκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἐκτορα ib. 422. Ἐκτορος δόρυ ib. 1210. Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἐκτορι An. 4. Ἐκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. εἰ γὰρ ἔσθ' Ἐκτωρ τάδε ib. 168. Ἐκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἐκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι ib. 403. Ἐκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἐκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἐκτορος ξυνεννέτιν An. 909. γυναικὸς Ἐκτορος ib. 961. ὥς ἂν εἰδῆς Ἐκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἐκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἐκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἐκτορος Ἰνις ib. 570. Ἐκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἐκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc.

Ἐκτορ, ο Hecctor, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλ-

ΕΚΦΟ

ταῦ Ἐκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἐκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. ταγόνα ἐκ παρηίδων—ἐξεφαιδρυνον χρόδος Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνει λόγον Hip. 881. ἀνδρῆλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακὸς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὥς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακόν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Acol. fr. XVI. 2. κ' ἐκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔω ἐκφέρωσι (sc. τὰ κακὰ βυλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. εἰ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σὺ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρωσι μητρῷ ὀνειδίῃ An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεῦματ', ἡ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τὰδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντος νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύνβλητον ἐξήνεγκε ὅπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενές ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ἔσποτ' εἰς Ἑλλάδας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. εἴ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρήζων ἄρας Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾗδον τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κ' ἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγῃ Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἂν; Iph. T. 1204. ὃν ἔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἐκφυγεν ἄδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγῶν, sc. mortem, Al. 195. κ' ἐκφυγῶν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κύρα Cy. 437. χεიმῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Hec. 429. κ' ἐκπέφυγε γῇ Ph. 1209. ἐκπεφύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφύγαμεν τὸ δῶλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. ἕκ ἐκφεύζεται Med. 1064.

Ἐκφθεῖρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἰ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβᾶν κ' ἐκφοβῶν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

ΕΚΩΝ

- φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναι-
κός An. 963.
- Ἐκφοίνισσιν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένον-
τας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ὁδέ-
πω βωμὸς θεᾶς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοι-
νίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.
- Ἐκφοιτᾶν. εἰς ταῦτ' αὖτις βαίνων ἄρματ'
ἐκφοιτᾶ πατρὶ El. 320.
- Ἐκφορά. ἐκφορὰν τῷδε θήσομαι νεκρῷ
Al. 424.
- Ἐκφορεῖν. τὸς ἄρνας ἐξεφορῶντο Cy.
233.
- Ἐκφορος. ἔκφορος συμφορά πρὸς ἄρσε-
νας Hip. 295.
- Ἐκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F.
1119.
- Ἐκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T.
1323.
- Ἐκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω
Or. 1259. ἵχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.
- Ἐκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι
πατρὸς Ph. 422. ὅποι' αὐχῶ Ζηνά γ'
ἐκφῦναι σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς
Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2.
ὅποιός μοι γυναῖκος ἐξέφυν Ion. 574.
ἐνθεν ἐξέφυν Κρέων Her. F. 7. ἐκφῦς
δράκοντος Bac. 539. τῷ κλεινῷ πατρὸς
ἐκφῦς El. 206. ὁ ὀδενὸς ἐκφῦς χρόνος
Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γένους
ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης)
ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ
παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολ-
λῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762.
γῆς ἀρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542.
Ἰσίδου φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib.
1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκῶτι Bac. 44.
ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ
ἐξέφυσάμεν Med. 1063. et 1241. ὃς
ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα Hel. 398.
- Ἐκχανῶν. αὐτὴν ἐκχανῶν λόγοις
Sup. 412.
- Ἐκχεῖν. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους
Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ
Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941.
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖται χάριν Phi.
fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς
Ion. 1187. τί τὰ κ'χθύνεται συλλέγεις
ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.
- Ἐκχορεύεσθαι. ἂν ποτ' Ἀρτεμὶς ἐξεχο-
ρεύσατο Hel. 387.
- Ἐκχωρεῖν. ἐκχώρησαν κακῶς Iph. A.
367.
- Ἐκῶν. ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημαίνω
κατὰ Or. 381. φεύγειν ἐκόντα χθόνα

ΕΛΑΝ

- Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς
χθονὸς ib. 479. ἐκείνο ἔχ ἐκὼν με-
θήσομαι ib. 522. ἔχ ἐκὼν ἦλθον ib.
633. πέμπεις ἐκὼν σῇ δάμαρτι Iph.
A. 360. ἔκ ἐμῷ γ' ἐκόντος ib. 1361.
αἰρεθεῖς ἐκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον
γε δὴ τιν' ἔχ ἐκὼν, ἐκὼν Iph. T. 512.
μ' ὁδεῖς ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 948.
ἔχ ἐκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705.
ἔχ ἐκὼν ἄγω σε Bac. 441. τὸς ἄρνας
ἡμῖν ἀπημποῖα—ἐκὼν ἐκῶσι Cy. 257.
ἐκὼν τίς κακῶς ἔτω φρονεῖ; Her. 414.
ἔ μὴν ἐκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος
ἔχ ἐκὼν τόδ' ἡράμην ib. 986. ἔκων ἐκὼν
γε Ion. 746. μὴ π' ἐκ δουλίας ποτέ ζῶν
ἐκὼν ἔλθῃς Ag. fr. IV. 2. ἐκὼν ἐκῶ-
σαν, ἢ θέλυσαν ἔχ ἐκὼν; Fr. inc. XC.
2. ἔχ ἐκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip.
358. ἐκόντες, ἔκ ἄκοντες An. 357.
ἐκπονῶσ' ἐκόντες Iph. A. 367. ἐκῶσιν
ἄρξας Ἑλλάδος νεανίας Hel. 403.
ἡμῶν ἐκόντων ib. 1656. ἂ ἂν διδῶσ'
ἐκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἐκῶσα παιδὸς
ἔ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκῶσα θνήσκω
ib. 548. ἐκῶσαν ἐπισείσω πόλιν Or.
612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἔχ ἐκῶσαν
ἔχ ἐκὼν Hip. 319. ἔ δὴδ' ἐκῶσά γε
ib. 324. et Al. 390. διώλετ' ἔχ ἐκῶσα
Hip. 1305. ἂ γ' ἔχ ἐκῶσ' ἐδεξά-
μην An. 36. ἔχ ἐκῶσα τῷδ' ἐκοινώ-
σῃν λέχει ib. 38. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ
τῆσδ' ἐκῶσαν ἐξαναστήσω ib. 262. ἐμό-
χθησ' ἔχ ἐκῶσα ib. 681. ἐκῶσα ἐδέ-
ξατο πόνον τόνδε Sup. 393. αἶε ἔχ
ἐκῶσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. τῶμόν
σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἐκῶσα ib. 1555.
ἐκωσῆς, καὶ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.
ἦδε ψυχὴ πάρα ἐκῶσα Her. 532. cf. v.
552. ἐκῶσ' ἀπώλετο El. 1065. ἐκώσης
τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.
- Ἐλαία. γλαυκὰς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας
Iph. T. 1101. ἦ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε
κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy.
454. τέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion.
1433. ἐλαίας ἐξ ἀκράτου ib. 1436.
δις τεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.
- Ἐλαιοφόρος. ὃ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον
ἔχων Her. F. 1178.
- Ἐλαιοφυῆς. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion.
1480.
- Ἐλᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν
Med. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι
Al. 954. ἦν ἐλᾶ δι' οἴκων An. 711.
ὄχον μόσχων ἐλᾶς μετ' ἀλόχῃ Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνει; Al. 679. ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἷδε με ib. 925. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχρος ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μαρινῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τὰτ' ἐλαύνει Ion. 68. ὅραν ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἔδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαδῶν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἰκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὄργην πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χάρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐρινύων ἤλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἡλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσούθεν πνοαῖσιν ἡλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἑλάσσων et ἐλάχιτος. v. μικρός.

Ἑλασρεῖν. μητρός ἔνεκ' ἡλάτρων Θεαί Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἑλάτῃ, et dor. ἀτά. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτῃν ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτῃ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτῃ δικῶπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατῶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω ζέμας ib. 952.

Ἑλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἑλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἑλαφοκτόνος. τὰς ἐλαφοκτόνῳ Θεᾷ Iph. T. 1113.

Ἑλῆφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλῖαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρων ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδυσά μιν Iph. T. 28. et 783. χρυσόκερῳτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἄλις ἐλάφων ἐπὶ μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἑλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἑλαφρός. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἑλεγος. ἔλεγον οἶτον ἀεῖδεις Iph. T. 1091. ὁμαδὸν ἐκλυνον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἑλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἐλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. εὐδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένους ἐκ ἡξίων Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγγω ξένων Iph. T. 1081. ἐκ οἷδ' ἐλέγχεσθαι Hip. 271. εὐδ' ὄρκον — ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλους Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἑλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέτατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους Hip. 1337. ἐπὶ τὸς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἑλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἑλεινός Hel. 998.

Ἑλειος. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἔλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἑλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξυθᾶν γενύων ἐλελιζόμενα Hel. 1118.

Ἑλένη, υιοτ. Menelai, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρη Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἰδοίμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς συγμεμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ἢ ἐκῶσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν—Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένη τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ἔνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοτυγῆς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίτης ἀρπαγᾶς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχροὺς κλέος ib. 134. ἔνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν. El. 1027. εἰδῶλον Ἑλένης ib. 1283. ἐκ ἀπολέμει τῆς Ἑλένης ἔνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, ο *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλήμων Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνός Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόσφυγον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἦδ' ἐστίν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τὰς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκόρων Ἑλέναν ib. 769. ἡ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγα-μεμνόνηον κρατ' ἐνέγκοι Ἑλένα Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνους Hel. 1120. πέμποντες Περσεῶν οἰκῶν Ἑλέναν ἐπ' ἀκτᾶς ib. 1480. σωτῆρες τὰς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulae ab *Helena* nomen du-cens, Hel. 1690.

Ἑλεος. θείαν Ἑλένη ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένη συναλλαχθεῖσαν εὐναίους γά-μοις An. 1246.

Ἑλεος. τίς Ἑλεος; Or. 333. ματοῖς τὸν Ἑλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς Ἑλεος μελίων; ib. 830. Ἑλεος Ἑλεος ὁδ' ἔρ-χεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὴν Ἑλεος

Ἑλεος ἔμολε ματρός Ph. 1293. μ' Ἑλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπολις. τὰν Ἰλίην καὶ Φρυγῶν ἐλέ-πολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἑλευθέριος. τὸν Ἑλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἑλευθερίς πέτρα Sup. 759.

Ἑλεύθερος. πατρός ὅς Ἑλευθέρου Hec. 420. Ἑλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ἐκ ἐτι θνητῶν, ὅστις ἐτ' Ἑλευθε-ρος ib. 864. σὲ θῆσω Ἑλεύθερον φόβῳ ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' Ἑλεύθερον; Hip. 1450. Ἑλεύθερος οἶκος Al. 571. ἐκ οἴσθ' αὖ με—γενησίως Ἑλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῆς Ἑκ-τορ' ὄντ' Ἑλεύθερον Rh. 420. Ἑλευθε-ρος, χρειὸς ὢν, ὠδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν ἐκέτ' ἐτ' Ἑλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Me-lan. fr. IX. 4. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ὅτ' Ἑλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλές Ar. fr. XV. 1. Ἑλεύθερος ὢν δῶλός ἐτι τῷ λέχῳ Phaeëth. fr. XV. 1. τὸς Ἑλευ-θέρος μὴ λυπρὰ—ἐξιστοῖσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' Ἑλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις ib. 291. θεσφάτων Ἑλευθέροι Ph. 1006. εἰς Ἑλευθέρος ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δῶλον, οἱ δ' Ἑλευ-θεροὶ Iph. A. 1402. Ἑλευθέρος ἐτῶ-τας Iph. T. 1349. τὰς λόγους Ἑλευ-θέρος Bac. 774. Ἑλευθεροὶ πόνων Her. 873. Ἑλευθεροὶ Εὐρύσθῳ ib. 874. ὅς Ἑλευθέρων ἀπο Hel. 282. τῶν Ἑλευθέρων ὠδεις κακίων δῶλος Ion. 855. τοῖς Ἑλευθέροισιν ὁ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. Ἑλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δούλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν Ἑλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δούλοισι ζῶμεν, οἱ τ' Ἑλευθεροὶ Fr. inc. CCIII. Ἑλευθέ-ραν μ', ὡς Ἑλευθέρα θάνω, μεθέντας Hec. 550. μ' Ἑλευθέραν ὁρᾷς An. 194. Ἑλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. Ἑλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. Ἑλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν Ἑλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν Ἑλευθέραν ib. 991. ἐκ Ἑλευθέραν θύρῳ μεδήσεις χεῖρα; Bac. 253. Ἑλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' Ἑλευθέραν ib. 114. Ἑλευ-θερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων Ἑλευθέρα El. 911. ἐκ οἷδ' Ἀθήνας τάσδ' Ἑλευθέρας ἐτι Her.

ΕΛΠΙ

ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἑλλανες. ἄν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A. 753. Ἑλλάνων στρατὸν ib. 1526. ἃ μνατευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθεῖσ' Ἑλλάνων ἀγόρους ib. 1096. λέκτροις πλάσθεισ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγους πεισθεῖσα Med. 801. Ἑλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἑλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἑλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἑλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἑλλην φόνος Iph. T. 72. Ἑλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἑλλανες δύο Or. 1401. *Copulatur etiam cum subst. fœmin.:* Ἑλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἑλληνος Iph. T. 495. τολλὴν Ἑλληνα Her. 131. 2) Ἑλλην, *not. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικόν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικός Hip. 1016. ἐπὶ βωμὸς καὶ τάφος Ἑλληνικός Bac. 1356. γῆρυν ἔχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρον ἄρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν τόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ροαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνίς Hel. 568. Ἑλληνίς γυνή Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεῶς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔσηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἑλλοχίζειν. θάμνων ἑλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἑλπίζειν. ἡ καὶ θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νότον ἐλπίζω λαβεῖν

ΕΛΠΙ

Iph. T. 1016. ὃ γὰρ—σ' ἐλπίζουσι πε—ξυμφορὰς κατοικίσειν Her. 151. ὅς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεῶν Hyr. fr. VIII. βῦν ἢ λέοντ' ἡλπίζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ἔκ ἡλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἡλπιζον αἰρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἡλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρῆζειν ἡλπίσας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἡλπίσας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσης, ὅπως αὐθις πατρῷας ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἡλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἦν ποτ' ἡλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ἔποτε—ἡλπισε παθεῖν ib. 745. εἰδ' ἐγὼ γὰρ ἡλπισα El. 580. ὥστ' ἡλπίσας, ὡς εἰς σέ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἑλπίς. ἔρ' ἐλπίδος—ὀρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῷ τῇσδ' ἐλπίς ib. 1032. ἐλπίδα δὴ τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἰς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστὶ σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπίς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπίς, ἐχθρὸς τὸς ἐμὸς τίσειν δίκην Med. 767. ζῦνεσίην τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. *not.* τίνα βίβ' ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπίς ἔκ' ἐρ' ἐστὶ σώσασθαι βίον; ib. 144. ἔτις ἐλπίς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' αἰεὶ προσήγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπίς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπίς ἀναμενεῖ ib. 445. ποῖαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐστὶ κάκιστον, ἢ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπίς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπίς ἂδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπίς ib. 1014. φίλα ἐλπίς ἐγένετο Iph. T. 414. ἔκ' ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσεται Tr. 487. ἐμοὶ ὅδ' ἐξυεσιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ μεγάλην ib. 857. τὸ λῶπον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα ἐλπὶς ib. 435. ὃχ ἅπασα πέφενγεν ἐλπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπὶς ἐκ πλοσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μὲ ἐπὶ ἐλπὶς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσοῤῥατε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ὅδ' ἐλλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Ius fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχω ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφει Phry. fr. III. προτεινὼν ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἶαν ἐλπίδ' ἠδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινὶ ἐλπίδι Epist. III. ὅτε τὸν δέιλαιον—ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφην ἐλπίδων καλῶν ὑπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας ib. 680. ἕκ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. αἱ ἐλπίδες βόσκεισι φυγάδας Ph. 399. ἐλπίδες ἔπω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπίδων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. ἐλπίδες ἐκ ἐπὶ μοι παίδων ζῶας Med. 976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὑπο ib. 505. τῷ δ' ἔνευσιν ἐλπίδες ib. 629. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαὶ μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. ὃ γὰρ ἐλπίδων εἶσω βέβηκα ib. 1539. ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φρεῖναι ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ ib. 105. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλπίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας Ius fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν χορὴ πρὸς σοφὸς ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κἄ-

λογοὶ βροτὸς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπίσιν τάλγειν ἃ παραμυθόμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέψουσιν αὐτὸς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαντῶ. ἔμαντὸν ἔξερω Or. 558. ἐν ἔμαντῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἔμαντῷ ib. 774. τὰ πῖς' ἔμαντῷ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τὰμαντῷ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἔμαντῷ προδὸς ib. 1011. σφάξας ἔμαντὸν ib. 1017. ἐὰ ἔμαντῷ ζῇν Ion. 646. φιλῶν μάλισ' ἔμαντὸν Cresph. fr. VI. 2. ἔμαντὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἔμαντῆς τι βέλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίῳ ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐγὴν ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σέ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβήσαι νῦν ἱππεῖον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαῖουσα El. 113. et 128. αἶ ποτ' ἐμβάτε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἀντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβῶς Her. F. 164. ἄξενον τέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὅμμαθ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἔρμα στερεὸν ἐμβάλλουσι γῆς Hel. 860. τὸς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τὸς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τὸς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοις ἐμβάλλειν ἕλφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν τρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν ib. 990. τρατῷ νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοσον νόσον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ἕλφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λαῶν ἐμβαλὼν κάρφ ib. 1164. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφρηαῖς ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

- χέρα ib. 1392. πολὺν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιθυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ δῶλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλῶσα πῆχυν τέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλῶσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῆδι ὄνυχά φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ἔκυν ταύριον ἑμέας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.
- Ἐμβασις. δίχληρον ἔμβασιν Bac. 739.
- Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεύσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρων Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ἔκείτ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρως ἐμβατεύεσθε χθονὸς Her. 876.
- Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῶτον ἐμβιβάζωσ' ἴχνος Her. F. 856.
- Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσει' ἐμβολὰς An. 1131.
- Ἐμβολον. χαλκόμετα ἔμβολα Ph. 115. λαῖνα ἔμβολα Bac. 591.
- Ἐμέθεν, ποῖτ. pro ἐμῷ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.
- Ἐμμανής. ἔμμανης Ἦρας ὑπο Cy. 3. τροχλητῆσος ἔμμανη πλανώμενον El. 1253. δεῦ πνοαῖσιν ἔμμανεῖς Bac. 1092.
- Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄνυμι ἐμμένειν, ἃ σὺ κλύω Med. 753. et ὄρκῳ τῷδε μὴ ἔμμένων, vers. sq. μελάθροισι ἐμμένειν Er. fr. II. 12.
- Ἐμμοχθος. ἔμμοχθον βίοντον Sup. 1004.
- Ἐμός. παῖδ' ἐμόν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμόν Or. 288. τὸν ἐμόν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιστὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρήν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ἔν, ἀπ' ἐμᾶς τοῦδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοᾶς φέρωσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231.
- σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν Hec. 31. τῶμόν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔται ib. 51. ὅμμα ἐμόν Or. 134. τῶμόν ἕξφος Ph. 628. τῶμόν ἐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνημασι Or. 132. ἄπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τὰμὰ λέχη Ph. 47. τὰμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τὰμὰ ib. 782. et sic porro.
- Ἐμπαίλειν. χλοεραῖς ἐμπαίλῃσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.
- Ἐμπαλιν. πρόσωπον τῷμπαλιν τρέφοντα Hec. 343. εἰ τῷμπαλιν ib. 789. τρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τῷμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κᾶμπαλιν τρέψας κύρα Iph. A. 1549. θάκυς μοχλοῖς τριαίνε κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τὰμπαλὶν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.
- Ἐμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἄλις Al. 909. ἔμπας ὃ τις ἂν ψαύσειέ μιν Cy. 533.
- Ἐμπεδος. τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίῳ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τί'ν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.
- Ἐμπεδῶν. τὸν ὄρκον ἔμπεδῶσμεν Iph. T. 790.
- Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.
- Ἐμπερία. ἡ ἔμπερία ἔχει τι λείζει τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπερία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.
- Ἐμπίμπλασθαι. ἔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.
- Ἐμπιπράναι. ἐμπίπκρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.
- Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. παραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρφ πέσοι (i. e. κάρφ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσῶν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσῶν Ph. 1161. πύττωλος ἐμπεσῶν σκύφῃ Al. 801. Θρηκῶν

- ἀρίτοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθά-
νατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμ-
πεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπε-
σόντες εἰς ἀρχὴν τινα Eg. fr. II. 30.
θρόνοισιν ἐμπεσεῖσα Med. 1170. εἰς
φίλαν γὰν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr.
1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ
Hel. 870.
- Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ἐμ-
πλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκάς
Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ
πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pl. fr. II. 2.
χεῖρα ἐμπλέξας' ἐμὴν Or. 262. ἡνίασι-
σιν ἐμπλακεῖς Hip. 1236.
- Ἐμπλήθειν. ὃ γὰρ ἐμπλήσαιμ' σε μύ-
θων Hel. 775. Πριάμῳ πεδίον ἐμπλή-
σας· δορός Iph. A. 355. ἐμπλήσας
σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πε-
δίον ἐμπλήσω φόβῳ Ph. 725. cf. Her.
F. 572. σαρκῶν ὅσων τ' ἐμπλησθῶ
Hec. 1072. ἐμπλήσθητί με πίνων
αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεῖς El.
430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Eg.
fr. II. 29. μισὼν ὃ ποτ' ἐμπλησθή-
σμαι γυναῖκας Hip. 664.
- Ἐμπληκτος ἀνδρῶκος Tr. 1204.
- Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεῷ τις ἐμ-
πλήσσει χαρά; Al. 1128.
- Ἐμπνέειν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμ-
πνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν
βίον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμι-
κρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. ἀνεμος ἐμ-
πνεύσας ἄσπερ Cy. 19. κατ' ἔρον ὥσπερ
ἱσίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.
- Ἐμπνυς. ἦν ἔτ' ἐμπνυς Ph. 1451. ἐμ-
πνυς εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἐμπνυν
αἰδέης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.
αἰδῶλον ἐμπνυν Hel. 34.
- Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
Ion. 862.
- Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη
Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς
συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604.
ἀ ἐμποδὼν μάλιστα Ph. 713. μήτ' ἐμ-
ποδὼν σοι—ναίειν Med. 936. λόγων
τίς ἐμποδὼν ὁδ' ἔρχεται; Sup. 395.
ἐμποδὼν θήσειν ὁδόν ib. 1192. ἐμ-
ποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A.
1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις
Hel. 789. ὁδοὶς ἐμποδὼν κείται νόμος
Ion. 1047. ἐμποδὼν μοι θανάσιμων
βουλευμάτων ἔρπει Her. F. 1153.
- Ἐμπολεῖν. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc.
B. 1. 3.
- Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολήν λαβεῖν Cy.
253. ζαχρῦσε δι' ἐμπολᾶς Iph. T.
1111.
- Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει
Cy. 137.
- Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύε-
ται Phoen. fr. IX. 6.
- Ἐμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al.
1002. κακὴν ἔμπορον βίον Hip. 964.
- Ἐμπρέπειν. ἐν πάντων γνώμα ταυτὸν
ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.
- Ἐμπροσθεν. εἰς τῆς ἐμπροσθεν Hip.
1228.
- Ἐμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νά-
κρος Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961.
ἐμπύρῳ φλογός Hel. 752. ἐμπύρως
ἀκμάς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρως ὀρθο-
τάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύ-
ροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα;
Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς κα-
θεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε
Iph. T. 16. κἄμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.)
μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὁδοὶς ἐπλώ-
τησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.
- Ἐμφαίνειν. ὁδὸν ἐμφαίνεισ' ἔτι Fr. fal.
cit. V. 2.
- Ἐμφανής. ἐμφανής δαίμων βροτοῖς Bac.
22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανής Hel. 880.
ἐδειξας ἐμφανῇ πόλει πυροδόν El. 586.
γῆρυς ἐμφανής ib. 754. τὰμφανῇ ἔργα
Sis. fr. I. 9. τὰμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν
Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47.
4. τὰς συμφορὰς ἐμφανετέρας Fr. inc.
B. 13. 3.
- Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανίζει σοι
Phi. fr. XIII. 4.
- Ἐμφανῶς Bac. 816. τὰδ' εἶπεν ἐμφα-
νῶς παραταδεῖς Or. 365. ἐξελέγχεται
ἐμφανῶς κάκιστος ὢν Hip. 945. παρὼν
πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρὸς δι-
δάξω An. 739. τὸν Οἰκλέως τόκον ἐν-
λογῶσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξο-
ρασθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her.
675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
κληῖζει Phaeth. fr. X. 2.
- Ἐμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμ-
φρων ἀναίξας πεισθήματος Iph. T. 315.
ἔμφρον', ἢ κάτοικον ὄντα; Ion. 553.
- Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ὁδοὶς χαρακτήρ ἐμ-
πέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμ-
πέφυκε σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον
γυναῖξιν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέ-
φυκε γυναῖξί τέρψις κακῶν An. 93.
πᾶσιν τὸδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.
 *Εμφυλος. ἐμφυλον ἔξωσι Ion. 1581.
 *Εμφυτος. ἐμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλεῦσι τῦτο ἐμφυτον Phaeth. fr. V. 1.
 *Εμφυχος. ἐκείνης ἀπόδος ἐμφύχης πάλιν Hel. 978. ἐμφυχος γυνή Al. 137. δσ' ἐτ' ἐμφυχᾷ Med. 230. τὴν ἐμφύχων βρωσιν ἐδεσῶν Cret. fr. II. 19.
 *Εν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντῳ σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾧδῳ Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θραξί ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαυδαλείαισι ἀνδοκρόκοις πῆναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχυρῷ Hec. 806. ἐν βραχίονι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρηκῆς ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φοιμίμοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν σοναχῇσι τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάρους ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ὃ καλῶ ib. 578. ἐν ἐμαντῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξιν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὕμνασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν Ἀργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλῆθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἰματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις

ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάρους ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέροσιν πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαῖς ἐν ἀμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὖν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὥραις ἵσταμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχυρῇ ib. 1282. ἐν λυγρῇ πεσῆματι ib. 1429. ἐν τῷδε, *inter*ea, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοις δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ ματοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γινώσκειν καλῶς ib. 228. κῆν τῷδ' ἀγῶν μέγιστος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμῃ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ ὅν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοις Med. 819. ἐν τλάμῳ θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοις ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσθ' ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κῆν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελεῖψομαι ib. 324. ἐν θαλασσῇ κλύδωνι ib. 447. ἐν μέσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεματοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. τόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἀλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἰππικοῖς ἐν ἡθεσὶ ib. 1219. ἐν τ' ἐκείνῳ κῆν ἐμὸν φαίνη κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἡβης ἐν ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοις σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς ἡκ' ἐτ' ἔσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν αἰδα δόμοις ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐν ἡβᾷ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τὸν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οὐτέον κακὸν ib. 742. ἐν Ἀδμήτῃ, sc. δώματι ib. 764. Θρησ-

σεις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοις χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὁ πλωτῷ ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἑλπίς An. 410. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ἂν ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χερσὶν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἡ'ν (i. e. ἡ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνδράσιν ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τύτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοις ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφῳ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλειτῷ δορί ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαστρὶ βορᾷ ib. 865. ἂν ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ᾧδῃ ib. 920. κυροτόκοις ἐν Ἀργεῖαις ib. 957. ἐν Ἀργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὄρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἄρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοῖ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάρουσιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῳ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἑλλήσιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ῥοιβ-
δήσει βυκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοις

ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κῆν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότῃ ib. 1343. κῆν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίστῳ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαλας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἀρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέρῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἐν τε τοῖς θείοις, κῆν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκίων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θανυματοῖσι ib. 900. τὰμ' ἐν ὑμῖν ἐστίν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἀμοῖς ib. 1141. ἐν παρατάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνοροι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοις Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν καταστάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοις δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφῳ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοις ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταύτῳ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκα ἐν ἑρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλῳ ἐρεπτοῖς ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἵπτος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσι τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσους ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιθηραῖς ἐν ἄρκυνσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγιοις ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὄπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλάις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου τέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς ib. 549. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμοῖσιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὀλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ τολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διατρώφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὅμμασι ib. 1250. ἐν ὧ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἡβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄρκῳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κᾶν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύουσιν ib. 650. ἐν τοῖσι δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔταμεν λόγοις Her. 146. χ' ὡς ἔν (i. e. καὶ ὅ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηστοῖς ib. 511. ἐν ὅφει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχυμοῖς δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποιοῖσιν ἐν νῶτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσαῖς ib. 182. ἐν δόνακος ἔρρεσιν ib. 193. ἐν ἀγχόνασι ib. 201. κᾶν τοῖσι δόλοισι ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φασεφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δέλοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τὸς λόγους ib. 1002. ἐν ταύτῳ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib.

1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλοῖς ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κείσασιν συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τῷδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἰδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεισιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. ἐν τείχεσι λαῖνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτῷ δώμασιν ib. 370. τάν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾄδων ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαειναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑπάτοις κακοῖς ib. 1115. τὴν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κᾶν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. Σεῦ ἐν τέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φιλοῖσιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀρρήτοις ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἰς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμῇ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾄδῳ ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν τεφάνοισιν ib. 677. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτων πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζουσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾄδῃ κείσασιν ib. 122. κοῖτα ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλυσίῳ φρονήματι ib. 371. ἐν πένθητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὦν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τῷτο, κᾶν εὐψυχία ib. 390. ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὦν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταίλῃ πέδῳ ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταβρύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄτροις ib. 991. ἐν ἄλῳ ροθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σκοραῖσιν ib. 1153. νεοφόνους ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότηῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενώσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτῃ Aeg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἐν τε συλλόγοις Aeg. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ἔκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν ἐνγένεια Alex. fr. XIII. I. κῆν κακοῖσι σπειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὦν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὀλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δικῇ βωλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κῶτει ib. 2. ἐν οἴκῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῷ ὀρανῷ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἐν γέ μοι κρίνεται ἄν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πῶλες βάρους Er. fr. I. 52. τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμυχανόσις ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὦν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διδὸς δέλτῳ πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῶ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ἔκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaeth. fr. III. 1. ἐν φάραγξί ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς τρατῷ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἄκταις Pol. fr. I. 2. ἐν ὄργοις κύμασιν ib. 6. ἐν οἰδμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὀλβῳ φαυλότης ἐνεστί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ

Sis. fr. I. 39. ἐν τῷτῳ μὴ τὴν πείραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μῆχος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθηνῆς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ἔκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσας ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ὀρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ὁ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταῦτῳ φέγγει μοιριδῷ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κῆν μυκῶ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάντῳ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένη ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἐαντῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Aερναῖον Ὑδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. Θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν—ἐναίρων παντοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἶδε σ' ἐπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων An. 1183. εἶδε με Καδμείων ἦναρον τίχες Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρέσθαι. πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρέμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίῳ θεῷ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεῷ An. 252. ἐναλίῳ κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίῳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπῃ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίους ἄκταις Hel. 1141. αὖραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἐναλος. νεῶν πρόρας ἐνάλος El. 1348.

Ἐναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον πάντα Hip. 1078. ἐπὶ πολέμοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὸς ἐναντίος Or. 685. τῶν ἐναντίων πέρα An. 959. τὸς ἐναντίους λόγους Tr. 907. τὸς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίως ἐχθρὸς ib. 943. τὸ σῶμα ὃ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἑμαῖς ἐναντίοι γνώμασιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἐθήκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὅσα Hel. 1612. λόγοι οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι Her. F. 204. ἄπρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὴν ἐναντίον δράσαστε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κῦδεῖς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὴν ἐναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρὴ γε καὶ τὴν ἐναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνονται σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον παθεῖς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσο' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάρψ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκεῖτω) τὰν ἐναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τὰν ἐναντί' ὃ μαντευτόν Ion. 373. τὰν ἐναντί' ἔσαι τῶνδε El. 692. τὰν ἐναντί' εὐχετο ib. 809. πόλλ' ἀμυλληθέντα τὰν ἐναντί' ἔργων συμφορᾶς μᾶς περί Phoen. fr. IX. 3.

Ἐναντιῶσθαι. τίς ἐναντιῶσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνήψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τῆμόν ἔχθρος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμόν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοισι ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτῆν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐναρχεσθαι. κανᾷ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανὼν ἐνήρηται El. 1142.

Ἐναυλος. λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλους ὑπὸ δένδροκόμοις Hel. 1113. σύγχροτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλους ὁρέων ἀβάτας Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσης χορευθῆντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἐναυσίς. ἀτραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακῆσαι τόμια πυριγενῇ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγους ὀνειδιτήρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεής Sup. 873. χρημάτων ἐνδεής Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὅδεν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεής τι Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεής Al. 635. μὴ θάνη τῷδ' ἐνδεής Tr. 906. ἔκ ἐνδεῆς ὑμῖν παρέστη Her. 589. ἐνδεῆς τῷδ' ὅσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλὰ εὐρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς στρατηλάτη Sup. 192. μηδὲν ἐνδεῆς λίπης Ph. 388. τότο πολλῶ τῷ παρόντος ἐνδεῆς Her. 171. ὅδεν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεῆς El. 356. ἐνδεέστερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere*. τῶν ἀπόρων ὕδενός ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare*. ὄρκους ἐνδήσασμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέλιος παρασπίσης Cy. 6.

Ἐνδεξιῶσθαι. ἐνδεξιῶσθω βωμόν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχῃ An. 1239. αἰδαί, τὰς Ἀπόλλων ἔκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ἔκ ἀπιστίας σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη Oed. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρησῶν ἀφορμῆς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδόσης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους An. 966. ἡ ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἀρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδὼς θνητοῖς πνοῖς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῶπην πικρὸν An. 224. χερὸς τις ἐνδότη μοι τηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχη Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδῶσειν λέκτροις Iph. A. 132.
 *Ενδίκος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκους ἱερὰ καθείζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἰς δίκαιος μυρίων ἕκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἐνδίκος Fr. inc. LV. 2. πατρός ἐνδίκως ἐπιστολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμα γ' ἐνδικὸν μοι Or. 780. ὃ γὰρ ἐνδικόν, σὲ μὲν τεναάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἐνδικὸν φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανῶσ' ἐπραξεν ἐνδίκῃ Or. 537. ὡς ἔδρασας ἐνδίκῃ ib. 773. ὃ ποικίλων δεῖ τὰ 'νδix' (i. e. τὰ ἐνδίκῃ) ἐρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἐνδίκῃ ib. 499. πόλλ' ἔχουσιν ἐνδίκῃ An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγουσαν ἐνδίκῃ Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκείνῃ, καὶ τὰδ' ἐνδίκῃ El. 1096. τὸ νικᾶν τάνδix' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτω θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), ἀσυνεθ. Or. 1513.
 *Ενδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγάμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πρᾶσσαν κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. εἴκοι—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἦν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονεῖσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκειμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιστ' ὃ ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ἕκ ἐνδίκως El. 1050. ἢ γένουτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.
 *Ἐνδοθεν. ἐνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ἐρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133. ἐνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκούσασα Iph. A. 819. φῶδ' ἐνδοθεν Cy. 485.
 *Ἐνδον. τάνδον πιτὰ Hec. 1017. ὁδεῖς Ἀχαιῶν ἐνδον ib. 1018. τὰ γ' ἐνδον εἰσὶ, τὰ τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603.

τάνδον οἰκερήματα ib. 926. τάνδον ἔχ' ὅτω φρονῶν ib. 1514. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται Med. 244. τοῖς ἐνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἐνδον δρῶσιν κακὰ βυλεύματα ib. 649. ἡ ἐνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἐνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἐνδον Iph. T. 626. παρεντρέπτετε τάνδον ib. 726. εἰς' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἐνδον, εἴτ' ἕκ ἐνδον ib. 1303. τοῖς ἐνδον λέγω ib. 1304. τί πένκης ἐνδον αἰδεταί σέλας; Tr. 298. ἥτις ἕκ ἐνδον μένει ib. 644. εἰρκταῖσιν ἐνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. ἐνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὃ ἐνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλος τὸς ἐνδον ὄντας ib. 477. ἐνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔς' ἐν δόμοισιν ἐνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρονῶν ἕκ ἐνδον ὦν ib. 709. ἕκ ἐνδον Hel. 475. ἔς' ἐνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. τάνδον ἐξάρτυε ib. 422. τάνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἐνδον θαλάμοις βυκόλον Antioq. fr. XXXII. 1. ἐνδον μένυσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἐνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.
 *Ἐνδυμα. φθιμένων ἐνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.
 *Ἐνδύναι. θῆλυν ἐνδύναι τολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ἔποθ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.
 *Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχεῖσθαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχεῖσθαι τῶνομ' ἐπιτήδειος εἰ Bac. 508.
 *Ἐνδυτὸς, vel ἐνδυτος. τέμμασι γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. τικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἐνδυτ' ἕκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν τεφέων ἱερὸς τολμῶς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σὰ γ' ἐνδυθ', οἷσι σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.
 *Ἐνεῖναι. ἐνετεῖ δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναϊότης σοι, μωρία δ' ἐνετεῖ τις Ph. 1674. δίκη ἕκ ἐνετεῖ ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐνετεῖ κῆν θεῶν γένει τότε Hip. 7. οἷσιν ἕκ ἐνετεῖ νῆς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antioq. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.
 G G

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἢ ἐνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ἢ ἐνεσ' ἀνὴρ σωφρονέτερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκέως—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἐνεσιν σοφίας Al. 606 ἐν νόεισιν ἀνθρώπων τόδε ἐνεσι Sup. 251. ἐνθ' ἐνεσι σὸς πόσις ib. 1010. ἢ ἐνεσιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς παραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι, καὶ ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἐνεσί μοι λόγος; ib. 998. ἐνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἐνεσιν ἐλπιδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ἢ ἐνεσί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἐνεσιν ib. 316. ἐνεσιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἔμοι μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἐνεσί τις ib. 1062. δὲ πολλαῖς ἐν γυναιξίν ἢ ἐνι ib. 1703. ἡ τόλμα πᾶσ' ἐνεσιν Ion. 1264. ἐνεσιν οἶδε ib. 1432. ἐν ἡλίῳ περιπτυχαῖς ἐνεσι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἐνεσ' ἀκη Her. F. 93. γλώσση πυκρότης ἐνεσί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἐνεσι ποικίλα Ael. fr. X. 1. τὸ μῶρον αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἐνεσ' ἀσχημονα Ar. fr. VI. ἐνεσι πάντων πρῶτον εἰδέναι τῷ Oed. fr. III. 1. v. not. πόνοι καὶ σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίῃ ἐνεσι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεσί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἐνι Fr. fal. cit. 1. 2. τῷ μὲν ἐνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ἢ ἐνεσι σέφανος Fr. inc. LI. 5. ὦν δόκησις ἢ ἐνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἶμα ἢ ἐνὴν χροῖ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνὴν est ἐνόν. ἐνὴν ὕφανται γράμμασιν τοιαῖδ' ὕφαι Ion. 1146. τάνοντα—ἐν δέλτῳ πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἔνεκα. ὁ θνήσκει ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. ὅς ἐνεκ' εἰλέσ' Ἄρης Au. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοὺς τῷνεκ' ὁ θεοῖς Iph. A. 102. θυγατρὸς ἔνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἔνεκ' ἐμῆς προσήσεως Hel. 1182. τύτοιιν ἀμφοῖν ἔνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

Ἔνεκεν. ἔνεκεν Ἐρινύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. παίδων ἔνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἔνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742.

Ἔνεπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσεις ἐνέπωσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρῆ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἐνερθε, vel ἐνερθεν. γῆς ἐνερθεν Ph. 508. νέκυν ἐνερθεν ib. 1539. ἢ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεν τὼς φθιμένους ἀνω Al. 990. ἐνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἐνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ὁ τοσόνδε γῆς ἐνερθ' ἐκείνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἄιδῃ κόρης ἐνερθεν ib. 608.

Ἐνερος. ἐνέρων ἱέρεια Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γὰρ ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνέρπει κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἐνέτης. πῶλος Ἐνέτας Hip. 231. συζυγίαν πῶλων Ἐνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ἕξ' ἐνήλατων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνῆσθαι. ὥκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἐνθα. ἐνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἐνθα βεθνηεῖν πρέπει ib. 261. ἐνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἐνθα νικῆσαι σε χρῆ ib. 1652. Βρόμιον ἐνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἐνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἐνθα παλαίτατοι θάσσοι Med. 68. ἀγ', ἐνθα χρῆζεις Iph. T. 1198. ἐνθα καὶ προσῆ, καὶ μὴ προσῆ Tr. 642. ἐνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ λατῷ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργως Ph. 227. Φοῖβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον ib. 289. μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεός ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρὸς φέρουσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἀ νθάδ' εἰσηκούσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὥρφα-

ΕΝΘΕ

νεύετο Al. 538. κφνθάδ' αίσχύνην
 ἔχει An. 243. τάνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ
 λέξει φίλοις ib. 1069. ζήτων τήραννον
 ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζουσ' ἐν-
 θάδε Iph. A. 147. θῦσαι με θυσίαν
 δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ'
 εὐκρ. Ἀργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς
 ἐνθάδ', ἅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727.
 πῦ τῶν Ἀχ. ἐνθάδ' ὁ τρατηλάτης; ib.
 801. ἐνθάδε θάσσοσ' ἐπ' ἀκτὰς ib.
 806. ἐνθάδ' ἔλευθέραν φύσιν παρέχων
 ib. 930. ὅ φασιν ἐνθάδε—θρανὺ πε-
 σεῖν ἀπο Iph. T. 87. etc.
 ἔνθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκων Hec. 1152.
 τά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε
 γὰ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν
 —ἐς ταῦτόν ἦκον ib. 1413. ἔνθεν τις
 ἤχῳ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔν-
 θεν κομίζων ἐκ πόντου πόδα An. 1260.
 ἔνθεν ὀρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—
 ἐκβαίνει ποινὰ γ' ἐς οἶκος Iph. T.
 199. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας
 ib. 942. ἔνθεν τὰ πῆλοιπ' ἀκῶσον
 Tr. 923. ἔνθεν ἔχουσ' ἂν εἰς ἔμ' εὐ-
 πρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐγγελᾶ
 φόνος ib. 1176. ἔνθεν ἀγραν ἡμφι-
 βάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν
 οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν
 —ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρί-
 σις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib.
 796. ἔνθεν Δωρίς ὑμνηθήσεται πόλις
 Ion. 1590. ἔνθεν ἐξέφθ Κρέων Her.
 F. 7. ἔνθεν ὅχ' ἤκει πάλιν ib. 25.
 ἔνθεν ἡλθεῖς ib. 260. ἔνθεν ἡ ὑγένει'
 ἀπόλλυται El. 38. ἔνθεν αἶμα συγ-
 γανές φυγῶν Cneī fr. I. 2. ἔνθεν
 αὐχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.
 ἔνθενδε. τάνθένδε σιγῶμεν Hec. 725.
 ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τήν Ἀθηναίων πό-
 λιν Or. 1648. ἐκθένδ' ἐκείσε Ph. 98.
 τάνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med.
 1167. τάνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο
 Hip. 1185. τάνθένδ' ἀκούσας ib. 1314.
 δηλα τάνθένδε Sup. 560. τάνθένδ'
 ἰτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τέκειθεν,
 ἡ τάνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' ὕδεν ἐβ-
 ρήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ'
 ὥς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τάν-
 θένδε θέμενος εὔ Bac. 49. τάνθένδε
 δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. κατα-
 δοκῶν τάνθένδε Her. 280. ἐνθένδε
 ὅκ' ἐμελλες ἄξειν βίᾳ τῶσδε ib. 286.
 τάνθένδε χορὴ ζυνάπτειν μηχανὴν σω-
 τηρίας Hel. 1039. κφνθένδε πρὸς

ΕΝΝΕ

γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001.
 σὺ δὴ τάνθένδε βόλευσον El. 618.
 τάνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib.
 639.
 ἔνθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κόρα Hip. 141.
 ἔρω ἐνθέη κόρης Tr. 255. cf. v. 366.
 et El. 1032.
 ἔνθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.
 ἔνθνήσκειν. ὥστ' ἐνθνεῖν γε σοῖς
 πέπλοις χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς
 ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐν-
 θνεῖν χερὶ θέλω Her. 560.
 ἔνθυσῶν. ἐνθυσῶς τοῖς σαντῆς κα-
 κοῖς Tr. 1284.
 ἔνθρῶσκειν. ἐνθρῶσκει τάφῳ El.
 327.
 ἔνθῦμσις. ταῦτ' ἄξι' ἐνδυμήσεως
 Ar. fr. XIV. 2.
 ἔνθῦμιον. ἐνθῦμιόν μοι τόδε τίθησι
 Ion. 1347. ἐπειδὴ σοι τόδ' ἔτ' ἐνθῦ-
 μιον Her. F. 722.
 ἐνί, proēt. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν
 Iph. T. 1109. ἐνὶ δατῇ Her. 893.
 ἐνι, pro ἐνεσι, vid. ἐνεῖναι.
 ἐνιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph.
 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781.
 ἐνιαυσίαν αἰνέσας φηγὴν Hip. 37.
 διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.
 ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸς κύκλον Or. 1645. et
 Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοιτα Ph.
 74. δ, τι ἐνιαυτός τέκοι κάλλιτον
 Iph. T. 20.
 ἐνίεμαι (ab ἴημι.) πῦρ ἐνίεμαι Tr.
 1262. ἐνείς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac.
 849.
 ἐνίλειν. μουσεῖα καὶ θάκος ἐνίλεισαν
 Hel. 1114.
 ἐνίστε. ἐσθλῶν κακίως ἐνίστ' εὐτυχέ-
 τεροι Hel. 1229.
 ἐνισπεῖν Sup. 435.
 ἐνισάται. λόχοις ἐνεσὼς Sup. 896.
 ἐνναλεῖν. τοῖσιδ' ἐνναλεῖ δόμοις Hel.
 495.
 ἐννέα Med. 832.
 ἐννεάφογγος. Μουσῶν ἐννεάφογγον
 μέλος Bel. fr. XVII. 11.
 ἐννέπειν, pro ἐνέπειν. ἐννεπέ μοι Or.
 1254. ἐννέπεισι ib. 1462. δ γὰρ ἐν-
 νέπειν θέλει Hip. 271. ἐννεπε, τίς
 φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr.
 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν
 ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίως
 δαίμονας σὺ γ' ἐννέπεις Sup. 610.
 σὰς ἐννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

- Hel. 1356. ἐννέπει τάδε Her. F. 964. et El. 783. et 790. σοὶ κατὰ γὰρ ἐννέπω γῶς El. 144. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 626. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη El. 804. τὰδ' ἐννέποντος ib. 1151. δῶλον ἐννέποντά με Her. F. 270.
- Ἐννοεῖν. τὸν θένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννοεῖ El. 639. ὥς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. νῦν ἐννοῶμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. συγγένειαν ἐννοουμένην Iph. A. 492. μητρὸς ὅδ' ἐννοούμενοι κακῶν Med. 47. τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένην πέρι ib. 925. οἶα εἰσῆλθ' ἐννοουμένην Iph. A. 1374. ταυτ' ἐννοουθεῖσα Med. 882.
- Ἐννοια. μὴδ' ἐς ἐννοίαν λαβεῖν Hip. 1027. τὴν ἐννοίαν ἐν ταυτῇ μένειν Hel. 1032.
- Ἐννομος. ὡς ἐννομον τὴν δίκην πράσσεισθ' ἐν Ph. 1645. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἡδεταί ἐορτῆς Iph. T. 35.
- Ἐννότιος. αὐραὶς ἐννοτίαις Iph. T. 433.
- Ἐννος Bac. 1269.
- Ἐννύχιος. προσέβα στρατὸς ἐννύχιος Rh. 45. ἴκω ἐννύχιος ἀγεμῶν ib. 227. Ὀρίωνα ἐννύχιον Hel. 1506. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος Ion. 1077. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205.
- Ἐννυχος. ἐννυχος φόβος Rh. 788. ἐννύχως πεπεισμένη ὄνειροις Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 112. τί ποτ' αἶρομ' ἐννυχος δείμασι Hec. 69. ἐννυχον ὄψιν ib. 72. ἐννυχος φρυκτωρία Rh. 55.
- Ἐνοδία. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.
- Ἐνοικεῖν. Θήβαις ἐνοικεῖν Her. F. 1282. τῶν ἐνοικόντων πόλιν Fr. inc. CLXI. 2. ἐνοικῆσαι βίον Sup. 535. πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει τέγην; Al. 1054. ἔκετι τῷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ τέγῃ An. 858.
- Ἐνοικος. Σπάρτης ἐνοικοι An. 447. Παλλάδος ἔνοικα Ion. 235.
- Ἐνοπή, et dor. ἄ. μέλπων κιθάρας ἐνοπᾶν Ion. 882. νυχίως ἐνοπᾶς Iph. T. 1273. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσι τε Bac. 159. ἐνοπᾶς τᾶς δυσδαίμονος El. 198. Φοῖβη ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαῖ ib. 1302.
- Ἐνοπλος. Ἀργείων τις ἔνοπλος Or. 1289. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμῇ Ph. 266. θίασον ἔνοπλον ib. 803. ἵππον ἔνοπλον Tr. 520. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. Θρήνης ἔνοπλον γένος Hec. 1089.
- Ἐνοπτρον. χρυσεῶν ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς Hec. 925. cf. Tr. 1107. ἐνόπτρων ἐπιστάτας Or. 1112.
- Ἐνόρειν. θάρσος ἐνώρει τρατῇ Sup. 713.
- Ἐνοσις. ἐνοσις ἅπασαν, ἐνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1326. κύκλιος ἐνοσις αἰθερία Hel. 1379. πέδων χθονὸς ἐνοσι πότνια Bac. 585.
- Ἐνράπτειν. ὥς ἐνερράφῃ Διὸς μηρῷ Bac. 286.
- Ἐνσκοπῶς Ph. 175. et Bac. 922.
- Ἐντρέφειν. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιῳ Ion. 300.
- Ἐντάσσειν. ὡς ἐκ' ἐκείνῳ θῦρον ἐντάζει δόρον Rh. 492.
- Ἐνταῦθα. ἐνταυθ' ἐπέμφθη χρυσὴ φύλαξ Hec. 772. ἐνταυθ' ὁ χρυσός ἐστι; ib. 1009. ἐνταυθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐνταυθα συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐνταυθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον Med. 790. ἐνταυθα τένυσσα—ἀπόλλυται Hip. 38. εἰμι κἄνταυθά σοι An. 628. κἄνταυθ' Ὀρέω μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο ib. 1110. ἐνταυθ' ἀπώλεσ' ἀνδρας Ἀργείων ἄκρως Sup. 118. ἐνταυθ' ἀπῆλθε ib. 533. ἐνταυθα καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. τὸ καλὸν γ' ἐνταυθα βίη Iph. A. 20. ἐνταυθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμος ib. 707. ἐνταυθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. ἐνταυθα ναῶν τόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ἐνταυθα δισσὲς εἶδε νεανίας ib. 264. μὴ ἔνταυθα τρέψῃς σὴν φρένα ib. 1322. κἄνταυθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος ib. 1345. ἐνταυθα τάξας ναὸν ib. 1453. κἄνταυθ' ἀριτεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. κἄνταυθ' ὁ πρέσβυς Ὑλλων—ἰδὼν Her. 843. ἐνταυθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. ἐνταυθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ Ion. 246. ἐνταυθ' ἀγῶνα δεινὸν ἡγωνίσμεθα ib. 939. ἐνταυθ', ἴν'—ἀδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμῷ ib. 963. ἐνταυθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. κἄνταυθα—πρὸς ὅδ' ἐν' ἡμιλλᾷτο Her. F. 959.

- ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνον περί El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθα πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὸς θεῶς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.
- Ἐνταυδοί. ἦν μὴ καὶ τὸς ἐνταυδοί πέσω Iph. T. 1010.
- Ἐντάφιον. ἐντάφια δῶναι νεκρῷ Hel. 1420.
- Ἐντείνειν. βῶν ἢ λέοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσυχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὕπαικοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χειροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἐρωσ τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναὺς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.
- Ἐντέλλειν. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.
- Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔσ' ἐργασίον τάντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ὃ ντεῦθεν (i. e. ὃ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κάντεῦθεν δόμοι νοσῶσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὃ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τάντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τάντεῦθεν τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὀρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρώπαιον, τὸν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τάντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τάντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.
- Ἐντιθέσθαι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένῳ Al. 857. χειρὶ ἐνθεσ δέξην Her. 727. ὃ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολὺν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. παραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεῖς σύνεσιν Sup. 203.
- Ἐντίκτειν. τὸ πανῶργον ἐντίκτει Κίπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.
- Ἐντιμος. πλῆτον ἐντιμον τιθεῖς Plis. fr. I. 2. ἔται σπονδαῖς ἐντιμος Or. 1688.
- Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.
- Ἐντονος. νέων τι δρᾶν ἐντονοὶ χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἐντονον φέρων Hip. 118.
- Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.
- Ἐντός. πέπλων ἐντός Hec. 1013. ἐντός τῆσδε θερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντός, ἢ ἔωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντός ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος ἐντός An. 1113. ἐντός εὐξείνου πόρου ib. 1263. χώρει μελάρων ἐντός Iph. A. 678. ἐντός εὐσήμε νεὼς Iph. T. 1383. ἔως ἐντός ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντός Tr. 12. ἐντός δώματος Bac. 547. ἐντός δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντός ἀδύτων Ion. 1309. ἐντός λυγρῷ τοξέυματος Her. F. 991. τειχέων ἐντός El. 94. et 615.
- Ἐντρέπασθαι. τῷ τεκόντος ὕδεν ἐντρέπη πατρός; Alcmaeon. fr. XIV.
- Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.
- Ἐντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος Iph. A. 288.
- Ἐντυγχάνειν. ὀντυγχάνων (i. e. ὃ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχης Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρῆναι κέρδος ἦν τότε Al. 1035. ἔξωσά μήποτ' ἐντυχῶν Er. fr. II. 24. ναῦται σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχῶσα ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778.
- Ἐντύνειν. ἐντύνεθ' ἱππῶς ἄρμασι Hip. 1183.
- Ἐνυάλιος. λόγχαις κοινὸν Ἐνυάλιον Ph. 1565. Ἐνυαλίῳ δοριμήτορι An. 1016.
- Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.
- Ἐνυδρος. λίμνης ἐνύδρου Ion. 872. νεφέλαι ἐνυδροὶ El. 733. νάματ' ἐνυδρα Ph. 663.
- Ἐνύπνιον Hec. 703.
- Ἐνώμοτος θεῶν Med. 737.
- Ἐξ. ἐξ ἀκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάτορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἀλός Hec. 780. et An. 1267. ἐξ Ἀχαιῶν Hec. 872. λόγους τὼς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, a quo leprore, Or. 89. ἐξ ὕπνου ib. 168. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τῷ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπου ib. 983. ἐξ ὁ τακ-
νόδη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων
ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλου φήμης
ib. 1223. ἐξ Ἰου Ἄρης ἦν ib. 1411.
χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῷ ib. 1596. ἐξ
Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106.
ἐξ ὧν θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ
ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἐτέρων μύθων ib.
654. ἔδεν ἐξ ἐμῷ παθῶν ib. 692.
γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ἔτ' ἐξ
ἐμῷ παιδὰς ὀφεται ζῶντας ib. 803. τί
χρημα βόλει καινὸν ἐξ ἐμῷ; ib. 868.
ὅκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχη λόγον;
ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναυδῶ καὶ μύ-
σαντος ὀμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρου
κρατὸς ib. 1198. οἶ' ἐξ ἐμῷ πέπονθας
ib. 1353. ἐξ ἀκράτου λειμῶνος Hip.
73. ἐξ ἐπακτῷ πημονῆς ib. 318. ἐξ
ὅτου τις εὐκλεῆς γενήσεται ib. 489.
δεῖ ἐξ ἐκείνου σημειῖν τι—λαβεῖν ib.
513. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασθαι
ib. 648. ἐξ ἐμῷ γεγῶς ib. 943. ἔνεκ'
ἐστὶν ἐξ ἐμῷ ib. 1259. πατὴρ ἐξ ἀδίκου
ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾧδου
ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ
ἀτῆς τεράμων ib. 459. ἐξ ᾧδου ib.
464. ἐξ ἐμῷ κληθεῖς ib. 632. ἐξ
ἔδρας ib. 849. ἐξ ἡγῶνος ib. 1105.
ἐξ Ἀχλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρ-
μάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγῶς ib.
710. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας Sup. 80. ἐξ
ῶν εἰσὶ τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν
οἴκων ib. 1000. ὦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῷ
ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495.
ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων
ib. 743. ἐξ Ἰσῷ ib. 804. ἐξ Ἀτρεΐ-
δων ib. 842. σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμῷ ib.
853. τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib.
1381. ἐξ ἄκρων ταθμῶν Iph. T. 49.
ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων
ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ
Ἑλλάνων ib. 208. ἄκουε καινῶν ἐξ
ἐμῷ κρηνυμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων
ib. 348. ἐξ οἶων κακῶν ἔρρεις; ib.
378. δύ' ἐξ ἐνὸς κακῷ συνάπτει ib.
487. ἐξ Ἀργεῖς ib. 515. et 1033. ἐξ
ἐμῆς ὁμοσπόρου ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλ-
λων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμῶν χειρῶν
ib. 872. ἐξ ἐμῷ γε πάντα σιγηθήσεται
ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib.
1157. ἐξ ἐμαυτῷ μειζόνων Rh. 168.
ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
ρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀν-

τόγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χειρὸς ib.
607. Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων ib. 616.
ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χει-
ρὸς ib. 802. ἐξ δ, *ex quo tempore*,
Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10.
ἀγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαϊκῷ
τρατῷ ib. 236. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὡς
ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib.
865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων
ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. Θυγα-
τρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἀπάντων τι-
μᾶς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὅρας ib. 228.
et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ
ἀθανάτου Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμῷ
πάντως ἔσθ' ib. 671. ἐξ ὕπνου ib. 689.
ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἔδρας ib. 926.
et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986.
παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγῶς ib. 1308. ἐξ Ἰλίου
Cy. 107. ἐξ ἀσπῷ ib. 147. ἐξ ἀντρων
ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναι-
δῶς φάργγος Cy. 588. ἐξ ἀμυχανῶν
Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φῦς
Her. 326. ἐξ ἐμῷ ὅκ ἀκούσεται κακῶς
ib. 718. ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 954.
διπλῶν κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμῷ ib. 1043.
τοῖσιν ἐξ ἡμῶν, *posteris vestris*, ib.
1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν,
ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι Hel. 1007.
ἐξ ὀρατίων ib. 1333. καλὴν ἀκρόσιν πῆ-
ματ' ἐξ ἐμῷ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθα-
νάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς
ib. 290. ἐξ ὅτου ἔφυν ib. 313. ἐξ
Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον
ὄντα σ' ἐξ ἐμῷ ib. 537. ἀδικ' ἔπασγεν
ἐξ ἐμῷ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib.
1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367.
ἐλαίας ἐξ ἀκράτου ib. 1436. ἐξ ἐμῷ
ὅχ' ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ Ἀπόλ-
λωνος πατὴρ ib. 1560. ἐξ ᾧδου Her.
F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505.
εὖ παθόντας ἐξ ἐμῷ ib. 569. ἐξ ἀνη-
λίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενῆς πα-
τὴρ ib. 843. ἐξ ἐμῷ ἐσώζετο ib. 1100.
κῆξ ἀμείνωνος πατὴρ El. 338. κῆξ
ἐμῷ γ' ἔχρ' ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς
ib. 682. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πῶδα ib.
1173. παρηίδων ἐξ ἐμῶν ἐκρήματο
ib. 1216. ὅκ ἐξ ἐκείνου Dan. 12. ἐξ
ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II.
1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λατ-
ρῶν τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr.
XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI.
5. ἐξ ἐμῷ τὰμὰ μαθήσθ' κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀπὸ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῶ σοι θῶπ' ἀπαντήσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ οὗ συνέβη Epist. V. Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξηγγεῖλέ μοι Or. 363. εὐδαίμων' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κἀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαντῆς ὑπέρ Her. 532. τάδ' ὁ ξυνφῶδα τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἀπληγτος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. θαν' ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἐξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγεσθ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἑάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἐξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἀγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδε μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγω δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγη Her. F. 1212. Ἐξαγρίων. ἀνδρα δυσυχῇ ἐξηγρίωσαν Ph. 883. Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155. Ἐξάδειν. τάγαθ' ἐξᾶσαι Tr. 472. Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176. Ἐξάρειν. πᾶν ἐξάρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξάρει χθονὸς Hip. 18. ὁ σ' ἐξάρει θανεῖν ib. 322. ὅτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτόν ἐξῆρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξῆρας ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξῆρθης Rh. 109. Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἶακας ἐξῆρῶμεν νεῶς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατὴρ ἐξέϊλον φύβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἐξελ' οἰκῶν φοινίαν τάλαιάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τάτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρως ἀγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξε-

λεῖν δορὶ ib. 1576. λαθούσαν νυκτωπὸν ἐξέιλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐτοχίαν ἐξέιλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὸς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξέιλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατήρ ἐξέιλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὸς νεκρὸς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχένων ἐξελὼν τυρέματα El. 496. ἐκ δ' ἐλῶσα (i. e. ἐξελῶσα δέ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ἐλφῇ—ἐξαιρούμενοι An. 814. νεῖκος πατρός ἐξαιρούμενη Med. 904. εἶδε βροτοῖς τανάσχυτον ἐξῆρ φρενῶν Hip. fr. III. 2. σὺ μὲν τέρψιν ἐξέιλε βίῳ Al. 348. ὅτις ἐστίν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναικα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἰ τις με τὴν σὴν θυνατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι στρατῷ Tr. 33. Ἐξαιρετός. ἔρωτ' ἐξαιρετον Tr. 414. γάμος ἐξαιρέτως Iph. A. 485. ἐξαιρετόν νιν ἐλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαιρετός Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαιρετον An. 15. ἐξαιρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαιρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀζίωμα νυμφίων ἐξαιρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαιρετον Ion. 1182. Τρωάδος χθονὸς ἐξαιρετα El. 1002. Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παῖδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 15. ὁ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρός ἐξαιτεντί με Or. 1657. θανόντας ἥλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὸς κάτω σθένοντας ἐξητησάμην τύμβω κυρῆσαι Hec. 49. πατὴρ γυναικα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθεναίαν πατρός ἐξητήσατο Tr. 980. κἀξαιτῶμεσθα ὑπέρ τε τήνδε—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτεμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτεμένος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτεμένος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτεμένη Hip. 711. cf. v. 859.

Ε Ξ Α Μ

Ἐξαίφνης. ἔκλαγεν ἑξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἑξαίφνης ib. 1478. παρέρσχεν ἔμοι δεινὸν ἑξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἑξαίφνης Iph. T. 1394. περιψι λαμπρὸς ἑξαίφνης Epist. III.

Ἐξακοντίζειν. τί τὸς Ὀδυσσεύς εξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενεὴν χειρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἱ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσαντων πρὸς ἦπαρ εξακοντίσας Her. F. 1149.

Ἐξάκειν. ὃ γὰρ ἐξηκόσμεν Her. 677.

Ἐξακρίζειν. ἑξακρίζ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

Ἐξαλείφειν. ὃν γ' ἐξαλείφει ῥῶον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασιν ἢ τυχεῖς ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. μὴ μ' ἐξαλείψῃτε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρονὸς Hec. 590. εἰδ' ἄπαις δόμος—ἐξαλειφθεῖη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

Ἐξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλασον Hel. 1313. Δημοῖ λύπαν ἐξαλλάξαι ἀλαλᾶ ib. 1360. σπάργαντα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξας Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξας ἄγχεα Λύπης Hel. 386. ποῖαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. ὅκ' Ἰδαίοις ἰσοῖς κερκίδα διενέυσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγείς τῷ παρεῶτος πόνου Ph. 1418.

Ἐξάλυσκεν. ὅ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν παραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακέρους ἐξάλυξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξάλυξέ τύχας; Hip. 673.

Ἐξαμᾶν. κἀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλ- λισον Θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

Ἐξαμαρτάνειν. εἰς τυράννης ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. ὃ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ ἑαμαρτάνειν Sup. 1227. εἰ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τῶπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κῆξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τὸς ἐξαμαρτάνοντας ἥχθαψε Sup. 878.

Ε Ξ Α Ν

δις ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μάλλον ἐξημαρτάνον Al. 713. δὲ εἰς γυναῖκα Τρυφάδ' ἐξημαρτάνες An. 868. πῶς ἔν τὰδ' ἐξημαρτάνετ; ib. 930. εἰ τις ἐξημαρτάνειν Sup. 1085. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες El. 408. ὅκ' ἐξαμαρτῶν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτῶσα Iph. A. 1204.

Ἐξαμβλῆν. νηδὺν ἐξαμβλῆμεν An. 356.

Ἐξαμείβειν. εἰ μὴ ἑαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνου φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' ὅχ' ὁρᾶς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασθαι τρώμον Bac. 607. ἔργον ἔργον ἐξαμείβετο Hel. 1549.

Ἐξαμελγεῖν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

Ἐξαμηχανεῖν. εἰ μὴ τι τῶτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλησάι κόραις Hyg. fr. XI. 1. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὀψις Κύνελ' ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίπκας ἀμιλλας ἐξαμιλληθεῖς Hel. 394.

Ἐξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεᾶς Or. 269. αἰθὼν ἐξαμύνεσθαι θεῷ Sup. 208.

Ἐξανάγειν. ἄδω ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξανάγκασα Or. 1665.

Ἐξαναεῖν. ἢ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

Ἐξανάπτειν. ἐπωτίδων ἀγκυραν ἐξανήπτων Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανήπτων ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανήψῃ δύσκειαν Or. 827.

Ἐξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph. A. 75.

Ἐξανασπᾶν. κἀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

Ἐξανασέφειν. θύρσον—αὐδὺς ἐξανέσε- φον Bac. 1053.

Ἐξανόρσασθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανόρμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνόρμενος Sup. 703.

Ἐξανέμην. ἐξηνέμωσε τὰμ' Ἀλεξάνδρῳ

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθη μωρία An. 939.
 Ἐξανέρχουσαι. γῆς ἐξανελθῶν Tr. 748.
 Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξη-
 νέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας
 ἐξανέχεται πάσχοντας; Med. 74. ἐκ
 ἐξανέχομαι λεύσσω δάμαρτος ὀμήλικας
 Al. 955. τὸς ἐμὸς τις παῖδας ἐξανέξε-
 ται Φθίας τυράννης ὄντας; An. 200.
 Ἐξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον
 ἐξανθεῖν ἀλὸς Iph. T. 300.
 Ἐξανήμι. θύρσος ἐξανείσται χερῶν
 Bac. 761. ἐνθεν ἐξανήκε γὰ πάνο-
 πλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανήκ-
 οῖνε Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρό-
 γονον ἐξανήκε γῇ Ion. 1000. ὀργῆς
 ἐξανείσ κακῆς Hip. 900. καταγελῶν-
 τας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς
 ἱμάντων τροφίδας ἐξανήσομαι An.
 719.
 Ἐξανίσαναι. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίν
 ἔμον Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανίσαναι
 Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606.
 τῶρθ' ὃν ἐξανίσαναι Cy. 168. γεραιὸν
 ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξα-
 ναστῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλῖς ἐξανα-
 στήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξανασάν-
 τες λέχους El. 786. σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ'
 ἐξαναστήσω τάχα An. 262. cf. v. 266.
 ἐξανίστω (πρὸ ἰσασο, surge) τῶσδ'
 ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίστανται λόχου
 El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεσάθη βά-
 θρα Hel. 1668.
 Ἐξανορθῶν. σὺ τὰμ' ἐξανώρθωσας Al.
 1141.
 Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ
 πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον'
 ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις
 τρατῶ γούς Sup. 838. πρὶν τὸδ'
 ἐξήντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν
 δεινὸν ἐξήντληκότες Cy. 281. τὸν
 αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr.
 VII. 3.
 Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξαννέτω
 Iph. T. 1460. νάματ' ὅσων μηκέτ'
 ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπην ἴχνος
 ἐξανύειν Tr. 232. πάθεισι πάθεα ἐξα-
 νύττω Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ
 ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400.
 ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήνυτον Bac.
 1103. εἶθε ὀρόμον νεφέλας ποσὶν
 ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποῖος ποτ' ἦ
 λέοντας—ἐκ ἐξήνυσσας; Her. F. 1273.

ἄτρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πό-
 ρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897.
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651.
 τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An.
 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup.
 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac.
 131.
 Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι
 ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι
 κακῶν Iph. A. 1004.
 Ἐξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βυ-
 λύμασιν Hip. 1406.
 Ἐξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν
 Ion. 705.
 Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λείοντάς τ' ἐξα-
 πλλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξα-
 πώλεσεν Tr. 1215.
 Ἐξαποξύνειν. ὃν φασγίνῃ τῷδ' ἐξα-
 ποξύνας ἄκρον Cy. 455.
 Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω
 σέθεν τὸ σῶμα τῶμόν Iph. A. 1216.
 κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208.
 πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib.
 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χερσὶν Her.
 F. 1342. ἀφύλλῃ τόματος ἐξάπτων
 λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας
 Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ
 δέρον Ion. 1064. τί πέπλος μέλανας
 ἐξήψω χροὸς; Hel. 1202. cf. Iph. A.
 1449.
 Ἐξαπωθεῖν. ἔτ' εἰσιόντας τρατόπεδ'
 ἐξαπώσατε Rh. 811.
 Ἐξαρκεῖν. εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip.
 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέ-
 τρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ
 δίκαια ταῦτα, κῆραρκύντά μοι; Hip.
 702. ἐξήρκην ἐμοὶ Tr. 648. ἔδ' ἅπας
 ἄν' ἕρανόσ—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III.
 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρήμενος
 Sup. 511.
 Ἐξαρνεῖσθαι. ὃ γὰρ ἐξαρνόμεθα Au.
 437. ἔ τοι τῷτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel.
 585.
 Ἐξαρπάζειν. σὰς ἐπιτολὰς ἐξαρπάσας
 ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.
 Ἐξαρτᾶν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325.
 περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A.
 1226. γονάτων τῷ τεκόντος ἐξαρτω-
 μένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σὺ
 ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγ-
 τήρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.
 πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.
 Ἐξαρτύνειν. τάνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσσομαι ib. 647.
οἰκείος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420.
ἐξηρτυμένος πῶλος Hip. 1186.
Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὄρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μοιπὰν Tr. 148.
cf. v. 152. ἐξάρχω κανᾶ Iph. A. 435.
Ἐξαρχος Bac. 141.
Ἐξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις
κόμη El. 1071. ἃ γ' ὧ νιν ἐξήσκησα
Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξησκημένοι
Rh. 922.
Ἐξανγής. πῶλων χιόνος ἐξανγετέρων
Rh. 304.
Ἐξανδᾶν. ἐξανδα Hec. 184. σαφῶς
γε τὴν κακῶν προμνήστριαν—ἐξανδᾶ
Hip. 590. δύο ἐξανδᾶς ἄμα Sup.
143. ἐξανδα σαφῶς Iph. T. 1162.
ἐξανδᾶν σε χορῇ Hel. 85. δεινὰ ἐξαν-
δῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηύδων τάδε
Ph. 1255. ἀντιψάλμους ψῆδας—ἐξασ-
δάσω Iph. T. 181.
Ἐξανχεῖν. φρονεῖν ἀμεινον ἐξανχεῖ
Διὸς Sup. 504.
Ἐξάφισσθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταται
λόγων Iph. A. 479.
Ἐξεγείρειν. εὐδοκῶν' ἂν ἐξηγειρε τὸν
Ἀγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ'
ἐξεγείραι Or. 139. ἀμύνων θῆρας
ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος
τρέφεται Her. F. 1068. Ἄργος ἐξε-
γείρεται Or. 1530. ὥς μὴ ἔξεγερθῇ
τὸ κακὸν Cy. 623.
Ἐξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι
φρονῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph.
T. 80.
Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel.
928. πάντα ἐξειδῶς Ph. 95.
Ἐξεικάζειν. τέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.
Ἐξεῖναι. ἔξει, licet, Hec. 238. Or.
251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel.
449. ἔξει πάντῃ Bac. 842. προσ-
εἰπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξει μοι Hec. 435.
χειρὶ ἐκ ἔξει μοι τῆς σῆς λαβέσθαι
γενειάδος An. 574. αἰῶνα ἐκ ἔξειν,
sc. ἐξορῶσθαι Sup. 1084. ἔξει τὸν
γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48
ἔξει πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ;
ib. 903. εὐδ' ἄρα πρὸς οἴκος νηυσολεῖν
ἔξει μοι; Hel. 808. δέλοισ ἐκ ἔξει
ἀκύνει τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.
ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084.
ἐξὸν αὐτῷ τὰμ' ἐλεῖν βυλεύματα Med.
372. ἐξὸν εἰς ἔχθρὸν τινα, sc. τὴν
ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκ-

νοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν
κτείνειν An. 522. ἀπλᾶς λύπας ἐξὸν,
ὡς οἶσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν
ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι
λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς
μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F.
938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδύναι
θανεῖν Er. fr. I. 23.
Ἐξεῖπν. ἐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τὰδ'
ἐξεῖπν πατρὶ Hip. 658. ἐκ ἂν δυ-
ναμὴν μέγεθος ἐξεῖπν Bac. 273.
καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιᾶλῳ
σ' ἐξεῖπν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν
πρώτᾳ σ' ἐξεῖπν κακῶν; El. 907. τί
λέγων μείζον σε τῷδ' ὄνειδος ἐξεῖποι
τις ἂν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐθύν
ἐξεῖπόντας ἀμφὶ σὺ λόγον Hip. 492.
Ἐξεῖργειν. τόνδ' ὅδεν ἐξεῖργει νόμος
An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἄξεῖργει χθονὸς
Her. 20. ἐξεῖργου γῆς ib. 25.
Ἐξελαῖν. ἐξελας με Med. 326. ἐξελῶ
σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052.
ὃ γὰρ—τὸς Ἡρακλῆος παῖδας ἐξελῶσι
γῆς Her. 193. ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ
Hel. 1295. ἡλθε ἐξελῶν Ph. 610.
Ἐξελαύνειν. δε μ' ἀμοιβον ἐξελαύνεις
Ph. 613. ἦν ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ'
ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς)
ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315.
ἐξήλανον ἀρμάτων ὅχους Ph. 1197.
ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξε-
λαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et
1749. et Med. 704. ἔνθεν ὥσπερ
πτωχὸς ἐξηλανόμην Hel. 796. πα-
τρῶας ἐξελήλαμαι χθονὸς ib. 89.
Ἐξελέγχειν. μὴ ἔξελεγχέ νιν Ion. 367.
βύλομαι σ' ἐξελέγχει Iph. A. 335.
κἄξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 944.
cf. v. 930. ὃ δὴ τὸτό γ' ἐξελέγχομαι
El. 36. δεῖ ὃ ταῖς φήμαις τῶν ὀνο-
μάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπος Alex. fr.
XXIII. 2.
Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῶ
θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιστον
ἵχνος ἐξελίσσυσιν ποδὸς Tr. 3. ὃχ
ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν Ion.
397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ
Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς
σφραγισμάτων Hip. 864.
Ἐξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον
ἐξείλκε κολεῶ Hec. 544.
Ἐξελκτέον El. 491.
Ἐξεπιπλήσειν. κἄξεπιπέληται Dan.
36.

Ε Ξ Ε Ρ

Ἐξέπιασθαι. εὐνῶν ὄντα σ' ἐξέπιταμαι Al. 514. ἅκ' ἐτι θνητῶν, ὅστις ἐξέπιταται, τὴν αὐριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξέπιασθε Cy. 474.

Ἐξεργάζεσθαι. τὰλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ γλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τῶτ' Ἀχαιῶν ἱζις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τάπιδ' ἄτερ' ἐξεργάζετο Bac. 1127. ἐξεργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξεργασμέθα Hip. 565. αἶμα ματρός ἐξεργασμένος Or. 1624. φόνον τολαίναις χερσὶν ἐξεργασμένον Bac. 1243. σέ, πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμένον Her. 960. ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξεργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιαῦδ' ἐξεργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξεργασμένοις Or. 461. ἅκ' εἰδυῖα τὰξεργασμένα ib. 1320. ἐπ' ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

Ἐξερεῖν. ἐμαντὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερεῶ Or. 559. τῆνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

Ἐξερευνῆν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἣν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

Ἐξερημῶν. παιδὸς οἴκος μ' ἐξερημῶσαν μαθῶν An. 992. ἐξερημῶσαι δόμους ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημῶσας γένυν Her. F. 253.

Ἐξερεῖς τῶν λόγων Sup. 894.

Ἐξέρρειν. ἐξέρρει γαλας τῆσδε Hip. 973.

Ἐξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἐξελθ', ἐξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἀμιλλαν ἐξέλθης ἐμοὶ ib. 226. ἐξελθ' Ἐρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὺν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. ἔνεκ' ἐξήλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξήλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλὰς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε, κἀξήλθε ib. 537. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξήλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τὰς ἐξήλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. κτανὼν φρουρὸς—ἐξήλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἐξέλθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξήλθες ἀσκήσασα ib. 1023.

Ε Ξ Η Γ

τῶν σὼν ἀκόσασα τευμυμάτων ἐξήλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθῶν Al. 643. ἐξελθῶν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθῶσα πατρώων δόμων Dan. fr. VII. 1.

Ἐξερωτῆν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δὴ σ' ἐξερωτήσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

Ἐξετάζειν. ποίοισιν οἴκοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἡξίον ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. στρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

Ἐξευλαβεῖσθαι. τῶτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβῶνται An. 645.

Ἐξευμαρίζειν. συμφοράς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπιδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

Ἐξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

Ἐξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. ὅδεῖς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. πῶ Ἐκάβην ἂν ἐξεύρομι Hec. 485. τὰ εἰς Αἰγισθον ἐξεύρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πῆματα πῆμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὁψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τῶδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας Ῥῆσιν ἐξεύρειν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. ἐν ἂν εὐτυχές μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πῶτος σ' ἐξεύρειν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον ἐξεύρειν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατήρ ἐξευρέ με; ib. 1302. πόθεν πένκης πανὸν ἐξεύρες λαβῶν; Alcmen. fr. XIII. ἐξεύρον ἄνθρωποισι γράμματα εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γινῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρῶν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτήρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

Ἐξευτρεπίζειν. τὰ ἂν δόμοις ἡμᾶς χρεῶν ἐξευτρεπίζειν El. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ζῆν δὲ ἐξήχου τέκνα Med. 930.

Ἐξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

Ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγῶ θεός Med. 745.

- ἐξηγῶ σύ μοι Bac. 185. ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. & Κάλχας ἑσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.
- Ἐξήκοντα. Ἀτθίδος ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 248.
- Ἐξημερῶν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.
- Ἐξῆς. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδῶς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι ib. 341. ἐξῆς κάθησο δευρό μιν ποδὺς ib. 627. ὅχ ἐξῆς πέπλων τολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τεινωσιν σέθεν Bac. 933. κεισόμεσθα νεκρῶ δὴ ἐξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ὅς ἐν ὑσάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἐξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.
- Ἐξιάσθαι. πόλεως ἄλυσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἰκός σε κεύθων δύμους ἐξιάσεται Rh. 872.
- Ἐξιδρύειν. τηλὺ οἴκων βίοντον ἐξιδρυσάμεν Fr. inc. CXCVI.
- Ἐξίειναι (ab εἶμι). ἐξιδι χθονὺς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἐξιδ' ἐκ χώρας ib. 639. ἐξιδ' ὡς τάχιστα Med. 321. ἔξειμι γαίης ib. 795. ἐξισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἐξιδι πάροιθε δωμάτων Bac. 912. ἔξτε χθονός Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρός El. 1316. ὥστε—θύραζε ἐξίοντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξίων τε κ' εἰσίων δύμους Hel. 1183. ἐξίοντα δεσπότην ὄραν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξίοντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξίων Dic. fr. XIII. 3. ἔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ἔτ' ἐξίοντας Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἐξιδ' ἐπεσράφη Al. 185. ἐξιδ' ὡσαν ὑσάτην ὁδὸν ib. 613.
- Ἐξίειναι (ab ἵημι). ἐξιδ' ἀσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν ἐράτευμ' Ἀργείων ἐξιδ' ἀλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτίνας ἐξιδ' Bac. 678. φόνιον ἐξιδ' ἀλων Her. F. 837. φάρνυγος αἰδέρ' ἐξιδ' βαρὺν Cy. 409. ἀφρόν ἐξιδ' Bac. 1120.
- Ἐξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ἐκ ἐξικμάζω An. 398.
- Ἐξικνεῖσθαι. ἐκ ἐξικνεῖμαι Μαινάδων ὅσοι μύθων Bac. 1058. τίν' ἐξικνέχθονα; Med. 680. πατρίδα ἐξικνεῖσθαι Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῷδ' ἀνέξικνεσθαι; El. 612.
- Ἐξίπτασθαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.
- Ἐξίσου Erig. II. 2.
- Ἐξιστάναι. ἐκτεσον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέτσησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξέτσησόν σοι πλόκαμος ἐξέτση' ὅδε Bac. 926. ἐξέτση φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνῶμας ἐξέταν Iph. A. 136. ἐκτάντος σὺ Erist. IV. φεύγετ', ἐξίστασθαι Iph. T. 1229. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.
- Ἐξιστορεῖν. εἰ κατ' ὅμματα ἐξιστορεῖν νιν Or. 289. τὰς ἐλευθέρους μὴ λυτὰς—ἐξιστορεῖσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιστορεῖσαι σὼν ὁδὸν βουλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς θεῆς φίλον—ἐξιστορήσων εἰμι Iph. A. 748.
- Ἐξικνεύειν. ἐξικνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξικνεύσουσιν σε ib. 815.
- Ἐξογκῶν. ἐν ᾧ μητέρ' ἐξογκῶν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοςτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξογκωμένον Τροίᾳ κάθησθαι An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξογκωμένοις (tebus secundis) Iph. A. 921.
- Ἐξογκώμα. λατίνουσιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.
- Ἐξοδῶν χρήματα Cy. 266.
- Ἐξοδος. ὅτε γέρας πατρί, ἔτ' ἐξοδὸν διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἐξοδὸν γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξοδοῖς ἐμαῖς Ph. 767. τενοπόρος κατ' ἐξοδὸς An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξοδοῖσιν Rh. 514. θράσος μοι μηδὲν ἐξοδοῖς ἐμαῖς πρόσθετε Her. 475. ἐπ' ἐξοδοῖσιν ἔθαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξοδοῖσιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξοδὸς Her. F. 83. καλλίονες εἰσοδοὶ τῶν ἐξοδῶν ἀρείουσιν ὑμῖν ib. 623.
- Ἐξοδυνᾶσθαι. ἐξοδυνήσεις Cy. 657.
- Ἐξοιδῶν, vel εἶν. πλεγαῖς πρόσωπον ἐξοιδῶτα Cy. 226.
- Ἐξοικίζειν. Ἀθηνοὺς ἄρδην ἀρσένων ἐξοικίσαν Hec. 887. ἐξοικίσέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.
- Ἐξοινῶσθαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἀνέξοινωμένους Bac. 812.
- Ἐξοιστέον ὅπλα Ph. 719.
- Ἐξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137.
- Ἐξολισθαίνειν. ὅπως σιδήρος ἐξολισθαίνει μάτην Ph. 1392.

Ε Ξ Ο Ρ

Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὸς κακὸς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἢ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μισρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. τεφάνων ἢ μία χοοία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι τρατῷ Iph. A. 735.

Ἐξοματῶν. Πολύβη παῖδα ἐξοματῶμεν Oed. fr. III. 2.

Ἐξομοῖν. γυναιξὶν ἐξομοῖσθαι φύσιν An. 354. κἀξομοῖσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργύναι. ἐκ δ' ὁμορξον τόματος ἀφρώδῃ πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ γὰρ ὄντοισι νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξονείδισεν Ph. 1670. καλὸν γέ μοι τῶνεϊδος ἐξονείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν τρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορᾶν. γινώμαισιν ὑπέραισιν ἐξορᾶμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολὺδακρυν γὰρ ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξορίζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοῖναν Ion. 504. προγεννητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορῶν. κληθρῶν ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορῶν ib. 1328. φυγῇ ἐξορῶναι Her. F. 893. ρεῦμα ἐξορῶν τρατῷ Iph. T. 1437. ἐννυχος ἐξόρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξόρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορῶσαις τὸς χαλινὰς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορῶμεθα Or. 1240. τί οὐχ ἄμ' ἐξορῶν' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὑλλὸν ἐξορῶμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορῶμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορῶμένης Or. 370.

Ε Ξ Ω

τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορῶμενας ib. 274. ἀπ' οἰκῶν ἀνδρὸς ἐξωρμημένῳ El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πότον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοις σοῖς ἐξωρμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἐξορμος. Κρήτας ἐξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἐξορος. ἐξόρος Βάκχας ἀγειν Bac. 51.

Ἐξότῳ. ἐξότῳ—πυρὶ καθήγνεται δέμας Or. 39. ἢ οἷδ', ἐξότῳ Cy. 635. ἐξότῳ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξυσία. ἐξυσία ἐντυχὼν Er. fr. II. 2. τῶν κακῶν ἐξυσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξυσία Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παρὰδίδωσ' ἐξυσίαν Phaeth. fr. III. 3.

Ἐξοχος. κάλλος εἶχεν ἐξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπείπειν. τί μοι τόνδ' ἐξυπείπας εἰσορᾶν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξόφασμα κερκίδος El. 539.

Ἐξω. ἔξω δωμαίων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζω τευχέων Ph. 596. ἔξω τάφρῳ ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἰκῶν ἔξω Med. 181. ἔξω μολῶν ib. 245. γῆς ἔξω περᾶν ib. 272. γαίης τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελᾶδρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγῳ Hip. 437. ἔξω ἐκφέρουσι, sc. τὰ κακὰ βυλεύματα ib. 650. πῆματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. τὸς ἔξω σειραφόρους Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τάξω (i. e. τὰ ἔξω) πρᾶσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κᾷξω (i. e. καὶ ἔξω) πᾶσα Iph. T. 47. δωματίων ἔξω ib. 724. Κρανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἀγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

- ἔξω κορίσασθ' αἰκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω τήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβώς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακῆς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς γὰρ ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβῳ El. 103. τὴν ἔξω τῷ δ' ὄχῳ εἴσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τῷδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyr. fr. VII.
- ἔξωθεν. σὺ αὐτὸς ἔξωθεν χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσοῖς σὴν γαίαν ἔξωθέντες Cy. 278.
- ἔξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἄλλος ἔχεις τᾶξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβῳ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.
- ἔξωπιος. χρονίζων δωματίων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωματίων ἐξωπίως ἐξώννας Al. 549. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.
- ἔξωτης Ἄρης Rh. 322.
- ἔορτάζειν. ὁρ' εὐορτάζῃ λεῶς τῆς σῆς σφαγῆς ἀποινα Iph. T. 1458.
- ἔορτή. γῆ τῇδε σεμνὴν ἔορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἔορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἔορτὴν πόρουνε El. 625. Βρομίῳ παράμυσος ἔορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιψ' ἔορτάς Tr. 452.
- ἔός. ἔων πέπλων El. 1206.
- ἑπαγγέλλειν. ὦν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. pres. med.) γονᾶς Med. 721. βυλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.
- ἑπάγειν. τίς αὐτὸν ὀδπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλατόρων; Iph. A. 878. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσουντα στρατὸν Her. 774. ἐπήγε κέντρον Hip. 1194. πότρεα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνδρωποκτονεῖν Hec. 260. ἡ σ' ἐπήγαγεν πρὸς αἶδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ Ἀργεῖος ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιστὴν ἄλλον ἢ ἐπάξομαι Rh. 949.
- ἑπάρδειν. ἐπάρδουσα Iph. A. 1212.
- ἑπασίδειν. ἐπάειδε καλλίνικων φῆδαν ἐμφ' χορῷ El. 864.
- ἑπασίρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.
- ἑπαθλον. σκηπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.
- ἑπαιδεῖσθαι. ἕκ ἐπαιδεσθῆσθαι γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.
- ἑπατεῖν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὀσίων ἐπατεῖν Her. F. 773.
- ἑπαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἤσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὐ παθῶσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὥς ἂν μὴ λόγῳ παίνης μόνον Cy. 155. ἐπίφθορον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐτι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγως ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλὰς κακὰς Er. fr. III. σὸν ἕκ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῆρυν ib. 580. οἱ δ' ἕκ ἐπῆρυν ib. 900. κῆπῃν (i. e. καὶ ἐπῆναι) λόγος Ph. 1243. ἐπῆνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἥς λέχος γ' ἐπῆνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῆνεσα ib. 1672. ἕκ ἄγαν σφ' ἐπῆνεσα Ph. 771. ὠδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα Med. 707. μᾶλλον ἂν μ' ἐπῆνεσας; Al. 557. ἐπῆνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ἔνεκ' εἰ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ἔ' ἐκείν' ἐπῆνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. ἐπῆνεσ' αἰδῶ ib. 713. κῆπῃνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. στρατὸς ἐπῆνεσε Her. 811. ἕκ ἂν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἴτα κῆμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπῳ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. ὠδέσσοι' ἂν διδύμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ἕκ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.
- ἑπαίνεις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.
- ἑπαινος. ἕκ ἀκοντί μοι δίδως ἐπαινον Sup. 858. Τυδέως ἐπαινον ἐν βραχεῖ θῆσθε μέγαν ib. 901. τῷδ' ἐπαίνῃ τὸ σφάτενμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῶ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἶρω Her. 322. ὠδεῖς ἐπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσαστο Alor. fr. V. πολλῶν ἐπαινον ἐτι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

- Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευράν ἔπαιρει Hec. 500. ἔπαιρε σαντήν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαντόν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κῤῥα Sup. 289. ἔτοι μ' ἔπαίρεις ib. 581. θυμὸν ἔπαίρει σοί, σῇ τ' ἀλόχῃ Iph. A. 125. εἴπερ τῷτό σε ψυχὴν ἔπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαντόν ib. 635. λαῖον ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμὴ σ' ἔπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. ἔτ' ὁμμ' ἔπαίρυσσα Med. 27. ὄφρυν μείζω τῆς τύχης ἐπρὸς ἄνδρα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστ' ἔπαρ' ἐπιστήφας πατὴρ Alcmaeon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἔπαρ' And. fr. XI. μ' ἐπάρ' ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ὅ σ' ἐπάρ' φεύσομαι Rh. 189. ἐπάρ' κῤῥα ib. 789. λόγῃν, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. δ' ἔπαίρεσθαι θεῶν Bac. 788. ἐπαίρεται μείζον, ἵνα μείζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπληρόμενοι An. 706. τῷ νέφ—σώματι—ἐπληρόμενη ib. 196.
- Ἐπαισθάνεσθαι. ἡσθάνετα αὐτόν ὡς ἐπρὸς ὁμήν Cy. 419.
- Ἐπαίττειν. πᾶ πόδ' ἐπαίττας Hec. 1071.
- Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.
- Ἐπαιτιάσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτεῖω πόλιν Her. 462.
- Ἐπαίτιος. τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.
- Ἐπακύνει. σὲ κέλομαι ἐπακῦσαι Hip. 1284. ἐπακυσόμεθα Tr. 166. ἐπακυσόμενα σέθεν ib. 177.
- Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιω φάνηται St. fr. III. 2.
- Ἐπακτός. ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός Ion. 290. πατὴρ ἐπακτῷ ib. 592. λεὼς ὅκ ἐπακτός ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλεῖστος ἐπακτός ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτῷ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτῶν ἄταν Ph. 345.
- Ἐπαλγεῖν. ὅσπον ἐπαλγῷ τῶν φθιμένων Sup. 58.
- Ἐπαλλάσσειν. πὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ Her. 836.
- Ἐπαλξίς. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἐπαλξίν Or. 1203. εὖς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἀπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν Tr. 957.
- Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.
- Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.
- Ἐπάν. γῇ ἐπὶ κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364.
- Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ πᾶνελθε Iph. T. 256.
- Ἐπανάκειν. χαίρων ἐπᾶνθε Iph. A. 1628.
- Ἐπαρῖναι (ab εἰμι). ράϊσας τὸ σῶμα—ἐπᾶνθε Epist. II.
- Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλετέραν, ἢ ταχύτεραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.
- Ἐπανορθῶν. βεβήως ἐπανορθώσεται Epist. II.
- Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.
- Ἐπαντλεῖν. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγος Fr. inc. XI. 2.
- Ἐπάνω. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσσει Al. 465.
- Ἐπάξιος. τῷδ' ἐπᾶνυ τὸ τράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θανμάτων ἐπάξια Bac. 715.
- Ἐπιρᾶσθαι. κῆπαρᾶσθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.
- Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσταροῖς ἕκ ἐπαρήγομεν El. 1350.
- Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.
- Ἐπαρκεῖν. μὴ πρᾶσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπάρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκεῖσαι Cy. 300. εἰ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκεῖσω Or. 801.
- Ἐπαρωγός Hec. 165.
- Ἐπαυλεῖν. δαῖιον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.
- Ἐπαύρεσθαι. τῷδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἥς ἐπηυρόμενη ἐγὼ Hel. 476.
- Ἐπαφος. τὸν Ἴωσ ἐκγονον, Ἐπαφον Ph. 683.
- Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἀνδρ' ἐπεγερόμενον Her. F. 1084.
- Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.
- Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχεῖων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.
- Ἐπεῖ. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεὶ τοι Med. 677.

Ἐπείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγω Al. 256. ἐπείγεσθαι με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφίρεις Ion. 1258. μὴ πείγῃς λαν Her. F. 586. ἐπὶ τῷτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἡπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρω κλύδωνι συμπεσούσ' ἡπείγετο Iph. T. 1393.

Ἐπείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβυ προπετῇ —παρθένον Hec. 151. κᾶπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ὅς μὴ ποτ' —ὄφελον πρὸς σὺ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

Ἐπειδὴ Ph. 921.

Ἐπειδήπερ Epist. V.

Ἐπείναι. ἀσπίδος τύποις ἐπὴν γίγας Ph. 1137.

Ἐπειοί. ὅς Ἐπειὸς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

Ἐπειός, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

Ἐπείπερ. ἐπείπερ ἔγω—θρασυτομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

Ἐπείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

Ἐπεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεσέρω ποτῷ El. 498.

Ἐπεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πληθός Hel. 1566.

Ἐπεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμῃς ib. 851.

Ἐπεισπίπτειν. βύλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυσάθμοις ἐπεισεπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισεπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισεπεσῶσαι Bac. 752.

Ἐπεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρειν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεός κακὸν Hip. 867.

Ἐπεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

Ἐπειτα. κᾶπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβη Med. 43. κᾶπειτ' ἔκτα; et tamen occidisti eos? ib. 1398.

quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τὰ τε πρῶτα, τὰ τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

Ἐπείτοι Med. 677.

Ἐπέκεινα. τῷπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῇσδε γῆς Hip. 1199.

Ἐπεκπίνειν. ἐπεκπῶν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

Ἐπελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νειλῷ Hel. 677. ὃδ' ἐπέλας' (i. e. ἐπέλασα, αρρῡί) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam ἀπελάζειν esse potest.

Ἐπελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

Ἐπεμβαίνειν. κᾶμ' ἔατῳ ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβάς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν οἷ ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

Ἐπεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἵματηρὰ τόμ' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935. δόμῃς ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

Ἐπεμβάτης. ἀρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

Ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελεθεῖν θέλω An. 736.

Ἐπερείδειν. σχεδίας λαίφῃ προτόνοις ἐπερείδομένας Hec. 114.

Ἐπέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρῃς Eg. fr. II. 1.

Ἐπέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίης Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἀνδρας ὃ μόνος ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακας τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' ἐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ζυμβῶλον ἦν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχους ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδῆρος μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος Her. 152. τίνα μῶσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυδέτην Ph. 1310. Βάκτρια τεύχη—

- ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅπως Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὦφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.
- ἔπεισθαι. ἔπει Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἔπει μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἔπει ἄμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἔπεισθ' ἡείδοντες, ἔπεισθε—Ἀρτεμιν Hip. 58. πρὸς σ' ἔπεισθαι διεβιαζόμεσθ' αἰν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἂν σε χρήζοι ἀγειν, ἔπεισθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ ματῶν ἔπεται ib. 569. ὅπως ἔποι' ἄμ' αὐτῇ ib. 1009. ἔπεισθέ μοι, ἔπεισθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἔπεισθε Her. F. 724. εἰπόμεν ἐγὼ Ph. 1171. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότη ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχρητος εἶπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἶπετο ib. 1035. ἔψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανῶλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες Her. F. 1424.
- ἔπεισθῆεν. κρέασι βοείois χλωρὰ σὺκ' ἐπῆσθῆεν Fr. inc. CXLVII. 1.
- ἔπενφμεῖν. ἐπενφμησάτε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.
- ἔπεινχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεινχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηνέξατο στρατὸς Hec. 542. ἐπεινέξαμεν τάδε Sup. 8. φάσανγον λαβὼν ἐπεινέξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεινέχασθαι χρεὼν Ion. 670. δε μέγα θράσος ἐπεινέξεται Rh. 693.
- ἔπέχουν. ὄχλος πᾶς ἐπέειχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πῶλοισ ἐπέειχε Her. 847. ἄλλω ἐπέειχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμός ἐπέσχον ib. 873. ματὸν νόδοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχευ Sup. 724. ὦν μ' ἐπέσχεος ἀνεκα Iph. A. 861. ὅκ ἐπέσχον τροφεία ματρός Ion. 1492. κᾶν ἐπίσχη πνέων Epist. IV. ἐπίσχευ Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχευ αὐτῷ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχευ τάφον Hec. 895. ἐπίσχευ ὀργᾶς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ὅκ ἐφέετε τόμα; Hec. 1283. ὠδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχίσει ib. 692. ὦν ἐπισχίσω σ' ἐγὼ An. 160.
- Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Hec. 120.
- Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπῆλυγα λαβόντες Cy. 676.
- Ἐπηλυσ. ἐπηλυσὼν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπῆλυδας Iph. T. 1021. χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπῆλυσιν κοινόν πρὸ ναῦ Ion. 419.
- Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε στρατὸς Iph. A. 1584.
- Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρῳ χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενὸς ῥώμης ὀχόμεθα ib. 68. κᾶπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ τρωτῷ λέχευ ib. 313. τᾶπὶ (i. e. τὰ ἐπὶ) σὺ σκοπεῖ ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἐπὶ ib. 1461. ἀσπίδων ἐπὶ ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλῳ ἔσω μελάδρῳ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρῳ γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίης Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῆς δορός ib. 794. ἐπὶ βωμῷ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἐπὶ ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπυδαίου μοι; ib. 902. νεὼς ἐπὶ Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνῳ νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἐπὶ ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἐπὶ ib. 1377. κᾶπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κᾶπὶ γῆς ἔχων ἔδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. ἐπ' ἀνδρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἐπὶ ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ὃ σὺ βῶμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἐπὶ Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαίας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἐπὶ ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἐπὶ Me-

leag. fr. VI. 1. κῆπι τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κῆπι φροντίδων Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' ὁσπερ ἡγγεῖλέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χωρτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταίμνηςτρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κῆπι τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἡγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τῶν (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τῶν τῷδε συμφορᾶς ἐγένετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κῆφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὑβρεῖ ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἔκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ἧ σὺ μαίνη ib. 538. ἐπ' Ἰνάχῳ ῥοαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξῶδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνῷ ἐπὶ χεῦμασι ib. 800. ἐπ' ἀκροῖς ἀρητοῖς τεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὅμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπει ib. 1103. ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτρας πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοισι ἔπει ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσι ib. 1505. ὣκ ἐπ' ὀνειδέσιν, ὣδ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπὶ τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις ib. 540. μὴ ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς Med. 835. κῆπι δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστῶς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἰππολύτῳ ἐπὶ Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοισι ib. 235. ἐπὶ ῥήτοισι ib.

459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμενοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧ τινι τέλει ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτία ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάταις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπῃ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν κατέστηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἀχθεῖ τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίτοις ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνῃ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὀπλοῖς Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενδύμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναῖαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τὰπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἐπὶ ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ κατέσταμεν τύχῃ ib. 719. κῆπι τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῳ πνοαῖς ib. 813. ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, præterea, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένῳ πόρῳ ib. 253. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοδίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παρῶσι ib. 471. κῆπι τοῖς μέλλουσιν νῶν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῷδε ib. 601. ἐπὶ νοσσοῖσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχία τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τούτοις τόνδ' ὀφίσταμαι πόνον ib. 157. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψη ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578. ἐπ' εὐτυχῶντι στρατῷ ib. 649. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γούσι ib. 315. cf. Hel. 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322. et 324. ἐπὶ πατρός ἐμῷ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφεσιν ib. 685. Σιμόντι ἐπ' εὐρείᾳ ib. 809. ἐπὶ κάρᾳ ib. 937. τῷπὶ τῷδε ib. 945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028. ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τάξεσιν ib. 303. ἐφ' ἵστοις ib. 514. ἐπὶ βοσρύχοις ib. 756. ἐπὶ σφ' κρατὶ ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. ἐπὶ κάρᾳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς κακῶς πράσσεισι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ' ἐξεργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεῖς ib. 481. ἐπὶ δευτέρῳ ib. 497. ἐπὶ καλλίστοις Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἦκω ib. 136. Ἀλκάδῳ ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόνenti ἐπ' ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς ib. 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel. 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib. 615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντῳ π' νώτοις ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844. cf. El. 1030. τύμβῳ π' νώτῳ Hel. 848. et τ. π' νώτοις ib. 990. κακοῖς ἐφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ ib. 992. ἐπὶ τῷ μῶ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib. 1301. κἀπὶ ταυρεῖῳ σφαγῇ ib. 1598. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228. τῷπὶ τῷδε σιγῷ ib. 256. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507. ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib. 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα ib.

978. κἀπὶ καρπῷ χειρὸς ib. 1009. ἐφ' ᾧ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἐπὶ ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214. ἐφ' οἷς ἐξεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἐπ' εὐτυχεῖ μολεπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 475. ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib. 691. ἐφ' οἷς ὑπέστητε—θανεῖν ib. 706. ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἑμοῖς ib. 708. cf. v. 940. ἐπ' ἐλπιδὶ ib. 804. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λῶβᾳ ib. 881. ἐπὶ χεῦμασι λουβᾶς ib. 892. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπέοισιν ib. 998. ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυβροεῖς ib. 1181. ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ib. 133. ἐπὶ τεφάνοις ib. 163. ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυσοτόπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοις ib. 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλφειῷ ῥοαῖς Aëol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcæon. fr. X. 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ' οἰκτροῖσιν Antiop. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀτέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάταις Pli. fr. III. πάντ' ἐπὶ μοι τεκτανέσθω Fr. inc. XCVI. 2. ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1. ἐπὶ τῷτῳ ταγείς Fr. inc. CXLII. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσθαι Fr. inc. CLX. 2. ἐπ' ὤμοις Fr. inc. CLXXII. 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βυλομένῳ Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοὶ. ἐπὶ τοῖς κακῶς βυλομένοις ἡμᾶς λέγειν Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum accusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τῷπὶ σ' (i. e. τὸ ἐπὶ σέ) ib. 514. Al. 669. et Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγᾷς Hec. 522. Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. πολὺν ἐπὶ κῤῥα ib. 653. ἄλιον ἐπὶ πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059. ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστῶν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὃ, τι
 χρέος ib. 160. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ
 δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλή-
 των νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib.
 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέτερον ib. 616.
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729.
 ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κῶτα ib.
 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι
 Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλ-
 τιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα
 ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256.
 ἐπ' ἄλλην σκοπίαν ib. 1263. ἐπὶ τύμ-
 βον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἔδραν
 ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib.
 1494. ἐπὶ Λαίῳ πύργῳ Ph. 226.
 ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ'
 ἡμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν τρατεύο-
 μαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib.
 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν
 ἐπὶ αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ
 φρένα ib. 1310. κατὰ ποίαν συμφο-
 ράν; ib. 1334. ἐπὶ σέλος ib. 1409.
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παιδας
 σθς ib. 1552. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον
 ἑρμῖον τε ib. 1719. ἐφ' ἀλμυρὰν
 πόντον κληῖδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν
 μίαν ib. 355. ἐπ' ὕδας ib. 1195.
 ἐπὶ γαίαν ib. 1269. et An. 1224.
 ἐπὶ ῥῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας
 πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνῃν ib. 246.
 ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον ib. 292.
 ἐπὶ πόντιον κύμα ib. 735. Ἐσπερίδων
 ἐπὶ μηλοσπορον ἄκταν ib. 742. ξένην
 ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν
 ib. 1125. ἐπὶ πρόσθῳ Al. 101.
 ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ'
 αὐτὴν ib. 522. κατὰ τέρμ' ἡκων
 βίῳ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib.
 912. ἐπ' αὐτὸ τῷτο An. 42. et 917.
 et Bac. 957. ἐπὶ Σίνα θαλάσσης
 An. 109. τασμὸς ἐπὶ βότα ib.
 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν ib. 797.
 λευκὴν ἐπ' ἄκτῃν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα
 καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν Sup. 369.
 ἐπὶ πολλὰς ib. 1066. σπεῖδῃ ἐπ' ἄλ-
 λην ib. 1198. πύργωμα Καεμείων
 ἐπὶ ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας
 Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέιναν ib.
 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανὰς τινας,
 φίλως τ' ἐπ' ἄλλας ib. 413. sq. ἐπὶ
 εὐμήκεις ἦκωσι τύχας ib. 595. ἐπὶ
 τὴν γαίαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέ-
 ναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646.
 ἐπ' ἄκτας ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib.

906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν Θεῶν
 ib. 1060. ἐπὶ κῶτα ib. 1080 et 1512.
 Ἰλίῳ πύργῳ ἐπὶ ib. 1261. ἐπὶ τὸ
 κείνῳ βυλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ
 τυγνὰν ib. 1307. κατ' ἐκεῖν' ἐλθω-
 μεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τύπ'
 ἐμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph.
 A. 1557. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T.
 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409.
 πόντῳ νοτερόν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042.
 εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γὰν ib. 1131. vid.
 not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Παν-
 θοῖδαν Rh. 28. ἴππων ἐπὶ ἄντυγα
 ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν
 Τροίαν ib. 262. κατὰ πλείστον ib. 946.
 ἐπὶ τὰς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119.
 νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν
 ἔρχομαι ὑμῖναιον ib. 773. πύργῳ
 ἐπ' ἄκρας τεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα
 ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094.
 ἐπὶ τάλαιναν δάλειον ἀμέραν βίῳ ib.
 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τὰν
 τίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θή-
 βας πάρει ib. 454. ἐπὶ τῷδ' ὥρη-
 μένος ib. 630. ἐπὶ τῷδ' ἔρχομαι ib.
 965. κατὰ δειν' ἔρχῃ πάθῃ ib. 969.
 ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατασκοπον ib. 978.
 ἐπὶ τὰ κατὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσι-
 μον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρ-
 σον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib.
 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τῷφ'
 (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κατὰ
 κινδύνῳ βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον
 ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κῆκλωπας
 ἀδελφῆς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς
 Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ
 τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν
 ἐπὶ ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib.
 407. ἐπὶ ἐμπύρῳς ὀρθοσάδας ib. 554.
 ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῳ νεανίῳ ib. 672.
 ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθρα ib.
 1179. ἐπ' οἷδμ' ἄλιον ib. 1517. Ἰλίῳ
 Φοιβείῳς ἐπὶ πύργῳ ib. 1527. ἐπ'
 ἄκτας Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον
 Ion. 361. ἐφ' ὅποτε βάσεται ib. 688.
 ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἔχθρὸν ἐπ' ἄν-
 δρα ib. 1043. θανασίμῳς ἐπὶ σφα-
 γὰς ib. 1250. ἐπὶ ταῦτ' οὗτο ib. 1318.
 γηγενεῖς ἐπὶ ib. 1529. ἐνὸς ἐπ' ἄν-
 δρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέ-
 λαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντο-
 φόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον
 ib. 1212. ἐπ' ἀγραυλὸς πύλας El.
 342. ἐν ἐπ' ἡμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

ΕΠΙ Γ

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμωντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε τέφανον ib. 614. Θόλιν ἐπὶ ib. 641. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρως ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσέονωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. καὶ τῷ τῷ ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δουλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλεόν ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν CEd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. καὶ φ' ὅσον διέρχεται CEd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένην τ' ἄλσιν ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυνεν Epist. I. 4) ἐπὶ, adverb. sine casu positum, insuper, praeerea, Or. 206.
 Ἐπιβαίνειν. μὴ ἐπιβαίνει Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδῶν ἐπιβαίνει An. 1231. καὶ ἐπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. ἑράνιον ἔδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. δρι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. καὶ ἐπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λιμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβου ἐπιβας Hec. 111. αὐτόων ἐπιβας κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶσαι Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ἔκ ἐτι συζυγίαν πῶλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.
 Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομένην χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.
 Ἐπιβασάζειν. καὶ ἐπιβασάσας χερσὶν Cy. 378.
 Ἐπιβοᾶν. καὶ ἐπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.
 Ἐπιβυλεύειν. ἐπεβύλευσα Or. 1236.
 Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιαύδε Bac. 151.
 Ἐπιβῶμιος. πῦρ ἐπιβῶμιον An. 1024. et El. 715.
 Ἐπιβωμοσταεῖν Hec. 44.
 Ἐπιγαμεῖν. ἔκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ ἐπιγήμες μητρὶαν τέκνοις Al. 306.

ΕΠΙ Ζ

Ἐπίγονοι Sup. 1223.
 Ἐπίγραμμα. αἰσχροὶν τῶν ἐπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.
 Ἐπιδάκρυν. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυν Sup. 284.
 Ἐπιδάυρειος. δπλασμα τῶν ἐπιδάυρειον λαβῶν Sup. 714.
 Ἐπιδανρία. τὴν εὐθὺς Ἀργεὺς καὶ πιδανρίας ὁδὸν Hip. 1197.
 Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνύς, ὅσω πλείονα—σεαυτὸν ὠνησας Epist. III. ἔρχεται σοι κἀρα ἐπιδείξων El. 856.
 Ἐπιδείξεις. θεῶν σοφίσμα, καὶ ἐπιδείξεις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπιδείξιν ὅταν Epist. I.
 Ἐπιδέμνιος Hec. 927.
 Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν αὐτὸν διὰ σέ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπιδίδω χερσὶν Bac. 1126. μόχθου χάριν τῇδ' ἐπιδώσω Med. 186.
 Ἐπιδρομή. ἴλις ἐπιδρομᾶς Iph. A. 1597. ἀξένους ἐπιδρομᾶς Hel. 411.
 Ἐπικεία. γενναϊότητι καὶ ἐπικεία τρώων Fr. inc. LXXXVIII. 2.
 Ἐπικίης. πρὸς ἐτέρους ἐπικίεις Epist. IV. εἰς ὄντιν ὧν ἐπικίει ib. τὸ ἐπικίεις ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τὰ ἐπικίη πρόσθεν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6.
 Ἐπικίως Epist. V.
 Ἐπιέναι. ἐπὶ σοι μετατροπᾷ τῶνδ' ἐπείσιν ἔργων An. 494. ἐπείσει μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπείσει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπείσει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ἢ ἐπὶ ὧν (i. e. ὁ ἐπὶ ὧν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπὶ ὧν βίος ib. 1659. σκηπτῷ ἐπὶ ὧν πολεμίων Rh. 674. ὀπῶν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπὶ ὧν ἡμέραν Ph. 1631. ἢ ἐπὶ ὧν λαμπρῶς θεῶ Med. 352. ἢ ἐπὶ ὧν μητρὶα Al. 310. ἢ ἐπὶ ὧν ἀπυσία Iph. A. 651. τὸ ἐπὶ ὧν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τὸ ἐπὶ ὧν σέλας θεῶ Rh. 331. τῷ παρόντι ἐπὶ ὧν πιστόμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τὰ ἐπὶ ὧν τραύματα Iph. T. 313.
 Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπὶ ζᾶρει Σφιγῆ ἀπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πότον Θρηκίον φύσματα—ἐπὶ ζᾶρει Rh. 441.
 Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λείβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

νρόπως Al. 62. ταῦτα πᾶς ἐπίσταται πόλις ib. 154. ἐπίσταμαι γε ib. 422. γὰρ ἡ ἐκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένως ib. 569. ἐπιστάμεσθαι ταῦτα ib. 806. τὰμψι σὺ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίτασο An. 431. ἐκ ἐπίττανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσταται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾶν Iph. A. 920. τὺς ἐνθάδε θυσίας ἐπιστάμεσθαι Iph. T. 491. ὅχ ὦντος πάντ' ἐπίτασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσταται ib. 876. γραφῇ ἰδῶσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταται Tr. 682. στρατηγεῖν ἐπίτασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίτασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς Her. 872. ἡ τὰ πάντ' ἐπίσταται Hel. 324. τὺς τεκόντας ἐκ ἐπίσταται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίτασο ib. 650. σώζειν τὸς σὺς ἐκ ἐπίτασαι φίλος Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ἐκ ἐπίσταται κακοῖς; Ael. fr. XXI. 1. ἐπίσταμαι μὲν ὃ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσταμαι καὶ πεπειράμαι Λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσταμαι πάνθ', δὲ εὐγενῇ χρεῶν Inus fr. XIV. 1. ἐκ ἐπίττανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιστάμεσθαι Ceno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίτασθαι περί Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονεῖν ἐπίσταται Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσταται Fr. inc. CXX. 2. ἔμαντ' καὶ κλύειν ἐπίσταμαι, ἄρχειν δ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἡπιστάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίτατο, οἷ' ἐξ ἐμῶ κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τὰ τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἡπίτατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἡπίτω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότην ἐκ ἡπίτατο El. 1028. ἡπιστάμην ἂν ποιεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπιστάμενος Epist. V. Ἐπιστατεῖν. ποιμνίων ἐπιστατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4. Ἐπιστάτης. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνῶν ἐπιστάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας Or. 1112. ἀρμάτων ἐπιστάται Ph. 1154. βῶμιοι ἐπιστάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. Ἐπιστείχειν. τὴν ἐπιστείχεσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπιτέλλειν. ἐπιτέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιτέλλουσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιτέλλουσιν El. 333. εὐ ποιεῖς ἐπιτέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέταλ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέτειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχις αὖ πρᾶσσε τάπεταλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47. Ἐπιτενάζειν. κῆπετέναξεν (i. e. καὶ ἔκετ.) Iph. T. 283. Ἐπιστένειν. τί Λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις; Med. 929. Ἐπιστήμη. ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. Ἐπιστήμων. ἐπιστήμων εἰ Sup. 843. ἐκ ἐπιστήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἐπιστολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν Epist. V. λέχους καὶ τέκνων ἐπιστολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ἐ μένων ἐπιστολὰς An. 965. τὰσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιστολὰς ἐξαρκάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς πέμψει τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς (mandata) ib. 1446. ἄγω σε Πενθῶς ἐπιστολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκους ἐπιστολὰς Hel. 1665. Ἐπιστρατεύειν. ἐπεστράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεστρατεύσατην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιστρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλὴν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο Med. 1185. ὅς ἐπιστρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεστρατευμένῃ Ph. 608. Ἐπιστρέφειν. δεῦρ' ἐπιστρέψον κᾶρα Her. 942. τί Νεῖλω τὰσδ' ἐπιστρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξῆς ἐπεστράφη Al. 185. θεῖ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη An. 1031. εὐδ' ἐπεστράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; Hel. 82. ἅς ἐπεστράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεστράφη πέδον Ion. 352. Ἐπιστροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾶ πέδον; Med. 666. Ἐπιστροφή. ὦν ἐπιστροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ἐκ ἐπιστροφᾶς Hel. 447. Ἐπισφάττειν. ἄρα κῆμ' ἐπισφάξαι ἡλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἶμα μηλείῃ φόνε El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας ἐμῆς El. 281.

κῆμ' ἐπισφάζων Her. F. 602. τρίτον
 ὅν μ' ὥς ἐπισφάζων δυοῖν ib. 995.
 Ἐπίσχειν. ὅδεν μ' ἐπίσχει γε Iph. T.
 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀν-
 δρὸς ib. 1459. ἐπίσχε El. 758.
 Ἐπιτακτός. μὴ ἔπιτακτὰ φάρμακα δι-
 δόντα Bel. fr. XVIII. 2.
 Ἐπιτάσσειν. εἰ ἔπιταξόμεσθα δὴ Sup.
 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ ἔπιτάσσεσθαι,
 Σέλοις Syl. fr. IV. 7.
 Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέτελλας ἴσθι ἐπιτελεῖ
 ὄντα Epist. II.
 Ἐπιτηδεύω. ἐνδυστυχεῖναι τὸν ἐπι-
 τηδεύω εἰ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπι-
 τηδεύουσιν τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς
 αὐτῷ ἐταίροις καὶ ἐπιτηδεύουσιν Epist.
 V. εἰ ζυνεῖναι μὴ ἔπιτηδεύει κυρεῖς An.
 205. ὦδαν ἐπιτηδεύον Tr. 514. χορη-
 γίαις τῶν ἐπιτηδεύων ἀφδόνους Epist.
 IV.
 Ἐπίτηδες Iph. A. 476.
 Ἐπιτηδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδευματα Epist.
 V.
 Ἐπιτηδευσις. βίωτον ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύ-
 σεις Hip. 261.
 Ἐπιτιθέναι. εἴ αὐτῇ δίκῃ ἐπέθηκεν Or.
 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499.
 κῆπιδες μνημεῖά μοι Iph. T. 702.
 κῆπιδες ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέ-
 γαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς Cy. 242.
 ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δέ) κισ-
 σίνους τεφάνους, κ. τ. λ. Bac. 701. κῆ-
 πίδου (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν
 Ion. 1597. ἔκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρφῃ
 κτύπημα χορὸς ὁλοῦν; An. 1211.
 Ἐπιτιμητής. τῶν κολαστῶν κῆπιτιμη-
 τὴν Sup. 255.
 Ἐπιτίμιον. δεινὰ τῆς ἐπιτίμια δαίμων
 δέδωκεν Hec. 1086.
 Ἐπιτολή. σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν Ph.
 1123.
 Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέψουσιν αὐ-
 τὸς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXXVI.
 Ἐπιτυγχάνειν. εἰρηκας ἐπιτυγχόντος
 ἀνδρὶ λόγους Her. F. 1248.
 Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα
 Or. 764. ἐποιεῖσιν πολέμιον παντεν-
 χίαν Sup. 1191.
 Ἐπίφημι. ὅτι κένω παῖδ' ἐπέφησα—
 ἐνδύσειν λέκτροις Iph. A. 130.
 Ἐπίφθορος. ἐπίφθορος λόγος Med.
 529. ἐπίφθορος ἔκ ἣν πόλει Sup.
 893. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθορος Med.
 303. αἱ μὲν εἰς ἐπίφθοροι Hec. 1185.

ἔκ ἐπίφθορον τὸδε Hip. 497. ἐπί-
 φθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν An. 181.
 ποιητὸν γλώσσ' ἐπίφθορον σοφῇ Iph.
 A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθο-
 ρον Rh. 334. ὅδ' αἰσχροῦν ὅδεν, ὅδ'
 ἐπίφθορον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθορον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστὶ Her. 203.
 Ἐπίφθωρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπί-
 φθωρον δέρῃ Or. 1575.
 Ἐπιφύλιος. κῆπιφύλιος χθονὸς Ion.
 1577.
 Ἐπίχαρμα Her. F. 459.
 Ἐπιχειρεῖν. ἐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν
 φίλῃ Fr. inc. XXVIII. 3. κῆπιχειρ-
 ησας κακῇ Hip. 707. κῆπιχειρήσω
 κακοῖς Bac. 190. κῆπιχειρήσεις ὅδ' ὦ
 ib. 817. τὸς ἄλλους τὸτο συκοφαντεῖν
 ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομιζομεν Epist. I.
 Ἐπιχρησθαι. κῆπιχρῶμεθα χθονὶ Rh.
 942.
 Ἐπιχώριος. ἀρχαῖ ἐπιχώριοι χθονὸς
 Ion. 1111. σφύγια τῆς ἐπιχώρια Iph.
 T. 280. τῆς ἐπιχώρια τύμπανα Bac.
 58.
 Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικίησσι νησάδας
 πόλεις Ion. 1583.
 Ἐποικτεῖν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖται
 τύχην Hec. 341. αὐτὸς τῶν ἐποικτεῖ-
 ρας El. 545.
 Ἐπομνύναι. τίς ἔν ἐπόμενος τοῖσιν ὄρ-
 κιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὸς ἐπώ-
 μοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῷ βίον
 ἀπορρήξειν Iph. T. 974.
 Ἐπονείδιστος. ὁ σὺ λυπρὸν κῆπονείδιστον
 λέγεις Iph. T. 689. τὸν ἐπο-
 νείδιστον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.
 Ἐπονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέ-
 δεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.
 Ἐπύρειν. ἐπελ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπύρσεν Cy. 12.
 Ἐπορδοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόνος νυχίως
 ἐπορδοβοᾶσω El. 142.
 Ἐπος. νέον τι σημαντὸν ἔπος Hec.
 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὃδ'
 εἰπεῖν ἔπος Or. I. καλὸν ἔπος λέγεις
 τὸδε ib. 1525. καινὸν ἀγγελίαν ἔπος
 Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος
 ib. 1540. ἐν κτενέῃ σ' ἔπος Med. 585.
 πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον
 ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162.
 et Her. 168. τὸδ' ἔπος λυπρὸν ἀκῶ
 Al. 274. ἔπος τυγχόντων Sup. 1160.
 ἄρ' ἔχομεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A.
 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὅσια
 K K

ζίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν
 γ' ἂν εἴποι τῆπος (i. e. τὸ ἔπος) ἔρμη-
 νεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τε
 κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ἂν
 οἶδα τῆπος τῆτο Bac. 1268. πρὸς σὺ
 μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῶ
 τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Ἑρμῆ Hel. 56. σο-
 φῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλα-
 θες εὖρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω
 σ' ἔπος ib. 1209. ἐν θέλων μαθεῖν
 ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις
 ἔπος ib. 1002. ἦν τι δεξιόμεσθ' ἔπος
 El. 110. τῆτο τολμᾷ τῆπος εἰς ἡμᾶς
 λέγειν ib. 329. γινώσκει ἔπος θνητοῖσιν
 ἔξευρῶν Sis. fr. I. 13. ὅποια ἢ λέγων
 ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med.
 675. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542.
 τὰ Φοῖβη εἰδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T.
 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646.
 πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel.
 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις
 ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα
 μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς τέγειν
 El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804.
 τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει
 Fr. inc. LIX. 1.
 Ἐποτοῦζεν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότουζε
 Ph. 1045.
 Ἐπερίζεν. ἔτε ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπώ-
 ρισας An. 611.
 Ἐποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον
 Hip. 214.
 Ἐπτά. ἐπτά παρθένων τάφῳ πέλας
 Ph. 162. ἐπτά προσβάσεις πύργων
 ib. 187. ἔπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748.
 ἐπτά πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἐπτά
 ib. 981. et 1101. λόχῳς ἐπτά ib.
 1100. ἐπτά γενναίων τέκνων Sup.
 12. ἐπτά στρατηγῶν ib. 102. ἐπτά
 ὄχῳς ib. 131. ἐπτά πρὸς Κάδμῳ πύλας
 ib. 588. οἱ θανόντες ἐπτά δεσποτῶν
 λόχοι ib. 636. ἔπτ' ἐφέτασαν δόμοις
 ib. 755. ἐπτά ματέρες ἐπτά κύρως
 ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἐπτά
 πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἐπτά καρ-
 πίμῳς ἐτῶν κύκλῳς Hel. 111. ἐπτά
 περιδρομαῖς ἐτῶν ib. 782. κόρυς δις
 ἐπτά Her. F. 1327. δις ἔπτ' αὐτῆς
 τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ'
 ἐπτά Πλειάδων Phaeth. fr. VIII. 1.
 Ἐπτάπορος. ἐπταπόρου δρομήματα Πλει-
 άδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἐπτά-
 ποροι Πλειάδες Rh. 529.
 Ἐπτάπυλος. ἐπταπύλῳ πόλεως Her.

F. 782. τὸ Κάδμῳ ἐπτάπυλον ἔχει
 κράτος ib. 543. ἐπτάπτολα τείχη Ph.
 79.
 Ἐπτάπυργος. ἐπτάπυργος γαῖα Ph.
 252. ἐπτάπυργον εἰς πόλιν ib. 755.
 cf. Her. F. 28. ἐπτάπυργοι περιβολαί
 Ph. 1085. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖθρα γὰρ
 ib. 1065.
 Ἐπτάτολον πύργωμα Sup. 1220.
 Ἐπτάτομος. ἀμφ' ἐπτατόμους πύλας
 Sup. 401. ἐπτάτομον πύργωμα Θη-
 βαίας χθονὸς Ph. 294. πόλις μ' ἐπ-
 τάτομον Bac. 917.
 Ἐπτάτονος. καθ' ἐπτάτονον ὀρεῖαν
 χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683.
 ἔχων κέλαδον ἐπτατόνου λύρας Iph. T.
 1129.
 Ἐπτάφθογγος. τᾶς ἐπταφθόγγῳ μέλ-
 πων κιθάρας ἐνοπῶν Ion. 881.
 Ἐπφδῆ. οἷδ' ἐπφδῆν Ὀρφῆως ἀγαθὴν
 Cy. 642. φιλτρ' ἐπφδῶν Ph. 1266.
 ἐπφδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip.
 478.
 Ἐπφδός. ἐπφδός καὶ γόης Hip. 1038.
 cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπφδόν Hec.
 1272.
 Ἐπωμῖς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558.
 γυμνάς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.
 Ἐπώνυμος. ἔφους ἀρ' ἐπώνυμος Ph.
 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158.
 κείνῳ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594.
 ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος
 σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώ-
 νυμος σὺ πόλις κεκλήσεται El. 1275.
 πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc.
 CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr.
 inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς
 ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων
 ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον
 τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώ-
 νυμα δειπνα Θυέστῳ Or. 1007.
 Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἀγκυραν ἐξανήπτον
 Iph. T. 1350.
 Ἐπωφελεῖν. ἔκῃν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς
 ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια εἰδὲν σ'
 ἐπωφέλῃσεν Or. 953.
 Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τῆνομά με θανεῖν
 ἐρᾶν τίθῃσιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν
 πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;
 ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362.
 τύχοις, ὅσων ἐρᾶς Med. 688. cf. v.
 974. ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπως ἐρᾶν
 Hip. 347. ἐρᾶς ἀνθρώπων τινός; ib.
 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρώσι ib. 359.

ΕΡΓΑ

πλειόνων ἐρῶσ' αἰ Sup. 239. λίκτρο' ἐρᾶς χρηστὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τῷτ' ἐρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τῷδ' ἐρᾶς ib. 530. νίψαι ἐρᾶ ib. 1041. ὃ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾶν Tr. 727. ἐπεὶ με φῆς ἐρᾶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾶν εἰκας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρᾶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβόντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἶος ἡδίων ἐρᾶν ib. 3. μακρῷ βίῳ ἡσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ῥῆγ' ἐξαναρκάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. ὃ δέϊ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἐρωτ' ἐκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἥρων, *atabam*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἐραται ψυχὰ Hip. 174. ἐραμαι κυσὶ θωύξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἐρασαι; ib. 225. πῶλων ἐρασαι ib. 235. ἀμφιτόμῳ λόγχας ἐραμαι ib. 1375. κείνων ἐραμαι Al. 869. τὸς ἄγαν ἐρωμένους Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς Tr. 1052. ἤπευ χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράνων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν Med. 700. οἶον ἡράσθης ἔρον Hip. 337. ὥς ποτ' ἡράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἡράσθη σέθεν ib. 1303. ὕδεις προσαιτῶν βίοντον ἡράσθη Dan. fr. V. 4. τῷδ' ἐρασθῆναι λέχους Med. 491. ἐρασθεῖς ib. 697. ἵππων ἐρασθεῖς Rh. 839.

*Ἐρανος. κάλλιτον ἔρανον δὺς Sup. 363. ἡνίκ' ἐρανον εἰς θεὸς ἐποίεις Hel. 395.

*Ἐρατῆς. παίδων ἐρατῆς ἦν Sup. 1088. ἃς ἔς' ἐρατῆς, ὅστις ἃς αἰεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφη τὸν ἐρατῆν; Cy. 584. πολέμων ἐρατᾶς (dog. pro ἐρατῆς) Her. 378. πολλὰς ἐρατὰς ἔχων Sup. 899.

*Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. *Ἡβας ἐρατὸν χροῖζει λέχος Her. 915.

*Εργάζεσθαι. εἰπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσούτον ib. 812. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El.

ΕΡΓΟ

1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας ὕδεν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. ὕδεν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασαὶ κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἰργασαὶ κακὰ ib. 1085. σὺ τῶργον εἰργασαὶ τόδε; ib. 1122. εἰργασαὶ ἐμοὶ ματρῶν αἷμα Or. 284. ὥς ἃς εὖ, μὴ λέγ', εἰργασαὶ τάδε ib. 599. μεγάλη εἰργασαὶ κακὰ Med. 293. et Hel. 109. ὕδεν εἰργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαὶ νέον; ib. 794. ὃς μ' εἰργασαὶ τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύννοια δέιν' εἰργασμένος Or. 396. cf. v. 413. ὃ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὥς ὃ δίκην δώσωσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281. Ἐργασέον Med. 791.

*Εργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

*Εργμα. ἐξοδίσων θεύθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἐργμασι Hip. 1107. ἐργματ' ἐχλ' θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

*Εργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τῶργον (i. e. τὸ ἔργον) εἰργασαὶ τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον ἃς ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἰσχιτον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἶον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τῶργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὺν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον ἃς ἔστιν τόδε Ph. 505. Καθμείαν μερίμναν ὀρμήσας ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἶον ἔργον ἔς' ἐργασέον ἡμῖν Med. 791. τλασ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τῶργον ib. 1236. ἔργον τλασα δυσσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ἥδειν Hip. 405. κρεῖσσον τῶργον ib. 501. σιωπῆς ὕδεν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τούδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, ἃς ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλασα γενναῖον ib. 627. τούδ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει An. 264. σχολῆς τούδ' ἔργον ib. 553. ὃ τῶν πονέντων τῶργον ἡγνῆται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὀψεί ib. 1075. ὄνομ', ἔκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὁ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. ἔκῃ ἐν ἔργῳ χέρνυβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. τολὴν πρέπουσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τῆργον ib. 218. ἄρ' ἐς' Ὀδυσσεύς τῆργον—; ib. 704. ὁ μὲγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δῶλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἰσορεῖν τὸδε Her. 666. ὥς ἐς ἔργον ὥπλιστα τρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τῶτ' ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τῆργον ἢ τῷτο Hel. 798. μῆτρὸς τὸδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργῳ ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἴεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τὸδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τῆργον ὁ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχάσιον ἔργον CEd. fr. VI. 4. ἔργῳ δεῖξω τὸ σθένος τὸ τῆς Θεῆς ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τῷ καλῷ ἔργῳ παρασχεῖν χαριστήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργῳ Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ἠῦφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν ὁ Or. 287. τᾶργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. ἔκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς ib. 1024. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα ἔρων An. 343. με-
τατροπά σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἐργοῖσιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σε ἔκ οἷδ' ὅπως χρὴ μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἐτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθη Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' ὁ ib. 1233. φανερά καὶ τὰδ' ἔργα κατεργασμένα Bac. 1197. μύ-

θοις εἰκότ', εἰδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἐργοῖσιν ὁ Hel. 293. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσάει ib. 366. Ἥρας τὰδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενῶ ἔργοισι Ion. 1042. μῖας ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἄλις ἔχεις τᾶξω-
θεν ἔργα El. 74. ἦκῃ ὁ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυ-
σαρὰ ib. 1178. ὅστις μέθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθείται χερσὶν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἐργοῖσιν ὁ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσω χρημάτων νομιζόμεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἐνθα κερδα-
νεῖς IX. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τὰ μφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' ὕδαμῳ Fr. inc. LI. 2. πο-
νηρὰ τᾶργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκείνος ἔργ' ὁ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχροῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.
'Ερεβόθεν Or. 177.
'Ερεβος. ἔργῳ μελαμφαῖς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.
'Ερεθίζειν. κώλοισ ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἡρεθισμένον Med. 1119.
'Ερεῖδεν. ἴν' ἀνταῖαν ἐρεῖσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἔδραν μ' ἐρεῖσατε Her. 603. ἐρεῖ-
σον σκόλοπι El. 898. πρὸς τέρν' ἐρεῖ-
σας μητρί Her. F. 1362. Πολύβῳ πατὴρ ἐρεῖσαντες πέδῳ CEd. fr. III. 1. εἰς γῆν ἐρεῖσασ' ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρεῖσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρεῖδῃ περιφερῇ εἵβον χθονὸς Ion. 743.
'Ερεῖν. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 661. τί ἐρῶ καλὸν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. εἰδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραν-
νεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δὴ τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; Ph. 1698. ἔκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς ib. 691. ὁ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὥς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

ΕΡΕΙ

708. ἢ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ἢ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετήσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ἢ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἦν πάρος ἢ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῶσιν—; Sup. 343. ἢ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῶμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἦ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἢ ἐρεῖς σὺν Θημᾷ; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τύτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῶτον ἐλπιδ' εὐρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. ἔσ' ἰσορῶση μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὖνυς ἔσ' ἐρεῖς, δὲ ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ἢ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεὶ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· ἢ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονεῖαν τινά—ἐρῶσιν Epist. V. εἰ τις γυναῖκα εἰρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἰς τε δάκρυα—εἰρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκεῖναι Hel. 314. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνδρώπῳ λόγους Her. F. 1248. σοὶ εἰρήσθαι χρεῶς Hec. 236. εἰρηται γὰρ ib. 1284. εἰρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἰρηται τόδε Iph. A. 960. τὰλλα εἰρηται μάτην Her. 118. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σὺ τόματος εἰρήσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγγων τὰ πρός' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμῳ εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεται τοι Ion. 760. Ἐρείπιον. ἐν πέπλῳ ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2. Ἐρεῖσμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεῖσμα θέ-

ΕΡΕΧ

μενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρεῖσματα ib. 254. πολὺβροχ' ἀμμάτων ἐρεῖσματα ib. 1036. Ἐρείψιμον τέγος Iph. T. 48. Ἐρεμνός. φῶς ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219. Ἐρεσθαι. καὶ μὲ νῦν ἔρω, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἦν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἐλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. καὶ τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βάλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρω, τίς ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βάλομαι ἔρεσθαι οὐ κασιγνήτῳ πέρι El. 548. ἀπὼν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἦρω; ib. 1072. εἰδὼτ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς ἢ χρησὸν ἠρόμην θεῷ; Her. 1038. ὅπως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ἢ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἦρω τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δευτέρον σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχωσ' ὅμως Med. 280. εἰτα τὰλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἐν ἢ ἐρήσομαι σε ib. 846. ἔσ', ἀλλ' ἔμνηται τὴν τῇ τῷ δ' ἐρήσομαι Tr. 945. Ἐρέσσειν. περὶ τοῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσω σὸν πόδα Iph. A. 138. Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμά ib. 1485. ἐρετμοῖς ἤμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχουσιν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμά ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433. Ἐρετμῶν. μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίτων Med. 4. Ἐρευνα. ἢδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328. Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾶς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾶ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἀπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὸς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152. Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323. Ἐρεχθεῖν. Ἐρεχθεῖναι τὸ παλαιὸν ὀλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθεῖδαν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθεῖ-
δῶν λεῶν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθεῖ-
δαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχ-
θεῖδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθεῖδαις
νόμος τίς ἐστιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχ-
θεῖδᾶν δόμῳ ἐφαπτομένῳ ib. 1056.
πλὴν τῶν ἐγγενετᾶν Ἐρεχθεῖδᾶν ib.
1060. εἰς Ἐρεχθεῖδῶν πόλιν Her. F.
1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095.
cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion.
10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469.
546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220.
1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀπο Ph.
859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' Ἐρημία Hec.
981. ἀρσένων Ἐρημία ib. 1017. ἄγασ'
Ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ'
Ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν Ἐρημίαν
γνόντες An. 570. εἰς Ἐρημίαν ὁδὸν
πτήξαντες ib. 753. Ἐρημίαν ἰδὼ πολ-
λῶν μελάρων Sup. 1095. Ἐρημίας
δεῖ Iph. T. 1197. Ἐρημία κακὴ Tr.
26. ναὺς τε—Ἐρημία δὲς ib. 97. κα-
ρατόμος Ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς
Ἐρημίαν πτώσασσαν Bac. 222. μονάδ'
ἔχουσ' Ἐρημίαν ib. 609. πόθεν Ἐρη-
μίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν
Ἐρημίαν Cy. 618. Ἐρημία ὀρφανὸς
δόμῳ οἰκῶσω Ion. 791. ποῖ κακῶν
Ἐρημίαν εὖρω; Her. F. 1157. Ἐρημίας
τυχῶν El. 510. αἱ πόλεις εἰς' ἄνδρες,
ὅκ Ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βρο-
τῶν Ἐρημίας Bac. 873.

Ἐρημος. ἄλλων Ἐρημος ὦν Or. 306.
Ἐρημον πατρῶν ἐλιπες δόμον Ph. 322.
cf. An. 1205. Ἐρημος παῖς ὑπασπιτῶ
σέθεν Ph. 1219. Ἐρημος οἶκος Hip.
847. cf. Sup. 1132. Ἐρημον χώρον
Hip. 1198. et Rh. 214. Ἐρημον τάφον
Al. 96. ἀτεκνος, Ἐρημος An. 1217.
Ἐρημος ἀθλίῳ πατρὸς Sup. 1131. Ἐρη-
μον ξυλλαβῶν Cy. 446. Ἐρημος ξυμ-
μάχων Cenei fr. II. 1. οἶκος ἐρήμους
ἐκλιπόντες Iph. A. 806. Ἐρημοὶ πρῶνες
ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμους δεσπότης
Her. 678. φίλων Ἐρημοὶ Her. F. 551.
γραῦς Ἐρημος Hec. 811. Ἐρημος ὅσα
Med. 255. φίλων Ἐρημος ib. 513. cf.
An. 78. et Her. F. 430. Ἐρημος τήνδε
φευξέμαι χθόνα Med. 604. μή μ' Ἐρη-
μον ἐκπεσῶσαν εἰσίδης ib. 712. Ἐρημον
ἐτιῶχον αὐτὰν An. 282. μονάδ' Ἐρη-

μον ὕσαν ἐναλίῳ κόπας ib. 855. μ'
Ἐρημον οἶχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph.
A. 1314. et Her. 710. Ἐρημος πόλις
Tr. 598. κόρην Ἐρημον Her. 524.
νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων
κοίτας ἐς ἐρήμους Al. 928. εὐνὰς ἐρή-
μους Rh. 574. ὁδὸς ἐρήμους ἵμεν Bac.
839. Λιβύης ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρο-
μὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον Ἐρημον
Ion. 1494. τέκν' Ἐρημα λιπὼν Hec.
1075. εἰ τὰδ' Ἐρημα τὰ πρόσθ' αὐτᾶς
Or. 1277. ὅκ Ἐρημα δώματα Ph. 282.
λέχη Ἐρημα An. 307. Ἐρημα κλαίω
Sup. 775. Ἐρημα κήδη Iph. T. 707. Ἐρη-
μα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' Ἐρημα Cy. 22.

Ἐρημῶν. ἡρήμωσε σὼν ναυβατῶν ἐρετ-
μὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἡρήμωσε
λέοντος Her. F. 360. σῶμ' Ἐρημώσας
ἐμὸν Hec. 31. τῶσδ' Ἐρημώσας ἔχε
Med. 90. ποίας πατρῶας γῆς Ἐρη-
μώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314.
πατρὸς Ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρηγτεύει. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἀμύλ-
λης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ζετῶν Ἐεργάμων Ἀπολλω-
νίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὁλομένην
Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριν-
νύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ'
Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννύς
ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἃ πολύτονος
Ἐριννύς Sup. 837. Ἐριννύες Or.
238. μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib.
264. ὅκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρεν' Ἐριν-
νύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριν-
νύων Ph. 262. πατρὸς ἢ φεύξεσθ'
Ἐριννύς; ib. 627. ἔνεκεν Ἐριννύων
ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἡλαν-
νόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299.
931. 941. 963. 970. 1439. et 1456.
μίαν τριῶν Ἐριννύων Tr. 457. πρὸς
Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς
Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλλεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph.
1175. ὕρεας ναῖουσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἐρίς. πολλῆς ἐρίδος συνέπεσε κλύδων
Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέ-
κλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις
ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν
ἡελίῳ μετέβαλεν ἄρμα ib. 1001. ἔριν
λύσσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ
σὸς αἵτιος ib. 354. ὅκ ἦν ἂν ἀμφί-
λεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυο-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις τρατηλάταις ib. 1471. σὺ ἔρις, ἕκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἐριδι τυγερέῃ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μῶσαι φιλοῦσι κραίνειν ib. 478. δυσφρονος ἐριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἐκτορος—ἔμμιον ib. 961. Ἡρᾷ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾷς, ἃ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξει ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἀγει εἰς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τὰς καλλονὰς ib. 1308. Ἀτρέως θυέτη τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μεσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίστην εἰς ἔριν μελαδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχους Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔδετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σὲ πέρι ἔται ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ὅ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὥς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομένων ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἐρίς, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τῷ γηγενῆς Ἐριχθονίῳ ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίῳ τῷ πάλαι μμήματα ib. 1429.

Ἐρκιος. Ζηνὸς Ἐρκίῳ Tr. 17. ἐφ' Ἐρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἐρκος. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίης ἔρκος ἕκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλάτοις ἐν ἔρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 155.

Ἐρμα τερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἐρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἶκος ἔρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἐρμηνεύειν. ἡρμηνεύσεν ἂν τὸν παῖδα—τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἐρμήνευμα. ἔρμήνευμα Νηρηῶδος γάμων An. 46. ὁ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' ἔρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἔρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἐρμηνεύς. πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τέπος ἔρμηνεύς τόδε Iph. T. 1302. ἔρμηνεύς ἐγὼ El. 333. σιωπῇ ἀπορος ἔρμηνεύς λόγων And. fr. XXV.

Ἐρμῆς. χθόνιος Ἐρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἐρμῆ πύσσονος Sup. 121. σ' ἐκέισε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἐρμῆς Rh. 217. λαβὼν μ' Ἐρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἐρμῆ ib. 57. ἢ μ' ἐγένετο Ἐρμῆν Ion. 4. Ἐρμῆν κελεύει δεῦρο πορθεῖν—βρέφος ib. 1599. κληρὸς Ἐρμῆ Æol. fr. XXII. Ἐρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἐρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἐρμιόνην Σπάρτης ἀπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἐρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἐρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἐρμιῶν, *nom.* *utris.* Her. F. 615.

Ἐρνος. ὃ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὃ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὃ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. ὀρνὸς ἀσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροις ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν ἀφῆνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σευρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἐρος. οἷον ἡράσθης ἔρον; Hip. 337. διδῶσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν πεπτόκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἐρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει Or. 1012. οἷον ἃ Κύπρις ἔρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔρπει Iph. T. 477. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τάγαθόν Rh. 318. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς δδ' ἔρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἔρπει γῆρος El. 754. κύκλῳ ἔρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἔρπομεν μμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἔρπει Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἔρπει νῦν Or.

793. ἔρπ' ἐς οἶκος Hec. 1019. et An.
 434. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403.
 ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίῃ ib.
 1245. ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An.
 723. ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πό-
 λιν ib. 1264. ἔρπε πᾶς κατ' ἔχρος
 αὐτῶν Rh. 690. ἔρπ' Ὀλυμπον Tr.
 92. ἔρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἔρπετ'
 εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or.
 108. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν Cy. 444. κύ-
 λικος ἐρκύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII.
 εἶρπ' ἀναυδος Ph. 41. εἶρπ' ἀγύρτης
 τις λάτρης Rh. 715. πρὸς ψῆδας εἶρπε
 Cy. 422. εἰς πρῶραν εἶρπε Hel. 1598.
 εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953.
 ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε El. 621.
 Ἐρπετόν. ἔρπετῶν ἀγρίων ἄκη An.
 268.
 Ἐρρείν. ἔρρει Or. 328. et Tr. 173.
 ἔρροι τὰς ἡσύχης προνοίας Or. 1407.
 ἔρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔρρει
 σὼν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς
 δόμος ἔρροι Med. 114. μάταν μόχθος
 ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔρρ', αἰ-
 σχροποιέ ib. 1346. ἔρρ' αἰθέριον—
 φάρος An. 831. σκήπτρα ἔρρέτω τάδ'
 ἐπὶ γαίαν ib. 1224. ὅς χρῆν θανόντας
 ἔρρειν Sup. 1113. ἔρρει φόως σκήπ-
 τρων Iph. T. 187. ἐξ οἶων κακῶν ἔρ-
 ρεις ib. 379. ἔρρει στρατιά Rh. 747.
 ἢ πατρίς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις
 Tr. 107. ἔρρει νῦν αὐτὰ, καὶ δαίμων
 ib. 204. ὥς ἔρρεις μάτην Hel. 1236.
 ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς Ion. 699. ἔρρει
 παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ
 κυμάτων ἔρροι Her. F. 651. ἔρρ',
 εἰδέν εἰδώς El. 952. ἔρρῃ νυν αὐτὸς—
 Al. 737.
 Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως
 Cy. 521.
 Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυ-
 θείας Her. F. 424.
 Ἐρύθημα προσώπου Ph. 1495.
 Ἐρυδραί, nom. urbis. Ὑσίας τ' Ἐρυ-
 θράς δ', αἰ—Bac. 750.
 Ἐρύκειν. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾶν παρε-
 σκευασμένον Her. 691. ὅτοι τὸ δει-
 λὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.
 Ἐρυμα. τί δῆγ' ἐρυμά μοι γενήσεται;
 Ph. 990. ἐρυμα δώμασι Med. 597.
 ἐρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπί-
 δος ἐρυμα Iph. A. 189. ἐρυμα δακρυό-
 εντ' ἀκέσας πατρίδος εὐλαμένας ib.
 792. vid. not. ἐρυμα Ἀνδίας Bac.

55. εὐπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan.
 1.
 Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωματίων Hel.
 68.
 Ἐρχεσθαι. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς Hec.
 216. ἐπὶ μείζον ἔρχεται ib. 380.
 τίς ὁδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334.
 διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεται σοι
 πυκρὸν θάλαμα ib. 949. ἔλεος ὁδ' ἔρ-
 χεται τῶν θανυμένων ὑπὲρ ib. 966.
 εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων Ph. 937. et An.
 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικίῳ γένει
 Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al.
 161. ἕκ εἰς αὐρίον—ἔρχεται κακὸν
 ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503.
 ἀγὼν ὁδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup.
 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι
 ib. 1059. σωτηρίαν Ἐλλήσι δώσω
 ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἐνδ'
 εὐάλων ἔρχεται πύρ Iph. T. 1139.
 ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730.
 κακῶν εἰς ἀμύλλαν ἔρχεται Tr. 617.
 ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773.
 ἐπὶ τὸδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δειν'
 ἔρχη πάθῃ ib. 969. διὰ πολέας ἔρχε-
 ται βάσις Hel. 225. ἔρχεται δὴ τιν'
 εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ
 χρεῶν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὥς
 ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr.
 XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ
 Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίῃν
 ναυστολὴν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις
 ὢν ἐλήλυδας ἐπτάστομον πύργωμα Θη-
 βαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθου
 ἐλήλυδας ib. 387. ἕκ οἷσθ', οἱ κακῶν
 ἐλήλυδας Med. 1306. ἐπειδὴ γ' εἰς
 μίασμ' ἐλήλυδας Hip. 946. ὅδ' ἐπὶ
 τὸ κείνῳ βυλόμενον ἐλήλυδα Iph. A.
 1270. ἢ δεῦρ' ἐλήλυδας ib. 1339.
 τοιαῦτα κῆγ' ὀσημανῶν ἐλήλυδα Rh.
 275. ἕκ εἰς λόγους ἐλήλυδα Tr. 905.
 ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυδας Bac. 1199.
 λύπας ἅλεις ἔχων ἐλήλυδα Hel. 595.
 ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίῳ κατάσκοπος Hec.
 239. ἄρα κῆμ' ἐπισφάζαι τάφῳ ἦλ-
 θες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε;
 ib. 516. ἐλθε, ὥς πήγῃ—αἶμα ib.
 536. ἐλθε, καὶ σήμερον Ἀργεῖοις
 τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964.
 ὅν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994.
 κραυγῆς ἀκέσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ'
 ἦλθες Ἀργεῖοις ἄγων ib. 1213. μή
 τις ἐς πετρῶν ἐλθῇ βολὰς Or. 59.
 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. δ

—εις ὄμματ' ἔλθειν ib. 461. ὅδ' ἤλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε ματέρει ib. 503. ὣν ἕνεκ' ἤλθον ib. 610. ἤλθ' εἰς ἴλιον ib. 647. ἄτος ἤλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἤλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινὸς λόγος ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπὶ κυρον ἐμοῖς φίλοις ib. 1300. ἤλθον εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἤλθε ib. 1479. κῆμοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὅ τι φαύλως ἤλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθω εἰς τέρψιν ἤλθες ib. 203. δι' ἄτεος κυκλῶν πρόσωπον ἤλθον ib. 367. τρωμνῆς ἐς ἄλκην ἕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἤλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἤλθες —ἐς μάχην; ib. 601. ὅχ' ἐκὼν ἤλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρ' ἑνὶ πτερὸν —ἔλθειν ib. 813. σὺναιμον εἰς λέχος ἤλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἤλθον παῖσι τοῖσιν Οἰδίπῳ ib. 886. ἐκ τῷ δ' ἐμοὶ τόδ' ἤλθε καὶ τέκνω κακόν; ib. 936. ἤλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖν δορός; ib. 1087. ὅκ' εἰς τόδ' ἤλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρῳ ἔλθειν εἰς ἄβυσσος χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρός ἤλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἄλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἀμίλλας ἤλθον μέλεις ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἤλθε τέκνων ib. 1108. ὅδ' ἤλθ' ἐκ πω σιδήρος Hip. 76. ἤλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀδίκτων ἤλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. ὅ σοι τὰδ' ἤλθε βῆ μόνω κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. ὅκ' ἂν ποτ' ἤλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παῖν ἔλθοι ib. 1373. ὥς μή ποτ' ἔλθειν ὦφελ' εἰς τῷδ' ὅμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἤλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιπὺς ἤλθεν ἔδρας σκοτίας Al. 123. μὴ τοσονδ' ἔλθοι κακόν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῷδ' ὅς' εἰς χρεῖαν ποτὲ ib. 722. ὅκ' ἤλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῇ σοι πότμον ἤλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μέλizon ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἤλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. ὅδ' ἀμφὶ Πηλέως ἤλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἔλθειν

τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἤλθ' ἐτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἤλθες ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἤλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἔλθειν ἐνυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἤλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκαια πατρός Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἤλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. ὅδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἤλθ' ἐμοὶ λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθίης ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἤλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἤλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἤλθον ib. 1214. πόθεν ἤλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἤλθε Iph. T. 16. εἰς τένορ' ἤλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. ὅτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἤλθε πόποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἤλθε ib. 941. νότον βάρος ἤλθον ib. 1112. οἰκτεῖον ἤλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἤλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; Tr. 60. ὅκ' εἰς ἀκριβὲς ἤλθες ib. 901. ὅκ' εἰς τοσούτον ἀμαθίας ἔλθειν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὅς σοι θάνατος ἤλθε δυσυχῆς Tr. 1167. ὅ ἤλθεν ἐπὶ τάντιπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὅπῳταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἔλθειν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἤλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν ib. 1349. ἄκρατος ἔλθ' ἐνθ' ἑνὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πείραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἤλθ' οἰκτεῖος ib. 634. ἔλθειν ἐγγὺς δορός ib. 815. ὅκ' ἐβέλετο ζῶν εἰς σὸν ἔλθειν ὄμμα ib. 887. ἐπέπερ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἤλθεν ὠραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσούτον ἤλθομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἤλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταῦτόν ἤλθε τοῖς τεκῶσι τὰς τρόπας ib. 949. ἔλθειν διὰ μάχης σφ' συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἴν' ἐλθεῖν βυλό-
μεθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε
μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244.
ὥς ἐλθῇ μητρός εἰς ὄψιν ποτέ ib. 389.
εἰ γὰρ αἰσῖως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλ-
θες εἰς νόσον τι λίκτρον; ib. 545.
σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib.
997. ὥς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς
φρενῶν ib. 1180. παρ' οἷαν ἦλθομεν
τάδε μιν βίω; ib. 1514. ὃδ' ἦλθε λόγ-
χης ἐγγύς Her. F. 160. τί καινὸν
ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα
πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib.
544. εὐδρα ἐλθεῖν εἰς μάχην, λείοντί
τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ'
εἰς ᾄδου; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib.
740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τὰς
Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002.
εἰς συναλγύντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλ-
θου εἰς τάφον παιδῶν ib. 1390. δίκη
τ' ἂν ἦλθεν Αἰγύθῳ El. 42. πρὶν
εἰς θεοῦς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ'
ἔλθω; ib. 377. ἦν ἔλθῃ πύστις εὐ-
τυχῆς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισ-
μὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. ὥς ἂν
ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θρύψους Dan. 65.
μὴ 'πὶ δουλείας ποτέ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς
Ar. fr. IV. 2. ὁρῶς τοῖς πράσσειν
κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2.
κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr.
XXI. 4. εἰς ὅρανιον πόλον ἦλθε πά-
λιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐ-
σεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII.
4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr.
IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν
Cepo. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς
λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ
χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII.
1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr.
inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ
κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ Fr. inc. CLX.
6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἄρνός ἦλυθε
Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα
εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε ib.
1011. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίους ἦλυθον
ἑρηνίδαι Ph. 830. ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι
ζυγὸς ἦλυθεν δούλειος An. 301. δι'
ἄλσος Ἀρτέμιδος ἦλυθον Iph. A. 186.
ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον ib. 231. εἰς
θόρυβον ἐγὼ ἦλυθον ib. 1349. σοὶ
ἦλυθον ἀγγελος Rh. 50. ἦλυθ' ἔχων
τρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἦλυθον πρὸς
Ἑκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἦλυ-

θον Σκαμανδρίῳς Tr. 374. ἦλυθεν
ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἦλυ-
θον ποτὶ σὺν ἀγροτέραν αὐλὰν El.
167. καίριος ἦλυθες ib. 598. ἐλθὼν
εἰς Ἀχαιῶν τρατὸν Hec. 287. Τροία-
θεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς
ἐλθόνθ' ἔνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib.
521. ἐλθὼν—πειράσσομαι ib. 703.
ὥσπερ ὥς ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμι
ἀποῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ'
ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἶκός ib.
1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
ib. 1648. ἐλθὼν ἀνασσε Σαρτιάτι-
δος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ
Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα σὺν ὅπλοις
ib. 514. εἰς πρόσσιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν
γυναικὸς An. 686. κατ' ὅμμ' ἐλθὼν
μάχη ib. 1065. εἰς ἐμ' ἐλθὼν καὶ
πόλιν Πανδίωνος Sup. 562. Δαναΐ-
δαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416.
ἐπὶ πλείστον ἐλθόντα Rh. 947. πυκ-
νὰς εἰς Τροίαν ὁδὸς ἐλθόντα Tr. 236.
εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπικυρος
ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρὰς ἐλθὼν
κελεύθῳ ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν
φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος
Ar. fr. II. 6. ὅψ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζη-
νὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλ-
θόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370.
εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244.
ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628.
φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph.
T. 902. εἰς εὐμβολ' ἐλθόντες Hel.
298. εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης ib. 748.
εἰς κέλευσμά' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλ-
θῆσα Hec. 727. ἐλθῆσα ἀμφὶ τὸν
Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. κα-
κῶς ἐλθῆσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T.
522. κληδὼν εἰς τράτευμά' Ἀχαιῶν
ἐλθῆσα Tr. 653. παιδῶν ἐλθῆσ' εἰς
ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαιῷ κῆγρίῳ τὸ
μαλθακὸν εἰς ταυτὸν ἐλθὼν Fr. inc.
XXIV. 2. ταυτ' εἰς ἐν ἐλθόντα Ar.
fr. XIV. 2.

Ἐρωσ. κῆμ' ἔρωσ' ἔρωσ' ἔχει Ph. 625.
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med.
8. τὰς ἀπλήγῃ κοίτας ἔρωσ' ib. 151.
ἔρωσ' ὅ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib.
530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρωσ'
τελεσφόρος παιδῶν ib. 714. καρδίαν
κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἔρωσ'
ἔρωτ' ἐκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ib. 39. ὅ τι ταύτη τόνδ'
ἔρωτα χρή πεσεῖν ib. 41. ἐπεὶ μ' ἔρωσ'

ἐτρῶσεν ib. 392. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἐρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρὺ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ἕκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρωσ εἰς σέ ib. 1430. ἔρωσ τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρωσ ib. 178. παραχῇ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὅς τās Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἐρωτι αὐτὸς ἐπτοάδης ib. 586. δεινὸς ἔρωσ στρατείας ib. 808. ἔρωσ ἵππων Rh. 859. ἔρωσ ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθὲν κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐκείρετον Μαινάδος ὑπέστη ib. 414. ἐκέτ' ἔρωσ ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστήν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τῷδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένῃ ἔρωτος ἀδελίων γάμων Hel. 674. ἐρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγῃ περὶ πηδῶσ' ἐρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄσσεως σχεθεῖς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχουμεν ejusd. fr. XIII. 1. ἀπιστον ἔς' ἔρωσ ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαλ' ἔρωσ εἶναι βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρωσ ἀργὸν κᾶπὶ τοῖς ἀργοῖς ἐφν Dan. fr. V. 1. μ' ἔρωσ ἔλοι ποτέ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρωσ ψυχῆς δικαίας, σὺ φρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. ἕκ ἑσ' ἔρωσ τοιῦτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος Oed. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν γ' ἄγων ἔρωσ ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρωσ ἀνδρας ὁ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phaed. fr. vers. 1. νυθεύμενος ἔρωσ μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μουσικὸν ἔρωσ διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρωσ βίη Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρωσ σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τῷ σοφίᾳ παρέδρως πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ὃχ' οἷσιν ἐρώτων Hip. 764. τὰς προπύτας θιάσους ἐρώτων Rh. 362. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκέσσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίης τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλος ἔρωτας Dic. fr.

VII. 2. ἕκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διώκῃν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίη Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρωσ, deus amoris, Cupido, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3. Ἐρωτᾶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμῷ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾶ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὦν, χρηζῶ τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾶς ib. 937. ὅμῃς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾶν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾶς; ib. 1045. ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότα Iph. A. 1134. ἕκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ὁ τῶν ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾶς ὁ λέγων ἔχοντά με ib. 659. παρέσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾶς ἄθλι' ἐρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἀπίε' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκῦσαι (sc. χρεῶν) τὼς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ἕκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθὼν σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μὴδ' ἐρωτήσης πέρα ib. 554. ἀπέστην τῶν ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ὁ πῶπος' ἠρώτησα Phoen. fr. IX. 8. εἰφ', ὃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεῖς Med. 501. Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἄλός Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνάν ib. 927. ἐς οἶκος ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατῶν ἐς οἶκόν Hec. 952. ἐς αἶδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίους ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἄνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντη ib.

992. ἐς φρυγὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἄρκυσάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείους ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαρώνομος λέπας Ph. 24. ἐς ταῖτον ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἄλκην ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγους ib. 778. σπῆδον ἐς μελαμβασθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ἔδας ib. 1157. ἐς Ἀργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Ier. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἄρματα λεύσσων ἀέλις ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίη ib. 1039. ἐς ἡμᾶς ib. 1077. ἐς ἄδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἄλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς δῆκν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. ἐς τρεῖς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρῆπτον ἐς ᾗδην τείχεω ib. 1366. ἐς τὸδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλάν ib. 261. ἐς δόμους ib. 544. νεανίας λόγους ρίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτην δόμους ib. 751. ἐς τήνδ' ἐσίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθῶ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὰς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾗδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργεῖαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίης μυχὰς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὐλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλετικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπους ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961.

ἐς τίνα; sc. Θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἱππιὸν τ' Ἀργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἀγνὸν Φοῖβη πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἡμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἶπες Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὐριον ib. 600. Θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐδῶν πατὴρ δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργεῖων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾗδην ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἑλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰγναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἄλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῃ γνῶμην ib. 347. ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τὸδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσὺνδ' ἐς ἡμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὥραιων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτεύης ib. 46. ἐς Ἰλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀτέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ἑρανον ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. πελαγίους ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰδέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὸς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφους Φοῖβη Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ἕς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱεράς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὰς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρως ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾗδην Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἐσπέριον ἐς αὐ-

λάν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς αἶδαν ib. 427. ἐς ἑρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολῶν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἥδ' ἐσῆλθ' ἀδυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίη ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἀμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὐλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεῖς ἐς ὕδας ib. 956. ἐς τίνα τεναγμόν, ἢ γόνον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκῆων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἐς τε, usque dum, donec. ἐς τ' ἂν ἐκδήμος χθονὸς Hip. 659. ἐς τ' ἂν αἰὼν ὁμῶς ἀντέχῃ Al. 338. ἐς τ' ἂν—ἔθω An. 1267. ἐς τ' ἂν ὁμματός ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαίη Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀπορροαί ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσεῖδειν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σέ Hec. 705. ἐπεὶ γὰρ ὅτ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες ματὸν ib. 630. πικρὸς ἐσεῖδες γάμους Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγᾶς τείχευσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσεῖδομεν πῶργον πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσεῖδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῶρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐπὶ Hel. 751. οἷν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῶ ποτε θείαν Ἑλένη ψυχάν—ἐσίδω; Hec. 88. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένους Med. 163. μὴ σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρός ματὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὃ τεγνωτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734.

χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδῶσ' οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσῆλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκου, ὦν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἥδ' ἐσῆλθ' ἀδυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα Eg. fr. II. 13.

Ἐσθῆμα. βαρβάρους ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἐλῦσα κεδρίων δόμους ἐσθήτα Al. 159. ἐσθήτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθήτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαίνιας ἐσθήτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθήτα ἐξάλλαζον ib. 1313. χρεῖοι ἐσθήτες Her. F. 52. 2) ἀμφὶ χρῶν' ἐσθήτες Hel. 428. 2) inde particip. ἡσθημένος. ναυθόρους ἡσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἡσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμῶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλός, ἐσθλός ib. 597. ἐσθλὸς ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλὸς πατὴρ Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίταμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλὸς παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλός ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλὸς καὶ Rh. 388. ὃ μῆτερ ἐσθλῷ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλός Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλός ἦ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλὸς ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἀνδρ' ἐσθλὸν ἀφελύντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ἐπ' ἐσθλῷ Aeg. fr. VI. δεῶν ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλός St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλός Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλῷ καὶ φίλῳ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφῃ τὸν ἐσθλὸν κᾶν μυχρῇ δεικνύσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. θταν αἰσχροῖ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλῶς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φύς ib. 326. ἐσθλῶν κακίως ἐνίστ' εὐτυχέτεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ἔσα Ion. 620. ἐσθλῶς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἄξιων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Alcmaeon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν θταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅλγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ag. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἐκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' οὐδὲν ἄεθλον ἔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἀρχεσθαι χρῶν κακῶς ἐπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοὶ Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. διδάξιν ἐσθλῶ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν ὃ συμμίσγνται Ion. 1017. ἐσθλὸν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλὸν τι μηνύσεις El. 620. ἐν κτήδεσιν ἐσθλῶ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἐσθλ' ἀμχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχροὶ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ζύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκούσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἐσθλὰ κατθανῶσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2.
- Ἐσιέναι (ab εἶμι). τίνας ξένων δόμους ἔσιμι; Hip. 1067. μ' ἐσῆι δαῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος ὃ μικρὸν ἐσῆι φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῆι Dan. 36.
- Ἐσμός. γάλακτος ἐσμός εἶχον Bac. 709.
- Ἐσοδος. ἐσόδους Φοῖβη Ion. 104.
- Ἐσουλίζειν. εἰ παρ' εὐγενῆς μητρὸς—ἐσούκισ' οἴκους Ion. 841.
- Ἐσώπτεσθαι. μ' ἐσούψει χειρὸς ἀναρπαστὰν σᾶς Hec. 206. ὄθεν σε βουδυνῶν ἐσώπεται El. 635.
- Ἐσορᾶν. ἐσορῶ μελέτη κατατρυχομένους Med. 1099. ἔτε τᾶφων χῶματα γαίας ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον ἐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τᾶσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνῶμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾶς τᾶδε; Bac. 550. ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾶ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τόσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει ib. 811.
- Ἐσπέρα. ἢ πρὸς ἐσπέραν φέρει Or. 1260. ὅχ' ἐσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.
- Ἐσπερίδες. Ἐσπερίδων ἐπὶ μελόσπορον ἁκτὰν Hip. 742.
- Ἐσπέριος. ἀπέρας ἐσπερίως Ion. 798. ἐσπέρων ἐς αὐτὰν Her. F. 395.
- Ἐσπερος. τὰν πρὸς ἔσπερον κλευνθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἐσπέρη φάος Ion. 1149. τὰ ἔσπερα νῶτα El. 731.
- Ἐσπεσθαι, i. q. ἔπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαί—ἐσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἔσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονύσα—ἅμ' ἐσπόμην; Tr. 946.
- Ἐσσαιεῖ, προ εἰσαιεῖ. χάριν τὰν ἐσσαιεῖ Sup. 374.
- Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.
- Ἐτία. πατρώα ἐτία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτε δῶμ' ἐτίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἐτίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐτίαν Or. 359. ἔδραν παλαιᾶς ἐτίας ib. 1442. μυχοῖς ναῖουσιν ἐτίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἐτίαν ηκισμένη ib. 1130. τᾶσα πρόσθεν ἐτίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἐτίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἐτίαν οἰκεῖς ib. 592. τῷδ' ἔκω ξένος κακίον' ἐς τήνδ' ἐτίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἐτίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμην τύραννον ἐτίαν An. 3. δώμαθ' ἐτίας λιπὼν ib. 594. Πενδυκὴν πρὸς ἐτίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἐτίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἐτίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρώον θάλαμον ἐτίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἐτίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐτίαν Hel.

239. μεσόμφαλος ἐσία Ion. 462. πρόπυλα ἐσίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσκειπε ἐσίαν ib. 599. πρὸς ἀγνοῖς ἐσίας βάρθοις ib. 715. ποτὶ θῆσαν ἐσίαν El. 205. ἐσίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῶσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἐσίαι Iph. T. 844. πολλῶν κῆλλων ἐσίας ἀφιγμένων Her. 145.
- Ἐσίαμα. τὰ Ταντάλυ θεοῖσιν ἐτιάματα Iph. T. 387.
- Ἐσιᾶν. ἐν δόμοισιν ἐσιῶ ξένον Al. 768. ἐσιᾶ γάμους Her. F. 483. ἐσιᾶ λαμπρότερον Epist. V.
- Ἐσιῶσθαι. δῶμα ἐσιῶται Ion. 1464.
- Ἐσιῶχος. ἐσιῶχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἐσιῶχ' Ἐλευσίνιος χθονὸς Sup. 1.
- Ἐσύτερον Iph. A. 720.
- Ἐσφέρειν.—λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι Hel. 670.
- Ἐσχάρα. βωμῷ δεξιμήλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἐπὶ Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζηνὸς ἐσχάραν λιπῶν ib. 342. πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμῳ ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίῳ ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάrais Al. 117. ἐσχάrais ἐφέταμεν An. 1103. πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Διῆς ἐσχάrais ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais Plis. fr. III.
- Ἐσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὄροις Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταισι Iph. A. 292. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τῷσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διτῆρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τῷσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τῷτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τῷτο Θαννατὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάθῳ ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.
- Ἐσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 42. ἔσιν ἔσω ib. 60. δωμάτων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγους πέμψας ἔσω Or. 1221. ἔσω τείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1406. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλῳ ἔσω μελάθρῳ Med. 134. ἕραν ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔστειχον ἔσω Al. 919. πέμπει μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἀντρῶν ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αἰτοσιδάρων ἔσω πελάσῳ ib. 361. ἔσω πάρεμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω θέρας El. 1223.
- Ἐσωθε Her. 42.
- Ἐσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθῳ Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἀντρῶν Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.
- Ἐταῖρα. χλιδανῆς ἐταῖρας βότρυνχον Cy. 498.
- Ἐταιρία. τί ζῆν σῆς ἐταιρίας ἀτερ; Or. 1072. ἐταιρίαν σέβων ib. 1079.
- Ἐταῖρος. ἀνδρ' ἐταῖρον δεσπότη παρόνθ' ὄρῳ Al. 779. κτᾶσθ' ἐταῖρος Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλως ἐταῖρος Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεῖς ἐταῖρων τῶν λελειμμένων ὑπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἐταῖροις Epist. V.
- Ἐτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.
- Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.
- Ἐτέοκλος, nom. propr. viri, Sup. 872. et 1037.
- Ἐτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτυεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἐλῶ δυοῖν πότμοις

τὸν ἕτερον Ph. 959. ἐγγενετῶν ἕτε-
 ρος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—
 οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἐτέρᾳ
 ἕτερος ἕτερον δλβη καὶ δυνάμει πα-
 ρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ἕχ ἕτερον
 ἀξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον
 ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ἕκ ἂν γ'
 εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib.
 1196. ἐξ ἐτέρων μύθων Med. 654.
 συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιέζει Al. 896.
 πολλὰς ἔτλην χάτις ἄλλως πόνας
 Sup. 573. ἕτεροι σὺ πλέον ὃ μέλον-
 ται Her. 354. ὃ δόμων γ' ἐτέρως ἀρ-
 χοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τη-
 ρεῖν ἐτέρως Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς
 ἐτέρως ἐπικεικίς τε, κ. τ. λ. Epist.
 IV. πόλιν ἐλθὼν ἐτέραν Her. 363.
 τίνα ἐτέραν μόλῳ πόλιν; El. 1194.
 μυριάδας ἀγαθῶν ἐτέρας ἐτέραις με-
 ταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἐτέραισι
 συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτε-
 ρον ὄνομα Or. 546. ἐτέρῳ λέγει An.
 489. ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ—ἀγρευμ' ἀν-
 θέων Hypp. fr. V. 2. ἔτερα ἀφ' ἐτέ-
 ρων κατὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἔτερα
 ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα Or. 977.
 ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ
 ἔτερα μεγάλα φανερά Bac. 1004. ἐτέ-
 ροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἡ ἔτερα
 φράσω; Fr. inc. CXCVII.
 Ἔτης. φωτὶ ἕκ ἔτη πρέπων fr. inc.
 CCXX.
 Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.
 Ἐτήτυμος. ὃ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ',
 ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον
 τόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτή-
 τυμα Ion. 1488. ταὐτ' ἐτήτυμα μα-
 θεῖν θέλω Dan. 60.
 Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσω τήνδ' ἐμὴν
 ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἀνδρ'
 ὄντα Her. 997.
 Ἐτι. κᾶτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ
 λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155.
 ποῖ τις ἔν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597.
 πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ
 τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδοῦμαι; ib. 1048.
 ἀνὴρ ὕδ' ἕκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic
 porro.
 Ἐτοιμάζειν. δῶμ' ἐτοίμαζε Al. 365.
 ἐτοίμαζε, scil. βελήν Her. 473. δά-
 κρυα ἐτοιμάζουσι Sup. 454. σφάγια
 ἡτοιμασμένα Her. 400.
 Ἐτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοι-
 μος εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph.

487. θνήσκειν ἔτοιμος Ph. 976. ἔτοι-
 μος ἀφθόνῳ δῶναι χερὶ Med. 612.
 κόσμος γ' ἔτοιμος Al. 147. ἔτοιμος
 τῷδε τεύξαι τάφον Rh. 959. ἦκω
 ἔτοιμος Bac. 180. ἔτοιμός εἰμι—λό-
 γῳ θανεῖν Hel. 1058. ἔτοιμοι El.
 796. γάμῳς ἐτοιμῶς Hel. 1402. αὐτῇ
 θνήσκειν ἐτοίμα Her. 503. τὸ ἔτοι-
 μόν ἐστιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἐτοι-
 μον ἢ Her. F. 86. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ
 θυματ' εἰς ἄδω τάδε ib. 453. τάδ' ἐτοίμα
 Al. 256. ἔτοιμ', ἃ βάλει, τὰ 'π' ἐμῷ
 Tr. 74. ἔτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὅπτα
 Cy. 356. cf. v. 395.
 Ἐτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος
 Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or.
 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433.
 ἐπτα καρπίμους ἐτῶν κύκλῳς Hel. 111.
 δέκα διελθούσας ἔτη ib. 113. vid. etiam
 v. 782.
 Ἐνυμος. εἰ δὴ φάτις ἐνυμος Iph. A.
 795. εἰ βάξας ἐνυμος ἀνδρὸς ἀδε μοι
 Hel. 357. δεῖξον φήμην ἐνυμον El.
 818.
 Ἐνύμως Or. 1357.
 Εὔ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε
 Hec. 57. δρᾶς ὠδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v.
 etiam δρᾶν. εὖ πράζειν ib. 283. Plura
 vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib.
 300. v. etiam λέγειν. εὖ τὰχυν φέρει
 ib. 593. τῷτο ἦν τις εὖ μάθοι ib. 601.
 τάκειθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731.
 γέγοντο δ' εὖ πως ib. 902. ὥς εὖ κῆξίως
 σέθεν λέγεις ib. 990. ἀκυσον, ὥς εὖ
 ib. 1137. εὖ ἐς πάτρην πλεύσαιμεν
 εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib.
 1291. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura
 hujus dictionis exempla vid. in
 φρονεῖν. εὖ γ' εἰπας Or. 386. et saepius
 ὥς ἕκ εὖ, μὴ λέγ', εἰργασαι τάδε ib.
 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666.
 κατθανόντων εὖ περίτειλον δέμας ib.
 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὥς εὖ
 πατὴρ ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ
 πως τρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλώμεναι ib.
 1133. εὖ προσήγον ἀσπίδων κεγχρώ-
 μασιν ὀφθαλμόν ib. 1395. εὖ πως
 προμηθία κατῆτο ib. 1475. εὖ ἔτσι
 Med. 89. εὖ ἐποίησας μολῶν ib. 472.
 εὖ τόσδ' ἐκόσμησας λόγους ib. 576.
 γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν ib.
 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι
 βελεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89.
 εὖ τῶνδ' ἐγὼ θῆσω πέρι Med. 926.

κατθανῶσαν χερσὶν εὐ περιτελεῖν ib. 1034. τὴν ἀνοίαν εὐ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὐ φρενῶν ib. 462. εὐ πως τὴν νόσον κατασφύει ib. 477. εὐ οἰκνύμενας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὐ με νυθεῖται ib. 724. εὐ σοι γένοιτο Al. 630. ὀδνεῖς ἔνεκ' εὐ πάσχει νεκρῶ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὐ δόλης ib. 1007. ἃκ ἔχοιμ' ἂν εὐ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοὶ σοι δοῖεν εὐ An. 751. εὐ μ' ὑπηγάγε ib. 907. πρὸς τὰδ' εὐ φυλάσσετε—ὄμματων πύλας ib. 951. ὅστις εὐ βυλευεται ib. 1281. εὐ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὐ, τὰ δὲ δυστυχῇ ib. 778. παῖδας εὐ παιδεύετε ib. 917. εὐ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς Iph. A. 66. γνῶς πρόσθεν ἃκ εὐ ib. 388. θεῶ σοι τὴν τύχην διδόντος εὐ ib. 390. τὸ σὸν εὐ πέρα δίκης ἔται ib. 396. εὐ μὲν ἀρχὰς εἴπας, εὐ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὐ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὐ κακὸν δίκαιον εἰσπεράξατο ib. 559. κάμῃ τοδ' εὐ μάλιστ' ἄ γ' ὅτω γίγνεται ib. 580. τὸ στανῶ θέμενος εὐ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὐ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὐ τετραμμέναι Rh. 176. εὐ σ' ἐκέισε καὶ πάλιν πέμψειν ib. 216. ὅταν πολίταις εὐ ταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὐ παραινεῖς ib. 339. εὐ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσαι εὐ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὐ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὐ τῶτ' ἐκισθήλευσας Bac. 475. ταῦτ' ἔν παρωχέτευσας εὐ ib. 479. εὐ καταῆσαι τὰδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὐ σώσομεν Cy. 201. ἀριστὸν ἐστὶν εὐ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὐ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὐ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὐ διαῖοντα ib. 1049. εὐ τὸδ' αἰσθάνη ib. 1312. εὐ τετραμμένη El. 65. εὐ δρατέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὐ ib. 386. εὐ μεμαντεύσθαι ib. 981. ἃ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὐ ib. 1068. τὰ εὐ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βυλεύοντες εὐ Aol. fr. VII. 3. εὐ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γυνὴ ἀνδρὸς εὐ μὲν οἰκνῶνται πόλεις, εὐ δ' οἶκος Antio. fr. XII. 1. 2. εὐ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὐ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὐ μεταλλάσσουν, sc. αἱ τύχαι

Ar. fr. XXVI. 2. εὐ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίστας εὐ ib. 16. τῷ εὐ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16. ἔρανὸν εὐ συγκεκριμένον Er. fr. I. 15. etc. Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010. Εὐαγής. πύργον εὐαγῇ Sup. 652. χιόνος εὐαγείας βολαὶ Bac. 661. Εὐάγκαλος. μισῷ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1. Εὐάδνη, υἱὸς Capanei, Sup. 985. Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζόμενα θεὸν Bac. 67. Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοαῖς Hel. 1520. Εὐαίων. ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίῳνα διαζῆν Bac. 426. Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίης Hip. 129. εὐάλιον κύρ Iph. T. 1139. Εὐαμερία, dor. pro εὐημ. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197. Εὐᾶν, partic. latw exclamatiōnis, Tr. 326. Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδασκὸς Sup. 913. ἃκ ἔτ' ἀκριβὲς ὑδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1. Εὐανδρος. εὐανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407. Εὐάρμοτος. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις El. 702. Εὐασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151. Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνος εὐαχῆτης Ion. 884. Εὐβοία. πρὸς τὰν καλπῶδῃ πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολὼν Her. F. 32. Εὐβοῖς. Εὐβοῖδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442. Εὐβοτος. βουὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3. Εὐβελία. τὸ νικᾶν ἐπὶ πᾶν εὐβελίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβελίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβελίας Sup. 161. μετετέδην εὐβελίᾳ Iph. A. 388.

Εὐβουλος ἀνὴρ Rh. 105.
 Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῃ Her. F. 792.
 Εὐγάθητος. θῦμι' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212.
 Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τὸνομα Hec. 381. μέγα ἡ 'ὕγενειά σου Or. 782. εὐγένεια ὅδεν σ' ἐπωφέλῃσεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ὅδ' ἡ 'ὕγενειά σ' ᾔρην εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῷ πατρός σ' εὐγένοι' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'ὕγενει' ἀπόλλυται El. 38. πλῆστον, ἡ 'ὕγενειαν, εἰσιδῶν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρείσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μὴ μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. ὅδεν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ὅκ' ἔτιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὅλγ' ἔχω φράσαι καλά Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ὅδεν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεῶν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.
 Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετῶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ὅσπ' ἀνὴς εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεῖδαν Ion. 1060.
 Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῆς γήμας Or. 1676. πένης ὅδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρός εὐγενῆς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' Ἑλλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσπορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. οὐμός εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῆς πατρός ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῆς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὐ φέρειν χρὴ συμφοράς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐ-

γενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεῶν Inus fr. XIV. 1. πατρός εὐγενῆς ἀπο Tem. fr. XIII. 1. τὰς εὐγενεῖς ὁ τυγῶσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνησι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἡθεσιν τὰς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῆς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηίδα Ion. 242. παρ' εὐγενῆς μητρός ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ἐκ ἂν προδοίῃ Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὅ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἵκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενὲς τι Hel. 308. μία γονὰ τὸ τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῷτο τὸ τ' εὐγενὲς—δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τῷ πρὶν εὐγενέστερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεστέρος Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέτατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεσάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεστάτης γνώμης Hel. 1702.
 Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἀλγεί κακοῖς Tr. 722. κατθανόμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
 Εὐγλωσσος. ἥσσαν εὐγλώσσω φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νετόρειον εὐγλωσσὸν μέλι Fr. inc. X. 1.
 Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.
 Εὐγνωστος. τὰ πρὶν ἐκ εὐγνωστα συμβαλῶσ' ἔχω Or. 1394.
 Εὐγομφος. εὐγόμφος πύλας Iph. T. 1286.
 Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τὸτο ἔκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πολλὰ εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιώντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς ἔκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένωνν εὐδαιμονῆς Hel. 1456. τὰπῖλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. ἢ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὐθις ἔκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3. ἡδεῖς διὰ τέλως εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἔκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονῶντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονήντων ὡς τάχα τρέφει Θεῖς Meleag. fr. XVI. ἔκ ἔστιν ὁδὲν διὰ τέλως εὐδαιμονῶν Sup. 270. εὐδαιμονήσῃ ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἴν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν Θεοῖς Hip. 751. αἰοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τὰς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει ᾄνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλύσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμονίζει παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφν Or. 1606. ὁ ἐπίων νιν βίσιος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίσιος Med. 598. θνητῶν ἡδεῖς ἔστιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ἡδεῖς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δύοισιν ib. 1224. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βίον ἀγιστεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ἔκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα

Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλὰς ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλήσας βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ἔκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ὃ γὰρ, ὃν γ' ἐγγόδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μάλ' ὅν εἰς εὐδαίμονες τῶν εὐσεβήντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιὰς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ἔμσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. 'Ελλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. Ἀραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὅψιν ἔκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τὰς εὐδαίμονος ἦβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἀζηλα, κὺκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πρᾶσσει El. 1359. πεδὶ' ἔχουσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὐδεῖν. ἔποθ' εὐδεῖ λυπρὰ σε κηρύγματα Hec. 662. εὐδεῖν νιν ἔδοξα Or. 169. ἔπω κακὸν τόδ' εὐδεῖ Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὐδεῖν Iph. T. 46. στρατὸν εὐδεῖν ἐώμεν Rh. 124. εὐδεῖ ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὐδεῖ; ναί, [εὐδεῖ ὕπνον ὀλομένον ib. 1061. ἔχ' εὐδεῖ σαφῶς El. 617. εὐδουσ' ἐν ἀσρώτῃ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὐδομεν ib. 769. εὐδον ἀπελθῶν εἰς κοίτην ib. 779. εὐδον πᾶσαι Bac. 682. εὐδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὐδοντ' ἂν ἐξεγυρε τὸν Ἄγ. φύνον El. 41. εὐδουσα Ἰνὺς συμφορὰ Iñus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
 Εὔδενδρος. χόρτων εὔδένδρων Iph. T. 134.
 Εὐδία An. 1146.
 Εὐδοκιμῆιν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμῶντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κᾶν γήμῃ τὴν εὐδοκιμῶσαν Œd. fr. II. 3.
 Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος Her. 621. ἀντὶ σωματίων εὐδοκίμων Sup. 1130.
 Εὔδοξεῖν. τίς ἄλλος εὔδοξεῖ τρατῷ; Rh. 496.
 Εὐδοξία. ἃ ἐστὶν εὐδὲν πικρὸν, ἔτ' εὐδοξία Hec. 956. ἃ ἐκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχῦσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
 Εὐδοξος. τὰν εὐδοξον ἀνθαιρεμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας ἃ ἐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
 Εὐδροσος. εὐδροσοὶ παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
 Εὐειδής. εὐειδής μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄρα̃ν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
 Εὐεία. σαρκοῦ εἰς εὐείαν Antiop. fr. VII. 1.
 Εὐεργασία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργασίαν Epist. IV.
 Εὐεργετῆιν. ἄκοντας φίλος μὴ καλῶς εὐεργετῆιν Hip. 694. βύλομαί σ' εὐεργετῆιν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κείνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετῆς ib. 1424. φίλον θεραπεύουσιν ἀνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σὲ Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. ἃ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σὲ Hel. 1314.
 Εὐεργέτης, et dor. ac. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βοροῖσι Her. F. 1252. ἃ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔση Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἣ τὸς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
 Εὐεργέτης. τὴν ἐμὴν εὐεργέτην προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτης Iph. A. 1447.
 Εὐερνής. δίαφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.

Εὐζωρος. εὐζωρον μέθυ Al. 760.
 Εὐήθης. εὐήθης τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτῶς Hel. 753. σφάζει κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέτατα An. 626.
 Εὐηθία. ἀνωφελὲς εὐηθία κατ' οἶκον ἴδονται γυνή Hip. 639.
 Εὐήλιος. εὐηλίγησι αἰθέρος προαῖς Ph. 679.
 Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
 Εὐήρετμος. εὐήρετμος ναῦς Ion. 1160.
 Εὐήρης. νεῶς πέτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
 Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.
 Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μαλεῖν El. 526.
 Εὐθῶς Ἄeol. fr. III. 1.
 Εὐθῆλος. εὐθῆλον πόριν Bac. 736. εὐθῆλοι βόες Iph. A. 579.
 Εὐθήρος Bac. 1251.
 Εὐθρίγκος. εὐθρίγκοι ἔδραι Hel. 70.
 Εὐθῦ, *adverb.* τὴν πείραν εὐθῦ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
 Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
 Εὐθυμῆιν. πίνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
 Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὐθυνον ἀμφήρες δόρυ Cy. 15. φίλιπον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντα εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
 Εὐθυνητρία. δι' εὐθυνητρίας Iph. T. 1356.
 Εὐθύρσος. νάρθηκα εὐθύρσον Bac. 1156.
 Εὐθύς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτις τὴν εὐθειαν Med. 384. εὐθειαν λόγων τέμνων κέλευσον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθύς λαβῶσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὄν—εὐθύς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὧτων εὐθύς ἦν πολλὸς λόγος Med. 1139. εὐθύς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ἤμωξε δ' εὐθύς ib. 1206. τὴν εὐθύς Ἀργεῖς—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθύς πῶλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἔτ' εὐθύς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθύς ἢ πρὸς ἡδονὰς Μαιῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθύς Ἀργείων ὄχλος ἡθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπετάλην Iph. T. 1409. εὐθύς . εὐπτερον δέμας ἔσσειε Ion. 1203. εὐ-

ΕΥΚΑ

ὅς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ᾗξαν εἰς δόρυ El. 844. τέφουσιν εὐθὺς σὺ κασιγνήτω κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων τέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὐφρονον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας τάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς ἀνδρᾷ St. fr. IV. 2. τότε ταχείαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὦν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὐίας, cognomen Bacchi, Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὐίος θεός ib. 157. et 1166. et Antioip. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐίῃ Cy. 191. γυναιξὶν εὐίῃ Ph. 660. τελεσῆς εὐίῃς Bac. 238. εὐίῃ βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐίῃν βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάματ' εὐία Tr. 451. εὐίῃν ὁρῶν ἀπο Bac. 790.

Εὐίππος. εὐίππος ὄχος An. 1019. Ἑλλάδος εὐίππῳ Iph. T. 133. εὐίππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐίπποις Ph. 17. Θρήκης εὐίππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περισσ' εὐκαρδίῃ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.

Εὐκαρπος. εὐκαρπον Θηβυῖον τάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπος γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὐκηλος. ὡς ἂν βλέπεις μ' εὐκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεῆς. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτῃ τις εὐκλεῆς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατὴρ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δις τοσούτ' ἔθηκες εὐκλεῆτερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεῆς ib. 197. ἔσαι ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεῆς Ion. 1575. εὐκλεῆς πόσις Her. F. 290. εὐκλεῆς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεῆς; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς θνέκ' εὐκλεῆς Hip. 423. εὐκλεῆς κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεῆς μὲν Hip. 47. εὐκλεῆς γε κατθανομένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεῆς ἔσθ' Iph. A. 1441.

ΕΥΚΥ

δόκησις εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεῆς ἀπαλλαγὰι Med. 236. ἐκ ἐτ' εὐκλεῆς θανόμεθα Hip. 687. εὐκλεῆς, δύο φίλῳ κείσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεῆς Al. 1036. εὐκλεῆς τοὶ δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ Iph. A. 312. τοῖς κατθανούσιν εὐκλεῆς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεῆτατος βίος Med. 810. et εὐκλεῆτατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεῆτατον Hel. 973. εὐκλεῆτατος πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δόλοισ εὐκλεῆτατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὐκλεία. πρὸς ὅχ' ἀπαντας εὐκλείαν φέρων Or. 30. εὐκλείαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὐκλεία οἷς ἔτ' ἀληθείας ὑπο An. 321. κοινὰν τὰν εὐκλείαν ἔχοντα ib. 801. πόλει τέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισαν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὐκλείαν πατρός ib. 1370. εὐκλείαν ἔλαβον An. fr. IX. κἀλλιστον ἔχεις τέφανον εὐκλείας Antioip. fr. IV. 4. εὐκλείαν εἰσεκτέησας Ar. fr. XXX. 2. εὐκλείαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατήρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινόν, εὐκλείαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τὴν αὐτὴν βέλομαι εὐκλεῶς πράξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λαπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς φήκησamen Her. F. 271.

Εὐκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμπους Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὐκοσμος. ξανθοῖσι βοτρυχοῖσιν εὐκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὐκρας Antioip. fr. XLI.

Εὐκρατος. βίος εὐκρατος Melan. fr. XV. 2. τάγγυθεν εὐκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυστυχούσιν εὐκταῖα θεός Or. 214. Θέμιν εὐκταῖαν Med. 169. εὐκταῖαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὁ εὐκτὸν ἀνθρώποις Ion. 642.

Εὐκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλος Ion. 1391.

ΕΥΜΕ

Ευλάβεια. ἔχει τὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβεῖ λύσεως μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβεῖ, μή τι σὺν σφαλῇ τόμα Hip. 100. εὐλαβεῖσθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ἡ-εὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρός εὐλαβέμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβέμενος μολεῖν Dan. 24. εἰδέν' εἰδέν' εὐλαβημένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβημένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέψουσιν εὐλαβέμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μελαθρον εὐλαβέμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβετέρως Iph. T. 1375.

Εὐλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλίμενης Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μὴ μ' εὐλογεῖτω τις Ph. 974. Οἰκλέως τόκον θεοὶ εὐλογῶσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ἕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγενεῖαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὐλοχος. τὰν εὐλοχον ἑρᾶνίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὐλυρος. Ἀπολλων εὐλυρε Lic. fr. IV.

Εὐλυτος. εὐλυτα τέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἄμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῇ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδου ἡροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antioq. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τὸτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμηνείας τοῖσιδ' ἐν δῶμοις ἔχεις; Hel. 320.

ΕΥΜΟ

Εὐμηνής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμηνής Med. 919. εἰ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενῶ τῷδ' εὐμηνής Sup. 630. ὦν ἔκ εὐμηνής Bac. 921. δῶλον εὐμενῇ Meleag. fr. VIII. 2. λυπημένῳ μῦθος εὐμηνῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρὸς τὸς πρὶν εὐμηνεῖς ποιῶμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμηνεῖς παρεσθάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἴεν εὐμηνεῖς El. 632. εὐμενῇ γνῶμην ἔχειν Or. 119. ἔξετ' εὐμενῇ γῇν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῇ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμηνῆς παρυσία Al. 609. εὐμηνῆς ἡ θεὸς ib. 794. σὺ εὐμενὲς πῶλεϊ ὕψης Sup. 1229. εὐμηνῆς ἐκβηθὶ βαρβάρῳ χθονὸς Iph. T. 1086. ἐν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' ὅσαν εὐμενῇ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμηνῆς Acol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμηνῆς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆς Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμηνέτερον Sup. 351. ἴν' εἰδέν' μητρὸς εὐμηνέτερον Al. 320. εὐμηνέτερον ἂν —Μενέλεω τὰ πρόσφορα δρῶν ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδῶμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρότες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσσι θῆραμα ὀρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχεας—Εὐμενίσσι τρισσαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἤκουσι τύχας Iph. A. 595.

Εὐμηλος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 216.

Εὐμίτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὐμολπος, *nom. propr. viri*. ἦν τις πόλεμος Εὐμολπῳ δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι συγγεγῆ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφία πρα-θεῖσα Tr. 936. εἰδέν' τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος CEd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφία Cy. 316.

Εὐμορφος. εὐμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμυσία. εἰ ζῆγν μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμυσίαν ἀσκει Antioq. fr. XXXIII. 2.

Εὐμυσος. τὰς ἔκ εὐμύσου μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὐνάσ' Ἐκτορεία χεῖρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν δδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὅπερ ἡνάσθη Θεῶ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ἡνάσθη ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναῖω πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέαν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφῆρας Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναστήριον ὑγιές Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. οὐδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλινὸν μ' ἐς εὐνήν Or. 227. cf. v. 311. κελὶ μὴ γὰρ εὐνῆς ἤψατο Ph. 953. εὐνῆς ἕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνήν ἠδικημένη Med. 265. ὀρθυμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἀζυγες γαμήλιος ib. 673. εὐνῆς ἔκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη Θεγείν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνήν ἀντὶ σὺ τέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνήν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ εὐνήν Cy. 386. δόλιον εὐνήν Hel. 20. ἀθικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεσωμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνήν Her. F. 68. ἦν ἔποτ' ἤσχυεν εὐνῇ El. 44. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνάν ἀνδρὸς An. 471. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνάς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνάν βάλων τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὐ δῶαυοντα—εὐνάς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμους εὐνάς σεβίζουσα Med. 643. γαμηλίως εὐνάς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφίδιως εὐνάς Al. 889. γυναικὸς εὐνάς

κενάς ib. 948. πόσας εὐνάς ἠδικημένην An. 350. κᾶπρωσέ γ' εὐνάς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφεῖος εἰς ἀγκώνων εὐνάς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσσι ib. 1306. οἱ τὰ τε πρῶτα—εὐνάς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνάς τὰς Ἐκτορέως Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνάς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνάς Ion. 860. αἰδόμεθ' εὐνάς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνάς κρύφιος ἤπτεω μολεῖν Her. F. 344. ὃ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὅς ἦλθεν εἰς εὐνάς Νύμφας τὰς Περσηίδος ib. 800. ἐφετίως εὐνάς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρείως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνάς ib. 1200.

Εὐνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίτης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἶκος εὐνοῶν ἐτύγγανες Dan. 64. εὐνοούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὐνοία. σὴν εὐνοίαν πατρὶ ἀεὶ ποτ' εἰχον Or. 866. cf. Med. 345. ἐκ ἤλθεσ εὐνοία Θεῶν Sup. 157. ἔ ποτ' ἐκ φρενῶν εὐνοί' ἀπέτη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἦν σὴν εἰς ἔμ' εὐνοίαν δίδως Hel. 1441. ἀκαιρος εὐνοί' ἔδεν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ὃ κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὼς Her. F. 779.

Εὐνυς. εὐνυς ὄντα σ' ἐξετίσμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὐνυς ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιώμεθα εὐνυς Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὐνυς φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὐνυς ἐμὸι Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) fæm. εὐνυς εἰμὶ Hip. 698. εὐνυς καὶ σοι, ζῶντί τ' ἦν τῷ σὴν πόσει An. 59. εὐνυς εἰμ' Ἑλλήσιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὐνυς ὅς' ἐρεῖς, δὲ ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὐξείνος. ἐντὸς εὐξείνου πόρου An. 1263.

ΕΥΠΕ

ΕΥΠΡ

Πόντου—πέτρας Εὐξείνου Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὐξείνον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.
 Εὐξενος. Εὐξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένου Πόντου πρὸς Ἀκτὰς Rh. 428. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.
 Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοῶν Iph. T. 1092.
 Εὐογκος. εὐογκος εἶναι γαστρί μὴ πληρωμένη Bel. fr. XVII. 5. εὐδ' ἄγαν εὐογκος Syl. fr. III. 3.
 Εὐοδία. τίν' ἔχει τάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.
 Εὐοῖ, *partic. laeta exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.
 Εὐολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.
 Εὐοργησία. ἄσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.
 Εὐορκεῖν. ἦν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.
 Εὐορκησία. δε τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατῆσειν Hip. 1039.
 Εὐορκος. εἰς ἐμ' ἔκ εὐορκος ὦν Med. 495.
 Εὐορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους Tr. 125.
 Εὐόχθος. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1169.
 Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.
 Εὐπαιδία. τέρεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. δταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.
 Εὐπαις. εὐπαις ὁ Λατῆς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὐπαις ποτ' ὅσα Hec. 810. ἔκέτ' εὐπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὐπαιδος Ion. 491.
 Εὐπάρθετος. εὐπάρθετε Δίρκα Bac. 520.
 Εὐπατέρεια. εὐπατέριαν αὐλὰν Hip. 68.
 Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἃ τῶν εὐπατρίδων γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.
 Εὐπατρίς. γὰς εὐπατρίδος Νηρηίδος Iph. A. 1077.
 Εὐπειθής. τῶν ἡθάρων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέσσοι An. 820.
 Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.
 Εὐπετής Cy. 524. πάντα εὐπετῇ Θεοῖς Ph. 696.

Εὐπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.
 Εὐπήνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.
 Εὐπήχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.
 Εὐπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.
 Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμους κόμας Iph. A. 791.
 Εὐπόρος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὐπόρ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμυχανοῖσιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.
 Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετὰδος φίλοις σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίας Ion. 566.
 Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ἔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.
 Εὐπρεπής. ὅποιοι χρυσέοισιν εὐπρεπῆς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῇ λόγον Tr. 951. ἐν γέλῳτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῇ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφήν εὐπρεπῇ ib. 822. εἰ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τῶν εὐπρεπῶν ποιούμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῇ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῇ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέτερον ξενίαν κατήσχυνε Rh. 841. εἰδος εὐπρεπεστάτη Hec. 269.
 Εὐπρεπῶς Al. 159.
 Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροις ἐστι τις χάρις; Hip. 95. μύθος εὐπροσηγόρου Dan. 45. εὐπροσηγῶφ φρενὶ Al. 778. εἰ γὰρ ἅτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσηγορον τόμα Sup. 869.
 Εὐπρόσοιτος. ἔκ ἐστιν ἄτης εὐπρόσοιτος ἐκβάσις Med. 279.
 Εὐπρόσωπος. ἔκ εὐπροσώποις φροιμίαις ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346.
 Εὐπρύμνος. ἐπ' εὐπρύμνῳ νεῶς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὐπτερός. εὐπτερός ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὐπτερον δέμας ib. 1203.

Εὐπυργός. εὐπυργα ἐρύματα χθονός Dan. 1.

Εὐρείτας. Σιμόντι ἐπ' εὐρείῃ Tr. 809.

Εὐρημα. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχεύον; Med. 553. εὐρημα ἔκ οἷσθ' οἷον εὐρηκας τότε ib. 716. εὐρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὐρημα κάλλιπον εὐρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὐρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. Ἀελπτον εὐρημα ib. 1441. φίλον εὐρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὐρημα Her. F. 188. εὐρημα τὸ χρῆμα γίνεται τότε El. 606. πολλῶν λόγων εὐρήματα Hec. 250. ῥέας τε μητρός, ἐμά θ' εὐρήματα Bac. 59. μαινόμεσθαι τοῖς εὐρήμασι Cy. 463.

Εὐριπίδης, *nom. auctoris*, Epist. V.

Εὐριπός Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὐριπὸν ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπῃ διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπῃ ὕλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῃ πνοαῖς ib. 813. ἀνταῖαν Εὐρίπῃ πνεῦσαι πομπᾶν ib. 1324.

Εὐρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὐρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγους πειτηρίους εὐρίσκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὐρίσκεισ' σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. τάμ' εὐρίσκω φίλα Ion. 523. Θέσφαθ' ὥς εὐρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί πῃ καινὸν εὐρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. εὐρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὐρημα ἔκ οἷσθ' οἷον εὐρηκας τότε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὐρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὐρηκα Hel. 1194. τὰ χεῖρισ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν ib. 1528. εὐρες πῶ νιν; Hec. 777. γάμοις εὐρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῶν εὐρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὐρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχεύον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὐροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἄλις βίοτον εὐρον ib. 1107. τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὐρεθεός ib. 1418. Al. 1165. An. 1288.

Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περὶ σὸν καὶ φρονῶνθ' εὐρη μέγα Hip. 445. εὐρον φάρμακα ib. 699. ποὶ γῆς ἀνακτα τῆσδε εὐροίμ' ἂν ib. 1154. ὅχ' εὐρε, πλὴν γυναικός Al. 17. εἴθ' εὐρομέν σε μὴ λυπόμενον ib. 539. κρεῖσσον ὅδ' ἐν ἀνάγκας εὐρον ib. 969. ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν κῆπικέρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὐροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἡδικημένην βέλοισ' ἂν εὐρεῖν; ib. 351. εὐρεῖν κυρὸν ib. 486. τί μόρον παράτροπον μέλος εὐρω; ib. 528. ἔκ ἂν τιν' εὐροίτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σέ πρῶθ' εὐρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὐρω; ib. 356. πῶ χρὴ μ' εὐρεῖν σὴν χερ' ἐπικυρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὐρον φίλων Iph. T. 708. ἥνικ' ἂν κενὰς κρηπίδας εὐρη ἀγάλματος ib. 997. ὃ γὰρ εὐρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὐρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τότε—εὐρον Bac. 125. βότρυνος πόμ' εὐρε ib. 279. εὐρομεν φίλος καὶ ξυγγενεῖς τῶσδε Her. 305. ἔνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὐροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὐρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθές εὐρον ib. 1165. νοῦσθ' εὐρον νόσους Ion. 320. τὰ φίλταθ' εὐρες ib. 571. ἴσως εὐροίμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὐρον ib. 617. πῶ δέσποιναν εὐρω; ib. 1107. ἵν' εὐρῷ μηθὲν, ὃν ὃ βάλωμαι ib. 1381. εὐρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὐρημα εὐρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὐρω; Her. F. 1158. εὐρές γ' ἄλλης ἐν κακοῖσι μεῖζουσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὐροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὐροις. βοτρυχὺς ὀμοπτέρους ib. 530. γενναῖον λέχος εὐρεῖν And. fr. XIV. 2. ὅχ' εὐροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ἔκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ὅδ' ἐν Fr. inc. LXXXVII. εὐρεῖν μόχθων ἀνάπανταν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, ὃ Φρύγας κακὰς, εὐρὼν Or. 1352. αἰνιγμ' ἀσύνετον εὐρῶν Ph. 1721. εὐρῶν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἄσπιδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὐρῶν Bac. 618. σῶμα μυρτίος ζητήμασιν εὐρῶν

ΕΥΡΩ

ib. 1217. τὰ φίλταθ' εὐρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὐρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἔν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακὰς Iph. A. 459. πολλὰς εὐρήσω φίλως Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρ' εὐρήσει Tr. 443. ἔρην τ' ἐπὶ τὴν εὐρήσει κλέος Bac. 970. τὸ λῶτον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὐρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἷτινες ὕμνος—εὐροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὐρομένα Iph. T. 876. εἰ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοιςιν εὐρίσκει φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ἠὲρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δ' ἄκρων τὸ σοφὸν εὐρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὐρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. ἀδικύσα εὐρέθη Hec. 270. ἔπερ εὐρέθη θανάων ib. 770. εἰ μὴ ὄρκοις θεῶν ἄφρακτος εὐρέθη Hip. 657. ἀπλησίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὐρέθης An. 218. ἄριστος εὐρέθη El. 382. τίς ἦτος εὐρεθείη σκαιῶς—; Epist. V. ὅς ἀνόσια πράσσων εὐρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὐροός. εὐρόοισι τόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὐρός. εἰς εὐρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὐρύς. ἀμφὶ τὸν εὐρὸν Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμω. θές τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμω Cy. 560.

Εὐρύς. πόντῳ κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῳ τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim p̄r totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὐρυτός, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὐρυτός, *adject.* εὐρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρος ἀγυῖας Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ὦπα. Εὐρώπης ὄρεος Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θε-

ΕΥΣΕ

ράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fem.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρώς Ion. 1393.

Εὐρώτας, *fluvius terræ Laconicæ*. ἀμφὶ τὸν εὐρὸν Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτα An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφῳ Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξας' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτα δύσκειαν Tr. 133. ἐν δίνῃ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Εὐς. εἰς ὃ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσεβεία. μόχθους τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἡεσεβεία Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῃ σφ' τὴν εὐσεβείαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσεβείαν τιμᾶν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβεῖα κρατῶμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσεβεία τίς πρόσσει σφ' πόσει; El. 254. ὃ κατ' εὐσεβείαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἔσθλη ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῶντας εὐσεβεῖν Or. 898. τὰλλα εὐσεβεῖν χρεῶν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσεβεῖν περὶ ξένους Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἀγόντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βύλομαι Hel. 1004. ἃς εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβόντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβόντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβεῖσιν εἰς θεὸς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσεβήσῃ Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβῆς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῇ ξένον ib. 1234. εὐσεβῆς ἀν-

ΕΥΤΕ

ΕΥΤΥ

ἦν Or. 502. εὐσεβῆς γεγώς Hip. 1309. εὐσεβῆς πόνοσ Sup. 373. ἔξαρχ' ὄρκον, ὅστις εὐσεβῆς Iph. T. 743. εὐσεβῆς πατρός Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβῆς El. 253. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεὸς εὐσεβῆς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβῆς ὦν Phry. fr. VI. 1. τῆς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντασ ἢ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβῆς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβῆς! ib. 1454. ἀλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἦκοντα An. 1126. τῶμόν σ' εὐσεβῆς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβῆς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβῆς παραλιπῶν Tr. 43. τὸ εὐσεβῆς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβῆς χρησῆριον El. 1272. τὰμὰ εὐσεβῆ τὴν ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβετέρως φίλος Or. 627. τῶν βυθυτέρων ὄντας εὐσεβετέρως Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβεστάτος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῃ τραφεῖς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεστάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεστάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὐσέλμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὐσημος. ἐντὸς εὐσήμου νεῶς Iph. T. 1383. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὐσημα καὶ σα Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τῶμόν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐτοχία. ἐπὶ τόξων εὐτοχίᾳ Iph. T. 1239. χειρὸς εὐτοχίαν Tr. 812.

Εὐτοχος. εὐτόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐτοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐτοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐτοχώτατοι Ph. 142.

Εὐτροφος. δώδεκ' εὐτροφωτάταισι ναυσίν Iph. A. 293.

Εὐτυλος. εὐτύλων νεῶν Iph. T. 128.

Εὐσφυρος. εὐσφύρε ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὥς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὐτε. γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὐτ' εἰς κόλπῳ κρόκεα

πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὐτ' ἂν εἰς ἔδῃ μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχῆς. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνία δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίῳ κύρσαι Ion. 470.

Εὐτεκνος. εὐτέκνης χρησμὸς Ion. 423. εὐτεκνος ξυνωρίς Ph. 1612. ἄκέτ' εὐτεκνος Sup. 955. πατρίς εὐτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὐτεκνοί Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὐτορνος. ἵκνος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος ἔκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφῆς. ἰδομὶ ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένους Iph. T. 304.

Εὐτρεπῆς. πάρεσι λαίμοδς εὐτρεπῆς ὁδε Hec. 565. ὁ φάρνυξ εὐτρεπῆς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῇ Her. F. 969. εὐτρεπῆς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιημένη Iph. T. 245. ὥς σοι τάνθ' ἄδ' ἐσιν εὐτρεπῇ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρη Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἂ χρὴ Iph. T. 470. χερνίβες πάρεσιον ἠὲ εὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφῆς. σαρκὸς εὐτρεφέστατον πάχος Cy. 379.

Εὐτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὐτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὥσαν ἡ Ἑλλάς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρητὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τῷ κείνῳ εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ἢ δέϊ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἄρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τοιοῦτον εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ἔκ οἱδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν αἰεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχεῖσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοῖσιν Iph. A. 716. τὰ ἐμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ἢ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχοῦμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τὸ μόνον εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ἄδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τῷ δ' ἄγρῳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τὰ δ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἶκος εὐτυχοῦμεν ib. 1385. εὐτυχοῦμεν ὑπὲρ Iph. 264. τὰλλ' εὐτυχῶσ' ὥς εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίτασο ib. 650. μόνῳ τῷ δ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχοῦσιν, ὅς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' ὑπὸ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσὸν νόμιζε σαυτὸν ἔνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' ὥς εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρῶν ejusd. fr. XXIII. 2. ὅδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antip. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἰ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τῷς θείοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ὑπὸ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἀπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ὑπὸ πάντες ὅτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις, ὅτ' εὐτυχοῦσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ἄδεις θνητὸς εὐτυχεῖ γεγῶς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρῆ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν Epist. IV. ἔως ἡντύχει δορὶ Hec. 18. ὅτ' ἔπερ ἡντύχον ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ δὲ εὐτύχει ib. 1228. ἄδεις τὰ τῆς θεῆς θυμὰτ' εὐτύχει λαβῶν Iph. T. 329. ὁ πρὶν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχον ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίστασο Al. 1125. ὃ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεσέροις τὸν εὐτυχήντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα ἀναπαύσας εὐτυχῶν Iph. A. 3-18.

εὐτυχῶν ἐμὲ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχεῖν ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχεῖντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχεῖντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἐκτορος εὐτυχεῖντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχεῖν ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἰ με εἰς εὐτυχεῖντας ἤγεν εὐτυχῶν δόμος El. 398. τὸν εὐτυχεῖντα χρῆ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antip. fr. VIII. 1. ἄδεις μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτυεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρῆ τὸν εὐτυχεῖν ὅτι πλείους ἔχειν γυναικάς Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχεῖν δει μείζω τίθῃσι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχεῖντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ὅδ' εὐτυχεῖντας εὐδοκεῖν (sc. χρῆ) πράξειν αἰὲλ Hec. 283. ὡς εὐτυχεῖντας Or. 373. τί δ' εὐτυχεῖντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχεῖντας συμμάχους ὄρεν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχοῖ μεν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχεῖντες, διὰ τέλους ὥς εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχεῖντες ἡμεῖς ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχεῖντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τὸς εὐτυχεῖντας ἀγεί τοι παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχεῖντες ἐπιπλήττωσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτ' ὥφθην εὐτυχεῖσα Hec. 970. μὲν εὐτυχεῖσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχεῖσα δυστυχῆς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεῖν εὐτυχεῖσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχεῖσα γέ Iph. A. 1447. ὃ ποτ' εὐτυχεῖσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχεῖσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. ὥς εὐτυχεῖσαι Bac. 1261. εὐτυχεῖν δόρυ Rh. 60. εὐτυχεῖντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ἡντύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχεῖσαι τῷ δ', ἐμοὶ τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλάς Tr. 935. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κᾷκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δύμων Er. fr. II. 31. εἰ τὰδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὅς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσοισιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3. Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλα δίδωσιν
εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσειν εὐτυχῆς
μολῶν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχή πηδῶσ'
ἀεὶ ib. 893. εἴτε δυστυχῆς, εἴτ' εὐτυ-
χῆς Al. 688. παρ' εὐτυχή πότμον ib.
929. τὸν εὐτυχή—ἂν τις αἶρη μοῖρα
Sup. 608. δδ' αὐτότ' εὐτυχῆς ib. 741.
σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717.
ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει
αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχή θεῶν τίθῃσιν
Rh. 583. πότμος εὐτυχῆς Tr. 244.
ὁ στρατηγὸς εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν
ἐστίν Her. 386. εὐτυχή μάχης ἀγῶνα
ib. 797. ἐξ εὐτυχῆς ἐχθρὸν ἄνδρα
δυστυχεῖν ὅρῳ ib. 939. εὐτυχή με
θήσεται Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχή
μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ὅτος
εὐτυχῆς Aol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν
εὐτυχή χωρῶντα τοῖχον Alcmen. fr. I.
1. ἢ ἐστίν, ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν
And. fr. XX. 1. εὐτυχῆς ἀνὴρ Antig.
fr. I. 1. εἰς γένος ἕκ εὐτυχῆς Bel. fr.
XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec.
619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph.
T. 1232. οἱ εὐτυχεῖντες διὰ τέλεος
ἕκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυ-
χεῖς φαίνοισθε μοι El. 889. δεῖ τὰς
μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τὰς δ' εὐτυχεῖς An-
tiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχῆς ἐστὶν
ἦδε γῆ Ph. 1204. εὐτυχῆς εἶπεν ἐγὼ
ib. 1207. γυνὴ εὐτυχῆς Al. 180. ἡ δ'
ἐξαμαρτῶσ'—εὐτυχῆς γενήσεται Iph.
A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ρύμῃ Θεῷ
Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολεῖται Her. F.
348. πύτις εὐτυχῆς El. 690. ἐπεὶ
τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170.
τὸ τῆς Θεῆς φίλον γ', ἔμοι δ' ἕκ εὐτυχῆς
Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχῆς γέ-
νος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχῆς
τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἐν ἂν εὐτυχῆς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ
φροῖμον τῶν λόγων ἕκ εὐτυχῆς ib.
753. ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχῆς τέ μοι
ib. 1485. εὐτυχῆς ἀριθμὸν Chry. fr.
IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασιν κείσθαι
δυστυχῆς, ἕκ εὐτυχῆς Pol. fr. III. 3.
δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχή Her. F. 425.
εἰ τὰ Τρωῶν ἦν εὐτυχή El. 1077. θα-
νὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχεῖρος, ἢ ζῶν
Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1.
εἴη εὐτυχεῖρος βίος Ph. 1577. εὐ-
τυχεῖρος ἄλλω γένει' ἂν ἄλλος Med.
1229. δαίμον' εὐτυχεῖρον Al. 938.

εὐτυχεῖρον πότμῳ Tr. 627. οἱ δυσ-
τυχεῖς τοῖσιν εὐτυχετέροις ἢ φρονῶσιν
εν Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίως ἐνίστ'
εὐτυχετέροις Hel. 1229. ἔδεν εὐτυ-
χετέρος Ceno. fr. II. 5. τί τῷδ' ἂν
εὐρημ' εὐρον εὐτυχετέρον; Med. 553.
τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχετέρον An.
1186. ὦφελος εὐτυχετέρον μολεῖν
Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχεῖσται Ph.
1487. αὐτόματα πράξας τάγαθ' εὐ-
τυχεῖσται Hel. 725.

Εὐτυχία. εὐτυχία αὐτὸς ὁμιλεῖς Or.
354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib.
808. προφέρειν εἰς εὐτυχιαν Med.
1092. ἔδ' εὐτυχίας μέτεσιν μοι Sup.
956. ἐπ' εὐτυχία τῆς σωζομένης μοί-
ρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς
μεγάλῃς Rh. 882. ἔδ' αὐτὸν ἀεὶ
βεβάναι δόμον εὐτυχία Her. 611. εὐ-
τυχίας μετέχουν Ion. 508. ἡ εὐτυχία
φρονεῖν βροτῶς ἐξάγειται Her. F. 774.
εὐτυχιαν κακῷ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1.
μετ' εὐτυχίας (accus. plur. post res
secundas) κακῶσθαι Iph. T. 1121.
σὺν εὐτυχείαις Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212.
ἐγείψ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς
Iph. A. 624. καθιδρῦσαιτο εὐτυχῶς
βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πε-
πραγότες Her. 500. μοχθῶσι μόχθως
εὐτυχῶς συνεκπῶναι And. fr. VII. 4.
Εὐύδρος. τὸν εὐύδρον λιπόντες Εὐρώ-
ταν Iph. T. 399. ἐς εὐύδρου πατρός
δίνας Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαμεῖτε
Iph. T. 123.

Εὐφάμος, dor. pro εὐφημος. εὐφάμοις
πόντοις μοχθεῖν Ion. 134.

Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ἢ ῥάδιον βρο-
τοῖσιν εὐφημεῖν τόμα Hec. 664. εὐ-
φημῶντας Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608.
ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. εὐ-
φημίαν ἀνείπε στρατῷ ib. 1564.

Εὐφημος. ἐν εὐφήμοις δόμοις An.
1145. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι Tr.
1072. εὐφημος ἴσθι Or. 1327. et
Hip. 724. τόμα εὐφημον Bac. 70. et
Ion. 98. εὐφημα θρόει Iph. A. 143.
εὐφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F.
1185. τῷδ' ποτ' εὐφημα Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὐφθόγγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνῇ
Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ἔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλεόν, ἢ λυπεῖν *Al.* 238. μ' εὐφραίνουσιν ἂν *ib.* 356. εὐφραίνει σπαντὸν *ib.* 791. ὥς μ' ἡφρανας *Or.* 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ἡφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ *ib.* 287. τὰς Τρῶας εὐφραίνειν θέλω *Tr.* 65. ἐκεῖ εὐφρανῶσιν *Med.* 1058. παρὼν τὰς παρόντας εὐφρανεῖς *Sup.* 649. εἰ σέ γ' εὐφρανῶ *Iph.* A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλος *Tr.* 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ *Her.* 323. ἐκείνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ *Erist.* IV. ἡδ' ὁρῶσ' (sc. τὰς παῖδας) εὐφραίνεται *Med.* 36. χαίροντες εὐφραίνουσθε *Al.* 324. ἵν' εὐφρανῶ *Iph.* T. 547.

Εὐφρόνη *Rh.* 518. εὐφρόνης κνέφας *Ph.* 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν *Iph.* A. 109. ἐν εὐφρόνῃ *ib.* 1571. et *Rh.* 617. et 824. κατ' εὐφρόνην *Rh.* 92. 736. et 852. et *Alop.* fr. VII. 1. μὲν εὐφρόνη χαλὰ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς *Tr.* 660. νύχιον εἰς εὐφρόνην *Hel.* 1486. πῶ τὰς φίλας εὐφρόνας δειξέις; *Hec.* 828. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται *Bac.* 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν *Hip.* 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι Θεῶν *Tr.* 592. παρὰ καλλιτεφάνοις εὐφροσύναις *Bac.* 376.

Εὐφρωνος. δίδωσιν Ἀργεῖαισιν εὐφρωνον κόραις *Dan.* 23.

Εὐφρων. ὁ χόρτος εὐφρων *Cy.* 505. χαίρωσ' εὐφρονη μοι πᾶ *Al.* 590. βοᾶν ἐμελλον εὐφρονα *Tr.* 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος *Alcmen.* fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβῆσα φῶτα *Antior.* fr. XXXVI. 1. εὐφυὴ σώματος δέρην *Iph.* A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον *Med.* 1198.

Εὐφυλάκτος. ἐν εὐφυλάκτῳ *Her.* F. 201.

Εὐφύλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων *Hel.* 1347. εὐφύλλῳ δάφνῃ *Iph.* T. 1247.

Εὐχαρις. Θεὸς εὐχαρις *Med.* 632. εἴη εὐχαρις Ἀφροδίτῃ *Her.* 894.

Εὐχαρίτως. τὰν εὐχαρίτως ἔχουσιν πόλιν *Her.* 380.

Εὐχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὐχεῖ μόνον *Or.* 780. εὐχομαι τάδε *ib.* 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχεῖ τυχεῖν *Hip.* 1455. Θεοῖσιν εὐχόμεθα *Al.* 218. τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι Θεοῖς γενέσθαι

ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν *ib.* 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι; *Iph.* A. 1188. μαίνεται, ὅς εὐχεταί θανεῖν *ib.* 1251. cf. *Meleag.* fr. XVII. 4. εὐχε τοιαύδε σοι σφάγια παρῆναι *Iph.* T. 336. ὁποῖον εὐχεταί τὸν ὑπατον Θεῶν; *Rh.* 703. εὐτέκνως εὐχε Θεοῖς χρησμός μ' ἐνεργεῖν *Ion.* 423. εὐχε, θυγατερ, Θεοῖς *El.* 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν Θεοῖς εὐχοίτο *Bel.* fr. XXV. 14. ἐνθεν εὐχομαι γένος *Tel.* fr. I. 3. εὐχέσθω ἀπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης *Fr.* inc. LXV. 3. ἡ γὰρ εὐχομαι μᾶς, sc. πατρίδος *Fr.* inc. B. 44. 1. Θεόθεν πράξας, ἄπερ ἡύχε *Or.* 355. πύχετο *Ph.* 1382. et *Hel.* 1600. τάναντί' εὐχετο *El.* 809. εὐξάτο *Iph.* T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὐξασθαι *Deῖ* *Hip.* 46. ὡς εὐξάτο Φοῖβῳ *An.* 1114. τὰ πρόσφορ' ἡύξατο *Iph.* A. 1603. ἡύξω φωσφόρῳ θύσειν *Deῖ* *Iph.* T. 21. μάταιον εὐχὴν ἡύξω *ib.* 629. φιλοφροσύναις, ὧν ἡδ' ἂν εὐξαιτό τις μελίζος *Erist.* V. εὐξαμένα μοι *Hip.* 1111. εὐξῇ τοιῶτον ἄνδρα σοι παρεσθάναι *Fr.* inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ἡύξω *Iph.* T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; *Iph.* A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς *Iph.* T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας *ib.* 439. εὐχαῖσιν κόρης *ib.* 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας Θεῶν; *Tr.* 889. ἐν εὐχαῖς ὑδαμῦ μνείαν ἔχει *Bac.* 46. τὸν Θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῇλθες *ib.* 712. Θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα *Ion.* 638. εὐχαῖς Θεὸς σεβίζουσα *El.* 196. τελεσφόρος εὐχὰς *Fr.* inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας *Med.* 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας *Sup.* 161. διαπρεπεῖς εὐψυχία *ib.* 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένης *Iph.* A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα *Cy.* 648. ὃ μέγιστον ἐκτρέψω εὐψυχίας *Her.* 597. εὐψυχίας δόκησις *ib.* 746. εἰς εὐψυχίαν *ib.* 812. et *Dan.* fr. II. 2. ὅς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας *Her.* F. 157. ἀνδρὸς ἐλεγχος ἔχι τόξ' εὐψυχίας *ib.* 162. ἐν εὐψυχίᾳ *El.* 390.

Εὐψυχος. γέρων εὐψυχος *An.* 765. ἄνῃρ εὐψυχος *Rh.* 510. et εὐψυχον ἄνδρα *Hel.* 858.

Εὐώδης. εὐώδη ροδέων πλόκον ἂν θέων *Med.* 841.

ΕΦΕΥ

Εύωλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου Hip. 605.

Εὐωπός. μορφῇ ἕκ εὐωπός Or. 916. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.

Εὐωχεῖν. ἴν' εὐωχῆτέ με Cy. 345.

Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. .

Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεὶ γε τῷδ' ἐφάπτομαι τόπων Hel. 563. τῷ τῶν Ἐρεχθεϊδᾶν δόμων ἐφαπτομένων Ion. 1057. ξίφος ἐφαψάμην ἄμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἔγγυς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.

Ἐφαυεῖν. ἔφασκε λαίφῃ τῆσδε γῆς Rh. 323.

Ἐφεδρεύειν. ὅς ἐξηγήσῃ τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεύον κάρῃ El. 55.

Ἐφεδρος. ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἐφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν λεύσσω ib. 954. πτερῶντος ἐφεδρον ἵππῃ Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφεδρος Ph. 1102. σκηναῖς ἐφεδρος Ἀγαμεμνονεῖας Tr. 139.

Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel. 1508.

Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφοράς ἀμηχάνους Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τὸσδ' ἐφέλξω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ Med. 462. εἰάν σοι τὸσδ' ἐφέλκεσθαι μεθ'ω Her. 257. ὁ σίδηρον ἀγγχόνας ᾿ ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τῷτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκύνει Tr. 643.

Ἐφεξῆς Hel. 1406.

Ἐφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.

Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὅσσοις νύξ ἐφέρει Al. 270.

Ἐφέσπεσθαι. ἕκ ἐφέσπετο λόγους Hip. 1307. ὡδ' ἐφεσπόμεν Al. 770.

Ἐφέσιος. ἐλθὼν εἰς δόμους ἐφέσιος Rh. 201. ὥς ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion. 654. δωμάτων ἐφεσίως Cy. 369. δέξαι με χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέσιον Med. 713. ἐφέσιον φλόγα Hel. 878. ἐφεσίως εὐνάς ἔχοντες El. 216.

Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ἕκ ἀπιτῶσαι σέθεν Iph. A. 634.

Ἐφευρίσκειν. πάρος τῷδ' ἐφεύρες Al.

ΕΦΙΣ

223. σοφῶς ἐφεύρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεύρες ἀφρονα ib.

731. οἱ πολλὰκις μ' ἐφεύρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957. ὅσως κακὸς ἐφεύρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ἢ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' αἰεῖ; ib. 453. ἐφευρέθης ἥσσον φρονῦσα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεῖς El. 952.

Ἐφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Cenei fr. III. 2.

Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ἢ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.

Ἐφῆσθαι. ἔχουσα νότοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφήμενην Sup. 93.

Ἐφθός. ἐφθα καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.

Ἐφίεσθαι. ὡς δυστυχῇ Θήβαιοι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλωτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τὰδ' ἕκ ἐφῆκε πῶ στρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης οἶτον Med. 634. ἔδρασσαν πάντ' ἐφέντες ἥδονη Cenei fr. IX. 3. ἐφῆσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίτης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμι' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἥς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φίλῃν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. 33. ἐφίετο Al. 767. ὢν ἐφίεμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νῆαμ τιν' ἐφίεμενοι βάζειν Rh. 46. ὢν. τῆσθαί γ' ἐφίετο Πυθικὴν πρὸς ἰσχάραν Sup. 1199.

Ἐφιστάναι. ἡ πύλαισι σαῖς ἐφίστηκεν Hip. 101. τίς ἐφίστηκεν δεξιᾷ πλεουροῖς; ib. 1360. ἥς ἐφίστηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέστησ' αἰθῆς Ph. 1177. θύματος ἐπιστάτης ἱερεὺς ᾿ ἐπέστη Hec. 224. ἀδελφὸς ἐπέστη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάρους πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιστὰς βάζουσι El. 706. ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφιστάναι Hec. 363. τίνας ἐφεστᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεῶ χρημάτων ἐφίστασαν An. 1099. ἰσχά-

ραίς ἐφέταμεν ib. 1103. οἱ γε κλει-
 νοῖς ἐπὶ ἐφέτασαν δόμοις Sup. 755.
 ἢ μόνω—ταῖσδ' ἐφέτατον πύλαις; Iph.
 A. 862. ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις πολ-
 λοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ
 An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφε-
 σῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βα-
 ρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης Hip. 819.
 Ἐφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion.
 1049.
 Ἐφολκίς. ἐμαντῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα
 An. 199. τῶσδ' ἐφολκίδας χερσὶν—
 ἐφέλω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολ-
 κίδες ib. 1424.
 Ἐφορᾶν. ὁπόσας ἐφορᾶ φέγγος ἀελίω
 κ. τ. λ. Hip. 849.
 Ἐφορμᾶν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip.
 1275.
 Ἐφορος. πῶ σφαγίων ἔφοροι; Rh.
 30.
 Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει
 πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἱ ἐφύ-
 βρισας An. 625. ὃς ἐμὸν πατὴρ ἤλιω-
 σας ἐφυβρίσας Her. 947. cf. v. sq.
 μὴ ἔφυβρίσθαι νεκρὸς Ph. 1657.
 Ἐχέγγυος. ἐχεγγύω λόγῳ An. 191.
 δόμος ἐχεγγύως παρασχών Med. 387.
 τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.
 Ἐχειν. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις
 ἔχω Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκύντως
 ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς
 βυλεύμασιν ib. 331. εἰ τι μεῖζω δύ-
 ναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν
 ib. 340. ἔχει διδάξιν ἐσθλῶ ib. 600.
 ὥς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib.
 618. σπυδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph.
 908. χρυσὸν ὥς ἔχοι Hec. 713. τὸ
 μέλλον ἔκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἷ
 ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγὼ σε—δι' οἴκτω,
 χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ
 σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ'
 ἔχεις σοὶ ἐμπονῆσαι ib. 861. αἰδῶς
 μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δό-
 μοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς,
 ἢ κρύψας' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ
 σὸν ὧδ' ἐν φροιμίῳ ἔχει ib. 1195. τὰ
 χρητὰ ἕκασ' ἔχει φίλως ib. 1227. cf. v.
 1230. ὅδεν, ὣν ἔχεις, κακῶν ib. 1268.
 αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276.
 ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν'
 ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ἔπως ἔχει
 τὰδε ib. 91. αἰδῶς τις ἐς Μυκηναίως
 ἔχει; ib. 101. εὐμενῇ γνώμῃ ἔχειν
 ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ὡδὲ πό-

ὄν ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τὸδ'
 ὑγίαιας ἔχει ib. 235. ἄλις ἔχω τῷ
 δυτυχεῖν ib. 240. καὶ μάλ' ἀθλίως
 ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταῦτ' ib. 308.
 τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427.
 σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et
 517. ὃ, τι σαφές ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ
 Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib.
 448. μὴ ὁμόνος τὸ χρητὸν ἔχει ib.
 451. ὄνομα, ἔργον δ' ἔκ ἔχουσιν οἱ φί-
 λοι ib. 454. ἐὼ σ' ἔχειν ταῦτα ib.
 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγ-
 καίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et saepius.
 πῶς ἔχεις; Or. 730. τῷτο πάντ' ἔχω
 μαθὼν ib. 747. κακέργους ὅταν ἔχῳ
 προστάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτη-
 ρίαν ib. 776. ἔκ ἔχω ib. 777. τὸ
 δίκαιον ὧδ' ἔχει ib. 795. ἄλις τὸ μη-
 τρὸς αἰμ' ἔχω ib. 1039. ἔν σοι μομ-
 φὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρους
 ὁπάοντας ib. 1110. ἔχω τοσούτον τὰ-
 πύλοισι δ' ἔκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο
 νῦν ἔχει ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ'
 ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τῇδ' ἡμῖν
 ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φό-
 βος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὥς
 θροεῖς ib. 1265. ἀφοβος ἔχει ib. 1273.
 χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόβῳ ib. 1297. σω-
 τηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν
 δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν
 ἔκ εὐγνωστα συμβαλῶσ' ἔχω ib. 1394.
 σίγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαι-
 μων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τὰδε
 ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ
 καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφα-
 λῶς ἔχει Ph. 118. Ἀρην Αἰτωλῶν ἐν
 σέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἀδο-
 νάν ἔχειν ib. 341. τὸν νῦν ἐκεῖσ'
 ἔχει ib. 363. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τινὰ
 ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus
 carere) ib. 408. ἔκ ἔχω μαθεῖν ib.
 413. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib.
 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν
 ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib.
 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξις σοφώ-
 τερον ib. 533. καμὲ τῶδ' ἔρως ἔχει
 ib. 625. εἰς θεῶς χρὴ ταῦτ' ἀναρτή-
 σαι ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον
 ib. 724. εἰ τι θέσφατον ἔχει φράσαι
 ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib.
 780. τόνδε χρυσὴν σέφανον ἔχω ib.
 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει
 λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ'
 ἔχεις ib. 960. τὸμὸν οὐχὶ συγγνώμην

ἔχει ib. 1002. ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἰ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἦν περίξ ἔχει νέφος τοιοῦτον ib. 1321. κόρης ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστα τάσδ' ἐρημώσας ἔχει ib. 90. ἔχει δῶρα τυράννων ib. 140. ἔχ' ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν δ' ὀφθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. ἔκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὡς σὺ κάρτα μνηεὶαν ἔχω ib. 328. εὐνοίαν ἔχειν ib. 345. ὦν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὐκλείαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλά—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. γυῖό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. ὅδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει θῶ ib. 506. θαυμαστὸν σε ἔχω πόσιν ib. 511. ὃ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν ἔκ ἔχει Med. 618. θῶ ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγους εἰπεῖν ib. 1132. ὃ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμῷ χρεῖαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπικρανον ἔχειν ib. 201. φρήν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφές ἔκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τὰμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἀτλὰς ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἢ τις εἰς σὸν ὅς με διάβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τὰ ἄλλ' ἔχεις ib. 1021. ἔκέτι καθαράν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὀρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνὸς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ἔκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. ἔκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἀλογος ib. 195. ὀρᾷς τὰμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281.

ὧσθ' ὅτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναικα, καίπερ ἔκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς ἔχ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σὸ προμηθεῖαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. ἔκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσον περ ἡθελος Al. 1135. ἀνὰ τόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἀμιλλαν ἔκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνῃ ἔχει ib. 243. νῦν ἔκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σὺ δέλεαρ ib. 263. εἰ περίξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ ἰδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. ἔκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾶ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακὸδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχης ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δῦτηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιδυμίααν ἔχειν ib. 1282. οἱ ναὸς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἐνδίκᾳ ib. 65. μὴ τι ἔχη νόον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἴν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωσ' ἔχη ib. 178. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόπον ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέτερον ib. 351. ἔχε τόμα ib. 513. τὰς θεὰς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχει ib. 597. ἔκ ἔχω, τί πρῶτον εἶπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη ib. 1082. αἰθῆρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. ἔκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχέιν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι βράβως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἠδέως ἔχειν ib. 483. δ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφαιεῖται ἢ

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τὸς τρόπος ἀπλῶς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ἔκ ἔχω πρὸς τῷτ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόσφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ὧδ' αὖ συνάψαι τῶναρ εἰς φίλους ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι—ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνῃς ἔχω ib. 683. ἢ κακῶς ἔχει ib. 691. ἢ νοσῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμᾶς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. ἐκόντως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὠρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξέυρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνῇ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τὸς φιλάτατος—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτὸ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδῶν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τέρρον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφές ib. 220. ἔκ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τῶσδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα—κατατένυσθ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἑκτορος—ἄκουσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ἔκ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχουσι τῶνομα κήρυκες ἐν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἢ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ὠδαμῇ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ἔκ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὅς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. ἐνθα πύλαις Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι ib. 1099. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib.

1150. τίν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν ἐνχαῖς ὠδαμῷ μνείαν ἔχει (sc. ἐμῷ) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἀρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνδρώποισι ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἶνον τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδῶς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θιάσον ἐνθ' ἔχουσι ib. 976. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ἐκ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδίᾳ πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίους ἔχω πόνους Cy. 1. τίνα σπαθὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχουσι γαίαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. lace) ib. 269. τέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει δύσταν ib. 365. τόνδ' ἔκ ἔχομεν κατεφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τάνθαδε ib. 437. ὑμῖν ἔκ ἔχω τί χρῆσθαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ὠδὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδὸν τίνα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ἔτω τὰμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ἔκ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὴν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ἢ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάριμα τὸς γόνους τ' ἔχε ib. 328. τὰν χεῖρῶν ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ χόντων βίον, ὠδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ἔκ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. πολὴν ἄμωρ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός πε, κᾶμ' ἔχει λόγος ib. 565. ὃδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκῶντες Ἑλένην ἔκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τῷ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμέ), ἐγὼ τε σέ ib. 658. ὁ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχει δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τὰδ', ἔκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὃδ' ἔχω ib. 863. τὰ μὰ πῶς ἔχειν θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τὸ μὲν ἀσφαλῶς ἔχη ib. 899. ὁ νῦς — γνῶμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἦν (sc. νῦν) εἵχομεν, θάλασσαν ἔχει ib. 1054. αἰδαν μέλειον ἔχουσι ib. 1133. ὃδ' ἔχω, τί τὸ σαφές — ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κᾶμὸν ὃδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1371. γάμος ἐτοίμως ἐν χειροῖν ἔχειν ib. 1402. ἔξεις μ', οἷαν χρῆν' ἔχειν γυναικα ib. 1423. οἷς ταυτ' ἔδοξεν ὃδ' ἔχειν ib. 1677. οἷ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα Ion. 60. et Rha. fr. 1. θεοῖσι δάταν χερ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθῆσα ib. 230. τὸ σὸν ἔκ ἀπαιδεύτους ἔχει ib. 247. ἔχεις βίτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρήζομεν ib. 417. ὑπερβαλλύσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τὸτο κᾶμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὺν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχης ib. 615. ἔχειν πόνους ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. ἔκ ἔχει παρρησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχη δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχει σκῆψιν ib. 721. ὁ καταισχύνας' ἔχεις τὸς σθς ἐγγόνους ib. 736. πημάτων ἀδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίω ib. 1013. ἔκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ὅς ἔχω λόγους ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. ἔκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τί δεινὸν ἢ τόλμα σὺ ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων ἔκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τὸ μὲν ἔκ ἀναι-

δειαν, ἀλλ' ἐνθάδε βίαν ib. 165. ἔκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξους χεῖρ' ἔχουσιν εὐτοχον ib. 195. ἐναντίαν γνῶμην ἔχουσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι ib. 237. γῆν τήνδε διαλέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμου ἐπάπνυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχουσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' ὁ ib. 636. μετρίως σπενδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνους διπλῶς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νῦξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γέλτονας θάκους ἔχω ib. 1097. ὁ γὰρ ἅτας εὐπροσηγόρους ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμνησιν, πότερ' ἔχω τὰδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνους σθς ib. 1380. παιδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ὅπως πόνων σὺν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τᾶδε θεὰ ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τὸτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ἡνυχῆς ἔχω ib. 297. ὃδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές ib. 356. ἔχουσι παραγμὸν αἰφύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τὸδ' ὅμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίτιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἦν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ἔκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἀγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἢδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότην ἐμὴν βάζεις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἐσθ', ὁ δ' ἔκ ἔχει Acol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον ὃδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεκρῶν τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antip. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τίνα ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἔκ ἔχει (sc. ἡ τυραννίς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ag. fr. IX. 2. ἔχει τὰτ' ὅχι μικρόν ejusd. fr. XI. 1. κἄν μικρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει τάσιν εὐδοσίας Bel. fr. I. 4. χερ' ἀνδρείαν ἔχει Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σάφροσ' ἐν δόμοις ἔχειν Cress. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἀφανόν—ἐχόμεν εὖ συγκεκαμμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἡπίως ἔχειν ejusd. fr. II. 6. ἔκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν πειρῶ ib. 14. τὸς γάμους τὸς πρώτους ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd. fr. XII. 1. ἂν τις οἴκῳ πλοσίαν ἔχῃ φάττην Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχειν φωνὴν ejusd. fr. IX. 1. ὀσιπλείσας ἔχειν γυναικας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχροῦ—κατ' ὀφθαλμῶς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν 'ν ἔχρς ἀνεν ψόγῳ ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἑλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχουσι τόματα ejusd. fr. XX. 4. ἔκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ CEd. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολῆς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ ejusd. fr. XVII. 8. ἔκ ἔχω μαθεῖν CEnom. fr. II. 1. ἀμηχάνως ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφὴν ἔχουσι Pal. fr. III. 2. ὅς ἂν πλείς' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένη τρόπως ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 4. τὰ γγύθεν εὐκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. σὺ ὡς γαμῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικυδύνως ἔχει Scy. fr. I. 1. ἵνα τὴν ἔβριν δάλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμὸν κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξιώμα τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. ἔκ ἔχουσ', ὅπως δεῖξωσιν αὐτὸς ejusd. fr. XIV. 1. εὐκλείαν

ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν ἔκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχει eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρῆξ λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν τέργοιτ' ἔχῃ eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὦν ἔχουσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἷαν ἑλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ἀνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXII. ζημίαν ἔκ ἔχει eor. CXXXII. 5. ἔχειν πόνους eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ρῶς eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβῶν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον ἔκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τι κρείττον, ὦν ἔχει—eor. 20. 2. τὰμὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσὸς ἐστίν, δε βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἂν τι πλείον ἔχωσι Epist. V. b) Imperf. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hec. 569. ὁδεῖς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. ἔκ ἂν εἶχον τὴνδε σοι δῶναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοι καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ περίε πύργος εἶχ' ἐπὶ πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχὴν; Or. 525. σὼ εὐνοίαν πατρὶ ἀεὶ ποτ' εἶχον ib. 867. εἶγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἰτ' ἔκ ἔχον ἂν Ph. 404. πολὺν παραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ὦ τῷτό σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἴασονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἶχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μὴδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάργ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα ὁδὲν τι μεῖζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθῶ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἀνολ-
 βον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνωνος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφείως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum potestas*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρῶρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὸς εἶχον τιμᾶς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ἔκ εἶχες ὠγείης Bac. 946. σίγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς εἶχομεν πτό-
 νης πέρι; ib. 713. σοὶ ταῦτόν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἶχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἦβης χρόνος El. 20. εἰς ἀνδρα σκῆψεν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. εἰς εἶχες βελτίως φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ Bel. fr. XVII. 1. ἀν-
 δρῶν ἂν εἶχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὃ πέ-
 πλον, ὃδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὃ πλεῖς' ἔχων κάλλιτά τε ib. 620. δν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πα-
 τρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἦκει μέγα ib. 248. αἶμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὃ πο-
 θεῖον ἥδιστόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπαυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπαυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφῆρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὅμμ' ἔχων δακρυρροῦν ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν

νῦν πρὸς αὐτὸν ἔκ ἔχων ib. 1427. πομπίμην ἔχων ἐμέ ib. 1706. ὧστ' ὄνειρον ἰσχύν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾷ ἀνακτ' ἔχων Hip. 953. παρ-
 θένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. γλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀράς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτε τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων An. 368. γυ-
 ναῖκα μωραίνουσιν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὐκλείαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ἔκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρον ταῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρεῖαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρητόν τι βέ-
 λευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἔ-
 κραντον ὕδεν ἔχων ib. 870. διπλῶν πένθος δαυμόνων ἔχων ib. 1035. δρό-
 μων ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήτως ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἵματηρὸν ὅμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν ἔκ ἔχων ib. 657. τῶσδ' αὐτὰς ἔχων σοὶ φράζειν μύθος ib. 1620. ἐρωτᾶς ἐ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γὰς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπων μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρη-
 κίαν ἔχων τολήν ib. 313. πτωχεύειν ἔχων τολήν ib. 503. ὑπαφρον ὅμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρον κάρα πυ-
 λυνινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένεος κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὕδεν ἐν δό-
 μοις ἔχων ib. 1172. πόνους ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ἔκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσ-
 σον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέρατον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκή οἶκος ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνη τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίας λόγους ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύτας ἄλις ἔχων

Hel. 595. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βίβαιον ὕδεν τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων ib. 721. τῦνομ' ἐκ ἔχων ἐλευθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν ὕδενος μνήμην ἔχων ib. 1599. τῦτ' ἔχων τῦνείδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἔλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνος ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἀρματ' ἐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὡ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φιλτρον τι τῦτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα ib. 80. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικὸς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν ἐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ag. fr. XI. 2. χρεῖαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖον τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνῶμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἴματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων Phaeth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὀλβιοὶ Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. ἐχ' ὁμοίως αἰεὶ τὴν γνῶμην ἔχοντα Epist. V. πολίαν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (de divitiibus) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τὰς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ ἐκ ἔχοντες (i. e. *pauperes*) Sup. 240. quibus

opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχευσιν ἔχοντες, καὶ παραγμὸν ὁμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνως ἔχοντας Rh. 988. ὃ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἀντ' ἔχοντες, ὃ τέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ χόντων βίον Hel. 440. φθιμένον ἐνδύμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεστίως εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δῶλον ὃ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκος ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνῶμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντας Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἶον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν! Phoen. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἀχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνους ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκὸς λίθος ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον ὃ σμικρὸν γάμψ' ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύρσ' ἔχουσα ἔργματα ib. 1265. τρωφὰς ἔχουσα Τρωϊκὸς Or. 1113. κύρα ζυρηκὲς καὶ πέπλος μελαγχίμης ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτης ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδὸς Med. 376. τὸν ἀμηχανίαν ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβηλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἥς ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἐνδίκᾳ An. 186. ὅμμ' ἔχουσ' ἐλευθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τῶδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφόν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νῦν ἐκιδάσκαλον ἔχουσα χρυσὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πῆματα ib. 689. μικρ' ἔχουσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναίδειας πλέον ἔχουσιν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τάργῃ δ' ὃ ib. 1233. ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λο-
χίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ'
ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν
ἔχουσιν ἀργίαν ib. 1355. τὰν εὐχα-
ρίτως ἔχουσιν πόλιν Her. 380. πάντ'
ἔχουσα δυστυχῇ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν
οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν δ' τὰ πάντ'
ἔχουσα Ion. 697. πόνοις ἔχουσα El.
65. ἀρετὴν ἐχούσης μείζονα Cresph.
fr. XV. λῆμ' ἔχουσιν εὐγενέες Pro.
fr. III. 4. πονηρὰ τάργ' ἔχουσα Fr.
inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς
χερὸς Hec. 1153. ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις,
δ, τι τύχοι Or. 569. ὃ ρυθμὸν ἔνα
κακῶν ἐχούσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ
λόγῃ κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι
χείρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051.
ποδῶν ἔχουσαι συντύνοις δρομήμασιν
ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λω-
τὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρητίδας δόμων
φρόρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν
καπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ',
ἔχον πολλὰς λόγους Hip. 984. τί τέ-
των ἐστὶν ὃ καλῶς ἔχον; Sup. 527.
βάσταγμα αἰσχύνῃν ἔχον ib. 767. με-
ταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας,
νῦν ὃκ ἔχον Bac. 252. ὃκ ὀρθῶς ἔχον
Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τῶνομ', ἢ
τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ'
ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ ν'
δόμοις ἔχοντ' ἰδοιμεν Hec. 1292. τὰμ-
φί σὺ ὦδ' ἔχοντ' ἐπίτασο An. 431.
ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὥς ἔχοντ' ἴδη
Dan. 42. d.) Aor. 2. ἔχον. ἐπεὶ
Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5.
τὰς ποιοτοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113.
ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν Or. 10. ῥώ-
μην θεῷ τιν' ἔσχε ib. 1169. τίνι
τρόπῃ ἔσχεσς λέχος; Ph. 417. ἔσχε
μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων
γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203.
δόξαν ἔσχεσς Med. 540. ὃν (sc. ἔρον)
ἔσχε ταῦρε Hip. 338. ὃκ ἂν ποτ'
ἔσχον μὴ τὰδ' ἐξεῖπεν πατρὶ ib. 658.
φανερὰν ἔσχεσς ἄταν ib. 1289. καὶ μ'
ἔθ' ὃ Πλότωνος κύων, ἔθ'—ἔσχον Al.
363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687.
πλείστας τιμὰς ἔσχε ib. 874. ὅτ'
ἔριν ἔσχε ib. 184. τὰμὰ ἔσχεσς
λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχε ib. 1606.
πᾶς ἀνὴρ ἔσχε ib. 1606. πόνον Iph.
T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ὃκ ἂν

ἔσχον εὐτυχῶν δόρυ Rh. 60. δόλιον
ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχε ib. 977.
καλλονῆς ib. 977. ἔσχε ib. 977. ἔσχε
ἄνδρος Her. 924. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον
Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχε; ib.
293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχε ib. 977.
4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157.
ὃκ ἔσχε αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
ib. 556. ὃς νιν φόνε μαργῶντος ἔσχε
ib. 1005. δόλιον ἔσχε ib. 852. ὃτι τὰν
τάλαιναν ἔσχε κακὸν ib. 1162. ὃστις
τῆς ἰσορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc.
CLIII. 2. σῆς Hip. 1354. et Iph.
A. 1467. ἀνδρὰ σχεῖν Θεσσαλῶν Al.
286. πολύχρυσά θέλων λατρεύματα
σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχῶν;
Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ'
αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.
e) Fut. ἔξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν
τίν' ἔξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέ-
πλοισιν ἔξομεν ξίφη Or. 1125. ἔξομεν
κλέος ib. 1151. σκυθρωπὲς ὀμμάτων
ἔξω κόρας ib. 1319. ἔξετ' εὐμενῇ γῇν
Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν ib.
1669. ἐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναι-
κας ἔξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φι-
λων σέ χώρα ἔξει ib. 849. ὃ παῖδας
ἔξω προσεῖπεν ζῶντας ib. 1350. σῖγα
ἔξομεν τόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν
ἔξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα
ἔξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν
μέριμναν ἔξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ'
εἰς τοιοπὸν ἔξεις; ib. 1216. ἀτάφως
τίς ἔξει Sup. 540. χάριν ἀγήρῳ ἔξο-
μεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρ-
δίαν ἔξιν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμ-
πνοὰς ἔξιν πόνον Iph. T. 92. θα-
νόντα μάλλον, ἢ βλεπόντ', ἔξω φίλον
ib. 718. ὅπως ἔξει καλῶς ib. 1051.
ἔξω τὰς μέγ' αὐχῶντας δορὶ πέρας
Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ'
ἔξω νεκρῶν Tr. 91. μόχθους ἔξω
κρείσους ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα
κῆδάμαντος ἔξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἳ
σὺ μέριμναν ἔξωσι Her. 344. cf. v.
593. μάταν πόνον ἔξει ib. 618. πολ-
λὴν ἔξω μέψιν ib. 974. διπλὴν
κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμῶ ib. 1043. ὃκ ἀχρωστα
γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. ὃδὲν
κακίῳ μ' ἔξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον
ἔξωσι Ion. 1581. ἔξωσι κλέος ib. 1588.
αἶμα σύγγονον ἔξει Her. F. 1077.
συμφορὰν ἔξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἔχομεν; ib. 1301. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἔξω σῶμα ib. 308. κάλλιστον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antioq. fr. IV. 4. ἔξιν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fiut.* σχήσω. πῶς ἀδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ὃ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νότον ἄθλιον πάλιν σχήσῃσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσῃσι Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσῃσι λέχος Hel. 30. 2) *Med.* ὡς πάνθ' ὁμαρτήσῃσι ἔχοιτο γυνάτων Hec. 839. ἔχουσ', ἔχουσδε Or. 1349. ἐμῆς ἔχῃ χερὸς Bac. 197. βιοτῆς εὐπαιδὸς ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχῃ Inus fr. XIX. 2. τῷ νόμῳ ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ζένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. ὃ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χείρας Rh. 174. ὅποια κισσὸς δρυὸς, ὅπως γῆσδ' ἔξομαι Hec. 398. ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) *Pass.* ἵπποι ἐχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχουσθαι φιλάτοις ἐν ἔρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμῷ γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς Dan. 6.

**Εχθαίρειν.* πικρὰν βάζιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρα Hip. 1054. ὃ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσείβειαν ἀσκῶντ' ὄργι' ἐχθαίρει Σεῦ Bac. 476. χάριν γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων Hec. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τὰς ἐξαμαρτάνοντας, ὅχι τὴν πόλιν, ἤχθαίρει Sup. 879. τί παῖδ' ἤχθαίρεις—τὸν σὸν Hec. F. 1087.

**Εχθεῖν.* τί τὸσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονῶντι ἤχθετο Hip. 1402.

**Εχθος.* εἰ τὸ μὲν ἐχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἐχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ Ph. 886.—τοῖς δ' ἐχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

**Εχθρα.* ὡς δεινὸν ἐχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἐχθρας τῷδε μολῶν ib. 482. συμβαλὼν ἐχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἄμα τῆς πρόσθεν ἐχθρας Med. 897. δι' ἐχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γινώσεται ἐχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν

ἐχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἐχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα ib. 59. ὃ σμικρὰν φίλων ἐχθραν γενέσθαι Hec. 22. σοφῶ ἐχθραν συνάπτειν ib. 460. ξυνειδὸτα ἐχθραν πατρῶσαν ib. 1002. τὸν θεὸν μείζον τίσασα τῆς ἐμῆς ἐχθρας ib. 1013. ἐχθραν πατρῶσαν ἐπίνων Hec. F. 983. ἄκαιρος ἐννοί' ὠδὲν ἐχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

**Εχθραίνειν.* σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

**Εχθροζέενος.* δόμῳ ἐχθροζέενος Al. 561.

**Εχθρός.* τὸν καθ' ἀνόντα ἐχθρὸν, sc. ἡγείται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1103. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ὠδ' ἐχθρὸς ὦν σὸς ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ὡς ἐχθρὸς ὦν ib. 1646. Περίω ἐχθρὸς ἐπὶ μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρὸν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρώτος ἦν ἐκείνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις ib. 719. ἐχθρὸς λέοντος βλαστήματα Hec. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἀνδρα Ion. 1043. cf. Hec. F. 299. et 733. καλῶς γινῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς Fr. inc. CIII. a et b. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντων τέγος Ion. 848. ἐχθρὸς τὰς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρήζω τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθρὸς ἐς ἀνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὅπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθήμενων ib. 759. ἐχθρὸς, μὴ φίλος, δράσειε τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξῆλθον πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρήζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτῆς πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπος ἐχθρὸς θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθρὸς ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. καθ' ἀνόντα ἐχθρῶν ὑπὸ ib. 1070. ἀν-

δρας ἐχθρὸς ὠφελεῖς Sup. 494. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθύντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὸς πρὶν ἐχθρὸς Τρωᾶς εὐφραῖναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὲς ἐχθροῖς φανείς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί σῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὸς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσιν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ib. 277. ποῖαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὸς ἐμός; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαίε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὅ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὥς μὴδὲ τὸς ἐχθρὸς ἦσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὥς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἰκοῦεν φίλοις ἐχθρὰ κατέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίης κοφάνους καδίταμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρὶνὰ τέκνοισι Al. 310. ποινάσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν τᾶσιν Cresph. fr. IV. 10. κηδὸς ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἡμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγείται τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) Comp. ἐχθίων. ἄλλως μᾶλλον ἐχθίως σέθεν El. 222. κᾶν ἔτ' ὥς ἐχθίονες Tr. 1059. βουλῆς ἐδὲν ἐστὶν ἐχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) Superl. ἐχθιστος. ἐχθιστος ὢν Ph. 620. ἐχθιστος γεγώς θεοῖς τε, κᾶμοι, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτοὶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίτους An. 660. τὸς ἐχθίτους

ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γυναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος CEno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπηναν Tr. 211. ἐχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τᾶχθιστα (i. e. τὰ ἐχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνόμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὑπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138. Ἐχιδνα. νερτέρη ἐχιδνας Ph. 1027. ἐχιδνης ὠδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. ἐχιδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχιδνης περιβάλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχιδνας ταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἶαν ἐχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἐκατὸν ἐχιδναῖς ἀσπίδ' ἐκπηγρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχιδναῖς εἰς ἐμ' ἐσομωμένη Iph. T. 287. Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσους Iph. A. 286. Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273. Ἐψειν. τὰδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη Cy. 403. Ἐωθινός. ἐωθινήν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771. Ἐῶς. ἐῶς ἱππότης ἀτήρ Fr. inc. CXCVIII. ἐῶσι ἐξαναστάντες λέχως El. 786. ἐῶσι βολαῖς ἀέλιω Ph. 172. Ἐως, subst. aurora. ἡ καλλιφεγγής Ἐως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἐως Ion. 1158. Ἐως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἐω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. Ἐως, adverb. usque, donec. ἔως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ἔως ἔωσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἔως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἔως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἔως ἐδέρμην' αὐτὸν φλοῖς οἶνον Al. 761. ἔως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον Φοῖβη πέδον Iph. T. 972. ἔως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἔως ἂν νῦξ ἁμείψηται φάος Rh. 615. ἔως φῶς ἡλίω τόδ' ἐβλεπεν Hel. 60.

654. ζῶντι καὶ ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μάλλον εὐτυχέτερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἡλθεῖς Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδὺ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23: ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχῆς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποιναῖσθαι θέλεις; Rh. 177. κατὰ με γὰρ ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἰς' ἐς ᾗδε Tr. 442. ὅς καὶ παρ' ᾗδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ πὶ δουλείας ποτέ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ἄδης ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔτι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίῃ Hec. 12. ὃ παιδάς ὀφεί ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων θεῶν Sup. 221. ἔν' ἐν ζῶσιν ἀριθμυμένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγουσα Iph. T. 640. τὸς ζῶντας εὐ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔστιν ὃ χ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανῶσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ἔκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔτι σοι Al. 139. ἐπισέλλει τὰδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὃ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίῃ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοισ τὰ ζῶντ' ὀνήσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανῶσ' ἂν ἀποδοίῃ ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὁ πάντες, καὶ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλῆτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παρελθεῖν An. 229. ἢ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς ὅδεν κέρδος Iph. T. 506. ἦν—ἐξόρως Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσαγγέλλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητῶσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκώμεθα Her. 46. μήτε βὺ ζῆτει μαθεῖν Hel. 155. ἦν—ζητῶ

τις εἶναι Ion. 596. ζητῶσιν αὐτήν; ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητῶσι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκυῖναι βίον; ib. 143. ἦν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶσ' ἀμανρῶν Inus fr. III. 2. αἰσχροὶ κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητῶσιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπὶ—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὃν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτην σὲ Cy. 17. τὰμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλειμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρώποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ζητῶντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητῶντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄτεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἰ μὲ τις γνοίῃ ζητῶντ' ἀδελφῇν El. 98. ἡδέως ζητῶν βίῳν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσου σοι ζητῶσά γ' εὖρον φάρμακα Hip. 699. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1. Ζήτημα. ὁ ράδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὐρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352. Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416. Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππῳς ζυγηφόρος Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πῶλων Rh. 303. Ζύγιος. τὸς μέσους ζυγίους Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίους ζεύξασα Hel. 1326. Ζυγός, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῷ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθεύαμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δώλειος An. 301. ραδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθᾶμαι εἰς δέλον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεῖς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ἢ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν ἤτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ ῥετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσσε δῶλια Tr. 595. ἐκλιπῆσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄζας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαινῆς ἐξαπαλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἔλκεις μακρόπυν ζωῶν Ph. 1531. ἐλπίδες ἐκ ἐτι μοι παίδων ζωῆς Med. 976. τίς

σὺν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλειομένην ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἀλεκτρον ζωῶν Tr. 254. ἀπλῶν ζωᾶς βιωτὰν Her. F. 664. συγεράς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζῶνα. τῶτον ἔφερον ζώνης ὑπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζῶνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωστήρ. ζωστήρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωστήρος ὀλεθρίου ἀγρας Her. F. 415.

H.

Ἦ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἡ ἡ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, profecto et nunc, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἡ, quam et aut.

Ἦβα. vid. Ἠβη.

Ἠβᾶν. ὅταν ἡβᾶ δῆμος Or. 695. ἔσ' ἡβᾶ σοι κακὸν Al. 1088. καγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾶ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἡβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἀνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἦρ. ὁ ῥάδιον εἶργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβησας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἶον ἡβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὺ πόλιν Sup. 1213.

Ἠβη. ὃ μέλεος ἡβης σῆς Or. 1029. ἡβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἡβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἡβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἡβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἡβης τυχῶν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἡβῇ τῶμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάννυμαι δαιτὸς ἡβης ib. 502. μάτην ἡβην ὦδέ γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ἐκ ἔστιν, ὅπως ἡβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἡβην ἦλθεν ὥραιων γάμων Hel. 12. σοὶ ταυτὸν ἡβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἡβης χρόνος El. 20.

Θήλεια ἡβη F. ol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἡβα. ἐν ἡβα νέα Al. 474. σὺν ἐφύτευσεν ἡβαν Rh. 354. ἀπολείπεται τᾶς εὐδαίμονος ἡβας Her. F. 441. τᾶς ἡβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἡβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἡβαι Ion. 477. 2) Ἠβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687, et Her. 851. et 857. et dor. Ἠβα, Her. 915.

Ἠβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἠγεῖσθαι. μήτε τὸς φίλους ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγῶ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τὸς θεὸς ἡγέμεθα Hec. 800. τὸν ἀνδρα τῶτον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγῶ πάροιθε Ph. 841. ἡγῶ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγῶ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγῶμαι σκιάν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἡν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ὃ θεῖ', ὃδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγῶ σὺ θάσσον ib. 552. ἢ τῶν πονούντων τέργον ἡγῶνται τόδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ἢς ἂν ἡγήται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἢν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ὅτ' ἄρ' ἀσυνέτως τὸς θεὸς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένους φαύλως μάχεσθαι βυκόλως ἡγόμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχροὺν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγεῖσθω θεὸς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπῃ δεῖ σῶμα καταναεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἀεὶ ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγόμεθα Hel. 965. ἐν τί σ' ἡγῶμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγῶμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγῶμαι σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῶμαι φίλον El. 67. ἃ κύριον τὸν δόντι μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὸς ἡγῶ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιπα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγῶ θεὸν Fr. inc. I. 3. τάπεικῃ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγῶμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμήροφιν ὥραις eor. CLXXXVII. 1. φῶρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν El. 1301. δέλην με πολεμῖαν θ' ἡγόμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγόμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγόμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγόμενος Bac. 1332. ἡγόμενος λόγχαισιν ib. 1357. δόλους τὸς φίλους ἡγόμενος Aol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τῷθ' ἡγόμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγόμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγυμένην Iph. T. 383. τὰ δεῖ' ἡγυμένην Hel. 925. ἡγησάμην,—ἐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεῖ κεῖσε νῦν ἡγήσεται Bac. 194. ἦπερ με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγησάι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμῶν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμῶν ποδὸς τυφλῷ Ph. 1610. ἡγεμῶν θρασυὺς Sup. 508.

Ἡδὲ Hec. 323.

Ἡδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἡδεταί τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύουσαν ἡδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμῶνας ἡδεταί ξένους κομίζων Hip. 1068. εἴθ' ἡδομαι τοῖσδ', ὅτ'

ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἡδεσθαι βίῃ Al. 1087. ὑπῶσιν ἀτοῖς ἡδεταί νεανίαις Sup. 443. ὡς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλω Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἡδεταί ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἡδεταί βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἡδεταί γαμυμένην Cy. 180. ἡδομαι τοῖς παιδιοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλασιν ib. 579. ὅτε τέτοισι ἡδομαι πεπραγμένοις Her. 605. ὡδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνδρώπων φίλους Her. F. 846. ἴσως Ὀρέτυ σ' ἤλεχ' ἡδεταί βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἡδεταί πληρωμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἡδεταί Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἡδεταί λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλους μᾶλλον ἡδεταί τρόποις Cerei fr. IV. ὅστις ὁμῶν ἡδεταί κακοῖς Phoen. fr. IX. 7. οἷσπερ ἡδεταί ξυνὸν ib. 9. πᾶς τις ἡδεταί λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένως μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἀγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένα ψυχῇ Hyg. fr. V. 4. ἡσθηνεν Med. 1138. λόγουςιν ἡσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθηναι βορῇ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοῖτον ἐχ' ἡσθην λαβών; El. 258. φαίλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἡσθην τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεῖς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπρὸς δόμην Cy. 419. ἡσθεῖς Βακχῷ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεῖς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεῖς ὑπερον σένει διπλᾷ Fr. inc. LX XV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἱ μ' ἐδρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. εἰδὲ ἡδέως ὀρεῖς Iph. A. 1122. ἡδέως τῷτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. ἃ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. βίστον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἡμύσις ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὐκρας ἃ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XL I. ἡδέως ζητῶν

βῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ἕσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἡδῆ. ἥξει ὅσον ἐκ ἡδῆ Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δὲ, sc. ἐαυτὸν Ph. 21. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῷ καλῷ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ὅνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθέ- νειος ἡδονῇ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοὶ γ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔτι δὴ σοι τῷτ' ἐν ἡδονῇ μα- θεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἐ λόγους αἰρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κῆμοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τὴς πονηρῆς ἡδονῆς φίλους ἔχειν Ion. 627. βουδύτω σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆ- σαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονὴ σοι θεῷ θανεῖν ἐν τέμμασι; ib. 1310. μετασχετῶ τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. ὥς ἐτι ποῖας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ἔθ' ἡδονῆς ἀπτεται An- tiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσω ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρῆς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδο- νῆς κατῆς ib. 23. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ἐ μὲν ἡδονὴ Ccd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Cenei fr. IX. 3. ἔτι κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Ceno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἐνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἶαν ἐλπιδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXXVIII. 1. κακῷ συντέτῃκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς γ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλῆστον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἀποπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. μα- καριωτάτας τυχεῖς ἡδονὰς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμῳ πο- λίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολ- λαὶ βίω Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μισσῶν γραπείσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δέσκει κα-

χαρημένον Iph. A. 199. πεισὲς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλ- λας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελ- μάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἰκοδεν- τέκνων ἀδελφῷ δὲ Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύ- δοντες Ion. 448. Βαρχίω πρὸς ἡδο- ναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. ὅδεῖς ἐπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρεῖς ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ὡδὸ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδρο- βρωτάς ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνδρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυο- πραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. Ἡδυβόας. ἡδυβόα Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. Ἡδύδροος. μῦσαν ἡδύδροον El. 703. Ἡδυλόγος Hec. 134. Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόος αὔρας Med. 839. Ἡδύς. ὕπνος ἡδύς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδύς ἐς λό- γους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδύς Sup. 414. τεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρονχώ- μενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πέρ- πακι σὸς κείται τύπος Tr. 1196. πῶ- νον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὺς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν Θεόν Ph. 402. εἰκὺς ἡδεῖας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδὺ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δέλευμ' ἡδὺ ib. 221. ὁ βέλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχῇ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἰθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆπ' ἐμοὶ ζῆν ἡδὺ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα γυτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔτιν, ἔν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλαμ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδὺ ἐτι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμὴ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἴν' ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτη—ἡδὺ τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενετέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τὰ γώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρονί ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέφ' πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δούλους δεσπότας χρητὸς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθροπάζειν πόσει δλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων, ἡδίων γενῷ Hip. 289. πατρί ὅδεν ἡδίων γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος ἐκ ἂν ἡδίων νόσον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἡδίων θανέιν Hel. 820. ἔκ ἐτι ὕδεν μητρὸς ἡδίων τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. ἐκ ἐτι τῷ θρέψαντος ἡδίων πίδον Phoen. fr. III. 3. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἡδίστος, ἡδίστος θάνατος Sup. 1006. ὄλβη θάλαμον ἡδίστον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἡδίστος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. τὴν πλείστον ἡδίστην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίσταν χεῖρα δὸς Hec. 409. ἡδίσταν συζυγίαν Her. F. 675. ἡδίστων ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἡδίστον τέκνων Med. 1075. ἡδίστον ταῦτὸν ἀλγυνόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν ἡδίστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχῆς, ἡδίστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχῆς θ' ὀρᾶν Her. 940. ἡδίστον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἡδίστον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἡδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 2. διδραγμάτων ἡδίστον Sis. fr. I. 25. ἡδισ' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἡδίστα Sup. 1098. ἡδισ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τῶτον ὅπως ἡδίστα διαπεράσετε Her. F. 504. τί ὦ ζῶμεν

ὡς ἡδίστα μὴ λυπόμενοι; Antig. fr. XXV. 5.
 Ἡδωνός. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς Hec. 1153.
 Ἡέλιος, *poët.* *pro* ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἡελίου ἄρμα Or. 1002. ἄμ' ἡελίου πτέρυγι θοῇ Ion. 122.
 Ἡθάς. τῶν ἡθάδων φίλων An. 819. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 249.
 Ἡθεος, *pro* ἡέθεος Ph. 952.
 Ἡθμός. χαλκήλατον Ἡθμόν Eu. fr. I. 2.
 Ἡθος. ἄγριον Ἡθος Med. 103. ἀψευδὲς Ἡθος Sup. 869. φιλότιμον Ἡθος, πλάσιον ib. 907. Ἡθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλατον Ἡθος Antioip. fr. VII. 4. τὸ Ἡθος αὐτῷ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ Ἡθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥήδια Ἡθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν Ἡθεσι πολλὸς ξυνοικῶν ib. 1219. Ἡθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' Ἡθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων Ἡθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς Ἡθεσιν (*sc.* κρινεῖτε) τὸς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλατα Ἡθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν Ἡθη τε καὶ νομὸν βίῃ Pol. fr. I. 7. φθείρῃσιν Ἡθη χρήσθ' ὀμιλία κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.
 Ἡιος. ἦιον βοᾶν Ph. 1043. ἦιον μέλος ib. 1044.
 Ἡϊών. ποντίων σάλων Ἡϊοσιν ἄρμα-τεύσας Or. 995. Ἡϊόνες ἄλλαι Tr. 827.
 Ἡκειν. ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἦκω ib. 503. ἦκω μετατείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἦκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἦκεις κομίζεσθα ib. 672. ἦκω ἀποσελῶν σε ib. 731. εἰς ταῦτὸν ἦκεις ib. 748. et Or. 1280. ἦκει εἰς γῆν Or. 53. ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγῶτας ib. 87. ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἦκει μέγα ib. 248. ἦκεις συμφορᾶς εἰς τῶσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἦκει πέρι; ib. 491. εἰς οἶον ἦκω; ib. 671. κακῶν ἦκεις ἀγγελος ib. 854. ἡμῖν ἦκεις, ἐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. ἔκ εἰς ἀκοὰς ἐτι δυστυχία δώματος ἦκει Ph. 1489. ἐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἦκει λόγος Med. 252. εἰς τοσούτων ἦκετε ib. 569. ἦκω κε-

λευσθεῖς ib. 866. ὦν περ ἄνεκ' εἰς ἐμὸς ἦκεις λόγος ib. 932. εἰς ταῦτόν ἦκεις Hip. 273. ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιτος ἦκει ib. 892. φέρυσά σοι νέος ἦκω λόγος An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἦκεις ib. 126. εἰς τῷτο ἦκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων ib. 517. τίνος ἦκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἦκει πολὺν Sup. 170. ἦκεις δὴ τί τῆσδε γῆς κεκρημένος; ib. 457. πῇ νεκρὸς ἦκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῃ Iph. A. 439. ἦκομεν εἰς ἀναγκαίαν τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἦκωσι τύχας ib. 595. εἰς ταῦτόν ἦκεις τῷ πατρί ib. 665. ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἔν ἦκετε ib. 1127. ἀγῶν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας ib. 1254. ἃ καὶνὰ ἦκει νυξ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἦκωσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει ib. 421. εἰς δὴ τιν' ἦκομεν λόγον ib. 578. κατθανῶς ἦκει πάλιν; ib. 772. ἦκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων ib. 337. ἦκω λιπὼν Αἰγαίον—βιάσος πόντου Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἦκει ib. 611. εἰς ταῦτόν ἦκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἦκω τῇνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτός, ὦν ἦκω πέρι ib. 174. ἦκω ἔτοιμος ib. 180. πολλῶν θανμασίων ἦκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μέλizon ἦκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἦκω, καὶ παρ' ὃ, λέγειν θέλω Her. 136. γένους ἦκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἦκεις; ib. 383. ἦκεις σωτῆρ νῦν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἦκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει Ion. 539. ἐνθεν ὧς ἦκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἦκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἦκομεν φόβον ib. 816. πόλει ὅδεν ἦκομεν βλάβος ib. 824. ἦκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἦκει El. 430. ἦκω π' ἐπὶ τόνδε σέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἦκομεν; ib. 751. ὧς δυσμενὲς ἦκω πόλει τῇδε ib. 848. ὅδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγων ib. 1054. ἦκω δ' ἀτενῆς ἀπ' οἴκων Alcæon. fr. XV. ἐπ' ἀκραν ἦκομεν γραμμὴν κακῶν Antig.

fr. XIII. εἰς ταῦτόν ἦκειν φημί τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἦκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. εἰς ταῦτόν ἦκον Ph. 1414. ἔρμαι ἦκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἦκον Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἦκον ἀκάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἦκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἦκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἦκων βίῳ Al. 646. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἦκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἦκοντα φιλότατας χέρας Hel. 905. γῆς ἦκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τῷτο ἦκοντα τῆς πρὸς τὸς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ἦσθεδ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἦκυσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίῳ ib. 292. τοσῶτον κακῷ ἦκοντος Epist. II. ἦξω An. 739. ἦξωσιν El. 760. ἦξει τι μέλος γοερὸν γοερῆς Hec. 84. ἦξει Ὀδυσσεὺς ὅσον ἕκ ἡδὴ ib. 143. πότε ἦξετ' ἐς οἴκης; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἦξουσὶ θράσος Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἦξεν Ph. 1336. ὡς ἦξαι An. 79. ὅπως ἦξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἦξω θαλάμους Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἦξετε ib. 1221. ἦξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τῷτό γ' ἦξει ib. 1368. εἰδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἦξω πρὸς οἴκος Rh. 223. ἦξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. ἦξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπ' ἀντίχ' ἦξει ib. 639. ἦξει Βάκχος ib. 845. φερόμενος ἦξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἦξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταῦτόν ἦξετε El. 787. ὡς ἦξωσ' (i. e. ἦξουσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἡκόμην πάλιν Antioq. fr. XXXVII. vid. not.

ἦκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἦκιστα γέμον λῆμ' ἐφν τυραννικὸν Med. 348. ἦκιστα ὀλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἦκιστα τῷτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἦκισ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἦκιστα φεύγειν σκαῖον ἀνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν Her. F. 299. ἦκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. ὧς ἦκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V. Ἠλακάτα, dor. pro ἀτῆ. λίονκ Ἠλακάτα δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἡλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

*Ἡλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

*Ἡλεκτροφαῖς. δακρύων τὰς ἡλεκτροφαῖς αὐγὰς Hip. 741.

*Ἡλεκτρὺν, vel ὤν, pater Alcmenæ: Al. 842. et Her. F. 17.

*Ἡλιβάτος. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι: Hip. 732.

*Ἡλῖος Cy. 535.

*Ἡλικία. ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

*Ἡλικός Al. 646.

*Ἡλιξ. πρὸς ἡλικα τραπείς Med. 246. ἴσως Ὅρετς σ' ἡλιχ' ᾗδεται βλέπων El. 560. φίλταθ' ἡλικῶν ἐμοὶ Or. 730. ἡλικες ἔμοι Ph. 635. εἰς ἡλικας κῆλιν σοφώτερος Hip. 987. ἡλικῶν ὁμήγου ib. 1180. ἡλικῶν Διάσος Iph. T. 1146. εὐδ' ἡλικας (εὐ νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλικῶν πόνους Her. F. 127. ἡλικες, ο *aquales* ib. 513. πρὸς ἡλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

*Ἡλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας Bac. 14.

*Ἡλιος. εἰσὸρᾷν φέγγος ἡλίου Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον ὧ ἡλίῳ ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίῳ βολὰς Or. 1259. ἡλίῳ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίῳ φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἡλιος μὲν, νύξ τε ὀνηλεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλῷ πατρός, Ἡλίου τ' ἀπο Med. 406. cf. v. 746. ἡλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίῳ ἀναπτύχαι Hip. 601. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου ib. 204. τρεῖς φαεννάς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ἡλίῳ κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἄς ἐξορκεν ἡλιος ib. 1061. μηκέθ' ἡλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίῳ μετὰσσειν ib. 816. ἡλίῳ πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίῳ λαμπτήρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει ib. 447. ἡλίῳ φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν τείχεσσαν ἡλίῳ ib. 992. ἡλίῳ ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὧ καλλιφεγγές ἡλίῳ σέλας ib. 860. ἡλίῳ

βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἡλιος ἀετῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλασσαν ἡλίῳ Cy. 540. ἀναπνέοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41. ἡλιος ἔζη λάμπει ib. 83. ἴππος ἡλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἡλιος ib. 1149. ὧ φῶς μητρὶ κρείσσον ἡλίῳ ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίῳ περικτυχαῖς ib. 1516. ἡλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίῳ ib. 1090. τί μιν κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὧ τέθριππον ἡλίῳ σέλας El. 866. τεθρίππου ὄντος ἡλίῳ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. Θερμὸς ἡλίῳ τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπποις ἡλίῳ Θερμῶν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίῳ τότε Dan. fr. X. 1. ἡλιος ἀνίσχων Phaeth. fr. I. 3. ἡλίῳ ἱκποτάσεις ib. 5. φῶς λατεῖν ἡλίῳ Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίῳ Fr. inc. B. 46. 1. ἡλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὧ χροσσοφεγγές ἡλιε Phaeth. fr. X. 1. ὄρᾳ μοι δύο ἡλῖος δοκῷ Bac. 916. ἡλῖος μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ' ἡλῖος, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ El. 654.

*Ἡλῖς. Ἡλῖδος δυνάτορες Iph. A. 280. Ἡλῖς, ἡ Διὸς γειτῶν κάθηται Cresph. fr. XVIII. 1.

*Ἡλυσίς. βραδύνει ἡλυσιν ἄρδρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἡλυσιν Ph. 851. πικρὰν δῶκων ἡλυσιν Her. F. 1041.

*Ἡμαρ. εὐλείον ἡμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἡμαρ ἐν μ' ἀφείλετο Hec. 285. κατ' ἡμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἔκτον τόδ' ἡμαρ Or. 39. et 422. τόδ' ἡμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν ἀχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἡμαρ ib. 1577. ἐν ἡμάρ μ' ὦλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἡμαρ Hip. 355. φουρῶν τόδ' ἡμαρ Al. 27. κατθανῶσαν ἐν ἡματι τῷδ' γ' ὄψει ib. 233. ἡμαρ τότε θανῶσαν εἶδε καὶ βλέπυσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἡμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἡμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινὸν φόβον ἐλεύθερον ἡμαρ Her. 868. σύλλογος σὺ πέρυ ἔσαι—τῷδ' ἐν ἡματι Hel. 885. ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

H M E P

Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἡμαρ El. 425. εἰ τὸδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακομένῃ Fr. inc. CLXVII. 1.
 Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὸν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀσένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τὸδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδύσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τότε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτός, ὅκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὁ κάμοιμ' ἂν ὅτε νύκτ', ὅθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πεινὴν καὶ φαγεῖν τέφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὁ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἡδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δαίξει χάριν ib. 1436. βέδυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὁ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπέμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μίᾳ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἤκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθέλειεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἥρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει CEd. fr. XII. τὴν ἐπιτείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἐκάτης ἡμέρας Epist. V. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὁ πολλὰς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ολίγαις ὕστερον ἡμέραις Epist. V.
 Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν Meleag. fr. IX. 2.

H P A

Ἡμιδωλος. παῖδας ἡμιδῶλος An. 943.
 Ἡμιθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.
 Ἡμισυς. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.
 Ἡμος Hec. 915.
 Ἡν, 1) Si, Hec. 399. et 586. et passim. 2) en, ecce, Her. F. 867.
 Ἡνία. μήτ' εὐτυχῆσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χειρὶν ἡνίας Hip. 1188. ἤρπασ' ἡνίας χερσὶν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς ib. 1236. δυοῖν γυναικῶν ἡνίας ἔχειν An. 178. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χειρὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.
 Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίῳ κατὰσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ἐκέτ' ἤμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίᾳς ἡνίκ' ἤκωμεν πέδον An. 58. etc.
 Ἡνωτροφεῖν. ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνωτροφεῖ βεβῶς Ph. 176.
 Ἡπαρ. παῖσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῃ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἥπαρ ξίφος Ἑτεοκλῆς Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἥπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δαίμα χλοερὸν ταρασσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμενη Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἥπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παῖσει πρὸς ἥπαρ Fr. inc. II. 2.
 Ἡπειρος. ἥπειρον εἰς ἥπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἥπειρον δυοῖν πεδία Ion. 1585.
 Ἡπειρώτις. ἥπειρώτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ὄσαν ἥπειρώτιν ib. 653.
 Ἡπιος. εὐδέπω ἥπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὄργας ἥπιος Tr. 53. φρένας ἥπιος ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ὕδεν ἥπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἥπιώτατος Bac. 859.
 Ἡρ. ἥρος ὥραις Cy. 506. ἥρος ἵσους, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.
 Ἡρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἥλεκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἥλεκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἥλεκτροφάης. δακρύων τὰς ἡλεκτροφάεις αὐγὰς Hip. 741.

Ἥλεκτρων, vel ὕων, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἥλιβατος. ἡλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι Hip. 732.

Ἥλιος Cy. 535.

Ἥλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἥλικος Al. 646.

Ἥλιξ. πρὸς ἡλικά γραπτεῖς Med. 246. ἴσως Ὅρετς σ' ἡλιχ' ἤδεται βλέπων El. 560. φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ Or. 730. ἡλικες ἐμοὶ Ph. 635. εἰς ἡλικας κῆλίγῃ σοφώτερος Hip. 987. ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων Διάσους Iph. T. 1146. ὡδ' ἡλικας (sc. νυκῆσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἡλικες, ο *aequales* ib. 513. πρὸς ἡλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

Ἥλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσπορᾶν φέγγος ἡλίου Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίου βολὰς Or. 1259. ἡλίου πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίου φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος μὲν, νύξ τε δαλεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλὸν πατρός, Ἥλιος τ' ἀπο Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίου ἀναπτύχαι Hip. 601. ὕψ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσανγὰς τὰς ἡλίου ib. 204. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ἡλίου κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἄς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίου μετὰ τασιν ib. 816. ἡλίου πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτήρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει ib. 447. ἡλίου φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν τείχεσαν ἡλίου ib. 992. ἡλίου ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὦ

ἡλιοφεγγὲς ἡλίου σέλας ib. 860. ἡλίου

βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλαπτος ἡλίου Cy. 540. ἀνιπκύνοντος ἡλίου κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἤδη λάμπει ib. 83. ἔπκως ἥλαν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρί, κρεῖσσον ἡλίου ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτύχαῖς ib. 1516. ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίου ib. 1090. τί μὲν κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866. τεθρίπκῃ ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. Θερμὰ ἡλίου τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπκοις ἡλίου Θερμὴν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίου τότε Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3. ἡλίου ἱπποτάσεις ib. 5. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίου Fr. inc. B. 46. 1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ χροσσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1. ὀρᾶν μοι δύο ἡλῖος δοκῶ Bac. 916. ἡλῖος μυρίος μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ' ἡλῖος, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ El. 654.

Ἥλις. Ἥλιδος δυνάτορες Iph. A. 280. Ἥλις, ἡ Διὸς γείτων κάθεται Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἥλυσις. βραδύνων ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἥλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἥλυσιν Her. F. 1041.

Ἥμαρ. δάλειον ἥμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἥμαρ ἐν μ' ἀφείλετο Hec. 285. κατ' ἥμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἔκτον τόδ' ἥμαρ Or. 39. et 422. τόδ' ἥμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἥμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατήρξεν—τόδ' ἥμαρ ib. 1577. ἐν ἡμάρ μ' ὥλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἥμαρ Hip. 355. φρουρῶν τόδ' ἥμαρ Al. 27. κατθανῶσαν ἐν ἡματι τῷδε γ' ὄψει ib. 233. ἥμαρ τότε θανῶσαν εἶδε καὶ βλέπῃσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἥμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἥμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινὸν φόβον ἐλεύθερον ἥμαρ Her. 868. σύλλογος σὺ πέρι ἔσαι—τῷδ' ἐν ἡματι Hel. 885. ἐν ἡμαρ ἡδὺν βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον

Η Μ Ε Ρ

Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἡμαρ El. 425. εἰ τὸδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακεμένῃ Fr. inc. CLXVII. 1.
 Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀτένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τὸδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδύσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτός, ὅκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ὁ κάμωμι' ἂν ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πεινὴν καὶ φαγεῖν τέφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὧ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἡδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δέξει χάριν ib. 1436. βέδντον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὧ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρα μίᾳ ib. 510. ἄμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἦκει ib. 429. τὸ πλείστον ἡμέρας μέρος Antioq. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Ced. fr. XII. τὴν ἐπιτείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἐκάστης ἡμέρας Epist. V. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὁ πολλαῖς πάντῃ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὑστερον ἡμέραις Epist. V.
 Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευουσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Η Ρ Α

Ἡμιδύλος. παῖδας ἡμιδύλος An. 943.
 Ἡμιθεός. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.
 Ἡμισυς. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.
 Ἡμος Hec. 915.
 Ἡν, 1) Si, Hec. 399. et 586. et passim. 2) en, ecce, Her. F. 867.
 Ἡνία. μήτ' εὐτυχῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτε χειρὶν ἡνίας Hip. 1188. ἦρπας' ἡνίας χειροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς ib. 1236. δυοῖν γυναικῶν ἡνίας ἔχειν An. 178. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χειροῖν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ Σίγρης ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.
 Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεις ὅκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ἦκῃμεν πέδον An. 58. etc.
 Ἡνωστροφεῖν. ὁς ἄρμα λευκὸν ἡνωστροφεῖ βεβῶς Ph. 176.
 Ἡπαρ. παῖσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῃ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἥπαρ ξίφος Ἑρεοκλέης Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὥση φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἥπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δείμα χλοερὸν ταρασσεῖ Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἥπαρ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρενμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἥπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παῖσει πρὸς ἥπαρ Fr. inc. II. 2.
 Ἡπειρος. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἡπείρου δυοῖν πεδία Ion. 1585.
 Ἡπειρώτις. ἡπειρώτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. θσαν ἡπειρώτιν ib. 653.
 Ἡπιος. εὐδέπω ἥπιος Med. 133. ἐπὶ ἡνεσ' ὀργὰς ἥπιος Tr. 53. φρένας ἥπιος ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ὑδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἡπιώτατος Bac. 859.
 Ἡρ. ἥρος ὥραις Cy. 506. ἥρος ἵσους, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.
 Ἡρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et per multis aliis locis.
 'Ηρακλῆς, i. q. 'Ηρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.
 'Ηράκλειος. τὸν 'Ηράκλειον παρατάτην Her. 90. τὸν 'Ηράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν 'Ηράκλειον πατέρα καὶ ξυνάρορον Her. F. 140. τὸς 'Ηρακλείους παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ 'Ηράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τὸς 'Ηρακλείους γόνους Her. 817. 'Ηράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς 'Ηρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν 'Ηρακλείων ib. 486.
 'Ηρακλῆς. τῇ 'Ηρακλέως 'Ηβη Or. 1686. 'Ιλίῳ ἐξανατήσας βάθρα—'Ηρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείτων μετέσχον 'Ηρακλεῖ Her. 8. πατέρα 'Ηρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα 'Ηρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιτυνδίῳ 'Ηρακλεῖ Tel. fr. I. 5. 'Ηράκλεις, ο *Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.
 'Ηριδανῷ, nomen fluvii. 'Ηριδανῷ ὕδωρ Hip. 737.
 'Ηρινός. λειμῶν 'ηρινὸν Hip. 77. λειμῶνος ἡρινῷ εἴχυν Sup. 448. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.
 'Ηρως. 'Ιππόλυδ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.
 'Ησθαι. πρὸς ἐμᾶ ψυχᾷ θράσος ἔσται Al. 607. ἡμεσθα Iph. A. 88. ἐγγυς ἔσται Rh. 613. ἦτο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἦς' ἐφ' ὅπλοις σῖγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἡμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων *Æg.* fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἡμενοι An. 700. δαρὸν ἡμενοι χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἡμενοι Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέ-
 ναν κοίτας φονίας Rh. 547.
 'Ησᾶσθαι, vel ἡτᾶσθαι. ἐμοὶ σὺ δὲν ἡτᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσώμενος δάλης Hec. 1252. ἡσώμενος τῷδε παρα-
 δῶσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσ-
 ωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσώ-
 μενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς
 εἰκῆς ἡσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς

ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τῷ γέροντος ἡττήθη⁹ χερσὶ; An. 918. πικρῷ ἔρωτος ἡττη-
 θήσομαι Hip. 727. εἰ παθῶν γε σὺ
 τάδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.
 'Ησων, vel ἡττων. εἷχ ἡττων σέθεν
 An. 580. ἡσων πεφνκῶς Κύπριδος
 ib. 632. τὸν ἡσωνα δαλύμεθ' ἄνδρες
 ἄνδρα Sup. 492. οἱ με τῶν γάμων
 ἀπεκάλυν ἡσωνα Iph. A. 1354. ἡσ-
 σων σθένος θεῶν ἔφν Bac. 776. ἡσθ'
 ἀρ' ἡσων, ἡ' δόκεις εἶναι φίλος Her.
 F. 341. παντὸς ἦν ἡσων ἀνὴρ ib.
 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἡσων Antiop.
 fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6.
 ἡσσονες 'Ελλάδος αἰχμᾶς Or. 1485.
 τάτῃ ἡσσονες καθέταμεν Iph. A. 1272.
 θνατῶν ἡσσονες Her. 769. ἡσσονες
 τῷ πεπρωμένῳ Hel. 1676. οἱ ἡσσονες
 τοῖς κρείσσοσιν φιλοῖσι δαλεύειν Ar. fr.
 XVI. 1. ἡσους γεγῶτες Bel. fr. XXI.
 4. σθ' ἡσων ἔφν Γοργῆς ταλαγμῶν
 Ion. 1264. τεμμάτων εἷχ ἡσσονας σοῖς
 προστίθηνμι γόνασιν ὠλένας ἐμᾶς An.
 895. πελείας ὠκύτητ' εἷχ ἡσσονες Bac.
 1088. ἀδικῶσα ἡμῶν σὺ δὲν ἦπτον ἐυ-
 ρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τασφᾶ δ' γ'
 ἡσσον ἡ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318.
 τὸ λίαν γ' ἡσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν
 ἄγαν Hip. 264. ἡσσον φρονῶσα τῷδε
 An. 313. ἡσσον ἀλγεί ib. 421. τὸ
 ἡσσον ἀδικία νέμεις αἰεὶ Sup. 379.
 ἡσσον ἄλλον ἀγγελον ib. 462. γλυ-
 κεῖται ἡσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103.
 τὰς ἐν τιμαῖς ἡσσον ζηλῶ Iph. A. 19.
 σοὶ μὲν εὐνης εἰμὶ, σφ' δ' ἡσσον πόσει
 ib. 871. ὃν σὺ δὲν ἡσσον, ἡ με, φῶς
 ὀρᾶν θείλω Iph. T. 608. ἡσσον εὐ-
 γλώσσῳ φέρει Alex. fr. III. 3. ἡσσον
 ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα
 σκαῖον—ἡσσον δέδοικα τὰσθενῶς—
 Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἦπτον
 δάκνυσιν *Ceno.* fr. III. 4. ἡσσον
 ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἡσσον' εἴη,
 sc. τὰ Τρωᾶ El. 1078.
 'Ησυχάζειν Bac. 789. ἡσυχάζε Med.
 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυ-
 χάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μετα-
 σῆσσο' ὕπνῃ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134.
 εἷχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφῳ πλέα Ion.
 601.
 'Ησυχαιός. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθορος,
 τοῖς δ' ἡσυχαιά Med. 304. cf. v. 808.
 τὸ ἡσυχαιὸν ἔργον *Ced.* fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἶκον' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ κα' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιδι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποδ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἀγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τὰς ἡσυχίας βίωτος Bac. 388.

Ἡσυχος. πλὴν ὁρῶντας ἡσυχον Hec. 901. ἡσύχῃ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχῃ ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἡσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὺς ναύτης ἡσυχος Sup. 509. τρατὸν ἡσυχον εὐδεῖν ἐῷμεν Rh. 123. ἡσυχος θάσσω Bac. 622. ὀργῇ ὑπόδες ἡσυχον πόδα ib. 646. ἡσυχος γενήσεται ib. 1359. ὁ δ' ἡσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὲς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἡσυχοὶ θάσσω' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἡσυχοὶ μεθ' ἡσυχῶν Sup. 952. ἐμνεῖμεν ἡσυχοὶ Iph. T. 1434. ἡσυχὸν γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἡσυχὸς καθώμεθα; Hel. 1090. ἔποθ' ἡσυχοὶ δορὶ Fr. inc. XCIX. ἐ γὰρ ἡσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχῶ Hec. 1109. ἡσυχον ὕπνῳ χαρὰν παρέξεις Or. 186. τὰς

ἡσύχῃ προνοίας ib. 1407. μένουσα ἡσυχος ἐν ἄραν' Tr. 985. εἰσὼ ἡσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἡσυχοὶ πόλεις Sup. 324. ἡσύχῃ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκει Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἡτρίον. ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιτοπόνος. δπλων ἡφαιτοπόνων Iph. A. 1072.

Ἡφαιτος. ἐν Ἡφαῖτῳ φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναῖαν Ἡφαῖτῳ Tr. 220.

Ἡφαῖτῳ χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἡφαιτε Tr. 343. Ἡφαιε' ἀναξ Αἰτναίε Cy. 595.

Ἡχῇ. ἡχῆς ὅπως ἤκησαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχῇ ib. 1387. πολλῇ ἡχῇ ῥέων ἔσειχε Rh. 290. ὡσὶν ἡχῇν ἐ σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084.

Ἡχώ. ἡχώ βαρεῖα προσπῶλων ἀφίκετο Hip. 791. ἡχώ χυθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἀπο ἡχῆς ἰσσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἡχώ Tr. 1267.

Ἡώς. ἡὸς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἡὸς Iph. A. 158.

Θακῆν. ἐφ' ὃ σὺν βῶμιος θακῆς Her. 240. αἱ δ' ἐνθεν—θάκην Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θάκος. θάκον ἐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένης μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκος ἀπῆνης ib. 618. φ' μοι θάκος, ὅς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκος τέσδε Bac. 347. μυσεῖα καὶ θάκος ἐνίζησαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέας θάκος Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκος ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κερήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπῳ θαλάμαις Bac. 561. τὰς τροφῶνις λιπόντα

θαλάμας Ion. 394. ὅς γὰρ ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσεσῶσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξῆσ' ἐπετράφη ib. 185. θανέσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῶον θάλαμον ἐτίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβῳ διοίγων θάλαμον ἡδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξας' αἰδᾷ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλιτάτων θαλάμων κληδῶχον ib. 540. ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφόνηας ἤξω θαλάμῳ Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίους νιν δέξασθαι θαλάμοις Bac. 95. φηγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἱ Πριαμίδος γὰς ἔλιπον θαλάμῳ Hel. 1173. ὄν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπῳ χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρίοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antioch. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίσειν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.
- Θάλασσα. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνηται θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκευονίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ Σίνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βεκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κύνειαι σύνοδοι θαλάσσης ib. 393. ἦν ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντι τάνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἀλμυρὰς ναυάγια Tr. 438. θαλάσῃ ἐναιωρόμενον Cy. 696. ἦν (sc. ναῦν) εἶχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόθια πολὺ θαλάσσης ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐτάθη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἤσει, ἀπεννέυσά με) μὴ περῇν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ἡ πεδοσιβῆς θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.
- Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσὶ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόντος θαλασσίος Cy. 347. ἡ θαλασσία θέτις An. 17. θαλασσὶ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας Θεῶ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίος Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.
- Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.
- Θαλερός. θαλερὸν ὁμμάτων ὑκνον Bac. 691. θαλερὸς ἤβης χρόνος El. 20. νεκῶν θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.
- Θαλία. ἐπὶ θαλαίς Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλαίς Bac. 383. χαίρει θαλαίαις ib. 418. θαλαίαι μέλῃσι Θήβας ἱερὸν κατ' αὐτὴν Her. F. 763.
- Θάλλειν. δυσδαίμων ἱερὸς θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτης γεγὼς Ion. 1436. ἐπὶ θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μὴ,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Oed. fr. XVII. 13. ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἀρτεῖ θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παρρησία θάλλοντες Hip. 422. θάλλουσαν ἀξίως ἐμὲ Iph. A. 1225. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.
- Θαλλός. ἰκτῆρι θαλλῶ Sup. 10. γλαυκὰς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.
- Θάλος. ὃ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρί Ph. 68. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἐπὶ θάλος ἐν χειρὶ ματρός ib. 233. θῆλν' Ἠλέκτρας θάλος El. 15.
- Θάλπειν. φοίνικας ἀλίῳ πέπλῳς—θάλλουσα Hel. 183.
- Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίου Cy. 540. Θαμὰ Iph. T. 6.
- Θαμβεῖν. πᾶς ἐθαμβήσῃ Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.
- Θάμβος. οἶκον με—θάμβει τῷδ' ἐξέπτασας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέτες Rh. 291.
- Θάμνος. θάμνων ἑλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2.
- Θάμνρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.
- Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς αἶδαν Hec. 1033. παιδὸς γνῶσα θανάσιμον μόνον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανάσιμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερῶντα θανάσιμον γυῖν Med. 479. θανάσιμος τύχη Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα θα-

νασίμους ὁδός Med. 376. θανασίμοι-
σιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμους
ἐπὶ σφαγᾷς Ion. 1250. πτώμα θανά-
σιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασί-
μων βουλευμάτων An. 1059. cf. Her.
F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion.
616.
Θανατοίεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph.
A. 1288.
Θάνατος. ἄλις κόρης σῆς θάνατος
Hec. 394. Ἀγαμέμνωνος ἠπιστάμην
θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἶπες
ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib.
721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶν ib.
783. θανάτῳ ἀμφοὶ φόβῳ ib. 823.
ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεὶς ib. 1013.
θάνατῳ ἁώρῃ ib. 1030. θανάτῳ πέλῃς
βεβῶσι ib. 1044. δῶλον παρασχὼν
θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτῳ πέφνεγα
ib. 1369. ἀρχὰν θανάτῳ ib. 1395.
λίσσόμενος θανάτῳ προβολὰν ib. 1488.
θανάτῳ κατέχη Ph. 792. τὸν θανάτῳ
προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτό-
χειρ ib. 887. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰ-
σχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἶχε-
ται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε
ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492.
θάνατον ἀνταλλάσσεται ib. 1627. θά-
νάτῳ καταλυσάμεν Med. 146. τίς σοι
—ἔρωσ σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib.
152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ib. 650. μοῖραν θανάτῳ προσλήψεται
ib. 987. συγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς
αἶδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκ-
νων ib. 1111. θανάτῳ κέλσαι ποτὶ
τέρμα δύσανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν
πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib.
250. καὶ μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι
ib. 1373. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμ-
βαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτῳ
γενῶ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτῳ
μεῖζον ib. 275. θάνατον σφῆ παιδὸς
ἀπείργειν ib. 471. ἦν ἐγγὺς ἔλθῃ
θάνατος ib. 674. πολλὰς ἤδη παρέ-
λυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθί-
νυσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτε-
ρεῖς δὴ θάνατον; An. 261. πρῶτεινα
παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνα-
τος ἔχῃ ἔτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θά-
νάτῳ κατακεκριμένον ib. 497. ἄνευ
θανάτῳ μοι ib. 532. θανάτῳ νῖν
ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φό-
νον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσι-
μελεῖ Sup. 46. εἰδὲς ἔθ' αὐτὸ θάνα-

τον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ'
ὄμμα θάνατος ib. 484. ἡδίστος θάνα-
τος ib. 1006. θάνατον ἀκέσασα Iph.
A. 1102. οἱ ἐγὼ, θανάτῳ σοι ib. 1277.
ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος
δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πε-
λάσεις Iph. T. 886. ἔται αὐτῷ θά-
νατος ἐξ ἄλλης χειρὸς Rh. 607. παιδὶ
θάνατον ἀρήξει Tr. 772. ὥς σοι θά-
νατος ἦλθε δυσυχῆς ib. 1167. δεινῷ
θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας
θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπρο-
φάσιτος Bac. 1000. εἰς τῷδ' ἀθήσας
θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει
θανάτῳ μέρος Her. 621. ἐν ἀγχό-
ναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δα-
ναΐδαις ἄγυσσα θάνατον ib. 244. θά-
νατος ξενία σοι γενήσεται ib. 487.
θανάτῳ πόλῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ib. 1224. θάνατος ὧν κεῖται περί
Ion. 756. πρὶν σοι θάνατον ἐκ κεί-
νων μολεῖν ib. 846. ἀτελής θάνατος
ib. 1061. θανάτῳ παρατροπὰ ib. 1229.
θανάτῳ λεύσιμον ἄταν ἀποφύγυσσα
ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦ-
ναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν
θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι
θάνατον ἐκτισαίητο ib. 547. θανάτῳ
περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων
ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θά-
νατος ἐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω
θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα
δέραν—θανάτῳ σφ' El. 149. κοίτῃ
ἐν οἰκτροτάτῳ θανάτῳ ib. 158. ἀρε-
τὰν ἀποδειξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II.
2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέ-
λος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον
προταρβύσα Eg. fr. I. 30. θάνατον
ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον
ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4.
θανάτῳ τελευτῇ eorund. CLX. 7.
ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανά-
τος ἔθνηκ' ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι
Med. 197. νυμφιδίως εὐνὰς, θανά-
τοις κεραϊζομένης Al. 889. εἰ σέβεις
θανάτους ἀγαθῶν Her. 629. ἐ γάρ
τι θανάτῳ τὸς κακὸς κολάζομεν Hel.
1188. σὲ πέμψουσι θανάτοισι El. 484.
θανάτους ἁώρης Thes. fr. IV. 4. 2)
θάνατος ut nomen proprium ponitur
Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr.
764.

Θάπτειν. διπτύχως νεκρὸς θάπτε Hec.
1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν *Al.* 516. πῦ σφε θάπτει; *ib.* 837. νεκρὸς θάπτειν λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς *Rh.* 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν *Tr.* 1186. θάπτειτ' ἄθλιω τύμβον νεκρῷ *ib.* 1246. κenoῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν *Hel.* 1259. θάπτειν πόσιν *ib.* 1292. θάψθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας *Her. F.* 1419. θάπτει τέκνα *Hyp. fr. IV.* 3. ἢν ἔθαπτον *Al.* 1132. θάπτων, — ὕβρις ὣς ἀπώλεσεν *Sup.* 495. ὁ θάπτων νεκρὸς *ib.* 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ *Hel.* 1182. θάψον κοινῇ *Or.* 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρίᾳ *Ph.* 1456. τὸν θανόντα τὸνδ' Ἀχιλλεύς γόνον θάψον *An.* 1241. σὴν παῖδα κατθανῶσαν ὡς θάψης *Hec.* 508. ὡς θάψης νεκρὸς *Sup.* 121. *cf. v.* 174. ἡνίκ' ἂν θάψης τέκνα *Her. F.* 1420. θάψαι νεκρὸς *Med.* 1377. *et* 1412. *Sup.* 17. 130. 385. *et* 526. *et* θάψαι νεκρὸν *Al.* 732. *et* *Tr.* 1134. θάψαι παῖδα *Tr.* 1142. τὴν σῶτειραν θάψαι *Her.* 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι *Hel.* 1064. ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν θάψαντα *Ph.* 784. τόνδε θάψας *An.* 1278. ἐγὼ σφε θάψω *Ph.* 1651. ἐπεὶ σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ *Med.* 1378. *cf. Al.* 668. ὅ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῷδε *Al.* 434. θάψεις αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεὺς *ib.* 733. ὁ τεκῶν θάψαι τέκνα *Rh.* 982. τίνος ὕπερ θάψεις νεκρὸς πεσόντας; *Her.* 166. θανόντα με θάψειθ', ὃ τὸ μόρσιμον *ib.* 1030. θάψεις σκιάν; *Hel.* 1256. μητέρα τὴν σὴν — θάψει *El.* 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε *Θηβαίᾳ* χθονὶ *Ph.* 783. ὅτ' ἂν ταφείῃ *Tr.* 731. ταφέντες *Sup.* 545. κείνων ταφείσας χερσὶν *ib.* 175. πλοσίων ταφήσεται *Al.* 57. ὅ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται *ib.* 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ *Tr.* 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ *ib.* 1193. ὃ καὶ τεθάψῃ κατθανῶσα *Iph. T.* 1464. *etc.*

Θαρρῆϊν. σέβοντα δαίμονας θαρρῆϊν χρεῶν *Ion.* 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ *Rh.* 16. θάρσει *Hec.* 345. *Ph.* 118. 725. *et* 852. *Med.* 1015. *Hip.* 203. *et* 860. *Al.* 39. *et* 327. *Sup.* 564. *Iph. T.* 1075. *Rh.* 16. 646. *et* 685. *Her.* 654. *Her. F.* 1071. *El.* 1319. *Alcmen. fr. XI.* 1.

Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει *νυν* *Med.* 926. τὰ ἄλλα θάρσει *Hec.* 875. θάρσει γέροντος χεῖρα *An.* 994. θαρσεῖτε *Her. F.* 822. θαρσεῖτε σάρκας *Bac.* 607.

Θάρσος. ὅτ' ἐλπίδος, ὅτε *τε* δόξης ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν *Hec.* 371. θάρσει προκρίνας *Ph.* 753. θάρσος ἐνώρσει τρατῷ *Sup.* 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης *Iph. A.* 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ *Iph. T.* 730. ἐνὶ θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν *Rh.* 250. τοσόνδε θάρσος, ὅδεν ἄλλ' ἔχω *Her.* 716. θάρσος ἴσχετε *Her. F.* 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει *Bel. fr. VII.* θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς *Iph. T.* 1282. θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει *Al.* 95. — τὰ δὲ θαρσύνεις *Rh.* 35. λόγοισι θαρσύνοντες *Ph.* 1255. ὅτ' ἐν τόκοισι θαρσυνεῖ σε *Al.* 319.

Θάσος, filius Agenoris, *Phry. fr. II.* 4.

Θάσσειν. ἥσυχος θάσσω' ἐπ' ἀκταῖς *Hec.* 36. *cf. Iph. T.* 272. πάρεδρος ἄθλιω νεκρῷ θάσσω *Or.* 85. ἐνθα δὴ παλαίτατοι θάσσωσι *Med.* 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τὸδ' ἔλθῃσα *An.* 44. ἡ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις *ib.* 117. τρατὸς θάσσει κῆξετάζεται *Sup.* 391. ἐνθάδε θάσσω' ἐπ' ἀκτὰς *Iph. A.* 807. δαίμονες τινες θάσσωσιν οἷδε *Iph. T.* 268. θάσσειν φάραγγα *ib.* 277. τρίποδι ἐν χρυσῷ θάσσεις *ib.* 1254. ὦ μοι θάκως, ὅς θάσσω *Tr.* 138. θάσσει τρίποδα ζᾶθεον *Ion.* 91. οἱ πλησίον θάσσωσι τρίποδος *ib.* 415. ἡ — τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον θάσσει *ib.* 1480. πρὸς ἀγνοῖς ἐσίας θάσσειν βάθρους *Her. F.* 715. ὁρῶ ὄχλον θάσσωντ' ἄκραν *Or.* 869. θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας θάσσω *Rh.* 509. ἥσυχος θάσσω *Bac.* 622. θάσσω *ἄνω* *ib.* 1074. ὑψὺ θάσσω *ib.* 1109. τὸν θάσσωντα δυσήνης ἔδρας *Her. F.* 1214.

Θάτερος. ἡ θάτερον δεῖ δυσυχεῖν, ἡ θάτερον *Ion.* 849. ὅς τῇσδὲ γ' ἄρξει θάτερας πολλῆς χθονὸς *Dan.* 16. *etc.*

Θαῦμα. εἰ σοι φανεῖται θαῦμα *Hec.* 680. τί τῷτο θαῦμα; *Hip.* 439. μεγίστη θαύματος τὸδ' ἄξιον *ib.* 906. θαῦμ' ἀνέλπισον τὸδε *Al.* 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὃ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὄραν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὄρω ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεσί σοι Her. 853. θαῦμ' ἐς', ἔλασσον τῶνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐπῆει Dan. 36. ὃ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὃ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σὺ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἔλθων Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὄραν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τὸς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμέ ib. 730. πενθεῖν ὃ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἦν νῦν ἀντὶ σὺ θαυμάζωμεν ib. 1144. σὺ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιστεῖν ὃ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κάρτα θαυμάζειν χρεῶν An. 601. μὴ θαύμαζε—τῷδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγους ἐμὸς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὶ τὴ θαυμάζω El. 562. ἐχὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὡς κάκιτος ῥαδίως ἐκτίησατο Ael. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέτην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα δει Epist. V. θαυμασῆς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τῷτο σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμασιέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστὸν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαστός Hip. 106. ἦν σὺ θαυμαστὴν σέβεις An. 567. θαυμαστὸν νᾶμα παμφάγῳ πυρὸς Med. 1187. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τῷτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς Peliad. fr. V. 1. θαυμαστά

ὡς ἀνάξ' ἡτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι Δέλω ib. 1538. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. θαυμαστά τῷ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἰδῶ πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννάς ἡλίῳ διεξόδους θέα δίδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὁμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπῆς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. ὡς ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηίδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεῖαν Sup. 260. μὰ τὴν ἀνασσαν Ἀργεῖαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τὰς ἐλαφοκτόνους θεᾶς ib. 1114. ταυροπόλον θεᾶν ib. 1457. θηροφόρον θεᾶν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεᾶς Εὐμενίδας Or. 37. δεῖναι θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιαῖδες θεαὶ Or. 318. πυρφόρες θεᾶς Ph. 695. τὰς αἵματωπῆς θεᾶς An. 979. ὃ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρηίδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνώνυμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνουσι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρὴν ἐκάστῳ τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὥδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὅμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Ael. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὕψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαι νιν ὕατον θεωμένην Iph. A. 1452. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τὰδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολῶν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔστην θεατῆς Sup. 652. θεατῆς Μαιναδῶν πρόθυμος Bac. 827. πότρεα θεατῆς—; Ion. 301. τησδ'

- Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.
- Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτης ἔδρας Ion. 1306. ἐκ τινος θεηλάτης ib. 1392.
- Θεῖν. παρηγγύων — Θεῖν Sup. 702. Θεῖ εὐθύς ἔξω Ion. 1217.
- Θεῖναι. Θεῖναι Or. 1302. Θεῖνε, Θεῖνε Rh. 676. Θεῖνοντε ὑρᾷ πωλικῆς ῥινὴ τρίχα ib. 784. κᾶθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε) — χερὶ Her. F. 949. πώλης κέντρῳ Θεῖονόμηνος Iph. A. 220.
- Θεῖος, *subst.* patruus. ὁ πατὴρ ὁμαίμε. Θεῖε Or. 673. ἦ πῃ νοσῶντας Θεῖος ὑβρίσεν δόμος; Iph. T. 930.
- Θεῖος, *adject.* divinus. Θεῖον σεμνὴ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. Θεῖαν Ἑλένη ψυχάν Hec. 87. Θεῖα προνοία Ph. 640. τῆς Θεῖας φρενὸς Her. 541. φύσιν Θεῖαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ Θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ Θεῖον ἐστὶ τοιῦτον φύσει ib. 420. ὃ Θεῖον ὁμήρης πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι Θεῖν; An. 1228. ἔγωγε τὸ Θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεσράφη Sup. 159. σθένειν τὸ Θεῖον μάλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ Θεῖον εἰδότες Rh. 65. πῖσόν τὸ Θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσηλθέ μοι τι Θεῖον Cy. 410. Θεῖον πῶμα ib. 414. Θεῖον τὸδε Ion. 1456. ἀγνεύμα Θεῖον El. 256. τὸ Θεῖον ὡς ἀελλπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἐκ ἔστιν — ὃν μὴ τὸ Θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη Θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. ὃ χρὴ γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ Θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ Θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν Pal. fr. IX. 2. τὸ Θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ Θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ Θεῖα ὃ Θεῖ' ἡγῆ An. 440. πολλὸς ταραγμὸς ἐν τοῖς Θεῖοις ἐνι Iph. T. 572. τὰ Θεῖα — πάντ' ἡπίστατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ Θεῖ' ἡγυμένη Hel. 925. τὰ Θεῖα πυργῶσ' Bel. fr. XXV. 15. ἦ τὰ Θεῖα πρῶμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.
- Θέλγειν. Θέλγει ἔρωσ Hip. 1274. Θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος Rh. 554. πρῖστοσι λόγῃς Θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ἔτε τότε λόγοις ἐθέλγειθ' ἤδε Hip. 303. μήθ' ὕπνω Θέλ-
- γῆς Iph. A. 142. φιλοχρηματία Θελχθέντα Epist. V.
- Θέλγητρον. ὃ φίλον ὕπνω Θέλγητρον Or. 211.
- Θέλειν. Θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ τόλος Sup. 1055. ὠδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι Θέλει Iph. A. 316. Θέλω γε. τὸ Θέλειν δ' ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὅς ἐγὼ Θέλω ib. 864. κᾶν Θέλη, κᾶν μὴ Θέλη Cy. 331. ἀδικεῖν μηθείς Θελέτω El. 1354. ἔπησ' ὑπείκων μάλλον, ἢ Θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχροὺς, μοχθεῖν μὴ Θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τὸς κατανόντας ἀνταποκτεῖναι Θέλων Hec. 262. ὃ ὃ Θέλων τε καὶ Θέλων ib. 566. Θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. ὠδὲς ἀπαντᾶν βύλεται προθυμία τῇ τῷ Θέλοντος Hip. 1330. μέτρια Θέλοντος Sup. 740. Θεῶ Θέλοντος ib. 1145. τῷ βύλεσθαι Θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλήτης τῷ Θέλοντι δημοτῶν ib. 340. Θέλων ἐγκλίνεται Phaed. fr. vers. 5. Θέλωσ' (i. e. Θέλωσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος ὃ Θελώσας (i. e. ὄσης) — χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. Θέλωσαν ὃ μόλις καλεῖς Hel. 341.
- Θελκτήριος. λόγοι Θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα Θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς Θελκτήρια κείται Iph. T. 166.
- Θελξίφρων. Θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.
- Θέμις. εἰ Θέμις Or. 1052. Θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι Θεῶ; Med. 676. εἰ Θέμις κλύειν ib. 678. ὅτ' μὴ Θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν ὃ Θέμις Hip. 81. ἐμοὶ ὃ Θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὅσων ὃ Θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ ὃ Θέμις φθιτὸς ὄρᾳν ib. 1437. ἔγωγε Θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὦν μὴ μοι Θέμις Iph. A. 834. Θέμις μάλιτα ib. 835. ὃ Θέμις σοι ib. 1192. ὃ Θέμις θύειν Θεῶ Iph. T. 1035. τῷτον πρὸς σῆς ὃ Θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι Θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. ὃ Θέμις ἀκῶσαι σε ib. 474. μόρσιμα ὅτι φονγεῖν Θέμις Her. 615. ὃν ὃ Θέμις, — ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. Θέμις γυάλων ὑπερβῆναι — ;

- Ion. 220. cf. v. 221. et 232. *ικέτιν ὁ*
Θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc.
 CLXXX. *λέκτρ', ἃ μὴ Θέμις, τέρ-*
γειν Her. F. 1341. *Θέμις εἰς φθογ-*
γὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; Θέ-
μις El. 1292—1294. *ὁ Θέμις βέβη-*
λον ἄπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. εἰ
θανεῖν Θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) *Θέ-*
μις, ποτ. pror. dea, Or. 164. *Med.*
160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.
 Θεμιστεύειν. ὄργια Κυβέλης Θεμιστεύων
Bac. 79. *τὸν Θεμιστεύοντά σοι Ion.*
 371.
 Θεμιστός. *σοὶ δ' ἔχλ Θεμιστόν πρὸς φίλον*
τείχειν τάφον; Or. 97. *ὁ Θεμιστόν*
σοι ματρός ὀνομάζειν κάρα Ph. 615.
 Θένειν. *φίλον ἄνδρα μὴ Θένης Rh.*
 687. *μὴ—κήρυκα τολμήσεις Θένειν*
Her. 272. *ἰτέαν εἰς μέσην Θένων*
Cy. 7. δι' ἀσπίδος Θένοντα πολεμίων
τινὰ Her. 738. cf. *Aut. fr. III.* 21.
κέντρῳ δῆθεν ὡς Θένων Her. F. 949.
 Θεογόνος. ἀπὸ Θεογόνων γάμων *Or.*
 346.
 Θεόδομος. *βωμῷ πρὸς Θεοδμήτῳ Hec.*
 23. *Δελφῶν εἰς Θεόδομτον κύλιν An.*
 1264. *Ἀθήνας τὰς Θεοδμήτους Hip.*
 974. et *Iph. T.* 1449.
 Θεοδόκος. οἶκον Θεοδόκων *Ion.* 1549.
 Θεόθεν. *τυχῶσα καιρῷ Θεόθεν Hec.*
 593. *ἐχθίστων Θεόθεν ἐργμάτων Or.*
 160. *Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἡνύχῃ ib.*
 355. *φθόνος νιν εἶλε Θεόθεν ib.* 972.
δειμαίνω—τὸ Θεόθεν Ph. 265. *ξύνου-*
δα Θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ
Med. 1270. *εἶδε μοι Θεόθεν τὰδε*
μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. *πένθος*
Θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. *τὰδε*
Θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. *εὐτυ-*
χίας μετέχειν Θεόθεν τέκνα Θνατοῖς
Ion. 509. *ἔσσυτο Θεόθεν—κακὰ τὰδε*
Her. F. 919.
 Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti,
Hel. 9. 1184. et 1659.
 Θεοκλυτεῖν. Θεοκλυτεῖ ἀδικα παθῶσα
Med. 207.
 Θεομανής. Θεομανεῖ πότμῳ *Or.* 79.
Θεομανεῖ λύσση δαμεις ib. 843. *Θεο-*
μανῆς ἤλατο Ion. 1402.
 Θεομαχεῖν. τὸ Θεομαχεῖν ἀπολιπῶσα
Iph. A. 1409. *ὡς Θεομαχεῖ τὰ κατ'*
ἐμὲ Bac. 45. *Θεομαχεῖν μόνον οἶός*
τ' ἐκείνος ib. 1253. *ὁ Θεομαχῆσω ib.*
 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, *Hel.*
 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214.
 et 1664.
 Θεοπόννητος. Θεοπόννητα λέχη *Tr.* 953.
 et *Hel.* 590.
 Θεόπυρος. φλογὶ Θεοπύρῳ *El.* 732.
 Θεός. ἀψευδὴς Θεός *Or.* 364. *ῥώμην*
Θεῷ τιν' ἔσχεν ib. 1169. *Θεῷ λέγεις*
πρόνοϊαν ib. 1179. *ἐναλίῃ Θεῷ παῖς*
Ph. 1163. *χθόνιον θεὸν ib.* 1331.
ἱππεῖς Θεῷ ib. 1701. *λαμπὰς Θεῷ*
Med. 352. *σὺν Θεῷ εἰρήσεται ib.*
 625. *ὃς ἡμῖν σὺν Θεῷ τίσει δίκην ib.*
 802. *τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε Θεός*
ib. 1418. *Al.* 1165. *An.* 1288. *Bac.*
 1389. et *Hel.* 1707. *ὁ μελαγχαίτας*
Θεός Al. 441. *φίλον τὸ φέγγος τῷτο*
τῷ Θεῷ ib. 725. *Θεῷ αἶσα, Θεός ἔκρανε*
συμφορὰς An. 1204. *Θεός συνοικήσεις*
Θεῷ ib. 1259. *αἶθρον ἐξαμύνασθαι*
Θεῷ Sup. 208. *τῷ Θεῷ μεῖζον σθένειν*
ib. 216. *ὁ Θεός πάντ' ἀναστέφει πά-*
λιν ib. 331. *Θεῷ σέλας ib.* 469. *Θεῷ*
ἑλόντος ib. 499. et 1145. *Θεός ἐγὼ*
πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. *εἰς*
τὸν Θεὸν τὸ φαῖλον ἀναφέρειν Iph. T.
 390. *δίψιον πῦρ Θεῷ Rh.* 417. *μορ-*
φήν ἁμείψας ἐκ Θεῷ βροτησίαν Bac.
 4. *τὸν βάκχιον Θεὸν ib.* 67. *Βρόμιον*
παῖδα Θεὸν Θεῷ ib. 84. *ταυροκέρων*
Θεὸν ib. 100. *Θεοῖσι σπένδεται Θεός*
γεγῶς ib. 284. *Θεός δεινότητος ib.*
 858. *Θεός φαίνη μέγας ib.* 1030.
ποντίῃ παιδὲς Θεῷ Cy. 21. cf. v. 285.
 et 412. *ὅκ ἴσαν ὄντα Θεὸν με καὶ*
Θεῶν ἅπο; ib. 230. *Θεῷ τὸ πρᾶγμα*
ib. 284. *ὁ πλεῖτος τοῖς σοφοῖς Θεός*
ib. 315. *ἐκ σπονδῆς Θεῷ ib.* 467. *τῷ*
Θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. *Θεός*
τὸ γινώσκειν φίλος Hel. 567. *ὁ Θεός*
ὡς ἔφν τι ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον
ib. 717. *μισεῖ ὁ Θεός τὴν βίαν ib.*
 909. *τὸν πολυῦμον Θεὸν Ion.* 1075.
ἄλις ὁ Θεός ὠφελῶν Her. F. 1339.
δεῖται ὁ Θεός, εἴπερ ἔσ' ὄντως Θεός,
ἔδενός ib. 1345. *τὸ συνετὸν ὁ Θεός*
δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. *τύλον*
Εὐίε Θεῷ Antiop. fr. XXXII. 2. *τῷ*
πονῶντι καὶ Θεός συλλαμβάνει Tem.
fr. III. *Θεῷ βίον ζῆν Fr. inc. LXX.*
 2. *ὅκ ἔστιν ἑδὲν χωρὶς ἀνθρώποις Θεῷ*
eorund. CIV. *τῶν ἁγαν ἄπτεται Θεός*
eor. CXXIX. 2. *Θεὸν ποῖον νοητέον;*
eor. CXLVI. 1. *Θεός τις ἐν ἡμῖν eor.*

CLXXXVIII. πολλά κραίνει θεός eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κήμοντι συ-
σπεύδειν θεός eor. CCXVIII. χωρίς
θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib.
58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν
ib. 551. et passim per totum Eurip.
θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν
ιερά φέρειν ib. 804. βεβλήσεται τις
θεῶν βροτῆσιν χερσὶ; Or. 271. δα-
λεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib.
418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὀρκίως
δὲς θεός Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγ-
κας ib. 1751. θεῶν ἐκείνι πίσις ἄρρη-
Med. 413. θεῶν συνταθείς ἄπαν γέ-
νος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεός,
λόγος ib. 964. πολλά ἀέλπτως κραί-
νῃσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An.
1286. Bac. 1387. et Hel. 1795. θεὸς
δεσπότης καλεῖν χρῶν Hip. 88. τῶν
κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἡ
δύναμις μεγίστη ib. 218. θεῶν σκότιοι
παῖδες ib. 992. ἐκ ἡλθες εὐνοία θεῶν
Sup. 157. βία παρελθὼν θεός ib.
231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301.
διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ
ib. 612. τὰ θεῶν ἔγω γενόμηναι Iph.
A. 33. ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν
θεῶν ib. 351. ἐκ ἄνευ θεῶν ib. 809.
ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib.
1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς
ἔρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος
ἀναψάμενος Tr. 844. ὅς νέος τίκει
θεός Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεός
ἐχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς ib. 1346. μά-
τηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δόξαν
ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν
θεῶν ib. 1615. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν
ἡγῆμαι φίλον El. 67. θεός ἔχων ἀνὰ
τόμα ib. 80. θεῶν βίος Ar. fr. IX.
1. πολλά σφάλλῃσιν ἀνθρώπος θεοὶ
ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι
θεός ib. 2. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχρὸν,
ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν
θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρῆ, τῶν θεῶν
δὲ μὴ βία Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι
θεοὶ Meleag. fr. XXI. ἐκ ἔτι τὰ τῶν
θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν
κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖ-
σι μὴ μάχῃ eorund. XXX. 1. αὖρα
θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B.
26. etc. 2) ἡ θεός, dea. εὐκταία
θεός Or. 214. δεινὴ ἡ θεός ib. 399.
ἡδέϊαν θεὸν Ph. 402. ἀκραίας θεῶ
Med. 1379. τὰς ποντίας θεῶ An.

130. ἐναλίας θεῶ ib. 252. Ἰσθμίας
θεῶ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεῶ
Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. ἐχὶ
μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτὸς μετὰ Tr.
940.
Θεοσεβής. Θεοσεβῆ φῶτα Al. 608.
Θεοσεβῆς τις ὢν Iph. T. 268.
Θεοσέπτωρ Hip. 1364.
Θεοτυγής. τῷ Θεοτυγεῖ φῶς μαγείρῃ
Cy. 395. θῆρὶ τῷ Θεοτυγεῖ ib. 598.
ἡ Θεοτυγής Ἑλένη Tr. 1213.
Θεράπαινα. Εὐρώπας Θεράπαιναν Hec.
482. Ζαθέαν Θεράπαιναν Tr. 1070.
Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαινα Iph. A.
1499.
Θεραπεία. φίλον Θεραπείαισιν ἀνδρ'
εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγνιάτιδες
Θεραπείαι Ion. 187. πρὸς θεῶν Θε-
ραπείαις El. 744.
Θεραπεύειν. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ Θερα-
πεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νο-
σεῖν, ἢ Θεραπεύειν Hip. 186. ἐνθα
κύκνος μελῶδὸς Μύσας Θεραπεύει Iph.
T. 1105. Διόνυσον Θεραπεύει Bac.
82. οἷς σὴ Θεραπεύειν μέλει ib. 930.
Φοῖβη ναὺς Θεραπεύω Ion. 111. τῷ
τῷ Θεραπεύειν αὐτὸν, ἐχ' ὑπ' ἐκείνων
Θεραπεύεσθαι Epist. IV. τὸς βόσκον-
τας Θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον
Θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε Θερα-
πεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας
Θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.
Θεράπηνμα. ἐκ ἀναινομαι Θεράπηνμα
τέκνων Her. F. 633. ἡ πόδα σὸν—
Θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.
Θεράπνη. τὰν ἐχθίσαν Θεράπνην
Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνης—λιπόν-
τες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπνην
Her. F. 370.
Θεράπων. λωτὸς, Μωσῶν Θεράπων El.
717. Θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα
Epist. II.
Θέραψ. ἦψεν πικρῶς νιν Θέραψες ἦγον
ἐκ φόβου; Sup. 762. ὦ Φοῖβη Δελφοὶ
Θέραψες Ion. 94.
Θερίζειν. βίον Θερίζειν Hyp. fr. IV.
6. τραχύλης κἀπικείμενον κάρα κυ-
νέας Θερίζων Sup. 717.
Θερμαίνειν. σπλάγγ' ἐθέρμαινον ποτῷ
Cy. 423. ἥλιος Θερμαίνων χθόνα
Bac. 678. ἔως ἐθέρμην' αὐτὸν φλόξ
οἶνον Al. 761. χαρῆ Θερμαινόμεσθα
καρδίαν El. 402.
Θερμός. Θερμός κρηνὸς—αἵματος νέμ

Rh. 790. φρας θερμόν (sc. τὸν ἐλαίαν ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τά-
φω Or. 422. θερμὴν δαίτα Cy. 244.
τεθρίπκοις ἡλίῳ θερμὴν ἄγαν Cresph.
fr. XIII. 5. θερμὴ ἀνακτος φλόξ
Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα
πέτρας εὐαλίῳ Hip. 128. θερμὰν
ἀελίῳ ἔδραν El. 739. πνοὰς θερμᾶς
πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII.
2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων
κρέα Cy. 373. ἔσπερα νῶτα—θερμὰ
φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίῳ
τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος Θέ-
ρος Bac. 1025. κάλλιτον Θέρος ib.
1314. Θέρος λαμπρὸν σέλας Dan. fr.
I. 3. δύστηνον Θέρος Inus fr. IV.
4. Θέρος—μῆνας τέσσαρας Fr. inc.
CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί Θέσμιον Ἑλλάνων; Tr.
267. καινὰ Θέσμια Med. 494. προ-
γόνων παλαιὰ Θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί Θεσμοποιεῖς ἐπὶ τα-
λαιπύρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσιμός. Δεῖον σεμνὺ θεσμόν αἰθέρος
μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ Θεσπεσίῳ δάφνῃ An.
296.

Θεσπίζειν. ἀκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν
θεός Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλ-
λοισι θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα
καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαίψ
μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρός
Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν
κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T.
1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion.
779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας
El. 971.

Θέσπιν. ὥπασε θέσπιν αἰοιδᾶν Med.
425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίῳ
φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία
—σὼν θεσπισμάτων Or. 1666. σπέν-
δομαι—σοῖς θεσπισμασιν ib. 1681.
κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph.
910. ἢ σὼν με δεῖ θεσπισμάτων ib.
928. ἀκόλας ἑάσας μάντεων θεσπίσ-
ματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς
θεῷ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπυ-
θέσθαι παρθένῳ θεσπίσματα Hel. 335.
τάμᾳ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιθεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
χρῆν θεσπιθεῖν Ph. 966. et Fr. inc.
B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιφδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν
Med. 668. τῆς θεσπιφδῷ Κασσάνδρας
Hec. 677. τὴν θεσπιφδὸν θεονόην
Hel. 144. τᾶς θεσπιφδῷ κόρας ib.
522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν Ἰδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177.
et subst. Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρεκα Hip. 221.
ἐκ οἴσθα Θεσσαλὸν με, κἀπὸ Θεσσαλῷ
πατρός γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς
λεῶς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλός,
ἦ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699.
Θεσσαλοὶ El. 781. ἀνδρα σχεῖν Θεσ-
σαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἀναξ ib.
513. τίς τῷδε μάλλον Θεσσαλῶν φι-
λόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσ-
σαλῶν τοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα
Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἀνδρα Θεσ-
σαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El.
815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ
Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα
Ph. 1416.

Θετιάς. Λήδα Θετιάδι Iph. A. 49.
Θετιάς κόρη Hel. 132.

Θετίος. Θετίῳ παρθένον Meleag. fr. I.
5. οἱ Θετίῳ κύριοι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυρο-
φόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι
θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ
ἐστὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πε-
σεῖν ἄχρητον θέσφατον Iph. T. 121.
ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγα-
γεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοῖβῳ
αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε
θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφά-
των ἐμῶν ἐκὰς ib. 914. ἄκρε θεσφά-
των ἐμῶν ὀδὸν ib. 918. θεσφάτων
ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοῖβῳ
ζυγεῖς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας
ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεσί
σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ'
ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268.
et 1486. Φοῖβῳ κελευσθεὶς θεσφάτοις
Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων
ib. 1256. θεσφάτων αἰοδαῖς ib. 1283.
πεπρωμένοις θεσφάτοις Λοξίῳ ib.
1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφά-
των πολλὰ Her. 407. Ἦραν νομίζω
θεσφάτων μείζω ib. 1039. ἢ με σαίνει
θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοις
δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὥς
εὐρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.

Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν δὲ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρηΐδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.

Θετός. Θετῶν παίδων πῶ κράτος; Er. fr. VII. 1. Σεῶν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἀρμασιν Θετὸν Iph. A. 251.

Θεωρία. ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν Θεωρίαις Bac. 1045.

Θεωρικός. πεπλώματ' ἐ Θεωρικὰ Sup. 97.

Θεωρός. ὅ τι μ' ὥς Θεωρὸν ἀξιοῖ—προσενέπειν Hip. 792. δυστυχὲς Θεωρός ib. 807. ὁρῶ—τόλον, τείχοντα Θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα Θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Θηβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmaeon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.

Θηβαιγενής. Πολυνεῖκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.

Θηβαῖος. Θηβαῖος λεῶς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον τάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἡ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἦκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. χρῆζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν ib. 852. νεανῖαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὅς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαία χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γὰν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δῶσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίαισι ib. 659. et Θηβαίαν παρθένων ib. 1709.

Θήγειν. Ξίφος Θήγειν χερὶ Or. 1036. Θήγοντες ἄγριαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον Θήγυσσι Tr. 1013. et φάσγ. Θήξαντε Or. 51. κοπίδας Θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγίς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.

Θήκη. κερυμμένας Θήκας χρυσῷ Hec. 1147.

Θηκός. Θηκῶ σιδήρου Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. Θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. Θηκτὸν Ξίφος Ion. 1063. et Θηκτὰ Ξίφη Rh. 669.

Θήλεια. Θήλεια σπορά Tr. 503. Θήλεια ἤβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ Θηλείαις Or. 1205. φιλόφρονος χρῆμα Θηλειῶν ἔφν Ph. 206. τὸδ' ἦρξε Θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. Θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα Θηλειῶν ἔφν An. 181. πολλὰ γ' ἐστὶ κἀπὸ Θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ Θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν Θηλειῶν λόγος El. 937.

Θηλή. δέξαι Θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. Θηλυγενής. Θηλυγενὲς ὄχλος Bac. 117. τὰν Θηλυγενῆ τολὰν ib. 1154.

Θηλύμορφος. τὸν Θηλύμορφον ξένον Bac. 353.

Θηλύειν. πολλὰς ἐθάλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Er. fr. I. 34.

Θηλύκεις. Θηλύκων βάσιν Iph. A. 421.

Θῆλυς. φόνον Θῆλυν Bac. 795. Θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἰ σ' ὀψεται τις Θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς Θῆλυσ El. 529. ἀντὶ Θήλεως τάχυν ἀσσην Er. fr. I. 27. Θῆλυν σποράν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν Θῆλυν Med. 1084. θύσσα Θῆλυσ ἀρσενας Iph. T. 621. τολὴν Θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ Θῆλυν μέφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ Θῆλυν κἀπὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. τίσαι—τὸ Θῆλυν τῷτο Tr. 1035. τὸ Θῆλυν σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ Θῆλυν τρεπόμενος Hel. 997. τὸ Θῆλυν μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. Θῆλυν Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὸ Θῆλυν σώματος Antior. fr. V. 1. ἡδομαι τοῖς παιδιοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς Θήλεσιν Cy. 580.

Θήρ. τετράποδος Θηρὸς ὀρετέρη Hec. 1058. Θῆρ ὥς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν Θῆρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα Θηρὸς Rh. 209. τετράπων μῖμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς ib. 257. ὁ Θῆρ ὄδ' ἡμῖν πρῶτος Bac. 436. ἡ ποτ' ἦσθα Θῆρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην Θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. Θηρὸς πανόργυ Cy. 441. Θηρί τῷ Θεοσυγῇ ib. 598. Θηρὸς τῷ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον Θῆρα Her. F. 153. δεινὴ χάσματι Θηρὸς ib. 363. τολὴν Θηρὸς ib. 465. Θῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε Θῆρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα Θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νόμισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. θοῖναν ἀγρίων Θηρῶν Hec. 1072. Θῆρας ξιφῆρεις Or. 1272. σοὶ τί Θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι Θῆρες ib. 1304. Θηρσὶν ἀθλῶν βορὰν ib. 1597. Θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἀφθογγα δάκη Θηρῶν ib. 647. Θῆρας ἐναίρων ib. 1129. Θηρῶν ὀρεῖων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. Θηρσὶν ὥς Sup. 145. χάρματα Θηρῶν ib. 282. ἀμύνων Θῆρας Rh. 787. καί με—Θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε Θῆρας ἀγρώτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ Θῆρες ib. 726. Θηρῶν ἐκ ἂν ἦκεσας βοὴν ib. 1083. Θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—Θηρῶν ὀριγνῶτο ib. 1253. Θηρῶν γένος Cy. 117. Θῆρας ἰχθυῶν κυσὶν ib. 130. δοραῖσι Θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. Θῆρες vocantur Satyri ib. 620. Θηρῶν βρόχους Hel. 1185. Θηρῶν ζυγίης ib. 1326. Θῆρας σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. Θηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. Θηρσὶν ἐκτεθεῖς ib. 951. Θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρας δέλματα Θηρῶν ib. 700. ὃν Θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθεσ El. 896. φῦλα Θηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—Θηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θῆρα. Θῆρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ Θῆρας πόθον ib. 233. Θῆρα δυσπύμῳ γαυρεμένῳ Bac. 1142. μορφᾷ Θηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, Θηραγρέτα Bac. 1018.

Θῆραμα. Εὐμενίσσι Θῆραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ Θῆραμα γενήσεται ib. 1316. Θῆραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν Θῆραμα Bac. 867. μακάριον Θῆραμα ib. 1170. Θῆραμα βαρβάρῳ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων ᾿ ἀγρίων Θηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. Θηρῶσι λέκτρον τῶμόν Iph. A. 960. Θηρᾶν τῇ θεῇ σφάγια Iph. T. 280. Θηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς Θηρᾶν κακὰ ib. 837. Θηρῶσιν τὸν ἀσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἂν' ἀρπαγὰς Θηρᾷ Hel. 51. Θηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ Θηρᾷ—νῆ ib. 987. τὴν σωτηρίαν Θηρῶν Or. 678. τί χρῆμα Θηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. Θηρῶσα; Hel. 1254. Θηρῶντες 'Ελένην Tr. 369. ὃν πάρειμι Θηράσας' ἐγὼ Bac. 1213. ἀνδρας δυσσεβεῖς Θηράσετε Iph. T. 1426. ὃς με Θηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας Θηρώμενος Ph. 706. ἐγχοῦς αὐγάζοντα καὶ Θηρώμενον Rh. 793. ὥς εἰς πλησμονὰς Θηρώμενον Tr. 1211. τὴν 'Αφροδίτην καλλονῇ Θηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς Θηρώμενον 'Ελένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν Θηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν Θηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ὃ δόξαν κενὴν Θηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι Θηρωμένη Fr. inc. LI. 9. ματοῖς τὸν ἔλεον Θηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσι κέρδος, ἢ Θηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἐφασκον αἱ Θηρώμεναι Bac. 1277. ἦν ἐκ ἐπίτασθ', ὡδ' ἐθηράσασθ' ἔγωγ' Hip. 919. Θηρασώμεθα 'Αγαθὴν Bac. 718. ὅστις τὸς ξένους Θηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὅρου Θηράσομαι Bac. 228. Θηρώμεθα (in pass.) Ion. 1111. Θηρώμεθ' ἂν δρῶν τῶνδ' ὑπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. Θηρεύουσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. Θηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς Θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν Θηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὃ Θηρεύων γάμους Hel. 321. τὸν σοφὸν—Θηρεύουσα Bac. 1003. τῷτ' αἰεὶ Θηρεύεται Antioq. fr. XXIX. 3. et τ. ἄ. Θηρεύεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἀλίσκεται τε πάντα καὶ Θηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἶψ' μ' ὃ δαίμων Θηρίῳ συνψέκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς Θηρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος Θηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ Θηριώδες τῷτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένῳ καὶ Θηριώδες Sup. 202. τὸ Θηριώδες ἀφθογγόν ᾿ ἔφν Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὁ Θηροκτόν' Ἀρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς Θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ Θηροτρόφῃ δράκοντος Ph. 827. Νύσσης Θηροτρόφῃ Bac. 556. Θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. Θηροφόνοι κύνες Hip. 216. Θηροφόνον θεῖον Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν Θησαύρισμα Διωνύσου El. 497. καλὸν τὸ Θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολλὺς διή τοῖσδε Θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. Θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς Θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας Θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον Θησαυρὸν El. 565. Θησαυρὸς βροτῶν An. 1094. Θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τῷ Θησεΐδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεΐδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεύς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θήσσα. Θήσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ Θήσσαν ἐτίαν El. 205.

Θητεύειν. καὶ με Θητεύειν πατήρ—ἠγάγασεν Al. 6. Θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθιάσεν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. Διασεύειν χοροῖς Bac. 378. Διασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θιάσος. ἀβάκχευτον αἰ Θιάσον ἐλάχεται ἐν δάκρυσιν Or. 319. Θιάσον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας Θιάσον ἱερὸν ib. 1744. Θιάσος ἵπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. Θιάσος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς Θιάσον ib. 583. Θιάσον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμω κόραι ib. 976. ἡλίκων Θιάσους Iph. T. 1146. τὸς προπότης Θιάσους ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει Θιάσους εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ Θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—Θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ Θιγγάνειν με μηδένα—τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια Θιγγάνω Or. 382. Θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310.

μὴ Θιγγάνειν ἀπεΐργεν Hel. 1575. μὴ Θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ Θιγγάνω El. 51. μὴ μοι λεπτῶν Θιγγάνε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενεῖς τῷδε Θιγγάνων χειρὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βύλει Θίγω σε Or. 218. εὖ γ' ἐν Θίγοις ἀν' χερνίβων; ib. 1602. Θίγειν ὠλέναις τέκνῃ Ph. 307. ἔ ποτ' ἀν' βαρβίτῃ Θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἐκ ἀν' Θίγοιμ', sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἦν τις—νεκρῷ Θίγη χειροῖν Iph. T. 382. σὺ τῷδε μὴ Θίγης Her. 274. μὴ Θίγης ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμας Θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κἄν ἀκρα Θίγης χειρὶ Hel. 1460. ἡ Θίγω δῆθ', οἱ μ' ἐφυσαν; Ion. 560. ἀκ' ἔσθ', ὅτε Θίγοιμ' ἀν' ἐνδικώτερον El. 224. ὡς Θίγη πατήρ Er. fr. II. 32. μὴ Θίγης ἡνίων Phaeth. fr. VI. 1. Θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. Cy. Sup. 1161. et Tr. 1216. ἔτ' ἔθιγεν, ἔθ' ἤψαθ' ἡμῶν Bac. 617. τῷδ' ἔθιγε Θηρὸς ib. 1181. Θιγγεῖν νεκρῷ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη Θιγγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς Θιγγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὁτέων Θιγγεῖν Sup. 1107. τίς ἀν' ἔτλη σώματος τῷ σὺ Θιγγεῖν; Iph. A. 1351. Θιγγεῖν ὅσιον ἔσ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγῃς Θιγγεῖν Bac. 304. σὺ Θιγγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἀρ' ἐμῷ γε θίξεται; Hip. 1086.

Θῖν, vel θίς. ἐπὶ θίνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. Θνατογενὺς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατός, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλοντ' ὁδένα καιρὸν δύναται Θνατοῖς Med. 128. ὃς ὄρκων Θνατοῖς ταμίας νενόμισται ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις Θνατῶν—λεύσσω ib. 1106. συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιέζει φανείσα Θνατῶν Al. 897. τί ἀν' μείζον τῷδ' ἔτι Θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ἐκ εὐδαίμοσι τῶν Θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. Θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. Θνατῶν ἡσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι πόνης Θνατῶν Hel. 1169. δόλαν χερ' ἔχειν ὃ Θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοισι Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. θνατοῖς τάλαντας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκτει (sc. ἡ γαῖα) θνατὸς Chry. fr. VII. 4. θνατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742. τέκνων θνατῶν (i. e. h. l. *mortuorum*) κόμισαι δέμας Sup. 273.

Θνήσκειν. ἐκῶσα θνήσκω Hec. 548. τίνι μόρῃ θνήσκεις; ib. 695. θνήσκει πρὸς τῷ; ib. 773. αὐτοχειρὶ θνήσχει, ὅτῃ βέλει τρώπῃ Or. 1040. ὃ θνήσκω περὶ Al. 176. θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693. ὁδὲς βύλεται θνήσκειν ib. 675. ἐκ δισσιλιν θνήσκει ἀνάγκαι An. 518. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. μὴ θνήσκε δι' ἐμέ ib. 1420. cf. Rh. 870. πῶς ἐγ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως Tr. 961. ἐγὼ αὐτῇ θνήσκειν ἐτοίμα Her. 503. χρὴ ἔχ' ἀπαλ' θνήσκειν σέ ib. 960. φαρμάκοισι θνήσκομεν Ion. 1221. θνήσκει ἐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῇν τῷθ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῇν δὲ θνήσκειν ἐστὶ; Phry. fr. XV. 1. 2. θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or. 685. ὃ φθάνοι θνήσκων τις ἂν ib. 939. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. ὃ φθάνοιτ' ἐγ' ἂν θνήσκοντες Or. 935. τὰς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαιρέσι Hip. 1340. συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὑπὲρ θνήσκοντας Hel. 756. θνήσκουσα Hec. 568. καὶ γὰρ ἐκ ἐθνησκον, ὃ μ' ἐχρῆν θανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἐθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. ἐξ ἐμῷ ἔχ' ὅσι' ἐθνησκες Ion. 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F. 550. τέθνηκ' ἐγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὑπο Hec. 431. ἄλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς τέθνηκ' ὃ γλάμων Or. 1028. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ὃ Hel. 293. τί τὰς θανόντας ἐκ ἑᾶς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681. τῶν τεθνηκότων ἄλις ib. 278. cf. Rh. 870. τὰς καλῶς τεθνηκότας Hec. 329. παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ An. 1271. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφὰς Or. 109. ἡ πεκρωμένη ἀγει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf. v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550. etc. θανεῖν λευσίμῃ πετρώματι Or.

50. ἔκανες, ἔθανες ib. 195. ὅχι πρὸς τῷθ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν ib. 538. δις θανεῖν ὃ χάζομαι ib. 1116. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῷ Ph. 1596. ὁλβίος θάνοις Med. 715. θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. στίς ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου Al. 18. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν ib. 672. θάνη δυσκλεῆς, ὅταν θάνης ib. 728. κτείνουσα τὰς ὃ χρὴ θανεῖν An. 811. μαίνεται, ὃς εὐχεται θανεῖν κακῶς ζῇν κρείσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὃ δικαίως, ἦν θάνω, θανύμεθα Tr. 904. εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως ib. 1168. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 595. βύλει λέγεσθαι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοιςι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν ib. 1657. καὶ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ θανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τῷ θανεῖν ἀφροντίς ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχροῦς θανεῖν Fr. inc. B. 22. θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. θανῶν ἂν εἴη μάλλον εὐτυχέτερος, ἢ ζῶν ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔρρει χειρὶ χροῦς θανόντι πατρὶ Hec. 529. μὴ μ' ἰδεῖν θανόντ' ὑπ' ἀσῶν Or. 744. σ' ἐγὼ θανόντα μάλλον, ἢ βλέπονθ', εἴω φίλον Iph. T. 718. πολεμίων θανόνθ' ὑπο Hel. 858. οἱ θανόντες χαρμάτων τητῶμεθα Or. 1084. νέοι θανόντες ἀλγυνῶσι σε Hip. 798. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες Al. 544. ἐκ ἐστὶ τὰς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει An. 778. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν θανόντων ἐδὲν Hel. 1437. θανύσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν θανύσαν—φύλλοις ἐβαλλον ib. 573. τὴν ἀρτίως θανύσαν ib. 955. σφαγαῖς θανύσα Or. 40. ὃ βιαίως θανύσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανύσαν ἐστὶ σοι Al. 139. θανῇ, ὃ θανύσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2. τέκνων θανόντων Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὦν ὑπ' Ἰλίου παῖδες τεθνᾶσιν Or. 59. εἰ τεθνᾶσι παγκάκως Med. 1135. τεθνᾶσι, καὶ τεθνᾶσι Hel. 137. τεθνᾶσι παῖδες

ὅς ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δὲλη θανῶμαι Hec. 420. θανόμεθα Or. 1033. ὅς ἐτ' εὐκλεεῖς θανόμεθα Hip. 688. πῶς ὁ θανόμεναι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακῇ θανεῖται ib. 1056. θανόμεναι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ὅς ἀρ' ὡς θανυμένους μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανυμένων ὕπερ Or. 967. θανυμένην ἀγνοῖ με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Erist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θνητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφους Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγώς ib. 199. ἔχι θνητῷ πατρός ἐκγεγώς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὃ χρὴ μέγα Αλοπεπον. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ὕδεις θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνῶμονε eor. CL. 5. ὃ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τάλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπτυνεῖ ib. 846. ὅς ἐσι θνητῶν, ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ὕδεις ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἰπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητὸς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὕδεις Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποσρέφει Cy. 298. θνητοῖς τὰς νόμους ὡς ὁ κυλῶς ἔθηκεν ὁ θεός Ion. 1312. ὕδεις θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκέρατος Her. F. 1314. ὁ θνητῶν ἦδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἀελλπον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν γαλαϊπύρων βίος Antio. fr. XXV. 1. πῶ δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ὁ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1.

θνητῶν γενεῇ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητὸς κόσμον ὁ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ὅδιν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in scapin. pro θνητῇ Iph. A. 901. et 1396. ἀνευ θνητῆς χιρὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφν Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ὁ νῦν πρῶτον ἡγῶμαι σκῆαν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' εἶδος ἦν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνητὰ ἄγει Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ἔχι θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔται μεγάλα Her. F. 842. θνητὰ τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὃ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὲ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωτὶ δαίμονα ib. 219. αἰ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάβαμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὶ τὸν μέλιον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἀνω καπνός ib. 1542. πτέρονγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζουσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ὃ θοινᾶ φίλος Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαῖσι θοινᾶσθαι ξένος Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλος ἑταίρος; Cy. 376. ἦ μὴ σάρκα θοινᾶται ποδός Phi. fr. IV. ἄλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὁ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕπερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πεντηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὄμιλος Ion. 1206. συλλαβῶν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πῶ γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λείοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκενάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

Θ Ρ Α Ξ

ρέται ἐν πόσει θοίνην ἐπὶ El. 641. χρὴ συνεσιῶς ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος παναοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμύξας Sup. 222.

Θολὺν. θολοὶ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτῃ θοᾶς Or. 341. ἀμ' ἡελίῳ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ταγόσι ib. 1232. θοᾶς ἀκάτῃς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορῶσα : v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῶσα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μὴδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θόριος. Θόριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θόριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θορίαις Iph. A. 238.

Θῆρος. Θῆρος Ἄρης Sup. 579. Θῆρον δόρυ Rh. 492.

Θράκιος. Ζαχρύσθι Θρακίας πέλιγος ἀναξ Al. 501.

Θραξ. Θραξ λεῶς Er. fr. I. 53. ἐν φιλιπποῖς Θραξί Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἤξουσιν θράσος Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. δὲ πεκύνωσθαι θράσει ib. 1568. τὰ πίτ' ἐμαντῷ τῷ θράσος παρέξομαι Ph. 275. ὅτοι θράσος τόδ' ἐστὶν Med. 469. πῶς θράσος ἡ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσος γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμῇ ψυχῇ θράσος ἦται Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τὸδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. δὲ μέγα θράσος ἐπέ-

Θ Ρ Η Ι

ξεται Rh. 693. θράσος μοι μὴδὲν ἐξύδοις ἐμαῖς πρόσθῃτε Her. 475. ἔκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσος διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶσ' ἀμανρῶν Inus fr. III. 1. ἔκκανμα τόλμης καὶ θράσος Fr. inc. VI. 2. θράσει ἔδειξ—ἀρετὴν ἐπεκτέσαστο eorund. LXXXVIII. 1. θράσσειν. καὶ τι μὲν θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μὴδὲν θρασύνει Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ὅτε θρασύς, ὅτ' ἀλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς τρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκέντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἐκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασὺν τε κῆμαθι Oed. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεία An. 445. cf. Her. 978. τράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνεθαι θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύπλαγχος Hip. 424.

Θρασυτομεῖν. ἐπείπερ ὅτω καὶ λίαν θρασυτομεῖ Hec. 1286.

Θρασύτομος. γυναῖκες θρασύτομοι Eg. fr. V.

Θράττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβῳ κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυτός. θραυτῷ λατίνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτῇ θρεομένη σαντῇ κακὰ Med. 51. τὰς τυράννου πάθῃα μέλεια θρεομένης (pro ἐνῆς) Hip. 363.

Θρέμμα. ὃ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτεται παῖδων Tr. 195.

Θρητικός. Θρητικός ἱππότης Hec. 710. βορέας Θρητικός Cy. 328. Θρητικίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρητικίαν ib. 1155. Θρητικῶν πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἀνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὁ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάστων ib. 931.

Θρήκιος. Θρήκιον ξένον Hec. 7. Θρήκιος στρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρήκιον λεών ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μέσσης ib. 651. Θρήκιος τρατηλάτης ib. 670. et 950. ἱππεύς Θρήκιος Al. 1024. Θρήκιαν τολὴν Rh. 313. Θρήκιον στρατεύματι ib. 745. Θρήκιος προσφθέγμασι ib. 297. Θρήκιος ὀχήμασιν ib. 302. Θρήκίων ἐξ ἀρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κῆπειτα θρηνεῖ Med. 1249. ἔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματα Hel. 610. ἔδει—τόν φόντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνῶσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μασῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνησῇ; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσῃ Ph. 1313.

Θρήνημα. πᾶραι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνωδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρήνος. ὣκ ἀτρεμέα θρήνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίει παροδύρτοις θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρός ib. 434. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνους Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἐγκειμαι Iph. T. 144. τῶν ἐν θρήνοις μῦσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνους Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικεῖος ἂν οἰκτισαίμεθα κερατῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός ib. 1119.

Θρηνηδεῖν. τήνδε θρηνηδεῖσ' (i. e. ὤσα) αἰεὶ Iph. A. 1176.

Θρήξ. παρ' ἀνδρὶ Θρηκί Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους Al. 486. Θρηκί μόρφ Rh. 378. Θρηκὸς ποταμῷ ib. 394. Θρήκα τρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρηκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρηκί ib. 924. μέγαν Θρηκῶν ἀνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρηκῶν ἀρίτοις ib. 409. Θρηκῶν συμμαχῶν ib. 731. Θρηξὶν πένθος τολυντεύσας ib. 744. et 751.

Θρήσσα. Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκὸς. τῷδε θριγκῷ κράτα συνδράσσω σίθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκὸς τῷδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκὸς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκὸς ib. 171. λαῖνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκῶν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτω τὸδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσαι τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. ζείνοντε ἑρᾷ πωλικῆς ῥίνῃ τρίχα Rh. 784. καρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμῶν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τᾶσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θροεῖ, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὐφημα θροεῖ Iph. A. 143. ὁ ψευδὴς θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόνenti θρόνῳ ib. 1282. τῷ Διὶ τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς Θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ὡς μεθίσταται Θρόνων Ph. 75. ἀνατᾶσ' ἐκ Θρόνων Med. 1163. et 1190. Θρόνοισιν ἐμπεισῶσα ib. 1170. Θρόνους, ἐν οἷσιν ἴζε Al. 949. ὅταν Θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενὸς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς Θρόνων Iph. T. 1270. ὡς οἶσθα—Θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς Θρόνοις Tr. 836. χρυσίοις Θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς Θρόνους τυραννικὸς Ion. 1572. εἰς Θρόνους γ' ἴζε παλαιῶς ib. 1618. Θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας δρ' ὄρεξ' Θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. ἔποτ' ἐξελίμπανον Θρυλλῶσ' (i. e. ὕσα), ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχῶς Θρυλλόμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ Θρύα πολυνηφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον Θρώσκεισί μιν Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—Θρώσκη πῆδιον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι Θρώσκων Iph. T. 1251. νεὺς Θρώσκων ἐπὶ Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμέμενος Or. 749. πατήρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ ὕδεν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. Θύγατερ Hec. 382. ὦ Θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 565. etc. ὦ λιπαροζώνη Θύγατερ ἀελίῳ Ph. 179. ὦ Πελίῳ Θύγατερ Al. 437. Λήδας Θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῷῳ Θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία Θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὅς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. ὦ θέμις θύειν Θεᾷ ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῇ Bac. 793. ἃ γὰρ τίνι θύω, πλὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀ-

παρχὰς, ὡς ἔθνησεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. εἰφει θύουσα θῆλυς ἀρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνείλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θύσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἐθύσατε συγγόνους; ib. 277. θέλω θύσαι, ἃ σὺ πρὶν γενέθλι' ἐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τῶν ὑπὲρ μιν θύσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θύσαι πρὸ γαίης Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἔχρηθ' ἔθυσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τῶν, ἐχὶ τῆνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοὶ πατρώϊος θύσετε Her. 877. θύσοντας Ὀλυμπίῳ Διὶ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἡ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μῆσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα στείει δῶμα Her. F. 905. τέμματ' ἀνέμοις καὶ θύελλαισι μέγες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέτης, nom. propr. viri. Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. ἃ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται αὐτὸν μαντέων ὑπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in faemin.) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τὰς θυλάκας τὰς ποικίλους—ιδῶσα Cy. 181.

Θύμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θύμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θύμα Iph. A. 530. δέξει τὸ θύμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν καθηνθρακώθη θύμ' ἐν Ἡφαίστῳ φλογὶ ib. 1602. θύμ' ὡς εὐγάθητον Iph. T. 212. ἴστος Θεᾷ γενέσθω θύμα ib. 596. καλὸν τὸ θύμα Bac. 1244. θύμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θύμ' ἐπισφάζων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατέρχῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῃ μὴ θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θυμάθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτοσίοις χαρεῖσα ib. 1524. εἰδὲς τὰ τῆς θεῆς θύματ' ἐντύχει λαβὼν Iph. T. 329. εἰ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθε ib. 1163. χαίρετω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἔτοιμ' ἀγειν τὰ θύματ' εἰς ἄδυ τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἀπολλων Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμόν ib. 508.

Θυμέλη, et doq. εἰλα. τὰν Φοῖβον θυμέλαν Ion. 114. δεξιτέρους θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἰκῶν πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. παρίτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρηκί Hec. 1055. θυμός μέγας Or. 701. σχάσον—θυμῷ πνοῶς Ph. 457. ἔρωτι θυμόν ἐκπλαγέισ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῃ σέ θυμός ἦγεν ib. 310. θυμόν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῷ; ib. 879. θυμῷ ib. 1056. θυμός κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1079. παύσθι θυμῷ ib. 1152. εἰ σοι θυμός Hip. 1087. ἀγῆραον ἀλγεσι θυμόν ib. 1114. πληρῶσα θυμόν ib. 1328. βίῃ θυμῷ Al. 832. πρόμαντις θυμός An. 1073. ἀγνοῖα θυμόν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμόν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμός ib. 919. θυμόν πνέυσαι Rh. 786. θυμόν ἐκπνέων Bac. 620. φ' θυμός ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίῳ θυμόν Her. F. 1211. ἐκ ἐπ' ἀγλαίας θυμόν—ἐκπεπτόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν ib. 578. γυναικόφρων θυμός Er. fr. II. 34. θυμῷ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλὰς δὲ θυμός δὲ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμός ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμός αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῶν. ὅστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῷ Iph. T. 1474. Ὅρετῃ τ' ἀδελφῇ τ' ἐχὶ θυμῶμαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ἐχὶ θυμῶσθαι χρὴν Bac. 672. πατὴρ θυμῶται φόνῃ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ἐχὶ θυμῶσθαι χρὴν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατὴρ θυμῶμενος Or. 749. θυμῶμενος τεύξεσθαι θυμῶμενων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμῶμενος λόγῳσιν Sup. 476. θυμῶμενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμῶμενος; Her. F. 1246. θάτερον θυμῶμενον Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμῶμενος Hec. 403. βασιλέων θυμῶμενων ἀργὰς ἀφῆρυν Med. 455. εἰς κέρας θυμῶμενοι Bac. 742. δεσπότης θυμῶμενος Her. F. 277. πόλιν θυμῶμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμῶμένην Med. 271. μάτην θυμῶμένην ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ἐχὶ τῷ κτανῶντί με θυμῶμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμῶμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμῶμένῳ τὸν εἰς λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 299. Δηοὶ θυμῶσασμένη Hel. 1359. μὴ θεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἡλασέν μ' ἀπ' οἰκῶν φυγάδα θυμῶθεις Or. 763. ἀνδρὶ θυμῶθεις φίλῃ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμῶθεις Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμόν Tr. 1061.

Θυοσκόρος. Μαινάδας θυοσκόρας Bac. 224.

Θυοσκόπος. εἰ μένησιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βολὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἶξαι μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλήσατε θύρας μεσαύλης Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλήτους Iph. A. 340. θυρῶν λάτρην Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἐσῴτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τὰ τ' ἔνδον εἰσι, τὰ τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιώντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τῇ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἰσοδοὶ γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμῳ Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἀνδρας θυραῖος Hip. 409. παῖδας θυραῖος Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κοφίσματα Ph. 855. γυνή θυραῖος Al. 808. θυραῖν πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395. Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῆδες ἀνήκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χειρὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. Θυρσομανής. εἰδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798. Θύρσος. θύρσον δὲς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσω ib. 80. θύρσω κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῶντα θύρσον ib. 240. etc. εἰ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyg. fr. I. 1. Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσους Bac. 557. Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64. Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὅρῳ τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137.

θυσίαν ἄνυρον παγκαρκείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσίων ἀποκαταπαύσας Hec. 918. αἰμόρραντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἤδεταί βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιτάμεσθα ib. 491. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. εἰδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας εἰ σεβίζεσθα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὠπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332. Θυτήριον Iph. T. 243. Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025. Θῶκος. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπεῖα Or. 669. δῶλον θωπείας ὄχλῳ Fr. inc. IV. 3. Θωπεύειν. δοκεῖς ἂν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσοντά σε Her. 983. Θώπευμα. γλυκεῖαι ἦσσαν εἰς θωπεύματα Sup. 1103. Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095. Θωύσσειν. τί θωύσσεις; Tr. 154. τάδε θωύσσω Hec. 115. θωύσσω κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωύξαι Hip. 219. θωύξασα Or. 168. Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰᾶ, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852. Ἰᾶ, *subst. vox*. σύριγγος ἰᾶν κατακῶ Rh. 553. Ἰακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. Ἰαχων φῖδαν μέλπῳ Cy. 69. τυμπάνων ἰακχοῖς Pal. fr. V. 4. Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἶος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041. Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἀμαρτίαν—ἀδικίαν

τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσαι' ἤδη μάλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγονιαν δστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107. Ἰάσιμος Or. 399. Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama. Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1. Ἰατρός. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. γλῆμων ἱατρός Tr. 1233. τῷ γήρῳ μοι—ἱατρός γενῷ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεῶν ἰδόντ' ἄκειςθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἱατρός κ. τ. λ. Fr. inc.

Πηλιῶν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμεν Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἰκόμεσθα Ἀρτίμυδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἔκε Φρυγίαν ib. 1627. ἔκε ἐννύχιος ἀγεμῶν Rh. 227. τρατιάς Ἑλλάδος διόπτρας ἴκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἰεῖσθαι ib. 433. ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κέκρον Bac. 400. μῆποθ' εἰς ἑμὰν πόλιν ἴκοιθ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἴκηται El. 956. ἔκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἑμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἰκόμενον ἐς οἶκος El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἴζεται Iph. A. 906. ἴζεται μόνος πάτραν Tr. 434. ὅ ποτ' ἤγχει χεῖρας ἴζεσθαι σέθεν Her. 931. ὅ ποθ' ἴζεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἰκνῆμαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἰκνῆνται Δαναΐδαι Sup. 130. σέ, καὶ σ' ἰκνῆμαί κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῶν δὸς χάριν, ἰκνέμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.
 Ἰκτῆρ. ἰκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένος ἰκτῆρας ib. 764.
 Ἰλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἂ δαφονὸς ἴλα Al. 585.
 Ἰλεως. ἴλεως ἡμῖν γενῶ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἔμοι ἴλεως εἴη Hel. 1013.
 Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.
 Ἰλιακός. Ἀθήνας Ἰλιακὰς τέγαι Hec. 1008.
 Ἰλιάς. πόλεως ἀπελανομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γὰς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὺς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιάς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἑκτῆς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1062. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυνθεν δάλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχίης τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121. Ἰλιάθεν Tr. 1105. et El. 452.
 Ἰλιος, vel Ἰλιον Hec. 11. et passim in e dramate, uti etiam in Orest. An.

Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.
 Ἰμάς. ἰμάσιν εἰς τῷπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς τμητῶν ἰμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἰμάντων τροφίδας An. 719. τὰς—φορεμένας ἰμάσιν αἵματος—ρόας Sup. 690.
 Ἰμεῖρειν. εὐγένειαν ἰμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμεῖρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμεῖρομαι Iph. A. 486.
 Ἰμερος. ἰμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νόμφης ἰμέρω πεπληγμένος ib. 556. ἰμέρω χρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἰμέρω νικώμενος Dan. 19.
 Ἰμερός. τὸν πλεόντων ἡμῖν ἰμερόν εἶναι Epist. V.
 Ἰνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.
 Ἰναχίδαί Iph. A. 1088.
 Ἰναχος. ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχου ῥοαὶ El. 1. γὰν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ῥκισ' Ἰνάχου πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχου, Ἀργεῖου ποταμοῦ, παισὶν Xan. fr. v. 2.
 Ἰνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 800. Ἐκτορος Ἰνις Tr. 570. Ἀμφιτρώωνος Ἰνιν Her. F. 354. οὗμος Ἰνις τάλως ib. 1182. 2) Ἰνις, ἡ, filia. τὰν σὰν Ἰνιν Iph. A. 119.
 Ἰνώ. Ἰνώ μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.
 Ἰξίς Tr. 396.
 Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἀρματηλάτην Ἰξίον ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.
 Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.
 Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.
 Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.
 Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόνον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.
 Ἰός, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰὸς Iph. T. 1378.

ἰδρύνεται ib. 786. Ἰππολύντῳ ὠνόμα-
ζεν ἰδρύνθαι θεῶν Hip. 33. ἀνω-
φελὲς κατ' οἶκον ἰδρύνται γυνή ib. 639.
ἔτιω ἀγείτων οἶκος ἰδρύνται φίλων;
El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοις ἰδρύν-
μένους Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν
μυχοῖς ἰδρύνμένη Hel. 826.

Ἰδρύμα. τὸ σὸν ἰδρύμα Sup. 631.
τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. θεῶν
ἰδρύματα Dan. 3.

Ἰδρῶς. πλείων τοῖς ὀρῶσιν ἐτάλαξ' ἰδρῶς
Ph. 1397. ἵππος ἐν περιδρόμοις ἰδρῶς
Tr. 1197. ἰδρῶτα σώματος ἐάζων ἀπο
Bac. 620. ἐξεθυμία σμύρνης ἰδρῶτα
Ion. 1175.

Ἰέναι. εἰμι Ph. 617. 1004. et 1016.
πρὸς τόνδε δ' εἰμι Hec. 1196. καθ'
ὁδὸν εἰμι Or. 549. ἐκ ἐκποδῶν ἴτε; ib.
1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.
τόλμης εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.
εἰμι τλημονεσάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ'
ἄλλον εἰμι βελτίω λόγον Hip. 292.
ἐκ εἰ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup.
326. δρᾶσων τάδ' εἰμι ib. 346. ἐξ
ὧν εἰσὶ τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—
εἰσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ'
ἄλλας εἰμι μηχανάς τινας ib. 413.
εἰμι, ὅπερ εἰ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρ-
ψιν εἰμι Iph. T. 797. πέμπε φίλως
ἰέναι ποτὶ σὸν λόγον Rh. 26. ἐκ εἰσι
γαίας εἰς μελάγχμον πέδον ib. 962.
ἐκ ἐς ταυτὸν ποτε ἔτ' εἰσιν—ib. 969.
πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἰσι
Tr. 362. ζῶν εἶσ' ἐς ἄδου ib. 442.
δομομα γὰς ἀφανέες εἰσιν ib. 1322.
ὁδὸς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. πρὸς
γε ματοῖς εἰσιν; Cy. 206. σφαγῆς
πρὸς τὸ δεινὸν εἰμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα
γάμον εἰμι; El. 1199. κάτω γῆς εἰ-
σιν ἄστρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676.
ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναῦς,
ἴθι πρὸς βωμὸς Hec. 146. ἴτε, ἴτε,
μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας
σκηνὰς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον
μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150.
ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' ἐν ἴτω ib.
791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342.
ἴτω—γαυρόμενος ib. 1532. ἴτε νῦν
καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω
δὲ φάσγανον Ph. 524. χαίρων ἴθι ib.
928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τά-
λαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699.
ἴθ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χεῖρονδ' ἴτω
Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ'
ἐρέσσω σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω
στρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δα-
ναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δεσ-
μῇ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν
γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς
σωζομένης μοῖρας ib. 1490. πέλας
τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δύλειον ἀμέραν βίῃ Tr. 1330. ἴτω
δίκα φανερός, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990.
sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612.
ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον,
sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύναυλος
βοᾷ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν
Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω
δὲ φάσγανον Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς
δόμους El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξάντων
ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378.
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδὸς ib.
632. ἀλλ' ἐπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ
πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πα-
τρὶ τῷ σφ' διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417.
εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν
αἰσχροῦς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ
σόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῷ
Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343.
ὡς τάχιστα ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν
ὅτι συνήντητο Ion. 831. εἰς Θήβας
ἰὼν Alcmaeon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταῦτό
τέρ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων
Sup. 1192. κατὰ Μῶσαν ἰόντες Ion.
1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο ἡχῆς ἰώ-
σης Sup. 89. λόγῃς ἰώσης πρόσθεν
ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰώσης τῆς
τύχης Iph. A. 441. ἰσθ' εἰς Πηλῆως
μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτω μέσον
πέλαγος ἰσθας (i. e. ἰώσης) Tr. 1101.
μὴ διὰ γλώσσης ἰὼν Sup. 112. εἰς
ἀνδρὸς ἦι λέκτρα Or. 558. πρὸς πέ-
τρας ἦι Iph. T. 1406. Πλειὰς ἦι με-
σοπόρου δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἰέναι. ὁ γὰρ ἴησ' ἑρίας πνοᾶς Hec.
900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυν Ph.
1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
(sc. βέλους) ἴησιν ἐκ χειρῶν Hip. 533.
ἂ φᾶσ' Ἐρινύες ἰέναι μμήματα Iph.
T. 294. ἴμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh.
291. ἰέναι πέτρας ἀπο Her. F. 320.
ἴει (in imperat. mitte) λιγὰς εἰς θεὸς
El. 592. ἴει ἐφ' ἐπτά Πλειάδων ἔχων
δρόμον Phaeth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυ-
κλώπων εἰς θυμέλας Iph. A. 152.
παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς εἰς
Iph. T. 298. πᾶσας φθογγὰς ἰέισα

Hec. 338. τὸν πολύκαρπον βότρυν
 ἰεῖσα Ph. 238. δακρυόεσσαν ἰεῖσα
 πενθήρη ib. 327. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖ-
 σαν Sup. 281. πολλὰς ἰεῖσα μετα-
 βολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101. γά-
 μον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. διαπρύ-
 σιον ἰέντα κέλαδον ib. 1325. θανμα-
 τὸν ἱεὶ νᾶμα πυρὸς Med. 1187. ἴεσαν
 φνυγὴ πόδα Rh. 798. θύρσους ἴεσαν
 δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποιμναις ἔχ-
 ῖει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς
 ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας El. 799.
 ἦκεν ἄρὰς Ph. 1373. ἀντίμολπον ἦκεν
 ὀλοδυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176.
 σέ—ἦκ' (i. e. ἦκα) ἐς εὐδῶρυ πατρός
 δίνας Rh. 927. γυμνὰ ἐκ πέπλων
 μέλη ἦκεν Ion. 1209. αἱ σάρκα φω-
 νήεσσαν ἦσαν Iph. T. 440. νεὼς σκά-
 φος ἦσ' ἔπ' ἰόντον Σικελὸν Cy. 699.
 φωνὴν ἦσει χυδῶν Her. F. 1295. ἴεται
 ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἰέμενος εἰς
 ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανον ἐκ χει-
 ρὸς ἰέμενος Or. 1304. ἴππιον ἄρμα δι'
 αἰθέρος ἰέμενος Hel. 1512. κατ' ὄρη
 ἰεμένα (pro ἐν) Ph. 154. νήματα
 ἴετο πέδῳ Or. 1433. ψήφος, ἦν Ἀρεῖ
 Ζεὺς εἴσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ'
 αἶαν ἰέμενον Hip. 1125. ἴετ' εὐθὺς
 ἀναρπάσας ὕπλα Sup. 698. ἀμφὶ
 νῶσ' ἴετο κόνις El. 478. ἀνορόφοις
 εἴνται πέτραις Bac. 38.
 Ἰεράξ. ἰεράκ' ἰδῶσαι An. 1142.
 Ἰερεία. πρώτη ἦρξεν ἰερεία φόνη Bac.
 1112. ἐνέρων ἰερείαι Or. 261.
 Ἰερεὺς. ἰερεὺς ἐπέτη τῷδε Hec. 224.
 Θάνατον εἰσορῶ ἰερῇ θανόντων Al.
 25. ἰερεὺς—ἐπένεστο Iph. A. 1578.
 βοῶ ἰερεὺς ib. 1584. ἰερεὺς ἦν ὁ γεν-
 νήσας πατήρ Iph. T. 360. τίς ἰερεὺς;
 Her. F. 451.
 Ἰερία. ἰερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf.
 v. 1399.
 Ἰερός. ἰερός Κολωνός Ph. 1701. Σε-
 μέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἰερός
 ἄτος τῶν κατὰ χυδονὸς θεῶν Al. 76.
 ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν
 ib. 981. ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν Iph. T.
 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101.
 χώρος ἱερός ib. 1452. ἱερὸν Τμῶλον
 Bac. 64. λωτὸς ἱερός ib. 161. ἱερός
 ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν
 ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερός λιμὴν Cy.
 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf.
 El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνησαν Ion.

1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyg. fr. II.
 ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf.
 Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr.
 inc. XCIV. 2. ἱερός πτόρθεος Hec.
 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847.
 ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846.
 ζὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ
 Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027.
 ἱερός τολμῶς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖ-
 σιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱερός Hel.
 1377. κρατήρας ἱερός Ion. 1195. ἱε-
 ρὰς χώρας ἀπο Med. 826. Ἰλιον ἱε-
 ρὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως
 χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib.
 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς
 νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν
 φόβαν ib. 120. ὦ νύξ ἱερὰ And. fr.
 XXVIII. 1. αἰθέρος ἱεράς ib. 4.
 δρόσοι ἱεραὶ Ion. 117. σκηνὰς ἐς ἱε-
 ρὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν
 ib. 982. ἀνὰ—Ὅσσας ἱεράς νάπας
 El. 446. Ἰδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383.
 cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος
 Hip. 555. ἱερὸν κύμα ib. 1206. ἱε-
 ρὸν ὄμμ' αὐγὰς Iph. T. 194. πῶρ
 ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κερανοφαῆς πῶρ
 Tr. 1102. ἀγαλμα ἱερὸν Iph. T.
 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρί-
 δος ἱερὸν ἐκδυτὸν Bac. 138. εἰδῶλον
 ἱερὸν Ἦρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶ-
 μα τῷ θεῷ εἰδῶμ' ἔχειν Ion. 1285.
 Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 764.
 ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ τέμματα Sup.
 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων
 ἀπο Sup. 271. ἱερὰ παύματα Bac.
 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. τέ-
 φεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ
 ib. 1141. 2) ἱερὸν, subst. templum, sa-
 crificium. φλέγω λαμπάσι τὸδ' ἱερὸν
 Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008.
 ἐν ἱερῷ τραφεῖς Ion. 1190. εἰς ποῖον
 ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειθεὺς ἱε-
 ρὸν Antig. fr. II. 1. ἐκ ἔτι Πενίας
 ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ
 φέρειν Hec. 804. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς
 Λοξίῳ An. 1066. ἱερὰ ἐξεπλέκασαν
 φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph.
 A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ
 τῶν κεκμηκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκ-
 τωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485.
 ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λελῶν ἱερὰ
 ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἰκῶν Her.
 F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ
 εἰς χεῖρας λαβῶν ib. 826.

Ἰζειν. Ἰζ' Ἀγαμέμνωνος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. Ἰζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπῃ πηδάλῳ τε Ἰζει Al. 443. Ἰζειν κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. Ἰζε πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. τὸς ἀδίκους βωμόν ἔχ' Ἰζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλοσίαν τράπεζαν Ἰζωσα Hel. 303. Θρόνους, ἐν οἷσιν Ἰζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος Ἰζω An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις Ἰζω κρήνας Iph. A. 141. εἰς Θρόνους γ' Ἰζω παλαιῶς Ion. 1618. τύραννος ἰζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήιος. ἰήιον κλύων γόνον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν εἴσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόνων αἰοῖδος Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἀναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἰθακος Cy. 103.

Ἰθύειν. κέντρα πώλοις μεταφέρειν ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυοὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέω Or. 1016.

Ἰκανός. ἄλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ Θράσους Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκύν' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. ὃδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἰκεῖν. ποιητὸν ἱζομεν νάπος Bac. 1046.

Ἰκεσία. μετὰσχος ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἰκέσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα ἱκεσίαν Hec. 851. et ἱκεσίῃ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἱκεσίως Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἱκεσίως Sup. 39.

Ἰκετεύειν. ἀπ' ἐμῆς τότε παιδὸς πέμψατε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τᾷδε ib. 672. πρὸς γονάτων σε πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατὴρ νέαν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκετεύω σε γεραρῶν ἐκ τομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ'

ἐκείνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῆς φίλος κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τότε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σέ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἄλιαν πέτραν—λιταῖς ὡς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ὃ τῷδ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν Med. 338. ὀρέζας ἱκέτευσε δεξιᾶν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἴμαι νιν ἱκετεύσαι τᾷδε Iph. A. 462.

Ἰκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῶμόν Iph. A. 1216.

Ἰκέτης. ἰκέτης ἀφύλλου τόματος ἐξάπτων λιγὰς Or. 383. ἰκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσῶν ib. 1332. σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐβρύσατο ἰκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἰκέτης γένε πατρός ib. 1242. τὸν ἰκέτην ἀγειν βίῃ Her. 255. τὸν ἰκέτην ὁ Θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἰκέτας. ματὸν ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν Sup. 280. 3) plur. παιδῶν ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἰκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἰκέται καθεζόμεσθα βώμοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἰκέτις. Ἰζ' Ἀγαμέμνωνος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. ματὸν ἰκέτις ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τὸδ' ἀγαλμα θεᾶς ἰκέτις An. 115. τίνας ἀγαλμάτων ἰκέτις ὀρμάθω; ib. 860. βύλει νιν ἰκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνήμα προσπιτνῶ τότε ἰκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἰκέτις ἐξεῖπεῖν τᾷδε Ion. 1119. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐτίας θάσσειν βάθροισι Her. F. 715.

Ἰκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἴκου' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ὁ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἴκηται Or. 630. θάσσουν, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἰκόμην Or. 727. ἴκω δῆτα ib. 1231. τὰν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεί ἰκόμεσθα Ἀργέμυδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκου Φρυγίαν ib. 1627. ἵκου ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 227. τρατιάς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἰκίεσθαι ib. 433. ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ' εἰς ἑμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ καῖς Ion. 719. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἑμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἰκόμενον ἐς οἶκος El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵζεται Iph. A. 906. ἵζεται μόνος πάτραν Tr. 434. ἢ ποτ' ἠύχει χεῖρας ἵεσθαι σέθεν Her. 931. ἢ ποθ' ἵζεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἰκνέμαι σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἰκνύνται Δαναΐδας Sup. 130. σέ, καὶ σ' ἰκνύμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν ῥῶν δὸς χάριν, ἰκνέμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτῆρ. ἰκτῆρι θαλλῶ Sup. 10. Ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένους ἰκτῆρας ib. 764.

Ἰλα, dor. pro ἰλη. λεόντων ἄ δαφονὸς Ἰλα Al. 585.

Ἰλεως. Ἰλεως ἡμῖν γενεὴ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ Ἰλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδα βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθήνας Ἰλιακὰς τέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαννομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὁ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γὰς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιάς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἰκτῆρας ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 1. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1062. ἢτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δάλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχίης τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121. Ἰλιάθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἰλιος, vel Ἰλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An.

Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίου Hel. 1180.

Ἰμάς. ἰμάσιν εἰς τῷπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς τμητῶν ἰμάντων ib. 1245. πλεκτάς ἰμάντων τροφίδας An. 719. τὰς—φορεμένας ἰμάσιν αἵματος—ρόας Sup. 690.

Ἰμείρειν. εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμείρομαι Iph. A. 486.

Ἰμερος. Ἰμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἰμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἰμέρῳ νικώμενος Dan. 19.

Ἰμερτός. τὸν πλεόν ἡμῖν ἰμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἰνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδα Iph. A. 1088.

Ἰναχος. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχῃ ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ῥοάς Sup. 890. et Ἰνάχῃ ῥοαὶ El. 1. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ὅκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχῃ, Ἀργεῖς ποταμῷ, παισὶν Χαν. fr. v. 2.

Ἰνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 800. Ἐκτορος Ἰνις Tr. 570. Ἀμφιτρώϊος Ἰνιν Her. F. 354. οὐμος Ἰνις τάλας ib. 1182. 2) Ἰνις, ἡ, filia. τὰν σάν Ἰνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνώ μαγεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἰζις Tr. 396.

Ἰζίων. ὡς κύκλωμ' Ἰζίονος Ph. 1192. τὸν ἀρματηλάτην Ἰζίον ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰζίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῶ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Cēdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. ζρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰὸς Iph. T. 1378.

Ι Π Π Ο

ἰὸ, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.
 Ἰππεία, subst. μώνυχα πώλων—ἰππεί-
 αισι θοάζεις Ph. 801. χθόνα θεσσα-
 λῶν ἰππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.
 Ἰππείος. δώμαθ' ἰππείῳ θεῷ Ph. 1701.
 Ἰππείον διφρον Her. 845. et ἰππείοισιν
 ἐν διφροῖσι Iph. T. 214. παρ' ἰππείοις
 ὄχοις Rh. 416. ἰππείας ἀγῶας Ion.
 1161. ὄχημ' ἰππείον Hip. 1355. cf.
 Al. 67.
 Ἰππεύειν. ἰππεύσει δι' ὀρφναίας Sup.
 994. πρὸς γέροντος ἰππεύει φόνον
 Her. F. 1001. ἰππευε παῖδα νεφετῶν
 Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρου πνοαῖς
 ἰππεύσαντος ἐν ἑρανῶ Ph. 220.
 Ἰππευμα. ὡς μακρὸν ἰππευμα διώκεις
 And. fr. XXVIII. 2. ἰππεύμασι λα-
 βόντος αὐτὸς Iph. T. 1428.
 Ἰππεύς. ἰππεῖς Ph. 1154. ἰππεῖς ὀπλί-
 ται ib. 1198. ἰππεῦσιν ἰππεῖς ἦσαν
 ἀνθρωπισμένοι Sup. 666. vid. etiam
 Rh. 311.
 Ἰππευτής, vel dor. ἀς. τὸν ἰππευτὰν
 Ἀμαζόνων στρατὸν Her. F. 408.
 Ἰππηλάται Rh. 117.
 Ἰππικός. ἰππικὸ ὄχλος An. 760. ἐν
 ταθροῖσιν ἰππικαῖς Or. 1450. δεσμῶν
 ἀραγμὸν ἰππικῶν Rh. 569. ἰππικαῖς
 ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἰππικαῖς πέλας
 φάτναισιν Bac. 509. et ἰππικὰς φάτ-
 νας Hel. 1196. τὸ Κάδμω ἰππικὸν
 Sup. 682. ἰππικαῖς ἐν ἡθεσι Hip.
 1219. μετώποις ἰππικαῖσι πρόσδετος
 Rh. 307.
 Ἰππιος. διαύλους ἰππίως El. 825. μὰ
 τὴν ἀνασσαν ἰππίαν Ἀμάζονα Hip.
 307. ἰππίῳ Ἄργως Or. 1621. et ἰπ-
 πίων Ἄργως Iph. T. 700. ἰππίον
 ἄρμα Hel. 1511.
 Ἰπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἰπποβότα
 Or. 1001. θίαςος ἰπποβότας Κεν-
 ταύρων Iph. A. 1059.
 Ἰππόβοτος. ἰππόβοτον Ἄργως Sup.
 365. et Tr. 1087. τῶν ἰπποβότων
 Φθίας πεδίων An. 1230.
 Ἰπποβοκόλοι Ph. 28.
 Ἰπποδάμια, nom. propr. fæminæ. Iph.
 T. 825.
 Ἰπποδέσμον. ἔθ' ἰπποδέσμων—μετα-
 τρέφουσαι Hip. 1225.
 Ἰππόδρομος. λαμπρὸν ἰππόδρομον βαλ-
 ῆν Iph. T. 1138.
 Ἰππόκοτος. γυμνασίῳ τῶν ἰπποκρό-

Ι Π Π Ο

των Hip. 229. ἰππόκοτα δάπεδα
 Hel. 209.
 Ἰππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc.
 Ἰππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.
 Ἰππομέδων, nom. propr. viri. Ph. 127.
 et 1120. et Sup. 881.
 Ἰππονώμας Hip. 1399.
 Ἰππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr.
 11. δόρειος ἵππος ib. 14. δτ' ἔλιπον
 ἵππον ib. 519. πτερύγῃς ἐφέδρον ἵπ-
 πον ib. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων
 φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων
 ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππους ib. 525.
 καταψήχειν ἵππους Hip. 111. κατέχων
 ποδὶ γυμνάδας ἵππους ib. 1134. ἵπ-
 πων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐν-
 τύνεθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρους ib.
 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵπ-
 πους δεῦρο Θρηκίης ἀγων ib. 1024.
 τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἀγεσθαι ib.
 1033. κτανέαις ἵπποις διφρεῶν ἄλιον
 πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις
 στρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπ-
 ποῖς χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἡσκη-
 μένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ἰδέ-
 σθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε
 ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν
 ἵπποις Iph. T. 2. δινεύσαις ἵπποισιν
 πτανοῖς ib. 192. ἀρμόσατε ψαλίοις
 τῷς ἵππους Rh. 27. ἵππους Ἀχιλλέως
 ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερῆς ἵππων
 ἐμοὶ ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237.
 ἐσῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίης τ' ὀχήμασιν
 ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πληκ-
 τρα ἔκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμωτο
 ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες
 ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεῖς ib.
 839. μὴ μ' ἔρωσ ἔλοι τοιῶτος ἵππων
 ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβά-
 τας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τρο-
 χάζων Hel. 730. ἵππους ἡλαν' εἰς
 τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις
 πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες
 ἵπποι ib. 477. ἵππους ὀχμάζει ib. 817.
 σχοινίνας ἵπποισι φλοῖνας ἡνίας πλέ-
 κει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὀρμήσας
 τᾶσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων
 ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.
 Ἰππότασις. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἵπ-
 πότασιν Al. 596. ἡλίῳ ἵπποτάσεις
 Phaëth. fr. I. 5.
 Ἰπποσύνα (dor. pro ὕνη) Δαρδανία
 Or. 1392.
 Ἰππότης et dor. ἀς. ἰππότην ὄχων

Κ Α Θ Α

μέριμναν Ph. 1070. Καθμείας χθονός ib. 1108. et Tr. 242. et Καθμείαν χθονά Sup. 587. Καθμείαν νεβρίδα Ph. 17-12. ἀμφὶ Καθμείας πύλας Sup. 101. Βάκχαι Καθμείαι Bac. 1158. Καθμεία βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καθμείοισιν Sup. 274.

Καθμογενής. Καθμογενῇ γένναν Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. 1. 1. Κάδμω λαός Ph. 1233. 1215. et 1476. Sup. 664. et 744. et K. λαόν Sup. 329. Κάδμω πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάδμω Sup. 12. et ἐπὶ πρὸς Κάδμω πύλας ib. 588. ἐν χθονὶ Κάδμω ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάδμω ἵππων ib. 682. Κάδμω πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάδμω κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάδμω Her. F. 217. et 1389. et ὦ πάσα Κάδμω γαῖα ib. 754. τὸ Κάδμω ἐπτάπυλον κράτος ib. 543.

Κάζειν. φρωαῖς κέκασαι El. 616.

Καθαγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας Ion. 708. πυρὶ καθήγνεται ἔμης Or. 40.

Καθαυμακτός. τὸν Ἑλένας φόνον καθαυμακτὸν Or. 1358.

Καθαυμάσσειν. ἵνα—καθαυμάξω χρόα Hec. 1126. καθαυμάξαι ἔρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαυμάξω κέρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.

Καθαυματῆν. οἰνωπὸν γένυν καθυμάτωσεν Ph. 1168. καθυματῶσαι ἑξέων ib. 1377. τῷδε τῆς ξανθῆς πλόκως καθυμάτωσ' ἂν Her. F. 234. καθυματῶσει κράτα πολεμίων ξένων Hel. 1615. ἡ—τῷδ' ἀνδρὸς ἀνύσιον κέρα καθυματῶσετε; Her. F. 256.

Κάθαιμος. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάθαιμα σῖτα Her. F. 384.

Καθαίρειν. καὶ τῆς σθένοντας καθαίρῃσιν τύχαι Her. F. 1396. ἡ γὰρ καθαίρεις Θρηῖκα; Hec. 1047. τίνες λόγοι καθαίρειν ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνία ἐυστυχίαν—καθαίρειν Sup. 67. κατὰ με πέσον γὰς ἔλοι (πρὸ καθέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλῳ) πόσιν καθαίρειν El. 984. ἡπερ καθαίρει ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθαίρειν ὑψόθεν Inus fr. XVI. 3. τυκίσματα Φοῖβη—κα-

Κ Α Θ Α

θαίρων Tr. 816. τῶσδ' ἀλίσκος καθελόντες El. 878. φόνῳ καθαίρεις, ἡ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.

Καθαμέριος, *dog. pro καθημ.* ἡ καθαμέριον τάξεις—βότρυν Ph. 237.

Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παυλὶ σῶματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.

Καθαπτώς. θύρσοισι καὶ νεβρῶν ἑραῖς καθαπτὸς Hyg. fr. I. 2.

Καθάριος. πῦρ καθάριον Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. δόλια καθάρματα Iph. T. 1316. ποττίων καθαρμάτων Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. βρόχον καθαρμόζουσα ἔρα Hip. 771. ὡς ἐγὼ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρᾳ καθάρμοσα Bac. 927. πέπλοις καθάρμοσον σφαγῆς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθάρμοσας Rh. 210. πληκτρά ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθάρμοστο ib. 767.

Καθαρμός. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρός ὄξε πέσοι Iph. T. 1221. καθαρόν θύσσα ib. 1332. ἀγνοῖς καθαροῖς ib. 1191. ὁσίοισι καθαροῖς Bac. 77.

Καθαρός. ἡ καθαρόν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρόν ὄμον ib. 1231. καθαρός ἅπας τοι πολεμῖος ὅς ἂν ἐσθῇ Ion. 1334. καθαρίαν ἀνοίξαντι κληῖα φρενῶν Med. 660. ἔκτετι καθάραν φρήν' ἔχω Hip. 1120. καθάραν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαροῖς ὀρούσι ib. 96. ἐσθλὸς Φοῖβη καθάρως θήσομεν ib. 105. καθαρόν μέλαθρον Iph. T. 1216. καθαρόν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρόν ἑρανῶ Hel. 873. καθάρων ὑδάτων πόμα Hip. 209. καθάρὰ μέλαθρα Iph. T. 693. ἡ καθάρὰ θύματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθάρὰ ἡμῖν δώματα Hel. 1446. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λυτροῖσι καθαροῖς El. 794.

Καθαρκάζειν. ἐκ δεξιᾶς ἔϊφη καθαρκάζουσιν An. 814. κρεμασὰ τεύχη πασσάλων καθαρκάσας ib. 1123. καθαρκάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 401.

Καθάριστος. προχύταις καθαροῖσι Iph. A. 1472. καθαροῖς φλογὶ Hel. 875. καθάριστον πῦρ Her. F. 937. ὅσα προδέμην ξένοισι καὶ θεῶ καθάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καθάρσι οἰκῶν Her. F. 923.

Καθαρῶς. ἔδεν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔσαι βασιλεύσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἔλθ' Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἰκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζ' ἐν μέσοις ἐδωλλοῖς Hel. 1587. ἄρ' ἀν' ὑπὶ λυσοῦ—ἐκαθέζ' OEd. fr. XVI. 2.

Καθεύρειν. ὃ καθεῖρ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθεῖρκατ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθεῖλκομεν Hel. 1547.

Καθενός Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ἔπω καθεύδουσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμειῖ ὄχρ' Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθεῖσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἐξῆς κάθησο δευρό μιν ποδός Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἄν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἥ πε καθεῖσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἰκέται κάθονται ib. 124. ἡσυχοὶ καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθεται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθεται El. 315. Ἥλις—γέλῳν κάθεται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαῖαν ὀφρύνῃν καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τεύχεσιν καθήμενων Ph. 759. ἰκέτας βωμίου καθήμενος Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθοντο Bac. 1051. καθεῖτο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθεῖτο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοὶ Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύνειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύνει βίον Bac. 1337. καθιδρύναιτο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθιδρύονται πατὴρ Cy. 317.

Καθίεναι. ἐς οἶδμα τίμιν τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθεῖσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθεῖαι Her. F. 471. δι' ὀμφαλῷ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἑμαυτὸν εἰς ἄλλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ

χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κᾶρα Her. F. 993. ὃς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφῳ καθεῖσεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδὺ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμας κόμας Bac. 694. κάδες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἰσω τριγλύφῳν δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαίαν γόνυ Hec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἄλλα Hel. 1391. ἥ (sc. πορθημίδι) καθεῖσομαι κόσμον τάφῳ σῶ ib. 1067.

Καθίζειν. στρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερά καθίζει ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμόν καθίζω τόνδε σωτήρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἔτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hypr. fr. V. 1.

Καδικετεύειν. ἄμιν καδικετεύσατε Hel. 1024. καδικετεύομαι, καδικετεύομαι Or. 324.

Καδικπεύειν. εἰ καδικπεύομαι Ἀργείων στρατὸν Ph. 739.

Καθίσταται. ὅτι καθίσταται νόμος—ὁ καλὸς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσιν τέ μοι βίη καθίστης An. 385. ποῖ δεῖ καθίσταται πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καθίσταται Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέστηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἰκοδεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέστηκε νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκε λόγους An. 235. δόλη καθέστηκε Hel. 282. ἐπεὶ γε δεσπότης ὑμῶν καθέστηκε Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον Al. 363. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταστήσαι στρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔσιν εὖ καταστήσαι τάδε Bac. 801. καταστήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταστήσασα Al. 284. κατὰστηθ' ἡσύχῃ ὁμῶς Or. 1317. κρείσσω

K A I N

κατέτη τῷ Μυκηναίῳ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυστυχεῖ ὅλη κατέτης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἀπαισας ἡμᾶς δεῖ κατασηῖναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ κατασηῖναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς κατασῆς An. 1065. στρατηλάτης νέος κατασῆς Sup. 1216. κατασῆς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὅς κλαιοντά σε καὶ τήν—σὴν κατασῆσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καδίταται Ph. 51. τῷ πλεόνι πολέμιον καδίταται τῷλασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίης κοιράνοις καδίταται Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καδίταται An. 371. εὐτυχῆς καδίταται ib. 386. πόλεμον τυτον ἔκ ἐγὼ καδίταται Sup. 522. εἰς βόλον καδίταται Bac. 846. εἰς πάλην καδίταται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὕμιν καὶ μάχην καδίταται Her. F. 1168. πλάτην καδίτατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καδετᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καδέταμεν ib. 1330. αἰεὶ δυσυχῇ καδετάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καδέτατον ib. 1279. κολατῆς τῶν κακῶν καδετάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καδέταμεν τυχῇ Iph. A. 719. τῷτῳ ἥσσοις καδέταμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καδέτατε Bac. 1260. τῶν καδετώτων περί Her. F. 205.

Καθόλω Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθαιάτω καθορῶν φύσειως κόσμον ἀγῆρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθωσιῶν. καθωσιῶσε Mcleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεῶ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τυτον λαβῶσα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὥς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίση Med. 1380. παῖδας τῆς ἐμᾶς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιστα με βῶλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμόν καθυβρίσαι El. 698. πλείστα χώραι τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόρρω Phaeth. fr. XIV. καίετω Cy. 655. ἐπὶ βοτρυχοῖς πῦρ ἔφερον, ἡδ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ἥς ἄρτι καίνεις Her. F. 067. ἱκανες Or. 195. et Iph. T.

K A I N

1252. ἡ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκνα Her. F. 1062. sq. ἀνακτα δορικόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἔκ ποσει—ὄξυδῆτην βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνεν', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μωσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ἔκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἰ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμεν ἔιφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὐθις ἔται καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ὁ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς δδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλος καινὸς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τῆς λόγους εἰσφέρεις καινὸς Bac. 649. καινῶν τωράνων Her. F. 567. καινὸς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὀρῶ λόγων Sup. 92. καινὰ καινῶν μεταβάλλωσαι χδοτὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινὰς τινὰς—ἀκῶσας συμφορὰς ib. 1126. ὁ καινὸν εἴπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἀργεῖ; ib. 873. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τῷδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεται τί καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐστὶ καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἶμα ib. 831. εἰ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῦθῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ ἐέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἦδη ib. 238. καινῶν βουλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφύρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεο-

Κ Α Κ Η

μια ib. 494. καινά φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κρηγυμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡδῶδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 249. καινά πῆματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρυοῖς ὃ χρη' τένειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινεργεῖν. τί καινεργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μή—καινεργεῖς λόγον ib. 838. Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἡλυθες El. 598. καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βουλὴν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχεῖσα καιρῷ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφίξει εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ὃ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀνυχομένη; An. 131. εὐρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sup. 509. καιρῷ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ὃ σοι καιρὸς ἀντιλάτνται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς ἀκῶσαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἡλυθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕστερον μὲν ἡλυθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν ὃ καιρῷ πᾶρει Bac. 1286. συμκρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξει βίῃ Hel. 309. καιρὸν ἐδὲν ἡλυθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπεῖναι τε—ὃ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρὸς ἐστ' ἡμᾶς ὅρᾳν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περᾶ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 997. μηδ' αὖτε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μεῖζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἷχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρία πόλ' ἐγγελώντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν

Κ Α Κ Ο

σὴν ἁμαρτιαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλίνει κάκης Hip. 1335. σὺ πατὴρ κάκης An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κακίζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. pres. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῆς Med. 1246. κακισθεῖς El. 982.

Κακίτεον Iph. T. 105.

Κακοβυλεύειν. ψυχὰ—κακοβυλευθεῖσ' ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβυλος. κακοβύλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κυκόγαμβρον γόνος Rh. 260.

Κακόγλωσσοι. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὃ κακόνυμφε ib. 990. κακόνυμφότατον θνασιν Hip. 757.

Κακόποτος. ἐμὲ κακόποτον Hel. 700.

Κακορόθειν. συγγόνος κακορόθεις; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορόθων Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. αἰεὶ ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινὸν, τὸν κακὸν κακὸν τι πᾶσιν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἀνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακὸς γ' ὦν εἰς φίλους ἀλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῶναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. ὃ τις ἦν ἔγω κακὸς, δὴ ὃ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νότον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ὃ κακῷ τρόποι Iph. A. 502. ἐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

ΚΑΚΟ

κακὸ Cj. 395. κακὸν ἄνθρωπον κατὰ
Her. 166. κακὸν μὲν ἐστὶν ἄνθρωπος
κακός, ὅπως ἐστὶν καὶ ἡ ἀντιπρὸς
Hel. 732. κακὸν ἄνθρωπον ib. 1667. ὁ
ποῖς αὐτὸν ἐκείνου κακὸν κατὰ Ioc.
379. κακὸν ἄνθρωπον ib. 212. Ἀποκ-
λυσ. ὁ κακὸς ib. 212. καὶ ἄποστολὴ ἀν-
θρώπου κακὸν Her. F. 197. ὁ χρῆμα
ὅπου γινώσκω περὶ γ', ὁ κακὸς Alex.
fr. II. 2. ἔστιν καὶ ὁ κακὸς ὅπως ἐστὶ
ἄνθρωπος Antiop. fr. III. 2. πρὸς τὸν
ἀνθρώπου ὁ κακὸς ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν
κακὸν ἀνθρώπου Bel. fr. VI. 2. ἐμπροσθεν
εἶναι μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr.
III. 2. ὁ κακὸς γινώσκω χρῆμα ἐκ κακὸ
πατρὸς Dic. fr. XI. 2. καὶ καὶ τὸν εἶ-
κακὸν γινώσκω ejusd. fr. XII. 2. εὐ-
τυχίαν ἀνθρώπου κακὸν Gl. fr. I. κακὸς
καὶ ἐκείνου Ioc. fr. XV. 3. ἀνθρώπου το-
λῆς αἰνός ὡς κακὸς γ' ἀνθρώπου Melan.
fr. IV. κακὸς πρὸς τὸν Phry. fr. V.
9. κακὸς περὶ ἐστὶν πρὸς τὸν χωρ-
μος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ καὶ ἔχων
Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἀνθρώπου χρῆ-
κακὸς πασχόντων ib. Fr. inc. XLII. 1.
πῶς ἂν ἐκ τοῦτο σώματος κακὸς γι-
νοῖτο ἄνθρωπον, fr. LXII. 3. κακὸς.
κακὸν γὰρ συντίθενται ἡσίοι εὐρ. fr.
CVII. ἡ με καὶ αὐτοῖς ἐκείνου ἐκ-
κακὸν Fr. inc. B. I. 1. τὸς κακὸς πε-
μοσμήν Hec. 756. τὸς κακὸς κακὸς
εὐρ. ib. 815. οἱ κακοὶ οὐλοῖται Or. 746.
καλὸς κακὸς λόγος ἐκείνου ib. 882.
φύλας κακὸς ib. 1351. αὐτὸ κακὸ
φύλας ib. 1417. ὁ κακὸς Δία κακὸ
Ph. 1717. τὸς κακὸς πρὸς τὸν Hip.
912. ὁ κακὸς κακὸς εὐρ. 73. κα-
λῆς τῶν κακῶν ib. 511. ὁ κακὸς
ὄντας ἐκείνου κακὸς Iph. A. 159.
πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακὸς ἀνα-
καλῶ τῆς συμμάχου Tr. 169. κακὸς
ἔστιν κακὸς οἱ κακὸς ἀνθρώπου Cy.
267. ὅπως τὸς κακὸς φρεσίν Her.
260. κακὸς ἡμεῖς ὁ προσωρελῆσθαι
ib. 520. ὁ κακὸς τὸ κακὸς
καλῶν ib. 1188. οἱ κακοὶ ἔστιν
εὐπράξιαν ἄνθρωπον. 1622. κακοὶ εἰς
σι Her. F. 496. ὅπως κακὸς ἐκείνου
ib. 569. χρῆμα ἐκ κακῶν τέκνα El.
370. πολλοὶ ὄντας εὐγενεῖς, εἰσιν
κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ
γαμῶν ἀνθρώπου Alex. fr. XI. ὁ κακὸς ἐν
κακοῖςιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1.
φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὸς Antig. fr.

ΚΑΚΟ

XI. 2. κακὸν καλῶν Antiop. fr. VII.
α. ὅπως ἐκείνου κακὸς τὸν καλόν
κακὸν Ar. fr. XIII. κακὸς ἐκείνου
κακὸς Bel. fr. XXIII. 3. τὸ κακὸν
ὅπως κακὸς ἐκείνου ὁ Dic. fr. XIII.
2. ὅπως ἐκείνου καλόν, ἢ τὸ καλόν
κακὸς ἐκ. fr. III. κακὸς περὶ κακὸς
τὸς ἐκείνου ἐκείνου Hyp. fr. VI.
ὁ κακὸς κακὸς Ioc. fr. IV. 1. κακὸς
ἐκείνου ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν
ἐκείνου ἐκείνου, οἱ δ' ὄντας κακὸς Θεοῖ fr.
II. 2. ἐκείνου κακὸς καλῶν καλῶν
ejusd. fr. IX. 1. κακὸς γινώσκω (sc.
καλῶν) (Eos. fr. II. 6. ἐκείνου καλῶν
κακὸς Pelias. fr. III. 2. ἐκείνου
κακὸς Phae. fr. IX. 7. τὸ καλὸν
κακὸς οἱ κακὸς κακὸς Ph. fr. I. 7.
ἐκείνου καλόν κακὸς καλῶν Sci. fr.
IV. 2. τὸς κακὸς, κακὸν μέγιστος
καλῶν Sci. fr. I. 1. κακὸςιν ἀν-
τα καλῶν Tem. fr. I. 2. τὸν κακόν
ἐκείνου ejusd. fr. XIV. 2. ὁ κακὸς κα-
κὸς κακὸς Fr. inc. II. 4. ἀν-
θρώπου κακὸς ἐκ ἐκείνου eorund.
XLI. 2. κακὸς αἰνός κακὸς eor.
fr. XLIII. 2. ὅπως ἐκ κακῶν κακὸς
κακὸς κακὸς eor. fr. LXIII. 2.
κακὸς ἐκείνου ἐκείνου με Fr.
inc. B. 21. 2. κακὸς γινώσκω Hec. 348.
et Hel. 964. et κακὸς γινώσκω Or.
520. 735. et 1139. An. 272. et 622.
Iph. A. 1169. Iph. T. 556. Melan.
fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et
κακὸν γινώσκω Or. 923. El. 1073.
Ioc. fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3.
γινώσκω Hec. 592. κακὸν αὐτὸν ἐκ-
είνου ὁ κακὸς Or. 504. ὅπως
ἐκείνου κακὸν ib. 584. κακὸς ἐκ
ἐκείνου Med. 261. κακὸς κακὸν ἐκείνου
σοῦ ἀνθρώπου ib. 895. κακὸς ὡς κακὸς
ἐκείνου ib. 1363. κακὸς ἐκείνου κα-
κὸς Hip. 900. κακὸν ἐκείνου κακὸν ib.
961. κακὸν ἐκείνου An. 627. κακὸς
ἀνθρώπου ἐκ κακὸν γινώσκω περὶ
σι Iph. A. 1184. ἐκείνου κακὸν Tr. 26.
κακὸς φαίνεται τῷ κακὸν ib. 658.
κακὸς κακὸς ἐκείνου ib. 1056. ἐκείνου
κακὸν Her. F. 262. et ἐκείνου κακὸν El.
1013. κακὸς μήτηρ El. 27. cf. v. 919.
κακὸς κακὸς ib. 69. κακὸς ἀπ'
ἀρχῆς γινώσκω τέλος κακόν Aol. fr.
II. ὁ κακὸς ἀνθρώπου Ar. fr. V. 1. et
Er. fr. X. 2. ὁ κακὸς ἀπ' ἀρχῆς
ἐκείνου γινώσκω κακὸς Bel. fr. XIV.

ΚΑΚΟ

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμη κακῇ Rha. fr. II. 6. βελῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακά (pro κακῇ) ἀμηχανία Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακά βουλευματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπος χρῆ An. 229. κακῶν γυναικῶν εἰσοδοὶ ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 461. φήμας κακὰς ἤκουσεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κῆν ταῖς κακαῖσιν αἱ ᾧγαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδὸς ib. 930. κακὰς πρόσβολας El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς ὁ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἰσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Ed. fr. IV. 2. ὁμιλεῖται κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. ἔδεν αὐτὸν ἤδε γ' εἵργασαι κακὸν Hec. 264. τὸ δέλον κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτ' κατ' ἡμῶν τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἶδέναι Or. 478. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ φροῖμιον κακὸν τότε Hip. 568. ὦ κακὸν κῆρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. ἔδεν οἷδ' ἔδειξεν κακὸν Iph. T. 477. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν τότε εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κακῶ ἐσθλὸν ὁ συμμύγνεται Ion. 1017. ἐρᾶσαι τι κακὸν τὸς πέλας ib. 1248. κακὸν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεύξαι νέον Ael. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro νέαν est γραίαν. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὁμιλημα Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν ὁδεῖς χρηστὸν ἂν θεῖη ποτὲ Phoen. fr. VII. 1. κακὸν τι πράσσω Phry. fr. V. 2. τὰ μὴ δίκαια ἀπανταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. ἦν κακὸν τι πράξῃ eorund. CLII. 3. ὦ κάκ' ἐνεγκῶσαι Τρωάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκῶσαι πῆματα Hec. 166. sq. φροῖμιά μοι κακά ib. 182. cf. Tr. 707. ὦ κακά μνησεύματα Ph. 583. κακά βουλευματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βουλευμάτων Ed. fr. IV. 1. et

ΚΑΚΟ

κακοῖς βουλευμασιν Her. F. 273. κακοῖς πῆμασι An. 1172. ὦν λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακά Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν (Ed. fr. XV. 2. b) κακὸν subst. κακὸν ὁλέθριον Hec. 641. et 1031. τῷτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῶ τῷτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. κακῶ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῶ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τάγαθῶ (sc. ἔλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὺν κακὸν κοσμήσα Tr. 982. ὡς μὴ ἔξεργαθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακὸν γε πρὸς κακῶ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τάγαθῶ καὶ τῷ κακῶ El. 607. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Ael. fr. XVI. 1. τῷ πάσχειν τῷπιὸν μείζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δέλον ὅχ' ὅρας ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἐχθιστον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσωσιν κακὸν ἤλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phoen. fr. VI. οἶον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἔτι τάγαθῶ eorund. CCXXIII. ἀληθές κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῶ σφισιν ἔσονται Epist. V. δύο κακῶ σπεύδεις Ph. 585. δὺ ἐξ ἐνὸς κακῶ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κῆν κακοῖς, ἂ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γεύεσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὑπο ib. 431. σημανῶν κακά ib. 512. λέγων κακά ib. 519. τοιάδ' ἤκουεν κακά ib. 576. ὅκ οἷδ', εἰς δ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακά κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακά ib. 693. πέπρακται καλὸν ἔσω

δόμων κακά ib. 1038. ὃς σοι δύσφορ' εἵργατο κακά ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς ἁγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1228. κακῶν ἐρῆς τυχεῖν ib. 1280. ὧ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλύσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ὅχ' ἅπαντα τῷ γήρα κακὰ πρόσσετιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά ib. 931. ἡ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἱ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακά ib. 1369. ἀκούσῃ πολλὰ, κέ ψευδῆ κακά Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαιος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ὅ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν "Ελλῆσιν κακά Iph. A. 308. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκέοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἁμύλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς Δηρῆν κακά Bac. 837. ἐπ' ἐξεργασμένοισι κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. ὠδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λήτις Cy. 171. κακῶν εἰς τῷσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλη σπεύδεις κακά Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακά μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακά κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά ib. 1411. τὰ κακά παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξης γλῶσσαν, ἔτι σοι κακά Æg. fr. III. ἔκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ἔκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακά Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔτι κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς CEnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτὶ ἀνθρώποις κακῶν Plī. fr. II. ζεῖν πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακά Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ὃ μή ποθ' ἄλω κακά πράσπων eorund. XCVI. 5. ρίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) Compar.

κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τῷ ὕπνῳ ξένου κακίων' ἐδεξάμην Al. 753. ὠδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατὴρ Her. 327. ὠδὲν κακίῳ Μενέλεω μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων ὠδεῖς κακίων δούλος, ὅστις ἐσθλός η Ion. 856. πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλός—μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τὸς κακίονας σίβων An. 915. μηδὲ—τὸς κακίονας (sc. φίλους) λάβης Her. 179. θεοῖσιν ὃ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίως ἐνίστ' ἐντυχέτεροι Hel. 1229. εἰκὲν ὁδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ὅσ' ἐμῷ γυνῇ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίῳ Hel. 426. κτήσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἀλογος CEd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὐρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. ὠδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. φθόβος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καὶ μοι δοκῶσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονέει κάκιον 'Ελλήνων πολὺν Bac. 483. 3) Superl. κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μέ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et CEd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἀρχεὶ κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεόν, ὃν καὶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλέτος εἰς πρῶτος ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κάκιστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὧ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὧ κάκιστε τιμωρεῖν φίλους Or. 717. ὧ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὧ κάκιστε βυσιλείων Her. F. 182. δάμαρτα τὴν κακίστην Or. 739. τῆς κακίτης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίστην An. 596. τὴν

Κ Α Κ Ω

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλατι κακίστῃ Hip. 632. ἐλπίς ἐπὶ κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὄπλον Her. F. 161. τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμύτων Iph. A. 322. κάκιτα κατθανόνθ' ὀρῶ Bac. 1306.

Κακότομος. λίσχας πονηρὰς καὶ κακοτόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχῆς. ὁ κακοτυχεὶς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχὲς ἡ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχεῖς γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρὶν τι κακῶσαι τὸς εἰσὼ Med. 182. ἔδεν κακῶσαι τὸς ἀναίτιος Δέλω Her. F. 1162. μήτ' αὐ κακώσης (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακῆται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακῆμενος Hip. 1308. εἰ τὸδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακῆμεν Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακυργεῖν. τὸ κακυργεῖν ἀσέβεια μεγάλῃ Or. 821. δοκεῖς κακυργεῖν Ἀργος; Sup. 537.

Κακῆργος. Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακῆργος Antiop. fr. XXX. 2. κακῆργος προσάτας Or. 770. κακῆργος ἀνδρας Ion. 832. φωτὰς κακῆργος El. 219. ὃ τῶν κακῆργων οἶκος Aug. fr. II. κακῆργος ὅσα Tr. 968. κακῆργος τῇσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμω κακόφρων λαός Sup. 744. ὁ κακόφρων ἀναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κῆρα El. 482.

Κακύνειν. ἔκῃν κακύνῃ (2 sing. praes. pass.) τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κᾶν κακῶς

Κ Α Κ Ω

λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς πομίζομεν ib. 326. εἰ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλονται Hec. 1194. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὀλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις οὐδέποτε φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχεσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πινύοντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ἃκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. ὃ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκῃ ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακῶς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκύνει Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύονται Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγῆθῃ κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βύλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἤρχες ib. 383. τὸς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τιτι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἐβαζε Rh. 718. ὅστις ἡμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσται ib. 625. ὃ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακῇ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἴτοι κακοὶ—ἀπόλονται ib. 267. ὡς πῆρ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσουνσι συμπρήσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχονται ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμῶ ἐκ ἀκῶσεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ἐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. φ' αἰεὶ κακῶς ἐς, ἔδεν ἀλγεῖ ib. 1292. ὃ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευταῖ Ἀολ. fr. III. 2. τὸ ἀσθενέες μὴ—κακῶς

δόμων κακά ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἶργα κακά ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1228. κακῶν ἐρῆς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμέ πλῆσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ὃν ἅπαντα τῷ γήρα κακὰ πρόσσειν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά ib. 931. ἡ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἰδρύς Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἱ κακῶν ἐλλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακά ib. 1369. ἀκόσῃ πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακά Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πῦλαρος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ὃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακά Iph. A. 308. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκεῖς γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἡμῶν ἐρχεται ib. 617. κακοῖς θηρῶν κακά Bac. 837. ἐπ' ἐξουργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. εὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λήτις Cy. 171. κακῶν εἰς τῷσχατον πεισόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακά Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυνται κακῶν Ion. 924. ὅς' ἐν ὑσάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἀκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μῆσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακά ib. 1411. τὰ κακά παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξης γλῶσσαν, ἔτι σοι κακά Æg. fr. III. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ἐκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακά Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἀκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ κᾶν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Cεnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρέματ' αἰτὶ ἀνθρώποις κακῶν Pl. fr. II. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημωργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ὃ μὴ ποῦ' ἀλῶ κακὰ πράσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) Compar.

κακῶν. κακῶν ἐγένετο Or. 505. τῷδ' ὅπῳ ξένος κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. εὐδὲν κακῶν τυγχάνεις γεγῶς πατρὸς Her. 327. εὐδὲν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων εὐδεῖς κακῶν δόλος, ὅστις ἐσθλὸς η Ion. 856. πτωχῷ κακῶν Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τῆς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τῆς κακίονας (sc. φίλος) λάβρης Her. 179. Θεοῖσιν ὃ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίως ἐνίος' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἰκεῖν ὁδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ὅς' ἐμῷ γυνῇ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίῳ Hel. 426. κτήσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἀλοχος Cœd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὐρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. εὐδὲν κάκιον ἐστὶν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καὶ μοι ἐοκῶσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονῆσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) Superl. κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μέ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Cœd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. Θεόν, ὃν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλῆτος εἰς πρῶτος ἀγει Alcmen. fr. VII. 2. κᾶν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν Θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὃ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὃ κάκιστε τιμωρεῖν φίλους Or. 717. ὃ κάκιστε ἀνδρῶν Med. 488. ὃ κάκιστε βασιλείων Her. F. 182. γάρμαρτα τὴν κακίην Or. 739. τῆς κακίης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναικὰ πασῶν κακίην An. 596. τὴν

Κ Α Κ Ω

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλατι κακίσῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστὶ κάκιον Sup. 479. κάκιον ὄπλον Her. F. 161. τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμάτων Iph. A. 322. κάκις κατθανόνθ' ὀρῶ Bac. 1306.

Κακότομος. λέσχος πονηρὰς καὶ κακότημος Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχίας. ὃ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχές γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχές ἡ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχεῖς τὰ γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρὶν τι κακῶσαι τὸς εἰσω Med. 182. ἔδεν κακῶσαι τὸς ἀναίτιους Δέλω Her. F. 1162. μήτ' αὐ κακώσης (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς Θεῶν κακῶται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακῶμενος Hip. 1308. εἰ τὸδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακῶμεν Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακυργεῖν. τὸ κακυργεῖν ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. δοκεῖς κακυργεῖν Ἀργος; Sup. 537.

Κακῆργος. Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακῆργος Antioch. fr. XXX. 2. κακῆργος προσάτας Or. 770. κακῆργος ἀνδρας Ion. 832. φῶτας κακῆργος El. 219. ὃ τῶν κακῆργων οἶκος Aug. fr. II. κακῆργος ὅσα Tr. 968. κακῆργος τῆσδε βασιλείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμος κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὃ κακόφρων ἀναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κέρα El. 482.

Κακύνειν. ἐκὼν κακύνῃ (2 sing. pres. pass.) τοῖσδε σοῖς βυλεύμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κᾶν κακῶς

Κ Α Κ Ω

λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἰ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλονται Hec. 1194. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὀλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς Θεῶν τις Οἰδίπῳ φθέρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχεσθαι Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιγνύοντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ἐκ ἂν δυναμένην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. ὃ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβύλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακῶς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκύνειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύοντι Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγῇ κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βόλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὐ ib. 378. κακῶς ἤρχες ib. 383. τὸς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθῆσα τῶν ἐμῶν τινα Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρείδων κακῶς ἐβαλε Rh. 718. ὅστις ἡμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακῶς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσθαι ib. 625. ὃ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακῇ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἴσθαι κακοῖ—ἀπόλονται ib. 267. ὡς πῆρ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσει συμπρήσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχονται ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμῶ ἐκ ἀκύνεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ἐκ ἐπείον κλύειν Her. F. 173. φ' αἰεὶ κακῶς ἐς, ἔδεν ἀλγεῖ ib. 1292. ὃ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Aol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενές μὴ—κακῶς

Κ Α Λ Ε

ἐμίμψης Antior. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἶκος ἐπαλθόντα Eg. fr. II. 12.
 Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἱαχάν Iph. A. 1038.
 Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανός Iph. T. 1126. Ὀλύμπω καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις El. 702.
 Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τὺς θεῶς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βύλει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλους εἰς δαῖτα ib. 1240. καλῶσιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὥνῃν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρή καλεῖν Her. 545. χρή τὸν προστρόπαιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλυσαν ἢ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλγατον καλεῖ El. 153. καλῶ, θεῶς ib. 566. δθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ἔποτ' αὐτὸν ἄλβιον καλῶ Antior. fr. VIII. 3. εἰ θεὸν σφε χρή καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλῶσ' (i. e. καλῶσα) ὁμόγνιον An. 922. τὺς ἐμὲς καλῶσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλῶσαι Bac. 725. τέκνα καλῶντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλες; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίους; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγὼ σ', ἐγὼ νῦν γε καλῶμαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν Iph. T. 500. τῷ θεῷ καλῶμαι δῶλος Ion. 309. ζεῖνα χθονὶ κέκλημαι δόλα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίω κέκλημέθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. ὅτος κέκληται πόσις ἐμός El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλησθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' αἶδεν, εἰ ζῆν τῷθ', ὁ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμός γαμβρός κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2.

Κ Α Λ Λ

χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βέβηται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλησθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πόλεσις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνας κεκλημένους; Rh. 298. ταῦτ' ὄνομα πατρός κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένους ἀνακαλώμεθ' αὐτῶς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθη Hel. 22. ὡς ἀρίστη φωτὸς ἐκλήθη δάμαρ Her. F. 150. Κρητῶν Βάαχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμῷ κληθεῖς Al. 632. Ἐπίγονοι ἂν Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δόρειος ἵππος Tr. 13. τῶμβ' ὄνομα σὸν κεκλησεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνῃ κεκλήθη Al. 331. Φθία τῶμόν εἰσαμὲν κεκλησεται Iph. A. 954. ἔποτε κεκλήθη δυσσεβῆς Hel. 1035. θεὸς κεκλήθη ib. 1683. οὐδὲ κεκλήθη δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ ὕδεν ἐνθάδ' ὦν κεκλησώμαι ib. 594. ἐπώνυμός σε πόλις κεκλησεται El. 1275. δύστηνος, κ' ἢ σοφός, κεκλησεται Ael. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλησεται Fr. inc. B. 31. 2.
 Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.
 Καλλιβῶλος. Φρύγιον ἄστυ καλλιβῶλον Or. 1382.
 Καλλιγύλανος. πρόσωπα καλλιγύλανα Tr. 837.
 Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.
 Καλλιδίνας Her. F. 368.
 Καλλιδίφρος. τῆς καλλιδίφρου Ἀθανάτας Hec. 467.
 Καλλιδόναξ. τῷ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.
 Καλλιζυγής. ἄρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγές An. 277.
 Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρῳ Bac. 108. τῆς καλλικάρῃ Πελασγίας Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.
 Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.
 Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.
 Καλλίνας. καλλινάς Κηφισῷ Med.

Κ Α Λ Λ

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμαν Al. 592.
 Καλλίνικος. καλλίνικος ὦν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον τέφανον Ἰλίῳ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ-θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλῆς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ Sup. 113. καλλινίκης Κεκροπίδας Ph. 862. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ὅσα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλῆς καλλίνικον αἰείσω Her. F. 681. καλλίνικον φῖδαν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ἔ τοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίῳ καλλίνικον Her. 937. καλλνίκῃ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλνίκῃ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλνίκον κάρᾳ ib. 1046. καλλνίκα τέφη Ph. 865. τὰ ἐπτάπυργα κλειῖθρα γὰς καλλνίκα θήσων ib. 1066.
 Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα τέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεῷ Or. 962.
 Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένης δέρης Iph. A. 1574. Νείλω καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.
 Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.
 Καλλίπηγος. καλλίπηγυν Ἔκτορος βραχίονα Tr. 1194.
 Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.
 Καλλιπτόταμος ὕδατος νοτίς Ph. 648.
 Καλλιπρωρος. τὸ καλλιπρωρον Ἀργῆς σιάφος Med. 1335.
 Καλλιπυργος. καλλιπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλιπυργα πεδία Sup. 618.
 Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτης πόλεις Bac. 19.
 Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.
 Καλλιτάδιος. δρόμος καλλιταδίας Iph. T. 437.
 Καλλιτεῖον Iph. T. 23.

Κ Α Λ Λ

Καλλιτεύειν. καλλιτεύων Κράθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιτεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιτεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιτενομένα Πιερία Μέσσειος ἔδρα Bac. 407.
 Καλλιτευμα. τῷ τῆσδε καλλιτεύματι Or. 1639. καλλιτεύματα Λοξία Ph. 223.
 Καλλιτέφανος. παρὰ καλλιτέφανοις εὐφροσύνας Bac. 376.
 Καλλιτώ. ὦ μάκαρ—παρθένη Καλλιτοῖ Hel. 381.
 Καλλιτοῖος. τῇ καλλιτοῖᾳ ματρὶ Ph. 1169.
 Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγής Ἔως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγές ἥλιε σέλας Tr. 860.
 Καλλιφθόγγος. ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλιφθόγγον κισάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγους φῖδας Ion. 169.
 Καλλιφλοῖ. καλλιφλογα πέλανον Ion. 707.
 Καλλιχόρος. εἰλίσσυσαι καλλιχόρον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοις Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάνας Her. 360. παρὰ καλλιχόροις παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρος αἰοῖδας Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλιχόρον, *nom. propr. putei*. Sup. 392. et 619.
 Καλλονῇ, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τὰς καλλονᾶς Iph. A. 1308.
 Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρουσιν Hes. 268. σώζουσα κάλλος Or. 129. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφεται ἕξις; ib. 1287. ἢ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπῃσι τὰς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεᾶς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέτατος ib. 987. ἕκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλος πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχεὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἡ πὶ τῷ μῦ κάλλος ἐκθήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκειῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. εἰδεμίαν ὦνσε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάρορον Fr. inc. CL1. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἡ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Κ Α Λ Ο

Καλλοσύνα, δοτ. προ ύνη. καλλοσύνας
Λήδας σέμνυι Or. 1358. καλλοσύνας
ζήκειν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλόν Hipr. 632. καλόν
ἀγῶνα Al. 651. et καλός ἀγών Bac.
1161. τῷ καλῷ νεανίῳ Al. 701. καλόν
σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλόν ἔρχομαι
ὑμῖναιον Tr. 773. ἐπεὶ μὲ φῆς ἐρᾶν
ὄντος καλῷ Cy. 552. καλός ὁ παιῶν
ib. 660. μάντις ὁ καλός Her. 65.
καλόν τὸν πόνον Ion. 128. καλός τέ-
φανος Her. F. 1334. εὐσμορφος εἶην
μᾶλλον, ἢ καλός κακός Chry. fr. III.
2. καλός καὶς Meleag. fr. XIV. 2.
καλοῖς κακὸς λόγος ἐλίσσων Or. 689.
νόμος ὁ καλός ib. 891. καλοῖσιν ὑμε-
ναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λό-
γοι Hipr. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib.
634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333.
καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὁσμὴν
ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα ᾗτις πρὸς
καλῇ δίδως ib. 418. ἔδραν καλὴν
Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.
ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. κα-
λῆς γυναῖκος Antiop. fr. XIX. 1. et
καλὴ γυνή Fr. inc. CLII. 2. ὅψις
καλὴ Epist. III. ἐλπιδῶν καλῶν ὑπο
Hec. 351. ἐπικυρίαί καλαὶ Or. 300.
ἀμοιβὰς ὁ καλός ib. 467. τόλμας ὁ
καλός Hipr. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac.
267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271.
et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ
καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς
Ecl. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσ-
εστιν Hec. 382. κανόνι τῷ καλῷ ib.
602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph.
A. 357. λέγειν ὁ καλόν Or. 27. εἰς
ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ὁ καλόν ib.
108. ἀμαθέτερος ὢν τῷ καλῷ Or. 417.
ἐν ἡ καλῷ ἐμνήσθην Θεῶν ib. 578.
καλὸν πᾶν ἔργον πόνων ib. 609. τὸ
καλόν, ὁ καλόν ib. 817. καλὸν τὸ
θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν
ἔπος ib. 1525. ὁ γὰρ, ὁ μὴ καλόν,
ἥστος ἴφου καλόν Ph. 821. καλόν τὸ
νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄντιδος Med.
514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προ-
θέντες ἀντὶ τῷ καλῷ Hipr. 382. τὸ
σῶφρων ὡς ἀπανταχῶ καλόν ib. 431.
ὡς ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ—
An. 1051. τί πρὸς πολίτας—λέγων
καλόν; Supr. 247. cf. v. 293. ἀφίσω-
γρ' φοιτᾷ τῶν καλόν ib. 300. καλὸν
ἀγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib.

Κ Α Λ Ο

783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίη Iph.
A. 20. τῷ γ' ἐπὶ τὸ καλόν σφαλερὸν
ib. 21. τὸ καλὸν παρεῖς ib. 387. ἐν
καλῷ ὁ ἔξω κόσμος εὐρηκα ib. 1106.
τὸ τέκνα συσσωζειν καλόν ib. 1209.
τῶν ὅς ἡς καλὸν μόνον Iph. T. 36.
ὡς σοὶ κλύειν καλόν ib. 927. τὸ εὐ-
κύνημα γίνεται καλόν ib. 1001. κα-
λὸν τι γλῶσσ', ὅτ' πίσις παρῇ ib.
1064. τί πρὸς τὸς—θεὸς ἀμύλλασθαι
καλόν; ib. 1479. καλὸν νόμφενμα
Tr. 420. ὁ, τι καλόν, φίλον ἀεὶ Bac.
879. et 899. ἐπ' ἐξευγασμένοις κα-
κοῖσι χεῖρειν ὁ καλόν ib. 1038. καλὸν
τὸ θυμα ib. 1244. πίνειν καλόν Cy.
540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El.
1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλόν,
ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110.
ἐχθρὸς τοῖσι δ' ὁ καλὸν κτανεῖν ib. 965.
ὡς ἐν ἔρ' ἐστιν ἐν καλῷ δύναι δίκη; ib.
971. ὁ, τι καλόν τὸ δυστυχὲς Hel.
27. εἰδ' αἰσχίον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ
λάβω ib. 270. ἐχὶ τῷτο τὸ καλόν, εἰ
καλὸν τότε, αἰρήσομαι ib. 958. τὴν
εὐσέβειαν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045.
ὡς ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα
ib. 1315. ζευγὸς ὁ καλὸν νεκρῶν Her.
F. 454. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. ἐκ
τῶν καλῶν κομπῶσι—εἶναι τότε El.
815. παρθένο ὁ καλὸν λέγειν ib. 945.
ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῷ τυραννεῖσθαι καλόν
Æg. fr. VI. δόλος ὁ καλὸν πεπᾶσθαι
κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X.
2. καλόν, πόντος χεῖρ' ἰδεῖν εὐήμερον
Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τῷ καλῷ
Er. fr. I. 35. τί τέττον ἐχὶ δέξασθαι
καλόν; ib. 42. καλόν τὸ θησαύρισμα
Meleag. fr. XIII. 4. κᾶν θεοῖσι κερ-
δαίνειν καλόν Phi. fr. VII. 1. πρόσδε
τῷ καλῷ Rha. fr. II. 7. ἐστὶ τοι καλόν
κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνος
καλὸν ποικίλμα Sis. fr. I. 34. καλόν
γ' ἀληθὲς κἀτενὴς παρῆρσία Temen.
fr. II. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώ-
ποις καλόν Fr. inc. V. τοῖσι γεναίοι-
σιν ὡς ἅπαν καλόν eorund. CXIX.
τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν
eor. CXXIV. καλὸν ἀ νίκα Epig.
III. 2. τῷ καλῷ ἔργῳ Epist. III. κα-
λὸν adverb.: καλὸν ὁμμασιν δεδορκῶς
Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾶ μελάθρων ib.
510. καλὸν ῥλέπω ib. 550. διὰ κα-
λῶν ὁμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

Κ Α Λ Ο

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπεσι γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἔτι σοι ib. 500. τὰ τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. ὅδ' ὠνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μὴδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἀπείρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθῃ καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξει καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῶ λείπειται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρώσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Oed. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῇ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἰσοδοὶ Her. F. 623. ὧδε καλλίων θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρέως κάλλιον ὑμνήσαι μέλος Med. 543. ἐμοὶ τε σοὶ τε κάλλιον τόδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἴπας Hel. 778. ἐκ καλλιῶνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιστος. κάλλιστον εἴπας μῦθον Med. 1127. κάλλιστον ἔρανον δὲς Sup. 363. κάλλιστον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιστον El. 717. κάλλιστον ἔξεις τέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίστες πῶλος Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίσοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μῦθος καλλίστες Her. 785. καλλίστων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἥν) καλλίσταν—ἄλιος αὐγάξει Hec. 635. καλλίστα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίστα Iph. A. 553. κρηπὶδ' Ὀλύμπυ καλλίσταν Tr. 215. καλλίσταν λατρεῖαν ib. 824. ὦ καλλίστα κραναῖ Bac. 518.

Κ Α Λ Υ

b. ὦ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιστον κελάδῃμα Ph. 221. τυραννίδος περί κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. κάλλιστον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 21. κάλλιστον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιστον σκύλον ib. 620. κάλλιστον ἵχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιστον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιστον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιστον θέρους ib. 1314. ὦ κάλλιστον Cy. 265. γυναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 478. εὐρημα κάλλιστον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιστον ib. 862. κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξιῶμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1. καλλίστων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίστοις Bac. 575. τέρνα κάλλιστα Hec. 561. ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστα τε ib. 620. τὰ λῶτα καὶ κάλλιστα πολεμώματα τίθεσθε Med. 572. κάλλιστα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιστα σκύλα Iph. A. 1629. καλλίστων ὀμμάτων ἀπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἀ—τρέφει κάλλιστα Er. fr. I. 17. κάλλιστα ἀνερθ.: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιστα ὁμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεῖς κάλλιστα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 579. κάλλιστά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα ib. 794. κάλλιστα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Ael. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτὰ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII. Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. Καλυδῶν, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Cenei fr. I. 2. Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. Καλύπτειν. κάλυπτε τέρνα An. 833.

cf. v. 834. χέρσω καλύπτειν τὸς θά-
νοντας ἐναλίως Hel. 1072. κάλυπτε
μέλεια ματέρος El. 1227. νεκρὸν γῇ
καλύπτων Ph. 1627. ἐκάλυψε σώ-
ματα Sup. 766. ἀμπέλω νιν κάλυψα
χλόη Bac. 12. σιγῇ καλύψαθ', ἃ
νθάδ' εἰσηκούσατε Hip. 712. νεφέλη
καλύψας Hel. 45. ψευδεῖ καλύψας
τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ὅν
σκοτία γὰρ καλύψω Ph. 1735. τὸ ἐμὸν
πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; Hip.
251. τόνδε Αἰγίσθον νέκυν—καλύψω-
σιν τάφῳ El. 1277. ἔασατ' ἥδη γῇ
καλυφθῆναι νεκρὸς Sup. 531.
Καλύψω, *nom. propr. deæ.* μὰ τὴν
Καλύψω Cy. 263.
Καλχαίνειν. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω
τίκνοις Her. 40.
Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A.
89. 107. 358. 518. 529. 746. 879.
956. 1262. 1563. et 1590. Iph. T.
16. 531. et 663. et Hel. 755.
Κάλως. ἐξῆσι πάντα δὴ κάλων Med.
278. ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην
κάλων ib. 770. φόνιον ἐξίει κάλων
Her. F. 837. ὅταν—ἐξῆρ κάλως Tr.
94. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι
Her. F. 478.
Καλῶς Or. 1216. καλῶς τροφαῖσιν
ἠυζόμεν Hec. 19. τὸς καλῶς τεθνηκό-
τας ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A.
1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. τὸ
ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378.
et Fr. inc. LXXXIII. 2. καλῶς εἴπας
Hec. 382. θρεφθῆναι καλῶς Hec. 600.
εἰ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς ib. 732. πράξειν
καλῶς ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218.
Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T.
668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr.
VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II.
1. Hip. fr. XIV. 2. Cenei fr. IX. 1.
Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8.
τότον καλῶς δρῶν Hec. 834. καλῶς
ἔχειν ib. 854. cf. Ph. 1208. Med.
312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527.
et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T.
467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et
XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr.
VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1.
et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. πάντ'
ἐγὼ θῆσω καλῶς Hec. 875. cf. Or.
511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph.
A. 401. et El. 648. καλῶς ἐλεξας
Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298.
et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206.

1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951.
etc. τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127.
δίκαια μὲν, καλῶς δ' ὃ ib. 194. τῇ
λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. εἰ γ'
ἔται καλῶς ib. 1106. ὡς καλῶς βε-
λεύομαι ib. 1131. cf. Sup. 248. κα-
λῶς σεσωσμένοι Or. 1152. καλῶς τὰ
γ' ἐνδεν ib. 1278. φυλάσσεσθαι κα-
λῶς Ph. 738. πάντα γινώσκειν κα-
λῶς Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406.
et Her. 982. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό
μ' οἴκοις Med. 504. οἰκοῦμεν καλῶς
ib. 559. καλῶς γ' ἂν μοι γῆδ' ἱππ-
ρέταις λόγῳ ib. 588. ἔχοιμ' ἂν πάν-
τα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. καλῶς
εἰργασμένα ib. 779. θεῶν πορίζον-
των καλῶς ib. 879. ὅπως θρέψουσι
καλῶς ib. 1101. ὅπη σοι μὴ καλῶς
τόθ' εἰκόμην Hip. 291. ἀδὲ τέγην
καλῶς ἀκριβύσειαν ib. 469. αἰσχροὶ
ἦν λέγης καλῶς ib. 505. φίλως, κα-
λῶς δ' ὃ ib. 597. μὴ καλῶς εὐεργε-
τεῖν ib. 694. τὰ πρὶν ὃ καλῶς παρή-
νεσάς μοι ib. 706. ὃ καλῶς ἐχρώμεσθα
(sc. τῷ σωφρονεῖν) ib. 1035. φρονῶν
καλῶς ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic.
fr. IV. 3. πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
Al. 314. πρῶτημεν καλῶς An. 220.
τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξας ὃ
καλῶς ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T.
1220. et Ion. 1595. ὅταν τις τὸς νό-
μους σώζῃ καλῶς Sup. 313. εἵρηκας
καλῶς ib. 332. παρθευέειν παῖδας
καλῶς ib. 452. κοινοῖσιν ὅταν δαίμων
διδῷ καλῶς ib. 464. ἡμύνασθε πο-
λεμῖως καλῶς ib. 529. ἃ ὃ καλῶς
ἔγγων τὸτ', αὐθις μεταγράφω καλῶς
Iph. A. 107. sq. τὰ ἄλλ' ἔται καλῶς
ib. 441. θάκως ἀπήνην ὡς ἂν ἐκλίπω
καλῶς ib. 618. καλῶς τ', ἀναγκαίως
τε ib. 724. παρθενῶσι φρυμνῆνται κα-
λῶς ib. 738. ἦν ἡγῶνται καλῶς ib.
928. cf. v. 929. ἐν εὐμαρεῖ, δρᾶν τε,
καὶ μὴ δρᾶν καλῶς ib. 969. καλῶς
κρανθέντων ib. 1022. γένοίτο σοι κα-
λῶς ib. 1626. τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα
συμβαίη καλῶς Iph. T. 1055. ὡς
ἦσθαι καλῶς ib. 1180. βυλεύειν κα-
λῶς Rh. 108. καλῶς ὀλέσθαι Tr.
402. καλῶς σοι παρήνευσεν Bac. 330.
καταψεύδῃ καλῶς ib. 334. καλῶς
ἐξεῖπας τάδε ib. 816. πῶς γένοίτο ἂν
—καλῶς ib. 824. ἐν ἄρθροις συγκε-
κλεισμένον καλῶς ib. 1299. μῶν τὸν
λάρυγγα διεκάναξέ σε καλῶς; Cy.

K A M N

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐστιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς Her. 347. στρατηγεῖν ἐπίτασθαι καλῶς ib. 392. τάμα πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμήσαι καλῶς ib. 568. ἢ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίτασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαδέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τὸς νόμους ὡς ἢ καλῶς ἐθήκεν ὁ θεός ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πράξει καλῶς ib. 1513. τεθραμμένους καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπη τέγειν καλῶς ib. 273. τύμβω καλῶς παρὼν ib. 330. ταίη καλῶς ἢ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἄρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὶν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκεν εἰς μέσση πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρῆχέ σοι ib. 1080. τὰ ἢ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγους συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρη περιστέλλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. τῷ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ἢ καλῶς κεῖνται περί Ipus fr. VII. 1. ἢ λογιζεται καλῶς CEno. fr. IV. 2. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατ'έκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γινῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ιατρεῦειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα—πέπρακται σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοι Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθείσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ὑδεῖς κάματος εὖ σέβειν θεός Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνευσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τέμνον κάμνει γόνυ Ph.

K A N O

850. δέσποιναν εἰργασ' ἀγχοῦνης κάμνω An. 817. μὴ κάμνης λόγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ἢ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ἢ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὁ κάμνει τῷ λόγῳ μάλιστά σοι ib. 363. κάμνευσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνευσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μὴ τινι κάμνει El. 1358. ὁ θεός πως κάμνει ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν περιωμένος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὀρμῶν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κοφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός Fr. inc. CCXVIII. φῆχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκίῳ στρατῷ Sup. 709. ἐν ᾧ περ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νότος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ὑδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ἔκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ἢ κάμοιμι ἂν θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 167. καμῶν χερὶ Her. F. 259. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαίμονειν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμος πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψει πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψης—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίῳ El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὅρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτη (2 sing. pres. mod.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανῶν. εἰς κανῶν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβῶν κανῶν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανῶν εἰλικτο βωμῷ Her. F. 926. ἐκ κανῶ ἐλὼν ὀρσῆν σφαγίδα El. 810. κανῶν ἐνήρκεται ib. 1142.

Κ Α Ρ Α

ἐξάρχῳ κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτει' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἦρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τῷ καλῷ Hec. 602. ἥλις κανὼν σαφής Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὺς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργως ὀρδοῖσιν ἔδεμεν κανόνσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης ποιητοῖς κανόνσιν ἀναμετρώμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεύς, unus e septem ducibus Graecorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχῃ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τὸνδ' ὑπερδρώσκονθ' ὀρῷ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἔστυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνός Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θνῶδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνω καπνός Bac. 144. δαλὸς ὡθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνός Hip. 954.

Καπνῶσθαι. ἔτ' ἐτ' ὀρθῶς Καπανεύς κεραύνιον δέμας καπνῶται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνῶται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὀδῷ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέστεροι Or. 1460. κάπροι Ζήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεῖς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύστηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὃ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγαῖς θυγατρὸς

Κ Α Ρ Α

τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὺν καταίδεσθαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργῶς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκῆς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβάλων κάρα ib. 1164. ξανθὸν κάρα παιδῶν Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν τρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σὴ κάρα μιάστορες ib. 1371. Ἀργῶς κάρα σὺν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθῶτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὃ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέσπειμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὺν ἐχθαίρῳ κάρα ib. 1054. τὸς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ εὐστηνον κάρα ταυρῷ ib. 1247. κάρα τεφάνοις πυκασθεῖς Al. 834. δολοσύναν ἀμφιβαλῶσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὺν καδαιμάξῳ κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ἕκ ἐπιδήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερσός; An. 1212. ὃ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνίας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμός—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τότε κατέχευε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα σέψωσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν σρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ δήσω κάρα Rh. 209. ψαφαρόχρην κάρα πυλυνίης τ' ἔχων ib. 716. γεραίῳ κάρᾳ Tr. 277. Ἔκτορος φίλον κάρα ib. 656. σέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὃ κατὰπτυσον κάρα ib. 1024. σέφω κάρα Bac. 313. σὴ σέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλῶσαι ib. 684. εἰσὼρῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίτρεψον κάρα Her. 942. ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. σολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σὴ κάρα Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῖον κάρα El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρα ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τῷ μὸν ἕξει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρα πλόκους ib. 778. σέφωσι σὴ κασιγνήτῳ κάρα ib. 854. τίς εὐσεβής

- ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρα κύκλον ib. 1257. κάρα πολιῶν Er. fr. VI. 3. βότρυσιν ἐτεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. ἔβαλλον Βακχίῳ τοξεύμασιν κάρα γέροντος (Euei fr. VIII. 2. κάρα σε συγγέω Thes. fr. I. 1.
- Καραδοκεῖν.** παραδοκῶ τάκεῖθεν Med. 1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν παραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. παραδοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. παραδοκῶντι κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. παραδοκῶν τάπιόντα τραύματα Iph. T. 313. αὔραν ἰσίοις παραδοκῶν Tr. 456. παραδοκῶν τάνθ' ἐνδε Her. 280. παραδοκῶσιν σὴν ἐκεῖ παρυσίαν Iph. A. 1433.
- Καρανιῆς** μόρος Rh. 817.
- Καρατομεῖν** ξίφει Rh. 586.
- Καρατόμος.** Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων Tr. 564. καρατόμος σφαγὰς Rh. 606.
- Καρδία.** καρδίας δηκτήρια Hec. 235. ἐκ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ με ib. 242. ἐκτέτῃκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 433. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ib. 1027. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129. ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ. τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. ἔπανσε καρδίας χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς θάσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία οἰχεται ib. 1042. ὀπλίζω, καρδία ib. 1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ ποθῶσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. ὦ πολλὰ τλάσῃ καρδία Al. 840. θολοὶ καρδίαν ib. 1070. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. ἔρειν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔκειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. μελώσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλλον καρδία πῆδημ' ἔχει Bac. 1287. τίς σὴν ταρασσει καρδίαν; ib. 1320. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ καρδία σφαγίσεται Her. 583. συλλαβῶσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾷ φερμαίνόμεσθα καρδίαν El. 402. καρδίας ἔλυσε τὰς ἄγαν πόνας Ceno. fr. V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2.
- Κάρηνον.** κάρηνα γένουσι Μελανίπῳ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.
- Καρκίνος** Cy. 605.
- Καρνείος.** κυκλὰς Καρνείῳ μηνὸς ὄρα Al. 450.
- Καρπίζειν.** ἀν—ποταμῷ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πεδία γὰς ἢ καρπίζουσ' ἄρότοις Hel. 1344.
- Κάρπιμος.** κάρπιμος τάχους Sup. 31. cf. Hyr. fr. IV. 6. ἐπὶ τὰ καρπίμως ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. κάρπιμον πέδον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς Inus fr. XVII. 3.
- Καρποποιός.** τῆς καρποποιῆς Θεᾶς Rh. 964.
- Καρπός.** κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec. 595. χθὼν ἀντὶ καρπῷ καρπὸν—ἦν λάβῃ Ph. 944. τροφήν καρπῷ Sup. 205. καρπῷ ὑπὲρ γῆς ἤκετε; Ion. 303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρεων Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπός, junctura manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009. λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib. 891. δίοισι κυρτοῖς ib. 922.
- Καρποτρόφος.** καρποτρόφοι νεάνιδες ἦ-βαι Ion. 475.
- Καρπῶσθαι.** τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρπῶσθαι CEd. fr. IV. 2. ἀπαιδα καρπῶσθαι βίον Ceno. fr. II. 3. πένθῃ μέγιστα δακρύων καρπόμεναι Hip. 1427. τὰμ' ἐκαρπῶτ' ἂν λέχῃ An. 936.
- Καρποφόρος.** Δηλίας ἐν καρποφόροις γυνάλοισι Iph. T. 1235. πεδία καρποφόρα Hel. 1501.
- Κάρτα.** κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ὡς σε κάρτα μνεῖαν ἔχω ib. 328. κάρτα δυσμαθὲς ἰδεῖν ib. 1196. κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σὺ γε κάρτα ταῦτα θανμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ λίαν οἰκείος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὑποπτόν ἐστι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τελευτέρον Tr. 302.
- Καρτερεῖν.** ἔχων (sc. τὸν χρυσὸν) καρτερεῖς ἐτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρτερεῖν βύλεται Med. 708. καρτερεῖν

Κ Α Σ Τ

Θεὸ δόσιν Al. 1074. ῥῶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ὃ ῥάδιον Iph. A. 1370. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὕψει με καρτερῶνθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἀησιν—μένυσσι καρτερῶντες ib. 418. ἐκαρτέρων πρὸς κύμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Hec. 837. κεκαρτέρηται τὰμὺ Hip. 1457.
Καρτερός. καρτερῷ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τύλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.
Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾶν παραδύναι Epig. III. 8.
Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσειν θυσίαν El. 172. καρύχαρ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς δὲ αὐδὴν καρύξω Ion. 911.
Καρυσία. γείτων διειράδος Καρυσίας Iph. T. 1451.
Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.
Καρχησία. πεσῦσαν ἐκ καρχησιῶν Hec. 1261.
Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.
Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνῃ Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῷ Φοίβῳ ib. 467.
Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῷ Hel. 1680. κασιγνήτης τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.
Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.
Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.
Καταλία. Καταλίας ὕδωρ Ph. 230.

Κ Α Τ Α

ὕπερ Καταλίας ρεῖθρων Iph. T. 1257. τὰς Καταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.
Κάτωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.
Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' αἵδου Or. 1399. κατ' ἄκρων περιγᾶμων Ph. 1183. κατ' ὄσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίῳ τέματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίης Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἀργεὺς Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὐτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' αἶδου ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀσίαν Hec. 374. κατ' ἡμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' αἵτου Τροίας ib. 929. κατ' ἵχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμους Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκῳ Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ τέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὅρη Ph.

Κ Α Τ Α

153. Ἴόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καὶ Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτὴ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχευ ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἀνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ τόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ὠρανόν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτην δόμος Al. 168. κατ' ἄστυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καὶ ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν τέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ἔρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καὶ Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καὶ ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. τενοπόρος κατ' ἐξόδους An. 1144. κατ' ἀντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχων πύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρι Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὐριπον Iph. A. 11. πατ' Αὔλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιάν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεόν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἀνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καὶ ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλείης ἔση ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὐζέεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πύχας ib. 1082. κατὰ πῶραν ib. 1134. κατὰ τρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάθρων Rh. 136. κατ' Ἰδαίον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρῳ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἰδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678.

Κ Α Τ Α

Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καὶ ὕπνον Rh. 780. καὶ ἀλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὅς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καὶ ἡμᾶς δυνατόν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὀλυμπον ib. 554. κατ' αὐλήν ib. 630. καὶ ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἀντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὐλίον ib. 344. κατ' ὠρανόν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσεῖαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καὶ Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνυφία ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναόν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτῇ καὶ αὐτὴν ib. 610. κατ' ἀντρον ib. 949. κατὰ Μεσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδους ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδους Her. F. 83. κατ' ἀνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκτὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Aud. fr. XIX. 4. κῆδος καὶ αὐτὸν—κατὰσθαι χρεῶν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyg fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμὸς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλιος ὀρέων ἀβάτης Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχύν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νῶν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib. Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν αἶδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾗδην καταβάσα Sup. 797. ᾗδην χθόνιον καταβήσῃ (descendes) An. 545. Καταβακχιῶσθαι. καταβακχιῶσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109. Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ὑραίνων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφαίγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θυμα καταβαλῶσα δαίμοσιν Bac. 1244. ὅδεις αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἄχεν καταβαλλομένα οἴκτον Hel. 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολή Tem. fr. XXII.

Καταβόστρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγυσαι Φρυγίων ἐξ ὕρων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατήγεν (sc. τὸν κλάον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. δε παρ' ἁδὸν ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλος κατὰξ πρόσθεν (sc. εἰς φθῆν) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατὰζειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾶς νιν Bac. 286. βαρβάρως καταγελῶντας ἐξάνησει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἡ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίῃ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὖτειν χρεῶν, καὶ μὴ κατὰζει Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. καταδάκρυσα Hel. 679.

Κατάδειν. κατῆδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (α δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεύεισα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἂ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδυλᾶν. ὃ Μενελεύς με καταδεδύλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσά σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῆ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεισι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἴση θεῶσι, πλὴν τὸ καταθανεῖν μόνον Hec. 356. ὃ σὲ καταθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ῥήσαστο ib. 389. ἦν σὺ κατάνης ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοὶ καταθανεῖν αἰρήσομαι Or. 307. σιωπῇ κατάνω; ib. 775. ἀκλεῶς καταθανεῖν ib. 784. καταθανεῖν χρήζω Med. 227. καταθανεῖν ἔδοξε μοι κράτιστον Hip. 401. πῶς ἂν ὠντός κατάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς καταθανεῖν ἦκον βίῃ ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν καταθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. καταθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο An. 1070. καταθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ὃ ταυτὸν τὸ βλέπειν τῷ καταθανεῖν Tr. 628. τῷ ζῆν λυπρῶς κρείσσον ἐστὶ καταθανεῖν ib. 632. δεῖ σε καταθανεῖν κακῶς Her. 958. καταθανεῖν ἐργᾶν ἔοικας Hel. 1655. καταθανεῖν φοβόμενος Ion. 628. τὸ καταθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. καταθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταθανεῖν, τὸ καταθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ὃ καταθανεῖν δεινόν, ἀλλ' αἰσχροῦς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν κατάνονθ' ὀρώντες ὃ τιμώμενον Hec. 316. τὸν κατθανόντα ἡγεῖται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὃ κατθανῶν; ib. 580. κατθανῶν γ' ἂν ὦλετο Al. 195. ὅδεν ἔσθ' ὃ κατθανῶν ib. 382. τῷ σὺ πρό παιδὸς κατθανῶν ib. 652. ἄτεκνος κατθανῶν ib. 659. ὃχ ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανῶν Her. 1011. ὠφέλει κατθανῶν ib. 1049. κατθανῶν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Meleag. fr. XV. 1. τῶν κατθανόντων τάκροθῖνιά ξένων Iph. T. 75. παῖδα κατθανῶσαν Hec. 508. κατθανῶσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν Med. 1034. ἡ με κατθανῶσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα κατθανῶσαν ὄψει Al. 233. κατθανῶσ' ἦκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα—δράσαντε κατθανόμεθα Or. 1061. κατθανῆ, κατθανῆ ib. 1462. κατθανῆ κακὸς κακῶς Med. 1386. κατθανόμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς κατθανόμεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεὸς σέβειν σε κατθανόμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴσω εὐκλεῆς γε κατθανμήνη. Al. 148. etc.

Κ Α Τ Α

Καταθρήνηιν. καταθρήνησον El. 1326.
Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.
Καταδεῖσθαι. σὸν καταιδῆμαι κῆρα Or. 681. μὴ καταιδῶ Hel. 811. ἐπεὶ με κατηδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα τυγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.
Καταθαλῶν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δαῖον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60.
Καταίθειν. κάταιθε γαῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περιγάμων πυρὶ καταιθεται τέρεμνα Tr. 1296.
Κατακίζειν. σῶμα σὸν κατακίῃ; An. 829.
Καταινεῖν. ἔτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τῆνομα παῖδ' οἷδ' ὅτφ κατήνεσας ib. 695.
Καταίρειν. ἐκέισε τίνι τρόπφ κατήραμεν; Bac. 1293.
Καταισχύνειν. προγόνους ὃ καταισχύνει σέθεν Iph. A. 505. ἴν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον ὃ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὅρεσσην ὃ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. ὅτφ κατήσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξέναν κατήσχυνε Rh. 842. πολλὰς—γυνὴ κατήσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. ὃ καταισχύνας' ἔχεις τὸς σὺς ἐκγόνους Ion. 736. ὃν ὃ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν ὃ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.
Κατακαίειν. κατέκαυσε Cy. 673.
Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας σ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314.
Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίωσα El. 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίωμαι ib. 156. σύγγονον ἄμὸν κατακλαίωμένα ζωᾶς Iph. T. 149.
Κατακλᾶν. ἢ ὅσιν ἐρώτων—νόσφ κατεκλάσθη Hip. 766.
Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων—ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν—ἡλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995.

Κ Α Τ Α

Κατάκομος. ἀρτιγέννη — κατάκομον βάλλει Bac. 1185.
Κατακονᾶν. κατακονᾶ ἀβίωτος βίος Hip. 821.
Κατακύνειν. σύριγγος ἰᾶν κατακύνω Rh. 553.
Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίον Ion. Hip. 1366. πέρας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.
Κατακρίνειν. ζεύγος ψήφφ θανάτω κατακεκριμένον An. 497.
Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμέ Ion. 1282. τῶτον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διὰ μ' ἔφθειρας κατὰ τ' ἐκτεινας Hip. 1357. τῷ σφῶ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμὸς ἐχθρὸς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὦν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδέ—παῖδα σὸν κατακτάνης Bac. 1119. εἴδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλος κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. ἕκ ἔς' ἄνυσον τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κῆθεον κατακτανῶν Or. 923. τύραννον Βισόνων κατακτανῶν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανῶν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανῶν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὅς με κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνὴ κατακτᾶς Or. 1581. κατακτᾶς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτᾶς ib. 699. μητέρα κατακτᾶς Iph. T. 79. et 715. τῶτον κατακτᾶς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά με κατακτενεῖσι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.
Κατακυρῶν. ψήφφ θανάτω κατακυρῶσαις Or. 1013.
Κατακυμᾶζειν. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο Ph. 355.
Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένῃ εἵπερ. ἐν Χίφ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατεῖληφ' ἀσυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐρρωμένον Epist. V. ὡς μὴ

Κ Α Τ Α

παρών τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη· σὺ λάθρα πωλὼν τὰ σὺ ib. 259.
 Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομένον ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.
 Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένης (i. e. ἐνῆς) ἀλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρῶν καταλείβεται Tr. 601.
 Καταλείπειν. οἱ καταλείψουσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομένον σε δακρῶν Tr. 596.
 Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.
 Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.
 Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυσιν ἡλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξί μὲν κατηλ.) Sup. 825.
 Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὄρμα ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἄμμα λύσειν λόγῳ (i. e. καταλ. ἄ. λόγῳ) ib. 671. ἐς αἶδαν καταλύσῃς (i. e. ὕσῃς) ἔμμοχθον βίον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσάιμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενος βίον Fr. inc. CX. 2.
 Κατάλυσσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.
 Καταμπίσχειν. εὐψυχον ἄνδρα κῆφῃ καταμπίσχεσιν χθονὶ Hel. 859.
 Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.
 Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασσῷ κατενάσθῃ Ph. 215.
 Κατανθρακῶσαι. κατηνθρακώμεθ' ὕφθαλμοῖς σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθῃ θυμῷ Iph. A. 1602.
 Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόθος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.
 Κατάντης. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰγαθὸν Rh. 318.
 Κατανύειν. ἐξ ἡπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.

Κ Α Τ Α

Καταξάινειν. ἵν' αὐτῆς πλόκῳ κόμῃς καταξήνωσι Παρνασσῷ πλάκες Ion. 1267. ὥς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατέξανθαι βολαῖς Ph. 1152. κατέξανθῃν πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὁσέων ραφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.
 Κατάξιος El. 46.
 Καταπαλαίνειν. οἱ λόγοι καταπαλαίνουσιν λόγῳ Iph. A. 1013.
 Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. καταπαύσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ἕκ ἔστιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ὅπως καταπαύομεν Μάσας Her. F. 685. δορὸς λόγχαισι καταπαυόμενοι πόνης θνατῶν Hel. 1168.
 Καταπεταννύειν. κατὰ μὲν ἰσία πετάσαστε (i. e. καταπετ. μ. ἰσία) Hel. 1475.
 Καταπίνειν. μή με καταπίης μόνον Cy. 218.
 Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τῶς ἄνθρακας; Cy. 667.
 Καταπνέειν. θεός—ἦκων καταπνέει σε Rh. 387. καταπνέουσαι μετρίας ἀνέμων—αὐρας Med. 837.
 Κατάπτερος Or. 178.
 Κατάπτυσος. ὦ κατάπτυσον κάρῃ Tr. 1024.
 Κατάρῃ. τὰν τοῖν Διοσκύροιν κᾶσιν—κατάρῃ διδῶσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατάρῃ El. 1324.
 Κατάρατος. κατάρᾱτ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρᾱτοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρᾱτος ἐγὼ, κατάρᾱτος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρᾱτός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρᾱτοι Hec. 1064.
 Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.
 Καταργμα. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιωμένη Iph. T. 244.
 Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.
 Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει Rh. 447.
 Καταρρέειν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρέει Tr. 16.
 Καταρρήγγνυαι. καταρρήξω μέλαθρα

- Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν Al. 1071.
- Κατάρβυντος. κήποις ἐν καταρβύντοις El. 777. ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν κατάρβυντον An. 214. κατάρβυντον μυριοῖσι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι κατάρβυντα ποταμίῳ Tr. 1067.
- Καταρτύνειν. κατηρτυκῶς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.
- Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἤμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι τεναγμὸν Or. 958. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τότε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρχεται εἰφεί Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπότην γόοις—κατάρχομαι An. 1200. ἢ σὺν κατῆρκεται σῶμα Her. 601.
- Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.
- Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίῳ πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρώα ἐστὶ κατεσκάφη Hec. 22.
- Κατασκαφῆ, et dor. ἀφά. Ἰλίῳ κατασκαφῆν Hel. 197. πύργων γῆς ἐσχομεν κατασκαφῆς Ph. 1203. κατασκαφῆς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.
- Κατασκευή. θεῶ κατασκευὴν βίβη δόντος τοιαύτην Sup. 214.
- Κατασκήπτειν. ἔκ ἄντιμοι ὄργαι κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὺν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκήψαι τινα Med. 94.
- Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.
- Κατάσκοιός. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.
- Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.
- Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπήν Bac. 836.
- Κατάσκοπος. Ἰλίῳ κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129.
140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποι τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.
- Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.
- Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χροῖς κατασπείσσω ib. 1187.
- Κατασάζειν. νεκρὸν, ὃ κατασάζω δάκρυ Hec. 760. Ἑλλήν ὃ κατασάζει φόνος Iph. T. 72. ἴν' αἵματος ῥοαὶ τάφου κατασάζωσι Hel. 991. φόνου σαλαγμοὶ σὴν κατέσασον γένυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέσαζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῶ κατασάζοντα Sup. 587.
- Κατάσασις. δαιμόνων κατάσασις Ph. 1272. ἔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάσασις Med. 1197. ἄκχε σῶν κακῶν κατάσασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν κατασάσει Rh. 111.
- Κατατέλλειν. σέ—οἶκτον περιβαλὼν κατατελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν κατατελῶμεν Bac. 931.
- Κατατένειν. ἰδὼν σε κατατένω Or. 357. τί τάδε κατατένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σὺ κατατένω; An. 444. κατατένω δαίτας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορὰς κατατένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἦν κατατένεις Tr. 675. κατατένει γάμον ἀγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις κατατένοι Her. F. 1115. σὰς κατατένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον κατατένων ὠδὶνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—κατατένωσα Tr. 318.
- Κατατέφειν. πλόκαμος ὅδε κατατέφειν Iph. A. 1478. κατατέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν κατατέφω Ph. 1626. βωμὸν κατατέφαντες Her. 125. σοὶ κατατέψας' (i. e. ἐψασα) ἐγὼ νιν ἤγον Iph. A. 905.
- Κατατηρίζειν. λοῖζαι ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.
- Κατάτικτος. κατατίκτες δορὰς Bac. 696.
- Κατατρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον κατατρέφω Hip. 477.
- Κατατροφή. χλόην αὐτῇ λιπῆσαι—κατατροφῇ Sup. 259.
- Κατατρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐν κατέτρωσεν βέλει Hec. F. 1000.

Κ Α Τ Α

Κ Α Τ Ε

Κατάσφυλος. κατασφύλω πέτρας Iph. T. 1429.
 Κατασφάττειν. κατεσφάγη στρατός Rh. 810. ὅστις ἢ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέιντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χερσὶν κατασφαγείς Bac. 856.
 Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyp. fr. XII.
 Κατατείνειν. σπυδαὶ λόγων κατατενομένων Hec. 132.
 Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.
 Κατατιθέναι. κατὰ θες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.
 Κατατρίχειν. μελέτη κατατρυχομένου τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.
 Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Her. F. 871.
 Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.
 Καταφυγεῖν. ἢ ἐχὼ βωμόν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Erist. I.
 Καταφθίειν, vel ἵνειν. ἐρατρία—καταφθίνει γὰρ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τῷ καταφθιμένῳ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθιμένον Θρηκὶ μόρῳ Rh. 378. οἱ μοι τῷ καταφθιμένῳ El. 201. τῇσδ' ἀδελφῷ καταφθίμενης ib. 1299.
 Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.
 Καταφρονεῖν. κατεφρόνουςέ νιν Bac. 1175. καταφρονεῖσθαι πέτροις Or. 535. et 624.
 Καταφρονεῖν. ἢ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.
 Καταφυγή. ὅτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἐχει καταφυγὴν Sup. 267. εἷς σ' ἐλπίς ἢ 'μὴ καταφυγὴς ἐχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιημένος εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραίτιοι καταφυγαὶ ib. 294.
 Κατάχαλκος. δράκων κατὰχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατὰχαλκος Her. 377. κατὰχαλκον ἅπαν πεδῖον ἀσράπτει Ph. 110.
 Καταχέειν. μηδ' ἀτιμίαν σκεδρὴν τις

ἡμῶν καταχέη Alcmaeon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μιν βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.
 Καταχρυννύναι. κατὰ δ' αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 911.
 Καταψεύδεσθαι. καταψεύδω καλῶς Bac. 334.
 Καταψήχειν ἱππὺς Hip. 110.
 Κατάωρος. τέκνων πληθός—κατάωρα τένει Tr. 1090.
 Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἦν σοι κατηγγύησα ib. 1079.
 Κατείδειν. οἱ κατείδον ἄτας Or. 988. ἢ νῦν κατείδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἰδέτε τὴν ὀλομένην γυναῖκα ib. 1252. ἦ τις σφαγὰς Ἑκτορος κατείδον An. 400. κατείδον δὲ Αἴαντε συνένδρω Iph. A. 192. ὥς μὴ πάρος κατείδες ib. 824. ἀδὲ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὥφθη μᾶλλον, ἢ κατείδε Μαινάδας Bac. 1073. κατείδες, οἶον—ἔδειξε ματὸν El. 1206. ἐαυτὴν ὥς κατείδ' ἐγκύμονα Dan. 35. τὴν ἀσραπῆς κατείδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μὴδ' ἀτάφως παῖδας κατῖδης Sup. 283. ναῦσαθμα κατῖδεῖν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργῶς ἢ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ἢ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ἢ κάτοιδ' ὅπως χέρονος ib. 1248. ἢ κάτοισθα τὰ 'ν ἐόμοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοῖδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ἔδδεν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ἢ κατεῖδως ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 992. ὅς ἢ κατεῖδως πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμεν πρύμνας Iph. A. 274.
 Κατεῖπιν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἰ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. μὴ μιν κατεῖπης—πόσιν ἤκοντα Hel. 904. τολμῶ κατεῖπιν, μὴ ποτ' ἐκ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατεῖπων Ion. 1345.
 Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρὸς τάφῳ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.
 Κατεκφεύγειν. τόνδ' ἢ ἐχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.
 Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λι-
θόβολον κατεργάσω Ph. 1069. μη-
τέρα κατεργάσαντο κοινωνῶ ξίφει Iph.
T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip.
888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι
Her. 1046. πλῆτ' ἀρετὰν κατεργά-
σασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν
ἐλέγχων, εἰ κατεργάσαι Iph. T. 1081.
κατεργάσαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ
σεμνὸν σφ' κατεργάσαι πόσει; Her. F.
151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατεργασ-
μένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἐν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι
κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυ-
φομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν
ᾤδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. δς
ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν
κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ
κατευνάσσει Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τά-
ξιν κατευνάσσει Rh. 614. πῶ κατεύ-
νασαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχε Iph. T.
536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι
δεῦρ' κατευνόμεσθαι; An. 1106. τί
σοι κατεύξῃ τάγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρήκην κατέ-
χει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίον κατέ-
χεις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T.
1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆ-
μαι μᾶλλον κατέχουσιν Hip. 1466.
χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσ-
σω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον
ὄμφαλον γὰς κατέχει Ion. 224. δα-
κρυῶν κατέχειν ὄσων πηγὰς Her. F.
449. δς πε γὰν ἄλλαν κατέχει El.
203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέ-
χων Ph. 333. ὦν ἐπίνοιαν σπεύδεις
κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ
γυμνάδας ἵππος Hip. 1134. νυχίαν
κοῖταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ
προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194.
κόμης κατέχων Hec. 1166. μῦσαν,
ἣ κατεῖχ' ἐμὸς δόμος Al. 345. ὥς
μιν περιπαδὸν κύκλῳ κατέχων An.
1138. κᾶρα τόδε κατέχει χερσὶ Sup.
1101. φονία βοᾷ κατέχει Περγάμων
ἔδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν
αὐτοῖς δώμασιν κατέχουмен El. 1034.
πόλιν πολεμία κατέχει φλόξ Er. fr. I.

28. εἰ μὴ κατέξῃς γλώσσαν Æg. fr.
III. κατέσχε πᾶν τράτευμ' Ἑλλήνι-
κὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or.
1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη
Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχε ἀρχὰς Iph.
A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700.
κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λη-
ταί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222.
ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῃ γνώμην κατέσχον ib.
348. ἣ πέραθεν ἀλίῳ πλάτῃ κατέ-
σχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν;
Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέ-
σχε; Ion. 551. ἀτρωπὲς κατέσχε
οἶκος Her. F. 406. φονίῳ ἀνδρὸς
ὑβριν κατέσχε Bac. 555. κάτασχε
λέοντος ἀγρίῳ θυμὸν Her. F. 1211.
μὴ θεαί μ' οἴτρῳ κατέσχωσι Or. 789.
ἦν τὸν Ἑλένης μὴ κατέσχωμεν φόνον
ib. 1149. ἂν θεᾶς κατέσχωμεν βρέ-
τας Iph. T. 980. δόμους κατέσχειν
θέλεις τέσσε An. 156. οἶκον κατα-
σχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγ-
κληρίας μέρος κατέσχειν Sup. 15.
γλώσσην κατέσχε δῆμον ib. 425.
ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατέσχεον Ar.
fr. I. 3. ὃ κατέξω τειχέων εἰσὼ τρα-
τὸν Ph. 727. τόδε ἔκ ἐτι τόματος ἐν
πύλαις κατέξω δυσσεκέραιον Hip. 883.
σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις χήραν κατέ-
ξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγῃ
κατέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχου
σῆς κατέξοντες χερσὶν Hec. 526. πυ-
ρὸς φῶς κατέξουσα Sup. 1002. καρ-
δίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27.
θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχέως
κατέχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύ-
κτοις κατέσχεθεις Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβη ἀδικίαν τί δεῖ κατ-
ηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σὺ πιστὰ
Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίω κατ-
ηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σι-
γῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν
κατηγορόντων Her. 419. ἃ σ' οἶδα
ἐμῷ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. τέγην, ἥς κατηρεφεῖς δό-
μοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίους Sup.
110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346.
θησαύρισμα Διονύσου, ὁσμῇ κατήρης
El. 498.

Κατηρεῖν. τί δὴ κατηρεῖς ὄμμα; Med.
1012.

Κατηρής. τὸν μὲν κατηρῆ Or. 879.
κατηρῆς ὄμμα Her. 633.

Κ Α Τ Ο

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς φῶς δόμους Al. 74. εἰς ἄλλας βιότῃ μορφᾷς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δύμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἱ Κιθαιρώνας λέπας νέρθεν κατῴκησιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορμα ἡπείρουιν δυοῖν πεδία κατοικήσασιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδῶσα χρησμόν, δ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἤλιν κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσει λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. δ κατῴκισθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτεῖν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτεῖω Her. 446. κατῴκτεира Iph. A. 469. κατοικτεῖον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβέβλως ξυμφοράς κατοικτίζειν Her. 153. εἰ κατῴκτισθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμῶζειν. κατοιμῶζαι γόοις An. 1160.

Κάτοιнос. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὄρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπειδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἄγνον ὄρκον σὸν κᾶρα κατώμοσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεισθαι. δύο νεκρῶ κατόπεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεστὸν Al. 839.

Κατόπτῃς. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὥτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει τρατὸς ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεῖς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης

Κ Α Χ Λ

El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθεῖν. τῶν' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατορθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. εἰ κατόρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἀρεῖ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τὰς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἀπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τεῖχῃ μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγῃ με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἰμι τῇν κάτω ib. 854. ὅπως ἤξει κάτω An. 102. φρεσὶ ἀρδρα με κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορεμένας αἵματος ροὰς Sup. 689. κᾶρα διετίναξ ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' αἰὲ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεῖς ib. 602. ριπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὥσαι κάτω Cy. 447. αἰδᾷ μέλονται κάτω Hel. 1176. τῷ κάτω σκότους ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω τρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἡσπαιρεῖν ib. 842. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaeth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἰμοσαγεῖς πρηστῆρες ρεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἄπτη κάτωθεν ἑρᾶν δυσπραξία Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσῷ παλαιαὶ κατῶρυχες Hec. 1002.

Καντός. καντὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ἥριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα περίξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὁ χαίρων τις τὸν ἀλγυνεὶ
κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῶν σὸν
μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph.
1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοτρόφον Med. 523.
λόγος κεδνός Al. 39. et Rh. 272.
κεδνῆς γυναικός Al. 97. κεδνὸν Λέ-
χος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph.
A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο;
Her. 795. ἔρεις τι κεδνὸν Ion. 1485.
κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678.
τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κεδρίνος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρος τεχνάσματα Or. 1053.
κέδρος παλαιὴν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ
κέδρος Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς
κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ πατάδων ὑπὲρ
τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ
τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκέισε κεῖθεν ib.
1451. εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509.
κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἡ
τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her.
F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρί-
νας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐπί-
μοι κειμήλια Her. 591.

Κείνος προ κείνος, κείνος ὀλβιώτατος,
ὄψ—Hec. 627. ταύταν, ἡ κείναν,
τείχω; ib. 163. et sic porro.

Κεῖρειν. ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη
πατρῶα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κεί-
ραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμᾶν λευ-
κόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκέι-
ρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390.
κόμας κερῶνται σοι Hip. 1426. πολὺν
σοι βοσρύνων πλόκαμον κερῶμαι Tr.
1183. κυρὰ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρ-
μένος Or. 458. χαίτης βοσρύνχως κε-
καρμένος El. 515. κόμην ἔχων κεκαρ-
μένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κείμεν ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28.
νόμος τοῖς τ' ἔλενθέρους ἴσος καὶ τοῖσι
δύλοις αἵματος κείται περί ib. 292.
πέλας σὺ κείται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ
κείται ib. 496. τίς ἴσος σῶμα τέμνον
ἐκ ἔα κείσθαι; ib. 502. τίμι πότμῳ
κείσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κείται
Or. 36. κείται θανὼν ib. 366. ἐν
κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἴοις
κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐ-

κλεῖς, δύο φίλων κείσθαι πέλας ib. 1653.
κείσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692.
κείται ἄσιτος Med. 24. νορῶεις καινὰ
κείσθαι θέσμ' ἀνθρώποις ib. 494.
χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
σαφές τι κείσθαι Hip. 926. τί μ'
ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κείσθαι Al. 902.
κείσο ματοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An.
511. πάντα φρεσὶ κείται ib. 1220.
ἄλλοι κείνται πρὸς πύλαις Sup. 502.
παιδὸς ἐν οἴκοις κείται μνήματα ib.
973. δεῖ κρῆναι Νυμφᾶν κείνται Iph.
A. 1295. ἐκ ἐν ἀβρότῃ κείσαι ib.
1343. ἀ νεκροῖς θελήτρια κείται Iph.
T. 166. κεμὰς ἐνθα δοκίμα κείμεναι
ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620.
ἐν τάφοις κείνται Rh. 415. κείται
ἡμῖν Θρηῖκος στρατηλάτης ib. 670. μή
με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κείται Tr.
179. ἐγγὺς πῶ κείσαι κλήρῳ ib. 186.
ἐν ξένη γῇ κείνται ib. 379. ἑπτέ με
κείσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἀλγεσιν ἀλ-
γεα κείται ib. 591. ὡς ἡδὺς ἐν πόρ-
πακι σὸς κείται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν,
ἡ παρ' ἀλμυρὰν ἅλα κείται Bac. 18.
κείται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ
ποταμῶν ἐν πίστραις κείται Hel. 1135.
ἐν τῷ κείσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θά-
νατος ὧν κείται περί Ion. 756. ἄδεις
ἐμποδῶν κείται νόμος ib. 1047. τὸ
γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κείται Her. F. 640.
ἐν ᾗ κείσαι El. 123. κείσθω δόρῳ
μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι
κείμενον Or. 1358. χρυσὸς ἀμφὶ κρατὶ
κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον
βωμῷ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾗ κεί-
μενον Her. F. 145. φονέα κείμενον
πέδῳ El. 763. τὸς κειμένους νεκρὸς
Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς
Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόν-
τον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200.
κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα
ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.
τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F.
1033. σῶματ' ἐν χθονὶ κείμενα El.
1179. ἔως γῆς ὄρθ' ἐκεῖθ' ὀρίσματα
Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919.
ὧν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. εἰδ' ἐν τά-
ξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχοβρά-
γης ἔκειτο Her. F. 1008. ἐνθα νεκρῶν
μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾗ κεί-
σομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph.
1681. πόσει συνθανῶσα κείσομαι Sup.
1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

Κ Ε Λ Ε

κείσομαι κατὰ χθονὺς Her. 1033. κείσομαι σὺ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἔξῃ ib. 991.
 Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμῷ Iph. A. 1357.
 Κεκήρνασθαι. ρόπτρων χέρας ἡδέως κεκήρνασθαι Ion. 1613.
 Κεκροπίδαι. ὃ καλλινίκης Κεκροπίδας ἔθηκε Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί Ion. 296.
 Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία subst. Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.
 Κέκρωψ, *nom. propr. viri*. Ion. 272. 1163. et 1400.
 Κελαδεῖν. πύσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεῦτός Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιᾶν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδων Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιτον El. 716. κόμπης παρὰ πορπάκων τὸς κελαδῶντας Rh. 384. βοᾶν Ἑλλάς κελάδησε Hel. 376. βοᾶς, ὥς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.
 Κελάδημα Ph. 221.
 Κελάδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἶος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἐπτατόνῃ λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐτὺς Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μυσίζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἰέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι Tr. 1072.
 Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβη κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780.
 Κέλεσθαι. σέ κέλομαι ἐπακῶσαι Hip. 1283.
 Κελεύειν. ματὴρ κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον ib. 345. δράσσομεν ἔτι, ὥς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρὸς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι

Κ Ε Λ Λ

Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδοφόρος—ἀπαντᾶν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ὃ μὴν κελεύω γ', ὃδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἴπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σὺ κελεύσῃς An. 1277. ὁπάοντας κέλευσον ὑποστῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματὴρ ἐκπράξαι φόνον Or. 416. σφάζει κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελουσθῆναι Her. 502. κελουσθεῖς ἐκ Διὸς πατρός Or. 1634. ἦκω κελουσθεῖς Med. 866. Φοῖβη κελουσθεῖς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελουσθεῖσαν ib. 1288.
 Κέλευθος. τὰν πρὸς ἔσπερον κέλευθον ὠρανῷ Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἥσθόμεν κτύπῃ τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. τετράπων μιμήσομαι λύκῳ κέλευθον Rh. 212. εὐθείαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφῃ βαίνων κελεύθῳ Tr. 888. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεσάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῃ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίπλατο βοῆς κελεύθῳ φθέγματα ib. 1592. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθῳ Ion. 549. βίῃ κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. ὃ θνητῶν ἦδε κέλευθος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀτέρων Hel. 350.
 Κέλευμα. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651.
 Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' αὐτὸν Hec. 929. θεῷ νιν κέλευσμ' ἐπετράφη μαντόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τῷ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.
 Κελευσμός. παρηγγύων κελουσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 701. εἰδὲν κελουσμὸν δεῖ Iph. A. 1130. ὥς ἐγνώρισαν σαφῇ κελουσμὸν Βακχίῳ Bac. 1087. κελουσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελ:υσμῶν Ion. 1346.
 Κελευστής Hel. 1612.
 Κέλλειν. οἶαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾶς κέλωσ; Hec. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύτανον Hip. 140. Τροίας

KENT

ἀπηύδων αὖτις μὴ κέλσαι Rh. 934.
 Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκειρον ib. 753. Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐ-
 ρίπῃ διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα
 Iph. A. 167.
 Κέλωρ An. 1034.
 Κεμάς Iph. T. 176.
 Κενός. ἀγὼν δακρύων ὁ κενός Hec.
 230. κενός εἶδος Or. 1273. κενός
 φόφος Rh. 565. κενὸν τάφῳ Hel. 1063.
 κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβος κε-
 νός Sup. 548. ὦ κενοὶ βροτῶν ib.
 744. ὄρωντες κενός Iph. A. 1174.
 κενός παρθεῖνας ib. 1175. κενόισι
 θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κε-
 νοῖσιν δόμοις Antioq. fr. XXXIII. 6.
 κενὴν ὄνῃσιν Or. 1043. κενὴν ἀκύν-
 βασιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλ-
 πίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ
 δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel.
 36. δοκῶ κενῇ El. 747. ὕσας κενάς
 (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνάς κενάς
 Al. 948. κενὰ δόξαι Iph. T. 419.
 κενὰς κρηπίδας ἀγάλματος ib. 996.
 τύμβῳ κενὰς ἔδρας Hel. 1194. κενάισι
 χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κενὰ φρε-
 νῶν El. 387. τῷ λόγῳ κενὸν Hec.
 824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν ἔν Ph. 554.
 ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύ-
 ρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion.
 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κεν'
 ἐξάξεις λέχη Hel. 596. φρωτὰ λέκτρα
 σωματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασ-
 μάτων El. 383.
 Κενοταφεῖν. ὃν ἅπαντα κενοταφεῖ Hel.
 1562. κενοταφεῖντ' (i. e. ὅντε) ἐμὸν
 δέμας ib. 1066.
 Κενῶν. τί τῶνδε σὰς κενόις χέρας;
 Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμῶ
 κενώσας δεξιμήλον ἐσχάραν An. 1139.
 λόχμην κενώσας Bac. 729. ναὺς κε-
 νώσετε Ion. 447.
 Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.
 Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινο-
 τάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι
 Iph. A. 1047. θίαςος ἱπποβότας Κεν-
 ταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος
 Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων
 Κενταύρων γένναν ib. 365.
 Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῆ πό-
 λεμον Her. F. 1273.
 Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντῶσι

KERA

παῖδας ib. 1162. τὰς θαλαπύργους
 κόρας (purillas oculorum) κεντῶσιν
 ib. 1171. κεντῶσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλ-
 λέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320.
 κῆκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεινὸν αἰ-
 θέρα Bac. 631.
 Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πῶλοις Hip.
 1194. πῶλος κέντρῳ θεινομένης Iph.
 A. 220. cf. Her. F. 949. ἄρμασιν
 ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν
 σιδηρὰ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρε-
 μέα κέντρα καὶ σῶφρονα πῶλοις μετα-
 φέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις
 ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθρῆς θεῶν
 δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τὰς
 ἔχοντας κέντρ' ἀφίαισιν κακὰ Sup. 242.
 πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794.
 Ἦρας ὑπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F.
 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κλη-
 δονόμενοι ib. 1288.
 Κεραῖζειν. νυμφιδίους εὐνάς, θανάτους
 κεραῖζομένας Al. 889.
 Κεραυνῶναι. ἀνὰ βακχεῖα—κέρασαν—
 Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.
 ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid.
 ποτ. πῶς ἔν κέκραται (sc. ὁ σκύφος)
 Cy. 554. κραθεῖς αἵματι δεινῷ Ph.
 1503. εἰς ἔν κραθέντ' ἰχῶρα Ion.
 1016. ψήφον τὴν κραθεῖσαν Hec.
 219.
 Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph.
 A. 235. et 289. et Rhcs. 485. κέρας
 τὸ λαῖον Sup. 704. cf. Her. 671.
 ταῦροι εἰς κέρας θυμύμενοι Bac. 742.
 εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.
 σὺ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac.
 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
 Κεράτης. ὦ κεράτα Cy. 52.
 Κερασφόρος. τὰς κερασφόρου Ἰῶς Ph.
 255.
 Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac.
 6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον
 λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεράν-
 νίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίας Bac.
 244. κεραυνίης βολᾶς Tr. 92. κε-
 ραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80.
 πλάκτρον πυρὸς κεραυνίᾳ Al. 127. et
 ἐκ πυρὸς κεραυνίᾳ Bac. 288. Καπα-
 νέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.
 Κεραυνοβόλος Bac. 598.
 Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν
 Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194.
 ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταΐδαλοι
 Sup. 640. τῷ καταφθιμένῳ κεραυνῷ

Κ Ε Ρ Κ

ib. 985. Ζηνός κεραυνόν ὃ φρίσσω Cy. 319. κεραυνόν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. κεραυνὸ οἶτρος ib. 862.
Κεραυνοφαῖς πῦρ Tr. 1104.
Κερδαίνειν. κερδαίνουσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ὃ τὸ νικῶν τῷτ' ἐκέρδαι-
νεν μόνον Sup. 708. διπλᾷ δάκρυα
κερδαίνει Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδα-
νεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα
Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς,
εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδα-
νεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα
ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057.
τῇ ἀσφαλεῖ κερδανεῖς Her. F. 604.
Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δουλευτέον Ph.
398. κέρδος χάριν Med. 87. τί μοι
ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib.
798. τάδε κέρδος ἀκείσθαι μοι παῖσι
βροτῶς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγῶ ib.
454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip.
96. κέρδος εὐκλεῖς Al. 1036. ἐμοὶ
κέρδος ἢ προμηθεῖα An. 691. κέρδος
ἔνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον
ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603.
ζητεῖς ὅδεν κέρδος Iph. T. 506. τί
προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσ-
κείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163.
εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀναιμένον Her.
3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. δι-
πλῶν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης,
κέρδος ὅδεν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει
μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F.
1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος
πρὸς θεῶν θεραπειαῖς El. 744. κέρδος
ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antipr. fr. XXIV.
3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτε-
ρον Hypr. fr. VI. κέρδος ἔκατι καὶ τὸ
συνγενεῖς νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. τί
σέ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII.
4. κέρδη γὰρ σὰ Hec. 1207. κέρδη
πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ
κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχροῖ
κέρδη Rha. fr. II. 7.
Κερκίς. ἔχουσαι κερκίδ' Ἰδωνῆς χερὸς
Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀττί-
δος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύουσα
Tr. 199. ἰσῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δάλευμα πιστὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα
κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλά-
νως ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El.
539. κερκίδος αἰοιδῇ μελέτας Meleag.
fr. III. κερκίσιν ἐφesanίαι Hec. 363.
παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ'

Κ Ε Φ Α

ἰστοῖς ἐκλιπῶσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ
κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθῶσα κερκίσιν
πέπλος El. 307. κερκίδων πόνος Me-
leag. fr. XI. 1.
Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.
Κερούεις. ἃ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835.
τὰν κερόεσσαν χρυσεύμαλλον ποίμναν
El. 724.
Κερωλός. τόξα κερωλὰ Or. 268.
Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν
Bac. 690.
Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy.
683. ἃκ' ἐγὼ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel.
625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ὃ
γὰρ ἐσθλὰ κατθανῶσι κερτομεῖν ἐπ'
ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη
τοῖς κερτομῶσιν ἀναβλέπει σὴ πατρίς
Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac.
1292. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ καὶ σέ
τις Iph. A. 849.
Κέρτομος. κέρτομος θεῷ χαρὰ Al. 1128.
ἀσκῶσι χάριτας κερτόμως Melan. fr.
XX. 2.
Κεύθειν. ὦν ἤδε κεύθει σώματ' Ἰδαία
κόνις Hec. 325. κακὸν τι κεύθεις Ph.
1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295.
ἀσκός, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν
κεύθειν Her. 762. ὃδὲ κεύθει μῆνιν
φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἦν ἀντρα κεύ-
θει Hel. 579. οἷ' ἐμός κεύθει δόμος
El. 359. cf. v. 870. ζύνεσιν τιν' ἐλ-
πίδι κεύθων Hip. 1105. οἴκος σε κεύ-
θων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν;
Her. 879. τέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρῳά-
δων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλ-
τος Iph. A. 112. ὦν κέκευθεν Ἰλῖος
Rhes. 171. ἃκ' ἔσθ', ὅπως τοιονδ' ὄχημα
χθρὸν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί
ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.
Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπῶν
Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel.
24. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip.
732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy.
292.
Κεύθος. βᾶδι κεύθος οἴκων Al. 875.
Κεφαλῇ, et dor. κεφαλᾷ. κεφαλῆς ἐπί-
κρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς
Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν
κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἱ μοι κεφα-
λῆς ib. 115. διὰ μὲν κεφαλᾶς Med.
144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν
σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μὲν κρήνον
κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An.
293. ἃ δὲ κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

Κ Η Δ Ο

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμους κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.
Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103.
Κέφαλος, ποτ. propr. Hip. 455.
Κηδεῖα. ἐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδεῖαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολών; ib. 137.
Κήδειος. ἐν κηδεῖοις οἰκοῖσιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κενῶν τέκνων Ion. 487.
Κηδεμῶν τυράννων Med. 991.
Κηδεστής. ὄντα κηδεστὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεταῖς Al. 734.
Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὅτος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύουσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.
Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.
Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ', ἢ πατὴρ ib. 750. κῆδος τέμνον καὶ σὺν ἑκέτ' ἐστὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράστου λαβῶν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριον τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (funus) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. ἐχθρὸς κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῷ κῆδος Iph. A. 625. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατὴρ ib. 484. ἐν κῆδει ὦν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καδ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κῆδη Iph. T. 707. κῆδη συνάψασα Her. F. 477.
Κηδόννος. ποδὶ κηδόννυ Or. 1017.

Κ Η Ρ Υ

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὑμνοῖσι κηλήσαντα Al. 360.
Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.
Κηλητήριος. χοῶς κηλητηρίου Hec. 535.
Κηλιδῶν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλιδῶσαν Her. F. 1318.
Κηλῖς. κατὰ δ' αἰθάλη κηλιδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι Hec. 912. κηλῖς ἀφρατος Hip. 820. κηλῖς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνος κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.
Κηπεύειν. αἰδῶς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκῶσα βότρυνχον Tr. 1175.
Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταρρύτοις El. 777.
Κῆρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάρους Ἑλλήσι τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiae) El. 1252. πῶς ἐκ ἠρκέστατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.
Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518.
Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.
Κήρυγμα. ὀρσίφ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκως καινῶν ἐξ ἐμῷ κηρυγμάτων Iph. T. 239.
Κηρυκεύειν Tr. 782.
Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀνατὰς εἶπε Or. 883. οἵχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄνθρωπον Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ—ἀμύνειν ἐκ ἐπίσεκψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—τείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βῆς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' αἰὲ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὑπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμῆ πύσινος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἔν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

ΚΙΚΛ

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὸς Hec. 148. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσε ἀπασιν An. 437. βροτοῖς ἀπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρηὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἦκε πρὸς σὲ κηρύσσω Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύσσεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστην—ἀκῶ κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρύσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῷ κηρύξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρῶτην φυλακὴν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κῆτει φορβάν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀγλαντικῆς ἀλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφὴν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισός, ποτ. κηφισός. καλλιγὰς ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς Med. 835. ὃ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισῷ πατρός Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicis Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὐ τῷ ἐκιδβήλευσας Bac. 475.

Κιβδηλος. κιβδηλος χρυσός Med. 516. κιβδηλον κακόν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κιδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὕσσοις κιδναται Hec. 916.

Κιθαρών, ποτ. montis. Phoen. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὺν κιθάρῃ Al. 586. μετὰ φιλοχόρῳ κιθάρῃ Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρῃ Cy. 443. τὰς ἐπαφθόγγων κιθάρῃς ἐνόπῃ Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάρῃν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὸς Tr. 470. ὃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκουσι μ' ἀθλίαν Ἠλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆδον Antioch. fr. I. 1. πατρός Στρυμόνος κικλήσκειται Rh. 279. et 652. Ἄργος

KINE

ἢ πόλις κικλήσκειται Dan. 5. ἀφ' ὃς Κιλικία κικλήσκειται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, ποτ. propr. filius Agenoris. ib. 2) nom. gentile, Cilix. Κίλικας Παίων στρατὸς ἡγεῖρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδυνεύει Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαι' ἂν) Epist. IV.

Κινδυνεύμα. τὸ κινδυνεύμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνέετε Antioch. fr. XI. 2.

Κινδυνεύτεον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνεύτεον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεισῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖοι δόρος; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεῖς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὸν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνῳ βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον εἰς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἰρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολὺν τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνῳ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπημένην; Hec. 502. εἰ κινεῖς με χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς στρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινῶσι στρατὸν ib. 679. κινεῖν κόπας Tr. 181. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. κινεῖ Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κινεῖ Fr. inc. CCXV. κινῶντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραῖα κινῶσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνων θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ παραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρων Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ὅς ἄλλα—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν στρατὸς κινεῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπῆρης χεῖρ Tr.

161. τὰ Δαυδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινώμενον τράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κекίνηται στρατός Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774. Κίρκη, *nom. propr. fæminæ*. Tr. 438. Κισσεύς, *pater Hecubæ*. Hec. 3. Κισσεύ Ag. fr. XXXIII. 2. Κίσσινος. ποτήρα κίσσινον Al. 759. κισσίνης τεφάνης Bac. 701. ἐκ κισσίωνων θύρων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνου βάκτρον μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνους βλαστήμασιν Bac. 177. κισσίνους βάκτροις Ion. 217. Κισσός. ὅποια κισσός δρυός (*sc. ἔχεται*) Hec. 398. κισσός δὲν περιτεφής — ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσός ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῶ τεφανωθεῖς Bac. 81. cf. v. 106. ἢ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῶ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δευρὸ σὺ τέψω κάρα κισσῶ ib. 342. θύρσον—κισσῶ κομήτην ἐξανέτεφον ib. 1053. σκύφος κισσῶ παρέδετο Cy. 389. κισσῶ τεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνείρπε κισσός Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῶ Antiop. fr. XXXII. 2. Κισσῶν. κράτα κισσώσας ἐμόν Bac. 205. Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλάσῃ Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Κιχάνειν, *vel κιχέιν*. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἤδη σκύτος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιχάνω; Al. 480. ματεύων σε κιχάνω μῶλις Hel. 603. μὴ μίαςμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἐκίχεν Bac. 901. ἢ καὶ ἐν κίχης μ' ἐλὼν χερὶ Sup. 1069. Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίονσιν ἔμβολα Bac. 591. λαῖνοις ἀμφὶ κίονσιν οἰκῶν Her. F. 1038. Κλαγγή, *vel dor. κλαγγά*. πτηνοῖς κλαγγὰν ὀρνισιν Tr. 147. Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιῶρε κλάδῳ Cy. 393. εὐφυῆς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυός ἢ ἐλάτας ἀκροκόμους ἀμφὶ

κλάδοις ἐζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. τέφει κράτα μυραίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίους σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. ὀρνύνης συγκερανῦσαι κλάδος Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ Rh. 568. κιδάρῃ κλάζεις Ion. 905. ἐκλαγξε Τυδεύς Ph. 1151. Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύροισι θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνης κλαίω συμφορᾷ κεχηρημένος Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἄλις κλαίειν τῆμον ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινα An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτεῖρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῷ θίξεται Hip. 1086. τὰς φίλας κλαίων ἀλόχῃ νέκυν Al. 602. δε ἀνάξεις ἐνερθεῖν κλαίων τὰς φθιμένους ib. 991. ὅς κλαίοντά σε καταστήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἤλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῆ τῶνδε Her. 271. ὅμαρτῶσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίεισι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίωσ' (i. e. κλαίωσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάντ' ὅμαρτῇ σὼν ἔχοιτο γυνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπινύσσει τέκνα ἔκλαψε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίωμεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὸς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Oenei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488. Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλόροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θένω ἰαχῆμασι—κλείωσαι Iph. A. 1047. Κλείθρον. τὸς—πονηρὸς κλείθρον εἰρ-

ΚΛΕΙ

γέτω τέγης Er. fr. II. 20. κλειῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλειῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλειῖθρων τῶνδε μὴ ψαύσης ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλειῖθρα ib. 1571. κλειῖθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἄρα πύλαι κλειῖθροις—ἤρμοσαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλειῖθρα ib. 268. τὰ ἐπὶ τάπυργα κλειῖθρα γῆς ib. 1065. εὐ φυλάσσετε κλειῖθροις δωματίων πύλας An. 952. ἔσω κλειῖθρων Iph. A. 345. κλειῖθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίη παῖ Epig. III. 1. Κλεινός. ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπῳ κλεινός γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινός An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατὴρ κλεινῷ γεγώς An. 648. cf. El. 206. στρατηλατῆς κλεινός Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινός ἀναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινός Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινός ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινός Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινός ἄτος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινός τῶν Μυκηναίων ἀναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγνοριδῶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδῶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκης βίαν Ph. 56. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τῷ καταψιδιμέτῳ Sup. 984. ἴλιω κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνῳ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν An. 797. τὰς κλεινὰς Ἀρεθῆσας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαίαν ib. 1069. κλεινὰ σὺν κόπῳ Iph. T. 140. τὴν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινὰς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτωχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοῖβῳ πέδον

ΚΛΕΙ

An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ἄτος ὁ τόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄστυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνέγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος ὧ ὀρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ στρατεύματα Hel. 460. στρατηλατῆσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινοτάτον τέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτος ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. Κλειτός. δῶμα γαίας κλειτὸν Pelei fr. III. 2. Κλέμμα. εἰ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615. Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἔξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος ταῖονδε σοὶ γένοιτο' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μέζον ἀρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωματίων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἐνθα δόξα φέρεται κλέος Iph. A. 567. κλέος μὴ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ἢ σε μὴ λίπη ib. 1504. κλέος ἀείμνητον ib. 1531. τὸ κάλλιστον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. φρανῷ τηρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ἐκατασχυνῷ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τὰμῷ πατρός ἐκ ἂν μάναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόβια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βῶλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ζῶανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 958. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως

- κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσ-
 αυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204. κλέψας
 λόγουςιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις
 κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup.
 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέ-
 ψας δέμας σὸν Hel. 1688. ὡδὲ κλέ-
 πτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλε-
 φθεῖς ὕπο Or. 1580.
- Κλέπτῃς. κλεπτῶν ἢ νῦξ Iph. T. 1026.
- Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.
- Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονέμενοι Her. F. 1288.
- Κληδουχεῖν Iph. T. 1463.
- Κληδῶχος. φιλότατων θαλάμων κληδῶ-
 χον Hip. 541. ὁσίας κληδῶχῃ δόξα Iph. T. 132.
- Κληδῶν. αἰσχυρὸν προσβαλῦσα κλη-
 δόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 962. ἢ μιᾶς σε κληδύνος προθυ-
 μία μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύ-
 θων Rh. 4. τῶνδε κληδῶν—ἡπώλε-
 σέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγ-
 κας φίλῃν Hel. 1266. κληδῶν ἤλθεν
 εἰς Ἑρ. πόλιν Her. F. 1166. κληδῶν
 μένει El. 700.
- Κλήρειν, προ κλείειν. χρυσοῦ πλάσιγξ
 αὐχένα πῶλων ἔκλεψε Rh. 304. κλή-
 ρας τόμα Ph. 872. κλήσας μιν ἐν
 παρθενῶσι Dan. 58. ὄρκους κεκλή-
 μεθα Hel. 983.
- Κλήζειν. ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
 κλήζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παι-
 δός τοι νεὼν ἐκλήζομεν Her. F. 340.
 vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν
 Iph. A. 1522. παῖς κλήζομαι Μενoi-
 κέως Ph. 10. Στρόφιός τῷδε κλήζε-
 ται πατήρ Iph. T. 917. κληζόμεθ'
 ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν
 δάμαρτι κλήζεται Hel. 125. θανῶν
 κληζεται ib. 131. ἀπλῶν Τυνδάρειον
 ὄνομα κληζεται ib. 501. ἢ δ' ἔδρασας,
 οἷα κληζεται ib. 727. ἢ κληζομαι—
 προδῶσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ
 τε καὶ σοφὸς κλήζη θεὸς ib. 1457.
 δμῳαὶ τίνων κληζέσθαι δύμῳ; Ion.
 234. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς
 θατέρῃ Iph. T. 249. ἢ πρὶν μακαρία
 ἐκκληζόμεν βροτοῖς Her. F. 493. Μα-
 κραί χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion.
 283.
- Κληῖθρον. παρὰ κληῖθρα Hip. 577.
 χαλᾶτε κληῖθρα πυλωμάτων ib. 808.
- cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλη-
 θρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκῶ-
 τευκτα κληῖθρα Iph. T. 99. κληῖθρων
 λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κληῖθρα
 Her. F. 332. διάνδιχα κληῖθρα κλί-
 νεται δόμων ib. 1029.
- Κλητίζειν. τὰν Κύπριν κλητίζουσιν χῶ-
 ραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῇ μὲν
 ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκκλητίζετο Or.
 1402.
- Κληῖς προ κλείς. ἐφ' ἄλμυρὰν πόντον
 κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθάρων
 ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε
 ζαθέως κληῖδας Tr. 257.
- Κληῖρος. κληῖρον ἢ δεδεγμένη Hip. 1057.
 κληῖρον τίθεσθαι Iph. A. 1198. κλήρω
 κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς
 πῃ κείσαι κλήρω Tr. 186. δυστυχεσά-
 τῃ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾧ σε
 δόλῃν κληῖρος ἐκτέμει πάτρας ib.
 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36.
 κληῖρος Ἑρμῷ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς
 τύχης παῖς κληῖρος Fr. inc. CXLII.
 κληῖρος μοι φύλασσε Ph. 845. κληῖρος
 ἐμβατεύεσθαι χθονός Her. 876.
- Κληρῶν. ὅς γ' ὁμφὰν κληροῖς Ion. 908.
 ὅς ἐκλήρωσεν πάρος ib. 416. αἰχμα-
 λωτίδων δεσπότας κληρωμένων Tr. 29.
 ἤδη κεκλήρωσθαι ib. 240. ἵν' ἐκκληρῶ-
 θῇ—δέλη Hec. 102.
- Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσιν μοι κα-
 θίστης An. 384.
- Κλής προ κλείς. χαλᾶτε κληδας Med.
 1314. κληδας φυλάσσειν Tr. 493.
 κληδες ἀνήκαν Ὀυρετρα Bac. 448.
- Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐ-
 σφύρου ποδὸς Hel. 1586.
- Κλίμαξ. κέδρῳ παλαιᾷν κλίμακ' ἐκπέρα
 ποδὶ Ph. 100. μακρανύχενος κλίμακος
 προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλί-
 μακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα
 ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph.
 T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104.
 πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib.
 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσ-
 φενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων
 ὀρθοτάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλι-
 μάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας
 σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμ-
 νὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις
 —κλίμακας ῥάγῃ φόνῳ Rh. 73.
- Κλίνειν. ἐκλινε κέρας τὸ λαῖον ἡμῶν
 Sup. 704. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν Or.
 227. cf. v. 311. κλινάτε με Al. 268.

ΚΛΥΔ

κλῆθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλῆθῃ νῦν μοι Cy. 541. κλῆθῃ καὶ πλώμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεῖς ἐς ἕδας Her. F. 956. ἐν κομήτρῃ λειμῶνι κλιδεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὀπλοφόρους Iph. A. 189. τίν' ἀνδρ' Ἀχαιῶν—στάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσιας. τῆς βαρυδαίμονος ἀρδρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποσῆα κλισμῷ Or. 1440.

Κλιτύς. πέρα δροσερὰ πύργοις συνεχῆς κλιτύς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτύς Ὀλύμπῳ Bac. 409. δοχμῶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἰσχατοῖς Cy. 27.

Κλίτων, ποτ. prorr. viri. Epist. I. et V. Κλοιός. τὸν χρύσειον κλοιὸν φορῶντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ὁ κλοπαῖαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφίγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλὰς ἐριδὸς συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντος πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορός Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἦν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανῆς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρω κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλὶρρύς ib. 1397. ὁ κ θεῶν δύστηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλός Hel. 1225.

ΚΛΥΕ

Κλύειν. εἴδ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βέλομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῇ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἰσω χθονὸς τέκνων καλόντων ib. 1231. κλύω βοήν ib. 1325. κλύειν ἐμῷ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σὺ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μω, et τις ἂν κλύοι σὺ Ph. 608. ὁ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σὺ θεὸς ἡ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τέτῳ κλύειν Hip. 119. σὺ πυθέσθαι καὶ κλύειν βελοίμεθ' ἂν ib. 270. σὺ τὰδ', ἐκ ἐμῷ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ὅτος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθῶσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἡ τεναγμὸν—Al. 87. ὁ πρέπει θοινωμένος κλύειν τεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ὁ σφαγίων κλύει ib. 978. ἔγω θέμις σοὶ τῆσδε προσφώνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγους ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὦμα καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. εἰδὲ σοὶ κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπης κωδωνοκρότης Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ἔν τι ib. 1270. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 785. κλύειν θανάτου πάρεσί σοι ib. 853. συμφορὰς—τάς παρετώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρήσ' ἐμῷ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ὁ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. φόβος κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ἐκ ἐστέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. εἰδὲς θεῶν ἐνοπὰς κλύει τὰς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μεζύωνων κλύουσι δυσσεβετερίων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτῷ κλύειν ἐπίταμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθος, ὦν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνειδὴ τὰδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

- δραστήρια δισσοῖν λεόντων ib. 1554.
κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων
ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἄ—
ἔδρασε, θανάση κλύων Al. 155.
κλύων τάληθές ib. 711. et τάληθῃ
κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύ-
οντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος τυγνό-
τατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε
κῆρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1561.
ὃ, τι χρὴ κλύοντά σου λέγειν Iph. T.
768. ὄνομα δις κλύων ib. 779. ὕδεν
πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh.
858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων
Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116.
ἰήιον κλύων γόνον μητρὸς El. 1211.
κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr.
XIII. 5. ἐξ ἐμῷ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων
Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοι-
μεν ξένους Iph. T. 278. τίνος κλύοντες;
Cy. 119. γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρ-
μάτων κλύουσα θρήνης Hec. 298. τὴν
ὃ κλύουσαν, ὕδ' ὀρώσαν Al. 405. κλύ-
ουσα τύσδε σειρήνων λόγους An. 937.
δυστήνης γόνος κλύουσα τῶνδε Sup. 288.
πόλις κακῶς κλύουσα ib. 880. τάδε
κατ' οἴκου κλύουσα Iph. A. 301. φθογ-
γῆς κλύουσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύου-
σα ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν'
ἐκὼδεν κλύουσα Hel. 1208. ἀντίφω-
ν ἑμῶν τεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801.
ἐκλυον ἀλκιδύπων τινὸς—ἀνόσιον φό-
νον Or. 373. ἔκ κλυον Ph. 926.
ἐκλυες ὦ—τᾶς τυράννης πάθεα Hip.
362. ἐκλυον ἦσαν ἀθλίαν σε Iph. A.
897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr.
1325. ὁμαδὸν ἐκλυον ἄλυρον Hel.
185.
Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα γάν-
θρῶπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὧτα
κλύζων Hip. 654.
Κλύμι. αἰτεμένης κλύθι μιν Hip. 872.
cf. El. 1238. κλύτε Pelei fr. II.
Κλυταιμνήστρα, uxor Agamemnonis.
Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et
1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T.
22. El. 9. etc.
Κλυτός. κλυτὰν Θροναῖδ' ἐκλυτὸν πόλιν
Iph. A. 263.
Κλών. κλών' ὅρειον χεροῖν ἄγων Bac.
1066. κλώνα μυρσίνης ἔλαβε El.
324. δαφνηφόρος λαβῶσα κλώνας
Ion. 423.
Κλωρός. δῆσαντές' σε κλωφῷ τριπῆχει
Cy. 234.
- Κλωπικός.** ἵζειν κλωπικαῖς ἔδραις Rh.
512.
Κλωτήρ. λίνυ κλωτήρα περιφέρει Fr.
inc. CCVI.
Κλωτός. κλωτῷ ἀμφιβόλοισι λινέοισι
Tr. 537.
Κλώψ. πανῶργον κλώπα Al. 769. μὴ
κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ Rh.
709. κλώπες ἄνδρες ib. 645. cf. v.
678. et 777. et Cy. 222. ὃ κλώπες
ἔσμεν Hel. 560.
Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀέλιου κνεφαῖαν ἱππό-
τασιν Al. 595.
Κνέφαλλος. κνεφάλῳ ἔχ' ὑπερτείνει
πόδα Sci. fr. I. 2.
Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ
κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836.
νύχιον κνέφας Tr. 543. σκοτίον κνέ-
φας Bac. 510.
Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον
δόρυ Ph. 1403.
Κνίζειν. εἰ σε μὴ κνίζει λέχος Med.
568. ὅστις τὴν ἑμὴν κνίζει φρένα ib.
599. τὸ βάλεισθαι μ' ἔκνιζε Iph. A.
330. ἥ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἦν τι
κνισθῆς An. 208.
Κνισσᾶν. βωμὸς κνισσᾶν βεβῆτοισι
προστροπαῖς Al. 1159.
Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup.
146.
Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτα-
νὼν Her. F. 1327.
Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιά-
δος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος
κοίλης μυχὲς Iph. A. 1600. τύμβου
τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀν-
τίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας
ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη,
ὅρεσι περιδρομὸς Cresph. fr. XII. 2.
τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201.
κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεῶς
κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα
γαστρός Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις
Iph. fr. XXII.
Κοκλωπὸς ἀρμός. Iph. T. 263.
Κοιμᾶν. εἶθε με κοιμάσσει ἄδ' ἀνάγκα
Hip. 1387. ἐν χαλκῶσι δώμασιν
κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίβη
σὺν δεσπόταισι An. 390.
Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν
ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ
ἄγρηνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ἔτ' ἐκοίμει-
σ' ἔτ' ἔβριζεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ΚΟΙΝ

Ξίφη ib. 669. πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.
 Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσου τῆσδε μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τῷτο νῦν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρῆ πόσει γυναικα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.
 Κοινός, ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνύαλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ἄδამῳς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς εἶδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῷ στρατῷ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐστιν ἕρηνος πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἰς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινὸς λόγος ἐλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὸς αἰρούμενος πότις Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμος κοινὸς Ἑλλάδος Antioq. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινῇ γνώμα Hec. 189. κοινὰν τὰν εὐκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὀλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἔδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίστρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοινὰι ἡμῖν ὤματων εὐπραξίαι Ion. 566. κοινὰι πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ἡ κοινὸν στρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐὼ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινὸν τι λέγειν ib. 772.

ΚΟΙΝ

κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρὶδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινὸν ἐστὶν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αἵξειν ib. 967. πᾶσι μ' Ἑλλήσι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὺς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλος ib. 696. ἅπασαι κοινὸν βῦμα Her. 261. δράσων τι χρηστὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηστήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐστὶ Φοῖβῳ σοὶ τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ὃ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἀχῇ Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσα χώρα ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βυλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοινὰ ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσοις Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Acol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.
 Κοινῶν, ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τῷτ' θεῷ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῶσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῶσθαι λέγω Al. 428. ὦν καὶ σὺ κοινῷ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλοῖς εἰς ἀνὴρ κοινόμενος An. 216. τῷ σὺ παιδὸς αἵματος κοινόμενῃν ib. 655. σοὶ λέχος κοινόμενῃν ib. 934. κοινόμενῃ τὰς συμφορὰς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγος; Tr. 61. αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. ἔχ' ἐκῶσα τῷδ' ἐκoinώθην λέχει An. 38.
- Κοινόφρων.** κοινόφρων σοι ζῆν' θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς Ἀθήνας τείχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.
- Κοινωνεῖν.** κοινωνεῖν τάφῳ Or. 1055. ἥ καὶ σὺ τῷδε κοινωνεῖς φόνῳ; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῇσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις—παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὅς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her. 301. τίς ἂν πατρός σε φόνον ἐκοινώνησέ μοι; El. 1048.
- Κοινωνία.** ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βεκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένεος κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρός κοινωνία Bac. 1275. κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1363. λυγραί τῶνδ' ὀπλων κοινωνία ib. 1377.
- Κοινωνός.** τῆς συμφορᾶς κοινωνός Ion. 773. ὅθεν—σέ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ El. 637. κακῶν κοινωνός εἰ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῶ ξίφει Iph. T. 1173.
- Κοινῶς** Ion. 1462.
- Κοῖρανος.** τὸν νεωτὶ κρίρανον Ph. 1637. κοῖρανος χθονός Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοῖρανον χθ. Iph. T. 1287. et Her. F. 138. κοῖράνω Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοῖράνω ib. 1143. δώμασι κοῖράνω Dan. 52. ἐχθρὰ γαίης κοῖράνοις καθίσταται Med. 875. κοῖράνοις χθονός ib. 936. et κοῖράνω χθ. ib. 1299. ἔτι πάντες εὐφρονέσι κοῖράνοις Al. 208. ἃ (pro ἡ, sc. τύχη) πάρεσι κοῖράνοις ib. 213. Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοινῷ στρατῷ Iph. A. 1591. κοῖράνοισι γαμβρόν πέλειν Rh. 198. ἐν κοῖράνοισι Πυθικοῖς σαθεῖς Ion. 1219. μὴ νεῖκος κοῖράνοις τίθῃ Dic. fr. V. 1. κοῖράνωσιν ευγενὶς CEn. fr. XI.
- Κοίτη.** ἔβριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779. 2) dor. κοῖτα. ὀλέθριον κοῖταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἀπλῆσιν κοίτας ἔρωσ Med. 151. τᾶς ἀνάνδρως κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. 437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτῃ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτῃ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοῖταν Rh. 22. κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοῖτᾶν ib. 532. τὰσδ' ἔφραζεν Ἑκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπουσιν Παρνασσῷ κοίτας Ion. 155. εἰς ἀντρὸς κοίτας ib. 892.
- Κοῖτος.** πῦρ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.
- Κολάζειν.** ἡ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηστὰ ἢ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κολάζει Tr. 948. ὥς κολάζω τὸν ἀδικούντᾳ σε Bac. 1321. ἢ γὰρ τι θανάτῳ τὸς κακὸς κολάζομεν Hel. 1188. ἀλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔτι τοι καλὸν κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.
- Κόλαξ.** κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.
- Κόλασμα** Sis. fr. I. 4.
- Κολαστής.** τῶτων κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἀγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμος θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 6.
- Κολεός.** φάσγανον ἐξείλκε κολεῷ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.
- Κολλητός.** κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.
- Κολύειν.** ὅστις δῆμον κολέει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολέων φασγάνῳ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.
- Κόλπος.** ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεῶς Iph. T. 1292. Μῆσας δι' ἀκηράτων δινηθεῖς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὐτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
- Κολπώδης.** πρὸς τὰν κολπώδην πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.
- Κολχίς.** τὰς δυστάνς Κολχίδος Med. 132.
- Κόλχοι.** Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

ΚΟΜΙ

Κολωνός *ἱερὸς* Ph. 1701.

Κομῶν. βυκόλον, κομῶντα κισσῷ An-
τιορ. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec.
1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρουσα Or.
96. αὐχμῶδη κόμην ib. 223. κα-
τόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.
χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf.
El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An.
403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711.
cf. Tr. 882, et Hel. 115. εὐκοσμος
κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σφ' κρατὶ
ταναὸν ἔκτενῳ ib. 829. βοστρύχες ξαν-
θῆς κόμης Hel. 1240. τὸς ἀκηράτους
πλόκους κόμης Ion. 1267. ἢ ρίψεθ'
ῥέον τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F.
562. κόμης ἀπρηξίμην El. 91. κό-
μης ἀγάλατα ib. 871. κόμης ξαν-
θίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον
καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην
ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not.
2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρο-
μαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικῶσα
κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθὰ ἀμ-
φὶ κόμα Med. 980. σπάραγμα κόμας
An. 827. ἢ σπαράζομαι κόμαν; ib.
1210. τέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ
ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν
κόμας ἀπο ἑρόψεν Bac. 1113. πινα-
ρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ
ib. 1209. 3) plur. εἰ μοι γένοιτο
φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε
κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύ-
λως δικῶν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμ-
πον Ph. 1191. κόμας κερῶνταί σοι
Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A.
681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλο-
κάμης κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791.
πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δά-
κρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T.
703. κόμας σὰς μητρὶ ὄσα σῇ ib.
820. ἀνασεύοντα κόμας Bac. 241.
καθεῖσαν εἰς ὦμος κόμας ib. 694.
ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔδειντο Hel. 372.
ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204.
κάρα σε συγχέω κόμαις ὁμῶ Thes. fr.
I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210.
θύροισιν κισσῷ κομήτην ἐξανέτεφον Bac.
1053.

Κομίζειν. κομίζε με Hec. 432. et Ion.
738. ἅτις ποιντοπόρους κομίζεις ἀκάτους
Hec. 445. κομίζει τὸν Μενοικέως Ph.
697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους

ΚΟΜΙ

χερῶν κομίζειν ib. 1622. κομίζεσαντὴν
δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμους τήνδε
κομίζετε ib. 1654. κομίζ' Ἰάσωνα Med.
820. χρεῶν κόσμον κομίζειν δεῦρο
ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄδελον;
Hip. 1261. cf. v. 1265. δεῖν κομί-
ζω τήνδε Al. 1031. κομίζε ἀπ' ὁμιλί-
ων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρὸς
κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265.
μὴ δῶς τὰδ' ὅσα — παισὶν κομίζειν
Sup. 1185. σφραγίδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τήνδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφα-
γὰς κομίζω νιν ib. 906. κομίζε τὸς
ξένους Iph. T. 342. μόνος δὲ μ'
Ἀχαιοὶ κομίζουσι Tr. 1093. κομίζετ'
ἄδελφ' κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κο-
μίζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς
Bac. 959. μόνος μόνῳ κομίζε πορ-
θύμιδος σκάφος Cy. 361. τῷ ποτ' ἐν
χερὶ σὰ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρας;
Her. 93. ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κο-
μίζετε Hel. 878. ὡς κομίζους οἶκον
εὐγενέστατον Ion. 1562. κομίζ' αὐτὴν
ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναῖκων
λυμῶνας ξένους κομίζων καὶ ξυνοικί-
ως κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξη-
ρὸν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. θάπ-
των κομίζων Θ', ὕβρις δὲ ἀπώλεσεν
Sup. 495. ἑορσία κομίζων Her. F.
619. νεκρὸν τόνδε μοι ἦκει κομίζουσα
Hec. 672. τήνδε κομίζου' ἐξω μελά-
θρων Hip. 172. παῖδα κομίζου' ἐν-
θάδε Iph. A. 147. ὑπότροφον νεανί-
δα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1205. πρὸς
ἄνακτα τῆσδε γῆς κομίζομέν (i. e.
ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον
ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτο-
σφαγῇ δύστηνον ἐκόμισ' ἐν χερσὶν Ph.
1526. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432.
ἦ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἄς
ἐκ βαρβύρων ἐκόμισα Bac. 57. κο-
μίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup.
126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμου κομίσαι
θέλων εἰς γὰρ Ἑλλάδα Iph. A. 770.
τῶνδ' ἐξω κομίζω τειχέων Ph. 596.
δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432.
τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν
Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατ-
θανόντα παῖδα Bac. 1223. ἦν ἐκ
Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ἢ
κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὸν; El.
1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας
Sup. 273. κόμισαι μ' ἐς Ἀργος Iph.
T. 774. ἐξω κομίσασθ' οἰκῶν Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ᾄδω ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖς' αἰχμάλωτος Tr. 35.
- Κομιστήρ. πομπὴς καὶ κομιστήρας κόρης Hec. 222.
- Κομιστής. λαβῦσα — κομιστήν σε An. 1269. νεκρῶν κομιστήν γενέσθαι Sup. 25.
- Κόμιστρον. ἀθλίω κυνὸς κόμιστρα Her. F. 1387.
- Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεῶν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἂν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσα. — Bac. 340. τίνος καὶς πατρός κομπάζεται; Al. 500. ὅς ἔνεκ' ὄλβη μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.
- Κομπεῖν. ὥς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῇσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.
- Κόμπος, *subst.* κόμπω μετασίῳ An. 1221. κόμπω χάριν Tr. 1038. ὁ κόμπος ἔδεις Bac. 461. τόδ' ὁ κόμπω λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἔκ ἂν πιδοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ἔτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπους κωδωνοκρότους Rh. 383. κόμπους ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφία Cy. 316.
- Κομπός, *adj.* Ph. 603.
- Κομπός. κομπός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομπός γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἰ τὰ κομπὰ Rh. 625. κομπὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομπὰ ποικίλοι Aol. fr. VII. 2. τὰ κομπὰ σοφίσματα Antioch. fr. XXXIII. 5.
- Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄνυ τε — ἐν κονίαις An. 112. εἶθε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.
- Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρμα δύσηνον κára ib. 496. ἔ τις ἀμφὶ τῷδ' ὕγραν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ἑρανὸν κονιν προσαν-τέλλωσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τὰδ' ὄρματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἴετο κόνις El. 478.
- Κοντός. ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πῶρας εἶχον Iph. T. 1350.
- Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.
- Κοπίς, *fem.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἶσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.
- Κόπος. κόπῳ πάρεμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπῳ ὑπο—παρεῖται Bac. 634. εὐδεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.
- Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπων Cy. 371.
- Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112.
- Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.
- Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.
- Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς θυτῆνς κόρης Hec. 46. ἄλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητῆς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατῖδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρίς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἀγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνδέν κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμω κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θετιάς κόρη Hel. 132. ἄρρητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθένην κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρίς κόρα Hec. 934. παρθένης κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατῆς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. καὶς τὰς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρητὶ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρίς κόρα ib. 1335. διογενεὶ κόρα Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τὰς θεοπιφθῶ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοτέφαγον κόραν Ion. 1085. κό-

- ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρη κόρας λάφυρα ib. 417. Τρωάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρωῶν κόραι Hec. 1152. τὰς αἵματωπὲς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτως Iph. A. 779. πεντήκοντα κοῤῥαν τῶν Νηρηϊδῶν χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμω κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἀγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλῳ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνωδὸς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ὣς ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὤρθαῖς κόραις Hec. 972. ὅ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἰμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαπύρως κόρας κεντῶσιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ἡραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη ib. 1267. σκυδρωπὲς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἀπο κόρας τρέφουσιν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διατρώφεις κόρας ἐλίσσυσσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρος ὀλεῖ κόρας Cy. 608. τάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχη κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κόρα et κέρη vid. infra suo loco.
- Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.
- Κορμός. κορμὸς φέροντες πενκίνους Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμὸς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμὸς ναυτικὸς Hel. 1617.
- Κόροις, nom. propr. viri. Rh. 539.
- Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιώθρητος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεὶ κόρῳ μονοτέκνῳ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρος An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλῶτων κόροι Sup. 107. λεκτὸς Ἀθηναίων κόρος ib. 356. νεοστρεφεῖς κόρος Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λευκιπποὶ ib. 645. ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρος δις ἐπὶ τὰ ib. 1326. Ἀγῆνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ὥδέ ἐστὶ τις τῶν κόρος Epist. IV. κόρος ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.
- Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.
- Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.
- Κορύνη. ὄπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.
- Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.
- Κορύσσειν. φιλαϊμάτους ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσῶν ὄπλων κεκορυθμένους Iph. A. 1073. ἐριδι τυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.
- Κορυφή et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρων Or. 6. κορυφή θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβῳ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνασίον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφᾶς Διὸς ib. 457.
- Κοσμεῖν. χρῶν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμαχῶς Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὡς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἱ μηχαναῖς κοσμεῖσι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχετ' κτείην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμίνα κοσμών πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμεῖται Tr. 982. φίλοι ἐκόσμων τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εἰ γὰρ ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμήσαι τάφῳ An. 1161. μὴ σε κοσμήσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. τέφανον ἐξ ἀκηράτῃ λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Ἑρῆκα κοσμήσων τρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότῃ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὑπλοῖς Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τῷ θεῷ κοσμέμεθ', ᾧ δαλεόμεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. τεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ τεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. εἰδὲ κόσμον ἐν χερσὶν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβύσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν αἶδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλλματι καλὸν κακίῳ Hip. 631. κόσμος ἔτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσείας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττωσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὺς Iph. A. 571. πολὺν σοι κόσμον ἐνδύσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον ἐκ ἐπέψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζειτ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. κόσμον Πενθεὶ προσάψων ib. 855. ἐνεγχε' ὀπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζῃ τῷδε ib. 725. ἥ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σφῇ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀνδρὸς ἐ κακῷ Antioq. fr. X. 1. θεῶν θνητὸς κόσμον ἐπεί φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτῳ φύσεως κόσμον ἀγῆρω eorund. CLIII. 6. θεᾶς κόσμος Iph. T. 1223.

Κάσσαβος, vel κότταβος. ἀβλα κατὰ τάβων διδῶς Enei fr. VIII. 3. πελὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pl. fr. IV. 1. Κότος. μὴ μοι κότον θῆς Rh. 827.

Κυρά. κυρὰ θυγατὶς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κυρὰ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κυρὰ τῇδε πενθίμῳ πρέπει; Al. 515. κυρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κυραὶ Sup. 97. πένθιμοι κυραὶ ib. 974. γυναῖκες κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κύρη et κύρα, pro κόρη. κύρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κύρα Hip. 141. Λήδας ἀ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τῇ τὰς Νηρέως κύρας ib. 217. ἐνθα κύρα διατέγγει βωμὸς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κύραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κύραν Hel. 388. τὰς ἀβρήτης κύρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κύρα El. 116. κακόφρων κύρα ib. 482. ἃ μ' ἔτικτε κύραν ib. 1183. κυραὶ An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κυραῖσιν Hec. 462. μετὰ κυρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κύραι Νηρέος Ion. 1081.

Κύρητες. ὦ θαλάμευμα Κυρήτων Bac. 120. Κυρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κύριμος. σίδαρον κύριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κύριμον Tr. 279. κυρίμης τριχὸς El. 521.

Κῆρος, poet. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κῆρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κῆρῳ El. 463. τὸν ἀγαθοῖν ζύγγωνε κῆρον Διὸς ib. 990. ἐς ἀπώλεσα κῆρος Sup. 274. ἐπὶ κῆρος ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ θεοὶ κῆροι Meleag. fr. VI. 7.

Κυροτόκος. κυροτόκοις ἐν Ἀργεαῖς Sup. 957.

Κυροτρόφος. Ἑλλάδι κυροτρόφῳ Tr. 565. κυροτρόφον θεᾶν Bac. 420.

Κυφίζεῖν. δύτηνον αἰώρημα κυφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κυφίζει φρενῶν Ceno. fr. V. 3. πάγκαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων Ph. 123. ὑράνιον πῆδημα κυφίζουσα El. 861. τᾶλλα ῥαδίως εἰσω νεὺς ἐθέμεσθα κυφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγῳ δις τόσον μ' ἐκέφισας Rh. 281. ὡς ὄχλῳ βορῶν πλήθους τε κυφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κυφισθῇ νόστῳ Or. 43. κυφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

ΚΡΑΙ

Κράισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν *κράισματα* Ph. 855.

Κῦφος. τὸ κῦφον ἄλμα ποδῶν El. 439. *κύφῳ χθονί* Hel. 859. et *κύφα χθῶν* Al. 464. *κύφα δαπάνα* Bac. 891. *σφυρῷ κύφῳ* Al. 589. *κῦφον βῆμα* Tr. 342. τὰ *κύφα* τοῖς νικῶσιν ἦν—Al. 1032. *κῦφον* ἑκατὶ γραμμάτων Iph. T. 594.

Κυφότης. ἔχει κυφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.

Κῶφος. *κῶφως* φερέσθαι κρεισσόνων βωλεύματα Med. 449. *κῶφως* φέρειν συμφορὰς ib. 1018.

Κόχλος. *κόχλως* φουσῶν Iph. T. 303.

Κραδαίνειν. Παλλὰς *κραδαίνουσ'* ἔγχος ἐπιλογχον *χερί* Her. F. 1003.

Κράδεμνον. *κράδεμνα* δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμάς Ph. 1497.

Κράδη. προσπηγνύναι *κράδαις* ἐρίναις Sc. fr. II. 2.

Κραδία, ποët. pro καρδία. *κινεῖ κραδίαν* Med. 99. *μαινομένη* *κραδίᾳ* ib. 433. et Hip. 1274.

Κραῖθις, ποτ. *φινυῖ*. Tr. 228.

Κραίνειν. μὴ τελεσφόρος ἀρὰς θεοὶ *κραίνωσιν* Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως *κραίνωσι* θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. *τεκτόνοιν*—ἐριν Μῦσαι φιλεῖσι *κραίνειν* An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ *κράινοι* Sup. 1008. κυρίως *κραίνειν* δίκας Her. 144. *μαντεύματα* *κραίνει* Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ *κραίνει* χρόνος Al. fr. XII. 8. ἐκ ὁρθῶς ταῦτα *κραίνουσιν* θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια *κραίνει* Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ *κραίνει* θεὸς eorund. CXCIH. *παρθένοις* *κραίνων* γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν *ἐκραίνει* Hel. 1334. θεὸς *ἐκρανε* συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνέυρεσιν θεὸς ὁρθῶς *ἐκρανε* Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεὺς τ' *ἐκρανε* σὴ περί El. 1248. *κρανεῖ* ποτ' ἄρα Sup. 375. ἐπὶ σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ *κραίνεται* Her. 778. *κέκρανται* συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν ψῆφος *κέκρανται* An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς *κέκρανται* δίπτυχον δῶρον *θεᾶς*; Ion. 1010. ὦ πόνος οἶκον οἶος *ἐκράνθη* Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγῶν *ἐκράνθη* Sup. 814. *χρησμοῦ*

ΚΡΑΣ

μὴ *κρανθέντος* Her. 606. πρὸς τὸ *κρανθέν* Hip. 868. τὸ *κρανθέν* ὥς ἂν ἐκμάθῃ Ion. 77. ἢ σῖγα *τέρξεις* τὰ *κρανθέντα*; Or. 1023. *καλῶς* *κρανθέντων* Iph. A. 1022.

Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ *καλλίστα* *κρανᾶν* Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)

Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.

Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ *κρανίον* τείχοντα Cy. 643. τὸ *κρανίον* παίσας *κατέαγα* ib. 679.

Κράνος. εἰς *κράνος* βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ *χρυσεοτύπῳ* *κράνει* El. 470.

Κράντωρ. ὦ *χθονὸς* Φθίας *κράντορες* An. 508.

Κράς. πολλὸν ἐπὶ *κράτα* Hec. 653. *κράτα* θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. *κτύπον* *κρατὸς* ib. 961. σίδαρον ἐπὶ *κράτα* τιθεῖσιν *κύριον* ib. 964. *κτύπησε* *κράτα* ib. 1467. *ξανθὸν* *κράτα* διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ *κρατὶ* *τέφανος* Med. 1065. cf. v. 1186. *εἰσίσσα* *χαλτην* *κράτᾳ* τε ib. 1191. αἶμα ἐξ ἄκρου *ἔταξε* *κρατὸς* ib. 1199. ὁρθὸν *κράτ'* *ἔτησαν* Hip. 1203. ὅτε τόδ' *ἔγχος* *κρατὸς* ἀγνίσει *τρίχα* Al. 77. *τέφει* *κράτα* *μυρσίνης* *κλάδοις* ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. *κόσμον* ἀμφὶ *κρατὶ*—*ἔχουσα* An. 147. *ἐκκαλύψας* *κράτα* Sup. 111. *ἐπαυρε* *λευκὸν* *κράτα* ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς *κράτα* πρὸς γῆν *ἐκκυβισίωντων* Sup. 692. *σεφανῶσθε* *κράτα* Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον *κράτ'* *ἐνέγκοι* Rh. 259. *κυρᾷ* *κράτ'* *ἐκπορθηθεῖσ'* οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε *κράτα* *κύριον* ib. 279. cf. v. 1235. *πύκαζε* *κράτ'* ἐμὸν *νικηφόρον* ib. 353. *πλήγματα* *κρατὸς* ib. 789. *κράτ'* ἀπεσκυδισμένην ib. 1026. *δύτηνε* *κρατὸς* ib. 1173. *σεφανῶν* *κράτα* *κισσίνους* *βλαστήμασιν* Bac. 177. *κράτα* *σεῖσαι* *πολιὸν* ib. 185. *κράτα* *κισσώσας* ib. 205. *κόμην* ἐπὶ σφ' *κρατὶ* *ταναὸν* *ἐκτενῶ* ib. 829. *κράτα* ἄθλιον—*πήξας* ἐπ' ἄκρον *θύρσον* ib. 1137. τίς εἰς σὸν *κράτ'* ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ *κρατὶ* *χέρας* *ἔθηκεν* Hel. 377. *κρατὶ* ὁρθίως *ἐδείρας* *ἀνεπτέρωκα* ib. 638. ἐκ *κρατὸς* *εὐγενῆς* *κόμας* ἀπέθρισας ib. 1203. *κράτα* *κρύψας* Ion. 967. *κράτα* ἀνόσιον *τεμῶν* Her. F. 567. ἐπὶ *κρατὶ* *κεῖται* ib. 640. τί *μυ* *κράτ'* ἀνεκάλυψας ἡλίφ; ib. 1231.

ΚΡΑΤ

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι *Θέλω* *Ag. fr. III.* κρᾶτας αἱματόμενοι *Ph. 1156.* τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα *Her. F. 526.*
Κραῖσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων *Phaëth. fr. VII. 2.*
Κρασπέδον. ἀκροισι λαίφως κρασπέδοις *Med. 524.* πρὸς κρασπέδοις τρατοπέδω *Sup. 661.* παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις *Εὐρωπίας Th. fr. VI.*
Κρασπεῦσθαι. κεκρασπέδωται ὄφειν *Ion. 1423.*
Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλος *Bac. 1094.*
Κραταιλός. ἐν κραταίλῳ πέδῳ *El. 534.*
Κραταίος. κραταίᾳς χειρὸς *Her. F. 964.*
Κρατεῖν. ὃ τὸς κρατύντας χρῆ κρατεῖν, ἃ μὴ χρῶν *Hec. 282.* κρατεῖς ξένῳ; *ib. 1047.* κρατεῖν γῆς *Or. 1600.* "Ἀργεὺς Ὀρέστην ἔα κρατεῖν *ib. 1660.* σκήπτρων κρατεῖς *Ph. 1259.* κρατεῖς πρὸς τέκνων ἐτι *Med. 1015.* κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι *Hip. 248.* τὸ δάκνον σὺ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ *ib. 696.* γῆς, ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ *ib. 975.* ἡγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικῶς *ib. 1016.* Ἵν ἐγὼ κρατῶ *Al. 427.* τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν *An. 583.* ὃς κρατεῖ Κάδμῳ χθονὸς *Sup. 400.* κρατεῖ εἰς *ib. 431.* ἀνομία νόμων κρατεῖ *Iph. A. 1095.* ὃ σὺ κρατεῖ *ib. 1409.* τὸ χρῶν σὺ τε καὶ θεῶν κρατεῖ *Iph. T. 1486.* cf. *Tr. 964.* θρασὺς Ἐκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ *Rh. 579.* κρατῇ νῦν γε, καὶ κρατεῖς ἐτι *Her. 944.* κρατεῖν τόματος *Hel. 1404.* ἀρχόμεσθ' ἄρ', ὃ κρατῶμεν *ib. 1654.* ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δῖωκε *Ion. 439.* ὃς ἑρὰν κρατεῖ *ib. 446.* τῷ ἄκοντος ὃ κρατῶ *ib. 746.* ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῶμεν ἀδικον ἄρστον ἀνδρῶν *ib. 1094.* ἔχ ὃ κατθανῶν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε *Her. F. 246.* ὃ τῆς ἐσίας ἄλλοι κρατῶσι *ib. 338.* cf. *v. 709.* ὃ παλαιότερος κρατεῖ *ib. 770.* Ἡρα κρατεῖ *ib. 1253.* ἄρσιν κρατεῖ *El. 537.* βωμῶν ἡ Μυκηναίων κρατεῖς *ib. 671.* τῶν ὁμοίων κρατεῖν *Antig. fr. V. 3.* γαστρός κρατεῖν *Inus fr. XIV. 4.* εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ *Pal. fr. IX. 2.* ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ *Pelei fr. V. 3.* κρατεῖν δορί *Tem. fr. VII.* τὸ ἔχειν

ΚΡΑΤ

πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας *Fr. inc. LXXXVI. 2.* κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) *Fr. inc. B. 28. 5.* ὃ κείνων κρατῶν *Hec. 799.* ὀξυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος *Or. 1198.* σκήπτρων κρατύντα *Ph. 594.* ὡς κρατῶν *ib. 1425.* ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατύντα *Her. 884. v. not.* σώματος κρατῶν *Her. F. 232.* τὸν κρατύντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ *El. 4.* τοῖς κρατῶσι μὴ μάχῃ *Hec. 404.* τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρῶν *Ph. 396.* πολλὰ κρατύντες *Med. 120.* λίσσῃ τὸς κρατύντας *Θεός Al. 252.* εἰργασιν οἱ κρατύντες *Sup. 18.* κρατύντων πρὸς πύλας *Iph. T. 1301.* ὡς ἐπέυθετο κρατύντας ἡμᾶς *Rh. 768.* οἱ σὺ κρατύντες *Her. 101.* τῶν κρατύντων ἀδικίαις *Ion. 254.* ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῶσι *Alcmen. fr. V. 1.* σέβειν τὸς κρατύντας *Dic. fr. V. 2.* ἄγαν κρατύντες *Cneî fr. IX. 2.* πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατῶσι *su Peliad. fr. IV.* τὰ κρατῶν σε πείσει *An. 133.* τὴ τῆς γυναικὸς κρατύντ' ἐν δώμασι *Melan. fr. IX. 3.* καὶ κράτεν, ἡσσωντό τε *Sup. 683.* Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν *Erīg. II. 1.* ἦν περ κρατήσῃ τὰμὰ *Ph. 782.* ἦν κρατήσω *An. 187.* Κύπριν κρατῆσαι *Hip. 401.* κρατήσας δεσπότην *Al. 493.* Μινύας κρατήσας *Her. F. 50.* μάχῃ κρατήσας *ib. 612.* δεσποτῶν κρατήσεις δῦλος ὢν; *Hel. 1646.* κρατήσιν Θηβαίας χθονὸς *Ph. 638.* εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσιν *Hip. 1040.* κρατήσιν ἐχθρῶν *El. 194.* τὸν ἀνέκατον ὡς κρατήσων βίᾳ *Bac. 999.* κρατῇ σὺ *Tr. 725.* ὃ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων *ib. 933.* λόγχης ἀριθμῶ πλείονος κρατέμεναι *Bel. fr. XXV. 12.* ἦν κρατηθῆς *Ph. 581.* Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα *Ion. 1251.*
Κρατῆρ. κρατῆρα Βάκχῳ *Iph. A. 1061.* κρατῆρα τὸν φθιμένῳ *Iph. T. 160.* ὁπότεν—ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ *Bac. 384.* οἰνωμένας κρατῆρι *ib. 686.* κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμορον *Cy. 387.* τί τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μιν τίθης; *ib. 542.* ἐς κρατῆρα καινὸν *Ion. 1177.* νέον κρατῆρα πληρῶν *ib. 1192.* ἐν κρατῆρων γυνάλοις *Iph. A. 1052.* πλήρεις κρατῆρας *Bac. 222.* γάλακτος πλέψ κρατῆρες *Cy.*

ΚΡΕΑ

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατήρας ἱερός ib. 1195.

Κρατίνος, *nom. propr. viri*. Epist. II. Κράτιτος. τὸν κράτιτον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξε μοι κράτιτον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιτον εἰσὶ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα El. 379. κράτιτον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιτα—φαρμάκοις αὐτῷς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὅπερ μέγιστον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. ὃ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299. ὃ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὃ πολὺχρον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ὃ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δαίμωντων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμω ἐπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θεῶν παίδων πᾶς κράτος; Eg. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βεβαίαι δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δῆμψ μίητε πᾶν ἀναρτίσης κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τὸς σέβοντας τὰμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ ὃ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιλιῆδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτάν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ ὅχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγῇ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκέσας Hec. 1109. et Hip. 902. ὅτι πε κραυγὴν ἔθηκες Μενέλεω βοηδρομεῖν; Or. 1510. εἴησαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὐ πυρσεύετε μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῷδε El. 695. κραυγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

ΚΡΗΠ

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπης τῷδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδὸς φάρωνος ὠδήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείας Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλος El. 542. Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖν γένος Hip. 1252. ὥς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμαστός. κρεμαστὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχως κρεμαστὸς Or. 1036. et κρεματοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παρατάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1123. κρεμαστὰ ἔστα' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέωσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὃ παῖ Κρέοντος Alcmaeon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell. dominus, princeps*. πόντων κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεύς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.

Κρήναισθαι. παρηίδων ἐξ ἐμῶν ἐκρήμματο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ ὄρακοντείως Ph. 1325. παγὰν προεῖσα κρημνῶν Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἀρεος Sup. 660. εὐρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἔξανη' οἶνος Bac. 706. καλὴν γε κρήνην εἴπας Cy. 148. κρήναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἴζω κρήνας Iph. A. 142. κρήναι Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὕδροχύτοις Cy. 66. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.

Κρηνίς. δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος

ΚΡΙΝ

ἐκτός An. 1113. κρηπίδ' Ὀλύμπῳ
καλλίσταν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρη-
πίδα Her. F. 985. κρηπίς γένος ib.
1261. κρηπίδας λαΐνας ἀγάλματος
Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις
Tr. 16. κρηπίδων ἐπὶ ναῷ Ion. 38.
ἀμφὶ κρηπίδας δόμων ib. 510. ἔκειτο
κρηπίδων ἐπὶ Her. F. 1008.
Κρής. ζάθειοι Κρήτες Bac. 121. ὦ
Κρήτες Cret. fr. I. 1.
Κρήσιος. Κρησίως δόμους Hip. 719.
ὦ καὶ Κρησία ib. 372. ὦ λευκότερε
Κρησία πορθμῖς ib. 752. Κρησίας ἐκ
γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr.
944.
Κρήσσα. Κρήσσης ματρός ἀπο Or. 18.
λέκτρα Κρήσσης Ἀερόπας δολίας ib.
1008.
Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel.
774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II.
4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.
Κρητήρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρη-
τήρα καὶ θοῖνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέας
κρητήρας ἐτίησε Ion. 1166.
Κρητικός. Κρητικὸς αὐλὸς Pol. fr. X.
1.
Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὄνειρος Hec.
89. ἔρις, ἂν ἐν Ἰδα κρίνει τρισσὰς
μακάρων παῖδας ib. 645. ὥς κρίνω
δικαίως ib. 1131. τὰλλότρια κρίνειν
κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτήν—κρίνω
δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις
Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An.
370. ἔκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989.
κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραίας Sup.
276. τὰ Ταντάλῳ ἐσιάματα ἅπιστα
κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρί-
νοιεν; Her. 180. εἰ λόγος κρίνουσι
σὺς ib. 198. εἰ ἄμλλα κρίνει νιν
αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ
θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1.
τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν
Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον ὃδὲν
ὑδάμῳ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ τρα-
τηγεῖν τῶτ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX.
1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέ-
γαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μὴ μ'
ἄφρονα κρίνης eor. CXXXIV. 2. ἐκ
ὀφθαλμοῦ τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν, ἀλλὰ
νός eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων,
ὃχ' ἂ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισ-
σὺν ζεύγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924.
εἰ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων
κρίναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ

ΚΡΟΥ

κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς
θεὸς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιστον
κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ἔτε τῷ
δίκη κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph.
T. 1471. ἥ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or.
755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315.
πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373.
τῇ ὁμιλίᾳ βροτὸς κρινεῖτε; ib. 385.
ὢ κρινῶμαι τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλείονα Med.
609. ἐν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν ἢ καλῶς
φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκείνο κέρρι-
ται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644.
εἰς κρινεῖν Παλλάδος κριθήσεται Sup.
601.
Κρίσις. κρίσις θεῶν Iph. A. 580. κρίσιν
ἐπὶ συγγάν ib. 1307. μορφῆς διαπε-
ράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684.
et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.
Κριτής. κριτὴς τις θεῶν γένοιτο Ph.
470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al.
804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις
κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης ὁ
σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πο-
νηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολ-
λῶν ἡρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX.
1. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr.
inc. XXXII. 2.
Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.
Κρόκεος. ἐν κροκῇ πέπλῳ Hec. 468.
ἀτέρων κρόκεος ὕχος Tr. 856. κρόκει
πέταλα Ion. 889.
Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἰχονται
κρόκας Aut. fr. III. 12.
Κροκοίς. σολὶδα κροκόεσσαν Ph. 1498.
Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et
Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.
Κρόνιος. Κρονίῳ Πανὸς Rh. 36. Κρόνι
πρύτανι Tr. 1288.
Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνος παῖς Her. 900.
Κρόταλον. οἷδ' ἄνδρα κρόταλον Cy.
104. κρόταλα χαλκῷ ib. 204. κρό-
ταλα βρόμια Hel. 1324.
Κρόταφος. οἱ μοι κροτάφων Tr. 115.
Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.
Κρότημα αἰμυλώτατον Rh. 499.
Κροτητός. πεπτά καὶ κροτητὴ Cress.
fr. IX. 5.
Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr.
546. κρότος Σικιννιδῶν Cy. 37. παν-
νυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.
Κρούειν. πέπλον κρούω Cy. 327. κρούσα
Ζηνὸς ἀρβύλην πέδον Her. F. 1304.
χρυσεοσάνδαλον ἔχονος ἐν γὰρ κρούσαι
Iph. A. 1043. ἐκρούσα χεῖρας Sup.

Κ Ρ Υ Π

720. κῤῥσον πεύκη πυρὸς Hel. 876. κῤῥσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaeth. fr. VIII. 3. ἐλατὸν κῤῥσῳ πόδ' ἐμὸν El. 180.
 Κῤῥμα. Ἀσιάδος κῤῥματα Eg. fr. XIX.
 Κῤῥνός. θερμός κῤῥνός αἵματος Rh. 790. κῤῥνοὶ ἐχώρην Hec. 568.
 Κῤῥνός. κῤῥνὴ θανάτῳ τελευτῇ Fr. inc. CLX. 6.
 Κῤῥνός Scy. fr. I. 3.
 Κῤῥνός Epist. II.
 Κρύπτειν. κρύπτειν, ἢ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτει σύνθετον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτει ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ἐχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. εἴ μοι καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ἴσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτει δῖον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοντ' ἂν ἀτοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεῶν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδῶς τὰς παρόντας δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἡσπίδων πλευραῖς ἐκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἐκρυπτες τόδε; Ion. 1342. εἴ ἐγὼ γάμους ἐκρυπτον ib. 1544. κλειθροῖς ἐκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἐκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἐκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μὲν κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μὲν πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίαν μυχὲς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναφ' τῷδε κρύψεας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σὼν συμφορὰν κρύψειεν ἂν Her. F. 1217. μὴ

Κ Ρ Υ Π

κρύψεας δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὡς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἴν' ὁ πατὴρ ἐθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαντὸν ib. 514. κῤῥα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτὸς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψας ὁμάματα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. ἐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν Bac. 953. ἐν δόμοις κρυπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρυπτεται Ph. 338. δαλὸς κρυπτεται εἰς στοδῶν Cy. 610. ἄρανφ κρυπτεται Hel. 612. εἴ τοσόνδε γῆς ἐνερθ' ἐκείνος κρυπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένως Θῆρας ξιφῆρες Or. 1271. ἐν παρθεῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας Θῆκας χρυσῷ Hec. 1146. ὡς ἐννοῶμαι ἐῆ τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἴν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἴπποι ἐκρυφθεν (προ ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὡς τῷδ' ἀδελφῷ—κρυφθῆναι χθονί Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 43. κρυφθεῖς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.
 Κρυπτεύειν. κρυπτεύειν ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πύδα Bac. 886. εἴ τι πῃ κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων Hel. 548.
 Κρυπτός. ὁ κρυπτός πόσις Or. 560. κρυπτός καταστῆς An. 1065. κρυπτόν λόχον Rh. 560. κρυπτός ἐν ἄντροις χθονός ib. 970. συνερίδει περόναις κρυπτόν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτόν ἐν εἰρκταῖς ib. 549. κρυπτός λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτῇ κοίτῃ Hip. 154. κατὰ Κύνριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ἔφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτὰ μὴ Iph. A. 1140. διακονῶσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυταλλόπηκτος. φυσμήματα κρυταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ἐφίρῃς κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῷ χορὸς κρυφαῖος Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἡπίσω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσπλῶν χθόνα ib. 598. ὃ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφαῖς εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφῶναι χρῶναι Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χερσὶν ἐπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἐταίρους Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβος κτᾶσθαι φίλος Sup. 225. κτᾶσθαι πλεόντα καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχα; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἀνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὕδεις βέλεται κτᾶσθαι φίλος El. 1131. κῆδος καὶ αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν Antioch. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλεόντα Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ πεισῆμιν συμφορὰς ἐκτίσας Or. 542. δύσκειαν ἐκτίσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτίσῃ λέχη ib. 489. ὧν ἐκτίσῃ, κακῶς ἤρχες Iph. A. 383. παρ-

θένον Πισατίδα ἐκτίσας Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἀν' ἐκτίσάμην Tr. 416. ἢ κάλλος ἐκτίσῃ Hel. 1103. ἀν' (sc. δύσκειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτίσας ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτίσας Ion. 1296. ὑποτ' ἀν' σε δεσπότην ἐκτίσας Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτίσάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτίσάμην ib. 1269. ὃν χ' ὡς κάκιστος ῥαδίως ἐκτίσας Ael. fr. XIV. 2. ὕδεις ἐπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσας Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραῖς εἰς δόμους ἐκτίσας Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἶδε σὸν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτῆσαιμην An. 526. πῶς κτῆσαιμ' ἀν' ὀλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὅχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτῆσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὡς ἐνψυχίαν φίλων κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς κτῆσάμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου κτῆσάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτῆση φίλος Hec. 879. νόσον κτῆση τίνα Or. 305. μακάριον κτῆση λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτῆσεσθ' Ἀρην Ph. 943. ἕκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτῆση γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτῆση πρὸς ἀσῶν Her. 167. ἕκ ἐστὶν ὅπως ἤβην κτῆση πάλιν αὐδῆς ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα Or. 267. ὅτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτῆμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρόςιν αἱμά σοι κεκτῆμεθα Sup. 264. ὅ τι κεκτῆμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτων σκοράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκὸς ἡδέας πατρός κεκτῆσεσθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχῆς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτῆμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτῆμεθα τὰ γαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλεονέκτες ἢ κεκτῆμεθα Ael. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύνρην κεκτῆμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῶτ', ἐγὼ δ' ἢ κτῆσομαι Or. 489. φίλος τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ ἂν ἔχῃς ἀνευ φόβου Inus fr. XV. 1. μάτην ἤβην ἀν' ἐκτῶμεθα

Κ Ρ Υ Π

720. κρύσον πεύκη πυρός Hel. 876. κρύσας πλευράν πτεροφύων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλκτόν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180.
 Κρύμα. Ἀσιάδος κρέματα Eg. fr. XIX.
 Κρυμός. θερμός κρυμός αἵματος Rh. 790. κρυνοὶ ἐχώρων Hec. 568.
 Κρυερός. κρυερά θανάτω τελευτή Fr. inc. CLX. 6.
 Κρυμός Scy. fr. I. 3.
 Κρύος Epist. II.
 Κρύπτειν. κρύπτειν, ἢ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδουλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. εὐδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ὕσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτει' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθονται' ἂν ἀσοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεῶν Inus fr. VI. 4. ὀρῶ σε δεξιᾷν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδὸς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἐκρυπτον σῶμα ὄπλοις ib. 1248. ἐκρυπτεν Ἰσθμόν καὶ πέτραν Ἀσκληπιῷ Hip. 1209. πῶς ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἐκρυπτον πλευρά Her. 824. πῶς ἐκρυπτες τόδε; Ion. 1342. εἰ ἐγὼ γάμης ἐκρυπτον ib. 1544. κλειθροῖς ἐκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἐκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἐκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῃ νέφει Her. 855. πάλιν μὲ κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μὲ πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίης μυχὲς κρύψον Sup. 1206. εἰ με νῶ τῷδε κρύψεας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν Her. F. 1217. μὴ

Κ Ρ Υ Π

κρύψης δαρὸν Hec. 184. κρύψη πεσῶσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὥς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἴν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρῳ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαντὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτὸς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψας' ὀμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγος κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. ἔκετι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν Bac. 953. ἐν δόμοις κρυπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρυπτεται Ph. 338. δαλὸς κρυπτεται εἰς σποδιάν Cy. 610. ἑρανῶ κρυπτεται Hel. 612. εἰ τοσόνδε γῆς ἐνερθ' ἐκείνος κρυπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένος Θῆρας ξιφῆρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσῷ Hec. 1146. ὥς ἐννοῶμαι δι' τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἴν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἐκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὥς τῷδ' ἀδελφῷ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλαυιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 43. κρυφθεῖς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.
 Κρυπτεύειν. κρυπτεύουσι ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πύδα Bac. 886. εἰ τι πῃ κρυπτεύομαι—ἐκ βυλευμάτων Hel. 548.
 Κρυπτός. ὁ κρυπτός πόσις Or. 560. κρυπτός καταστῆς An. 1065. κρυπτόν λόγον Rh. 560. κρυπτός ἐν ἄντροις χθονός ib. 970. συννερίδει περόναις κρυπτόν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτόν ἐν εἰρκταῖς ib. 549. κρυπτός λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτῇ κοίτῃ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ εἶφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτὰ μὴ Iph. A. 1140. διακονῶσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυσταλλόπηκτος. φύσηματα κρυσταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ἐφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῷ χορὸς κρυφαῖος Bac. 1107. νόσση κρυφαῖαν Ion. 944. εὐνήν κρυφαῖαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἡπίτω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσπλῶν χθόνα ib. 598. ὃ ναῦς Ὀρέτω κρύφιος ἦν ὠρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδίνα Ion. 1487. κρυφαῖαι εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἐταίρους Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονοῦντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. κτᾶσθαι πλεῖτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἀνδρὰ χρητᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὕδεις βύλαται κτᾶσθαι φίλους El. 1131. κῆδος καὶ αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν Antio. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλεῖτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ πεισῆμυς συμφορὰς ἐκτίσαστο Or. 542. εὐσεβέαν ἐκτίσαντο καὶ βεβημένην Med. 218. καινὰ ἐκτίσω λέχη ib. 489. ὦν ἐκτίσω, κακῶς ἤρχες Iph. A. 383. παρ-

θέρον Πισάριδα ἐκτίσαστο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ὥς ἐκτισάμην Tr. 416. ἢ κάλλος ἐκτίσω Hel. 1103. ἂν (sc. εὐσεβέαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτίσαστο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτίσαστο Ion. 1296. ἔπορ' ἂν σε δεσπότην ἐκτίσαστο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτισάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτισάμην ib. 1269. δν χ' ὃ κάκιστος ῥάδιως ἐκτίσαστο Aol. fr. XIV. 2. ὕδεις ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσαστο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραῖς εἰς δόμους ἐκτίσαστο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἶδε σὺν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτῆσαιμην An. 526. πῶς κτῆσαιμ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτῆσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὥς εὐψυχίαν φίλων κτελεν-σμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλους Hec. 879. νόσον κτήσῃ τινα Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἀρην Ph. 943. ὥς εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόους ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀτῶν Her. 167. ὥς εἶν ὅπως ἤβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα Or. 267. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κατὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτῆμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῶον αἰμά σοι κεκτῆμεθα Sup. 264. ὅ τι κεκτῆμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὥς εἰκὸς ἡδελύς πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἡρῶροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικος χρόνῳ κεκτῆμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτῆμεθα τάγαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἢ οἱ πλετῶντες ὃ κεκτῆμεθα Aol. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτῆμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλη κέκτηται κακὴ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῆτ', ἐγὼ δ' ὃ κτήσομαι Or. 489. φίλως τὴς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὁρῶς, ἢ ὃν ἔχῃς ἔνι ψόγῳ Inus fr. XV. 1. μάτην ἤβην ἂν κεκτῆμεθα

ΚΤΕΙ

πολλήν Her. 283. δόξαν κεκτησθαι μάτην ψευδῇ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτησθαι φίλος Or. 804. ἐκ οἷδα δεσπότης κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἰ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χερσὶν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκείον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δῶλον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῶ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ἄδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφήν εὐπρεπῇ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορὰς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὐ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἀνδρὰ δυσσεβῇ κεκτημένη El. 927. τῇ νῦν κεκτημένη Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ἢ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλος ἄρ' ἔχει κεκτημένη; Iph. A. 404. τῷ δωλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἰστοῖς δμῳίδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβάς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρὶν τίνα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσὸν χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτείνει ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῇ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτείνε' τὸν ἰκέτην γὰρ ἢ θεῖμυς κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνουσα τὸς ἢ χορὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν Ion. 1224. ἐκτείνον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἅς τὸ πρῶτον ἐκ

ΚΤΙΖ

ἐκτείνετε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνετε Hec. 551. ὡς—διηπέτῃ κτείνειν Phoen. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνουσα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτανῆτε (sc. τὸ τέκνον μὲν) ib. 278. φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 385. ἀλάτορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανῶν Hec. 26. et 713. πολέμον σὸν κτανῶν ib. 1176. μάτερα κτανῶν Or. 505. ἐχ' ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κτανῶν Her. 1011. κτανῶν μητρός γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντες ναυσάθμων κατὰ σκοπον Rh. 591. τὸς κτανόντας ἀνταποκτείνειν Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἢ τῷδ' ἄλοχος ib. 1277. ἐν κτενί σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἑκατὶ ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενόντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλος El. 529.

Κτερίζειν. κτερίζε Hel. 1260.

Κτερίσμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλουσίων τις τεύζεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιάρων τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἰκῶν κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιτον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβῳ κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. ἐκ ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ἢ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποστρεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ἐκ ἔσιν—κτῆσις κακίων, ὅδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἢ κτῆσις ἥρμους Epist. I.

Κτηγός. κτηγὸν βιώτῃ μέρος Hip. 1295. τὰ κτηγὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοὶ νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

ΚΥΑΝ

ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὸν εἰ σέ τις
θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἀγαμόν μ'—
ᾧ φέλ' ἀμέρα κτίσαι ib. 788. ᾧ διώνυ-
μοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις,
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
Eg. fr. I. 9.
Κτίτωρ. κτίτορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion.
74.
Κτίτης. ἱππῖν Ἄργεος κτίται Or. 1621.
Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her.
F. 1048. κτυπεῖ κλεῖδρα βασιλείων
δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυ-
πεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος
Hel. 865. παύσω κτυπῶντα θύρσον
Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν
κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα τέγη πυκνοῖ-
σιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf.
El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύ-
πει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς
ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κράτα μέ-
λεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε
χρῶν Ph. 1188.
Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὁλοῦν An.
1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis.
fr. I. 32.
Κτύπος. φόβον παρέσχευεν ὅδε κτύπος
Hec. 1113. μηδ' ἔσω κτύπος Or. 137.
et 141. μεθεμένα κτύπῃ ib. 172. κτύ-
πον ἡγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς
ib. 961. ἡσθόμην κτύπῃ τινὸς ib.
1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ
βοᾶν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβύμεθα;
Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας
κτύπος ib. 432. σέρνων κτύπον Sup.
87. ποδῶν ἔσω κτύπος Iph. A. 438.
πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἥσθετο ib.
1582. ἢ κ' ἤκουσας τευχέων τινὰ κτύ-
πον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων
κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι
Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης
κτύπῃ παύσας ib. 513. λευκοπῆχεις
κτύπῃ χεροῖν Ph. 1360. τερνοτυπῆς
κτύποι Sup. 605. σέρνων κτύπῃ Tr.
789.
Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.
Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al.
261.
Κυανέμβολος. πῶραις κυανεμβόλοισιν
El. 436.
Κυάνεος. κυανέαν ἄλα Iph. T. 7. κυ-
νέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας
Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et
Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An.
865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κνά-

ΚΥΚΛ

ναι σὺνδοι Θαλάσσης Iph. T. 392.
Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.
Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel.
179.
Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.
Κυανόχρως, vel ως. βοτρυχῶν κυανό-
χρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα
κυμάτων ῥόδια Hel. 1518.
Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα Θηρὸς
Fr. inc. B. 46. 3.
Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.
Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν
Sup. 880.
Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργεῖος
Ἄρην Rh. 446.
Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνὸς κυβιστητῆ-
ρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.
Κύβος. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῆς Pol. fr.
IX. 2. βέβληκε δύο κύβῳ Tel. fr. IV.
ἐτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βα-
λεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι
δαίμονος Rh. 183.
Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963.
κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρόν πε-
πᾶσθαι An. 640.
Κύειν, 1) in utero ferre. κύεσα An-
tiop. fr. XXXVII. 2) ooculari. ἐμ'
ἴστος ἔκυσεν Cy. 550.
Κυκλάς. κυκλάς Καρνείῳ μηνὸς ὥρα
Al. 450. Κυκλάδας νησῆας πόλεις
Ion. 1583.
Κυκλεῖν. ποῖ σὺν πόδα κυκλεῖς; Or.
631. cf. El. 561. κυκλεῖ χρῶνα Or.
1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367.
πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες
κυκλῶνται Hec. 639. δρομάδες τρώ-
φιγξιν ἐνδοθεν κυκλύμεναι Ph. 1133.
quorum locorum tria ultima etiam ad
κυκλῶν referri possunt, quod vid. infra
suo loco.
Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἕξω παρθενίῳ
Hel. 1328. κύκλιος ἐνοσίς αἰθερία
ib. 1379. εἰλισσόμεναι πύκλια Iph.
A. 1056.
Κύκλος. κύκλον ἡλίῳ Hec. 412. et Al.
206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐσίαν
Or. 358. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλ-
κοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων
κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῃ
ib. 1428. ἐνιαυτῷ κύκλον ib. 1645. et
Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph.
547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν
ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463.
ὥς μιν περιπαδὼν κύκλῳ κατεῖχον An.

ΚΥΚΝ

1138. φρυγῶσι μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε ib. 1568. κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ Bac. 652. περισᾶσαι κύκλῳ ib. 1104. ὅμ' ἀνατρέφων κύκλῳ Hel. 1573. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ἀντιπεύοντος ἡλίου κύκλῳ ib. 41. ἐν αἰθέριος κύκλῳ ib. 1147. κύκλος πανσέληνος ib. 1155. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. ἐν κύκλῳ καὶ εἰλικτο βωμῷ Her. F. 926. κίονος κύκλῳ ib. 977. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. φαέθων κύκλος ἀελίοιο ib. 465. γοργῶπα κύκλον ib. 1257. κύκλῳ ἔρπει Aol. fr. XIII. 3. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρήμενος Thes. fr. V. 3. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391. εἰς συτάσεις κύκλῳ τ' ἐχώρει An. 1090. ἐπὶ τὰ καρπίμως ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111.

Κυκλῶν. Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κυκλωπὸς ὄψει Cy. 461. κυκλώτο (pro ἐκυλ.), ὥστε τόξον Bac. 1064.

Κυκλωμα. κύκλωμ' Ἰέσιον Ph. 1192. βυσσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Κυκλώπειος. γὰ Κυκλωπεία Or. 963. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. τεῖχεα Κυκλωπεία Tr. 1088. et El. 1158. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὦν Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἐταῖαι Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας Iph. A. 265. Κυκλωπίαν γνάθον Cy. 92. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θυμέλας Iph. A. 152. οἱ μόνωπες—Κύκλωπες Cy. 22. etc. Κυκλώπων βάθρα Her. F. 944.

Κύκνειος. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. κυκνοπτέρῳ Λήδας σκύμνῳ Or. 1388.

Κύκνος. τὰν κύκνῳ δολιχαύχενος γόνον Iph. A. 794. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. ποταμὸν κύκνῳ πτερόν Rh. 618. πολυχρῶς κύκνος Bac. 1362. κύκνῳ μορφώματ' ὀρίσθας λαβῶν Hel.

ΚΥΝΑ

19. χιονόχρως κύκνῳ πτερῷ ib. 218. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος Ion. 162. κύκνος ὡς Her. F. 692. κύκνος ἀχέτας El. 151. 2) Κύνος, ποτ. προστ. filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. κυλίνδεν' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II.

Κύλιξ. ἐκπτεῖν κύλικα Cy. 163. ἄλῃν ἔδωκα κύλικα ib. 420. ὥστε πρὸς ἱξῷ, τῇ κύλικι ib. 432. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κυλίκων οἶνοπλανήτοισι—ἀμίλλαις Rh. 363. κυλίκων πλῆρωμα Tr. 823.

Κῦμα. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 754. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς ib. 824. ἱερὸν εἶδομεν κῦμ' ἄραν' τηρίζον ib. 1207. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον ib. 1214. τί με προσπίπτεις, ἄλιαν πέτραν, ἢ κῦμα An. 539. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. μὴδὲ προσίτη πρῶραν βιώτῃ πρὸς κῦμα Tr. 104. ὃς ἐκ θαλάσσης ἐφυγε κῦμα Bac. 901. βαρύβρομον κῦμ' ἄλιον Hel. 1321. κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927. γέμισαν κύματος θεοσφόρου Alop. fr. VI. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1. πολλοῖς διανύσεις κυμάτων φορέμενος Hec. 29. ἐκ κυμάτων γαλήν' ὀρῶ Or. 279. πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυσολήσεις Sup. 473. τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Iph. A. 948. διαβρόνξ κυμάτων—ἀρμός Iph. T. 262. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. παρείσαν αὐτῆς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ἐν κύμασι λείλοιπεν βίοτον Hel. 229. κυανόχροα κυμάτων ρόδια ib. 1518. κατὰ κυμάτων ἑρροῖ Her. F. 650. πόντος κύμασι τένων ib. 861. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέαι ib. 6. δεινὰ ὄργα κυμάτων θαλασσίῳν Fr. inc. LIII. 1. ἄωρὶ πόντος κύματ' εὐρέως περῶντα eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. ὀρῶ—νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. ἄκτης κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173.

Κυναγέτας, dog. pro κυνηγέτης Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dog. pro κυνηγ. κυναγετεῖ τέκνων ὠωγμόν Her. F. 896.

ΚΥΡΕ

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. *τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης* Hip. 109.
Κυναγός, dor. pro κυνηγός. *κυναγός ὡσεὶ* Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. *ὅκ' ἔτι σοι κυναγός* Hip. 1397. *ὁ τῆς κυναγῆς ἔκγονος* Ph. 1113. cf. Sup. 888.
Κυνέα. *ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων* Sup. 717.
Κυνεῖν. *κύνει* (i. e. ἐκύνει) *ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων* Med. 1141. cf. v. 1207. *κύνει προσπινύσσα* Al. 181. *κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα* Cy. 171.
Κυνηγέσιον. *τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης;* Hip. 224.
Κυνηγέτης Hec. 1174. *ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτη κύνα* Her. F. 860. *ὃ παρὼν κυνηγέταις* Rh. 325.
Κυνηγία. *ἐν κυνηγίαις* Bac. 339.
Κύνδιος. *παρὰ Κύνδιον ὄχθον* Iph. T. 1098.
Κύντατος. *τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν* Sup. 807.
Κυνῶπις. *αἱ κυνώπιδες γοργῶπες* Or. 260. cf. El. 1252.
Κυπάρισσος Cret. fr. II. 9.
Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.
Κύπρος, nom. insulae. Bac. 400. et Hel. 147.
Κύρειν. *κύρει* (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύνει) *πλησίον θρώσκασά μιν* Bac. 727. *μητρός ὡς κακῆς ἐκύρσατε* Med. 1363. *ὦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῶ* Sup. 1169. cf. v. 1172. *νόθῳ παιδὸς ἔκυρσεν* Ion. 1105. *ἐσθλῷ ἔκυρσα δαίμονος* ib. 1269. *ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν* (sc. τύμβῳ) El. 289. *εὐτεκνίας χρονίε—κύρσαι* Ion. 471. *μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι* Melan. fr. X. 3. *κακοῖς πήμασι κύρσας* An. 1172.
Κυρεῖν. *ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν* *κυρεῖ* Hec. 689. *ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῷ θαλασσίαις* ib. 698. *ὅστις αἱμ' ἔχων* *κυρεῖ* Or. 513. *ἄτος ὁ τῶς Πολ.—νύμφας ὁμόγαμος* *κυρεῖ*; Ph. 139. *πόθεν* *κυρεῖ*; ib. 175. *τίς ἐν πύλαισι δωμάτων* *κυρεῖ*; ib. 1074. *οἷας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος* *κυρεῖ* Med. 23. *θαν ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ* ib. 265. *ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν* Hip.

ΚΥΤΟ

1421. *ὅστις ἐχθρὸς ὦν* *κυρεῖ* Al. 957. *εἰ ξυνεῖναι μὴ ῥιπιδεῖα* *κυρεῖς* An. 205. *ῥκῶν θυραῖος ὦν* *κυρῇ* ib. 423. et Antio. fr. XXXIX. 2. *ὁποῖας ἐκ θεῶν μοίρας* *κυρεῖ* Iph. A. 1605. *πολλὰ πολλῶν* *κυρεῖ* Iph. T. 759. *ἄλλα ἐξ ἄλλων* *κυρεῖ* ib. 865. *ὅτῳ* *κυρεῖ* ib. 1071. *πῶ* *κυρεῖ* *βεβῶς*; ib. 1285. *κακὸν* *κυρεῖν* *τι* *Θρηκίῳ* *τρατεύματι* *ἔοικεν* Rh. 745. *ἐνθα* *πημάτων* *κυρῷ* Tr. 680. *κυρεῖ* *εἰσβαίνουσα* *μαντεῖον* *θεῷ* *Ion.* 41. *τῆς* *πάλαι* *κυρῷ* *φίλα* *τυραννίδος* ib. 709. d. *πελάσας* *δείπνων* *κυρεῖ* ib. 711. *εἰ* *φρονῶν* *ἥδη* *κυρεῖς* Her. F. 1117. *τύμβῳ* *κυρεῖ*; El. 288. cf. Hec. 50. *τῷ* *ποτε* *τόδε* *παλαιῶν ἀνδρὸς* *λείψανον* *φίλων* *κυρεῖ*; El. 554. *κυρεῖ* *κήποις* *ἐν* *καταβρύτοις* *βεβῶς* ib. 777. *εἴ* *τις* *κυρεῖ* *γυναικὸς* *ἐσθλῆς* Cress. fr. XI. 3. *τέρμονα* *κυρῶν* *ἐρανῷ* Hip. 746. *θανεῖν* *μοι* *ξυντυχία* *κρείσσων* *ἐκύρῃσεν* Hec. 215. *τοιαύτας* *εἶη* *με* *κυρῆσαι* *ἀλόχῳ* Al. 475. *συμφορᾶς* *τίνος* *κυρῆσαι* *Ion.* 536. *ἂ* *μὴ* *κυρῆσας* Ph. 493. *ὅπῃ* *κυρῆσας* *τύσδ'* *ἀπαγγελεῖς* *λόγῳ* Iph. T. 1297. *μακάριος* *κυρῆσας* *ἔση* Rh. 196. *εἰ* *κυρῆσει* *δαίμων* *Med.* 1109. *ἐσθλῶν* *κυρῆσεις* *Iph.* A. 1035. *εἰ* *μὴ* *κυρῆσεις* *πολεμίας* Rh. 113. *πόθεν* *νιν* *κυρήσω*; ib. 695. *δίκης* *κυρήσει* Her. 253. *ἐχ* *ἔτω*, *ἂ* *δοκεῖς*, *κυρήσεις* ib. 375. *ξενίων* *κυρήσεσ'*, *οἳ* *ἐμὸς* *κεῦθαι* *δόμος* El. 359.
Κύριος, 1) subst. Sup. 1188. Iph. A. 703. *τῷ* *κυρίῳ* *σέθεν* An. 559. *ἐκῶν* *ἐγὼ* *τῶνδ'* *ἐνθάδ'* *εἰμὶ* *κύριος*; Her. 263. *κύριος* *τῶν* *ἐμῶν* *τίς*; Hel. 1651. *ὃ* *κύριον* *τὸν* *δόντα* *μ'* *ἡγείται* El. 259. *γαίης* *Λακαίνης* *κύριον* Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* *κυρία* *ἡμέρα* Or. 48. cf. Al. 156. *κυρία* *ἐπὶ* *νῦν* Hel. 974. *καθ'* *αὐτῶν* *κυρίως* *κραίνειν* *δίκας* Her. 144. *τόδ'* *ἡμαρ* *ἡμῖν* *κύριον* Or. 1035. cf. Al. 104. *τῆσδε* *πολλῷ* *κυριώτερος* *γεγώς* An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. *ἐμὸς*, *ἐχ* *ὁ* *τῷδε* *μῦθος*, *κυριώτερος* *λέγειν* Iph. A. 318. *Κυρῶν*. *τῆς* *θυγατρὸς* *πρὶν* *κεκυρῶσθαι* *σφαγὰς* El. 1069.
Κυρτὸς *τροχὸς* Bac. 1064.
Κυρτῶν. *κυρτῶν* *νῶτα* Hel. 1574.
Κύτος. *τρίποδος* *ἐν* *κοίλῳ* *κύτει* Sup. 1201. *λέβητος* *εἰς* *κύτος* *χαλκίπλατον*

ΚΩΛΟ

Ὑγ. 398. πλεκτόν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἰλεκτόν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῃ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.
 Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κύωνος ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλάτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίῳ κύνός κόμιστρα ib. 1386. Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσί φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μαιφόνους κύνας ib. 1173. ὃ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θήρας ἐξαίρει χθονός Hip. 18. θηροφόνου κύνης ib. 217. κυσί θωύξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὧ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θαυλύσσης κύνης ib. 975. Ἰππερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θήρας ἰχθυέων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἔλκημα Her. F. 568. κύνας τὰσδ' (i. e. Furias) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 4.
 Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.
 Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπης κωδωνόκροτης Rh. 383.
 Κώκυμα Or. 1298.
 Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλοφυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοή καὶ κωκυτός ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2)
 Κωκυτός, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῦ ῥεέθρων Al. 460.
 Κωλήν. ἔδε κωλήνες νεκρῶν Sci. fr. III.
 Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέτη Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθῃσι Ph. 1400. προβάς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἀβρὺν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἔκθ' ὀρᾷς

ΚΩΜΟ

μυ κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθῃ ib. 1317. τῷ γήρῳ μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κῶλῳ ib. 123. φυγῇ τῷδε πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἐλίσσεται Ph. 1192. τρέμωσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀν' ἄμφοιν—εἰς πλευρά—ἤκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κῶλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχιτῶν παρ' ἀντυγα κῶλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανάσης κῶλα ποιήσας νεβρῶ Pol. fr. X. 2.
 Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλύετω. Ph. 997. χάριν δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Ph. fr. VII. 3. κῶλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ρίψαι τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἂν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἰ τις με λύνει τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει γάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἂ βύλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ὁδὲν κωλυόμεθα τοῖς τύτῳ γίνεσθαι Epist. V.
 Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἐτι μοι; Ion. 862.
 Κωμάζειν. ὃ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμεν ὥρων Al. 818. τὸν καλλνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.
 Κωμήτης. Φεραίαις τῆσδε κωμῆται χθονός Al. 479.
 Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπης κῶμος Hip. 55. κῶμος καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχνητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐτὶ θεῷ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον πάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν ib. 444. κῶμος αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κῶμος Al. 344. πρὸς τάφον ὀμηλικῶν κῶμος ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίφ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδεύσμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ξυνελθῶσα κώμοις Ὑακίνθῳ Hel. 1485. φιλοσεφάνους κώμους Cresph. fr. IV. 8.
- Κώπη.** φάσσανον κώπης λαβῶν Hec. 543. ἔλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ὃ πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. ὅτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. γυμνάς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὀρῶ—κώπης ἀνακτας Cy. 86. δαδὲ κώπην ὀχμάσας ib. 482. πλεῖτον τράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἐπὶ Hel. 401. Φοῖνισσα κώπῃ ταχύπορος ib. 1288. cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἀλήρει κώπα Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπα—νε-
- κροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμὴ νερτέρῃ τε κώπα ib. 461. ἔρημον ὦσαν ἐναλίην κώπας An. 856. cf. Hel. 534. κλεινῇ σὺν κώπα χιλιοναύτῃ Iph. T. 140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3) Plur. κώπας ἀρκάσαντε φασγάνων Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. κώπαις ἐπιθωύξει ib. 1127. νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώπαις δὲ ἅλα βαίνουσαι Tr. 123. κινεῖν κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.
- Κωπηλατεῖν.** τρύπανον κωπηλατεῖ Cy. 460.
- Κωπήρης.** κωπήρης χεῖρ Tr. 161. κωπήρης σκάφος Hel. 1397.
- Κωρύκιος.** κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559.

Λ.

- Λᾶας.** λᾶαν ἐμβαλὼν κάρῃ ἀμαζο-πληθῇ Ph. 1164.
- Λαβδακίδαι.** Λαβδακίδαις πολυμήχοις Ph. 807.
- Λάβδακος,** avus Œdipi. Ph. 8.
- Λάβρος.** λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393. λάβρῳ μαχαίρῃ Cy. 402. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ λάβρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. λάβροις δλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.
- Λάβρως** Her. F. 861.
- Λαγχάνειν.** τίνα πότμον εἶληχε βίῳ Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἶληχε Tr. 31. πρόσθεν εἶληχας φόβῳ El. 668. ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἶληχεν Dan. 4. ἀβάκχευτον αἰ θιάσον ἔλαχτε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς—Περσέφασσα ib. 961. λοιβάν, ἂν ἔλαχ' Αἴδας Ph. 1569. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίς ἔλαχον; Tr. 244. τύμον τίς ἀρ' ἔλαχε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξὶ δόλην σ' ἔχειν ib. 278. αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν Hel. 215. ὡς πολὺ ματρός ἐμᾶς ἔλαχες πλεόν ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὐκλειάν τ' ἴσῃ Er. fr. I. 38. οἷας
- ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρτην ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἶληχον Hip. 80. τάφῳ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ τὸς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν ἴσον Iph. T. 1009. πατρῶν ὃ λαχὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα λαχόντων Ph. 1492. διπλῆ βίην λαχόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. λαχῶσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχῶσα δυστυχὴς καΐεσθαι An. 386. τῆς εὐδοξίας λαχῶσα πλεῖον Tr. 639. ἢ λαχῶσα θνησκέτω Her. 546. cf. v. 548. ἐχ' ὁμῶς λελόγχατε Tr. 243. μυσσάρῳ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν ib. 281.
- Λαγών.** ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. παῖε σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. ἀνέιτο λαγόνας El. 826.
- Λάγως.** δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.
- Λαέρτης,** pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτε γόνος Iph. T. 533.
- Λαερτιάδης** Hec. 135.
- Λαερτιάδης** Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίου Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτις (pro Λαερτίου) τόκος Tr. 421.
 Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῷδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμὰς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὸς Her. F. 943.
 Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.
 Λαθούνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθούνα νυκτωπὸν Iph. T. 1278.
 Λάθρα. πολὺν συν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ὃ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. ματῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλους ἐς οἴκους An. 47. cf. v. 310. κεντῶσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἂν σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἀνακτος — δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτείνειαι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κᾶν ἔελθῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πῦρ σὺς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἤρπαστο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυνγῇ λάθρα τῇσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.
 Λαθραῖος. λαθραῖον ὥδινα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.
 Λαθραῖως. φρεῖος σκηναὶς ἐς ἱερὰς λαθραῖως Ion. 806. μὴ τῷ λαθραῖως τέκνα γενναῖα τέκoi El. 26. τίκτει με λαθραῖως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.
 Λαιμητόμος. λαιμητόμους κεφαλὰς Iph. A. 776.
 Λαιμόρτυς. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμόρτυς σφαγᾶς Hel. 360.
 Λαιμός. πάρεσι λαιμός εὐντροπῆς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν Iph. A. 1081. λαιμόν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμόν Hel. 1600. ἄνπερ διελθῇ λαιμόν Ion.

1037. πατεῖν λαιμῶν εἰςω ξίφος Oi. 1472. εἰ γε λαιμός εἶχε τριπτόν ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διέχε Ph. 1099. λαιμός τρεῖς τριῶν μέλων τιμῶν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων θρίον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάφειν βρόχον Ion. 1064.
 Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κᾶρα Γοργόνος Ph. 458.
 Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῶς λαιμοτόμων ἀπὸ ταλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεοποιῖας χερὶ Iph. T. 444.
 Λαῖνεος. λαῖνέοις Ἀμφίονος ὀργάνους Ph. 116.
 Λαῖνος. λαῖνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαῖνος περὶ πύργους Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαῖνος ὀρθοστάτας Her. F. 979. λαῖνοις ἀμφὶ κίονιν οἴκων ib. 1037. λαῖνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπίδας λαῖνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαῖνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνήμα λαῖνον El. 328. κατὰ λαῖνα τεύχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἐδρανα λαῖνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαῖνων ib. 1141. λαῖνα κίονιν ἐμβολα Bac. 591. λαῖνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
 Λαῖος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.
 Λαιός. λαῖον πόδα Ph. 1419. λαοῖσιν ἐν βραχίουσιν ib. 1143. τοίχους λαιὸς Hel. 1589. λαῖον πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιῷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαῖον Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαῖον ἔχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.
 Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτω θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαῖφος κρασπέδοις Med. 524. ἔποτ' ἔριον εἰσηλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαῖφει πνοαὶ γένοιοντο ib. 1080. σχεδίας λαῖφει προτόνοις ἐπειδομένας Hec. 114. λαῖφει χατρεῖν Iph. A. 1326. ἦνλκ' Ἀρης ἔφανε λαῖφῃ τῇσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαῖφῃσιν βεβῶς Tr. 685.
 Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.
 Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψήρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
 λαιψήρᾳ πηδᾶ Ion. 717.
Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—'Ελένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. τὴν Λάκαιναν 'Ερμύνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς (i. e. Clytemnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. γαῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.
Λακεδαιμόνιος. τῇ Λακεδαιμονίᾳ νύμφη Tr. 250.
Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέτασι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.
Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.
Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς κύμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὦν λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.
Λάλημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.
Δάλος. ἦσσαν λάλον σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. αἰέ ποτ' ἐπὶ σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος Cy. 314.
Λαμβάνειν. σκῆπτρόν' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἔπαινω λαμβάνειν An. 554. τὴν πείραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ λοῖσθιον μίasma λαμβάνων χεροῖν Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. 'Ελλάδα κακίτην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν Her. F. 223. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. δίκην ἄξιαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἵληφας, ἡ δέδωκας Med. 535. ὅσας εἵληφα δεσμίους Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ἀπῶδος, πατρός ἐμῷ λαβὼν πάρα ib. 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν 'Ελένας γάμον ib. 1502. σαντὸν σύ γ' ἔλαβες ib. 1617. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν 'Ελένην τε χεῖριαν; Cy. 176. ἐν

ἀγχόναίς θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288. εὐκλείαν ἔλαβον δὲ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγγον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—μὴ δέμας Hec. 62. λάβε χοῶς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι Hip. 1431. λαβ' ὄρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ἔτοι πλέον γ' ἂν, ἡ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίς ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὄρμην λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1050. ἢ γάμος ἐκαιρέτως ἄλλος λάβοιμ' ἂν; Iph. A. 486. τίς ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὥς ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. τίς ἐπικερλίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μὴ τιν' αἰσχύνῃν λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενές μὴ μὲν λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἥνικ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσθήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρῃ λάβω ib. 1427. ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναικα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἐνευσσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπευ χρυσὸν ἡράσθη λαβεῖν; ib. 775. λαβεῖν ἄδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἐννοίαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναικ' ἀρίστην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. οἱ οἴκτες λαβεῖν τύχας Sup. 194. ἐφάπανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νότον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεῷ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἰσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρώον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πείραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν περιώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πληρὲς ἐν χερσὶν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθεῖαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράστου λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τῆνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χείρας λαβὼν Sup. 235. λόγους ματαίως λαβὼν ib. 583. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τριπόδος ἐκ χρυσῆ λαβὼν ib. 976. vid. not. ποντίφ λαβὼν σάλψ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δῶλα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιῦτον λαβὼν El. 258. πόθεν πύκνης πανὸν ἐξεῦρες λαβὼν; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πείραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνυ κλωστήρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρεῖα λαβόντας Epist. V. λαβύσσα πέπλος Hec. 558. λαβύσσα τεύχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβύσσα ib. 877. λαβύσσα πνευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀιδελφῶν καὶ πατρὸς λαβύσσ' ἐμῷ Tr. 360. λαβύσσει φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πρόπας λαβύσσει ib.

1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χεῖρ, ἥς σὺ πᾶλλ' ἐλαμβάνω Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβῦ, λαβῦ δῆτα Or. 219. λαβῦ αὐτῷ Ph. 853. λάβεσθε χερὸς δεξιᾶς Med. 899. λαβῦ μὲν Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πτόρδου λάβεσθε Bac. 1105. λαβῦ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἐνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῦμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. ἕκῃ ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερὸς; El. 1006. χερὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κῆδος λήψῃ Iph. A. 626. δύσων με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύουσιν ἢ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἰσω τῆσδε λήψομαι τέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς; ἦν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τῷ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ἔτι πε λελήμμεθα—ἐκπορίζουσαι φόνον; ib. 1113. ὥς ἐγκύμων εἰληπται Dan. 57. λελημμένος πέτρυντας Cy. 432. ἐπεὶ γ' ἐλήφθης Hip. 955. πῶ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγυσσα; Tr. 1012. ἦν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσία πολλάκις ληφθεῖς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δύμους ὑπερβαίνουσα Med. 381. Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. Λαμπαδῆχος ἡμέρα Iph. A. 1505. Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἥ 'πιῶσα λαμπὰς Σεῦ Med. 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἄπτε κεραύνιον αἰθόρα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεῖς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. Bac.

Α Α Μ Π

244. αἶθουσι λαμπάδας πυρος Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἀλίῳ ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἦ/βαι ib. 476. πέλγη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπωσ' ἥως Iph. A. 158. ἄς ἔπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἄστερα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δις τόσονδ' ἔλαμπετο Med. 1194. εὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθήρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸς ἔστι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἂν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἰκπόδρομον βαῖην Iph. T. 1138. λαμπρὸς φανήσεται σοι Her. 281. ἀργύρου σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτήρα El. 559. ἐν τούτῳ λαμπρὸς ἕκαστος Antioip. fr. XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 35. τολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. cf. Epist. III. ἔσαν λαμπρῶ Ph. 1252. ἔξωθεν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Aiol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτίς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτύχαι Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἑρακλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ἥλιῳ φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρην φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. λαμπρῶν ἄσρων Or. 1685.

Λ Α Ν Θ

et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἄρματα λαμπρὰ τεθρίπων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίोटος And. fr. XIX. 2. ἡθῆ λαμπρὰ συγγελαῖν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθῆρ εἶναι μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἐτιῶ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτη βαίνοντες τιθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεῶ ἀνγαί Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὅχοις τε καὶ τολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Iouis fr. VI. 2. φαεινοὶ ἥλιῳ λαμπτήρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτήρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρητὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἰ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθουσιν αἰσχυρῶς Rh. 810. ὑποπεσῶσ' ἔλαθεν Antioip. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τῷτ' ἂν Iph. A. 516. εἰ γὰρ ἂν λάθοιμι σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθῃ Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν ἔχ οἶόν τέ μοι Hel. 830. ὁ λαθεῖν βύλεται Ion. 365. ἐκ ἔτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείας λαθῶν Bac. 838. λαθὼν τυράννης El. 93. τῇσδε σκοπὸς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τῶμόν Rh. 54. τὰς νεωτὶ δεσπότας λαθῶσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ὅς εἰ λήσομεν ib. 1027. σὸν γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σκεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τῷτ' ἐχλὶ λήσει τὸς θεούς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὢν; Al. 59. εἰ λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν ὠδὲν τῶνδ' ἐμε Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ζυνῶσιν ὦν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. πεισὼν νιν λεληθεν ὑδὲν ἐκ χειρὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τὸς θεὸς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθεῖ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν εἰ λήσονται Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ὅπως λελήσμεθα Ph. 857. λέλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γράφας Iph. A. 363. εἰ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίῃ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἑδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν Ph. 740. Κάδμους λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμους λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὁρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκῆτωρ Θεῷ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριστην λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ζυνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αἰτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Ael. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεβρόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίω χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίσαι. σὺν Λαπίσαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τὸς ὄντες τὸς λαρκαγωγὸς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκίναξέ σε καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὑπὲρ τοιαῦτα λάσκει τὸς ἀναγκαίως φίλους; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βροῦν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν ἔλακες Hec. 678. εἴχῃ σινοχος—λέλακ' ἀνὰ τρατὸν ἀχῶ ib. 1110. πολλὸς ἄμ' αὐτῷ προσπόλων—κῶμος ἔλακεν Hip. 55. ἄδικα τότε

ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. εἴδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι τέτυσσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αἰλὸν Al. 347. Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσταν λατρείαν Tr. 824. Φοιβεύσαιο λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμέμνονιαν λατρεύω Iph. T. 1115. εἰ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ Ion. 124. Φοίβῃ λατρεύων μὴ πανσαιμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γὰρ ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρης, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρης Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρης Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρης Tr. 424. τόνδ' Ἀχαιϊκὸν λάτριν ib. 702. ἡ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεὸς εἰ ἐβύλει' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρης πενέτης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῃ λάτρης ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔση λάτρης γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν Θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατῶ, *nom. deae*, Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλεῖος τάφῳ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρου κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνη (dor. pro λάχνη) γυῖων Hel. 384.

Λαχνῶδης. λαχνῶδες τῆδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαινης Med. 187. Λέαινα, εἰ γυναικα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαινας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαινης ἐξαλλάσσα Hel. 385. v. not. πύρπυρος Λέαινα El. 474. ὀρεῖα Λέαινα ib. 1163.

Λ Ε Γ Ε

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῶν τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὥρθων El. 802.
Λέγειν. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κᾶν κακῶς λέγη ib. 293. ἔκ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἔμαντήν λέγω, λέγουσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν ἢ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κῆξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρήτ' ἔδει λέγειν ib. 1189. τάδιν' εὖ λέγειν ib. 1191. τάληθ' ἢ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, ἢ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν ib. 410. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινὸν τι λέγειν χρή ib. 772. τίς χρήζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκούσαι μαλθακά Med. 316. μὴ λόγους λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξεις, ἃ "ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταισχροὶ ἦν λέγης καλῶς ib. 505. παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τούτου λέγειν ὅχ' ἄζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμὸν λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρή λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. ἔκ ἐχουμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχροὶ σαντῶ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κᾶν εὖ, κᾶν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. ἢ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἷός τ' ἄνθρωπος Bac. 270. τῶτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. ἄκέτ' ἄνθρωπος κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmaeon. fr. II. 2. δὴλ' ὅχ' οἶόν τε τάληθ' ἢ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικὸν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλές Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρείττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ἔκ ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλῶσση, φρονέοντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη λέγουσα Hec. 373. λέγουσ' αἰεὶ κακῶς τυράννης Med.

Λ Ε Ι Β

457. συνετὰ λέγουσα Iph. A. 653. μὴ λέγουσαν ἐνδίκῃ Tr. 970. ἔργον, ἢ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς Θανάσης Hec. 580. τί δὴτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθεῖαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναί' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς Θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακὸς λέξω λόγους Med. 776. ἢ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορρήτων πόλις ἑκείνῃ λέξῃ ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἔκ' ἐτ' ὅσι λέξομαι Al. 323. λέξεσαι μίανσ' ἔχων Iph. T. 1047. ἔκ' ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δοῦναι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μνηστῆρες Or. 331. παρὰ σοι λεγέσθω Bac. 334. τὼ τῷ Διὶ λεγομένῳ Διοσκώρῳ Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννης ἐστὶ σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.
Ληλατεῖν. Θρήκης πεδία—ληλατῶντες Hec. 1143. ληλατῶσιν Rh. 293.
Λεῖα. Λεῖας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἢ παρὼν κυνηγέταις, αἶρεσι λεῖαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεῖα Tr. 610.
Λεῖβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

Λ Ε Ι Π

δας θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.
 Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρός χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρος Iph. A. 1544.
 Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἴφρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτω λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἥρινθ' εἴχυν Sup. 448. λειμῶν ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένω ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμῶνων χλόην Iph. A. 422. ἐπὶ τε λειμῶνας ποιμένα τ' ἄλσιν Tem. fr. XVIII. 3.
 Λεῖπειν. λείπετε τέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὀμιλῶν Hip. 1441. λείπε χαμεύνας φυλλοτρώτης Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλειπόντην βίον Ph. 1437. ἦν ἀρτίως ἐλειπον εἰς φάος τότε Hip. 907. δόμον ἐλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ ἔποι' ἀλγὴ πατρῶα λείψῃ Sup. 1157. ἦν κατ' οἶκος ἐλεῖφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἐλειπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τῷδε νεκρὸν ἔκ ἄθαρπον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἀπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ἔ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λείπειν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθρῶς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχυρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίῳ Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότι πύλας λιπῶν Hec. 2. εἰδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπειμ' αὐτῷ λιπῶν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπῶν ib. 1075. λιπῶν μέλαθρα Or. 757. μυρίως λιπῶν νεκρῶς Ph. 582. Κρέοντι λιπῶν γούς ib. 1064. ἄκλῃτ' ἄδυλα δῶμαθ' ἐστίας λιπῶν An. 594. λιπῶν Αἰγαῖον βάθος πόντι Tr. 1. Κύκλωπος λιπῶν ἔρημIAN Cy. 618. λιπῶν βίον Her. 1017. λιμένα λιπῶν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλούτωνος δῶμα λιπῶν νέρτερον

Λ Ε Ι Π

ib. 808. παλαιὰ σπήντρα Ταντάλω λιπῶν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὐδρόν λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιπῶς Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιπῶσα ib. 934. λιπῶς αἰσχυρῶς δόμος Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιπῶσα Ph. 1727. λιπῶσα—ἐχθροῖσι παῖδας τὴν ἡμέραν Med. 781. μήτε ναῖαν λιπῶς ἀφ' ἡν, μήτ' ὄχον πεδοτιβῇ ib. 1123. λιπῶς αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγῇ Bac. 92. ποιηρῶς λιπῶσα νομῶς Cy. 61. ὀμβρον λιπῶσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρός ὕδρον λιπῶσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442. ἀπολέμψῃ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀφφανὸν λείψω πατρός Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὁπόθεν λείψωσι τέκνος Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἐμελλες ὀφφανὸν Al. 660. πολυπλέθους σοὶ γούας λείψω ib. 691. εἰδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. εἰ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σὺ μόνῃ λείπεσθαι θέλεις; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρός Al. 407. ἐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκῳ An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. δὲ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. ἔκ ἐτι ποίας λείπεται τῷδ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σὺ λειπόμενος El. 1310. ὑτέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ' ἡ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἡλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἀλλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτω λέλοιπε ποδὺς ἀμαυρὸν ἵχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς ἡ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. ἔκων τιμωρῶς ἐμὸς χρήζω λειπέσθαι ib. 169. εἰ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἥ περ λείψεται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαί τῶν ἐν Ἑλληνσιν νόμων Hel. 1262. ἥ περ λείμμαί; Her. F. 1173. πανταχῶς λελεῖμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελεῖμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελεῖμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελεῖμμένος Sup. 774. γνώμη ἀδελφῷ λελεῖμμένος ib. 904. νέως πύ-

τυλος εἰς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατὴρ ὀρφανῶν λελειμμένοι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἄρμους Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. ἔδεν σὺ ξίφος λε-
λείφωμαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείφω-
μαι Hip. 324.
Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.
Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.
Λειπτέον Her. F. 1385.
Λείψανον. Ἀργῆς κἀρα σὺν λείψανῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν Au. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κύσιν Cress. fr. VII.
Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὸς Ἀθηναίων κύρως Sup. 356. κακὸν ἢ τλητὸν, ἢ δὲ λεκτὸν Hip. 875.
Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τὰς ἀνάνδρου κοί-
τας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἤλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέ-
κτρον ἱμεῖρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλῃ Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα Or. 558. ἡ προδύσα λέκτρ' ἐμὲ πα-
τρός ib. 937. λέκτρα Κρήσσης Ἀερό-
πας ib. 1008. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐτε-
ρημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βα-
σιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. δὲ ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῶν' ὀρώντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρητὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέ-
κτρων ἀδίκτων ἤλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ἥσχυνε τὰμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἄμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέ-
κτρων κοίτας ἐς ἐρήμῳ ib. 928. ἐκ-

βαλῶσα λέκτρα τάκεινθες βίῃ Ap. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δαλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέ-
κτρα πόσει σῶ Sup. 56. λέκτρ' ἀμ-
πλακῶν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγχευεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλά-
σθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν τεβρόις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγουσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰδῶν Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. τρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῶλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. γάλ-
λότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εἶναι ib. 798. ἢ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς An-
tiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέ-
κτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.
Λελογισμένως Iph. A. 1021.
Λεοντόπυς. ὑπὸ λεοντόπων βάσιν Ced. fr. XVI. 1.
Λεοντοφυής. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.
Λεπαῖος. λεπαῖας χθονὸς Hip. 1248. λεπαῖαν ὀφρύην Her. 395. λεπαῖας νάπας Iph. T. 324.
Λέπας. ἐς Κιθαριῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.
Λεπτόμοτον φάρος An. 832.
Λεπτός. λεπτὸ δόνακος Or. 146. νῦς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπ-
ταῖς Εὐρύπῳ πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

Λ Ε Υ Κ

λεύσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.
 Λεπτουργεῖν. ἔκ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς Hip. 923.
 Λερναῖος. Λερναία Τριαίνα Ph. 195. Λερναῖον ὕδραν Ion. 191. Λερναία νάματα Ph. 127.
 Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας ὕδραν Her. F. 420.
 Λέσχη. Λέσχης ἀγρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραί Λέσχαι Hip. 384. Λέσχας πονηρὰς καὶ κακούςμους Iph. A. 1001.
 Λεύειν. πέτρους Λεύει μνήμα Λαῖνον πατρός El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.
 Λευκαίνειν. Λευκαίνει τόδε φῶς ἥως Iph. A. 157. ῥόδια Λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἄλα ῥοδίοισι Λευκαίνοντες Cy. 17.
 Λευκάς. Λευκάδος πέτρας ἀπο Cy. 165.
 Λεύκασπις. Λεύκασπιν Ἀργείων τρατὸν Ph. 1106.
 Λευκήρετος. Λευκήρετον Ἀρη Iph. A. 283.
 Λευκιπίδες. κόρας Λευκιπίδας Hel. 1482.
 Λεύκιππος. κόροι Λεύκιπποι Hel. 646.
 Λευκοζέα, nom. propr. deae. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.
 Λευκόθριξ. Λευκοτρίχων πλοκάμων μαλαοῖς Bac. 112.
 Λευκοκύμων. Λευκοκύμοσι πρὸς Γερασίαις Or. 993.
 Λευκολόφας Ph. 120.
 Λευκόπηγος. Λευκοπήγεις κτύπος χειροῖν Ph. 1360. Λευκοπήγεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.
 Λευκόπης. Βάκχαις σὺν Λευκόποσιν Cy. 72.
 Λευκόπτερος. ὦ Λευκόπτερε Κρησία πορθμῖς Hip. 752. Λευκοπτέρη ἰμέρας φέγγος Tr. 848.
 Λευκόπωλος. τῷ Λευκοπώλῳ Her. F. 29. Θεῶν τῶν Λευκοπώλων δώματα Ph. 609.
 Λευκός. Λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et Sup. 76. Λευκὸν πῆχυν Or. 1466. Λευκὸν ἀφρόν Med. 1174. Λευκὸν χροῖα Al. 157. Λευκὸν κράτα Sup. 289. Λευκὸν πόδα Bac. 861. et Λευκῷ ποδὶ Ion. 221. Λευκὸς ἄργυρος CEd. fr. V. 1. Λευκῶν πέπλων Al.

Λ Ε Υ Σ

926. et Hel. 1094. et 1203. Λευκοῖς καρποῖς χειρῶν Ion. 891. Λευκὸς λίθος Fr. inc. CCXVI. Λευκὴν παρηίδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. Λευκὴν σάρκα Med. 1189. Λευκὴν αἰθέρα An. 1229. Λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. Λευκὴν δέρην Iph. A. 875. Λευκὴν χροῖαν Bac. 457. Λευκῆς χύρος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. Λευκῇ δέρῃ Hip. 771. Λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος Iph. T. 436. πῶλοι Λευκαὶ Rh. 617. Λευκὰς σάρκας El. 823. ἄρμα Λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ Λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. Λευκὸν κῶλον Bac. 664. Λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. Λευκὴ πώματος Bac. 707. τεύχος νεοσσῶν Λευκὸν Hel. 265. νῆμα Λευκὸν Her. F. 573. Λευκὸν ὄμμα El. 102. Λευκὸν πρόσωπον αὖς ib. 730. φαρῶν Λευκῶν Ph. 328. Λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. Λευκὰ ἰτία ib. 1551. ὦ Λευκὰ γῆρα σώματα Her. F. 910.
 Λευκόστικος. Λευκοσίκτω τριχὶ Iph. A. 221.
 Λευκοφαῖς. παρὰ Λευκοφαῖ ψάμαδον Iph. A. 1054.
 Λευκόχρους. Λευκόχροα κόμαν Ph. 326.
 Λευρός. ἐν ψαμάθῳ Λευρῷ Hec. 700. Λευρὰς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ Λευρὸν πέδον Ph. 843.
 Λεύσιμος. Λεύσιμον εἶναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. Λεύσιμψ χερὶ Or. 861. Θανάτῳ Λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. Λεύσιμψ πετρώματι Or. 50. et 442. Λεύσιμον Ἀργος Her. 765. vid. not.
 Λεύσσειν. Λεπτὰ Λεύσσω κόραις Or. 224. τί Λεύσσω; ib. 385. δεινὸν Λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. Λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε Λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας Λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ Λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα Λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. Λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κῆν νυκτὶ Λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα Λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. Λεύσσειτ', ἀδρήσατε An. 1228. σώματα Λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παιδων Sup. 794. λεύσσει Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσω γυναικα ib. 821. ε λεύσετε μηνάδος αίγλαν; Rh. 534. λεύσω φῶτε περιπολὺν ἡμῶν τρατὸν ib. 773. νέα τεκῶν σώματα λεύσω Tr. 201. ἀρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα ε φίλον λεύσσειν ἐμοί ib. 1157. λεύσω αὐτῆς ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσω Cy. 576. λεύσω τὰμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὥς ἂν σχολὴν λεύσσομεν πόνων ib. 725. τὰ τέτριππα ἐς ἄρματα λεύσσω ἀέλιω Ph. 1555. γραφῇ λεύσσω Hip. 1005. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργασιν λεύσσω ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσω βασιλῆως Al. 240. λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὀμήλικας ib. 956. λεύσσω ταῦτα, κὲ κλῶν Sup. 684. λεύσσω τότε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων τρατὸν λεύσσω ib. 955. γύπα λεύσσοιτες Θεῷ Ion. 245. βρότεια λεύσσοιτες πάθῃ Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσω (i. e. λεύσσω) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Her. 926. νύσδε λεύσσωσαι πέπλος ib. 1154.

Λευστήρ. βαῖνε λευστήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχθήρης Ph. 1536.

Λεχτός. Κλυταιμνήστρας λέχος Or. 20. ἀπο λέχος ib. 185. μένε ἐπὶ τρωτῷ λέχος ib. 313. cf. Her. F. 555. ἐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθου λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίου λέχος ib. 1050. ἥς λέχος γ' ἐπῆνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχεις λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἤλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἡλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἴν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδότην ib. 206. ἐρασθῆναι λέχος ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἦν γένηται ἐνυφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχος ἀπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεσάναι λέχει ib. 887. ὃ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχος ib. 1338. τὴν

δεσπότην προδῶσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχος ἄγνόν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δῶλον λέχος An. 30. ἀπληστὶαν λέχος ib. 217. λέχος τέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἡλθ' ἐτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχος κοινημένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχος Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ὡς ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένιον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχος Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροῖζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκαια διαδρόμῳ λέχος El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δῶλος τῷ λέχος Phaeth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τὰμὰ δῶλος χροαεῖ Her. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπῶσα Hec. 933. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρίναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἐνεκεν λεχέων ib. 1000. τὰμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτὰ κοῖτα τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων δεῖς ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τὰμ' ἐκαρπῆτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων συγερωῶν χάριν Tr. 593. Δεσπότητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. δε λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μελίζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοῖνια ὅσας λέχεια ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἀντλον ἐμπροσθὸν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λέχω El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρω λείοντι ὃ ἀρμόσαι παίδων γάμος Ph. 414. cf. Sup. 140. λείοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

Α Η Γ Ε

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μύσχος ὀρύσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχῶντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρετέρω λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρῷ λέοντος βλαστήματα Her. 1006. Διὸς ἄλσος ἡρήμωσε λέοντος Her. F. 360. τολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κατάσχε λέοντος ἀγρίῳ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέττειται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἑλλανες δύνω διδύμῳ Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλης Ph. 1566. λεόντων ἂ δαφονίδος ἴλα Al. 584. σκύνοι λεόντων Sup. 1222. ἄλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὑδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποῖος λέοντας—ὅς ἐξήνυσσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἀλκιμοὶ Fr. inc. B. 14. 4.

Λεῶς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαιῶς Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔτω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθεῖδων λεὼν Sup. 387. Καδμείος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δουλῶσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρήκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαιῶς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ἤ, ὅς οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς ὅς ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θραξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις τεφανῶσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἰκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λήγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δειπνων ὅταν λήγῃσι Ion. 1032. σφάζοντες ἢ λήγοι; ἢν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακά) Inus fr. XVII. 2. λήζον ὑβρίζουσα Hip. 474.

Α Η Μ Ν

πτέρνυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. λήξαι ὕπνῳ Rh. 71. et λήξας ὕπνῳ ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθῳ El. 340. λήξαντες πόων Sup. 951. λήξας ὀδυνῶν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξασιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μῦσα—ἔπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανῶν λήξῳ Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ὃ λήξει λέγων Rh. 874. ὃ λήξῳ τὴς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὧ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρῶσας Pal. fr. II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ὅτι κελεθσμέθ' ἐξ ἄντρων λέχευ; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρῶεις; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοις δέσμοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρῳ λελησμένη Med. 256. ὃ βίῃ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἰ πως λῆμα φρενῶν μεδείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίῳ λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμος λήματος ib. 986. ὧ λῆμ' ἄριστον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἀγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκύντως θρασὺς ib. 499. ὧ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῃ λήματι Bac. 998. πέτρας τὸ λῆμα καδόμεαντος ἔχομεν Cy. 592. ὃ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ἔπω τόννυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἥσσαν Her. F. 1416. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, nom. insulae. Λῆμνον ἄρδην ἄρσένων ἐξέφκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

ΛΙΒΑ

Λητής. πανῶργον κλῶπα καὶ λητήν
τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος
Τυρσηνικὸν λητῶν Cy. 12. λητᾶς
διώκων ib. 112. ληταί τινες κατέσχον
χθόνα ib. 222.
Λῆσις κακῶν Cy. 171.
Λητώ, *nom. dea*, Latona. Or. 1626.
Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386.
1230. et 1398. et Ion. 1619. vid.
etiam Λατώ.
Λιάζεσθαι. σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
Hec. 100.
Λίαν. τὸ λίαν παρείλες Hec. 591.
ἐπέπερ λίαν θρασυτομεῖ ib. 1286.
τῷ λίαν παρεμμένω Or. 210. τῷ λίαν
χρησθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ
λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκου Med.
158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib.
526. ἔκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν
ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέ-
κνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἥσσον ἐπαι-
νῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ὡδ' ἐκ-
πονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτῶς ib. 467.
οἱ καλοὶ λίαν λόγῳ ib. 487. ὅπως
μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ ib. 518. μὴ
λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκείῳς
ἦν ib. 814. τὸ λίαν ὅτ' ἐκεῖν' ἐπή-
νεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδὲν τι
λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν
τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπό-
ταισι πιστὸς εἰ Iph. A. 304. ἔτοι
καταίνω λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v.
977. μὴ λίαν ἂν ᾧ ib. 378. ἔτοι
χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf.
v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924.
λίαν φιλοφυγεῖν ib. 1385. ἔστιν ἡ λίαν
δυσπραξία λίαν διδῶσα μεταβολὰς
Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ
φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασι-
λικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν
ib. 1344. ἐπίφθορον λίαν ἐπαινεῖν
ἐστὶ Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F.
215. μὴ πείγῃ λίαν ib. 586. ναυ-
τίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI.
4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr.
XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr.
V. 1. ὑπ' αἰδῶς εἰ λίαν ἀσπάζομαι
Er. fr. II. 33. τῷ λίαν παρείλετο
Fr. inc. XXIV. 2.
Λιβάνος. λιβάνω καπνὸς Bac. 144.
Λιβίας. πετρίνα πιδακόεσσα λιβίας An.
116. λισσάδος πέτρας λιβίας ἀνήλιος
ib. 535. ποία λιβίας σιυρήν And. fr.
II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

ΛΙΜΟ

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμῳς Hel. 411. cf. v.
774. et 1227.
Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν
Phaëth. fr. VII. 1.
Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al.
347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτῷ Λί-
βυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et
Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.
Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσῶν γένος
Bac. 989.
Λιβυτικός. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γέ-
νος Lam. fr. vers. 2.
Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχρα Med. 205.
Λίγυς. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893.
Λίγυτις Tr. 437. vid. not.
Λίην, *pro* λίαν. γνώμην λίην σο-
φὴν El. 296.
Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον
Ph. 1069.
Λίθος. πρὸς ὅζυν ὄνυχα πετραῖα λίθῳ
Cy. 400. Μαγνητὶς λίθος Cœni fr.
V. 2. λευκὸς λίθος ἔχοντες Fr. inc.
CCXVI.
Λιμὴν. λιμένα Ναυπλίου Or. 54.
μέγας πλῆθι λιμὴν ib. 1077. λιμὴν
τῶν ἐμῶν βυλενμάτων Med. 769. λι-
μένα τὸν εὐξείνῳτατον ναύταις Hip.
157. ᾧ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν
φανεῖς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λι-
μένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκχεεν
Bac. 901. Τρινάρῳ λιμὴν Cy. 291.
λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F.
770. ἵτε πρὸς λιμένας Hec. 1293.
λιμένας ἡλθες εἰς εὐηνέμευς An. 750.
διὰ λιμένας Ἑλλάδος εὐόφμευς Tr. 125.
ὡς ἔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς
Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El.
453.
Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποταμὸς δὴν
πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν
λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνὸς
Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδ-
μα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410.
δέσποινα διὰς λίμνας Hip. 228. λί-
μναν Ἀχεροντίαν Al. 445. περὶ καλ-
λίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθό-
νιαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἰλίσ-
σασαν ὕδωρ Κύνκειον Iph. T. 1103.
λίμνας τὰς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτῇ
διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, *nom.*
loci. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip.
1133.
Λιμός. ἡδὺ λιμὴ σχετήριον Cy. 135.
λιμῷ θηρῇ τύμβον ἵκετ' ὅνουνε γῆ Hel.

ΑΙΧΜ

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίῳ φρονή-
ματι El. 371.
Λίνεος. κλωσὴ ἀμφιβόλοισι λινέοισι
Tr. 538.
Λινοδέτος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T.
1043.
Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.
Λίνον. λίνον ἡλακάτῃ δακτύλοις ἔλισ-
σεν Or. 1431. ἀγάλματα συτολίσαι
λίνῳ ib. 1436. λίνῳ κλωτῆρα Fr. inc.
CCVI.
Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T.
411.
Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454.
χώραν ὕδασι καλλίτοις λιπαίνειν Bac.
575.
Λιπαρόζωνος. ὃ λιπαροζώνῃ θυγατερ
ἀελίῳ Ph. 179.
Λιπαρός Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων
γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν
Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
Λις. νέον λιν Bac. 1173.
Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et
Her. F. 1148.
Λισσεσθαι. πρὸς Θεῶν σε λισσομαι
Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τούδε
λίσσῃ Med. 153. μὴ προδύναι λίσσε-
ται Al. 200. λίσσῃ τὴν κρατύντας
οἰκτεῖραι θεὸς ib. 252. λίσσῃ γύναισι
δεσπότην χρίμπτων An. 529. παρά-
πεισον σὺν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup.
60. σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδε Iph. A.
1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσ-
σομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσού-
μεσθ' αὖ σε Bac. 1342. λισσομένου θαν-
νάτῃ προβολὴν Or. 1487. ποῖον ἔκ
ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299.
τόνδ' ἐλίσσόμεν γάμους ἀφείναι σὺς ib.
973. συμμάχους ἐλίσσετο Her. 829.
Λιταίνω El. 1215.
Λιτή, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσά-
κουσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύουσ'
ὄρφανόν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολ-
λὰς γενεῖς ἐκτείνει λιτᾶς Or. 290.
ἀφύλλῃ τόματος ἐξάπτων λιτᾶς ib. 383.
βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βω-
μῆς λιτᾶς ib. 1738. ὕδεν αἰδέσθῃ λι-
τᾶς; Med. 326. λιταῖς ἰκετεύων An.
539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24.
ὕδεν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταί Θεῶν ib. 262.
ἴει λιτᾶς εἰς Θεὸς El. 593.
Λιτός. ἐν πάντῃ λιτῇ τιμὴ ἐλπίδι τεθει-
μένος Epist. III.
Λιχμῆν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

ΛΟΓΟ

Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσα
καρδία Hip. 913.
Λοβός El. 827.
Λογᾶς. λογάσιν Ἀργείων στρατὸν νει-
νίας Hec. 544. στρατηγῶν λογάσιν
Ἑλλήνων An. 324.
Λογίζεσθαι. πολὺν γε τὸν κάτω λογι-
ζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέ-
ραν βίον λογίζεσθαι ib. 792. ταῦτ'
ἐν λογίζῃ An. 316. τί ἔστι λογίζομαι
κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς
λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν
ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ
λογίσεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4.
λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. ἔστι
λογίζεται καλῶς Ceno. fr. IV. 2. λογι-
ζομαι τάληθες Phoen. fr. IX. 5. ἐλο-
γισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν
κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοῦ-
τοί εἰσι βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελο-
γισμένον παρὲς ib. 386.
Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βα-
σιλῆως Ion. 602.
Λογισμός Alcmén. fr. IX. 3.
Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λό-
γον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξούντων
ἰών,—ἔστι ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ'
ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάν-
των πλημονέστατον λόγον ib. 562. τῷ
λόγῳ κενὸν τούδε ib. 824. τόνδ' ἐμὸν
μέθους λόγον ib. 888. τῷ σφ' ὅτε σφ-
μανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος
Or. 150. λόγῳ μετὰδος ib. 153.
βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC.
1. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or. 548.
ἔστιν, ὃ σιγῇ λόγῳ κρείσσον γένοιτ' ἂν,
ἔστι δ', ὃ σιγῇ λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ
ἐστὶ μείζον (sc. κακόν), ἣ λόγῳ Ph.
392. ἀρχέτω τις λόγῳ ib. 450. ὁ ἀδι-
κος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος
ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἀρ-
γεὶ ἐν κλεῖᾳ δύναι λόγον ib. 1257. βρα-
βεὺς λόγῳ τούδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπί-
φθορος λόγος διελθεῖν ib. 530. ἔκ
ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. ἔκ ἀσμένῃ
τόνδ' ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et
1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγῳ τινὸς
ib. 962. τὸ σὺν ἐκποδῶν μοι ἔσω λόγῳ
ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib.
1404. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον
Hip. 214. σὺς ἔστι ντεῦθεν λόγος ib.
336. ὕδεν ἔξω λόγῳ πέπονθας ib.
437. τὸν εὐδὺν ἐξεπόντας ἀμφὶ σὺ

λόγον ib. 492. καὶ ἄμμα λύσειν λόγῳ ib. 671. εἴ τι μοι λόγῳ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ὡς ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγῳ νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοὶ περ μέτεσιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγῳ; An. 592. ὃ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγῳ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαίρεισθ', ὃ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγῳ πρόσω Iph. T. 840. τίνοι λόγῳ πορθεύετε; ib. 1358. οἱ παρῆσιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγῳ δις τόσον μ' ἐκέφισας ib. 281. στρατῷ πληθὺς ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῷ δὲ καὶ σοφῷ λόγῳ ib. 837. ἐκ λόγῳ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ παιδὸς μόνον Cy. 155. οἶδα ὃ λόγῳ μαθὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἁτῶν ib. 166. ἐν τῷδε κενόχρῳ μεσθὰ σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένῳ μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηστῷ λόγον ib. 555. ἀπλῆς λόγος Hel. 985. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρῶς τε κἀμὲ ib. 1391. τὸ δειλὸν ὃ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ὡς ἔτι Πειθέως ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγῳ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιτέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτός λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ὡς ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγῳ τινὸς ἄξιως Epist. IV. σπουδαῖ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὐρήματα ib. 250. ὅμοι λόγοι πρὸς αἰθέρα φροδοὶ ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους ib. 840. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγους ib. 1177. τὸς λόγους σαθροὺς ib. 1190. λόγους ἀμείψομαι ib. 1196. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ἠύφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν συμκρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐστὶ ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776.

et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. εἰς κοινὸς λόγους ἔλθωμεν ib. 1098. λόγους πέμψας' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκάς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ὃ λόγων ἔς' ἀγῶν ib. 591. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκης ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. ὃδὲν δὲ περιampiσχειν λόγους Med. 282. μὴ λόγους λέγε ib. 321. λόγους ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ὕνεκα ib. 450. ἀμιλλαν σὺ πρῶθῃκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγους συμβὰς Med. 737. δέχῃ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σωφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελκτήριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὃ λόγων εὐσχημόνων δέῃ σε ib. 490. δέῃ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλῆσει πᾶσαν γαίαν αἰσχίτων λόγων ib. 692. θηρύνουσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους ib. 1337. λόγους κεδνὸς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγους ib. 682. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπόσῃ An. 186. λόγους ὃ φίλος ἀκούσεται ib. 427. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδῶν δδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγους ματαίους ib. 583. λόγων ξυν-αλλαγαῖς ib. 602. ὡς ἐν λόγους ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίωσιν λόγους ib. 1013. ταῦτ' ἤλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ὃ λόγοις αἰρήσομαι ib. 794. λόγους πειτηρίως εὕρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνὸς λόγους Rh. 272. εὐθείαν λόγων τέμνων κελευθόν ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρόν ἀνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγους ib. 834. ἡ χάρις ὃ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ὡς εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. δὸς τὸς ἐπαγίους λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι
λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἐκ οἴσθα,
πῶ ποτ' εἰ λόγων ib. 358. τρίβων
λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τῆς
λόγους ἐλευθέρους ἐς τὸν τύραννον ib.
774. λόγων εὐμορφία Cγ. 316. πο-
λεμίας λόγους ἔχων Her. 655. πικρὸς
λόγους ἔδωκα Hel. 489. λόγους ὀνει-
διτῆρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.
τὸν λόγοιςι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47.
λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξιών
Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων
τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B.
24.
Λόγχη. λόγχης αἰμῆ Hec. 104. τῆς
'Αχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχη
μᾶ τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or.
711. μυρία ἄγων λόγχην Ph. 445.
ἦν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib.
1287. λόγχην ἐνώμα τόματι ib. 1394.
τέρνα Πολ. βίβ' διῆκε λόγχην ib. 1407.
εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκ-
μὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχη Σπартὸς
ἐν πόλει βλάβη ib. 578. τρώμα λόγ-
χης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰσσης
πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851.
Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T.
823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύ-
γοντας αὐτοὺς—λόγχη καθέξω Rh.
101. αἵματηρὸς πέλανος—ἦντλείτο
λόγχη ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχη
παταῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον ib.
604. λόγχην πρὶν διὰ τέρων μολεῖν
ib. 684. πρὶν λόγχης θυγεῖν Bac.
304. ἔδ' ἦλθε λόγχης ἔγγυς Her.
F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193.
πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγ-
χης ἀριθμῶ πλείονος κρατέμεναι Bel.
fr. XXV. 12. λόγχη ἄνδρες εὐτο-
χώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πριτοῖσι
λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr.
XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμῃ
λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως
πολυφόνῃ χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχα
Rh. 466. δαίφ' λόγχα Tr. 1301. δο-
ρὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγ-
χαις ἀκοντιστῆρες εὐτοχώτατοι Ph.
142. Αἰτωλῶσιν λόγχαισιν—ἀκοντί-
ζοντας ib. 1173. ἥσσαν λόγχαις ib.
1391. λόγχαις πιτύνοντων ib. 1481.
λόγχαις κοινὸν ἐννάλιον ib. 1564. ἔς
—ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306.
τί κτᾶσθε λόγchas; Sup. 950. ὀλοιντο
λόγchai Iph. A. 658. δορικόνοις ἄ-

σπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528.
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph.
T. 1110. ἡγέμενος λόγχαισιν Bac.
1357. 'Αχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel.
1123. δορὸς ἀλκαῖα λόγχαισι ib.
1168. μακραὶ λόγchai Her. F. 65.
λόγchas φέρουσιν ib. 224. λόγchas
θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων
ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.
Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδό-
νων ἀσπισταῖσι Iph. A. 1067.
Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac.
1206.
Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γέ-
νος Hec. 1089.
Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.
Λοιβή, et dor. λοιβά. λοιβή Θεῦ Ion.
1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph.
1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν
κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. λοι-
βὰν ἀτῖα Iph. T. 168. τὰς Διονυ-
σιάδος λοιβάς Her. F. 892. Βάκχῃ
οἰνηρὰς λοιβάς Iph. T. 164.
Λοιδορεῖν. δεσπότης ἐ λοιδορῶ Hec.
1237. ἄγαν προσηπῆς εἰς τὸ λοιδο-
ρεῖν φέρη An. 730. λοιδόρει μὴ Cγ.
105. αἰεὶ λοιδορῶσα Ion. 430. ἐλοι-
δόρην Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδό-
ρησα Med. 873. ἑμαντὸν πόλλ' ἐλοι-
δόρησα Hel. 1187.
Λοιδόρος. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδορόν τ'
ἐριν φιλεῖ Cγ. 532.
Λοιπός. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους Ph.
949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et
654. cf. v. 653. περιπλάκηδι τῷ λοι-
πῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. ἔδεν
λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ
νῦν σκόπει Rh. 83.
Λοῖσθιος. λοῖσθιος βροτῶν Al. 419.
τὸν λοῖσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ
λοῖσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοῖ-
σθιον μῖασμα Or. 516. τὸ πάντων
λοῖσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr.
489. et 1272. φάος λοῖσθιον βλέπων
Hip. 57. τὸ λοῖσθιον τῷ τρίτῳ προσ-
εμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοι-
σθιά μοι προσφθέγματά σιν El. 1333.
Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.
Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.
Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165.
268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph.
211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51.
et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084.
1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.

Λοζός. λοζαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.

Λύειν. ἔλυσσεν νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λύσῃ—ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hes. 613. ὕδασι ποταμίους λευκὸν χροῖα ἐλύσατο Al. 158.

Λυτράν. λυτροῖς τοῖς πανυπάτοις Hes. 611. λυτρ' ὧχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη ib. 780. φόνια λυτρά ib. 1281. ὃ λυτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λυτρά ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λυτροῖσιν περιπεσὼν πανυπάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν Ph. 1661. λυτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσέντα λυτρά Tr. 833. λυτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λυτρῶν τύχε ib. 1312. λυτροῖς χροῖα ἔδωκα ib. 1399. λυτρά χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λυτρά Her. F. 482. λυτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λυτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λυτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.

Λυτροφόρος. λυτροφόρῃ χλιδᾷ Ph. 350.

Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἐπτὰ καὶ λοχαγέτας μολῶν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.

Λοχαγός Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρεις λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.

Λοχᾶν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 849.

Λοχεῖα. λοχεῖαν—συντείνουσι Iph. T. 206. ἦν τις λοχείας θύγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχεῖαν ib. 1097.

Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπῶσα Iph. T. 1241. κλύσσα λοχεῖ' ἐμῷ νοσήματος El. 656.

Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λοχευόν El. 1129.

Λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἐνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.

Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάτης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γὰς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλῆως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύ-

ματα σεμνᾷ Ion. 921. ἤκουσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Fr. fr. I. 55.

Λόχιος. λοχίους θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμιν λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμῃσι ἔχεσθαι ib. 955.

Λόχος. ἐκ λόχῃ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115.

Λόχος ὁδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτόν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μὲν

λόχος βέβηκε πῃ; ib. 577. ζετὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχῃ ἐξέβαινεν Ἀρης ib. 559. λόχῃ κατὰ σκο-

πος Bac. 914. χαλκασπιδὼν λόχος Her. F. 795. ἐξανίστανται λόχῃ El.

217. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λό-

χων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχους ἐνεμεν ἐπτά ib. 1100. ποιμέ-

σιν λόχων ib. 1147. ἐπτά δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνεσὼς ib.

896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχους Τρῶν ib.

844.

Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῃ νέφει Her. 855.

Λύγξ. τὴν ἀμορφὸν λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλῆαι λύγκες Al. 582.

Λύγος. τρεπταῖς λύγοις Cy. 224.

Λυγρός. λυγρὸς θήσω γάμους Med. 399. λυγρὰν λῶβαν El. 164. ὃ λυγραί

φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωναίαι Her. F. 1376. sq.

ἐν λυγρῷ πεσέματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθος λυγρῷ Iph.

A. 1618. λυγρὸν πῆδημα Tr. 750. νεφέλης ἀγαλμα λυγρὸν Hel. 712.

τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη

Sup. 70.

Λυδία. ἔρημα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρίς ib. 464. hinc Λυδιανδε, in *Lydiant*, ib. 572.

Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.

Λυδός. πότῃ Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γυῖας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.

Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσίτελεῖ, pro-

dest: v. not.)—τὰ ζῶντ' ὀνήσαι Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. λύω νείκος πατρὶ Hip. 1442. λύειν χέρας An. 717. λύεις γράμματα Iph. A. 38. cf. v. 110. λύεθ' ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. λύε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ἔριν λύσσα Ph. 81. cf. v. 1283. ἔνθα παρθένοι' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα Al. 175. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν Tr. 501. ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων El. 1128. καρδίας ἔλυσε τὸς ἄγαν πόνους Ceno. fr. V. 4. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Tel. fr. I. 7. λῦσον βλεφάρων γοργωντὸν ἔδραν Rh. 8. ὥς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίης λύση Sup. 39. νεῶν λύσαι πόδα Hec. 1020. μίασμα λύσαι Or. 597. ἀσκή τὸν πρῆχοντα μὴ λύσαι πόδα Med. 679. λύσαι ἀνασσαν ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων Hip. 783. λύσαι δέλτον Iph. A. 307. λύσαι τεύχος Θεῆς Ion. 273. λύσαντα σεμνὰ τεματίων μυτήρια Sup. 470. λύσας ἀσκὸν El. 511. κλήθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. τὸν φόβον λύσασα Or. 104. συγνὴν ὄφρυν λύσασα Hip. 290. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. φύνφ φόνον λύσει; Or. 510. φ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. τί τέμον ἢ λύσω τόμα; ib. 1060. θέσφατ' εἰ λύσω Θεῆς Iph. A. 1268. λύσει μ' ὁ δαίμων Bac. 498. cf. v. 648. λύσω δεσμὰ παιδός; Her. F. 1123. λύσειν βίον Iph. T. 692. λύσαι πρύμνας Hec. 539. λυεταί μω μέλη ib. 438. cf. Her. 602. λελυμένοι μελέων σύνδεσμος Hip. 199. λελυμένοι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 445. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμοι' ἐλέλυτο ib. 696. ἦν λυθῆς Hip. fr. XIII. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. λυθέντες Iph. T. 1340. κλήθρων λυθέντων Hel. 866. Λύκαιος. Λυκαίω πλησίον σηκώματος El. 1274. Λυκάων, *nom. propr. viri*. Al. 505. Λύκειος. λύκειον δορὰν Rh. 208. Λυκία Al. 112. et Rh. 224. Λύκιος. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε Tel. fr. VI. Λυκίων ἀνδρῶν Rh. 29. *vid. etiam* v. 543. et 562. Λύκος, *rex Thebarum*. Her. F. 27. *alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus*. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell. lupus*. ἔλαφον λύκυ αἵμονι χαλῇ σφαζομέναν Hec. 91. τετράπυον μιμήσομαι λύκυ ἐλευθόν Rh. 212. εἰς κλισίαν λύκων Iph. T. 857. εἶδον λύκος ἐπεμβεβῶτας Rh. 783. σκύμνους λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. Λῦμα. ὥς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. Λυμαίνεσθαι. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. αὐτῷ τὰδ' ἄλλα λυμαίνεται ib. 632. τὸν δ' (*sc. νόμον*) πολλαῖς λυμαίνεται Pi. fr. VII. 4. ὦδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας; An. 720. ἄλις λύμης, ἦν ἐλυμήνω πάρος Hel. 1105. Λυμεών. γυναικῶν λυμεῶνας Hip. 1068. ἔπανσ' ὀδυρὸς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. Λύμη, *et dor. λύμα*, ἄλις λύμης Hel. 1105. τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν Hec. 213. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς ib. 1074. ποίοισιν οἴκοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. πατρὸς μεμνημένοι λύμας Her. 471. Λυπεῖν. εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. ἢ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βέλομαι ib. 1021. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιτάμενον Iph. A. 23. τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν νῦν κακοῖσι λυπεῖς; Iph. T. 483. λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν Cy. 337. γυναῖκα τὴν ἐμὴν ἢ βέλομαι λυπεῖν Ion. 658. λυπεῖ βροτὸς Aol. fr. X. 2. μὴ ἔδελε λυπεῖν σαντὸν Antig. fr. XIV. 1. λυπῶσι τὸν φύσαντα Ceno. fr. II. 8. λυπῶν ἐμέ Iph. A. 409. πατέρα τῶνδε τοῖς τέττων κακοῖς λυπῶσαν Med. 1047. τὸ λυπῶν ὑπερον χαρὰν ἀγει Antig. fr. XIV. 2. ὅπου σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα Or. 544. ἔοικε καὶ σὲ τὰμα λυπήσειν κακὰ ib. 766. λυπήσομέν τιν', ὦν λελυπήμεσθ' ὑπο Ion. 1311. λυπῇ (2 *sing. pres. med.*) Med. 286. et 1361. συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι ib. 703. ἢ πρέπει λυπεῖσθαι ξένως Al. 553. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμός Tr. 1005. ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπόμενον Or. 880. εἰθ' εὐρομέν σε μὴ λυπόμενον Al. 539. εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπημένῳ Ion. 632. λυπημένῳ μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. λυπημένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her.

- F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τάλαχιστα λυπημένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπημένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπημένη γένοιτ' ἂν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δις λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.
- Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεται Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκείθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. λύπην πικράν ib. 1105. λύπην ἀνιαιοτάτην Med. 1113. λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη παχυνθεῖσα ib. 803. λύπη κῆμοι ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς Al. 797. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεδίτασο Al. 1125. παύσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπη ἐτειρόμην Rh. 425. λύπη τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τὸς τάλαιπῶρος βροτὸς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπη Her. 603. ἄχα λύπης Hel. 386. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπη τι παλῶν μὴ πάθῃ ib. 1388. λύπη ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπα εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μῆδ' ὑπερέλγει φροντίδα λύπα Her. 620. λύπας ἅλεις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐκαλλάξατ' ἄλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. τυγίως λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιεῖ Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λύπαι ib. 1044. ἀπλᾶς λύπας ἐξόν, ἐκ οἷσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῦσα, ἢ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὄρᾳν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτὸς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνδρώποισι τίκτουςιν νόσους eorund. LXVI.
- Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τύσθ' ἂν ἐκλίπη δόμους Hip. 796. λυπηρὸς ἐκ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίην Med. 1245. λυπηρὸν Al. 880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.
- Λυπηρῶς Bac. 1262.
- Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάζω βίον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τῷτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τῶτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κῆπονεῖδισον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πρᾶσσω ἐγὼ τί λυπρὸν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξίστορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρητὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ ἑκτορός σοι λυπρ', ἄκουσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρήτ' ἐμὺ κλύειν, καὶ λυπρὰ γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.
- Λυπρῶς. παιδὸς φερηθεῖς—ιδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένους Bac. 812.
- Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὑπο Ph. 831. λύρας ὥπασε θέσπιν ἄοιδαν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἐπτατόνῃ λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.
- Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.
- Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δόλης λύσιν An. 901.
- Λύσσα. ταχὺς μετέθε λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέν Or. 326. ἤρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσση δαμείς ib. 843. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.
- Λυσσάς. λυσσάδι μοῖρᾳ Her. F. 1024.
- Λύσσημα. εἰ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.
- Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.
- Λυτήρ πόνων El. 136.
- Λυτήριος ἐκ θανάτου Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512.

Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν ἐννίδας λωβώμενοι Or. 927.

Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίσαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ὃ μετακλαίεται ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβα ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ᾤμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποταλὲς ὁμαίμω λώβα Ph. 323. μεγάλην Πριάμω πόλεως λώβαν An. 298. πατρὶά λώβα Iph. T. 211. Κάτορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβα Her. F.

881. λυγρὰν Αἰγίσθω λώβαν θεμένῃ El. 165.

Λώτισμα. ὃ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.

Λωτός. λωτῷ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτῷ Λίβνος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτῷ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς ἐνκέλαδος Bac. 160. λωτῷ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελᾶδει κάλλιτον El. 716.

Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοσυγῇ ᾄδω μαγείρῳ Cy. 396.

Μάγευμα. μαγεύμῃσι παρεκτρέποντες ὄχετον Sup. 1110.

Μαγνητὶς λίθος Cenei fr. V. 2.

Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.

Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σὼν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Μάθημα. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν—; Hec. 814.

Μάθησις. ὧν μάθησιν ὅκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.

Μαῖα, nom. propr. mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.

Μαῖα, nom. appell. mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.

Μαῖας, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.

Μαίναλος. Μαινάλω κόρη Ph. 1169.

Μαινάς. τὰν βακχεύσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι σπαθηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in Bacchis occurrit, vid. etiam Ion. 552.

Μαίνειν, in activ. semel tantum oc-

currit, sc. σ' ἔμνην θεῇ τις βλάβῃ; Ion. 520. 2) med. σὺ μαίνη Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ὃ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὐχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνη Iph. T. 1300. μαίνη ὡς ἀλγιστα Bac. 326. ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαϊνόμεθα τοῖς εὐρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαϊνόμενος Cy. 613. μαϊνόμενῳ πετύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1187. μαϊνόμεν' (i. e. ὄμενοι) οἰστρῶν Iph. A. 547. μαϊνόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαϊνόμενων οἶδε τρόποι ib. 398. μαϊνομένην κραδίῳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαϊνομένῳ δόξα Bac. 885. τὰν μαϊνομένην ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαϊνόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμνην ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1274. μέμνης ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὄρῳ μεμνηότα Or. 135. μεμνηὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τὰς μεμνηότας τοιῇ Bac. 301. μεμνηότας ξένους Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μαρεῖς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἡγγέλης μανεῖς Iph. T. 932.

Μ Α Κ Ρ

μανείσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. μανείσα πραπίδι Bac. 997.
 Μαιῶτις Her. F. 409.
 Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἱ μετρίας θεῶ—μετέσχον Iph. A. 543. δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel. 1693. φανίων μακάρων Her. F. 758. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. τίνα μακάρων ἐκθυσσάμενος Fr. inc. CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006. "Ἀρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483. τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μάκαιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγαυή ib. 1177. ὦ μάκαιρ' Ἀρκαδία παρθένη Hel. 380.
 Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἡμᾶρ ὅτφ βίωτος εὐδαιμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ' ἐκ ἂν μακαρίσει; Epist. IV.
 Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or. 4. σὺ εἰ μακαρία. μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἡσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ (νῦτο) μακαρίφ Her. F. 1291. μακαριῶν τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθνης Med. 509. τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. μακαρίας τῆς σῆς χειρὸς El. 1006. ἀποστολαὶ μακαρίαί Iph. A. 688. μακαρίαὶς ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαὶς ὑμνοῖς Hel. 1450. μακάριον λέχος Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439. κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον θῆρα Bac. 1170. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριωτάτας τυχεῖσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ πατρός ἐμῷ μακαριωτάταις τύχαις Tr. 327.
 Μακαρίως Hel. 915.
 Μακεδονία Epist. V.
 Μακράν. εἴκειν ὃ μακράν λέξειν τάκεῖθεν Or. 848. ὃ μακράν ἀπεσι Ph. 913. ὃ μακράν τειχέων περιπτυχαί ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακράν ἀπέ-

Μ Α Κ Ρ

ναί Med. 1158. ὡς μακράν ἔτεινον Iph. A. 420. μακράν ἀπαίρεις; ib. 664. μακράν βαρβάρῳ ναίει χθονός Iph. T. 629. ὃ μακράν δέξοσθ' ἐμε Tr. 460. ὡς ὀδηθείης μακράν Cy. 12. ὡς παραινῶ μὴ μακράν Hel. 1023. μακράν ἔρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ μακράν διὰ πόνων ἐναυτόλων Fr. inc. CLXVII. 2.
 Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος Ph. 1180.
 Μακρηγορεῖν. τί δέι μακρηγορεῖν; Ph. 768. μακρηγορῶμεν Hip. 704.
 Μακρόπτερος. ἔλκει μακρόπτερον ζῶαν Ph. 1531.
 Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. ὁ μῦθος ὃ μακρός μακρῶν περὶ Or. 756. μακρός αἰὼν Med. 429. Gl. fr. IV. (Epo. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρῷ Hip. 1426. ὑφ' ἡλίου μακρῷ Al. 149. μακρῷ βίῃ ib. 718. et Her. 448. λόγῳ μακρῷ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν πόρον Iph. T. 116. μακρός μῦθος Her. 952. σκύφος μακρός Eu. fr. VIII. μακρὸς λόγος Hec. 1177. et Iph. A. 313. ἡ χάρις ὃ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. πόντος μακρὸς ib. 1040. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. μακράν ὀμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ ἀπυσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ μακρᾶς κελύδων Ion. 549. μακρὰ ἰσχύς Aeol. fr. XI. 2. μακραὶ λίσχαι Hip. 384. μακραὶ λόγχοι Her. F. 65. μακραὶ ἀρεταὶ πεδίων ib. 369. μακρὰς οἰκυρίας ib. 1373. διὰ μακρῷ ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν μῆκος χρόνος Or. 72. μακρῷ λῶτα βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης ματέρος τερηδεῖς Al. 410. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίτας θυγατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὀδυρμάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν συμικρῶν λόγων ἐπίπροσθ' ἐστὶ Or. 639. τῶν μακρῶν νουθετημάτων Ph. 595. μακρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὦ μακρᾷ πένδῃ

Al. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννος διὰ μακρῶν πύξημένους Inus fr. XVI. 1. ἐσμέν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὐρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραι πέτραι, ποτ. *speluncæ*. Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῷ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γυνάμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσειν' (i. e. ἄστυα) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, ποτ. loci. Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ᾧ μαλθακὸς χρός Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὸς λόγος Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίω Sup. 883. ἣν ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κῆφρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταῦτόν ἐλθὼν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῆσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῇ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὀλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ὅτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾗει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μάν, dor. pro μῆν. ἡ μάν Al. 89.

Μανθάνειν. σπυδάζομεν μισθὸς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἶα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ἐκὼν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῷ παρ' ἀνδρὸς χρή σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὅτε μανθάνουσιν εὐ Aut. fr. III. 3. κακῷ ἐγγὺς ὦν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἐμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἐμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἐμαθον τὰς τρόπους

ἀπλῶς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὁ σὺ φρονίζειν ἐμαθον Antio. fr. XX. 1. κείνῳ τὸς λόγους μάθε Bac. 656. τῷτο ἦν τις εὐ μάθοι Hec. 601. ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθης περαιτέρω Ph. 1675. ἴν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθουσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέτερον μάθης Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τὰ γ' εἰσὼν τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανὴς ὡς μάθης τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον ὅς ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βούλει μαθεῖν ἐμῷ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βέλω Hip. 517. ὦν ἐφίεμην μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτόν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ἢ βόλομαι Her. F. 1126. τάληθές ὅψι προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχροὺν κανόνι τῷ καλῷ μαθὼν Hec. 602. τῷτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμάς ἐπιτολάς Iph. T. 1446. ἡ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τῷ θεῷ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῷτο παρὰ σοφῷ τινος μαθὼν Thea. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθεύσαν οἰκοῦσιν Med. 239. μαθήσασα Θεονόης φίλος λόγους Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμῷ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. Λοξία δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτῃ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτυλον μεθεῖς ib. 307. μανία καὶ τῶτ' ἔστι Διονύσου πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανιάσιν Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἰτρῆσ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἐλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσης χορευθέντ' ἐναυλοῖς ib. 878.

M A N T

Μανιάς. λύσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσήμασι ib. 270.
 Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖ-
 σιν Hip. 1146.
 Μανιώδης. τὸ μανιώδες μαντικὴν πολ-
 λὴν ἔχει Bac. 299.
 Μαντεία. γάδε μαντείας ἔξια πολλῆς
 Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαί-
 νων Iph. T. 1255. μαντείας ἔῃν
 Hel. 760.
 Μαντεῖον. Φοῖβυ λιπὼν μαντεῖον An.
 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον
 Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα μαντεῖον
 θεῶ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμ-
 νὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An.
 887. μαντεῖων ἐπέβας ζαθέων Iph.
 T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος
 Ion. 66. αἰκρινά μοι μαντεῖα ib.
 739.
 Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666.
 ὦ μαντεῖ' ἀναξ Tr. 454. μαντεῖον
 τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἔδραν
 Ion. 130.
 Μαντεύεσθαι. ὦ μαντεύομαι Ph. 847.
 τί δῆτα μαντενόμεθα; Hel. 759. φή-
 μας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλωσι μαντεύεσθαι
 Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib.
 346. ἦ τοι φυγῶσα γῆς ὑπὲρ μαν-
 τεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύε-
 ται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βύλε-
 ται, μαντεύσεται; ib. 365. εἰ με-
 μαντεύσθαι El. 981.
 Μάντευμα. τέτῳ θεῷ μάντευμα κοινῶ-
 σαι δέλω Med. 685. τὸ τῷ θεῷ γ' ὃ
 διέφθερίεν μέ πω μάντευμα Iph. T.
 720. μάντευμα κρυπτόν Ion. 334.
 Λοξίῳ μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan.
 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων τρατῶ
 Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαν-
 τευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχῳ μαν-
 τευμάτων Hel. 145. ἔποτ' ἄλλον ἄν-
 δρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642.
 χάριν μαντευσμάτων Ion. 301. τῷ θεῷ
 προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408.
 θεῷ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαν-
 τεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς
 μαντεύμασι ib. 471.
 Μαντευτόν Ion. 373.
 Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.
 Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779.
 hinc μαντικῇ, subst. sine addito τέχνη.
 τὸ μανιώδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει
 Bac. 299. μαντικῇ ὃ λέγω ib. 368.
 ἀρίτην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel.

M A P M

766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῷ
 El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph.
 A. 520.
 Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλου βάκχης
 Hec. 123.
 Μάντις. ὅτοι πέφυκα μάντις Hec.
 743. ὃ Θρηξὶ μάντις εἶπε γάδε ib.
 1267. ὃ ναντίλοισι μάντις Or. 363.
 ὃ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118.
 οἰωνόν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κατῶ Hip.
 873. Κάλχας ὃ μάντις Iph. A. 89.
 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531.
 ὃ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf.
 v. 1128. ὑδὲν μάντεως εἶδει Rh. 952.
 μάντις ὃ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάν-
 τις οἷσθ' ἄρ' ὃ καλὸς γάδε Her. 65.
 μάντιν ἄχ' ἕτερον ἔξομαι Her. F. 911.
 μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr.
 ioc. CXXVIII. ἀκόλας' εἰάσας μάν-
 τεων δεσπίσματα Ph. 978. μάντεων
 φήμας Hip. 1055. μάντεων ὅσα ib.
 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An.
 1104. μάντις ἐπῆλθε; Sup. 155.
 κατὰ σπλάγχχνων πτύχας μάντις
 προσημαινῶσιν ib. 213. μάντεων πεισ-
 θείς λόγους Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ
 καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντις Rh. 66.
 τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐπὶ Hel.
 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ'
 ἐσθλοῖς τραφεῖς Ion. 1190. 2) μάν-
 τις, fact. δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαδῶ-
 σαν οἰκοδεῖν,—Med. 239. ὃ μάντις
 εἰμι Hip. 346. γνῶμή ἀρίστη μάντις
 Hel. 763. ὅσα μάντις ib. 925.
 Μαντόσσυον κέλυσμα An. 1032.
 Μανύειν, dor. pro μηνίειν. μάνυσσόν
 μοι Hec. 194.
 Μάραγμα Rh. 817.
 Μαραδόν, ποτ. loci. Μαραδῶνα ἐλ-
 θόντες Her. 32.
 Μαραίνειν. μαραίνεται νόσφ Al. 201.
 et μαραινομένην νόσφ ib. 236.
 Μαργῶν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph.
 1163. ὃς νῦν φόνου μαργῶντος ἔσχε
 Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαρ-
 γῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph.
 1253. μαργῶσαν χεῖρα Hec. 1128.
 μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.
 Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her.
 F. 1083. ἄνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν
 El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνά-
 θυ Cy. 309.
 Μαργότης An. 950.
 Μαρμαίρειν. πεδίον περὶ μαρμαίρει Λγ.

ΜΑΣΤ

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἱπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.
 Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.
 Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.
 Μάρνασθαι. μάρνανται δορι Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθαι ib. 1149. εὐλαβετέρως ἐμαρνάμεσθαι Iph. A. 1376.
 Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaeth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὴν κακὴν Fr. inc. II. 4. τὴν δ' ἐμαρψα Rh. 681. ἐμαρψα τὸν δ' ἀνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων Hec. 1061. ἀνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.
 Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτη Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἶός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022.
 μάρτυρ ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκύνει δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὰς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὴν ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν Θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὑπο Phoen. fr. IX. 2.
 Μαρτυρεῖν. Ἐλλὰς πᾶσα τὸτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς παντὶ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ὃ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμιοὺς Σίνις ποτὲ κτανεῖν αὐτὸν ib. 977.
 Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὸς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὄρκους παλαιῶς—μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθαι Her. F. 858.
 Μαρτύρημα Sup. 1203.
 Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.
 Μαστεύειν. τί δῆτα τᾶλλα μὲν—μασεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μασεύων μαθεῖν, εἰ μήκέτ' εἴη Ph. 36. μασεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μασεύουσα; Hec.

ΜΑΤΑ

754. ματεύουσα πόρους—δολίως Hel. 1337.
 Μασήρ Bac. 983.
 Μάτιξ. Πανὸς τρομερῆ μάτιγι φοβῆ Rh. 37. μάτιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.
 Ματός. δὲ ἐξέβαλε τὸν ματὸν Or. 526. φαρῶν ματὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε ματὸν ὠλεναῖσι ματρὸς Ph. 313. ἥς πρῶτα ματὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι ματὸν ἔφερεν ib. 1561. ματὸν ποθῶντα ib. 1597. ματῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λαθρα Al. 642. ματὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες ματὸν ib. 630. ἀμφὶ ματὸν ὑποβάλλω σκοδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε ματὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. ματῷ δραγμὸς Cy. 169. ὅπως ποτ' ἐγγὺν ματὸν Ion. 319. ματῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. ματὸν διώκειν ib. 962. ματὸν ἔχ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. εἶδετε ματὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὃ μαστοὶ, οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἠδέως Hec. 424. μαστὺς εἶδετε ib. 560. μαστοὺς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφείτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολλὸν ματῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν ib. 1525. κείσοι μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ματῶν βιαιῶς τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ ματῶν Tr. 569. σπαργώντάς μοι τὴν μαστὸς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαστοῖς εἰσιν; ib. 206.
 Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἔνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὃ μάταιος Sup. 549. ὃ ματαία Med. 151. 333. et 959. μάταιον ἐν-χλὴν ἠέλω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίῳ El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρίς εὐχασθαι Θεῷ Hip. 46. μή σε δράση τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.
 Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.
 Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἔξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.
Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τῶτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὺν τείχῳ ματεύσων Iph. A. 854.
Μάτην. μάτην ριφέντες ἀμφὶ σὺ φόνου Hec. 335. δόξαν κερτῆσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. ταῦτα νῦν ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην οἰδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνεται βοᾶν; Med. 201. ὥς μάτην κεχρώσμεθα κακῷ πρὸς ἀνδρός ib. 497. μάτην θυμημένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον τέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἀμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἀνδρῶν συγχάειμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν Θεοί An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκεκομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμημένην σὺ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τῷσδε μάτην μύθος ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέσσασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθων Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβυθουτέμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογοχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἦβην ἀν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὥς ἔρριψας μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμεν Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεῶν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τὸς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἴκῳ σὺ τόδ' ἐκβαίῃ τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.
Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερυγῶν μᾶτερ οὐεῖρων Hec. 71. δυσανο-

τάτας μᾶτερος ib. 173. διε μᾶτερος αὐδῶν ib. 174. ὧ δυσάνου μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης μᾶτρός 'Αερόπης ἀπο Or. 18. μᾶτρός ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνου μᾶτερος ib. 193. 'Ιδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιπύῳ μᾶτρί Ph. 1169. μᾶτρός ἑρείας φοιταλέν Hip. 144. ἀτάκτων μᾶτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερίς μᾶτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων μᾶτέρα Tr. 222. μᾶτρός μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα μᾶτέρι φορβάδι ib. 167. μᾶτηρ Θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι μᾶτερων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὥδε μᾶτερες ib. 1067. etc.
Ματρόθεν Hel. 216.
Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονέντας Or. 48.
Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.
Ματροφόντης Or. 1140.
Ματρώον αἷμα Or. 285.
Μάχαιρα. δέυστομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρω μαχαίρα Cy. 402. ἑκὼν κοπίδας—θῆξεις μαχαίρας; ib. 241.
Μάχεσθαι. τοῖς κρατῦσι μὴ μάχῃ Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς 'Αργείοισιν—μάχονται Hel. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. Θεοῖσι μὴ μάχῃ Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὑπὲρ Ph. 1009. πότερα μαχέμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχῶμ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὥς μαχεμένους τάχα Ph. 721.
Μάχη. μάχῃ ἀν ἐχ' ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίῳ μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες εἰς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ζυσαθέντα διὰ μάχης ib. 762. ἐκ ἐλασσον' Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὥς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ μὲν μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίῳ μάχης Ph. 1387. ἀνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης αἰσώρες An. 683. μάχης ἀγῶν

ib. 726. κατ' ὅμ' ἔλθ' ὅν μάχη ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναῖται δὲ διὰ μάχης ἔλθ' ὅν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ὃ μάχης ἔρ' ὄν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἑλλήνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἔλθ' ὅν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μᾶς χειρὸς ἀσθενὲς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλλεῖμυ μάχης φίλοις ib. 683. Διὰ θεὸς μάχης ib. 732. ἑκαρτέρει μάχη ib. 837. ὕδρα ἔλθ' ὅν εἰς μάχην λείοντι τε Her. F. 579. μάχη κρατήσας—; μάχη ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὅμιν καὶ μάχην καθεύδαται ib. 1168. τῆς δ' ἴλ' ἰλ' μάχης El. 881. ἀκ δ' ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὀρμωμένους ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες ἀκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχη δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλῆισι μάχαις βρίθων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βατάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἀς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τάσεις Aut. fr. III. 27. μάχας χειρῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζει Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίασιν ἐμᾶς φρένας ὃ φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχος ψυχὴ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ἔταν τὸ Πενθίως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μέγ' ὄν Med. 123. πένθος μέγ' ὄν τὸ δ' ὄρμᾶται ib. 183. μέγ' ὄν Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἄγων μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἔλθ' ὄντες

μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. Θεσσαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὃ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὃ θυμὸς ὃ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλάτυλμην ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κωκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλῆθ' τε κ' ὄν δρεῖα μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἀξί' ὄν Med. 111. μεγάλους ὄντες ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλάστησας Iph. A. 594. πῶδοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἀθλῶν Tem. fr. XVIII. 1. ἀσίβεια μεγάλη Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μέγ' ὄν δ' ὄντα Or. 1546. ὃ μέγ' ὄντα θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γὰ πατρίᾳ μεγάλαν Tr. 858. ματὸς μέγας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μέγ' ὄντα El. 190. μέγ' ὄντα εὐδαιμονία Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγ' ὄν Hec. 108. μέγ' ὄντα Or. 126. et 248. μέγ' ὄντα ἡγέμενιά σου ib. 782. τί μέγ' ὄντα τοῦδε; Ph. 553. νεῖκος μέγ' ὄν An. 643. μέγ' ὄντα εἰς ἀρετᾶν Iph. A. 562. μέγ' ὄντα, θηρεύειν ἀρετᾶν ib. 568. φίλτρον μέγ' ὄν ib. 917. μέγ' ὄν ib. 1063. et μέγ' ὄν ib. 1502. μέγ' ὄν, κοῖραν οἰσὶ γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγ' ὄντα ib. 693. χάσμα μέγ' ὄν Her. 637. ὡς μὴ, μέγ' ὄν λέγων, μείζον πάθος Her. F. 1244. μέγ' ὄντος El. 958. κλέος μέγ' ὄν ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς ὄν μεθίστηται Bel. fr. XX. 5. δύνασθαι τι μέγ' ὄν Epist. V. et Hel. 1374. μέγ' ὄν adverbial. usurpatum: τὸ μέγ' ὄν Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγ' ὄν ἂν Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγ' ὄν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὃ μέγα σεμνή Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα στένειν Med. 291. et μέγα τενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ Hip. 1102. μέγ' ἀρίστα Al. 745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα στένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὸς μέγ' αὐχῶντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεῖς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέουσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πρᾶσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχρα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἔλειν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μέγαλα στένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βυλεῖοντες εὐ Ἄεol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μέγαλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. III. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριτήρια Epist. III. 2) Comp. μείζων. Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὃ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. ὅκ ἐξ ἑμαντῶ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαντὸ ξένος El. 405. εἰ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. "Ἦραν νομίζω θεοφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχύσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὄφρυν μείζω τῆς τύχης ἐπηρότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἀμίλλας ἡλθον μείζως Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχὰι Sup. 1102. ἐπὶ μείζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μείζον κακὸν Med. 907. μείζον ἀρνύμαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτου μείζον ib. 275. τῷ θεῷ μείζον

στένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μείζον ib. 863. μείζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μείζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μείζον τίνοσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μείζον, ἵνα μείζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μείζον eorund. CCXVII. 2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὀμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον' ἦκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσος Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) Superl. μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph. 1747. τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημωργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σωτηρία Med. 14. πῆτιν μεγίστην ib. 22. μεγίστην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἂ δύναμις μεγίστη Al. 219. Ἑλλάς ἡ μεγίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ναὺς ἡ μεγίστη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφικμένους Iph. A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556. ὃ μέγιστον Ἑλληνισιν φάος ib. 841. cf. Bac. 608. μεγίστη θαύματος ἀξίον Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785. ὃ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. τροίας μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον ἀρ' ἦν ἡ φύσις Phoen. fr. VII. 1. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὃ μέγιστον ἐχθρὴ γύναι Med. 1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι Bac. 1231. ὃ μέγιστον ἐκπρέπσ' εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μεγίστον γ' εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἰ μέγιστος Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέγιστα πῆματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγισ' ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεινῶν ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὐ τὰ μέγιστα πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπὶ ἡμέρῃ
An. 196. ἐκ ἂν δυνάμειν μέγεθος
ἐξεπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πό-
ων Hel. 599.
Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad
Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.
Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδόντι Fr. inc.
CLV. 1. μεδέουσα θαλάσσης Or.
1690. τόξων μεδέουσαν Hip. 167.
Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμε-
ρίων ἐφόδων Ion. 1050.
Μεθαρυμόζειν. μεθηρμόσμεθα βελτίω
βίον τῷ πρόσθεν Al. 1160.
Μέθη. μέθη βρεχθεῖς El. 326. μέθης
ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.
Μεθήκειν. μεθήκυσιν σ' Ὀδυσσεὺς
πάρα Tr. 1270.
Μεθύναι. μεθίμην Ἑρμῶν ἀπὸ σφα-
γῆς Or. 1671. μεθίμην νεῖκος τὸ σὸν
Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χειρῶν
βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ'
ἄλως μεθήκε με Hec. 27. μεθήκαν,
sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεὶ σε
μήτηρ παρθενώνας ἐκλιπεῖν μεθήκε
Ph. 90. μεθήχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν
Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθήκε
Hip. 1202. ἣν παρθένον μεθήκ'
Ἀπόλλων Tr. 42. μεθήκα τόξα Ion
256. κρέσας πλευράν—ὀχημάτων,
μεθήκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς
γυναικα σωφρονεστέρα ξίφος μεθεῖμεν
Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν
An. 1017. μεθεῖσαν θεῇ με γύαλα
τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῶν μεθεῖ-
σαν ἐκ μέσθι λόγον El. 797. τὸνδ'
ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ'
ἐφεῖναι τῇδε μαργώσαν χέρα ib. 1128.
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένην δέμας
Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf.
Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333.
μέθετε τάλανα ib. 1372. μέθετε, μέ-
θετέ μ' ἦδη Al. 267. τεμένη—μέθες
παρ' αὐτὴν τριόδον Ἰσθμίας θεῷ Sup.
1211. μέθες ὄφρυν Iph. A. 648. μέ-
θετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468.
πέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες
Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὅμμα σὸν
μέθες ib. 1263. εἶσω προξένων μέθες
πόδα Ion. 1039. μέθετον τὸ λῖαν,
μέθετον Ph. 587. εἴπως—ὄργαν καὶ
λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. ἐκ
ἂν μεθείη τὴν γυναῖκα προσπύλοις
Al. 1114. ἐ μεθῶσ' ἀναιμακτον χροά
Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς με-

θῶ ξίφος ib. 283. ἔ σε μὴ μεθῶ ποτε
Med. 728. τέτοις ἀγούσιν ὃ μεθῆς ἂν
ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκα
ἐμοὶ μεθῆ Al. 852. ἐάν σοι τῷσδ'
ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ με-
θῆτε Her. F. 521. ἀμνηχανῶ, πότερ'
ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι
παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας
μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα με-
θεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ζέ-
νων Her. 108. μεθεῖναι σώμ' ἐς οἶδμα
πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον
μεθεῖς Ph. 1235. ῥαδίως ἔτω μεθεῖς
Sup. 1185. μανίας πύτλον μεθεῖς
Iph. T. 307. τὰ γγύθεν μεθεῖς Rh.
482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεῖς μη-
τρὸς Tr. 777. φύσαντο πατὴρος ἔσω
δέρας μεθεῖς El. 1223. ἐλευθέραν με-
μεθέντες Hec. 551. βίη χάριν με-
θεῖσα Med. 227. ἐχθρὸς μεθεῖσα
τῆς ἐμῆς ἀζημίας ib. 1050. φόβω με-
θεῖσα Hel. 562. ἔ τοι μεθήσω Or.
262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ
μεθήσεις αὐθις αἰσχίτης λόγους; Hip.
499. ἐκ ἐλευθέραν θύρην μεθήσεις
χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ
ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὡς
μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χα-
λυβδίκῃ Her. 161. τὰ πάρος νείκη
μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἐκασίῳ
τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέ-
πλων Her. F. 627. ἐκ ἂν μεθεῖμην,
sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα
(dor. pro ἐν) κτύπῃ Or. 172. τῇσδ'
ἐκῶσα παιδὸς ὃ μεθήσομαι Hec. 400.
ἐκείνο ἔχ' ἐκὼν μεθήσομαι Ph. 522.
τῷδ' ὃ μεθήσομαι νεκρῷ ib. 1655. σὼν
γε γονάτων ὃ μεθήσομαι ποτε Hip.
326. ἢ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε
ὃ μεθήσομαι Her. 267.
Μεθιστάναι. τὰς τρόπας μεθιστάναι Iph.
A. 346. τὸ μέγ' εἰς ἑδὲν ὃ πολὺς χρόνος
μεδίτῃσι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν
ἔλκει, καὶ μεδίτῃσιν πάλιν Cenei fr.
V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα
Phry. fr. XI. 4. ἑδὲ τῷπιον κακὸν
μεδίτῃ χρωτὸς εὐεῖδῃ φύσιν Al. 172.
μεδέτηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ
λῶν σὸν μεδέτηκεν κέαρ ib. 911. με-
δέτηκεν φυγῇ ib. 1295. μεδέτηκας
φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεδέτηκ'
αὐθις εἰς ἀμύχανον Her. 488. νέος
μεδέτηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέτη-
σεν τύχας ib. 935. μετέτησόν με

ΜΕΛΑ

Θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μεταστή-
σον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς με-
ταστήσω φόβῳ, sc. τὸ ἀγαλμα Iph. T.
1177. θέλω σε μεταστήσαι πόνων ib.
991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
Med. 551. μετέστημεν φόβῳ Rh. 295.
μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστήναι
βίῳ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν με-
ταστᾶς Ion. 584. τάχα μεταστήσου'
ἔπνῃ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς
ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49.
ὃ μεδίσαται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ'
ῖσται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. με-
δίσαται πνεύματα Ion. 1507. τυράν-
νοις ἐκποδῶν μεδίσατο Ph. 40. λύπης
μεδίσατο Al. 1125. φρόνημα σὸν με-
τεσάθῃ πρὸς αὔραν El. 1202. μεταπα-
θεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.
Μεθορμίζειν. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc.
τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῷ νῦν σκυ-
θρωπῇ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν μεθορ-
μειῖ σε Al. 801. ὃ μητέρα—μεθορ-
μίσασθαι τῇσδ' ἔχουσα συμφορᾶς Med.
258. μεθορμίσασθαι μόχθῳ ib. 443.
Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὐζῳρον μέθυ
Al. 760. ἀκρατον μέθυ Cy. 149: ὡς
ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
Μεθύειν. μεθύμεν Cy. 533. μεθύων
ib. 486. et 667. μεθύσθεις ib. 166.
et 536.
Μειζόνως. 'Εκάβη με—ὃκ ἀπώλεσ',
ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μει-
ζόνως παθόντες Rh. 849.
Μείλιγμα. ὄταν—μὴ πᾶσι πάντα
προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV.
2.
Μείλινος. μειλινὸν ἄδονα Iph. A. 234.
Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσ-
σων τυγίως ματρὸς ὀργᾶς Hel. 1355.
Μελαγχαίτας Al. 440.
Μελάγχμιος. πέπλος μελαγχμίως Ph.
375. οἷν μελάγχμιον πόκῳ El. 513.
γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον Rh. 962.
Μελαγχρῶς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες
Or. 321.
Μέλαθρον. ὑψιπετές εἰς μέλαθρον Hec.
1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378.
τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269.
ἐπ' ἀμφιπύλῳ ἔσω μελάθρῳ Med. 135.
πρὸς πατρῶν μέλαθρον An. 924. cf.
Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὖξ-
σα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέ-

ΜΕΛΑ

λαθρον Iph. T. 368. ἀγνισσον χρό-
σῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς
ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δῆλειον
ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν
μελάθρων λώβῃ Hec. 648. λιπὼν
μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ
μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον
ἐγείρετε—πρὸ μελάθρων ib. 1354.
ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἰμάτων ib.
1547. 'Ελένην Ζηνὸς μελάθροις πε-
λάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελά-
θρων ἐς διήρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπὲρ-
ροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F.
107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὸς Θεᾶς
Ph. 370. τήνδε κομίζου' ἔξω μελά-
θρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις
πένθος θεῶδεν καταληπτὸν ib. 1346.
λείπω μελάθρων τήνδε τέγην Al. 23.
cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29.
πρόσθε μελάθρων ib. 78. τὰμὰ ἔκ
ἐπίσται μελάθρ' ἀπωθεῖν—ἔξους ib.
570. συγεραὶ πρόσδοσι—χίρων με-
λάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An.
484. 'Αχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib.
883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρη-
μίαν ἰδὼ πολλῶν μελάθρων ib. 1096.
τᾶς φυγέσας μέλαθρα Iph. A. 270.
χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ'
εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα Θεᾶς
Iph. T. 69. εἰς Πηλῆως μέλαθρα ib.
376. φιλόπλητον ἡμίλλαν αὖζοντες
μελάθροισιν ib. 413. καθαρά, ὃ νο-
σῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ με-
λάθρων—αἶον οἴκτες Tr. 155. παρὰ
Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ
μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib.
1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ
Βακχίῳ ναίνειν μέλαθρα Cy. 429. χω-
ρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489.
ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ
μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια
μέλαθρα ib. 230. ἀνυμφα μέλαθρα
κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν
Er. fr. II. 12.
Μελαμβαθής. σῆκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος Ph. 1017.
Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι
Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο
Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.
Μελάμπεπλος Or. 457. ἀνακτα τὸν
μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. με-
λαμπέπλος σολμὸς ib. 822. μελαμ-
πέπλῳ τολῇ ib. 429. μελάμπεπλος
Νυξ Ion. 1150.

Μ Ε Λ Ε

Μελαμφαής. μελαμφαῖς δι' ἔρεβος Hel. 525.
Μελανανυγής. νασμῶ μελανανυγῇ Hec. 154.
Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνῳ μελανδέτῳ Eu. fr. II. 2.
Μελάνιππος, nom. propr. viri. Meleag. fr. XVIII. 2.
Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.
Μελανοπτέρυξ. μελανοπτέρυγων μάτερ ὄνειρῳ Hec. 71.
Μελανοχρῶς. τὸν ἐς αἶδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.
Μέλας. μέλανα τολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες τολμοὶ Al. 926. μέλας πέπλος Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ἄδῃ μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρός εὐζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἶγλαν Tr. 549. νεὼς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτός ib. 597. et ὡ νύξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.
Μελέαγρος, nom. propr. viri. Sup. 904. et Meleag. fr. II.
Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.
Μέλει. ἔδεν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κῆμοι μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τότε Ph. 1091. θεοὶς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κῆνθρῶπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκύνει δ' μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλει γυναικα χρηῖ ib. 1037. ἵνα θανῶσα νεπτέροισι μέλω Ap. 851. αὐτὸς δμῳσιν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. φ' Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ

Μ Ε Λ Ε

οἶμαι μέλειν τῷδε ξὺν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρηὶ τᾶλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρηὶ πῶλων μέλειν Rh. 623. μέλει δ' σός μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ὅτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, φ' μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. φ' θεῶν ἔδεν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλας' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἄρχαι νεὼς μέλει μοι ib. 1596. τῶν ἐσῶ ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θάλισαι μέλεισι Θήβας ἱερὸν κατ' αὐτῇ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλεισι καὶ τῶν ὁσίων ἐπατεῖν ib. 772. ἔδεν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ἔδεν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναις μέλεισι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσι μῆλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ἢ νόμῳ ἔδεν μέλει Fr. inc. CLXXI. φ' μέλει τὰ τῷ θεῷ βίῳ Fr. inc. B. 12. 4. φρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελέση καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλωσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μάλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀρις.—οἰσθᾶ ποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῷ Βρομίῳ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμῳ ἀδελφῆς—σοὶ χρηὶ μέλεισθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, φ' μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεισθε ib. 109. ἕτεροι σὺ πλέον ἢ μέλονται Her. 355. αἰδῶ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ρανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πόλεως μελόμενῳ τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελόμεναν νεκροῖς Ph. 1312.
Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.
Μέλεος, propr. niger, sed plerumque pro infelice seu misero usurpatur. ὦ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὦ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμου ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οιδίπῳ ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. αἶδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίῳ μελέως πύργους Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἱ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἂ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχᾶ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ἐ πάρα μοι μελέα τενάχων; Tr. 106. ἀκάτῃ μελέας ib. 1100. τράγε χλαίνα μελέα Cy. 80. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. ἵνα με λήξει μελέαν μελέοις ἐξεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἵμα δὲς πατροφόνῃ ματέρος Or. 192. μελέα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὅρα μελέα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατήρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾶ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτη κατατρυχομένης Med. 1099. τί κνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχροῦν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νετόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν ἥρινόν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἶα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὁρείας γάνους ξυθῆς μελίσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ρεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφῃ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παιδὰ σὴν κρυπ-

τειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, cunctatur, Or. 420. ὅπῃ σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ—σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλεθ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἰσχυρὰ ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξας, ἂ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακὰ; ib. 1242.—ἐξορίζεται κακὸν, εἰδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρήξεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλουσιν, ἢ πάρευσιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρους; Hel. 1609. τί γ' ἐ μέλλεις; Ion. 999. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πεῖθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σὺ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. μέλλον ἱατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξασθαι παραχρῆμα μέλλον Epist. IV. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλουσιν γάμοις Iph. A. 988. μάστις Ἄρης τυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὐρὸν μέλλουσιν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλουσιν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλούσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ἐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξία λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πῆδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίετατο Hel. 14. σῆς ἐμείλλον γῆς τεμῖν βλασθήματα Hec. 1204. ἐ πρόμαντις ὧν ἐμείλλον Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιός ἀηδανίς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἀρμάτειον μέλος Or. 1385. ἥϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφῶς κάλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρῳ παράτροπον μέλος An. 528. ταῦτό μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχῆσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος αἶδα El. 143. πᾶν μίγνυνται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσφῶδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγῆτωρ μελέων Med. 426. τοῖαν ἔλιπες μοῦλᾶν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρὰ μελέων ib. 581. διςσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτη μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεται μὲ μέλη Hec. 438. τεμῶν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονάτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἱ καταλείψει μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινῆσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀφοτῆρος τοίχης μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπη Her. 602. γυνὴ ἐκ πέπλων μέλη ἦκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχὰν, οἶαν μέλπει Med. 149. ὅπου—χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλίους—πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἂ μέλπῃς' ἢ σαφῇ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἱαχον φῶδ' ἀν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc.

τὸν παιᾶνα ib. 660. ὃ τὰς ἐπταφθόγγα μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ἢ τὰν Ἀργεῖ μέλπωσ' (i. e. ὅσα) Ἦραν Iph. T. 221. βοᾶν ἔμελπον εὐφρονα Tr. 547. πολλὰ σε μουσοπόλοι μέλψοι Al. 448. λωτῷ κατὰ πνεύματα μέλπη (2 sing. pres. med.) μῦσαν Ph. 794. ἀχόρος τωναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἀρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελωδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας Rh. 923.

Μελωδός. κύκνος μελωδός Iph. T. 1104. τὰς μελωδῶ Μῦσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελωδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελωδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ἢ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νεῖλω μεμπτόν ἐτί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ἢ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμψεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυστίας ib. 962. Λοῖζα μέμφομαι Or. 285. ἠδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σφ' Iph. A. 899. τὰ τῆς θεῆς μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ἢ μεμψόμεσθ' ἄγε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐρατήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὖρημα—μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. στρατὸς ἂν ἢ μέμψαιτό με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El. 903. μή μοι τι μέμψῃσθε Med. 215. ἔχεις τάμ' ἐμψάσθαι κακὰ Hip. 695. μεμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ἢ τῶτ' ἐμέμφθη Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενὲς μὲ—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμψέσσα Hel. 31.

Μέμψις. διπλὴν φοβῆμαι μέμψιν Al. 1060. ὥς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἔξεις

MENE

· μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβημένη Dan. 37.
Μενεαίνειν. ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Dan. 51.
Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ τρωτῷ λέχους ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἐτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἷμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχῶσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὁδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἰτ' αὐτὸ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. ἃκ' ἐξ ἴσου μένομεν Εὐρίπῃ Πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκου ib. 996. παγαὶ πατρῷα μένουσι σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἐτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. ὃ μένουσι τῶν ἐμῶν θυσοκόπων βουλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἀησιν—μένουσι καρτερῶντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένουσι πρύμνηθεν ἔρον Tr. 19. εἴ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. ἐκ οἷδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένουσιν ἀπιστήρες ib. 278. Ἀλκάδῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δεῖλῃ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν αἰὲ Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τῷτ' ἀκύνωτον μένει; Ion. 801. δύσκειαν, ἥ μένει με Her. F. 1152. ἥδ' ἐδορὶ μᾶλλον βραχίῳ σθαναρὸς ἀσθενὲς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς ὃ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν τέγας μένων τέταγμαί τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τὸς

MENO

ἀπόντας ἠδίκων Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιῶσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὡς μένουσ' ἀκυσίως Tr. 1011. ἡ τὸ χρεῶν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν Iph. A. 580. ὃς ὅτε πίτιν, ὅτε μάντεων ὅπα ἔμεινας Hip. 1322. ἄδελφός μέχρ' ἑλθὼς ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μείνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μείνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνουσιν ὄρκοι An. 1001. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μείναι τὸς ἐμὸς αἰθήσομαι ib. 780. ἡμέρας μείναι φάος Rh. 66. ἥδ' ἐπὶ τὸς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνας' ἐτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνας' ἄκυσον El. 226. ὃ ἐπιῶν νιν βίотος εὐδαιμῶν μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν δ' μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἀσυλος ib. 728. θανὼν αὐτὴ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἀγναῖς ἐσχάταις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. ὃ μενῶμεν ἥσυχ' Iph. T. 1434. ὃ μενῶ Rh. 687. μάραγμα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' αἰὲ μενεῖτε Bac. 1260. εἴφορ μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τὰμὸν λέχος Hel. 809. ὡς ὃ μενεῖντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δαῖα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρήν Iph. T. 656.
Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλαος Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.
Μενοικεύς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.
Μενοινᾶν. σφάζει νιν μενοινᾶς Cy. 447.
Μένος. μένος ζῦσαςίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μ Ε Σ Α

Μέριμνα. διση μερίμνα Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχως ἰὼν ὁδὸς Or. 632. Καδμείαν μερίμναν ὀρήσας ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μυσσοποιὸς ἀηδονίς μερίμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἳ σὺ μερίμναν ἔξωσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκε εἰς μερίμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἔξομεν κᾶ-κεῖ μερίμνας Her. 594.
Μερίμνηται λόγων Med. 1226.
Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.
Μέρμερος. κακῶ μερμέρῳ παλαίωμεν Rh. 509.
Μέρος. μάλιστα τᾷκειν εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκούσας σὺ τε τῆσδὲ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίῃ τὸ πλεον μέρος ἐν ταναχῆσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάττω πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τῷ μέρους ἔχων τὸ πλεῖστον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τῷτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος ib. 241. δεῖ δύναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τῷμὸν μέρος Iph. A. 499. μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, quod ad te attinet, quantum in te est, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τῷμὸν μέρος. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτω μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς ἕκ ἥν μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τῷτῷ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ὃ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλυσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδῶς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὺς ἡγῆμαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρος χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρος σαθρῶν ib. 544.
Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κῆραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaeth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.
Μεσαγκυλον. τόξοις καὶ μεσαγκύλοις

Μ Ε Σ Ζ

ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.
Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.
Μέσαυλος. Σύρας μεσαύλως Al. 552.
Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.
Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰς Or. 331. μεσόμφαλος ἐστία Ion. 462. μεσομφάλως ἔδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γάλα Φοῖβη Ph. 244.
Μεσονύκτιος Hec. 914.
Μεσόπορος. μεσοπόρῳ δι' αἰθέρος Ion. 1152.
Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἄκοιτ' ἐθρανυεν Ph. 1411. διὰ μέσῳ αἰχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θιάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσῳ Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (προ μέσῳ) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσῳ El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχος εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτίνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ ν' μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηστὸν τι βῶλευμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἦκει Iph. T. 421. μέσον γὰς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινὸς—εἰς μέσον λόγος Tr. 54. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. εὐλίον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐστὶ Φοῖβῃ σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τῷτον μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσων Ph. 1144. μέσα Λιετὸς ἕρανῳ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταίχμιοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζων τῶν μέσων τίκει νόσος Fr. inc. XXIX. 1.
Μεσῶν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, καὶ δὲ πω μεσού Med. 60.
Μεσσήρης. Σεῖριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίης μεσσήρεις ἔδρας Ion. 910.

Μ Ε Τ Α

Μ Ε Τ Ε

Μεταλαμβάνειν. Ἀρεως μοῖραν μετα-
λαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her.
F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib.
766. φθίνουσ' αἰτίοις προσφύροις με-
ταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. ποτ.

Μεταλλάσσειν. ὥς εὖ μεταλλάσσουν,
εἰς αἱ τύχαι Ar. fr. XXVL 2. σκλη-
ρῶς μεταλλάσσουν εἰς τὰ μήχανα Aut.
fr. III. 9. μεταλλάσσω ἀεὶ Antiop.
fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὅς γὰρ τέκνων τέκνοις
μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας
ἀγαθῶν ἐτέρας ἐτέρας μεταμειβομένα
πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr.
inc. LXXVIII. 3. ἔδεμ' αὖ μείζων
ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἥ κ. τ. λ. Epict.
IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάου μετα-
νισσόμεναι τυγνὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ἕξω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχλ-
λέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνωνος πέμψαν-
τος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος
Al. 916. μετέπεσον, *sententiam* τι-
ταὶ Iph. A. 502. μεταπέσοι βελγίονα
Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μῆσας καὶ μετάρσιος
ἦξα Al. 966. κόμπη μεταρσίῳ An.
1221. μετάρσιον πνευρὰν ἔπαιρε Hec.
499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα
Iph. T. 27. ἀγχόναί μετάρσιοι Hel.
306. μετάρσι', εἰ βέλγαια Her. F.
1093.

Μετάτασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς
ἐμῆς μετάτασιν; Hec. 1266. μετά-
τασις γνώμης An. 1004. ἡλίω μετά-
τασιν Iph. T. 816. πολλὰς τῷ βίῳ
μετατάσεις CEd. fr. XI. 1.

Μετατείχειν. ἦν μετατείχω ποδὶ Sup.
90. μετατείχων σε Hec. 509.

Μετατένειν. μετατένομαι σὸν ἄλγος
Med. 996.

Μετατρέφειν. ἥτε ναυκλήρῳ χερὸς,—
μετατρέφουσι Hip. 1226. ὕρᾳς τὰμ
ὅσῳ μετετρέφῃ Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει
Rh. 131. ταχὺς μετέθε λύσαν Or.
254. μετετέθην εὐβηλίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, dor. pro σπή. ἔτι σοὶ
μετατροπὰ τῶνδ' ἐπεισιν ἔργων An.
494.

Μετάρτροπος. μετάρτροποι πνέουσιν αὐραὶ
δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα ἐντρεα καὶ σώ-
φρονα πῶλοις μεταφέρων Ph. 134.

Μεταχειρίζειν. σπήντρον τὸ Διὸς με-
ταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον
Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτετιν ὠδὲν Hec. 436. ὦν
μέτετι μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι
τῶν βουλευμάτων Med. 886. σοὶ πε
μέτετιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγῳ An. 592.
cf. Her. 665. et 666. ὦδ' εὐτυχίας
μέτετιν μοι Sup. 956. εἰ τι κόφης
σῆς θεσφάτων μέτετι σοι, μή μοι με-
τέτω Iph. A. 498. εἰ τι μοι μέτετι
τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων Ἑλένης τε; ib.
1236. μέτετιν ἡμῖν τῶν πεπραγμένων
μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτετιν
ἡμῶν κόνιος, ἡ τέφρας Cy. 637. μέ-
τετι τοῖς δῶλοισι δεσποτῶν νόστῳ Alc-
maeon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν
μέτετι μοι; Er. fr. I. 45. μέτα προ
μέτετι: φέγγος εἰσορᾶν θεῶ τόδ' ἔκέθ'
ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἰ τι μοι λόγῳ
μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένη
τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῷ
ξένων δρασμῷ μέτα; Iph. T. 1300.
κῆμοι μύθε μέτα; El. 1295. ἔκων
μετῇν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν
ὀνόματος μετῇν; Ph. 415. τοῖς
Λιόλῳ πῶς μετῇν τῆς Παλλάδος; Ion.
1297.

Μετέρχεσθαι. ὅς μετέρχεται δόμους Ph.
267. ἡ τὸν εἰκόνθ' ἡσυχῇ μετέρχεται
Hip. 444. ἔχ ὠδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ
μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποτα-
μίας μετέρχομαι El. 56. ἦν ἐκσπά-
σωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib.
582. τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται
θεὸς μᾶσματα Alcmaeon. fr. VII. 1.
ὣκ ἄρ' ὥς θανυμένους μετῆλθες ἡμᾶς;
Hec. 512. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα
ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ
μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἱ τὸ πάγ-
χρυσον δέρας Περίᾳ μετῆλθον Med. 6.
εἰ μίᾳς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον
An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν με-
τῆλθες Bac. 712. τῆς κακίτης οἱ με-
τῆλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279.
τῶν παρεσῶτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων
πημάτων κακὰς ὁδὸς Ion. 930. μὴ
μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An.
993. τὸς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης

μετλθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς με-
τελθούσιν φίλων δώσω Her. 1023.
Μετεύχεσθαι. οἷσθ', ὡς μετεύξῃ Med.
600.
Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρός ἀμ-
πλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέ-
χοιμι τὰς Ἀφροδίτας Iph. A. 556.
μέτεχε νῦν θόινας. τί μετέχω; Bac.
1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυ-
χίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων
Ἄϊδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV.
8. ὅδεν μετέχων An. 500. τύτων
μετέχουσα Al. 748. ὅδεν γνώμης μετέ-
χουσα Fr. inc. CLVIII. 5. κἀγὼ με-
τέσχον φόβον Or. 32. οἱ—μετέσχον
λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πό-
νων πλείων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her.
8. cf. Hel. 722. κἀγὼ μετέσχον
Πριαμίδαας δυσπραξίας Hel. 1237.
ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. με-
τάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πα-
τὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion.
1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791.
ἔκῃν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κα-
κῶν; Ph. 1684. μᾶσματος μετασχεῖν
Her. 559. μετασχεῖν ἡλκίμῳ μάχης
φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τά-
γαθὸ καὶ τῷ κακῷ El. 607. ἴσον με-
τασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr.
I. 3. τῆς νόσου τῆσδε μοι κοινῇ με-
τασχῶν Hip. 731. μετασχῶν τῆς ἐμῆς
εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεδέξεις
ib. 1684. πατρώων μὴ μεδέζοντας δό-
μων Hip. 306.
Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς
ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
Μετιέναι. δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ
φόνον Med. 391. αἰμάτων Θεᾶς βω-
μὸν, ἣ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς
ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέ-
τειμι Bac. 346. τῶνδ' ἅποιν' ὑβρισμά-
των μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.
Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοι-
κεῖν Hip. 837. τὸς μετοικῶντας ξέ-
νης Sup. 892.
Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.
Μετοίχεσθαι. καθαρμὸν, ὃν μετ'έχετο
Iph. T. 1332.
Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.
Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.
Μέτοχος. μέτοχος τῷ φόβῳ Her. F.
721. πολυκτῆτων δόμων μέτοχος An.
770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.
Μετρεῖν. πῶλοισι χόρτον ἀφθύνῃ με-

τῷ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω
τείχη μετρῶν Ph. 188. ἦν—δὲ με-
τρήσεας ἂν CEd. fr. XVII. 2.
Μέτρημα. ἴσον ἅπασιν βακχίῳ μέτρη-
μα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέ-
τρημ' ἔχουσιν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν
Ion. 1138.
Μετρητός. ὃ πένθος ἢ μετρητὸν Bac.
1242.
Μέτριος. μέτριος χειμῶν φέρειν Tr.
683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. με-
τρίων γάμων Melan. fr. X. 1. με-
τρίας θεῶ Iph. A. 543. εἴη μοι με-
τρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et
fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ
σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII.
1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838.
μετρίας φίλιας Hip. 253. μέτριον
ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασ-
θαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μέ-
τρίων τῆνομα νικᾷ Med. 125. μέτρια
θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέ-
λοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη
ib. 866. ἢ μέτρια πάσχομεν κακὰ
Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion.
490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib.
632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.
Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξ-
ωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε
μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709.
τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex.
fr. XVII. 2.
Μέτρον. ὦν γ' ὅτε μέτρον, ὅτ' ἀριθμὸς
ἔτι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταυτὸν
ἤβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέ-
τρω μοχθητέον Her. F. 1251. παι-
σιν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr.
II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη
σαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταυτ'
ἔχουσ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al.
1066.
Μέτωπον. ἰδῶς, ὃν ἐκ μετώπῳ πολ-
λάκις ἔσαζεν Tr. 1198. μετώποις
ἰππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων
Hel. 1584.
Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip.
607. ὅρκως μηδαμῶς ἀτιμάσης ib.
611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς
φυγεῖν Tr. 910.
Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc.
et Peliad. fr. I.
Μηδεῖς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένη
Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομαν
ib. 622. εἰ καὶ μηδὲν ἔτιν ib. 843.

ΜΗΝΑ

μηδὲν θρασύνει ib. 1183. μηδὲν ἀγαν
Hip. 265. τὰ μηδὲν ὄντα Tr. 609.
μηδὲν καὶ ἔδεν ἐνθάδ' ὦν κεκλήσομαι
Ion. 594. τὸ μηδὲν εἰς ἔδεν ῥέπει
Meleag. fr. XV. 2.
Μήδεσσαι. ἃ τὰδε μήσατο πῆματα
γῆς βασιλεῦσι Ph. 806. Κύπρις δδ'
ἐμήσατο Hip. 1400. τί σοι μήσομαι;
ib. 593. κατὰ μήσεται Her. F. 1076.
Μῆδοι. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων
Bac. 16.
Μηκάς. μηκάδων βοσκήματα Cy. 188.
Μηκιστὺς, nom. propr. viri. Iph. A.
244.
Μῆκος. μακρὸν μῆκος χρόνος Or. 72.
cf. v. 1215. πόσον ἀπείργει μῆκος
ἐκ γαίης δόρυ; Hel. 1284. πλέθρου
μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.
Μηκύνειν. χρόνον μηκύνωμεν Her. F.
87. cf. Gl. fr. III. 2. μηκύναι βίον
Her. F. 143.
Μήλειος. αἶμα μηλεῖο φόνος El. 92.
μήλειον γάλα Cy. 217.
Μηλοβότας. μηλοβότα τασίωρον Cy.
53.
Μηλοθύτης, vel dor. ύτας. ἐπὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ Al. 119. βω-
μὴς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1116.
Μῆλον, onis. μάντις μῆλ' ἐσφαζον
Ph. 1261. μῆλα λαβόντες An. 1101.
λαιμὸς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμὼν Sup.
1200. μῆλα νέα Cy. 28 ὡς μῆλα
εἰσετέχωμεθα ib. 35. μῆλων βορᾶ ib.
122. μῆλων τόκον ib. 161. ἐπὶ ἀσφά-
κτοις μῆλοισι Ion. 229. προβωμίους
σφαγαῖσι μῆλων ib. 377.
Μηλονόμας Al. 576.
Μηλονόμος. τὸν Αἴτνας μηλονόμον
Cy. 656.
Μηλόσπερος. Ἐσπεριδῶν ἐπὶ μηλόσπο-
ρον ἀκτάν Hip. 742.
Μηλοσφαγεῖν. μηλοσφαγεῖτε δαιμό-
νων ἐπ' ἐσχάrais Pl. fr. III.
Μηλοφόρος. μηλοφόρον καρπὸν Her.
F. 396.
Μῆν, nom. subst. mensis. ἐς τρίτην
μηνὸς Al. 322. κύκλος Καρινεῖς μη-
νὸς ὥρα ib. 452. κύκλος πανσέληνος
μηνὸς ἐκχέρης Ion. 1156. δεκάτῃ μη-
νὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. μηνῶν φθινύς
ἡμέρα Her. 779. θέρους τε χειμῶνός
τε μήνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.
Μηνάς. ὃ λεύσσετε μηνάδος αἶγλαν;
Rh. 534.

ΜΗΤΡ

Μήνη Fr. inc. CCIX.
Μηνίειν. μηνίων στρατηλάταισιν Rh.
494.
Μήνιμα. Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ
μηνιμάτων Ph. 941.
Μῆνις. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν
Iph. T. 1273. μῆνιν κεύθειν Her.
762. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρός
Hel. 1371. μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων
νυμφευμάτων El. 1261.
Μηνύειν. σαφῶς τὸδ' ἔργον σὲ μηνύει
κακὸν Hip. 1077. σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί
Sup. 98. τί μηνύεις νέον; Bac. 1028.
ἐσθλὸν τι μηνύσεις El. 620. μή μοι
τε Θησεῖος τῶνδε μηνύσης τόκῳ Hip.
520. μηνύσαι κακὰ Ph. 1224. εἰ
ἀγαθὰ μοι μηνύσετε Ion. 750. ὡς
ιατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296.
πρᾶγμα μηνυθὲν Ion. 1563.
Μηνυτής. μηνυτὴν χρόνον Hip. 1051.
Μηριόνης, nom. propr. Iph. A. 201.
Μηρός. κατὰ μηρῷ καλύψας Bac. 96.
cf. v. 243. 287. 295. et 523. γυμνοῖσι
μηροῖς An. 599.
Μήτηρ. ὑπὲρ μητρός φίλης Hec. 30.
μήτηρ ib. 402. ὦ μήτηρ ib. 55. et
414. ὦ φίλη μοι μήτηρ ib. 409. γε-
ραῖα μήτηρ τέκνων ib. 621. ὦ γαῖα
μήτηρ Hip. 601. et sine δ Fr. inc.
CLXXVIII. 1. πίνει μελαίνης μη-
τρός εὐζωρον μέθυ Al. 760. ἦ μοι
πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 773.
παῖ τῆς μελφδῆς μητέρος Rh. 393. μυ-
ρίων μήτηρ τροπαίων Tr. 1222. ῥέας
μητρός Bac. 59. μητέρα χθόνα Hel.
40. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρός ib.
1372. ῥοδίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα ib.
1468. μήτηρ πάντων (i. e. terra)
Chry. fr. VII. 7. ὕγρα μήτηρ St.
fr. III. 3. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ
ἔφν Fr. inc. XLV. ἔστιν μήτηρ φιλό-
τέκνος μάλλον πατρὸς eorund. LVII.
1. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ εοῖ.
CLXXXV. 2. τῶν κακῶν μητέρων
φεύγειν τρόπους χρὴ τέκνα An. 229.
etc.
Μητρόθεν Ion. 672.
Μητροκτονεῖν. μητροκτονέοντα Or. 885.
Μητροκτόνος El. 975. τὰ μητροκτόνος
τεχνάσματ' ἐπὶ ταῦτα Or. 1559. μη-
τροκτόνος ἀγῶνας Tr. 363. κηλὶς
μητροκτόνος Iph. T. 1200. δίκην αἵ-
ματος μητροκτόνος Or. 1649.
Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

- ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.
- Μητρυνία. μὴ 'πιγίμης τοῖσδε μητρυνίαν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἢ 'πιῖσα μητρυνία τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητρυνίαν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυνίας τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυνιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμεν ib. 1330. εἰδὲν ὑγιές φασι μητρυνίας φρονεῖν νόδοισι παισιν Phry. fr. XII. 1.
- Μητρῶς. μητρῶν φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῶν γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῶς Med. 1309. μητρῷ' ὄνειδῃ An. 623.
- Μήτρως. μὴ ποτε μήτρως ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.
- Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχροῖα μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθαι ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχροῖα μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἳ' ἐμχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὀμματ'—ταῦτ' ἐμχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ εἰδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμχανήσατο El. 31.
- Μηχανή. μηχανή σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανή πεπλεγμένη An. 996. ἂν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινας Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυσάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν Hip. 481. τροφῇ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκεις; An. 66. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἰμι μηχανὰς τινὰς Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἦρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμοῦσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἐκτείνειν ἦδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐβρύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
- Μηχάνημα. ὥφθῃ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἦρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.
- Μηχανορράφος An. 1117. μηχανορράφοι κακῶν ib. 448.
- Μῆχος κακῶν An. 537.
- Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμος βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὥς μὴ μιαῖνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμὺ γε μὴ μιαίνοντος θεὸς Her. 265. κλέος τῷμὲ πατρὸς ἐκ ἂν μίαναιμι Hel. 1006. προσφδέγμασιν ὃ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. σέφῃ μιαίνεται Her. 71. ὃ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.
- Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.
- Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παῖδός ἐκ μιαιφόνος Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγός τῆς μιαιφόνος Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνος Med. 1346. τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. ἐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.
- Μιαρός. Κιθαίρων μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. ὃ μιαρά σοι ταῦτ' ἐστιν Aug. fr. IX. 3.
- Μίασμα. τὸ λοιόσδιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μιάσμα τι ib. 317. ἐπειδὴ γ' εἰς μιάσμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μιάσμα μ' ἐν δόμοις κίχῃ Al. 22. ἐκ τοῦ χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταῦτόν χερσὶν μιάσμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται εἰς μιάσματα Alcmaeon. fr. VII. 2.

ΜΙΚΡ

Μιάτωρ. σέ, μιάτορ' ὡς τιν', εἰσδέδορα
 An. 616. οἷδ' εἰσιν σὺ κάρα μιάτορες
 Med. 1371. ἀνοσίως μιάτορας El.
 683. τὴν Ἑλλάδος μιάτορα Or.
 1584.
 Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον τρατὸν Bac.
 1353. πολλοὶ ἐπιπτον μιγάδες An.
 1143. μιγάσιν Ἑλλήσι βαρβάροις
 9' ὁμῶ Bac. 18.
 Μιγνύναι. Ἀργεῖα καὶ Καδυεῖα μι-
 ξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυ-
 γατρί, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An.
 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El.
 756. σπονδᾶς—ἐχθίδνας ταγόσι μι-
 γνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρου μέ-
 μκται καὶ βοροῦ διπλῇ φύσει Thes. fr.
 VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ ἴαθαί με-
 μγμέναι Ion. 399. γυῖα μιχθῆτω
 πυρρ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆ-
 ναι Ion. 338.
 Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or.
 462. μικρὸς ἐπίκερος Iph. A. 1241.
 et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph.
 T. 306. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Inus fr.
 VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV.
 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μι-
 κρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ἐχλ μι-
 κρὰν Θεὸν Tr. 940. δύναμιν ἢ μικρὰν
 Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρᾶς Bel. fr.
 XXV. 10. ἄλγος ἢ μικρὸν Iph. A.
 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669.
 φίλτρον ἢ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν
 μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her.
 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib.
 1018. εἰς μικρὸν ἦκει El. 430. λα-
 βὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI.
 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16.
 ἐπὶ μικροῖς An. 352. μικρ' ἔχουσα Tr.
 993. μικρὰ τὰ τῷ βίῳ Her. F. 503.
 ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ, τέρεσσ' ὁμως
 El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf.
 Cress. fr. IV. 4. κᾶν μικρ' ἔχει τις,
 μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII.
 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan.
 fr. XII. 6. μικρὰ σώζω Inus fr. XV.
 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr.
 XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς
 Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) Comp. a)
 ἐλάσσω. πενία ἐλάσσω Bel. fr.
 XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὑπο An.
 189. ἐκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359.
 πόλιν ὕδεν ἐλάσσω Ἀργεῖς Her. 364.
 πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr.
 XVI. 2. σὺν ἐκ ἐλασσον, ἢ κείνης,

ΜΙΜΝ

χρέος Hec. 892. τῆλασσον ἔλαβε
 Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον
 καθίσταται τῆλασσον ib. 543. θαῦμα,
 ἔλασσον τῶνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον
 Hel. 607. ἐκ ἐλασσον Ἀρεὸς εἰς μά-
 χην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς
 συμφορὰς ἔχειν ἐλασσον Sup. 733.
 φρονεῖν ἐλασσον Fr. inc. CCXVII. 1.
 κακῶν ἐλασσόνων περὶώμεναι πόλεις
 Ph. 1024. ἐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει
 κακῶν Tr. 674. ἀπαντ' ἐλάσσω κείνα
 τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ
 ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu.
 fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν
 μέγαν Sup. 437. ἐπεὶ μοι συμφορὰ
 ὕδεν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων
 πόλις An. 193. τὸ μείον αὖξει Bel.
 fr. XX. 7. 3) Superl. ἐλάχιστος. ἐπ'
 ἐλαχίστοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν
 τάλαχιστα λυπημένων Fr. inc. B. 38.
 2.
 Μίλαξ. τεφάνης μίλακος ἀνθεσφόρου
 Bac. 702.
 Μίμας, nom. *gigantis*. Ion. 215.
 Μιμῆσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμῆ-
 μεθα Ion. 451. μιμῆσθαι τὸν ἄνδρα
 El. 1037. μιμῶ τρόπος πατρὸς δικαῖου
 Hel. 946. τετράπην μιμήσομαι Λύκου
 κέλευθον Rh. 211.
 Μίμημα. δαλῶ μικρὸν μίμημα Tr.
 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel.
 73. τῷ σὺ μιμήματος ib. 881. μί-
 μημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύ-
 πων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπῳ καλὰ
 μοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578.
 ἃ φᾶσ' Ἑρινῶς ἰέναι μιμήματα Iph.
 T. 294. Ἑριχθονίῳ τῷ πάλαι μιμή-
 ματα Ion. 1429. ὀνείρων ἔρπομεν
 μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.
 Μιμητέον Hip. 114.
 Μίμνειν. ὕδ' αἰδῶς Ἑλλάδι τῇ μεγά-
 λα μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶ-
 κον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et
 Iph. A. 1344. ἐν παρθενώσι μίμνε
 σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν
 Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T.
 1210. cf. Tr. 645. ἐνθ' ἐμίμνομεν
 Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἐμίμνον
 An. 962.
 Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὃ μὲ φρένας
 ἤλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing.
 aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A.
 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόν-
 τες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκνύσης

τῆσδε μέμνηται τί μιν ib. 992. οἷον
 ἤβησαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her.
 741. ὃ βακχεύσας μέμνημαι φρένας
 Her. F. 1122. ἃ Τροία ἀμὲ πατέρως
 μέμνεται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς
 πάλιν μέμνησ' ὁδῷ Or. 125. μέμνησο
 μητρός An. 416. μέμνησ' ἀκούσας Rh.
 522. ἄλλω λόγῳ μέμνησο Hel. 119.
 μέμνησο τότεν Epist. IV. μεμνήσθαι
 πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνη-
 μένους Sup. 1168. γάμιν μεμνημένους
 Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315.
 πατρός μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν
 ὃ καλῶ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὃν
 ὃ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ
 μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ
 σὼν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.
 Μῆμος. τετράπων μῆμον ἔχων ἐπὶ Θηρός
 Rh. 256.
 Μιν, pro αὐτὸν et αὐτήν, passim per
 totum Euripidem.
 Μινύαι, nom. gentis ab Hercule de-
 victæ. Her. F. 50. 220. et 560.
 Μιζοβάρβαρος Ph. 140.
 Μιζόθρη. μιζόθρηας φῶτας Ion. 1161.
 Μιζοπάρενος Ph. 1030.
 Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίως Or.
 517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυ-
 μίας, μισοῖ δ' ἄσολ ib. 707. sq. ἐμόν
 πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ
 σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σῶφρονας
 μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν
 μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε
 ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιάς
 An. 926. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup.
 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ,
 ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109.
 μισῶσι τὰς αἰνῶντας Iph. A. 980.
 μισῶ φίλοισιν ὑπερον βοηδρομεῖν Rh.
 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν
 τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει
 Bac. 424. μισῶ τὸν ἄσκον Cy. 527.
 μισεῖ Ἑλλάς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην
 Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib.
 909. ἐσθλὸς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ
 σ' ἃ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν
 Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
 ρας μισῶ ib. 650. ἦν ἀξίως μισεῖν
 ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν
 ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ
 ὅντως, οἵτινες φρονέσι κ. τ. λ. Ar. fr.
 XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην)
 μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ᾗθη
 μίσει ib. 23. τὰ αἰσχροῦ μισεῖ Iuv. fr.

X. 3. πῶς μισῶ γελοῖους Melan. fr.
 XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth.
 fr. XI. 1. κακὸς μισεῖ Tem. fr. VI. 3.
 μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ
 σοφιστὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην
 Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or.
 571. μισῶν ἔποτ' ἐμπλησθήσομαι γυ-
 ναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια
 An. 668. οἱ πέρα μισῶντες Fr. inc.
 B. 45. 2. πᾶσαν μισοῦ' (i. e. ὕσα)
 Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἀγαλμα μι-
 σῶν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα
 εἰδέποτε Epist. V. θεοὶ σε μισήσειαν
 Or. 130. cf. v. 618. ἐμαντῆς δεσπώ-
 ταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνά-
 των ὑπο μισησόμεθα Ion. 597. cf. v.
 611. μισόμεθα ib. 400. μισόμεθ'
 ἔτι, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428.
 μισῶ πρὸς θεῶν ib. 530. μισοῖται
 ἀνύσιος γυνή El. 645. μισούμενον
 πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισο-
 μένην An. 33. οἷδ' αἰ μισομένη Tr.
 898. Τροία πόλεων ἐκκριτον μισομένη
 ib. 1241. ἀλγιστὸν ἐστὶ θῆλυ μισθὲν
 γένος Melan. fr. XXVI. 1.
 Μίσσημα. μίσσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύ-
 πριδος μίσσημ' Ἀρκίς Ἀταλάντη Me-
 leag. fr. VI. 4.
 Μισθός. μισθός ἐστιν ὁτις ἀνδρὶ δυο-
 σεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An.
 610. κακῆς γυναῖκος μισθὸν ἀποτίσαι
 Iph. A. 1169. τοῖνδε μισθὸν κατα-
 λιπὼν ib. 1179. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ
 λαβὼν Iph. T. 593. ἀξίον μισθὸν
 φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib.
 165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν
 ἀγκάλας ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel.
 977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν
 Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδέ-
 των λόγων El. 231. μισθὸς τὸς γάμους
 ὠνεύμενη ib. 1090. πλεῖτον μισθὸν εἰς
 χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλεῖω
 μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4.
 μισθὸν λαβῶσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
 Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μι-
 σθὸν ἂν λόγῳ φέροις Fr. inc. XCIII.
 1. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς εἰδὲ ἀπονον, ἀνα-
 πράσσεσθαι Epist. V. μισθὸς φέρειν
 Bac. 257.
 Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πα-
 τρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν
 ἤσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ
 αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.
 ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. **Ἰ** μῖσος εἰς Ἑλλήνας Iph. T. 525.
- Μίτος.** μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.
- Μίτρα** Bac. 831. ὑπὸ μίτρα ib. 927. μίτραν κόμας ἀπο ἑβρίψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐβρύθμιζομαν Her. 924. ὃ μίτραις σέ γυνὴ δέξατο El. 162.
- Μναμοσύνα,** dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.
- Μνασθαι,** unde μέμνημαι, vid. μμνήσκειν.
- Μναστεύειν,** dor. pro μνησ. μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.
- Μνεία.** κακῶν μνηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὥς σὺ κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ὕδαμῷ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῷ Bac. 46.
- Μνήμα.** προσελθεῖν μνήμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἰδοίμι μνήμα ib. 796. πῶς μνήμα δέξαισ' ἔν; ib. 1053. ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήδῃ Ph. 147. πῶ θήσεις μνήμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνήμ' Ἀχλλεῖν τάφῳ Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνήμα Bac. 6. δεῖ θύρσος μνήμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνήμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λέυει μνήμα λαῖνον πατρὸς El. 328. ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κείται μνήματα ib. 973.
- Μνημεῖον.** τῷτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὄρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά μιν διὰ μακρῷ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.
- Μνήμη.** τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σῶζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχόν Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τέτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ἠδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὴν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ἔκετι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.
- Μνημονεύειν.** μνημονεύων ἠδὲν, ὧν ἔχρην φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεσ' (i. e. εὐσεται) ἡ χάρις Her. 335.
- Μνητεύειν.** μνήτευε πολλὰς Al. 723.
- μνητεύω γάμος ἐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. **Ἰ** ἐμὲ μνήτευον El. 313.
- Μνήτευμα.** ὃ κακὰ μνητεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπώνει μνητεύματα γυναικὸς Hel. 1530.
- Μνητήρ.** μνητήρ Ἑλένης Hel. 98. μνητῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.
- Μογεῖν.** μογῶντα πλευρὰ Al. 852.
- Μογερός.** ὃ παῖ παιδὸς μογερῷ Tr. 785. μητρὸς μογεράς ib. 778. ἄχρα μογερά Med. 205.
- Μόγισ.** ὥς ἐξένευσσα μόγισ Cy. 573. ἥλιος μυρίως μόγισ διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγισ Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῶλαβον μόγισ πόδα ib. 1253.
- Μόθων** Bac. 1058. vid. not.
- Μοῖρα.** παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπλόνη μοῖρα Ph. 160. ποῖα μοῖρα ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοῖρα ib. 1559. δπῳ μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτῳ προσλήψεται ib. 987. μοῖρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ὅδ' ἐσι μοῖρας ἀπαλλαγῇ ib. 1256. ἐκ οἷσθα, μοῖρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀνατροπὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἐν μοῖρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφῳ τε μοῖρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῇ—ἄν τις αἶρη μοῖρα ib. 609. χωρὶς τινὰ τῶνδ' ἴσχυσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκίσσομεν Iph. A. 1508. ὅποιας ἐκ θεῶν μοῖρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοῖρας Iph. T. 1491. κλήρη κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσιδικώτεira ib. 899. ὃ μοῖρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἐκραίνει ib. 1334. ἀγαθῇ μοῖρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατεργάσω μοῖρᾳ Her. F. 1024. μεγάλην θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἃ μοῖρα Ζεὺς τ' ἐκρανε σὺ περί ib. 1248. πε-

- πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνυ ib. 1290. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antioq. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παρασρέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοῖραιν θατέρω πεπλήζεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἡ' ν' μέσω σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.
- Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένος Epig. I. 4.
- Μολεῖν. κακὸν τῷ Σιμυντίδῃ γὰρ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. διὰ σάρκα ἐμὴν ἔλεος ἔμολε ματρός Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοᾷ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς Θεῶν Hec. 1093. μόλε κατὰπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπικυρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρήζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλη Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βύλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπικυρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρός ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά πε ἡ Πανὸς ὀργάς, ἡ τινος Θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίης Al. 105. ἐκ ἔτι τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν Ἀργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγῃην πρὶν διὰ τέρων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὠφελος εὐτυχέτερον μολεῖν Her. 248. πρὶν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antioq. fr.
- XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βάλει' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑτίαν Hec. 1216. ἀθλίως πρᾶσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449. μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν ib. 709. σὺν πατρὶ μολῶν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολῶν; Sup. 137. δρυμὸν ἐνθῆρον μολῶν Rh. 289. εἰς ἔδου μολῶν ib. 915. τὸν γὰς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολῶν ib. 1158. ἐπ' Αἰνείαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἡβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἡθάρων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέτεροι An. 820. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωτὶ μοι μολὼν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμες πολεμίων μεμβολότων, προμεμοληκότων Rh. 629. vid. not.
- Μόλιβδος τηκτός An. 266.
- Μόλις Ph. 1430. μόλις φανείς ib. 317. πυκνὴν βαίων ἡλυσιν μόλις περῶ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοις ἐμπεσῶσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὀρμᾶται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλυσαν ὃ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθη μοις ib. 419. ματεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. δν μόλις ποτὲ λαβῶσα ib. 902. ὥσθ' ἐξοῦσθαι ῥόδια χερσόθεν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403.
- Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.
- Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.
- Μολπή, vel dor. μολπά. τοῖαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδόις Al. 455. χαίρουσ' εὐφρονη μολπᾷ ib. 590. τὰς ἐκ εὐμύσου μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω γὰρ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυσος ἐπτατόνυ μολπὰν ib. 684. μολπὰν ἀπο—καταπαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκείσθαι μολπαῖσι βροτῶς Med. 200. ἔδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρύους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἰδὰς ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κέ-

ΜΟΝΟ

ΜΟΡΞ

- λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ἤνουντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεῖς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.
- Μομφή**, et dor. **μομφά**. ἔν σοι μομφήν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ἐκ ὑπὸ σπλάγχχοις ἔχειν Al. 1012.
- Μονάμπυκος**. **μονάμπυκον** ψήχων δέ- ρην Hel. 1583.
- Μονάμπυξ**. **μονάμπυκας** πώλες Al. 430. **μοναμπύκων** φάλαρα Sup. 586. **μοναμπύκων** ἀναξ ib. 680.
- Μοναρχία** Hip. 1015. **μοναρχίας** ἐκ δξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς **μοναρχίαν** Sup. 352. ὀλίγη ἐν πόλει **μοναρχία** Aug. fr. VII. 2.
- Μονάς**. **ἐπακτίαν** ὥσει **μονάδ'** ἔρημον ἔσαν ἐναλίῳ κώπας An. 855. **μονάδ'** ἔχουσ' ἔρημίαν Bac. 609.
- Μονή**. χάριν **μονῆς** ἔχων Tr. 1129. διελθῶν εἰς βραχὺν χρόνον **μονῆς** Her. F. 957.
- Μόνιμος**. ὁ μέγας ὄλβος ὁ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.
- Μονογενής**. **μονογενὲς** ἀφ' αἵματος Hel. 1701.
- Μονοδέρκτας**. **Κύκλωπι** τῷ **μονοδέρκτῃ** Cy. 78.
- Μονόκωπος** ἀνὴρ Hel. 1139.
- Μονομάτωρ** Ph. 1518.
- Μονομαχεῖν** Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα **μονομαχεῖν** ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.
- Μονομάχος**. **μονομάχον** ἐπὶ φρέν' ἐπη- λυθέτην Ph. 1309. **μονομάχῃ** δι' ἀσπί- δος Her. 819. **μονομάχῃ** δορὶ Ph. 1335.
- Μονόπαις** Al. 909.
- Μονόπεπλος** Hec. 933.
- Μονόπωλος**. **μονόπωλον** εἰς ἁῶ Or. 1004.
- Μόνος** Hec. 80. **μόνος** συνάψω συ- γόνῃ τῷ μῶ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκῶν **μόνος** ib. 1237. ὃ σοι τὰδ' ἦλθε δὴ **μόνῃ** κακὰ Hip. 834. παῖς **μόνῃ** παιδὸς **μόνος** An. 1084. **μόνος** **μόνοισιν** ἐν δόμοις ἀνασρέφῃ ib. 1222. **μόνος** **μάχεσθαι** πολεμίοις Θέλω Rh. 488. ἐμοὶ **μόνος** **μόνῃ** μάχῃ συνάψας Her. 807. ἥ **μόνῃ** πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. **μόνῃ** κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύ- ραννον ἀνθρώποις **μόνῃ** ib. 816. εἰ φεύκομαι—σὺν τέκνοις **μόνῃ** **μόνοις** Med. 513. **μόνα** αἰῶνα διάξουσα Ph. 1521. ὃ **μόνα** γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς **μόναι** Hec. 1018. πλὴν τὸ κατ- θανεῖν **μόνον** ib. 356. etc.
- Μονότολος** Al. 408. **μονοτόλῃ** δορὸς Ph. 749.
- Μονότεκνος**. **μονοτέκνῃ** Πρόκνης Her. F. 1021.
- Μονοτράπεζα** ξένια Iph. T. 949.
- Μονότροπος**. βοτῆρα ἀμφὶ **μονότροπον** νεανίαν An. 281.
- Μονῶσθαι**. σὺ **μονέμενος** Al. 381. δεσποτῶν **μονέμενος** Rh. 871. **λύπη** τι παίδων μὴ πάθω **μονέμενος** Her. F. 1388. **μονωθεῖς** σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος **μονωθεῖς** ἐκέτ' ἀλγύνει βροτῶς St. fr. V. 2. **μονωθεῖσ'** ἀπὸ πατρὸς καὶ μη- τέρος Iph. A. 669.
- Μονόχαλος**. **μονόχαλα** ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.
- Μόνωψ**. τὸν **μόνῳ** παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ **μόνῳ** πες ποτιῖν παῖδες Θεῷ ib. 21.
- Μόριον**. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς **μόριον** An. 542.
- Μόρος**. τίني **μόρῳ** θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γυνῶσα θανάσιμον **μόρον** Hec. 1145. σένῳ γε τὸν Κλυταιμνήστρας **μόρον** Or. 77. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται **μόρον** Ph. 598. ἐκ ἤρκεσέ σοι **μόρον** Ἀδμήτῃ διακωλύσαι; Al. 33. **μόρος** ἀποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει **μόρον** An. 381. ἦν ὑπεκδράμης **μόρον** ib. 415. **μόρῳ** παράτροπον μέλος ib. 527. σὺ παιδὸς παιδὶ πορσύνων **μόρον** ib. 1064. ἐπὶ **μόρῳ** θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ράψαι **μόρον** σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρηκὶ **μόρῳ** Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν **μόρῳ** ib. 517. καρανισῆς **μόρος** ib. 817. τῷδ' Ἀθάνα παντὸς αἰτία **μόρος** ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ **μόρον** Ἑλένης ἔασαι Tr. 876. ὅρῳ τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον **μό- ρον** Bac. 337. ἐκ ἀν δυνάμην σῶ παρεσάναι **μόρῳ** Her. 564. διαφυγεῖν **μόρον** Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει **μόρος** Pol. fr. I. 3.
- Μόρσιμος**. **μορσίμῳ** σφαγὰς Rh. 636. παρεῖς τὸ **μόρσιμον** Al. 942. μεθ' αὐ- ψεθ', ὃ τὸ **μόρσιμον** Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Με-
νέλω θεῶν πάρα—ἐπὶ μόρσιμον ib.
1693. μόρσιμα ἔτι φυγεῖν θέμις Her.
615.
Μορφῇ. πῶς οἶσα μορφῆς τῆς ἐμῆς
μετάτασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπφ-
δὸν ib. 1272. μορφῇ ἐκ εὐωπὸς Or.
916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταῦτ'
ἔχουσ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al.
1066. μορφὴν εὐπρεπῇ κεκτημένην
Iph. A. 822. παρὴν ὄρῳ ἃ ταῦτα
μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς
πέρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ
θεῶ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν
μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54.
πρέπεις Κάδμω θυγατέρων μορφῇ μῆ
ib. 915. μορφῆς δέλωσαι διαπεράνα-
σθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν
ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχου-
σαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον
τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέ-
δειξε Chry. fr. VII. 14. ἑρᾶνός τε
γατὰ τ' ἦν μορφῇ μία Melan. fr. XXII.
2. ἀνδρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν
ἔχουσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά.
ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκρῷ μορ-
φᾷ Tr. 192. μορφᾷ θρηᾶν Hel. 384.
ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ib. 683.
μορφᾷ μόνον ᾗχεις ib. 1384. 3)
plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et
Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν'
ὥτ' ὅς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο Tr.
1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν)
διαφέρουσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότῃ
μορφᾶς κάτεισιν ib. 1068. βρότεια
πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ
Antioip. fr. XXI. 2. μορφᾶς (sc. τῶν
γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2.
πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.
Μορφώμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις
μορφώματι Antioip. fr. XXXV. 2.
κύκνυ μορφώματ' ὀρνίθος λαβὼν Hel.
19.
Μορφώτρια συῶν Tr. 437.
Μόσχος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El.
811.
Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643.
τόνδε μόσχον νεαγενῇ (de infante hu-
mano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος
(de catulo leonis, vel potius de Pen-
theo juvene, quem mater furibunda

pro leone habitum discerpserat) Bac.
1183. μόσχον ὀπτόν Cy. 324. ἔσφαξ'
ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν
μόσχου πόδα ib. 822. ἐρείων ἐκ μό-
σχων Iph. T. 163. ἡλλάσσετο φθογ-
γὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκή-
ματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων
ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέ-
ρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2)
μόσχος, ἢ. ἐριδρέπταν μόσχον Hec.
205. σκίρτημα μόσχε σῆς (de Po-
lyxena) ib. 526. τεῖρος ὅσα μόσχος
(de Hermione) An. 712. ὀρέων μό-
σχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἱ μ'
ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359.
μόσχον, ἀν λῖποιτ' οἴκοις Hel. 1492.
Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575.
μόσχος ὀρέσας εἰς μέσας Iph. T. 297.
νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον
Bac. 735. μόσχος ἀμέλγας Cy.
388.
Μνάρχος, poet. pro μόν. γυμνητῶν
μνάρχοι Rh. 31.
Μυνύχιος. Μυνυχίε ἐπ' ἀκταῖς Hip.
760.
Μῦσα. μέλητ' ὡσαν Ph. 795. ἄλυ-
ρον ἀμφὶ μῦσαν ib. 1035. μῦσαν ἐπὶ
καλλινικόν τ' ἑράνιον τε ib. 1719. λύ-
πας μύση καὶ ψαῖς παύειν Med. 196.
ἔτι Μῦσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μῦσα
ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις
μῦσαν Iph. T. 182. Μῦσα αὐτῇ τοῖς
δυτήνοις Tr. 120. Μῦσα, ἢ λύπας
ἔχει ib. 605. τίνα μῦσαν ἐπέλθω;
Hel. 164. τίς ἦδε μῦσα; Ion. 757.
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχέι μῦσαν ib.
884. κατὰ Μῦσαν ἰόντες ib. 1091.
παλίμφομος ἀοιδὰ καὶ Μῦσ' εἰς ἀνδρας
ἴσω ib. 1097. μῦσαν ἡδύδρουν El.
703. Μῦσα, dea, mater Rhesi, Rh.
352. 387. et 652. Μῦσαι λήξουσιν
τὰν ἐμὰν ἔμνευσαι ἀπιτοσύναν Med.
421. Πιερίδας Μῦσας ib. 833. εἰσὶν
ἐν μῦσαις ἀεὶ Hip. 452. παύσω μῦσαν
Al. 345. διὰ Μῦσας ἦξα ib. 965.
Μῦσαισι προσφιλετάτῃ Sup. 489.
πρὸς ἡδονὰς Μυσῶν τραπέσθαι ib.
883. ἔνθα κύκνος—Μῦσας θεραπεύει
Iph. T. 1105. Μυσῶν ἔρις Rh. 917.
τὰς Χάριτας Μῦσαις συγκαταμιγνύς
Her. F. 674. ἔγω καταπαύσομεν
Μῦσας ib. 686. Μυσῶν Ἑλικωνιά-
δων δώματα ib. 791. Μυσῶν θερᾶ-
πων El. 717. ἅπαν Μυσῶν ἐννεά-

ΜΟΧΘ

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μυσῶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιτα Μυσῶν φέγγεται πλωτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.

Μυσαῖος, *nom. poetæ*. Rh. 945.

Μυσεῖον. μυσεῖα θρηνημασι ξυνῳδα Hel. 173. μυσεῖα καὶ θάκως ἐνίζουσιν ib. 1114. χελιδόνων μυσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Μυσειος εἶδρα Bac. 408.

Μυσιζέσθαι. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487.

Μυσική. εὐρῶν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μουσικὴν παρείς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μουσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.

Μυσικός. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὕχλφ μουσικώτεροι λέγειν Hip. 989.

Μυσοποιός Tr. 1189. μυσοποιός μέριμνα Hip. 1428.

Μυσοπόλος. πολλὰ σε μυσοπόλοι μέλψουσιν Al. 447. τίνα μυσοπόλον ταναχὰν—ἀνακαλέσσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθεῖμεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρητοῖς μοχθεῖς Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τῷσδε μοχθεῖμεν πόνης ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852 et Hec. 59. πόνης, ὅς ἐκ παιδὸς μοχθεῖμεν αἰὲν Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ὅς ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948. τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὃ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὑπερ μοχθεῖσιν Pal. fr. III. 5. μοχθεῖμεν ἄλλως θῆλυ φρεσῶντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθεῖσι μόχθος εὐτυχῶς συνεκπύνει And. fr. VII. 4. μοχθῶντα τέκνα καὶ δραστήρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθων Med. 1030. μάτην ἐμόχθων Tr. 755. ἅλις μόχθων, ὅς ἐμοχθεῖμεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' ἢ ἐκῶσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681.

ΜΟΧΘ

ὦν ἐμόχθησεν χάριν Hec. F. 226. ἃ τικτον, ἃ μόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Hec. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκνυον θῆκεν βίοντον βροτοῖς Hec. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ἐκ ἔτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρὸν ἔστιν ἀνδρὶ πρεσβυτέρῳ τεκνῶν Phoen. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Hec. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλίνει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότες Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. ὅδας τὸν ἐμὸν εχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ὅδεῖς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων ἀίσσει ib. 191. ἐνὸς μόχθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεῖς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχυς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἦν δὴ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθῳ πικροφίζουσιν El. 72. λήξαντα μόχθῳ ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων ἐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθος ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένον An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἀργεῖ μόχθων Iph. T. 156. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

ΜΥΘΟ

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθους ἔξω
κρείσσους ib. 202. ἡνίκα μόχθοις—
θρύσκη Bac. 871. ὃς ὑπερθε μόχθων
ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ'
ἔκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἃ ἀρετὰ βαίνει
διὰ μόχθων Her. 625. ἡδὺ τοι μό-
χθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βρα-
βεύς ib. 710. ἄλις μόχθων ib. 1462.
ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144. οἷς ἔγκει-
μαι μόχθοις ib. 181. τεφάνωμα μό-
χθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθους διεπέ-
ρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθους, ὃς
ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ γὰρ
παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίβ' ib. 1369.
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων El.
444. τέτθες χαλεπῶν ἐκλύοντες μό-
χθων ib. 1353. τοῖς μοχθῶσι μόχθους
εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4.
ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII.
3. φεύγει μόχθους Dan. fr. V. 3.
ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν
Phil. fr. II. 1. εὐρεῖν μόχθων ἀνά-
παυλαν Fr. inc. CLV. 13.
Μοχλεύειν. πέτρως μοχλεύειν Cy. 239.
μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.
Μοχλός. καυστὸν μοχλὸν λαβόντας Cy.
629. θύρετρα καὶ ταθμὰς μοχλοῖσιν
ἐκβιβλόντες Or. 1475. κλείθρα συμ-
περαίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μο-
χλοῖς ἄραρε κλείθρα ib. 1571. μο-
χλοῖσιν ἐξαασπάσας βίβ' (sc. τὴν πό-
λιν) Ph. 1139. εὐ φυλάσσετε κλεί-
θροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας
An. 952. κληθρὰ λύσαντες μοχλοῖς
Iph. T. 99. θάκως μοχλοῖς τριαίνῃς
Bac. 348. μοχλὰς φέρωμεν ib. 947.
ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι
χρεῶν μοχλὰς Her. F. 944.
Μυγδῶν, nom. propr. viiri. Μυγδόνοος
υἱὸν Rh. 539.
Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα
Her. F. 992.
Μύδρος λαμπρός Sis. fr. I. 35.
Μύειν. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὁμμα-
τος Med. 1183.
Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς
Hip. 255.
Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύουσα Her. F.
77. παρ' ἰσοῖς μυθεύουσαι Iph. A. 789.
ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πῆναισιν Ion.
196. ὡς μεμύθενται βροτοῖς ib. 265.
Μῦθος. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεῆς ἔτι Hec.
835. ὁ μῦθος ἢ μακρὸς μακρῶν περὶ
Or. 756. ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀλη-

ΜΥΘΟ

θείας ἔφν Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε
μῦθον; ib. 922. τίν' εἶπω μῦθον; ib.
1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ἔδε, ἐκ οἷδα
Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354.
κάλλιστον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ
μῦθος κοινὸς ὑδαμῶς ἔδε Hip. 609.
δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῶς
ἐπ' αὐτὴν μῦθος· εἴ μοι λέγειν Al.
522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.
τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Supr. 109. εἰς
ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφρι-
γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βάλει
συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν; ib.
566. ἢ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς
ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς
Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων
ἔχει ib. 72. ὅμως, ὅχ ὁ τῶδε μῦθος,
κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέ-
πτυσσα μῦθον ib. 874. ἄπιστον εἶπας
μῦθον Iph. T. 1293. πρὸς σ' ὅδ' ἡμῖν
μῦθος ib. 1442. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς
μῦθος Rh. 94. cf. Ar. fr. VIII. 1.
τὸν αὐτὸν μῦθον ἢ λήξει λέγων Rh.
874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς
μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς
ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν
ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος
εἰσενήνεται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ
κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἶση
μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
ib. 659. κῆμοι μῦθε μέτα; ib. 1295.
καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ
μῦθῳ πολλὰ συλλαβῶν Er. fr. II. 5.
μῦθος εὐμένης φίλων Fr. inc. CXVIII.
2. δισσῶν μῦθων ῥήτορες Hec. 126.
λέγουσα μῦθους ib. 967. εἰς ἕς ἀεὶ
πέμπουσα μῦθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον
Or. 616. πτηνοῖσι μῦθοις τέρψω φρέ-
νας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν
τοῖσδε μῦθος Ph. 448. βραδεῖς μῦ-
θοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα
μῦθοις Med. 143. πῶς ἂν μῦθων
αὐδαθέντων δέξαιτ' ὁμῶν ib. 174. ἐκ
ἐξ ἐτέρων μῦθων ἔχομεν φράσασθαι
ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μῦθων ἔμο-
λον ib. 1082. δεῖξω μῦθων τῶνδ' ἀλή-
θειαν Hip. 9. μῦθοις ἄλλως φερό-
μεσθα ib. 197. ψευδέσι μῦθοις πεισ-
θεῖς ἀλόχῃ ib. 1288. τὴς σὲς μῦθους
ῥαδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὴς ἐκεῖ
ἐκλιπῶν εἰς τὰ σά γε μῦθους Supr. 840.
μῦθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα
μῦθοις ib. 1049. ὀναισθε μῦθων ib.
1078. κληδύνα μῦθων Rh. 4. νεοχμῶν

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μουσῶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιπα Μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.

Μουσαῖος, *nom. poetæ*. Rh. 945.

Μουσείον. μουσεῖα θρηνήμασι ξυνφδὰ Hel. 173. μουσεῖα καὶ θάκος ἐνίζεσαν ib. 1114. χελιδόνων μουσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Μούσιος ἔδρα Bac. 408.

Μουσίζεσθαι. ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος Cy. 487.

Μουσική. εὐρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μουσικὴν παρείς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μουσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.

Μουσικός. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὅχλῳ μουσικώτεροι λέγειν Hip. 989.

Μυσοποιός Tr. 1189. μυσοποιός μέριμνα Hip. 1428.

Μυσοπόλος. πολλὰ σε μυσοπόλοι μέλψουσιν Al. 447. τίνα μυσοπόλον ταναχάν—ἀνακαλέσονται; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθεῖμεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθεῖσι Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τῶδε μοχθεῖμεν πόνοισ ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852 et Her. 59. πόνοες, ὅς ἐκ παιδὸς μοχθεῖμεν ἀεὶ Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ἐκ ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τᾶδε; ib. 948. τί τὰδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὃ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχροὺν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὕπερ μοχθεῖσιν Pal. fr. III. 5. μοχθεῖμεν ἄλλως θῆλυ φρυγῶντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθεῖσι μόχθος εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μοχθεῖντα τέκνα καὶ δρασῆρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθων Med. 1030. μάτην ἐμόχθων Tr. 755. αἷες μόχθων, ὅς ἐμοχθεῖμεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὅχ' ἐκ' ὅσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681.

ὦν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226. ἃ ῥυκτον, ἃ ῥμόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκρμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνάς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.

Μόχθηρός. ἐκ ἐτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρὸν ἐστὶν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phoen. fr. IV. 1.

Μόχθηρως. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.

Μόχθητίον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλέει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. φθας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ὀδεῖς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων αἰτσει ib. 191. ἐνὸς μόχθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεῖς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχυὸς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἦν δὲ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθῳ πικροφίζουσαν El. 72. λήξαντα μόχθῳ ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκειν θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων περασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων ἐκ ἄλλος ὕπερθεν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθος ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένον An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἀργεῖ μόχθων Iph. T. 156. ἄτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

Μυσαρός. μυσαρόν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρόν ὡς ἡγεμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρόν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὁδοῖσιν Cy. 372. εἰ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἶμα ματρός μυσαρόν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐστὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178. **Μυσάττεσθαι.** παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. **Μυσία.** σχῆμα Μυσίας χθονός Lic. fr. III. ἀποβάς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1. **Μυσοί,** ποτ. *geniis.* ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542. **Μύσος.** μαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῃ προσπέσῃ μύσος τότε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σὼν προσφθεγμάτων ib. 1219. **Μυστήριον.** σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλην μυητῶν Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. σεμνὰ τεμμάτων μυστήρια ib. 470. μυσητῶν τῶν ἀποβρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. **Μύτης.** Διὸς Ἰδαίου μύτης Cret. fr. II. 11. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. **Μύχαρα** Hel. 190. vid. not. **Μυχθισμός.** κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789. **Μυχός.** ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονός Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναβρήξω μυχὰς Hec. 1040. ποῖ με φυγὰ πτώσσοι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφολοι μυχοὶ γὰς Or. 331. μυχοῖς ναύσαν ἐσίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχὰς χθονός Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχὰς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχὰς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἤλθε μυχὰς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ἄδω ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἀντρῷ μυχοῖς Hel. 431. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχὰς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυ-

μένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονός ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἄλδος μυχὰς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἀιδου κόρης ib. 607. **Μῶν,** *partic. interr.* num. utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis. **Μῶνυξ.** μώνυχα πύλων Ph. 799. **Μώνυχος.** ἐν μωνύχοις ἄρμασιν Iph. A. 250. **Μωραίνειν.** ὀδεῖς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνονται νεοτῆματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναικα μωραίνουσιν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614. **Μωρία.** μωρία σοι ἐνεσὶ τις Ph. 1674. εἰς τοσούτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ἐκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφφρέθη Hip. 644. ἐξηνεώθη μωρία An. 939. μωρία φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρη μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σέ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων ib. 418. ὅδε μωρία ἐμβυβλος ἔσομαι τῷ κασιγνήτῳ Hel. 1024. μωρία γε τῷ νέῳ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἠδελφῇ τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 1. **Μῶρος,** vel *μωρός* Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἰ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλει, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμῆ πονηρὰν, μῶρός ἐστι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μῶρος Antiop. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσσεσθαι, μῶρος εἰ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τῶτον ἐγκρίνω—Phaeth. fr. III. 1. ὁ μῶρος (in fact.) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἐνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682, μῶρον γυναικες El. 1035. τὸ μῶρον αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ἐκ εἰς τὸ μῶρον τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς Tr. 989.

ΜΥΡΙ

· μύθων ταμίας Tr. 231. μύθος σύν-
τομωτάτης κλέειν Her. 784. ἄλις μύ-
θων Hel. 142. ἐκ ἐμπλήσαιμι σε μύ-
θων ib. 776. κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως
κλοπᾶς Her. F. 100. φοβεροὶ μῦθοι
El. 743. μύθος εὐπροσηγόρευς Dan.
45. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει
κακὰ Aut. fr. III. 26. μή μοι λεπτῶν
θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2.
Μυκάσθαι. μυκάται Her. F. 870. πύ-
ριν μυκωμένην Bac. 737.
Μύκημα. μυκήματα βοῶν Bac. 690.
Μυκήναι, *nom. urbis*. Ph. 194. et 611.
Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T.
510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177.
et 759. Her. F. 418. 943. et 963.
El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur
et in sing. Μυκήνα Iph. A. 265. et
Iph. T. 845.
Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. ὑπὸ
Μυκηναίῳ ξένῳ An. 1076. Μυκηναῖος
λαὸς Her. 88. Μυκηναίῳ πονῶν τυ-
ράννῳ Her. F. 388. Μυκηναίων ἄκροι
Ph. 433. ἐν Μυκηναίοις Iph. T. 532.
vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337.
et El. 35. 248. et 776. βωμῶν Μυκη-
ναίων El. 674. Μυκηναῖς δορός Ph.
516. et 1089.
Μυκηνίς. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβῆς
Or. 1470. πρὸς ἀλκίῃν Μυκηνίδα Ph.
869. Μυκηνίδες ὦ φίλοι Or. 1246.
ὦ παρθένοι Μυκηνίδες El. 761.
Μυκονοῖς, *nom. insulae*. ἀκταὶ Μυκόνος
Tr. 89.
Μυκτήρ. εἰ μή γε πῦρ πνέσει μυκτήρων
ἄπο Al. 496. γλώσση διαψαίρουσα
μυκτήρων πύρης Fr. inc. CCXIII.
Μυριάς. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837.
μυριάδας πόλεις Rh. 913. μυριάσι
χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744.
μυριάδας Δαναῶν Hel. 698.
Μυριόκρανος. τὰν μυριόκρανον κύνα
Her. F. 419.
Μυριοπληθὺς κόσμος Iph. A. 571.
Μυρίος. μυρίον χρυσῶ σαθρὸν Bac.
810. μυρίον ὄχλον Cy. 198. πό-
νοισι μυρίοις Or. 688. et μυρ. πόνοις
ib. 1662. et πόνοις μυρίαις ib. 1615.
Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et
CEnom. fr. IV. 3. et μυρίων πόνων
Her. F. 1275. et 1353. et σὺν μυρίοις
πόνοις Fr. inc. XXXIV. μυρίων
ὁμαίμων Or. 804. μυρίαις νεκρῶς Ph.
582. et μυρίων νεκρῶν ib. 1480. μυ-

ΜΥΡΙΤ

ρίων λόγων Med. 965. μυρίων ἐπ'
ἀγγέλων An. 563. μυρίων ὄντων
πέλας ib. 1128. μυρίοι πεπόνθασ'
αὐτὸ Iph. A. 366. μυρίων πέπλων
Rh. 960. μυρίαις ἀπώλεσαν Tr. 369.
cf. v. 775. μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλ-
πίδες Bac. 905. μυρίοι ἀσπιστήρες
Her. 277. πορθμὸς μυρίαις Hel. 539.
ἥλιος μυρίαις ib. 658. βαρβάρων μυ-
ρίων ib. 1396. μυρίαις οἰσῶς Her. F.
196. ἔρωτας μυρίαις Bel. fr. XV. 6.
τρατηλάται μυρίοι Pal. fr. I. 1. εἰς
τοὶ δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ
ejusd. fr. IX. 1. μυρίαν λόγῃν Ph.
444. μυρία φίλων ἡλικῶν ὁμήγουρας
Hip. 1179. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al.
547. ἀλκῆς μυρίας Rh. 276. ἡ μυ-
ρία γερασία ib. 936. μυρίας χερὸς
Tr. 1163. et μυρίαν χέρα Bac. 1107.
μυρίαίς ἐν ἀμέραις Ph. 312. τέχνας
μυρίας Hip. 917. μυρίαι κόραι Iph.
A. 959. γυναικῶν μυρίων ib. 1394.
μυρίων ἐκ χερῶν Iph. T. 328. ἐν
μυρίῳ στρατεύματι Hec. 606. et μυρίῳ
στρατεύματι Ar. fr. X. 2. μυρίοις
ὀπλοῖς Ph. 113. εὐδαιμονήσῃ ἐχ' ἐν,
ἀλλὰ μυρία Med. 952. μυρίοις ὀνει-
δεσι ib. 1344. κακῶν μυρίων Al. 773.
Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI.
8. μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ
Rh. 193. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρή-
σει Tr. 443. μυρίων τροπαίων ib.
1221. μυρίοις οἰώγωμασι Bac. 1110.
μυρίοις ζητήμασι ib. 1216. μυρίων
δώρων Her. F. 1352. ὁρᾶς ἀέλπτων
μυρίων ἀναστροφᾶς Bel. fr. XXI. 1.
μυρίοισι νόμασι Cresph. fr. XIII.
2.
Μυριοτεύχος. μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρε-
ιδᾶν Iph. T. 141. v. not.
Μυρμιδόνες, *nom. gentis*. Iph. A. 237.
814. 1068. et 1352.
Μύρον. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας
Or. 1112.
Μυρόχριτος Cy. 499.
Μυρσίνη, et dor. ἰνα. σέφει κρᾶτα μυρ-
σίνης κλάδοις Al. 762. κλῶνα μυρ-
σίνης El. 324. δρέπων τερείνης μυρ-
σίνης κάρη πλόκος ib. 778. μυρσίνας
ἱερὰν φύβαν Ion. 120. τύμβῳ ἀμ-
φέθηκα μυρσίνας El. 512.
Μυρσινός. πτόρῳων μυρσινῶν Al. 170.
Μυρτίλος, *nom. propr. viri*. Or. 992.
et 1548.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἔδρας Cy. 289. ναῶν ἀοίδαί Her. 780. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τῷτ' ἴσον ναοῖς Θεῶν Hel. 807. τείχετε ναὺς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέες ναὺς προλιπῶν Cret. fr. II. 5. ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.
 Ναπαῖος. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.
 Νάπη, et dor. νάπα. εὐλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάρρου νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπῶσ' Ὀδρνος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλῖος Med. 3. φυγῇ λεπταίας ἐξεπίπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὀσσας ἱερὰς νάπας El. 446.
 Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἰσθμῖον Ion. 176. Ἰδαία κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἂν ὑλάευντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.
 Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθεῖκε γῆς ib. 705. ὅς—νάρθηκα, πῖτον αἶδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριτᾶς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὸς Hel. 1377.
 Νασμός. νασμῷ μελανυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἢ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.
 Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομένην Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νᾶσον Ph. 212. νᾶσον περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.
 Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.
 Ναυάγιον. θαλάσσης ἀλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὰς ἀριθμῶς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἰμι πρὸς ναυάγια ib. 514.
 Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.
 Ναυάτης, proῦτ. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξει πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνῆρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδύμαν λεῶν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄστρον ὥς Ph. 842. εὖσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἡρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.
 Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.
 Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 527. ναυκληρίαν τείλας Al. 110. πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.
 Ναυκλήριον. μῶλοι ναυκλήρια Rh. 233. Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρῳ χερὸς Hip. 1224.
 Ναυλοχεῖν. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.
 Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτύχαι Hec. 1015.
 Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy. 459.
 Ναυπλίσιος. λιμένα Ναυπλίσιον Or. 54.
 Ναύπλιος, 1) nom. propr. viri. Hel. 773. 2) adject. ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὥρμυται νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονός Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.
 Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.
 Ναῦς. ἐπεὶ νότισμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἰσὸν ναὸς ἀμβίση ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοσρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἡσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὤκν-πόμπῃ ib. 1137. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἀντλον εἰργων ναὸς Tr. 686. νεὼς ἕριον πτερόν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μὲ ἄγκυρ' ἑδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον, ἡ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λύσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀρι-
θμὸν φλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θυ-
ρίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων
πρόμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib.
1379. χιλίων ναῶν τόλον Ἑλληνικῶν
συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν
φάλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib.
1485. νεῶν ταθμὸν Rh. 43. ναυσὶν
ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990.
ubi est αἶθρον προ φλόγα. νεῶν πρή-
σων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ
πόντιον τόμα ib. 436. πῶραι ναῶν
ὠκείαι Tr. 122. νεῶν τερηθεῖς Hel.
881. εὐηρέτμους ναῖς Ion. 1160. κλει-
ναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντου
σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε
νεῶν πρόρας ἐνάλας ib. 1348. θαῖσι
ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυοθλῶν. ἥπύ με ναυοθλῶσυσιν πα-
τρίδας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν
πατρίδα ναυοθλῶσων νεκρὸν Sup.
1037. ναυοθλῶσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυο-
θλῶμαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672.
βαρβάρουσι πελάγεσιν ναυοθλόμενον
Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αἰ-
ραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος στρατὸς Rh.
48. πλάτας ναυσιπόρους Iph. A. 172.

Ναύταθμον. τεύχωμεν ναυτάθμους πέ-
λας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυ-
τάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591.
602. et 673.

Ναυτολεῖν. τήνδε ναυτολεῖς χθόνα
Med. 682. cf. Hip 36. ὅταν πρὸς
οἶκος ναυτολῶσ' ἀπ' Ἰλίου Tr. 77. cf.
Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυτολεῖν Tr.
1125. σὺν τέκνοισι ναυτολῶ Cy. 13.
δάμαρτα τὴν κακίτην ναυτολῶν Or.
739. ὁ ναυτολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφο-
ρὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυτολῶν
Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυσό-
λον Fr. inc. CLXVII. 2. ἥπερ δεῦρ'
ἐναυτολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν
ναυτολήσῃ γῆς ὅρας Ἑλλανίδος; Hec.
1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυ-
τολήσεις Sup. 474. ἄλιον ὑπ' οἶδμα
ναυτολήσων Hec. 634. ἐνθα ναυτο-
λήσεται Tr. 1048. τὰ ναυτολόμενα
ἔσω δόμων σώζουσι Melan. fr. XX.
6.

Ναυτολήμα. πόντου ναυτολήματα Sup.
209.

Ναυτολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν An.
797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An.
458. νεὺς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σο-
φὸς Sup. 509. ναύταν ὄμιλον Hec.
921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel.
194. δακρύων ἐπλησεν ναύτας ἐμὺς
Or. 368. ἔται σπονδαῖς ἐντιμος—
ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινό-
τατον ναύτας Hip. 157. ναύταις ἐκ
ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεν-
τήκοντ' ἐπὶ σκαλῶν πλάτας ἔχοντας
Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et
1403. κατὰ πρόμνας ναῦτα τέλλον-
ται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel.
440. 1233. 1261. 1431. 478. et
1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμῶς ναυτικὸς Hel. 1617.
ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν
εἶρατευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρει-
πίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. εἰ πάλιν ναυτίλλεται
Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ὅτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶν-
τα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις
τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάν-
τις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637.
πνοιᾶ ὅταν φέρωσι ναυτίλους θαλ. An.
479. ὃ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν
φανείς ib. 892. ναυτίλους ἐφθαρμένους
Iph. T. 276. βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις
κεχρημένους Cy. 98. εἰσιγμεν ναυτί-
λοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέστα-
τον σημείον Ion. 1156. πρόσω ναυτί-
λοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Πα-
λαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc.
B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I.
2.

Ναύφορος. ναυφόροις ἡσθημένοι πέ-
πλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφόρου
τολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. εἶρατευμα ναύφρακτον Iph.
A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A.
1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ἐχ' ὄρας, ἃ χρὴ
σ' ὄρεῖν Ph. 720. ἐπὶ νεάζων αὐτὸς
εὐροίμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τῷ καλῷ σὺ πρόθανεν νεα-
νίᾳ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον
νεανίαν An. 281. νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς
ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
θλὸν Sup. 190. νῦν εἰ νεανίας (i. e.
audax, ferax) ib. 580. νεανίαν τεκῶν

NEAN

ἀριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάτορος νεανίω Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρω νεανία ib. 672. νεανίας γενεὴ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὀρῶντος εἰς Κύπριν νεανίη ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός ὧ ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδων νεανίαι Epist. III. λεκτοὶ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπῳ νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγος ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀτοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. Ἑλλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαι τε Her. 470. ἐκῷσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὦμοισι ib. 1578. γυναῖκι τοι αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἐσάναι νεανίῳ El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανίῳ Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἐπὶ Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικός Hip. 1204. νεανικὸν βέλεμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὡς πέπλον—ἐν χερσὶν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργὰς τ' ἀφήρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. Ἀρτέμιδι προτελίζεισιν τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπέρροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα ib. 1204. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἶλετε Cy. 178. πῶ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ὣς ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὖτις νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνι-

NEIN

δες ἦβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyg. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλειπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῷ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. εἰ. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χρὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. τικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀντεϊλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόδριξ νεβρός Al. 588. νεβρῷ τικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρός ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρός ὄρα-νιον πῆδημα κοφίζουσα ib. 860. θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῷ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν πυμποῖκυλοι τολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyg. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νεῖαιρα. νεῖαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νεῖκος διαλύσθε Or. 1679. νεῖκος πατρός ἐξαιρουμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ἔχ' ἐκὼν τόδ' ἥράμην ib. 986. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθω Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρετα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὁμηρον ἐκιδίδες—Ἦρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύ-σασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Aegypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

NEKY

2) *med.* νεῖσθαι, abire, redire. νεῖσθε Al. 740. νεόμενος εἰς ἀγῶρας El 723.
Νεῖσσεσθαι. Ἀργεῖαν χθόνα νεῖσσεσθε Ph. 1240.
Νεκροθήκη. νεκροθήκης ὁ χριμπτόμενος Cret. fr. II. 18.
Νεκροπομπὸς Al. 443.
Νεκρός. δις τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται—νεκρῷ Hec. 393. νεκρὸν τόνδε Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ ib. 679. ὅρας νεκρὸν τόνδε ib. 760. πάρεδρος ἀθλῶ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ὁτος —Or. 83. sq. ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σὺ νεκρὸς ib. 1410. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. νοσφεῖς με τῷδε δευτέρῳ νεκρῷ ib. 44. ὀθνεῖν ἔνεκ' εὐπάσχει νεκρῷ ib. 813. ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβῶν El. 680. δῶν νεκρῷ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἐξῆς Hel. 992. νεκρῶν κευθμῶνα λιπῶν Hec. 1. νεκρῶν μετὰ κείσομαι ib. 209. χοῆς νεκρῶν ἀγωγῆς ib. 536. ἐν νεκροῖσι δύλη κεκλησθαι—αἰσχύνομαι ib. 551. διπτύχης νεκρὸς θάπτε ib. 1287. τῶν ὑπ' Ἰλῖφ νεκρῶν Or. 102. νεκροὶ ἐπιπτον ib. 1489. πολλοὶ νεκροὶ παρὶ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. cf. v. 1202. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὸς Σήσω Med. 374. ἤλω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νεκρῶν ἴαχον ib. 1229. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. σολμοῖσι νεκρῶν κῆρας ἐξετεμμένα Her. F. 526. νεκρῶν ἀγάλμασιν ib. 703. νεκρὸς ὑβρίζειν El. 902. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2. ὁδὲ κωλήνες νεκρῶν Sci. fr. III. etc.
Νέκταρ. ῥεῖ μελισσῶν νέκταρι Bac. 144.
Νέκυς. νέκυς ὦν Or. 1486. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. πότερον νέκυν ὀλομένον ἰαχίσω; Ph. 1302. νέκυν παιδὸς ἀγαπᾶζων ἐμῷ ib. 1337. νέκυν ἐνερθεῖν ib. 1539. Πολυνείκης νέκυν ib. 1623. ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν ib. 1664. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἀδαπτος οἴχεται ib. 1733. ὀρθώσας ἐκτείνοντες ἀθλιον νέκυν Hip. 786. ὁ δὴ φρεσὶς γ' ἐξ οἰκῶν νέκυς

NEME

Al. 94. τὰς φίλας κλαίων ἀλόχῃ νέκυν ib. 602. νέκυν—φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον ib. 610. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς ib. 1015. τόνδε Αἰγίσθῃ νέκυν—καλύψουσιν τάφῳ El. 1276. ὁτος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. ὅταν τις ἐν δόμῳ ἐλθῇ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. φέρομαι Βάκχα νέκυν Ph. 1496. ἃ δὴ νέκυν πένθεισι πιτνεῖ Al. 102. νεκύν πορθεμὲς ib. 254. νεκύν ἐς αὐλὰν ib. 261. φθιμένων νεκύν Sup. 45. νεκύν ἀμνηστὸν ἀγαλμα Tr. 193. νέκυνσι ὀλομένοις Hel. 178. ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. νέκυα μέλη παιδὸς Sup. 70.
Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. τῷ ὅχλῳ πλέον νέμεις Hec. 868. βροτοῖσι τόμα σαφέτατον νέμει Or. 591. ἵνα—ναύταις ἕκ ἑξ' ὁδὸν νέμει Hip. 745. τὸ ἥσσαν ἀδικία νέμεις αἰεὶ Sup. 380. τίνες ἄλλοι νέμωσι συμφορὰς; ib. 611. κακὸν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμωσιν ib. 616. σοὶ νέμω τῶν μέρους Iph. A. 499. ἔκυν χρή σε συγγόνῃ πλέον νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. νέμει δίκαν θεός El. 1169. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτὴ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κᾶν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI. τὸ μὴ ἢ σε προσφιλῇ νέμειν αἰεὶ Fr. inc. LVIII. 2. τοῖς τεκῶσιν ἄξιαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. νέμω τὸ πλεῖστον ἡμέρας τῷ μέρους Antiop. fr. XXXIV. 3. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος Sup. 241. σοὶ Ἀργὸς ἔνεμι ὁ κατθανὼν πατήρ Her. F. 462. λόχως ἐνεμειν ἐπὶ Ph. 1100. ὁ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἐνειμας Hip. 1323. ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἐταίροις καὶ ἐπιτηδεύουσιν νευήσαντες ἀπαντα Epist. V. ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες Bac. 402. 2) pascere. νέμωσι κατ' Ἰδαν ποίμνια Rh. 551. νέμωσι μῆλα νέα Cy. 28. ὁ τὰδε νέμη (pascere); ib. 49. λέαινα δρύοχα νεμομένα El. 1164. νεμομέναις χλόην μόσχους Bac. 734. 3) habitare, incolere. εἰ πόλιν νεμομένην ἀσφαλῇ Rh. 475. παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν ib. 700. ἵνα τείχεα—ἑράνια νέμονται Tr. 1088.
Νέμειος. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F. 153.

ΝΕΟΣ

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τότε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.
 Νεύγαμος. τῆς νεογάμης κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.
 Νεογνός. νεογνὸς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.
 Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205.
 Νεομήης. νεομήητες γάμοι Med. 1366.
 Νεόδημος. 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) fact. recens nupta. τῆς νεομήτης κόρης Med. 623.
 Νεόζυγος. τῆς νεοζύγης νύμφης Med. 804.
 Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.
 Νεοθαλής. αἰσχύνει νεοθαλεῖ Iph. A. 188.
 Νεολαία γυναικῶν Al. 103.
 Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.
 Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.
 Νέος Dic. fr. XVI. νέφ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἡβᾷ νέα νέου προθανῶσα φωτὸς ib. 474. παρεῖς ἄλλῃ θανεῖν νέφ ib. 638. νέου γάμῳ πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεδέσῃ ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παῖδ' τῷ νέφ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέφ δεσπότη Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. φ' ξύνοπλα δῦρατα νέα νέφ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεξεύχθης νέου El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺν παῖς νέφ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς αἰὼς

ΝΕΟΣ

ἐς' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέου Epist. V. ἡ ὑπερία ἔχει τι λέξει τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέος πεδαίρυσσai ib. 1034. τὸς νέος δ' μιμητῶν Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνῶσι σε ib. 798. οἷδ' ἐγὼ νέος ἔδεν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλετέρας ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις τρωφωμένη ib. 1055. νέος λόγος An. 60. πολλῶν νέων, καὶ γέρον ἐὺψυχος ἢ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάρων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέος παραχθεις ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνδρῶπων τότε ἔνεσι ib. 250. νέοι βραχίουσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀσῶν τῶνδε ib. 843. νέος δις εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος ἔδειξεν τοῖς νέοις σκῆψιν φέρεi Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μῦθων referendum est) Rh. 3. νέος θεὸς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἐντονοὶ χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιᾷ νέα χεῖρα Ph. 104. ἐκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντίς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατὴρ νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένους Her. 43. νέα γυνή Al. 1052. sq. ἐν δαμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδᾶν νέαν Sup. 600. νέαν βάζιν Rh. 46. νέα τοι τεκίων σώματα λείσσω, νέα τοι μόχθος ἔξω κρείσσης Tr. 201. sq. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720, πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔται γε νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαί νεον; Hip. 794. θέλει τί σημαῖναι νέον; ib. 857. τί νέον τότε; Al. 935. κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν τε τῷ νέφ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέφ—σώματι ib. 195. μή μοι τι μήτηρ—ἔχη νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περὶ σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 39. νέον πρᾶγμα ib. 86. ἔδεν ἐν στρατῷ νέον ib. 661. Θερμός κρινός αἵματος νέυ ib. 791. ὃ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾶν ib. 362 τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπαυῇ νέον Hel. 608. μωρία τῷ νέῳ Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρημένον El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δείκνων νέων Ion. 712. νέκη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hyr. fr. IV. 3. ἐγὼ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρως λόγους Sup. 1032. ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρως Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολεμίας νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ἔδεν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμίδων Hec. 13. et 1132. Νεοσσός. ὁ σὸς νεοσσός (i. e. *filiiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεύχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. Νεοσφαγής. τῆς νεοσφαγῆς Πολυζένης Hec. 894. Νεότης And. fr. XI. et dor. ἡ νεότης Her. F. 637. Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700. Νεότομος. ἔλικα νεότομον Bac. 1169. Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρυς Her. 93. Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι El. 1172. Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216. Νέρθε. τὰ νέρθε ἔδειξ, sc. βλέπειν εὐχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὸς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ἔδεν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἐπεμφας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142. τὸς ἐμὸς καλῶσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἱ Κιθαρώνας Λέπας νέρθεν κατῳκῆκασιν Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλόμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούμεν ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυνγὼν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὧν ib. 1415. Νέρτερος. ὃ νέρτερ' ἔδη Hel. 975. νετρίων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νετρίων; ib. 385. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἡ κατὰ χθονὸς νετρίων Περσέφασσα Or. 962. πάροιθε νετρίων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νετρίοις χοῶς ib. 1322. νετρίοις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὸς παρ' ἔδην νετρίους ἀλάτορας ib. 1059. νετρίων ὀρῶ πύλας Hip. 1447. νετρίων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νετρίων ib. 1130. ἵνα θανῶσα νετρίοισι μέλω; An. 851. νόμφ τῶν νετρίων ib. 1200. νετρίων τέφῃ Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐπὶ τοῖς τε νετρίοις Hel. 1019. προσφά-ζεται αἷμα νετρίοις ib. 1271. φανερὸν θύματα νετρίων Ion. 1234. κόσμος πέπλων νετρίοις πρέπων Her. F. 548. νετρίων ἐχίδνας Ph. 1027. νετρίαν ὑπὸ χθονὶ Al. 48. et νετρίαν χθονὶ Her. F. 335. et νετρίας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νετρίαν κόπη Al. 461. νετρίαν βροντὴν El. 748. Πλάτωνος δῶμα νετρίων Her. F. 808. et νετρίων ἐκ δωματίων Al. 1076. Νετόρειος. τὸ Νετόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1. Νέτωρ, nom. pr. Iph. A. 273. Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίोटος, νεύει δὲ τόχα And. fr. XIX. 3. 4. τῷ δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔστην νε-νευκῶς Iph. A. 1581. λογάσι—στρατῷ νεανίαις ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὃ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981. Νευρά. ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τόξων χερὶ ψάλλῃσι νευραῖς Bac. 783. Νεφέλη, et dor. ἔλα. νεφέλη καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἀγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δι-

Ν Ε Π Ι

ναι νεφέλας δρομαίη Al. 245. πλαγ-
κτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει
νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν
Her. F. 667. νεφέλαι ἐνυδροί El.
733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908.
ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or.
468. νέφος ἀσπίδων πυκνόν Ph. 258.
ἦν περίξ ἔχει νέφος τοιῦτον, ὥστε—ib.
1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107.
συγνὸν ὀφρύων νέφος αὖξεται Hip.
173. ἔκρυσαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει
Her. 855. τεναγμῶν με περιβάλλει
νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος
ib. 1216. συντιθεῖς πυκνὸν νέφος
Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφῶν δρόμῳ
Hel. 1504. πρὸς νέφῃ Fr. inc. B. 46.
2.

Νεῶν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel.
1546.

Νεωσί. τὰς νεωσί δεσπότας Hec. 617.
τοῖς νεωσί νυμφίοις Med. 366. et τῷ
νεωσί νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ἔ νεωσί
δυστυχεῖς Hip. 343. νεωσί μοι μολδὸν
τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωσί δαί-
μονα Bac. 219. μάλιστά σ', ἔ νεωσί
δῆ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωσί τε-
κῶσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph.
1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νη-
δύς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμ-
βλῆμεν ib. 356. ὥς ἄρδῃ νηδὺν Sup.
207. νηδύος ἐκβολὸν ἔτεκε Bac. 91.
ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος
ib. 1305. πλήσσει νηδὺν τὴν ἐμὴν
Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII.
1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.
νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηῖται πύλαι, una e septem Thebarum
portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἔτετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔτησ' ὄχλον Hec.
533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412.
πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf.
Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἰ-
σθημά τι κᾶν νηπίος γε τῶν κακῶν
ἐγγίγνεται Iph. A. 1244. τὸς νηπίους
ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr.
VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399.
τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων Hyp. fr. V.
5. ἀντιτίνειν νήπῃ ἀντὶ νηπίων

Ν Ι Κ Α

Med. 891. νηπίους ἀθύρμασιν Aug.
fr. V.

Νηρεὺς, ποτ. προπρ. Or. 364. An.
1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A.
701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et
273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009.
et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel contr. Νηρῆς, filia Nerei,
i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph.
A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078.
Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. plur.
Νηρηΐδες, vel Νηρῆδες, filiae Nerei.
An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274.
et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιῶν χωρᾶν Tr. 188.
νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νη-
σαιῶν ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et
Her. 86.

Νησιωτικός. δόμους νησιωτικὰς An.
1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5.
νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοι-
κεῖν νῆσον ib. 1693. νῆσων ἐρήμων
Hec. 1285. τὰς Ἑχινάδας λιπὼν νή-
σους Iph. A. 287.

Νῆτις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist.
II.

Νίξειν. φόνον νίξουσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾶ λέγων Or. 942. et Tr.
716. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐθελίᾳ Ph.
728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν
μετρίων τῆνομα νικᾶ Med. 126. γυνή-
μῃ νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304.
νίκα νυν Al. 1111. νικᾶ ὁ μείων
τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νι-
κᾶς ib. 947. οἰκτῶ τὸ δεῖμα τῷλέθρῳ
νικᾶν Iph. T. 485. νικᾶν, ἰσῆρεις
ὅστις ἂν ψήφος λάβῃ ib. 1472. cf. El.
1269. νικᾶτε Rh. 137. ἦδειν, ἃ μ'
ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾶ ἔ
'κ θεῶν με δύστηνος κλύδων ib. 691.
νικᾶ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel.
29. et 31. ἦν νικῶ λόγῳ Her. 254.
νικᾶτε ἐχθρὸς ib. 531. cf. v. 786. et
Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her.
F. 342. νικᾶν τὴν δίκην El. 955.
λογισμὸς τῆρονον ἔ νικᾶ ποτε Alcmen.
fr. IX. 3. ἔθεν νικᾶν χρῆ σε, δυσ-
τυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δέλοισι τοῖς
σοῖσι νικᾶς ib. 3. σοφὸν ἐν βύλευμα
τὰς πολλὰς χέρας νικᾶ Antiop. fr.
XII. 4. τοσφδε νικᾶ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾶν τάνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾶ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾶς ἐμοί Al. 1106. νικῶντα ἱπποῖς στρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῆρα φόνια πευρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμψηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέτην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. τὰ κῶφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἀνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἐγνώσθην νικῶσαν βυλὴν Med. 912. τὴν ἀνοῖαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τῷ στρατῷ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκώς μάχῃ ib. 1425. πολυλάκης ζηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νίκησειε τῶν αὐτῷ πέρι Tr. 719. ἦν νίκησθ' ὅδε Ph. 564. ἐνθα νικῆσαι σε χρὴ Or. 1652. ἐχ' ἱπποῖσι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας Θεῷ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίῃ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τῷ παρόντος ἡμέρῃ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρείσσωνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι An. tiop. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεσται ib. 353. ἢ ποτε—νικωμένη δίκη νύφεω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ἑδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμενην κεκραγμῇ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ἑδαμῇ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θεσέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ῥῆδιν—κείνῳ

νίκη νύν μ' ἐχρῶν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνῳ νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἂν νίκα Epig. III. 2. c) plur. Συρηκοσίως ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr. dea victoriae*, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. εὐθύνει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ἡ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κῆρα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφῷ κῆρα τῷ νικηφόρῳ El. 872. πατὴρ ἐκ νικηφόρου γεγώς ib. 880. ἐν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιᾶν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἡ εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρος εὖρος τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, *pro* αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὰς et αὐτάς, *passim* per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. faeminæ*. Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἐνίψεν αὐτῶν σφαγὰς; Sup. 765. ἦν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἀγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βῆς ἡλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρεῖαν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ροαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204. Νίσος, *nom. pr.* Νίσω πόλιν ἦκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾶ δή μοι νίσση σκοπέλης; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασσῷ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῇδε νόει νόσον πρὸς οἴκῳ Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὅς θεὸν ἔχῃ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα ἐγὼ, μή τοι νοήσης Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.

Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.

Νοθαγενής Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.

Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθῳ παιδὸς ἔκρυπεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευσ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ματὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμεινονες ib. 639. παῖδας ἐκ ἐὼ νόθου λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. ἔδεν ὑγιές φασι μητρυνῆς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόθον Antig. fr. IX.

Νομάς. ὄρω — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾶν τὸν ἑσθλόν Hec. 326. θεὸς νομίζει τις τὸν δὲ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδεὶς μὲ φάυλην ἐξέσθην νομίζετω ib. 807. μ' ἢ νομίζετε παῖδα πεφυκέναι Al. 644.

Νομίζω. ὁμοῦ νομίζω ἑταίρῳ τῷ μὴ νομίζω ἑταίρῳ διὰς νομίζω ἑταίρῳ Rh. 868.

Νόμος. οἱ μὴ νόμοι παῖδες Ph. 822. πρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τὸδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σίβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

μίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmaeon. fr. XI. 2. νιδ. not. χρυσὸν νόμιζε σαυτὸν ἕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζεῖν τῶν δοκημάτων χρεῶν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τῦτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. ἔδεν πρεσβύτερον νομίζω τὰς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχῆντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. ἐχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τὸς νομίζοντας τέχνην Alcmaeon. fr. XIII. 2. ἢ νομίζοντες δίκην δώσειν Cenei fr. IX. 2. τὸ πλήθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομίζεσθω τύμβος σᾶς ἀλόχη ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν ἢ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνῃ βάρος τῇ ζῇν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. δὲ δρῶν θνατοῖς ταμίας νενόμνεται Med. 170. ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμνεται Al. 109. τὰ θεῶν ἔτω νενόμνεται Iph. A. 33. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμνεται (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείστων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτῶν οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.

Νόμιμος. οἱ μὴ νόμοι παῖδες Ph. 822. πρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τὸδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σίβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

ΝΟΜΟ

τὰ ἔξω νόμιμα δικας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταυτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ἔτοι νόμισμα λευκὸς ἀργυρὸς μόνον καὶ χρυσὸς ἐστίν· ἀλλὰ κῆρετ' ἄλλοις νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τὸ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἑλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. Θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τὸς Θεὸς ἡγέμεθα ib. 800. αἰτῶν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τῷ νόμῳ ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὅς κατέστηκεν νόμος Hipr. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρὸς νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νεοτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν Θεοῖσιν ἀποδοῦσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. Θεὸς νόμον ὃ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὀλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν ἑδρεῖς νόμος ib. 1316. τῷ νόμῳ χάριν ib. 1322. ἐχ' ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσῶσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ἔρ' ἐχρήν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνδρῶν νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρύπος ἐπὶ χρυσὸς ἀσφαλέτερος νόμος Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἔων Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) plur. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι ξέλειν ib. 187.

ΝΟΣΕ

Φρυγιοῖσι νόμοις ib. 1426. βαρβάροις νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοις βαρβάρους Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφειγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ Θεῶν νόμοις χρώμεθα Hipr. 98. ὃ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιάνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. ὃ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποσρέφω Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων Hel. 1262. τὸς Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοις νόμοισιν El. 906. νόμους κοινὰς Ἑλλάδος Antioip. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν ὃ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολασὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ἥ νόμων ἐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοις χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τὸς Θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. Νομός, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhcs. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίῃ Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηρὸς λιπέσσα νόμους Cy. 61. Νόος. νόος φιλοδέσποτος Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόος ἀκέων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. Conlr. νῶς vid. infra suo loco. Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέτης Or. 34. κᾶν μὴ νοσῆς, ἀλλὰ δοξάζης νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τὰδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἥ θεραπεύειν Hipr. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀποβόρῃτων κακῶν ib. 293. νοσῶμεν ἐδὲν ὄντες αἰτίαι ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 220. ἐκ τίνος λόγος νοσεῖ δόμος; ib. 549. τῷτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν ib. 907. δῆμοι νοσῶσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλάς σὺν σοὶ κατὰ Θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς Θεῦ, νοσεῖ ib. 1404. πάντα τάκειν νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν Θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἄτερα ib. 615. ἦν ἡ δόξα σε νοσῇ Bac. 311. ἔτ' ἀνευ τῶν νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνῃς πῆμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὅμμα μὲν νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ νοσεῖμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ἐκ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδιαν νοσεῖν ib. 620. τί Θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσεῖ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσεῖ ib. 808. νόμῳ νοσεῖν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταρασσῶν μηδὲν ὦν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθῃσι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχροὺς νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσεῖν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες ἐδὲν νοσεῖν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ σε Scy. fr. I. 1. πλωτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσεῖν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσεῖντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσεῖντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσεῖν Ph. 66. λόγος νοσεῖν ἐν αὐτῷ ib. 475. μὴ νοσεῖντι μοι νόσον προσθῆς Al. 1050. τοῖς τῷ νοσεῖντος πῆμασιν Sup. 227. νοσεῖντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσεῖν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσεῖντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλῆτος ὠφελεῖ νοσεῖντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἐγώ γε καὶ νοσεῖντι συννοσεῖσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρετον οἱ νοσεῖντες Or. 232. ἡ πενὶ νοσεῖντας ὑβρίσεν δόμος; Iph. T. 930. φίλων νοσεῖντων Rh. 412. νοσεῖσα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσεῖσα Iph. A. 982. ὡς νοσεῖσ' εὖρον νόσος Ion. 320. τᾶσαι νοσεῖσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσεῖντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τῷτο παύσαντες νοσεῖν ib. 1178. νοσεῖντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσεῖσι δώμασιν Iph. T. 680. νοσεῖντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσεῖντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτῃ Hip.

131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγία Or. 881. λοχεῖ ἑμὲ νόσηματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεσθαι νοσήματ' εἰς κρηπτὰς γάμους Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχρίστην νόσον Or. 10. ἀγρία συντακεῖς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κεφισθῇ νόσῳ ib. 43. ἐπικερὸν νόσῳ ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευνὰ νωχελῇ νόσῳ ib. 798. παρεμμένον νόσῳ ib. 879. νόσῳ τὴνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρίδα νόσῳ Med. 1364. ξύνουδεν ἔτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾷ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον κατατρέφε ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραινέται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσεῖντι μοι νόσον προσθῆς ib. 1050. χεῖρον ἄρσένων νόσον ταύτην νοσεῖμεν An. 219. νόσον Ἑλλάς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν Θεῶν προσθῆς ἑμοῖ Tr. 1042. ὅς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. "Ἦρα με κάμνειν τὴνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαῖαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὼν El. 428. ἐκυσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Ceno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχροὺς νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχεῖντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ διδὼς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσῳ τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσῳ κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἑμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. συγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσος Al. 888. ὡς νοσεῖσ' εὖρον νόσος Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσος ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μὲν εἰς αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσος Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μεῖζον τῶν μέσων τίκεται νόσος Fr. inc. XXIX.

1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτους νόσους eorund. LXVI. τὰς νόσους σκοπεῖν χρὲν eor. CLXI. 3.

Νοστέιν. μόνος νοσῶ Hel. 435. ἔπω νερόσηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ' ἐνόησεν An. 972. νοθήσαιμι Al. 1026. πατρίδα νοθήσαι Hel. 1031. γῆν τήνδε νοθήσας ib. 897. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοθήσας' ἀπο ib. 481.

Νότιμος. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πύδα Hec. 940. νότιμος ἔλθοις δόμον Al. 1156.

Νότος. πρεμενὺς νότῳ τυχόντας Hec. 541. πικρὸν Ἀδράτῳ νότον—θήσει Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νότον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νότον ib. 1208. et Her. 1042. νότον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298. Ἑλένης νότος ib. 882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νότος ib. 966. νότον πονηρὸν ib. 1187. οἷς νότος ἐκ ἔτ' Ἴλιε πύργως ἐπὶ ib. 1261. ὡς τύχοι νότῳ τρατὸς ib. 1603. ἐκ τερμάτων νότον ἄρμεν πάλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. νότον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν Rhes. 427. δύσνοτον νότον Tr. 75. τέλλουσ' Ἀργεῖοι νότον ib. 168. νότον ἄθλιον σχίσῃσι Bac. 1335. νότος εἰς πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645. εἰδ' οἷσθα νότον οἶκαδε Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχύντ' ἐνόσφισας Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοὶ σε Hel. 647. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. νοσφιεῖς με τῷδε δευτέρῳ νεκρῷ; Al. 44. εἰ τὸς θανόντας νοσφίσαις, ὧν δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἥ περ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσώδης. σίλβει νοσώδεις ἀτραπὰς Or. 480. νοσώδες τῷτο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423.

Νοτερός. πόντῳ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. πένον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἄλμας (i. e. ἄλμης) Hip. 150. ταιγόνας νοτίας Chry. fr. VII. 3.

Νορίς. ποντία νορίς Hec. 1259. καλ-

λιπόταμος ὕδατος νορίς Ph. 649. et δροσώδης ὕδ. v. Bac. 704. ταχεῖα νορίς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107. ὅταν ἡρὸν πέδον—νοτίδους ἐνδεῶς ἔχῃ OEd. fr. XVII. 8.

Νυθεσία. πρὸς νυθεσίας τὰς σὰς Her. F. 1256.

Νυθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν ἐπίσταισι Hip. 396. σὺ γ' εὖ με νυθέτει ib. 724. ὀρῶ κῆγ' αὐτῷ, ἅπερ με νυθετεῖς Sup. 337. cf. Bac. 824. ὥστε μὴ σε νυθετεῖν Iph. A. 692. τὴν σὴν μητέρα νυθέτει Ion. 1307. μὴ με νυθέτει ib. 1397. cf. Her. F. 855. σύ γε με νυθετεῖς Her. F. 1249. λελήθεν ὑδὲν τῶνδ' ἐμ', ὧν σὺ νυθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἀπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νυθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. παῖδα νυθετῶν Phaeth. fr. VIII. 6. ἐννυθέτην σὲ πολλὰ, πολ- λάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νυθετόμενον χρᾶς; Ion. 1332. νυθε- τόμενος ἔρωα μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. νυθετωμένη Med. 29. Κύπρις εὐδὲ νυθετωμένη χαλᾶ Dic. fr. VI. 1.

Νυθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων Ph. 595. ἄγαν μωραί- νοντι νυθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3.

Νυθετηγέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νυνεχῆς Dan. 48.

Νῆς. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βελέουσ' αἶε Or. 907. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v. 1427. σοὶ ἐστὶ νῆς λεπτός Med. 529. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf. An. 251. οἷσιν ἐκ ἔνεσι νῆς Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νῆς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικοῖη An. 236. τῆς νῦν ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. νῆς ἢ βέβαιος Iph. A. 334. ὁ νῆς εἰδ' αὐτὸς νῦν ἔχων εἰ τυγχάνει ib. 1139. τὸν νῦν διδάσκα- λον ἔχουσα Tr. 647. νῆς βροτῶν ib. 886. ὁ σὸς νῆς ἐποιήθη Κύπρις ib. 988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῆς ib. 1052. τὸ γῆρας, νῦν ἐκ ἔχον Bac. 252. cf. v. 271. νῆς ὀρᾶ Hel. 121. τένορ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νῦν δὲ ib. 737. ὁ νῆς τῶν κατθανόν-

ΝΥΜΦ

των ib. 1020. οἱ τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῷ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὲ ib. 1370. νῦς ἐκέρ' ἐστὶν Aëol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρή θεᾶσθαι CEd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βέλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένη εὐρουδ. CLI. 5. ἐκ ὀφθαλμοῦ τὸ ταῦτα κρινόν ἐστιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἐβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἱκοὶ ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II. Νύκτερος. νύκτερος κατὰ τρατὸν φύλακες Rh. 37. ἄδῃ νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρως ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831. Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐν-νύχων ὀνείρων Her. F. 111. Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορεῖς; Rh. 89. Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20. Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰάν Rh. 552. Νυκτιπόλος. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκ-χαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049. Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. Νυκτωπός. λαθούσαν νυκτωπὸν Iph. T. 1279. Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486. Νυμφαγωγός Iph. A. 610. Νύμφαιος. ψαμάδων Αἰλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπίας El. 447. Νυμφεῖος. νυμφεῖος εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131. Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύουσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύουσα σὴν ib. 885. ἀνόνῃ ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάδρα Ion. 819. ἔ σε μήτηρ ἔτε νυμφεύσει ποτέ Al. 318. ἄδης νιν νυμφεύει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχροῖα πρὸς σέθεν Iph.

ΝΥΜΦ

T. 364. νυμφεύς δέμας Ἥλεκτρας El. 1340. νυμφευσάμεναν κατεύνασε Hip. 561. ἔ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῶ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371. Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίῳ νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἔξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχροῖα Iph. T. 365. ἀνοσίῳ νυμφευμάτων El. 1261. Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτῃ Ion. 913. Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252. Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐδρέφθη—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἀνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀποδόμεσθαι Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασινγήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. εἰσιγάθῃ σᾶς εἰσοδος νύμφας ib. 352. ἃ δύσανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ἄδῃ νύμφα προσεδρεύοις Al. 749. ἔ παντάλαινα νύμφα An. 140. τῇ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα Tr. 250. βοάσπῃ εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεϊνα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίτων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἡκροδινιζόμεν Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἶκον ἐρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) ποτ. pr. Nympha. Νύμφα Ναῖς Hel. 187. Νύμφας τὰς Περσηίδος Her. F. 801. ὠκυθῶναι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπῶν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίω τέγγα An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίως εὐνάς ib. 888. νυμφιδίων ἔνεκεν λε-
χέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη
Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων
ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικὸς δόμος Med. 1137.
νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. νυμφι-
κὰς ἐς εὐνάς El. 1200. δῶμα νυμφι-
κὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *suhst.* sponsus, maritus.
ᾤδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ
νεωτὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωτὶ
νυμφίοις ib. 366. ὡς μήπορ' ἄνδρα
τόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ὅπερ
ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως
τάχισ' ἐς ᾧδε νυμφίῳ γημώμεθα Tr.
445. νυμφίῳ πέλας τάφῳ ib. 449.
ἃδ' ἥρμοξε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram)
El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ
γυνὴ Phæn. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρί-
των νυμφίων τηγόμεναι Hec. 324. ὁ
νυμφίος πρέπει Iph. A. 733. εἰς
ἀξίωμα νυμφίων ἐξάιρετον Tr. 485.
2) *adjec.* νυμφίοισι παρθένοις Iph.
A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκο-
μήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ἃδὲν δικάϊον ἐστὶν ἐν τῷ νῦν γένει
Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὡ σκοτία νύξ Hec. 68. φυλάξας
νύκτα Or. 57. πότνια νύξ ib. 174. νυκτὶ
προσφέρεις κόρας ib. 408. δῶμα
ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὡ
φῶς καὶ νύξ ib. 1496. νύξ ἦν Ph. 418.
νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546.
νύξ ἐκλεῦει βροτοῖς ib. 549. νύξ
ἐκέλευε Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν ib. 1669.
ἡδεῖς μ' ἀρέσκει νυκτὶ Θανματὸς Θεῶν
Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib.
375. νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα ib.
851. σκοτία ἐπ' ὅσσοις νύξ ἐφέρπει
Al. 270. ἡδὺ φίλον κἄν νυκτὶ λεύσ-
σειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς
Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρουσα νύξ
Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib.
110. κλεπτῶν ἡ νύξ ib. 1026. τε-
τράμοιραν νυκτὸς φρερὰν Rh. 5. νυ-
κτὸς ἐν καταστάσει ib. 111. ἔρρει νύξ
αὐτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ
νυκτὸς ib. 446. ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν
Bac. 187. ἡμαρ εἰς νύκτα ib. 1006.
ὡ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy.

597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακὼν
Her. 994. ἄτρα φεύγει εἰς νύχθ'
(i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἡξ ἡμέρας
εἰς νύκτα μὴ λυγόμενοι Her. F. 505.
νύξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῶ ib. 1071.
ὡ νύξ μέλαινα El. 54. ὡ γαῖα, καὶ
νύξ ib. 867. ὡ νύξ ἱερὰ And. fr.
XXVIII. 1. ὀρφναῖα νύξ αἰολόχως
Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξουσιν νύκτες
ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ
νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν
φύβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε
φίλας Bac. 425. ὁκέτι νύκτας δέρκε-
ται Ion. 1466. 2) Νύξ, *nom. propr.*
dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur.
Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. monis.* Bac. 556. et Cycl.
68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρὴ τρατὸν τὸν σὸν
νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πῶ νυχευμάτων χάρις Sup.
1135.

Νύχιος El. 603. νυχίως ὀνείρους Iph.
T. 1277. γόνος νυχίως El. 142. δι'
ἄλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κόταν
Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel.
1486. νυχίως ἐνοπὰς Iph. T. 1273.
νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἄν-
τρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα
Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια
Hel. 177.

Νωθής. νωθὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾶν. ἐμπύρος ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώ-
μων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγῃ ἐνώ-
μα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) *tegere.* ὄν—ἔρνεσι κα-
τασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) *ter-*
gum *vertere.* πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν
An. 1142.

Νώτισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα
Hec. 739. νῶτον χαραχθεῖς Rh. 73.
διαδύναι νῶτον Tr. 117. μάστιγι εὖ
τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τὸ
νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβῳ πὶ
νῶτῳ Hel. 848. et τ. πὶ νῶτοις ib.
990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her.
F. 1007. χρύσειά μοι πτέρυγες περὶ
νῶτῳ—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1.
νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. ὑπο-
πτέροις νῶτοισιν ib. 1264. Θερμᾶς
ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὸς
νῶτα Iph. T. 46. γαῖας ἐν νῶτοις

ΞΕΝΙ

ib. 162. πέρνυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
 λήξαιμι θοάξασα ib. 1141. πόντη
 νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον
 ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208.
 ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ'
 ἀπίνης νώτοισι φέρη; ib. 571. ἀμφὶ
 ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758.
 πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην
 Bac. 683. ἔχουσα νώτοις δεσπότην
 ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νῶ-

ΞΕΝΟ

τοισι ποντίας ἀλός; Hel. 128. κυρ-
 τῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκίοισι νῶ-
 τοις ἑρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ
 ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνης El. 478. τὰ
 ἔσπερα νῶτα ib. 731. ἀπεροειδέα
 νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὅπισθε
 νῶτα Σεφίῳ βεβῶς Phaëth. fr. VIII.
 5.
 Νωχελής. πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ Or.
 798.

Ξ.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2.
 τέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan.
 fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κράτα Ph. 1166. et
 Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον
 Iph. A. 175. ξανθὸν βόσρυχον Cy.
 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071.
 ξανθοῖς βοσρύχοις Or. 1532. et ξαν-
 θοῖσι βοσρύχοισιν Bac. 235. ξανθὸς
 πλοκάμης Iph. A. 758. τὸς ξανθὸς
 πλόκῳς Her. F. 233. ξανθῆς ἐδείρης
 Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel.
 1240. ξανθῇ ἀμφὶ κόμῳ Med. 980.
 ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας
 ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης
 El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T.
 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ
 χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν
 Ἀρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφα-
 λὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med.
 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993.
 ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξειναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med.
 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξεῖνε πατρίῳ
 Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλε-
 φάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798.
 Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El.
 247. αἰμορρᾶντων ξείνων Iph. T.
 225. ἐν ξείνῳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνῳ
 πόντῳ ξείνα δυσχόρτος οἶκος ναίω Iph.
 T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξέλναις
 παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἀν-
 δρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξε-
 νίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
 Al. 825. ἀλλά μ' ἐξενίζεις ἐν δόμοις
 ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568.
 ξενικὸς ἰκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰς-
 βολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy.
 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al.
 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949.
 ξένια δῆναι Cy. 300. ξένια λήψῃ
 τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος
 ξενία σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια
 ἀνθρώπων πάρα ἔξεις ib. 1684. παι-
 δὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων
 κηρύσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her.
 F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τῷ ξενοδαίτα Cy.
 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενοόεις. ἐν ξενοέντι θρόνῳ Iph. T.
 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph.
 T. 53. ξενοκτόνους τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Ὀρρκίῳ ξένῳ Hec. 7. πατρίῳ
 ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρίῳς ib. 26.
 cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ
 ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med.
 222. ἐβυφόρβον ξένῳ Al. 8. ἀλλό-
 χρως τις ἐκδημος ξένος An. 880. ξένον
 πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν
 ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδύσα
 πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ
 St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac.
 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102.
 et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259.
 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. πῦ δίκαι ξένων; Hec. 715. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. ἔγ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρῶμαιμε' ἂν ib. 616. τίνος ξένων δόμος ἐσείμι Hip. 1066. πολλοὶ σοὶ ξένοι Φεραίων Αἰ. 1048. εὐσέβει περὶ ξένους ib. 1151. τὸς μετοιῶντας ξένους Sup. 892. τῶν κατθανόντων τάκρο- θένια ξένων Iph. T. 75. μ' εἰδὲς ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 947. ἐλέγξει ξένους ὅκ ἤξιον ib. 955. οἷοι περὶ ξένους Cy. 125. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὸς ξένους φορεῖν ib. 126. τὸς ξένους μὴ ἀδίκει ib. 271. κρεωκοπεῖν μέλη ξένων ib. 358. φίλτατε ξένων ib. 417. τὰ ξένων πρόσσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ξένοι, οἱ hospites, Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. ὦ ξένοι Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. ὦ ταλαίπωροι ξένοι Cy. 89. ξένην πόλιν Ph. 372. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ Med. 435. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. τόλμα θίγειν ξένης Αἰ. 1120. ξένης ὑπὲρ τοιαῦτα λάσκει; An. 671. γυναῖκα ξένην Iph. A. 469. et ξένης γυναῖκος ὑπο Ion. 1221. ἐν ξένῳ γῆ Tr. 378. et ἐν ξένῳ γαίᾳ Hel. 74. ὦ ξένη Iph. T. 597. et Ion. 339. ἐπὶ ξένας (pro ης, sc. γῆς) An. 136. et ita ξένα pro ξένη Bac. 1033. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. et ξένους γυναῖκας Sup. 94. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. ὦ ξέναι Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine ὦ Or. 1375. ξένον κῆδος Ph. 342.

Ξενῶν. ἔκ ἀκῆτε πάλαι ξενῶσθαι τόνδε πρόννεποντά με; Hip. 1085. πόλει ξενῶσθαι Æg. fr. X. 2. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν Ion. 820. ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτῃ δόμοις Αἰ. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενῶν. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν Αἰ. 546. ἐξωπίως ξενῶνας οἷζας ib. 550.

Ξένωσις. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε; Her. F. 965.

Ξετός. τύμβον ξετόν Αἰ. 839. ξετόν λόχον Ἀργείων Tr. 534. ἐπὶ ξετῷ τάφῳ Hel. 992. ξετόν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ὀβελῶς ξετός Cy. 393. ξε- τὰ πόλεως ἀγυαὶ Her. F. 782. ξε- τὸν ἀγαλμα Iph. T. 111. ξετόν πύρ- γωμα Tr. 46. ξετῶν Περγάμων Or. 1389. κλίμακος ξέτ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186.

Ξηραίνειν. ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος Cy. 572.

Ξηρός. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πίδα An. 1260. ξηρὰν γαίαν Ph. 1159. ξηρὰ σπορά An. 638. ὀμμάτων ζηραῖς κόραις Or. 389. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784. ξηρὸν δέμας El. 239. ξη- ρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277.

Ξιφῆρης. ὅς ξιφῆρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη Or. 1627. ξιφῆρης λόχος An. 1115. ξιφῆρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις Rh. 713. ὁ ξιφῆρης Ὀρίων Ion. 1153. πῶς ξιφῆρης πρὸς δόμοις λοχῆς ἐμοῖς; El. 225. κεκρυμμένος θῆρας ξιφῆρης Or. 1272. φίλοι ξιφῆρεις ib. 1346. ἀγωνίζεται ξιφῆρεις Ion. 1258. ξιφῆρη χεῖρ' ἔχων Ph. 366.

Ξιφηφόρος. ξιφηφόρον εἰσρω βαίνοντ' Ὀρέτην Or. 1504. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα τήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ξιφηφό- ρος ὀπάνας Ion. 980. βρόχοισιν ἀρ- κύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 730. ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων ἀμιλλαν ib. 812. δίκαι ξιφηφόρος Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμο- ρύτη σφαγᾶς Hel. 360.

Ξίφος. ξίφος βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 436. τεκέσῃς εἰς σφαγᾶς ὤσαι ξίφος Or. 291. μελάνδετον φόνῳ ξίφος ib. 820. ξίφος θήγειν χερὶ ib. 1036. ὅδεν σὺ ξίφος λελεῖψομαι ib. 1041. πῶς ἂν ξίφος νῶ ταῦτον κτάνοι; ib. 1052. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν ξίφος μεθεῖμεν ib. 1133. ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένης σπάσαντ' ἔχειν ib. 1193. ξίφος ἐκ θανάτου πέφενγα ib. 1369. παῖειν λαιμῶν εἰσὼ μέλαν ξίφος ib. 1472. ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1478. Μενέλεων— ἀναλαβεῖν εἰσὼ ξίφος ib. 1531. θα-

νεῖν Δελφικῶ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. δέξ' αἵματηρὸν τὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαϊμῶν διήκε ib. 1098. ὄρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγὺς ἐσμέν ἀρκύων ξίφος Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβῶσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἡγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει θύσσα θήλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σφ' παλάξαι ib. 880. μητέρα κατεργάσαντο κοινῶν ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρην πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παῖει με νελαφαν εἰς πλευράν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἀρκάσας Bac. 628. διαμεθεῖς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῶ ξίφει ib. 843. δίτομον ξίφος ib. 989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἔλῶν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνῃ μελάν ξίφος ib. 1672. θηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παῖσω κᾶρα τὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφος ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἔξομεν ξίφην Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφην ib. 1287. ξίφεσι σιδαρεοῖσιν ib. 1399. ξίφην σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίθων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφην καθαρπάζουσιν An. 814. δίπακτα ξίφην Iph. T. 323. θηκτὰ κοιμίσαι ξίφην Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφην λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς Ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν Ξόανον Tr. 525. χρυσέων Ξόανων τύποι ib. 1074. βωμῷ λιπύσσα Ξόανα Ion. 1403.

Ξυθόπτερος μελισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξυθος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξυθος, *adject.* γάνος Ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. Ξυθᾶν πόνημα μελίσσᾶν ib. 165. διὰ Ξυθᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξύν compositis.) Ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὐρομεν φίλος καὶ Ξυγγε-

νείς τῷδε Her. 306. Ξυγγενὺς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηθεῖν. Ξυγγέγηθε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, σορός. τοῖν ἀγαθοῖν Ξύγγονε κέροισιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταθνήσκειν. Ξυγκαθανόντι καταθανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. Ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανυμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν Ξυλλαμβάνουσα Med. 813. Ξύλλαβε Δαρδανίδαίς Rh. 230. εἴ μοι Ξυλλάβῃ, χαίρομεν ἂν Ion. 331. ἔρημον Ξυλλαβῶν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. Ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. Ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδανλίζων Ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ Ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 209. σοφὸν γε τὸ Ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀλεξητήριον Ξύλον Her. F. 471. Ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς Ξανθὸν κᾶρα ib. 993. ἀρμὸς πονηρὸς ἐν Ξύλῳ παγεῖς Er. fr. I. 12. σιδηροβριδὲς Ξύλον Meleag. fr. IV. Ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον Ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγα φάκελον Ξύλων ἐπίθεις Cy. 241. βωμὸν περὶ νήσαντες ἀμφήκει Ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὅρου οἴσκειν Ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλωργικός. ἔπραττες ὃ Ξυλωργικά Fr. inc. CXLi.

Ξυμβαίνειν. ὅκ ἂν Ξυμβαίμεν ἄλλως Ph. 593. Ξυμβάντε ib. 71. Ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. Ξυμβάλλεται πολλὰ τῷδε δέματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς Ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς Ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς Ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298.

Ξύμβυλος. Ξύμβυλον ἔν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. οὐδὲ μωρία Ξύμβυλος ἔσομαι τῷ κασιγνήτῳ Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παρῶσα καὶ σύ μοι Ξυμμαρτυρῆς Hip. 286. τᾷδε— ῥάκη Ξυμμαρτυρήσει γανυεῶν ἱρεπίων Hel. 1086.

Συμμαχία. *Συμμαχία τάδε φράζωμεν* Rh. 994.

Σύμμαχος Or. 1219. *ἐγὼ σοι σύμμαχος γενήσομαι*; Sup. 246. *πόλει μοι σύμμαχος γενῷ τᾷδ' εὐμενῆς* ib. 630. *Ζεὺς μοι σύμμαχος* Her. 766. *ἡ σύμμάχους* *Συμμάχοις συνδεῖ* Ph. 540. *πρὶν ἐλθεῖν Συμμάχοις δυσθυμίαν* Sup. 696. *οὐδὲν οἶδε Σύμμαχοι* Cy. 638. *οἱ νοσοῖεν Σύμμαχοι, κατασκοπῶν* Hel. 1623. *Συμμάχους οἷος ὀλέσασα* Her. F. 135. *ἔρημος Συμμάχων* Cneī fr. II. 1. *ἐς' ἔνδον αὐτῷ Σύμμαχος* *Θεοῖς ἴση* Hel. 825.

Συμπεραίνειν Med. 887. *Συμπεραίνειν φροντίδα* ib. 341.

Συμπέρθειν. *ζὺν γε Πέρσας* (pro *Συμπέρσας γε*) Hel. 105.

Συμπηδᾶν. *κἀγὼ Συμπηδῆσα* Bac. 728.

Συμπίπτειν. *Συμπιπτόντων πραγμάτων* *ἄλλων* Fr. inc. LXXXIX. 1.

Συμπιπτεῖν. *τὸ ἐπ' ἐγγυον δίκᾳ καὶ Θεοῖς* *ὃ Συμπιπτεῖ* Hec. 1030.

Συμπληγᾶς. *ποντίαν Συμπληγάδα* An. 796.

Συμπολίτης. *ὃ Συμπολίται* Her. 826.

Συμπονεῖν. *οἷτινες πάλαι μὴ Συμπονεῖν* Rh. 322. *ἔλεοντά μ' ἔχεις σοι Συμπονεῖσαι* Hec. 862. *Συμπονεῖσαι* *σοῖς κακοῖσι βέλομαι* Or. 682.

Συμφημι. *Συμφήσῃσι σοφοί μοι* Hip. 266.

Συμφορά. *Συμφορά* *Θείλατος* Or. 2. *ἀναφορά τῆς Συμφορᾶς* ib. 414. *Συμφορὰν ἤκεις φέρων* Ph. 1079. et Iph. A. 1536. *Συμφορᾶς βαρυντομωτάτας* Ph. 1354. *χρηστοῖσι δόλοισ* *Συμφορὰ* *τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτυνῶντα* Med. 54. *Συμφορά ἀμήχανος* ib. 392. *ἣν γέννηται* *Συμφορά* *τις εἰς λέχος* ib. 571. *Συμφορᾷ νικώμενοι* Hip. 458. *πρὸς τὴν παρῆσαν Συμφορὰν* ib. 483. *μῶν Συμφορὰν τιν' ἔσαν ἢ ἐφραζέ μοι*; Al. 815. *Συμφορὰν τήνδ' εἰσπεσεῦσα* An. 984. *Συμφορὰν οἷδ' ὄρων* Rh. 800. *ἐκποδὼν τῇ Συμφορᾷ ἄπειμι* Bac. 1146. *ἀναβοάσωμεν Συμφορὰν τὰν—τῇ Πενθέως* ib. 1152. *ταῦρον προσηγητήρα* *Συμφορᾶς ἔχων* ib. 1157. *τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς Συμφορὰς* Iph. T. 606. *τὰς τῶνδ' ἀβύλως Συμφορὰς κατ-οικτρίσει* Her. 153. *ἐν Συμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν* Hel. 957. *αἱ Συμφοραὶ γε* Ion. 957.

Σύμφορος. *δοκεῖ μοι ταῦτα—Σύμφορ' εἶναι* Med. 779.

Σύν, attic. pro *σύν*. *Σύν δόλῳ* Hec. 884. *Σύν παῖσιν* ib. 1022. *Σύν δίκῃ νικηφόρῳ* Ph. 788. *Σύν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν* Med. 11. *πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ Σύν αὐτῇ* ib. 463. *Σύν νέοισιν* An. 598. *Σύν φθόνῳ δυνάμει τε* ib. 781. *Σύν Ἀργείοισιν* Sup. 645. *Σύν ἱεροῖς* Iph. A. 674. *Σύν ὕμεναίοισιν* ib. 693. *τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῷδε Σύν ἡμῖν* Iph. T. 910. *Σύν* *Θεῷ* Rh. 358. *Σύν τοῖσδε πορπήμασιν* ib. 442. *Σύν σοὶ τρατεύειν—Σέλω* ib. 471. *ἐμῷ Σύν παιδὶ* Tr. 984. *Σύν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο* Cy. 480. *Σύν Ἡρακλεῖ* Her. 741. *Σύν τῇδε* Hel. 888. *Σύν πόσει σφ' ib. 1679. Σύν οἷς* (sc. *ὀπλοῖς*) *τὰ κάλλις' ἐξέπραξα* Her. F. 1383.

Συνάγειν. *δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν* *Σύναιγε* (pro *Συνήγε*) Iph. A. 290.

Συναίνειν. *δωρὰ μοι Συναίνεσον* Rh. 172.

Συναλγεῖν Al. 636.

Συναλγηδών. *ὃ Συναλγηδόνες* Sup. 74.

Συναλλαγή. *λόγων Συναλλαγαῖς* Sup. 602.

Συναντᾶν. *ὄτῳ Συναντήσειεν* Ion. 787.

Συνάορος, 1) ὁ, maritus. *νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς Συναόρων* Or. 1136. 2) ἡ, uxor. *ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς Συναόρον* Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. *ὃ Συναόρ' ἀθλιωτάτη* Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Συνάπτειν. *Συνάπτειτον πόδα ἐς ταῦτον ἄμφω* Ph. 37. *τύχα μοι Συνάπτει ποδὸς* Sup. 1014. *ὥστε Συνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη* Iph. T. 1371. *Σύναιπτε—χέρα* Bac. 198. *κοινὴν Συνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας* Hel. 1040. *πρῶτα οἷτ' ἐμοὶ Συνάπτεις πόδα σὺν*; Ion. 538. *φόνος νιν Συνήψε φίλα γὰρ* Ph. 677. *ὄρομφ Συνήψεν ἄστυ* Καδμείας *χθονὸς* ib. 1108. *Συνήψαν ἔγχρη* ib. 1199. et sine ἔγχρη ib. 1390. *ὃς ἐγγενῇ Συνήψα κηδείαν δόμοις* Sup. 134. *μάχην Συνήψε* ib. 144. *Συνήψέ μοι πόλεμον* Rh. 428. *Σύναιψον* Ph. 106. *ἡ σὺ Συνάψαις βλεφάρᾳ κέραις* Bac. 746. *τάφῳ Συναψῶ κῶλον* Hel.

551. τῷ ξυνάψιν λέκτρα Ph. 49.
 ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψιν
 Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων
 δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.
 Ξυναρμόζειν. ὅψιν ὁμμάτων ξυνήρμο-
 σεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέ-
 φάρα μὲ τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. ἐγκύμον'
 ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.
 Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἶά νιν ἐν χει-
 ροῖν ὄρειαν ξυνήρπασαν Or. 1493.
 ξυναρπάσας στρατὸν Iph. A. 531. πο-
 λεμίῳ δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας)
 Hec. 1163. ξυναρπάσσει καὶ κατα-
 σκάψσει γῆν Iph. A. 535.
 Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοῦά χαρᾶ El.
 879.
 Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοιεν' οἱ πέπλοι
 τῷ σώματι El. 544.
 Ξύνθελος. ᾧ ξύνθελε Ion. 1109.
 Ξυνίδειν. δὲ ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ
 μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύν-
 οῖδα θεόθεν πιτυῶντ' ἐπὶ δόμοις ἀχῆ
 Med. 1269. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νό-
 σον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ.
 Her. F. 368. ξύνοιδ' ὅρος παρθέμιον
 Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πα-
 τρώαν Her. 1001. ἔδεός ξυνειδότος
 El. 88. ὠδὲ ξυνῆδει σοὶ τις ἔκθεσιν
 τέκνω; Ion. 956.
 Ξυνεῖναι. σοὶ ξυνεῖμι Hip. 85. ἐμοὶ
 γ' ἄλυστος δι' αἰῶνος ἂν ξυνεῖη Al. 478.
 εἰ ξυνεῖναι μὴ πιτηδεῖα κυρεῖς An.
 205. ἐμοὶ ὠδὲ ξύνεσιν ἐλπίς Tr. 677.
 ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel.
 304. τῷ ἀνδρὶ—μήτε ξυνεῖην Xol.
 fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ξύν-
 εσι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII.
 3. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται ξυνῶν
 Med. 244. παρθένῳ ξυνῶν αἰεὶ Hip.
 17. μετὰ σκαιῶν ξυνῶν El. 943. τὸν
 ξυνόν' ὑπερφρονεῖ Oed. fr. I. 2. οἴ-
 σπερ ἦδετα ξυνῶν Phoen. fr. IX. 9.
 ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc.
 LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνῶν
 eorund. LXXV. 3. ἃ ἂν τῷ ξυνόντι
 πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII.
 2. τοῖς ξυνῶσιν ὧν βαρὺς Dic. fr.
 XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνῶσα
 Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνῶ' αἰεὶ
 Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόν' ὁμῶ
 Sup. 595. ᾧ ξύνοπλα δέματα νέα νέῳ
 ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυν-
 εταί χεῖρ; Hec. 879.
 Ξυνέμπορος. Μενέλεω ξυνέμποροι Hel.
 1554. ἄς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυν-
 εμπορος ἐμοὶ Bac. 57.
 Ξυνεξαίρειν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.
 Ξυνέπεσθαι. ἀντυγὶ ξυνεῖπετο Hip.
 1231.
 Ξυνεργᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ
 ξυνήρων An. 222.
 Ξυνεργάτης. ὠδὲ σκότον φρίσσει τὸν
 ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην
 ἀγρας Bac. 1144.
 Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.
 Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip.
 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργός Med.
 845. ἦν ξυνεργὸν εἰλόμην ib. 396.
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός Hel. 1119.
 Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713.
 χρόνῳ ξυνελθῶσα χοροῖς Hel. 1484.
 εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1155.
 Ξύνεσις. ξύνεσιν τιν' ἐλπίδι κεύθων
 Hip. 1105. ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχη
 Iph. A. 375. ξύνεσει ἀχρηστον Tr.
 667. ξύνεσει μέγα ib. 669. εἰ θεοῖς
 ἦν ξύνεσις Her. F. 655.
 Ξυνέσιος Al. 1154.
 Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμῳ ib.
 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοῶν Iph.
 T. 1092. δυσξύνετον ξυνετὸν μέλος
 Ph. 1511. ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν
 ib. 501.
 Ξυνεῦδεν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾶς ξυν-
 εὔδειν An. 172. ᾧ περ ξυνῆδες ἐν
 φάει El. 1145.
 Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυν-
 ευνέτῃ Med. 240. ξυνουκεῖ τῷ πάρος
 ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἷαν γενέσθαι
 χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἰ
 πῶς ποτε βλέψουσιν εἰς πρόσωπα τῶν
 ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἰ ῥεταὶ τέρ-
 πησι τῶς ξυνευνετάς An. 207.
 Ξυνευνέτης. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος
 ξυνευνέτιν An. 909.
 Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι
 Hel. 651.
 Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλῖν
 λαμπτήρες Rh. 59.
 Ξυνηρεφής. ξυνηρεφές πρόσωπον εἰς
 γῆν βαλῶσα Or. 955.
 Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέ-
 σιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν
 Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λείας ib.
 763.
 Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418.
 ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμῶ Or.
 1091. cf. v. 1565. δυσὶν παιδοῖν ξυν-

- Θανῶσα Med. 1289. ξυνθανῶμαι Ph. 1675.
- Ξυνιέναι (ab ἴημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ὁ τὰδε ξυνήσεται; Ion. 694.
- Ξυνίστημι. ξύνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.
- Ξυνιστάμαι. ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίστατο Iph. A. 54. ξυνεῴτος τρατῶ ib. 87. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνεῴτος φρενῶν Al. 800. ξυσταθέντα διὰ μάχης Ph. 762.
- Ξυνίστωρ Sup. 1173.
- Ξύννοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.
- Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συν-εύνῃ ib. 1001. ὁ νῦν ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίῃ An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), ὅτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἡθεσι πολλὸς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἴν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνψέκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.
- Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.
- Ξύννοικος. ξύννοικον λαὸν Her. 82.
- Ξυνοϊκερός. ξυνοϊκέρως κακῶν Hip. 1069.
- Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ὁ ξυνωλόμην ὁμῶς Hel. 103.
- Ξυνομαίμονες Hel. 646.
- Ξύννοπλος. ξύννοπλα δέματα Her. F. 128.
- Ξυνουσία. αἱ ξυνουσίαι Dan. fr. XI. 4.
- Ξυντείνειν. τέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.
- Ξυντιθέναι. δυνεῖν ἀμύλλαιν ξυντιθεῖς El. 95. εἰδῶλον ἔμπνεον ὄρανῳ ξυν-θεῖσ' ὑπο Hel. 34. ἡ ξυνεθέμην γε-ραιτέρῳ Bac. 175. ξυνεθεσθε κοινῇ τὰδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.
- Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.
- Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχῶν Hec. 1182.
- Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μὴ τιμὴν κάμνει θνητῶν El. 1358.
- Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.
- Ξυνωδός. ὧ ξυνωδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνημασι φίλαι ξυνωδοὶ Or. 133. τὰδ' ὁ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγ-γελμένοις Med. 1008. μυστεῖα θρηνημασι ξυνωδὰ Hel. 173.
- Ξυνώνυμος Hel. 502.
- Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζω χέρα Bac. 198.
- Ξυνωρίς. ξυνωρίς τέκνων Ph. 1092. εὐτεκνος ξυνωρίς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολλὰ ξυνωρίς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρί-δας λόγων Ph. 451. πληρῶτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.
- Ξυρηκῆς, vel ξυρήκης. κυρὰ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκῆς Ph. 375. et κ. ξυρήκης El. 335.
- Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. κρῦτα πλόκαμόν τ' ἐσκυδισμένον ξυρῷ El. 241.
- Ξύσασις. μένος ξύσασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.
- Ξυσὸν Hec. 920.
- Ξυστρατηγοὶ Ph. 752.

Ο.

- Ὄβελός. ἀμφὶ βεπόροιςι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελὸς ἄκρης ἔγκεκαυμένως πυρὶ ib. 392.
- Ὄβρια Peliad. fr. VIII.
- Ὄβριμος. Ἰδαία μάτερ ὀβρίμα Or. 1454.
- Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἀργὸς Ἑλλή-νων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζωσιν ὄγκος Rh. 760. ὧ πολλὸς ὄγκος συσπλομένων προγόνων Tr. 108. μέζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. γαστὴρ διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ἐκ ἄνω βλέ-πειν τύχης (sc. χρή) Alcmaeon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.
- Ὀγκῶν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρρίοισι βροτῶν βίοτον ὠγκώσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα Hec. 623. δοκῆσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάῳ Ion. 388.
- Ὀδᾶν. ὀδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὀδησαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.
- Ὀδάξ. γαῖαν ὀδαξ ἑλόντες Ph. 1432.
- Ὀδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.
- Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.
- Ὀδοντοφυῆς. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γέναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.
- Ὀδός. ἡγεμὼν ὀδῶ Hec. 281. et El. 669. ὦν ὀδὸν βουλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὀδῶ τῆσδ' ἐλπίς ib. 1032. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὀδῶ Or. 125. καθ' ὀδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄστροις ἑρᾶν τεμένων ὀδὸν Ph. I. ἐς ταυτὸν Φωκίδος σχιτῆς ὀδῶ ib. 38. ἄκως θρασυφάτων ἐμῶν ὀδὸν ib. 918. εἰς ὀδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἰμι δὲ τλημονεσάτην ὀδὸν ib. 1067. γνώμης ὀδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ἐκ ἔθ' ὀδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργος καπιθαυρίας ὀδὸν ib. 1197. οἶαν ὀδὸν προβαίω Al. 263. ἐξῆσαν ὑσάτην ὀδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὀδῶ An. 753. οἶαν ἔκελσας ὀδὸν Rh. 898. τίς ὀδῶ; τίς ὀδῶ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὀδῶ ib. 817. τὴνδ' ἀφικόμεσθ' ὀδὸν Her. 38. ἔχεις ὀδὸν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνὴρ με—μιᾷ ὀδῶ Hel. 771. ὅδε μ' ἐξέπληξ' ὀδῶ Ion. 635. εἵκειν ὀδῶ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὀδὸν ib. 1226. πικρὰς ἐκ Τροίας ὀδῶ βωλᾶς El. 161. πάρεργ' ὀδῶ ib. 509. ποίαν ὀδὸν τραπώμεσθ' εἰς ἐχθρὸς ἐμός; ib. 604. ὀδὸν αὐτὴν ἀγρὸς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὀδὸς φαῦλη τίς ἐστὶ Bel. fr. XII. 2. δείκας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὀδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὀδὸν ἡγεῖται ταῖς—ῶραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιάται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὀδῶ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπύ-
- χας ἰὼν ὀδὸς Or. 632. πολλὰς ἔχουσα θανάσιμους αὐτοῖς ὀδὸς Med. 376. εὐσεβεῖς ὀδὸς ἦκοντα An. 1126. πυκνὰς ὀδὸς ἐλθόντα Tr. 235. ὀδὸς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. τρισσαὶ μ' ἀναγκάζουσι συμφορὰς ὀδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὀδὸς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεινὰς ἄσρων μεταβάλλει ὀδὸς El. 728.
- Ὀδῶν. ὀδῶσον δυσθανάτων κρατῆρων πληρώματα Ion. 1050.
- Ὀδερός. ἀξία ἡμῶν ὀδερός Ion. 1617. ἔπανσ' ὀδερός λυμῶνας Ag. fr. XXVIII.
- Ὀδῶς. γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρῶμένος Sup. 703. χεῖλεσιν διδὼς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδῶσιν Cy. 372. τὰς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.
- Ὀδυνᾶν. τὸ ὀρῶσθαι γνῶμαν, ὀδυνᾶ Hip. 247.
- Ὀδύνῃ, et dor. ὕνα. οἶα μ' ὀδύνῃ τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔντυεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διὰ μὲν κεφαλᾶς ἀτίσσο' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
- Ὀδυνηρός. ὀδυνηρός ὁ πλεῖτος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρός βλος ἀνθρώπων Hip. 189.
- Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρη; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρη Sup. 770. ὀδυρομένα σὰν εὐνέταν Med. 159.
- Ὀδυρμα. πικρὸν ὀδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνης Hec. 297. ἄλως ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἐῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.
- Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λήξας' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνωδός ib. 1519. ἱπαδὸν μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιφύοιαι Eno. fr. V. 2.
- Ὀδυσεύς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

ΟΙΔΜ

ΟΙΚΕ

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ἐκ οἶδα τὸς σὺς Ὀδυσσεύς Rh. 866.

Ὀζος. παρὰ—Ἀρεος ὄζον Iph. A. 202. τῷ Θησεΐδᾳ, ὄζω (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὀθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. ὀθνεῖον ἐνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. ὀθνεῖος γυνή ib. 535. et 536. et γυναικ' ὀθνεῖαν ib. 649.

Ὀθρυς, nom. montis. λιπῶς Ὀθρυος νάπαν Al. 583.

Οἷ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἱ μοι.

Οἰακρόφορος Med. 523.

Οἰαξ, nom. pr. viri. Or. 432.

Οἰαξ, appell. clavus, gubernaculum. οἰαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἰακα Tr. 685. τρέφ' οἰακα Hel. 1607. ἔχων οἰακας Hip. 1227. οἰακας ἔζηρμεν νεὺς Iph. T. 1357. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἰάκων βᾶς ib. 1626.

Οἶγειν. οἶγειν κληῖθρα Her. F. 332. δωμάτων ἐκωπίως ξενῶνας οἶξας Al. 550. θύραν τίς οἶξει μοι; Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπυς, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmaeon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἄλδος μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἄλιον ὑπ' οἶδμα ναυσολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντη Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; ib. 1282. ποταμῷ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρης ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611.

δι' Εὐξενον οἶδμα λίμνας Her. F.

410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI.

2. ἔκον ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἶδμασιν Pol. fr. I. 8.

Οἶεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖς ἔχειν Iph. A. 986.

Ὀἷζυς Hec. 949.

Οἰκάδε. νεῶν λῦσαι ποδῶσιν οἰκάδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἀπαγ' οἰκάδε τρατὸν Iph. A. 817. ὡς οἰκάδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ὡς τελλώμεθ' οἰκάδ' ἄσμενοι ib. 1264. εἰδ' οἰσθα νότον οἰκάδε Hel. 883. οἰκάδ' εἰσπορευέντω El. 1285. βίος—οἰκάδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἐᾷτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἱ τὸδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἐστὶν οἰκεῖς Al. 592. ἢ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἑάσομαι; Iph. A. 331. ἢ μή ποτ' οἰκεῖν ὠφέλε ib. 663. Χείρων ἴν' οἰκεῖ—Πηλῖον βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος; ib. 712. δόμους οἰκεῖ πατρός Iph. T. 699. ἢ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκῶμεν Rh. 288. ὅρος οἰκῶσι Bac. 33. οἰκῶσ' ἀντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκῶσι χθόνα ib. 124. γῆς Ἑλλάδος μυχὺς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρῃ Hel. 302. ὅς οἰκεῖς τόνδε λαῖνον τάφον ib. 968. ἴν' οἰκεῖς ἀσέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδε γ', ἢ κατὰ σέγας; Ion. 314. ἐμελλες οἰκεῖν τὰμὰ ib. 1295. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκῶσ' ὄλυμπον ib. 1318. οἰκεῖ πόλιν τήνδε ib. 1365. φασὶ νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῃ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ ib. 386. ἄλγιστα οἰκεῖς, ἢ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κῆν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 60. πῶ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίον Tel. fr. XXII. 3. 'Ελλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαίαν Sup. 386. ὦ φαινῶν ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκῶντων ὅμῃ Ph. 70. ὦ τας 'Αθήνας δαρὸν οἰκῶντες χρόνον Her. 69. οἰκῶντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκῶσιν πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκῶσ' ἄν Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὁροῖσιν ὦκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ὦκῃμεν πέδον An. 58. σὺν δαμαρτί καὶ τέκνοις ὦκον Tr. 393. ἡ Τυρσηνὸν ὦκῃσεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίᾳ πέτραν ὦκῃσεν Rh. 973. Φρυγῶν ὦκῃσα πολυχρύσως δόμους Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ὦκῃσάμεν Her. F. 271. ὦκῃσεν Ἀργος Cenei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἦν δώματ' οἰκήσῃτε Her. 312. σὺν οἰκήσαι δόμον Hip. 1010. νάσῃ περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἐγ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανὸς δόμους οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἐμελλες οἰκήσειν δόμους Her. F. 463. ὃ φασὶ Κενταύρειον' οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμη ἀνδρὸς εὖ οἰκῶνται πόλεις Antio. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκουμένης 'Ελληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκουμένης πόλεις Hip. 486. πῶ τὰς Φρύγας λέγουσιν ὦκῃσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκεῖν φίλῃ An. 987. οἰκεῖν τρατῷ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγώς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκεῖων φίλων Ph. 377. οἰκεῖων

ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκεῖος φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἤλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεῖα χεῖρ El. 629. οἰκεῖας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἄλμ' ἐπὶ ἕξος Hel. 95. οἰκεῖα βελεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκεῖος Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρουσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύεις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἑκαλιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἀκράντον ἔδεν ὥδ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγετο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἐνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνή El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ Θεῷ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφιναίας οἰκήτορ' ἄμκτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἡ πῦρ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτῃ παῖδ' ἐς οἶκους οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεως οἰκίῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ἔπερ τὸν ἐμὸν ὦκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ὦκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ὦκισεν Her. 613. ὦκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βυκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπῃ γῆς πύργον οἰκίμεθα Her. 46. ἵν' ᾤδης ὦκισαι Hec. 2. ὃ δὲ τεχνὸν δίαυλον ὦκισαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἰκοθεν. τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. μὴ μαθῶσαν οἰκοθεν Med. 239. τοῖς οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ κατέστηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν An. 980. cf. Alcmena. fr. XII. 2. οἰκοθεν ἀτῶμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν Iph. A. 1000. οἰκοθεν αἰσχροῦς ἰὼν ib. 1187. ἥδονας τὰς οἰκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἰκοθεν ἔχουσα χρῆτον ib.

ΟΙΚΟ

648. τὰ οἰκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύσσα Hel. 1207.

Οἰκοί. τὰ οἰκοί Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἰκοί Tr. 397. οἰκοί τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. ἂν τις οἰκοί πλωσίαν ἔχη φάτιν Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐ-τυχῶν οἰκοί μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἰκοί σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.

Οἶκος. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ θυλόσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῶν ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν Ph. 489. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. "Ἑλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολὺ-χρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὃ πολέξενος καὶ ἐλεύ-θερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ εἰσομαί; Iph. A. 331. πάν-τα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν Cy. 177. Θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύθιον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶ-κον ἀλλότριον ib. 607. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶ-κον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. ἔτ' οἶκον—ὀρῶσσιεν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἐνὸς οἶκος ὃ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἶκῳ σῶ τὸδ' ἐκβαλεῖ τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ Θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἶκων ἀγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἔξελθ' οἶκων ib. 174. οἶκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἔξεπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἶκοις ib. 457. ὃ σχήματ' οἶκων ib. 619. ὃν μοι Θρηξ' ἔσωσ' οἶκοις ἀνὴρ ib. 682. ἤξετ' ἐς οἶκος ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξέ-κισέ μ' οἶκων γάμος Hec. 948. οἶ-κων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὲς ib. 1040. κατ' οἶκος Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἶκων Or. 170. πῆ-ματ' οἶκων ib. 965. ὃ κλεινὸν οἶκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἶκων πα-τρῶν ἐπλευσας Med. 432. τέρεμνα

ΟΙΚΤ

οἶκων Hip. 418. ὀλβίων ἀπ' οἶκων ib. 756. ὃ πόνος οἶκων ib. 1345. ἐξ οἶκων Al. 94. οἶκων δεσπότην ib. 684. βᾶθι κεῦθος οἶκων ib. 975. ἐν οἶκοις δυστυχῆσι ib. 1019. φόβον οἶκων ἀφελέσθαι An. 523. οἶκος ἐρή-μος ἐκλιπόντες Iph. A. 806. αἶτον οἶκων ἐμῶν με θήσει Tr. 1321. ἐν ἀσκή οἶκος ἔχων Cy. 523. Περσέων οἶκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεος οἶ-κος Ion. 157. τέρομαι οἶκων ib. 865. τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἶκων ib. 1073. οἶκων θεοδόκων ib. 1549. τεῖχῳ μεν οἶκος ib. 1616. ἀτρωπὲς κατέσχευ οἶκος Her. F. 406. ἱερὰ καθάρασι οἶ-κων ib. 923. δεξόμεθ' οἶκων κατα-λύσεις El. 393. ἤκω ἀτενὴς ἀπ' οἶ-κων Alcmaeon. fr. XV. ἀργὸς οἶκος καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεπτῶν ἀπ' οἶκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακὰς οἶκος ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνέ-νητον ἀγαλμα οἰκοῖσι τεκῶν Thea. fr. III. 2. τὰς ἀπ' οἶκων ἀναπύπτοντας ἀτερ βίῃ Fr. inc. CLXXXVII. 3. τῇδ' οἶκων βίοντον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.

Οἰκέρημα. πικρὸν οἰκέρημα Hip. 787. αἰσχροὺς οἰκέρημα Her. 700. τᾶνδον οἰκερήματα Or. 926.

Οἰκερία. μακρὰς διαντλῆσ' ἐν δόμοις οἰκερίας Her. F. 1373.

Οἰκερός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Her. F. 45. οἰκερός πικρὰ Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτεῖρειν. οἰκτεῖρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἰκτερε αὐτὰς Med. 344. ὡς σὺ συμφορὰν οἰκτεῖρομεν ib. 1233. οἰκτερε ἡμᾶς Iph. A. 985. et El. 672. λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rhes. 905. οἰ-κτεῖρειν γῆν Tr. 403. οἰκτερέ με Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτεῖρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἀλο-χον οἰκτεῖρω Ion. 618. οἰκτερε σὺ φύντας ἐγγόνους El. 673. οἰκτεῖρον-τες Or. 949. δέσποιναν οἰκτεῖροντες Al. 191. οἰκτεῖρῃσα—τάσδε ματέρας τέκνων Sup. 34. ψκτεῖρατε Hec. 290. σὲ ὃ πόλις, ὃ φίλων τις ψκτερε Med. 657. ψκτερ' ἀκῶσας An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἰκτερον Hec. 287. cf. v. 897. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσιν τὴς κρατύντας οἰκτεῖται θεὸς Al. 252. τὰμὰ οἰκτεῖρας κακὰ Sup. 168. οἰκτεῖρας ἐμέ Iph. T. 584. Οἰκτίζειν. καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὸς φέρουσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλους Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ῥκτισα Iph. A. 462. ὅστις ἔδην ἐγγυὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὅς οἰκτίζῃ ἄϊον οἰκτὺς Tr. 155. ὅδ' ῥκτίσω Hec. 721. οἰκτίσαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικεῖοις ἂν οἰκτισταίμεθα κυραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059. Οἰκτίσμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Hec. 159. Οἰκτος. σῆς παιδὸς οἰκτῷ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγὼ σε—δι' οἰκτὺ ἔχω ib. 851. ἐνεσι· οἰκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἰκτῷ Ph. 964. εἰσηλθέ μ' οἰκτος Med. 931. Φαίδοντος οἰκτῷ Hip. 740. ὅ τις οἰκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἰκτῷ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἰκτῷ φέρουσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἰκτὺ λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἰκτόν μ' ἄγει Iph. A. 653. τοσῶτον οἰκτον περιβαλὼν ib. 934. οἰκτῷ τὸ δεῖμα τελέθρου νικᾷ Iph. T. 485. οἰκτος ὡ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἰκτον γυνή ib. 1054. εἰς οἰκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἰκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ὅτ' οἰκτὺ τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἰκτῷ δάκρυ Hec. 130. μέγαν οἰκτον Hel. 163. δῶλιον οἰκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἰκτῷ ἀφῆκεν ὡμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔβαγε ib. 361. ὁ οἰκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἰκτος εἶλε; El. 968. ἐν οἰκτῷ Ag. fr. XXVII. 4. ὡ τῶν κακέργων οἰκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἰκτοῖσι κατασπένδω σε Or. 1239. οἰκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδεῖοις οἰκτοῖσιν Iph. T. 147. ὅς οἰκτίζῃ ἄϊον οἰκτὺς Tr. 156. ποίοισιν οἰκτοῖς τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἰκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἰκτοὶ θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. Οἰκτρός. οἰκτρός ἐξελεύνομαι χθανός Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρόν, ἰήλεμον

οἰκτρόν ἰέισαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρός εἶ; Hel. 463. οἰκτρός πάρειμι Hec. F. 1237. δὴ οἰκτῷ ῥῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρός τέσδε Sup. 938. οἰκτρός λόγος Iph. A. 981. τεύχουμεν οἰκτροὶ Hec. F. 1427. οἰκτῷ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτῷ βιοτᾶν Hec. 457. οἰκτῷ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτῷ φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτῷ ἀταν Iph. T. 226. ἥ παῖς οἰκτῷ τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτῷ ib. 206. οἰκτῷ τύχα ib. 584. οἰκτῷ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτῷ Hec. F. 304. οἰκτῷ ἀδελφεᾶν El. 132. συμφυγάδας οἰκτῷ Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτῷ ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτῷ δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτῷ Tr. 597. οἰκτῷ οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτῷ ἀρσένων Hec. F. 536. ὁ τεναζών οἰκτῷ Sup. 104. οἰκτῷ ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτῷ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτῷ τὰδε Or. 1023. οἰκτῷ τὰ δυστυχῇ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antio. fr. XXXIX. 1. οἰκτῷ ὅσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτῷ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτῷ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτῷ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτῷ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίους Hec. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ τάζειν Antio. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλυ κηλὶδ' οἰκτροτάτῃ Hec. 912. οἰκτροτάτῃ ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοῖτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοις δακρύοις Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649. Οἰκτῷ. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκῃ οἰκτῷ Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτῷ τῷδ' Ὀδυσσεὺς γόνυ ib. 339. οἰκτῷ Ἰλιον πυρῶμενον An. 400. οἰκτῷ θανόντ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κωρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθεῖς οἰκτῷ Tr. 142. Οἰλεὺς, nom. vīri. Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175. Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὅρθη παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οίμωγῃ. ἡκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγῇ; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ τεναγμόν, οἰμωγῇν 9' ὁμῶ Her. 833. φόβιον οἰμωγῇν κλύω El. 752.

Οἰμωγμα. μυρίους οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμῶζειν. ῥμῶξα Med. 791. ῥμῶξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ῥμῶξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ῥμῶξα τάλμαν Iph. T. 862. ῥμῶξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ῥμῶξα πρὸς τέκνων χειρωμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμῶξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεῖδας, nepos Cenei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, nom. propr. viri. Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Cenei fr. I. 3.

Οἶνη, vel dor. οἶνα. Διονύσου οἶνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἶνηρός. Βάκχῃ οἶνηρὰς λοιβάς Iph. T. 164. οἶνηρὰ σκευή Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, nom. propr. Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἀμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλοξ οἶνου Al. 762. ῥεῖ πέδον οἶνω Bac. 143. οἶνω τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἶνω ib. 706. οἶνω μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἶνω χλωραὶ ταγόνες Cy. 67. ἀντ' οἶνω σκύφῃ ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἶνω ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ψ' ὅνος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκεὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαρρόας Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἰδοῖτο eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγνιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνωσθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωῆτις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, nom. insula. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἀχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἶος. σῆας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις Al. 142.

Οἶός τε. ἔτε φέρειν ὄπλα, ἔτ' ἔγχος, οἶός τ' ἦν Hec. 15. οἶός τε εἰ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεομαχεῖν οἶός τ' ἐκείνος ib. 1254. δρᾶν σὺ γ' ἔχ οἶός τε Her. 692. ἐν βραχεὶ πολλὰς λόγους οἶός τε συντέμνειν καλῶς Aol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἶοί τε Tr. 727. πένεσθαι κῆρυκῃρετεῖν τόχαις οἶοί τε Aut. fr. III. 8. ἐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἶα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ἔχ οἶόν τε μὴ τένειν κακὰ Or. 1033. εἰδ' οἶόν τ' ἀνῆρασθαι πόσιν Med. 237. εἰδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνης οἶόν τέ μοι Al. 490. εἰδ' οἶόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ἔχ οἶόν τέ μοι Hel. 830. δῦλφ ἔχ οἶόν τε τάλῃθ' ἡ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ἔχ οἶόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Οἶς. οἶν μελάγχμιον πόκφ El. 513.

Οἰτέον. οἰτέον τάδε Or. 767. τὰν ποσὶν οἰτέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰτέον δ' ὁμως Hel. 275. οἰτέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Οἰτός. ἀφυκτον οἰτὸν Med. 635. οἰτοὶ An. 1134. μυρίως οἰτὸς ἀφείς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰτρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἰτρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰτρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰτρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰτροπλήξ. οἰτροπλήγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἰτρος. μὴ θεαί μ' οἰτρῷ κατὰσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἰτρον Hip. 1300. οἰτρος ὁ ποτιώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνῷ οἰτρος Her. F. 862. πῶ οἰτρος ἡμᾶς ἐλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἰτρῶν Iph. A. 547. οἰτροὶς Ἐρινύων Iph. T. 1456. αἰ—οἰτροῖσι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091.

Οἶχαλία, nom. loci. Her. F. 473. τὰν Οἶχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οίχεσθαι. οίχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οίχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οίχομαι Hec. 822. χρυσὴ ὄνησις οίχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οίχεται βίη τὸ πλεόν μέρος ἐν τοναχῆσιν τε καὶ γούσις Or. 202. πόσον χρόνον ματρός οίχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οίχεται λεών ib. 844. οίχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οίχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οίχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυσ ἄθαρτος οίχεται ib. 1733. καρδιά οίχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ἔδου δόμῳ οίχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οίχομαι Hip. 878. et ὀλ. οίχεται Hel. 205. προθανῦσα φωτὸς οίχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οίχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οίχεται φυγὰς δάμων An. 1056. πῶς οίχεται μοι παῖς μόνῃ παιδὸς μόνος; ib. 1084. οίχεται μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οίχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακένυσμα σὼν ἀέρι φερόμενον οίχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οίχοιτο Iph. A. 63. οίχεσθαι δαρι Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οίχεται σφαγείς ib. 552. ἔξω χθονὸς οίχεται ib. 1315. μη—δραπέται οίχοιότο ib. 1341. οίχεται θανὼν Tr. 395. et οίχ. θανῶσα Hel. 133. et sine θανῶσα ib. 221. πόλις οίχεται Her. 14. ἔπω μελαμφαῖς οίχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οίχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οίχεται πέδον; Her. F. 620. οίχόμεσθ' οίχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἢ φύσις οίχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οίχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖαι γυμνάσιά τ' οίχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οίχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οίχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οίχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οίχομένοις (mortuis) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οίχομένων Rh. 366. οίχομένας (i. e. ἐνῆς) σὺ Al. 417. οίχομένας πόλεως Tr. 591. σὼν τερηθεὶς ψυχὴν γάμων An. 982. λῶτρ' ὅχετ' οἴσυσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ὃ κόρος—ὅχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ὅχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ἴστος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐδέμην καλλίνικα σὰ τέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῷ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνόν Iph. A. 1347. οἶον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκῶν βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Αἰβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς ib. 917. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμψηλαῖς ib. 1495. σκύλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἴν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκοπός Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ὅς ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδύναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖται χάριν Phi. fr. II. 1. ὅς ἄρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ὅς ὀκνήσῃσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὀκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνῃ ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ὅς ὀκνῷ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὀκνῷ νυκόμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτῶ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανῶσαν καὶ μ' ὀλβίζων Al. 922. εὐάνδρον ὀλβίζων γὰν Tr. 229. ἐν ἡμέρ' μ' ὀλβίσει Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὀλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὀλβισαν, ὀλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὅς σὺ τὴν τεκῶσαν ὀλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ὑδέποτ' ἐπὶ πάτρια μελαδρα—ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεῖς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὀλβιος. Πριάμῃ τῷ μέγ' ὀλβίῃ Hec. 493. θεῶν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ὀλβιος θάνους Med. 715. χρῆ ἔποτ' εἰπεῖν ἑδὲν' ὀλβιον βροτῶν An. 100. σοφόν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὀλβιον Sup. 176. ὁ ὀλβιός νιν ὑψηλὸν αἶρει ib. 554. θνητῶν ὀλβιος εἰς τέλος ἀδελὸς Iph. A. 161. ὀλβιος εἰ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὀλβιον Bac. 421. ὅ τινά φημι

δεῶν ἄτερ ὀλβιον—γενέσθαι Her. 608.
 τὸν ὀλβιον πάρειθεν ib. 863. ἀνδρὸς
 ὀλβίῳ Hel. 438. ὁ μὲν ὀλβιος ἦν
 And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ἔποτ' αὐτὸν
 ὀλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί
 δ' ἔκ ἂν εἶη χρηστὸς ὀλβιος γεγώς;
 Ar. fr. XXI. ὀλβιος, ὅστις τῆς ἰσο-
 ρίας ἔσχε μάθῃσιν, κ. τ. λ. Fr. inc.
 CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὀλβιοι Med.
 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756.
 οἱ μὲν ὀλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238.
 ὀλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621.
 ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλ-
 βίῳ λόγῳ δοκῦντας εἶναι Her. F.
 588. ἦμεν ὀλβιοι ib. 1300. ὀλβίων
 ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλεῖσι τῶν
 ὀλβίων σοφῶς τίθεσθαι τὰς λόγους
 Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal.
 cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβία Or.
 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τὰς
 ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381.
 ἐκ μεγίτης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr.
 XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al.
 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἱ ποτ' ἦσαν
 ὀλβιαί Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλ-
 βίαις Hel. 1276. δῶμα ὀλβιον τυ-
 ραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel.
 731. ὀλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ
 τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164.
 ὀλβιώτατος Hec. 627.
 Ὀλβოდότας. τὸν τὰς εὐδαιμονίας βρο-
 τοῖς ὀλβოდόταν Bac. 573.
 Ὀλβოდότεира εἰρήνα Bac. 419.
 Ὀλβος. τὸν πάντα ὀλβον ἡμαρ ἐν μ'
 ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὀλβος
 ἢ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v.
 805. et Her. F. 511. ὁ ὀλβος ἢ βέ-
 βαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὀλβος,
 ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς
 δ' ὀλβος ἐστὶ ib. 740. ὀλβῳ ἐπιρρύνε-
 ντος ib. 1229. ὀλβον δωμάτων ἐκτί-
 νομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν
 μετ' ὀλβῳ ib. 1113. πολὺς ὀλβος An.
 941. ἀπώλεσ' ὀλβον Sup. 730. ἤκι-
 τα ὀλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὀλβῳ
 βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος
 ὀλβῳ ib. 420. κοινὰν χάριν ὀλβῳ ib.
 455. τὸν ὀλβον αὐτῆ τὸν πάρειδ'
 ἀναπένω ib. 551. ὀλβῳ βρίζειν Tr.
 216. βέβακεν ὀλβος ib. 582. ἐτέρῳ
 ἑτερος ἑτερον ὀλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλ-
 θεν Bac. 904. cf. v. 907. εἶτιν ἐν
 ὀλβῳ καὶ τὸδ' ἔκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745.
 ἐν χειρὶ σώζων ὀλβον Ion. 631. μέ-

γαν ἐς ὀλβαν ib. 703. δόμων σὺν
 ὀλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. δνεκ'
 ὀλβῳ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64.
 Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὀλβος ib. 644.
 ἂ καλλίτα ἐν ὀλβῳ ib. 647. ἔθραν-
 σεν ὀλβῳ κελαινὸν ἄρμα ib. 780. ὁ
 ὀλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὀλβῳ μὴ
 σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4.
 δ κρείττον ὀλβῳ κτήμα ejusd. fr.
 XXXVIII. φεύγει ὀλβος Ar. fr.
 XXIV. 3. πῶς κτήσεται' ἂν ὀλβον
 εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III.
 6. ὑπέρφρονα ὀλβον Bel. fr. VI. 2.
 ὀλβῳ διοίγων θάλαμον ἥδιον ejusd.
 fr. XVI. 8. ὀλβῳ μέτα Dan. fr. I.
 8. τὸν ὀλβον εἰδὲν εἰδαμῶ κρίνω βρο-
 τοῖς Pelei fr. IV. 1. ὀλβος τυφλὸς
 Phaeth. fr. V. 3. βαῖος ὀλβος ἀβλα-
 βῆς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὀλβῳ
 φανυλότης ἐνεστὶ τις Pol. fr. V. 2. ὁ
 ὀλβος ἐξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr.
 inc. LI. 4. γυναικὶ ὀλβος, ἂν πόσιν
 τέργοντ' ἔχη eorund. fr. LVI. θνη-
 τῶν θνητὸς ὀλβος eor. LXVIII. 5.
 Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.
 Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084.
 ὀλέθριον βιοτῶν Med. 993. τρατεῖαν
 ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωτήρος ὀλε-
 θρίου ἄγρας Her. F. 415. κακὸν
 ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος
 ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος
 Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or.
 344.
 Ὀλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὀλεθρος γενή-
 σεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν
 χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886.
 et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης
 τίσαντας ὀλεθρον Iph. A. 1382. οἴ-
 κτῳ τὸ δεῖμα τέλεδρα νικᾷν Iph. T.
 485. ὀλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πο-
 λυξένης ὀλεθρος Tr. 675. ὀλέθρῳ
 διὰ παντός ib. 793. εἶδε Περγάμων
 ὀλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὀλεθρος ib.
 1058. τεράζω τέκνων ὀλεθρον Her.
 F. 1065.
 Ὀλεσίθρος Ph. 668.
 Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.
 Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6.
 ὀλίγοι εσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κα-
 κῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγη
 ἐν πόλει μοναρχία Aug. fr. VII. 2.
 ὀλίγαις ὑπερον ἡμέραις Epist. V. δι'
 ὀλίγῳ Ph. 1105. ὀλίγῳ σοφώτερος
 Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεῖς

Sup. 1126. σποδῷ πληθὺς ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.

Ὀλκᾶς Cy. 503.

Ὀλκός. προσμῖξω νεῶν ὀλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὀλκὸς ναυσάθμων ib. 673. δάφνας ὀλκοῖς Ion. 145.

Ὀλλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὀλλυοῖ αἰὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὀλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ὃδ' ὠλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὠλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὠλεσεν ib. 388. Θρηξ νιν ὠλεσε ξένος ib. 774. ἡ πλείους Ἀχαιῶν ὠλεσεν Or. 741. ὠλεσας κεδνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενεία σῆ τὰ φίλτατ' ὠλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκείος αὐτὸν ὠλεσ' ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὠλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὠλεσεν βίον; Al. 537. ὃ σὺ πρῶτος ὠλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς—ὠλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκαν τόξοις ὠλεσεν Her. F. 392. πολλὰς βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον ὠλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὠλέσας βίον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὠλέσαντες Her. F. 1428. τὰς ἀνάνδρσι κοίτας ὠλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχους οἴους ὠλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλος ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρος ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἔ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ὃ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) med. ὀλλυοῖσιν. νύμφη τύραννος ὀλλυται Med. 1066. ὀλλόμεσθαι ib. 1272. ποίας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι Hel. 366. ὀλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὀλλυται Ion. 1256. ὃτ' ὀλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὀλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὀλλύμαν ib. 914. ὃτ' ὀλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὀλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὀλωλας Hec. 513. et 668.

ἐπεὶ ὀλωλε ib. 312. ὀλωλε γλυκεῖα φροντίς Med. 1035. ὀλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβέλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὀλωλεν, ὡς ὀλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσόνεες Or. 200. θάνατον, οἷφ' πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῷα νόσφ' Med. 1364. ὅτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὀλοῖτο μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοῖμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὀλοῖτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἂν γ' ὀλοῖμην ἀκλεῆς ib. 1028. cf. v. 1325. ὀλοῖντο λόγχοι Iph. A. 658. κακῶς ὀλοῖτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατέντων ἀδικαίαις ὀλοῖμεθα Ion. 254. κᾶν γραῖς ὀληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὐδεῖ ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154. ὀλομένους—τυράννων δόμους Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένους Hel. 178. ὀλομένους Ἀχαιῶς ib. 392. ὀλομένην Ἑριννὴν Ph. 1036. τὰν ὀλομένην γυναῖκα Med. 1253. ὡς σ' ὀλόμενον τένω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῆ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλέμεθα Her. 443. τῷ κακῶς ὀλυμένῳ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλυμένη γαστήρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλυμένας Tr. 1079. etc.

Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

Ὀλολύγματα Her. 782.

Ὀλολυγμός Or. 1137.

Ὀλολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El. 691.

Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

Ὀλος. ἐκπιεῖν ὄλον πίθον Cy. 216. ὄν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχεῖς ὄλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὄλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

Ὀλοφύρομαι Rh. 896.

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τῆνομα λαβὼν γεννεῖον ib. 1324. ὃ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκης ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τῆνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τῆργον, — ἢ τῆνομα—Hip. 502. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἀνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σὸν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα δύσεις τῆμόν, ἐχὶ τῆνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἐν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γὰς ἀφανές εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τῆνομ' ἐπιτήδειος εἰ Bac. 508. ἀγέρατον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεῖς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πυλῶπον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλευθερον ib. 736. χρητῆριον τῆνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμὸν πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόσον Antig. fr. IX. τῆλευθερον ὄνομα παντὸς ἀξίων Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἀπάσης τῆνομ' ἐν Er. fr. I. 21. δῶλον ἐσθλὸν τῆνομ' ἐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δόλοις τῆνομ' αἰσχροῦ Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὐ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκος Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ ἐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπως Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὄνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδῆμαι θεᾶς Εὐμενίδας Or. 37. ἐ θεμιτόν σοι ματρός ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἦδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τῷ ἕρῳ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζουσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἴππολύτῳ ἐπὶ ὀνόμαζεν ἰδρύσθαι θεᾶν Hip. 33. δι' ὀνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτῳ τόκον ὀνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι ἐ βέλομαι Or. 409. ἐδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἂν ὡς

εἶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σου—ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀτῆς, ὀνομαζόμενος τέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὀνομάζετο. Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τῷ ἄρσεως πατρός ἐκ ὀνόμαται El. 935. Πελασγίωτας ὀνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὄνοματός. ὀνοματὰ πράσσω Her. F. 509.

Ὄνος. τὰς ὄνους τὰς λαρκαγωγὰς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὀμιλῶν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δαίμον ὄνυχα τιθεμένα σπαργμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγδῶν Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς δὲν ὄνυχα πετραῖς λίθις Cy. 400. sed v. ποτ. ὄνυχον δαί' ἀμύγματα θήσονται An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρας τὰς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρας El. 840. ὄνυξιν ἄγρην φέρουσαι El. 471.

Ὄξυ. χειρὶ ἐνδες ὀξύνην Her. 727.

Ὄξυθήκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὄξυθυμεῖν. ἦν ὀξυθυμῆς An. 690.

Ὄξυθυμία An. 729.

Ὄξυθυμος. γυνὴ ὀξυθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κῶξυθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμης μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τῶξυθυμον Bac. 670.

Ὄξύπυς Or. 1550.

Ὄξύς. σιδήρον δὲν Sup. 590. πρὸς δὲν ὄνυχα πετραῖς λίθις Cy. 400. ὀξύς Ἀρης Her. 290. ὀξύς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐσι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκῆσαν Ἀργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεσιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὄξύτομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὄξύφρων Med. 644.

Ὄπρ, dor. pro ὀπρ Or. 1545.

ποδεινὸν ὄμμα ὀμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσυχῶ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τὰς ὀρνιθογόνων ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυρόον Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ὤλαδὸν ὄμμα ib. 1528. ἔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρωμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα παιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ἐκ εἰδεικνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλότατης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχη An. 1065. κατ' ὄμμα τὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἵματηρόν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποδῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἐκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φιλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχῶ σρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγὰς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τέμνον Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. ἔλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος ib. 554. ὑπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἀγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἡσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφές ὄμμα Her. 633. ἐκ ἐβέλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρω Hel. 385. τὸ ὄμμα μὴ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀνασρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῷοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἔως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἄρ' εἶδες τοῖόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Erig. I. 2. 2) Plur. ὀμμάτων ἀπο Hec. 240. ἀφίημι ὀμ-

μάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ὦ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῶσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὀμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ὦ—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὀμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμματ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὀμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέποσι γ' ὀμμασιν ib. 400. εἰς ταῦτόν ὀμμασι βλέπων ib. 461. ὄταν—ὄμματ' ὀμμασιν διδῶ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν ib. 957. τι τοῖς ὀμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἀπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὀμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλῶσα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρέκάλυφατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἀπο κόρας σρέφουσιν ib. 1174. ἔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστας ib. 1197. κατ' ὀμμάτων τὰς εἰς πόσον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὀμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὀμμασιν δεδορκῶς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγὰι κατεβρύχασιν ib. 1070. θέα διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα Sup. 286. αὐπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσεῖλαι ib. 743. ὀρδοῖς ὀμμασιν ib. 851. παραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμωσεν Iph. T. 1167. καλλίστων ὀμμάτων ἀπο Tr. 767. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ὦ φανερός ὀμμασίν γ' ἑμοῖς Bac. 501. ἀποβαλῶσαι θαλερόν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτῆξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὀμμασιν δεδορκῶς ib. 509. τὰδ ὄμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὀμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαί Her. F. 132. ἔς παύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

Hec. 1046. cf. Med. 803. ὄψει νιν αἰνίκα Hec. 1049. πότ' ὄψομαι Με- νέλαον Or. 67. εἴ σ' ἢ πῶσα λαμπὰς ὄψεται θεῷ Med. 352. μητέρ' ἐκέτ' ὁμ- μασιν φίλοις ὄψεσθε ib. 1039. πῶν τέ- κνων ὄψει φόνον ib. 1313. ἔποτ' ἄλ- λον ἄνδρα σωφρονέτερον ὄψεσθε Hip. 1101. γυναῖκα κατθανύσαν ὄψει Al. 233. πανώλεθρόν μ' ὄψεται πιτυνῶντα πρὸς γὰν An. 1226. ὄψει δόμους ναί- οντα νησιωτικὰς ib. 1262. εἶπερ ὄψο- μαι τὰν ἀελπτον ἡμέραν Sup. 783. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ἐκέτι φίλον ἀγαλμ' ὄψομαι σῆς μητρός ib. 1163. πῶ σ' αἰδῶς ὀψόμεσθα; Iph. A. 1026. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε ib. 1224. σὺν σοί μ' ὄψει καρτερῶντα Rh. 148. ὃ μη- τρὸς ὄψεται δέμας ib. 969. cf. Ion. 563. ἐκείνας ἐκέτ' ὄψομαι ποτε Tr. 488. πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα Bac. 981. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι Cy. 585. πόλιν πατρὸς ὄψεσθε Her. 876. λαμπάδα θεῶν Εἰκάδων ὄψε- ται Ion. 1077. εἴ σ' ὄψεται τις θῆ- λυν Her. F. 1412. ἐκ ἔτι σ' ὄψομαι El. 1331. ὀψόμενοι τυράννων φάσ- ματα ib. 710. ὦφθῃ Ion. 1215. ὦφθῃ ὦφθῃ ἐντυγχῶσα Hec. 970. ὦφθῃ μὲν—ὄντες ἀῖγλοι Iph. T. 933. ὦφθῃ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε M. Bac. 1073. ὦφθῃ πῶς τὰ κρυπτά μηχανήματα; Ion. 1116. ἐπεὶ ὦφθῃς Her. F. 593. ὦφθῇ μοι Bac. 912. μὴ ὀρῶσ' ἐκεῖ- νον ὀφθῆην κακῶς Hip. 321. παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθῆην ib. 430. ἦν ὀφθῆς ἐκεῖ Bac. 821. φόνιον ὄψωμ' αἶμα El. 486. ὀφθῆναι κόραις Iph. A. 678. ὀφθῆις Rh. 335. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἑλπίς ὡς ὀφθῆσομαι Tr. 487. ὀφθῆσόμεσθα Her. F. 1155. etc.

Ὀπτήρια, τὰ. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127.

Ὀπτός. μόσχον ὀπτόν Cy. 324. ἐφθὰ καὶ ὀπτά ib. 357.

Ὀπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

Ὀπωρινός. ὀρχαίτης ὀπωρινός Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀπως, sic, ita. Hec. 398.

Ὀρᾶν. ὅπως ὀρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μεῖζονα Hec. 232. ὀρῶ σε δεξιάν— κρυπτόντα χεῖρα ib. 342. ἔτ' ἐλπίδος ὀρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν ib. 370. ἀν- θρώπους ὀρᾶν ib. 488. δυστυχεστάτην

σε ὀρῶ ib. 582. τίν' ἄνδρα τόνδ'— ὀρῶ θανόντα ib. 733. cf. v. 833. ὡς ὀρᾶς ib. 1053. πνοὰς—πομπίμης ὀρῶ ib. 1290. ὄρα,—μὴ κατθανών σε λείληθε Or. 208. ὀρᾶς ἐδὲν, ὦν δο- κεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. γαλήν' ὀρῶ ib. 279. φάος ὀρῶ ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. μῶν ἐχ' ὀρᾶς, ἀ χρὴ σ' ὀρᾶν Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. εἰς ἀνὴρ ὃ πάνθ' ὀρᾷ Ph. 752. ἐχ' ὀρᾷ Δίκα κακὸς ib. 1717. ὀρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. ὀρᾶς, ἀ πάσχεις; ib. 404. ὀρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας Hip. 268. πό- σος δοκεῖς—νοσούνθ' ὀρώντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὀρᾶν; ib. 463. ἐμοὶ ὃ θέμις φθιτὸς ὀρᾶν ib. 1437. νεργέ- ρων ὀρῶ πύλας ib. 1447. ὀρῶ δίκω- πον, ὀρῶ σκάφος Al. 253. ὄρα γε, μὴ τι φάσμα νεργέρων τόδ' ἦ ib. 1130. κακῶν τοσούτων ἐχ' ὀρᾶς ἐπιφρόας; An. 349. κακὸν ὅλον ὀρῶ τόδε ib. 1174. cf. Sup. 792. ταναγκαῖ' ὀρᾶν Sup. 855. ὀρῶ τελευτάν ib. 1012. εἰδὲ ἡδέως ὀρᾶς Iph. A. 1122. στρατὸς πρὸς πλῆν ὀρᾷ ib. 1624. τάρῃθ' ὀρᾶν Iph. T. 1198. ὄρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὄρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχης ib. 570. τέλος οἰκτρὸν ὀρᾶς Bac. 210. ὀρώσιν τὰ βροτῶν ἑρανίδαί ib. 392. τὸν θεὸν ὀρᾶν σαφῶς ib. 477. ὀρᾶν μοι δύο ἡλίως δοκῶ ib. 916. ὡς ὀρώμεν, ἐχ' ὀρώμενοι ib. 1048. ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ib. 1281. τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ; Cy. 221. ξένι' ὄρα τάδε ib. 353. τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας Her. 333. ἀγγέλοισι τὸς ἐναντίους ὀρᾶν ib. 393. ἥδιστον, ἐχθρόν ἄνδρα δυσ- τυχεύνθ' ὀρᾶν ib. 940. ὥσπερ σὲ— ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. χθόνα πά- τριον ἐχ' ὀρᾶς ib. 224. αὐχμηροὶ ὀρᾶν ib. 1556. δεσπότην ὀρᾶν πάρα Ion. 516. θαύματ' ἀνθρώποις ὀρᾶν ib. 1142. τί ὄητα φάσμα τῶν ἀνελπίτων ὀρῶ; ib. 1395. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶ- μεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν ib. 1552. ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρῶ Her. F. 518. ὄρα, μὴ παρὰ γνῶμην πέσης ib. 593. ὡς ὀρᾶν ἐφαίνετο ib. 1002. παρ' Ἡρας ὀρᾶς θρόνον τάδε; ib. 1127. τὰς ἐμὰς φυγὰς ὀρᾶς ib. 1358. ὀρῶ ἐλπιδ' ἐξ ἀμνηχάνων El. 624.

δς ὁμψαν κληροῖς πρὸς χρυσέας θάκας
Ion. 908.
*Ὄναρ. τῆναρ ὡδε συμβάλλω τόδε Iph.
T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib.
518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τῷτ'
ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. εἰδ' ὄναρ—
φίλοις ἐδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.
*Ὄνασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφο-
τάταν ὄνασιν Hip. 757.
*Ὀνειδίζειν. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4.
cf. v. 85. ὀνειδίσεις φίλοις Al. 704.
ἃ ὀνειδίσεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἰ-
ματωπὰς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979.
εἰδᾶσιν ὀνειδίσας Hec. 670. ἃ εἰς
γάμος μοι βασιλικὰς ὀνειδίσας Med.
547. ὀνειδίσας δὴ τῷτο Διονύσῳ κα-
λὸν Bac. 651. μηδὲν τῷτ' ὀνειδίσας
ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τᾶλ-
λα ἐκ ὀνειδίῳ Tr. 430. ὀνειδίζομαι
ib. 936.
*Ὀνειδισήρ. λόγως ὀνειδισήρας ἐνδατέ-
μενος Her. F. 218.
*Ὀνειδος. ταῖς ἂν θήβαις τόδε γένοιτ'
ὀνειδος Ph. 516. θήβαις κάλλιτον
ὀνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A.
305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὀνειδος; Ph.
1722. σοὶ τῷτ' ὀνειδος Al. 724. ἐμοὶ
ὀνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου An. 411.
ὀνειδος ἐγκείται δόμων ib. 785. Δελ-
φοῖς ὀνειδος ib. 1242. σοὶ ὀνειδος
ἱζεταί Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὀνειδος
ἄμαδὲς ἐλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς
ὀνειδος Tr. 847. πόλει ὀνειδος Her.
72. τέκνοις ὀνειδος λαπεῖν ib. 302.
κακὸν γένοιτ' ὀνειδος ib. 464. τῷτ'
ἔχων τῶνειδος Ion. 593. τί λέγων
μεῖζόν σε τῷδ' ὀνειδος εἰλείποι τις
ἂν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνειδὴ τᾶδε
κλύων Or. 1238. ἐκ ἐπ' ὀνειδεσιν—
λέγω Ph. 1549. ἐκ ἂν σε μυρλοῖς
ὀνειδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι
μητρῷ ὀνειδὴ An. 623. ἡμῖν ὀνειδὴ
(sc. λέγεις) ib. 650. 'Αργεῖ' ὀνειδὴ
Tr. 418. τὰ 'Ελλάδος δύσφορα ὀνειδὴ
Cy. 295. πατρίδος ἐκ ὀνειδὴ Her. F.
130.
*Ὀνειράτα. ὀνειράτ' ἀγγέλλουσα τάγα-
μέμνονος Or. 617. ἐν ὀνειράσι φοι-
τῶσά μ' εὐφραίνουσι ἂν Al. 355. καὶ
ὀνειράσι συμβαίην οἴκοις—Iph. T.
452.
*Ὀνειρος, et ὄνειρον. πτανὸν ὄνειρον
Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχυρὸν ἔχων
ib. 1713. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι

λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ἐπὶ γῆν
ἄδω σκότος ὕδεις ὄνειρον—μολεῖν Mel.
fr. XVII. 2. μελανοπερυγῶν μάτερ
ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δὲ ὀνεί-
ρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν
ὀνείρης ib. 89. οἶαν ἰδόμεν ὄψιν ὀνεί-
ρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib.
569. πτηνῶν ὀνείρων ἐκ ἀψευδέτεροι
ib. 571. παῦσε νυχίως ὀνείρης ib. 1277.
ἐννύχους πεπεισμένη ὀνείροις Hel.
1207. cf. Her. F. 112. ποῖ' ὄνειρα κη-
ραίνωσ' ὄρω; Her. F. 518. ὀνείρων
ἔρπομεν μιμήματα Aol. fr. XVIII. 3.
*Ὀνειρόφρων Hec. 708.
*Ὀνημι. ὄνη ὄνησας Med. 533. ἑμὸς
γάμος ὄνησεν 'Ελλάδα Tr. 933. ὕδε-
μιαν ὄνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάρορον,
ἡ' ῥετὴ δ' ὄνησε πολλὰς Fr. inc. CLI.
1. 2. ὄση πλείονα σεαυτὸν ὄνησας,
ἡ' ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὄνη-
σαι Hip. 314. cf. Med. 567. γὰρ
φίλαν 'Ινάχην θείτ' ὄνησας Sup. 372.
ἕδε νιν μετὰσας γνώμης ὄνησει An.
1005. ἃ σμικρὰ ὄνησει πόλιν ἡμετέραν
Her. 705. ὕμας ὄνησῶ ib. 1044.
δῶμ' ὄνησῶν El. 1025. ὀναίμην τῷ
παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677.
Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434.
ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρε-
νῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων
Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel.
650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025.
ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βάλῃ Hip. 517.
ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα
ib. 718. εἰδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
Her. F. 1368. ἔτε λέκτρων νεογάμων
ὄνησομαι Med. 1348. ὄνησόμεσθα
Iph. A. 1360. χρημάτων ὄνησομαι
Hel. 941. σὺ ἐκ ὀνήμεθα Al. 336.
*Ὀνησις. χρυσὴ ὄνησις οἴχεται Hec.
1231. τέρπν κενὴν ὄνησιν Or. 1043.
βίη ὄνησις Med. 254. κακῷ ἀνδρὸς
δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ'
ὄνησιν εὐχομαι θεοῖς γενέσθαι Al.
335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει
δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473.
τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπῶρῳ βίῃ Sis. fr.
I. 30.
*Ὀνομα. τῆς εὐγενείας τῶνομα Hec.
381. προσπειτὴν σὸν ὄνομ' ἔξετί μοι
ib. 435. τύμβφ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται
ib. 1271. τὸ ὄνομ' ἃ λέλοιπέ μοι Or.
390. ὄνομα, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ
φίλοι ib. 454. ὄσως (sc. εἰμὶ) ἕτερον

- τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέετο; Ar. fr. XII. 3. σίτον ὀρέξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμῷ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἶων ὀρεχθεῖς Or. 328.
- Ὀρεγμα παρητῶν Ph. 314.
- Ὀρειβάτης Tr. 436.
- Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.
- Ὀρεῖν. οἶαν σοι λῶβαν—ᾧσέ τις δαίμων Hec. 201. ᾧσε τρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.
- Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.
- Ὀρειος. ὀρυμὸς ὀρειος Hip. 1127. κλῶν ὀρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσιν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυον Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ Θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λείαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.
- Ὀρεσκός. δαιτὸς ὀρεσκός Cy. 246. et
- Ὀρεσκῶς. ὀρεσκῶν σκυλάκων Hip. 1277.
- Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι Θεαῖς Xan. fr. vers. 1.
- Ὀρέσειος. τῆς Ὀρεσειας χερὸς An. 1243. Ὀρέσειον δάπεδον Or. 1647.
- Ὀρέτερος. θηρὸς ὀρετέρη Hec. 1058. ὀρετέρη λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέτεροι Or. 1460. τὰν ὀρετέραν παρθένον Tr. 551.
- Ὀρέτης. Agamemnonis et Clytemnestrae filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέτας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.
- Ὀρθεύειν. ὅς σὸν ὠρθευεν δέμας Or. 405.
- Ὀρθιος. ἀπ' ὀρθίῃ πύργῳ Ph. 1229. et πύργῳ ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἤχῳ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίως ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὀρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὀρθια φερέγματα Hel. 1591.
- Ὀρθός Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κράτ' ἔτησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθῇ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐτηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ἐκ ἡθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κατά ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρδοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθῇ παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθῇ σφαγίδα El. 811. τρίαῖναν ὀρθῇ τᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔτησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφῳ Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν τῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραιῖαν πεσῶσαν αἶρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεδίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. τέρθον ἐξανίσταται (sepsi odsceno) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔτη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμῇ) Thes. fr. V. 8. ἔως γῆς ὀρθ' ἐκεῖθ' ὀρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὁμμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, adverbial. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. ἐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. ἐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούμεν; Ion. 533. Ὀρδοσάδη. ἐπὶ ἐμπύρως ὀρδοσάδας Hel. 554.
- Ὀρδοσάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρδοσάταις ἰδρύετο Ion. 1134. λαῖνες ὀρδοσάτας ἔδενυσεν Her. F. 980.
- Ὀρδοσάτος. κλιμάκων ὀρδοσάτων Sup. 497.
- Ὀρθεῖν, ὀρθεῖτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὀρθε πρόσωπον Al. 389. τί δῆτ' αὖ μ' ὀρθεῖτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθεῖσαι τὴν ὁμόδελον Hec. 60. λέβητας ὠρθεῖν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὀρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσῶσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ἔτ' οἶκον, ἔτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσης τρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῶον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθεῖσαι γνώμαν Hip. 247. ἐκέτ' ὀρθεῖναι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτός ὀρθεῖται λόγος Fr.

ὀράτε τὸν τύραννον Alcmaeon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεδρῶς ὀρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὀρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα πόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ἐχ' ὀρᾶς—And. fr. VIII. 1. τὸ δῶλον ἐχ' ὀρᾶς ὅσον κακόν; Antio. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὀρᾶς μ' ὡς ἐπράυνας Meleag. fr. XIX. ὀρώσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Pelia. fr. VII. ὀρᾶς τὸν ὑψὺ—αιθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὀρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὀρῶν ὀρῶντα Bac. 470. ὀρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὁ βέλεται μόνον ὀρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὀρῶντα, κ' αὐτὸν ἐχ' ὀρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατθανόνθ' ὀρῶντες ἢ τιμώμενον Hec. 316. πλὴν ὀρῶντας ἤσυχον ib. 901. φῶς ὀρῶντες ἥλιος Hip. 4. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὀρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῇσδ' ὀρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ἢ κλύσαν, ἐδ' ὀρώσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὀρώσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρώσα El. 771. σκύλα βροτοφθόρα χαίρεις ὀρώσα Aug. fr. IX. 2. ἐχ' ὀρᾶσθ' ἐκηβύλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἐτι φέγγος ὀρᾶσθαι; An. 113. τύμβον βελαίμην ἂν ἀξιώμενον τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι Hec. 320. πολλῇ ἄβροσύνῃ δηλὸς ὀρᾶσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὀρᾶσθαι λέων Bac. 1017. κακῶς ὀρᾶσθαι Her. 511. πρόσθεν μελάθρων ὀρωμένη An. 879. ἢ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσις παρῆν Iph. A. 1586. ἔτιν ἐχ' ὀρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὀρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὄργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαϊνίους Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μῆσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206. Ὄργανος. ὀργάνον χέρα An. 1014. Ὄργας. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἰδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὄργή. ὀργή σε καὶ τὸ γῆρας ἢ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργή ib. 520. cf. Iph. T.

987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ σπντεδηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανείς κακῆς ib. 900. ἐκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἦν ὀργῇ—ἐξόρος Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόδρες ἤσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἴσα μάλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεῖς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθὺς χαρίζεται Aiol. fr. III. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν παύνησα Phry. fr. XI. 3. αἰδῶς ὀργῆς πλείον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV. ἄδεις μετ' ὀργῆς ἔδεν ἐδ' βελεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργάν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἶαν ὀργάν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῆρυν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγος ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιῆσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαί εἰς σ' ἐπέσκηψαν Θεᾶς Hip. 438. et ὀργαί κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσει' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἥπιος Tr. 53. ὀργὰς πρέπει Θεὸς ἐχ' ὁμοῦσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων τυγίως ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίως ἔχειν Her. F. 276. ἦλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυτῶν ὄργι' εὐτύχης' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὄργιάζειν Bac. 416.

Ὄργιζεσθαι. ἢ πεπρωμένοις ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεσθαι μὴ λαβῆσιν Epist. I. ὡς τότ' ἦσθ' ὀργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῆς δέ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὄρέγειν. ὀρεγε νῦν, ὀρεγε γεραίαν νέφ χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιάν Her. 844. ἄρα φίλῃν ὀρέξερ' ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπείαν πόλιν ὀρέξαι' οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

ὄρκοι An. 1001. ἐγγραφον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κίττει Sup. 1201. μνημεῖα ὄρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύεσθαι ib. 1228. ὄρκους παλαιῶς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τὰς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. ὡς ῥαδίους ὄρκοισι περιβαλῆσά με Iph. T. 788. ὄρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὄρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.
 Ὀρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὄρκωμοτεῖ Sup. 1189.
 Ὀρμάζειν, νεοτ. ποτ. εἴταν τις—πέλας ὀρμάθῃ Med. 189. τίνος ἐγαλμάτων ἰκέτις ὀρμάθῳ; An. 860.
 Ὀρμαῖν. ἐκ ἀδίκων εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὀρμῇ Ph. 266. cf. v. 788. ὀρμαῖν πύργωμα ἐπὶ Sup. 1219. εἰς ἀδίκους πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρός δόμους ὤρμησεν Med. 1178. εἰδ' ἄκρανδ' ὤρμησamen Bac. 435. ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἐνοπλος ὀρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθύς ὀρμήσας τάσιν Hip. fr. XII. Καρμεῖαν μέριμναν ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. κήδημ' ἐς εἴθε πικρὸν ὀρμήσασά μοι Hip. 829. ἐνθεν ὀρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραίας χειρὸς ὀρμήσων Med. 145. βαρείας χειρὸς ὀρμάται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὀρμάται Med. 183. ὀρμάσθαι χρεῶν πάντ' ἀνδρ' ὑπλίτην Sup. 584. ὀρμάται μόλις Bac. 880. σπεῖδῃ σκυθρῶπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὀρμώμενον Sup. 328. σπεῖδῃ ἐπ' ἄλλην ὀρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὀρμώμενος Er. fr. I. 34. εἰς δόμους ὀρμώμενην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὀρμώμενην Dan. 38. ἐπὶ τῷδ' ὀρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμους ὀρμημένον El. 340. κάμοι κατ' ὄσσω ὀρμήθῃ δάκρυ Med. 906. εἵπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὀρμήθῃς ξένου Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὀρμήθῃ ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὀρμάθῃ (dor. pro ἡθῇ) Tr. 532. ὀρμήθῃτε Alcæon. fr. XII. 1. ἐς Ὀλυμπον ὀρμαθεῖς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὀρμηθεῖς ζυγὸν Ion. 595.
 Ὀρμεῖν. ἀκταῖσιν ὀρμεῖ Or. 55. εἰς ναῦς—ὀρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἄσπον ὀρμεῖ Iph. A. 291.
 Ὀρμη, et dor. ὀρμά. ὀρμὴν λάβοις ἂν

τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὀρμῇ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς ὀρμῇ El. 112. et 127.
 Ὀρμιά. ὀρμῇαν τείνων Hel. 1631.
 Ὀρμιζεῖν. ὡς οἰκαδ' ὀρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. τρατὸν ὀρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλαμαθ' ὀρμιται νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὀρμισμένους Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὀρμισμένους ib. 203. εἰς ναῦς Ὀρέστου κρύφους ἦν ὀρμισμένη Iph. T. 1328.
 Ὀρμος. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450. χρυσὸν ὄρμον Alcæon. fr. XVII. 2. μὴ μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τέσδ' εἰς ὄρμος Iph. A. 1322. τὰς Αὐλίδος τενοπόροις ὄρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυσίοις ὄρμοις El. 177.
 Ὀρνιδόγονος. διὰ τὸ τὰς ὀρνιδόγόνους ὄρμα Or. 1387.
 Ὀρνις. οἰκῶν μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἐζομένα Ph. 1516. πτερῶσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν ἀφαντος εἰ ib. 828. cf. Sup. 1046. κνανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἰσιον ποιούμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἵπταμένῃ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἀπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιδόχως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθός ἐνεκα (boni ominis causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδότατὰν ὄρνιθα μελωδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πόνονος Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολλὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν ἰδὼν τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰωνίσματ' ὀρνίδων μαθὼν Ph. 846. τὰς ὑπὲρ κἀρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίδων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 148. ὄρνιδες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὀρνιδας ὡς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐθδε τὸ δοκεῖν ὀρνιδας ὠφελεῖν βροτῶς Hel. 754. ὀρνίδων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 159. τίς οὐδ' ὀρνίδων καινὸς προσέβα; ib. 170.
 Ὀρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρυνμένα Iph. T. 1149.
 Ὀρος. πεδίων διαπέδοις ὄρον Al. 594. τῷδ' ὄρος τίς ἐστὶ μοι; Iph. T. 1219.

inc. CCXXIV. ὀρθυμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθύντο Hel. 1621. τὰ θεῶν ἐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
 *Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα (dor. pro ἐνῇ) Sup. 977.
 *Ὀρθρος. δι' ὀρθρων El. 909.
 *Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκύνσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. ἐκ ἧσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῶδε σώματος πατήρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. ἔτ' ἂν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνῶται ib. 496. ὑπέδηκας ὀρθῶς τὸς λόγους Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεϊ Iph. T. 542. ἐκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτρίζεις Rh. 327. τῆνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχεῖ θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρογύαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθης Cy. 672. ἐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν ἂδεν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνωσ ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζητάντ' ἄνδρ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἦδε συμφορὰ δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἰσιν ἐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ὁ ἦξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους ὀρθῶς ib. 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. ἐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. ὁ πλοῦτος) Alex. fr. XIV. τὰ ἐκ ὀρθῶς πρᾶσσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. ὀρθῶς μ' ἐπήρην Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. ἐκέτησο ὀρθῶς, ἃ ἔχῃς Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τῷ ἐρᾷ) Fr. inc. CLXV. 11.
 *Ὀριγῶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῶτο Bac. 1253.
 *Ὀρίζειν. ὀρίζω τῶτο Fr. inc. LVIII. 5. εἰς τήνδε παῖδα ψήφον ὤρισαν φόνου

Hec. 259. ἐπεὶ μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἦν περ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χεῖμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὤρισεν Hel. 127. ὃ ὤρισέν σε ib. 1686. ὤρισαν πετροβρίφῃ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δῦλον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὤρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμους ὀρίσασα πόντῳ πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὤρισαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὤρισμένοι Hec. 801. ὄροις ὑγροῖσιν ὤρισμένη Ion. 295.
 *Ὀριον. ἐ γῆς ὄρι' ἀποτερέμενοι Tr. 375. ὅτε γαῖας ὄρι' ἂν ἐκβαίμεν λάθρα Her. F. 82.
 *Ὀρισμα. ὄρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἔως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ὃ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίης εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περὶ ὀρίσματα Rh. 437.
 *Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.
 *Ὀρκιος. ὄρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὀρκίως θεὸς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν θέμις Med. 208. ὄρκιον μοι ξίφος Ph. 1671. ὄρκιοις ζυγυῖς Med. 735. ὄρκια δῶμεν τῷδ' ἄνδρ' ἰπλὸν τε Sup. 1231.
 *Ὀρκος. ὄρκω μὴ ἐμμένων Med. 754. ὃδ' ὄρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὄρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὄρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A. 391. ὄρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὄρκον ib. 743. τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὄρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὄρκω θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὄρκως συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὄρκως Med. 21. μεγάλοις ὄρκοις ἐνδησάμενα—πόσιν ib. 161. ὄρκων ταμίης ib. 169. βέβακεν ὄρκων χάρις ib. 439. ὄρκων φρόδη πίσις ib. 492. ὄρκως μηδαμῶς ἀτιμάσης Hip. 611. ὄρκους θεῶν ἀφρακτος ib. 657. ποιοὶ ὄρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὄρκως παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὄρκους συγχέαιμ', εἰς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὄρκων ib. 1306. ὄρκων ἀφεῖλε πίτιν ib. 1309. ἦν δορυξέων ἐμῶν μέλυνσιν

δοιος ib. 934. ὅτιον ἀνδρὸς δοιος (sc. οἶκος) ὦν ἐτύγγανε Al. 10. πόδα δοιον Iph. T. 131. τὸν δοιον δώσω φόβῳ ib. 1037. ὁ χορὸς δοιος Tr. 328. δοιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. δοιος εἰς ἐμὲ Her. 719. δοιον εἰ τῖθῃμι νιν Hel. 1027. δοιος ἀπ' ἐνῆας ὦν Ion. 150. ἐχ' ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόδοι δοιοι Iph. A. 555. δοίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. δοιοι περὶ ξένος Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπατεῖν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν ἐχ' ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κλη-δόχῳ Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τότε ib. 1161. ὁσίας ἔκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πόντος θεῶν, ὁσία δ', ἀ—πτερά—φέ-ρεις Bac. 370. sq. ἐχ' ὁσίαν ἔβριν ib. 374. ὁ θεῖμος, ἔχ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας ἐχ' ὁσίας Iph. T. 465. θεὸς δοῖόν τι δράσας Sup. 40. δοιον ἐχ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα δοιον Her. F. 927. ἔτε θήβαις ἐνοι-κεῖν δοιον ib. 1282. οἷσιν δοιον φί-λον El. 1351. ἐχ' ὁσία, ὡδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὁσία παθεῖν ib. 788. ὁ τολμᾶς ὁσία Or. 825. τὸς τεκόντας ὁσία δρᾶν Hip. 1081. ὁσία χρήζον-τος σέθεν Sup. 123. ὁσία περὶ θεῶς ib. 367. ὁσία δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμῷ ἐχ' ὁσί' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὁσία El. 1203. ὁσιω-τέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

Ὅσιον. φυγαῖσιν ὁσίον (sc. αἷμα) Or. 514. τόμα εὐφημον ἅπας ὁσιώσω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας—ὁσιώσθαι ib. 114. ὁσιωθεῖς Cret. fr. II. 16.

Ὅσιως. παῖδ' ἐχ' ὁσίως σὸν ἀποκτεί-νας Hip. 1287. θεῖναι νεκρῶν σώ-ματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

Ὅσμη. ὡς καλὴν ὁσμήν ἔχει Cy. 153. ὁσμη κατήρες El. 498.

Ὅσος. ἤξει ὅσον ἐκ ἥδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγγανε πνέων Bac. 1130.

Ὅσσα, πομ. πομῖς. El. 446.

Ὅσος. μέλας σ' ὅσος κατακαλύψει

θάνατος Tr. 1314. ἡμεῖς ὅσος ἐπ' ὅσοις κλίνονται Hec. 916. ἐνθα—ἀφίησιν ὅσων αὐγὰς ib. 1104. δι' ὅσων ὅμμ' ἔχων δακρυρόφον Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὅσων ὠρμήθῃ δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὅσων τεχνάει μ' ἥδη σκό-τος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὅσοιςι νύξ ἐφέρει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. εἰστρά ὅσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διατρήφοις ὅσοις ib. 1166. μήτε Κεθαίρων' ὅσοιςιν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὅσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσθ' ὅσοιςιν Ion. 193. γράϊας ὅσων πηγὰς Her. F. 450. νέματ' ὅσων ib. 625. μέλας ἐν ὅσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν ib. 933.

Ὅσέον, et contr. ὅτῶν. παρεῶν ὅτῶν τ' ἐμπληρῶ Hec. 1071. φυλάσων ὅτῶν ἀναίρεσιν Or. 404. ραφὰς ἐβ-ρήξεν ὅτῶν Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὅτῶν—ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὅτᾱ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὅτῶν ραγέντων Tr. 1177.

Ὅσφραινομαι Cy. 154.

Ὅσιη pro ὅτι Cy. 639.

Ὅτρυνειν. ὅτρυν' ἐγχος ἀεῖρειν Rh. 25. ὥτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὥτρυνε κατόπταν Rh. 558.

Ὅττε, pro ὅτε Hel. 1326.

Ὅττοτοῖ, partic. lamentandi Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. in-terdum syllaba το saepius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμη Ἄbol. fr. XV.

Οὐδαμῷ. δειλοὶ εἰσὶν ὡδὲν ὡδαμῷ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς ὡδαμῶς ὡδε Hip. 609. θνητοῖς ὡδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μ' ἀγκυρ' ὡδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaeth. fr. IV. 1. ὡδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὐδας. πεσεῖν πρὸς ὡδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν ὡδας Ph. 989. ἐς ὡδας ἐκπεπνευκὸτας ib. 1157. πετνεῖ ἐπ' ὡδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐ-χμηρὸν ὡδας Al. 950. τέγος βεβλη-μένον πρὸς ὡδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ὕδας Bac. 1110. λαχῶδες τῶ-
δας ἀνθρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν
ὕδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὕδας;
Ion. 434. κλυθεὶς ἐς ὕδας Her. F.
956. Ἀργεῖον ὕδας El. 88.
Οὐδεὶς. ὡδὲν ὡδὲν εὐλαβημένη Iph. A.
1417. ἀκῶει ὡδὲν ὡδεὶς ὡδενός Cy.
120. πρὸς ὡδὲν ἡμιλλᾶτο Her. F.
960. ὁ ὡδενός ἐκφύς χρόνος Bel. fr.
VI. 4. ὁ ὡδὲν ὡδεὶς ejusd. fr. XVI.
15. ὄντες ὡδένες An. 701. cf. Iph.
A. 371. ὡδὲν παθῶν ἀποκυφίζουσα
Hec. 106. ὡδὲν ἦττον ib. 270. ἐτ
322. ὁ πονηρὸς ὡδὲν ἄλλο, πλὴν κα-
κός ib. 596. τὰδ' ὡδὲν ib. 626. ὡδὲν
τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὡδὲν αὐταῖς
ἦν ἄλλῃναι πόσεις Or. 568. ὡδὲν αἰ-
σχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὡδὲν, ἦν τις
δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὡδὲν ib. 601.
σὺ ὡδὲν εἰ An. 642. ὡδὲν εἰμὶ ib. 1078.
Iph. A. 968. et Hel. 1210. δευλοὶ εἰσὶν
ὡδὲν ὡδαμῷ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ'
ὡδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιτολάς ib. 732. ὡδὲν
οἶδε ἐμμαχοί Cy. 638. cf. v. 663.
τὰ τῶν θανόντων ὡδὲν Hel. 1437.
μὴδὲν καὶ ὡδὲν ἐνθάδ' ὦν κεκλήσομαι
Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et
635. τὸ μὴδὲν εἰς ὡδὲν ῥέπει Me-
leag. fr. XV. 2.
Οὐλή El. 573.
Οὐλόμενος. πύργων ὀλομένων Iph. T.
1109. πατρίδος ὀλομένης (dor. pro
ἐνης) Iph. A. 793. ὀλομέν' αἰκίσματα
Ph. 1526.
Οὐλυμπος, ποët. pro ὄλυμπος Her. F.
872.
Οὐνεκα. δῶλιν σφαγίων ἔνεκα Hec.
137. ἔνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.
Οὐνομα, ποët. pro ὀνομά Hel. 1669.
Οὐρά. θείοντες ἑρᾷ πωλικῆς ῥινῷ τρί-
χα Rh. 784. ἑρᾶν ὑπὶ ἄλλωσ' ἐπὶ
λεοντόπων βάσιν CEd. fr. XVI. 1.
Οὐραῖος. ἄρκτος ἐρέφωσ' οὐραῖα Ion.
1154.
Οὐρανίδης. θεὸς τῶς οὐρανίδας Hec.
148. εἰς ἡμεναίους ἡλυθὸν οὐρανί-
δαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr.
842. ὀρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι
Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσὶ σε
θανάτοισι El. 483. ἐν τοῖς οὐρανί-
δαις οἴκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς
τοῖς οὐρανίδαις σκηπτρον—μεταχειρί-
ζων Fr. inc. CLV. 6.
Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100.

βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al.
230. οὐράνιον τέφανον Tr. 800. ἐλά-
της οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062.
εἰς οὐράνιον πόλον Chty. fr. VII.
10. οἱ ναῖετ' οὐράνιοι Hel. 1515.
οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν
τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μούσαν
οὐράνιον Ph. 1720. φλόξ οὐρανία
Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἀρ-
τεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον
ἔδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρα-
νία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιοι δῖναι νε-
φελᾶς Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέ-
τας Iph. T. 986. οὐράνιον κήδημα
El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐ-
ράνια ταῖχρα Tr. 1088. et El. 1158.
ἵππον, οὐράνια (adverb.) βρέμοντα
Tr. 519.
Οὐρανός. τὰν οὐρανῷ μέσον καὶ χρο-
νός—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἑσπε-
ρον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν
ἐν ἀστροῖς οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1.
etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam
usurpatur Her. F. 844.
Οὐρεῖος pro ὄρειος, montanus. οὐρεῖον
Πανός Iph. T. 1126. οὐρεῖων ἐκ μό-
σων ib. 163. οὐρεῖαν ἐκβολάν Hec.
1078. ματρός οὐρεῖας Hip. 144.
Δίκτυν' οὐρεῖα Iph. T. 127. περικᾶ
ἐν οὐρεῖα Tr. 533. οὐρεῖαι σκοπιαὶ
θεῶν Ph. 240. οὐρεῖας ἐρίπνας El.
210. οὐρεῖον τέρας Ph. 813.
Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.
Οὐρίθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec.
204.
Οὐριος. πλῶν οὐριον Iph. A. 1596.
οὐριον φόνον Her. 822. οὐριος δρό-
μος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας
πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοῆς
Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628.
νεὼς οὐριον πτερόν Hel. 146. οὐριον
λαΐφος ib. 413. πνεῦμα οὐριον ib.
1679. οὐρία ξίνῃ ib. 1604.
Οὐρος, παesc. ventus secundus. κατ'
οὐρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν
οὐρον Tr. 20. οὐρος ἐκ κακῶν Ion.
1509.
Οὐρος, ποët. pro ὄρος Bac. 975.
Οὐς. εἰς οὐς αἰεὶ πέμπουσα μύθεα Or.
615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion.
696. 911. et 1521. οὐς εἰς οὐρανὸν
ἵπποι, sc. ἔτησαν Hip. 1203. πρὸς
οὐς βάλλω Her. F. 1060. δι' οὐρανὸν
ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ἔ τι τοῖ-

σιν ὡς ταρκὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὅτα αλύζων ib. 654. δι' ὧτων γῆρυν—ἐδεξάμεθα Rh. 294. ψόφος τάζει δι' ὧτων ib. 566. ὧσιν ἡγῆν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084. βάζειν εἰς ὅτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρός οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὐ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμῶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορῖ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας παρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὔτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὔτος i. q. lat. heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὁφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μὲν ζῆν, οὐ δνοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἐθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἡ ζῆν ἅπασιν, ἡ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν καθ' ἑαυτοῦ ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὁφειλίτις Rh. 965.

Ὁφελος CEd. fr. VIII. 2.

Ὁφθαλμός. δακρυόεις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίω An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρίνον ἐστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σέ—ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. εἰ—τοιούτον ὀφθαλμοῖς ὀρᾷ Bel.

fr. XV. 5. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γέγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχροῦ—κατ' ὀφθαλμοῦς ἔχει Ipus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὁφθαλμοτέγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῃ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὁφίς. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάζει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεισι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεισιν ἐν χρυσήλατοις Ion. 25. κατρασπιδῶνται ὄφεισιν ib. 1423. ὄφειων λαχρήμασι Her. F. 883. γοργυποῦς ὄφεις ib. 1266.

Ὁφλεῖν. γέλωτα ὀφλεῖν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὀφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὀφλεῖν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μὴ μοι—αἰσχύνῃν ὀφλῇ Hel. 67. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὁφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmeon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὀφλίσκανον Epist. V.

Ὁφρύη. λεπαῖαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὁχρὺς. τυγνὴν ὀφρὺν λύσσασα Hip. 290. μέδεις ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν Θηρὸς Cy. 653. οὐλήν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. τυγνὸν ὀφρὺων νέφος αὖξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρὺσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρὺς Cy. 166.

Ὁχεῖν. ἄγκυρα δὴ μὴ τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἑτερός σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενούς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὁχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετόν Sup. 1111. παρὰ Σιμωντίους ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὁχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψίδα πέτρῃ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. νάϊον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσειρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολὺκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. αἶρα θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἀρμάτων ὀχήματι Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρηκίους ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaeth. fr. VIII. 3.
 *Οχθη. Νείλω παρ' ὀχθαις Hel. 498.
 *Οχθος. *Ισμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς *Αρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνδιον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἰμι ib. 702. ἀνεμύνει ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ἐπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρσ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. *Αρεος ὄχθος El. 1258. ξετὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπιταθέντες Iph. T. 1375.
 *Οχληρός. λυπημένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσ' ὦν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Ὀνει fr. XI.
 *Οχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς *Αχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔττησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. *Αργείων ὄχλον ib. 119. et *Αργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύση Hip. 213. ὄχλον προσπύλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. *Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἱππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ δαλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατὸς ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσπαρῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνῆς Rh. 312. ἄλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. Θηλυγενῆς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυον ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. νέας παρθένας αἰδέμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὥς ὄχλος βροτῶν—κυφίσσει χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ῥοχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν

Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἀκριτος ἀσρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγος ἐμβάλλοντες εἰς τὰς ὄχλους Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένης Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.
 *Οχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἱππὺς ὀχμάζει El. 817. δαλὺ κώπην ὀχμάσας Cy. 482.
 *Οχος. ὄχον πεδοσιβῆ Med. 1123. ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίγων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. *Αχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀσέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἴν' ἔξω τῷδ' ὄχε τήσω πόδα El. 999. καλλιπῶν ὄχων Hip. 1225. εὐτίπυς ὄχος An. 1019. ἐλαύνεις ὄχος Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχος ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασιλείαν δεξιόμεθ' ὄχων ἀπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβάσα ib. 622. ἐκὼν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσει Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμπρύνεται El. 966. τῷσδ' ὄχος—ἄγοντες ib. 1135.
 *Οχυρός. ὀχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.
 *Οχυρὸς Med. 124.
 *Οψ. ἤκουσαν ὑπάτην ὅπα Hec. 555. κλύειν ὅπα Or. 1669. σαφὲς ἐκ ἔχῳ γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586. οἶων λόγων ἀρήρητον εἰσήκουσ' ὅπα ib. 602. μάντεων ὅπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. ἐξέκλαγ' ὅπα ἀζύνετον Ion. 1204. δυσζύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10.
 *Οψέ. ὀψέ φρονεῖς εἰς Or. 99. ὀψέ γ' ἀνδρες ἐξεύροισιν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψέ τευάζεις El. 1111.
 *Οψις. ἐννυχον ὀψιν Hec. 72. εἶδον φοβεράν ὀψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὁμμάτων ὄψιν περὶ Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν εἰς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἐπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν εἰς ὄψιν μυστηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὁμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ὅταν ἰδῶμαι ὄψιν ὀνειρῶν Iph. T. 151. ὄψιν ὁμμάτων ξυνήρμωσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν τελάζειν ib. 1212. ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσκειν; ib.

1256. εἰς μέσσην Κόκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ἐκ ἑτ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἀελπτον ὄψιν ib. 930. τίς εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν πρόσβαλῦσα παιδί Ion. 43. παρὰδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανεράν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τάληθές ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. συγκαὶ ὄψεις χήρων μελάδρων Al. 864. τιναὶ ὄψεις Sup. 945.

*Ὀψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποσίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πῶ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro παγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγαῖν Hip. 123. τὰν ἀένναον παγαῖν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαῖας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρεῖσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, ποτ. ποτῆς. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκατος. ὁ παγκάκιτος Her. F. 731. ὃ παγκάκιτε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὃ παγκάκιτοι Alex. fr. VII. 1. ὃ παγκακίτη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβῶν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρους δόμους Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατής, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phaed. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1011. Σκελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγγάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρυσὸν γένν Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλάς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μὴδὲν αἰσθάνονται τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. ζένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθεῖν δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. ἔδεν παθέων ἀποκυφίζουσα Hec. 106. πατρώων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ἤμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεια πάθεα ib. 1724. παθεῖσαν δεινότατον παθέων Med.

ΠΑΙΔ

658. ἐπὶ δαί' ἔρχη πάθη Bac. 969
 θεοὶ βρότεια λίσσοντες πάθη Fr. inc.
 CXLIV. 2. etc.

Παῖαν, 1) cantus, hymnus. παῖαν
 καὶ σάλπιγγες ἐκαλάδον Ph. 1109.
 ἀντηχῆσατε παῖαν—δεῖ Al. 426.
 vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T.
 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et
 Her. F. 687. et plur. παῖανες Iph.
 T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her.
 F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνα-
 τος παῖαν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cog-
 nomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion.
 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr.
 IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παῖγματα Bac. 162.
 Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρον γέ-
 ροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγὼ Bac. 193.
 Παιδαγωγία. νόσημα κνιδεύοντα παι-
 δαγωγία Or. 881.

Παιδαγωγός. ὃ πρέσβυ παιδαγωγῷ
 Ἐρεχθίως Ion. 725. πατὴρ παιδα-
 γωγός El. 287.

Παιδεία. τεῖρ' ἄν παιδεῖαν Iph. T. 206.
 πλεκτὴν Αἰγύπτου παιδεῖαν ἐξηγήσα-
 σθε Tr. 129. κατὰ παιδεῖαν Epist.
 IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας
 παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παι-
 δεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν
 τὸν ἀπαιδευτὸν Cy. 490. ὃ τις ἔτω
 παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII.
 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891.
 ἐν δεῦ δόμοις παιδεύεται Ion. 822.
 ᾗδ' ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τρο-
 φαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παιδεύμα. ἀνδρὸς εὖσεβετάτου παι-
 δεύμα El. 887. κακὸν παῖδεύμα Alex.
 fr. XV. 1. παῖδεύμα Ἐρωε σοφίας
 Fr. inc. CLXV. 1. ἀγνὴ Περσέως
 παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρ-
 νησίας παιδεύματα An. 1102. χρο-
 νίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr.
 IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἡδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy.
 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ
 παιδ' ἐξέδηκεν; Melan. fr. XXI. cf.
 ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τὰς παλαιαμάτορος παι-
 δογόνε Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F.
 1280.

ΠΑΙΩ

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνους φρενῶν τα-
 ραγμὸς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις
 παιδοκτόνους σὺς ib. 1381.

Παιδολέτεω. παιδολέτωρ ἀηδονίς Rh.
 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ
 Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποιῆσαι
 Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἄδονα Ph.
 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὃ
 παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδουργεῖν. ἐν δίκαις ταῖς Ἀλφειῷ
 παιδουργεῖ Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνου λεαιότης Med.
 1407. αἷμα παιδοφόνου Her. F. 1201.

Παῖειν. τόδ' εἰ τέρον κατεῖν προθυμῇ,
 παῖσον Hec. 564. κατεῖν λαμῶν
 εἰσω ἕξφοι Or. 1472. κατεῖν σιδήρῳ
 λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε
 Rh. 685. κατεῖν νείαιραν εἰς πλευρὰν
 ἕξει ib. 794. κατεῖν πρὸς ὄνυχά πε-
 τραῖν λίθου Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα
 τάδε δὲ αἰμάτων Or. 1547. δίκης
 ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172.
 ἔπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν
 εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλους
 ἔπαισε El. 841. παῖσας πρὸς ἥπαρ
 φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2.
 τὸ κρανίον παῖσας Cy. 680. γνάθον
 παῖσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σα-
 νίδα παῖσασα Or. 1221. παῖσω κέρα
 τὸμὸν ἕξει El. 688.

Παῖζειν. παῖζει πρὸς ἡμᾶς δεσποτῆς;
 Her. F. 952. παῖζω Fr. incert.
 CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κληρὸς
 Fr. inc. CXLII. δυοῖν παῖδιν δύο
 νεκρῶ κατόψεται Hec. 45. φρεῖδοι
 παῖδες ib. 162. ὃ παῖδες Ἑλλάνων
 ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph.
 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825.
 θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν
 παῖδας (i. e. incolae) An. 1125. etc.
 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec.
 1110. ἡ Τυνδαρίς παῖς Or. 1154.
 τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
 And. fr. XXVI. 1. cf. Autiop. fr.
 III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνου. τρι-
 σὺς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παῖων στρατός Rh. 541. Παῖωνων γῆν
 ib. 408. εἰς φυσθήματα—Παῖονας
 ἐπεζέφαι ib. 441.

ΠΑΛΑ

ΠΑΛΙ

Πακτός, *dor.* pro πηκτός. λῦε πακτά δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔτιν ἡ πάλαι γυνή Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἤδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίῳ τῷ πάλαι μμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαῖφ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξουσιν αἰοῦδαν Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίμεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεῖς El. 686.

Παλαίμων, *nom. dei martini.* Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιός Sup. 563. παλαιὸς πατήρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 968. παλαιὸς χρησμός Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρός El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν προγεννητόρων Hip. 1380. ὄρκος παλαιός Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τὸς σὺς παλαιὸς ἐκγόνος Ion. 737. εἰς θρόνος παλαιός ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἐτίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιῶν λόγῃν Iph. T. 823. ἃ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιῷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιῷ φνυγῇ El. 587. παλαιὰ Bac. 693. χρυσῇ παλαιᾷ Πριαμίδων κατῶρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβη παλαιὸν χρηστήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιον ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθίδος γένος Ion. 469.

παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ᾧ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν Θεσάνρισμα Διονίσιον ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαιὰ νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πῆματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δαιμόσις ἢ χρῆ τένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ θέσμια Eg. fr. I. 50. ὁ παλαιότερος κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἐνθα παλαίταροι θάσσουσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip. 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup. 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαιτῆς δεινός Sup. 704.

Παλαίτρα. δρόμος παλαίτρας τε κοινὰς ἔχουσι An. 600. παλαίτρας τραφεὶς πλόκος El. 528.

Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμᾶσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et *dor.* ἄμα. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμη χροά Or. 818. βέβακεν Ἄτρ. ἀλόχευ παλάμαις An. 1027.

Παλαμίδης, *nom. propr. vitri.* Or. 433. et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πνυγμὴν καὶ πάλην Al. 1034. πάλης ὑπο Bac. 455. εἰς πάλην καθίσταται δορὸς τὸ πρᾶγμα Her. 160.

Παλιγκότως Ceno. fr. III. 2.

Παλιμβλατής. παλιμβλατῇ κύνα ὕδραν Her. F. 1274.

Παλμφομος αἰοῖδα Ion. 1096.

Πάλιν. φύρουν αὐτῷ οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῷ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκαια πάντα πάλιν σρέφεται Med. 412. λεχρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς πάντ' ἀνασρέφει πάλιν Sup. 331. etc.

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλίερος. παλίερος κλάδω Cy. 393.

Παλιρόπον γόνυ El. 492.

Παλιρόρος. κλύδων παλιρόρος Iph. T.

ΠΑΝΑ

1397. *θεῶν παλίρρους πότμος* Her. F. 739. *παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκαι* El. 1155.
Παλίππος Sup. 388.
Παλλαντίδαι Hip. 35.
Πάλλας, *nom. dea.* Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
Πάλλειν, *πύλτας ὅσοι πάλῃσι* Bac. 782. *πάλλε πόδ' αἰθέριον* Tr. 325. *πάλῃων δόρυ* An. 698. cf. Her. F. 437. *ἦν (sc. λόγῃην) χερσὶ πάλῃων* Iph. T. 824. *δίβδολον ἄκοντα πάλῃων* Rh. 374. *τόξα πάλῃων* Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. *πάλῃσαν ἴνυν* Ion. 210. *τέκν' ἐν χερσὶν ἑπαλλον* Hec. 1158. *ἀσειρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἑπαλλεν* Ion. 1151. *ἴν' ὁ φίλανλος ἑπαλλε δελφίς* El. 435. *ἐν δορὶ φορέω ἴπποι ἑπαλλον* ib. 477. *φόνιαι ψυχὰς δορὶ παλλόμεναι* Ph. 1306.
Πάλλευκος, *παλλεύκῃ ποδὶ* Med. 1164. *πάλλευκαν δέρην* ib. 30. *τὸ πάλλευκον κάραι* Hec. 500. *πάλλευκα εἴματα* Cret. fr. II. 17.
Παλλήνις, *Παλλήνιδος Ἀθήνας* Her. 849. cf. v. 1031.
Πάλος, *βρέφος τῶμόν σφ' προσέρισας* κάλυ Iph. A. 1151. *ταύταν γὰρ πάλος ἔξευξεν;* Tr. 263. *ἀνευ πάλο* Her. 547. *ὅς ἐκλήρωσεν πάλος* Ion. 416.
Παμσός Cresph. fr. XVI.
Πάμπαν, *πάμπαν ἀπειροῖ* Med. 1091. *ὅδ' εὐτυχεὶ τὸ πάμπαν, ὅτε δυστυχεῖ* Antiop. fr. XXV. 2.
Παμψησία Ion. 1305.
Παμποικίλος, *νεβρῶν παμποίκιλοι σο- λίδες* Hel. 1375.
Παμφάγος, *νῆμα παμφάγου πυρός* Med. 1187.
Παμφάης, *ταμφάης ἀκτὺς αἰέλου* Med. 1251. *ταμφαίς σέλας πυρός* Tr. 548.
Πάν, *nom. propr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
Πάν, *verb. μέδεις πεπᾶσθαι πατρὶ παρ- θένῃ δέμας* Or. 1197. *γαμβρόν πε- πᾶσθαι* An. 642. *πλῆτον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι* Her. F. 1426. *δύλως ὁ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσπο- τῶν* Alex. fr. X. 2.
Πανάθλιος, *Ἐκάβη ἢ παναθλία* Hec. 658. cf. Aa. 67.

ΠΑΝΤ

Παναμερεῖν, *τὰς προπύλας παναμε- ρεῖσει διάσας ἐρώτων* Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος, *ὃ πανδάκρυτος ἢ κτα- νῶσα* Iph. T. 553. *πανδάκρυτ' ἐφα- μέρων ἐδνη* Or. 974.
Πανδερκέτης, *Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν* El. 1177.
Πάνδημος, *ἀγῶνα πάνδημον* Al. 1029. *ἐν δεσμοῖσι πανδήμῃ τέγγης* Bac. 444. et *πανδήμοισι τέγγας* ib. 227.
Πανδέκω Rh. 720.
Πανδίω, *rex Athenarum, avus Thesei.* Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις, *νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανή- γυριν* Her. 240. *εἰς πανήγυριν φῶμαι* Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος, *ἐν παννυχίοις χοροῖς* Bac. 860. *παννυχίοις κρότοιςιν* Her. 782. *παννύχιος σελάνα* ib. 748.
Παννυχίς, *παννυχίδες* Θεὰς Hel. 1381.
Πάννυχος, *παννύχῃ σελάνας* Al. 453.
Πανόδωρος, *πανοδύροις θρήνοις* Hec. 212.
Πανὸν, *πέυτης Alcmen.* fr. XIII.
Πάνοπλος, *ὄχλος πάνοπλος* Ph. 151. *νυχίαν κοῖταν πανόπλως κατέχοντες* Rh. 22. *πάνοπλον ὄψιν* Ph. 675. *ἔγχει Γοργῷ πάνοπλος* Hel. 1332. *πάνοπλο ἐμφιβλήματα* Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανουργεῖν Med. 583.
Πανῦργος Hip. 940. *πανῦργον κλέψας* Al. 769. *θηρὸς πανῦργῳ* Cy. 441. *ὃ πανῦργος* Her. 947. et in *scen.* Hec. 1257. *Κύπρις ἢ πανῦργος* Hip. 1400. *ἴδειςδε τὴν πανῦργον* Ion. 1279. *τὸ πανῦργον* Hip. 642. *τα- νῦργων λαλημάτων* An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος, *τὰν πάνσοφον ἀφρόνα Μυ- σάν* Pal. fr. VII. 2. *τὸ πάνσοφον εἶρημα* Her. F. 188.
Πανσυνδία Tr. 792.
Παντάλας, *ὃ παντάλαμα* Hec. 667. et Aa. 140.
Πανταχῇ, *πανταχῇ δώλωμεν* Aa. 904. *πανταχῇ νικήμενος* Iph. A. 745. *πανταχῇ ἔτιος* Ion. 1107. etc.

ΠΑΝΩ

Πανταχόθεν Epist. IV.

Πανταχῶ. ὄμμα πανταχῶ τρέφων Iph. T. 68. ἔτι—κῦδαμῶ, καὶ πανταχῶ ib. 568. τὸ πανταχῶ θρυλλόμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῶ πατρὶς ἡ βόσκεισα γῇ Phaëth. fr. II. ὃ πανταχῶ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.

Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.

Πάντη. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη Or. 1267. σκοπῶσαι πάντη ib. 1295. πάντη πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλασα πάντῃ γίνεται δόλων τέκνα Fr. inc. CXXX.

Παντλάμων, dor. pro ἡμων. ὦ παντλάμων Hec. 198.

Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.

Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμεκτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Παντοῖος. παντοῖος λόγος Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίη Rha. fr. II. 1. παντοῖας ἀρετᾶς ξυnergές Med. 845. ἀπὸ παντοῖας χθονὸς Al. 750.

Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὦμᾶ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Παντόσυνος. θεῶ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.

Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπὶ κερὸν ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη καταθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμῶ πάντως ἔση Bac. 671. etc.

Πανύσατος. τὸν πανύσατον γέλων Med. 1041. πανύσατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύσατον est πανύσατα. πανυσάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύσατόν σε προσπιτνῶσ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λυτροῖς τοῖς πανυσάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύσατα εἰς ἐμέ—ἤλυθε Or. 1010. ὅς πανύσατ' ὄμμασιν προσδέρομαι Her. F. 457.

Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῶντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.

Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med.

ΠΑΡΑ

277. ἡ πανώλης Τυνδαρίς El. 60. πανώλεις ἐφορκίδες Her. F. 1424.

Παπαῖ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.

Παπαιῶς Cy. 153.

Παρά, 1) cum. genit. αἰχμαλωτῖδων πάρα Hec. 615. κείνῳ πάρα Or. 69. ἄλλῳ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμῶ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ ὀρθῇ Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Συμμεντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὄπλοις ἡμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὁμφαλὸν Hec. 559. παρ' ἐδὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἄσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόστυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῇ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.

Παραβαίνειν. θεῶ νόμον ὃ παραβαίνομεν Ion. 231. ὀρκῶς παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ἔ με παρέβα φάσμα Hec. 704.

Παραβάλλειν. ἐγὼ σοὶ παραβάλλομαι θρήνης Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.

Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὦν ἐκύρσατε Sup. 1172. στρατῷ παρήγγειλε Her. 825.

Παράγειν. παρήγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαδὲς Iph. T. 478. παρήκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεῖς Sup. 232.

Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.

Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλως σαγόνας νοτίως παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.

Παραδιδόναι. Ἀργεῖ' ὀνειδῇ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξουσίαν Phaëth. fr.

III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῶ πατήρ Iph. A. 690. ἦν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ἔκ

- εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὄμηρον Ἰδιῇ Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χερσὶν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδύναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοῦσαι εἰσιδὼν ib. 1402.
- Παραδοχή. πατρός παραδοχᾶς Bac. 201.
- Παραδευγύναι. εἰ παραζεύξει τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φερρῷ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζεύχθεισα fr. inc. XLVIII. 2.
- Παραθάπτειν. φίλων ἑδενός ἑδὲν παραθάπτομένα (dor. pro ἐνη) φρένα μύθοις Med. 143.
- Παραϊβάτης. παραιβάτης ἔτησαν εἰς τάξιν δορός Sup. 677. cf. v. 679.
- Παραίνειν. ῥῶσον παραινέειν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κῆμοι παραινέειν ἢ φόβον φέρει Sup. 307. εὐ παραινέεις Rh. 339. φαύλως παραινέειν Her. F. 89. σοὶ ἢ παραινῶ μεγάλα βύλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν ἢ καλῶς παρήνεας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρήνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῶν τι βύλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.
- Παραίνεις. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον, ἢ παραινέειν; Hel. 323. ἀνδρός ἐσθλῶ καὶ φίλῳ παραινέεις Fr. inc. LXXV. 2.
- Παραίρειν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρείλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τῷ λίαν παρείλετο. ὦν (sc. ἄρῶν) τὴν μίαν παρείλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.
- Παραιτέσθαι. σὲ παραιτέμαι τάδε Iph. A. 685. ἢ παραιτέμαι σε Her. 1026. παραιτήση πατρός φυγὰς ἀφείναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.
- Παρακαθιέναι. πηδᾶλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.
- Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκείθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὐ δρῶν παρακαλεῖ με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κῆμὲ παρακα-
- λεῖς Bac. 1245. χορεύσασιν παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλῶντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.
- Παρακελεύομαι Epist. IV.
- Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.
- Παρακομίζειν. γέρον γέροντα παρακομίζει Her. F. 126.
- Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῃ λήματι ib. 998.
- Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.
- Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.
- Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαίῳ Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἀνδρα παραλαβῶς ἄλλῃ πάρα Or. 552.
- Παραλείπειν. ἢ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τῷ θεῷ παραλείπων, τό, τ' εὐσεβέες Tr. 43. πάντα παραλείπων Hel. 779.
- Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.
- Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.
- Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.
- Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανείσ' ἀμορφία Or. 391.
- Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρους παράλως Ion. 1584.
- Παραλύειν. πολλὰς παρέλυσεν θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἄν' Ἑλλάδος ἀλγαινὸς πόνος An. 304. ἐνθάδε παραλύσαι ψυχὰν Al. 115.
- Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχους παραμειψαμένη Iph. A. 146.
- Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.
- Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένονσα El. 942.
- Παράμυστος Βρομῖς ἑορταῖς Ph. 792.
- Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθεῖ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τάλχειν παραμυθεμένος Fr. inc. XLVII. 2.

ΠΑΡΑ

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
 Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
 Παράνομος. παρανόμῳ ὄργῳ Bac. 995.
 Δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
 Παρανόμως Med. 1121.
 Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελοίδας Iph. A. 228.
 Παραπίδδωμι. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
 Παραπίπτειν. εἰ πῶθεν ἄελπτος παρὰ πέσοι σωτηρία Or. 1173.
 Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθη γνῶμας ἀγαθῆς; Hip. 240.
 Παραπλήττειν. γέλῳτι παραπλήγημένῳ Her. F. 935.
 Παράσειρος Or. 1017.
 Παράσημος δόξα Hip. 1116.
 Παρασκευάζειν. ἃ γὰρ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίῃ Her. F. 1369. παρσκευασμέθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241.
 παρεσκευασμένῳ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριστον εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρκε δρῶν παρεσκευασμένον Her. 691.
 Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιάν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
 Παρασπίζειν. ἀδελφῇ ἡ παρασπίζουσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζον' (i. e. οὐτα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίσιον Her. F. 1099.
 Παρασπιστής Cy. 6. et El. 886. παρασπιστὰς πυκνὸς Ph. 1172.
 Παρατάς, ἄδος, subst. παρατάδος κρεμαστὰ τεύχη An. 1122. Ἀδράστῃ ἡλθον εἰς παρατάδας Ph. 418.
 Παρατάσις. ἔχ' αὐτῷ πόδα σὸν ἐν παρατάσει Iph. T. 1159.
 Παρατατεῖν. Ἀδράστῃ πλησίον παρατατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παρατατεῖν Rh. 638.
 Παρατάτης. τὸν Ἡράκλειον παρατάτην Her. 90. cf. v. 126. παρατάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παρατάτας Bel. fr. XXIX. 1.
 Παρατρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παρατρέφων Melan. fr. XII. 3.
 Παρατιθέναι. σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy. 389.
 Παράτονος. παρτόνος χέρας Al. 400.
 Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
 Πατροπὴ vel ἄδρ. οὐα. θανάτῳ πατροπὰ Ion. 1230.

ΠΑΡΕ

Παράτροπος. μὲν παράτροπον μέλος An. 528.
 Παραυλίζειν. παραυλίζουσα πέτρα Ion. 493.
 Πάραυτα, ἀντιθ. Fr. inc. LXXV. 5.
 Παραυτίκα Or. 908. ᾗδὲν τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἡ παραυτίκ', ἡ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
 Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρωσ' οἰκτρὸς λόγος Iph. A. 981. λαμπάδων, ὡς παρέφερον Hel. 730.
 Παράφορος. παρὰφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
 Παράφρων. παρὰφρον ἔπος Hip. 232.
 Παραχορεύειν. παραχορευομένην γρί-ποδι Ion. 463.
 Παραχρήμα Epist. II. et IV.
 Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐντί μοι παραψυχή Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγίων παραψυχὴν Or. 62.
 Παρεῶν. τὰ κατ' οἶκος ἀμελεία παρῆα-σεν Antioq. fr. XXIX. 2.
 Παρεγγυῶν. παρηγγυῶν κελυσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
 Παρέδρος. πάρεδρος, ἡ ἐννεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σὺ πέρι ἐταί πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τῇ σοφίᾳ πάρεδρος Ἰρωτας Med. 843. πάρεδρος ἁθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἡβῇ πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκείσις Ἐκτορος ὄπλοις Tr. 572. αἱ μοι πάρεδροι—ναῖουσιν Hec. 616. ὡς—ἐκόμισα πάρεδρος ἐμοὶ Bac. 57.
 Παρεῖα. παρεῖαν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται παρεῖαν ib. 655. ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρεῖαν Tr. 280.
 Παρεῖκειν. καὶ δὴ παρῖκειν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παρίεναι.)
 Παρεῖναι. πάρεσι λαιμὸς εὐντροπῆς ὄδε Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ Ἐκάβῃ παρῖναι ib. 1043. αἶδ' αὖ πάρεσι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεσι σύμμαχοι θεαί, τῷ δ' ὁ πάρεσι—; ib. 582. sq. ἦν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεσι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεσι Hip. 1019. σοὶ τι πάρεσι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς δὲ πάρεσιν Iph. A. 5. πάρεσι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεσιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεσι) Hec. 34. ἃ γ' εἰσορῶν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νυθετεῖν φίλα Or. 299. ἃ γε παρῶσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παρῶσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παρῶσαν συμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρῶτος καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρούσας ἐχὶ σῶζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. οὐαίμην τῷ παρόντος Hec. 997. τὸ συντετόν γ' οἶδα σὴ ψυχῇ παρὼν Or. 1180. τὸ παρὼν αἷμα ματέρως ib. 1589. ἄρχειν παρὼν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τῶπιόν πιστόμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐκ οἷδ', εἰς δ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρὴν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς εἰσορᾷν παρὴν Ph. 1125. παρὴν ἐκάτε τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα ib. 1146. τὸν τρατηγὸν αἰνέσαι παρὴν Sup. 707. cf. v. 730. ὃ γε μὴδ' ὀρωμένη πίτις παρὴν Iph. A. 1586. ὅψ' ἀπαρτάται μὴ φίλως τιμῇ Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετόν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾶν. γάμος παρεμπολῶντι ἀλλοίως Med. 910.

Παρεξίεσθαι (ἀβέλπειν). παρεξίοντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὡς ἐν πατέρῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῶσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τὰδ' ἐς ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέτην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὁδὸ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρήλθε νυμφικὸς δόμος Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. δὴν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἐτέρᾳ ἑτερος ἑτερον ὀλβῷ καὶ δυνάμει παρήλθεν Bac. 904. πολὺς παρήλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεὸς Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πτόδον

Iou. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθούσας τύχας An. 406.

Παρέτιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκηλεῖ (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τᾶνδον Iph. T. 725. παρευτρεπίζεται ἄδ' ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μὴδ' ὄρουβον, μὴδ' ἐκπληεῖν—ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. παρέχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγους Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένη Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομα, ἐκ ἔργου, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγῇ, ὄμμα δ' ἥσυχον πόσει παρέχων Tr. 650. πόνους παρείχες σὴ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρείχε σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἶκον Iph. T. 950. σοὶ δουλῶσας λεῶν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβυτιδί τιμωρόν Hec. 842. τῷ γάφῃ τὴν δίκην παρασχεῖτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτημένη Hip. 711. εἰθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὰς τρόπους δούλης παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι καὶτα Iph. A. 1200. τῷ καλῷ ἔργῳ—παρασχεῖν σοι χαριστήρια Epist. III. δῶλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἀσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύως παρασχὼν Med. 388. ὄρκους παρασχὼν Hip. 1037. τὸνομα παρασχῶσ', ὃ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρον ἐν καρδίῳ Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὑπνῷ χαρὰν παρέξεις Or. 186. ὃ γάρ—παρέξω σὴ πόσει τὸ μὲν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ὄνομα Hel. 1669. ἐργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἰ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμένη An. 55. ἐκ

ἐκ γυναικῶν χρὴν παρασχέσθαι τότε Hip. 619. τὰ πῖς' ἐμαντῶ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275. ἔ τοι τό γ' ἦθος δυσγενές παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμυμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραίας προσπιγνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αἶραν—πρὸ παρηΐδος αἰτῶν Or. 1429. βοτρυνχώδεος ἀβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. τρέψασα λευκὴν ἐμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχᾶ λευκὸν αἵματι Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσους παρηΐδ' ἐμὴν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνῃς παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων δρεγμα Ph. 314. ὦ τέρνα καὶ παρηΐδες Iph. A. 681. etc.

Παρηΐσθαι. Δηὺς ἐσχάrais παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδωμένη Rh. 927. ἢ παρθενείαν πατρός ἐξηγήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένιος. παρθένιος ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένιον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεῖν. παρθενεῖν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἀνανδρος πολὺ παρθενεῖται Hel. 290. παρθενεῖ Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερόν ib. 813. ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri*. Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομένην αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. ἃ πτερῆσσα παρθένης ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. τὰν Φοίβη παρθένον Tr. 253.

Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμένααι παρθένη Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ἢ καλὸν Or. 108. ἐπτά παρθένων τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοισι Iph. A. 741. 2) interdum *adjective* ponitur: παρθένης χειρὶ Ph. 845. et εἰς παρθένης χειρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενῶν. πάρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μέμνεοις ib. 202. ὄχυροῖσι παρθενῶσι φρουρῶνται Iph. A. 738. κενὸς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. vid. etiam Dan. 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάριμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἀδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρίσαν αὐτὸς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρὸς μοι τέσδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόνον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθῃ Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσδεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρίην σκῆπτρα τὰμὰ τῶδ' ἔχειν Ph. 517. τῶτο τὸ χρητὸν ἐχὶ βέλομαι ἄλλῳ παρτεῖναι ib. 511. παρτεῖναι κέρδος Al. 1036. παρτεῖς ἄλλῳ θανεῖν νέφ Al. 637. παρτεῖς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρτεῖς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρτεῖς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρτεῖς γραμμάτων διαπτνχὰς Iph. T. 793. τέσδ' εἰς γαῖαν παρτεῖς Her. 154. μουσικὴν παρτεῖς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἶκος ἀμελίᾳ παρτεῖς Fr. inc. XXXV. 2. παρτεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τέττε παρτεῖσα πόθον Tr. 645. παρτεῖσ' ἐὼ σόμα ib. 690. χηλὰς παρτεῖσα Ion. 1208. ἢ παρήσω τῶδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τὰς ἐμὰς καδυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε συλασθαι—βωμόν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παριέμενος Her. F. 779. παρτεῖται

ΠΑΡΟ

σῶμα Sup. 1070. κόπῃ ὑπο—παρεῖται Bac. 635. παρεμμένον νόσῳ Or. 879. ὑπὸν παρεμμένον Cy. 587. et Her. F. 1043. παρεμμένη χειρὸς ἀθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρεμμέναι Bac. 682. ἢ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρεμμένῳ Or. 210.

Παριπτεύειν. πόντον παριπτεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παρίσαναι. παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγῶν μέγας Hec. 229. ἐκ ἐνδεῆς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέστη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέταν ἀλκῇ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παρασῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παρασῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παρασῆς Hec. 531. ὅσον σοι ῥᾷδως παρίσται An. 231. καὶ ὑπὸν μοι δόξα τις παρίσται Rh. 780. παρίσθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ νῦν ἄδε βωμοῖς παρίστατο Iph. T. 1314. παρῆσαναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρῆσαναι Al. 209. ἐκ ἂν δυναίμην σῶ παρῆσαναι μόρῳ Her. 564. εὗξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρῆσαναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγείς τῷ παρῆσῳ πόνῳ Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγύς παρῆσας Al. 1014. Ῥήσῳ παρῆσας Rh. 782. παῦσῳ γὰρ παρῆσῳ λόγῳ Ph. 1319. τὰς παρῆσῳ τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρῆσῳ κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παρασταθεῖς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἑπειδὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασός, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δόλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἡγῶ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. κύργων

ΠΑΡΩ

πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατὴρ μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, adverb. i. q. πάροιθε. δωματῶν πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σίβεσθαι με χρῆ; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνῶσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. pro) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρουσία. γίνωσκε παρουσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν Al. 207. εὐμενῆς παρουσία ib. 609. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω ib. 633. παραδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433. οἶα δὲ γ' ἐμὲ παρουσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχτετεύειν. ταῦτ' ἐν παρωχτενυσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥήσια. ἀμαθεῖ παῤῥήσιᾳ Or. 903. ἐκ ἔχει παῤῥήσιαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥήσιᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥήσιᾳ φράσω τάκεῖθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥήσιᾳ Ion. 672. ἀντίδες παῤῥήσιᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλὸν γ' ἀληθὲς κἀτενὴς παῤῥήσιᾳ Tem. fr. II.

Παρφέρειν, pro. pro παραφέρειν. ζύνθημα παρφέροντι ποιμένει λόχων Ph. 1147.

Παρῤῥός. παρῤῥοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβετέρους φίλους Or. 627. τύμῳ παρώσας δῶλον λέχος An. 30. τᾶνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσας Ἐκτόρος φίλον κᾶρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένους Her. 238.

Πᾶς. ἐξιδῶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. πᾶν τέλει φρονῶντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κράτα τριγλύφοις τόδε λείοντος Bac. 1212.

Πασσαλος. ζυτὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεματὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Πασάς. πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρά πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾶς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et saepius. ἀνθ' ὅτῃ πάσχεις γάδε Hec. 1131. τί χρήμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρὰ πάσχω Ph. 621. ὀδυρεῖς ἔνεκ εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, καὶ τι πείσσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκός, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) αορ. 2. ἔπαθον. ὅς ἐξ ἐμῷ ἔπαθες, οἷα φῆς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον, ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρή παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ὡδὲν ἐξ ἐμῷ παθῶν Med. 692. σχέτλια παθῶν ἔργα Al. 409. ὡδὲν ἐκδικὸν παθῶν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὡ δεινὰ παθεῖσα Hec. 198. et πάθος παθεῖσαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθεῖσα Med. 207. ὡ παθεῖσ' ἀμήχανα Hip. 598. παθεῖσ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὡ παθεῖσα σχέτλια ib. 932. etc. 2) med. a) περὶ. δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιαῦδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ὡ περισσὸν ὡδὲν, ὡδ' ἔξω λόγῳ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξ' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr.

V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) fut. 1. πείσσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σὺ γε Hec. 408. εἰ τι πείσεται—ἔδε γὰρ Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρόν, πείσσομαι ib. 902. ἔτ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ὅτε πείσσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσσομαι με ἐφ' ἑαυτὴν δόκει γάδε Iph. A. 691. δυνάτ' πείσσομαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατὴρ ὅς' ἑλευθέρῳ Hec. 420. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἀνευ πατρός τέκνον ἐκ εἰῆ ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατήρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατήρ Lic. fr. II. ἔμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαί ib. 511. πολὺς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἶην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζειτε; Ph. 285. ἀμφω κατὰξιν εἰς πάτραν ib. 432. ἐλὼν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεθα πάτρης ib. 610. σφάζει τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὡ πάτρας κλεινοὶ πολίται ib. 1746. νόσῳ μή ποτ' ἐς πάτραν τυχῶν Iph. T. 535. Ἀργολίς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὄρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἰκῶν πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοις Ion. 477. γὰς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γὰ πατρίαν Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκῷ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πατρίον Hel. 224. πατρίον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὡ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. γῆ πατρίς Ph. 287. πατρίδος ἐρῶν ib. 362. τέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἡ πατρίς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκισθε γῆν Iph. A. 1558. ἀπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατὴρ Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἐκάσῃ τῷ γένει ἐστὶν πατὴρ eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν περῶμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλληνων πατὴρ eorund. 44. 2.
 Πατριῶτις. τὰς πατριώτιδος γὰς Her. 755.
 Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνου χερὸς Iph. T. 1083.
 Πατροφόνος. πατροφόνος ματέρος Or. 193.
 Πατρῶς. πατρώψ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατῶν ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατῶν Or. 783. πατῶν δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατῶν νόμον Al. 686. πατῶν θάλαμον ἐστὶς Tr. 1111. πατῶν τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατῶε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατῶοι Ph. 607. δόμος πατῶος Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατῶν οἶκον εἶδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατῶων πύργων Tr. 778. θεοὶς πατῶοις Her. 877. πατῶων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατῶοις El. 133. θεῶν πατῶων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατῶα ἐστὶς Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γὰς ἐκ πατῶας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατῶαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατῶας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατῶα νόσῳ Med. 1364. εἰς πατῶαν ἀλοχὸν Hip. 1073. πόλιν πατῶαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκῃ πατῶος Sup. 1146. πατῶα λῶβῃ Iph. T. 211. πατῶαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατῶαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατῶαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατῶας ἐκτίνων Or. 453. ἀραίς πατῶαις Sup. 150. παγαὶ πατῶαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατῶος Her. 810. πατῶον δῶμα Or. 1595. et πατῶοις δώμασιν Her. F. 600. πατῶον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατῶων μελάθρων El. 1323. πατῶον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατῶον γόνυ Her. F. 79. πατῶων πα-

τέων Or. 841. πατῶα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατῶα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατῶα Sup. 1157.
 Παύειν. λύπας μίσση καὶ φθὰς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παῦν τὰς λόγους Iph. A. 683. ὁ παῦει τὰς ταιλαιπύρας βροτὰς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παῦν Or. 524. τὸνδ' ἐπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἐπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίης ὀνείρου Iph. T. 1277. ἐπαυσ' ὀδερὰς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἑλληνῶν ἡμᾶς τε Tr. 1018. παῦσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δέπυ καὶ βύρσης κτύπου παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντον σάλλον παύσαντε El. 1242. τῷτο παύσαντες νοσῶν Ph. 1178. παύσω τὰς παρεστώτας λόγους ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἀπαιδα Med. 717. ἃ σε παύσει νόσῳ τῇσδε Hip. 512. παύσω κώμης, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγῃν — νηῶν γ' ἔρεμνᾶ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακέρῃ τῇσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κυπῶντα θυρσον ib. 240. παύσω ψόγῳ σε Hel. 1308. 2) med. ἔπω παύεται γόνυ Med. 59. μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόνυ ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μύχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθνηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνου τῷδε Med. 1319. παῦσαι λέγυσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὅμα παῦσαι δακρύους τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκυσσιν Ion. 1410. τρόμῳ παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παῦσασθον ἡδὴ An. 692. ὥς σε πένθους λυγρῷ παυσάμαν Iph. A. 1618. παῦσμαι σ' αἰνῶν Or. 1161. εἰδὲ παύσεται χόλῳ Med. 93. παύσῃ θυμῷ ib. 1152. cf. Al. 65. εἰδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμωμένη El. 1118. 3) pass. τὸ τόμα δῶλον πέπανται Ion. 675. πέπανται διδῶς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπανμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

Π Ε Δ Ο

Π Ε Ι Θ

τὸν πόγων πεκαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεκαυμένη El. 1108. πεκαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.

Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.

Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἀμπελον Bac. 771.

Πανσίπονος δολείας Iph. T. 451.

Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.

Παχνῶν. λύπη παχνῶθεισα Hip. 803.

Πάχος σαρκὸς Cy. 379.

Πεδαίρειν. νῶδες πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέως πεδαίρυσσα Ph. 1034. πεδαίρυσσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.

Πέδη. πέδαις ἀγαλκεύτοισιν ἰζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Πεδιάς ἀμαξιτὸς Rh. 283.

Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σεῖρωνων ἐρέοντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀσράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνω ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμω πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ παραμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἀρμύτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναῖω πεδία An. 17. τηλευρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἵπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἀπειροὶ Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἡπείρουιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Πεδόθεν. Tr. 98.

Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf.

An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἴετο πέδω ib. 1433. θές ἴχνος πέδω ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφῇ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὃ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπῆσα πέδον An. 314. Φαίβω πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὃ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γῆς ib. 829. ῥίπτεις πέδω πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῷας γῆς ἐρηνώσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον ib. 962. ἐν πέδω κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδω πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτῳ πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ὃ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀσρώτη πέδω Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἰχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλῇ πέδω El. 534. ζηρὸν πέδον CEd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῷας πέδον CEd. fr. I. 1. ἐκ ἔσι τῷ θρέψαντος ἥδων πέδον Phoen. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.

Πεδόσε Bac. 137. et 600.

Πεδοσιβής. ὄχον πεδοσιβῆ Med. 1123. ὃ πεδοσιβῆς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοσιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. ὃ πεδοσιβῆς τροφὸς θάλασσαν St. fr. III. 3.

Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.

Πεζὸς Rh. 437.

Πειθαρχεῖν. πειθαρχῆσά σοι Iph. A. 1120.

Πείθειν. πείθει στρατιὰν Hec. 135. πείθε ib. 340. ἴν' ἥ ποτε πείθειν, αἷ τις βῶλοιο ib. 819. πείθει Ὀρέτην, μητέρα κτείνει Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεὸς, λόγος Med. 964. πείθειν τὰς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πείσαι Or. 704. κρυφαῖς εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρώως El. 721. ἐκ ἡν πίδοιμι γαστέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀζίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) med. πείδομαι Or. 144. et πείδομαί σοι ib. 110. ἦν γε πείδη τοῖσι σὺ σοφωτέροις Hec. 399. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ὁ κείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν
 Sup. 747. κείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν
 Iph. A. 726. κειθόμεθ' αὐτὶς πα-
 τέρα ib. 1011. (ubi pro *ac*livo ro-
 nitur) πατρὶ κείθεσθαι χρεὼν παίδας
 Alop. fr. III. 2. cf. Ag. fr. XVII.
 γυναικὶ κείθω μηδὲ τὰ ἄλθῃ κλύων
 Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε κείθεσθαι
 μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι κει-
 θόμεναι ποιμένος Hel. 1499. κέποι-
 θα μέντοι ματρὶ, καὶ κέποιθ' ἅμα Ph.
 279. τῇ σῇ κέποιθά χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ
 Al. 1118. κέποιθας ἦδη πολέμιους
 ἤρηναι; κέποιθα Rh. 330. εἰ. δσ-
 τὶς ἑλπίσι κέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106.
 σπονδαῖς κέποιθως Ph. 603. κυσὶν
 κέποιθως Hel. 153. κίθω μοι Hec.
 402. cf. v. 842. et Or. 1101. κίθωτ'
 ἂν δητὰ μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύ-
 μισιν ἕκ ἂν κίθω Med. 739. ἕκ
 ἂν κίθωμην τοῖσι σοῖς κόμπους Hip.
 950. τῷτ' κίθόμενος Or. 593. κεί-
 σομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3)
 pass. συμβόλοισι τοῖς σοῖς κέπεισμαι
 θυμὸν El. 578. ἐννύχοις κέπεισμένη
 ὀνείροις Hel. 1206. ὄσαι Ἑρ. ἕκ
 ἐκείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ
 μὴ τοῖς ἐμοῖς κέπεισθης λόγοις Iph. A.
 1240. ψεύδεσι μύθοις κέπεισθεις ἀλό-
 χω Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρου
 κέπεισθεις λόγοις An. 871. cf. Med.
 802. An. 192. et Iph. T. 574. κέ-
 σθεῖσαι δίκη Iph. T. 968.
 Πειθῶ. κειθῶ, τὴν τύραννον ἀνδρώποις
 —μανθάνειν Hec. 816. κειθῶ εἶχον
 τήνδε Iph. A. 104. κειθῶ διαφεί-
 ρουσα τῇσδε Tr. 967. τίς τῷδε κειθῶ;
 Hel. 802. 2) Πειθῶ, *nom. propr.*
deae, Suada. Antig. fr. II. 1.
 Πεινᾶν. ἐν πλησμονῇ τοὶ Κύπρις, ἐν
 πεινῶντι δ' ὁ Fr. inc. CLXIV.
 Πείρα. εἰς πείραν ἔλθωμεν φίλων Her.
 310. τὴν πείραν εὐθὺ λάμβανε Syl.
 fr. V. 2. λαβὼν πείραν Fr. inc.
 LXXVIII. 3. φίλων πείραν λαβεῖν
 eorund. CXIII. 2.
 Πειρᾶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy.
 577. 2) Frequentius occurrit *med.*
πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμὸν
 Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577.
 ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε
 πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρῶμενος Fr.
 inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρω-
 μένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρῶ-

μενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρω-
 μένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον
 πνέσθαι τῇσδε ib. 282. γνώμη νι-
 κᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304.
 γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979.
 τέμον αἰσχροὺν ἀποφυγεῖν πειρωμένη
 Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώ-
 μεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεων
 τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε κείσοι Or.
 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493.
 πειράσομαι σε προξενεῖν Med. 724.
 σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel.
 1010. πειράσομαι παρθένης μένων
 αἰεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν
 καλῶν πειράσεται Antiope. fr. VIII.
 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μό-
 χθων Hec. 1294. 3) *pass.* κειρα-
 μαί λαν Cress. fr. V. 1. μὴ κειρι-
 ρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.
 Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T.
 967.
 Πειρηναῖος πῶλος El. 475.
 Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ
 Med. 69. Πειρήνα, *dot.* Tr. 205.
 Πείσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080.
 πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.
 Πειτέον. πειτέον πατρὶς λόγοις Hip.
 1182. cf. Iph. T. 118.
 Πειτηρία. λόγους πειτηρίας εὗρισκε Iph.
 T. 1053.
 Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701.
 σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πε-
 λαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πε-
 λαγίως ἐς ἀγκ. ib. 1452.
 Πέλαγος. ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938.
 cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελά-
 γους—νοτίας ἁλμας Hip. 149. κακῶν
 πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her.
 F. 1088. ὅταν ᾗ—ἐν πελάγει πόλις
 Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἀλός Tr.
 88. et πέλ. Αἰγ. πόρος Hel. 129. πέλα-
 γος νήνεμον ib. 1472. ὅποτε πελάγεσι
 διεδίδφρευσε Or. 991. βαρβάρουσι πε-
 λάγεσιν ναυσθλόμενον Hel. 1226.
 Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν
 Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας Ἑλλη-
 νικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286.
 μὴ πέλαζε (*act. sc.* τὰ τέκνα) μητρὶ
 Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει
 An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σι-
 μωντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς
 ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρ-
 θένης αἰδύμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her.
 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνῃ πελάζω

Π Ε Λ Α

Π Ε Λ Τ

Dan. 52. σιγή πελάζων Hip. 1231. τάρφοις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νεῖλω Hel. 677. ὃδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σέ—πελάσσει δόμοις Med. 760. μὴ πελάσῃ' ὅμματός ἐγγυς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσσει Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ὃδ' ἐγὼ εἰς σὺν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ὃ τις ἡμῖν Δαναΐδων πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι τραπῶ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ὃ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὁμορξον—ἀφρώδῃ πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογοι πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολὺν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοῦν πέλανον τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀδύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σὺ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρῶσα πέλας Or. 208. πέλας τείχοντα ib. 875. θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνος Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευσήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τὰδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαφεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεῶν Her. 317. ἐν Ἀργεὶ τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν σράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 555.

πάλλει Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἀργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύτηρ' ἔχ' ἥσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κύμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbae. An. 1141.

Πέλειν, verb. roët. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ὕδαμ' νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ θυσιᾶτος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. αὐτ' ἐν νεφέλαισιν ἄτρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριστον ἄνδρὸς ἐν πόλει δικαίῳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόντος ἐργῶ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάττη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρσ' ἀνω Hec. 1279. πέλεκυν ἐχ' ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρὰς πελέκως τομὰς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλκίβων πελέκει—κυπάριστος Cret. fr. II. 7. πελέκως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χερσὶν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκῶν γνάθος Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρον Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, nom. urbis. Epist. I.

Πελοπίδαι, posterī Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελαστής. πολλὰ πελαστῶν τέλη Rh. 311.

Πέλην. ζαχρόσθι Θρακίας πέλητος ἀναξ Al. 501. πέλην ἐπ' ὤμων—ἐλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 419. et

Π Ε Ν Ε

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλουσι Bac. 782.
Πελώριος. γὰρ πελώριον τέρας Iph. T. 1248.
Πέμπειν. πέμπουσιν με δισσοὶ Ἀγρεΐδαι Hec. 509. τί ἐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίτομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὸς Sup. 1209. πρὸς σὺν ἀλλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμους πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἐκάστῳ ζῆμιαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας θύαν θανῶσι πέμπουσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φῆμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις ἐναεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ἕς ἀεὶ πέμπουσα μύθος Or. 616. πέμπουσαι χορὸς El. 434: σὴ μ' ἀλόχῳ πέμπεν φερὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χερσὶν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἰςω σαρκόδ' ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τότε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμας τότε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ τραπὲ γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. αἰδᾶτ' πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγους πέμψας' ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ἔρα-νίδαί πέμψωσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμφομαι γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμφομαι Θηβῶν ἀπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίης An. 504. νᾶσον ἀλιήρει κώπη πεμπομένην Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσὸ φύλαξ ib. 772. διώ-θεν θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτῇ Fr. inc. CLX. 7. etc.
Πέμπρος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thea. fr. V. 10.
Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῇ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ὃ πένεσθαι οἰοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐστὶν ἡ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δύναι πε-νομίνοις Hec. 1220.

Π Ε Ν Θ

- Πενέτης Her. 639. et Phry. fr. VII.
Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης δὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρητὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὰς πλουσίους ἀποβλέπειν Sup. 177. ὃ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Acol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός 9' ἄμα Ar. fr. XIV. 4. ὃ βόλομαι πλεπῶντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ἄδεις βόλεται κτᾶσθαι φίλους ib. 1131. πένητας εἰς δόμους ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.
Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασιλείαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ὃ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθεῖντα δεσπότην ὄρων Al. 754. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὸς τε κῆρμ Her. F. 1391.
Πενθερός. "Αἰδὴν νομίζων πενθερόν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερόν El. 1286. πενθερὸς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὸς Her. F. 14.
Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre dis-cerptus, Bac. 44. etc.
Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἰεῖσα πενθήρη Ph. 327. κυρᾷ κυρήκει πενθήρει Tr. 141.
Πενθήτρια Hip. 805.
Πένδιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κυρᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένδιμοι κυραὶ Sup. 973. πενθίμος τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γῆρα πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.
Πένδος. πένδος μεγάλως τὸδ' ὀρμάται Med. 183. κρυπτῷ πένδει Hip. 139. πένδος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένδος ἡμῖν ἐτι Al. 821. ὥς ἄσφι πένδος τῷδε γεύομαι πικρῷ ib. 1072. διπλὼν πένδος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένδος ib. 1117. ὥς σὺ πένδος λυγρῷ πανσάλμαν Iph. A. 1618. ὀρθρὴν πένδος τολυκεύσας Rh. 744. et 761. ὅπως μὴ πένδος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. ὃ πένδος ὃ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένδος αἰρεῖσθε Her. F. 147.

πένδεα γαίας Ph. 814. · πένθη μέ-
γιστα δακρύων καρπούμεναι Hip. 1427.
νεκύν πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ
πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη
δαίμων Rh. 883.

Πενία, σοφόν, πενίαν εισορᾶν τὸν ὄλβιον
Sup. 176. πενία σὺν οἰκτρᾷ Her. F.
304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία
δύστηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3.
ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2.
ἃς ἔτι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1.
πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3.
δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμμοιροι τέκνων
Hec. 421. πεντήκοντα Νηρηῶν χο-
ρὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph.
T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντή-
κοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254.
ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν
πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων Tr. 135.
ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν
παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεν-
τήκοντα θυγατέρων πατήρ ejusd. fr.
II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124.
et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτης ὀπωρι-
νός Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπαν-
θῆς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468.
ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ'
ἐμὴν ib. 246. ἀμφιδεῖς πέπλοις κára
ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib.
487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν
πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic
porro; admodum enim frequens apud
Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ὁ Θεωρικὰ Sup.
97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωται σ' Ἑρμύ-
νην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θα-
νεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. particip.
πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλέ-
νης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A.
882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν
Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion.
1582. ὁ πεπρωμένοιςιν ὀργίζῃ γάμοις
Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1.
πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πε-
πρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην
μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη,
subst. fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμέ-
νον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. εἰς
ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον Rh.

634. ἥσσονες ἤμεν τῷ πεπρωμένῳ
Hel. 1676. πεπρωμένοις Θεοφάτοις
Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ὅδ' ὑπερ-
βαλὴν ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεκτός. πεκτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr.
IX. 5.

Πέρα. θανμάτων πέρα Hec. 714. et
Iph. T. 839. μή γε πέρα προβῆς
τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ὁ Θέμις λέγειν
πέρα ib. 1033. καὶ πέρα Sup. 745.
πέρα δίκης Iph. A. 397. μὴδ' ἐρωτή-
σης πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα
ib. 900. εὐτυχῶμεν ὁ πέρα Ion. 264.
Ἀτλαντικῶν πέρα ὕρων Her. F. 234.
πέρα γε παῦσα El. 1186. οἱ μὲν
πέρα τέρζαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισῶ-
ντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ἔδεν ἡ προθυμία
Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445.
ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμός Θεῶ
Ion. 1569. εἰς ἀνάτασιν δόμων πε-
ραίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέ-
ραине Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε
τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως
λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον
Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε,
ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρα Ion. 362. ἄλεις,
ὦ βιοτιῖ, πέραινε Pñi. fr. V. 1. ποίαν
περαίνων ἐλπίζα; An. 1063. χρησ-
μός Λοξίῳ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθης περαιτέρω Ph.
1675. ἐχίδνης καὶ πυρός περαιτέρω
An. 270. ἐν τῷτ' οἶδα, κὲ περαιτέρω
Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος,
ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII.
2.

Περᾶν, verb. περᾷ ἢδ' ὑπὸ σκηνῆς πό-
δα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὕψιν
περᾶν Or. 512. δόμων ἔσω περᾶν ib.
1572. τίς ἔτος ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήθῳ
περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα
περᾶν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἡλυσιν
μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib.
988. γῆς ἔξω περᾶν φνγάδα Med.
272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον
ὁ περᾶν Hip. 645. περᾶν δόμους ib.
782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 724.
cf. v. 1217. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον
περᾶν Rh. 427. πρὸς οἴκῳ διὰ σπυ-
δῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὀρίσ-
ματα Rh. 437. ἄωρὶ πόντῳ κύματ'
εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV.
οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

Π Ε Ρ Ι

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμῖος διαβροῦς Rh. 919. ἡ διὰ Κυνάτας ἐπέρας' ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφὺς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσι πόντιον τόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαβροῦς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ἔκῃν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόμεν πέραν βαίνωσ' ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελεύσιντες ἀλλήλων ὄχως Sup. 676. πέραν Ἐβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ὕδεν τιθεῖς ἀλγέων Al. 893. πῶς εἰς πέρας ἄερθῶ; An. 849. ἔκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ὕδεν, μὴ διὰ γλώσσης ἰδὼν Sup. 112. ἐνθ' ἔνδ' ὕδεν ἐρήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὐρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, *arch Trojana, vel tota urbs.* Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in plur. occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέραςσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότης πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. πέραςσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄστυ πέραςσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hec. 547. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμους πέραςσας Ἀτρειδῶν Tr. 461. Ἑλλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολὺς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμῷ Hec. 73. περὶ οὗς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας πέρι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756. τίνος ἀναγκαίῃς πέρι; ib. 772. σὺ

Π Ε Ρ Ι

κασιγνήτῃ πέρι ib. 849. τρωμνῆς πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum dat. τί νέον περὶ σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένης Hel. 1358. περὶ νότῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένος Al. 1151. περὶ τείχῃ An. 107. ὅσα περὶ θεῶς Sup. 367. etc.

Περίαγειν. περιάγουσιν σε πρὸς τάρι—τερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγους Med. 282.

Περιβάλλειν. ἥδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. συναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. περιβαλ', ὦ τέκνον Hypr. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἄνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότους Her. F. 1159. δοκῶν Ὀρέτην—χεροὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. περὶ θανὸς αὐτὸς περιβαλεῖν κακῇ τινι Or. 904. ἐν αἵματι τάξουσιν χέρα περιβαλεῖν τέκνῳ Bac. 1163. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δουλείαν περιβαλὼν Ph. 197. τοσούτων οἶκτον περιβαλὼν Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀξίκοις περιβαλὼν πέπλοισι χέρα ib. 799. ἀνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δαῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῶσ' ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι Sup. 501. ὦ ραδίους ἔρκοις περιβαλῶσά με Iph. T. 788. εἴσω με περιβαλῶσα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς τέρνα πατρὸς τέρνα τὰμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρά περιβαλεῖν

Π Ε Ρ Ι

μ' ἄ Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμης περιβαλλομένα (i. e. ἐν) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλλῃσι σώμασιν Her. F. 334.
 Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.
 Περιβλεπτος. περιβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.
 Περιβόλαιον. θανάτου περιβόλαι' ἀνήμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.
 Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ἑξίφους Ph. 283. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ὅδω περιβολὰς Her. F. 562.
 Περιβολος, 1) subst. ὡς ἤλθομεν σὺν περιβόλων νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λατῶν Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὤπλισμένον Ion. 993. 2) adject. τέφρα περιβόλα Iph. A. 1477.
 Περιέσμα, τὰ Her. F. 1035.
 Περιδρομή. διήλθον ἐπὶ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.
 Περιδρομος, 1) subst. ἵππος ἐν εὐτόροισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) adject. περιδρόμῃ ἵππος ἔδρα El. 458. ὅρεσι περιδρόμος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.
 Περιεῖναι. ταντὸ τῷτό μοι περιεῖται ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. περιόντος σὺ Epist. II.
 Περιέπειν. ἐμὲ ὑμῶν καὶ περιέπων Epist. III.
 Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 1.
 Περιεῖναι (ab εἶμι). περιεῖ Epist. III.
 Περιῖσταναι. τοῖσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβῳ τοίχους Sis. fr. I. 37. περιεῖσσαι κύκλῳ Bac. 1104.
 Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.
 Περικλῶν. πρὸς Ἀθηναῖς περικλίσιν θαλάμους Er. fr. VI. 4.
 Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκώρινδον Fr. inc. XCIV. 1.
 Περικλύμενος, nom. propt. ducis Thebanī Ph. 1164.

Π Ε Ρ Ι

Περικλυντος. Ταφίων περικλυντον αὐτοῦ Her. F. 1080.
 Περικύμων. νάσθι περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 796.
 Περιλείπειν. τὸς περιλελειμμένους φίλων Hel. 433.
 Περινίσσεται. κυκλὰς ἀνίκα Καρνεῖς περινίσσεται ὅρα μηνὸς Al. 451.
 Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἐπὶ πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας—ἐπὶ ἤλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ ib. 740. ἦν πέριξ ἔχει νέφος τοῖστον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον κύμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τητὸς μόλιδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονῦντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ἑύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πύδα; El. 561. πέριξ ἐλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.
 Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.
 Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.
 Περιπίπτειν. αἰσχυρῶ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λυτροῖσιν ἀλόχῃ περιπεσὼν παυνυάτοιοις Or. 367.
 Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.
 Περιπλευρος. περιπλεύρῃ κύτει El. 472.
 Περιπλοκή. περιπλοκὴς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.
 Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν στρατὸν Rh. 773.
 Περιπτνυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.
 Περιπτύσσειν. περιπτύσσω χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.
 Περιπτνυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτνυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτνυχαὶ Ph. 1366. περιπτνυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλίῃ περιπτνυχαῖς Ion. 1516.
 Περὶρρύντος. περὶρρύτων ὑπὲρ—πεδίων Σικελίας Ph. 217.
 Πέρισσος, dor. pro ἡμος. ὁ φάνος περυσσάματος Her. F. 1017.

Π Ε Ρ Ο

Περισπᾶν. περισπᾶσας ξίφος Iph. T. 296.
 Περισπείρειν. περισπείρουσαν Ἀχελΰν δρόσον An. 167.
 Περισσάμυνθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.
 Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τὴς περισσῆς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ἔδεν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περισσῇ εὐκαρδίῃ Hec. 579. ὃ περισσὰ τιμηθεῖς τέκνον Tr. 735.
 Περισσός. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφῆς Med. 295. λαβῶσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.
 Περισαδὸν An. 1137.
 Περιτέλλειν. κατθανόντοιεν εὖ περιτελλέον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιτελλέειν ἂν; Iph. T. 627. χορὴ περιτελλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσση ἀνυχεῖν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιτέλλῃ κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περιτυλέντες, ὧν ἐχρῆν πο Tr. 390.
 Περιτεφῆς κισσὸς Ph. 654.
 Περιτύλος. ἐν περιτύλοις δύμοις An. 1100.
 Περιώζεσθαι Epist. II.
 Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.
 Περιτιθέναι. χρυσόεντον τέφανον περιδέσθαι Med. 984.
 Περιφέρειν. λίνυ κλωστήρα περιφέρει λαβῶν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος κατ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
 Περιφερῆς. περιφερὴ εἶβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
 Περιφορά. περιφορὰν ἔλκεν δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
 Περιχορεύειν. ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα Ph. 320.
 Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάτα σ' εἶδον Cy. 270.
 Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίστα-

Π Ε Τ Ρ

μον Ph. 812. χρυσταῖσιν συνερεῖδει περόναις κρυπτόν Bac. 98.
 Πέρσειος. Περσείων οἰκῶν ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.
 Περσεύς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 773. Her. F. 3. et El. 459.
 Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνη Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.
 Περσηῖς. ἐς εὐνὴς Νύμφας τὰς Περσηίδος Her. F. 801.
 Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14.
 Πέσημα. πέσημα φοινίῳ δορὸς Hec. 699. Μυρτίλῳ πέσημ' ἐκ δίφῳ Or. 1548. ἀδάματον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῇ πεσήματι ib. 1429. ἀνάξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ἑρανὸ πέσημα ib. 1384. ὃ πεσήματ' ἀθλία Ph. 1695. πεσήματα δουριπετῇ An. 653. τὰ Πενθῆως μέλαθρα διατινάζεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι τέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.
 Πέσος. πέσει δαῖα Ph. 1307.
 Πεσσός. πεσσὸς προσελθῶν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Et. fr. I. 9.
 Πέταλον. ὃ ζαθέων πετάλων—νάκος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα IHel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσῶν πετάλων ἀπο Her. F. 396.
 Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφους Φοῖβῳ πέταται Ion. 90.
 Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.
 Πέτεσθαι. νῦν πέτη Bac. 332. ἔς—πετομένας κόπας (genit. dor.), πετομένῳ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.
 Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρέας καὶς ib. 1110. τὰν ἑρανὸ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπουσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὡκεανὸς τὴν ὕδωρ τάζουσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας ἐθαλλε ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιῷ ib. 1209.

Π Ε Τ Ρ

λισσάδος πέτρας λιβάς An. 534. άλλαν πέτραν ib. 538. Δελφίς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θῆρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερίας πέτρα ib. 759. αἰθρίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατατύφλῃ πέτρας ib. 1429. Παγγαίῳ πέτραν Rh. 972. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας ταθεῖς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Σωνίῳ—ὕπαργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριστάτῃ πέτρα ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἔξομεν ib. 592. ἐκ κοίτης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόنيον πέτραν ib. 1482. ἰέναι πέτρας ἀπο Her. F. 320. ὃ Πυθίῳ δυνδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῶν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμους ὀρίσασα πόντῃ πέτρας Med. 435. κυανεῶν λιπύσθαι Συμπληγάδων πετρῶν ἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκευωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγεν An. 1146. ὅσ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἰνται πέτρας Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσι πετραῖς ib. 306. πέτρας Καφηρίας Hel. 1139. προσβόρρος πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἀπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραῖῳ λίθῳ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραῖαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἀντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἀντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακέουσα λιβάς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῃ δευράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἐξω μελάδρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχθια Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.

Πετρορρύφης. πετρορρύφῃ θανεῖν Ion. 1222.

Π Η Γ Α

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψίδα πέτρῃ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῷ γενομένην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτρος Or. 535. et 624. ἀποκτείνειαι πέτροις ib. 912. πέτρως ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἱβάλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὁτέων ραφύς Sup. 503. σῶμα λευθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρως μοχλεῖν Cy. 239. πέτροις λυεῖ μνήμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρῶν. πετρώμενος Ph. 1184. πετρωμένος θανεῖν Or. 944. πετρωμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῃ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῷτ' ἐμὸ πύθῃ πάρα; Iph. A. 1138. ὡς ἐπεύθετε κρατύντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκᾶεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πύκῃ Med. 4. τὴν ἐν ἰδῷ πύκῃν Hip. 1254. ῥίπτεις πέδῳ πύκῃν Iph. A. 39. πύκης σέλας Tr. 298. πύκης πανὸν Alcmen. fr. XIII. 2) dor. πύκα. πύκα ἐν ὕρεϊα Tr. 533. φλόγα πύκας Bac. 146. 3) plur. ἀπῴσι πύκας Or. 1543. εἴμι παρὰ πύκας Hip. 216. πύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πύκῃσι Bac. 307. ἀμφιπύρος ἀνέχων πύκας Ion. 717. πύκαισιν χέρας πληρύντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορυφῆς πευκίνους Hec. 575. πύκινον δάκρυ Med. f. 200.

Πευτηρία. ὅπως πευτηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὅς σὺν παῖδ' ἐπέφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κύραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὃ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερὸν Bel. fr. III.

Π Η Δ Α

Πηγή. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγα-
σιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450.
et 1355. πηγὰς ὑρέων ἐκ μόσχων
Iph. T. 163. πόντω σε πηγαῖς ἀγνί-
σαι βυλῆσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν
ὑδάτων ib. 1192. ὃ μὰ τὰς Σιμοεντί-
δας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι
τρέφων Tr. 228. βοτρυῶν φίλαισι πη-
γαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαυεὶ δροσε-
ρὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her.
F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297.
πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56.
cf. v. 309. ὃ πρόσω πηγαὶ μελάθρων
τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ἔχ ὑγραίνουσιν
πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγνύναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας
Iph. T. 1430. κράτα πήξας ἐπ' ἄκρον
θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἀρῶρα
πέπηγέ με Her. F. 1395. ἀμφὶ βε-
πόρωσι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy.
301. ἀρμός πονηρός ἐν ἔυλφ παγείς
Er. fr. I. 12. τὸς κακῶς παγέντας
ὄρκως Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κώπα πηδαλίῳ τε ἵζει
Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480.
συριζόντων—εὐναίων πηδαλίων Iph.
T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακα-
θίετο Hel. 1552.

Πηδᾶν. δεινὸν ἀπο πηδᾶ ὁρομαῖος
Or. 45. πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα
ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ
κέρκυες ib. 894. κατὰ γ' ἐγκέφαλον
πηδᾶ σφάκελος Hip. 1353. τί ὦδε
πηδᾶς ἄλλος' εἰς ἄλλους τρόπους; Tr.
67. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib.
1206. ἵνα Βάκχιος—λαίψηρᾶ πηδᾶ
Ion. 717. ἐνθα πῦρ πηδᾶ θεῷ Βακ-
χεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἥς μακρὰ
λόγχοι πέρι πηδῶσ' ἔρωσι Her. F. 66.
εἰς τὰ πῖσιμα ὃ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ
Bel. fr. X. 2. ἐν πύκαισι Παρνασσὸν
κάτα πηδᾶ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πη-
δᾶν τὰδικήματ' εἰς θεῶς πτεροῖσι;
Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὕψει πηδῶν-
τα σὺν πύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγ-
εῖλαισι καὶ τέρνοισι ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι
Dan. fr. XI. 2. ἐν μέσθ τῇ γαστέρι
πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντι-
λόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel.
1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ
χειμάρρη νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac.
1092. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα πηδήσας
ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἢ

Π Η Μ Α

δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib.
1039.

Πήδημα. πῆδημ' ἐς ἄδυ πικρὸν Hip.
829. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα An. 1140.
λυγρὸν πῆδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλ-
λον καρδία πῆδημ' ἔχει Bac. 1287.
ἑράνιον πῆδημα El. 861. δυστυχῇ
πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492.
πηκτὸ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ac, filius Pelei, i. e.
Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et
Rh. 371.

Πηλεὺς, pater Achillis. Hec. 37. 383.
et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701.
Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc.
Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλιν Iph. A.
1048. τὰν Πηλιάδ' ἄκταν Her. F.
389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370.
πέυκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, nom. montis et sylva. Med. 3.
Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et
1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν
Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ
λοῖσθιον πῆμα, πῆματος πλέον ib.
1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. δι-
πλὸν αὐτῇ πῆμ' ἐπεσρατεύετο ib. 1185.
σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα
Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε
πῆμα φρίσσω πάλα ib. 855. πῆματος
ἔξω ib. 1293. θυραῖς πῆματος σκυ-
δὴν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817.
et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακῶς
προσκειμένον πῆμα Her. 484. δικαίως
τὸν θεμιτεύοντά σοι δράσειεν ἂν τι
πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς
ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γε-
νέσθαι Fr. inc. C. 1. ὃ κάκ' ἐνεγκῶ-
σαι πῆματα Hec. 167. νέων πημάτων
ἔχ ἄπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρεϊδῶν
πῆματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἐτέροις
ἀμείβεται πῆματα ib. 978. μή τις—
πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη ib. 1257. ἃ
τάδε μήσατο πῆματα γὰς βασιλεύσι
Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοιςιν ἄλ-
λοις πῆμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημά-
των Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600.
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al.
567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.
κακοῖς πῆμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς
τῷ νοσῶντος πῆμασιν διώλεσεν τὸν

ΠΙΕΡ

ΠΙΚΡ

συννοσῶντα Sup. 227. τάκει παρόντα πολλά πῆματα ib. 686. πημάτων γ' ἄλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τὰμὰ πῆματα Iph. A. 536. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὃ μέγιστα πῆματ' ἐξεργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφίτης πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνῃ πῆμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνηεῖς πῆματα ib. 610. καὶν' ἀκόνσῃ πῆματ' ἐξ ἐμῶ ib. 1529. πημάτων κακὰς οὐδὲς Ion. 930. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἀπώτροπος γένοίῃ μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἅποι' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρότεια πημάτων ὄσαι τύχαι Antioip. fr. XXI. 1. πημάτων λελημμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτὸς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σέ Med. 1398. ὃ, τι σὲ κῆμέ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἑπακτῷ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴν δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dog. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐρινύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνηιὸς, nom. fluvii. Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλείαισι ἀνδοκρόκοισι πῆναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πῆναισιν Ion. 197.

Πήχυν. λευκὸν ἐμβυλῶσα πῆχυν τέρνοις Or. 1466. λαὶὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πῆχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τὰμὰ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβάς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τάγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρως ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νυθετόμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερίς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μήσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιδανός. πιδανὸς αὐτὸς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιδανὸν λόγον Antioip. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν—ψευδηγορεῖν πιδανὸν Thy. fr. III. 2. Πίδος. ὥστ' ἐκτιεῖν σε ὄλον πίδον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νότον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικρῷ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνδοινάτορα El. 638. πικρὸς δανεισμός ib. 858. πικρὸς γόνος Ph. 890. πικρὸς γάμος Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἤξετε Sup. 1221. πικρὸς προχύτας χέρνιβας τε Iph. A. 955. πικρὸς λόγος Hel. 488. ἀγωνίζεται πικροὶ Ion. 1257. ἀγλαὺς πικρὸς Her. F. 827. οἰκρὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θείαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν συγχύσιν βίῃ An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσιν τε βίῃ ib. 384. πικρὰν Φοίβῃ φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν, πικρὰν ἰδῶσα δυσελέναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητεῖαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἡλυσιν Her. F. 1041. πικρὰς μὲν πελέκεως τομας σᾶς, πικρὰς δ' ἐκ Τροίας οὐδὲ βυλᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὃ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὕψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τῷτο Ph. 530. πικρὸν τὸδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκῆρημα ib. 787. πῆδημ' ἐς ᾗδεν πικρὸν ib. 829. πένθος γεύομαι πικρῷ Al. 1072. ἴσα σοι μηδὲν ἐνδῶπιν πικρὸν An. 224. ὃ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλῷ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὀδυρμα ib. 1227. ἦ τὸ ὄδυρμα σοι πικρὸν; Cy. 526. πικρὸν ὄν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέῃ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phoen. fr. V. ὁδὲν ἔσται μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρός σὺ πικρὰ Hip. 1411. ἰδοὺς ἂν ἠδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονόμενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγελλαιμεν ἂν El. 418. πικροτάτω χρυσὸ φύλαξ Hec. 772. πικροτάτον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτως δεσμός Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τὸς κρείσσεις λόγως πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. πικρῶς πατρός φόνιον αἰτήσῃ δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου Sup. 762. πικρῶς ἐδέλευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὰς σὰς λόγους Hel. 455. τὴν τύχην οἶσι πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ἐκ ἂν δυναίμην μὴ τέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πιμπλασθ' ἀρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπράσι μυχῆς; ib. 299. cf. v. 306. πιμπρῆσιν οἶκος ib. 893. πιμπράναι Πριάμῳ ἄντῃ ib. 1260. πιμπρῆ Ion. 527. πιμπρῆ—Λοξίῳ χρητήρια ib. 974. πιμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπιμπρας Ἐρεχθίδος δόμους Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (pass. incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρός εὐζῶρον μέθῃ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβῳ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἶμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἐπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένῳ δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρῆ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πῖρς μεθ' ἡμῶν Al. 798. πῖωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῃ ὅσῃ βέβριθα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοσρύχων πινώδες ἄθλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πραθεῖς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφία πραθεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὺν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτουσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβέων—Rh. 446.

vid. not. εἰς ἀηδίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνδρώπων Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπέρ τις ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εἶ, τὰ δ' ἃ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίους πέπτωχ' ὦδε; Or. 88. ἃ πεσῆματα πλείσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταῦτ' ὁ μέλος εἰς ἀμφῶ πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πείδῃ πεπτώκατε Bac. 605. χρητήριον πέπτωκε τοῖς ἐπῆλυσιν κοινὰν πρὸ ναῦ Ion. 419. πρὸς ἀσμένους πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνω πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότας Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτα Hip. 241. εἴ ποτ' Ἰλίῳ τείχῃ πέσοι Hec. 11. ὥς πέσοιμ' εἰς εὐνὰν ib. 927. κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχές τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιούτοις ἦνικ' ἂν γνώμῃ πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβῳ πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς El. 982. ὅταν ὅπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενῆς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρός πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ὕδας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ἅτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρῆ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τῷμαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἀχρηστον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὅπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ἐπὶ μητροῖαν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὄργην πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχείον πεσών ib. 21. ἔκ ἡνώνυμος πεσών ἔρωσ Hip. 1429. εἰς τὸ δυσ-
τυχές πεσών Tr. 634. δαίτα πρὸς
κοινὴν πεσών Ion. 652. κρείσσον' εἰς
ὁμιλίαν πεσόντα Aol. fr. IV. 2. ὑπ'
ἀτης πεσών Bel. fr. XVI. 10. Φρυ-
γῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ
Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κα-
κῶν εἰς τῆσχατον πεσόντες Her. 305.
ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῷ χέρας πεσόντας ib.
451. πεσῶσαν ἐκ καρχησιῶν Hec.
1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὼν El. 428.
σώματα πεσόντα φασγάνῃ Hel. 977.
ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῆ Or. 1141. τοῖον
εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτώ-
μα θανάσιμον πεσῆ El. 686. εἰς σκο-
τεινὰς ὁρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

Πίστα, *nom. urbis*. Iph. T. 1. et Hel.
393.

Πισᾶτις παρθένης Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or.
1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω
λόγους Rh. 663. τὸν παρ' ἄδη πα-
τέρα—πιστεύεσ' ἤξειν; Her. F. 146.
ὅστις δὲ λῶ φωτὶ πιστεύει Alcmaeon. fr.
V. 1. λόγοις ἐμοῖσι κίτευσον τάδε
Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (*sc.* ὠφελεῖ με) Ph.
368. πίστιν μεγίστην Med. 22. Θεῶν
ἐκέτι πίστις ἄρρηε ib. 414. ὁρκῶν φρέ-
δη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι
τέτων ib. 731. πίστιν ὃ συμκράν Θεῶν
Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321.
et Rh. 415. φόβῳ πίστις ἀδε πρῶτα
Sup. 627. ὃ γε μὴδ' ὀρωμένη πίστις
παρῇ Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ'
ὄντ' πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν
πίστιν συμκράν παρ' ἐμοῖ γ' ἔχει El.
737.

Πιστός. ὃ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πι-
στός ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς
φίλος ib. 1405. cf. Med. 698. πό-
σιον πιστὸν Med. 511. ἀλόχῃ πιστὸς
φίλος Al. 1098. πρὸς ἀνδρ' ἀγαθὸν
πιστὸν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῃ
τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἴ ib. 114. πι-
στός πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δε-
σπότησαι πιστὸς εἴ ib. 304. πιστὸν ἀτ-
δαν Bac. 1155. πατὴρ πιστὸς παρα-
τάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion.
55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νο-
μίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι
χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἀν-
έρα δῆμῳ πιστὸν Pl. fr. I. 3. τίς νῦν

πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. ἰ.
τύμβῳ ἕδεις πιστὸς ἀνθρώπων φίλος
eorund. LXXXIV. βασιλίδος πι-
τῇ τροφῇ Hip. 267. τῆς μόνης πι-
τῆς ἐμοῖ Al. 369. πιστῆς ἀλόχῃ ib.
883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς
Iph. T. 641. ἔκ ἔτιν ἕδεν πιστὸν
Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ
πιστὸν τῷδε λόγῳ ἐμῶν δέχῃ Or. 245.
γλώσσῃ ἕδεν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν
Ἑλλάς οἶδεν ἕδεν Iph. T. 1205. πιστὸν
τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν
εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. δό-
λευμα πιστὸν ib. 748. πιστὸν μοι τὸ
παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801.
ἕδεν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων
Cenei fr. VI. 1. τάνδον πιστὰ; Hec.
1017. τὰ πίσ' ἐμὰντ' ὁ θράσος πα-
ρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοὶ τὰ
πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος
ἤδε κατηγορεῖ σὺ πιστὰ Hip. 1058.
δεῖν' ἰδὼν—καὶ πιστὰ Cy. 375. πῶς
μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὃ
πιστότατος πάντων Or. 1014. ὃ πιστο-
τάτῃ El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας
Al. 904.

Πισῶσθαι. τῷ παρόντι τῇτιδον πιστέμ-
νοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπισῶ-
σθαι Iph. A. 66.

Πίστρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται
Cy. 47.

Πίστρον. πληρὴν πίστρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος. κῆμαθεῖ
παρρησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῆ πί-
συνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis*. Tr. 1112.

Πιτθεὺς, rex Træzeniae. Med. 683.
Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4.
et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσή-
λατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῃ πιτνεῖ
Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ
Or. 1538. σὺν αἵματηραῖς σαγόσι
πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ὕδας
Med. 1195. Θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος
ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἶος κέλαδος ἐν
δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων
πένθει πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλῃς
δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐνθ'
Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὥς
πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖ-
σιν γένασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel.
900. εἰς ἄδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

Π Λ Α Θ

τῷ ποτ' ἐν γῇ πτόμα δύστηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἡ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ag. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνῶντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ἑσθας Sup. 165. εἰς ἐλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτνῶντας Al. 629. βῶμοι πιτνῶντες An. 358. τὸς πιτνῶντας ἐκ ἀπωθῆμαι πόνης Phi. fr. II. 2. τῶν σὺν πάρος πιτνῶσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμᾶς, πιτνῶσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῶντα Med. 55. θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχρ' ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφῳ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεῖς Iph. T. 307. νεὺς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργεῖν δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβῳ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς ib. 1187. δις δυοῖν πιτύλοις Tr. 817. πιτύλως διδύσῃ χειρὸς ib. 1235.

Πλαγᾶ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἰν' ἀνταίαν ἐρείσῃ πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάσσειν, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλλαισι πλαγχθεῖς Or. 56. πλαγχθεῖς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῷ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἀποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὺς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φίλῃ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρηκί πλασθεῖσαι ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίου Rh. 911.

Π Λ Α Τ

Πλάκτρον (dor. pro πληκτρον) διάβολον πρὸς κεραυνίῳ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανώμενας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεῖς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίσιος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἱ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντε πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλω Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἄλιον ἐφθείρε πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2. ἔδ' ἀγύμναστον πλάνους Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνος Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίστην Χερρόνησιαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλεσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναλοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασσῷ πλάκες Ion. 1267. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῶν ἄν' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλάσθεις ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάστιγξ χρυσῇ Rh. 303.

Πλαστός. πλαταῖσι βακχεῖαισι Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίστατο ib. 1550. ἀφελῶν σκαλμῷ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ag. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλως πλάτα An. 866. κέρας δεξιῶν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποταμο-

Π Δ Ε Κ

πάρων Tr. 809. ἀλίφ πλάτα Her. 83. θήραμα βαρβάρω πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) πλάτα πλατάς νανσιπόρος Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρόμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπρόμοισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγγυῖς πλατείας πεδιάδος ὧ ἀμαξίτῳ Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομῇ ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὺς ἀπετι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρου σαθρήσας μήκος εἰς ἐγώνιον Ion. 1137.

Πλειάς, nom. *sideris*. Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in πλῆρ. Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper.* *naviga*) κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ζὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρώες πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλέωσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλευκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομάς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἱ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορθμὸς μυρίης πεπλωκότα (quasi a πλώ) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ὃ γὰρ ἂν—πύργος γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἰκῶν πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὥς διὰ μακρῇ τήνδ' ἔπλευσατε χθόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς αἶδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖθις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκει; An. 66. φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπῳ καλὰμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγους Rh. 834. παῦσαι πλέκυσσα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκάς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Π Λ Η Γ

Πλεκτός. πλεκτὸν τέφανον Hip. 73. πλεκτὰν Αἰγύπτῳ παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταί, *εὐβάτ.* *funes*, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβῳ πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει ψόφῳ πλέα Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐπὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαυρε Hec. 500. κρέσας πλευρὰν περοφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῆσι πλευρῆς καὶς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἰεῖς (δc. τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἐκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀπρότῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. sq. κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογόντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἐκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, att. pro πλέος. ἀνὴρ πολλῶν θανμασίων πλέως Bac. 449. πόθῳ πλέως ib. 456. πλέως οἶνος Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδω ib. 553. φόβῳ πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἦσθ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὅσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμι σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκίμποις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξωδήκῳτα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίῳ Ion. 282.

Πληγμα. δεινὰ πλήγματα γενεαῖδων

Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.

Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε— πολλῶν Or. 368. δακρύουσιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. 905. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσει τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν ὁμμάτων ὡς πλήσαιμι ἄδονα Iph. A. 234. εἰδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσει με Cy. 146. πλήσεις νηδὺν Alop. fr. VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας ποδὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλήσθη τέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπελὺ ροῆς Bac. 281. ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεῖς βορᾶς Cy. 408.

Πλήθος. πλήθος πόλεος Hec. 866. δεινὸν τὸ πλήθος ib. 884. πλήθει γυναικῶν εἰδὲν ἥνυον ib. 1167. ὅταν—πείθῃ τὸ πλήθος Or. 906. ἐν πλήθει λέγων ib. 942. ἀλόγιστόν τι τὸ πλήθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλήθος τῆσδε γῆς Ph. 722. σίτων πλήθος Al. 551. σοφῶν πλήθος ἀθρόον An. 482. εἰς πλήθος αὐτῶν εἰμι Sup. 355. σποδὲ πλήθος ὀλίγον ib. 1129. στρατὸ πλήθος Rh. 309. πλήθος συμμάχων Her. 668. ὡς ὄχλος βροτῶν πλήθους τε κοφίσσει χθόνα Hel. 40. χρυσὸ πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV. 1.

Πληθύνειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον; Her. F. 1172.

Πληκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρον χρυσέῳ Her. F. 351. πλήκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμιστο Rh. 766.

Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. 1649.

Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθης Med. 306. εἰδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἦν τι πλημμελὲς σε δοῖα Hel. 1091.

Πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Πλημοχθαί Pi. fr. I. 1.

Πλήρης. ἀγὼν πλήρης τεναγμῶν Hec. 230. ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or. 882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109. τράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. fr. IX. 3. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr.

inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλήρεις δέπας Hec. 527. πλήρες τεύχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χειρὸς Rh. 286. χρυσὸ πλήρη δώματα Her. F. 645.

Πληρῦν. πληρῦσιν πυρὰν Hec. 574. πληρῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληρῦν πίτρα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληρῦν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας πληρῦντες Her. F. 373. πληρῦσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἀγχος—βαρχίῳ μέτρον πληρῶσαντες Iph. T. 954. ὅς—πληρῦται βοᾶς Ar. fr. II. 3. ἑρᾶνός πληρῶμενος ὄμβρου Ccd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἡδεταί πληρῶμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρῶμένη Hip. 1215. γαστρὶ μὴ πληρῶμένη Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὡς ἐπληρώθη τέγη Ion. 1168. δαιτὸς πληρῶεις Antiope. fr. XXVII. 3.

Πλήρωμα. ἀφθόνη πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμα ἀθροίσας Ion. 664. εἴγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατῆρων πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθῇ; El. 634.

Πλησίον, ἀνθεν. ὡς—πλησίον μῦθ' φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μὴδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὐται πλησίον θρώσκει με Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακῷ Hip. 1439. πλησίον ἔδας Al. 269. τύμβου πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ταθεῖσα γῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, ἀγχεῖ. πλησίως δόμος Med. 969. πλησία ταθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίσιος. πλησιεῖσι προαῖς Iph. T. 430.

Πλησμονή. ὃν ἐκ ἀπαρκεί πλησμονῇ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοὶ Κύπρις eorund. CLXIV. ἐκ εἰς πλησμονῆς θηρῶμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρεία συμφορὰ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ἄδε-
 ρος πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς
 νόμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος Med. 556.
 Ἀργῶς κἀρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμέ-
 νος ib. 1387. Θεαὶ ἄχει πεπληγμένοι
 El. 1270. πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς
 ὑπὲρ κἀρα Or. 497. τὸν Διὸς πλη-
 γέντα πυρὶ Sup. 934. μᾶ' πληγέντες
 ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγείσα
 El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρῳ πε-
 πλῆζεται Hip. 894.
- Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μί-
 τραισιν ἐρῶνθμιζόμεν Hec. 923. ὡς
 ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or.
 387. βοτρήων πλόκαμον Ph. 316.
 καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081.
 cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλό-
 καμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυδι-
 σμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατ-
 ὀπτρῷ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071.
 πλοκάμων ἐμῶν ἀπο An. 831. ῥίπτειν
 ξανθὸς πλοκάμους Iph. A. 758. πλο-
 κάμους περιβαλλομένα Iph. T. 1150.
 vid. etiam Bac. 104. 112. etc.
- Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκάς Iph. A. 936.
 ἐνμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἐπλεκε
 πλοκάς τοιάσδε Ion. 826.
- Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med.
 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 ib. 842. χρυσῆς πλόκος ib. 1186.
 χαίτης πλόκος El. 527. τὰς ἀκηρά-
 τας πλόκους κόμης Ion. 1266. τῷδε
 τὰς ξανθὰς πλόκους καθημάτωσ' ἂν
 Her. F. 233. μυρσίνης πλόκους El.
 778.
- Πλῶς. εἰ ἦν τρατῷ πλῶς Hec. 899.
 πλῶν ὀρώντας ἥσυχον ib. 901. πλῶν
 ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v.
 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλῶς
 αὐτὸς σημαεῖ Hel. 150. περὶ τὸν
 εἰς Χίον πλῶν Epist. II.
- Πλῶσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλῶσιος
 κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλῶσιον
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν
 ἐν ἀνδρὸς πλῶσις φρονήματι El. 371.
 ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλῶσις μᾶλ-
 λον ξένος ib. 395. πλῶσις γάμου Ar.
 fr. XX. 2. εἰς τὰς πλῶσις ἀποβλέ-
 πειν Sup. 177. ἐκ πλῶσιων δόμων
 Hel. 439. πρὸς πλῶσιαν τράπεζαν
 ib. 302. πλῶσιαν φάτνην Eu. fr. VI.
 1. πλῶσιαν πλάκα St. fr. I. 3. πλῶ-
 σιον ἡθός Sup. 907. πλῶσιον ὕδωρ
 Dan. fr. X. 3. πλῶσιους ἐν δώμασιν
 Hec. 624. πλῶσιων κτερισμάτων Tr.
 1249.
- Πλῶσιως θάπτεσθαι Al. 57.
- Πλωτεῖν. πλωτεῖς ἐν ὃ πλωτῶσι An.
 210. πλωτεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλω-
 τεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1.
 σκαῖον τὸ πλωτεῖν Fr. inc. LXIV. 2.
 cf. Phaeth. fr. V. 1. τίμιος πλωτῶν
 ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος
 χρόνον πλωτῶν Bel. fr. XVI. 10.
 πλωτῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ὃ
 βόλομαι πλωτῶντι ὠρεῖσθαι πένης
 Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιπα Μω-
 σῶν φθέγγεται πλωτῶν ἀνὴρ eorund.
 CLXXIII. οἱ πλωτῶντες Æol. fr.
 VI. 6. ὠδεῖς ἐπλότησ' ἐμπύρουν Hel.
 762.
- Πλῶτος. ρέγας πλῶτε λιμὴν Or. 1077.
 ὀδυνηρὸς ὁ πλῶτος γενήσεται Θήβαισι
 Ph. 569. ζειλὸν ὁ πλῶτος ib. 600.
 τῷ πλῶτῳ διδῶς τὸ πλείστον Sup. 407.
 κτᾶσθαι πλῶτον τέκνους ib. 450. πλῶ-
 τῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλῶτος τοῖς
 σοφοῖς Θεός Cy. 315. πλῶτε ἀξίος
 οἶκος Hel. 69. ἐατέος ὁ πλῶτός ἐς'
 ἀδικός τις ὦν Hel. 911. cf. Alex. fr.
 XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτο-
 ρα πλῶτον Ion. 478. πλῶτε πάρος
 ib. 485. πλῶτον εἰσιδὼν El. 1097.
 et Cress. fr. IV. 3. πλῶτε βάρος El.
 1287. μὴ πλῶτον εἶπρε Æol. fr. XIV.
 1. τὸν κάκιστον πλῶτος εἰς πρῶτος
 ἄγει Alcimen. fr. VII. 2. σκαῖον τι
 χρῆμα πλῶτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν
 τίκτει πλῶτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος
 ὁ πλῶτος Inus fr. XVI. 4. πλῶτος
 — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα
 πλῶτῳ δυσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr.
 XIV. 2. λαμπρῶς πλῶτῳ γαυρόμε-
 νον Fr. inc. XXVI. 2. πλῶτῳ ἀρε-
 τὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund.
 CXVII. 1. πλῶτῳ χλιδῶσα eorund.
 CXXXIX. πλῶτον αὐτάρκη Epist.
 IV. τῶν πλῶτων ὃδ' ἄριστος And. fr.
 XIV. 1.
- Πλῶτων, deus inferorum. Al. 361.
 Her. F. 808. et 1104.
- Πλωτήρ. πλωτήρων εἰ τις ἔβα Iph.
 T. 449. τὰς σὺς πλωτήρας παρῆναι
 δεῖ Hel. 1076.
- Πνεῖν. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων
 ἅπο Al. 496. ὠδὲ πνεῖν ἐῷ Cy. 621.
 γενεαίσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

ΠΝΟΗ

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετατροπὸι πνέουσιν αἶραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῷ οἶστρος ὠδίνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κᾶν ἐπίσχη πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλη An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεῷ παντόσυννοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῃ πνεύσαι κομπᾶν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαβρόας Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀπορῶξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἡδισον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἡρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμάτων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεδεῖναι ib. 780. ἡδυβόα Φρυγίαν αἰλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ἕραν ib. 873. πνεῦμα ἕριον ib. 1679. ὅταν θεῷ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμωι And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον eorund. CXXXVII. λωτῷ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀτίσσω Sup. 962. πνευμάτων ἐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίους—ἐξωσθέντες Cy. 277. μεδίεσται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τὰδ' ἔκ ἄσημα πνεύματ' αἶρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ροὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω—πνευμόνων ἀπο Her. F. 1093. οἶστρος περάσας πνευμόνων διαβρόας Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ἔνεκα συμκρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοῇ λεπτοῦ δόνακος

ΠΟΘΕ

Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοῇ Tr. 815. προχευμάτων πνοῇ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμους Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἰχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῆ πνοὰς ib. 699. ζεφύρω πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ἕραν Ph. 220. σχάσον—θυμῷ πνοὰς ib. 457. ἐηλίγησιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαί Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιέσιτοι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρῃ ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαῖ ib. 1487. θεῷ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἡλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαί—ἰδύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδὸς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγός, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδώκειας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λύσαι ποθεῖσιν—πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὅμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεϊ Iph. T. 542. ποθέουσι—βλαχαὶ συμκρῶν τεκέων Cy. 58. τῷ Μενέλεω ποθῶ λόγος ἀκούσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τὰς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 2. οἱ τὴν ἐπιτείχευσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μαστὸν ποθῶντα Ph. 1597. ἡ ποθεῖσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθεῖσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνῃ τῷ ποθυμένῳ Hip. 513.

Ποθεινός. ἡ ποθεινὸς φίλοις, ἡ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἡλθε Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

ΠΟΙΕ

θανών, ποθεινός ib. 1006. Βρόμιον ποθεινόν Cy. 617. ὡς ποθεινός ἀνμόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινός ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμι' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ἂλλ' πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθῳ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθῳ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτου κόρης αἰρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐτέλλω Hip. 234. κατ' ὁμμάτων τάζεις πόθον ib. 526. νέυ γάμῳ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἃ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σὼν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἰλίζει καὶ διαδέναι νῶτον Tr. 116. τότε παρῆσα πόθον ib. 645. μὴ σ' ἔλθ' πόθῳ ib. 891. πόθῳ πλέως Bac. 456. λευκὴ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθῆσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τὰδ' ἀμφὶ μνήμα σὺ πατρός πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀρρήτου κέρας ib. 1322. τῷτο κᾶμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τῷ βίῳ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὄσσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, *herba.* γῇ τίκτωσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ἢ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεὶς ποιεῖ θεὸς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τῆς μεμνηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνέδανοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλεῖστος πολλὰ ἢ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. sed bene seu recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τὰς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν

ΠΟΙΚ

ὀνναμένους Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθόντων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιῶσα δορυπετῇ φόνον Cy. 304. ἦνίκα ἔρανον εἰς θεῶς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπέπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὸς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενεῖ ποιῶ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιῆσθαι Ph. 519. ὄργας ποιῆσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιῶμεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέτην κᾶμ' ποιεῖται δόμων El. 63. ὄργην Μενέλεω ποιόμενος Or. 1630. σύμβασιν ποιόμενος Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιόμενος Rh. 604. τῶμόν εὐπρεπὲς ποιόμενος Bac. 440. ἐχθρὸς τὸς πρὶν εὐμενεῖς ποιόμενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιόμενος εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιόμενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τὸς γάμους ποιόμενος Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῇ ποιημένη Iph. T. 245. ἢ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλετέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάροdon Epist. II. φίλα ποιησάμενα λέκτρα πόσει σῶ Sup. 56. ἀσῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὺς νῶς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988. Ποιηρός. ποιηρὸς νομὸς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνη ib. 45. ποιηρὸν νάτος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῶ τρῶψ Hel. 1563.

Ποικίλα, *poikila* πριπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν διδαλαίαισι ποικίλλουσα—πῆναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποικίλται τρόπης Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρόνος καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀτέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πῶλος) Iph. A. 227.

Ποικιλοξριᾶ νεβρός Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτων Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλος ποικίλος Med. 1159. cf. An. 148. τὸς θυλάκας τὸς ποικίλους

ΠΟΙΝ

—ιδῶσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι
Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νε-
βρῶ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νε-
βρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον
Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφν τι ποικίλον
Hel. 717. ποικίλων ἐρμηνευμάτων
Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων Ap.
938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποι-
κίλων ἀρροσμάτων Hel. 418. τῇ
Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr.
X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr.
XXII. 3.
Ποικιλόφρων Hec. 133.
Ποικίλως Bac. 886.
Ποιμαίνειν. ποιμένας Κύκλωπος ποι-
μαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν στρατὸν
Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλῖα
λύγκες Al. 581.
Ποιμένιος. ποιμένα ἄλση Tem. fr.
XVIII. 3.
Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
θλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι
ποιμένους Hel. 1500. ποιμήσιν λόχων
Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων
Sup. 674. βεκόλοι καὶ ποιμένες
Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy.
187. ποιμένων λεῶς And. fr. XXVII.
1.
Ποιμνῆ, et dor. ποιμνα. ποιμνης νεο-
γνὸν θρέμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυ-
σέομαλλον ποιμναν ib. 726. ποιμνας
δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἔμεν
ποιμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποιμνας
Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παί-
δας προσνέμοντας εἰσοῶ ποιμνας ib.
37. ποιμναις ἔχ' ἴει θαλερὰς βοσκὰς
Hel. 1346. ὅς ποιμναις ὁμαρτεῖ El.
412. ποιμναισιν εὐβοιωτάτην Cresph.
fr. XIII. 3.
Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμε-
ναῖες Al. 580.
Ποιμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὅποτε
γένετο Or. 998. εὐτυχῶντα ποιμνία
Rh. 270. ἤδη νέμωσι κατ' Ἴδαν ποί-
μνια ib. 552. ποιμνίων ἐπισατῶν
Antip. fr. XXXIII. 4.
Ποινᾶν. ὑμᾶς ποινασόμεθα Iph. T.
1433.
Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνωνος ποινάτορας
El. 23. cf. v. 268.
Ποινῆ, et dor. ποινά. ἐνθεν—ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἶκος Iph. T. 201. εἰρήνην,
ποινᾶσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς
δῶς ἀντιπάλους Iph. T. 446. ποινὰς

ΠΟΛΕ

ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῶσ' ἐμῷ Tr.
360. cf. v. 879.
Πόκος. οἷν μελάγχμιον πόκῳ El. 513.
Πολεῖν. τίς ὁδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ
σόν; Or. 1269. τί σὺ γῆδε πολεῖς;
Al. 30.
Πολεμεῖν. τῇ ὑγίειά πολεμεῖν Hip.
263. τῷ θεῷ προθυμία πολεμῶ Ion.
1386.
Πολεμικός. Σπαργῶν τῶν ἄγαν πολε-
μικῶν Fr. inc. CCV.
Πολέμιος. πολέμιός σοι λειψαῖς Hec.
1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176.
πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος
κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δό-
μοις El. 833. τοῖς φιλάτοις πολέ-
μιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πο-
λεμῖν βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολε-
μίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων
δίκη ib. 1162. πολεμίων πάρα ἀγ-
γελμά τι Or. 873. πολεμῖος λόγος
ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγόμε-
νος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μή-
τηρ) Or. 796. ἔρημα πολέμιας χειρὸς
Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον
παντευχίαν Sup. 1191. ὁ πολεμίαν
με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλόξ
Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρ' ἔχειν
Fr. inc B. 17. γῇ πλεονίαι πόλε-
μιον καθίσταται τῆλασσον Ph. 542. ἡ
τι κείθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her.
F. 1128. πέφυκε πως καισὶ πολέμιον
γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1.
ἀπαρχὰς πολέμιων σκυλευμάτων Ph.
864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμώ-
τατος Her. 1034. Ἑλλησιν πολεμώ-
τατος Hel. 475. φλύς τιθέντες τῆς
γε πολεμωτάτης Hec. 848. τοῖς ἀνθ-
αμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. φέ-
χος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr.
inc. XCV. τὰ λῶσα καὶ κάλλιπα πο-
λεμιώτατα τίθεις Med. 572.
Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or.
13. ἐννετὸς πολέμου ib. 1406. ὁ γλῆ-
μων πόλεμος Sup. 119. δοῦν πόλεμον
κρεῖσσον εἰρήνην ib. 488. ἐννήψε μοι
πόλεμον Rh. 428. οἰκίος πόλεμος
Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. δοῖ
τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθαι Hel. 1166.
ἀπόλεμον πόλεμον ἐσπενσας τέκνοις
Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλε-
μον αἰφῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2.
φιλεῖ τοι πόλεμος ὁ πάντ' εὐτυχεῖν
Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμους αὐ-

ΠΟΛΙ

ΠΟΛΥ

ξάνωσ' ἀνεν δίκης Sup. 233. πολέμων ἐρατὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.

Πολίαρχος Rh. 381.

Πολίηται, ποët. pro πολῖται El. 119.

Πολίητις. ὃ ψάμαθοι πολίητιδος ἀκτῆς Hip. 1126.

Πολιός. πολίων ἐπὶ κράτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολίων αἰθέρα Or. 1376.

πολιός ἀνὴρ Sup. 166. πολῖ σιδάρω Her. 758. πολιός ὄρνις Her. F. 110.

πολιός πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολῖαν χαίταν Al. 473. cf. v. 912.

χῆραν πολῖον An. 348. πολῖα ξυνωρίς Bac. 324. ἀνανδρος πολῖα

παρθενεύεται Hel. 290. πολῖας μα-
τέρας Sup. 35. σαρκῶν πολῖων ib.

50. πολῖαν ἐκ γενέων Her. F. 693. ἐν πολῖαῖσι φήμαις El. 701.

πολιόν αἰθέρος εἶδωλον Ph. 1538. γῆρας πολῖον Sup. 170. Bac. 258. et Ion.

700. et πολῖ γῆραῖ Er. fr. VI. 3. πολῖον δάκρυον Her. F. 1209. κάρα

πολιόν Er. fr. VI. 4. ῥόδια πολῖα θαλάσσας Hel. 1519.

Πολυῶχος. ὃ πολυῶχον κράτος Rh. 821.

Πολυόχως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλ-
λάδος ἐν πόλει ib. 466. πληθὸς πό-
λεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49.

τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἐπτήξε Sup. 268.

Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπεῖαν πόλιν Her. F. 15. ὃ πόλις Ἀργυ

Tel. fr. V. πόλις νοσῆσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἡ

(sc. ἡ ἰσότης) πόλις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323.

πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἐπτάτομον Bac. 917.

Ἀχαϊκὸν πό-
λισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.

Πολιτεύεσθαι. εἰ πένις ἅπας λαὸς πο-
λιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευ-
ται σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λό-
γῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. ἀργὺς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις

τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες

πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὃ πά-
τρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς

πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη Fr. inc. CLIII. 2.

Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις

τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσία πολ-
λάκις ληφθεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.

Πολλαχῷ Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξάνυσας Or. 1685. χρυσῆρι πόλῳ Ion. 1154.

εἰς θράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Epig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκῇ πο-
λυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνωρι ἐν ξενόεντι Θρῶ-
νῳ Iph. T. 1281.

Πολύατρος. τὸ Διὸς πολύατρον ἔδος Ion. 870.

Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, ποτ. προφρ. vñri. Ph. 28. 45. et 1601. et CEd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἀμπελον Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐ-
ρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολυδάκρυν με γᾶξεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολυδάκρυν ἄδοναν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀτῆαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.

Πολυδένδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπῳ θαλάμαις Bac. 560.

Πολυδέυκης, Pollux, Tyndari et Ledaë filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Poly-
mestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.

Πολυέλκτος. πολυέλκτον ἄδοναν Ph. 319.

Πολυετής Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.

Πολύζηρος. ἀμφὶ τῶν πολυζήρων Δί-
κτυνναν Hip. 145. πολυζηρότατον νάπος Ph. 808.

Πολύθροος. δέλτω πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμά Her. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.

Πολύκαπνον τέγος El. 1140.

Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Πολύκλαυτος. τόκος πολυκλαύτης Ion. 869. τείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτης ib. 779.

Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.

Πολυκτῆμων βίη Ion. 581.

Πολυκτῆτος. πολυκτῆτων δόμων μέτοχος An. 769.

Πολυκτόνος. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου Or. 1142. cf. Hel. 199. ἃ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.

Πολύκωπος. πολυκώπῃ σκάφει Iph. T. 981.

Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν τάχυν Meleag. fr. I. 6.

Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἐτίαν οἰκεῖς Al. 591.

Πολυμήτωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba exsccatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.

Πολύμοχος. ὁ πολύμοχος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχοις ib. 807. οἴκτοι θνητῶν πολυμόχων El. 1330. ὁ πολύμοχος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχων Τρωάδων Hec. 96. ἡ πολυμοχθων ἀρ' ἦν γένος, ἡ πολύμοχον ἀμερίων; Iph. A. 1330. sq. ἐκ ἂν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.

Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.

Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.

Πολύξενος οἶκος Al. 571.

Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1.

Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.

Πολύοχος τυραννίς Rh. 166.

Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.

Πολύπλαγκτος. ἐκ ἂν γ' εἰδείης ἔτερον — πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.

Πολυπλανής Hel. 204.

Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλάνητων πόνων Hel. 1335.

Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.

Πολύπλεθρος. πολυπλέθρου γύας Al. 690.

Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.

Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.

Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῃ μοῖρᾳ Ph. 160. χάρις γόνυ πολύπονους Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκητῶν πολυπύων Her. 932. ὁ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφ' αὐτῶν ἐθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθρα ib. 1500. πολυπονωγὰτην βροτῶν Hec. 722.

Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.

Πολύπτυχος. Φωκῶν ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.

Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἢ πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἡθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. θῆαν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχη πολλοῖσιν εἰς; Iph. A. 1358. πολλὰ γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὴν, δις τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοί, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοί Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἐριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἡ πολλὴ γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βέλει; Ph. 655. πονῶσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀναστέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνῆρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

ΠΟΜΑ

πολλά κραίνει θεός Fr. inc. CXCH. etc. 2) *Compr.* πλείων, vel πλέων λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. *θαν τις ἐσθλός* —μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. τῷ ὀχλῷ πλέον νέμεις ib. 868. πῆματος πλέον ib. 1168. ἐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίη τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τέλασσαν ib. 542. φρονῶσα πλείον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλείον μέρος Sup. 241. τῷ θεῷ πλείον φρονῶν Her. 259. πλείονων ἐρώσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Su-peri.* πλείτος. ἢ πλείετος Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ἐχλὶ τῷ πλείῳ διδῶς τὸ πλείστον Sup. 408. ὦ πλείετ' ἔχων Hec. 620. ὁ πλείετα πράσσων πλείεθ' ἀμαρτάνει βροτῶν (Epo. fr. I. etc. Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Πολύτονος. ὦ δαίμονος πολύτονον Hel. 212. τὴν πολύτονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύτονος ib. 997. ὦ περὶσσα —πολύτονος Ph. 1029. ἰαχᾶν πολύτονον γόων Med. 204. ὁ πολύτονος Ἑριννός Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύτονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἐξη πολύτονα Or. 975. Πολύτεκνος. ὅδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπαθὴν ἔχων Med. 557. Πολύτῳμος θεός Ion. 1074. Πολύφημος, *nom. prorr. viri.* Cy. 25. et 91. Πολύφθορος Ph. 1029. Πολυφόνος. πολυφόνῳ χειρὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420. Πολύχορδος. πολυχόρδοις ψδαῖς Med. 196. πολυχόρδοτάτα γήρυι Rh. 548. Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολυχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολυχρυσοὶ Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολυχρυσὰ λατρεύματα Iph. T. 1275. Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καδα-

ΠΟΝΗ

ρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. Πομπάιος. ὁ Μαίας πομπάιος ἀναξ Med. 759. ἐλάταν πομπάϊαν Iph. A. 1323. Πομπεύς σωτήριος Rh. 229. Πομπή, et dor. πομπά. ὑρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεύσαι πομπὰν ib. 1324. ἦν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαῖ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580. Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέγειραν ἔξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμέ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοῆς πομπίμως Hec. 1290. cf. Hel. 1079. Πομπός. πομπός σωτήριος Bac. 963. ὅς ἡμῖν πομπός ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπῆς—κύρης τάσσεσιν εἶναι Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379. Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονῶμεν ἡμεῖς Med. 331. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ἐκ ἀρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ἔκῃν πονεῖν με χρή' πονῶντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ὁ πονήσας αἰδῆς ὀλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἡπιστάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφν ἔδειξ, ὅστις ὁ πονεῖ, βροτῶν Hyg. fr. IV. 2. Μυκηναῖω πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονῶντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. ὁ τῶν πονόντων τέργον ἡγῶνται τότε An. 696. πονῶς (i. e. ὅσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονῶσα πολλὰ Sup. 577. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθας ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνῃσα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνῃσ' (i. e. ἐπόνῃσα) ἀμιλληθεῖς λόγῳ Sup. 195. ἂ 'πόνῃσα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὑπὲρ Or. 655. πόνως πονήσας μυρίας ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένος Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525. Πόνημα μελίσσῃν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρός ἔδεν ἄλλο, πλὴν κακός Hec. 596. πονηρός ἀνὴρ Sup. 424. πονηρὸς φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νότον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ἔδέ μ' ἐξέπληξ' ἔδῃ πονηρός ἔδεις Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἄρμος πονηρός Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρῶ ὄντε El. 928. πονηρῶν προσατῶν Sup. 243. φύβος πονηρὸς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὸς πονηρὸς φίλους ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τὸς πρὸς χάριν—πονηρὸς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοὶ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λίσχας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφῇ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾶν Hec. 1190. ἦν πονηρὴ ἦ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τὰρ γ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ἔδεις τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονῶσ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσω διπλῶν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὁ πόνος πολλῷ με δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς πόνος ib. 373. πῶ πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλείης Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βύλει πόνον μοι ᾗδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων ἔδεν, ἀλλ' ἀπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. VI. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) Plur. πόνοι καὶ πόνων ἀγάγαι καὶ κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμετρήτων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδίδες σοι

πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων—ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάξω πόνων ib. 452. καλὸν ἀπεργὸν πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλῶμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους ib. 1224. πόνους πονήσας μυρίας ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπανσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπληρμένοι ib. 706. ἔδεις αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἶκος ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνησθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ἐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοὶ τὰ γὰρ αὖξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυσόλην eorund. CLXVII. 2. μεταβολὴς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX, etc.

Ποντίας αὔρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἀναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὁ πόντιος (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἀρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίφ σάλφ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίος παῖδες Θεῷ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίως ἐφαρμένους ib. 299. ποντίας ἄλως Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτίς Hec. 1259. ὁ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τὰς ποντίας Θεῷ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ἐμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὁ ποντίας παῖς Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίφ φουθήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

ΠΟΡΕ

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et. 1412. πόντιον τόμα Rh. 436. πόντων σκάφος Tr. 1085. ποντίους πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεω ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρους σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρος θοᾶς ἀκάτης ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῳ σάλψ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντῳ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, γρέφει τοῖονδε ib. 1181. δεινῶν πόνων, ὡς πόντῳ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οὐδμα πόντῳ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντῳ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντῳ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντῳ ναυτολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντῳ εὐξείνῳ ib. 123. et ἀξείνῳ πόντῳ ib. 218. πόντῳ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φύλα πόντῳ Xol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντῳ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμερον Dan. fr. X. 2. πόντῳ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντῳ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἀπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεὶ σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμῶν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμους ματέρος αἷμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῇ El. 438. πορεύωσ' (i. e. ὡσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσαις ἐμὰν ἀνισσαν Hip. 755. με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός Or. 794. δεῦρὸ νιν πόρευσον οἰκῶν ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατὰ με γὰς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλα τὸν ἐπάγοντα στρατὸν Her. 773. ᾗδε πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χροστὰν ἄρνα πορεύσαι El.

ΠΟΡΘ

706. γυναῖκα ἄρισαν λίμναν Ἀχαιοῖσιν πορεύσας Al. 445. τὸν θανάτου—πορεύσας Πηδίκην πρὸς ἐσχαράν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον κράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) med. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύω Med. 756. ἔξω θυμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορευῇται στρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεῖς Ἰλίου πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἦν περ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτήιον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορδαῶν, nom. propr. viri. Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκος) An. 634. φίλας πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθεῖντα γῆν Ph. 514. ἥνικα Σπάρτην ἐπόρθεῖς Her. 742. ἥ γὰρ πατρῶν δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὸν πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ἔς (sc. βωμῶς) σὺ πορθήσων πάρεϊ ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων σαθρὰ Rh. 293. κόρας βίῃ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθεμένηας Ph. 568. βεφόρβια πορθέμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τὰς Τροίας πορθητῇ Tr. 213.

Πορθεύειν. τίς ἀτὴρ ὅδε πορθεύει; Iph. A. 6. τίνοι λόγῳ πορθεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθεύων ἵχνος ib. 266. πορθεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθεύωσ' (i. e. ὡσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἀρμάτων ὅχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθευσεας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθευσεας πόδα; ib. 936. Θρηῖκα πορθεύσαι στρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθεύσαι βρέφος Ion. 1599. πορθεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθευόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὅχοις πορθευομένῳ Tr. 568.

Π Ο Ρ Η

Πορθμενς νεκύνων Al. 254.
 Πορθμῖς Iph. T. 355. ὃ λευκότερε
 Κρησία πορθμῖς Hip. 753. πορθμί-
 δος σκάφος Cy. 361. δέναι κελύσω
 πορθμίδα Hel. 1067.
 Πορθμός. τὸν ἐς ἀίδα πορθμὸν ἀίξω;
 Hec. 1106. πορθμός ναῶν Iph. A.
 1379. πλεῖ κατά πορθμὸν Tr. 102.
 πορθμὸν ἐκ ἡδεῖσθα πατρῷας χθονός;
 Cy. 108. ὃ πᾶσι πορθμός αὐτός Ἀρ-
 γαίοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος
 πορθμός Fr. inc. CCVIII. πορθμός
 μυρίας πεπλωκότα Hel. 539.
 Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα
 κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω
 πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.
 θεῶν πορίζοντων καλῶς Med. 879.
 Πόριμος. μισθὸν πολίτην—πόριμον αὐ-
 τῷ Fr. inc. B. 32. 3.
 Πόρις. πόριος Ἰνάχε Sup. 629. εὐθη-
 λον πόριν Bac. 736.
 Πόρος. Διρκάιος πόρος Ph. 737. cf. v.
 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991.
 ἦν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260.
 τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός ib. 1418.
 ἰέ. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389.
 et Hel. 1707. τίς ἂν πῶς πόρος κα-
 κῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐθείης
 πόρου An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et
 ἀέξων πόρου Iph. T. 253. πόρον σχι-
 τὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πό-
 ρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T.
 876. ἔτοι μακρὸν ἡλδομεν κώπη πό-
 ρον Iph. T. 116. πόρον ἀπορον ἐξα-
 νίστας ib. 897. ὃ γὰρ ἀγγέλων πόρον
 φεύγουσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον
 Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχεράσιον
 πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον
 πνοαῖ—ιδύνουσι Bel. fr. XX. 2. χρη-
 μάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. ματεύ-
 οσα πόρος Hel. 1337. μυκτῆρων πό-
 ρος Fr. inc. CCXIII.
 Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θείει πορπα-
 μάτων Her. F. 959. εὐπρεπῇ πορπά-
 ματα El. 820.
 Πόρπαξ. πόρπαξ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134.
 ὧς ἡδύς ἐν πόρπακι σὸς κείται τύπος
 Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα
 Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.
 Πόρπη. πόρκας λαβῆσαι Hec. 1170.
 χρυσηλάτοις πόρκαισιν αἰμάξας κόρας
 Ph. 62. χρυσταῖς ἐξευγμέναις πόρκαι-
 σιν El. 318.

Π Ο Τ Α

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh.
 442.
 Πόρρω. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει Rh.
 482. πόρρω Τροίας Tr. 189. καίει
 τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV.
 Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρῆ καδ'
 ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύν-
 νειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25.
 1. ἔτις, ὅπως ἂν μὴ ὕκαλῃ, πορσύν-
 νετε Rh. 878. σὺ γε παιδὸς παιδὶ
 πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς
 τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf.
 Al. 1077. Νύμφαις ἐορτὴν πόρσυνε
 (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα
 πορσύναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμε-
 νον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al.
 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύν-
 νεται An. 804.
 Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φο-
 ρεῖν Epist. V.
 Πορφυρέος, vel πορφυρῆς. βίος πορφυ-
 ρῆς Θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457.
 πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἄλλα
 πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορ-
 φύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα
 πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.
 Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ τέγαι
 Iph. T. 263.
 Πορφυροειδής. δι' ἄλλα πορφυροειδῆ
 Tr. 124.
 Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887.
 Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel.
 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν
 Iph. A. 198.
 Ποσειδώνειος. Ποσειδωνεῖος ὕδασι Ph.
 196.
 Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919.
 Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi
 est frequentatissima.
 Ποτάμειος. χιόνι ποταμείῳ Tr. 1067.
 Ποτάμιος. ποταμίῳ κύκνῳ Rh. 618.
 ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel.
 1400. ποταμίᾳ κώπῃ Al. 461. πο-
 ταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίως
 διαβροῦς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας
 El. 56. et π. ποταμῖος ib. 309. πε-
 δῖον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα
 ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ'
 ὀδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίως
 Al. 157. ποταμίως παρὰ χεῦμασι
 El. 152. ποταμίων βείθρων. απο Rh.
 794.
 Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

ΠΟΤΜ

Iph. A. 713. ὦ ποταμῷ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρῳ ποταμῷ Bac. 405. ποταμῷ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργεῖν ποταμῷ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγὰι ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποταμός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποταῖν εἰ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσαι. αἶρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μῖσα Αἰετὸς ὕραν ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτήρα ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλω ποτήρα Cy. 151.

Ποτῖ, vox roët. i. q. πρύς. ποτὶ τέρμα δύτανον Hip. 140. ποτὶ σὺν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλημα γαστρός ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὺν ἀγροτέραν αὐλάν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἔτιαν ib. 205.

Πότμος. τίμιν πύτμῳ κείσαι; Hec. 696. τίνος πύτμῳ τυχῶν; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πύτμῳ ib. 971. Θεομανεῖ πύτμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πύτμος ib. 190. ὦ μέλεος ἡβῆς σῆς καὶ πύτμῳ ib. 1029. πύτμῳ φονίῳ Hip. 561. πύτμον ἀποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῇ πύτμον Al. 929. οἱ μοι πύτμῳ An. 848. τὸν ἐμὸν πύτμον δεῖ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίῳνι πύτμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχῇ πύτμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πύτμον ἔλαχαν Iph. T. 864. τίνα πύτμον εἰληχε βίῳ; ib. 913. τίνα πύτμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πύτμος νιν ib. 270. τίμιν πύτμῳ συνεζύγη; Hel. 262. τίς σε πύτμος συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πύτμον ib. 1302. ὁ πύτμος σ' ἐξέρειν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετὶ πύτμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πύτμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πύτμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν

ΠΟΥΣ

καλίσφους πύτμος ib. 739. τυῖνδ' ἐλδὺσιν πύτμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πύτμοι Hip. 669. κοινοὶ πύτμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πύτνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πύτνια χθῶν Hec. 70. πύτνια γὰρ Or. 174. ὦ πύτνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πύτνι' Ἥλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πύτνια παῖ Λατῶς Ph. 109. ὦ πύτνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πύτνι' Ἀρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πύτνι' αἰδώς Iph. A. 821. ὦ πύτνια τύχη ib. 1136. Λίμνης Τριτωνιάδος πύτνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιας. ποτνιαδες θεαὶ Or. 318.

ποτνιαδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131.

Βάκχας ποτνιαδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον

ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτῷ

ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035.

ποτῷ ἐγένεσθαι ib. 1203. ἀσθενετέρῳ

ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι

—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.

χρεοῖ ποτῶν Her. F. 52. τέργειν

ὕδρησι ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. πο-

τοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πολυπινῆς, roët. pro πολυν. κᾶρα πυ-

λυνινές Rh. 716.

Πολύπονος, pro πολ. εἰ ἐμὸν ὄνομα πυ-

λύπονον Hel. 200.

Πῶς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53.

ὦ τλᾶμον πῶς ib. 171. ἔρχεται σπυδῇ

ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεάγεις πό-

δα; ib. 812. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκί-

νησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί

χρήμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυ-

φλῷ σείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050.

ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι

δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν

πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf.

El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν

ποδὶ Or. 705. ἦν χαλὰ πόδα ib. 706.

οἷα ποδὸς μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρό-

μῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622.

τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἰ σὺ Ph. 841.

ἀφ' ἡσύχῃ ποδὸς εὐσκληίαν ἐκτίσαντο

Med. 217. ἀσκή τὸν πρῶχοντα μὴ

λύσαι πόδα ib. 679. ὑτέρῳ ποδὶ ἐλει-

πόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν

ἐκ πύνθι πόδα An. 1260. τύχα μοι

ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετά-

σσει πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλτε

πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνῳ

Π Ρ Α Ξ

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἀντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. τῆσον λαιψήρον πόδα Hel. 562. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἦν μὴ πόδ' ἀντιῶν ποδὶ ib. 986. ὀρθῶ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοσιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὀρμᾶν El. 112. et 127. πόδ' ἀλάταν ib. 139. τὸν ισάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἀμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας Or. 233. ὁ σθένω ποσὶ Al. 269. τὴν ποσὶν οἰσέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βάς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνῃν φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπόσασθαι τότε Hec. 1242. ἡ κρίνει τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδίκον μοι ib. 780. ἀελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ὕδεν πρᾶγμα (mihi non curae est) ib. 451. τοιόνδ' ἀπέβη τότε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκενάρμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντων πραγμάτων Er. fr. II. 9. ἣκ' ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρητὰ πρᾶγματα ib. 1238. ὀρᾶς τὰμὰ πρᾶγμαθ' ὥς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πρᾶγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ὁ πείθεσθε, τοῖς δὲ πρᾶγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πρᾶγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πρᾶγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ὁ σπεύδουσιν εἰς τὰ πρᾶγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πρᾶγμασιν ὥχλ' θυμῷσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πρᾶγματα βύσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθεν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἀνασσα πρᾶγος τῷδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ἔκ οἷδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλάς ὥς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297.

Π Ρ Α Ξ

κοινὰ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκως πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾶος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανίσσῃ πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Aol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εἰ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν ἔχ' οἷα κῶμῳ—ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσωσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. γάπεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμὲ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσωσιν An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτῷ τέκνοις ἀνόσια πράσσωσιν Iph. A. 1105. χάριν πράσσωσιν ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσωσιν Ion. 1173. ὀνοματὰ πράσσωσιν Her. F. 509. ἀθλίως πράσσωσιν ἐτυχήης μολῶν Or. 449. ἣκ' ἐτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσωσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταῦτ' ἐπραττον Phry. fr. VI. 2. ἐπραττες ὁ ξυλουργικὰ Fr. incert. CXLI. ἐπραξεν ἐνδίκῃ Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἵμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἐπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακῶς ib. 1352. ἐπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἐπραξε γυναικός; Al. 97. ἐπραξε βύλησιν, ἣν ἐβόλετο Her. F. 1305. γενναίως ἐπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πρᾶξωμεν ὕδεν Iph. A. 1373. τὸτο βέ-

Π Ρ Ο Β

Προηγής Rh. 797.
Προητήρ. αἰμοσαγεῖς προητήρες Thees. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμῖς γὰρ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πριάμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτῷ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεῖς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρίν ἀπολειφθεῖς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρίν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πρισός. πριτοῖσι λόγῃς θέλγεται βνήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβου Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηγίδος ib. 1429. πρὸ δορός ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγῃς ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χειρῶν Iph. A. 36. ψ θυμός ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιωῖ ὕδεις δὲν προαιρεῖται ἰν τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάτιον. ἐκ προατίου Al. 839.

Προβαίνειν. οἶαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποῖαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκείσε Or. 142. ἐκατέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μείζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῆς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς Or. 1470.

Π Ρ Ο Δ

προβάς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καταδοκῶ τάκειθεν, οἱ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφάνεις, οἱ προβήσεται Al. 788.

Προβακχῆιος. προβακχῆϊε δαίμον Βασ. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος Rh. 183. Πηλεΐδᾳ προβαλῶ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινὸ ἀρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χεῖματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν παλάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτῳ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίους σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. 2) Ζεὺ πρόγονε Or. 1242. προγόνου Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σου πρόγονος πατήρ Ion. 267. cf. v. 10001 προγόνους δ' καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολλὸς ὄγκος συστέλλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἄξιός ib. 1033. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμινα Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδου Cy. 360. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρόδωκε Or. 574. εἰδ' ἐγὼ πρόδωκά σε ib. 1237. δὲν σὺ πρόδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποῖαν πόλιν πρόδωκα; An. 389. ὡς ξένους πρόδωκαμεν Her. 464. οἱ με πρόδωσαν Or. 1165. ἔκ ἀν προδοίην καί περ ἀψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῶς με Hip. 1456. συγγόνῃ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδύναι Her. 247. σὲ προδὼς Or. 1087. κασιγνήτῃ προδὼς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασιγνήτον προδὼς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδὼς αὐτῷ τέκνα Med. 17. τῷ λόγῳ

προδῶς Sup. 351. προδῶς με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδῶς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμος ἐμὸς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδύσα λέκτρ' ἐμῷ πατρὸς Or. 937. πατέρα καὶ δόμους προδῶς ἐμὸς Med. 483. προδύσα σὺς παίδας Hip. 305. τὴν δεσπότην προδύσαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ἢ προδύσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ἔποτ' ἐμῇ προδύσα ψυχῇ Sup. 1024. ξένῳ προδύσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἷδ' ἢ προδώσεις σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μὲν Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδύμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τῷ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδύταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. πατρὸς καὶ γῆς προδότιν Med. 1332. προδότιν αἰκάλλων κίνα An. 631. προδότις ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προεῖδεν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προῖδειν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγῆτήρ. ταῦρον προηγῆτήρα ξυμφορὰς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγῆτήρος ἐξηρητημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προδνήσκειν. παίδων προδνήσκειν Al. 687. σὴ προδνήσκων ib. 713. οἱ προδνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥ τις τῆς σῆς πρέθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρέθανον γένους Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότην προθύεσα Sup. 29. παῖδός προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, subst. victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ τέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινῶσθαι φωνῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαινέει ἔξεν ἢ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δαί προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμία ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς

προθυμίας ib. 1677. ὦ μὴν ἀνῆσω—προθυμίας Hip. 285. ἀπαντῶν προθυμία τῇ τῷ θέλοντος ib. 1329. Κέκριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω—προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὦ μίᾱς σε κληρόνος προθυμία μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τῷδ' ἔχουσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώση καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχουσι πόνων Tr. 684. κρείττεσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. ὁρὸς προθυμίας Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἢ προθυμία ib. 1211. τῷ θεῷ προθυμία πολεμῷ; ib. 1385. ἢ προθυμία ἄφρων Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἀγὰν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec.

307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629.

τήνδε σοι δῆναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν

εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀκοντὰς φίλους

πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. ἀλλὰ

ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006.

πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. Θεατῆς

Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v.

910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her.

577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα

ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἔξει ib. 617. εἰδ' ἦσθα δυνατός ἐρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ

ib. 731. ἐπειδὴ μ' ἢ ἐώλεσαν—πρό-

θυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυ-

μος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν δοτὶς

ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐστιν Her.

F. 310. ἐμοὶ πίνης εἴη πρόθυμος πλε-

σίην μᾶλλον ξένος El. 395. δύναι μᾶλ-

λον πλεσίφ πάς τις κακῷ πρόθυμός

ἐστίν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V.

7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med.

485. ἦν τι πρόθυμος ἦ (sc. ἡ τύχη)

Iph. T. 910. πρόθυμον ἦσαν ξένους

ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέ-

λας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον)

πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ'

ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med.

178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν

Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἦνεσα ib.

1023. ἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ

Tr. 355. πρόθυμα πρίσσω Ion.

1173. cf. Her. F. 113. βωληθέντα—

προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βύλεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τάπεταλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύρους φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἐαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἔημι). πέτρα—ρύτταν παγὰν προϊέισα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακὰς λόγους Med. 1052.

Προϊστάναι. πρῆσθην καλῶς An. 220. οἱ τῶνδε πρῆσθαι μόνοι Her. 307. τοιούτων ξένων πρῆσθητε ib. 1037. τί τάδε πρῆσθω λόγῳ; Cy. 318.

Προϊτίδες πύλαι, una e septem Thebaurum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἱ τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλῆσθαι. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρὸ κάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ὃ προκαλυπτομένα (dor. pro ἐν) βοσρυχῶδες ἀβρὰ παρηίδος Ph. 1493. πρὸ κάλυψαι' (i. e. ατο) ὅμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκαμήνῃτε πόδα βαρὺ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκῆσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἐκλυτοί προκείσθαι μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περίδωσαν Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015.

τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τὸσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακῇ τὸσαύτῃ δώμασι προκειμένῳ ib. 836. τῶν προκειμένων σπουδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἄκουιν Al. 529.

Πρόκνη, nom. *faetia*. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ἑδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πύλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ὑλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γένος Hel. 346. τῷ θεῷ προλαμβάνειν μαρτύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρῆλαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ὃ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ὃ προλείπει Ἀτρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμόν An. 412. μή με προλίπης Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέως ναὺς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνης σκηνὰς προλιπύσα Hec. 101. Δίρκαν προλιπύσα Ph. 245. βιοτὰν συγεράν προλιπύσα Med. 147. προλιπύσα ἔδρας σκοτίης ἀίδα γε πύλας Al. 122. προλιπύσα ἀμὸν βίον ib. 397. πύλιν ἐμὰν προλιπύσα Iph. A. 168. πόσιν προλιπύσα ib. 783. προλιπύσα δόμον Rh. 910. προλιπύσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἀθλὸς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρὸς μαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ὃ πρόμαντις, ὣν ἐμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073.

πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὃ καὶ πρόμαντι Λατῆς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὐπῶς προμηθίᾳ καθῆσο ἀσπίδων ἐπὶ Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγὼ σὺ προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τῷτὸ μοι τὰνδρείον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὴς ἡδονᾶς τῆς προμηθίας πάρος σκεύδοντες Ion. 448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμων τῇσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνῶνης πρόμον Iph. A. 699. Ἀθηναίων Θεσιδαῖα πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Π Ρ Ο Π

Π Ρ Ο Σ

Προμοχθεῖν. ἀξια ἡμῖν προμεμοχθή-
κασι σέβασθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν
ἀνοίαν εὖ φέρειν πρένοησάμην Hip.
399. ὃ σῆς πρένοησάμην φρενός; ib.
685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐ-
σχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεῶ λέγεις
πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρ-
βοι τὰς ἡσυχῆς προνοίας Or. 1407.
ὄνομα—ἔθετό σοι θεῖα προνοία Ph. 640.
τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743.
τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ'
εἶχεν Al. 1064. προνοία τῇ τε σῇ
κῆμῃ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά ᾧ
ἡ μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her.
F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπής εἰς τὸ λοι-
δορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής
ἐτί (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v.
184.

Προνόπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας
Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς
προνώπι' αὐτίχ' ἤξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαι σε προξενεῖν
Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν
Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel.
fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθι-
κοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προσίμιον. προσίμιον κάλλιον Med. 663.
ἀρχὴ ἦδε μοι προσιμῖ El. 1060. οἰκ-
τροῖς προσιμίους Her. F. 1179.

Προσνομάζειν. Δανάην πρῶνόμασε
τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, adverb. prorsus, plane. Ph.
1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατῷ Ph.
121. πρόπαρ Ἰσμηνῷ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγε-
νετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐβρέτω πρόπας δόμος Ph. 627.
οἶχεται τέκνων πρόπασα γένηνα Πέλο-
πος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἐλένην προέπεμψεν εἰς
δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμ-
ψατε χθονός Hip. 1099.

Προπετής. πολίης ἐπὶ χαίτας προπετής
ων Al. 913. τύμβω προπετῇ παρθένον
Hec. 152.

Προπίνειν. Ἐλλήσιν ἡμᾶς προῖπες Rh.
405.

Προπίπτειν. ὃχ ἔπ' ἀνάγκας προπί-
πτουσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra.
τυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel.
576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. γὰρ προπότας παναμερεύσει
διάσους ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἐτίας ἐμῆς Her.
F. 523.

Πρόρριζος. Ζεὺς πρόρριζον ἐκτρίψει σε
Hip. 684.

Πρός, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀν-
δρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105.
πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τῷ φέ-
ροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνδρῶ-
πων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or.
361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς
Ἀργείας χθονός, eod. vers. πάντων
πρὸς ἀσῶν ib. 446. ὃ θανῶσα πρὸς
σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νο-
σῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτῳ
ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med.
26. πρὸς γενεῇ ib. 65. ποίας ὅλλυ-
μαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμῷ
γενῷ Iph. A. 646. ἔπειδ' ἂν Ζεὺς πρὸς
ἡμῶν ἐτιν (a nobis stat) Rh. 320. etc.

2) cum dat. βωμῷ πρὸς Θεοδμήτῳ
Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς
σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι
πρὸς Γερασίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ
ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς
τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοις
στρατοπέδῳ Sup. 661. etc. 3) cum
accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν
ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς
ἕδας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406.
it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et
754. Sup. 158. et saepius. πρὸς τὸ
δεινὸν ἡλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ ἐνο-
μενός ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀφδαν
ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις;
Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτῷ σὰς ib. 474.
πρὸς τὸ δυστυχέστερον ib. 605. γόους
πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς
ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν
ib. 773. πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίᾳ
ib. 1245. πρὸς Αἰθῶν αὐλὸν Al. 347.
πρὸς Αἴπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς
τάναιδ' Iph. A. 379. πρὸς κέντρα
μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4)
adverbial. sine casu positum, ubi no-
tat *præterea, insuper*, ut Or. 621.
Hel. 962. et saepius.

Προάγειν. πασις ἀλέθριον βιοτάν/ προάγεις Med. 993. προάγει' ὃ δυσκότμω σώμα' αἵματοσαγή Sup. 811. δεινὰν προάγεσσα τόλμαν Med. 859. προσηγε Νηῖταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσηγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμόν ib. 1395. ἔκ ἂν ποτε—προσηγον ἂν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' αἰεὶ προσηγε An. 27. ταύτη προσηγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποῖα προσάξει στρατόπεδον Her. 397. ἔ ποτ' Ἀργεὺς γαίαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ ῥετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγει' αἰεὶ τόματι Sup. 1100. οὐτ' ἀ προσάξεισθαι ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιοτεῖν. τυράννης βίον προσαιοτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτῶσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσάμβασεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἡμύνειν τειχέων προσάμβασεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς ὕρανὸν κόνιν προσαντέλλουσιν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μείζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς ἔ πατρώης δόμης ἡμῖν προσήψας; El. 1089. περί μοι τέρνοις τέρνα πρόσαιπον ib. 1321. προσάψαι καὶνὸν αἶμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεὶ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκεῖσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω τόμα; Her. F. 486. ματ' ὅ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχάισι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον προσαρμό-

σας' ὕραν' εἰς αὐτὸ Or. 1003. ὃ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσανγῇ. κλέψαι προσανγὰς τὰς ἡλίω Al. 204.

Προσανδᾶν. νῦν σφε προσανδᾶς Med. 1401. προσανδᾶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσανδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσανδῶν τύχῃ; Hip. 827. φίλους προσανδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμῷ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—μελάθροις οὐδὲνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς δ' ὀρνίθων καὶνὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίῳ ἄνυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάτω Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖκνον ὅσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τῷτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλομεν ἐκ λόχῳ Ph. 731. μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοισι Med. 642. παρειαὶν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαίαν Hip. 940. βέλομαι τὰ σὰ τέρνα ὑποδραμῆσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχέματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρα τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαῦλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὀμματα προσβαλῶσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοὶ τιν' αἰσχρὰν προσβαλῶσα κληδόνα Al. 316. πασι χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρδίαν οἴκων El. 489. ἐπὶ τὰ πρόσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαι σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

Π Ρ Ο Σ

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἡλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἰδ' ἦν ἔμαν-
τὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα
προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. ἔδεις ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέ-
ξεται Her. 687. γραπτὸς προσβλέ-
πων τύπυς Hypr. fr. XI. 2. τίς
προσβλέπεται παίδων σε; Iph. A.
1192.
Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολή Med.
1074. φίλαι προσβολαὶ προσώπων
Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκο-
πῶντι προσβολὰς El. 829.
Πρόσβορρος. προσβύρρος πέτρας Ion.
11. πρόσβορρον ἄντρον ib. 937.
Προσγελᾶν. τί προσγελᾶτε τὸν πα-
νύτατον γέλων; Med. 1041. ἀψυ-
χον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib.
1162.
Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένιτο
An. 703.
Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her.
F. 90.
Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκο-
μαι Or. 356. τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὕμ-
μασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457.
τίν' ὕψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564.
ἃ προσέδορκας Ph. 146.
Πρόσδετος Rh. 307.
Προσδέχεσθαι. τίνα βίην ἐλπίδα προσ-
δέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος
Ἀττίδος προσδέζεται; Ph. 1700.
Προσδιδόναι. κἄμοι πρόσδοτέ τι τῆς
ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδέναι
ποτὶ Cy. 529.
Προσδοκᾶν. μῶν τὴν θανῶσαν ὦφελ' εἶν
τι προσδοκᾶς; Al. 1094. προσδοκῶ
τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδοκᾶ με
Al. 364. προσδοκᾶ—κακὸν τι πράξειν
Her. F. 727. τῷ τε ταχεῖαν νέμεσιν
εὐθὺς προσδοκᾶ Fr. inc. XXVI. 4. ὥς
τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν
σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγός
αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βύλεται
μόνον ὀρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc.
XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος;
Iph. T. 1311. ὥς προσδοκῶμεν ἡμεῖς
Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκῶμε-
νον CEd. fr. XIV. 2. ὥδ' ἐπ' προσδοκῶ-
μενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.
Προσεδρεύειν. Ἄϊδ' οὐ μύφ' προσεδρεύ-
εις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or.
403.

Π Ρ Ο Σ

Προσεδρία. ἀσχολος συγγόνου προσ-
εδρία Or. 93. cf. v. 304.
Προσείδειν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖ-
δον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες
πύριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν Bac. 736.
πρόσιδ' ὅσσοισιν Ion. 193.
Προσεῖν. προσεῖων αὐτὸν (sc. τὸν
πλόκαμον) Bac. 928. προσεῖων χεῖρα
Her. F. 1218.
Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῷ; El.
559. πλῦτε οἶκος ἀξιος προσεικάσαι
Hel. 69. τί νιν προσεικάσω; Rh.
696.
Προσεῖκιν. λέοντι προσεοικέναι Bac.
1282. προσήϊζει δέμας Al. 1066.
Προσεῖλᾶν. μὴ προσεῖλα χεῖρα Hel.
452.
Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπῃ πρόσσειν
Hec. 383. τὴν ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς
κακοῖς κακὸν Or. 762. ὅχ' ἅπαντα τῷ
γῆρα κακὰ πρόσσειν Ph. 532. εἴην
προσῇ, κἄν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν
τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac.
336. χάρις ἐπρόσσει Her. 549. πρόσ-
ειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ
εὐσέβεια τίς πρόσσειτι σῷ πόσει El.
254. ὄτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
Bel. fr. XVI. 4. πλείτεος φόβος πρόσ-
σει Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ
προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279.
λοβὸς ἐπ' προσῇν σπλάγχθοις El. 827.
μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσει-
σαι Tr. 1259.
Προσεῖπ' εἶν μοι προσεῖπας πόσιν
Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν
γεραίτερον Cy. 101. προσεῖπατε πα-
τέρα Med. 895. προσεῖπαθ' ἡμᾶς
Hip. 1099. προσεῖπατ' ἐξῆσαν ὑπά-
την ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος
ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις
Ph. 1450. βῆθ' ὅτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσσει-
πε (sc. τὸς φίλους) Ion. 665. πρόσσειπε
ἐσίαν Her. F. 599. Ἐλένην ἢκ' ἂν
προσεῖποιμι Or. 520. πῶς σε προσεῖ-
πω; Iph. A. 1616. προσεῖπ' εἰν σὸν
ὄνομα ἐξέσι μοι Hec. 435. παῖδας
προσεῖπ' εἰν Med. 1069. et 1350. θεὸς
προσεῖπ' εἰν Her. F. 609. τίν' ἂν προσ-
εῖπ' εἰν; Al. 945. προσεῖπ' εἰν ὕστατον
πρόσφθεγμα Her. 573.
Προσελκύνειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα
Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.
Προσεμφερέας. τὸ λοιπὸν τῷ τρίτῳ
προσεμφερέας Thes. fr. V. 13.

Π Ρ Ο Σ

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ἢ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιαῖα νιν προσερεῖσι φῆμαι Al. 1008.

Προσεύχεσθαι. ἐν τριβῇ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδὺ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἑλπίς ib. 857. πάντας βωμῶς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσσελθέ με An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ πρόσσελθε Med. 102. προσελεῖν μνημα Or. 118. πεσσὺς προσελεῖν Med. 68. προσελεῖν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελεῖσ' ἢ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλασι Hip. 116. προσεύχεται Θεῷ An. 1118. τοιαύτῃ Θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσῆζατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσῆζαμένη σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύζεται θεοῖς El. 415.

Προσείχειν. προσείχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσείχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεσ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ἢ δεσμῶν ὑποπροσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἶα συμφορᾷ προσεζύγῃς Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάστην προσηγορήσων εἰμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσῆκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἢ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει καταναεῖν σ' ἐμῷ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ὕδας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ἑδὲν Ἀργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 3. ἐκτὸς τῷ προσήκοντος Her. 215. μῶν προσήκει σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω

Π Ρ Ο Σ

Med. 725. ἀ ἔσ' ἄσημα—μάντις προσημαίνουσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἀνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' ἑδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἰληχας φόνου El. 668. αἰσχροὶ κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. τάπεικῃ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαίας El. 192.

Προσδιγγάνειν. ἀπάσης δεξιᾶς προσδιγγάνων Iph. A. 339. μή σε προσδίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσδίξεις χερσὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ πρόσθιαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἰμι). πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δόμους προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσῆκαμένη τὸ ρηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἀπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἦν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ἑδὲ βανιδ' ὑπ. δρόσῳ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἑᾶς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιούτοις ἑδὲποτ' αἰσχροῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζεσθ' Ἀρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ἐκ ἀφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιτάναι. μηδὲ προσίτη πρόφραν βίβῃ πρὸς κύμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίταται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιτάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρόφραν Or. 362. κύαθον—προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπώπιοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θάκον ἐκ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἐπὶ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώταις σκαυὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δέλα; Tr. 185. ἐμοὶ τῷτο πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ἢ σὺ πρόσκεισαι μόνῃ Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Π Ρ Ο Σ

Iph. T. 316. μ' αὖτε προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τῷ ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484. Προσκέπτεσθαι. πατρὸς θυμάτων προσκεψάμεν Ph. 476. ὃ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256. Προσκαίω Ph. 1520. Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπόμενος Med. 460. τάληθες ὅψει προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπυμένη πόσιν Iph. A. 1098. Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡμετέρας Tr. 1021. Προσλάυνσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64. Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναλσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἐγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτου προσλήψεται Med. 988. Προσμένειν. προσμένεσθαι τὴν τύχην Med. 1116. δόμεν ἀνακτα προσμενῶ γε Hel. 512. Προμυγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω γεῶν ὀλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξω Fr. inc. CLIV. 3. Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36. Πρόσοδος. συγγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. Προσοιτέος Hec. 394. Προσομιλεῖν. Μῆσα, ἢ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἡδέϊτος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2. Προσόμενος γίγαντι γηγενέτα Ph. 130. Προσώπτεσθαι. ἔσπερ' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίῳ προσώφομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσώψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κἄρα προσώπεται; El. 1195. Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. Προσορίζειν. βρέφος τῆμὸν σφ' προσόρισας πάλῳ Iph. A. 1151. Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. παννύστην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν

Π Ρ Ο Σ

γυναῖκος An. 686. ὃ φιλότητι πρόσοψις Hel. 642. Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. B. II. Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσεύς γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκῶσαν Tr. 757. δυστυχετάτῳ προσπίπσα κλήρῳ ib. 291. προσπέσεις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δάλα δάλοισι γύναισι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας παρὶν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάρων προσπεσὼν Or. 1507. μάλῳ βροτῆας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάβῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἐκλαυσα El. 510. σὴ ματρὶ προσπεσῶσα Or. 1338. ἀελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν Med. 225. νέορτον προσπεσὼν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπίπτοντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ὃ προσπίσῃμαι Al. 351. πρὸς πατρώον προσπεσόμενοι γόνυ Her. F. 79. Προσπιτνεῖν. γονυκετεῖς ἔδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἢ γάλαϊνα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρεῶν βαρὺς χύλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἶ ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνεῖς ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτῶς μνημα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπιτνει τὰ θεῶν ὑπὲρ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλότατοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηίδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν τόμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὺν γενεαῖδα — προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνεῖς (i. e. ὅσα) ἐμῷ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλεονὰ τὰμὰ προσπιτνόντα (sc. ὅπλα) Her. F. 1379. Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιέμεθα εὐνὴν Hel. 1403. Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264. Πρόσπολος, ὃ, ἢ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera. Πρόσπτυγμα Or. 1049.

ΠΡΟΣ

Προσπύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέ-
τας πρόσπυζον El. 1255. πρόσπυ-
ζον σῶμα ib. 1325. τόματος παίδων
προσπύξασθαι Med. 1400. τόμα σὸν
προσπύζομαι Ph. 1665. ἔκ ἐτι τὸν
μητρὸς κατέρα προσπύξῃ Bac. 1318.
Προσρεῖν, alloqui. προσεβόηθη Al. 193.
et 313. τῷ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.
Πρόσρησις. διδὸς πρόσρησιν ἐξῆς πῦσι
Iph. A. 341. ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως
Hel. 1182.
Προσσαινεῖν. τύποι σφενδόνης—προσ-
σαινωσί με Hip. 863.
Πρόσω, ποῖ. προ πρόσω. βιότῳ πρόσ-
σω Al. 914.
Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαστος, οἱ προ-
τάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθή-
ναις τόνδε προτάσεις πόνον; Sup.
185. σοὶ προτάσσω μένουν ib. 589.
ὅς με προτάσσει τάδε εἰπεῖν Hel.
896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταζον
ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προτάξας πό-
νον Ion. 1176. τί προστεράχθαι
δράν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ
προστεράχθην δόλη Hec. 102.
Προσατεῖν. ἐπεὶ περ τῆσδε προσατεῖς
χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα
προσατεῖ,—ib. 350. προσατεῖν δωμά-
των El. 932.
Προσάτης. θεᾶσθαι ὡς χρὴ τὸν προ-
σάτην ἰδόντα Or. 909. προσάτην χθ-
νὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4.
προσάτην βίη τὸν δῆμον ἔχουσαν Iph.
A. 449. προσάτης ἀπλῆς πόλει σφα-
λερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακέργως
προσάτας Or. 770. γλώσσας πονη-
ρῶν προσατῶν φηλόμενοι Sup. 243.
τοῖς τῆσδε χώρας προσάταισιν ὃ δοκεῖ
Her. 964.
Προστιθεῖναι. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν
ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ
σὸν σκῆνωμα προστίθεις φίλοις Her.
690. ἐκπληξὶν ἡμῖν ἀφασίαν τε προσ-
τιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῆς
τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθῃς
ἀλλῃ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην
προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710.
τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν
Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προσ-
τιθεῖς ἀγάλατι καλὸν κακίῳ Hip.
631. τὸδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ
Sup. 27. ὑποῖαν προστιθεῖς στυδὴν
λύγῃ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προσ-
τιθεῖς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Theoc. fr.

ΠΡΟΣ

IV. 3. προστιθέντες ἀλλοισιν πόνας
Her. 506. εἴδῃ προστιθεῖς ἐμὸν δέμας
Hec. 368. ἀπλητίαν λέχος πάσαις
γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστι-
θεῖς ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα
προσέδεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσ-
θες τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσωπα Ph.
1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθε
Iph. T. 1204. τὸσδ' ὄχους φάτνας
ἀγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐτι καὶ
προσθείης Epist. V. μὴ νοσῶντί μοι
νόσον προσθῆς Al. 1051. ὅταν τῶδε
προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν εἴδῃ
παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θρά-
σος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθετε
Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖ-
ναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσ-
θεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ
προσθεῖναι Sup. 946. βάλει πόνον
μοι τῇδε προσθεῖναι χερὶ; Her. 63.
τίνων χρηζύσα προσθεῖναι κακῶν Hel.
681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her.
F. 327. κόσμον παῖσι προσθεῖναι
νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib.
1413. παῖσι προσθεῖναι κράτη Fr.
inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὃ κακὰ
μνητεύματα προσθεῖς Ph. 584. προσ-
θεῖς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεῖς
φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεῖς ἀμα-
δίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων
χέρα Ἐνναλίῳ προσθέντες An. 1016.
τούτοις με προσθήσασιν Tr. 492. τῇ
σῇ ἡδὺν προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2)
med. ἄλγος ἂν προσθέμεθα Hec. 742.
ἄχθος ἐπ' ἀχθεῖ προσθέσθαι διπλὴν
An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her.
147. Ἄργος τοσὴνδε χεῖρα—προσ-
θέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς τέρνα
προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.
Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ'
Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.
Προστρόποις Her. 1015. et Her. F.
1259. προστρόποιον αἷμα Ion. 1260.
et Her. F. 1161.
Προστροπή. θεὰς τῆσδε προστροπὴν
ἔχω Iph. T. 618. βωμὸς κνισσῶν
βυθότοις προστροπαῖς Al. 1159.
Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια
Al. 757.
Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα
Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243.
et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al.
848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

ΠΡΟΣ

Προσφάζειν. προσφάζεται αίμα νερέ-
ροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλι-
μάκων προσαμβάσεις Ph. 491. βάκτρα
πρόσφερε ib. 1711. ἔκ ἀνάγκην προσ-
φέρεις Hip. 282. τίς ὁ σίδηρον προσ-
φέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν
νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι
προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν—
μη πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα
Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων
σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμήτας προσ-
φέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα
προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας
προσφέροντα μηχανάς Iph. T. 112.
ὃ μη προσοίσῃς χεῖρα Hip. 606. cf.
Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσωμεν νέον
παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοι προσοίσω
An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς
φίλον Cy. 175.

Προσφέρεις. Διόνυσον, ὃ Κύκλωπι προσ-
φερῇ Cy. 435. Ἑλένη προσφερῆς Hel.
597. νυκτὶ προσφερεῖς κύρας Or. 408.
πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαί
Her. F. 131. ὃ πόποι' εἶδον προσφε-
ρετέραν δέμας Hel. 566.

Προσφδέγγεσθαι. προσφδέγγῃ νῖν;
Or. 481. ἰδ' Ἀρτεμις προσφδέγγαιτ'
ἂν τὰς ἀτέκνες Sup. 959. ὑπατὸν σ'
εἰσορῶν προσφδέγομαι Hip. 1097.
ὃ τις ἀντὶ σὺ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσ-
φδέγεται Al. 332.

Πρόσφθεγμα. φίλιον πρόσφθεγμα με-
δεῖς μητρὸς Tr. 777. ὑπατὸν πρόσ-
φθεγμα Her. 573. τέλος δέχῃ τῶν
ἐμῶν πρόσφθεγμάτων Hec. 413. προσ-
φθέγμασιν ὃ μαίνομαι σέθεν Or. 75.
τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ
τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσ-
φθέγματα Iph. A. 1625. Θρηκίους
προσφθέγμασι Rh. 297. φίλα διδὼς
προσφθέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν
προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion.
401. μύσος σὼν πρόσφθεγμάτων Her.
F. 1219. δείγματ' ἄθλιων πρόσφθε-
γμάτων El. 1174. λοισθία πρόσφθε-
γματα ib. 1333.

Προσφιλής. προσφιλὲς μοι τράτευμ'
Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχῇ
προσφιλὲς ἔστιν εἰπεῖν Rh. 345. προσ-
φιλὴ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνη
Μέσσαισι προσφιλεστέρα Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλὰ τοι—ἀνέυροι δαιτὶ
προσφορήματα El. 423.

ΠΡΟΣ

Πρόσφορος. ὄχι πρόσφορος ἀμερίψ γί-
να Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος
Her. 481. πρόσφοροις μεταλλαγαῖς
Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ὄχι
πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἤκα
ταῦτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὶ
ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὡς γυναικὶ
πρόσφορον γυνή Hel. 836. λέγεις
σαντῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπως
γυμνάσω (sc. τὸς ἱππεύς) τὰ πρόσφορα
Hip. 112. πρόσφορά μ' αἶρετε ib.
1361. ἐκὼν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὶ
πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ἤ-
ξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλους τὰ
πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315.
et Ion. 73.

Προσφῦναι. σὺ κέρατε κρατὶ προστι-
φυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μη προσφωνεῖν ματροκτο-
νῆντας Or. 47. τῷδε προσόμιον κῶ-
λιον ὁδεῖς οἶδε προσφωνεῖν φίλους Med.
661. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid.
etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφώνημάτων κλέου
Al. 1147.

Πρόσσχημα. πρόσσχημα σεμνὸς Syl. fr.
III. 2. πρόσσχημα εἰς τὸς πολλὰς
Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρηνσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ
πρόσω Hec. 958. πρόσω πατρὸς ib.
1158. ὃ πρόσω βέβηκας Ph. 599.
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβόμενος
ib. 1420. πρόσω ἤδη βίσιος Hip. 795.
ἢ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
An. 248. ὃ πρόσω Σπάρτης ib. 734.
κόμπῃ μετασίψ πρόσω ib. 1221. ὑψη-
λόφρων μοι θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph.
A. 919. λόγῳ πρόσω Iph. T. 840.
ἀποσῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις
πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib.
943. γαίης πρόσω ib. 1593. cf. Ion.
797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω
Ion. 1453. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς
θεῖς πρόσω Her. F. 557. θάνατος ὃ
πρόσω ib. 752. πρόσω ἄστεος El. 298.
πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII.
πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm.
XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω
An. 923. et προσώτατα Iph. T.
712.

Προσψδός. τίνα προσψδὸν—ἀνακαλέ-
σμαι; Ph. 1504. προσψδός ἡ τύχη

Π Ρ Ο Τ

τῷ μῶ πάθει Ion. 359. Κύπριδος προσφδόν μέλος Plis. fr. IV. 2.
 Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθ' ἐν ποδὶ ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.
 Πρόσωπον. πρόσωπον τῦμπαλιν τρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνας ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. ἀχμῶδὴ κόμην ἄφελε προσώπῳ Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρέες πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα ib. 956. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε ib. 460. σκυδρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπῳ ib. 1496. ἔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενές ib. 1072. εὐφυνές πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ἔδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. τυγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἦδ' Ion. 622. ἔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνδρόλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἄς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχή Ph. 1693. φίλαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρά Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων προσώπα φεύγουσιν φλοῖο Her. F. 305. etc.
 Προσωφελεῖν. τοῖσδ' ἔγ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ἔτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακὸς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.
 Προσωφέλημα Med. 611.
 Προταίνῃ, adverb. Rh. 523. vid. not.
 Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβῶνδ' ἱκέσιον ψάψειν χερσὶ ib. 968. θάνατον προταρβῶσα Er. fr. I. 30.
 Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐθὺς νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οὐκ ἔστιν προτεί-

Π Ρ Ο Υ

νυσα El. 1067. δεξιὰν πρέτειν' ἐκάτῃ Al. 192. πρέτεινα παιδὸς θάνατον An. 429. πρέτεινε τεύχη ib. 1131. τῷ μὲν κάλλος προτείνασα Hel. 28.
 Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.
 Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.
 Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.
 Προτιθέμαι. βραδύπῃν ἤλυσιν ἀρδρων προτιθέισα Hec. 67. ἀμύλλαν σὺ πρέθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε πρέθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα πρέθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς πρέθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. δὲν θηρσιν ἀρπαγὴν πρόδες El. 896. ὡς τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε προδῶμεν ib. 895. προδεῖς ἀνάγκην σιτοποιῶν Hec. 362. ὃ σοὶ προδεῖς γάμος Med. 1356. ὁμμάτων πέπλον προδεῖς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὁμμ. προδέσθαι. ἡδονὴν προδέντες ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. δύο λόγους προδεῖς' ἄμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποδέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμὸς ἔτε δόμοις προθέμαιν Sup. 53. ὅσα πρέθμεν ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἄλκην πρέθμεν Hel. 42. ἀριθμὸν τοσούδε πρέθμεν Bel. fr. XVI. 5. ἔτ' ἐν δίκῃ βυλαῖσιν ὀρθὸν ἂν ποτε λόγον προθεῖο Antioch. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθεῖμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἱ σὲ προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.
 Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ ὠδὲν προτιμᾶ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν ὠδὲν προτιμᾶν Al. 765. πόλιν προτιμᾶν Ἀργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμᾶν ib. 883. πόσιν προτιμᾶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' ὃ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.
 Πρότονος. σχεδίας, λαίψῃ προτόνοις ἐπερειδομένης Hec. 114. πρότονοις κατὰ πῶραν Iph. T. 1134.
 Προτρέπειν. ἐν προτρέπῳ ἐγὼ εὐρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.
 Προβνέπειν. πρὸννέτω σοι Med. 351. πρὸννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

ΠΡΟΧ

Προβλεπνῆν, ὡς ἂν πρῶτερον ἐνέω τι-
βον Ph. 92.

Προβλεπνῆται τραγῷ Rh. 296.

Προβλεπνῆν, πρῶτηρ Ph. 1229.

Προβλεπνῆν, πρῶτον ἐς ἀδὴν τείχῳ Hip.
1366.

Προβλεπνῆν, ὡς ἐκείδον πρῶτον πεσόντα
Iph. T. 309. πρῶτον—σῶμ' ὅπλους
ἐκείδοντο Hel. 1395.

Προβλεπνῆν, ἡμέροι τι πρῶ-
φίλοι κακῶν Iph. T. 523.

Προβλεπνῆν, ἀσπὶ τὸν πρῶτον πόδα
Med. 679.

Προβλεπνῆν, πρῶφίλοι' εἰς τὸν πρῶ-
τον ταύρος Hip. 1228.

Προβλεπνῆν, ἔχεις πρόφασιν Hes. 340.
Ἀχιλλεὶ πρόφασιν ὡς γαρμμένην Iph.
A. 362. cf. v. 884. βραχείας πρόφασεως
ἴδι ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ'
ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυ-
ραῖδων πρόφασιν Ἀργείων τραγῶν;
Rh. 78. πρόφασιν ἢ τυχεύει Fr. inc.
XXVII. 2. πολλὰς πρόφασεις δίδω-
σιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.

Προβλεπνῆν, πρῶφίλοι' εἰς εὐτυχίαν τῶν
γεννημένων Med. 1092. τίν' αὐτὰν
τάνδε πρῶφίλοι' νέαν; Sup. 600.
πρῶφίλοι' πόδα σὺν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν
Tr. 1334. μῦθον πρῶφίλων Med. 189.
ἐς αὐτὰν πρῶφίλων σώματα τέκνων ib.
1111.

Προβλεπνῆν, τίς προφητεύει θεῷ; Ion.
413. ὅς ἐστιν, ὅστις σοι προφητεύσει
τάδε ib. 369.

Προβλεπνῆν, Νηρέως προφήτης Or. 364.
Βάκχῳ προφήτης Rh. 972. προφή-
της λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας
(ut *scilicet* pro προφήτιδας) ib.
551.

Προβλεπνῆν, Ion. 42. 321. et 1322.

Προβλεπνῆν, προφθῆναι θέλων Ph.
1394.

Προβλεπνῆν, Al. 746.

Προβλεπνῆν, σοι προφθῶν El. 685. cf.
Ar. fr. IV. 1.

Προβλεπνῆν, ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφύ-
μῳς προφθῶν Pi. fr. I. 2. θυσίαν
δέξει—πλήρη προφθῶν Fr. inc.
CLV. 5.

Προβλεπνῆν, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her.
F. 161. φάσανον πρόχειρον Hel.
1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696.
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf.
Her. 726.

ΠΡΟΤ

Προχέυμα, προχέυματον, τραγῷ Rh.
1145. sed vid. not.

Προχέως, χρυσταῖς προχέως Ion. 435.

Προχόρευν, κόμον ἀνακλῶνταιν πρῶ-
χορευν Ph. 797.

Προχόρης, πικρὸς προχόρης—ἀνέστη
Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχόρης
καθαροῖσι ib. 1472. λαβὼν προχό-
τας El. 803.

Προχόρευν, νῦν σοι προχόρευν δαμνῶν
κατάστασι Ph. 1272. εἰ προχόρευν
Her. 487.

Πρόμνη, χωρεῖ πρόμνην An. 1121.
vid. not. κατὰ πρόμνην Iph. T. 431.
πρόμνης ἐπὶ ταχύντες ib. 1377. ἐν
πρόμνη ἄκρα Cy. 14. λῶσαι πρόμνην
Hec. 539. ἐξασαν πρόμνην Iph. A.
241. κατειδόμεν πρόμνην ib. 275.
ναῶν πρόμνην δέξασθαι ib. 1331. cf.
Ion. 1243. ναυδοῦν ἀνέστητο πρόμνην
Tr. 811.

Πρόμνην, Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel.
1619. et Ion. 928.

Πρόμνησια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν προ-
μνησια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et
1395. ἀνημμένοι κάλως προμνησιαῖσι
Her. F. 479.

Πρόμνητης κάλως Med. 770.

Πρόμνη, extremus. ἀνὰ προμνην Ὀε-
σος ἱερὰς νάπας El. 445.

Πρόμνη, Ἀλῆς El. 1022.

Πρόμνη, Κρόνι προμνην Tr. 1288.

Πρόμνη, ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.

Πρόμνη, vel πρόμνη. Μαλὲρ προμνην
πρόμνην Or. 362. πρόμνην κατὰ πρό-
μνην Iph. T. 1135. πρόμνην βίον Tr.
103. ἔκων—ταύρειαν δέμας εἰς πρό-
μνην ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρό-
μνην εἶπε ib. 1598. καντοῖς πρόμνην
εἶχον Iph. T. 1350. πρόμνην ναῶν
ὥκειται Tr. 122. δελφὶς πρόμνην κνα-
νεμβόλοισιν εἰλισσόμενος El. 436.
σώσονται νεῶν πρόμνην ἐνάλως ib.
1348.

Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græco-
rum in expeditione adversus Trojam.
Iph. A. 195.

Πρωτεῦς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et
El. 1280.

Πρωτεῖος, τὸ πρῶτον, adverbial.
Sup. 430. et ita in plur. πρῶτα El.
664.

Πρωτόβολος, τέρμονα πρωτόβολον ἀλῆς
Tr. 1068.

Π Τ Ε Ρ

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.

Πρωτόλεια Or. 382.

Πρωτόπλευς πλάτῃ An. 866. ὡαὺν πρωτόπλεον Hel. 1547.

Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ τρατῷ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλᾶδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κακίον πλῆθος εἰς πρώτους ἀγέει Alcmen. fr. VII. 2. τὸς γάμους τὸς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. τὸτό μοι πρώτον βίην Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρώτον ἀρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσσεσθαι ib. 917. πρῶτὰ σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμειψομαι Sup. 517. τὸ σκαῖδον εἶναι πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἄρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius adverbial. ponitur, ut Hec. 337. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.

Πταίνειν. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.

Πτανός, dor. pro πτηνός. Ἐρῶς πτανός Hip. 1275. πτανός πατήρ Hel. 1159. πτανὸν πυρὶ φλεκτον αἶρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπουσιν πτανοὶ Παρνασσὸς κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν Δοῖναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δῖωγμα πῶλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.

Πτερίνος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.

Πτερόεις. πτερόντος ἵππου Ion. 202. ἃ πτερῶσσα παρθένης (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερῶσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτερόεσσας El. 466.

Πτερὸν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμὸν κύκλῳ πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὺς ἑριὸν πτερὸν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πύδα, ἵσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσειε ib. 289. σκάφος αἴσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεια πτερὰ Bac. 372. τὰ κέλνυ τέκν' ἔχων

Π Τ Ο Ε

ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορεῖσθω Her. F. 654. δοκεῖτε κηδᾶν τὰ δικήματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.

Πτερῶσθαι. τασσῶ κατῆρει πτίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.

Πτεροφόρος. δρομάδες ὡς πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Πτέρυξ. σὴ πτέρυγι συγκатаβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπῶδη πτέρυν' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γὰρ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἀμ' ἡελίῳ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πτεπλων ib. 1143. ὥκεια πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζουσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιγνῶν ἑμᾶς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἑῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεια πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. Πτερωτός. πτερωτὸς ἄδας Al. 262. ὃ γὰρ πτερωτός Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτὸς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡελίῳ ἄρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φδέγματᾶ Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.

Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβᾶς βλοστον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὄνειρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνὰς διώκει τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ἔρει σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.

Πτήσσειν. ἔκετι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἐπτησσ' ὑπέκων μάλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἐπτηξε Sup. 269. ἐπτηξάτην Rh. 775. ὁ βωμὸν ἐπτηξεν θεῷ Ion. 1280. βωμὸν ἐπτηξ' ὑπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτήξαι ταπεινὴν An. 163. εἰς ἐρημίαν ὁδὸν πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.

Προεῖσθαι. ὥς ἐπτόηται Bac. 214. σείχσαν ἐπτομένην Iph. A. 1029.

χείρας ἐπτοημένας Tr. 559. αἶρεαι νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκυσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ἡθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἰ τι σῆ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, ποῖτ. pro πόλις. ἡνίκ' ἔλλοντο πτόλις Hec. 767. δε πέρει πόροτος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσα θεῆς πτόλιν Ion. 30. φιλέσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρδος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρδος, πτόρδην Hec. 20. πτόρδω λάβεσθε Bac. 1105. ἱερὸς ἀνέσχε πτόρδους Hec. 460. πτόρδων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρδοισι δάφνης Ion. 103.

Πτόξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτόχα τέγξω Sup. 979. ὃ φαεινὸς ὠρανὺν αἶναι πτόχας Ph. 84. εἰμι Πηλίου πτόχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτόχας Sup. 212. Αἰλίδος κατὰ πτόχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτόχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτόχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασσὸν πτόχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτε πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αἰλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτώμα. Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἑτεοκλέους πτώμα, Πολυνείκης τε πῶ; Ph. 1691. πτώμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτώμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγῇ πτώσσεσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἔρημίαν πτώσσεσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων τυλὴν Rh. 503.

Πτωχός Hel. 796. δαῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἱμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βούλεται, πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχὸς παῖδας Med. 515. πτωχὸς ἀλγίας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικῶν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένουσι μάντεσιν τι πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἐτίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, εὐθεί. pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοῖβε ἐπὶ πυθίοις τεράμενοι Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίψ ψήφω ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀτραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρητος Ion. 1218.

Πυθῶ. ἐς Πυθῶ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, adverb. Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κράτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζω τῷδε Her. 725. τεφάνοις πυκασθεῖς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῃ τολῇ πυκασθεῖς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνὸς τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνὸς κυβιτητῆρας Ph. 1158. παρασπιτὰς πυκνὸς ib. 1172. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἀμυτιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὖραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδὸς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίῳ τοξέμασιν Cenei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κράτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότῃ πύλας λιπὼν Hec. 1.

ΠΥΡ

ἐκβάλλον πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἐπτά (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεωγμέναι πύλας ᾗδου Hip. 56. cf. Al. 124. τόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὀρώ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμου Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρύπῃ πύλας Iph. A. 804. εὐνοὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci*. Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλαῖτε κλῆθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάρους πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρά θῆ πυλώματα Ion. 79.

Πυλῶν. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρός, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρός Iph. T. 1227. ᾗδου πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλείθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρός, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ὃδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmaeon. fr. I. πατρώων ἐκ δόμων τι πυνθάνω Iph. T. 809. ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυνθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῶ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυνθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ὃ πευσόμεσθα, τὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πέυσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσται τὸν ἐμὸν· ἐκδετον γόνον; An. 70. πέπυσται στρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ὃδὲν τῷδέ κω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσων αὐγάς ib. 1103. πυρὶ καδήγνισαι δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. ἀνηφαίτῃ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάζας πυρὶ

ΠΥΡΑ

ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκηλλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγου πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δῖον πυρὸς Al. 5. πλάκτρον πυρὸς κεραυνίου ib. 127. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτῆρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἤλθ' ἐτέρῃ λέχει ib. 489. πῶ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβύμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς κα- θέξουσα Sup. 1002. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀέλις Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίφιον πῦρ θεῶ Rh. 417. κεραυνοφαῆς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀτραπηφόρῃ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτου ib. 523. φῶς σεμνὸν πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῃ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄτρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. πῦρ θεῶ Βακχείου ib. 1125. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβατῶμεν Hip. fr. VII. ὅμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς Θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in plur. (ut videtur) occurrit Rhcs. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρῶσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφῃ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἀγαλμα—ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἐρκίῃ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. Ἰζε νῦν πυρᾶς ἐπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείῃ φόνου El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

ΠΥΡΙ

ΠΥΡΦ

Πυραΐθειν. πυραΐθει τρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρέμαι. σῶμα πυργηρέμεδα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργημένους ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε περίε πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθῆς ταθεῖς πύργῳ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλῆς Med. 390. παῖς ἄρσῃ πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῇ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυτοι Hec. 17. ἀπὸ τεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἐπὶ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὶ πύργοις συνεχῆς κλιτὺς Hip. 226. ριφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λατῖνος περὶ πύργους Iph. A. 774. Ἰλίῳ πύργους ἐπὶ ib. 1261. Ἑλλάδος εὐέπῳ πύργους Iph. T. 133. τῆς Τροίας πύργους ib. 139. πύργων ἐλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίῳ πύργους ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργῶν. ἐπειδὴ λιαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δις τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπύχοις τυραννίαι πατήρ ἐπύργῳ Her. F. 475. ἡνίκα—αἰοῖδ' εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσε Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' αὐτῷ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεστὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίῳ πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίῳ πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμη Or. 818. τόμια πυριγενῇ Hip. 1223.

Πύριμος. τάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. πυρίμῳ χλόῃς Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυρικένευσαν ἐναιμα Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phoen. fr. X. 1.

Πυρίτακτος. τῇ πυριτάκτῳ πέτρῃ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶμα Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαϊῆς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρῶν. πυρῶν Κύκλωπος ὄφιν Cy. 590. πυρῶτε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσε ἐν θαλάμῳ Hel. 1370. ναὺς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρῶσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρῶσας ὄμμα Cy. 596. πυρῶσόντες δόμους τὰς Τανταλείους Or. 1543. πυρμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρμένη Tr. 1283. Ἰλίῳ πυρῶμενον An. 400. πυρῶσθαι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρος θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίου Εὐβοικὰ πυρπόληματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυρρήχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρήχας—παιδὸς An. 1136.

Πυρρόθριξ. πυρρότριχας Iph. A. 225.

Πυρρόδος γενέσσειν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κράνγῃν ἀγῶνος τῷδε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κραῖθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος. δράκων Her. F. 398.

Πυρσός, subst. fax. ἐκεῖ ἀφείδη πυρσός Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῇ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσός, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένουσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθῃ Her. F. 361. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσός) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσῶν. δῦπετῇ νεῶν πυρσοῖ ταθμά Rh. 43.

Πυρσώδης φλόξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ἐκ ὀρθῶν πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεᾶ Sup. 260.
 Πύσις εὐτυχῆς El. 690.
 Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
 Πωλικός. πωλικῶ δαμείς ὄχρ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχρ ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ρίνε Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
 Πωλοδαμνῶν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
 Πῶλος, ὁ. πηδᾶ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῶ Or. 45. πῶλος de homine adole-scente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλε Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον ὁρῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἄρματι πῶλος Hec. 469. τὸ πτανὸν διώγμα

πῶλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πῶ-
 λους μεταφέρων Ph. 183. ψαλίσκος
 τετραβάμοσι μώνυχα πῶλων ib. 799.
 v. not. πῶλος Ἐνέτας δαμαζομένῳ
 Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμ-
 πικας πῶλος Al. 43]. χρυσοδαι-
 δάλτης πῶλος Iph. A. 219. etc. 2)
 πῶλος, ἡ α) de puella dicitur Hec.
 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261.
 b) de pullis brutorum faeminei sexus:
 δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρο-
 μάδες Ph. 1132. διφρεῖσιν βαλαρίσι
 πῶλοις Rh. 356.

Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio sig-
 nificatu in Eurip. occurrit) Hip. 227.
 ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αἰ-
 τῶν δίχα Iph. T. 952. λευκὸ πώμα-
 τος πόθος Bac. 707. Βρομίῳ πῶμα
 Cy. 123. cf. v. 139. et Ion. 1034.
 1195. 1199. 1212. et 1216. πώμα-
 τος ὑδρηχῶς Fr. inc. XIV. 2.
 Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἤρομεν; El. 751.

P.

*Ραδάμανθης, judex inferorum. Cy. 272.
 *Ράδιος. ράδιοις ὄρκοις περιβαλῶσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ράδια Epist. I. ράδιοι γ' ἀπαλλαγὰ Med. 1375. αἱ διαλύσεις εἰ ράδια Melan. fr. IX. 6. ράδιόν ἐστὶ σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ράδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. εἰ ράδιον, λόγῳ μὴ τῆσαι πρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα εἰ ράδιον εἰργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν εἰ ράδιον Iph. A. 1370. εἰ ράδιον ζήτημα Bac. 1137. ράδια ἡθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχεία λέλεκται—καὶ ράδια Iph. A. 400. πορθεῖν ράδια δορὶ Rh. 478. 2) Comp. ῥᾶων. ῥᾶων φυλάσσειν Med. 320. ῥᾶων ἔσομαι Ion. 875. et ῥᾶων ἔση Her. F. 1407. ῥᾶων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾶων παραινέειν, ἡ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾶων αἰδῆς ὑπολαβῶν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾶων νόσον οἴσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) Superl. ῥᾶτος. ταχὺς ῥᾶτος ἄνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾶτον, ὅτῳ

τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾶτον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾶτον βάρος φέρειν Pl. fr. VI. 1. τὸν βίον χορὴ ὡς ῥᾶτα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾶτα τὰ ναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν Hel. 261.
 *Ραδίως. τύχοις ἂν αὐτῷ ραδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ἔτοι ραδίως γε—καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ραδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ραδίως παρίσεται An. 231. πῶς ραδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὰς σὺς μύθους ραδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ραδίως σ' ἀπετράφη Sup. 159. ραδίως ἔτω μεθεῖς ib. 1185. δακρυῖσαι ραδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ραδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ἐκ οἷδ', ὅπως σοι ραδίως εἶπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμάντῳ ραδίως Bac. 614. ραδίως αὐτὸν οἴσω ib. 640. ἐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ραδίως ἀπεί πάλιν Her. 269. διδάξω ραδίως ib. 1022. ρα-
 δίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. δὲ γ' ὁ κάκιστος ραδίως ἐκτῆσατο Aol. fr. XIV. 2. ραδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 59. ραδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

*Ρέθυρμα. θέσκειαν ἐκθέσαντο καὶ
 ῥέθυρμα Med. 218. τίς ἡ ῥέθυρμα;
 Cy. 202.

*Ρέθυμος Ar. fr. VII. 2.

*Ραίλειον. ραίσεις τὸ σῶμα Epist. II.

*Ραίλειον. ὡς ἂν τις—εἰσμακας ῥάνη
 φόνος Rh. 73. ρανεὶ ἐγχείραλον Thea.
 fr. I. 2. ἤς αἵματι βωμὸς ραίνει' ἀρ-
 δην τῆς θεῆς Iph. A. 1589.

*Ρακοδότος. ρακοδότῃ τολῆ πικασθαίς
 Rh. 712.

*Ράκος. ἀμφίβλητρα σώματος ράκη
 Hel. 1085.

*Ρανίς. ρανιδ' ὑπαιδρίας δρόσου An.
 226. ρανίσειν αἱματορρότοις θανῶσαν
 Iph. A. 1515. τῶν χεινίβων ρανίσει
 μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643.
 ὄγραϊς ρανίσι Ion. 106.

*Ράπτειν. μὴν εἰς γυναικ' ἐρράψας,
 οἶα δὲ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς
 πολλοῖσι—ράψαι μόνον σοι Iph. T.
 681. φόνον ράψασα συγγάμῳ σέθεν
 An. 837. ἐν μνηρ' ποτ' ἐρράφη Διὸς
 Bac. 243.

*Ράφῃ. ραφὰς ἐρρήξεν ὀστέων Ph. 1166.
 cf. Sup. 503.

*Ράχις. ἐμπεύρας ράχιν Rh. 514. ἐπεμ-
 βέβωτας ἐδραϊαν ράχιν ib. 783. τὴν
 ράχιν οἰκτεῖρομεν Cy. 639.

*Ρέα, nom. dec. Bac. 59. et 128.

*Ρέγειν. ἐρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh.
 785.

*Ρέεθρον. ρέεθρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ
 Κωκυτοῦ ρέεθρων Al. 460. ὑπὲρ Κα-
 ταλίας ρέεθρων Iph. T. 1257. παρ'
 Ἀλφειῷ ρέεθροις El. 863.

*Ρέζειν. τί ρέζεις; Al. 263. ὅσα δὲ
 βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Med. 1292.
 δαΐας τόλμας, ἂν ἔρεξα An. 839. δει-
 νότατον παδέων ἔρεξας El. 1226.

*Ρείθος Her. F. 1204.

*Ρεῖθρον. ποταμίων ρεῖθρων ἀπο El.
 794.

*Ρεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ρεοὶ τὰ πρά-
 γμαθ' ὅπως Sup. 520. ρεῖ γάλακτι
 πέδον, ρεῖ δ' οἶνον, ρεῖ δὲ μελισσᾶν νέ-
 κταρι Bac. 142. sq. ἀποτήσσομαι θυ-
 μῷ ρέοντι Θρηκὶ Hec. 1055. Θρηκίος
 ρέων κρατὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέ-
 τρας ρέουσα σαγῶν Sup. 81. πόλιν
 χρυσῷ ρέουσαν Tr. 995. φάραγγες
 ὕδατι χειμάρρῳ ρέουσαι ib. 449. κακῷ
 ρέοντος Fr. inc. B. 37. 2. ἔρρει χειρὶ
 χοῆς θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἔρρει

αἷμα μυρίων καρπῶν Ph. 1486. ἡ
 διὰ τίγυος ρέουσαν ἐν χειρὶν αἷμα
 Dan. 32. φόνος ναῖς ἐρράϊτο Hel.
 1618. ὀμμάτων ἀπο αἱμοταγίας τρα-
 τήρες ρέουσονται αἰνῶ Thea. fr. I. 1
 ἢ πολλὰ ὄνῃ Hip. 443. δούρην ἐν
 ἀσπὶ ὄνῃ Cy. 147. 2) dicere. ἐν δὲ
 ὀδὴν ἐρρήθη τίρας Iph. T. 91. προ-
 ηκάμην τὸ ρηθεῖν El. 622.

*Ρέκειν. τὸ μηδὲν εἰς ὀδὴν ρέειν Me-
 leag. fr. XV. 2.

*Ρεῦμα. ρεῦμα Δικταίων Sup. 637. δ.
 Iph. T. 401. ρεῦμα ἐξορμῶν τραπὶ
 Iph. T. 1437. περὶ ἀκτῶν ρεῦμα
 Pi. fr. III. 2.

*Ρηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖνσιν ἔβην
 πόρου Iph. T. 253.

*Ρηγνύναι. ῥηγνύσα σάρκας Bac. 1122.
 λαβύσα πέπλος—ἐρρήξα Hec. 553.
 ραφὰς ἐρρήξεν ὀστέων Ph. 1167. ἡ-
 ρήξεν αὐτὴν Sup. 710. ἐρρήξα πό-
 την Rh. 410. δῶμα ἐρρήξεν χαλκῷ
 Bac. 633. ἐρρήξεν ὀσά Her. F. 994.
 νοτιαῖα ἐρρήξεν ἀδρα El. 842. ρῆ
 τὰ τῷ θεῷ τέμματα ρήξας χειρὶ Ion.
 522. ρήξας παλαιὰ γείσουσα Or. 1576.
 ρήξας μέρος τι αἰδέρος Bac. 292. ρῆ-
 λιστα νῦν σοὶ περὶ τὰδ' ἐρρώγαν κατὰ
 Hip. 1338. πύτλος Ἀργεῖου δαπὸς
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς Her. 835. ὀστέων ρα-
 γέντων Tr. 1177.

*Ρῆμα. ἐκατὶ ῥημάτων κτενεῖτέ με;
 Fr. inc. CLXXXI.

*Ρῆξις. ρήξεις ἐνὼμων Ph. 1262.

*Ρῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.

*Ρητός. ἄλγος ἢ τλητὸν, εἰδὲ ρητὸν Hip.
 846. ρητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T.
 938. ἐπὶ ῥητοῖς Hip. 459.

*Ρήτωρ Pi. fr. VII. 3. διςσὼν μύθων
 ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.

*Ρίζα. ἀπ' εὐγενὸς τινος ρίζης πέφυ-
 κας Iph. T. 610. γενόμενοι ρίζης
 μιᾶς Ion. 1576. ρίζα κακῶν Fr. inc.
 CLV. 11. ρίζας ἀνεσπάρασσον ἀσι-
 δήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ρίζας ἐν
 ὄσσοις αἱματωπὺς ἐκβαλὼν Her. F.
 933.

*Ρίνημα. πρὶστοῖσι λόγχης θέλγεται
 ρινήμασιν Tel. fr. XXV.

*Ρινός. πωλικῆς ρινὸς τρίχα Rh. 784.

*Ρίον, promontorium Peloponnesi, Ion.
 1592.

*ΡΙΠῆ, vel dor. ριπά. ποδῶν ριπῆ Iph.
 T. 885. περὶ νῆας ριπαῖσιν ἐκπνεύσαν.

- τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνους πε-
ρύγων ρίπαις Pi. fr. III. 4.
- Ῥίπτειν. ρίπτεις πέδῳ πύκην Iph. A. 39.
ρίπτειν ξανθὰς πλοκάμους ib. 758. ρί-
πτε ζαθέως κλητίδας Tr. 256. ρίπτετέ
νιν, εἰ ρίπτειν δοκεῖ ib. 769. ρίπτει
εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ρί-
πτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβά-
ρος ρίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ρίπτει
ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν
ρίπτειν ἀπο Fr. inc. LXV. 2. νε-
νίας λόγους ρίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683.
τροφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ρίπτων
Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ρίπτοντες
Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας
ἐποχον ρίπτουσα λόγον Hip. 214. δέ-
ρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ρίπτουσα Bac.
864. χερμάδας κραταβόλους ἔρριπτον
ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον' ἔρ-
ρίψας ἔπος; Hip. 232. ἔρριψεν αὐ-
τὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας
ἀπο ἔρριψεν Bac. 1114. θεῶ ἔρριψε
φλόγα Ael. fr. XXIII. 4. ἐκ ἀγυ-
μνῶν φρενὶ ἔρριψεν (sc. λόγον) Pi.
fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἐκὰς ἔρριψεν
σκολιάς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
ρίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.
κατασύφλη πέτρας ρίψωμεν (sc. αὐ-
τὸς) Iph. T. 1430. ρίψαι θέλωσα τέ-
φανον Med. 1192. ρίψαι Θεσσαλὸν
ὄρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας
ρίψαι τύμβυ τάφρον ἐς κοίτην; Al.
900. ρίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν
ἀπο Tr. 720. ρίψαι ἐς ἄλυν λευκά-
δος πέτρας ἀπο Cy. 165. λαθραῖον
ᾠδὴν εἰς θεῶ ρίψαι δόμον Ion. 45.
ρίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα
El. 820. ρίψω σῶμα Hip. 356. ρί-
ψω πέτρον τάχα σὺ Cy. 51. cf. Her.
F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ρίψω
γαίας παγὰν Ion. 146. εἰ ρίψης ᾧδὴν
τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562.
krāta—ρίψω κυνῶν ἔλκημα ib. 568.
ριπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740.
μάτην λόγος ἔρριπται Med. 1404. et
μάτην ριφέντες λόγοι Hec. 335. ρι-
φθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν
ἀμφὶ βῦν ριφέντα Melan. fr. XXVIII.
- Ῥιπτεῖν. Ἀχαιοὶς ριπτεῖν ἀράς Tr.
729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ἑρανὸν ρι-
πτῶντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ριπτῶν-
τες Her. 150.
- Ῥόδεος. εὐώδη ροδέων πλόκον ἀνθέων
Med. 841. ρόδεα πέταλα Hel. 251.
- Ῥοδέεις. ροδόεντ' ἀνθεα Iph. A. 1298.
Ῥόδος, *nom. insulae*. Epist. II.
- Ῥοή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ροῆς
Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ροαὶ Ph.
178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισῷ ροαῖς
Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ροαῖς
An. 285. ὑπὲρ Νείλου ροὰς ib. 651.
cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος
φοινίῳ ροὰς Sup. 690. cf. Hel. 990.
et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' ἰνάχῳ
ροὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνι-
καῖσιν ροαῖς Iph. T. 259. Σκαμαν-
δρίως διαπερῶν ροὰς Tr. 1151. cf.
Hel. 53. ἐκατότομοι βαρβάρῳ ποτα-
μῷ ροαὶ Bac. 405. γλυκείαι μέλιτος
ροαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωπῷ ροαῖς ib.
748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163.
ἀμπέλου ροαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα
ροαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499.
παρὰ Σιμωντίοις ροαῖσι ib. 258. ἐπ'
Ἀλφειῷ ροαῖς El. 1273. et Ael. fr.
XXIII. 3.
- Ῥόδιος. ροδίαις πλάταις Iph. T. 1133.
hinc ρόδιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ρό-
διον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ'
Ἀμφιγρίτας ροδίῳ Iph. T. 426. ρό-
δίους εἰλατίνους ib. 407. ρόδια λευ-
καίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ρόδια
μέλεια Hel. 1126. vid. etiam v. 1285.
1468. et 1519. et El. 992.
- Ῥοῖβδησις. ἐν ροιβδήσει βυκόλων Iph.
A. 1086.
- Ῥόμβος. ρόμβῳ ἐλισσομένα κύκλιος
ἔνοσις Hel. 1378.
- Ῥόος. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῷος ῥόον.
Hyp. fr. X.
- Ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾷς ροπῆς Hip. 1163.
βλέπω δύν ροπὰς Hel. 1096.
- Ῥόπτρον. δίκης ρόπτρον Hip. 1172.
ρόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα
Ion. 1612.
- Ῥέσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥήν Sup.
380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν
Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμὸς πα-
τριδα τε ῥνύμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν
μυρίων ἔρρύετο Al. 773. ἔρρύεθ' ἡμᾶς
τούτ' ἴσον ναοὶς θεῶν Hel. 807. ὃν
θανεῖν ἔρρυσάμην Al. 11. πατήρ—
σ' ἔρρύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A.
1155. ὅπλοισιν αὐτήν, εἰ λόγοις, ἐρ-
ρύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἔρρύ-
σατο ib. 1565. ῥύσαι με πρὸς θεῶν
An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ'
ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. ὕδεν σ' ἂ

Σ Α Λ Μ

φόρμυγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἄν Ion. 165.
ὥς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥύσωμεθ' ἀνδρῶν ἐκ
χερῶν μαιφόντων Or. 1563. ὃν ἕκ
ἐτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύ-
σεται με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύ-
σεται τὸ μὲν δέμας Med. 388. ταῦτα
πάντα κατθανῶσα ῥύσσομαι Iph. A.
1383. ὃ ῥύσεται νιν Παλλὰς Rh. 978.
σὲ Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται Bac.
1336.
Ῥυθμός. γυναῖκας, ὃ ῥυθμόν γ' ἔνα
κακῶν ἐχούσας Sup. 94. φῶτε δὴ
ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v.
446. ibique not. Ἑλληνα ῥυθμόν
πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυθμῷ
φόνος κτείνει Θνήσκου παῖδα; El. 772.
Ῥῦμα. ἀπασιν κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων
ἔδρα Her. 261.
Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II.
2.
Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη Θεῷ Rh.
64.

Σ Α Ρ Ξ

Ῥυτᾶν. ῥυτῶν Epist. III.
Ῥυσιάζειν. ὃ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυ-
σιάζομαι λόγῳ ib. 1406.
Ῥυσός, vel ῥυσός. ῥυσσῶ γέροντι
El. 490. ῥυσά σαρκῶν πολιῶν κατα-
δρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσῶ
νώτοις Tr. 495.
Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653.
ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτῶν
Εὐβοίαν Hel. 1137.
Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενὲς ῥώμης ὀχρέμεθα
Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην θῶ-
τεν ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν
ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώ-
μη Sup. 26. ἕκ ἐνετιν ῥώμη ib. 1117.
ἕκ ἐστιν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her.
688. πνεύματ' ἀνέμων ἕκ δὲ ῥώμην
ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλειπεν
ib. 230. ῥώμη ἀμαθὲς Tem. fr. XI.
Ῥωννύναι. ὑδάμῳ ἐρρώμεθα Her. 636.
ἐρρώσο fin. omn. V. epp. κατελάβο-
μεν Κλίτωνα ἐρρώμενον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.
Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An.
618.
Σαθρός. τῆς λόγος σαθρός Hec. 1190.
et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἰνι-
γμα σαθρὸν Sup. 1064. τῶν εἰς γυ-
ναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρὸν Bac.
487.
Σαίνειν. σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία
Rh. 55. ὃ με σαίνει θέσφατα Ion.
685.
Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et
An. 166. ἢ τὰν Φοῖβη θυμέλαν σαί-
ρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαί-
ρειν σέγας Cy. 29. cf. v. 33.
Σακεσφόροι Ph. 141.
Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et
1121. Ἑκτορος φίλον σάκος Tr.
1222.
Σαλαμῖς, nom. loci. Iph. A. 194. et
288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et
149. et Meleag. fr. VI. 3.
Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh.
248.
Σαλμωνεύς, nom. propr. viri. Æol. fr.
XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντῳ σάλῳ φορέμενος Hec.
28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἦν
τις διαρρώξ κυμάτων πολλῶν σάλῳ ib.
262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443.
et ποντίων σάλων Or. 994.
Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχὴ
Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr.
1267. et Her. 831.
Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221.
σανίδα. προσβῆναι κατά Hel. 1572.
Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.
Σάρδεις, nom. urbis. Bac. 463.
Σαρδιανὸς Plis. fr. V.
Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὴν ἔλεος ἔμολε μα-
τρός Ph. 1292. φάσανον εἴσω σαρ-
κὸς ἐπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδα-
πτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med.
1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.
διεφορῶντο σαρκὸς ἐνδύτῃ Bac. 745.
σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἱ σαρ-
κὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος ib. 379.
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσῳ διὰ σαρκὸς
Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρή-
σας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περι-
βόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρ-
κὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκήσῃ βίοντι Antiop.

Σ Α Φ Η

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μὲν σάρκα
 θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλα-
 λων σάρκα Fr. inc. CXXXVII. 1. 2)
 plur. σαρκῶν ὅσῳ τ' ἐμπλησθῶ Hec.
 1071. σάρκες ἀπ' ὅσῳ—φαρμάκοις
 ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. μή-
 τε πόντος—δέξαιτό μὲν σάρκας θανόν-
 τος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib.
 1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμανθεῖς
 ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύ-
 ματα Sup. 50. δαίνυσθε τῷδε σάρκας
 Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.
 ῥηγνύσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε
 σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπά-
 σας λάβρῃ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402.
 μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX.
 4. κάταιδε σάρκας Syl. fr. II. 2.
 κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI.
 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ἰνα. ζεύξασα σατίναν
 Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμε-
 νοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὁμι-
 λον εἰσορᾷ Cy. 100.

Σαυλῶσθαι. αἰδοῖαίς βαρβίτων σαυλέ-
 μενοι Cy. 40.

Σάφα, adverb. ὁρᾷς ἰδὲν, ὧν δοκεῖς
 σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph.
 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc.
 σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip.
 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφής Or. 1155. et Iph.
 T. 919. μῦθος σαφής Med. 72. et
 Her. 181. καιρὸς σαφής Hip. 386.
 ἡσθόμην ἢ σαφῇ λόγον An. 1049. cf.
 Hel. 21. ἡλίε κανὼν σαφής Sup. 650.
 σαφῇ κελυσμόν Bac. 1087. ἐν ὄλβῳ
 μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV.
 4. φίλων τὸς μὲν ἢ σαφεῖς ὁρᾷ φίλος
 Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Me-
 lan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρις Hip.
 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφές, ἢ
 τὸ μὴ σαφές Or. 397. ὃ, τι σαφές
 ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφές ὡς
 ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 585. τῶν
 φίλων τεκμήριον σαφές ib. 926. νῦν
 ἀβέβαιος ἄδικον κτήμα, καὶ σαφές
 φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σα-
 φές ib. 560. σύμβολον σαφές Rh.
 220. αἰνιγμ' ἢ σαφῶς εἶπε σαφές Tr.
 621. ὡς ἂν ἵχνος γε τειχίων εἶναι
 σαφές Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποτε-
 ρεῖ ib. 583. ἂν ἔχω, τί τὸ σαφές ib.

Σ Ε Β Ε

1164. ὡς ἂν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν
 σαφές Her. F. 62. πῶ δὴ τὸ σαφές
 θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1.
 σημεῖον σαφές Thes. fr. V. 4. τὰ
 σαφῇ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῇ
 Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἂ ἢ
 σαφῇ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι'
 ἀληθείας σαφῇ Hel. 317. λέγεις μοι
 δόλια, καὶ σαφῇ τάδε Ion. 1481. φράζε-
 μοι σαφέτερον Med. 693. et Peliad.
 fr. II. σαφέτερον μάθε Bac. 1280.
 cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων
 μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε Or. 1619. cf.
 Hec. 1226. μάρτυρος σαφεστάτου Hip.
 972. τόμα σαφέστατον Or. 591. ὁρᾷ
 σαφέστατον κακὸν Sup. 792. σαφέστα-
 τον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or.
 728. τὰς μὲν οἶδα συμφοράς, τὰς δ'
 ἢ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν
 ἔκατα ib. 1393. πῶς αἰσθάνη σαφῶς
 τάδε; Ph. 143. ὁρᾷ δὴτ' ἢ σαφῶς ib.
 164. ἐκείνο βέλομαι σαφῶς μαθεῖν
 ib. 911. τάφανη γνῶναι σαφῶς Hip.
 346. σαφῶς ἤκουσας An. 1054. πᾶν
 πένυη σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ'
 ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξάνθα
 σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθήσας ib.
 1323. τῶτ' ἐκείνο μοι—αἰνιγμ' ἢ σα-
 φῶς εἶπε σαφές Tr. 621. τὸν θεὸν
 ὁρᾷν σὺ φῆς σαφῶς; Bac. 477. ὥσιν
 ἡχῆν ἢ σαφῶς δεδευμέναι ib. 1084.
 σαφῶς ἰδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F.
 1108. ἐχ' εὐδὲ σαφῶς El. 617. σα-
 φῶς πείθειν ἐκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς
 ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς
 σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνος σβέση φόνον Her.
 F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέ-
 βας χειρὸς αἰδεῖσθαι τὸ σὸν Hip. 335.
 τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ
 σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. τὸ
 πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576.
 Σέβειν. ἦν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων
 Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, ὅς σέβω, διόλ-
 λυμαι Hip. 1061. ἦν σὺ θανμαστὴν
 σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ᾄδας σέ-
 βει Sup. 75. σὺ τοι σέβεις δίκαν ib.
 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A.
 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ
 σέβεις σὺ γε θανάτου ἀγαθῶν Her.
 628. κακὸς, ὅτις μὴ σέβει τὰ δεσπο-
 τῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλάς νόμιμον

ἐκ τίνος σίβει; ib. 1286. φθάνον ἢ σίβω Phæn. fr. II. 1. ὅτις τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σίβει Fr. fal. cit. IV. 1. σίβετέ νιν (sc. Bacchum). σίβομεν ω Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσία σίβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίταμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαντὸν ἡσκησας σίβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σίβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σίβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἀξίον γ' ὑμῖν σίβειν, οἱ γῆν τοσὴνδε—ἀπηλλάξαντο Hec. 316. σίβειν τοὺς κρατῶντας Dic. fr. V. 2. ἐταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀράς σέβων Hip. 896. τὰς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Hec. 6. γῆν σίβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Hec. 25. τοὺς σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἰκοῦν νόμον σέβουσα Ph. 301. σέβουσα ἱερὰ τέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεται σ' Εὐῖος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαι με χρή; Or. 347. ἀξία ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμους ἐννὰς σεβίζουσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσα El. 196. τῷτε σύριγγ' αἰοῦσαι σέβιζον Pr. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Hec. F. 905. σείοντά Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὐπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σείσαι πολίων Bac. 185. σεισθῆναι σάλφ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Hec. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύνειν. δεσμία σειρεύνων βρόγχῳ Hec. F. 1009.

Σειρῆν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. improp. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, nom. sideris. Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaeth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Hec. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἅτῳ πῦρ ἰτιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀτιρωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχης σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Hec. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθει σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικάρυνφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαῖς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιγεγῆς ἡλῖς σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὄφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρως λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτη σελήνη παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρωμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμῃ χλόῃς Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθρινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα ὀνρανὸν ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλιχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Hec. 849. ἐκεῖ πῃ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

Σ Ε Μ Ν

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς CEd. fr. XVII. 9. πρύσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνός Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἐορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἀρτεμιν ib. 713. σεμνῆς Θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζου Ἀρτεμιν Hec. 935. Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειῷ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπω Bac. 409. μάτερα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηὸς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνάς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλοφυγαὶ Tr. 1073. σεμνάς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνάς ἀνδρὸς ὀλβίῳ Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τῷ Φοίβῳ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεῶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνὸν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνῷ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυστηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ τέφη Sup. 359. ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίου βάθρα Iph. A. 705. ρεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τῷ σεμνοτάτῳ δι' Ὀλύμπω And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro ἀτή) Hip. 61.

Σ Η Μ Α

Σεμνότης. ὁ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.
 Σεμνῶν. θεῖον σεμνῷ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.
 Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.
 Σεμνῶς Ion. 1133.
 Σεύειν, νεῖθ. ροῖ. ὅτε σῦτο (pro ἐσέ-στυτο) πατρίδος ἀπο Hel. 1145. δρομάδι κῶλῳ ἐσώθη ἄν' ὑλάειντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἔδρας συνθεῖς Al. 849. φρῦδος ἐκ ναῦ συνθεῖς Iph. T. 1294. ἐκ θεῶ συνθεῖς Ion. 787.
 Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβασθὴ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκός ib. 1740. ἐλθῶσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολῶν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικῇ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφῶνι Ion. 300.
 Σήκωμα. Λυκαῖον πλησίον σηκώματος El. 1274.
 Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινῖ μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλεῖν τρατῷ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπουν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἄσπιδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.
 Σημαίνειν Hec. 983. ἡ σφ' παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τῷ αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τὰδ' ἐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόρον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρδιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμνηον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἐσθ', ἃ βέβηλει παιδὶ σημαῖναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημαῖναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημαῖναι νέον; Hip. 857. θανμασὰ σοι καὶ δεινὰ σημαῖναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημῆνας Ph. 962. τῷ σφ' τῷτο σημαίνεις λόγῳ Hec. 999. ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέαν

τι πρὸς σι σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντ' ἀνείς Iph. A. 325. δεινοῖς σημαντροῖσιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημίον. σημίον τί; Hec. 1009. ἔχων σημίον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημίον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνου δὴ τι τῷ ποθυμένῳ σημίον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλους σαφέτατον σημίον Ion. 1157. vid. etiam Thea. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ὃ σημεῖ' ἔχων ἐβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημεῖους ἐτολισμένους Iph. A. 255. δίδεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπασθαι. ἐν φάραγι σήπεται νέκυς Phæth. fr. IX. 2. αἷμα παρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σητιάς χοῦρας An. 1267.

Σθενάρως βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ὃ ταῦτόν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένουσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ὃ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείκναι ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄφρῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὦν, ὅδεν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἐνὸς οἴκος ὃ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ὅδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. vers. 4. ὃ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μείζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πῶ τὸ τὰς αἰδῶς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μείζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχη δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τὸς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τὸς σθένοντας θεῶς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχυόνων Her. F. 312. καὶ τὸς σθένοντας καθαῖρῃσιν τύχαι ib. 1396. σθένουσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σέλλεται σθένος Ph. 857. τῷ μὲν ἐτιν ἐν χερσὶν μέγα σθένος An. 676. σοὶ τι πάρετι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπίς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λαλογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπεσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πῖτόν τὸ θεῖον σθένος Bac. 862. ὃ σθένει νικητόν γυναικας ib. 951. ὅχ' ὑπὸ σθένους ib. 1125. ἀνευ σθένους ἀρεῖν ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ μῇ χροὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἦβον ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήματ', ὥς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλεόν And. fr. XI. ἔργῳ δέλω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῷ Cæd. fr. XVII. 6.

Σίγα, *adverb.* Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τὸν θένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾶς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγως Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἦδη Hip. 336. σιγᾶν ἀμεινον Or. 787. σιγᾶν χρῶν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτει νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ὃ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογῶντος ἐστὶ σι ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταισχροῖ ib. 384. σιγᾶν φρονῶντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνην Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρῶν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τὰ γεγεγραμμένα Iph. T. 763. καὶ τι σιγῶσ' ὦν σιωπᾶσθαι χρῶν Ion. 432. σιγῶσα γάμης, σιγῶσα τόκυς πολυκλαύτης ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθῆρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμός παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡδὲ-

ΣΙΔΑ

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ἔκ ἐς,—ὅπως σιγήσονται Hip. 604. ὅτε πάσχων, ὅτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἃ μὴ καθικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ὃ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴτω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥήτῳ, ἢ σιγῶμενον; Iph. T. 938. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σσιγήται δόμος Ἀδμήτῳ; Al. 79. ἐσιγάθῃ σᾶς εἰσοδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγῆθῃ κακῶς Sup. 298. ἔκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμῆ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι τραπῶ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔστιν, ὃ σιγῇ λόγῳ κρείσσων γένου' ἂν, ἔτι δ', ὃ σιγῇς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμος εἰσβάσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθ', ἃ νῦν εἰσπεύσατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθῃσ' ἂν; An. 671. ὃ γάρ τι σιγῇ διεπέρσας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρυοὶς τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμῆ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγυν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρέιχον Tr. 649. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγῇ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθ' ἂν El. 271. κόσμος σιγῇς τέφανος ἀνδρὸς ὃ κακῷ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βυλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῇς κρείττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγῇ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ὃ σιγηλός εἰ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδῆρ. σιδάρεφ φασγάνῳ Hec. 718. σιδάρεοισι βέλεσιν Or. 1309. ἔλφεσι σιδάρεοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κέριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις,—αἰτίας Ph. 353.

ΣΙΜΟ

ὥς ἀρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολὺν τεμείν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρῆς. σιδηρᾷ ἀραγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾷ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριδὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδῆρῳ πνεύματος διαβροᾶς Hec. 567. διὰ σιδῆρῳ πνεύμ' ἀπορρήξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυγὴν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ σιδῆρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. ἔκ οἷσι τις ἀμφιδέξιοι σίδηρον; Hip. 781. πῶλος σιδῆρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβῳ Al. 431. τίς ὃ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὄξυν ἐν χερσὶν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδῆρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παῖει σιδῆρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδῆρῳ τρωτὸν ἔχει δέμας; Hel. 816. τρεπτῷ σιδῆρῳ συντριανώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδῆρῳ πέλας τὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας ῥ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιάς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίῳ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄτυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, nom. insulæ. Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰγναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικινίς. κρότος Σικινιδῶν Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' Ἀκτὰν An. 1184. et ἐπ' Ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ὃ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῇσιν Tr. 1116.

Σιμύντιος. παρὰ Σιμυντίους ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμυντίους ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμυντίς. τῇ Σιμυντίδι γῇ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμυντίδας Ἀκτὰς El. 441.

Σίγης, latro, a Thesao occisus. Hip. 977.

Σίτυλος, urbs Lydiae. Iph. A. 952.

Σιρός. ἀνοῖξαι σιρός Phry. fr. IV.

Σισύφειος. Σισύφειον πέτρων Her. F. 1103. ὃ γέλωτα δαί σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείους Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.

Σίσυφος, nom. propr. viri. Æol. fr. XXIII. 2. γῆ Σισύφου Med. 1381. ὃ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.

Σίτον, vel σίτος. σίτον ὄρεται Or. 303.

Σίτησον ἡμῖν σίτον Cy. 133. ἔτε σίτον πάρα Hel. 427. ἔτε σίτα διὰ δέρας ἰδέεσθαι Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις κατήλασε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρεοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σίτα ib. 384.

Σιστοποιεῖν Tr. 494.

Σιστοποιός. προδίδει ἀνάγκην σιστοποιὸν Hec. 362.

Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεῦσθαι Cy. 438.

Σιωπᾶν. πῶς σιωπᾷ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων τραυτὶ αἰσχρὸν σιωπᾶν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾶν τὰ γε δίκαι' ὃ χρήποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ἔτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. ὃ σιωπήσασιν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καὶ τι σιγῶσ', ὃν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.

Σιωπή. σιωπῇ κατθανῶ; Or. 775. σιωπῆς ὕδεν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ἐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμφομαι ποτε τὴν νῦν σιωπῇ Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τῶτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. ἐκ ἐν σιωπῇ τὰμῦ ib. 1397. ἔση σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ὃ βύλομαι ib. 1126. σιωπῇ ἄπορος ἐρμηνεύς λόγων And. fr. XXV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Σιωπηλός Med. 320.

Σκαιός. σκαιὸς ἀπφδός Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et

LXXXV. 1. et Epist. V. ὅτε Ἀπάλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὸς λέγων—τὸς πρόσθε βροτῶς Med. 190. σκαιῶσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιὸι βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ζυνὼν El. 943. τοῖς πλυνῶσι τὸτο ἔμφυτον σκαιῶσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τὰνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Æd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πᾶλλ' ἀγρόταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.

Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.

Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀετὰς Σκαμανδρίου Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίου διαπερὼν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.

Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.

Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεῖται θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.

Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.

Σκαφεύς El. 252.

Σκάφος. Ἀργῆς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὀρῶ σκάφος Al. 253. πευκάεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῃ σκάφει Iph. T. 981. πῶ σκάφος τὸ τῷ στρατηγῷ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὀλκας ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Σκεδρός. ἀτιμίαν σκεδρὴν Alcmaeon. fr. XII. 2.

Σκεδρῶς ejusd. fr. XIII. 1.

Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208. Σκείρωνιδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.

Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.

Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκῶν πλαγάν, σκέψαι ψόνον, οἶον αἰρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθ' ἐνδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὁρῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μὲν πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148. Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. Σκευή. σκευῇ τῇδε τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάφομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913. Σκεῦος. οἶνηρά σκευή Ion. 1179. Σκέψις. ἡ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἐνευμας Hip. 1323. Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνωνος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνης σκηνὰς προλιπύσα Hec. 101. τιν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρῳ; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς ἐς ἱερὰς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129. Σκηνῶμα. μικρὸν τὸ σὸν σκηνῶμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. τέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτολχος περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. Σκήπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἐσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις Hel. 840. Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπης γύας σκηπτός (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτῷ πύοντος πολεμίων Rh. 674. Σκηπτῶχος Iph. T. 235. Σκήπτρον. σκήπτρον ἢ θέλων λαβεῖν An. 23. σκήπτρῳ τῷδε σὺν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκήπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκήπτρῳ Πριάμῳ διερεϊδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκήπτρον Ion. 578. σκήπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκήπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνωνος σκήπτρ' ἔχειν Or. 437.

ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκήπτρ' ἐπαθλα τῇδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκήπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἡ σκήπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔρρει φῶς σκήπτρων Iph. T. 187. ἢ σκήπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκήπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκήπτρα χώρας τῇσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκήπτρα Ταντάλῳ λιπῶν El. 11. σκήπτρα—γαυρῶται λαβῶν ib. 321. Σκήψις. σκήψιν ἐς ποίαν προβαίνων; Or. 747. σκήψιν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύσαι Med. 744. μόχθος ἔδεις τοῖς νέοις σκήψιν φέρει Iph. T. 122. ἔδεν ἡ σκήψις φέρει Hel. 1070. τενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκήψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκήψιν εἴχ' ὀλωλότα El. 29. σκήψιν προτείνουσα ib. 1067. Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγῆμαι σκιάν Med. 1224. σκιά ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιάν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιάς τὴν Ἀφροδίτην καλλονὴν θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιά φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιάν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιά γέρον ἄνθρωπος Melan. fr. XVIII. κατθανῶν πᾶς ἄνθρωπος γῇ καὶ σκιά Meleag. fr. XV. 2. Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὸν Ph. 316. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένους ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνη σκιάσθεις An. 1116. Σκιαροκόμος. σκιαροκόμῳ ἐν ἔργεσιν ὕλας Bac. 874. Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφόμενος Bel. fr. XVII. 8. Σκιερός. σκιερᾷ δάφνῃ Iph. T. 1246. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1. Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερεϊδομένα Hec. 65. Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκιρτῶν φόβῳ Ph. 1132. Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχῳ σῆς κατέζοντες χερσὶν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχῳ Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836. Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σ Κ Ο Π

Σκληρός Al. 503. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρὸν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδῶς Sup. 884. σκληρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιάς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοψ. ἀπὸ σκόλοπος ὕφεται νιν Bac. 981. ὃν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πῆξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ τρατός; Rh. 116.

Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Hec. 396. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὥς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τάπῃ σὺ σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν Hec. F. 748. ἐῷ τὰτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν Ph. 466. ὑδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρὴ τὰδ' εὐσεβές σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλῶντ' ὀφθαλμόν εὖ σκοπεῖν χρεὼν Iph. T. 76. σκοπεῖν περρωτὲς Bac. 257. ἠδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσους σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρε σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phoen. fr. IX. 6. σκοπῆσαι πάντη Or. 1295. σκοπᾶμαι ὄμμα πανταχῷ τρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοπᾶμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ag. fr. XXVI. 1. τὰτ' ἄρα σκοπόμενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπεμένη Med. 1166. etc.

Σκόπελος. σκόπελον ῥιμαζαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ἐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλως; Cy. 43. Αἰτναῖον εἶσω σκοπέλων ib. 62. cf. Hec. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκόπελοις θεᾶν Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπία. τὰν Ἰλιάδος σκοπιάν πέρσαν-

Σ Κ Ο Τ

τες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιάν Or. 1264. ἕρπαι σκοπίαὶ θεῶν Ph. 240. σκοπιάς Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιάς ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπός, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπὸς πέμψῃ πρὸς αὐτὸν Hec. 338. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. cf. El. 546. εἴ με τις γνοίῃ σκοπῶν El. 97. σκοπὸς ἐπεμψε τάδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 554.

Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Hec. F. 641. σκοτεινὰ πρᾶσσουσιν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέψουσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. σκοτία κρύπτεται Ph. 338.

Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Cœnei fr. V. 2.

Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυθῶν Ion. 1239. ὁ σκοτία νύξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτία γῆ ib. 1735. ἔδρας σκοτίας Al. 123. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχη τὰδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Σκότος, 1) masc. 2) decl. σκότος πύλας λιπῶν Hec. 1. γὰς ὑποπεμπομένην σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότῃ ξίφη σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδorkῶς Ph. 380. κακόν τι—τέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἦδη με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλῶν ib. 1530. ὑδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. σκότῳ θανῶν ib. 837. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἦδη σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1105. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τιθεῖς πόδα Rh. 571. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλῃ Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

ΣΚΥΜ

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐ-
 λάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2)
 neutr. 3 decl. ἐκ τῷ σκότους— τοῖς
 βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκό-
 τος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λα-
 βόντες Iph. T. 1025. τῷ κάτω σκότους
 φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F.
 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκό-
 τος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν
 Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾗδεν σκό-
 τος ejusd. fr. XVII. 1.
 Σκύθης λεῶς Rh. 426. αἱματηρὸς πέ-
 λανος Σκύθης ib. 430.
 Σκυθίζειν. κράτα πλόκαμόν τ' ἐσκυ-
 θισμένον ξυρῶ El. 241.
 Σκυθράζειν El. 830.
 Σκυθρωπός. ὁπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρω-
 πὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus
 fr. XX. 1. et de foemina, Med. 271.
 et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὸς ὁμ-
 μάτων ἔξω κύρας Or. 1319. σκυθρω-
 πὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf.
 Bac. 1250. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνε-
 σῶτος φρενῶν Al. 800.
 Σκύλαξ. φύσιν ὁρεσκόπων σκυλάκων Hip.
 1277. ὠμόσπιτοι σκύλακες Bac. 338.
 Σκυλεύειν. ἐσκυλεύε νιν Ph. 1426.
 Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων
 σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλευματ'
 εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σῶ-
 ζομεν τάδε σκυλευματα Rh. 593.
 Φρύγι' σκυλεύματα Tr. 18. et 1207.
 et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα
 Ion. 1145.
 Σκύλλα, monst. marinum. Med.
 1343. et 1359.
 Σκύλον. κάλλιτον οἴκοις σκύλον Rh.
 620. σκύλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύ-
 λων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων
 Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000.
 σκύλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς;
 Ph. 577. κάλλιτά μοι σκύλ' ἀπὸ Τροίας
 ἔλων Iph. A. 1629. σκύλ' ὄρες ἡρ-
 τημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυ-
 γῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκύλ' ἔδει-
 ξα Βακχίῳ Cy. 9. σκύλα βαρβάρων
 El. 7. σκύλα βροτοφάγα Aug. fr.
 IX. 1.
 Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204.
 ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίε πατρός Or.
 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνον ib.
 1388. σκύμνον ὀρεῖν ib. 1493. τὸν
 Ἀχιλλεῖον σκύμνον An. 1171. καλὸν
 σκύμνον ἐθρεψας Rh. 381. σκύμνοι

ΣΜΙΑ

λεόντων Sup. 1222. σκύμνος λύκων
 ἀγρίους Bac. 698.
 Σκύρος, nom. insulae. An. 209. et Tr.
 90.
 Σκύφος. 1) masc. 2 decl. πίτυλος
 σκύφῳ Al. 801. ἀντ' οἶνον σκύφῳ
 Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδω μό-
 νον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον
 τῷδ' ἀσθενετέρῳ ποτῷ El. 499. σκύ-
 φος μακρός Eu. fr. VIII. 2) neutr.
 3 decl. σκύφος κισσῷ παρέδετο Cy.
 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib.
 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
 And. fr. XXVII. 2.
 Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.
 Σμικρός, att. pro μικρός. ζῆλον ὁ σμι-
 κρόν γάμος Hec. 352. σμικρόν χρόνον
 Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν
 λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν
 ib. 693. cf. Med. 367. σμικρὸς τάσδε
 ἐξείργωσι γῆς Her. 24. ἔνεκα σμι-
 κρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρὰ σὺν ἄλλῃ
 ib. 689. τίτιν ὁ σμικρὰν θεῶν Hip.
 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ
 σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ὁ σμικρὰ
 φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς
 ib. 643. ὁ σμικρὰν φίλων ἐχθρὰν
 Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων
 Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc.
 CLXXVI. σμικρόν οἰκητήριον Or.
 1114. σμικρόν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς
 Ph. 722. ἔκ' ἐστίν, ὅπως ἐν τινι σμικρῷ
 χόλον καταπαύσει Med. 171. σμι-
 κρόν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρόν
 Al. 696. σμικρόν τὸ χρῆμα τῷ βίῳ
 Sup. 953. ὁ σμικρόν φρονῶν εἰς τὰς
 Ἀθήνας Her. 387. σμικρόν τὸ σὸν
 σκῆνυμα προσίθεις φίλοις ib. 690.
 σμικρόν ὁ καιρὸς ἀπ' ἀπαλλάξαι βίῳ
 Hel. 309. ἔκῃν τραπέσθαι σμικρόν
 εἰς ᾗδεν τότε El. 662. σμικρόν γέρας
 ib. 1003. ὁ σμικρόν κακὸν Antioip.
 fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2.
 σμικρόν ἐμπνέουσ' ἐτι Al. 203. εἰ σμικρ'
 ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII.
 2. τὰδ' ἐτι σμικρὰ An. 366. βλαχαι
 σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως
 ἔχειν Ion. 647. οἶνηρὰ σκεῖν σμικρὰ
 ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὦν El. 408.
 σμικρὰ φροντίζων ὄχλῳ Or. 799. ὁ
 σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her.
 705.
 Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλ-
 λικάρῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αιδερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεδυμία σμύρνης ιδρωτα Ion. 1175.

Σός. σὼν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ἕκ ἐν αἰσχύνη τὰ σὺ Ph. 1282. etc.

Σύνιον, *nom. loci*. Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας περὶ Or. 491. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τῇ σοφίᾳ παρέδρων ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἐνεκὶν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ἢ σοφία Bac. 393. ἢ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἀνδράς Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παιδεύμα Ἔρωτος σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζεσθαι. σοφίζομαι Iph. A. 744. ἠδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τῷθ' ἡγέμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσῆγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλὴν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥτε τῶν σοφισμάτων πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέφομαι σοφισματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρῆσθαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμω σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δύναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλοῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστὴ Ὀρηκὶ Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον ἕκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμεν Her. 993. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἠδ' αὐτῷ σοφός Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, *poëta tragicus*. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφῷ

Πανδίωνος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὦν; Al. 59. κριτὴς ἂν εἴης ἢ σοφός γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἴωνοις σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιδάρῳ σοφὸν ib. 1237. σοφῷ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μαρθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφός ib. 625. σοφῷ λόγῳ ib. 837. ὁ στρατηγὸς ὁ σοφός Tr. 370. σοφός, σοφός γ' εἰ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῷ Hel. 817. τὸν εὐτυχῆντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφός Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφός πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγῳ Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἠδ' αὐτῷ σοφός εὐοῦνδ. CXI. σοφοὶ μὲν εἰς' οἱ τὰδ' ἡκριβυκότες ἄλλ' ἢ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τῷ ἀνάγκῃ δούλον ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφὸς λόγος ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφός Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντις Rh. 65. ὁ πλῆτος τοῖς σοφοῖς θεός Cy. 315. δυνάμειν εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τὴς σοφὸς στρατηλάτης Er. fr. V. I. ἄπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνησία εὐοῦνδ. XLIV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις εὐοῦνδ. CXXXI. σοφῇ προμηθείᾳ Hec. 1137. ὥς εἰ σοφῇ Or. 213. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. σοφῆς δέται φρενός Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκείσιον φυγὴν Sup. 151. γλώσσα σοφῇ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφῷ παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λήν σοφὴν El. 296. σοφῆς ἀγαλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι καὶν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφές Or. 397. τὸ γῆρας σε ἢ σοφὸν ib. 490. βραδείς μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφὸν ἢ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

Σ Π Α Ν

Cy. 569. σοφὸν βάλειμα Antiop. fr. XII. 3. φαρμάκων δέεται σοφῶν Ph. 475. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφὰ ; An. 438. πολλὰ γ' ἐστὶ κατὰ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ ib. 903. τὰπ' ἐμῷ σοφὰ Iph. A. 1214. τὰ δοκίμασιν σοφὰ Tr. 411. ἀμαθεὶ σοφὰ λέγων Bac. 480. σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. etc. 2) Comp. τίς ἐστὶ σε σοφώτερος ; Hel. 584. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyr. fr. VII. ἦν γε κείῃ τοῖσι σὺ σοφώτερος Hec. 399. σοφωτέρως δεῖ βροτῶν εἶναι θεῶς Hip. 120. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. τίς ἐν πρόνοιᾳ γίνεται σοφωτέρα ; Ph. 743. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. σοφωτέρα φανῇ ib. 600. αἱ δευτέραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον Hec. 1007. ἡ μπειρία ἔχει τι λέξει τῶν νεῶν σοφώτερον Ph. 533. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 2. σοφώτερος, ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. etc. 3) Su-perl. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Ph. fr. I. 3. κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται Med. 409. σοφώτατον χρῆμα Bac. 1149. σοφώταδ' ἄβρον πόδα τιθεῖσα Hel. 1544.

Σοφῶς. σοφῶς ἐφεύρες ὥς μὴ θανεῖν ποτε Al. 702. κλύοις ἂν ἐν τι κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς ; Bac. 1270. σοφῶς κελεύεις Her. 558.

Σπάθη. σπάθη φασιγάνη μελανδέτη Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568. ἔσπασεν ἄμυσιν ἐλκύσας ib. 416. ξίφος σπάσαντα Or. 1194. cf. v. 1458. νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας An. 442. λαιμητόμος κεφαλᾷς σπάσας Iph. A. 777. φάσγανον σπάσας ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. κάρηνα γέννυσι Μελανίππῃ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. κᾶν σπάσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν (sc. οἶνον) Cy. 570. τὰς πόδας ἐσώτες ἐσπασθημεν ib. 635. cf. v. seq. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἐκ νέου βραχίονος σπασθεῖσα ib. 408.

Σ Π Α Ρ

Σπανίζειν. ὁ βίη σπανίζομεν Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.—σίτον, ὃ σπανίζομεν Cy. 133. cf. v. 140. ὁ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν Hel. 1276. σπανίζειν πέπλων Med. 960. ἑρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. σπανίζοντας φίλων Med. 881. cf. Her. F. 558. βωμῷ σπανίζουσα Hel. 806. εἰ ἐσπανίζες χρημάτων Hec. 1228. μὴ σπανίζομεσθα Med. 560. ὄρες, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα Or. 1055.

Σπάνιος. ἔσω κλείθρων σπάνιος Iph. A. 345. σπάνιον μέρος Al. 477. σπάνιον θήρευμα Iph. A. 1162. σπάνιον ἄρ' ἦν θανῶσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. ὁ σπάνια τυρεῦματα Cy. 189.

Σπάνις. σπάνις βίη Hec. 12. τόλμης σπάνις Or. 940. ἀλκᾶς ὁ σπάνις ἐυγενέταις An. 772. φλαύραν ὁ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. δαμάλας διεφόρων σπαράγμασιν Bac. 738.

Σπυραγμός. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαράγματον Bac. 734. διαιμον ὄνυχι τιθεμένα σπαράγμοις Hec. 657. ἀπὸ χαίτας σπαράγμοις Ph. 1523. χρωτὸς σπαράγμοις Tr. 453. γυμνῶντο πλευραὶ σπαράγμοις Bac. 1133.

Σπαράσσειν. τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 4. σάρκας ἐσπάρει' ἀπ' ὀστέων Med. 1217. ὁ σπαράζομαι κόμαν ; An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾶν. μαζὸς σπαργῶν Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. ἐν σπαργάνοις Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανῶν. σπαργανώσαντες (sc. τὸν παῖδα) πέπλοις Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιάται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιάτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 451. cf. El. 411. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

Σ Π Ε Ρ

ἡ Σπαρτιάτις Ἑρμῶν ib. 890. γυναικα Σπαρτιάτιν Hel. 114.

Σπαρτοί, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingeabant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτός in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπείρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρουσι Δήμητρος τάχυν Cy. 121. τὴς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyg. fr. IV. 3. μὴ σπείρει τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῇ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργεῖων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρωσα καὶ διδῶσ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ Θέρους Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπείρει Med. 718. βρότειον σπείρει γένος Hip. 618. ἀρίτας θυγατέρας σπείρει Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατήρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σέ τῷ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῇ τάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα ἐκ οἴδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὥς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τῷτ' ἐκεῖ νῦν ἔσπαρμεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπειρεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπειρα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοῦς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἔσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἔσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἔσπείσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάρισον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρματα παραλαβῶσ' ἄλλω πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ

Σ Π Λ Α

μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς Δείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γεναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὄθεν λαμπρὸς ἀτέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχει Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπείσθαι i. q. ἔπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακῶ σπεύδεις Ph. 585. ὦν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπύδατα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. ὃ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σὸν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τὰμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμης ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεκρωμένης Melan. fr. VIII. 1. σπεύδε Or. 124. σπευδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκῳ σπεύδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ν βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιαύδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπενδ', ἔδεν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὴς ἡδονᾶς τῆς προμηθείας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τῷτο Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεύσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἰσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτᾶν Med. 152. εἰς θαλάμῳ σπεύσεις Hip. 183. ὃ σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχχον. ἐκὼ νιν χρόνῳ μαλαξέιν

σπλάγγχον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγγχον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγγχον ἐντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ἔχ' ὑπὸ σπλάγγχονις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγγχων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγγχ' ἐξαμήσασθαι βία Cy. 235. σπλάγγχ' ἐδέρμαινον ποτῶ ib. 423. λρβὸς ὃ προσῆν σπλάγγχονις El. 828. σπλάγγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγγχονισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νυφάδι πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιάν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδὸς πληθὸς ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῶ ib. 1140. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεῶ Cy. 467. σπονδαῖς ἐντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῶ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἐν μ' ὥφελει, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσι) Med. 898. θεοῖς ἐσπείσασθαι σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξει ib. 1684. σπονδὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεῶ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἐσπείσα El. 511.

Σπορά. θῆλυον σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορά Tr. 503. ξηρὰ σπορά An. 638. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπυδάζειν. πειθῶ ὁδὸν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπυδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπυδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπυδάζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπυδάζεις ἀρχεῖν Δαναΐδας Iph. A. 337. φαύλους παραινεῖν σπυδάσαντα Hec. F. 89. τὸ αὐτῷ σπυδάσας ib. 507. τὸς κατὰ τέχνας σπυδαζομένους Epist. IV. πέλας πᾶν, ὃ, τι σπυδάζεται Sup. 761.

Σπυδατέον Iph. A. 902.

Σπυδῆ. σπυδῆ πρὸς σ' ἐλιάσθην Hec.

100. ἔρχεται σπυδῆ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπυδῆν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπυδῆν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμου σπυδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπυδῆ; Ph. 856. ἀκούσαι σπυδῆν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἀμιλλαν πολύτεκνον σπυδῆν ἔχων Med. 557. ἀφικόμεν σπυδῆ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραῖω πῆματος σπυδῆν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπυδῆν ἔχων An. 1051. σπυδῆν ἐπ' ἄλλην ὀρμύμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπυδῆν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπυδῆς, festinanter, Bac. 212. ὅποιαν προστιθεῖς σπυδῆν λόγῳ; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπυδῇ συναψαί ib. 1460. σπυδῆς ὑπο ἐπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπυδῆν ἔχειν Her. F. 709. σπυδῆς ἄλιος Epist. IV. σπυδαὶ λόγων Hec. 132. σπυδαῖς ἄμα Iph. T. 579. σπυδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρά σταγὼν Sup. 81. ταγὼνα ἐκ παρηίδων γλώσση δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἵματηραῖς ταγόσι Ph. 1424. ταγὼνας ὑδρηλάς Sup. 206. οἶνον χλωραὶ ταγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας ταγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑδροβόλους ταγὼνας νοτίες Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμεῖα Her. F. 863.

Στάδιον. στάδια χλοερά Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον στάζεις — βότρυν Ph. 237. ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος στάζει δι' ὠτων Rh. 566. στάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. στάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ἰδρῶτα σώματος στάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὀκεανῷ ὕδωρ στάζουσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι στάζουσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρων μέλιτος ἔσταζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμαστὰ ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ἔτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔσταζα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρον σταθμήσας μήκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ ῥετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. iuc. B. 19. 2.

Σ Τ Ε Γ

Στάδμη. παρ' οἷαν ἤλθομεν στάδμη· βίη Ion. 1514.
 Σταθμός, 1) stabulum. ἐν σταθμοῖσιν ἵππικοῖς Or. 1449. σταθμός ἐπὶ βέτα An. 280. σὰ πορθήσων σταθμὰ Rh. 293. 2) postis. σταθμός μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων σταθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὺς χρυσὸν σταθμὸν Bac. 810. μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. δῦπετῇ νεῶν σταθμὰ Rh. 43.
 Σταλαγμός. σταλαγμός αἵματος Ion. 351. φόνος σταλαγμοὶ Hec. 241. δισσὸς σταλαγμός αἵματος Γοργῆς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.
 Σταλάσσειν. ἐνθα πορφ. σταλάσσειν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ σταλάσσω Hel. 639. σταλάσσω ἀἰδᾶ φόνον An. 1047. τοῖς ὀρώσιν ἐτάλαξ' ἰδῶς Ph. 1397.
 Στάσις. στάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνὸς στάσιν Bac. 923. στάσει νοσῶσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἱ στάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει στάσιν εὐδοσίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν στάσιν εἰργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27.
 Στασιῶρον Cy. 53. vid. not.
 Στατίζειν. πρὸς εἵβρας Ἀσιήτιδες δμῶαι στατίζεισι El. 316. ἡδὲ τις ἀμφιπόλων στατίζειτ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.
 Στάχυν. εἰ γῇ κακῇ—εὖ στάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα στάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος στάχυν Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἥρινῳ στάχυν Sup. 448. γηγενῇ στάχυν Bac. 264. Θηβαῖον στάχυν ib. 749. σπείρῃσι Δήμητρος στάχυν; Cy. 121. στάχυν ἄρσῃν Er. fr. I. 27. στάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβῶν στάχυν Meleag. fr. I. 6.
 Στεγανός. δοκὸς στεγανὸς Cret. fr. II. 7.
 Στέγειν. κακὸν τι—τέγειν ὑπὸ σκύτῳ Ph. 1220. δάκρυον ὁμματ' ἐκέτι τέγει Iph. A. 888. τέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον τέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε τέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς

Σ Τ Ε Ι

El. 273. τέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ἐκ ἂν δυναίμην μὴ τέγοντα περιπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν τέγοντι γαστὴρ' ὑπτίαν Cy. 325.
 Στέγη. ἡδὲ τέγην καλῶς ἀκριβῶσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ τέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in Plur. πανδήμοισι τέγαις. ἄξενον τέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει τέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὸς πονηρὸς κλεῖδρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. ἦδε μοι τροφός,—ἀγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor. τέγα. νυμφιδίῳ τέγα An. 859. τέγας εἰσω Bac. 593. ἰάχησε τέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαις Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται τέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτῶν τέγαις ib. 1016. ἀνὰ τέγας ib. 1171. τέγαις δεχεσθαι Or. 46. λείπετε τέγας Med. 894. μελάρων τέγαις Al. 248. τυραννικαὶ τέγαις An. 883. πορφυρευτικαὶ τέγαις Iph. T. 263. σαίρειν τέγας Cy. 29. τέγας δόμων ib. 118. τέγαις ἔρημοι φίλων Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατὰ τέγας passim in Eurip. occurrit.
 Στεγνός. σέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.
 Στέγος. ὃ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ στέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος (sc. αὐτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἐν ἐλθόντοιν στέγος Ion. 848. πολύκαπνον στέγος El. 1140. διὰ στέγος Dan. 32.
 Στεῖβειν. ἵνα σείβῃσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορὸς σείβῃσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.
 Στεῖρος μόςχος An. 712.
 Στεῖχειν. ποῖαν—τείχω; Hec. 164. σείχουσιν εἰς φόρον Med. 977. πρᾶπτον ἐς ᾗδην τείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν τεῖχει Her. F. 729. σείχετω ἄχθῃ νεκρῶν Sup. 940. ὡς τείχης πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον σείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ σείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. ἐρόμφῳ σείχοντα Or. 724. βάρβαρα φύλα καὶ ζωὸς ἀνθρώπος τεύχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρατεῖον τεύχοντα Cy. 644.

τείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας τείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς τείχευσα θάπτε Hec. 1288. ἀκτίνα τὴν τείχευσαν ἡλίε Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ τείχευσα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. τέλλωσ' Ἀργεῖοι νότον Tr. 168. μὴ τέλλειν τὰν σὰν Ἴνιν πρὸς Αὔλιν Iph. A. 119. τέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέαν ib. 178. μὴ τέλλειν τρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίους πείσμασι λινόκορον φᾶρος τέλλων Hec. 1081. ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐτείλαμεν Iph. T. 70. ὅπρ' νεὺς τεύλαιμ' ἂν ἔριον πτερόν Hel. 146. ναυκληρίαν—τεύλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχου τεύλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῃ σκάφει τεύλας Iph. T. 982. τεύω σε Bac. 825. ποῖ δὴ τέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται τέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. δε ἀδίκῃ γνώμῃ—τέλλεται Bac. 998. ὡς τεύλωμεθ' οἰκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς τέλλῃ (2 sing. pres. conj. med. proficiscaris) πρὸς οἶκος Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόθον ἐτέλλω Hip. 234. τεύλαι νῦν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλος Bac. 819. λόγον τεύλωμεθα ib. 668. τεύλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῶδὸν ἐτάλης; Med. 668. ἔπερ' ἔνεκ' ἐτάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ—πρὸς θάλασσαν ἐτάλη Hel. 1543. ἐτάλην ἠηλέμων γόνων αἰοῖδος Her. F. 109.

Στέμμα. σέμματα ἔχνασα Or. 12. σέμματων ὅχ' ἥσσανας σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμάς An. 895. σέβυσσα ἱερὰ σέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ σέμματων μυστήρια Sup. 470. σέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέδεις Bac. 350. δόμος σέμμασιν ἐνδυτὸς Ion. 224. τὰ τῷ θεῷ σέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν σέμμασιν ib. 1338.

Στεμματῶν. στεμματῶτε Her. 530.

Στέναγμα. ἄξια στεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκέσασα στεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. βροντᾷ στεναγμός—ἦν ὁμοῖος Ph. 1046. κλύει τις στεναγμὸν; Al. 87. στεναγμὸν τῶν νεκρῶν αὔσατε Sup. 798. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώ-

μενοι Iph. T. 1390. πόσον στεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἡ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης στεναγμῶν Hec. 230. εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμμένη Or. 957. κλύειν στεναγμῶν Al. 553. πενθίμως στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὥς σε στενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παῖδ' ἐμὸν στενάζεις; Tr. 578. ὁ μόνον στενάζετε τὰς Ἡρακλείδους παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. στενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὁπὲρ στενάζεις El. 1111. στενάζει Tr. 1228. et Her. F. 1064. στενάζειθ', ὡς στενακτὰ Her. F. 913. τότε στενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. ὁ γὰρ ἐνδοκον, σὲ μὲν στενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. στενάζειν πολλὰ ib. 1143. στενάζων ἀρῆς τέκνοις Ph. 336. ὁ στενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα στενάζων Iph. T. 957. στενάζων δσον ἐτύγγχανε πνέων Bac. 1130. στενάζων φοροῖμιον φόνου Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐτέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐτέναζας τῷτο; Iph. T. 550. στενάζον Al. 235. et Her. F. 875. ἦπερ στενάζει' οἷσιν κακοῖς Al. 197. μῆπως στενάξης Ion. 768. δεινὸν στενάξασα Med. 1184.

Στενακτεῖν Sup. 291.

Στενακτός. στενακτὰν ἱαχὰν Ph. 1311. στενακτὰν ἄταν Her. F. 917. στενάζειθ', ὡς στενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἀνδρὰ φίλον στενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα στενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. σένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα ὁ σένεις τόνδε ib. 678. σένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. ὡς σ' ὀλόμενον σένω ib. 1384. ἦ περ σένοισι φυγὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαντὸν, ἢ πόλιν, σένω; ib. 1321. κακῶν σῶν σένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ὅτι νῦν σένεις Hip. 903. σένω σὲ μᾶλλον, ἢ μὲ ib. 1409. σένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἀχῇ Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρου σένω Iph. A. 370. τέκνων πληθὺς δάκρυσι κατὰ ὥρα σένει Tr. 1090. τὰς ἐμάς σένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ἐκέτι σένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις σένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. σένει διπλὰ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

τίγης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπό-
 τιν τένωσιν Al. 952. τένειν πάθος
 Hec. 589. ὃχ ὁλόν τε μὴ τένειν κα-
 κά Or. 1033. μέγα τένειν Med. 291.
 cf. Cy. 197. τένειν πάρα Al. 342.
 παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ὃ χρη' τένειν
 Alex. fr. XX. τὴν δυστυχιστάτην τέ-
 νων τρατεῖαν Sup. 23. τίς ὃ τένων;
 Rh. 732. πόντος κύμασι τένων λά-
 βρως Her. F. 861. τένευσα Ph. 1444.
 Hip. 38. et Hel. 186. ὅκ ἂν μονω-
 θείς σῆς δάμαρτος ἔτενες Al. 297. cf.
 v. 655. νόσον κρυφαίαν ἦνί' ἔτενες
 λάθρα Ion. 944. τενομένα πόλις ib.
 721. etc.
 Στενόπορθος. τενοπόρθμον Χαλκίδα
 Iph. A. 167.
 Στενόπορος. τῆς Αὐλίδος τενοπόροις
 ὁμοῖος Iph. A. 1496. τενοπόρος κατ'
 ἑξῶδες An. 1144. τενοπόρος πέτρας
 Iph. T. 890. τενοπόρ' Αὐλίδος βιά-
 θρα Iph. A. 81.
 Στενός. στενὸν διαυλον Tr. 435.
 Στέργειν. εἰ τόσδε γ' εὐνῆς ἔνεκ' ὃ
 σέργει πατὴρ Med. 88. σέργεισι ξυμ-
 φορᾷ νικῶμενοι Hip. 458. cf. An. 180.
 εἰ μὴ τόσδε γε σέργεις νόμος Hip.
 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν σέργει πόσις;
 An. 908. σέργω τὸν φύσαντα τῶν
 πάντων βροτῶν μάλιστα Fr. inc.
 LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομα-
 ζόμενος σέργεις eorund. CLV. 3. τὴν
 μίαν μοι σεργέτω πόσις—εὐνῶν An.
 470. σέργοιμ' ἂν Hec. 789. σέργοι
 με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυ-
 ναῖκα, κἄν κακῷ πόσει δοθῇ, σέργειν
 An. 213. σέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς
 Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν πα-
 ρόντα σέργειν πόσιν χρη' Hel. 1305.
 cf. v. 1417. λέκτρ', ὃ μὴ θέμις, σέρ-
 γειν Her. F. 1342. πατέρα σέργειν
 El. 1102. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς
 Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυ-
 κὸτα σέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ'
 ὄλβος, ἂν πόσιν σέργοντ' ἔχη Fr. inc.
 LVI. ὅκ ἔσεργέ σοι ὁμοῖος εἶναι
 Ion. 817. ὃν ἔσεργα ὃχ ὁμοίως ἀεὶ
 Epist. V. πέρα σέρξαντες Fr. inc.
 B. 45. 1. ὃ σέρξεις τὰ κρανθέντα Or.
 1023. τᾶμ' ἐγὼ σέρξω κακὰ Ph.
 1679. ὅκ ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ,
 σέρξωσ' ὁμως; El. 407. σέργεσθαι
 ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.
 Στέργηθρον. σέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐτέρησε
 Φοῖβος An. 1214. ὅστις θέτειν ἐτέ-
 ρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυ-
 κήνας—ἀνδρὸς τερήσας Her. 807.
 τέκνων φιλάτων τερεῖσθαι Sup. 793.
 ἀνδρὸς ἐτερήμεθα Ctesph. fr. VII. 2.
 μητρός ἐτερημένοι Med. 1023. λέκτρων
 ἀνδρὸς ἐτερημένη ib. 286. σῶν ἐτερη-
 μένη ib. 1036. τερηθῆναι βίῳ Hec. 338.
 ἑσθλῆς γυναικὸς τερηθῆναι Al. 198.
 τερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πα-
 τρός τερηθεῖς Or. 586. ματρός τερηθεῖς
 Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς τε η-
 θεῖς Ph. 1212. et παίδων τερ. Hec.
 F. 1401. τῆς σῆς τερηθεῖς φιλάτης
 ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς τερη-
 θεῖς Al. 227. σῶν τερηθεῖς γάμων
 An. 982. νεῶν τερηθεῖς, τῷ τε σῷ μ-
 μήματος Hel. 881.
 Στερεός. ἔρμα τερεὸν γῆς Hel. 860.
 Στέρεσθαι Ph. 586. τέρομαί σε Bac.
 1369. τέρομαι δ' οἴκω, τέρομαι παί-
 δων Ion. 865. τῶν σῶν εὐδύς φίλ-
 τρων τέρομαι El. 1309. τέρεσθαι
 πατρίδος Ph. 391. et γὰς πατρίδας
 τέρεσθαι Med. 653. λέχους τέρεσθαι
 An. 371. τέρεσθαι τέκνων Sup. 1090.
 et τ. τερομένην Iph. A. 889. σὺ τερέντα
 Al. 625. τερέντα ἀρχαῖς Iph. A. 357.
 φασγάνῳ βίον τερεῖς Hel. 94. φρονή-
 ματος τῷ πρὶν τερέντες Hec. 623. οἶων
 τερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474.
 σὺ τερεῖσα Bac. 1360. ὁμβρων διάθεν
 τερεῖσαι El. 736. δισοῖν τερήση τέ-
 κνοιν Ph. 1269. οἷς τερήσεσθ' ἀν-
 δρὸς Hip. 1460. τερήσομαι El. 308.
 Στερίσκομαι Sup. 1093.
 Στέρνον. σέρνον παῖειν Hec. 563. ὦ
 σέρνα ib. 424. σέρνα κάλλιτα ib.
 560. ἐμβαλῶσα πῆχυν σέρνοις Or.
 1466. Ἀρην Αἰτωλὸν ἐν σέρνοις ἔχει
 Ph. 136. σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα
 Al. 4. σέρνων κτύπον Sup. 87. cf.
 Tr. 789. πρὸς σέρνα πατρός σέρνα
 τάμᾳ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v.
 635. λόγχην πρὶν διὰ σέρνων μολεῖν
 Rh. 684. διὰ σέρνων φόβος ἀτίσσει
 Τρωάσιν Tr. 157. σέρνων ἀπονηψα-
 μένη Ion. 874. vid. not. περί μοι
 σέρνοις σέρνα πρόσαιφον El. 1321. etc.
 Στερνοτυπής. στερνοτυπεῖς κτύποι Sup.
 604.
 Στεροκά, dor. et poet. pro ἀστραπή Hec.
 68.

Στεῖρρός. τεῖρρόν δαίμονα An. 98. ἔκ
ἔστιν ὅτω τεῖρρός ἀνδρώπῳ φύσις Hec.
296. τεῖρρά ἀνάγκη ib. 1295. τεῖ-
ρῶν παιδείαν Iph. T. 206. τεῖρρός
ἀλγυδόνας Med. 1031. τεῖρρόν δόρυ
Sup. 711. ἐν τεῖρροῖς λέκτροισι Tr.
114.

Στεφάνη, et dor. ἀνα. ἀπὸ τεφάναν
ἐκάρσαι πύργων Hec. 910. πύργων
ἐπ' ἄκρας τεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.
Στεφανηφόρος. τεφανηφόρος Διάσας Bac.
531.

Στέφανος. ὕδεις τέφανον ἀνδαιρήσεται
Hec. 660. χρυσὸν τέφανον ἔχω Ph.
863. αἰσχιστον αἰτῷ τέφανον ib. 1378.
χρυσότευκτον τέφανον περιδέσθαι
Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192.
πλεκτὸν τέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος
Hip. 73. πόλει τέφανον εὐκλείας λα-
βεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος τέ-
φανον Iph. A. 194. χλωροκόμφ τε-
φάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759.
κλεινότατον τέφανον ib. 1529. τὸν
καλλίνικον τέφανον Iph. T. 12. τέ-
φανος ἐκ αἰσχρός πόλει Tr. 401. τέ-
φανον ἔφερον Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθά-
νας ὥρανιον τέφανον. ib. 800. τέφα-
νον ἐπὶ κῆρα λαβεῖν ib. 937. τέφανον
ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν
καλλίπαιδα τέφανον Her. F. 839. κα-
λὸς ἀσπίς τέφανος ib. 1334. ἦκω πρὶ
τόνδε τέφανον El. 614. τέφανον ἐξ
ἐμῆς χερὸς δέχω ib. 887. κάλλιστον
ἔχεις τέφανον εὐκλείας Antio. fr. IV.
4. κόσμος σιγῆς τέφανος ἀνδρὸς ὁ
κακῷ ejusd. fr. X. 1. πῶλει πατρίᾳ
τέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ἔκ
ἔνεστι τέφανος (i. e. gloria) Fr. inc.
LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις τεφάνοισι Ph.
793. ἐπ' ἄκροις ἔτακ' ἀρήτοις τεφά-
νοισιν ib. 840. παύσω κόμης—τεφά-
νος τε Al. 345. τεφάνους πυκασθεῖς
ib. 799. et 835. τεφάνοι κόμης Sup.
974. τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνους
Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνους τεφάνους
ib. 702. τεφάνων ὁ μία χροῖα Cy.
515. τεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169.
αἰεὶ ἐν τεφάνοισιν εἶην Her. F. 677.
τεφάνοισιν ὕδαμῷ τιμῆσεται Er. fr. I.
54. τεφάνους κῆρα πολλῶν τεφανώσας
eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῦν. ὡς τεφανοῖς (sc. τὸν νεκρόν);
Tr. 1144. τύμβον τεφανῦν αἵματι

Hec. 128. εἰπ' Ὀρέτην τεφανῦν Or.
922. τεφανῦν κράτα κισσίνους βλαστή-
μασιν Bac. 177. μὴ λήγους τεφανῦσα
Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499.
τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνους Bac.
101. τεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr.
1030. τεφάνους κῆρα πολλῶν τεφανώ-
σας Er. fr. VI. 4. τεφανῦ Tr. 1223.
τεφανῦσθε κράτα Iph. A. 436. τε-
φανῦσθε κισσῷ Bac. 106. et κ. τεφα-
νώθεις ib. 81.

Στεφανώδης. τεφανώδει χλόα Iph. A.
1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. τέφει κράτα μυρσίνης κλάδοις
Al. 762. τέφει σὺ κασιγνήτῳ κῆρα
El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων τέφετε—
πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βα-
λόντα τέφειν τετάγμην Cenei fr. VIII.
2. ἔτεψα κράτα Al. 1018. cf. Iph.
A. 1567. βότρυνσιν ἔτεψεν κῆρα Me-
leag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήστρας
τάφον τέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κῆρα
τέψουσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A.
1080. οἷσιν τέψει ναὺς Tr. 576. σὺ
τέψω κῆρα κισσῷ Bac. 341. cf. El.
872. τέψω κῆρα Bac. 313. φύλλοις
τέφεσθαι Aut. fr. III. 24. οἷς τεφ-
θέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ τεφ-
θεῖσα χλόα Hel. 1376.

Στέφος. στέφος χρυσήλατον Med. 949.
καλλίνικα σέφη Ph. 865. σέμν' ἀφα-
ρεῖτε σέφη μητρός Sup. 359. σέφεα
περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ
κῆρα σέφη βαλλομένην ib. 1512. τε-
φείων ἱερὸς σολμὸς Tr. 258. ὦ σέφη
τῷ φιλότατῳ μοι θεῶν ib. 451. νεπτέρων
σέφη ib. 1247. σέφη μαιίνεται Her.
71. σέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς στήριγματα Iph. A.
617.

Στηρίζειν. κύμ' ὕραν' στηρίζον Hip.
1207. ὕραν' στηρίζον εὐρήσεις κλέος
Bac. 970. πρὸς ὕραν' καὶ γαίαν
ἐστήριξε φῶς σεμνὴ πυρὸς ib. 1081. ἐς
ὄρδον αἰθέρ' ἐστηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ Tr.
507. ὕρῳ στιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς σίβος Or. 1274. ὡς
ἀν πρῶξερευνήσω σίβον Ph. 92. φυ-
λάσσω, μὴ τις ἐν σίβῳ βροτῶν Iph.
T. 67. ἦν σαλαγμός ἐν σίβῳ τις αἵ-
ματος; Ion. 351. περιφερῇ σίβον
χδορός ib. 743.

ΣΤΟΛ

Στυκτός. στυκῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρῷ στυκτὸν δέρας ib. 833. στυκτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.
 Στίλβειν. τίλβει νοσῶδεις ἀτραπὰς Or. 480. τῦτο τίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. τίλβουσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥτε κύκνυ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς τίλβων ὄπλοις An. 1147.
 Στίξ. Καδμείων τίχας Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων τίχας Her. 676.
 Στοιχος. περιέτρησεν ἀνθρώποις φόβον τοίχους Sis. fr. I. 38.
 Στολή. μελαμπέπλῃ στολῇ Al. 429. ἀνδρὸς εἰμάτων στολῇ Iph. A. 73. τίς ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Ὀρθηκίαν ἔχων στολήν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων στολήν ib. 503. βακιδύτῃ στολῇ πυκασθεῖς ib. 712. στολήν θῆλον Bac. 826. 834. et 850. στολήν Ἑλλάδα ἔχει Her. 131. στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. Παλλάδος στολήν Ion. 996. στολήν θηρὸς ἀμφέβαλλε σφ' κάρῃ Her. F. 465. στολῇ λαμπρύνεται El. 966. στολήν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. σολά. ἐν γυναικομίμῃ στολῇ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ σολὰν ib. 1154. βαρβάρῃ σολᾶς Hel. 1144.
 Στολιδῶσθαι. Καδμείαν νεβρίδα στολιδωσαμένα Ph. 1743.
 Στολίξειν. Πάραλον ἐτολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμεν, σημείοις ἐτολισμένας Iph. A. 255.
 Στολὶς. σολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα Ph. 1498. πέπλων σολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποικίλοι σολίδες Hel. 1375.
 Στόλισμα. γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχῃ σολίσματος Hec. 1156.
 Στολμός. μέλανα στολμὸν πέπλων Al. 215. στολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλως στολμὸς Al. 822. cf. v. 926. τεφένων ἱερὸς στολμὸς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξετεμμένα Her. F. 526.
 Στόλος. Φρυγῶν ἐς Αἶαν αὔθις αἰροῖεν στόλον Hec. 1141. τεθριποβάμονι σόλῳ Or. 990. τίς σόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ὄτος ὁ σόλος ib. 1055. ἐκμετρησάι σόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν σόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ σόλον ἐκπετάσσει πύσα ναὸς ib.

ΣΤΟΝ

1135. ἐκπέμψω σόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα σόλον Alor. fr. IV. 1. δώδεκα σόλοι ναῶν Iph. A. 277.
 Στόμα. ἀηδόνας τόμα Hec. 337. εὐφημεῖν τόμα ib. 664. ἐκ' ἐφέξετε τόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ τόμα Or. 103. φυλασσομένα τόματος ἀνακείλαδον ib. 184. ἀφύλλῃ τόματος ib. 383. βροτοῖσι τόμα σαφέστατον νέμει ib. 591. κλήσας τόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα τόματι ib. 1394. εὐλαβῷ, μή τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίῳ τόματος ib. 137. ἐχὶ συγκλείσεις τόμα ib. 498. ὃ τόμα Δίρκας ib. 556. σίγα ἔχομεν τόμα ib. 660. τόδε ἐκ' ἐτι τόματος ἐν πύλαις καθεῖξω ib. 882. τί τέμδον εἰ λύσω τόμα; ib. 1060. ἀνὰ σόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάξνμαι τόμα ib. 249. ἔχε τόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον τόμα ib. 869. ἐτήτυμον τόμα Iph. T. 1085. Ὀρθηκῶν ἀρίτοις ἐμπεσὼν κατὰ τόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον τόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ τρατῷ κατὰ τόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' εἰς τόμα Tr. 690. τόμα εὐφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ τόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621. ἀψευδὲς τόμα Her. 891. κρατεῖν τόματος Hel. 1404. τό γε τόμα δῶλον πέπανται Ion. 674. Ταινάρῃ διὰ τόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ τόμα ib. 1244. θεὸς ἔχων ἀνὰ τόμα El. 80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ σόμ' εἰς ἐκπληξίν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ τομάτων Sup. 42. εἰργοῖς τομάτων φθόρον Rh. 343. ἀχαλίνων τομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι σόμασι Iph. fr. IX. 3.
 Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.
 Στόμιον. στόμια πυριγενῇ Hip. 1223. χρυσοδαϊδάλγης στομίοισι πώλῃς Iph. A. 219. αἵματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.
 Στομῶν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.
 Στοναχή, vel dor. ἄ. τίνα μεσπόλον στοναχᾶν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

Σ Τ Ρ Α

ἐν στοναχῇ Or. 204. ἀχόρως στο-
ναχὰς μέλποντο An. 1038. ἔτοι στο-
ναχαῖς—θεὸς σεβίζουσα El. 195. τίνες
ἄλλαι στοναχαὶ μείζους; ib. 1314.
Στόρνυμι. λῆμα ἔπω στόρνυσι χρόνος
τὸ σὸν Her. 702.
Στοχάς. Δίβνες οἰωνοὶ στοχάδες Hel.
1496. vid. not.
Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στο-
χάσμασιν Bac. 1203.
Στρατεία. τὴν δυστυχεσάτην στένων
στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλε-
θρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας
Ἀργεῖους ἄγων ib. 229. στρατεία δια-
λυθεῖσα Iph. A. 495.
Στρατεύειν Or. 925. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς
σώματα στρατεύομεν Her. F. 825.
στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν
γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν θέλω Rh. 471.
οἷσθ', ἦν στρατείαν ἐστράτευσθ' ὀλε-
θρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἀδικα
Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν Ph. 435. ὦν μετ' ἐστρατεύομην
Iph. A. 967. ἦν στρατεύσῃ ib. 1171.
Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν
Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib.
606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ'
Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλ-
λάδος Sup. 601. συγκλήτῃ μνήμην
σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302.
ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333.
αἰσχροὺν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλει-
νὰ πῶ τί μοι στρατεύματα; Hel. 460.
etc.
Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392.
στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An.
324. Φρυξὶ στρατηγῶντα Tr. 926.
αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν
γερόντων στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.
Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέ-
γων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—
ἐπηρμένῳ ib. 705. ἀνάσσειν Ἑλλάδος
στρατηγίας Iph. T. 17.
Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἀλκιμον
δόρυ κρείσσον στρατηγῷ μυρίῳ στρα-
τεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισώ
στρατηγῷ Ph. 1371. τῶν κατθανόν-
των—ἐπτά στρατηγῶν Sup. 102. σφα-
λερὰ ὃ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.
Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἀναξ στρατηλατεῖ
Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234.
γυναικὸς ἕνεκα στρατηλατεῖν Or. 716.
στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλ-

Σ Τ Ρ Ε

κῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συν-
άψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52.
ἔδεν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402.
ἄνδρα στρατηλατῶνδ' Ἑλλήσιν El. 917.
cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et
Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup.
593.
Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλά-
δος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850.
et 1402. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων, ἢ
Θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῷ στρα-
τηλάτῃ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἄν-
δρῶν—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645.
Θρήκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950.
τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862.
χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1.
στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et
Iph. A. 244. διπλῷ στρατηλάτῃ Ph.
1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄν-
των Or. 968. cf. Ph. 1231. αἶται,
πλὴν στρατηλάτας νέων Rh. 173. σὺν
θεοῖσι τὸς σοφὸς κινεῖν δόρυ στρατηλά-
τας χρῆ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἀν
μυριοὶ γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.
Στρατιά. κείθει στρατίαν Hec. 135.
Ἀχαιῶν στρατίαν ὥς ἴδοιμ' ἂν Iph. A.
171. ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιάς ib.
753. φρερὰν πάσης στρατιάς Rh. 6.
φύλακες στρατιάς ib. 15. τί κινεῖς στρα-
τίαν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιάς Ἑλ-
λάδος διώπτας ib. 233. χιλιόναυον
ἔχων στρατίαν ib. 263. ἀπὸ στρατιάς
κῆρυξ εἰσφέρει Tr. 230.
Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατο-
πέδῳ Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πέρ-
σειν δοκεῖς; Rh. 593. ποῖα προσάξει
στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει
στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμη-
τὴν Hec. 120. χιλιόναυον στρατὸν Or.
352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυ-
σιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρ-
βαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.
Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946.
στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.
Στρέφειν. τί στρέφω τάδε; Hec. 750.
σρέφουσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος
ἄλλοσε σρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup.
413. κυνέαν ἄλα σρέφει Iph. T. 7.
σρέφεις ἄλλος ἄλλως εἰς ἀμέραν And.
fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονόντων
ὥς τάχα σρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI.
πρόσωπον πρὸς κασίγνητον σρέφε Ph.
460. σρέφ' οἶακα Hel. 1607. σρέφ'

άρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον
τάμπαιον τρέφοντα Hec. 344. ὄμμα
πανταχὲ τρέφων Iph. T. 68. ἀγριω-
πὸν ὄμμα Γοργόνος τρέφων Her. F.
990. ὀμμάτων ἀπο κόρας τρέφουσιν
Med. 1175. ἄρκτος τρέφουσ' ἐραῖα
Ion. 1154. vid. not. ἔσρεφον πῶλος ἐς
ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ
βρέτας) ἔσρεψε χθονός; Iph. T. 1166.
εἰ μὴ θεὸς ἔσρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243.
πάλιν με τρέφον Her. F. 1406. τρέ-
ψαι θερμὰν ἀελίω—ἔδραν El. 739.
ἐμπαλιν τρέψας κάρα Iph. A. 1549.
cf. Med. 1152. ἀρέψασα πάλλενικον
δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἀνδρ' Ἑλ-
λάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω τρέψα-
σα Her. F. 1307. δίκαια καὶ πάντα
πάλιν τρέφεται Med. 412. ἐξεγειρό-
μενος τρέφεται Her. F. 1068. γλαυ-
κῶπις τρέφεται μῆνη Fr. inc. CCIX.
Στροφή. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθα-
ρμένος Her. F. 932.
Στροφήχῃ. πῶλοι σρόφιγιζιν ἔνδοθεν
κυκλόμεναι Ph. 1133.
Στροφίος, pater Pyladis. Or. 763. et
1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El.
18.
Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων σροφίδας
ἐξανήσομαι An. 719.
Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.
Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279.
etc.
Στρωμνὴ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἕνεκ' ἡλ-
θμεν περὶ Ph. 424.
Στρωμνύναι. ἔσρωσέ γ' εὐνὰς Sup.
766. ἴν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et
380.
Στρωτός. ἐπὶ στρωτῇ λέχους Or. 313.
cf. Her. F. 555. στρωτὴ λέκτρα Hel.
1277.
Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις στρωφωμένη Al.
1055.
Στυγεῖν. οἱ στυγῆσι σε Ph. 609. στυγεῖ
παῖδας Med. 36. ὅσις—στυγεῖ ἐεδορ-
κῶς ib. 221. εἰ σύ με στυγεῖς ib. 463.
τὸν ξένον στυγῶ δικαίως Al. 775. στυ-
γεῖ τὸς τεκόντας ib. 961. ἕκ ἐξ ἐμῶν
σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις An. 204.
Ἄρης στυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς
ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς; Hel.
78. cf. v. 84. et 932. τῆς εὐγενεῖς ὃ
στυγῶσι δαίμονες ib. 1694. στυγεῖς σὺ
τῷ θεῷ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κατέρ-
γες ἄνδρας ὡς αἰεὶ στυγῶ ib. 832. ὅσοι

στυγῶσιν ἀνοσίεως μιδτορας El. 683.
ὃν στυγεῖς Αἰγισθον ib. 857. ὅστις
Ἄρη στυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα
τὸν ἐμὸν μὴ στυγεῖ Iph. A. 1455. conf.
Hip. 1435. πάσαις γυναῖξιν ἀξία στυ-
γεῖν Or. 1153. κοινῶς στυγεῖν Ὀϊεῖ
fr. XI. στυγῶν ἢ μ' ἔτικτεν Al. 339.
σὸν ὃ στυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε
στυγῶσα Tr. 659. μὴ με στυγήσῃς ib.
705. στυγῇ (2 sing. pres. pass.) Med.
1374. στυγῶμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς
An. 157. θεοῖς στυγόμενον Iph. T.
948. et 9. στυγόμενος (sc. τρόπος) Al.
63. et τὴν 9. στυγόμενην Or. 19. ἐμοίγ'
ἂν εἴη στυγηθεῖς Al. 467.
Στυγερός. στυγερόν θάνατον Med. 994.
στυγεράν φύσιν ib. 103. στυγεράς μα-
τρός ib. 113. βιοτῶν στυγεράν ib. 147.
δαλοσύνην στυγεράν An. 110. ἐριδι
στυγερά ib. 122. et 278. στυγεράς
ζωᾶς El. 121. στυγεραὶ νόσοι Hip.
177. στυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λε-
χέων στυγερῶν χάριν Tr. 593.
Στύγημα. στύγημ' ἐμὸν Or. 480.
Στύγιος. στυγίης λύπας παύειν Med.
195. στυγίης ὀργᾶς Hel. 1355.
Στυγνός. δαίμονα στυγνόν Hip. 772.
αἰδῶν παιᾶνι στυγνῷ Tr. 126. στυ-
γνός φονεὺς El. 769. πατέρα στυγνόν
Melan. fr. XIII. 2. στυγνὴν ὄφρυν
Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ στυγνᾷ Iph. A.
1307. τὰν Μενελάω στυγνᾷ ἀλοχον
Tr. 132. στυγνὰ Τυνδαρεὺς κόρα El.
117. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελίστρων
Al. 864. στυγνὸν ὄφρυν νέφος Hip.
173. ὃ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib.
1355. στυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέ-
χους στυγνῇ χάριν Tr. 776. στυγνοτά-
την Τροίαν Rh. 734. ἔπος στυγνότατον
Sup. 1161.
Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη
στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐτίς θεῷ
Antiop. fr. XXXII. 2. στῦλοι οἰκῶν
εἰσι παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.
Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac.
1135.
Σύγγαμος, 1) masc. Ph. 431. et Her.
F. 149. 2) fem. An. 837. et El. 212.
Συγγεῖτων. συγγεῖτον οἰκῶν γαῖαν
Sup. 386.
Συγγελαῖν Er. fr. II. 22.
Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or.
731. ὃ συγγένεια πατρός ἐμῷ ib.
1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

ΣΥΓΓ

γένειαν ἐννομένῃ Iph. A. 492. συγγένειαν πικράν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῆρύθυμος Fr. inc. B. 40. 1. Συγγενέτιρα El. 746.
 Συγγενής. συγγενῆς ὦν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενῶ τοῖσδε συγγενῆς Her. 230. ἐμός γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλῖαι Tr. 51. ὃ λέκτρων δύο συγγενεῖς εἶναι Her. F. 798. τὸ συγγενές Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενές Sup. 148. et Cnei fr. I. 2. τὸ συγγενές σέβων Her. 6. κέρδος ἑκατὶ καὶ τὸ συγγενές νοσεῖ Cnei fr. VI. 2.
 Συγγενῶς Her. F. 1293.
 Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.
 Συγγίγνεσθαι. δες ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.
 Συγγίνωσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σὺ συνέγγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἡμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεται σοὶ τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεός Ion. 1440. συγγνώσομαι σοὶ El. 1105.
 Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.
 Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμων εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τὰς θεὰς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.
 Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσθ, ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾷς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.
 Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνῳ (in dual.) Iph. A. 1153. μαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσκοροι Bac. 1090. 2) *adjec.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

ΣΥΓΚ

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθήμενας Bac. 809.
 Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῦν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.
 Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἀθλίῳ κυνὸς κόμπηρ' ἐς Ἄργος συγκατάσθησον Her. F. 1387.
 Συγκαλύπτειν. ἂ συγκαλύψαι χρόνῳ χρῆζοντες Ph. 879.
 Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἐν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.
 Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.
 Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.
 Συγκαταβαίνειν. σὺ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.
 Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.
 Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μύσαις συγκαταμιγνύς Her. F. 674.
 Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάπων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. pres. pass.) Ph. 891.
 Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδε συγκατεργάσω μοῖρα Her. F. 1024. δες ἡμῖν συγκατείργασαι τάδε Or. 33.
 Συγκατοικίζειν Hip. 646.
 Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.
 Συγκεραυνῆναι. ἑρᾶν ἔχοντες ἐν συγκεραμένον Er. fr. I. 15.
 Συγκεραυνῆν. δρυῖν συγκεραυνῆσαι κλάδους Bac. 1101.
 Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. ἐχὶ συγκλείσεις τόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.
 Συγκληΐζειν, *verb.* *poët.* οἱ σε καὶ Ἑρμιόνα ἐριδι τυγεῖν συνεκλήσαν An. 122.
 Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.
 Σύγκλητος. συγκλήτε μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὅκ' ἔστιν, ἥτις τῷδε συγκλι-
θήσεται Al. 1093.

Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη
Ph. 54.

Συγκοίμημα. ὃ γενναῖα συγκοιμήματα
An. 1274.

Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.

Σύγκρασις Aol. fr. VI. 4.

Σύγκροτον ζεύγος An. 495.

Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰ-
κειάς βλάβας Scy. fr. III. συγκρύ-
πτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her.
721. δεῖ, τάσδε συγκρύνφαι τάδε Iph.
T. 1052.

Συγκύνναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip.
1093.

Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυσας
An. 1173. πόθεν μοι συνέκυσ' ἀδό-
κητος ἡδονά; Ion. 1448.

Σύγκωμος. σὲ δέχομαι σύγκωμον Bac.
1171.

Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A.
37. κύρα σὺ συγχέω κύμαις ὁμῶ Thea.
fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας
Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας
Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν
ἔρκοις συγχεῖμαι Hip. 1063. συγχεῖαι
δόμος ib. 813. δῶμα συγχέας Ion.
615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖς
ἔσηκας; Med. 1005.

Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυ-
λοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα
ναῖω πεδιά An. 17.

Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίην An.
291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib.
960. σύγχυσιν εἵχες Iph. A. 354.
cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ
συγχύσει βιοτῆς Iph. A. 551.

Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχο-
ρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυ-
ναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει
El. 1052. πόντη δισσὰς συγχωρήσας
πέτρας Εὐξείνῃς ναίοντες Iph. T. 124.
γνώμη μιᾷ συνεχωρεῖτην Hec. 127.
ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr.
inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχο-
ρήσει; Iph. T. 875. ἡ καὶ τύραννος
ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.

Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευζον
ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλά-
νῃ; ib. 485. τεῖρόν δαίμον', ᾧ συνε-
ζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῷ
συνέζυγη Ion. 343.

Συζυγία. συζυγίαν πῶλων Ἑνετῶν

Hip. 1131. συζυγίαι Χάρτες ib.
1147. ἡδίταν συζυγίαν Her. F. 675.

Σύζυγος. τῷ συζύγῳ τῷ ξένῳ Iph. T.
250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, υχορ.
Al. 315. 343. et 385.

Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμέν
Al. 924.

Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII.
1.

Συκοφαντεῖν Epist. I.

Συλᾶν. ὅς τὸν μόνον με κασίγνητον
συλᾶς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—
συλᾶ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συ-
λᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh.
517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νε-
κρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι
συλᾶται βίος; Hip. 799. συλῶμεθα
σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἡ περ βαρβάρων
συλᾶσθ' ὑπο; Hel. 606. λέκτρα συ-
λᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her.
244. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς Ion.
917.

Συλήτεια. συλήτειραν ἀγρωτῶν Her.
F. 377.

Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεῖς Pal. fr.
II. 2.

Συλλαμβάνειν. τῷ ποινῶντι καὶ θεὸς
συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλά-
βεθ' ὁμηρον τήνδε Or. 1189. σύλ-
λαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα
συλλαβῶν Rh. 513. συλλαβῶν θοι-
νάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύθῳ
πολλὰ συλλαβῶν Fr. II. 5. τὸ
θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβῶν Pal. fr.
IX. 2. πάντα συλλαβῶν Fr. inc.
CXCII. et π. συλλαβῶσα Iph. T.
528. συλλαβῶσα καρδίαν Her. F.
833. ὅχι συλλήψεσθ' ἄγραν; Or.
1346. συλλήψομαι τῷδε σοι κᾶγὼ
πόνῳ Med. 946. ἦν γε συλληφθῇ μύ-
νον Hel. 1192.

Συλλέγειν. τί τὰ ἐκχυθέντα συλλέγεις
ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μὴ
χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV.
14. συλλέγων ἐγχωρίως Iph. T. 303.
σύλλεξαι σθένος Ph. 857.

Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. I. ἡ, ib. 1268.

Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνῳ Iph.
T. 95.

Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκίσσας
Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος
στρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 825.
et 1545. ἀσῶν σύλλογον ποιήσονται
Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. et

ΣΥΜΒ

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σὺ πέρι
ἔται πάρεδρος Ζηνί Hel. 884. σύλλο-
γον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμ-
προὶ ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.
Συμβαίνειν. αἱ μοι συμβαίνουσ' ἄται
Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἅπτε' ἀλη-
θῇ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr.
III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν
ἔδαμῃ Hel. 1013. ἐξ ὅτε συνέβη
Erist. V. καὶ ὀνείρασι συμβαλεῖν οἴ-
κοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα
συμβαλεῖ καλῶς ib. 1055. πείθω τῇδε
συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις
συμβᾶς Med. 737.
Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχενσ' ὄρος
Bac. 725.
Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἄμα συμβάκ-
χαις Ion. 718.
Σύμβακχος, ἡ. ὦ σύμβακχε Κασσ.
Θεοῖς Tr. 500.
Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμ-
βάλλει ἀλατόρων τις Or. 336. τῆναρ
ᾧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυ-
ναιεὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830.
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέ-
κνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El.
906. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ'
ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν
συμβαλεῖν βελεύματα Ph. 700. σο-
φώτερ, ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη
Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβα-
λεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιὰς
συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58.
πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμ-
βαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835.
συμβαλόντε ἄσπίδας Ph. 1414. τὰ
πρὶν ἐκ εὐγνώστα συμβαλῶσ' ἔχω Or.
1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph.
A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πᾶν σοι
συμβάλλεσθαι Erist. IV. •
Σύμβασις. Ἐτεοκλῆς σύμβασιν ποι-
μένω Sup. 739.
Συμβόλαιον. ἃ νῦν συμβόλαια πρόσ-
θεν ἦν Ion. 411.
Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or.
1130. σύμβολον ἔχω σαφές Rh. 220.
οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις
πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μη-
τρός σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι Ion.
1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισ-
μαι θυμὸν El. 577.
Συμβάλεσθαι. συμβάλε μοι θανεῖν
Hec. 373.

ΣΥΜΜ

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύνω
Cy. 396.
Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan.
fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A.
1158.
Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονέσι συμμα-
χεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.
Συμμαχία. ὅς ἐμὴν συμμαχίαν ἀτίζει
Rh. 252.
Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην
Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καθίστα-
μαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμα-
χον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμα-
χον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμά-
χων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἄπω-
θεῖν συμμαχῆς ἐπίφθορον Rh. 334.
κακὸς ἀνακαλῶ τὸς συμμαχῆς Tr. 469.
cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμ-
μάχοις; Her. 165. εἶδε σὰν χεῖρα
καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525.
χέρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς Θεαῖσι
σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν
σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ
σύμμαχος πέφυκε πως Alor. fr. II. cf.
Hec. 1043. ματρὶ πάρεσι σύμμαχοι
Θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her.
F. 1165. τὸ εὖ μετ' ἐμῷ καὶ τὸ δίκαιον
σύμμαχον ἔσται Fr. inc. XCVI. 4.
etc.
Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δорός
Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχέσω
χορῶν Bac. 63.
Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης
βάσις) σὴ ποδὶ γενήσεται El. 533.
χαμενὴν σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς
Sci. fr. I. 1.
Συμμέτρως Al. 26.
Συμμιγῆς. αἵματηρὸς πέλανος—συμ-
μιγῆς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν
συμμιγῇ Cy. 225.
Συμμιγνύναι. σώματα ἄδικα δίκαιοις
συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιξον
κόρη (i. e. colloquere cum p.) Hel.
331. λαμπρὸν θολερῶ δῶμα συμμιξας
Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμ-
μίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν ἢ συμ-
μιγνυται Ion. 1017. ὁ ἑρᾶνός συμμε-
μιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμ-
μιχθῇτον εἰς ταντὸν δύο Oed. fr. XVII.
11.
Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thea. fr.
VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δι-
καία, καὶ δίκαι' ὁμῶ Inus fr. IV. 3.

ΣΥΜΠ

Σύμμολος. ἃ φόρμιγξ ἃ Φοίβη σύμ-
 μολος Ion. 165.
 Συμμοχθεῖν. εἰ σε συμμοχθεῖν' ἐμοὶ
 κτενῶ Iph. T. 690.
 Σύμπαρ. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec.
 757. συμπάντων βασιληίδα τιμὰν—
 κρατύνεις Hip. 1280.
 Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον
 πάντα τρατὸν Sup. 699.
 Συμπέμπειν. ὅς σὺ συμπέμπεις Iph.
 T. 1329. σὼν μοι σύμπεμπ' ὁπαδῶν
 ib. 1208.
 Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F.
 1390.
 Συμπεραίνειν. κλεῖδρα συμπεραίνοντες
 μοχλοῖς Or. 1551.
 Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup.
 938.
 Συμπίπτειν. συμπίπτει τέγη Her. F.
 905. φέρειν τὰ συμπιπτόντα μὴ πα-
 λιγκότως (Enom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ
 συμπέπτωκας εἰς ταντὸν λόγῳ Tr.
 1036. πολλῆς ἐριδος συνέπεσε κλύ-
 δων Hec. 118. ναὺς λάβρω κλύδωνι
 συμπεσῶσα Iph. T. 1393.
 Συμπιπτεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμ-
 πιπτεῖ Hec. 846. εἰς ταῦτόν μοι ἦδε
 συμπιπτεῖ δμῳῆς ib. 966. ἴν' ὅτ' ἄγαν
 πῦρ, ὅτε χεῖμα συμπιπτεῖ Eg. fr. I.
 16.
 Συμπλεῖν. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν
 μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηδεὶς
 ἐπιόρκων μέγα συμπλείτω El. 1355.
 συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμ-
 πλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχῶσιν Her. F.
 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.
 Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμ-
 πλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμ-
 πλέκοντες σπέρμα καὶ γάμος τέκνων
 Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε
 συμπεπλεγμέθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας
 τρεπταῖς λόγοισι σῶμα συμπεπλεγμέ-
 νος Cy. 224.
 Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T.
 241. 260. 355. et 1389.
 Σύμπλος, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223.
 ἡ, Iph. A. 666.
 Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—
 βαλταὶ λύγκες Al. 581.
 Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνος
 Or. 1224. ὀφείλων ἥλθε συμπονεῖν
 ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν
 γυναῖκὶ χρῆ Hel. 336. ὅν (sc. πολέ-

ΣΥΜΦ

μιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61.
 συμπονήσεις, ἃ ἔγῳ πράξαι θέλω;
 Tr. 62.
 Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ
 Iph. T. 1488.
 Συμπορεῖν. ὅς σῳ πατρὶ συνεπόρδει
 Φρύγας Or. 886.
 Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας
 Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων;
 Cy. 538.
 Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσει
 συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἤνπερ
 ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph.
 T. 980. οὐδ', ὁ μοι σύμπραξον;
 Her. 452.
 Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχῳ
 μαντευμάτων Hel. 145.
 Συμπυρνᾶνεσθαι. θέλω σοι—συμπυ-
 ρεῖσθαι παρθένης θεοκρίματα Hel.
 335.
 Συμπυρῶν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων
 χλιδὴν Rh. 960. τὰς λελειμμένους
 συμπυρῶσας Cy. 307. τῇ συμπυρ-
 μένῳ πόσει Sup. 1071.
 Συμφέρειν. ψυχὴν βιάξῃ τὰμὰ συμφέ-
 ρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμ-
 φέρουσ' (i. e. ὅσα) Ἰάσονι Med. 13.
 συμφέρον σοι ὡς ῥᾶτα τὰναγκαῖα τῷ
 βίῳ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον
 Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαμι' ἂν
 ἐκ πάντων γῶος; Her. F. 488. ἐγὼ
 σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῇσδε Al.
 371. κακῶν τῶν σὼν συνοίσω Fr. inc.
 CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολ-
 λοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A.
 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;
 El. 527.
 Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγουσι συμφεύ-
 γω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι
 πατρὶ Ph. 1673.
 Συμφθεῖρειν. συμφθεῖρει λέχος An.
 948.
 Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πεν-
 θέως Bac. 595.
 Συμφονεῖν Ion. 851. συμφόνευσεν ib.
 1044. ὑμεῖς μ' ἄλλα θυγατρὶ συμ-
 φονεύσατε Hec. 391.
 Συμφορὰ, 1) propri. casus omnis fortui-
 tus, sive secundus, sive adversus.
 συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536.
 etc. 2) sed plerumque in malam par-
 tem accipitur, pro fortuna adversa.
 ἢ ἐ συμφορᾶς ὑπο φύσιν διέφθειρε Hec.

ΣΥΜΦ

ΣΥΝΑ

597. ἔμοι χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίονσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τῶσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἕκ εἰς γάμος σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπῇ ὑπέραντλος ἕσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιάζει ib. 896. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰ γὰρ Rh. 318. χρητοῖσι δόλοισι συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τὰ γὰρ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 69. ἐπισήμους συμφορᾶς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῶ συμφορᾶς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὑποταῖς συμφοραῖς δωμάτων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορᾶς ἀμηχάνους Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίστας συμφορᾶς ἀφικόμενος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ! Rh. 980. κύμνωσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εἰ φέρειν χρὴ συμφορᾶς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορᾶς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ἕκ ἐόντῳ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορᾶς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορᾶς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορᾶς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορᾶς ἀμυνρῆν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορᾶς λάβωσιν ἐμφανέστερας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu lato sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀπαιτῶμαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορᾶς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῷτο, σοὶ δὲ σύμ-

φορον El. 633. δὲ ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσόεις σύν ὄπλοις Hec. 112. σύν γυναῖξιν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σύν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σύν ἀλκῇ Or. 699. σύν νῷ ib. 907. σύν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σύν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σύν ὀπλοφόροις ib. 796. ἀμυσσάταισι σύν ψδαῖς ib. 814. σύν αἵματηραῖς ταγόσι ib. 1424. σύν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σύν θεοῖς ib. 915. σύν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σύν αἵματι, σύν καπνῷ ib. 551. σύν πόνῳ Al. 1038. σύν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σύν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σύν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σύν Ἀδραστειᾷ λέγῳ Rh. 468. σύν τῷ δικαίῳ Her. 331. σύν χρόνῳ πεπωμένῳ Ion. 1582. σύν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σύν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat una, simul. Her. F. 785. et saepius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μόσαις, σύναγε θῆρας ἀγρῶτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἑλληνας εἰς ἔν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλιῶν ναῶν τόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἄμὲ συνάγαγε Hel. 649. εἴαν τρωμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ὃ συνήθροισται τρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσοὺς συναίμους Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ὃ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνηράμην φόνον σοι ματρός Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἦν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγείν. συναλγεί σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγόντ' ἡλθον Her. F. 1202. συνάλλησον And. fr. XXII. 1.

ΣΥΝΑ

Συναλίζειν. χρησίων αἰοῦσας πάντας
εἰς ἓν συναλίσσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀδίκτων ἡλθε
εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς
Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρους ἀντίπαλον δα-
κρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεισθαι. τί συναμπίσχει κόρας
Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένους ὁρ-
κας Iph. A. 395.
Συναντῆν. μὴ συναντῆν φόνῳ Iph.
T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion.
534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion.
831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὅς κοινὸς πόντος Δίῳ παιδὶ
συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F.
787.
Συναποκάμνειν. ὥστε — συναποκαμῖν
μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμους συνάπτει Ph.
1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion.
941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν
Hip. 187. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῷ συνάπτει
Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ
ἐχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγά-
νων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς
λόγους συνῆψα Πολυνεῖκε Ph. 709.
ὄρκους συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A.
58. ἐλπίς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε
Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683.
τόμα ἔ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χο-
ρεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac.
133. ἀδὲ σὺ συνῆψε χεῖρα; ib. 615.
συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib.
1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her.
430. συνῆψαν ἀλλήλοισι μάχην ib.
831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et
1143. συνῆψ' ἐμοὶ σε Ion. 570. ἵχνος
μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκ-
τρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317.
συνῆψε γένναν Cenei fr. I. 5. δεξιὰν
ἐμῇ χειρὶ συναψον Iph. A. 832. συν-
άψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515.
κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et
Her. F. 477. συνάψαι τῇνυρ εἰς φίλος
Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἑλλη-
σιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συν-
άψαι Her. F. 1213. ψενόῃ συνάψας

ΣΥΝΕ

γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω
μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαι-
νάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με
βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἔλκεσιν
ἡμῖν—τάς συμφοράς σπυδῇ συνάψαι
Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἡ γὰρ συνήραξ οἶκον—
ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ
συναράξης—πόλιν Her. 379.
Συναριτεύειν. συναριτεύων ἄμ' Ἀλκ-
μήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὁλόμενον σκάφος συναρ-
μόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἄς συνήρπασας Bac. 443.
cf. v. 728.
Συναρτῆν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συναρσοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες
Cy. 39.
Συναναίνειν. συνανανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίνειν. τὲς γάμους—συνδαίσας ἐμοὶ
Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἡ φίλος ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ
Ph. 541. ἦν λόντα καὶ συνδύντά μ'
εἰσείδες Iph. A. 110. συνδήσαντες
Cy. 237. σύνδεσαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις
πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρρητόως σύνδεσμα χρυ-
σὸς εἶχε Med. 1193. λελυμαι μελέων
σύνδεσμα Hip. 199. ὕσαισιν ἀμμά-
των σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τά, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει
Med. 157.
Συνδιολλύναι. κᾶμὲ συνδιώλεσεν CEd.
fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδουλεύειν. ἐκέτι γήρα δειλαίῳ συν-
δουλεύσω Hec. 203.
Σύνδουλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾶ τάδε An.
40. ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ ματρὸς φόνον
Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ'
ἀναγκάσει χρόος An. 337. συνδράσῃς
μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυσάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συν-
δυσάδος—ἀλόχῃ Al. 476.
Συνδυσυχεῖν Or. 1099.
Συνδῶδεκα Tr. 1076.
Συνέερος. κατεῖδον δὴ Διάντε συνέερω
Iph. A. 192.

ΣΥΝΕ

ΣΥΝΘ

Συνεΐδεν. σύννοϊδα δέιν' εἰργασμένος Or. 396. σύννοϊθά γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὦν Med. 495. σύννοϊδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνεΐδος—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνελίσσεν. Κέκροπα σπείρας συνελίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σῦνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῶδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνεῖπειν. συνεῖποιτ' ἂν, οἶον—Hip. 557.

Συνεῖσθαι. ὅσοι ταυτὸν συνεῖσθαι βῆσαν σκάφος Med. 477.

Συνεῖσθαι. θέλω κἀγὼ σοι συνεῖσθαι δόμῳ Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πάματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὅς συνεκκλέπτει γάμῳ τὸς σὸς El. 364. ἢ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 73.

Συνεκποεῖν. ἐκ ἔσθ', ὅπως ἢ χρὴ συνεκποεῖν σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τὰδε Hel. 1422. μοχθῶσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπονέει And. fr. VII. 4. ἐγὼ σοι συνεκπονέειν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῷ γήρῳ μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεῖς ἔμοι Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρῆθαι. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαίρειν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρόν) δόμων Ion. 1044. αἱ συνεξέειλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεται. χροῖμαθ', οἷς συνεξέρχεται Hec. 1012.

Συνεξεύρισκεν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοῖ τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαΐδεν. συνεπαΐδεν' Ἀρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνῳ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργός, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἢ Hip. 523. κακῶν συνεργός Bac. 512.

Συνερεΐδεν. χρυσέαισιν συνερεΐδει περὶναῖς κρυπτόν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεΐσθαι Iph. T. 457.

Συνέρχεται. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἐν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεῖς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέσιος El. 784.

Συνετός. τὰ τ' οἰκτρά συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἀτολμον Oed. fr. VI. 2. τὸ συνετὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ἢ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγουσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλῃ ζυνοικεῖ συνεύνη Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοῖν Hip. 1119.

Συνεύχεται. συνέχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὅς συνεῖχε τὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾄδης ψυχὰς γε συνέσχεον ὅμῳ Al. 904. φροντίς, ἢ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχῆς κλιτύς Hip. 226. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καθμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεται. ἐδὲ συνήδομαι ἀλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδεν; Hip. 1286. θανόντι γ' ἑδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῆς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βατάζειν ἔμοι Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaeth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Συνθάκος, ἢ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἀρ' Ἀτρώεω παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

ΣΥΝΝ

ΣΥΝΤ

κὰς αὐλὰς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαντήν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.
Συνθέλω Her. F. 832.
Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.
Σύνθημα τρατῷ Rh. 572. cf. v. 684.
Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.
Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῃ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανῶσιν αὐτοῖς συνθανῶσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.
Συνδοινάτωρ. πικρὸν συνδοινάτορα El. 638.
Συνδρανῶν. συντεδράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.
Συνδραύειν. τῷδε θριγκῷ κράτα συνδραύσω σέθεν Or. 1569.
Συνθύειν El. 795.
Συνήμι. συνήκα Or. 433. et An. 920. συνήκε θέσφατα Ph. 425.
Συνίστημι. σύνισθι Hec. 870.
Συνιστάναι. πῇ συνέτη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.
Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.
Συνναῦται Cy. 424. et 704.
Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέφ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.
Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῶσαν ὄμματα El. 1078.
Συννεφέης Ph. 1318.
Συννικᾶν. σὺ συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106.
Συννοεῖν. ἐν ἑμαυτῷ τι συννοούμενος Or. 633. cf. Ion. 644.
Σύννοια. ποῖ σὸν πύδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοϊαν ὕμναισιν φέρων Her. 382.
Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὦ ποταναῖ—σύννομοι νεφέων ἐρόμῃ Hel. 1504.
Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσῶντα Sup. 228. σοὶ νοσῶντι συννοσῶσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.
Συννυμφόκομος Iph. A. 48.

Σύννοδος. κύναναι σύννοδοι θαλάσσας Iph. T. 393.
Συνοικεῖν. μὴ συνοικεῖν φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολὺ γῆραῖ συνοικεῖν Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἀρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεί συνοικήσουσα Med. 1385. cf. Al. 365.
Συνοικίζειν. οἶψ' μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνήκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.
Συνομαλῶν, ὁ Iph. T. 848.
Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτέσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.
Συνυσία. φίλων συνυσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνυσία Fr. inc. XLIV.
Συνοφρυῶσθαι. τοῖς συνοφρυωμένοις—ὁ βίος—συμφορᾷ Al. 803. συνοφρυωμένη προσώπῳ ib. 780.
Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτᾶσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.
Συνταράσσειν. ὦ συνταραχθεῖς οἶκος Iph. T. 557.
Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ὕσι μὴ ἔλασθαι Her. F. 191.
Συντείνειν. κοιτᾷ συντείνει γνῶμα Hec. 190. Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὸς ὀρμάν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντεῖνη ἐρόμῃ κυνῶν Bac. 870.
Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.
Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλὰς λόγους συντέμνειν καλῶς Acol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τὰς σὰς πόνας Rh. 450. ἐν συντεμῶσι Iph. A. 1249. ὥς δὴ συντεμῷ Tr. 441.
Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκησα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμέ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ συντήκε κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεῖς αἰραῖς ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρίᾳ

ΣΥΡΡΙ

συντακείς νόσφ ib. 34. ἀσιγλαίς δέ-
μας γεραίον συντακείς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος Med. 747. συντιθεῖς πυκνὸν νέ-
φος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεῖς
γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec.
1184. συντιθέντες τὰδικα Ion. 833.
ἐπισκήψω—τάμια πλευρὰ συνθεῖναι πέ-
λας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν
ὀλίγῃ τάμια πάντα συνθεῖς Sup. 1126.
ἅπαντα συνθεῖς τὰδ' εἰς ἐν Iph. T.
1016. συνθέντες λόγον Bac. 297.
συνθέντες ἄρδρα τόματος Cy. 621.
συντεθεῖς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέντας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμὲ τε—
εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθος
συντομωτάτης κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βασιεῖα συντόνῃ Bac. 126.
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A.
118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.
σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip.
1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσκόλοισι
βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν
διαζυγῇ τῆς συντραφέισης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνῳ τὸ μήκος αὐτὸ συν-
τρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συν-
τρέχει εἰς χρήματα τέτυ δὴ πάντες
Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν
εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντρίαινεν. ὥστε—τρεπτῷ σιδήρῳ
συντρίαινῶσιν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεὶ σε—συντρίψω Cy.
701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συν-
τυχῶν κατακτάνῃ Rh. 864. πῶ σοι
συντυχῶν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her.
F. 766. πρὶν τίνα συντυχίαν—γε-
νέσθαι Phi. fr. V. 2: καιναὶ καινῶν
μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr.
1119.
Συνφῶδες, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνε καπνὸς Bac.
144.
Σύριγμα. ἐνθ' ἔχει συρίγματα Bac.
950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μό-
σχον ὃ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A.

ΣΦΑΓ

1085. ὑκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν κατα-
κῶ Rh. 553. τῷτε σύριγγ' αἰοδαὶ
σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυ-
τάτῃ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib.
1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234.
σύριγγας ἀρματεῖς Iph. A. 230. συ-
ρίγγων ὑπὸ καλαμώεσσαν ἱαχᾶν ib.
1038. συρίγγων εὐφρόγγῳ φωνᾷ Tr.
127. Σειρήνες ἔχουσαι σύριγγας Hel.
170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς
ὑμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion.
500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναῖως
Al. 579. βάρβατα συρίζων Φρυγίων
αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηρο-
δέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125.
συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πη-
δαλίων ib. 431.
Σῦς. σὺς ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω Sup.
316. καταβαλεῖν τὰν σὺν Meleag.
fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις σὺς φέρων
βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ σὺν
μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup.
1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac.
1050.
Συσκυθροπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc.
CCXVIII.
Συσσιτίον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion.
1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν κα-
λὸν Iph. A. 1209. ἦν δυνάμεθα—
καὶ σὲ συσσωῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύτασις. εἰς συτάσεις κύκλος τ' ἐχέ-
ρει λαὸν An. 1089. συτάσεις ἂν εἰσί-
δοις Her. 416.
Συτέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς
—συνέτειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὃ
πολὺς ὄγκος συτελλομένων πραγμάτων
Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F.
1417. ὃ πέπλοις συνεσάλησαν Tr.
378. συσταλέντες Iph. T. 295.
Συτενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συτολίζειν. ἀγάλματα συτολίσαι χρή-
ζουσα λίνῃ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγεῖναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. εἴς ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαι
τέκνῳ ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον
El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεύς, 1) mactator. Iph. T. 623: Rh.
254. et Her. F. 451. 2) cultor mac-
tatorius. σφαγεῖς βυπῆροι An. 1135.

Σ Φ Α Γ

Σφαγή. θανάσιμω σφαγῇ Hec. 571. δύστην σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεδίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνοσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίστασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρεῖω σφαγῇ τα-
 ζεῖς Hel. 1598. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγῶν Ph. 334. ἄξια σφαγὰς τάδε Al. 228. λαιμορύντω σφαγὰς Hel. 360. 3) plur. παρὴν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανῶσα Or. 39. cf. v. 291. Αἰμονος γάμοι σφαγὰς ἀπειργασί Ph. 952. καιρίως σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἑκτορος τροχληλάτης An. 399. ἐνιφην αὐτῶν—σφαγὰς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγὰς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. κατατόμως σφαγὰς Rh. 606. μορσίμως σφαγὰς ib. 636. δεσπότη παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἤλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίους σφαγαῖσι μῆλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. οἶν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δούλων σφαγιῶν ἔνεκα Hec. 137. ἃ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρῃ Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορός καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἤμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ὃ σφαγιῶν κλῦει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφά-

Σ Φ Α Α

για ἄλλοισιν μέλει ἄρρητα Iph. T. 40. σφάγια τύπικῶρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγιῶν ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἔστηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑξῆς ib. 673. φάσανον—ῶσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη—σφάγια παρθένης κτανεῖν Ion. 278. ὃ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294. Σφαγίς. ἐκ κανῶ ἐλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθνηγμένα σφαγίς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὃ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφάζει An. 259. σφάζει παρθένης δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμέ Bac. 631. σφάζοντες ὃ λήγοι' ἂν Ion. 1404. μὴλ' ἐσφαζον Ph. 1261. οἱ μ' ὥστε μύσχον—ἐσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἐσφαζας Θεᾶ; Iph. A. 718. ἐσφαζ' ἐπ' ὤμων μύσχον El. 813. σφάζει σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γυνάμ Hec. 189. cf. v. 221. σφάζει Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάζει κελεύσας θυγατέρα An. 626. βυθμοῖσι νιν σφάζει μειονικῆς Cy. 447. σφάζας ἐμαντὸν Ph. 1017. σφάζαντες Or. 1107. λύκε αἶμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρους μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεῖς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνῃς Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ εἶναι χοῶς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυνή σώματος ἔειρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὃδ' ἀντι τῷ σῇ σώματος σφαγίσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὴν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προζάτης ἀπλῆς πόλει σφαλερός Phaeth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τῆτό γ' ἐπὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ἢ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.
 Σφαλερῶς Iph. A. 600.
 Σφάλλιν. δειναὶ τύχαι σφάλλυνσι δόμους Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονέσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. β. πλείστα σφάλλει βροτὸς Aëol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλυσιν ἀνδρώπεις θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλεόν σφάλλυσιν οἴκους Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλιν πλεόν, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλιν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὰς τυράννους) Inus fr. XVI. 2. δ καὶ νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνδρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλης δόμους Hip. 871. Μοίρας δολίῃ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλει Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάληδες ἢ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλη Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαίαν δέμας Bac. 743. μὴ ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἰσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμῳ — ἐσφάλῃς Or. 1078. δόξης ἐσφάλῃν εὐαγγέλιον; Med. 1010. ἢ μάστιγ' ἐγὼ σφάλῃν Sup. 156. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βουλευμάτων ib. 336. ἐσφάλῃς αἰνιγμ' ἀέσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβῆ, μὴ τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῇθ' ἄμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἣν σφαλῶσι χρημάτων Antioch. fr. VII. 2. ὅς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔση Ar. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ἢ γινώσκωμεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεῖς Ph. 732. φόβῳ σφαλεῖς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεῖς Iph. A. 384. ἐνὸς ἢ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.
 Σφάλμα. τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτέμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας

τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους αἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.
 Σφενδοῖν. ὀπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδοῖντο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.
 Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. 2) fundada. σφενδόνας ἐκαβόλους Ph. 1149.
 Σφηκία Cy. 473.
 Σφίγγ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.
 Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλους ἔπαισε El. 841.
 Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάτων εἰς σφραγισμένοι Iph. T. 1372.
 Σφραγίς. σφραγίδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.
 Σφράγισμα. ἐξέλιξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.
 Σφριγῶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.
 Σφυρόν. σφυρῷ κύψῃ Al. 589. σφυρῶν σιδερά κέντρα διαπερας μέσων Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρῷ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.
 Σχάζειν. Σιμόντι ἐπ' ἐφείτα πλάταν ἔσχασε ποταπόρον Tr. 810. σχέσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας ib. 967.
 Σχεδία. τὰς ποταποῦρας ἔσχε σχεδίας Hec. 113.
 Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φέου Ph. 1534. σχεδὸν οἶδά σοι μισυμένη Tr. 897. ἐπὶ σχεδὸν τι καρπίμιος ἐτὼν κύκλος Hel. 111. vid. etiam Scd. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.
 Σχέδιν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως—δόρυ—σχέδοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεδης; Ph. 411.
 Σχετήριον ἢ δὴν λιμῶ Cy. 135.
 Σχέτλιος. ὁ σχετλίαι Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίω πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὁ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὁ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὁ σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὁ σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551.
 4 D

τλαιοι πομπαι Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὡ σχέτλια παθὼν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγῃ Tr. 590.

Σχήμα. σχῆμα φοινίῳ μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίω Med. 1039. σχῆμα εὐγενές ib. 1072. ὡ σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θηρος Rh. 209. σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρώων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες ὁδὸν ἐσμεῖν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυσίας χθονός Lic. fr. III. ὡ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρὴν ὁρῶν ἢ ταντὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολέσαιτ' ἂν (sc. ἐμεῖ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακῆργων σχήματ' ἐκμιμώμενον Antioq. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eg. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχιστός. πόρον σχιστὸν Iph. A. 144. σχιστὴς ὁδὸς Ph. 38. σχιστὰν παρ' ἀντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγασαν Med. 1238. cf. Phryg. fr. V. 4. σχολή, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τὸδ' ἔργον An. 553. ἐκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ἢ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλότατην σχολὴν ib. 634. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνύσθαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολῇ μ' ἀπείργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζουσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φάρετρα Λοξίῳ σώζει βέλως Rh. 979. σώζεις πατρῶν δόξαν Her. 326. σώζε Al. 1122. ὅταν τις τῆς νόμους

σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφία Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. καὺν τοι μὴ ἀγκυρ' ὑδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaeth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσέματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τὰ τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ — σώζοντες Bac. 1048. τὰς σὺς λόγους σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρόσας ἐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζουσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν — ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἔσώζετο Her. F. 1100. τὰ μὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. ἐκ ἔσωσεν ἀκίρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. ὥσον, ὥς ἐγὼ θέλω Iph. A. 864. ὥσον πατρῶν οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' ἃν ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσης ib. 644. σῶμα δαπάναισι σώσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τὸς λόγους σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλης El. 1348. etc. 2) med. χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτῃ μνήμην σώζομαι τρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζω Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν ἦσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) pass. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται τέγαις Hec. 1014. σώζω Iph. T. 1075. τῷ σωζομένῳ κατὰ Θρήκην Hec. 74. σέσωμαι Iph. A. 1441. σεσώμεθα ib. 916. ὅστις — αὐτὸς σέσωται Iph. T. 607. πρὸς παρθένα σεσώμεθα Hel. 1038. ἥκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

Σ Ω Τ Η

τῇσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἀδικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σῶθῃτε Or. 1345. σῶθῃτι Iph. T. 593. et Cy. 434. σῶθῃτω μοι τέκνα Her. 455. ἦν τι μὴ κείνη πάρα σῶθῶμεν Or. 70. σῶθῃναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδὺ τοι σῶθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. σῶθέντος τέκνου An. 27. σῶθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνῃ σῶθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σῶθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σῶθήσεσθε Her. 422. πῶς σῶθήσόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σῶζειν ἔτομός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφείσ' ἀλγυδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τῶμόν Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τῶν Bac. 241. τὸ σῶμ' ἐκ ἀμορφος εἶ ib. 453. φρυγῶ σῶμ' Ὀδυσσεύς τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πίνῃσι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaeth. fr. XV. 2. σώματος περὶ λέγειν Fr. inc. XVI. 1. καίδων δισπῶν σώματα Hec. 1051. νεκρῶν σώματα Sup. 62. σώματα ἀδικα δικάσιος συμμιγνύναι ib. 223. σῶμαθ' αἵματος ἀγῇ ib. 812. τεκῶν σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκτυρῶσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρεμμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἐνός ἐπ' ἀνδρὸς σώματα τρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γῆρᾳ σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σώος, salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. τρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. ὕδεις—σῶς ἦλθεν πάλιν Eg. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὐσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωσίον Her. F. 1385.

Σώτῃρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτῃραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτῃραν ὡς θάψαι χρῶν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτήρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλω τυχὼν σωτήρος Al. 670. ἐμός γε σωτήρ Iph. T. 923. cf. Alcmaeon. fr. XI. 2. σωτήρ βλάβης Her. 640.

Σ Ω Φ Ρ

βωμόν σωτήρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτῆρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτῆρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τῷτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δώσασα νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἀνελπες Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχύοντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὑπὲρ σωτήριος τὰς Or. 656. σωτήριος πομπεύς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἄλκᾳ Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῇσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 432. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἰληχον Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἀνοίαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. αἰεῖς τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θῆσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλισον οἶμαί γε—εἶναι χρήμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἀρετὴ σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἐδρας τᾶδε Med. 311. σωφρονῶντι ἥχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονέσθ Ph. 1686. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονέσθ Iph. A. 1159. πόλις σωφρονέσθ Her. 1012. ἔκ ἐσωφρόνων ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἐσωφρόνησεν, ἔκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνοῦς ὁ σωφρονίζει Her. F. 869. εἰδὲ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονήκασιν Tr. 350.

Σωφρόνως. σωφρόνως ἄσσημ' ὅπλα Ph. 1119. ὅτι σωφρόνως ἐδίξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κᾶρα βαλεῖσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἰσάσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.

Σωφροσύνη. ὁ σωφροσύνη πάντας ἔπερχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. τέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. εἰδὲν πρεσβύτερον νομίζω τὰς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ὕχι σώφροσιν Or. 557. πανταχῶ ζῆν ἢ δὴ μάλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τὰ γ' ἄρκυν' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν

ἐρῶσι Hip. 358. ἀδῶ—σωφρονῶν ὁ σώφροσιν Bac. 504. ἀνδρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφροσ' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνῶμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιστίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σώφρον ἔλαβεν ἀν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σώφρον ὡς ἀπανταχῶ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὁ εἰς τὸ σώφρον ἄγων ἔρως Oed. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τὰμὰ ἐχὶ σώφρονα; An. 234. ἀν ἡ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντελήφεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἃ γυναῖδι σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχη El. 1099. ἐμὲ σωφρονέτερος γεγώς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονετέραν Or. 1132. πάντων σωφρονέτατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονετέτης ἀδελφῆς ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, *nom. loci*. Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτᾶν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκω Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῶ Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. κτείνει με τὸν ταλαίπωρον Hec. 25. ᾧ ταλαίπωρε Or. 258. τῷ ταλαιπῶρῳ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπῶρῳ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαίπωρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπῶρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30. τὴς ταλαιπῶρος βροτὸς Sup. 734. ματὴρ τῆς ταλαιπῶρος Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπῶρος τέχνῃ Iph. A. 370. τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. θνατοῖς ταλανίας τιθεῖς ἐρετμοῖς Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίῳ Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrast. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἃ τάλαινα Hec. 210. τάλαινας ματὸς ib. 694. τάλαινης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς τάλαινης Hec. 1273. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατὸς τάλαιν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. τάλαινας χέρας γεραίως Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, *præco Græcorum*, Hec. 487.

ΤΑΡΑ

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.
 Ταμίας. ὄρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιστὸν Ion. 55.
 Τάν. ὦ τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.
 Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σε ταναός Bac. 455. cf. v. 829.
 Τανός. *nom. fluvii*. El. 410.
 Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμος τῆς Τανταλείας Or. 1544. τῶν Τανταλείων ἐγγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.
 Τανταλίδαι, *posterii Tantalii*. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.
 Τάνταλος, *nom. propr. viri*. Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.
 Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὅμοιωσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπώχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβῶς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρωσε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρυεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἔδρας ib. 698. εἰδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. στρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἐκάς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζου τῷδε ib. 724.
 Ταπεινός. ταπεινός ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῷ σοι ταπεινός Her. F. 1413. ἐνδεέτερος ὢν ταπεινός ἔσται Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινός Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἔζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινήν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmaeon. fr. II. 1. τὰ μέγιστα θεὸς ταπεῖν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.
 Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.
 Ταραγμός. ἢ ταραγμός ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμός εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον

ΤΑΣΙ

μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμός πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὁμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολλὸς ταραγμός ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐν, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 568. παιδοκτόνος φρενῶν ταραγμός Her. F. 836.
 Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δαίμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phaed. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους ταράσσειν Rh. 691. ταρασσῶν μηδὲν, ὃν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταραῖξ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἦν τι μὴ—γνώμη ταραῖξ γλώσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταραῖξ Her. F. 605. ταραῖξ Bac. 796. ταραῖξ πέλαγος Αἰγαίας ἄλδος Tr. 88. δμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ἢ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.
 Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.
 Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρήν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπόση An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ἔτε ταρβῶ σὺν δίκη σ' ὀρμώμενον Sup. 328. νεκρὸς ταρβεῖτε ib. 543. λαν ταρβεῖ στρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τὴς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. τῷτ' ἀπὸ ταρβῶν El. 261. ταρβῶντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβῶσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβῶν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.
 Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ἔτω τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμεν Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.
 Ταρσός. ταρσῶ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.
 Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.
 Τάρταρος. ὡς βάλης εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.
 Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεσι Bac. 748.

Τ Α Υ Ρ

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπῶς—κόρης τάσσειν εἶναι Hec. 223. χρῆ ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μάλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, Θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόγων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων τίχας Her. 676. ἐκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνδρώποισι καὶ μέρη ταθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱκπότης ἱκπότης ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῷ κατὰ τόμα Rh. 491. κόσμον, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμόν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεσθαι, ὃν ἥλθ' ἔχων Her. 664. φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περισύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τῷτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρῃ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχ. Tr. 264. οἱ τέταχθε πιμπράναι—ἀντ' ib. 1260. πληρὺν πίτρα—τέταγμα Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' οὗ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασιπέδοισι στρατοπέδῳ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ἐφ' οὗ τῷ τεταγμένῳ εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα τέφειν ἐγὼ τετάγμην Cenei fr. VIII. 3. στρατῷ ταχθεῖς ὑπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεῖς Cy. 482. ὃ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένος Her. 480. ἐπὶ τῷ ταγεί Fr. inc. CXLII. πῶς τετάσσεται φόνος Iph. T. 1046. Ταύρειος. ταύρειος πῶς Hel. 1571. ἐκ ταυρείου φόνος ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον ξέμας ib. 1578. Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454. Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8. Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30. Ταυροκέρως Θεὸς Bac. 100. Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378. Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. Ταυροπόλος Θεὸς Iph. T. 1457. Ταυρόπυν σῆμα Iph. A. 275.

Τ Α Χ Υ

Ταῦρος. δν (sc. ἔρων) ἔσχε ταῦρος Hip. 338. τὸ δύτηνον κάρτα ταῦρος ib. 1248. etc. Ταυρῶσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρῶμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920. Ταυτηρίας Phoen. fr. X. 1. *vid. not.* Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῃ ταφὰς θείναι Hel. 1069. Τάφιος. Ἄρη Τάφιον Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080. Τάφος. ὡς τάφῳ τύχῳ Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χώμ' Ἀχιλλεῖος τάφῳ ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἐπὶ ταφῶν τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἐπραξε γυναικὸς; Al. 96. Θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφῳ μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικῷ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. τάφῳ χώματα Sup. 53. ἐν χωτοῖς τάφοις κείνται Rh. 414. ἐπὶ τάφῳ Ἑλληνικῷ Bac. 1356. τάφῳ τιμάσθαι Dan. fr. VII. 4. etc. Τάφρος. τάφρος πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρῳ ib. 1195. τύμβῳ τάφρον εἰς κοίλῃν Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρος ὑπερβας Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213. Τάχα Or. 133. et *passim per totum Eurip.* Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῷ τάχως Sup. 419. τὸ δεσπότη τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος σὺ τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb. celeriter, cito*. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc. Ταχυβάτας Rh. 134. Ταχύνην. σπερχόμενος ταχύνηι Al. 257. ταχύνηις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἀνευ δίκης An. 551. Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον ποδὲ El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288. Ταχύπυς Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

Τ Ε Ι Ν

πόδων Bac. 781. ταχύπουν ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπουν Bac. 168.
 Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκεῖσαι σοι Hec. 862. ταχύς μετέθευ λύσαν Or. 254. ταχύς βαδιστής Med. 1182. ταχύς ἄδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχύς εἶργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτρην βλάπτειν ταχύς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτίς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κῶπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἀλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυστὴν ταχεῖαις Hip. 18. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῷ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχύτεραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιστα Or. 125. et passim. τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.
 Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρυόεις τέγγεις κύρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερὰ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et faemin. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμῖα δρόσῳ τέγγουσα Hip. 128. τέγγει χέρα φοίνιον Med. 864. τέγγει πόδα Iph. T. 1380. τέγγας ἀδιψὸν νηδὺν Cy. 571. τέγγω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μιν βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.
 Τέθριπποβάμων τόλος Or. 990.
 Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππου ὄντος ἡλίου δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππους ἀμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἄρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἄρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaeth. fr. I. 2. sed saepius ἄρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἄρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας El. 866.
 Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσιν κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνουσι βοᾶν; Med. 201. ἅπαις δεῦρ' αἰετίνεις βίαν; ib. 670. ἕκ εἰς γέρον-

Τ Ε Κ Μ

τας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ἐχέξῃς πέπλων σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγος Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τῆργον, ἢ τείνειν χρεῶν Or. 1129. ὀρμὴν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τείναι φόνον Sup. 672. vid. not. ἕκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυφί φέρειν τίεται Tr. 595. φρυγὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραι Or. 981. ἐν τεβρόις λείτροισι ταθεῖσα Tr. 114. Τείρειν. ὀδύνῃ με τείρει Rh. 749. et 799. χρεῖα τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπη ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομένην νοσερᾷ κοῖτῃ Hip. 131. δὲ ὑπο τειρομένα An. 114. Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.
 Τείχισμα. θρανῶ λαίνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρων λαίνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
 Τείχος. γέισσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τείχος Hip. 556. ὃ τείχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίου τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἐπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρώα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λαίνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ἐχ' ὑπερβαίνουσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.
 Τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ προσβάσει τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ὃ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῶσι γάφανῃ Cnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρή τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τ Ε Λ Α

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφές Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλές τεκμήριον Rh. 94. τρώπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὡδὲν τεκμήριον ib. 329. ποῖψ χρωμένη τεκμηρίψ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ψ τεκμηρίψ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγψ μόνον μάθης Oed. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσσεται Phoen. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γὰς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἀρ' ἦν ψυχῇ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰδέρος τέκνοις El. 897. ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῶν. οἱ Κάδμῳ πόλιν τεκνῶσι παίδων πασιῖν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phoen. fr. IV. 1. πτανός σε—τέκνωσε πατήρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῶσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλως εἰσορῶν τεκνυμένους Sup. 1087. νύχια χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ὃ τεκνώθη Λαίιος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπὶ μοι τεκταίνεσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ὕνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῶ Sis. fr. I. 34. τέκτων ὡν ἔπραττες ἢ ξυλουργικά Fr. inc. CXLI. τεκτόνων ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δις πυρός Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμῶν, nom. propr. viri. Iph. A.

Τ Ε Λ Ε

193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμῶν, appell. fascia. ἀμφὶ τραύμας ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀναρὸν παῖδες τελέθουσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἰ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως πόλις ἦδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρός τελεῖ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ἢ τελεῖσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων Θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρόνῳ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. ὅλον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ἢ τελευμένας Her. 820. εὐ τελεῖται Or. 1670. τελευμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἡδὴ τετέλεται βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκθέντ' ἔκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τελεῖα σοι φαίνεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ἢ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

Τελεσιδῶτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. πελεσφόρον διδῶσα χρησμόν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρος ἀράς Ph. 69. τελεσφόρος εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ τελετῇ γενέσθαι Iph. T. 959. καταστίχας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐτὺς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τὰσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, advverb. tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὅς τάδε τελευτᾶ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπιδες) τελευτῶσιν ἐν ὕλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ *Æol.* fr. III. 2. ὁ μό-
 χθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίττει θνη-
 τοῖσι τελευτῶν *Tem.* fr. VIII. 3. πρὸς
 τελευτῶσας βίον (sc. βολὰς ἀκτίνος)
Ion. 1136. ὅταν τελευτήσης βίον *Hel.*
 1682. cf. *Hec.* 419. et *Hel.* 846. τε-
 λευτήσω τάδε *Al.* 375. ἴν' εἰδῆς, οἱ
 τελευτήσω λόγον *Tr.* 1029. τελευτή-
 σεταί τι καινὸν δόμοις *Hip.* 370. πρὶν
 τελευτηθῆ φόνος *Or.* 1218.
 Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑτέραν
 ἔσαν φέρη *An.* 393. ἔχει τελευτὴν
 ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο *Fr.* inc. CVIII.
 κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ *eorund.* CLX.
 7. 2) dor. τελευτά. θανάτοιο τελευ-
 τῶν *Med.* 152. ὁρῶ τελευτῶν *Sup.*
 1012. ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
Iph. T. 874. πόνων τελευτῶν *Her.*
 F. 427. 3) plur. πικρὰς τελευτὰς
 τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων *Med.* 1388.
 ποίας τελευτὰς (sc. κακῶν ἐξείπω); *El.*
 908.
 Τέλος. τέλος δέχῃ τῶν ἐμῶν προσφθεγ-
 μάτων *Hec.* 413. ἐς τέλος σπυδάζο-
 μεν μαρθάνειν *ib.* 817. ὃ δύναται
 διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ *ib.* 1193. τέλος
 ἔχει δαίμων βοροτοῖσι, τέλος, ὅπα θέλει
Or. 1545. ἥβης τέλος μολόντας *Med.*
 920. τέλος κάμψαιμι, ὥσπερ ἠρέαμην
 βίῃ *Hip.* 87. cf. *El.* 956. εἰδὲ γήρως
 ἔβας τέλος *Al.* 416. τῶν ἐν βοροτοῖς
 ἐκ ἔσιν ἔδεν διὰ τέλους εὐδαιμονῶν *Sup.*
 270. cf. *Iph.* A. 161. *Her.* F. 103.
Antiope. fr. XXXIX. 5. et *Aug.* fr.
 VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἄμα τῷ τέλει
 νεκρῶν *Sup.* 945. πῶς μανίας ἂν ἔλ-
 θοιμ' εἰς τέλος *Iph.* T. 83. οἷόν σε
 βίῃ τέλος εἶλεν; *Rh.* 735. τέλος
 οἰκτρὸν *Tr.* 597. ὃς πέφυκεν ἐν τέλει
 θεὸς δεινότατος *Bac.* 858. εἰ διὰ τέ-
 λους ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτε *ib.* 1259. πη-
 μάτων τέλος *Hel.* 541. τέλος ἐφ' ἡμῖν
ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ
 ἀσθενῆ *Ion.* 1615. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ
 τυγχάνουσιν ἀξίων *ib.* 1621. κακῆς
 ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν *Æol.*
 fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων
 τέλος ἔχει *Antig.* fr. XVI. 1. ὅ ποτ'
 ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς *Antiope.*
 fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργον παν-
 τὸς εὐρίσκει τέλος *Ar.* fr. XXIX. διὰ
 τέλους δυστυχῶν *Bel.* fr. XVI. 15.
 μάτην οἶκῳ σὺ τοῦ ἐκβαίῃ τέλος *Pol.*
 fr. VIH. 2) plur. εὐ ἀρχὰς εἰπας,

εὐ δὲ καὶ τέλη *Iph.* A. 990. ἀπὸ
 ὁμμάτων τέλη *Sup.* 1136. πολλά
 πελτατῶν τέλη *Rh.* 311. imprimis
sacra vel *mysteria* denotat, ut *Med.*
 1382. *Hip.* 25. et *Dan.* fr. XII. 6.
 3) τέλος, adverbial. positum, tandem.
Iph. T. 1343. et *Bac.* 1101.
 Τέμενος. ἐς Ἥρας τέμενος *Med.* 1379.
 ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας θεῷ *An.* 252.
 τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τριόδον Ἴσ-
 θμίας θεῷ *Sup.* 1210. πανταχῶ μοι
 χθονὸς τεμένη δέδασαι *Her.* F. 1329.
 Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαφ-
 ροῦς *Hec.* 567. πῶλος σιδήρῳ τέμνεται
 αὐχένων φόβῳ *Al.* 431. τοκέων πυ-
 ριγενεὶ τέμνειν παλάμη χροῖα *Or.* 818.
 τέμνειν σφάγια *Sup.* 1195. τέμνειν
 δρυὸς κορμὸς *Her.* F. 241. τὴν ἐν
 ἄστροις ὕραν τέμνων ὁδὸν *Ph.* 1. cf.
Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων
 κέλευθον *Rh.* 423. τέμνων λαιμὸν
Hel. 1600. Ἀργείας ὅπως τέμνοντα
 γαίης *El.* 411. τίς ἔτεμε τὰν δακρυό-
 εσσαν Ἰλίου πέυκαν; *Hel.* 234. ἔτα-
 μες βοτρυχῆς *ib.* 1240. σπονδὰς τέ-
 μωμεν *ib.* 1251. γῆς τεμῖν βλαστή-
 ματα *Hec.* 1204. σιδαρῶς τεμῶν
 φασγάνῳ μέλα *ib.* 719. λαιμὸς τρεῖς
 τριῶν μήλων τεμῶν *Sup.* 1200. τρά-
 χηλον σώματος χωρὶς τεμῶν *Bac.* 241.
 κράτα ἀνόσιον τεμῶν *Her.* F. 567. μο-
 σχίαν τρίχα τεμῶν *El.* 812. τεμῶν
 χροῖα *Fr.* inc. LXVII. 2. τεμῶ τρίχα
Al. 214. cf. *Bac.* 493. et *Hel.* 1093.
 φιλιὰ μοι τεμοῖ *Sup.* 376. κίνδυνον
 πολὺν τεμῖν σιδάρῳ *Her.* 758. Ἰδαίαν
 ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο *Hec.* 633.
 οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν *Her.*
 401. τρίχας ἐγμήθην *Tr.* 480. τμη-
 δεῖσα πενὴ *Med.* 4. et τμ. κυκάρισ-
 σος *Cret.* fr. II. 6.
 Τένων. τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκο-
 πεμένη *Med.* 1166. ὄρθως παρὰ τέ-
 νοντ' ἔχει πέπλος *Bac.* 936. τένοντος
 ἀρπάσας ἄκρη ποδὸς *Cy.* 399. πῶλοί
 νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον πο-
 δῶν *Ph.* 42.
 Τεός, vox proē. pro σός, tuus. τεός γό-
 νος *Her.* 911. ἀμφὶ κάρη τεόν *Iph.*
 A. 1530.
 Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας *Ph.*
 335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις *Hip.*
 536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων *ib.*
 768. ἐξ αὐτῶν τεράμνων *Al.* 459.

ΤΕΡΠ

Τίρας. ὄρειον τίρας Ph. 813. ζῶιον τίρας ib. 1030. ζεύζιον Διός τίρας ib. 1196. ἀγροῖον τίρας Hip. 1214. γῆς πελώριον τίρας Iph. T. 1245. τερὸν ζῆανλον τίρας Tr. 435. ἀγροῖον τίρας Bac. 542. ἀφ' ἧς τι καὶ σά μ' ἐτεκεν ἀνδρώτους τίρας; Hel. 263. cf. v. 267. τίρας, ὃ τίρας ib. 1147. ζεινὸν τίρας Ion. 989. τίρας ἐκκομίζει πρὸς ὄματα El. 722. ἀποφύλον τίρας Thes. fr. VII. 1.

Τεραστικός Bac. 248.

Τέρμενον. κέρωτά πατάων ὑπὲρ τέρμενα Or. 1371. τέρμενα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρμενα Tr. 1297.

Τέρην. ὅθεν τερείνην Med. 905. τέρεια νύμφα Cy. 513. τερείνης μυροσίης πλόκος El. 778. μόσχων τέρεια σάρκες Cresc. fr. IX. 4.

Τέρηρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτω ποτὶ τέρμα ζῆσαν Hip. 140. τί τέρμα τῶλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἤκων βίη Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα ὅς εἰποι τις ἂν Ἀποτίορ. fr. XXI. 2. γήρας ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' ὅς ἐξήνυστον Bac. 1103. Ἀλκάδῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἶον τέρμονα βίη—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν ὕρανῳ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἀλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι ἔισκε Hel. 1488. πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροϊζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ ῥεταὶ τέρπεισι τὸς ξυνενούτας An. 207. τέρπει τε μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτὸς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλως Sup. 183. τί δὴτ' ἐτερπιάς με; Her. 434. δις τόσον ἂν τέρπειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν

ΤΕΣΣ

τίσσω Hip. 725. εἰ τι τίσσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθρῶς Her. 445. ὄμμα τίσφει Ion. 231. λείπεται σε τίσσω ib. 655. τίσσεται οὐραϊὸς Sup. 490. τίσσεται τιμώμενος Bac. 321. τίσσεται τομῶντος ἰσχυρῶς Pal. fr. V. 3. τίσσω αὐτὴν ὄψου Or. 1043. κλίσσω ἂν τίσσω τοῦς σωτηρίας Ph. 917. τίσφει τέρπεισθαι Al. 54. ἔσσω. θρασὺν τέρπειν εὐχάρη Cresc. fr. IV. 12. φῆς ἔχουσα ἔσφ', ἐν οἷς ἑπερσάμην Al. 290. εἰς τίνα φιλὸν αἰγῶς βέβλων τίσφωμαι; An. 1181. ἐφ' οἷα τέρφω Rh. 194. ὅσπερ τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναι τι βίη Ion. 1376. τερφθεὶς τῷ ib. 541. τερφθεὶς ἀλαλαγγῇ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι παρτοῖς ἀκούσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς τῶντος Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδῳ Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίη τερπνῆς ἀκούας Med. 194. τερπνῆς ἡδονῆς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τοῖς θανάτῳ πῆλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας πράταζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακῶν ib. 384. τερπνὸν ὅδῃν ἀνδρώτους ἐτι Bac. 773. πλετεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ ζῶντι τερπνὸν τὸ κλαῖσθαι Θεοῖ fr. VII. 2. τοῖσιν ὡς τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθῳ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῷ Med. 202. σύ μὲ τέρψιν ἐξεῖλε βίη Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἴμι Iph. T. 797. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἶνον τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. οἷς τέρψιν βίη Cy. 520. ἢ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραί φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πύχειον Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβῳ καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

ΤΕΧΝ

ΤΗΛΟ

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thea. fr. V. 8.
 Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπίνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.
 Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.
 Τετραμοῖρα νυκτὸς φρερὰ Rh. 5.
 Τετραμόρφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.
 Τετραόρος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροιςιν ἄρμασιν Sup. 667.
 Τετράπυς. τετράποδος βάσιν Θηρὸς Hec. 1058. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.
 Τετράπτολις λαὸς Her. 81.
 Τετραρχία Al. 1157.
 Τετρασκελὴς. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελεῖς ὕβρισμα ib. 181.
 Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἄρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
 Τευδράντιον Lic. fr. III.
 Τεύκρος, ποτ. προπ. νίγi. Hel. 86.
 Τευμησσὸς, ποτ. loci. Ph. 1107.
 Τεύχειν. τὸν ἀλῆταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἔτοιμος τῷδε τεύξει τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιαύδε σήματα—τεύχαι El. 457.
 Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.
 Τεύχος. λαβῶσα τεύχος Hec. 609. πάγχρυσον τεύχος Iph. T. 168. τεύχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεύχος θεᾶς Ion. 273. πληρὸς τεύχος ib. 1184. θές τὸδε τεύχος El. 140. εἶδον ἄτεως ἀγυῖας τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὁδε τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσελάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.
 Τευχοφόροι Rh. 3.
 Τέφρα Cy. 637.
 Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. κέδρυ τεχνάσματα Or. 1053. τῷ μητροκτόνῃ τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.
 Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνη ib. 961. ἐκ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφῆλαντι τέχνη Al. 35. ὅδ' ἀλίσκεται τέχνη ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξανοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. δεῖ ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἐπλεῖς Ion. 1279. τὸς νομίζοντας τέχνην Alc. mæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλυ τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. ὡς κατὰ θῶνται τέχναι Hip. 680. τί δὲ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλότατοι τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσεὺς τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δεινὰ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναῖξi Bac. 674. σῶσαι σ' εἰ θέλω τέχνας ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὠλοντο Hel. 936. γυναῖκαίαις τέχναισιν αἰρεθεῖς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τὸς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους Epist. IV.
 Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.
 Τέως, adverb. usque ad eum locum. Her. 725.
 Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρώωδια Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκω Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἠνίε' ἀντακῇ χῶν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.
 Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.
 Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.
 Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.
 Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικούδε ὕσιν ἡμῖν Epist. V.
 Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.
 Τηλόσε Iph. T. 175.
 Τηλὺ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.
 Τηλυρός. τηλυρὸς ὕσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνῃ τηλυρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλυρὰ ναίωσ' ἐφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

ΤΙΘΕ

Τηλέγοντος Iph. T. 828.
 Τημελεῖν Epist. IV. παρθένος τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.
 Τήμαρον Tel. fr. VIII. 1.
 Τησικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.
 Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρεῖσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἐτέρως δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.
 Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
 Τητῆν. χαρμάτων τητῶμεθα Or. 1084. τῷ εἰ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρός τητωμένους Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίτων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324.
 Τίειν. τὸν θεὸν μείζον τίωσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολὺ Her. 1013. πατρός ἐτίσας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἐτίσεν ὃν ἤρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἃ σε δεῖ τίσαι καὶσι Her. 216. τῶνδε τίσαντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας Ὀδυσσεύς Iph. A. 1382. ἐπαυδὴ πατρός αἵμ' ἐτίσάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονεῖα τίσαιμην πατρός; El. 599. ὥς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τίσωμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσσομαι Or. 1171. τίσόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.
 Τιδέμαι. τῷνομά με θαρεῖν ἐρᾶν τίθῃσιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθῃσι Ph. 1401. πόθι γεραίον ἔχνος τίθῃμι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθῃσιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθῃς Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθῃμι ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκύρον ὕδαμ' τίθῃς ib. 209. ἱερῖαν τίθῃσι με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντῳ τίθῃσι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὁσπερ εὐτυχῇ θεῶν τίθῃσιν Rh. 584. ἄβατον δὲ πέδον τόδε τίθῃσι Bac. 11. ἐκ δυσεβείας ὅσιον εἰ τίθῃμι νιν Hel. 1027. ἐνδύμῳ μοι τόδε τίθῃσι Ion. 1347. νοσεῖν τίθῃσι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχῶντ' αἰεὶ μείζω τίθῃσι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ'

ΤΙΘΕ

ἀρθεῖς ἂν τιθεῖ Bel. fr. XXIV. 5. πῶρας ὡδὲν τιθεῖς ἀλγίων Al. 803. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεῖς ib. 1040. στυγὴ τιθέντα δαῖμον πόδα An. 547. φῶμα παρὰ γένον τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὡκὼν πόδα τιθεῖς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεῖς Bac. 602. θνατοῖς θαλανίας τιθεῖς ἱερητοῖς Hec. F. 402. συλλαβὰς τιθεῖς Pal. fr. II. 2. πλεῖτον ἐντιμον τιθεῖς Plia. fr. I. 2. φίλος τιθέντες τὸς τολεμωτάτας Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας Ἀθληταῖς Al. 1030. ἱερῶντι πόδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖται λευκὸν ὄνομα διὰ παρηΐδων Or. 950. σῖδαρον ἐπὶ κράτῳ τιθεῖσα κίρην ib. 964. δαῖμον εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἔχνος τιθεῖς ἱμὸν Ph. 843. μεγάλην πόδα—τοῖς Δαναΐδαῖς τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνος ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶς ἐπὶ ναῶν τίθειται σκύλα πλεῖστα βαρβάρων El. 7. ὥς σε πολυπονησάτων βροτῶν δαίμον ἔθῃκεν Hec. 723. γυνὸν μ' ἔθῃκεν διατόχῃ τολίσματος ib. 1156. νόμους ἔθῃκεν ὀρφανὸς ξυναδρῶν Or. 1136. οἶπαρ καὶ μ' ἔθῃκεν ἄθλιον ib. 1166. ὅτι περ κραυγῇ ἔθῃκες ib. 1510. θανάτους ἔθῃκεν ib. 1641. τάσδε θεοὺς ἀσπίδας ἔθῃκε Ph. 579. καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθῃκε ἔγω ib. 862. πολλὰς με μακαρίας Ἑλληνίδων ἔθῃκες Med. 510. ἔμιν πολλὰν ἔθῃκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ὡς ἄπαιδ' ἔθῃκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθῃκεν εὐελείατον βίον γυναιξίν Al. 626. ὅς σε πολλὰς δὸρὶ ναύτην ἔθῃκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῃκε Λοξία Iph. T. 1280. πατρός δόμον δις τοσούτ' ἔθῃκες εὐελείτερον Rh. 160. μέγαν σε Θρηκῶν ἀνακτα ἔθῃκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθῃκε τόνδε δύστηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμον ἔθῃκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθῃκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθῃκε συμμάχους Hel. 99. τὰδ' εἰς κρίσιν σοὶ τῶνδ' ἔθῃχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθῃκε με Ion. 562. γέλων ἔθῃκε συνδείκνους πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὸς νόμος δὲ καλῶς ἔθῃκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθῃκεν ὅμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἱ τᾶσιν ἔθῃκεν ib. 590. τὸν ἄκονον θῃκεν βίοντον

βροτοῖς ib. 699. ὀφφανὴν με φίλω πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθνηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἀκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔδετ' (i. e. ἔδετε) ἀτεφάνως An. 1021. λαίνας πύργους πέριξ ὀρδοῖσιν ἔδεμεν κανόνιν Tr. 6. γάμον Νηρηίδος ἔδεσαν Iph. A. 1078. θές ἴχθους πέδῳ Or. 1440. σαντῷ νόμον τόνδε ταῖς Ἀλλαισι θές γυναιξὶ Tr. 1031. θές εἰς χορὸν ἴχθους El. 859. ἵνα με περεῦσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' ὅτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἶος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κρατίστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν ἑδείς χρηστὸν ἂν θείη Phoen. fr. VII. 2. ὅταν τάκει θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ πῖπροσθε τῶν ἐμῶν τὴς σὺς λόγους θῆς Sup. 515. ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μὴ μοι κότον θῆς ib. 827. χάριν ἀνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιβρινθίους θῆς πόλεμον Ἀργεῖοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῆ πυλῶματα Ion. 79. μὴ πλώσιον θῆς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δέοντο ἔξον πόδα θείναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θείναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θείς Or. 234. πλευρὰ θείς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θείς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρατὰ θείσ' εἰσω πέπλων Or. 280. χρυσὴν θείσα σέφανον ἀμφὶ βοσρύχοις Med. 1160. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φόβῳ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράτῳ νότον Ἀργεῖοις τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὰς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὰς ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὰς θήσω γάμους ib. 399. παίδων γονὰς σπείραι σε θήσω ib. 718. εὖ τῷδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδεὼς ἔπαινον ἐν βραχεὶ θήσω μέγαν

Sup. 901. πῶ θήσεις μνημὶα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. φῶδας ὑτέροισι θήσετε ib. 1224. τὰ μ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην πῶ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτους ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρῳ Rh. 209. ἀγῶνας, ὅς ἐμοὶ γάμοι θήσουσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. αἶτον οἶκον ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἶμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῇ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδους Φοῖβῳ καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. δ' ἔχρη, ἑδείς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ἔκ ἐφάτην τῆς Ἀχλὺς πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχας Hec. 131. ἐμποδῶν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἐμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖδρα γὰς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολὺν ἐπὶ κρατὰ τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῶτα καὶ κάλλιπα πολεμώματα τίθεσθε Med. 573. ὄρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνους τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθω Dic. fr. V. 1. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὸς τίθεσθαι τὴς λόγους Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἀφίλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἄμ'—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δαιμον ὄνυχ' αἰθέρα κρᾶτ' ἀποκέρμιον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ σέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἱ τὴς νόμους ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελοῖ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ Ion. 54. γὰν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέως ἔκατι προτάτην θείμην χθονός Iph. A. 373. δισῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Απ-τιορ. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπὶ προσ-θεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆ-ται παρ' ὑδάν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβυλήθης χάριν θέ-σθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέτη πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθεϊδῶν λεῶν Sup. 387. ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβεῖ θέσθαι γνάθῳ Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχυρῷ θέ-μενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τάκετ' Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμε-νος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμίνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βύκτροις ἐρεῖσμα θέμενος Her. F. 109. χρωῖα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθου λῶβαν θεμένα El. 165. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μά-τυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θέσομαι πόνων Or. 609. γόως πρὸς αὐτὴν θεσόμεσθα ib. 1121. σι-γῇ τῶνδε θέσομαι περὶ Med. 66. ἢ ἀκριβῶς αὐτὰ θέσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τὰμὰ θέσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τῷδε θέσομαι νεκρῷ Al. 424. ὀνύχων δ' αἰ' ἀμύ-γματα θέσομαι An. 828. λύκειον ἀμ-φὶ νῶτα θέσομαι δορὰν Rh. 208. Ἰῶνα αὐτὸν ὄνομα κεκληῖσθαι θέσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν ἀθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάννυ λιτῇ τινὶ ἐλπιδι τιθεμένος Epist. III. δάκρυα φανερά πᾶσι τιθειμένα Ph. 1560. ἵτος ἦν τεθῆ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δὴ, κακέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῆ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τε-θέσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνός ἀποδιῶσά σοι τροφάς Iph. A. 1230.

Τίπτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55.

κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. ὃς νέως τίκτει θεὸς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτους τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατὸς, τίκτει δὲ βορὰν φῶλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλετος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίας τίκτει πόνους Oepo. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐ-δαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥῶμη ἀμαθὲς πολλάκις τί-κτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτους τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λύπαι ἀν-θρώποισι τίκτους νόσους eor. LXVI. ἀελαντα τίκτει τέκνα An. 1236. τί-κτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς αὐτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτους ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνδακὼν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν φύγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκῶσα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολλὴν μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτε-κον αἰοιδὰς Her. F. 767. ὃ, τι ἐνι-αυτὸς τέκοι κάλλιπον Iph. T. 20. ἴνα παῖδας τέκω δόλος An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριστον Sup. 1092. hinc τεκῶν, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmaeon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκῶσα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἡ τεκῶσα γὰρ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδας τέκωσ' ἐμόν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγωνα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὃ τεκο-μένα με μάτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέζεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθέν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅσις τιμᾶ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέφην; Ph. 553. Ἀρτεμιν τιμᾶ Hip. 16. cf. v.

T I M A

55. ὡς Φρύγες νόμος τιμῶσαν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἱ τιμῶσ' ἀχρεῖες ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Ius fr. XIII. 2. τὸς περισσὸς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, ὅθεν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμῶθεν τιμᾶν Or. 486. ἰσότητα τιμᾶν Ph. 539. φίλος τιμᾶν Med. 660. χοῆρες ἄγγοις τιμᾶν Iph. T. 960. ἐπεὶ σε πολλῶ μᾶλλον, ἢ—ἄξιον τιμᾶν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾶν θεὸς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς ὁμιλίας τιμᾶν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1046. τὰς θείας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' ὅθεν ἦσσαν, ἢ Διοσκώρῳ Or. 465. πατρῶϊαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γυμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. νεκρὸς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τὸς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμῶσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἀθλίων τύμβον πατρὸς El. 519. ἃς ἐσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. τεφάνοισιν ἑδραμὶ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Acol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, ἃδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν καταδανόνθ' ὀρώντες ὁ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρεται τιμώμενος Bac. 321. ἀνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνδρῶπων ὑπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ἄτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἀν θανῶν An. 1185. ὃ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάρορος. θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμάρορον γένος Dan. fr. VII. 4.

T I M I

Τιμή. ἄλιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. τρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. ἃδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. ἐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τιμὴ σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἷας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκῶσιν ἄξιαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικεῖν γένει Med. 417. βασιλῆϊδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύδουτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρους ζηλῶτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανῶσι τιμὰς δίδοντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφορίζομενος Al. 31. τιμαῖς τέρεσθαι ib. 54. πλείετας τιμὰς ἔσχευ Sup. 874. τὸς ἐν τιμαῖς ἦσσαν ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία ib. 1280. ἢ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. Τροίαν ἀρχαγὰς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἀπάνταν τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῶς ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέστησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἔλκετε τιμὰς Ius fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολλῆταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσαίσι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσθ' And. fr. VII. 5. τίμιος πλετῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμώτερος φατῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς ἃδὲν ἐστὶ τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ἃς ἐστὶν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιωτάτον Or. 702. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιωτάτον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνδρῶποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόκτολες Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμίδος σε τιμωρεῖ φόνο Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοις Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν α. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθαι νιν Bac. 1079. σοὶ γε τιμωρόμενος Or. 1117. Ζεὺς δ' τιμωρόμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρόμενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρόμενοι El. 1095. τὸς κακὸς τιμωρομένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μὴ δ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμεν Cy. 691. πατρός αἵμ' ἐτιμωρησάμεν Oepei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τίμωρήσομαι Ἰππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρός τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. εἰ δὲν εἰσὶ τις τιμωρία Sup. 546. κακίτης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἢν ἔχω τιμωρίαν Θηρὸς πανόργυ Cy. 440. πατρὶαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρία ἔτισεν δὲν ἤρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρός αἵματος τιμωρία Or. 400. ἐγγὺς ναεῖν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενεῖ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὸς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ, χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρός τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνει γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾷς Or. 109. τίνων ἀμοιβᾷς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρυνθίος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίους Ἀργεῖους Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτάν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεάν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτάνις κέρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεὶ μ' ἔρωσ ἔτρωσεν Hip.

392. τὸν Κασταύρου γένον ἐτρώσ τῶς Hec. F. 366. τρώσας φόνο Sup. 1204. τρώσας ἑμῆς Hip. 723. τρώσει νιν οἶκος Cy. 421. τίς δὲν τρώσται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένος ἰδῶσα κυρίως σφαγῆς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθείς Ph. 1406. et An. 617. Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὁ τλάμων πὸς Hec. 170. ἄλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπους ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι Θυμῷ Med. 865. τλάμων πῶσις El. 1160. ὁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλάμων γόνιμι Med. 1274. ὁ τλάμων θυμῶν Hip. 554. πῶσις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ὁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τλάμωσι Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλατός. δουλείας τῆς ὁ τλατός Hec. 158.

Τλάω, vel τλήμι. τί τλής; Ph. 1717. τλήθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλήθι Al. 895. τλήθι τὸς σὺς προσβλέπων ἐναντίας ἐχθρὸς Her. 943. μήποτε τάνδε δουλοσύναν τλαίην Ph. 200. μή τίρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μή τλής με προδύναι Al. 276. μή τλής—φίλος κτανεῖν Cy. 287. με τλήναι σὴν κασαιμάξει δέρην Or. 1527. τλήναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνος μυρίος τλήναι μάτην Hel. 609. φοῖνιον αἶμα τλᾶς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλᾶς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὁ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαντᾶς ἔτλας πῶσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ᾗδασ Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλάς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοντον ἔκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίον—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοις σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὅς ἐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958. ἐλθεῖν ἔτλησαν δέυρο Sup. 171. τόλμαν, ἢν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

ΣΥΝΕ

ΣΥΝΘ

Συνεΐδεν. σύννοϊδα δέιν' εἰργασμένος Or. 396. σύννοϊσθ' ἄν' εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὦν Med. 495. σύννοϊδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνεΐδος—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνελίσσεν. Κέκροπα σπείρας συνελίσσοντα Ion. 1164.

Συνεΐναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέσιν τῶν τὰδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνεπιέν. συνεπιποιτ' ἂν, οἶον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεται. θέλω κἀγὼ σοι συνεισελθεῖν δόμῃς Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκδηύσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμῳ τὸς σὸς El. 364. ἢ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμύνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνῳ El. 73.

Συνεκπνέειν. ἐκ ἔσθ', ὅπως ἔχρη συνεκπνεῦσαι μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονέειν. ὅτι συνεκπονεῖ τὰδε Hel. 1422. μοχθῶσι μόχθους εὐνυχῶς συνεκπνέει And. fr. VII. 4. ἐγὼ σοι συνεκπονέειν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τὸ γήρως μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεῖς ἔμοι Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἠδέως συνεκφέρειν φίλης ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρῆθαι. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαίρειν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἱ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεται. χρήμαθ', οἷς συνεξήλθον Hec. 1012.

Συνεξεύρισκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοῖ τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαΐδεν. συνεπαΐδεις' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτης. φόνῳ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργός, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἢ Hip. 523. κακῶν συνεργός Bac. 512.

Συνερεΐδεν. χρυσάεισιν συνερεΐδει περὶναις κρυπτόν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεΐσθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχεται. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἐν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεῖς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέσιος El. 784.

Συνετός. τὰ τ' οἰκτρά συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετόν ἀτολμον Oed. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετόν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ἢ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγουσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευστος. ἄλλῃ ξυνοικεῖ συνεύς Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοῖην Hip. 1119.

Συνεύχεται. συνέχομαι Iph. T. 1221.

συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνέχευε τέρμον μέλαθρον Bac. 1307. δύο ἄδης ψυχὰς γε συνέσχευεν ὁμῶς Al. 904. φροντίς, ἢ συνεσχόμεν Her. 634.

Συνεχής. συνεχῆς κλιτύς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ἐδὲ συνήδομαι ἀλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδης; Hip. 1286. θανόντι γ' ἑδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῆς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρην Rh. 609. σύνηδες αἰεὶ ταῦτα βατάζειν ἔμοι Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaeth. fr. V. 3.

Συνθακύν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Συνθακός, ἢ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἀρ' Ἀτρώεω παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

(sc. τὸν χρόνον) χειρὸς τολμῆς ib. 1223. ἡ τολμῆς δὲ αὖτε Or. 825. οἱ με τολμῶς ἀδικεῖν Med. 165. τολμῆς πανουργεῖν ib. 583. ἥτις δὲ νῦν τολμῆς μεδεῖναι—χόλον ib. 590. τολμῆς ἐνοδοχαῖν; Al. 555. ἡ παιδὶ πατρὸς—τολμῆς ἐννοεῖν An. 172. δεινὰ γὰρ τολμῆς Iph. A. 133. et 303. τὸς πόνοις οἱ γὰρ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τὰδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμαί Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνε μέτα εοσιπῶν. LI. 6. τολμῶν ἀνάγκη Hec. 751. τολμῶν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ἐπ' ἐχθρῶν οἱ ἐτολμήθη πατήρ El. 277. ὅτε ναντίλον φίλῳ τολμῶντα Μαν Antiop. fr. XI. 4. ἀπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἥτοι τετόλμηκε' ἔργον αἰσχιζόντων τότε; Med. 695. ἐκ ἐτόλμησεν πόνοιν ὧν ἀντιλάττωσθαι; Or. 751. ἐκ ἐτόλμησας θανεῖν τῷ σὺ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμειψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς Μισῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάτορας ἐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἦν τολμήσης σύ με χεῖρ' ὑπερτείνειν Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τὰδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾶν τι τολμήσῃσιν ἐχθρὸς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρῶν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἰσχισα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον', ἡ λείπει λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἥκαστά τε θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη ὑαφέρει τολμήματα Acol. fr. VIII.

τολμήμασι—ἀλλοιῶται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικοῦντος τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμηρόν Med. 1061. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμηρός Hel. 823.

Τολμηρεῖν. ὀρρεῖν πίνθος τολμηρεῖς Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίρα Al. 101.

Τομή, vel dos. τομά. πικρὰς πολέμου τομάς σᾶς El. 160. ἀνέμεινον φασγάνῳ τομάς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Iona fr. V. 6.

Τοξεῖν. ταῦτα νῦν ἐτόξευσεν μέγαν Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσε' αὐτὸν ἐνδὺς κόρης Tr. 255. τῷδε τοξεύσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκνα) Her. F. 1064. τοξεύσας Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωςιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξημα. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὀρῶντας ἀτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὸς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. Σαρπητὶ ἡλὶς τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνε Ν. θανόντα Λοξίῳ τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίῳ τοξεύμασιν Cenei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χεῖρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγγην Her. F. 188.

Τοξόδαμος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. κυκλῆτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα ἐνλογήσω ib. 465. τόξα κερωλὰ Or. 268. ἐκπηδῶν τῶξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασσα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τῶξων οἰτὸν Med. 634. τόξων μεδέουσιν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τῶξων εὐτοχίᾳ γάνυνται Iph. T. 1238. κερρόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νικῆ-

ΣΥΡΙ

συντακείς νόσφ ib. 34. ασιγίαις δέ-
μας γεραίον συντακείς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος Med. 747. συντιθεῖς πυκνὸν νέ-
φος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεῖς
γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec.
1184. συντιθέντες τὰδικα Ion. 833.
ἐπισκήψω—τάμᾳ πλευρὰ συνθεῖναι πέ-
λας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν
ὀλίγῃ τάμᾳ πάντα συνθεῖς Sup. 1126.
ἅπαντα συνθεῖς τὰδ' εἰς ἐν Iph. T.
1016. συνθέντες λόγον Bac. 297.
συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621.
συντιθεῖς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνένθλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμὲ τε—
εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθος
συντομωτάτης κλύειν Her. 784.
Συντόμως Epist. V.
Σύντονος. βασιλεῖα συντόνῃ Bac. 126.
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A.
118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.
σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip.
1361.
Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι
βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν
διαζυγῇ τῆς συντραφέισης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνῳ τὸ μήκος αὐτὸ συν-
τρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συν-
τρέχει εἰς χρήματα τέτυ δὴ πάντες
Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν
εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαιῖν. ὥστε—τρεπτῷ σιδήρῳ
συντριαιῖν ὡς πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεὶ σε—συντρίψω Cy.
701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συν-
τυχῶν κατακτάνῃ Rh. 864. πῶ σοι
συντυχῶν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her.
F. 766. πρὶν τίνα συντυχίαν—γε-
νέσθαι Phi. fr. V. 2. καινὰ καὶ καὶ
μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr.
1119.
Συνφῶδες, ἡ Ph. 1519.
Σύρῳ Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνε καπνὸς Bac.
144.
Σύριγμα. ἐνθ' ἔχει συρίγματα Bac.
950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μό-
σχον ὃ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A.

ΣΦΑΓ

1085. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν κατα-
κῶ Rh. 553. τῷτε σύριγγ' αἰοδαὶ
σείβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυ-
τάτα σύριγγι κειθόμεναι ποιμένος ib.
1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234.
σύριγγας ἀρματεῖς Iph. A. 230. συ-
ρίγγων ὑπὸ καλαμώεσσαν ἰαχὰν ib.
1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr.
127. Σειρήνες ἔχουσαι σύριγγας Hel.
170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
ὑμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίξης Ion.
500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναῖος
Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηρο-
δέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125.
συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πη-
δαλίων ib. 431.
Σῦς. σὺς ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω Sup.
316. καταβαλεῖν τὰν σὺν Meleag.
fr. XXIII. ἐπ' ὧμοις σὺς φέρων
βάρους Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ σὺν
μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup.
1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac.
1050.
Συσκυθροπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσκεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc.
CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσίτῳ Ion.
1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν κα-
λὸν Iph. A. 1209. ἦν δυνάμεθα—
καὶ σὲ συσσωῶσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύτασις. εἰς συτάσεις κύκλος τ' ἐχέ-
ρει λαὸν An. 1089. συτάσεις ἂν εἰσὶ-
δοῖς Her. 416.
Συτέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς
—συνέτειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὃ
πολὺς ὄγκος συτελλομένων προγόνων
Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F.
1417. ὃ πέπλοις συνετάλησαν Tr.
378. συσταλέντες Iph. T. 295.
Συτενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συτολίζειν. ἀγάλματα συτολίσαι χρή-
ζουσα λίνῃ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. ὃ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις
τέκεσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον
El. 800. Αἰγναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh.
254. et Her. F. 451. 2) cultor mac-
tatorius. σφαγεῖς βουπόροι An. 1135.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμω An. 718. ὠλένας τρέμω An. 809. et 1058. φρίκη τρέμωσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμωσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτήρ χρητὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὸς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. ἔκ εἰς τὸ μωρόν, ἔδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηγίδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ νταῦθα τρέψης σὴν φρένα Iph. T. 1322. στρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ πλὴ φροντίδας τρέψω Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆσ' ὁδὸς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὸς τραπέμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ἔκῃν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς γῶν τόδε El. 662. δπη τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὸς ἐκείνῳ πολέμους El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἡλικα τραπέεις Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ἔτε πάντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθῶντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δρασθήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφουν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἀνδρὰ τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηστὴν καγαθήν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλές Ag. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρρίνης τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέ-

φοντα τῦτον τρέφεις Cenei fr. X. τὸ κακὸν ὅδε τρέφων εὐ χρητὸν ἀν' θείῃ ποτὶ Phoen. fr. VII. 2. ὧ πόνοι τρέφοντες βροτὸς Hip. 367. δυστυχή σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἀν' πρωτόγονον θάλας—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἐνθα—τρέφεν Ἑλλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἱ μ' ἐτρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔτρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφὴν σ' ἔτρεψεν Ἑλλάς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔτρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμι ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μὴ ποτε ὦφελος Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατήρ Hip. 628. τὸς θρέψαντας γονεῖς Antioch. fr. IV. 2. πατρίς, ἢ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ἔκ ἐτι τῷ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phoen. fr. III. 3. γῆς, ἢ σ' ἐτρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐτρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρέψαμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. πῶ τρέφοιτ' ἀν' δωματῶν νέα γυνή; Al. 1052. εὐθελοὶ τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χερσὶν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὐ τεθραμμένη El. 65. ὧ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὐ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐτρέφθην ἐλπίδων καλῶς ὑπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μύσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναι νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῳ τραφεῖς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βροτὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς ib. 1190. παλαίστραις τραφεῖς El. 528. ὧ τραφεῖσα ματρός ἐν χερσὶν ἐμῆς Or. 1340. μύσχον ἢ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἀπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχουσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμόν θεᾶς ἔτρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ρόδια μέλας Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' εἶν

σφαλερὰ ἢ φιλῶ τρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλlein. δειναὶ τύχαι σφάλλousi δόμους Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. β. πλείστα σφάλλει βροτὺς Aëol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλousιν ἀνδρώπως θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλεόν σφάλλousιν οἴκως Fr. inc. B. 15. 3. σφάλlein πλεόν, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλlein δίκαν An. 781. ὥς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τὸς τυράνους) Inus fr. XVI. 2. δ καὶ νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνδρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλης δόμους Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἰ τι σε σφάλοι Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάληδες ἢ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλη Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μὴ ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμω — ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλω; Med. 1010. ἢ μάλις ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκέσας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβῶ, μὴ τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῇς ἄμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἦν σφαλῶσι χρημάτων Antioq. fr. VII. 2. ὅς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔση Ar. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῳ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὄταν σφαλῶμεν, ὃ γινώσκουμεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεῖς Ph. 732. φόβῳ σφαλεῖς Or. 1558. ὃ μὴ σφαλεῖς Iph. A. 384. ἐνὸς ἢ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσαν παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαίτερος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας

τὰ πρόσθεν σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους αἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδόνη. ὀπλισμα—διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδόνατο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου Hip. 862. 2) fundada. σφενδόνας ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφίγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἑγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλους ἐπαύσε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάτων εἰς σφραγισμένοις Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγίδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγίσαι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κύψῃ Al. 589. σφυρῶν σιδηρὰ κέντρα διαπεύρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρῷ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόντι ἐπ' εὐρείῃ πλατάνῃ σχάσσει κοντοπόρον Tr. 810. σχάσσει δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρον ἀφδογὸν σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς κοντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φέου Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισυμένη Tr. 898. ἐπὶ σχεδόν τι καρπύμους ἐτῶν κύκλος Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thea. fr. VI.

Σχέθειν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως—δάρου—σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθας; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺν λιμῷ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὃ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὃ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὃ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίσαι μάχαις Ph. 1551. ὃ σχέ-

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.
Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683.
et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζηνία γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζηνία ib. 710. ὃ πέδον Τροιζηνίων ib. 1095.

Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.

Τρομερός. γῆρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾶ μάστιγι φοβῆ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γῆρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.

Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμῳ παῦσαι Her. F. 627.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτῷ ἑήσομαι An. 764. ἑῷσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἰδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφδεγμάτων El. 1174.

Τροπαῖος. ὃ Ζεὺ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. "Ἐκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.

Τροπή. ἐν τροπῇ δορός Rh. 82. cf. v. 116. ὁλος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως δείην Her. 743.

Τρόπις Hel. 418.

Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. Θατέρω τρόπῳ Med. 304. et 808. ἐκσιῶ τρόπῳ ib. 751. ὃ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τροπῷ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. γάνορέϊν τρόπῳ El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρήμενος τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ἔχ' εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιαῖ ἑδείς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαῖος καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec.

867. ἔχ' Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίσασαι τὸς ἐμὲς τρόπος Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπος χρὴ τέκνα An. 230. πεποικίλται τρόπος Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ἔχ' πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὸς τρόπος δούλῳ παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσῃ Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ὃ κακῷ τρόποι τοιοῦδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὸς τρόπος ἀπλῶς ἔχειν ib. 927. τί ὃδε πῶδες ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπος; Tr. 67. φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρὶ σὺν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἶδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μὲν τρόπος πατρός δικαίῳ Hel. 946. cf. v. 949. τρώπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιούτοι El. 1117. δεῖ ὃ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπος Alex. fr. XXIII. τῶν τρώπων περὶ ὧν Iphus fr. VII. 7. ἐλευθέρουσιν ἐκτεταῖδενται τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ῥέεται τρόποις Oenei fr. IV. παρθένης τρόπος ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίειμι τρώπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.

Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδός Ion. 852. γάλακτι ὃκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.

Τροφεύς Ph. 45. et El. 16.

Τροφή. ὅς τροφήν καρπῷ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἑρανῷ σαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπετερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφή δόμοις παρῇν Iphus fr. VII. 3. 2) dog. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν νηξόμην Hec. 20. ἀρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾶς Or. 109. τῆς ὑποστάσης τροφᾶς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὺς ἀποδιδῶσά σοι τροφᾶς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρεσὶ μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίης τροφᾶς ἤλατο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφᾶς ἔχει βίη ib. 1013.

Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναὺς σέθεν τρώ-

ΤΡΥΦ

φιμος Ion. 684. γὰ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.
 Τροφός, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκῶρον Hec. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἀπάντων γὰ τροφός Ph. 693. ἤδε τροφός γεραῖα Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγγιχάων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῷ Iph. T. 835. ὦ νύξ—χρυσέων ἄσρων τροφῇ El. 54. ὁ πεδοσιβῆς τροφός St. fr. III. 3. vid. not. ἤδε μοι τροφός Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφός Cy. 4.
 Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιος Ion. 300. cf. v. 393. et 405.
 Τροχάζειν. τροταόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.
 Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.
 Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατῇ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσας ἐμμανῇ πλανώμενον El. 1253.
 Τροχηλάτης Ph. 39.
 Τροχίλατος. τροχηλάτῃ μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτω κώλυ Hec. F. 123.
 Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαμμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.
 Τροχός. κυρτός τροχός Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκῃ Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.
 Τρύπανον Cy. 460.
 Τρυφᾶν. ἀρ' ὃ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.
 Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.
 Τρυφή, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. σολίδα κροκίεσσαν ἀνείσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὴς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφὰς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

ΤΥΓΧ

Τρύφημα Iph. A. 1050.
 Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρήχῃ (2 sing. pres. pass.) Hip. 147. μὴ τρήχῃ σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος ib. 528.
 Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροῖα πέπλων λακίσματα Tr. 496.
 Τρύχος. τρήχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρήχῃ ib. 185.
 Τρωάς. εἰς γυναῖκα Τρωάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρωάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρωάδος ἐκ γῆς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρωάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρωάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.
 Τρῶες, Trojanī, in dramatis, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.
 Τρωιάς. τῶν πολυμύχων τινὰ Τρωιάδων Hec. 97.
 Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχῇντι Τρωϊκῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἀπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφᾶς Τρωϊκῆς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. τρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
 Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.
 Τρωός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῶ' ἦν εὐτυχῇ El. 1077.
 Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.
 Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρηκῆς ὁροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita imperf. ἐτύγγανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἀξί' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων Or. 1326. εἰ τι δε-

ΤΥΓΧ

σπύταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίστου
τῷδε τυγχάνω ξένου ib. 562. τυγχάνει
ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ
τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her.
F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὕσων τυγχάνῃ
μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr.
inc. B. 48. 3. πνευμάτων ἐ τυγχά-
νων Iph. T. 15. βιαίῳ τυγχάνουσαν
ἀλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχά-
νον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, ca-
sus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr.
XVI. 1. δισσὰς φωνὰς—, τὴν μὲν
δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip.
929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς
ἐτύχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῃ Iph. A.
796. οἷων ἐτύχον, ὧν τε τεύξομαι Tr.
499. ἀμφ' ὕδωρ ἐτύχον Hel. 180.
λατρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὤ-
μων φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360.
τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδῳ Al. 946.
εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406.
νικηφόρου δώρῳ τύχοιτε ib. 1558. ὡς
τύχοι νότῃ τρατὸς ib. 1603. cf. Iph.
T. 1003. ἔτ' οἶκτε τύχοι Tr. 731.
'Αχαιῶν πρηνεμετέρων τύχοις ib. 734.
εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel.
706. ὡς τάφῳ τύχῳ Hec. 47. ὡς
τοσύνδε δὴ τύχῳ χθονὸς πατρώας Ph.
1458. συμφορὰς τύχῃ Iph. A. 1373.
πολλῆς αἰδέας καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ
Her. 461. ὡς τύχῳ μαντευμάτων
Hel. 145. ἦν τύχῳ σωτηρίας ib. 1307.
πρὶν αἰσχυρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν
Hec. 374. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν ib.
1280. ὥσθ', ἂ βέλομαι, τυχεῖν Ph.
999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.
παίδων γηνησίων τυχεῖν ib. 1455.
ωραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν
λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμει-
νύτων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυ-
χεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα
ἀνθρώποις λόγῳ τυχεῖν Epist. IV. τί-
νος πότμη τυχών; Hec. 773. κοινῆς
τραπέζης πολλάκις τυχῶν ἐμοὶ ib.
793. τυχῶν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλῃ
τυχῶν σωτήρος Al. 669. νότῃ μὴ-
ποτ' ἐς πάτρην τυχῶν Iph. T. 535.
cf. Hec. 541. ἥβης τυχῶν Tr. 1168.
λευσίμῃ δίκῃς τυχῶν Bac. 356. ἀν-
ερὸς ἀνοσίῃς τυχῶν ib. 613. εὐβελίας
τυχόντα τῆς ἀμείνωνος Her. 111. δο-
ρὸς ποίῃς τυχῶν; Her. F. 540. ἐρη-
μίας τυχῶν El. 510. τίνος θεῶν βρο-
τῶν τε πρηνεμενὲς τυχῶν; Dan. 9.

ΤΥΜΠ

γῇ τυχῶσα καιρῷ θεῶδεν Hec. 593.
χείματος ἀγρίου τυχῶσα An. 750. τί-
νος φόβῳ τυχῶσα; ib. 1057. συμ-
φορὰς κακῶν τυχῶσαν, οἷας μὴ ποτ'
ἄφελος τυχεῖν Iph. A. 1337. μακα-
ριωτάτας τυχῶσ' ἡδονᾶς Ion. 1461.
πρόφασις ἡ τυχῶσα Fr. inc. XXVII.
2. τεύζεται τῷδε Hec. 42. cf. Med.
351. τεύζεται θυμωμένων An. 743.
ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995.
εἰ πλουσίων τις τεύζεται κτερισμάτων
Tr. 1249. etc.
Τυδεΐς, dux Græcorum adversus The-
bas, et pater Diomedis, qui Trojanæ
expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac
Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag.
fr. XVIII. 2. et Ænei fr. I. 3.
Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοῖβῳ
Tr. 814.
Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρ-
μοσμένα Her. F. 945.
Τυμβεύειν. ἔχ' ὧδε ναύτας ὀλομένους
τυμβεύομεν Hel. 1261.
Τύμβευμα. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion.
933. vid. not.
Τύμβος. ὑπὲρ τύμβῳ φανείς Hec. 37.
τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμ-
βῳ κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ
ἄκρας τύμβῳ κορυφῆς Hec. 94. τὸν
'Αχιλλεῖον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς
τύμβον πόρευσον πατρός Or. 794.
πρὸ τύμβῳ (i. e. ante mortem) σ'
ὄρῳσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον
(de sene homine) Med. 1209. cf.
Her. 168. τύμβον κατόψει ξεστὸν Al.
839. τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλῃν ib. 900.
τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεὶ μοι
τύμβος ἐ χωσθήσεται Iph. A. 1443.
cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσ-
πολεῖν 'Αχιλλέως Tr. 264. ὄρνυγμα
δεινὸν τύμβῳ Hel. 554. τύμβος ἡτι-
μασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμ-
βον κοινὸν ἔλαχον Eg. fr. I. 38. τύμ-
βῳ ἐδεῖς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr.
inc. LXXXIV. τύμβος ἀνασπῶν
Med. 1381. etc.
Τύμπανον. αἶρεσθε τὰτιχώρια—τύμ-
πανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμ-
πάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204.
τυμπάνα λάβετε βυρσοτενῇ Hel. 1363.
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ
Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal.
fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κύριοι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρός Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὁ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρίς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφιος ἀλλάζει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτης Hip. 862. χρυσοκλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπος Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεῖς An. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κυκίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῶ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίης τυραννεύουσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικός Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. τυραννικαὶ τέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικὸν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III.

πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. ὁ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος περὶ κάλλισον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾶς ὑπέρφεν ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναεῖν ὀλβιον τυραννίδι Al. 287. ἡβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος περὶ Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθόν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. ὁ σῆς ἐρώμεν πολυλόχῃ τυραννίδος ib. 166. μικρὰς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἀρχῃ τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπῃς θ' ὄρης τυραννίδ' ἔξειν Tr. 928. ὁ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέης τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεὶ δίδωσι Bac. 43. ὁ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλα κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὀλβος Her. F. 644. ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρουσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἰχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Cœd. fr. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωςιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφω Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. διπτυχοὶ τυραννίδες An. 473. ἡμᾶς τριπτύχοις τυραννίσιν πατὴρ ἐπύργω Her. F. 474. ἔτε τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βεζόνων κατακτανῶν Al. 1025. Σθενέλης τυράννῳ παιδί ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. ἔδεν τυράννῳ δυσμενέτερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Μυκηναῖῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ΤΥΦΛ

ραννος λαμπρός Plis. fr. I. 5. λέχη τὰμά, — τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννους ἀνδρας ἐκαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φύναι τυράννους παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχεις ἀν δόμων ἔδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρεταί Tr. 426. μακαρίων ὀφόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθῶ, τὴν τύραννον ἀνδράποικις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νόμφη ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. διες—τὰς τυράννους πᾶθεα μέλεα θροεμένας Hip. 363. Πριάμης τύραννον ἐσίαν ἀφικόμεν An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ἢ γένους βροτείῳ Sis. fr. I. 6. 3) πειτήρ, τύραννον δῶμα Hip. 843. ἤμεν τύραννοι, κείς τύρανν' ἐγγημάην Tr. 474. Τυρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. ἡ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξέδων τυρεύματα El. 496. Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210. Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τὸν γε τυρὸν ἥσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῇ ib. 225. Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχή Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. Τυρσηνίς Σκύλλα Med. 1342. Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359. Τυφεῖν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ἐνή, sc. χθών) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφομένα Bac 8. Τυφλόπας. πόδα τυφλόπων Ph. 1543. Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλόν, τυφλῶ σείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὕλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ

ΤΥΧΗ

τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλόν ib. 1117. καὶ τῷτο (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὀρῶντας ὑτάσας τοξένμασιν Her. F. 199. Τυφλῶν. Οὐδὲς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τὸ τυφλῶντος ὄμματα δαλῶ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035. Τυφῶς Ph. 1161. τρισωμάτους τυφῶνας Her. F. 1272. Τύχη. ὧ τῆς ἁώρης ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχροῦ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δόλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. εἰάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἱ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσω τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τὸς φιλότατος ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίστῳ τύχῃ ib. 419. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μὴ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἶπω; Or. 154. τύχαν βαρύποστομον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίη τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιτος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σιβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δεινὰι τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγόμενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίαν τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμῆκεις ἤκεισι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείας τύχας Rh. 273. πλέουσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῷ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. εἰδὲς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὼς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas

a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρόττειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἰοί τε Aut. fr. III. 7. ὁρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῷδ', *adverb. ita, hoc modo.* Her. F. 665.

Υ.

Υάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Υακίνθιναν ἀνθεα Iph. A. 1298.

Υάκινθος. κώμοις Υακίνθου Hel. 1485.

Υβρίζειν. Ἰτοί μ' ὑβρίζουσ', ὦν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζουσι Sup. 464. ὑβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὑβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὑβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὑβριν ὑβρισθεῖς Bac. 1296.: ὑβριζε (imperat.) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζη Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἀλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα εἰδὲς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὸς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζουσα Hip. 474. ὑβριζε (imperf.) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ ὑβρίζεις δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἐμ' ὑβρισε An. 995. ἦ περ νοσῶντας—ὑβρισεν δόμους Iph. T. 930. τίνας σ' ἐνεχ' ὑβρισ' Αἰγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγόντων δ' ἰώποσ' ὑβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὑβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἤξιωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ἡμῶν ὑβρίζομεν Bac. 1345. ὡς ὑβρί-

σμεθα Cy. 661. ὁ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τὸς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης Iph. T. 13. ἐκ οἴσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Υβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὑβρι λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὑβρις ὅς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητὲρ' εἰς ἐμὴν ὑβριν Bac. 9. ἀτίεις ἄχ' ὅσταν ὑβριν ib. 374. φονίῳ ἀνδρὸς ὑβριν κατάσχεις ib. 555. ἀκόσας σὴν ὑβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὑβριν Ion. 507. ὡς ὑβριν δεῖξωμεν Αἰγισθῷ θεοῖς El. 58. ὑβριν τίκει πλῆτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὑβριν δάλην ἔχη Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὑβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὑβριν et ὑβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Υβρισμα. ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὑβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὑβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὑβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἤξιωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὑβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐδρεψάμεν ὑβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγκόνω ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Υβριτής An. 978. μισεῖ ὑβριτήν λαόν Sup. 728. ὑβριταί ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριτὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβριταί ib. 742.

Υγίεια. δόξαν τόδ' ὑγείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγίειᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Υγιής. τὰς πρὶν φρένας ἐκ εἰχῆς ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιεῖς εὐνατήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιεῖς λέγειν Ph. 209. cf. An.

Υ Δ Ω Ρ

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.
- Υγραίνειν. δε—υγραίνει γνάς Hel. 3. βλέφαρον υγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Iou. 242. πηγαΐσιν εκ υγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.
- Υγροβάλος. υγροβάλος ταγόνας νοτίως Chry. fr. VII. 3.
- Υγρός. αν' υγρόν αν πταίην αιθέρα Ion. 796. ο υγρός θυβρος Sia. fr. I. 36. θροισ υγροΐσιν Ion. 295. υγρὰν χέρα Phoen. 1448. υγρὰν κόνιν ib. 1658. υγρὰν ποτίαν ευμπληγάδα An. 795. υγρὰ ταγών Sup. 81. κρᾶσιν υγρὰν Phaeth. fr. VII. 2. υγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. υγραῖς ρανίσι Ion. 105. υγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυνος υγρὸν πόμα Bac. 279. υγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' υγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. υγροῖσι κλυδωνίοις ἀλὸς Hel. 1225.
- Υγρότης. υγρότη' ἐναντίαν Ph. 1262.
- Υδρα. γραφή υδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὑδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λείοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.
- Υδραίνεις. γὰν, ἀν υδραίνει Κραῖδις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοῆς μέλλω—υδραίνειν Iph. T. 162. υδραῖνον αὐτόν, ὡς θανάμενον ib. 54. πατέρα, λυτρά πανύταθ' υδρανάμενον χοροῖ El. 157.
- Υδρεύνειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ἐνη) Tr. 205.
- Υδρηλός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.
- Υδρηρός. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.
- Υδρηχός. πώματος ὑδρηχός Fr. inc. XIV. 2.
- Υδροειδὴς Rh. 353.
- Υδρόεις. τὸν ὑδρεύοντα Εὐρώταν Hel. 355.
- Υδροχύτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.
- Υδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καταλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὀκεανῷ ὕδωρ σάζουσα πέτρα Hip. 121. Ἰπριανῷ ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνῷ ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον

Υ Μ Ε Ν

- Δεῖς ὕδωρ λειψοῖαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ ἐκκρεῖσιν Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάλλῃ ρέουσαι ib. 449. δροσώδης ὕδατος νοτίς Bac. 704. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κνανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτιγον Hel. 179. νοτιρὰν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νεῖλω λεπὸν κάλλιτον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλύσων ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῇ περικλυζόμενον Ἀκροκρίνθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα, Ἀκιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνεῖος Ἀμυμωνεῖος ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίους χρῶα ἐλάσματο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀτάκτων μέτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἀγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χειρ' ὑδάτων Hel. 1320.
- Υἱός. τὸς Κρατίνου υἱὸς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὸς υἱάας Epist. III.
- Υἱός. Μυγδόνοιο υἱὸν Rh. 539. ἦν ἑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. Φλεγύου υἱὸς Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.
- Υλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.
- Υλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.
- Υλακτεῖν. ἄμωσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.
- Υλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. Θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυέλωφ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ ἐνσευρέτω ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἰμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμῃ ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.
- Υλλος, filius Herculis. Her. 45. et saepius.
- Υλοκόμον νάπος An. 283.
- Υλουργοὶ Her. F. 241.
- Υλοφορβοὶ Iph. T. 261.
- Υμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiae ipsae. Iph. A. 430. 437. et

Τ Μ Ν Ο

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, καὶ σὺφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυνθον ὑρανίδαι Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίους ib. 1079. Ἀργεῖαι νιν ὑμνοῖσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἤλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηγάλαξαν Her. F. 10.

Ὑμῆν, i. q. Ὑμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. μῦσαν, τὰν ἐν μολπαῖς αἶδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεῖαι νιν ὑμνεῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχορδοπάτα χήρυν—ἀηδονίς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνεῖσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνεῖσαι) ἀπιστοῦναι Med. 423. Ὀρφέως κύλιον ὑμνήσας μέλος ib. 543. τὸν γὰς ἐνέρων τ' ἐς ὄφραν μολόντα—ὑμνήσας θέλω Her. F. 355. Ἀρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι Iph. T. 1457. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μῦσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν ἐχ' ὑμνήσομαι Tr. 361. ὥκ' ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μῦσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθῆν Ph. 441. ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.

Ὑμνοποῖς, ὁ, Sup. 180. ἦ, Rh. 651.

Ὑμνος. ἐπεὶ ἀντάχσαν ὕμνον ἀρσένων γέννα Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνος ἐπὶ θαλίαις—εὐροντο Med. 192. Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κληήσαντα Al. 360. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιον ὕμνοισιν ἐργάταιον An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ψῆδαν Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχὰς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνος εὐαχῆτης ib. 884. αἰεῖδες ὕμνοις ἀμέτερα λέχεια

Τ Π Α Σ

ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.

Ὑμνωδεῖν. Φοῖβος ὕμνωδεῖ βροτοῖς Ion. 6.

Ὑμνωδία. τίν' ἐχρησας εἰς ὕμνωδιαν Ion. 682. μακαρίαις ὕμνωδίαῖς Hel. 1450.

Ὑμνωδός. ὕμνωδὸς κόρας Her. F. 394.

Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὑπαγ' ὦ, ὑπαγε Cy. 52. ὦ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. παλίβροτος τάνδ' ὑπάγεται δίκαια El. 1155.

Ὑπαγαλίζειν. φίλον ἀνδρ' ὑπαγαλίζων Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὑπαι, poet. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὑπαι El. 1187.

Ὑπαίθριος. ρανίδ' ὑπαίθριος δρόσου An. 226.

Ὑπακύνειν. ὑπάκυσσον Al. 401.

Ὑπαλλαγή. γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾶ τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν Sup. 398.

Ὑπαργυρος. ἐν ἀντροῖς τῇσδ' ὑπαργύρου χθονὸς Rh. 970. ὑπαργυρος πέτρα Cy. 293.

Ὑπαρνος An. 558.

Ὑπαρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παιδεύμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλείστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. ὥκ' ἂν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλείστη ἀρετὴ τῷθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἐμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρή τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξει πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.

Ὑπαρχος. φράσων ὑπάρχους τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. πῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱαίνει; Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.

Ὑπασπιστής. ἐρημος παῖς ὑπασπιστῶ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

Ἵπατος. ἵπατος Ζεὺς Rh. 456. ὅποιον εὔχεται τὸν ἵπατον θεῶν; ib. 703.

Ἵπαφος. ἵπαφρον ὄμμι' ἔχων Rh. 711.

Ἵπείγγνος. τὸ ἵπείγγνον δίκαι καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ἵπείδαι. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπείδον Epist. V. ὑπείδω τῷ θ', δ' εἴμι' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἴπποις ὡς ὑπείδωτο στρατὸν Sup. 694.

Ἵπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεσθαι Phaed. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αἰνῇ — ὑπείκει Or. 698. γῆρα μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔκτησθ' ὑπείκων μάλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅτις τὸ νῦν ὑπείκων ἤρασεν πάτρους Iph. T. 327.

Ἵπείναι. ὑπὸν κῆλλος Phaeth. fr. IV. 3. ὑπῶσιν ἀποῖς ἡδεῖται νεανίας Sup. 443. ὑπόντος τῷδε El. 1036.

Ἵπικεῖν. πᾶσιν ὑπείκον τῷδε τὰς αὐτὰς λόγους Sup. 1170. εἰδενὸς ἀκοὴν ὑπικεῖν Her. F. 962.

Ἵπικέδναι. πόντος Τρωϊκὸς ὑπικέδνεν Cy. 346.

Ἵπελαμβάνειν. εἰσω δόμων νιν ὑπελαβόσα Her. F. 997.

Ἵπεκπέμκειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλως ἐς οἶκον An. 47. ὅς μ' ὑπείεπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ἵπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμαίων ὑπεξέθω An. 69. conf. v. 310.

Ἵπεκτρέχειν. ἦν τὰ τῷδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἦν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἦν ὑπεκδράμης μόρον ib. 415. δεῖ μ' — ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν τόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμέμενοι Ph. 880.

Ἵπεκφεύγειν. πολλὰς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνδρῶπων λόγους Sup. 565. ἄταν εὔχ ὑπεκφεύζεται Med. 989.

Ἵπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ἵπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμαίων ὑπεξελών Hip. 633.

Ἵπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἀρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ἵπεξαντλεῖν. κακῶν ἀρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ἵπεξέρχασθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατῷ δίχα Ph. 1474.

Ἵπέρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μακρὰς φύλης Hec. 30. ὑπὲρ ἀκρας τέρβης κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν θυμμένων ὑπὲρ ib. 967. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὑπὲρ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἀκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γὰρ ὑπὲρ πατρίδας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ ib. 1336. ὑπὲρ παθῶν Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλῆς An. 293. σὴς ἀμαρτίας ὑπὲρ ib. 317. ὑπὲρ τέκνου ib. 411. δούφρονος ἐμδός ὑπὲρ ib. 491. ξένης ὑπὲρ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὑπὲρ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανέων ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καταλίας ρείθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 686. et Bel. fr. I. 2. ἐχθρίων ὑπὲρ Tr. 370. ὑπὲρ τεκίων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φύλων Her. 332. θεῶν ὑπὲρ ib. 619. νεφέλης ὑπὲρ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὑπὲρ Her. F. 293. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233. φρονῶσιν εἰδενός, ἥτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποτιῆς ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατῷ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κᾶρα Or. 497. κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλου ῥοῆς, ὑπὲρ τε Φάσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνὴ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ τόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ἵπεράγαν Med. 627.

Ἵπερακρίζειν. πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ἵπεραλγεῖν. μὴ τι πάθῃθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μὴδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. ψυχῇ μὲ τῇσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Τ Π Ε Ρ

Ἵπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὕσα συμφορᾷ Hip. 767.
Ἵπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 192.
Ἵπερβαίνειν. ἔχ ὑπερβαίνουσι τείχη θεοί; Bac. 653. ἔπω δὲ μ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γείσσα τειχέων Ph. 1187. δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ἔδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναία νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάρως ὑπερβᾶς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.
Ἵπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. Φριγῆ τᾷδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. κᾶν ὑπερβάλλη κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων τρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλέσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἔδενα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὐ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σέλανα Hel. 1383. τὰδ' ὑπέρβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σε γλῶσσο' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἦν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὄρης Or. 443. conf. v. 1644. τὰσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμῷ τὰσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχος Τρώων Rh. 844. ἔκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ἔχ ὑπερβαλοῖμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.
Ἵπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕστερος τῷ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανῆργος ἔσαι Hip. 939. πῶς—κτῆσαι' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ἔδεν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγνοσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἀλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.
Ἵπεργάεσθαι. ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείρ-

Τ Π Ε Ρ

γασαι φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὐ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.
Ἵπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδόναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἢ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.
Ἵπερέχειν. ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὅμμ' ὑπερσχὸν ἵππος Ph. 1393.
Ἵπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.
Ἵπερθε, vel ὑπερθεν. μόχθων ἔκ ἄλλος ὑπερθεν Med. 652. ὃς ὑπερθε μόχθων ἐγένετο Bac. 902. ὑπερθε ἄρκτος τρέφουσ' ἑραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
Ἵπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκει An. 499. ἔχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλωσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανῶν ib. 1097. et 1323.
Ἵπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὀρώ Hec. 823.
Ἵπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.
Ἵπερκότως Her. F. 1087.
Ἵπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.
Ἵπερμέτρως. μὴδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.
Ἵπερορῶδεῖν. ὑπερορῶδ' (i. e. ὕσα) ἐμῷ Sup. 344.
Ἵπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.
Ἵπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτως Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.
Ἵπερτείνειν. κνεφάλῳ ἔχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρφ κύκλον El. 1257. ἦν τολμήσης σύ με χεῖρ' ὑπερτείνειν Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.
Ἵπερτελεῖς Ion. 1549.
Ἵπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρῶν ματὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω Hec. 1010. θερμῇ—φλόξ, ὑπερτέλλουσα γῆς Phaeth. fr. XIII. τὸς ὑπερ-

- ταλαντας ἐκ γαίας Σπαρτός Ph. 1014.
- *Υπέρτερος. κακὸ ἐκέρ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπεριτέρως ib. 921. ἔτε τυρός, ἔτ' ἄτρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τὰδ' ἐστὶ τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.
- *Υπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χίρα τοσούδε ναύτας Hel. 1540.
- *Υπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσιν Hec. 268.
- *Υπέρφεν, *advērb.* valde, *supra modum*. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφεν; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφεν τὰς τέχας Her. F. 1321.
- *Υπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνολεῖ τὸν ζυνόνδ' ὑπερφρονεῖ CEd. fr. I. 2.
- *Υπέρφρων. ὑπέρφρονα ὀλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἐλεγχοι ἑλαβον τὴν τέχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολατῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.
- *Υπερχαίρειν. ὄρωις ὑπερχαίρῃσα Med. 1165.
- *Υπέρχεσθαι. ἔ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἡμέρος μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλω μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβη μ' ὑπῆλθε δυστόπας' αἰνίγματα Sup. 138. εὐ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγῇ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθε με El. 748.
- *Υπέχειν. μασὸν ἐχ' ὑπέσχεον Ion. 1372. δίκην ὑπόσχεος αἵματος μητροκτόνου Εὐμενίστι τρισαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' ἐχ' ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.
- *Υπήκοος Syl. fr. IV. 6. ἐκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.
- *Υπήνεμος αὖρα Cy. 44.
- *Υπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κῆμοι Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρετεῖ πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετεῖτω τόδε El. 649.
- τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ἔτα πάντ' ἐγὼ δεύσομαι πόλει πατρὶ συμμάχοις ὧ ὑπηρετεῖν Rh. 153. οὐ ναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antioip. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν ἂν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖ λόγῳ Med. 588. ὑπηρετεῖν χαίρῃσιν Ion. 639.
- *Υπηρετής Hip. 1397. Δαναῖδων ὑπηρετῆς Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖσι ὑπηρετῆς Ion. 986. διδοὺ χεῖρ' ὑπηρετῇ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπηρετῆν El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τέχης ὧ ὑπηρετῆν ib. 892. ὑπηρετῆν ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρετῆς Sia. fr. I. 2. οἱ παρ' τυράννου καὶ πόλει ὑπηρεταί Tr. 426. ὑπηρεταί κακῶν Hel. 560.
- *Υπηρετίς. δέλτον, κακίων γραμμάτων ὑπηρετίς Iph. A. 322.
- *Υπηχεῖν. ὁσθ' ὑπηχεῖσαι χθόνα Sup. 710.
- *Υπῆλλαι. ὑρὰν ὑπῆλλας' (i. e. *usa*) ὑπὸ λεοντάνων βάσιν CEd. fr. XVI. 1.
- *Υπισχνεῖσθαι. μή μοι τότε μὲν ὑπισχνῶ Hip. fr. I. αὐτόχειρ σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασαν ὁδὲν, ὃν ὑπέσχετο Ph. 485. ἄς ἐμοὶ ποτε ἀρὰς ὑπέσχεο τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὑπερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.
- *Υπνοδότεια Or. 175.
- *Υπνος. ὑπνος ἡδὺς Hec. 915. ὁ φίλον ὑπνον θέληγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὑπνῷ θελχθῆς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὑπνῷ—οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὑπνον Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὑπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερόν ὑπνον ib. 691. εἰς ὑπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὑπνον ὄψομαι ib. 585. ὑπνῷ παρεμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὑπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὑπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὑπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.
- *Υπνῶν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.
- *Υπνώδης Her. F. 1050.
- *Υπνώσσειν Or. 173.
- *Υπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

Τ Η Ο Β

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὑπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὑπο Or. 232. ὑπ' οἴκῳ Ph. 964. ἡδονῆς ὑπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὑπο Al. 740. ἀληθείας ὑπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βουλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 335. τῷ νόμῳ ὑπο Iph. T. 586. τραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετῷ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὑπο El. 845. ὑπ' ἀγῆς Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδῶς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νεργέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοις ὦν Or. 897. ὑπὸ δειράσι Παρνασῷ Ph. 214. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἀλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἥπατι ib. 599. βαρβάροις ὑπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δεινδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νεργέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δάλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρᾶς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητριᾶν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιᾶν Her. F. 973. βωμὸν ὑπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἀρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπεν βάσιν Oed. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ἵποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ ματὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν

Τ Η Ο Π

ῥυμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαντὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. ματῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ἵποβλέπειν. ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ἵπογράφειν. εἶπ', εἰ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. pres. med.) τῷ μῶ βίῳ Her. F. 1118.

Ἵποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδέξιας ἀμύλλαις Rh. 364.

Ἵποδέχσθαι. βυληθῆντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμώτατα ὑπεδεξάμεν Epist. V. . ὁδ' ἀκλεῆς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἰκέτας ὑποδεχθεῖς ib. 757.

Ἵποδοχή. ἀρ' εἰσδέξομαι (sc. σέ) ἐμῶν φίλαιοις ὑποδοχαῖς δύμων Iph. A. 1229.

Ἵπόδρομος. ἵχνος ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθῃσι Ph. 1400.

Ἵπολαμβάνειν. μὴ φανώτερος γένην περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκείνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾶον αἰδῶς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τέχοις Her. F. 301.

Ἵπολείπειν. κᾶν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σὺ δωρεαί Epist. IV. τίς ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ἐκ ἑσθ', δ, τι ἐνθάδε ὑπολελειμμένα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ἵπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχοις ἂν δύναιτο—ὑπομῆναι; Rh. 463.

Ἵπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ἵπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μὴ σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ἵπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλακίς τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ἵποπέμπειν. γὰρ ὑποπεμπομένην σκότον Hec. 208.

Ἵποπτεῖν. δικά—ὑποπεσῶς' ἔλαθεν Antioq. fr. II.

Ἵπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτερές νεοσσός Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλῆτος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτεροῖς νώτοιςιν Hec. 1264.

Ἵποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

- Ἵποπτήσσειν. ὑποπτήσας Or. 775. et Hel. 1219.
- Ἵποπτος. ὑποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hes. 1135. ὑποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. τῷτ' εἰς ὑποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τάδ' ἦν ὑποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.
- Ἵπόροφος. ὑπόροφον βοῶν Or. 147.
- Ἵπορράπτειν. τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον Al. 540.
- Ἵποσπῆν. ὡδ' ἐπίσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμμι' ὑποσπάσας τόδε El. 495.
- Ἵπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παιδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.
- Ἵποστατός. θεὸς, θνητοῖς ὡδαμῶς ὑποστατός Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος ὕχ ὑποστατὸν Sup. 737.
- Ἵποτέλλειν. ὕχ ὑποτέλλῃ (2 sing. pres. med.) λόγῳ Or. 606.
- Ἵποτρέφειν. πάλιν ὑποτρέφει βίοντον εἰς Αἴδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποτρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποτρέψας λελῆσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.
- Ἵπότροφος. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα Iph. A. 1204.
- Ἵποτρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποτρῶσω τινι Hel. 59.
- Ἵποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτους λέγειν Or. 913.
- Ἵποτιθέσθαι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθης ὁρθῶς τὰς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθεις ἡσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.
- Ἵποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπεῖα Or. 669. ὑποδραμῶσα Iph. A. 631. et 636.
- Ἵπυργεῖν. πάνθ' ὑπυργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δὴ μ' Ἡρᾷ θ' ὑπυργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρήζω, ὥς ὑπυργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπυργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπυργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπυργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾷ Her. F. 328.
- Ἵποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.
- Ἵποχείριος. δεῦρ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.
- Ἵποχθόνιος. ἴδ' ὑποχθόνιοι An. 516.
- Ἵποχος. ὑπόχους καλυμμένος Epist. V. Ἵποψία Hel. 1565.
- Ἵπτως Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ἑπτίως ὀρῶ Inus fr. XVI. 5. γατέρ' ἑπτίαν Cy. 325.
- Ἵπύκιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπυτίοις Eu. fr. I. 2.
- Ἵπύροφος. κλίεις ὑπύροφον βοῶν; El. 1166. ὑπύροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.
- Ἵσίοι, πομπ. ἡδίσ. Bac. 750.
- Ἵτατος. τίν' ἡμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ἕτατον πρὸς τέρνα θῶμαι; Her. F. 485. δεξέας ὑτάτους λόγους El. 1055. ὑτάτην ὅκα Hes. 555. ὑτάτην ὀδὸν Al. 613. ὑτατὸν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὑτατον πρόσφθεγμα Hes. 573. ἐν ὑτάτοις κακοῖς Ion. 1115.
- Ἵτερεῖν. ἦν ὑτερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑτερήσσομαι Iph. A. 1203.
- Ἵτερος. ὑτέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὑτερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτήρος ἡμῖν ὀδὸν ἐσθ' ὅδ' ὑτερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὑτερος ἀφίγμαι ib. 1174. ὦδας ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑτέρων Tr. 13. ὑτέρα βοηδρόμος πάριμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευταίην ὑτέραν An. 393. γινώμαισιν ὑτέραισιν Sup. 1083. ὑτερον adverb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.
- Ἵφαίνειν. ὕφῃνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.
- Ἵφαιρεῖσθαι. γνώμην ὕφαιρῃ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῷθ' ὕφαιρέμεσθ' αἶν El. 271.
- Ἵφαντός. ἐνῆν ὕφανται γράμμασιν τοιαῖδ' ὕφαι Ion. 1146.
- Ἵφάπτειν. ὕφαπτε δῶματα τάδε Or. 1618. ὕφάπτειν τὸν μονῶπα παιδα γῆς Cy. 644. ἕως ὕφῃψε δῶμ' ἀνηφαίτῳ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὕφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.
- Ἵφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῶσ' ὕφασματι Or. 25. ὁ—ὕφασμ' ὕφῃν' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενόισι θάπτειν ἐν πέπλοις ὕφασμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.
 Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαῖ Ion. 1146.
 Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.
 Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἰ γ' ὑφήσεις, τῷδ' ἀπαλλάξῃ βίῃ Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σὺ καταναεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.
 Ὑφιζάνειν. ὑφιζάνον κύκλοις Ph. 1391.
 Ὑφισάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφεισθήκει λόχος An. 1115. ἄδεις ὑπέστη Ph. 1479. ἢ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἀσμενος θύσειν ὑπέστη παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξάριετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπαγγέλτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστή- ναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σέ ὑποσὰς Rh. 375. ὑποσὰς αὐτὸς ἡδι- κηέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄδλων δεινὸν ὑποσὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποσάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατα- ναεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμ- φοραῖς ὅστις ἐχ' ὑφίσταται, εἰδ' ἀνδρὸς

ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεὶς δορὶ Rh. 315.
 Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.
 Ὑψηλός. ἴν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κα- κοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὀλβυός νιν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλός Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληττα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψη- λῶν βραχὺν ἔκτισεν Her. 613. χρῆ- τάμφανῇ ὑψηλ' ἀγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.
 Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.
 Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατῶν Al. 588.
 Ὑψικετής. ὑψικετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.
 Ὑψίπυλος. κλῆθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.
 Ὑψίπυργος. ὑψιπύργω πατρίδρι Tr. 376.
 Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Ionus fr. XVI. 3.
 Ὑψος. εἰδ' ἡγυένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινα Fr. inc. XXVI. 1.
 Ὑψῶ. ὑψῶ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψῶ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.
 Φαγεῖν τέφ' ἡμέραν Cy. 335.
 Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίου El. 465.
 Φαέθων, nom. propr. filius Solis. Hip. 740.
 Φαεινός. φαεινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀτέρων Cy. 352. φαεινὰς ἑρᾶν πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτύχαις Ion. 1516.
 Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτήρες Rh. 59. ὅω φαεννὰν Phaeth. fr. I. 5. τρεῖς φα- εννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὁμά- των ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071.

φαεννὰς ἄτρων ὁδὸς El. 727. φαεν- νοῖς τίλβων ὄπλοις An. 1147.
 Φαεσίμβροτος. θεῶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.
 Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρῇ φλογὶ φαε- σφόρῳ Hel. 635.
 Φαῖδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.
 Φαῖδρός. ὄμμα φαῖδρόν Med. 1043.
 Φαῖδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαῖδρυ- ναν Hel. 683.
 Φαῖδρωπός. ὄμμα φαῖδρωπὸν Or. 892.
 Φαίνειν. ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F. 811. θησαυρόν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνεισι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινές δαίμονες ib. 1234. εὐκρεπείς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακῶς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἀπαντα τολμῶσι δαινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνόπως φαίνῃ (2 sing. pres. med. conspiciendū te das) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρυσὰ μὴ σοι λυπρὰ φαίνεται Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνουσθί μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμι, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας—δεύτερος παῖδός πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πέφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακῇ φανῆμαι—γυνὴ Hec. 348. εἰ σοὶ φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὀπλίσταις τευχῶν ἀτερφανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βαλευμμάτων Med. 769. ἃ δ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσόις ἐφάνη σὺν ὀπλοῖς Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἑλίας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθι μοι Her. F. 494. μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μὴ σοὶ τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀπὸ φανῇ Pl. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανείς Hec. 37. μόλις φανείς—ματρός ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανείς An. 459. ὃ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς Tr. 1035. ὃ χρόνῳ φανείς El. 578. ὃ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δόλης ποδῶν πάρ-οιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρός—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ κ. τ. λ. Her. 281. ἢ γὰρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῶν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἶαν ἄτω φάμαν περὶ σῆς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλα-

δος φάμα Med. 420. τὰν εὐδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκουσα Tr. 216. δυσφάμος φάμας Hec. 195. τρέφου φάμαι Med. 416.

Φάμαι, αἱ. μετηρίων τῶν ἀποβρέτων φάμας ἰδεῖν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανάς γε Βασιλῆς Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερὸς. ὃ γὰρ φανερὸς ἔμψασιν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσσαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀρτίζειν Hel. 1189. φανερὸν χαρακτὴρ ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἀταν Hip. 1289. δίκαι φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακῶν Ph. 1558. φανερὸν γένος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἀχρεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἔτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ἔρ-βολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κατὰ Ion. 945. φανερὰ δέματα νεότερον ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερότατον ἀντὶ Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μὴ τις πολιτῶν ἐν τριβῇ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χειροῖν σέθεν—φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζω δόμον παροῖδε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. ἐκέρη μοι βίος ἀγατὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύομεν ib. 415. ἐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὃ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος Hec. 841. φάος ὀρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. ἐμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὃ φάος διογενὴς ib. 1258. φάος λοῖσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. ὅκ' ἐστὶ τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰ-λίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νῦν ἀμείψῃται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὃ φάος μέγιστον

ἡμῖν εἴτε βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λυθίσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρί ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι ταθείς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χυμάρῳ ῥέουσαι Tr. 448. ἐν φάραγι σήπεται νέκυνς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίη Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῇ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχέιν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δρατήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φέβη Fr. inc. LIX. 2. λυπηρὸν φάρμακον eugund. LXXV. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσφ' eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἀδικὸς λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀδῆλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. τυγῆμαι ἀνδρὶ φαρμάκοις σοῖς ib. 157. cf. v. 204. ἡδεῖς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ὅτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρεῖας ἀνάνδρου φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρῶσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ*. Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρως, velum, pallium. λινοκροκὸν φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμυτον φάρος An. 832. χρυσεότολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηγῆτων φαρῶν Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἀπεκλος φαρῶν λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip.

133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολλὰ ποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὐτ' εἰς κάλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλις Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔσω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξείκει βάρυν ib. 409. ἐξ ἀναιδῶς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνῳ μελανότερον Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρον φάσγανον ἐμπροσθ' Hel. 870. ἴτω φάσγανον Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii*. An. 652.

Φάσκεν. μόνος γε φάσκε διαφυνγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκουσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ δελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νεοτέρων Al. 1130. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἶον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἰρομ' ἐννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τὰδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νύξ καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀφθαλμοὶ τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἀλοχὸν φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνῶς τῷ θεῷ τὴν φάτιν Ph. 23. ὀθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωματίων ib. 579. ὠδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν φοῖβον φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔγνομος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύουσα ib. 1207. ἔτω φάτις αὐδῇ Ion. 225. φάτιν αἶον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλοσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. γράπει', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὁ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς τέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τούτ' ὅχως φάτναις ἄγοντες πρόσδετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὁδε φαῦλος ὦν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀβλήσας νόνον Sup. 317. ὁ φαῦλον τρόπον Rh. 599. φαῦλον χρητὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ἢ γάλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαῦλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαῦλους—πεισθεὶς λόγους An. 871. φαῦλος μάχεσθαι βεκόλως ἡγόμεθα Iph. T. 305. μηδεὶς με φαῦλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῦμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. δόκησις φαῦλη Antig. fr. X. 2. φαῦλη διαίτη Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαῦλη Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαῦλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 3. φαῦλον χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν τρατὸν Rh. 285. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὀλβῷ φαυλότης ἐνεστὶ τις ejusd. fr. V. 2.

Φαῦλος. ὅτι φαῦλος ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαῦλος φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαῦλος εὐδομεν Rh. 769. ἃχ ὁδε φαῦλος αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ἔτοι ῥάδιον τὰ τοιαῦτα φαῦλος παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρόμενος Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίῳ ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημι ὀμμάτων ἐλευθέρον φέγγος τότε Hec. 368. τυφλῆμαι φέγγος ὀμμάτων

ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λαπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκελον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίου ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῷτο τῷ θεῷ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεστέτο γ' ἄλως; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ γὰρ ἀμέρας—φέγγος ὁλοὴν εἶδε γαίαν Tr. 850. εἰτ' ἐκλελοιπε φέγγος Hel. 327. ὁ φέγγος El. 866. ἐν ταντῷ φέγγει μοιριδῶν φθιμένους Erig. I. 4.

Φεῖδισθαι. τί δὴ γε φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φεῖδε μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φεῖδε ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φεῖδενδε Hec. 387. et Tr. 1285. φεῖδόμεθ' ἀνδρῶν ἐγενῶν, φεῖδόμεθα Iph. fr. XI. 1. φεῖδισθαι τίκνων Iph. A. 403. εὖ ἐφεισάμεν Al. 289. τί κεύθων—Εὐφροσύνῃς ἐφείσαστο; Her. 880. φείσαι τίκνων Med. 1057.

Φεῖδω, εὐθεῖ. φεῖδοι ποτηρᾷ μηδὲν εἰ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φεῖδω βίῃ Hip. fr. X.

Φεραίος. Φεραίων ἄντ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία ib. 609. πολλοὶ σοὶ ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὁ Φεραῖα χθῶν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοὶ μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῇ κακῇ—εὖ τάχυν φέρε Hec. 593. Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνῃ φέρε ib. 1241. ἀτρεμαῖαν—φέρω βοτᾶν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρε νύξ Ph. 733. μεγάλη φέρω κακὰ ib. 1347. ἀγνὸς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τὸς κρείσσης λόγους πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. τὸς σὺς μύθος ῥαδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρε Sup. 911. μέγα φέρω εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἐνθα δόξα φέρε κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν εἰ φαῦλος φέρω ib. 897. cf. v. 850. ἃχ ἀπλῶς ἔτω φέρω ib. 899. μόχθος ὁδεῖς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρε Iph. T. 122. φέρω σοὶ κεδνὸς λόγους Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλείς

- φιμος Ion. 684. γὰ τρόφιμα τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.
- Τροφός, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Hec. F. 45. ἐλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἀπάντων γὰ τροφός Ph. 693. ἦδε τροφός γεραίᾳ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγγιχάων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῷ Iph. T. 835. ὦ νύξ—χρυσέων ἄσρων τροφῇ El. 54. ὦ πεδοσιβῆς τροφός St. fr. III. 3. vid. not. ἦδε μοι τροφός Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφὸι Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρεῖας ἐκλιπὼν τροφός Cy. 4.
- Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιου Ion. 300. cf. v. 393. et 405.
- Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.
- Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.
- Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἱμᾶ νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κήρες—τροχηλατήσσο' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.
- Τροχηλάτης Ph. 39.
- Τροχήλατος. τροχηλάτης μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλυ Hec. F. 123.
- Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Δίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαμμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.
- Τροχός. κυρτός τροχός Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.
- Τρύπανον Cy. 460.
- Τρυφᾶν. ἀρ' ὃ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾶ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.
- Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.
- Τρυφή, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. τολίδα κροκούεσαν ἀνείσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὴς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφὰς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.
- Τρύφημα Iph. A. 1050.
- Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. praes. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχῃσαντὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος ib. 528.
- Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροῖα πέπλων λακίσματα Tr. 496.
- Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.
- Τρωάς. εἰς γυναῖκα Τρωάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρωάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρωάδος ἐκ γῆς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρωάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρωάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.
- Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.
- Τρωιάς. τῶν πολυμύχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.
- Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχῇντι Τρωϊκῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἀπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκᾶς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
- Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.
- Τρωός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῇ. El. 1077.
- Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.
- Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpiissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita imperf. ἐτύγγανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων Or. 1326. εἰ τι δε-

βαρκῶν ὑπο Bac. 758. πέραν φερο-
μένων δίναισι Or. 982. etc.
φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.
Φερριτιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis,
i. e. Eumelus. Iph. A. 217.
Φερνή. σὴ μ' ἀλόχῃ—πέμπεν φερνήν
Iph. A. 47. πεπρωμένον τὸ σῶμα τῆς
φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερ-
νὰς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων
φερνὰς διδὼς Αἴμορι Ph. 1581. λά-
ζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med.
956. προσθεῖς φερνὰς Hip. 629. εἰ
ζαπλῆτες οἴσεται φερνὰς δόμοις An.
1283. ἅς φέρω φερνὰς κόρη Iph. A.
611. με ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib.
869. φερνὰς πολέμῳ—λαβὼν γέρας
Ion. 298.
Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.
Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλ-
λον Hel. 352.
Φερτός. δουλείας τὰς ἐ φερτός Hec.
159.
Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indigna-
tionem exprimens. Hec. 55. et pas-
sim.
Φεύγειν. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκπο-
δὸν φίλος Med. 561. εἰς τὰς ἀφώνους
μάρτυρας φεύγει; Hip. 1076. φεύ-
γομεν πάτραν Her. 187. φεύγει λό-
γον ib. 912. τὰ ξένων πρόσσωπα φεύ-
γωσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκ-
λιπεῖν ἐ φεύγω ib. 1074. φεύγω γέ-
νεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεύγ'
ἀνόσιον μίσαιμ' ἐμὸν Her. F. 1233.
φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν
μητέρων φεύγειν τρόπος χρῆ τέκνα An.
230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339.
φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλή-
νων ὄρον φεύγειν Her. 191. γέροντος
ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μί-
ασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν
Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων
χθονὸς Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2.
τῶν Ἑρινύων χόλον φεύγων Iph. T.
1440. ὑπ' αἰετῶ δίωγμα φεύγων Hel.
21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus,
reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες
ἀγαν Hip. fr. V. 1. φεύγουσα λέκτρα
Tr. 981. μισαιφόνον ἔκ' ἐτ' ἂν φύγοι
μύσος An. 335. πῶς φύγω ψόγον;
Hec. 1249. cf. v. 384. ἦν γε μὴ φύ-
γῃς πτεροῖς Or. 1593. αἰτίαν φύγειν
Hip. 961. μόρσιμα ἔ τι φύγειν θέμις

Her. 615. τῇδ' ἐκ' αἰτίᾳ φύγῶν Hip.
1067. νέρθεν ἀσμενος φύγῶν Her.
F. 621. ἀδὲ φεύξω φίλος Her. F.
628. vid. not. πέρευγας τὸν ἐρὼ
κίσιον Δία Hec. 345. ἀ' ἄνχρᾳ πύ-
φηνεν ἔδην Al. 960. εἴχ' ἀπασα τί-
φηνεν ἐλπίς τῶνδ' μοι σωτηρίας Her.
453. ἐ φεύξομεσθα Or. 1594. τα-
τρός ἐ φεύξοσ' Ἑρινύες; Ph. 627.
φεύξοσθε (pro φεύξεσθε: vid. not.)
πάντες Bac. 797. ἀδ' αὖ τὸ δεινὸν
προσπόδῃ φεύξομεσθα Hel. 507. τίνα
φύγῃν φεύξομεσθα; ib. 1047. μητρο-
κτόνος νῦν φεύξομαι El. 975. etc.
Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον
Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.
Φηλεῖν, vel ὤν. γλώσσῃς ποικίλῃ
προταγῶν φηλέμενοι Sup. 243.
Φηλήτης. φηλητῶν ἀναξ Rh. 217.
Φήμη. ἐξ εὐαγγέλου φήμης ἀπελθεῖν
Ph. 1224. ταχεῖα δόξῃ φήμη Iph.
A. 426. μάλα τερπνὸν κηρύττειν
φήμην ἀκούσι διδόναι Iph. T. 1496.
φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh.
656. φήμη τις οἶκον ἐν μυχῷς ἰδρ-
μένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔγνων
El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φή-
μαν πέμπων βασιλεῖα Hip. 158. τίς
φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum
plane doricum, φάμα, vid. supra suo
loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγ-
ξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φήμαι
ib. 1466. τοιαῖ νιν προσερῶσι φήμαι
Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλας
κακὰς ἤκουσεν Hel. 620. φήμας μοι
ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ib. 1297. τὰς θεῶν
ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180.
ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς
φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII.
2.
Φημί, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375.
τὰ Κασ. λέκτρ' ἐκ' ἐφάτην τῆς Ἀχ.
πρόσθεν θέσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130.
τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384.
Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.
Φημίζειν. ἦν ἐφήμυσεν πατὴρ μοι Iph.
A. 1356.
Φθάνειν. μόλις φθάνει θρόνοιςιν ἐμ-
πεσῶσα Med. 1169. φθάνει γόνασι
προσπεσὼν πατρός Her. F. 986. φθά-
νει νιν εἰσω δόμων ὑπεκλαβῶσα ib.
996. ἐ φθάνοι' ἐτ' ἂν θνήσκοντες
Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

ὥς ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάρ-
γματα ὥς ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποι-
μένη; Iph. T. 245. ἐκέτ' ἂν φθάνοις
ἂν αὐραν ἰσίοις καραδοκῶν Tr. 456.
φθάνοις ἂν ὥς ἐν τοῖσδε συγκρίπτων
δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph.
982. cf. v. 1286. ἐφθήμεν ὕψω—εἰς-
πεσόντες τρατὸν Ph. 1477. ἐφθης με
μικρὸν Iph. T. 669, ἐπέπερ ἐφθης
νωτέρως Her. 121. πρὶν ζυμμάχους
τις—ἐλθῶν ἐς οἶκος φθῇ Or. 1220.
μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα An. 991.
Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα
κακῶν; Hec. 192. κάλλιπα Μυσῶν
φθέγγεται πλοτῶν ἀνὴρ Fr. inc.
CLXXIII. φθέγγω Rh. 11. οἶον
εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθγγόμενον!
Hip. 880. ἄρας, ἃς Οἰδίπους ἐφθέγ-
ξας εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ὃ γὰρ τῶσδ'
ἂν ἐφθέγγω λόγους Med. 1307. ἀδὲν
ὁδεῖς ἐφθέγγατο An. 1129. πρὶν τις
—ἐφθέγγατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib.
1148. ἐφθέγγατο βοήν τινα Iph. T.
1385. εἴ τι Λοξίας ἀναξέθισσισμα
παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγατο Ion. 729.
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγατο ib.
1189. φθέγγει Hip. 300. φθέγγασθε
ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῷ γὰρ
ἄλλω μάλλον ἂν φθέγγαιτό τις; Or.
1336.
Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασ-
θαι Hip. 648. εἶδε φθέγμα γηρύ-
σοιςδὲ μοι ib. 1074. ὃ πάσα χθὼν φθέ-
γματος πληρωμένη ib. 1215. φθέγμ'
ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνδρώπυ
λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ἡσθό-
μην τῷ σὺ συνήθη γῆρυν Rh. 608.
φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion.
561. φθέγμα ὅσιον εἶχομεν Her. F.
927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753.
ὄρδια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθε φθέ-
γματα ib. 1592.
Φθέρειν. φθέρει σε θεῶν τις Hec. 58.
cf. Ph. 382. εἰ τάνδον οἰκὴρμαθ' οἱ
λελειμμένοι φθέρουσιν Or. 927. λαῶν
φθέρει γέναν Hel. 1345. φθέρουσιν
ἤδη χρῆσθ' ὁμιλῖαι κακαὶ Fr. inc.
CLXXIX. φθείροντες ἀσὺς Sup.
234. φθέρω Her. 285. φθείρεσθε
τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πό-
σον χρόνον—ἄλιον ἐφθέρω πλάνον;
Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut.
1. med. att. pro φθερῇ, nisi discedes)

τῆσδ' ὥς γάχις' ἀπὸ τέγης An. 709.
ὥς ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νό-
μον El. 234. ἐν τροφαῖσιν ὁμμάτων
ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλος
ἐφθαρμένος Iph. T. 276. Φρυγῶν
ἐφθαρμένων Tr. 1164. πορτίως ἐφ-
θαρμένους Cy. 299. παρθένος φθα-
ρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.
Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et
passim in hoc dramate, it. Iph. A.
103. 713. et 954.
Φθίας. Φθιάδος αἵας Hec. 451. cf.
An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα
κοπίδα El. 836. Φθιάς, scil. γυνή
An. 119. Φθιάδων ἱππων Rh. 237.
Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902.
ὥς φθιμένω τάδε σοι πέμπω Iph. T.
171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄδαπτος Tr.
1083. παρὰ Περσεφόνῃ τάντα φθι-
μένωνν τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med.
1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022.
Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161.
Her. F. 442. et Epig. I. 4. scem.
φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθι-
μένα ib. 93.
Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.
Φθίνειν. οἱ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip.
371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσφ Al.
201. θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν
θανάτῳ ib. 992. ζηραὶ Ἀμμωνίδες
ἔδραι φθίνουσι El. 736. ὄλβω μέτα
φθίνουσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ
φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὐξεται
βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5.
νέων φθινόντων Al. 56. ἐφθιτο πά-
ρος ib. 416.
Φθιτός. ἐμοὶ ὃ θέμις φθιτός ὄρᾳν Hip.
1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100.
τὰ φθιτῶν τοῖς ὄρωσι κόσμος Sup. 78.
φθιτῶν αὐτὰν Her. F. 1026.
Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et
Tr. 575. τίς με φθιωτᾶν ἄξει; Tr.
187.
Φθιώτης γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖ-
κες ib. 1048. πρὸς ἀπτάς Φθιώτιδας
Tr. 1125.
Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip.
418. φθογγῆς κλύσσα σῆς Iph. A.
1534. πάσας φθογγὰς εἶσα Hec.
338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293.
θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν
πελάθειν; El. 1292.
Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ἔκον φθόγγος γ' ἐτ' ὀρνίθων, ἔτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἰ τις φθόγγον εἰσακέσεται θνητῶν παρ' ἔδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιτον El. 716.
 φθονεῖν. τῷ χρόνῳ ὃ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ὃ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τότοισιν ὃ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξευρέ με; Ion. 1302. ὃ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῶσιν, αὐτοὶ χεῖρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθονεῖ φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ὃ φθονεῖν χρῆ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασὶ μητρὶα τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῶσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέτην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μὴ μοι φθονήσῃτε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἴδεις μὴ φθονηθεῖν φόνῳ El. 30.
 φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναικας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλιν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἰργοῖς τομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. φθόνῳ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα Bac. 1003. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. ποτηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ὃ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.
 φθορά. φθοραὶ βίῃ Plis. fr. VI. 2.
 Φιάλη. ἀργυρηλάτης χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.
 Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαί Ph. 178. φιλαίματος ἀλκᾶς Rh. 932.
 Φιλάμων, ποτ. προπρ. uirg. Φιλάμμωνος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παραλθεῖν An. 228.
 Φιλανδής. Βαρχίῳ φιλανδέος Fr. inc. CLXIX. 1.
 Φιλανθρωπία. εἰδεις, ὅστις ἐκ ἡγάσθη σὺ τῆς φιλανθρωπίας Erist. III. cf. Erist. IV.
 Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ Her. F. 467.
 Φίλαυλος δελφίς El. 435.
 Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαντὴ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἀπαντας Al. 706. sq. τρατὸς—λέσχας πονηρῆς καὶ κακοτόμως φιλεῖ Iph. A. 1001. ὃ φιλεῖ τὰρρήθ' ὄρᾳν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ὃ φιλεῖ τρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλεῖ λέγειν τάληθες αἰεὶ ib. 394. μουεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, δὴ ἂν τύχῃ Tr. 68. ὅτε ἐς ἐρατῆς, ὅστις ἐκ αἰεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὁλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμαῖος ὁ κύμμος λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἡλίδιος, ὅστις μὴ πῶν κύμον φιλεῖ ib. 535. ὃ φιλεῖ φρενῶν ἀμύσεις καὶ μεμνηνότες ξένους Ion. 526. ὃ φιλεῖ ψόφος κλύειν ib. 630. φιλεῖς ἔσω φάος; Her. F. 90. φιλεῖ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον, ὃ φιλεῖντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλισ' ἑμαυτὸν ἐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλεῖν τὸν θανόντ' ἀγει δάκρυ Al. 1084. ἔσω φιληθεῖς, ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ Hec. 1000. 2) solere. πῶς ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα Ph. 854. νέα φροντίς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.
 Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῶσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φίληματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φίλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραί φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο Dan. fr. XI. 2.
 Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρενμενῆς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας θνητὺς ἀνακίρνασθαι Hipr. 254.
 Φίλιος. ἐπλάσθης φίλις πρὸς αὐλάν Rh. 347. φιλίας ἄλόχῳ Al. 879. et 920. ὦ φίλια κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φίλις τόματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπύσσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεύγος φίλιον ib. 1403. φιλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.
 Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur. φιλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλιπποῖς Θραξὶ ib. 428. τῆς φιλιπποῦ Ἀμαζόνος Hipr. 582.
 Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 392.
 Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.
 Φιλοδέσποτος. τὸ νόσ φιλοδέσποτον Ion. 709. c.
 Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.
 Φιλοκίρμων Iph. T. 345.
 Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.
 Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένῳ ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.
 Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.
 Φιλόπληκτος ἀμιλλα Iph. T. 412.
 Φιλοπράγμων Epist. IV.
 Φιλόπολις Rh. 158.
 Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. ἔκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ ὕδεις πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τὸς φίλους φίλους ἡγεῖσθαι ib. 328. φίλους τιθέντες τὸς γε πολεμιωτάτους ib. 848. κοινὰ τὰ

τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθαι πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μουσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληρδόν' ἠνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλόξ An. 848. βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσῶντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἐν φίλον τύδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὃ, τι καλόν, φίλον αἰὲ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἐχθρος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερὸν Bel. fr. III. φίλον ἔυλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τληθὶ τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρὴ σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἀφίλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. ἔτοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τὰμὰ εὐρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τὰμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. ἢ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῷδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hipr. 185. ὃ, τι τῷ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; *Æg.* fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλότατῃ δέ σὺ Ἑκάβῃ Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφῷ φιλότατῳ (in dual.) Ph. 1446. φιλότατων θαλάμων Hipr. 540. διὰ φόνος οἱ φίλτατοι χωρῶσι An. 175. ἄκουσον τούδε φιλότατος λόγος Her. 643. τοῖς φιλότατοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλότατῃ χεῖρ, φίλτατον δέ μοι τόμα Med. 1071. φιλότατης ὁμιλίας Hipr. 838. μελάθρων φιλότατην τέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλότατης γενειάδος An. 575. φιλότατη πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλότατῃ πρόσοψις Hel. 642. δῖρα φιλότατῃ

Ph. 169. ποδῶν φιλόταται βάσειν Tr. 334. ὃ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν ἐντῇ φιλότατων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὃ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τὰ χθίστα τοῖσι φιλότατοις ὀνέμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' ἐτάρων Ion. 521. cf. v. 571. ἐτ. Her. F. 514. etc.

Φιλοτάφανος. φιλοτάφανος κόμης Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. εἶναι μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατὴρ Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναῖκα ἴον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοί) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίτης δαιμόνων ἐπίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμία ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὸ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρῳ κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματιὰ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόσογος πόλις El. 904. φιλόσογον χρῆμα θηλειῶν ἔφην Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχῶντες Her. 519. μὴ φιλοψυχῶσα ib. 534. φιλοψυχῆσμεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνή Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ ἔδεν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον δ' μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τῶν ἔχων Her. F. 1407. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X.

φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τοῦ σκότους—φίλτρον ὁμῶς τα, τοῖς βροτοῖς πολλὰ χάρις Hec. 832. φίλτρον ἐπιδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελαστήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φρεσὶ Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἵματ' ἐκ δαμάτων Hec. 1110. τῶν σῶν φίλτρων τέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτους κατασχεθεῖς Dan. 27. πλείω παρὶς φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλος. ὃ φίλος μοι λέγεις Or. 100. φίλος, καλῶς δ' ὅ, τῇδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀγῆται Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἶν' ἐπὶ φλαύροις, εἶν' ἐπὶ χρυσοῖς μοχθῶσι Med. 1103. φλαύραν δ' σπάνις γυναῖκ' ἔχων Iph. A. 1163. γλῶσσα φλάτρα Fr. inc. XVII. 3. ἔν' ἐν τῇ δράσῃ φλαῦρον, ὅτε τέσσομαι An. 732.

Φλεγέδαιον. ἐφοῖς ἔμοια φλεγέδων βολαῖς ἀελίου Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάιον φλέγει τῇδε πόδι Ph. 248. νέφος ἀσπίδων περικτὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, ποτ. urbis. Ion. 988.

Φλεγραιῶς. Φλεγραιῶν εἰς παλῶν Her. F. 1193.

Φλεγίας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλέψ κολλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγειος. πυρὸς φλογέας αὐγῆς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διαρῶσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογεράν αἰθέρα El. 991. φλογερόν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῃ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἰδοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμός—ἐπέσσυτο Hel. 1177.

Φλόινος. φλόινας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τῷδ' ἀδελφῷ μᾶ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. φλόξ θρανία (i. e. fulmen) Med. 144. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλόξ οἶνον ib. 761. πῦρ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρων φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχῆσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἠφαίστῳ φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέκλοισιν ἥλιον πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόρρητον φλόγα θύσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικρὰν γὰρ τήνδ' ἀναιδύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὁρῶ—δίῃ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρῶδῃ φλόγα πεύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινὰ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 914. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαισφόρῃ Hel. 635. κέλενδον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. ἐφέσιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλόξ ib. 1178. ἵππευ ἤλαν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοινίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποτὶ φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεῷ φλόγα Aol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλόξ Er. fr. I. 28. χρυσέῃ φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. θερμὴ ἀνακτορ φλόξ ejusd. fr. XII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φήμα; Hip. 573. μεγαληγορίασι ἐμὰς φρένας εἰ φοβήσας Her. 358. εἰ φοβῇ μὴ σ' Ἄργος—ἀποκτείναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ἄδην; ib. 1522. κτύπον φοβόμεθα; Ph. 276. διπλῆν φοβέμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερᾷ μάτιγι φοβῇ Rh. 37. εἰ φοβῆμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τὸδ' ἥλιον Fr. inc. LXXXI. 11. φοβόμενον ψόγον Iph. T. 686. κατθανεῖν φοβόμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβημένη πάλοι—Or. 857. τὴν θεὸν φοβημένη Iph. T. 37. φοβημένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. ἔπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—τρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλεῶς μηδὲν φοβηθῆς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθῆς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro masc. est fæm. π. ἂν φοβηθείς ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερόν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερός εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβεράν ὄψιν Hec. 77. φοβερόν—ὄμμα πωλικόν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερόν Rh. 561. φοβερόν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρῳ ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πῶλος σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθυζύλῳ φόβῃ ib. 1136. πρέπει

ᾧστε θηρὸς ἀγραύλῳ φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ην) Ion. 120. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλευθέρων φόβῳ Hec. 869. cf. Rh. 664. Hec. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσσα ib. 104. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβῳ πλέα Med. 263. et 903. et φόβῳ πλέως Her. 474. et φόβῳ πολλῷ πλέως El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. μετέστημεν φόβῳ ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδῳσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἐννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ τέρνων φόβος ἀττοσει Τρωάσιν Tr. 157. φοβίμον ἀξιον φόβου ib. 895. ὅπως μὴ συνοικοῖην φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δέμμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. φόβῳ μεθεῖσα ib. 562. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδέδεισα ib. 1498. ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβῳ; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβύντες φόβῳ ib. 971. ὡς ἀσθενὴ λάβοι φόβον El. 39. φόβῳ γ' ἐξώθεν εἰ ib. 901. τοιῶσδε περιέστησεν ἀνδρώποιοι φόβῳ τοῖχους Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβῳ eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλάτων Or. 531. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. φόβους πονηρὰς καὶ κενὰς δεδουκέναι ib. 548. φόβων πίσις ἄδε πρῶτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τὰς φόβους εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. Ἰλίου Φοιβείως ἐπὶ πύργῳ Hel. 1527. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Leda. Iph. A. 50.

Φοιβήιος. Φοιβήιος γὰρ Ion. 461. Φοιβήιον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro ἰκη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

- Ἵποπτήσσειν. ἵποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.
- Ἵποπτος. ἵποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. ἵποπτος ἵσα γινώσκει πόλει El. 644. τῷτ' εἰς ἵποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τὰδ' ἦν ἵποπτα Iph. T. 1334. εἰς ἵποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.
- Ἵπόροφος. ἵπόροφον βοῶν Or. 147.
- Ἵπορράπτειν. τόνδ' υπορράπτεις λόγον Al. 540.
- Ἵποσπᾶν. ἵδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμ' ὑποσκάσας τόδε El. 495.
- Ἵπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ καὶ ἰδᾶ Ph. 81. cf. v. 280. et 453.
- Ἵποστατός. θεός, θνητοῖς ὑδαμῶς ὑποστατός Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος ἔχ' ὑποστατὸν Sup. 737.
- Ἵποτέλλειν. ἔχ' ὑποτέλλῃ (2 sing. pres. med.) λόγῳ Or. 606.
- Ἵποτρέφειν. πάλιν ὑποτρέφει βίον εἰς αἶδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποτρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποτρέψας λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφᾶς Iph. A. 363.
- Ἵπότροφος. ὑπότροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα Iph. A. 1204.
- Ἵποτρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποτρῶσω τινὶ Hel. 59.
- Ἵποτείνειν. ὑπὸ δ' εἵτεινε—λόγους τῷ—τοιούτως λέγειν Or. 913.
- Ἵποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὰς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.
- Ἵποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπεῖα Or. 669. ὑποδραμῶσα Iph. A. 631. et 636.
- Ἵπυργεῖν. πάνθ' ὑπυργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δὴ μ' Ἡρα θ' ὑπυργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρήζωσ', ὥς ὑπυργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπυργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπυργῆσαι με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπυργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾷ Her. F. 328.
- Ἵποφεύγειν. κύνας τὰσδ' ὑποφεύγων El. 1343.
- Ἵποχείριος. θεός ἵποχείριον (sc. τῇ πόλιν) λαβεῖν An. 737.
- Ἵποχθόνιος. ἵδ' ἵποχθόνιοι An. 516.
- Ἵποχος. ἵποχος καλυμμένος Erist. V.
- Ἵποψία Hel. 1565.
- Ἵπτως Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ἵπτως ὥρ' Ius fr. XVI. 5. γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.
- Ἵπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπώπιοις Eu. fr. I. 2.
- Ἵπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοῶν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.
- Ἵσῖαι, nom. urbis. Bac. 750.
- Ἵτατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὑτατον πρὸς τέρνα θῶμαι; Her. F. 485. θεὸς ἐλεξας ὑτάτους λόγους El. 1055. ὑτάτην ὅπα Hec. 555. ὑτάτην ὁδὸν Al. 613. ὑτατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὑτατον πρόσθεγμα Her. 573. ἐν ὑτάτοις κακοῖς Ion. 1115.
- Ἵτερεῖν. ἦν ὑτερήσῃ Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑτερήσομαι Iph. A. 1203.
- Ἵτερος. ὑτέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὑτερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτήρος ἡμῖν ὁδὸν ἵσθ' ὑτερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὑτερος ἀφίγμαι ib. 1174. ῥῖδας ὑτέροισι θέσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑτέρων Tr. 13. ὑτέρα βοηδρόμος κάρειμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευταίην ὑτέραν An. 393. γνώμασιν ὑτέραισιν Sup. 1083. ὑτερον adverb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.
- Ἵφαίνειν. ὑφῆνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.
- Ἵφαιρῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῆ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῷθ' ὑφαρμέσθαι νιν El. 271.
- Ἵφαντός. ἐνὴν ὑφантаὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαὶ Ion. 1146.
- Ἵφάπτειν. ὑφάπτε δώματα τὰδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἔως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαλίσῃ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.
- Ἵφασμα. πόσιν ἀκείρῳ περιβαλῶσ' ὑφάσματι Or. 25. ὁ—ὑφασμ' ὑφῆν' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενόισι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

Φ Α Ε Ν

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.
 Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφάνται γραμμασιν τοιαῖδ' ὑφαῖ Ion. 1146.
 Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.
 Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἰ γ' ὑφήσεις, τῷδ' ἀπαλλάξῃ βίῃ Ion. 847. τὸν ἐὼν ὠδίνων πόνον ματοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σὺ καταδανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.
 Ὑφίζανειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.
 Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφεισθήκει λόχος An. 1115. εὐδεις ὑπέστη Ph. 1479. ἡ τὸδ' ὑπέστη Al. 37. ἀσμενος θύσειν ὑπέστη παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῷδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστη Cy. 199. ὑπέστη γ' αὐτεπαγγέλτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνῃ δύναι' ἂν τόνδ' ὑποστῇ- ναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἡδι- κκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἀδλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῷδ' ὑποτήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατα- δανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμ- φοραῖς ὅστις ἐχ' ὑφίσταται, εἰδ' ἀνδρὸς

Φ Α Ι Ν

ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεῖς δορὶ Rh. 315.
 Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.
 Ὑψηλός. ἴν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κα- κοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὀλβιὸς νιν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλός Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψη- λῶν βραχὺν ἔκισεν Her. 613. χρη- τάμφανῃ ὑψηλ' ἀγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.
 Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.
 Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατῶν Al. 588.
 Ὑψικετής. ὑψικετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.
 Ὑψίπυλος. κληῖθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.
 Ὑψίπυργος. ὑψιπύργω πατρίδρις Tr. 376.
 Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr. XVI. 3.
 Ὑψος. εἰδ' ἡγυγεία σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινα Fr. inc. XXVI. 1.
 Ὑψῶ. ὑψῶ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψῶ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.
 Φαγεῖν τὴν ἡμέραν Cy. 335.
 Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίου El. 465.
 Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.
 Φαιινός. φαεινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀτέρων Cy. 352. φαεινὰς ἑρᾶν πτόχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτνχαῖς Ion. 1516.
 Φαιινός. φαεινὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεινοὶ ἡλίου λαμπτήρες Rh. 59. τῷ φαεινῶν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φα- εννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμά- των ἐν φαειναῖς αὐγαῖς Ion. 1071.

φαεννὰς ἀτρων ὁδοὺς El. 727. φαεν- νοῖς εἰλβων ὄπλοις An. 1147.
 Φαεσίμβροτος. θεῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.
 Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαε- σφόρῳ Hel. 635.
 Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.
 Φαῖδρός. ὄμμα φαῖδρόν Med. 1043.
 Φαῖδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαῖδρυν- ναν Hel. 683.
 Φαῖδρωπός. ὄμμα φαῖδρωπὸν Or. 892.
 Φαίνειν. ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνεσθαι (apparent, in conspec-

Cresph. fr. XV. ἔκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὁμως φράσω Hec. 219. ἀπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ἔκ ἐξ ἐτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὥς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον στρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῶν. ἡ φιλῶ φρενῶν ἀμέσας καὶ μεμνηνότας ξένους Ion. 526. ἡ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ἔποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλίαςτος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιεῖ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρήν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδης ib. 104. ἔκ ἐστιν ἄλλη φρήν μαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρήν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβώσαν φρένα ib. 969. ἐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἀναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβῆς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τὰς ξένους εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτὰς πυκνὴ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντῃ φρενός ib. 327. ἐμὰ ταρασσῶν φρένα Ion. 1538. γοιρᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρήν τῶν ἐχθρῶν ἐπ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἀδόλον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὁμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρεν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέτην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ἡ τὰς φρένας (sc. ἀγνός εἰ) ib. 1604. φρενῶν εὐβηλία Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τῆμπαλιν πε-

σεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἐξεδροὶ φρενῶν ib. 935. ἡντιερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνη Al. 328. τῷ σκυδρωπῷ καὶ ξυνεσῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ἢ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἡ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἐδίγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεδέστηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ἢ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ἡ ἐνδον ὦν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὥς θαῖσπον ἑλθὼς ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίως φρένας Her. F. 212. δύστηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἡπίως ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναῖκε, αἱ φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκη τρέμωσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθύμους ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκα Tr. 183. φρίκα μητρός Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικώδεις ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ἔποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλίαςτος φρίσσει Hec. 86. ἡδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλα ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ἢ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτη πεφρικὸς ib. 1128. φρίζας κάρπιμος τάχους Sup. 31.

Φροϊμάζεσθαι. τί φροϊμάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροῖμιον (pro προῖμιον). τὸ φροῖμιον κακὸν τὸδε Hip. 568. φροῖμιον ἄξιον φόβου Tr. 895. τὸ φροῖμιον τῶν λόγων ἢ εὐτυχές Ion. 753. σενάζων

φροίμιον φόνη Her. F. 753. φροίμιά μοι κακὰ Hec. 182. cf. Tr. 707. τὸ σὸν μοι ὦδ' ἐν φροίμιας ἔχει Hec. 1195. ἔκ εὐπροσώποις φροίμοις ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346. cf. Her. F. 538.
 φρονεῖν. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus εὖ φρονεῖν significat *bene sapere, sanæ mentis esse*; sed *bene velle*, seu *beneficium esse alicui*, denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ἔ φρονῶν ib. 1329. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. φρονῶσι δῆμος μεῖζον An. 701. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332. γενναῖα φρονεῖς ib. 1424. ἔκ ὀρθῶς φρονεῖ Iph. T. 1476. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. φρονῶν ἄδεν φρονεῖς Bac. 332. φρονῶσι κάκιον Ἑλλήνων ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. φρονεῖς ὅσια El. 1203. φρονῶ, ἃ πάσχω Antiop. fr. XXIV. 1. μισῶ, οἷτινες φρονῶσι μὲν, φρονῶσι δ' ἄδενός, ἤτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 2. 3. ἄδεν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. θνητὰ δὴ φρονεῖς; eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε Or. 252. σοφόν τι κἂν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. ἤκουσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν Ph. 710. ἔκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. φρονεῖν διδάσκειν Hip. 920. τύχῃ φρονεῖν An. 323. φρονεῖν ἄμεινον Διὸς Sup. 504. μὴ λίσαν φρονεῖν Iph. A. 924. βέλτιον φρονεῖν ib. 1011. ζῶω ἑλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται Her. F. 775. ὅστις αὐτάρκῃ φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3. φρονεῖν θνητὸν ὄντ', ἃ χρὴ μέγα Alc-

mæon. fr. IX. 2. τῶν πέλας μάλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. τὸ λώϊτον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1. ἄδεν ὑγιὲς φρονεῖν Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Peliad. fr. VI. 2. δεινόν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. τὸν εὐτυχῶντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eorund. CCIV. φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε eor. CCXVII. 1. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. μέγα φρονῶν Ph. 41. et Hip. 445. et μ. φρονῶσα Or. 806. ἔκ ἔλασσον Ἀρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. φρονῶντα γνήσια Hip. 309. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. τῷ θεῷ πλέον φρονῶν Her. 259. ἔ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ib. 387. μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ ib. 933. σιγᾶν φρονῶντα Æol. fr. IV. 1. δούλε φρονῶντος μάλλον, ἢ φρονεῖν χρεῶν Alex. fr. VI. 2. δαίμων φρονῶν ἀεὶ Sis. fr. I. 18. ἔλυκτα—φρονῶντες An. 450. γνώμῃ φρονῶντες Antiop. fr. IX. 2. φρονῶσα πλέον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. cf. Her. 979. ἡ φρονῶσα τὰδικα Hip. 930. ἤσσαν φρονῶσα Μενέλεω An. 313. ἔ φρονῶσ' (i. e. ὄσα), ἃ χρὴ φρονεῖν Bac. 1121. τὸ φρονῶν ἐν ἐτί Sis. fr. I. 23. φρονήσασαι, οἶ' ἐδράσατε Bac. 1258.
 Φρόνημα. φρόνηματος τῷ πρὶν τερέντες Hec. 622. ὅξυθιμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. ἀμύλλαν ἔκ ἔχειν φρονήματος An. 213. ἔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπέρισας ib. 611. φρόνημα ἄδεν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ Sup. 862. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ἔχι τοῖς λόγοις ἴσον ib. 907. ἀμαθεῖ φρονήματι Her. 460. τῶν ἀδίκων παραιῶν φρονήματος ib. 909. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχὰ τ' ἀκόρετος εἴη ib. 926. εἶδον—λυμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίφ φρονήματι El. 371. φρόνημα σὸν μετεσάθη πρὸς αἶθρα ib. 1201. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 2. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν Hip. 396. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἀγαν ὑπερφρόνων Her. 388.
 Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. ὅσην ἔχει φρόνησιν Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγείνεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἱ τὰς φίλως βλάπτοντες ἢ φροντίζετε Hec. 256. ταῦτα φροντίζομεν Her. 680. φροντίζει Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σπαντὴς περὶ φροντίζει Hip. 709. σὺ μὴ φροντίξ' ἐπὶ Ion. 257. δοκεῖς τὸν ἄδην σὼν τι φροντίζειν γούων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν αἰετὶ—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλῳ Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικός βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ἥ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῇσδ' ἢ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ἢ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ἔπερ δὲ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ἢ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἶα φροντιώμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντίς ἢ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. συμπεραῖναι φροντίδ', ἥ φενεῖμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντίς ib. 1036. cf. Ael. fr. XV. ἢ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μὴδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. φροντίς τις ἤλθ' οἰκείος ib. 634. τῷ δ' ἔχ' ἑτέρας φροντίς Rha. fr. II. 3. πολλὰ μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βυλεύματα Hec. 626. αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπω Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζωσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τῷτο φροῦδος εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φροῦδος ἐς αἰδαν θάνατος προφείρων σώματα τέκνων ib. 1110. φροῦδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φροῦδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φροῦδος Πριάμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθείς φροῦδος ἤδη Epist. IV. ἡμοὶ λόγοι

πρὸς αἰθέρα φροῦδοι Hec. 335. βεβᾶσι φροῦδοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φροῦδα γὰρ Or. 1373. ὄρκων φροῦδη πίτις Med. 492. Μενέλεω κόρη φροῦδη (abiit) An. 1051. φροῦδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρδρα μεκάτω ib. 1079. φροῦδος γέννα Iph. T. 155. φροῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φροῦδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φροῦδαί ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φροῦδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλω ἄλλο φροῦδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φροῦδα; Or. 719. φροῦδα τὰδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπᾶσματα—φροῦδά μοι ib. 1188. φροῦδα τὰμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φροῦδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φροῦδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρουρὰν δόμων Or. 1252. φρουρὰν ἐτάξαν' ἐν περιτύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρουρὰν Rh. 5. φρουρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρουραῖς κέκαται El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρουρεῖς; Al. 36. ἱεσίοις σὺν κλάδοις φρουρεῖς μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσεύς τότε Cy. 686. τόμα εὐφήμον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρουρεῖ μοι, μὴ σ' αἰθαλώσῃ πολὺκαπνον σέγος πέπλος El. 1139. προταινὶ τάξεων φρουρεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῇσδε πῶς δυνάιμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονός, φρουρεῖν Hel. 748. φρουρῶν τὸδ' ἡμᾶρ Al. 27. θῆλν φρουρῆντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρῆρει, μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἀπλᾶτον—ἔλικ' ἐφρῆρει Her. F. 399. φρουρήσω El. 695. φρουρημένε (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρουρησσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρουρῶνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρουρημένος (sc. χρυσός) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. εἴδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρουρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι Ion. 511. λόγχαε, δεσπότης φρουρήματα El. 798.

Φρούριον. φρουρίους φυλασσόμεσθα παρ-

ταχῶ Or. 758. φρούρια λαβόντας Epist. V.
 Φρουρός. κείνῳ φρουρῶ παραζεύξασα—
 δισσὼ δράκοντε Ion. 22. κτανῶν φρου-
 ρῶς Rh. 506.
 Φρυγία, provincia Asiae, terra Trojano-
 rum Rh. 357.
 Φρύγιος. "Εκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480.
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053.
 Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυ-
 γίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐ-
 λῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν
 ἴκε Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς
 Φρυγίας Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς
 Bac. 159. Φρύγιον ἄτυ Or. 1382.
 Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel.
 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf.
 El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911.
 Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208.
 et El. 314. Φρύγια μέλεια Tr. 545.
 Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220.
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140.
 δέλματα Φρύγια El. 457.
 Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.
 Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678.
 Ἀντήνορος τῷ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2.
 ὁ πανταχῶ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII.
 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec.
 4. 350. et passim. αἱ κακοὶ Φρύγες
 Or. 1447. cf. v. 1351.
 Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.
 Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα
 Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς
 πόλεις Sup. 142. ἀνὰ σέγας φυγάδες
 ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ
 δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βό-
 σκωσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέ-
 λας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν
 Ion. 109.
 Φυγή. φυγῇ ζημιῶντας Or. 898. αἰ-
 σχρὰ φυγῇ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυ-
 σίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῇν Hip. 37.
 σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκύσιον φυγῇν
 Sup. 151. φυγῇ λεπταῖας ἐξεπίπλα-
 μεν νάπας Iph. T. 324. αἵρεσθαι
 φυγῇν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγῇν
 ὀρμώμενοι ib. 143. εἰδ' ὑπέσκασε φυγῇ
 πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυ-
 ναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δουλείας
 φυγῇν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος
 ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ
 με φυγῇ πτώσσοις. μυχῶν; Hec. 1064.
 ἴ9' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704.
 δυστυχεσάτάς φυγάς ib. 1714. τίνα

φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγῇ,
 φυγῇ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her.
 F. 1081. παλαιᾷ φυγῇ El. 587. 3)
 plur. φυγαῖσιν ὥσιον (sc. τὸν φονέα)
 Or. 514. τλήμονες φυγαῖ Bac. 1348.
 et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύο-
 μεν φυγάς Hel. 805. φυγάς ἐμαυτῷ
 προστιθεῖς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV.
 3.
 Φύειν, vel φύναι. δς τὴν πολύβοτρυν
 ἀμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ἔτοι
 πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν
 τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὁ γὰρ
 αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ'
 ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέ-
 φυκα δυστυχεῖσι δεσπύταις Hip. 287.
 τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt)
 ib. 594. ἀπ' εὐγενῆς τινος ῥίζης πέ-
 φυκας Iph. T. 610. ὁ γὰρ ὧντὸς πάντ'
 ἐπίτασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107.
 ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. καὶ
 ἀμείνωνος πατρός Ζηνὸς πεφύκη Dic.
 fr. X. 4. το δῶλον ὡς κακὸν πεφυκέναι
 Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῷ κῆγα9ῷ πε-
 φυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμ-
 μαχος πέφυκε πως Alop. fr. II. Διὸς
 πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσω πε-
 φυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν
 πεφυκὸτα σέργων Iph. A. 501. κακὸς
 πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς
 ἐσθλὸς St. fr. I. 2. αἰεὶ φύσει τὸ πε-
 φυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν
 πόλει πεφυκὸτα Er. fr. I. 32. πόσιν
 ἔφουσε ματρὶ Ph. 876. οἷαν ἐχιδναν
 τήνδ' ἔφουσε Ion. 1262. μή—τέκν'
 ἐν μυχῇ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546.
 θῆλυν σπορὰν φύσαι Dan. 13. φύσαι
 τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας,
 i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy.
 688. Hel. 86. (ubi πατήρ additur) et
 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3.
 οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὁ φύ-
 σασί σε Ion. 1561. τίς ἔτω δυστυχὴς
 ἔφω γυνή; Hec. 785. ἀπλῆς ὁ μῦθος
 τῆς ἀληθείας ἔφω Ph. 472. τὸ ἴσον,
 νόμιμον ἀνθρώποις ἔφω ib. 541. γυνή
 —ἐπὶ δακρυοῖς ἔφω Med. 928. ἡ τυ-
 ραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφω Fr. inc.
 XLV. μὴ κακὸν φύναι (i. e. esse) λέ-
 γειν Med. 522. φύναι (i. e. gignere)
 τυράννους παῖδας ib. 597. κράτιστον
 εἶναι φημι, μὴ φύναι, βροτῷ Bel. fr.
 XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et
 CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φύς Her

326. τὸν φύντα *Ῥρηεῖν* *Cresph.* fr. I. 2. πατρός ἐκείνου φύντας, ὃ πεφύκαμεν *Her.* 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα *Chry.* fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν *Er.* fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκνήχθη πρώτην φυλακὴν; *Rh.* 538. πέμπτην φυλακὴν *ib.* 543. et 562. ἡ φυλακή ῥαδία *Erist.* I. 2) *dot.* φυλακά. τίνος ἡ φυλακά; *Rh.* 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν *ib.* 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα *Tr.* 194. ἔξω φυλακᾶς *Bac.* 867. 3) plur. ξείνου πατρώων φυλακαῖσιν *Hec.* 82. φυλακὰς ἔχων *An.* 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα *Sup.* 1042. ἀκίηται φυλακαὶ τειχέων *Iph.* A. 15. φυλακὰς προλιπὼν *Rh.* 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφωρεῖτο τραγὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν *ib.* 765. cf. *Cy.* 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους *Her.* F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα *An.* 63. et *adverbial.* φυλακτέον *Iph.* T. 620. et *Fr.* fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτου χρυσὸς φύλαξ *Hec.* 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ *ib.* 1083. ὠμόφρων φύλαξ *Ph.* 662. ἀγαλμάτων φύλαξ *Hip.* 1399. νεῶν (*navium*) φύλαξ *Iph.* T. 270. φύλακα τρατῦ *Rh.* 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν *Tr.* 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; *Bac.* 612. ἐπ' αὐτὸ τῶν' ἀποσέλλη φύλαξ *ib.* 957. οἰάκων φύλαξ *Hel.* 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα *Antior.* fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον *Ph.* 706. φύλακας Ἀργεῖον δορὸς *ib.* 1101. φύλακες δμῶες *An.* 813. ἱεροὶ φύλακες *Iph.* T. 1027. φύλακες τρατιᾶς *Rh.* 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος *Ion.* 22. 2) φύλαξ, ἡ. ὡς μικρὰ φύλαξ *An.* 86. Ἐκάβης γεραῖας φύλακες *Tr.* 462.

Φυλάξεις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις *Hel.* 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἱ δεσπότῃν φυλάσσετε *Ion.* 511. ἀξί' ἀξίων γεννητῶρων ἡθῆ φυλάσσεις *ib.* 736. δέμας φυλάσσει *Dan.* 59. κλήρης μοι φύλασσε χερὶ *Ph.* 845. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας *An.* 951. ἄτη φυλάσσετε *Sup.* 952. σφραγίδα φύλασσε *Iph.* A. 155. σιγῇ φυλάσ-

σετε *ib.* 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; *An.* 940. τί σε τὰμὰ διφυλάσσειν; *Iph.* A. 329. κλῆδες φυλάσσειν *Tr.* 493. φυλάσσων ὅτιον ἀναίρεισιν *Or.* 404. φυλάσσων, μή π' σε λάθῃ—παραμειψαμένη *Iph.* A. 145. κόσμον φυλάττωσα *Sup.* 245. ἔν μοι φύλαξον *Iph.* A. 538. φυλάξας νύκτα *Or.* 57. ἥλιον φλογὸς καλῶς φυλάξας *Ion.* 1135. εἰσκαῖσι σώμασιν φυλάξομεν *Bac.* 497. τάξιν φυλάξων εἰμι *Rh.* 664. φυλάσσω, μή τις ἐν τειβῶ βροτῶν *Iph.* T. 67. φυλάσσωσθ' ἄγριον ἡθὸς *Med.* 102. ἅπαν κάκον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς *Ph.* 738. φυλάσσεσθαι φθόγον *Antior.* fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐνῇ) τόματος ἀνακίλαδον *Or.* 184. φυλάσσειτ' (i. e. ἐφυλάσσετε) ἐμβολὰς *An.* 1131. ὃ σε φυλάξασθαι χρεὼν *Iph.* A. 989. ταῦτ' ἐν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι *Med.* 289. ὦν φυλάξομαι ψόγον *Phry.* fr. XII. 2. φρυγίαις φυλασσόμεσθα πανταχῶ *Or.* 758. τὴν ἐμψύχων βρώσιν ἐδετῶν πεφύλαγμα *Cret.* fr. II. 20.

Φυλεὺς, nom. plur. vīri. *Iph.* A. 285. **Φυλλάς.** φυλλάδος Παρνησίας παιδένματα *An.* 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος *Sup.* 32. cf. v. 259. ὡς κιερά φυλλάς *Bel.* fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανύσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον *Hec.* 574. τί τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κάρη πλεκτοῖσι φύλλοις; *Hip.* 807. ἐν ἔρυνος φύλλοις *Bac.* 684. σίγα εὐλειμος νάπη φύλλ' εἶχε *ib.* 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαίπετῇ ἔτησεν εὐνὴν *Cy.* 385. φύλλοις τέφεσθαι *Aut.* fr. III. 24.

Φυλλότρωτος. λείπε χαμεύνας φυλλοτρώτης *Rh.* 9.

Φύλον. ὁρῶ φύλα τρία τριῶν στρατευμάτων *Sup.* 653. βάρβαρα φύλα *Iph.* T. 887. δεινὰ φύλα πόντη *Aeol.* fr. IX. 3. φύλα θηρῶν *Chry.* fr. VII. 5. Φύναι. *vīd.* φύειν.

Φύρειν. φύρυσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω *Hec.* 958. κόνει φύρυστα δύτηνον κάρη *ib.* 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένον καὶ θηριώδους θεῶν διευταθμήσατο *Sup.* 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι *Or.* 1411. μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι *El.* 1173. cf. *Al.* 499.

Φυσᾶν. τί δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381. κύχλος φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνείς δύσλητον Ph. 1447. ποτὶ φύσηματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φύσηματα Iph. A. 1114. φύσηματα κρυπαλλόπηκτα Rh. 440. γνωφώδη αἰθέρος φύσηματα Tr. 79.

Φύσις. ἐκ ἔστιν ἔτω τερόδος ἀνδρώπυ φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. ἡδὲ συμφορᾶς ὑπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δωλεντέον Ph. 398. τυχεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδως Med. 103. τῆς Τυροσ. ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἰληχον Hip. 79. cf. Bac. 315. ὃ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐεῖδῃ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδᾶς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἔλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. αἰεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, ὃ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὁμοῖα τῇ φύσει τῇ τῷ πατρὸς Alcmaeon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἷχεται Antioch. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antioch. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιστον ἀρ' ἦν ἡ φύσις Phoen. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρῳ μέμικται καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἐκάσῳ τῷ γένει ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτῳ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἰρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικεῖας φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾶν. ποῦτ. pro φυσᾶν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.

Φυτάλιμος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμῖος Rh. 920.

Φυτεύειν. ἄτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et

1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεύσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Iph. fr. XVII. 3.

Φυτεργός. μὰ—Νηρέα, φυτεργὸν Θετιδος Iph. A. 949. τὸν φυτεργὸν Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεὺς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιστῆς ὁδῷ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονός Iph. A. 261.

Φωκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως προῶ λεπτῷ δόνακος φωνεῖ μοι Or. 146. εὐφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνῶντα, *literæ vocales*, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκέσας Hec. 1115. φωνὴν ἐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἐκλυον φωνᾶν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφρόγγυ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440. Φωρᾶν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Φῶς, *masc. vir, homo*. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέη προθανῆσα φωτὸς Al. 474. Θεοσεβῆ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηρῷ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δωλεῖν Tr. 282. ὃ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὅμματ' εὖνυ φωτὸς εἰσ-
βλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίτε φωτὸς
δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ
μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλω
φωτὸς El. 561. δάλω φωτὶ Alcmaeon.
fr. V. 1. φωτὸς κακοῦργου σχήματ' ἐκ-
μιμήμενον Antiope. fr. XXX. 2. εἰ-
φωτ' ἔθηκε χεῖρονα ejusd. fr. XXXVI.
2. φωτὶ ἐκ ἑτῆ πρέπων Fr. inc. CCXX.
λεῖσσω φῶτε περιπολὺνδ' ἡμῶν τρα-
τὸν Rh. 773. φῶτε συμμάριφας δύνω
Oy. 396. δὲ οἰκτρῶ φῶτε Hel. 1100.
τρόποι κακοβύλων φωτῶν Bac. 399.
περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιζό-
θηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κα-
κάργους ἐξαλύζωμεν El. 219.
φῶς, neut. lux. ὁ φῶς Hec. 435.
ἐκέρ' εἰ βλέψουσα φῶς ib. 668. ἡκει
φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243.
ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν
γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατα-
τῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν

φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς
ἤδη λάμπω' ἕως Iph. A. 157. φῶς
μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέ-
πειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀλ-
θείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν
ἡλίῳ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς
σεμνὺ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπο-
λήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαλεῖν τὸ
φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629.
διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς
Ion. 189. ὁ φῶς μητρί, κρεῖσσον ἡλίῳ
ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς
φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱε-
ρὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν ᾧ
Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς
Fr. inc. CLV. 9. ὁ τὸ λαμπρὸν φῶς
κατασχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1.
etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ Σεφ Iph. T. 21.
ὁ φωσφόρ' Ἐκάτη Hel. 575. cf. Fr.
inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἔως Ion.
1157. φωσφόρος κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δις θανεῖν ὃ χάζομαι Or.
1116.

Χαίρειν. χαίρουν ἄλλοι Hec. 427.
χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf.
v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363.
ἔδενι χαίρεις Hip. 184. τὰς εὐσεβεῖς
θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρουν ib. 1340.
χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν
δοκεῖς; Al. 694. ἦτ' αὐγὰς χαίρω
προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλ-
λοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205.
χαίρει θαλάσσιον Bac. 418. τὸν σοφὸν
ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα ib. 1003. ἐπὶ
τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσοις δε-
σπότηαι; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ
χαίρουν ἀνδρποκτόνῳ Cy. 127. ἡ-
δέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213.
cf. El. 1106. τίς ἢ χὶ χαίρει νηπίοις
ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραν-
νίδι χαίρουν ejusd. fr. VII. 2. σκυ-
λυ βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd.
fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν
νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox
salutantium, salve et vale, Hec. 426.
Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς

ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ
δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ
Cress. fr. VIII. χαίρῃ τῷ πόλις Ph.
926. χαίρῃ τῷ βυλεύματα τὰ πρόσθεν
Med. 1044. cf. v. 1048. χαίρῃ τῷ μὲν
αἰλὶς ἤδε, χαίρῃ τῷ δὲ θυμάτῳ κ. τ. λ.
Cy. 362. sq. χαίρῃ τῶν (att. pro χαι-
ρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν
τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κό-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400.
Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2.
δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A.
31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκυ-
μένοις ib. 921. λαίφει χαίρειν ib.
1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac.
1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647.
χαίρων ἱδί Ph. 928. τὰ κοινὰ χαι-
ρων μόνος Ion. 358. ὁρῶν ἔχαιρες
Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρη-
μένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν
κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμέ-
νοι αἰοδαῖς Tr. 529. ἐνδοθεν κεχαρμέ-
νη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι
βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτη πεφρικὸς Ph. 1128. σείουσα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοσρύχης El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολὺν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἵματηρὰν ἐλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλέτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῇ χαίταν μαρμαῖων Ion. 887. 3) plur. βοσρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομένην χαίταισιν—πλόκον ἀνδρών Med. 841. πολίης ἐπὶ χαίτας προπετῆς ὦν Al. 912.

Καλὰ, dor. pro χηλή. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομένην Hec. 91. τεθρίππων ὠκίταν χαλὰν ἐπιβάσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἀσκετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔστη, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μὲν εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις ἐδὲ νυθευμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμμένους Hec. 403. χάλα τὸν ἄσκον Cy. 160. μήτ' ἐντυγῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Ius fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλαῖτε κληῖδας Med. 1314. χαλαῖτε κληῖθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδὲ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλως τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργωντάς μοι τὸς ματὸς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἰπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπός. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἄρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. δι-

πλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τὸς χαλινὸς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δύναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 2.

Καλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγγής. τῶν χαλκεγγῶν Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολᾶδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκίοσπος. μυριάδας χαλκεόπων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ὅς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργῶ χαλκῇ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκίοισι νῶτοις ἑρᾶνδον ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἡμῶν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτους Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοκος. ὁδὲ ποτ' ἔτι—χαλκίοκον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοκον ὡς Ἀθᾶναι μολοίμι ib. 251.

Χαλκίς, ἡδὲ Euboea. Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγαγον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπίς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθῆς στρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπτης τρίπυς Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέοντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῷ Cy. 204. χαλκῷ αὐδᾶν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κληῖθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχῆς Καπανεύς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, nom. gentis. Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῷ Her. 162.

Χάλυβες, nom. gentis. Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, adverb. Bac. 633.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεῷ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν' ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρῶτος καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρῶσθι ἐννάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βυλεύμασιν Hip. 1263. προσέφη σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Acol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion. 349. ἐχρήσω ἑδὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. εἴτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρῆσονται τυχῇ (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανεῖα χρῆσάμενοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρῆσεται ξυνεννέτη Med. 240. ὅκειτι παρῶσις χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρῆση καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρῆσθαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ἑδὲν βιαίῳ τῇδε χρῆσθαι χερὶ Her. 107. τῷ λόγῳ χρῆσθαι Ion. 444. πονηρῷ χρῆσεται κριτῇ El. 374. χρῆσόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII: 2. ἢ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῷ κέρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἀπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέρησαι Epist. V. κέρησ' (i. e. κέρησο) ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ἦκει τί τῇδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένος Med. 347. βορᾷς κεχρημένος Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελήσων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρησίμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεῦ τὸ χρησίμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὥς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ἑδὲν γ' ἀχρηστον, ἑδὲν χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἐσιν ὅπῃ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμώτερα Tem. fr. XII. σώφρονος ἀπειτίας ἐκ ἐσιν ἑδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam.

Ced. fr. VI. 1. λέγει ἥδε χρησιμώτερα πρὸς—ξυμφορὰν Hip. 482. χρησιμωτάτῃ θεῶν Ph. 789.

Χρήσις. φίλων χρήσις ἢ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράτῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδῶσα χρησμόν ib. 645. νῦν χρησμός Λοξίῳ περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμών εἰδέναι θεῶ; Med. 676. conf. Iph. T. 105. χρησμός ὡς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμός μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμός παλαιῷ Λοξίῳ ib. 1028. ἢ χρησμόν ἠρόμην θεῶ ib. 1038. χρησμός ἐπέσχον Ph. 873. χρησμός ἀδίκους διελευμάνθη Hip. 1350. χρησμών αἰοῖδας Her. 404. et χρησμών φῶδες ib. 489. χρησμών ἀκείσας ib. 474. εὐτέκνης χρησμός Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίῳ ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 400. ποιοὶ χρησμοὶ φονίαν ἔεσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. Φοίβε παλαιῶν ἐκλεπῶν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηστηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τοῦ θεῶ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπῶσα Ion. 1320. χρηστήριον τῆνομα Hel. 828.

Χρητός. ὁ ἐσθλός — χρητός ἐτ' αἶι Hec. 598. χρητός ὦν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρητὸν ib. 648. λόγῳ χρητῷ Her. 555. χρητός ἀνὴρ ib. 999. χρητῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ἐκ ἂν εἴη χρητός ὀλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτήρ χρητός Dan. fr. II. 2. ἐκ ἂν γένοιτο χρητός ἐκ κακῷ πατρός Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρητός Pi. fr. VII. 1. χρητῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρητὸς λάβῃσι, χρητὰ βυλεύουσ' αἶι Or. 771. cf. v. 907. χρητοῖσι δόλοισι Med. 54. et Bac. 1027. πῶ τὰδ' ἐν χρητοῖς πρέπει; Her. 511. χρητῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότης χρητὸς λαβεῖν Me-

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς καὶ δίκας ὠνυμένη Hel. 908. τῷ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαφεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκῶσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, ποτ. προτρ. Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiae, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἔνεκα, causa, gratia, passim occurrit.
- Χαριτήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριτήρια Epist. III.
- Χάρμα. διπλὸν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὸς γόνος ἴ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τηρώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἑριννίος Ph. 1508. ἐκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα Θηρῶν Sup. 282.
- Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μετατάς Ion. 585. 2) *dot.* χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασσα χαρμονᾶς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολὰς ib. 742.
- Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσίων Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.
- Χαρτός. χαρτὰ πάσῳ Ph. 621.
- Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.
- Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.
- Χάσμα. γέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινὴ χάσματι Θηρὸς Her. F. 363. Τυρτάου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
- Χατίζειν. ὃ σὺ χατίζων Her. 466.
- Χαυνῶν. αἶ μοι λέγεται τούτ' ἔχαινωσαν λόγους An. 932.
- Χεῖλος. εὐρέας φάρυγγος ἀνατόμῃ τὸ χεῖλος Cy. 356. καθάρων τὸ χεῖλός μου ib. 559. χεῖλεσιν διδὼς ὀδόντας
- Bac. 621. εἰς αὐτὸ χεῖλη—καθῆκαν Ion. 1199.
- Χεῖμα. χείματος ἀγρίῳ τυχεῖσα An. 749. ὃ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.
- Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σὺν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.
- Χειμάρρος. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέυσαι Tr. 449. διὰ χειμάρρου νάπησ—ἐπήδων Bac. 1091.
- Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.
- Χειμῶν. χειμῶν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριοι μένος Her. 429. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὖξει Dan. fr. I. 4. Θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.
- Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χεῖ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χεῖν ib. 404. cf. Tr. 38. χοᾶς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἄμβροσάι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.
- Χεῖρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ; Or. 271. λευσίμῳ χειρὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὀπλίζε χεῖρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνῳ χερὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεῖρ ib. 762. πῶλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χειρὶ ib. 772. κωπῆρης χεῖρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χειρὶ ib. 107. βαρβάρῳ χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χερὸς ἀσθενῆς μάχῃ ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. στρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες—εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δόλαν χεῖρ' ἔχειν Ion. 132. εὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεῖρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατὴρ ἐκείνῳ φύντας, ὃ πεφυκαμέν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκρυῖχθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥαδία Epist. I. 2) dor. φυλακά, τίνος ἡ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξεῖνα πατρός φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακᾶς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακᾶς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίρητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακᾶς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. ἡδ' ἐφρηρεῖτο τραγὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδου Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα An. 63. et adverbial. φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτῃ χρυσὸς φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα τρατῆ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποτέλλῃ φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργεῖν δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες τρατῆς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ἢ μικρὰ φύλαξ An. 86. Ἐκάβης γεραῖς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἀξί' ἀξίῳ γεννητόρῳ ἢ θῇ φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρος μοι φυλάσσει χερὶ Ph. 845. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄτῃ φυλάσσετε Sup. 952. σφραγίδα φυλάσσει Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσ-

σετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κληῖδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων σπείων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσω, μὴ τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττωσα Sup. 245. ἔν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἡλὶς φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. τάξιν φυλάζων εἰμι Rh. 664. φυλάσσει, μὴ τις ἐν τίσῳ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκῳ τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόρον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐν) τόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσει' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολᾶς An. 1131. ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν Iph. A. 989. ταῦτ' ἔν πρὶν παθεῖν, φυλάζομαι Med. 289. ὦν φυλάζομαι λόγον Phry. fr. XII. 2. φρηρίοις φυλασσόμεθα πανταχῷ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεσῶν πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 285. Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὦ σκιερὰ φυλλάς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανύσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κᾶρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν ἔρως φύλλοισι Bac. 684. σίγα εὐλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ ἔτῃσεν ἐνὴν Cy. 385. φύλλοις τέφροσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλότρωτος. λείπε χαμείνας φυλλότρωτος Rh. 9.

Φύλον. ὁρῶ φύλα τρία τριῶν τρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρά φύλα Iph. T. 887. δεινὰ φύλα πόντις Ael. fr. IX. 3. φύλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5. Φύναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρῃσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρῃσιν δύτηνον κᾶρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένη καὶ θηριώδους θεῶν διεσθμῆσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφύροις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Χ Ρ Υ Σ

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσημον Ph. 812.
 Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.
 Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.
 Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.
 Χρυσοκόλλητος. χρυσοκόλλητοιςιν ἐμβεβώς δίφοις Ph. 2. χρυσοκόλλητοις τύποις Rh. 305.
 Χρυσόκολλος. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV.
 Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρως χρυσοκόμας Iph. A. 548.
 Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγῃ Παλλάδος Ion. 9.
 Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός Or. 999.
 Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκατάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.
 Χρυσορόος. Τμῶλε χρυσορόος Bac. 154.
 Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσὸς τέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσὸν βάρος Hip. 621. χρυσὸν λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἀγνίσον χρυσὸν μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσὸν ῥέυσαν Tr. 995. μύριον οὐκ χρυσὸν ταδμόν Bac. 810. χρυσὸν χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσὸς ἐστίν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.
 Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.
 Χρυσοτευχὴς Rh. 340.
 Χρυσὸς, contr. pro χρύσεος. vid. χρύσεος.
 Χρυσοφαῆς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαῆς ἄλιος Hec. 636.
 Χρυσοφεγγής. ὦ χρυσοφεγγές ἦλιε Iphaeth. fr. X. 1.
 Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 153.
 Χρυσοφύλαξ Ion. 54.
 Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθάνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.
 Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυσώπα Bac. 553.

Χ Ω Ρ Ε

Χρυσωπός. ἀέλις χρυσωπὸν ἔδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νότισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.
 Χρῶζειν. γόνυατα χρῶζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακὸς πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.
 Χρῶμα. χρῶμα ἐκ ἡλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταῦτό κωρίμης ἔται τριχὸς El. 521.
 Χρῶς. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. ἐ λέρ' ἔδωκε χρῶτι Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὕμμα χρῶς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. ὦ μαλθακὸς χρῶς ib. 1075. cf. v. 1403. ὅδε—κακὸν μεδίτη χρῶτός εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τολμὸν χρῶτός An. 148. χρῶτι (sc. προσόσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρῶτι πέλας θεμένα ib. 1021. ἴτ' ἀπ' ἐμῷ χρῶτός σπαραγμοῖς Tr. 453. ὦ χρῶτός ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. τεῖλαι νυν ἀμφὶ χρῶτι βυσσίνας πέπλους Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαιναὶ El. 1345. ψῶχος λεπτῷ χρῶτι πολεμιώτατον Fr. inc. XCV.
 Χῡμι. ἐπὶ πέδῳ χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.
 Χωλός. χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.
 Χῶμα. πρὸς ὄρδον χῶμ' Ἀχιλλεῖος τάφος Hec. 221. ἐπ' ἀερὸς χῶματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχου Al. 999. τάφων χῶματα γαίης Sup. 54.
 Χωνύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χῶσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεὶ μοι τύμβος ἐ χῶσθήσεται Iph. A. 1443.
 Χώρα. Φοινίσσῃ χώρα Ph. 253. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἱερὰς χώρας ἀπορθήτε τ' ἀπο Med. 826. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησεῖος εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειῷ σεμνὰν χώραν ib. 214. τὰν Αἰγναίαν—χώραν ib. 221. εὐῖππον χώραν Bac. 574. πάσης χώρας Ἑλλάδος τηγόμενοι Her. 31. ἄβατον χώραν—ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυλόβου Ar. fr. XXXIII. 1. νησιᾶν χωρᾶν Tr. 188.
 Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσ-
βλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίστῃ φωτὸς
δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἰ-
μεταβολαῖ λυπηρόν ib. 1291. φίλῃ
φωτὸς El. 561. δέλω φωτὶ Alcmaeon.
fr. V. 1. φωτὸς κακὸργῃ σχήματ' ἐκ-
μιμέμενον Antiope. fr. XXX. 2. εἰ-
φωτ' ἔθηκε χεῖρονα ejusd. fr. XXXVI.
2. φωτὶ ἄκτῃ πρέπων Fr. inc. CCXX.
λεύσσω φῶτε περιπολὲνδ' ἡμῶν τρα-
τὸν Rh. 773. φῶτε συμμάριφας εὖω
Cy. 396. εὖ οἰκτρῶ φῶτε Hel. 1100.
τρόποι κακοβέλων φωτῶν Bac. 399.
περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιζό-
θηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κα-
κὸργῃς ἐξαλδέωμεν El. 219.
Φῶς, neutr. lux. ὦ φῶς Hec. 435.
ἐκέτ' εἰ βλέπῃσα φῶς ib. 668. ἡκει
φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243.
ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν
γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατα-
εῖσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὄρων

φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς
ἤδη λάμπουσ' ἡῶς Iph. A. 157. φῶς
μακάριον ib. 439. ἡδὺν τὸ φῶς βλέ-
πειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀλη-
θείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν
ἡλίῳ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς
σεμνῇ πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπο-
λήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαλεῖν τὸ
φῶς (i. e. oculum) Κίκλωπος ib. 629.
διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς
Ion. 189. ὦ φῶς μητρί, κρείσσον ἡλίῳ
ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς
φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱε-
ρόν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῶς
Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς
Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς
καταισχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1.
etc.

Φωσφόρος, φωσφόρῳ Ἐᾶ Iph. T. 21.
ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη Hel. 575. cf. Fr.
inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἔως Ion.
1157. φωσφόρος κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δις θανεῖν ὃ χάζομαι Or.
1116.

Χαίρειν. χαίρουν ἄλλοι Hec. 427.
χαίρεις ὑβρίξουσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf.
v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363.
ἔδενι χαίρεις Hip. 184. τὰς εὐσεβεῖς
θεοὶ θνήσκοντας ὃ χαίρουν ib. 1340.
χαίρεις ὄρων φῶς; πατέρα δ' ὃ χαίρειν
δοκεῖς; Al. 694. ἔτ' αὐγὰς χαίρω
προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλ-
λοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205.
χαίρει θαλάσσιον Bac. 418. τὸν σοφὸν
ὃ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα ib. 1003. ἐπὶ
τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσουσι δε-
σπότης; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ
χαίρουν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ὃ-
δὲν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213.
cf. El. 1106. τίς ἐχὶ χαίρει νηπίοις
ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραν-
νίδι χαίρουν ejusd. fr. VII. 2. σκυ-
λα βροτοφθόρα χαίρεις ὀρῶσα ejusd.
fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν
νεανῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox
salutantium, salve et vale, Hec. 426.
Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς

ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ
δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ
Cress. fr. VIII. χαίρῃτω πόλις Ph.
926. χαίρῃτω βουλευματα τὰ πρόσθεν
Med. 1044. cf. v. 1048. χαίρῃτω μὲν
αὐλὶς ἤδε, χαίρῃτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ.
Cy. 362. sq. χαίρόντων (att. pro χαι-
ρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν
τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κῆ-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400.
Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2.
δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A.
31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκω-
μένοις ib. 921. λαφείσι χαίρειν ib.
1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac.
1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647.
χαίρων ἴδι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαι-
ρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἐχαίρες
Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρη-
μένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν
κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμέ-
νοι ἄοιδαίς Tr. 529. ἐνδοθεν κεχαρμέ-
νη Or. 1122. cf. El. 1077. δύμασι
βροτησίους χαρείσα Iph. A. 1525. etc.

παναμερένσει θιάσος ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάδη, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρῇ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοφαῖ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοισι Hip. 234. ὦ ψάμαθοι πολίτηδος ἀκτῆς ib. 1126.

Ψάυειν. ἔδδ' ψάυομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψάυω χθονὸς Or. 369. ὦ ψάυει γάμων Hip. 14. ψάυω (sc. τὴν δεξιάν σου) Hel. 845. μὴ ψαῦ', ὦν σε μὴ ψάυειν χρεῶν El. 223. εἰ ψάυοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερές ψάυειν νοσῆντος ἀνδρὸς Or. 790. ἔδδ' ψάυειν καλὸν θεῶν ποτηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἱκέσιον ψάυειν χερσὶν Hec. F. 968. ὥστε μὴ ψάυειν σέθεν El. 1256. παρητῆδος ψάυων Bac. 1116. ὦ γὰρ ἄκρας καρδίας ἐψανσέμεν Hec. 242. ψαῦσον An. 590. γεραίᾳς φιλότατης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ὅς τις ἂν ψάυσεί με Cy. 533. ἔγω λιμένων ψάυσσει πατρίδας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψάυσῃς χερσὶν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψάυσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψάυσῃ τις Ἀργείων ἐμῷ Iph. A. 1559. πρὶν ψάυσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψάυσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψάυσαι χερσὶν λειμῶνος Cy. 170. ψάυσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χερὶ ὃ ψάυσῃς ποτὲ Med. 1320. πρόσω τῶν ἐμῶν ψάυσῃς κακῶν; An. 248. κλαίω ψάυσῃ (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρως. ψαφαρόχρυν κῆρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τῶμόν ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναικας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἀπασὶ κείσθαι δυστυχῆς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίη Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνόν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κῆλογοὶ βροτῶς Pro. fr. VI. ὅς τι μὴ ψεύσῃ γε

κῆρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ὁδὸν τῆσδ' ἐλπίς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω ὢ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ὢ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μὴ τις σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς δὲ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ὅτε τὸν δελταίων γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ὅς ἐπ' ἄρας ψεύσομαι Rh. 189. ἔποτ' ἄλλον ἀνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642.

Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδὴς ἔφους Or. 1608. ὢ ψευδὴς ἔτ' εἰς ib. 1609. μῦθος ὢ ψευδὴς Med. 354. ψευδὴ γάμον Iph. A. 105. ψευδεὶ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχῃ Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. δοιδῶν εἴπερ ὢ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῇ Hec. 490. ψευδὴς γενομένη Iph. A. 852. Δαίδαλος ψευδῇ ἔδωκεν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῇ ὑπ' οἴκῳ τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκόσῃ πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Al. 708. ὅς πολλὰ ψευδῇ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ὢ ψευδῇ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τῆς Ἀλεξάνδρου γάμους ψευδονυμφεύτης Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεύδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἀνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδουσιν Ἄρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἤρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτρασιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Χαμαί, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. ἐπὶ πόνῳ χαμαιπετεῖ μα-
τρός Or. 1491. ὑπόθεν χαμαιπετής
πίπτει πρὸς ἕδας Bac. 1109. τιβάδα
πρὸς χαμαιπετῇ Tr. 507. φύλλων
ἐλατίνων χαμαιπετῇ ἔτησεν εὐνὴν Cy.
385.

Χαμεῦνη Sci. fr. I. 1. λεῖπε χαμεῦνας
φυλλοτρώτης Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος Cad. fr. vers. 2.

Χαρά. ματρὶ ἐκ εἶν χαρὰ Hec. 427.
ἔπνε γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. cf.
v. 186. ὥστε σ' ἐκπλήσai χαρᾶς Ph.
174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κέρτο-
μός με θεῶ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib.
1128. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832.
ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ἢ εἰς
ἀπίτης δεσπότης βαλεῖς χαρὰν Ion.
751. πόθεν ἐλάβομεν χαρὰν; ib.
1449. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν
El. 401. ἴτω ξύνανλος βοῦ χαρᾷ ib.
879. πολλάκις τὸ λυτὴν ὕπερον χα-
ρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτήρ, ἐκπίση-
μος Hec. 379. ἀνδρῶν—ἄδεις χαρα-
κτήρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φα-
νερὸν χαρακτήρ ἀρετῆς Her. F. 658.
ἀργυρὸς σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτήρ
El. 559. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδὼν ib.
572. χαρακτήρ χρηστὸς Dan. fr. II.
2.

Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσω
Med. 156. νῶτον χαραχθεῖς Rh.
73.

Χαρίεις. χαρίεσσαν ὦραν Cresph. fr.
IV. 6.

Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσση χαρίζη
Or. 1514. ὁργῇ ὅστις εὐθὺς χαρί-
ζεται Acol. fr. III. 1. τὰς χάριτας
ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι
φρενί; Hip. 1262. χροῦσεα χάρισαι
προσθήματ' ἀγλαίας El. 192. μέτριον
τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist.
I. εἰ βρομῶ κεχαρισμένα θύρῳ Her.
F. 890.

Χάρις. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν
λέγῃ τε Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII.
2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276.
διὰ μακρῷ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—
ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἔξει; ib. 830.
ἐκ τῷ σκότῳ—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χά-
ρις ib. 832. εἶπερ τῷ ἐβηλήθης χά-
ριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et

El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χά-
ριν φέρεις ib. 239. πατρίαν τιμῶν
χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν
ἀχάριτον εἰς θεὸς διδῶσα Ph. 1745.
βίε χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip.
1408. βέβακεν ὄρκων χάρις Med.
439. σοὶ χάριν φέρουσα ib. 508. cf.
Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν
Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χά-
ριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι
χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν
ib. 547. ἀπλητος χάρις γόων Sup.
79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νε-
κρὸς ib. 385. πῶ νυνχευμάτων χάρις;
ib. 1135. χάριν ἀγῆρῳ γ' ἔξομεν ib.
1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A.
555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν
ἀπόλωτο Iph. T. 566. χάριν ἔχω
ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. sq.
κάστα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν
Rh. 476. ἡ χάρις εἰ μακρῶν λόγων
δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib.
1129. ὁμοφάγων χάριν Bac. 139.
ναὶ τὰν βοτρυνώδη Διονύσου χάριν οἶνας
ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573.
διατελεῖν χάριν Her. 435. ὅτοι σοὶ
γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεὺς
μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λί-
γεια λωτῷ χάρις ib. 893. χάριν προ-
δόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661.
χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250.
τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib.
1394. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω
ib. 1427. χάριν πρᾶσσω ἀδελφεῷ
Ion. 36. cf. v. 896. χάριν εἰ προλα-
βὼν ib. 914. χάριτι προσδεῖναι χάριν
Her. F. 327. εὐνομία χάριν διδὼς ib.
779. χάριν γηράσκουσιν ἐχθαίρω φί-
λων ib. 1223. εἴση μοι χάριν; And.
fr. V. τὰς πρὸς χάριν—πονηρὰς Er.
fr. II. 19. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χά-
ρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ὁκνῶ
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi.
fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπό-
λωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b)
plur. χάριτας ἔχων πατρός Or. 244.
χάριτας πατρίας ἐκτίνων ib. 453.
ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο Ph.
572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς
εὐκλείας χάρισιν ἐνδεν ὁρμάσω Sup.
1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph.
A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib.
1222. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.

Ψυχορράγειν. ψυχορράγει Al. 141.
ψυχορράγουσα ib. 20. τέκνα ψυχορ-
ράγοντα Her. F. 324.

Ψυχορράγης. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυ-
χορράγεις Iph. T. 1466.

Ψύχος Fr. inc. XCV.

Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568.
ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπίς
Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh.
417.

Ω.

᾽Ωγύγιος. ᾽Ωγύγια εἰς πυλώματα Ph.
1120.

᾽Ωιδή. ῥῖδῃ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor.
ῥῖδά. ἄεισον—ῥῖδαν ἐπιτήδειον Tr.
514. ἴακχον ῥῖδαν μέλπω Cy. 69.
καλλίνικον ῥῖδαν EL 865. 3) plur.
ἄμυσσάταισι σὺν ῥῖδαῖς Ph. 814.
λύπας πολυχόρδοις ῥῖδαῖς παύειν Med.
197. ῥῖδας ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224.
ἀντιψάλμυς ῥῖδας Iph. T. 178. πρὸς
ῥῖδας εἶρπε Cy. 422. τὰς καλλιφθόγ-
γυς ῥῖδας Ion. 169.

᾽Ωδίν. ὠδίνος ἀγαλμα δίας Hec. 461.
δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph.
A. 1235. Λατῆς ὠδῖνα φίλαν Iph.
T. 1102. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45.
κρύφιον ὠδῖνα ib. 1487. ἀπτερον κα-
τασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1040.
τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δὲ
ὠδίνων γοναὶ ib. 358. ὠδίνων τε καὶ
ἀφροσύνας Hip. 164. πόνης ἐνεγκῶς
ἐν ὠδίσι Sup. 920. ἐν ὠδίνων λοχίαις
ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κε-
ραυνῷ οἶστρος ὠδίνας πνέων Her. F.
862. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν
Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.

᾽Ωδίειν. ὑπὲρ δισσῶν ὠδίειν Hip.
258. ἢ πρὶν ὠδίνωσ' ἐμέ Iph. A.
1234. πάλαι ὠδίνωσα Her. 644.

᾽Ωδοὶ χρησμῶν Her. 489.

᾽Ωή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy.
51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et
Her. F. 1106.

᾽Ωθεῖν. διὰ μέσου αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον
Ph. 1467. σπονδῶν ἀπο ὠθεῖ με Bac.
46. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589.
ὠθεῖ νιν Her. F. 969. ὠθεῖ βιαίως
Tr. 356. μὴδ' ὠθεῖ βίᾳ Hel. 452.
γενναϊότατα ὠθεῖτε Cy. 652. ὠθεῖν
πύλας Or. 1562. ὠθεῖν πρὸς τὸν
ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος
νεὼς ὠθεῖ πάλιν πρυμνήσια Iph. T.

1395. δαιμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὥση
φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v.
379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλ-
λοντ' ἂν ὥση χρόνον Iph. A. 865.
τάχ' ἐξ ἀναιδὸς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα
Cy. 588. τεκύσης εἰς σφαγὰς ὤσαι
Ξίφος Or. 291. πετρῶν ὤσαι κάτω
Cy. 447. δαλῷ κόπην Κύκλωπος ἔσω
βλεφάρων ὤσας ib. 483. ὤσει σὴν
παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—
ὤσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580.
εἰ τόσδ' ὤσαιτο (proet. pro ὤσαιτο)
Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθυμένη
Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.
᾽Ωκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. ᾽Ωκε-
ανῷ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.

᾽Ωκυδρόμος. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac.
871.

᾽Ωκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.

᾽Ωκυπλάνος. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύ-
γων ῥίπταις Pi. fr. III. 4.

᾽Ωκύπομος. πόδα ναὸς ὠκυπόμπυ Iph.
T. 1137. ὠκυπόμπυς πλάτας ib.
1427.

᾽Ωκύπυς. τὸν ὠκύπυ Μαιάδος γόνον
Hel. 247. ὠκύπυς ἀνὴρ Aut. fr. III.
16. κυνῶν ὠκυπόδων Hip. 1128.

᾽Ωκυρόας. τὸν ὠκυρόαν Ἀξίον Bac.
569.

᾽Ωκός. ὠκὸς Ἄρης An. 106. ὠκὸν
πόδα Iph. T. 32. ὅκ ἐστιν ὥτως ὠκός,
ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ὠκεία
πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῶραι
ναῶν ὠκείαι Tr. 122. τὸ ὠκὸν καὶ τὸ
λαίψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
τεθρίππων ὠκίταν χαλὰν ἐπιβᾶσα
Ion. 1242. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip.
1271.

᾽Ωκύτης. πελείας ὠκύτηγ' ἔχ ἥσσονες
Bac. 1088.

᾽Ωλένη. ἔγχος—ἀπ' ὠλένης βαλεῖν
Ph. 1384. ἀρα φίλην ὀρέξερ' ὠλένην;

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρός πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἀμύλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἀγνῆς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τετραμμέναι Rh. 176. σ' ὃ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποτελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὀλβον Ion. 631. σοφὸν ἐν βάλειμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος, ἢδε χεῖρία An. 412. γυναῖκα χεῖριαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χεῖρία γ' ἅλῃσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῶσθαι, μόλις νιν—χειρώμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειρώμενοι ἰσφαζόν ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρώμενην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσας κακὰς ἐφεύρον—τῷδ' ὄπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ῥῖμωζα πρὸς τέκνων χειρώμενης (ubi est partic. pass. non med.) El. 1168.

Χείρων, nom. propr. praeceptor Achilles. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine pos. deterior*. εἰς τε τὸν ὀλβιον, τὸν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρός Her. 329. εἰ τιν' εὐφυνά—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ἑδέν ἐτι χείρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν ἐτι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριτος. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρῶνακτες ἀνδρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μεσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυσ. καθ' ἐπτάτονον ὀρεῖαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποβόρῃζω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλης ἔρριπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ἄχ ὅψω πηγαῖον χέρνιψ' ἐπὶ φθιγῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιψ'

ὡς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ἐν θίγοις ἀν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χερνίβας μολῶν Ph. 666. χερνίβων ἐτήξῃ πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χερρόνησιος. τὴν ἀρίστην Χερρόνησιαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χερρόνησιφ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαῖς κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θείναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσι τ' ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσος παράλῃς Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαῖσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεύμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πότις χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμερον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνῷ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπῃ διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίους παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοι νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνεις. χηνεῖα δαῖς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις ὁμός; Al. 1092. διὰ μακρῷ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. συγγαί ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc subst. χήρα, vidua. χήραν πολίων An. 348. χῆραι ἔζητησκον Tr. 380.

Χηρῶν. ἄλῃς Πριάμης γαί' ἐχίρωσ' Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ἄδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέριον χθόνιον—ἔδωκεν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἡχῶ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

Ω Φ Ε Λ

fr. X. 3. τί με πλῆτος ὠφελεῖ νοσῶντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδῶς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλεόν An. 680. Ἧ μάλιν' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τῷτον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρητὸς φίλοισιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυστυχῶντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὐηθεὶς δοκεῖν, ὀρνίθας ὠφελεῖν βροτὸς Hel. 754. δίκαια, τὸς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρησιν—κακῷ ρέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἅλις ὁ θεὸς

Ω Χ Ρ Ο

ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῶντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ἐκ ὠφέλων; Ph. 405. τῷτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσεται; Sup. 1107. δὲ ὠφελήσεται μείζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmaeon. fr. X. 2. ὠφελόμεθα Ion. 380. ὠφέλημα Tr. 698. ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138. ὠφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὠφελος, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὠφελε, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὠφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim. ὠχρὸς Bac. 438.

ΧΟΡΗ

ΧΡΑΗ

χωρη. Hec. 599. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 540. Iph. T. 61. et 160. Hec. 1040. et El. 324.

Χορηγός. ἄγγελος Iph. T. 960.

Χορηγός. γαλακτὸς χοιράδος κοιλὸν μνηστῆρ Σαρπηδόος An. 1266. Δῆλιος χοιράδος Tr. 89.

Χορῆς. δοχαὶ χορῆς πέλας El. 828. μὲν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χορῆς; Soy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν ἔχεν Hec. 1118. ἠδὲ παύσεται χόλος Med. 94. κατὰ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πῶσα πάρος χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἑρμύων χόλον φεγγων Iph. T. 1439. γὰρ τὸν ἥρας οἶός ἐπ' αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολύεσθαι. ἥρας δὲ ἀγών τις χολύεσθαι Her. F. 1189. εἰ τι λέξεις, ὦν χολύεσθαι τρατὸς Tr. 730. χολύεσθαι Al. 5. et ὀργῇ χολύεσθαι Dan. 40.

Χοραγός. χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορῆς. ὅτ' ἀντιγὰ χορῶν Hip. 1135.

Χορείαι. ἐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάτασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνει Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνός ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὺν κισθάρων νεβρός Al. 586. γάμος ἐχόρευσεν Iph. A. 1057. Μῆσας, αἱ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεύσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν ἥρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γὰ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω Her. F. 871. ἤξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίασι Λύσας χορευθέντ' ἐναύλοισ Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μῆσαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνήσαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτεῖον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαίς τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεῶν χορός Ph. 243. λαβῆσαι πενήκοντα Νηρηίδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. χορὸν, τὸν ἔδρας σέβει Sup. 75. ἀναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορός ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορός ἦδός Her. 892. χορὸς καλλιμορφὸς τέκνων Her. F. 925. τὸν Ἀἶδα χορὸν ἰαχίσσω; ib. 1027. θεῶς εἰς χορὸν ἵχνος El. 859. ἐπάειδε καλλίνικον ὄδαν ἐμῷ χορῷ ib. 865. χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἵσταναι Al. 1158. cf. Iph. A. 676. χοροῖς ταίην Iph. T. 1143. τὰν Διὸς κόραν ἐμπετόμαν χοροῖσι Tr. 554. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι ib. 1071. Βάκχαις συμμετασχίσσω χορῶν Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. διάσας γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν πάννυχιοις χοροῖς ib. 860. θεῶν χορός κρυφαῖος ib. 1107. εἰ τὰδε χοροὶ Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἐννελεῖσθα χοροῖς ib. 1484. ἵνα χορὸς τείβῃσι ποδοῖν Ion. 495. πρὸς χορὸς τραπόμεθα Her. F. 761. cf. v. 763. εἶσα χορὸς El. 178. χορῶν τητωμένη ib. 310. πέμπουσαι χορὸς ib. 434. ἄτρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. χοροὶ Ἀτρειδῶν ἐγέραιον οἶκος ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρεῖων χόρτον, ἐχ ἱππων, λέγεις Al. 498. πᾶλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῷ χειρὶ Rh. 771. ὁ χόρτος εὐφρων Cy. 505. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. ἡ δικαίως τῆς θεῆς τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 799. ὁμῶς χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip. 1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, ὃν φόνος κηλίσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ δ' ἐκ ἔχρησεν ἠδὲν, ὦν ἔχεις, κακῶν; Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράτῳ Λοξίας χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. ἐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον El. 1267. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνη Ph. 961. ψευδὴ ὑπ' οἴκτε τοῖσι

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

- Absentia minus molesta praesentibus. Ion. 585.
- Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
- Achillis umbra Graecis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
- Achillis umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
- Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubae persuadere conatur. Hec. 225. etc.
- Actaeon canibus dilaceratus. Bac. 1290.
- Adolescentes saepe stultiores feminis. Hip. 967.
- Adversa patienter sunt ferenda. Hec. 548.
- in Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
- in Adversis rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
- in Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
- in Adversis nihil praecipitanter agendum. Her. F. 103.
- Adversitas, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
- Adulterium in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
- Aegeus, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
- Aegeus hospitium Medae pollicetur. Med. 723.
- Aegeus oraculum Apollinis consultit super liberorum procreatione. Med. 669.
- Aegrotare facilius, quam aegrotum recte curare. Hip. 186.
- Aegrotantes plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
- Aequalitati in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
- Aetas, Saturni filia. Her. 900.
- Aetheri comparatur vita humana. Dan. fr. I.
- Aether Jupiter. Fr. inc. I.
- Aethra, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
- Aetoli plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Melesag. fr. VI. 9.
- Aevum posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
- Afflictorum precibus lata fortuna ebrios nihilo moveri. Sup. 123. etc.
- Agamemnon Polymeactorem condemnat. Hec. Argum.
- Agyleus Apollo. Ph. 634.
- Alata verba. Or. 1176.
- Alcestis, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
- Alcibiadis laus. Epig. III.
- Ambitionis vitium quam noxium. Ph. 534.
- Amentis finis infelicitas. Bac. 388.
- Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
- Amicitiae novae veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
- Amicus fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
- Amicus quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
- Amicus utrique fortunae convenit. Ion. 730.
- Amicus sincerus multis cognatis praestantior. Or. 804.
- ad Amici boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
- Amico certo nihil praestabilius. Or. 1155.
- Amicum probrum, etiam tardum, praestare malo et versuto. Ion. 834.
- Amicum verum condolere amicis tristantibus. Her. F. 1224.
- Amici absentes aequae ac praesentes juvandi. An. 1052.
- Amici falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
- Amici in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
- Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
- Amici veri qui. Or. 450.
- Amici veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
- Amicorum certorum non magnus numerus. Sup. 868.
- Amicorum conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
- Amicorum, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

503. χρῆσθαι ἐντοχῇ νόμῳ θεῷ Rh. 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν ὄντι χρῆσθαι Hel. 738. πρῶτος καὶ δεξιὸς χρῆσθαι τῇ παρῶν δυνάμει Erist. IV. ἐμοὶς χρώμενος βουλευμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοὶ χρώμενος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἐαυτοῦ χάρισι δεξιὸς Erist. IV. ἀπλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. χρωμένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰσχροῦν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοσῇ Acol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip. 999. ποῖα χρωμένη τακτική; Ion. 349. χρῆσθαι ὅδ' ἐν δόμοις ἔχων Tr. 1172. χρῆσαι κακοῖσι ταῖς ἐμοῖς Iph. T. 1034. δ' ἂν ἔλινται τοῖσι σοῖς χρῆσάμεθ' ἂν Med. 616. ἢν χρῆσονται τύχη (si male rem sint gesturi) Her. 714. γαλανία χρῆσάμενοι Iph. A. 546. ὅτε μάλιστα χρῆσεται ἔκκενέτη Med. 240. οὐαίτι παρδοῖς χρῆσάμεθ' αἰνίγμασιν Iph. A. 1147. χρῆσθαι καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγους ib. 1429. ταῖς σοῖς ἀνοῖαις χρῆσθαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031. ὅδ' ἐν βίῳ τῇδε χρῆσθαι περὶ Her. 107. τῇ λόγῳ χρῆσθαι Ion. 444. πονηρῷ χρῆσεται κρητῇ El. 374. χρῆσάμεθα τῷ κρητῇ Fr. inc. LXXII: 2. ὁ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῷ κέρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἀπασιν —τοῖς αὐτοῖς κέρησαι Erist. V. κέρησαι (i. e. κέρησαι) ὅπλους Antiope. fr. XXVI. ἥκει τί τῇδε γῆς κεχρημένος; Sup. 457. ἀπορία κεχρημένος Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένος Med. 347. βορᾷς κεχρημένος Cy. 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελῶσιν κεχρημέναις Sup. 327. πώματος κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908. φεύ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. ἡ δυσγένεια ὥς ἔχει τι χρήσιμον Iph. A. 446. ὅδ' ἐν γ' ἀχρηστον, ὅδ' ἐν χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔστιν ὅπου χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925. κειμήλια νέουσι χρήσιμα Er. fr. II. 4. χρησιμώτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. σῶφρονος ἀπιστίας ἐκ ἔστιν ὅδ' ἐν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam.

Ced. fr. VI. 1. λέγει ἔδε χρησιμώτερα πρὸς — συμφορᾷν Hip. 482. χρησιμωτάτη θεῶν Ph. 789.

Χρήσις. φίλων χρήσις ἢ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἐκρησ' Ἀδράτῃ Λοξίας χρησμένον τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδῶσα χρησμένον ib. 645. νῦν χρησμός Λοξίῳ παραίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et Ion. 785. θάμης ἂν, ἥμᾳς χρησμένον εἰδέναι θεῷ; Med. 676. comf. Iph. T. 105. χρησμός ὅς λέγει Διὸς Bac. 1331. χρησμός μὴ κρανθέντος Her. 606. χρησμός παλαιῷ Λοξίῳ ib. 1028. ὁ χρησμός ἡρόδοτον θεῷ ib. 1036. χρησμός ἐπέσχεον Ph. 873. χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθη Hip. 1350. χρησμών ἀουδὸς Her. 404. et χρησμών φίδος ib. 489. χρησμών ἀκούσας ib. 474. ἐπείνεος χρησμός Ion. 424. cf. v. 1569. Λοξίῳ ἐμπέδοι χρησμοὶ El. 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula eduntur. φοῖβος παλαιῶν ἐκλεπὼν χρηστήριον Med. 667. cf. Bac. 1334. Ion. 419. et 512. et El. 1272. πάρος χρηστηρίων An. 1113. ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33. 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τῷ θεῷ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λειπῶσα Ion. 1320. χρηστήριον τῆνομα Hel. 828.

Χρηστός. ὁ ἐσθλός — χρηστός ἐστ' αἰὶ Hec. 598. χρηστός ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν ib. 648. λόγῳ χρηστῷ Her. 555. χρηστός ἀνὴρ ib. 999. χρηστῷ πατρὶ Hel. 924. cf. v. 948. τί δ' ἐκ ἂν εἴη χρηστός ὁλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτηρ χρηστός Dan. fr. II. 2. ἐκ ἂν γένοιτο χρηστός ἐκ κακῷ πατρός Dic. fr. XI. 2. τρόπος χρηστός Pi. fr. VII. 1. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El. 358. ὅταν χρηστὸς λάβῃσι, χρηστὰ βουλευσ' αἰὲ Or. 771. cf. v. 907. χρηστοῖσι δέλοισ Med. 54. et Bac. 1027. πῶ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. χρηστῶν πενήτων Er. fr. II. 27. δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Me-

EURIPIDIS CONTEXTUM.

- Calamitates suas celare prudentis est. *Æd. fr. XIII. Scy. fr. III.*
e Calamitatibus eripere solius Dei. *Or. 1345.*
Capaneus, Jovis blasphemator, fulmine necatur. *Ph. 1188.*
Capaneus Thebas, invitis Diis, se eversum gloriatur. *Ibid. 185.*
Cassandra, Hecubæ filia, Agamemnoni desponsata. *Hec. 826.*
Castitatis præmium. *Hip. fr. XVIII.*
Cedro mortuos ponebant. *Al. 365.*
Cephalus ab Aurora raptus. *Hip. 455.*
Cherrhonesi ina. situs. *Hec. Argum.*
Chionides. *Epist. II.*
Chrysothemis, Clytemnestra filia. *Or. 23.*
Cisseus, pater Hecubæ. *Hec. 3.*
Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum prosequi. *Her. F. 1334.*
Civis malus quis sit. *Fr. inc. XXXII.*
Civitas seditiosa non recte sapit. *Her. F. 272.*
Civitem negligere, impiuni. *Her. 108.*
Cælum commune cunctis mortalibus. *Hel. 912.*
in Cætus prodire, virginibus indecorum. *Or. 108.*
Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. *Or. 683.*
Comensationem, pugnas, convicia, et rixas parere. *Cy. 532.*
Commiserationem viris sapientibus inesse. *El. 294.*
Concordia conjugal, res dulcissima. *Med. 14.*
in Congressibus conciliandorum quid cogitandum. *Ph. 466.*
Conjugal, fides non frangenda. *Hip. 407.*
ex Conjugal, complexu magnam benevolentiam oriri. *Hec. 831.*
Conjugal, bonæ est maritis placere. *Fr. inc. CLI. et CLII.*
Conjugal, plus aloës, quam mellis, habet. *Al. 238.*
Conjugal, alterius stupratoribus quæ mala eveniant. *El. 921.*
Connubia parva et casta magnis præstantiora. *Ibid. 1099.*
Consanguineorum inimicitia plerumque gravissima. *Ph. 377.*
Conscientia sibi male conscia sævissimus carnis. *Or. 396.*
Consiliatorum multitudo non semper utilis. *An. 482.*
Consilium facilius damus, quam capimus. *Fr. inc. XXXIII.*
Consilium rectum et mens, vates optima. *Hel. 763.*
Consilio et prudentia senes fieri juvenes. *Ion. 1041.*
Consilio plus, quam iracundia, effici. *Ph. 518.*
Consolari tristæ, amicorum officium. *Or. 300.*
Consolatio contra mortem filii. *Dic. fr. XIV.*
Consolatio contra mortem optimæ uxoris. *Al. 416.*
Consortium malum mulieribus perniciosum. *An. 952.*
in Conspectum eorum, quos quis læsit, prodire, non est fortis animi. *Med. 469.*
Constantiæ vox. *Syl. fr. II. Tel. fr. XVI.*
Contententes ad dignitates apud prudentes et sapientes eodem habere suæ dignitatis æmulos. *Ion. 606.*
Contentio causa multorum malorum. *Ph. 805.*
Cor trepidans futurum præagere. *Bac. 1287.*
Corrivaes omnes suspicaces. *An. 182.*
Creon filium Menœceum fugam, ne pro patria immoletur, capessere jubet. *Ph. 972.*
Creon Edipum terra Thebana ejcit. *Ph. 1586.*
Creontis et Eteoclis consultatio de debellandis Argivis Thebas obsidentibus. *Ibid. 731.*
Creontis et Glaucæ interitus miserabilis. *Med. 1220.*
Creontis filia Jasoni desponsata. *Ibid. 18.*
Creusa, Erecthei filia. *Ion. Argum. Ab Apolline gravis facta. Ibid.*
Curiositas feminas male decet. *Hip. 785.*

D.

- Danaæ nomen uude. *Dan. 20.*
Danaus ex Ægypto in Græciam venit. *Ar. fr. II.*
Dantes expectant rursus. *Fr. inc. CXXXIV.*
Peliad. *fr. VII.*
Delicta impia a diis impunita non manere. *Hec. 1029.*
Deus justitiæ observans. *Ibid. 800.*
Deus nullus malus. *Iph. T. 391.*
Deus ubi faverit, amicorum non esse usum. *Her. F. 1338.*
Deus quos vult perdere dementat prius. *Fr. inc. B. XXV.*
Deus mortalia curat. *Fr. inc. B. XII. 4.*
Deus majora gubernat, minora Fortunæ permittit. *Fr. inc. CXXIX.*
Dei donum, liberos esse. *Ion. 509.*
Deo contraria et pugnantia non dicenda, nec prædicanda. *Ibid. 703.*
Deo servire gloriose labor. *Ibid. 131.*
Deo vivere et studiis, melior et tranquillior vita, quam servire mundo. *Ibid. 645.*
Deos quomodo finxerint Athei factos. *Sis. fr. I.*
Deum animis nostris esse inaccessible. *Tr. 885.*
Deum nulla re indigere. *Her. F. 1345.*
Odiæse orgia impie agitant. *Bac. 476.*
Deum perficere multa insperato. *Hel. 1705.*
Deum propter unius peccatum sæpe punire multos. *Tr. 760.*
Deum sæpe differre auxilium. *Iph. T. 105.*
supra Deum esse velle, dementia. *Tr. 964.*
Dii bonorum amici. *Hel. 1694.*
Deorum sophismata culpanda. *Iph. T. 390.*
adversus Deos fortiores non certandum. *Ibid. 1479.*
Deos homines malos punire. *Ion. 440.*
Deos non affectare vetitos concubitus. *Her. F. 1341.*
Deos peccare hominum more, pudet. *Ion. 341.*

παλάμη χροά Or. 819. μή με — ὅ
μεθ' ὅσ' ἀναιμάκτον χροά Ph. 271.
ἄνπερ κόσμον ἀμφιῶν χροῖ Med. 787.
αἷμα ἐκ ἐνὸν χροῖ ib. 1175. cf. Cy.
407. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδης ἄπτε-
σθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίους λευ-
κὸν χροά ἐλίσσαςτο Al. 157. πολλὰ
δάκρυά μοι κατέβη χροὸς An. 111.
ρίπτε—ἀπὸ χροὸς—ἱερὸς τολμῆς Tr.
257. ἀγνή χροά ib. 453. περὶ τρυ-
χηρὸν χροά ib. 496. ἃ ἐν γάμοις
ἐχρῆν σε προσδέσθαι χροῖ,—πέπλων
ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—
1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24.
παρηδί ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς
Hel. 1095. τί πέπλος μέλας ἐξήψω
χροὸς ib. 1202. λυτροῖς χροά ἔδωκα
ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυον ἐκτί-
ξης χροά ib. 1435. λυτρά πανύσταθ'
ὕδρανάμενον χροῖ El. 157. δυσείματος
χροά ib. 1107. τεμὼν χροά Fr. inc.
LXVII. 2.

Χρυσανταυγής. πέταλα χρυσανταυγῇ
Ion. 890.

Χρυσασπίς Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβότρυχος. χρυσεοβότρυχον ὦ
Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσέομαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσέονωτος ἀσπίς Antig. fr. XVIII.
1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπήνητων φα-
ρέων Or. 838.

Χρύσεος, ὅς. τόνδε χρυσὴν τέφανον
ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσὸς
πλόκος Med. 1186. χρύσειον δράκοντ'
ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσῆ
Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρύσειον
κλοιὸν Cy. 182. ὃ σοι χρυσὴν ἀπώ-
λεσε Alcæon. fr. XVII. 1. χρυσὴν
ἐνεγκὼν ὄρμον ib. 2. vid. not. χρυσὴν
αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσέων
ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρό-
νοις Hel. 246. Ὀλύμπω χρυσέων
θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέης
θάκης ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib.
1007. χρυσέης κρητῆρας ib. 1165.
ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις El. 176. χρυσέων
ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσέαν
ἄμυνκα Hec. 464. χρυσέας ἑρὶς ἄρνός
Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et
El. 705. et 719. σῆς ἀπὸ χρυσέας
γονᾶς ἔβλαπεν Med. 1255. χρυσέας
κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον

χρυσέας χλιδῆς An. 147. χρυσῇ
πλάστιγξ Rh. 303. χρυσέαν κατ' αὐ-
λάν Her. 916. χρυσέας Γοργόνος
Er. fr. I. 51. χρυσέα φλογὶ Phaeth.
fr. I. 3. ἀλύσει χρυσέαισι Or. 982.
χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυ-
σέαις εἰν οἶνοχόαις Tr. 820. χρυσί-
αισιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν
ταῖς χρυσέαις Hel. 182. χρυσέαις
ἄρπαις Ion. 192. χρυσέαις προχόοι-
σιν ib. 434. χρυσέας φιάλας ib. 1182.
χρυσέαις πόρπαισιν El. 317. χρύσειαι
πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ
χρυσίῳ Her. F. 351. χρυσέοις σὺν
ὄπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph.
A. 1071. χρυσέων ἐνόπτρων Hec.
925. cf. Tr. 1107. χρυσέων τούτων
Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατήρων
γνάλοις Iph. A. 1051. χρυσέων ξοά-
νων τύποι Tr. 1074. χρύσεια πτερά
Bac. 372. χρυσέων ἐκ τευχέων Ion.
146. χρυσέων ἐκπομάτων ib. 1175.
χρυσέων πετάλων ἀπο Her. F. 396.
χρυσέων ἄτρων τροφῇ El. 54. χρύσεια
προσθήματ' ἀγλαίας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον
ἵχνος Or. 1468. et sine τὸ Iph. A.
1042.

Χρυσεοτέφανος. τὰν χρυσεοτέφανον κό-
ραν Ion. 1085.

Χρυσέοτολος. πέπλων χρυσέοτολον φά-
ρος Her. F. 414.

Χρυσεότενκτος τέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει
El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρύση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med.
786. ὄφεισιν ἐν χρυσήλατοις Ion. 25.
τύποι σφενδόνης χρυσήλατις Hip. 862.
χρυσήλατοις πόρπαισιν Ph. 62. θυ-
μέλαι χρυσήλατοι El. 713. τέφος
χρυσήλατον Med. 949. εἰς κανὴν
χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυ-
σηλάτων τευχέων An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154.
ναῶν χρυσήρεις θρυγῆς Iph. T. 129.
εἰς χρυσήρεις οἴκας Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέ-
πας Πάγγαιοι Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλος. χρυσοδαίδαλῳς το-
μίοις πώλῳ Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

EURIPIDIS CONTEXTUM.

■ Filios patriæ, non matris, nomen in repub. ge-
 rere debere. El. 934.
 ■ Forma res inutilis. Hel. 27.
 Forma non semper, sed virtus, maritis conciliat
 uxores. An. 206. et Fr. inc. CLI.
 Forma mediocrius tutior. Fr. inc. CLXVIII.
 Formam mulierum omnia expugnare. Tr.
 892.
 Fortitudo sine sapientia plerumque inutilis.
 Ph. 754.
 Fortuna mediocrius præferenda opulentis ani-
 mum cruciant. Med. 598.
 Fortuna tarda, constantior. El. 403.
 Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius.
 Fr. inc. B. 13.
 Fortuna sapientibus opitulatur. Pi. fr. VI. 3.
 Fortuna, quo tardius accedit, eo constantior.
 El. 403.
 in Fortunæ arbitrio posita læta cum tristibus.
 Ion. 1502. etc.
 ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare.
 Or. 803.
 Fortunæ ictus fortiter sustinendi. Her. F.
 1349.
 Fortunæ inconstantia. Hec. 283. Ibid. 956.
 Tr. 102. et 630. etc. Fr. inc. LXVIII.
 Fortunæ prosperæ et adversæ habere amicos,
 lucrum insperatum. El. 606.
 Fortunæ adversæ medicum invenisse, magna
 felicitas. Ibid. 60.
 Fortunæ cedendum. Tr. 687.
 Fortunæ cuncta subjecta. Her. F. 1314.
 Fortunam mulierum connubia regere. El.
 1100.
 Fratres inter se altercari, res dira. Iph. A. 376.
 Fraudum mulieres solertissime excogitatrices.
 An. 85.
 Furia, adeo furoris et rabiei. Her. F. 878.
 Futura hominibus ignota. Iph. T. 475.

G.

Gaudere perpetratis hand convenire. Bæc.
 1037.
 Genus absque pecunia contemni. Ph. 446.
 Germanitas amara est execranda. Iph. A.
 508.
 Gloria non sine labore parva. And. fr. IX.
 Fr. inc. XXXIV. et LI.
 Glorioso mori, cum sit necesse, acerbum mo-
 rienti, sed superstitionibus decus. Rh. 758.
 Græci Phrygiis in bello semper superiores.
 Or. 1484.
 inter Græcos dissensio de Polyxena Achilli
 offerenda. Hec. 119.
 Gratia senescens inter amicos odiosa. Her. F.
 1223.
 Gratiam prolixiora verba respicere. Tr. 87.
 Gustum ad emendum provocare. Bæc. 150.

H.

Hagyeus Apollo. Vid. Agyieus.
 Hecuba filiam mactatam sepelit. Hec. 609.

Hecuba pro filia mori se offert. Hec. 391.
 Hecubæ ad Agamemnonem supplicatio pro
 ulciscendo Polymestore. Ibid. 756.
 Hecubæ ancilla Polydori corpus in litore repe-
 rit. Ibid. 681.
 Hecubæ de ulciscendo Polymestore deliberatio.
 Ibid. 736.
 Hecubæ et Polymestoris contentio coram Aga-
 memnone. Ibid. 1252.
 Hecubæ somnium de Polyxena mactanda, et
 Polydoro interfecto. Ibid. 66.
 Hecubæ nunciatur, Polyxenam Achilli immo-
 landam. Ibid. 110.
 Hecubæ Ulysses supplex factus. Ibid. 299.
 Helena ab Apolline e manibus Orestis et Py-
 ladiis eam interficere conantibus subducta.
 Or. 1629.
 Helena multarum cladum causa. Tr. 775.
 Helena quibus prægnata parentibus. Hel. 17.
 Helenæ forma. Or. 126. Excidii Trojani
 causa. Hec. 443.
 Helenæ raptus, deorum fucus. Hel. 31.
 de Helena interficienda Orestis et Pyladis con-
 sultatio. Or. 1105.
 Hercæ Jovis altare. Tr. 483.
 Herculis character. Lic. fr. I. Syl. fr. III.
 Hermione, Helenæ filia. Or. 1183. Neopto-
 lemo desponsata. An. Argum. Orestis nuptiæ
 data ab Apolline. Or. Argum.
 Hippolyte, Thesei uxor. Hip. Argum.
 Hippolytus a patre Theseo in exilium injuste
 pulsus. Hip. 973. Disciplinæ Pitthei tra-
 ditus. Hip. Argum.
 Hippolytus Veneri exosus propter castitatem.
 Hip. Argum.
 Hippomedon rex. Ph. 127.
 Homo creaturarum omnium miserrimus. Or. 3.
 Homini nihil esse debet insperatum. Hyp. fr.
 VIII.
 de Hominibus non facile ex aspectu judicandum.
 Med. 219. etc.
 Honestè mori satius, quam turpiter vivere. Or.
 1152.
 Honestè vivendum, aut moriendum. Ion. 858.
 Honor ubi accesserit, tum cruciat. Iph. A. 23.
 Hora mortis incerta. Al. 783.
 Hospes pauper divite alacrior. El. 395.
 Hostis dolo non occidendus. Rh. 10.
 Hosti cedere præstat, quam vitam amittere.
 Her. F. 284.
 in Hostem adversum qui dimicet, vix necesse-
 ria videre posse. Sup. 855.
 Hostium capita potentiori manu premere, mag-
 num deorum munus. Bæc. 985.
 Hostium suorum vindex Deus. An. 1007.
 Hostes coram aspicere viro bono convenire.
 Her. 391.
 inter Hostes omnia suspecta. Ph. 272.
 Humanæ vitæ fragilitas. Or. 974. etc.
 Humanum genus omnibus calamitatibus ob-
 noxium. Or. I. etc.

I.

Ignavos sine laboribus facultates non acquirere.
 El. 80.

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμους τυραννικὰς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρεῖσι παγαλ Med. 411. διὰ φόβου οἱ φιλιτατοὶ χωρεῖσι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (adversus) αὐτὸς ib. 1141. πολέμοιοι χωρεῖσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίων ἐξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταῦτ' κῆμοι δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαίαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμους El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσυχῇ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἱ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἶκος El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. ἡ τὴν μὲν χρεῶν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν δλέθρου διὰ παντός Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεῶν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ τόμα χωρεῖντα λευκὸν ἀφρόν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῇ χωρεῖντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δῖχ' ἂν Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. κρηνοὶ ἐχώρων ib. 568. κύκλος ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρων βεπόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρων Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρων Bac. 758. πάλιν ἐχώρων, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρων Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε

Dan. 30. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκάβη Hec. 52. ἔχ' ὅσον τάχος χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐσίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἐπὶ πρὸς Κάδμου πόδας Sup. 588. τὸ ἀμείτερον χωρήσεται Μουσαιοὶ χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαίαν, ἣ χωρήσεται τὸς μὴ δικαίως καὶ κακῶς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόγους Ph. 108. τῶν τότε ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πῶ θῆσεις μνημα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Men. fr. XXII. 3. χωρισθεὶς σέθεν Iph. T. 596. τότε χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἴν' εἴδης χωρὶς ἔκταται θεῶν Hec. 2. χωρὶς τῶτο ib. 860. ὁπάωνάς μοι χωρὶς ἐλευσον τῶνδ' ἀποστήναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ ἔαμειψαι χωρὶς ὁμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανόν ποτε σὺ χωρὶς εἶην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν Bac. 241. κείται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ἃς ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Aol. fr. VI. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. ἃς ἐστὶν εἶδέν χωρὶς ἀνθρώποις θεῷ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρος τις ἐστὶν Ἀτθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγὼ σοι χῶρον Rh. 519. Μακρὰ χῶρος ἐστ' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίν' εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωσός. ἐν χωσοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἄρματι καὶ ψαλίοις τετραβά-
μοσι Ph. 799. ἀρμόσατε ψαλίοις τῆς
ἱππικῆς Rh. 27. ψαλίοις ἐδάμασε πώ-
λος Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρίας
Bac. 783.
Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her.
F. 1064. cf. Ion. 173. τὸς προπότης

EURIPIDIS CONTEXTUM.

- pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.
- Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.
- Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.
- Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.
- Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.
- Lingua loquax occasione parva magnum saepe excitat incendium. An. 644.
- Lingua moderanda. Hip. 395.
- Lingua praeclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.
- Linguae petulantis et effrenis poena. Med. 466.
- de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.
- Literarum vis. Pal. fr. II.
- Loquendum praemeditate, non praecipitanter. Ph. 455.
- Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.
- Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.
- Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.
- Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.
- Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiae. Or. 398. etc.
- Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.
- M.
- Magistratus officium. Hec. 844.
- Magnes lapis. Cœnei. fr. V.
- Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alceon. fr. III.
- Majestatem et opinionem sapientiae nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.
- Mala bene ferre, bonum. Cœno. fr. III.
- Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.
- Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.
- Malum bono non misceri. Ion. 1017.
- Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.
- Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.
- Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.
- Malorum male voluptates. Iph. A. 387.
- Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.
- ex Malis externis etiam sensum homines mor- dicare. El. 290.
- Manus unius dimicatio manca. Her. 275.
- Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.
- Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.
- absque Maritorum consensu uxoris nihil ar- dui tentandum. Sup. 40.
- Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.
- Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.
- Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
- Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936.
- Antiope. fr. XVII.
- Mecenate patris loco habendi. Ion. 137.
- Medea a Creonte in exilium ire iussa. Med. 271.
- Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
- Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
- Medea cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
- Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulen- tia. Hip. 1019. et 1111.
- Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
- Meditatio præstat divitiis. Antiope. fr. XXXVIII.
- Menelaus Orestis, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
- Menelai sedes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
- Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
- Menœceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
- Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
- Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
- Mentis humane vis mira. Æol. fr. IX.
- Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
- Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
- Militum tyrannis. Hec. 617.
- Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
- Minotaurus. Thes. fr. VII.
- Miseras prævidisse est eas leviores facere. Egeus. fr. IV.
- Miserrimi quique vita, quam morte, plus de- lectantur. Iph. T. 691.
- Modestiae argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
- Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
- Modicæ res bene partæ injustis divitiis præ- ferendæ. Inus. fr. XV. Phry. fr. XIV.
- Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
- Mœstitia hominibus pernicioza. Or. 398.
- sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
- Monarchiae laus. An. 474.
- Morborum levamen somnus. Or. 211.
- Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
- Mori quando optimum. Hel. 303.
- Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
- Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
- Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
- Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
- Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
- Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquit. Bac. 1000.
- Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

Ψηφίζεῖν. νόμοισι—ἐψηφισμένους θανατεῖν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὲς φονία ψῆφος ib. 973. ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεὶς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἤδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφῳ φορᾶ ib. 484. δόσια ψήφους Iph. T. 945. τρατὺ πλῆθος ἔδ' ἂν ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψήφους ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. εἰ ψήφῳ μᾶ Ion. 1223. Πυθῶν ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεστάτη ψῆφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφους διηρίδμησε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρεθήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. εἰ θεοὶ ἐξόντ' ἐπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχειν. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβόμενος ψόγον Iph. T. 686. κἄν προσῇ—ψόγος γυναικῶν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἑλλάδας μέγας Bac. 778. εἰ λήφομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. ψόγος σφ' πατρὶ ib. 993. παύσω ψόγον σε τῷ πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμῃσα δημοτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥῆγον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὧν φυλάζομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλην ἐὼμων ἔσω Bac. 638. μὴ ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος τᾶζει δι' ὧτων Rh. 565. λωτῷ ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 442. ἐν πόλει ψόφος πλέα Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaeth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγός Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἐκτορος ἀπώλετο ψυχὴ Hec. 22. τῇ ψυχὴν ἀρίστη ib. 580. τίν' εἶχε ψυχὴν; Or. 525. ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσης ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἢ φιλῶν ψυχὴ Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευδέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἀελαπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. κωφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παιδῶν φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξάιμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς ὑδὲν ἐστὶ τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μᾶ ζῆν, εἰ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαιμόνος Rh. 183. ὅς ψυχὴν ἀφήκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχὴ ἐσώθη Her. 15. εἶπερ τῷτό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχθης βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φεῖδομαι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. εἰ θέλῃς ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιοτο Dan. fr. XI. 3. ἔρως ψυχῆς δικαίας σὺ φρονός τε κἀγαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἀδῶλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένη ψυχάν Hec. 87. οἶαν αἰὼ φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχάν Ph. 1299. εὐναία δέδετα ψυχά Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὺν ψυχᾷ ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχᾷν τακομένα El. 208. ἡδομένα ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε—ψυχᾶς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φόνιαι ψυχαὶ ib. 1305. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1103. etc.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Niobæ quatuordecim liberi. *Cresph. fr. II.*
 Nobilitas in quibus laudanda. *Hec. 379. etc.*
 Unde potissimum iudicanda. *El. 385.*
 Nobilitas sola in virtute posita. *Dic. fr. X.*
 Nothi nomine tantum sordent. *Antig. fr. IX.*
 And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
 Novercas invadere liberis ex priore uxore natis.
 Ion. 1025.
 Nox inimica rebus agendis. *Ph. 734. Somni*
largitrix. Or. 174. etc.
 Noctem furibus servire. *Iph. T. 1026.*
 Noctu aliquid contra hostes tentare periculo-
 sum. *Ph. 734.*
 Novercarum in privignos malignitas. *Phry.*
fr. XII.
 Numina invocare plausibile. *Tr. 470.*
 Nuncii officia. *Sup. 459.*
 Nuncii colendi et amandi. *Ion. 180.*
 Nuptiæ beatæ. *Iph. A. 688.*
 Nuptiæ impiis contractæ multorum malorum
 causa. *Med. 1291.*
 Nuptiæ infelices, damnum maximum. *Or.*
602.
 Nuptiæ cum paribus contrahendæ. *Antio.*
fr. XVII.
 Nuptiæ incertæ. *Fr. inc. XLIX.*
 Nuptiis iustis et honestis nihil gratius. *Med.*
630.

O.

Oblivio malorum remedium. *Or. 213.*
 Otium et negotium mediocre, hominibus res
 gratissima. *Vid. Negotium et Otium.*
 Œdipus natus. *Ph. 20. etc. Matrem ducit*
inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplo-
rat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma
solvit. Ibid. 50.
 Œdipo filii ex matre nati. *Ph. 71. etc.*
 Œneus, Tydei pater. *Ibid. 422.*
 Opes hodie nobilitant. *Ibid. 442.*
 Opes instabiles, et ad breve tempus manere.
 El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. *Ph.*
558.
 Opes irritamenta malorum. *Plis. fr. II.*
 Opinione frui etiam suave. *Tr. 678.*
 Opulentia turpis et injusta repudianda. *Hel.*
911.
 Opum instabilitas. *Or. 340.*
 Opum utilitas. *Pol. fr. IV.*
 Oraculum Laio datum. *Ph. Argum.*
 Oratio blanda non semper et omnibus grata.
 Hip. 486.
 Oratio brevis et perspicua plausibilior longa.
 Or. 640.
 Oratio silentio sæpe præstat. *Or. 637.*
 Orationem illustrium plus valere apud vulgus,
 quam obscurorum hominum. *Hec. 294.*
 Orcus cum Apolline expostulat. *Al. 40.*
 Orestes ab Apolline in maternam cædem ex-
 citatus. *Or. 1167.*
 Orestes Argis præficitur. *Ibid. Argum.*
 Orestes et Electra ab Argivis damnati. *Ibid.*
858.
 Orestes furis propter maternam cædem agitatus,
 et ad mortem damnatus. *Or. Argum. Me-*

nelao exponit, qua ratione insaniam ipsum
corripuerit. Or. 395. etc.
 Orestes Neoptolemum Delphi occidit. *An.*
1118.
 Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde ma-
 terna. *Or. 544. etc.*
 Orphei tabula. *Al. 967.*
 Os refrenandum. *Her. F. 1244.*

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia af-
 ficiunt. *Or. 559.*
 Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum
 liberorum decus. *Hel. 947.*
 Parentum virtutem etiam in liberis ut pluri-
 mum elucere. *Hec. 379.*
 Parentibus claris orti, multi degeneres. *El.*
115.
 Parentibus interfectis, liberos superstites relin-
 quere, stultum. *An. 520.*
 Paridis iudicium. *An. 273. Tr. 924.*
 Parricidii poena, mala conscientia. *Or. 396.*
 Parthenopæus, Atalantæ filius. *Ph. 152.*
 Partus, maxima amoris vis. *Iph. A. 917.*
 Partus dolores. *Fr. inc. CXLVIII. Med.*
250.
 Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo.
 Ph. 542.
 Paterfamilias qualis, talis et familia. *Al. 10.*
 Patientiam viri ab uxoribus expugnari. *An.*
270.
 Patri seni nihil dulcius filia. *Sup. 1101.*
 Patre eodem natis multa in corpore similia.
 El. 522.
 Patres, radices et auctores generis semper ha-
 beri. *Or. 553.*
 Patria ab omnibus juvanda. *Ph. 1003.*
 Patria nihil carius. *Ibid. 409.*
 fr. II.
 Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere.
 Tr. 401.
 Patriam si quisque pro virili juvaret, melius
 haberent omnia. *Ph. 1022.*
 Patria nihil carius. *Ibid. 409.*
 pro Patria mori et pati, gloriosum. *Ibid. 1006.*
 Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre,
 El. 430.
 Pauperes et divites eodem jure teneri. *Sup.*
408.
 Pauperes ingenium exercere nequeunt. *Tem.*
fr. XIV.
 Pauperes et divites sibi invicem necessarii.
 Æol. fr. VI.
 Pauperum amici rarissimi. *Med. 561.*
 Paupertas omnibus exosa. *Ibid.*
 Paupertatis vitium. *El. 404.*
 Paupertatem per indigentiam virum mala docere.
 Ibid. 376.
 in Paupertate etiam animus bonus posse esse.
 Ibid. 372.
 Pax bello commodior mortalibus. *Sup. 488.*
 Pax Musis gratissima. *Sup. 489.*
 Pax opatur. *Cresph. fr. IV. Laudatur. Her.*
F. 673. Sup. 489.

Med. 902. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη Iph. T. 966. τί τόδε μεταίρεις—θεῆς ἀγαλμ' ἐν ὠλένῃ; ib. 1158. ἀνέφερον ἡ μὲν ὠλένην Bac. 1131. γρυῖαν ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. κρᾶτα—ὠλέναιν δικῶν βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρα φιλάτατ' βάλλοιμι ib. 169. θίγειν ὠλένας τέκνῳ ib. 307. cf. v. 313. et 318. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας ἔλυσ' ἐμοῖς νότοισι Tr. 757. σὰς ἐς ὠλένας δύναι ib. 1142. λαβῶσα ὠλένας ἀριστερὰν χεῖρα Bac. 1123. cf. v. 1236. ἡ σ' εἰς ἐμὰς ἔθηκεν ὠλένας λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὕρανὸν ρεπτῶντε ib. 1101. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. τὰδ' ὠλένας οἶσω; Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φιλασιν ὠλέναισι δέζεται Phaëth. fr. XII. 2.

Ὠμόβροτος Tr. 436.

Ὠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

Ὠμος. γυμνὸν ὦμον εἰσίδων Ph. 1405. λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph. T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον Bac. 948. ἀπεσπάραζεν ὦμον ib. 1125. ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ' ὦμων βοσρήχοις γανυρέμενος ib. 1532. ἐπ' ὦμοις δλην πόλιν φέρων Ph. 1138. cf. Bac. 944. πέλῃ ἐπ' ὦμων—ἐλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν εἰς ὦμος κόμας Bac. 694. ὅποσα ἐπ' ὦμοις ἔθεσαν ib. 754. νεανίας ὦμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὦμων μόσχον El. 813. ρίψας ἀπ' ὦμων πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὦμοις ἡ συνὸς φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII. 1.

Ὠμός. ἐκ ὦμός εἰς σὸν παῖδα δυστυχῶντ' ἔση Hip. 1264. ὦμός ὦν ἄγαν Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὦμῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὦμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Ὠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

Ὠμότης. οἰκτῷ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47.

Ὠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. τὰς ὠμοφάγας δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Ὠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662.

ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam Hel. 513. et El. 27.

Ὠνεῖσθαι. τάχιστα τοῖσι φιλάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρετι, γηραιὸς θανεῖν Al. 60. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνυμένη Hel. 908. μισθῷ τὸς γάμος ὠνυμένη El. 1090. ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται Hec. 360.

Ὠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

Ὠνητός. ὄλος ὠνητός Hec. 365. ὠνητοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc. CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητός Hel. 822.

Ὠρα, 1) tempus. ὦρα τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρτίου μηνὸς ὦρα Al. 451. τὴν τεταγμένην ὦραν Bac. 723. ὦρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ὦραν γάμῳ ib. 579. σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ὦρα σε θυμῷ κρείσσονα γνῶμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεάνιδος ὦραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλλας ὦρας Iph. A. 122. ἦρος ὦραις Cy. 506. ταῖς τετραμόρφοις ὦραις Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venustas. σὰν χαρίεσσαν ὦραν Cresph. fr. IV. 6.

Ὠραῖος. ἐν ὠραίῳ ἵσταμαι βίῳ Ph. 975. πατὴρ ὠραῖος Al. 519. δμῶς ἐστίν, ὅστις ἐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Ph. fr. IV. 2. ὠραίων γάμων Hel. 12. ὠραίων τυχεῖν Sup. 175.

Ὠρίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy. 212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

Ὠς, pro ὅτως Hip. 1054. et El. 155.

Ὠσάν Hec. 330.

Ὠσαύτως Iph. T. 833.

Ὠσπερὶ Or. 760.

Ὠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν μεγίστην Alcmaëon. fr. V. 1.

Ὠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία; Or. 425. ὡς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ ib. 564. σὺ παρῶν μ' ἐκ ὠφελεῖς ib. 1301. ἔν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph. T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν νέρθεν ὕδεν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v. 1094. ἀνδρας ἐχθρὸς καὶ θανόντας ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφὸς ὠφελεῖς θανῶσα σὸς Her. 557. cf. v. 1019. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—ὕδεν ὠφελεῖ Er.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
 Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
 Sapientiae et gloriae fama multis saepe nocuit. Med. 293.
 Sapientia robori praestat. Antiope. fr. V.
 Sapientiae laus. Antiope. fr. XII.
 Sapient homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
 Satietas omnium. Antiope. fr. XXVII.
 Scelerati in amicorum numerum non adsciscendi. Hip. 614.
 Scurræ exploduntur. Melan. fr. XX.
 Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
 Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
 Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.
 Senecta non optanda. Ceno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
 Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
 Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
 Senes non libenter mori. AL 670.
 Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
 Senes esse morosos. An. 727.
 Senex animosus praestat juveni ferocienti. An. 764.
 Sensus etiam ex malis externis homines mordericare. El. 290.
 Sepulturae sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
 ex uno Sermonem alium sermonem oriri. Tr. 701.
 Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
 Servum bonum nihilo deteriore esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
 Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
 Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
 Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
 Silentii laus. Antiope. fr. X.
 Silentium sermone saepissime praestat, et e contra. Her. 638.
 Somnia falsa et nihili. Iph. A. 560.
 Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
 Somnus morborum levamen. Ibid.
 Sophoclis Tragediae aliquot naufragio perditae. Epist. II.
 Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
 Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
 Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
 Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
 Spes alit exules. Ph. 399. Praeter spem multa evenire. Med. 1416.
 Spurii saepe praestantiores legitimis. An. 638. Vid. Nothi.

Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
 Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
 Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
 Stupratoribus alterius conjugis quae mala eveniant. El. 921.
 Subditi magistratum saepe sapientia antecunt. An. 699.
 Superbi Deo invidi. Ph. 192.
 Sustinere vel superare ea, quae fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.

T.

Temeritas damnosus. Fr. inc. VIII.
 Tempus mitigat ærumnas. AL 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
 Tempori serviendum. Or. 700.
 Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
 Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
 Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
 Terra arida fecunditate saepe superat pinguem. An. 636.
 Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
 Theseus, Æthrae et Neptuni filius. Hip. Argum.
 Thesei nomen describitur ab illiterato. Thea. fr. V.
 Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
 Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
 Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menoeceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
 Tiresias de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
 Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
 Tristium vita misera. AL 800.
 Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
 Tu si quae decet rogaveris, quae te decent audies. Iph. A. 1134.
 Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
 Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
 Tydeus. Ph. 136.
 Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
 Tyndarus procos Helenae juramento astringit. Iph. A. 58.
 Tyndari expositio cum Menelao, quod dederet Orestem matricidam. Or. 478.
 Tyrannidis infelicitas. Pelias. fr. V.
 Tyrannos bonos odiasse, improbos amare. Ion. 627.

V.

Vanitas hominum. Sup. 734.
 Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
 Vates gloriae avidi. Iph. A. 520.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

- Absentia minus molesta praesentibus. Ion. 585.
 Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
 Achilles umbra Græcis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
 Achilles umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
 Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur. Hec. 225. etc.
 Actæon canibus dilaceratus. Bac. 1290.
 Adolescentes sæpe stultiores feminis. Hip. 967.
 Adversa patienter sunt ferenda. Hec. 548.
 in Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
 in Adversis rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
 in Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
 in Adversis nihil præcipitanter agendum. Her. F. 103.
 Adversitas, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
 Adulterium in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
 Ægeus, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
 Ægeus hospitium Medæ pollicetur. Med. 723.
 Ægeus oraculum Apollinis consult super liberiorum procreatione. Med. 669.
 Egrotare facilius, quam egrotum recte curare. Hip. 186.
 Egrotantes plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
 Æqualitati in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
 Ætas, Saturni filia. Her. 900.
 Ætheri comparatur vita humana. Dan. fr. I.
 Æther Jupiter. Fr. inc. I.
 Æthra, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
 Ætoli plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.
 Ævum posterioribus sententiis non corrigi. Sup. 1084.
 Afflictorum precibus læta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
 Agamemnon Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
 Agyleus Apollo. Ph. 634.
 Alata verba. Or. 1176.
 Alcestis, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
 Alcibiadis laus. Epig. III.
 Ambitionis vitium quam noxium. Ph. 534.
 Amentis finis infelicitas. Bac. 386.
 Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
 Amicitie novæ veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
 Amicus fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
 Amicus quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
 Amicus utrique fortunæ convenit. Ion. 730.
 Amicus sincerus multis cognatis præstantior. Or. 804.
 ad Amici boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
 Amico certo nihil præstabilius. Or. 1155.
 Amicum probrum, etiam tardum, præstare malo et versuto. Ion. 834.
 Amicum verum condolare amicis tristantibus. Her. F. 1224.
 Amici absentes æque ac præsentis juvandi. An. 1052.
 Amici falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
 Amici in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
 Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
 Amici veri qui. Or. 450.
 Amici veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
 Amicorum certorum non magnus numerus. Sup. 868.
 Amicorum conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
 Amicorum, cum Deus faverit, non esse usum. Her. F. 1339.

INDEX IN

Amicorum infidelium natura. Or. 746.
 Amicorum iræ vehementissima. Med. 520.
 Amicorum omnia communia. Or. 733. An. 376.
 Amicorum sincerorum utilitas quanta. Or. 1156.
 Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris faciendæ. Her. F. 1425.
 Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire. Her. F. 1234.
 Amicis morientibus commori, gratissimum. Sup. 1006.
 cum Amicis mutuo dolendum. Iph. A. 408.
 Amicis verbis plus, quam vi et armis, effici. Ph. 519.
 inter Amicos gratia senescens odiosa. Her. F. 1223.
 Amicos impotentes et inopes constantiores esse in adversis, quam divites. Her. F. 57.
 Amor conjugalís cur in multis tam vehemens. Hec. 831.
 Amor doloribus et voluptate plenus. Hip. 380.
 Amor ex aspectu. Ibid. 525.
 Amor multorum malorum causa. Med. 330.
 Amor castus. Dic. fr. I. 3. Cæd. fr. XV. 3.
 Amoris laus. Aug. fr. III. 1. Fr. inc. CLXV.
 Amoris furor omnium affectuum vehementissimus. Med. 908.
 Amoris injusti detestatio. Ibid. 627.
 Amoris vis. Tr. 892.
 ex Amore benevolentiam conciliari. Hec. 831.
 Amphiaræus vates. Ph. 177.
 Andromache suum infelicem statum deplorat. An. 6.
 Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ. Ibid. Argum.
 Animi magnitudo etiam in adversis retinenda. Ph. 1717.
 Animi proditor vultus et forma. Ion. 239.
 Animum virilem et generosam vim disciplina parari posse. Sup. 913.
 Animi defunctorum quales. Hel. 1020.
 Animos fastu elatos punit vindex Jupiter. Her. 389.
 Animos perturbatos haud facile sibi constare. Med. 121.
 Antigenes Medicus Chius. Epist. II.
 Antigone, Cædipi filia. Ph. 58. Hæmoni nuptui data. Ibid. 1632. cum Cædipo, patre grandævo, ultroneum exilium capit. Ibid. 1703. et 1714.
 Antigone cum pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu. Ibid. 120.
 Apertus inimicus facilius vincendus, quam simulatus. Med. 319.
 Apollo a cælo pulsus. Al. 2.
 Apollo Orestis maternæ cædis auctor. Or. 285.
 eidem vaticinatur. Ibid. 1646.
 Ara Georum, servorum asylum. Sup. 268.
 ab Aris et sacris impii et profani arcendi. Ion. 1314.
 Archelaus rex mittit argentum Euripidi. Epist. I. Illius gratia quosdam ex carcere liberat. Epist. III. Euripidem humaniter excipit. Epist. V.
 Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. Ph. 1160.

Argo navis. An. 794. et 804. Med. I. 2. etc.
 ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia. Ibid. 700.
 ex Aspectu solo hominem non posse agnoscí. Med. 516.
 Astus astu vacans haud convenit. Iph. A. 1139.
 Astu sæpe plus, quam vi, effici. Or. 711.
 Asylum commune omnibus. Her. 261.
 Atheniensium clades. Epig. II.
 Atheniensium soli laus. Er. fr. I. 5. et 14.
 Athleticæ vitæ descriptio. Aut. fr. III.
 Atreus Thyesti proprios filios inactatos in convivio proponit. Or. 15.
 Audacia juvenem decet. Ar. fr. VII. Fr. inc. LI.
 Audere juvat. Tel. fr. XXI. Tem. fr. VIII.
 Augur qualis sit. Iph. A. 956.
 Auri commendatio. And. fr. XVI. Fr. inc. B. I. et XXXVI.
 Aurum sana mente homines excutere. Her. F. 774.

B.

Bacchicis sacris non initiatos scire, nefas. Bac. 472.
 Beatus mortalium nemo. Iph. A. 161. Ante obitum nemo dicendus. Tr. 510. Quis dicendus. Hip. 981. et Iph. A. 17.
 Beatum esse neminem, qui vitam in metu exigit. Ion. 623.
 Beatum et divitem omnia recte scire. Her. 746.
 Beatis et felicibus pietatem esse colendam. Ion. 1045.
 Bellum fugiendum. Tr. 400.
 Bellum multarum rerum magister. An. 684.
 in Bello afflictis hostibus corpus servare illæsum, sapientia summa. Her. F. 201.
 Bellica læde qui florent, dementes. Hel. 1166.
 Bene meritis de republica esse honorandos. Hec. 306.
 Bibendo qui non hilarescit, nihil sapere. Cy. 167.
 Bona invitis diis acquisita non esse diuturna. Ion. 378.
 Bonis morientibus lugendum. Al. 81.
 Bonis semper dicendi occasio. Her. F. 236.
 Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum. Gl. fr. II.
 Bonum scire, nec facere, malum ingens. Chry. fr. II.
 Bonus, qui male facere potest impune, nec facit. Fr. inc. B. XXVIII.
 Bruterum animalium etiam habenda ratio. Hip. 110.

C.

Calamitas nulla sola. Or. 977. et Tr. 591.
 Calamitates a Deo immissæ æquo animo ferendæ. Ph. 385.
 Calamitates hominum variæ. Ion. 381. Patienter ferendæ. Med. 1018.

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

INDEX IN

Deos qui sibi benevolos habet, optimam domi
habere *Ματινή*. Hel. 765.
a Diis illicita non querenda. Ion. 367.
Diis invitis nihil agendum. Ibid. 1248.
cum Diis nihil argute commentandum. Bac.
200.
Diana ab Hippolyto culta. Hip. 15.
Dianæ simulacrum apud Tauros Scythiæ cele-
brari solitum. Iph. T. Argum.
Dicere in utramque partem sapientibus para-
tum. Antiop. fr. XXVIII.
ante Diem extremum nemo beatus. Tr. 510.
in Diem commode vivere, beatum. Bac. 908.
Dignitates summosque gradus ambientes odio
habere ab inferioribus. Ion. 597.
in Dignitate constitutos suis æmulis esse inimi-
cissimos. Ion. 597.
Diomedes Thrax. Al. 486. Martis filius.
Ibid. 501.
in Divinis et humanis rebus multam confusio-
nem inesse. Iph. T. 572.
Divitem et pauperem saturatum, tantundem
ferre. El. 431.
ex Divite et fortunato pauperem et infelicem
fieri, quam miserum. Hec. 375.
Divites majoribus malis obnoxii, quam medio-
cres. Med. 127.
Divitiæ bonis amicis non pluri faciendæ. Her.
F. 1425.
Divitiæ res timida. Ph. 600.
Divitiæ plus virtute et nobilitate valent.
Alcmen. fr. VII.
Divitiæ res insolens. Alex. fr. XIV.
Divitiæ mentis expertes res mala. Alcmen. fr.
VIII.
Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. Hec.
282. et Ph. 561.
Divitiarum laus. Bel. fr. XVI. 6.
Divitias injustas poena manet. Inus fr. IV.
Dolendi quadam voluptas. Eno. fr. V. Tr. 604.
Dolorem leniri, quando ejus causa indicetur.
Ion. 625. etc.
Domestica administrare, mulieres decet. El.
74.
Domi manere, virginum officium. Or. 108.
Dominorum res afflictæ, frugi servis calamitas.
Bac. 1027.
Duces magni plures sunt, quam poëtæ per-
fecti. Pal. fr. I.
Dux absque consilio bono militum perniciēs.
Ph. 728.
Dux cautus præstat temerario. Ibid. 602.
Dux fidens et audax, res lubrica. Sup. 508.
Dux qualis eligendus. Sup. 726.

E.

Educatio recta magnum momentum ad virtu-
tem. Iph. A. 561.
Educationem plurimum posse. Hec. 600.
Educationem probam pudorem afferre. Sup.
911.
Educationis bonæ effectus. Inus fr. XIV.
Electra Pyladi ab Oreste desponsata. Or. 1079.
etc.

Electræ ad mortem condemnatæ lamentatis
Ibid. 958.
Electræ consilium de interficienda Hermione.
Ibid. 1191. etc.
Eloquentiæ vis et utilitas. Hec. 814.
Exemptis non habere eam loquendi potestatem,
quam αὐτόχθονες. Ion. 673.
Ἐκτα πρεπύρα. Or. 1176.
Equis Ddrens. Tr. 14.
Equi Diomedis. Al. 486.
Eteoclis et Polynicis singulare certamen. Ph.
Argum. et Ph. 1376. etc.
Eulabia, victoriæ dea. Ph. 789.
Euripides Archelao gratias agit et consult.
Epist. V.
Exemplum constantis in morte. Hec. 546.
etc. Pietatis in parentes. Hip. 1446. etc.
Exercitum numerosum pravis gaudere fabulis.
Iph. A. 1000.
Exhortatio morituri patris ad filium. Er. fr.
II. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquæ calamitates,
nunquam venit solum. Med. 462.
Exilii molestiæ graves. Ph. 409. et Med.
449.
Exilio nihil gravius. Her. F. 303.
Experientiæ laus. Pelei. fr. V.
præter Expectationem hominum multa evenire.
An. 1285.
Exulem virum inopem esse. El. 236.

F.

Faciem invenustam non deformare hominem,
sed facta inhonesta. Or. 388.
Facinora atrocita et immania impunita non ma-
nere. Hec. 1029.
Familias evertit pravum consortium. An. 950.
per Familias vicissitudine quadam mala spirare.
El. 1147.
Fastuosi hominibus exosi. Hip. 94.
Fatalia mala superare velle, conatus irritus.
Her. F. 311.
Fatalia patienter ferenda. An. 1269.
præter Fatum aliquid pati, nunquam fas. Bac.
515.
Fatum cur sciri nequeat. Iph. T. 476.
Fatum omnia finire. Her. 899.
Fati necessitas inevitabilis. Hip. 1256. Al.
116. Her. 615. Ion. 1388.
Fata deorum ferre, indolis præstantis. Her. F.
1228.
Fata hominum genus versant. Iph. A. 1610.
Felicitas humana incerta. Or. 340.
Felicitas quæ sit hominum. Hec. 627.
ad Felicitatem nihil certum et absolutum. El.
367.
Felicitatem sana mente homines excutere. Her.
F. 774.
Ferenda esse fortiter, quæ mutari non possunt.
Ion. 1260.
Filiiæ matrum mores et ingenia plerumque re-
ferunt. An. 622.
Filius parentibus res carissima. Ion. 1409.
Filii adoptivi donum amicorum. Ibid. 1535.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.
 Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 302.
 Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.
 Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.
 Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.
 Lingua loquax occasione parva magnum saepe excitat incendium. An. 644.
 Lingua moderanda. Hip. 395.
 Lingua praeclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.
 Linguae petulantis et effraenis poena. Med. 466.
 de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.
 Literarum vis. Pal. fr. II.
 Loquendum praemeditate, non praecipitanter. Ph. 455.
 Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.
 Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.
 Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.
 Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.
 Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiae. Or. 398. etc.
 Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.

M.

Magistratus officium. Hec. 844.
 Magnes lapis. Cenei. fr. V.
 Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alceon. fr. III.
 Majestatem et opinionem sapientiae nihil rebus exilibus praestare. Tr. 411.
 Mala bene ferre, bonum. Ceno. fr. III.
 Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.
 Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.
 Malum bono non misceri. Ion. 1017.
 Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.
 Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.
 Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.
 Malorum male voluptates. Iph. A. 387.
 Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.
 ex Malis externis etiam sensum homines mor dicare. El. 290.
 Manus unius dimicatio manca. Her. 275.
 Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.
 Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe praestantior. An. 639.
 absque Maritorum consensu uxoris nihil ardui tentandum. Sup. 40.
 Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.
 Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.

Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
 Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936.
 Antiope. fr. XVII.
 Meceates patris loco habendi. Ion. 137.
 Medea a Creonte in exilium ire iussa. Med. 271.
 Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
 Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
 Medeam cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
 Mediocris fortuna praestat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
 Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
 Meditatio praestat divitiis. Antiope. fr. XXXVIII.
 Menelaus Orestis, in discrimine vitae existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
 Menelai sedes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
 Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
 Menoeceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
 Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
 Mensa taciturna praeseptum. Fr. inc. B. 24.
 Mentis humanae vis mira. Acol. fr. IX.
 Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
 Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
 Militum tyrannis. Hec. 617.
 Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
 Minotaurus. Thes. fr. VII.
 Miseras praevidissee est eas leviores facere. Eja. fr. IV.
 Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
 Modestiae argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
 Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
 Modice res bene parte in iustis divitiis praeferenda. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
 Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
 Molestia hominibus perniciose. Or. 398.
 sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
 Monarchiae laus. An. 474.
 Morborum levamen somnus. Or. 211.
 Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
 Mori quando optimum. Hel. 303.
 Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
 Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
 Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
 Mors iurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
 Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
 Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquit. Bac. 1000.
 Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

INDEX IN

- Illicita a diis non petenda. Ion. 370.
 Jocaste filios suos de imperio decertantes frustra reconciliare nititur. Ph. 455. etc. et 531. etc.
 Jocastæ reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum supplicatio. Ibid. 85.
 Iolaus, Iphicli filius. Her. Argum.
 Imperator qualis esse debeat. Iph. A. 373.
 Imperium multorum seditiones excitat. An. 470.
 Imperia violenta non diuturna. Or. 705.
 Impia facta non excusanda, neque extenuenda. Hec. 1187.
 Improbum, nec lætis congratulari, nec adversis condolere. Hel. 732.
 Improbis non cedendum. Ion. 634.
 Incerta omnia in hominum vita. Ion. 1513.
 Inconstantia rerum humanarum. Hec. 846.
 Incredulitas prudens utilis. Hel. 1634.
 Indolis præstantia, deorum fata et casus ferre. Her. F. 1227.
 Inebriatus qui domi manet, sapit. Cy. 536.
 Infantulis etiam quidam malorum sensus ingentus. Iph. A. 1243.
 Infelices beatioribus, cum ipsi affligantur, haud bene velle. Iph. T. 352.
 Infelicitum amici pauci. Ph. 406.
 Infelicitas inops consilii. Ion. 971.
 Infelicitatem magis ingenuitas propulsat, quam nobilitas. Her. 303.
 Infirmi plerumque intractabiles et morosi. Or. 232.
 Ingenia hominum diversa. Iph. A. 558.
 Ingratitudo vitium et diis et hominibus exosum. Med. 659.
 Inhonesta, honesta nunquam facienda. Ph. 821.
 Inimicitiam mulieris erga virum unum noctem resolvere. Tr. 660.
 Inimicitie fratrum et amicorum gravissima. Ph. 377.
 Inimicum ulcisci jucundum. Hec. 1258.
 Inimicorum dona suspecta. Med. 618.
 Inimicos duos in unis ædibus vivere non posse. Ion. 848.
 Inique facta a Deo non probari, neque juvari. Hel. 909.
 Injusta si justitiæ præpollent, deos esse non amplius putandum. El. 583.
 Injuste non agendum. El. 1354.
 Invident peiores melioribus. Bel. fr. X.
 Invideri ob res bonas optabile. Phœn. fr. II.
 Invidia res pessima. An. 491. Inus fr. V. 6.
 Invidia fatalis. Œdip. fr. VII.
 Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytæmnestræ. Or. 23.
 Ira non obtemperans rationi perniciosissima. Med. 1079.
 Ira vehemens, malum ingens. Ibid. 447.
 Ira præceps damnosa. Æol. fr. III.
 Iræ multa insunt indecora. Ar. fr. VI.
 Iras mortalium immortales esse nefas. Phi. fr. X.
 Iras moderate suscipere sapientis viri. Bac. 641.
 Ismene Œdipo nata. Ph. 57.
 Junonis permutatio. Hel. 592.
 Justitia, licet æra, est certa. Antiop. fr. II.
 Phry. fr. V. Fr. inc. II.
 Justitia, temporis filia. Antiop. fr. III.
 Justitiæ observans Deus. Hec. 800.
 Justitiæ si injusta præpollent, deos esse non amplius putandum. El. 583.
 Justus, qui injuste facere potens, nolit. Fr. inc. B. 28.
 Juvenum sapientia temeraria non probanda. Hip. 118.
 Juventus semper vana, at si injustitiam sequitur, majus malum. An. 183.
 Juvenibus desipientibus ignoscendum. Hip. 117. Sup. 250.
 cum Juvenibus stare, mulieri turpe. El. 344.
- L.
- Labdacus. Ph. 8.
 Labor gloriosus Deo servire. Ion. 131.
 Labor, gloriæ pater. Lic. fr. II.
 Labor pius insigne decorum civitatibus. Sup. 373.
 Laborandum, ut vivatur. Ar. fr. XXX. Cress. fr. III. Tel. fr. XVIII.
 Laboranti Deus opitulatur. Fr. inc. CCXVIII.
 Labores ignavi. Iph. T. 115.
 Labores nimii valetudini noxii. Hip. 261.
 Laboribus plena hominum vita. Ibid. 188. etc. sine Laboribus ignavos facultates non conquirere. El. 80.
 Læda a Jove sub cygni specie compressa. Or. 1388.
 Lætari apud tristes, inhumanum. Al. 545.
 Laius causa exitii Thebarum urbis. Ph. 874.
 Laio Thebano oraculum datum. Ibid. 15.
 Lapretas. Epist. II.
 Laudare nimium res plena invidiæ. Her. 203.
 Plerumque ingratum præsentibus amicis. Or. 1162.
 Laudes immodicas virum bonum odisse. Iph. A. 980.
 Læctus ægotantibus res grata. Or. 229.
 sine Legibus vitam humanam difficulter posse consistere. Hec. 800.
 Liberi, an bonum sint, necne, dubitatur. Œno. fr. II.
 Liberi, Dei donum. Ion. 472.
 Liberi degeneres aut frugi, unde. El. 369.
 Liberi divitiis et regiis thalamis præferendi. Ion. 485.
 Liberi pii maxima parentum felicitas. Or. 541.
 Liberi summa voluptas parentum in prosperis rebus, et propugnaculum adversis. Ion. 481.
 Liberatorum curæ. Rh. 980.
 in Liberatorum educatione multæ molestiæ perfrendæ. Med. 1098.
 Liberatorum munus præstantissimum. Ion. 472.
 Liberatorum pulcherrimum decus. Hel. 947.
 Libero extincto aspicere, malum cruciabile. Sup. 1120.
 Liberos tueri, plane decere. Iph. A. 1224.
 Liberis carentem miserum esse, etiam si potens et dives sit. Ion. 307.
 Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis. Med. 1091. etc.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
 Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc.
 Unde potissimum iudicanda. El. 385.
 Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
 Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX.
 And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
 Novercas invadere liberis ex priore uxore natis.
 Ion. 1025.
 Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni
 largitrix. Or. 174. etc.
 Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
 Noctu aliquid contra hostes tentare periculo-
 sum. Ph. 734.
 Novercarum in privignos malignitas. Phry.
 fr. XII.
 Numina invocare plausibile. Tr. 470.
 Nuncii officia. Sup. 459.
 Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
 Nuptias beatæ. Iph. A. 688.
 Nuptias impiis contractæ multorum malorum
 causa. Med. 1291.
 Nuptias infelices, damnum maximum. Or.
 602.
 Nuptias cum paribus contrahendas. Antiop.
 fr. XVII.
 Nuptias incertæ. Fr. inc. XLIX.
 Nuptiis justis et honestis nihil gratius. Med.
 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
 Otium et negotium mediocri, hominibus res
 gratissima. Vid. Negotium et Otium.
 Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit
 inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplo-
 rat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma
 solvit. Ibid. 50.
 Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
 Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
 Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
 Opes instabiles, et ad breve tempus manere.
 El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph.
 558.
 Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
 Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
 Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel.
 911.
 Opum instabilitas. Or. 340.
 Opum utilitas. Pol. fr. IV.
 Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
 Oratio blanda non semper et omnibus grata.
 Hip. 486.
 Oratio brevis et perspicua plausibilior longa.
 Or. 640.
 Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
 Orationem illustrium plus valere apud vulgus,
 quam obscurorum hominum. Hec. 294.
 Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
 Orestes ab Apolline in maternam cædem ex-
 citatus. Or. 1167.
 Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
 Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid.
 858.
 Orestes furis propter maternam cædem agitatus,
 et ad mortem damnatus. Or. Argum. Me-

nelao exponit, qua ratione insaniam ipsam
 corripuerit. Or. 395. etc.
 Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An.
 1118.
 Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde ma-
 terna. Or. 544. etc.
 Orphei tabulæ. Al. 967.
 Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia af-
 ficiunt. Or. 559.
 Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum
 liberorum decus. Hel. 947.
 Parentum virtutem etiam in liberis ut pluri-
 mum elucere. Hec. 379.
 Parentibus claris orti, multi degeneres. El.
 115.
 Parentibus interfectis, liberos superstitibus relin-
 quere, stultum. An. 520.
 Paridis iudicium. An. 273. Tr. 924.
 Parricidii poena, mala conscientia. Or. 396.
 Parthenopæus, Atalantæ filius. Ph. 152.
 Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
 Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med.
 250.
 Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo.
 Ph. 542.
 Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
 Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An.
 270.
 Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
 Patre eodem natis multa in corpore similia.
 El. 522.
 Patres, radices et auctores generis semper ha-
 beri. Or. 553.
 Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
 Patria nihil carius. Ibid. 409.
 fr. II.
 Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere.
 Tr. 401.
 Patriam si quisque pro virili juvaret, melius
 haberent omnia. Ph. 1022.
 Patria nihil carius. Ibid. 409.
 pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
 Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre,
 El. 430.
 Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup.
 408.
 Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem.
 fr. XIV.
 Pauperes et divites sibi invicem necessarii.
 Æol. fr. VI.
 Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
 Paupertas omnibus exosa. Ibid.
 Paupertatis viduum. El. 404.
 Paupertatem per indigentiam virum mala docere.
 Ibid. 376.
 in Paupertate etiam animus bonus posse esse.
 Ibid. 372.
 Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
 Pax Musis gratissima. Sup. 489.
 Pax opatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her.
 F. 673. Sup. 489.

INDEX IN

Mors omnibus abominabilis. Or. 1034.
Mors turpis, ingloria. Ibid. 782.
Mors vita ærumnosa optabilior. Tr. 632.
contra Mortem consolatio. Vide Consolatio.
Mortis honorem fletu vincere velle, stultum.
Iph. T. 484.
Morti æquale, non nasci. Tr. 631.
Mortui a malis liberi. Ibid. 633.
Mortui blasphemis et mendaciis non proscin-
dendi. Ph. 1667. Honorifice sepeliendi.
Ibid. 1330. Lacrymis prosequendi. Sup.
21. Perpetuis lacrymis non revocari. Al.
990.
Mortuis convicia nulla obesse. Al. 726.
Mortuos non reverti in vitam. Hel. 1303.
Her. F. 297.
Mortalium res fortunæ subjectæ. Her. F. 1314.
El. 1100.
Muliebre genus causa omnium malorum. Med.
576.
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut
compta prodeat, malarum in numero po-
nenda. El. 1072.
Mulieris bonæ officium. Fr. inc. CLII. Tr.
640. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte re-
solvī. Ibid. 660.
Mulieri turpe cum juvenibus stare. El. 343.
Mulierem ad commovendos animos vim habere.
Iph. T. 1064.
contra Mulierem malam nullum remedium ex-
stare. An. 270.
Mulierem mulieri in labore præsto esse decet.
Hel. 336. Alop. fr. II.
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe.
El. 932.
Mulierem per omnia viro acquiescere decere.
Ibid. 1052.
in Muliere adulterium famosius crimen, quam
in viro. Ibid. 1039.
Mulieres non superandæ viribus. Bac. 951.
Mulier omnium miserrima creatura. Med.
231.
Mulier omnium rerum pessima. Fr. inc. LIII.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ.
Hip. 664.
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam,
quod contra viros scriberent. Med. 425.
etc.
Mulieres sibi invicem comes et benevolæ. Iph.
T. 1061. Alop. fr. II.
Mulieres stultæ. El. 1035. Ad dolos com-
miniscendos solertes. Iph. T. 1032.
Mulieres domestica administrare decet. El.
74.
inter Mulieres etiam sapientes et ingeniosissi-
mas reperiri. Med. 1084.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male
audire. Ion. 398. etc. Propter quasdam
malas, non omnes protinus culpandæ et ex-
secrandæ. Hec. 1184.
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote a
parentibus eleuari. Hip. 628. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. El. 265.
Mulieres custodiri difficiles. Dan. fr. XIII.
Fr. inc. B. XV.

Muliere mala nil pejus, bona nil melius. Me-
lan. fr. VII.
Mulieres universas vituperare malum et stul-
tum. Pro. fr. III.
Mulierum conditio erga maritos misera. Ion.
398.
Mulierum connubia fortunam regere. El. 1100.
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint,
nihil tum amplius sani esse in orgia. Bac.
260.
Mulierum dotes pulcherrimæ. Her. 477.
Mulierum esse, manere domi. Tr. 642.
Mulierum est lacrymari, cum velint. Med.
928.
Mulierum forma expugnat omnia. Ty. 902.
Mulierum genus obtrECTIONIS amans. Ph.
908. etc.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum,
qui illis conversantur. Hec. 1162.
Mulierum malarum consortio etiam honestas
corrumpi. An. 943.
Mulierum malitia improbis consiliis excitata.
Ion. 843.
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis.
El. 422.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum libe-
ros. Sup. 83. Ion. 902.
Mulieribus haud credendum. St. fr. VI.
Mulieribus non fidendum. Or. 1163. Cress.
fr. XI.
Multitudo atrox, quando habet improbos præ-
sides, contra, quando bonos. Or. 773.
Musica tristibus rebus adhibenda. Med. 190.
etc.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit.
Bac. 480.

N.

Nascentibus condolendum, Morientibus con-
gratulandum. Cresph. fr. I.
Natale solum dulce. Æg. fr. IV.
Natis eodem patre multa in corpore similia.
El. 522.
Natura res efficacissima in hominibus. Or.
126.
Natura stabilis, haud pecuniæ. El. 941.
Natura legibus nostris non paret. Fr. inc.
CLXXI.
Natura paucis contenta. Fr. inc. XIV.
Nautarum vita exploditur. Phil. fr. VIII.
Necessitas gravissimum malum. Tr. 612.
Necessitati repugnantem stulte facere. Her.
F. 282.
Necessitati qui paret, sapit. Fr. inc. CXX.
Necessitate nihil fortius. Al. 965. Hel. 521.
Did. fr. I.
Negotium et otium mediocre, hominibus res
gratissima. Ion. 634.
Neoptolemus Andromacha, Hectoris uxore, po-
titus. An. Argum. Apollinem placaturus
Delphos proficiscitur. An. 52. Delphis oc-
cisus. An. 1073.
Neoptolemus Hermionem ducit. An. 29.
Nihil interit, sed mutatur tantum. Chry. fr.
VII. 11.

EURIPIDIS CONTEXTUM.

Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
 Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
 Sapientiae et gloriae fama multis saepe nocuit. Med. 293.
 Sapientia robori praestat. Antiop. fr. V.
 Sapientiae laus. Antiop. fr. XII.
 Sapientum homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
 Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.
 Scelerati in amicorum numerum non adascendi. Hip. 614.
 Scurræ exploduntur. Melan. fr. XX.
 Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
 Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
 Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.
 Senecta non optanda. Ceno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
 Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
 Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
 Senes non libenter mori. AL 670.
 Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
 Senes esse morosos. An. 727.
 Senex animosus praestat juveni ferocienti. An. 764.
 Sensus etiam ex malis externis homines mordericare. El. 290.
 Sepulturae sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
 ex uno Sermonem alium sermonem oriri. Tr. 701.
 Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
 Servum bonum nihilo deteriore esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
 Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
 Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
 Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
 Silentii laus. Antiop. fr. X.
 Silentium sermone sapissime praestat, et e contra. Her. 638.
 Somnia falsa et nihili. Iph. A. 560.
 Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
 Somnus morborum levamen. Ibid.
 Sophoclis Tragediae aliquot naufragio perditae. Epist. II.
 Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
 Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
 Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
 Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
 Spes alit exules. Ph. 399. Praeter spem multa evenire. Med. 1416.
 Spurii saepe praestantiores legitimis. An. 638. Vid. Nothi.

Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
 Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
 Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
 Stupratoribus alterius conjugis quae mala eveniant. El. 921.
 Subditi magistratum saepe sapientia antecunt. An. 699.
 Superbi Deo invisi. Ph. 192.
 Sustinere vel superare ea, quae fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.

T.

Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
 Tempus mitigat aerumnas. AL 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
 Tempori serviendum. Or. 700.
 Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
 Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
 Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
 Terra arida fecunditate saepe superat pinguem. An. 636.
 Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
 Theseus, Aethrae et Neptuni filius. Hip. Argum.
 Thesei nomen describitur ab illiterato. Thea. fr. V.
 Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
 Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
 Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menoeceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
 Tiresias de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
 Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
 Tristium vita misera. AL 800.
 Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
 Tu si quae decet rogaveris, quae te decent audies. Iph. A. 1134.
 Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
 Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 384.
 Tydeus. Ph. 136.
 Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
 Tyndarus procos Helenae juramento astringit. Iph. A. 58.
 Tyndari expositulatio cum Menelao, quod dederet Orestem matricidam. Or. 478.
 Tyrannidis infelicitas. Pelia. fr. V.
 Tyrannos bonos odiasse, improbos amare. Ion. 627.

V.

Vanitas hominum. Sup. 734.
 Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
 Vates gloriae avidi. Iph. A. 520.

INDEX IN

- Peccata atrocis atrocibus poenis puniri. Hec. 1086.
 Peccata peccatis puniri. Hec. 1085.
 Pecuniae vis. Vide infra.
 Pecuniae omnia parent. Pal. fr. III. 2.
 Peleus Andromachen e manibus Menelai eripit. An. 715.
 Periclymenus Parthenopæum fudit. Ph. 1164.
 Perjuros et impios a Deo non exaudiri. Med. 1391.
 Persuasio vulgus facilius capitur, quam vi. Or. 699.
 Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. Ph. 587.
 Phædra, Minois, regis Cretensis, filia. Hip. Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. Ibid. 27. Eundem incestus accusat. Ibid. 885. Seipsam strangulat. Ibid. 802.
 Phædræ et nutricia colloquium de Hippolyto capiendū. Ibid. 516.
 Phœbus, Admeti pater. AL 479.
 Phœbus, Oresti causa parricidii. Or. 416.
 Phœnissæ insula. Ph. 212.
 Phthiae litus. Hec. 451.
 Pietas est res facilis. Fr. inc. B. 33.
 Pii Deo curæ. Hip. 1339.
 Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere. Hec. 595.
 Pleuritidis causa. Scy. fr. I. 3.
 Poëseos studium haud utile. Antiop. fr. XXXIII.
 Poëtae perfecti pauci. Vid. Duces.
 Polybus, Corinthi rex, Œdipum educat. Ph. 28.
 Polydorus, Priami filius, ad Polymestorem Thracum tyrannum, cum magna pecunia missus, et ab eodem necatus. Hec. 7. etc.
 Polydorus, Priami filius, auri causa necatus. Hec. 25.
 Polygamia etiam apud Gentiles infamia. An. 177. Multorum malorum causa. Ibid. 465. etc.
 Polymestor, Thracum tyrannus, ab Hecuba excœcatur. Hec. 1050. Facinus excusat. Ibid. 1135.
 Polymestor exoculatus a mulieribus. Hec. Argum. Fœminas omnes diris devovet. Ibid. 1178.
 Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam. Hec. 954.
 Polymestoris filii ab Hecuba necati. Hec. Argum. et 1118.
 Polynices, Adrasti gener. Ph. 77.
 Polynices insepultus ab avunculo abjectus. Ph. Argum.
 Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon. Ibid. 1623.
 Polyxena, Hecubæ filia, Achilli oblata. Hec. 110.
 Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. Ibid. 402. etc.
 Polyxena moriens honestatis memor existit, tegens tegenda. Ibid. 568. etc.
 Polyxena quibus ceremoniis mactata. Ibid. 521. etc.
 Polyxenæ fortitudo in subeunda morte. Ibid. 342. etc.
- Populus, vitæ arbiter. Iph. A. 449,
 Populi inconstantia. Sup. 410. etc.
 Posterorum infelicitas unde. Her. F. 1261.
 Potentia bonis amicis non pluris faciendâ. Ibid. 1425.
 Præcipitanti ubique periculosa. Ph. 455.
 Præcorum mos. Her. 293.
 Præsentia omnia boni consulenda. Or. 1025.
 Præstantes et claros viros non negligi a diis. Hel. 1604.
 Priamus a Neoptolemo cæsus ad altare Jovis Hercæi. Hec. 23. Tr. 483. Quinquaginta liberorum pater. Tr. 135.
 Præsto omne, quod naviter agitur. Sup. 761.
 Probis probitas semper efulget. Hec. 597.
 Probrum, vitæ tædium apud bonos viros haberi. Her. 201.
 Probra tacere præstat. Tr. 384.
 Profani et impij a sacris et aris arceendi. Ion. 1314.
 Proles turpis et inhonesta patri probrum. Ph. 821. etc.
 Prolis amans mulierum genus. Ibid. 359.
 Prolis amor naturalis. Alcmen. fr. VI.
 Proserpina dea, umbrarum regina. Or. 965.
 Pulchritudinem fœminas beare. Hel. 311.
 Pylades, Orestis amicus. Or. Argum. Cum Oreste et Electra mori cupit. Ibid. 893.
 Morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt. Ibid. 1071. etc.
- Q.
- Quot homines, tot sententiæ. Fr. inc. B. 14.
- R.
- Rationes rationibus superari. Iph. A. 1013.
 Regalis conditionis laus. Ar. fr. IX.
 Regem occidere, haud res levis. EL 760.
 Reges sapientum consortio sapientes fieri. Fr. inc. XLIV.
 Regibus amicum esse, magnum. Rh. 198.
 Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. Antiop. fr. IV.
 Res hominum instabiles. Ion. 969. Fallaces et lubricæ. Her. F. 62.
 Res mortalium omnes incomprehensa via duci. Tr. 887.
 in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. Sup. 269.
 Republicam culpa vacare. Sup. 879.
 Resipiscere cum pudore satius, quam in errore perseverare. Hip. 245. etc.
 Rhesus, Strymonis fluvii filius. Rh. Argum.
 Robur sensu carens damnosum. Tenu. fr. XI.
- S.
- Sacerdotum et pastorum vita qualis. Ion. 633.
 Cret. fr. H. 10.
 Sanctitatem simulantes plerumque omnium pessimi. Hip. 955.

**COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM
EDITIONUM.**

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10		460	472	470	465
20	20	20	20		470	484	482	477
30	29	29	29		480	495	493	488
40	39	39	39		490	505	503	498
50	49	49	49		500	515	513	508
60	59	59	59		510	525	523	518
70	69	69	69		520	535	533	528
80	79	79	79		530	545	543	538
90	90	90	89		540	555	553	548
100	100	100	98		550	565	563	558
110	112	112	110		560	575	573	568
120	122	122	120		570	585	583	578
130	132	132	130		580	594	593	588
140	142	143	140		590	603	603	598
150	152	153	150		600	613	613	608
160	162	163	160		610	623	623	618
170	172	173	170		620	633	633	628
180	182	183	180		630	643	643	638
190	192	193	190		640	653	653	648
200	202	203	200		650	663	663	658
210	212	213	210		660	673	673	668
220	222	223	220		670	683	683	678
230	233	234	231		680	693	693	688
240	246	246	244		690	703	703	698
250	257	257	255		700	713	713	708
260	268	268	265		710	723	723	718
270	278	278	275		720	733	733	728
280	291	290	286		730	743	743	739
290	301	300	296		740	753	753	749
300	311	310	306		750	764	763	759
310	321	320	316		760	774	773	769
320	331	329	326		770	784	783	779
330	341	339	336		780	794	793	789
340	351	349	346		790	804	803	799
350	361	359	356		800	814	813	809
360	371	369	366		810	824	823	819
370	381	379	376		820	834	833	829
380	391	389	386		830	844	843	839
390	401	399	396		840	854	853	849
400	411	409	406		850	864	863	859
410	422	420	416		860	874	873	869
420	432	430	425		870	885	884	880
430	442	440	435		880	897	898	894
440	452	450	445		890	907	908	901
450	462	460	455		900	919	922	918

INDEX IN EURIPIDIS CONTEXTUM.

- Venus domat omnia. Hip. 1. etc.
Venus immodica abominanda. Iph. A. 547.
Venus mortalibus stulta. Tr. 989.
Venus odio Hippolytum cur prosecuta. Hip. 11. etc. Potentissima regina. Hip. 1. etc.
Veneris thalamus castus quibus contingit, fellicca. Iph. A. 543. etc.
Veneris immensum imperium. Oed. fr. XVII.
Venere nomen stultitiae tribui. Tr. 990.
Verecundia potissimum virgines et adolescentes decet. Hec. 975.
Veritas in justa urbe res optima. Alcmen. fr. III.
Veritas iungitur. Fr. inc. XVIII. et XIX.
Veritatis oratio simplex. Ph. 472.
Veritati diem servire. Iph. T. 1026.
Vicissitudo omnium rerum grata. Or. 234.
Vicissitudo rerum mortalium. Dan. fr. I.
Victoria optanda, sin minus, mors honesta. Fr. inc. CX.
Victoria res jucunda. Ph. 1206.
Victoriam non militibus, sed exercitus duct, imputari. An. 687.
Vinum res vehemens et insuperabilis. Cy. 674.
Vino sublato, nihil suave hominibus. Bac. 772.
Vir unus sexcentis mulieribus praestat. Iph. A. 1394.
Viri boni munus, optimis semper uti. Ibid. 502.
Viri pravi, pravae voluptates. Ibid. 387.
Viro etiam malo uxor morem gerat. An. 212.
Viro olim beato mutationes acerbae. Her. F. 1291.
Viro per omnia acquiescere, mulierem decere. El. 1052.
Viro probo mores non commutandi. Iph. A. 345.
Virum bonum cultu debito prosequi, egregium civibus decus. Her. F. 1334.
Virum non virgineo cultu, sed ingenio virili, esse debere. El. 948.
Viris integris non irascendum. Bac. 672.
Viris sapientibus commiserationem inesse. El. 294.
Viros bonos ab uxoribus malis facile perverti. Or. 737.
Virgines domi manere decet. Or. 108.
Virtus sine Deo inutilis. Sup. 596.
Virtus supremum homini bonum. Fr. inc. V.
Virtutem non in ventris ingluvie esse sitam. Sup. 865.
Virtutem parentum saepe in liberis etiam cluere. Hec. 379. etc.
Virtutem sectari, magna res. Iph. A. 568.
Vis Deo invisa. Hel. 909.
Vita labor. Fr. inc. CXXII.
Vitis lignum, scita res. Cy. 569.
Vites curarum sedatrices. Bac. 772.
Vita caduca et parva res. Sup. 953.
Vita humana laboriosiss. Hip. 188.
Vita nostra certamen. Sup. 550.
Vita omnibus hominibus cara. Or. 1036.
Vita sacerdotum et pastorum qualis. Vid. Sacerdotum, etc.
Vita humanae misera conditio. Hyp. fr. IV. Fr. inc. CLX.
ante Vitae finem nemo beatus reputandus. El. 964. etc.
Vita humanae jacturam mortalibus non reparari. Sup. 775.
Vitam finire laqueo, fœdum. Hel. 306. 306.
Vitam humanam sine legibus difficillime consistere. Hec. 800.
Vitam privatam in mediocri fortuna praeferebam esse summæ opulentiae. Ion. 621.
Vitam cum prudentia transigere, sapientia. Iph. A. 925.
Vitam tranquillam, cum prudentia conjunctam, inconcussam manere. Bac. 388.
Vitam tyrannorum, quavis splendidam, intus esse plenam cutarum. Ion. 621.
Vita functi liberi a malis omnibus. Tr. 633.
Vita nihil carius et pretiosius. Al. 301. Fr. inc. LXXXI.
e Vita lata ad misérias recidere, cruciabile ævum mortalibus. Iph. T. 1121.
in Vita mortalium plura mala, quam bona, inesse. Sup. 196.
Vituperium mulierum. Hec. 1178. etc.
Vivere male satius, quam bene mori. Iph. A. 1252.
Ulcisci inimicos jucundum. Bac. 875.
Ulysses Polyxena mactationi praefectus. Hec. 218.
Ulysses Trojam prodendi et explorandi gratia ingressus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba servatus. Ibid. 239.
Ulyssis consilium de Polyxena Achilli mactanda. Ibid. 220.
Voluptates humanae vitae multae. Hip. 383.
Votis deos colentes felix transigere ævum. El. 196.
Urbe clara nasci ad felicitatem alicujus pertinet. Epig. IV.
Urbium et templorum vastatores suum quoque fatum manere. Tr. 95.
Usus omnium rerum magister. An. 683.
Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerumque inclinat. Or. 896. etc.
Vulgus amicis verbis facilius persuadetur, quam vi et armis. Or. 697.
Vulgi ingenium varium. Or. 695.
Vulgi inconstantia. Or. 695. Ingenium. Ibid.
Vultus et forma proditores animi. Ion. 239.
Uxor impudica et mala, ingens malum. Or. 248.
Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abstinendum. Al. 627.
Uxor pia et modesta rarissimum in terris donum. Ibid. 474.
Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, insanientis. El. 1097.
Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri. Iph. A. 749.
Uxores improbae viris saepe causa sunt factorum impiorum. Or. 605.
X.
Xenium. Al. 754.

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928		1050	1057	1066	1068
920	936	940	938		1060	1067	1076	1078
930	945	950	948		1070	1077	1086	1088
940	953	958	958		1080	1087	1096	1098
950	963	968	968		1090	1097	1106	1108
960	973	978	978		1100	1107	1116	1118
970	983	988	988		1110	1117	1126	1129
980	992	998	998		1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008		1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018		1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028		1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038		1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048		1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058					

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		290	291	291		570	560	570
20	20	20		300	301	301		580	570	580
30	30	30		310	311	311		590	580	590
40	40	40		320	321	321		600	590	600
50	50	50		330	331	331		610	600	610
60	60	60		340	341	341		620	610	620
70	70	70		350	351	351		630	620	630
80	80	80		360	361	361		640	630	640
90	90	90		370	371	371		650	640	650
100	100	100		380	381	381		660	650	660
110	110	110		390	391	391		670	660	670
120	120	120		400	401	401		680	670	680
130	130	130		410	410	410		690	680	690
140	140	140		420	420	420		700	690	700
150	150	150		430	430	430		710	700	710
160	160	160		440	440	440		720	710	720
170	170	170		450	450	450		730	720	730
180	180	180		460	460	460		740	730	740
190	191	191		470	468	470		750	740	750
200	201	201		480	476	480		760	750	760
210	211	211		490	483	490		770	758	770
220	221	221		500	492	500		780	766	780
230	231	231		510	501	510		790	774	790
240	241	241		520	510	520		800	782	800
250	251	251		530	520	530		810	793	810
260	261	261		540	530	540		820	803	820
270	271	271		550	540	550		830	813	830
280	281	281		560	550	560		840	822	840

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		250	251	251		490	489	492
20	20	20		260	261	261		500	499	502
30	30	30		270	271	271		510	509	512
40	40	40		280	281	281		520	519	522
50	50	50		290	291	291		530	529	532
60	60	60		300	301	301		540	539	542
70	70	70		310	311	311		550	549	553
80	80	80		320	321	321		560	559	563
90	90	90		330	331	331		570	569	573
100	100	100		340	341	341		580	579	584
110	110	110		350	351	351		590	589	594
120	120	120		360	361	361		600	599	604
130	130	130		370	369	371		610	608	614
140	140	140		380	380	381		620	617	624
150	150	150		390	390	391		630	627	634
160	161	161		400	400	401		640	637	644
170	171	171		410	410	411		650	647	654
180	181	181		420	420	421		660	658	664
190	191	191		430	430	431		670	668	674
200	201	201		440	440	441		680	678	684
210	211	211		450	450	451		690	688	694
220	221	221		460	460	461		700	698	704
230	231	231		470	470	472		705	703	709
240	241	241		480	480	482				

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		160	160	160	160
20	20	20	20		170	170	170	170
30	30	30	30		180	180	180	180
40	40	40	40		190	189	190	189
50	50	50	50		200	199	200	199
60	60	60	60		210	208	210	208
70	70	70	70		220	218	220	218
80	80	80	80		230	228	230	228
90	90	90	90		240	238	240	238
100	100	100	100		250	248	250	248
110	110	110	110		260	258	260	258
120	120	120	120		270	268	271	268
130	130	130	130		280	278	281	278
140	140	140	140		290	288	292	288
150	150	150	150		300	298	302	298

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550		980	980	976	940	982
560	560	552	524	560		990	990	985	949	992
570	570	561	530	570		1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580		1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590		1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600		1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610		1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620		1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630		1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640		1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651		1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661		1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671		1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681		1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691		1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701		1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711		1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721		1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731		1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741		1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751		1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761		1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771		1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781		1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791		1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801		1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812		1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822		1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832		1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842		1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852		1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862		1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872		1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882		1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892		1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902		1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912		1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922		1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932		1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942		1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952		1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962		1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972						

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287		1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297		1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307		1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317		1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		390	387	390	394
20	20	20	20		400	397	400	404
30	30	30	30		410	407	410	414
40	40	40	40		420	417	420	424
50	50	50	50		430	427	430	434
60	60	60	60		440	437	440	444
70	69	70	70		450	447	450	454
80	76	80	79		460	456	460	464
90	87	90	90		470	465	470	474
100	95	100	100		480	475	480	484
110	105	110	110		490	485	490	494
120	115	120	120		500	495	500	504
130	125	130	130		510	505	510	514
140	135	140	139		520	515	520	524
150	145	150	150		530	525	530	534
160	156	160	161		540	535	540	544
170	166	170	171		550	545	550	554
180	176	180	181		560	555	560	564
190	186	190	192		570	565	570	574
200	196	200	202		580	575	580	584
210	207	210	214		590	585	590	594
220	217	220	224		600	595	600	604
230	227	230	234		610	605	610	614
240	237	240	244		620	615	620	624
250	245	250	252		630	625	630	634
260	257	260	264		640	634	640	643
270	267	270	274		650	641	650	652
280	277	280	284		660	649	660	660
290	287	290	294		670	659	670	670
300	297	300	304		680	669	680	680
310	307	310	314		690	680	690	691
320	317	320	324		700	688	700	699
330	327	330	334		710	697	710	708
340	337	340	344		720	704	720	715
350	347	350	354		730	713	730	724
360	357	360	364		740	723	740	734
370	367	370	374		750	733	750	744
380	377	380	384		760	743	760	754

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308		800	804	805	795
320	318	322	318		810	814	815	805
330	328	332	328		820	824	825	815
340	338	342	338		830	834	835	825
350	348	352	348		840	844	845	835
360	358	362	358		850	854	855	845
370	368	373	368		860	864	865	855
380	378	383	378		870	874	875	865
390	388	393	388		880	884	885	875
400	398	403	398		890	894	895	885
410	408	413	408		900	904	905	895
420	418	423	418		910	914	915	905
430	428	433	428		920	924	925	915
440	438	443	438		930	934	935	925
450	448	453	448		940	944	945	935
460	458	463	458		950	954	955	945
470	468	473	468		960	964	965	955
480	477	483	477		970	974	976	965
490	486	493	485		980	984	986	975
500	496	503	495		990	994	997	985
510	506	513	505		1000	1004	1007	995
520	516	523	515		1010	1014	1017	1005
530	526	533	525		1020	1024	1027	1015
540	536	543	535		1030	1034	1037	1025
550	546	553	545		1040	1044	1047	1035
560	556	564	555		1050	1054	1057	1045
570	566	574	565		1060	1064	1067	1055
580	576	584	575		1070	1074	1077	1065
590	586	594	585		1080	1084	1087	1075
600	605	604	595		1090	1094	1097	1085
610	615	614	605		1100	1104	1107	1095
620	625	624	615		1110	1114	1117	1105
630	635	634	625		1120	1124	1127	1115
640	645	644	635		1130	1134	1137	1125
650	655	654	645		1140	1144	1147	1135
660	665	664	655		1150	1154	1157	1145
670	675	674	665		1160	1164	1169	1155
680	685	684	675		1170	1174	1179	1165
690	695	694	685		1180	1185	1189	1177
700	705	704	695		1190	1193	1199	1188
710	714	714	705		1200	1202	1209	1198
720	723	724	714		1210	1212	1219	1208
730	733	734	725		1220	1221	1229	1217
740	743	744	735		1230	1231	1239	1228
750	754	755	745		1240	1241	1249	1237
760	764	765	755		1250	1251	1259	1247
770	774	775	765		1260	1261	1269	1257
780	784	785	775		1270	1271	1279	1267
790	794	795	785		1280	1281	1289	1277

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461		880	874	883		1300	1284	1304
470	463	471		890	884	893		1310	1294	1314
480	473	481		900	894	903		1320	1304	1324
490	483	491		910	904	913		1330	1314	1334
500	493	501		920	914	923		1340	1323	1344
510	503	511		930	924	933		1350	1334	1354
520	513	521		940	934	943		1360	1344	1364
530	523	531		950	944	953		1370	1354	1374
540	533	541		960	954	963		1380	1364	1384
550	543	551		970	964	973		1390	1374	1394
560	553	561		980	974	983		1400	1384	1404
570	564	572		990	984	993		1410	1394	1414
580	574	582		1000	994	1003		1420	1404	1424
590	584	592		1010	1004	1013		1430	1414	1434
600	594	602		1020	1014	1023		1440	1424	1444
610	604	612		1030	1024	1033		1450	1434	1454
620	614	622		1040	1034	1043		1460	1444	1464
630	624	632		1050	1044	1053		1470	1454	1474
640	634	642		1060	1054	1063		1480	1464	1484
650	645	652		1070	1064	1073		1490	1474	1494
660	654	662		1080	1074	1083		1500	1484	1504
670	664	672		1090	1084	1093		1510	1494	1514
680	674	682		1100	1094	1103		1520	1504	1524
690	684	692		1110	1104	1113		1530	1514	1534
700	694	702		1120	1113	1123		1540	1524	1544
710	703	712		1130	1120	1133		1550	1534	1554
720	714	723		1140	1129	1143		1560	1544	1564
730	724	733		1150	1136	1153		1570	1554	1574
740	734	743		1160	1146	1163		1580	1564	1584
750	744	753		1170	1155	1173		1590	1574	1594
760	754	763		1180	1164	1183		1600	1584	1604
770	764	773		1190	1174	1193		1610	1594	1614
780	774	783		1200	1184	1204		1620	1604	1624
790	784	793		1210	1194	1214		1630	1614	1634
800	794	803		1220	1204	1224		1640	1624	1644
810	804	813		1230	1214	1234		1650	1634	1654
820	814	823		1240	1224	1244		1660	1644	1664
830	824	833		1250	1234	1254		1670	1654	1674
840	834	843		1260	1244	1264		1680	1664	1684
850	844	853		1270	1254	1274		1690	1674	1694
860	854	863		1280	1264	1284		1700	1684	1704
870	864	873		1290	1274	1294		1708	1692	1712

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764		1040	1016	1040	1031
780	763	780	774		1050	1026	1050	1041
790	773	790	784		1060	1036	1060	1051
800	783	800	794		1070	1047	1070	1061
810	793	810	804		1080	1058	1080	1071
820	803	820	814		1090	1066	1090	1080
830	813	830	824		1100	1077	1100	1091
840	823	840	834		1110	1086	1110	1100
850	833	850	844		1120	1096	1120	1110
860	843	860	854		1130	1106	1130	1120
870	853	870	864		1140	1116	1140	1130
880	863	880	874		1150	1126	1150	1140
890	873	890	884		1160	1136	1160	1150
900	883	900	894		1170	1146	1170	1160
910	892	910	904		1180	1156	1180	1170
920	901	920	914		1190	1166	1190	1180
930	911	930	924		1200	1176	1200	1190
940	921	940	934		1210	1186	1210	1200
950	930	950	945		1220	1196	1220	1210
960	939	960	954		1230	1206	1230	1220
970	949	970	964		1240	1216	1240	1230
980	959	980	974		1250	1226	1250	1240
990	969	990	984		1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994		1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004		1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014		1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021		1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		160	161	161		310	303	311
20	20	20		170	172	171		320	313	321
30	30	30		180	181	181		330	323	331
40	40	40		190	190	191		340	333	341
50	50	50		200	200	201		350	343	351
60	60	60		210	209	211		360	354	361
70	70	70		220	219	221		370	365	371
80	81	81		230	228	231		380	375	381
90	91	91		240	237	241		390	384	391
100	101	101		250	245	251		400	393	401
110	111	111		260	253	261		410	403	411
120	121	121		270	263	271		420	413	421
130	131	131		280	273	281		430	423	431
140	141	141		290	283	291		440	433	441
150	151	151		300	293	301		450	443	451

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
453	461		880	874	883		1300	1284	1304
463	471		890	884	893		1310	1294	1314
473	481		900	894	903		1320	1304	1324
483	491		910	904	913		1330	1314	1334
493	501		920	914	923		1340	1323	1344
503	511		930	924	933		1350	1334	1354
513	521		940	934	943		1360	1344	1364
523	531		950	944	953		1370	1354	1374
533	541		960	954	963		1380	1364	1384
543	551		970	964	973		1390	1374	1394
553	561		980	974	983		1400	1384	1404
564	572		990	984	993		1410	1394	1414
574	582		1000	994	1003		1420	1404	1424
584	592		1010	1004	1013		1430	1414	1434
594	602		1020	1014	1023		1440	1424	1444
604	612		1030	1024	1033		1450	1434	1454
614	622		1040	1034	1043		1460	1444	1464
624	632		1050	1044	1053		1470	1454	1474
634	642		1060	1054	1063		1480	1464	1484
645	652		1070	1064	1073		1490	1474	1494
654	662		1080	1074	1083		1500	1484	1504
664	672		1090	1084	1093		1510	1494	1514
674	682		1100	1094	1103		1520	1504	1524
684	692		1110	1104	1113		1530	1514	1534
694	702		1120	1113	1123		1540	1524	1544
703	712		1130	1120	1133		1550	1534	1554
714	723		1140	1129	1143		1560	1544	1564
724	733		1150	1136	1153		1570	1554	1574
734	743		1160	1146	1163		1580	1564	1584
744	753		1170	1155	1173		1590	1574	1594
754	763		1180	1164	1183		1600	1584	1604
764	773		1190	1174	1193		1610	1594	1614
774	783		1200	1184	1204		1620	1604	1624
784	793		1210	1194	1214		1630	1614	1634
794	803		1220	1204	1224		1640	1624	1644
804	813		1230	1214	1234		1650	1634	1654
814	823		1240	1224	1244		1660	1644	1664
824	833		1250	1234	1254		1670	1654	1674
834	843		1260	1244	1264		1680	1664	1684
844	853		1270	1254	1274		1690	1674	1694
854	863		1280	1264	1284		1700	1684	1704
864	873		1290	1274	1294		1708	1692	1712

COLLATIO NUMERORUM

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		470	470	469	470
20	20	20	20		480	480	479	480
30	30	30	30		490	490	489	490
40	40	40	40		500	500	499	500
50	50	50	50		510	510	509	510
60	60	60	60		520	520	519	520
70	70	70	70		530	530	529	530
80	80	79	80		540	540	539	540
90	89	88	90		550	550	549	550
100	100	99	100		560	560	559	561
110	110	109	110		570	570	569	571
120	120	119	120		580	580	579	581
130	130	129	130		590	590	589	591
140	140	139	140		600	600	599	601
150	150	149	150		610	610	609	611
160	160	159	160		620	620	616	621
170	170	169	170		630	630	625	631
180	180	179	180		640	640	635	641
190	190	189	190		650	650	645	651
200	200	199	200		660	660	655	661
210	210	209	210		670	670	665	671
220	220	219	220		680	680	675	681
230	230	229	230		690	690	685	691
240	240	239	240		700	700	695	701
250	250	249	250		710	710	705	711
260	260	259	260		720	720	715	722
270	270	269	270		730	730	725	732
280	280	279	280		740	740	735	743
290	290	289	290		750	750	745	753
300	300	299	300		760	760	755	763
310	310	309	310		770	770	765	773
320	320	319	320		780	780	775	783
330	330	329	330		790	790	785	793
340	340	339	340		800	800	795	803
350	350	349	350		810	810	805	813
360	360	359	360		820	820	815	823
370	370	369	370		830	830	825	833
380	380	379	380		840	840	835	843
390	390	389	390		850	850	845	853
400	400	399	400		860	860	855	863
410	410	409	410		870	870	865	873
420	420	419	420		880	880	875	883
430	430	429	430		890	890	885	893
440	440	439	440		900	900	895	903
450	450	449	450		910	910	905	913
460	460	459	460		920	920	915	923

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933		1000	1000	995	1003
940	940	935	943		1010	1010	1005	1013
950	950	945	953		1020	1020	1015	1023
960	960	955	963		1030	1030	1025	1033
970	970	965	973		1040	1040	1035	1043
980	980	975	983		1050	1050	1045	1053
990	990	985	993		1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		360	360	357	359
20	20	20	20		370	370	367	369
30	30	30	30		380	380	377	379
40	40	40	40		390	389	387	389
50	50	50	50		400	399	397	399
60	60	60	60		410	410	407	409
70	70	70	70		420	419	416	419
80	80	80	80		430	429	426	429
90	90	90	90		440	438	435	439
100	100	100	100		450	447	444	449
110	110	110	110		460	458	454	460
120	119	119	119		470	468	464	470
130	128	128	128		480	478	474	480
140	139	137	138		490	488	484	490
150	149	147	148		500	498	494	500
160	159	157	158		510	508	504	510
170	169	167	168		520	519	514	521
180	179	177	178		530	529	524	531
190	189	187	188		540	539	534	541
200	199	197	198		550	549	544	551
210	209	207	208		560	559	554	561
220	220	217	219		570	569	564	571
230	230	227	229		580	579	574	581
240	240	237	239		590	590	584	591
250	250	247	249		600	600	594	601
260	260	257	259		610	609	604	611
270	270	267	269		620	619	614	621
280	280	277	279		630	630	624	632
290	290	287	289		640	640	632	642
300	300	297	299		650	650	641	652
310	310	307	309		660	660	648	662
320	320	317	319		670	670	658	672
330	330	327	329		680	680	668	682
340	340	337	339		690	690	678	692
350	350	347	349		700	700	688	702

COLLATIO. NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712		1080	1071	1053	1082
720	720	708	722		1090	1081	1062	1093
730	730	718	732		1100	1091	1072	1103
740	738	725	742		1110	1101	1082	1113
750	746	733	752		1120	1111	1092	1123
760	756	742	762		1130	1121	1102	1133
770	766	751	772		1140	1131	1112	1143
780	776	760	782		1150	1141	1122	1153
790	786	770	792		1160	1151	1132	1163
800	795	779	801		1170	1161	1142	1173
810	806	790	812		1180	1171	1152	1183
820	816	800	822		1190	1184	1164	1193
830	826	810	832		1200	1192	1171	1203
840	836	820	842		1210	1201	1181	1213
850	846	830	852		1220	1211	1191	1223
860	856	840	862		1230	1221	1201	1233
870	866	850	872		1240	1231	1211	1243
880	875	859	882		1250	1241	1221	1253
890	887	872	892		1260	1251	1231	1263
900	896	881	902		1270	1261	1241	1273
910	904	889	912		1280	1271	1251	1283
920	915	899	922		1290	1281	1261	1293
930	925	910	932		1300	1291	1271	1303
940	935	920	942		1310	1301	1281	1313
950	945	930	952		1320	1311	1291	1323
960	955	940	962		1330	1321	1301	1333
970	965	950	972		1340	1331	1311	1343
980	975	960	982		1350	1342	1322	1353
990	985	970	992		1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002		1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012		1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022		1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032		1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042		1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052		1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062		1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072					

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10		60	60	60	60	60
20	20	20	20	20		70	69	69	70	70
30	30	30	30	30		80	79	79	80	80
40	40	40	40	40		90	89	89	90	90
50	50	50	50	50		100	99	99	100	100

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110		600	595	596	605	600
120	119	119	120	120		610	605	606	615	610
130	129	129	130	130		620	615	616	625	620
140	139	139	140	140		630	625	626	635	630
150	149	149	150	150		640	635	636	645	640
160	159	159	160	160		650	645	646	655	650
170	167	168	170	170		660	655	656	665	660
180	178	179	180	180		670	665	666	675	670
190	189	190	191	190		680	675	678	687	680
200	199	200	201	200		690	685	688	697	690
210	209	210	212	210		700	695	697	707	700
220	219	220	222	220		710	705	707	717	710
230	229	230	232	230		720	715	717	727	720
240	239	240	242	240		730	725	727	737	730
250	249	250	252	250		740	735	737	748	740
260	259	260	262	260		750	745	747	759	750
270	269	270	272	270		760	754	757	769	760
280	279	280	282	280		770	763	768	779	770
290	289	290	292	290		780	774	780	790	780
300	299	300	302	300		790	784	790	800	790
310	309	310	312	310		800	794	800	810	800
320	319	320	322	320		810	804	810	820	810
330	329	330	332	330		820	815	822	832	820
340	339	340	342	340		830	824	831	842	830
350	349	350	353	350		840	834	841	852	840
360	359	360	363	360		850	844	851	862	850
370	370	372	375	370		860	855	863	873	860
380	380	382	385	380		870	866	874	883	870
390	390	392	395	390		880	876	884	893	880
400	400	402	405	400		890	887	894	903	890
410	410	412	415	410		900	897	904	913	900
420	420	422	425	420		910	907	914	923	910
430	430	432	435	430		920	917	924	933	920
440	440	442	445	440		930	927	934	943	930
450	450	452	455	450		940	937	944	953	940
460	460	462	465	460		950	947	954	963	950
470	470	472	475	470		960	957	964	973	960
480	480	482	485	480		970	967	974	983	970
490	490	492	495	490		980	977	984	993	980
500	500	502	505	500		990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510		1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520		1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530		1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540		1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550		1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560		1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570		1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580		1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590		1080	1078	1083	1094	1080

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090		1290	1280	1285	1304	1290
1100	1098	1103	1114	1100		1300	1290	1295	1314	1300
1110	1106	1111	1124	1110		1310	1300	1305	1324	1310
1120	1114	1119	1134	1120		1320	1310	1316	1335	1320
1130	1122	1127	1144	1130		1330	1320	1326	1345	1330
1140	1130	1135	1154	1140		1340	1330	1336	1355	1340
1150	1140	1145	1164	1150		1350	1340	1346	1365	1350
1160	1150	1155	1174	1160		1360	1350	1357	1376	1360
1170	1160	1165	1184	1170		1370	1360	1367	1386	1370
1180	1170	1175	1194	1180		1380	1370	1377	1396	1380
1190	1180	1185	1204	1190		1390	1380	1388	1406	1390
1200	1190	1195	1214	1200		1400	1390	1398	1417	1400
1210	1200	1205	1224	1210		1410	1400	1408	1427	1410
1220	1210	1215	1234	1220		1420	1410	1418	1438	1420
1230	1220	1225	1244	1230		1430	1420	1428	1448	1430
1240	1230	1235	1254	1240		1440	1430	1438	1458	1440
1250	1240	1245	1264	1250		1450	1440	1448	1468	1450
1260	1250	1255	1274	1260		1460	1450	1458	1478	1460
1270	1260	1265	1284	1270		1466	1456	1464	1484	1466
1280	1270	1275	1294	1280						

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		230	238	231	237
20	20	20	20		240	249	243	249
30	30	30	30		250	262	253	260
40	40	40	40		260	272	263	270
50	50	50	50		270	282	273	280
60	60	60	60		280	293	283	291
70	70	70	70		290	303	293	301
80	80	80	80		300	313	303	310
90	90	90	90		310	323	313	321
100	100	100	100		320	333	323	331
110	109	110	110		330	343	333	341
120	120	120	120		340	354	343	352
130	130	129	130		350	364	353	362
140	140	138	140		360	374	363	372
150	150	147	150		370	384	373	382
160	162	158	161		380	394	383	392
170	172	168	171		390	404	393	402
180	183	179	182		400	414	403	412
190	194	189	193		410	424	413	422
200	204	198	203		420	434	423	432
210	214	208	213		430	444	433	442
220	225	218	223		440	454	443	452

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462		940	956	940	958
460	474	463	472		950	966	950	968
470	484	473	482		960	976	960	978
480	494	483	492		970	987	970	989
490	504	493	502		980	997	980	999
500	514	503	512		990	1007	990	1009
510	524	512	522		1000	1017	1000	1019
520	534	522	532		1010	1027	1010	1029
530	544	532	542		1020	1037	1020	1039
540	554	542	552		1030	1047	1030	1049
550	564	552	562		1040	1057	1040	1059
560	574	562	572		1050	1067	1050	1069
570	584	572	582		1060	1076	1060	1079
580	594	582	592		1070	1085	1070	1089
590	604	592	602		1080	1095	1080	1099
600	614	602	612		1090	1105	1090	1109
610	624	612	622		1100	1115	1100	1119
620	634	622	632		1110	1125	1110	1129
630	644	632	642		1120	1135	1120	1139
640	654	642	652		1130	1145	1130	1149
650	664	652	662		1140	1155	1140	1159
660	674	662	672		1150	1165	1150	1169
670	684	672	682		1160	1175	1160	1179
680	694	682	692		1170	1185	1170	1189
690	703	691	702		1180	1195	1180	1199
700	713	701	712		1190	1205	1190	1209
710	723	710	723		1200	1215	1200	1219
720	732	720	732		1210	1225	1210	1229
730	742	730	742		1220	1235	1220	1239
740	752	740	752		1230	1245	1230	1249
750	763	750	763		1240	1254	1238	1259
760	773	760	773		1250	1264	1249	1269
770	784	771	783		1260	1274	1259	1279
780	794	780	793		1270	1284	1269	1289
790	802	789	803		1280	1294	1279	1299
800	814	799	813		1290	1304	1289	1309
810	824	809	823		1300	1314	1299	1319
820	834	819	833		1310	1324	1309	1329
830	844	829	848		1320	1335	1319	1340
840	854	839	858		1330	1345	1329	1350
850	864	849	868		1340	1355	1339	1360
860	874	859	878		1350	1365	1349	1370
870	884	869	888		1360	1375	1359	1380
880	894	879	898		1370	1385	1369	1390
890	904	892	908		1380	1395	1379	1400
900	914	899	918		1390	1405	1389	1410
910	924	909	928		1400	1415	1399	1420
920	936	920	938		1410	1425	1409	1430
930	946	930	948		1420	1435	1419	1440

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451		1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461		1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471		1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481		1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491		1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501		1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511		1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521		1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531		1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542		1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552					

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		320	320	309	320
20	20	20	20		330	330	319	330
30	30	30	30		340	340	329	340
40	40	40	40		350	350	339	350
50	50	50	50		360	360	349	360
60	60	60	60		370	370	359	370
70	70	70	70		380	380	369	380
80	80	80	80		390	390	379	390
90	90	90	90		400	400	390	401
100	100	100	100		410	410	400	411
110	110	110	110		420	420	410	421
120	120	120	120		430	430	420	431
130	130	130	130		440	440	430	441
140	140	139	140		450	450	440	451
150	150	149	150		460	460	450	461
160	160	158	160		470	470	460	471
170	170	168	170		480	480	470	481
180	180	178	180		490	490	480	491
190	190	188	190		500	500	490	501
200	200	198	200		510	510	500	511
210	210	208	210		520	520	510	521
220	220	217	220		530	530	520	531
230	230	224	230		540	540	530	541
240	240	233	240		550	550	540	551
250	250	242	250		560	560	550	561
260	260	251	260		570	570	560	571
270	270	260	270		580	580	570	581
280	280	270	280		590	590	579	591
290	290	279	290		600	600	590	602
300	300	289	300		610	610	600	612
310	310	299	310		620	620	610	622

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632		1140	1140	1127	1149
640	640	630	642		1150	1150	1137	1159
650	650	640	653		1160	1160	1147	1169
660	660	650	663		1170	1170	1157	1179
670	670	660	674		1180	1180	1167	1189
680	680	670	684		1190	1190	1177	1200
690	690	680	694		1200	1200	1187	1210
700	700	690	704		1210	1210	1197	1220
710	710	700	714		1220	1220	1207	1230
720	720	710	725		1230	1230	1217	1240
730	730	720	735		1240	1240	1227	1250
740	740	730	745		1250	1250	1237	1260
750	750	740	755		1260	1260	1247	1270
760	760	750	765		1270	1270	1257	1280
770	770	760	775		1280	1280	1267	1290
780	780	770	785		1290	1290	1274	1300
790	790	778	795		1300	1300	1283	1310
800	800	789	805		1310	1310	1291	1320
810	810	799	815		1320	1320	1300	1330
820	820	809	825		1330	1330	1310	1340
830	830	819	835		1340	1340	1319	1350
840	840	829	845		1350	1350	1329	1360
850	850	839	855		1360	1360	1339	1370
860	860	849	865		1370	1370	1349	1380
870	870	859	875		1380	1380	1359	1390
880	880	869	885		1390	1390	1369	1400
890	890	879	895		1400	1400	1379	1410
900	900	889	905		1410	1410	1388	1419
910	910	899	915		1420	1420	1398	1429
920	920	909	925		1430	1430	1408	1439
930	930	919	935		1440	1440	1418	1449
940	940	929	945		1450	1450	1428	1459
950	950	939	955		1460	1460	1438	1469
960	960	949	965		1470	1470	1448	1479
970	970	959	975		1480	1480	1458	1489
980	980	969	986		1490	1490	1466	1499
990	990	979	996		1500	1500	1475	1509
1000	1000	989	1006		1510	1510	1485	1519
1010	1010	999	1016		1520	1520	1496	1529
1020	1020	1009	1026		1530	1530	1505	1539
1030	1030	1019	1036		1540	1540	1516	1549
1040	1040	1029	1046		1550	1550	1526	1559
1050	1050	1038	1056		1560	1560	1536	1569
1060	1060	1048	1066		1570	1570	1546	1579
1070	1070	1057	1076		1580	1580	1556	1589
1080	1080	1067	1086		1590	1590	1566	1599
1090	1090	1076	1096		1600	1600	1576	1609
1100	1100	1087	1106		1610	1610	1586	1619
1110	1110	1097	1116		1620	1620	1596	1629
1120	1120	1107	1126		1629	1629	1605	1638
1130	1130	1117	1137					

COLLATIO NUMERORUM

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10		470	470	456	472	455
20	20	20	20	20		480	480	466	483	465
30	30	30	30	30		490	490	476	493	475
40	40	39	40	40		500	500	486	503	485
50	50	50	50	50		510	510	496	513	495
60	60	60	60	60		520	520	506	523	505
70	70	70	70	70		530	530	516	533	515
80	80	80	80	80		540	540	526	543	525
90	90	90	90	90		550	550	536	553	535
100	100	100	100	100		560	560	546	564	545
110	110	110	110	110		570	570	556	574	555
120	120	120	120	120		580	580	566	584	565
130	130	130	130	129		590	590	576	594	575
140	140	139	140	138		600	600	586	604	585
150	150	148	150	147		610	610	596	614	595
160	160	156	160	155		620	620	606	624	605
170	170	165	170	164		630	630	616	635	615
180	180	173	180	172		640	640	627	646	626
190	190	181	190	179		650	650	634	656	633
200	200	190	200	187		660	660	643	666	642
210	210	201	210	199		670	670	653	676	652
220	220	211	220	209		680	680	663	686	662
230	230	221	231	220		690	690	673	696	672
240	240	230	241	229		700	700	683	706	682
250	250	240	251	239		710	710	693	716	692
260	260	250	261	249		720	720	703	726	702
270	270	260	271	259		730	730	713	736	712
280	280	270	281	269		740	740	723	746	722
290	290	280	291	279		750	750	733	757	732
300	300	290	301	289		760	760	743	767	742
310	310	300	311	299		770	770	753	777	752
320	320	310	321	309		780	780	763	787	762
330	330	320	331	319		790	790	773	797	772
340	340	330	341	329		800	800	783	807	782
350	350	340	351	339		810	810	793	817	792
360	360	350	361	349		820	820	803	827	802
370	370	360	371	359		830	830	812	837	811
380	380	370	381	369		840	840	819	847	818
390	390	380	391	379		850	850	830	857	829
400	400	389	401	387		860	860	838	867	837
410	410	398	411	396		870	870	846	877	846
420	420	406	421	405		880	880	854	887	855
430	430	416	431	415		890	890	860	897	861
440	440	426	441	425		900	900	869	907	870
450	450	436	451	435		910	910	879	917	880
460	460	446	461	445		920	920	889	927	890

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900		1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910		1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920		1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930		1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940		1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950		1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960		1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970		1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980		1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990		1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000		1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010		1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020		1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030		1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040		1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050		1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060		1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070		1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080		1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090		1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100		1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109		1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119		1440	1440	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128		1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138		1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148		1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158		1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168		1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178		1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10		140	138	141	141	140
20	20	20	20	20		150	149	152	152	151
30	30	30	30	30		160	157	162	162	161
40	40	40	40	40		170	167	172	172	171
50	49	50	50	49		180	177	182	182	181
60	59	60	60	59		190	187	194	194	193
70	69	70	70	69		200	197	204	204	203
80	79	80	80	79		210	206	214	214	213
90	89	90	90	89		220	215	223	224	222
100	99	100	100	99		230	225	233	234	232
110	109	110	110	109		240	235	243	244	242
120	119	121	121	120		250	245	253	254	252
130	129	131	131	130		260	255	263	264	262

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272		760	743	755	765	758
280	275	283	284	282		770	753	765	775	768
290	285	293	295	292		780	763	775	785	777
300	295	304	305	302		790	772	785	795	786
310	304	314	314	311		800	782	795	805	796
320	314	324	324	321		810	792	805	815	806
330	324	334	334	331		820	802	815	825	816
340	334	344	344	341		830	810	824	835	826
350	344	354	354	351		840	816	831	845	836
360	354	364	364	361		850	823	839	855	846
370	364	374	374	371		860	831	849	865	856
380	374	384	384	381		870	840	859	875	866
390	384	394	395	391		880	850	869	885	876
400	394	404	405	401		890	860	879	895	886
410	404	414	415	411		900	870	889	905	896
420	411	421	425	420		910	880	899	915	906
430	419	429	435	429		920	890	909	925	916
440	428	438	445	440		930	900	919	935	926
450	438	447	455	451		940	910	929	945	936
460	448	457	465	461		950	920	939	955	946
470	457	467	475	470		960	930	949	965	956
480	467	477	485	480		970	940	959	975	966
490	477	487	495	490		980	950	969	985	976
500	487	497	505	500		990	960	979	995	986
510	497	507	515	510		1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520		1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530		1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540		1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550		1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560		1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570		1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580		1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590		1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600		1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610		1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620		1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629		1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638		1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648		1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658		1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668		1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678		1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688		1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698		1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708		1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718		1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728		1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738		1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748		1239	1208	1229	1248	1236

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245		1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256		1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267		1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277		1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287		1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297		1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307		1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317		1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327		1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		340	330	340	334
20	20	20	20		350	340	350	344
30	30	30	30		360	350	360	354
40	40	40	40		370	360	370	364
50	50	50	50		380	370	380	374
60	60	60	60		390	380	390	384
70	70	70	70		400	390	400	394
80	80	80	80		410	400	410	404
90	90	90	90		420	410	420	414
100	100	100	100		430	420	430	424
110	110	110	110		440	430	441	434
120	120	120	120		450	440	451	444
130	130	130	130		460	450	461	454
140	140	140	140		470	460	471	464
150	148	150	150		480	470	481	474
160	157	160	160		490	480	491	484
170	166	170	170		500	490	501	494
180	174	180	178		510	500	511	504
190	183	190	187		520	510	521	514
200	191	200	195		530	520	531	524
210	200	210	204		540	530	541	534
220	210	220	214		550	540	551	544
230	220	230	224		560	550	561	554
240	230	240	234		570	560	571	564
250	240	250	244		580	570	581	574
260	250	260	254		590	580	591	584
270	260	270	264		600	590	601	593
280	270	280	274		610	600	611	603
290	280	290	284		620	610	621	613
300	290	300	294		630	620	631	623
310	300	310	304		640	630	641	633
320	310	320	314		650	640	651	643
330	320	330	324		660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663		1160	1153	1166	1158
680	670	681	673		1170	1163	1176	1168
690	680	691	683		1180	1173	1186	1178
700	690	701	692		1190	1183	1196	1188
710	700	711	702		1200	1193	1206	1198
720	710	722	712		1210	1203	1216	1208
730	720	732	722		1220	1213	1226	1218
740	730	742	732		1230	1223	1236	1228
750	740	752	742		1240	1233	1246	1238
760	750	762	752		1250	1242	1256	1247
770	760	772	762		1260	1252	1266	1257
780	770	782	772		1270	1259	1276	1264
790	780	792	782		1280	1269	1286	1274
800	790	802	792		1290	1276	1296	1282
810	800	812	802		1300	1285	1306	1292
820	810	822	812		1310	1295	1316	1303
830	819	831	821		1320	1305	1326	1313
840	830	842	832		1330	1315	1336	1323
850	840	852	842		1340	1325	1346	1333
860	850	862	852		1350	1335	1356	1343
870	860	872	862		1360	1346	1366	1354
880	870	882	872		1370	1356	1376	1364
890	880	892	882		1380	1365	1386	1374
900	890	902	892		1390	1373	1396	1385
910	900	912	902		1400	1385	1407	1397
920	910	922	912		1410	1395	1418	1408
930	920	932	922		1420	1404	1428	1417
940	930	942	931		1430	1412	1438	1428
950	940	952	941		1440	1420	1449	1438
960	950	962	951		1450	1430	1461	1449
970	960	972	961		1460	1443	1474	1463
980	970	982	971		1470	1454	1486	1474
990	980	992	982		1480	1466	1498	1486
1000	990	1004	993		1490	1478	1510	1498
1010	1002	1016	1007		1500	1492	1525	1513
1020	1013	1026	1018		1510	1503	1536	1524
1030	1023	1036	1028		1520	1513	1546	1534
1040	1033	1046	1038		1530	1523	1556	1544
1050	1043	1056	1048		1540	1534	1568	1555
1060	1053	1066	1058		1550	1545	1583	1566
1070	1063	1076	1068		1560	1555	1593	1576
1080	1073	1086	1078		1570	1565	1603	1586
1090	1083	1096	1088		1580	1575	1613	1596
1100	1093	1106	1098		1590	1585	1623	1606
1110	1103	1116	1108		1600	1595	1633	1616
1120	1113	1126	1118		1610	1605	1643	1626
1130	1123	1136	1128		1620	1615	1653	1636
1140	1133	1146	1138		1630	1625	1663	1646
1150	1143	1156	1148		1640	1635	1673	1656

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666		1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676		1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686		1693	1688	1726	1709

PHŒNISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10		400	397	411	408	400
20	20	20	20	20		410	407	421	418	410
30	30	30	30	30		420	417	431	428	420
40	40	40	40	40		430	427	441	438	430
50	50	50	50	50		440	437	451	447	440
59	59	59	58	59		450	447	461	457	450
70	70	70	68	70		460	457	471	467	460
80	80	80	78	80		470	467	481	477	470
90	90	90	88	90		480	477	491	487	480
100	100	100	98	100		490	487	501	497	490
110	109	110	108	110		500	497	511	507	500
120	119	120	118	120		510	507	521	517	510
130	128	130	128	130		520	517	531	527	520
140	138	140	138	140		530	527	541	537	530
150	148	150	148	150		540	537	551	547	540
160	157	161	159	160		550	547	561	557	550
170	166	171	169	170		560	557	571	567	560
180	175	181	179	180		570	567	581	576	570
190	183	191	188	190		580	577	591	586	580
200	192	203	199	200		590	587	601	596	590
210	202	213	209	210		600	597	611	606	600
220	211	222	218	220		610	607	621	616	610
230	222	233	229	230		620	617	631	626	620
240	232	244	239	240		630	627	641	636	630
250	243	254	250	250		640	637	651	646	640
260	253	264	260	260		650	647	671	656	650
270	263	274	270	270		660	656	681	666	660
280	273	284	280	280		670	666	691	676	670
290	283	294	290	290		680	675	701	686	680
300	293	304	300	300		690	684	711	695	690
310	302	314	310	310		700	693	721	705	700
320	315	327	324	320		710	703	731	715	710
330	326	339	336	330		720	713	741	725	720
340	338	351	348	340		730	723	751	735	730
350	348	361	358	350		740	733	761	745	740
360	357	371	368	360		750	743	771	755	750
370	367	381	378	370		760	753	781	765	760
380	377	391	388	380		770	763	791	775	770
390	387	401	398	390		780	773	801	785	780

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790		1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800		1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810		1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820		1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830		1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840		1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850		1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860		1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870		1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880		1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890		1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900		1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910		1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920		1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930		1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940		1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950		1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960		1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970		1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980		1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990		1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000		1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010		1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020		1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030		1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040		1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050		1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060		1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070		1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080		1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090		1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100		1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110		1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120		1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130		1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140		1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150		1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160		1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170		1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180		1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190		1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200		1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210		1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220		1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230		1720	1728	1773	1742	1720
1240	1231	1268	1249	1240		1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250		1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260		1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270		1754	1766	1810	1779	1754

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		350	346	350		690	686	692
20	20	20		360	356	360		700	696	702
30	30	30		370	366	370		710	706	712
40	40	39		380	376	380		720	716	722
50	50	50		390	387	391		730	726	732
60	60	60		400	397	401		740	737	743
70	70	70		410	407	411		750	747	753
80	80	80		420	417	421		760	756	762
90	90	90		430	427	431		770	766	772
100	100	100		440	437	441		780	776	782
110	110	110		450	447	451		790	786	792
120	120	120		460	457	461		800	796	803
130	130	130		470	466	471		810	806	813
140	140	140		480	476	481		820	816	823
150	150	150		490	486	491		830	827	833
160	160	160		500	496	501		840	837	843
170	170	170		510	506	511		850	847	853
180	180	180		520	516	521		860	857	863
190	190	190		530	526	531		870	867	873
200	200	200		540	536	541		880	877	883
210	210	210		550	546	551		890	887	893
220	220	220		560	556	561		900	897	903
230	230	230		570	566	571		910	907	913
240	240	240		580	576	582		920	917	923
250	248	250		590	586	592		930	927	933
260	256	260		600	596	602		940	937	943
270	266	270		610	606	612		950	947	953
280	276	280		620	616	622		960	957	963
290	286	290		630	626	632		970	967	973
300	296	300		640	636	642		980	977	983
310	306	310		650	646	652		990	987	993
320	316	320		660	656	662		996	993	999
330	326	330		670	666	672				
340	336	340		680	676	682				

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		60	65	65	57	61
20	20	20	20	20		70	80	80	68	71
30	30	30	30	30		80	91	91	79	81
40	40	40	40	40		90	101	101	89	91
50	51	51	47	51		100	112	111	99	102

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112		600	618	610	600	602
120	132	131	119	122		610	630	620	610	612
130	142	141	129	132		620	640	630	620	622
140	152	151	139	142		630	651	640	631	632
150	162	161	149	152		640	662	650	642	642
160	172	171	159	162		650	672	660	652	652
170	182	181	169	172		660	682	670	662	662
180	192	191	179	182		670	692	680	672	672
190	202	201	189	192		680	702	690	682	682
200	212	211	199	202		690	712	700	692	692
210	222	221	209	212		700	722	710	702	702
220	232	231	219	222		710	732	720	712	712
230	242	241	229	232		720	742	730	722	722
240	252	251	239	242		730	752	740	732	732
250	262	261	249	252		740	762	750	742	742
260	272	271	259	262		750	772	760	752	752
270	282	281	269	272		760	782	770	762	762
280	292	290	278	282		770	793	780	772	772
290	302	300	288	292		780	803	790	782	782
300	312	310	298	302		790	811	800	792	792
310	322	320	308	312		800	821	810	802	802
320	332	330	318	322		810	833	820	812	812
330	342	340	328	332		820	845	830	822	822
340	352	350	338	342		830	855	840	832	832
350	362	360	348	352		840	864	850	841	842
360	372	370	358	362		850	874	860	851	852
370	383	380	368	372		860	884	870	861	862
380	395	390	379	382		870	894	880	871	872
390	406	400	390	392		880	904	890	881	882
400	416	410	400	402		890	914	900	891	892
410	426	420	410	412		900	924	910	901	902
420	436	430	420	422		910	934	920	911	912
430	446	440	430	432		920	944	930	921	922
440	456	450	440	442		930	954	940	931	932
450	466	460	450	452		940	964	950	941	942
460	476	470	460	462		950	974	960	951	952
470	486	480	470	472		960	984	970	961	962
480	496	490	480	482		970	994	980	971	972
490	506	500	490	492		980	1005	990	982	983
500	516	510	500	502		990	1015	1000	992	993
510	526	520	510	512		1000	1025	1010	1002	1003
520	536	530	520	522		1010	1036	1020	1013	1013
530	546	540	530	532		1020	1045	1030	1022	1023
540	556	550	540	542		1030	1057	1040	1034	1033
550	566	560	550	552		1040	1067	1050	1044	1043
560	576	570	560	562		1050	1077	1060	1054	1053
570	586	580	570	572		1060	1087	1070	1064	1063
580	596	590	580	582		1070	1097	1080	1074	1073
590	605	599	589	592		1080	1109	1090	1084	1083

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
090	1119	1100	1094	1093		1170	1203	1181	1178	1177
100	1129	1110	1104	1103		1180	1213	1191	1188	1187
110	1139	1120	1114	1113		1190	1223	1201	1198	1197
120	1150	1130	1125	1124		1200	1233	1211	1208	1207
130	1161	1141	1136	1135		1210	1243	1221	1218	1217
140	1173	1151	1148	1147		1220	1253	1231	1228	1227
150	1183	1161	1158	1157		1230	1263	1241	1238	1237
160	1193	1171	1168	1167		1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		350	354	354	365
20	20	20	20		360	364	364	375
30	30	30	30		370	374	374	385
40	40	40	40		380	384	384	395
50	50	50	50		390	394	394	405
60	60	60	60		400	404	404	415
70	70	70	70		410	414	414	425
80	80	80	80		420	424	424	435
90	90	90	90		430	434	434	445
100	100	100	100		440	444	444	455
110	110	110	110		450	454	454	465
120	120	120	120		460	464	464	475
130	130	130	130		470	474	474	485
140	140	140	140		480	484	484	495
150	151	150	151		490	494	494	505
160	160	160	160		500	504	504	515
170	172	171	172		510	514	514	525
180	182	181	182		520	524	524	536
190	195	192	195		530	534	534	546
200	205	202	205		540	544	544	557
210	214	212	214		550	554	554	567
220	224	222	224		560	563	564	576
230	234	232	234		570	574	574	587
240	245	242	246		580	584	584	597
250	256	252	258		590	599	594	612
260	265	262	271		600	608	604	621
270	274	272	282		610	618	614	631
280	283	282	293		620	628	625	641
290	291	292	303		630	639	636	652
300	302	302	314		640	649	646	662
310	311	312	323		650	659	656	672
320	321	324	333		660	669	666	682
330	333	334	344		670	679	676	692
340	343	344	354		680	689	686	702

COLLATIO NUMERORUM, ETC.

Beck.	Matt.	Mus.	Seld.		Beck.	Matt.	Mus.	Seld.
690	699	696	712		1020	1015	1027	1030
700	709	708	722		1030	1025	1037	1040
710	719	716	732		1040	1035	1047	1050
720	729	726	742		1050	1045	1057	1060
730	739	736	752		1060	1055	1067	1070
740	749	746	762		1070	1064	1077	1079
750	759	756	772		1080	1074	1087	1089
760	769	766	782		1090	1082	1097	1097
770	779	776	792		1100	1092	1107	1107
780	789	786	802		1110	1101	1117	1116
790	799	796	812		1120	1112	1128	1127
800	807	806	821		1130	1122	1138	1137
810	814	816	829		1140	1132	1148	1147
820	821	826	836		1150	1142	1158	1157
830	830	836	845		1160	1152	1168	1167
840	838	846	853		1170	1162	1178	1177
850	847	856	862		1180	1172	1188	1187
860	855	866	870		1190	1182	1198	1197
870	865	876	880		1200	1192	1208	1207
880	875	886	890		1210	1202	1218	1217
890	885	896	900		1220	1212	1228	1228
900	895	906	910		1230	1223	1238	1238
910	905	916	920		1240	1232	1248	1247
920	915	926	930		1250	1242	1258	1257
930	925	936	940		1260	1254	1270	1269
940	935	946	950		1270	1264	1280	1279
950	945	957	960		1280	1274	1290	1289
960	955	967	970		1290	1284	1300	1299
970	965	977	980		1300	1293	1310	1308
980	975	987	990		1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000		1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010		1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020		1334	1326	1345	1343

FINIS.

BOOKS

PUBLISHED

BY W. P. GRANT, CAMBRIDGE,

AND SOLD BY

SIMPKIN AND MARSHALL, LONDON.

1. A COMPENDIOUS TREATISE on the ART of LATIN POETRY, grounded on the work of C. D. Jani. By a Master of Arts and Fellow of a College in Cambridge. Contents:—1. Account of the Latin Language, and Chronological Sketch of the Roman Poets. 2. Laws of Metre, with a minute Analysis of the Hexametric, Elegiac, and Alcaic Metres. 3. Grammar of Poetry, wherein the great differences of language in the Roman Prose Writers and Poets are displayed and illustrated. 4. Poetical Elegance and Ornament. 5. Indices of Epithets, &c. 6. Hints for Composition.—8vo. *bds.*

2. PORSONI PRÆLECTIO in EURIPIDEM, 8vo. *sd.* 1*s.* 6*d.*

3. BOUCHARLAT'S ELEMENTARY TREATISE on the DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS; translated by R. BLAKELOCK, M. A. Cath. Hall. With an Introductory Chapter on Curves.—8vo. *bds.* 15*s.*

4. THEATRE OF THE GREEKS. A second and greatly improved edition, with an Original Treatise (by Mr. TATE, of Richmond) on the principal Greek Tragic and Comic Metres.—8vo. *bds.* 15*s.*

5. AN INDEX to the CAMBRIDGE PROBLEMS, from the year 1800—1820; arranged according to the subjects, 8vo. 2*s.* 6*d.*

6. An ANALYSIS of PALEY'S VIEW of the EVIDENCES OF CHRISTIANITY. By JOYCE. Neatly printed in a pocket size, 1*s.* 6*d.*

7. JONES ON THE TRINITY, 18mo. *bds.* 2*s.*

Books published by

8. AN INDEX of all the PASSAGES in GREEK and LATIN AUTHORS which are illustrated or referred to in the SYNTAX of **BLOMFIELD'S TRANSLATION of MATTHIÆ'S GREEK GRAMMAR.** By **H. HARPER, A. M.** of Queen's Coll. Camb. and Chaplain to the Hon. East India Company.—8vo. 3s.

This Index contains many additional references, besides other improvements, and will agree with either of the editions.

9. MISCELLANEA VIRGILIANA; containing the whole of Holdsworth's valuable Notes on the four Georgics and first six *Æneids*; Spence's Political Character of the *Æneid*, from Polymetis; Warburton on the Sixth *Æneid*; and Jortin's Critical Remarks on Virgil.—8vo. bds. 10s. 6d.

10. MISCELLANEA GRÆCA DRAMATICA; containing Valckenar's Diatribe in Euripidem; Boeckhius de Gr. Trag. Prin.; Bouterwek de Philosophia Euripidis; Schneider de Dialecto Sophoclis, &c. &c.—8vo. bds. 10s. 6d.

11. BOECKHIUS DE GR. TRAG. PRIN. *ÆSCH. SOPH. EURIP.* 8vo. 2s.

12. BOUTERWEK DE PHILOSOPHIA EURIPIDEA, 8vo. sewed, 1s. 6d.

13. SCHNEIDER DE DIALECTO SOPHOC LIS CETERORUMQUE TRAGICORUM GRÆCORUM, 8vo. 1s. 6d.

14. VALCKENARI DIATRIBE in EURIPIDEM, (Capita quædam insigniora.) 8vo. sewed, 3s. 6d.

15. HERMANNI DISSERTATIO DE PRONOMINE ΑΥΤΟΣ. 8vo. sewed, 1s.

16. GRODDECK DE THEATRI GRÆCI PARTIBUS, 8vo. sewed, 1s.

17. TACITUS on GERMANY, and the LIFE of AGRICOLA; translated by AIKIN, with copious Notes, 12mo. bds. 4s.

18. PERCY'S KEY to the NEW TEST. 12mo. bds. 2s. 6d.

"Percy's Key has gone through many editions, and is very properly purchased by most Candidates for Holy Orders." Bp. MARSH.

W. P. Grant, Cambridge.

19. XENOPHON'S ANABASIS, translated by SPELMAN, with copious Notes, 12mo. *bds.*

20. ÆSCHYLUS WELLAUERI, 2 vols. 8vo. *bds.* 1*l.* 1*s.* This edition is carefully edited by a Graduate of Cambridge. Each Play may be had separate, price 3*s.*

In the Press,

21. Uniform with BECK'S INDEX to EURIPIDES, INDEXES to SOPHOCLES and ÆSCHYLUS, forming together a complete Index to the Greek Tragedians, in 2 vols. 8vo. Each Index may be purchased separately.

22. The GEORGICS of VIRGIL, with English Notes. The edition of this exquisite Poem by Mr. Martyn, valuable as it is in many respects, is allowed to be entirely unfit for the use of Schools or Lecture Rooms. The present edition will comprise all that is most useful in Martyn, Holdsworth, Heyne, and others; but its principal object will be to point out and illustrate the beauties and peculiarities of Latin Poetry, with a view to the purposes of composition.

23. The TRANSLATOR'S GUIDE, in 2 vols. The first volume will consist of a Selection of such passages from English Prose Writers as will fairly admit of translation into Latin Prose, and at the same time be useful for the information they contain on Classical and other subjects. The second volume will be a collection of pieces of English Poetry, to be translated into Latin verse; more particularly into the Elegiac metre. To each volume will be prefixed a short Treatise on the Principles of Latin Translation. When teachers and learners recollect how much time and labour they have often expended in seeking fit passages for practice in this kind of composition, it is presumed that this little work will be no unwelcome assistant in such studies.

Books published by W. P. Grant.

24. A SUPPLEMENTAL VOLUME TO WELLAUER'S
ÆSCHYLUS, containing the Fragments and a body of Philo-
logical and Explanatory Notes, adapted to the text of Wellauer
by the same author.

25. FRANCŒUR'S COMPLETE COURSE OF PURI-
MATHEMATICS, translated from the French by R. Blakelock
M. A. Catherine-Hall, 2 vols. 8vo.

LONDON:

PRINTED BY THOMAS DAVISON, WHITEFRIARS.

